

LITURGIA ORELOR

© 2004 Editura SAPIENTIA
ISBN general: 973-8474-29-9
ISBN pentru acest volum: 973-8474-21-3

O F I C I U L D I V I N

REÎNNOIT DUPĂ NORMA DECRETULOR
CONCILIULUI ECUMENIC AL II-LEA DIN
VATICAN ȘI PROMULGAT DE CĂTRE
PAPA PAUL AL VI-LEA

LITURGIA ORELOR

DUPĂ RITUL ROMAN

II

P O S T U L M A R E
SFÂNTUL TRIDUUM PASCAL
T I M P U L P A S C A L

Sapientia
Iași - 2004

Decretul Conferinței Episcopale Române	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, 11 aprilie 1971	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin, 7 aprilie 1985	10
Tabelul zilelor liturgice	13
Calendarul roman general	19
Propriul timpului	31
Normele Liturgiei orelor.	907
Psaltirea împărțită pe patru săptămâni	937
Completoriul	1328
Psalmodia complementară	1349
Propriul sfinților	1355
Oficii comune mai multor sărbători sau sfinți	1581
Oficiul pentru morți	1891
Anexă	1931

CONFERINȚA EPISCOPALĂ ROMÂNĂ

Prot. nr. 106 / 03.09.2004

Această ediție în limba română a volumului al doilea din Liturgia orelor (Timpul Postului Mare, Sfântul Triduum Pascal și Timpul Pascal, precum și Propriul sfinților de la 5 februarie până la 11 iunie, împreună cu Comunalul, așa cum este prezentat în acest volum) a fost aprobată de Conferința Episcopală Română și a primit autorizarea din partea Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor, cu decretul nr. 391/04/L din 14 iulie 2004.

Concordat cum originali.

✠ IOAN ROBU

Arhiepiscop Mitropolit de București
Președintele Conferinței Episcopale Române

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Prot. 391/04/L

ROMANIÆ

Instante Excellentissimo Domino Ioanne Robu, Archiepiscopo Bucurestiensi, Præsidente Conferentiae Episcoporum Romaniæ, litteris die 18 februarii 2004 datis, vigore facultatum huic Congregationi a Summo Pontifice IOANNE PAULO II tributarum, textum lingua romana exaratum Liturgiae Horarum pro Tempore Quadragesimæ, Sacro Triduo Paschali et Tempore Paschali (vol. II) prout in adiecto exstat exemplari, perlibenter confirmamus.

In textu imprimendo mentio fiat de confirmatione ab Apostolica Sede concessa. Eiusdem insuper textus impressi duo exemplaria ad hanc Congregationem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex ædibus Congregationis de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum die 14 iulii 2004.

FRANCISCUS Card. ARINZE
Praefectus

D-nus MARIUS MARINI
Subsecretarius

SFÂNȚA CONGREGAȚIE PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1000/71

DECRET

Prin Liturgia orelor pe care a obișnuit, potrivit tradiției celei mai vechi, să o celebreze în diferite momente ale zilei, Biserica îndeplinește porunca Domnului de a se ruga fără încetare și, totodată, aduce laudă lui Dumnezeu Tatăl și mijlocește pentru mântuirea lumii.

De aceea, Conciliul al II-lea din Vatican, cu adânc respect față de rugăciunea tradițională a Bisericii, dorind să o aducă la zi, s-a îngrijit cu multă atenție să procedeze la reformarea ei în modul cel mai potrivit pentru ca preoții și alți membri ai Bisericii să o poată spune mai bine și corespunzător în condițiile vieții de astăzi (cf. Constituția despre liturgie *Sacrosanctum concilium*, nr. 84).

Ajungând acum la sfârșit munca de reformare și fiind aprobată de papa Paul al VI-lea prin constituția apostolică *Laudis canticum* la data de 1 noiembrie 1970, această Sfântă Congregație pentru Cultul Divin publică, în limba latină, cartea Liturgiei orelor după ritul roman și declară tipică prezenta ediție.

Se abrogă orice normă contrară.

Dat la sediul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin, la data de 11 aprilie 1971, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

ARTURUS Card. TABERA

Prefect

A. BUGNINI

Secretar

CONGREGAȚIA PENTRU CULTUL DIVIN

Prot. nr. 1814/84

DECRET

Liturgia orelor, reformată din dispoziția preasfântului Conciliu Ecumenic al II-lea din Vatican în anul 1971, întrucât este rugăciunea Bisericii care, prin laude, mulțumiri și rugăciuni sfințește întregul curs al orelor zilei, ca și întreaga activitate umană, (cf. Normele generale privind Liturgia orelor, nr. 2 și 11), cere ca bogățiile spirituale care îi sunt proprii să fie aprofundate mai mult printr-o înțelegere dinăuntru a textelor care se folosesc, conform tradiției, în rugăciunea comună a Bisericii de rit roman.

Pentru a atinge mai ușor acest scop, ediția tipică a doua a Liturgiei orelor, care apare după paisprezece ani, are drept particularitate introducerea textului din Noua Vulgata a ediției Sfintei Scripturi, care potrivit normei constituției apostolice a Suveranului Pontif Ioan Paul al II-lea *Scripturarum thesaurus*, dată la 25 aprilie 1979, în mod obligatoriu înlocuiește acum textul traducerii Vulgatei folosit mai înainte.

În cele ce urmează sunt descrise foarte pe scurt particularitățile ediției prezente.

1. Traducerea Noului Vulgate este folosită pentru lecturile biblice de la Oficiul lecturilor și Vigilii; de asemenea, pentru lecturile scurte de la Laude, Vespere, Ora a treia, Ora a șasea, Ora a noua și Completorii, precum și pentru toate cântările din Vechiul și Noul Testament.

2. Câteva texte biblice care sunt indicate în ediția precedentă, dar lipsesc în traducerea Noului Vulgate sau

în aceasta din urmă capătă o nouă semnificație, astfel încât apar mai puțin potrivite cu scopul pentru care au fost selectate, nu se mai găsesc, și în locul lor sunt puse texte mai potrivite.

3. Textul psalmilor, revizuit în ediția Noii Vulgate, este preluat ca atare în această ediție a Liturgiei orelor.

4. Responsoriile de la Oficiul lecturilor au fost revizuite potrivit cu textul Noii Vulgate, în afară, eventual, de cazul special când un motiv impus de compunere, tradiție, de melodia muzicală sau de caracterul liturgic a exclus schimbarea textului.

5. Unele antifone la *Benedictus* și la *Magnificat*, în general în duminici și solemnități, au fost introduse așa cum se găsesc ele în Evanghelia din care au fost luate.

6. Redactarea imnurilor se face după o finisare realizată cu mare grijă.

7. La lecturile biblice mai lungi, la psalmi și la cântările atât din Vechiul, cât și din Noul Testament, fiecare verset este prevăzut cu număr propriu, după cum e indicat peste tot în cărțile Scripturii.

8. În ediția de față, psalmii sunt notați cu două numere. În primul rând, este indicat numărul pe care l-au avut în traducerea greacă, numită Septuaginta și în traducerea veche a Vulgatei, pe care l-au folosit sfinții părinți și a fost transmis întotdeauna de liturgie. Iar în al doilea rând, este adăugat, în paranteze, numărul diferit pe care îl au în textul ebraic și adesea e folosit în zilele noastre în ediții și în lucrări.

9. În anexă au fost adăugate alte texte, mai exact formule ale binecuvântării solemne și ale actului penitențial luate din Liturghierul roman.

Notele indicate mai sus, ca și celelalte modificări de mai mică importanță care au fost introduse, au drept scop în continuare acea înțelegere plăcută și rodnică a legăturilor ce există între celebrarea Liturgiei orelor și

celebrarea euharistică, precum și pe cele care sunt între acestea și anul liturgic, care „se bucură de o forță și o eficacitate sacramentală specială datorită faptului că este însuși Cristos cel care, în misterele sale, sau ale sfinților, mai ales cel al Mamei sale, în comemorări obligatorii, străbate drumul îndurării sale, astfel încât credincioșii nu comemorează sau meditează doar misterele mântuirii, ci vin în contact cu ele, se împărtășesc din ele și trăiesc din ele” (*Ceremonialul episcopilor*, nr. 231).

Suveranul Pontif Ioan Paul al II-lea a aprobat cu autoritatea sa apostolică această a doua ediție a Liturgiei orelor, iar Congregația pentru Cultul Divin o promulgă acum și o declară tipică. Prin urmare, această ediție, pregătită în limba latină, va intra în vigoare de îndată ce va apărea. Edițiile în limbile poporului, pregătite în conformitate cu ediția a doua tipică, vor intra în vigoare din ziua pe care o va stabili fiecare conferință episcopală.

Se abrogă orice dispoziție contrară.

Dat la sediul Congregației pentru Cultul Divin în ziua de 7 aprilie 1985, duminica Paștelui, „in Resurrectione Domini”.

✠ AUGUSTINUS MAYER

Arhiep. tit. Satriensis
Pro-Prefect

✠ VERGILIUS NOË

Arhiep. tit. Vancariensis
Secretar

TABELUL ZILELOR LITURGICE

extras din Normele universale privind anul liturgic și calendarul, nr. 59-61

Prioritatea între zilele liturgice, în ceea ce privește celebrarea lor, este reglementată numai de tabelul următor.

I

1. *Triduum*-ul pascal al Pătimirii și Învierii Domnului.
2. Nașterea Domnului, Epifania, Înălțarea și Rusaliile.
Duminicile Adventului, ale Postului Mare și ale Paștelui.
Miercurea Cenușii.
Feriile Săptămânii Sfinte, de luni până joi inclusiv.
Zilele din octava Paștelui.
3. Solemnitățile Domnului, ale sfintei Fecioare Maria și ale sfinților care sunt înscrise în calendarul general.
Comemorarea tuturor credincioșilor răposați.
4. Solemnitățile proprii, și anume:
 - a) Solemnitatea patronului principal al locului sau localității.
 - b) Solemnitatea sfințirii și aniversării sfințirii bisericii proprii.
 - c) Solemnitatea titlului bisericii proprii.
 - d) Solemnitatea titlului, fondatorului sau a patronului principal al ordinului sau congregației.

II

- 5.** Sărbătorile Domnului care sunt înscrise în calendarul general.
- 6.** Duminicile din timpul Crăciunului și duminicile de peste an.
- 7.** Sărbătorile fericitei Fecioare Maria și ale sfinților, înscrise în calendarul general.
- 8.** Sărbătorile proprii, și anume:
 - a) Sărbătoarea patronului principal al diecezei.
 - b) Sărbătoarea aniversării sfințirii bisericii catedrale.
 - c) Sărbătoarea patronului principal al regiunii, al provinciei, al națiunii sau al unui teritoriu mai întins.
 - d) Sărbătoarea titlului, a fondatorului, a patronului principal al unui ordin, al unei congregații sau provincii călugărești, cu excepția celor prescrise la nr. 4.
 - e) Alte sărbători proprii fiecărei biserici.
 - f) Alte sărbători înscrise în calendarul unei dieceze ori al unui ordin sau al unei congregații.
- 9.** Feriile Adventului dintre 17 și 24 decembrie inclusiv.
Zilele din octava Crăciunului.
Zilele din Postul Mare.

III

- 10.** Comemorările obligatorii din calendarul general.
- 11.** Comemorările obligatorii proprii, și anume:
 - a) Comemorările patronului secundar al locului, al diecezei, al regiunii sau provinciei călugărești.

b) Alte comemorări obligatorii înscrise în calendarul diecezei, al ordinului sau al congregației.

12. Comemorările facultative care, în modul descris în principiile și normele pentru Liturghie și pentru Liturgia orelor, se pot ține și în zilele de la nr. 9.

În același fel pot fi celebrate drept comemorări facultative comemorările obligatorii care cad în mod accidental în feriile Postului Mare.

13. Feriile Adventului până la 16 decembrie inclusiv.

Feriile timpului Crăciunului din ziua de 2 ianuarie până sâmbătă după Epifanie.

Feriile timpului pascal de luni după octava Paștelui până sâmbătă înainte de Rusalii inclusiv.

Feriile de peste an.

OBLIGATIVITATE ȘI PRIORITATE PRIVIND CELEBRĂRILE

Dacă în aceeași zi cad mai multe celebrări, se face aceea care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice. Totuși, o solemnitate peste care se suprapune o zi liturgică ce se bucură de precedență se va transfera în proxima zi în care nu cade nici una din celebrările înscrise la nr. 1-8 în tabelul de precedență, respectându-se și cele stabilite în normele privind anul liturgic, la nr. 5. Celelalte celebrări se omit în acel an.

Dacă în aceeași zi trebuie celebrate Vesperale Oficiului curent și primele Vespere ale zilei următoare, prevalează Vesperalele celebrării care are un rang superior în tabelul zilelor liturgice; în caz de paritate, se celebrează Vesperalele zilei curente.

TABELUL

Anul Domnului	Litera dum.	Ciclul duminical	Ciclul ferial	Miercurea Cenușii	Paștele	Înălțarea Domnului
2004	d, c	C-A	II	25 feb	11 apr	20 mai
2005	b	A-B	I	9 feb	27 mar	5 mai
2006	A	B-C	II	1 mar	16 apr	25 mai
2007	g	C-A	I	21 feb	8 apr	17 mai
2008	f, e	A-B	II	6 feb	23 mar	1 mai
2009	d	B-C	I	25 feb	12 apr	21 mai
2010	c	C-A	II	17 feb	4 apr	13 mai
2011	b	A-B	I	9 mar	24 apr	2 iun
2012	A, g	B-C	II	22 feb	8 apr	17 mai
2013	f	C-A	I	13 feb	31 mar	9 mai
2014	e	A-B	II	12 feb	30 mar	8 mai
2015	d	B-C	I	18 feb	5 apr	14 mai
2016	c, b	C-A	II	10 feb	27 mar	5 mai
2017	A	A-B	I	1 mar	16 apr	25 mai
2018	g	B-C	II	14 feb	1 apr	10 mai
2019	f	C-A	I	6 mar	21 apr	30 mai

CELEBRĂRILOR MOBILE

	Rusaliile	Săptămânile de peste an				Duminica I din Advent
		înainte de Postul Mare		după Timpul Pascal		
		Până la ziua	săpt.	Din ziua	săpt.	
	30 mai 15 mai 4 iun 27 mai	24 feb 8 feb 28 feb 20 feb	7 5 8 7	31 mai 16 mai 5 iun 28 mai	9 7 9 8	28 nov 27 nov 3 dec 2 dec
	11 mai 31 mai 23 mai 12 iun	5 feb 24 feb 16 feb 8 mar	4 7 6 9	12 mai 1 iun 24 mai 13 iun	6 9 8 11	30 nov 29 nov 28 nov 27 nov
	27 mai 19 mai 18 mai 24 mai	21 feb 12 feb 11 feb 17 feb	7 5 5 6	28 mai 20 mai 19 mai 25 mai	8 7 7 8	2 dec 1 dec 30 nov 29 nov
	15 mai 4 iun 20 mai 9 iun	9 feb 28 feb 13 feb 5 mar	5 8 6 8	16 mai 5 iun 21 mai 10 iun	7 9 7 10	27 nov 3 dec 2 dec 1 dec

LITERA DUMINICII

Fiecare zi a anului are una din literele **A, b, c, d, e, f, g**, care indică cele șapte zile ale săptămânii (cf. Calendarul roman general, 19-30, col. I). Dintre aceste litere, se numește literă duminicală aceea care indică ziua de duminică pe tot parcursului anului.

De exemplu, anul 2005 are litera duminicii **b** (cf. Tabelul celebrărilor mobile, 16-17, col. a II-a); toate zilele cărora le corespunde această literă sunt duminici: 2, 9, 16 ianuarie ș.a.m.d.

Anii bisecți au două litere ale duminicii, dintre care prima arată zilele de duminică de la începutul anului până la ziua de 24 februarie, iar a doua, de la 25 februarie până la sfârșitul anului: zilele de 24 și 25 februarie după modul latin de a numi zilele erau amândouă desemnate cu: *sexto calendas martii* și în anii bisecți sunt notate amândouă cu litera **f**.

De exemplu, anul 2004 are două litere ale duminicii: **d** și **c**. Litera **d** arată zilele de duminică până pe 24 februarie: 4, 11, 18 ianuarie... 22 februarie. Apoi litera **d** se schimbă cu cea precedentă, **c**, care arată zilele de duminică începând cu 29 februarie, 7, 14, 21 martie ș.a.m.d.

LITERA CICLULUI DUMINICAL

În tabelul celebrărilor mobile (cf. col. III) se pune litera ciclului lecturilor biblice pentru duminici și sărbători pentru a indica antifona care se folosește la *Benedictus* și la *Magnificat*.

Prima literă se referă la anul civil; de exemplu, pentru anul 2004 avem litera **C**; a doua literă se referă la anul liturgic, care începe cu prima duminică din Advent; spre exemplu, pentru anul 2004, începând cu 28 noiembrie, litera **A**.

CALENDARUL ROMAN GENERAL

IANUARIE

A	Cal.	1	În octava Nașterii Domnului: SOLEMNITATEA SFINTEI MARIA NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU	Solemnitate
b	IV	2	Ss. Vasile cel Mare și Grigore din Nazianz, ep. înv.	Comemorare
c	III	3	Sf. <i>Nume al lui Isus*</i>	
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	EPIFANIA DOMNULUI	Solemnitate
g	VII	7	Sf. <i>Raymund de Penyafort, pr.</i>	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	Sf. <i>Ilariu, ep. înv.</i>	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	Sf. Anton, abate	Comemorare
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	Sf. <i>Fabian, pp. m.</i> <i>Sf. Sebastian, m.</i>	
g	XII	21	Sf. Agneza, fc. m.	Comemorare
A	XI	22	Sf. <i>Vincentiu, diacon m.</i>	
b	X	23		
c	IX	24	Sf. Francisc de Sales, ep. înv.	Comemorare
d	VIII	25	CONVERTIREA SF. PAUL, AP.	Sărbătoare
e	VII	26	Ss. Timotei și Tit, ep.	Comemorare
f	VI	27	Sf. <i>Angela Merici, fc.</i>	
g	V	28	Sf. Toma de Aquino, pr. înv.	Comemorare
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	Sf. Ioan Bosco, pr.	Comemorare
	Prima dum. după Epifanie:		BOTEZUL DOMNULUI	Sărbătoare

* Când nu este notat gradul sărbătorii, este comemorare facultativă.

FEBRUARIE

d	Cal.	1	
c	IV	2	ÎNȚĂMPINAREA DOMNULUI
f	III	3	<i>Sf. Blaziu, ep. m.</i>
			<i>Sf. Oscar, ep.</i>
g	Prid.	4	
A	Non.	5	<i>Sf. Agata, fc. m.</i>
b	VIII	6	<i>Ss. Paul Miki și îns., m.</i>
c	VII	7	
d	VI	8	<i>Sf. Ieronim Emiliani</i>
			<i>Sf. Iosefina Bakhita, fc.</i>
e	V	9	
f	IV	10	<i>Sf. Scolastica, fc.</i>
g	III	11	<i>Sf. Fecioară Maria de la Lourdes</i>
A	Prid.	12	
b	Idib.	13	
c	XVI	14	<i>Ss. CIRIL, CĂLUG. ȘI METODIU, EP., PATRONI AI EUROPEI</i>
d	XV	15	
e	XIV	16	
f	XIII	17	<i>Ss. Întemeietori ai Societății „Slujitorii Sf. Fecioare Maria”</i>
g	XII	18	
A	XI	19	
b	X	20	
c	IX	21	<i>Sf. Petru Damian, ep. înv.</i>
d	VIII	22	CATEDRA SF. APOSTOL PETRU
e	VII	23	<i>Sf. Policarp, ep. m.</i>
f	VI	24	
g	V	25	
A	IV	26	
b	III	27	
c	Prid.	28	
d		29	

Sărbătoare

Comemorare
Comemorare

Comemorare

Sărbătoare

Sărbătoare
Comemorare

MARTIE

d	Cal.	1	
c	VI	2	
f	V	3	
g	IV	4	Sf. Cazimir, rege
A	III	5	
b	Prid.	6	
c	Non.	7	Ss. Perpetua și Felicitas, m.
d	VIII	8	Sf. Ioan al lui Dumnezeu, călug.
e	VII	9	Sf. Francisca Romana, călug.
f	VI	10	
g	V	11	
A	IV	12	
b	III	13	
c	Prid.	14	
d	Idib.	15	
e	XVII	16	
f	XVI	17	Sf. Patriciu, ep.
g	XV	18	Sf. Ciril de Ierusalim, ep. înv.
A	XIV	19	SF. IOSIF, SOȚUL SF. FECIOARE MARIA
b	XIII	20	
c	XII	21	
d	XI	22	
e	X	23	Sf. Turibiu de Mongrovejo, ep.
f	IX	24	
g	VIII	25	BUNA-VESTIRE
A	VII	26	
b	VI	27	
c	V	28	
d	IV	29	
e	III	30	
f	Prid.	31	

Comemorare

Comemorare

Solemnitate

Solemnitate

APRILIE

g	Cal.	1	
A	IV	2	Sf. Francisc de Paola, pustnic
b	III	3	
c	Prid.	4	Sf. Isidor, ep. înv.
d	Non.	5	Sf. Vincențiu Ferrer, pr.
e	VIII	6	
f	VII	7	Sf. Ioan Baptist de La Salle, pr.
g	VI	8	Comemorare
A	V	9	
b	IV	10	
c	III	11	Sf. Stanislau, ep. m.
d	Prid.	12	Comemorare
e	Idib.	13	Sf. Martin I, pp. m.
f	XVIII	14	
g	XVII	15	
A	XVI	16	
b	XV	17	
c	XIV	18	
d	XIII	19	
e	XII	20	
f	XI	21	Sf. Anselm, ep. înv.
g	X	22	
A	IX	23	Sf. Gheorghe, m. Sf. Adalbert, ep. m.
b	VIII	24	Sf. Fidel din Sigmaringen, pr. m.
c	VII	25	Sf. MARCU, EV.
d	VI	26	Sărbătoare
e	V	27	
f	IV	28	Sf. Petru Chanel, pr. m. Sf. Ludovic Maria Grignion de Montfort, pr.
g	III	29	Sf. ECATERINA DIN SIENA, FC. ÎNV., PATROANĂ A EUROPEI
A	Prid.	30	Sf. Pius al V-lea, pp.
			Sărbătoare

MAI

b	Cal.	1	<i>Sf. Iosif Muncitorul</i>	
c	VI	2	Sf. Atanasiu, ep. înv.	Comemorare Sărbătoare
d	V	3	Ss. FILIP ȘI IACOB, AP.	
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	Ss. <i>Nereu și Ahile, m.</i> <i>Sf. Pancrațiu, m.</i>	
g	III	13	<i>Sf. Fecioară Maria de la Fatima</i>	Sărbătoare
A	Prid.	14	SF. MATIA, AP.	
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>Sf. Ioan I, pp. m.</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>Sf. Bernardin din Siena, pr.</i>	
A	XII	21	Ss. <i>Cristofor Magallanes, pr. și îns. m.</i>	
b	XI	22	<i>Sf. Rita din Cascia, călug.</i>	
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>Sf. Beda Venerabilul, pr. înv.</i> <i>Sf. Grigore al VII-lea, pp.</i> <i>Sf. Maria Magdalena de' Pazzi, fc.</i>	Comemorare
f	VII	26	Sf. Filip Neri, pr.	
g	VI	27	<i>Sf. Augustin de Canterbury, ep.</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	VIZITA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
	Dum. I după Rusalii:		PREASFÂNTA TREIME	Solemnitate
	Joi după dum. Preasfintei Treimi:		TRUPUL ȘI SÂNGELE DOMNULUI	Solemnitate

IUNIE

e	Cal.	1 Sf. Iustin, m.	Comemorare
f	IV	2 Ss. <i>Marcelin și Petru</i> , m.	
g	III	3 Ss. Carol Lwanga și îns., m.	Comemorare
A	Prid.	4	
b	Non.	5 Sf. Bonifaciu, ep. m.	Comemorare
c	VIII	6 Sf. <i>Norbert</i> , ep.	
d	VII	7	
e	VI	8	
f	V	9 Sf. <i>Efrem</i> , diacon înv.	
g	IV	10	
A	III	11 Sf. Barnaba, ap.	Comemorare
b	Prid.	12	
c	Idib.	13 Sf. Anton de Padova, pr. înv.	Comemorare
d	XVIII	14	
e	XVII	15	
f	XVI	16	
g	XV	17	
A	XIV	18	
b	XIII	19 Sf. <i>Romuald</i> , abate	
c	XII	20	
d	XI	21 Sf. Alois de Gonzaga, călug.	Comemorare
e	X	22 Sf. <i>Paulin de Nola</i> , ep. <i>Ss. Ioan Fisher</i> , ep. m. și <i>Thomas Morus</i> , m.	
f	IX	23	
g	VIII	24 NAȘTEREA SF. IOAN BOTEZĂTORUL	Solemnitate
A	VII	25	
b	VI	26	
c	V	27 Sf. <i>Ciril de Alexandria</i> , ep. înv.	
d	IV	28 Sf. Irineu, ep. m.	Comemorare
e	III	29 SS. PETRU ȘI PAUL, AP.	Solemnitate
f	Prid.	30 <i>Primii Sfinți Martiri din Roma</i>	
Vineri după dum. a II-a după Rusalii: PREASFÂNTA INIMĂ A LUI ISUS			Solemnitate
Sâmbătă după dum. a II-a după Rusalii: Inima Neprihănită a Mariei			Comemorare

IULIE

g	Cal.	1	
A	VI	2	
b	V	3 Sf. TOMA, AP.	Sărbătoare
c	IV	4 Sf. <i>Elisabeta a Portugaliei</i>	
d	III	5 Sf. <i>Anton Maria Zaccaria, pr.</i>	
e	Prid.	6 Sf. <i>Maria Goretti, fc. m.</i>	
f	Non.	7	
g	VIII	8	
A	VII	9 Ss. <i>Augustin Zhao Rong, pr. și îns. m.</i>	
b	VI	10	
c	V	11 Sf. BENEDICT, ABATE, PATRON AL EUROPEI	Sărbătoare
d	IV	12	
e	III	13 Sf. <i>Henric, împărat</i>	
f	Prid.	14 Sf. <i>Camil de Lellis, pr.</i>	
g	Idib.	15 Sf. <i>Bonaventura, ep. înv.</i>	Comemorare
A	XVII	16 Sf. <i>Fecioară Maria de pe muntele Carmel</i>	
b	XVI	17	
c	XV	18	
d	XIV	19	
e	XIII	20 Sf. <i>Apolinar, ep. m.</i>	
f	XII	21 Sf. <i>Laurențiu din Brindisi, pr. înv.</i>	
g	XI	22 Sf. <i>Maria Magdalena</i>	Comemorare
A	X	23 Sf. BRIGITTA, CĂLUG., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
b	IX	24 Sf. <i>Sharbel Makhluf, pr.</i>	
c	VIII	25 Sf. IACOB, AP.	Sărbătoare
d	VII	26 Ss. <i>Ioachim și Ana, Părinții Sf. Fecioare Maria</i>	Comemorare
e	VI	27	
f	V	28	
g	IV	29 Sf. <i>Marta</i>	Comemorare
A	III	30 Sf. <i>Petru Crisologul, ep. înv.</i>	
b	Prid.	31 Sf. <i>Ignațiu de Loyola, pr.</i>	Comemorare

AUGUST

c	Cal.	1 Sf. Alfons Maria de Liguori, ep. înv.	Comemorare
d	IV	2 Sf. Eusebiu de Vercelli, ep. Sf. Petru Iulian Eymard, pr.	
e	III	3	
f	Prid.	4 Sf. Ioan Maria Vianney, pr.	Comemorare
g	Non.	5 Sfințirea bazilicii „Sf. Maria cea Mare” din Roma	
A	VIII	6 SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI NOSTRU ISUS CRISTOS	Sărbătoare
b	VII	7 Ss. Sixt al II-lea, pp. și îns., m. Sf. Caietan, pr.	
c	VI	8 Sf. Dominic, pr.	Comemorare
d	V	9 SF. TEREZA BENEDICTA A CRUCII (EDITH STEIN), FC. M., PATROANĂ A EUROPEI	Sărbătoare
e	IV	10 SF. LAURENȚIU, DIACON M.	Sărbătoare
f	III	11 Sf. Clara, fc.	Comemorare
g	Prid.	12 Sf. Ioana Francisca de Chantal, călug.	
A	Idib.	13 Ss. Ponțian, pp. m. și Hipolit, pr. m.	Comemorare
b	XIX	14 Sf. Maximilian Maria Kolbe, pr. m.	Solemnitate
c	XVIII	15 ADORMIREA MAICII DOMNULUI	
d	XVII	16 Sf. Ștefan al Ungariei, rege	
e	XVI	17	
f	XV	18	
g	XIV	19 Sf. Ioan Eudes, pr.	
A	XIII	20 Sf. Bernard, abate înv.	Comemorare
b	XII	21 Sf. Pius al X-lea, pp.	Comemorare
c	XI	22 Sf. Fecioară Maria, Regină	Comemorare
d	X	23 Sf. Roza de Lima, fc.	
e	IX	24 SF. BARTOLOMEU, AP.	Sărbătoare
f	VIII	25 Sf. Ludovic, rege Sf. Iosif de Calasanz, pr.	
g	VII	26	
A	VI	27 Sf. Monica	Comemorare
b	V	28 Sf. Augustin, ep. înv.	Comemorare
c	IV	29 Martiriul Sf. Ioan Botezătorul	Comemorare
d	III	30	
e	Prid.	31	

SEPTEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Grigore cel Mare, pp. înv.	Comemorare
b	Prid.	4	
c	Non.	5	
d	VIII	6	
e	VII	7	
f	VI	8 NAȘTEREA SF. FECIOARE MARIA	Sărbătoare
g	V	9 Sf. Petru Claver, pr.	
A	IV	10	
b	III	11	
c	Prid.	12 Sf. Nume al Mariei	
d	Idib.	13 Sf. Ioan Gură de Aur, ep. înv.	Comemorare
e	XVIII	14 ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI	Sărbătoare
f	XVII	15 Sf. Fecioară Maria Îndurerată	Comemorare
g	XVI	16 Ss. Corneliu, pp. m. și Ciprian, ep. m.	Comemorare
A	XV	17 Sf. Robert Bellarmin, ep. înv.	
b	XIV	18	
c	XIII	19 Sf. Ianuarie, ep. m.	
d	XII	20 Ss. Andrei Kim Taegon, pr., Paul Chong Hasang și însoțitorii, m. din Coreea	Comemorare
e	XI	21 SF. MATEI, AP. EV.	Sărbătoare
f	X	22	
g	IX	23 Sf. Pius de Pietrelcina, pr.	Comemorare
A	VIII	24	
b	VII	25	
c	VI	26 Ss. Cosma și Damian, m.	
d	V	27 Sf. Vincențiu de Paul, pr.	Comemorare
e	IV	28 Sf. Venceslau, m. Ss. Laurențiu Ruiz și îns., m.	
f	III	29 Ss. MIHAIL, GABRIEL ȘI RAFAEL, ARHANGHELI	Sărbătoare
g	Prid.	30 Sf. Ieronim, pr. înv.	Comemorare

OCTOMBRIE

A	Cal.	1 Sf. Tereza a Pruncului Isus, fc. înv.	Comemorare
b	VI	2 Ss. Îngeri Păzitori	Comemorare
c	V	3	
d	IV	4 Sf. Francisc din Assisi	Comemorare
e	III	5	
f	Prid.	6 Sf. Bruno, pr.	
g	Non.	7 Sf. Fecioară Maria, Regina Rozariului	Comemorare
A	VIII	8	
b	VII	9 Ss. Dionisiu, ep. și îns., m. Sf. Ioan Leonardi, pr.	
c	VI	10	
d	V	11	
e	IV	12	
f	III	13	
g	Prid.	14 Sf. Calist I, pp. m.	
A	Idib.	15 Sf. Tereza a lui Isus, fc. înv.	Comemorare
b	XVII	16 Sf. Hedviga, călug. Sf. Margareta Maria Alacoque, fc.	
c	XVI	17 Sf. Ignațiu de Antiohia, ep. m.	Comemorare
d	XV	18 SF. LUCA, EV.	Sărbătoare
e	XIV	19 Ss. Ioan de Brébeuf și Isaac Jogues, pr. și îns., m. Sf. Paul al Crucii, pr.	
f	XIII	20	
g	XII	21	
A	XI	22	
b	X	23 Sf. Ioan de Capistran, pr.	
c	IX	24 Sf. Anton Maria Claret, ep.	
d	VIII	25	
e	VII	26	
f	VI	27	
g	V	28 Ss. SIMON ȘI IUDA, AP.	Sărbătoare
A	IV	29	
b	III	30	
c	Prid.	31	

NOIEMBRIE

d	Cal.	1 TOȚI SFINȚII	Solemnitate
e	IV	2 POMENIREA TUTUROR CREDINCIOȘILOR RĂPOSAȚI	
f	III	3 Sf. <i>Martin de Porres</i> , călug.	
g	Prid.	4 Sf. Carol Borromeu, ep.	Comemorare
A	Non.	5	
b	VIII	6	
c	VII	7	
d	VI	8	
e	V	9 SFINȚIREA BAZILICII DIN LATERAN	Sărbătoare
f	IV	10 Sf. Leon cel Mare, pp. înv.	Comemorare
g	III	11 Sf. Martin din Tours, ep.	Comemorare
A	Prid.	12 Sf. Iosafat, ep. m.	Comemorare
b	Idib.	13	
c	XVIII	14	
d	XVII	15 Sf. <i>Albert cel Mare</i> , ep. înv.	
e	XVI	16 Sf. <i>Margareta a Scoției</i> <i>Sf. Gertruda</i> , fc.	
f	XV	17 Sf. Elisabeta a Ungariei, călug.	Comemorare
g	XIV	18 Sfințirea bazilicilor „Sf. Petru” și „Sf. Paul”	Comemorare
A	XIII	19	
b	XII	20	
c	XI	21 Prezentarea la Templu a Sf. Fecioare Maria	Comemorare
d	X	22 Sf. Cecilia, fc. m.	Comemorare
e	IX	23 Sf. <i>Clement I</i> , pp. m. <i>Sf. Columban</i> , abate	
f	VIII	24 Ss. Andrei Dung-Lac, pr. și însoțitorii, m. din Vietnam	Comemorare
g	VII	25 Sf. <i>Ecaterina din Alexandria</i> , fc. m	
A	VI	26	
b	V	27	
c	IV	28	
d	III	29	
e	Prid.	30 SF. ANDREI, AP.	Sărbătoare
Ultima dum. din an:			
		DOMNUL NOSTRU ISUS CRISTOS, REGELE UNIVERSULUI	Solemnitate

DECEMBRIE

f	Cal.	1	
g	IV	2	
A	III	3 Sf. Francisc Xaveriu, pr.	Comemorare
b	Prid.	4 Sf. Ioan Damaschinul, pr. înv.	
c	Non.	5	
d	VIII	6 Sf. Nicolae, ep.	
e	VII	7 Sf. Ambroziu, ep. înv.	Comemorare
f	VI	8 NEPRIHĂNITA ZĂMISLIRE	Solemnitate
g	V	9 Sf. Juan Diego	
A	IV	10	
b	III	11 Sf. Damasus I, pp.	
c	Prid.	12 Sf. Fecioară Maria de la Guadalupe	
d	Idib.	13 Sf. Lucia, fc. m.	Comemorare
e	XIX	14 Sf. Ioan al Crucii, pr. înv.	Comemorare
f	XVIII	15	
g	XVII	16	
A	XVI	17	
b	XV	18	
c	XIV	19	
d	XIII	20	
e	XII	21 Sf. Petru Canisiu, pr. înv.	
f	XI	22	
g	X	23 Sf. Ioan de Kęty, pr.	
A	IX	24	
b	VIII	25 NAȘTEREA DOMNULUI (CRĂCIUNUL)	Solemnitate
c	VII	26 SF. ȘTEFAN, PRIMUL MARTIR	Sărbătoare
d	VI	27 SF. IOAN, AP. EV.	Sărbătoare
e	V	28 SS. PRUNCI NEVINOVAȚI, M.	Sărbătoare
f	IV	29 Sf. Thomas Becket, ep. m.	
g	III	30	
A	Prid.	31 Sf. Silvestru I, pp.	
Duminica din octava Crăciunului, sau când nu este o duminică, pe 30 decembrie:			
SF. FAMILIE: ISUS, MARIA ȘI IOSIF			Sărbătoare

PROPRIUL TIMPULUI

TIMPUL POSTULUI MARE

De la începutul Oficiului din Miercurea Cenușii până la
Vigilia pascală se omite Aleluia.

I. PÂNĂ ÎN SÂMBĂTA DIN SĂPTĂMÂNA A CINCEA

La Oficiile timpului, de la începutul Oficiului din Miercurea Cenușii până la Ora medie din sâmbăta săptămânii a V-a a Postului Mare inclusiv:

Vesperele

IMNUL

În duminici:

Pleacă-ți urechea, bunule Tată,
Spre ruga noastră înlăcrimată.
Îți cerem milă și îndurare
În timpul sfânt al Postului Mare.
Să se ascundă nimeni nu poate,
Faptele noastre tu le știi toate.
Noi ne întoarcem iar către tine,
Tu ne arată calea spre bine.
Ne recunoaștem faptele rele;
Mila ta, Doamne, să ni le spele
Și spre-ndreptare să ne îndrume,
Ca să se-nalțe sfântul tău nume.
Prin pocăință, post și-nfrânare,
Vrem să apară voința tare
De-a nu ne-ntoarce nicicând, Părinte,
La viața tristă de mai-nainte.
Mâna-ți deschide, darnică, plină.
Dă-ne putere, dă-ne lumină.
Postul ce-l facem, roade să poarte
Acum, în viață, și după moarte. Amin.

Sau:

Audi, benígne Córditor,
Nostras preces cum flétibus,
Sacráta in abstinéntia
Fusas quadragenária.

Scrutátor alme córdium,
Infírma tu scis vírium;
Ad te revérsis éxhibe
Remissionis grátiam.

Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus,
Tuíque laude nóminis
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Ieiúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Hæc parcitátis múnera. Amen.

În ferii:

Patruzeci de zile postind în pustiu,
Tu ne-ai fost, Isuse, un exemplu viu.
Cu multe păcate greșitori am fost,
Ne-ntoarcem la tine în lacrimi și post.

Ne plecăm cu fruntea până la pământ,
De durere-amară sufletul ni-e frânt.
Nu lăsa să fie ruga în zadar,
Dă-ne cu-ndurare al iertării har.

Noi ne recunoaștem păcătoși și răi,
Nu-ți întoarce fața de la robii tăi.
Să ne stai alături, te rugăm plângând,
Sprijin și tărie să ne dai oricând.

Drumul pocăinței străbătut acum,
 Drumul ispășirii și-al salvării drum
 Să ne poarte pașii, cu speranțe vii,
 Spre-ale învierii sfinte bucurii.
 Cinste și mărire Treimii de sus,
 Slava ei în lume nu cunoaște-apus;
 Cei ce prin iertare noi ființe sunt
 Să-i cânte-ndurarea cu un nou avânt. Amin.

Sau:

Iesu, quadragenária
 Dicátor abstinéntiæ,
 Qui ob salútem méntium
 Præcéperas ieiúnum,
 Adésto nunc Ecclésiæ,
 Adésto pæniténtiæ,
 Qua supplicámus cernui
 Peccáta nostra dílui.
 Tu retroácta crímina
 Tua remítte grátia
 Et a futúris ádhibe
 Custódiam mítíssime,
 Ut, expiáti ánnuis
 Compunctiόνis áctibus,
 Tendámus ad paschália
 Digne colénda gáudia.
 Te rerum univérsitas,
 Clemens, adóret, Trínitas
 Et nos novi per véniam
 Novum canámus cánticum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Completoriul

În săptămânile I, III și V: Imnul Acum când e timpul, 927.
 În celelalte săptămâni: Imnul O, Cristoase, nici un soare, 928.

Invitatoriul

La Oficiul duminical și ferial:

Ant. Pe Cristos Domnul, care a fost ispitit și a pățimit pentru noi, veniți să-l adorăm!

Sau: O, de ați asculta astăzi glasul Domnului: nu vă împietriți inimile!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Când se spune și se repetă antifona a doua, strofa a patra a psalmului 94 (95) se începe de la cuvintele: Ca la Meriba.

Oficiul lecturilor

IMNUL

În duminici:

Petrecem acuma cu inimi umile
Sfânt postul cel mare de pa'zeci de zile;
E postul ce vine din vremuri străbune,
Menit înfrânării și faptelor bune.

Postesc chiar profeții și foame îndură,
Precum e poruncă în Sfânta Scriptură.
Asemenea nouă Cristos se socoate;
Postește și el, Ziditorul a toate.

E timp de-așteptare și sfântă veghere.
O viață mai sobră acum ni se cere;
Mai sobră-n distracții, la masă, -n cuvinte,
Cu mintea-ndreptată spre tainele sfinte.

Ca și pe Isus, când postea în pustie,
Vicleanul acum ne atrage, ne-mbie;
Să stăm pe poziții cu armele-n mână,
Dușmanul, învins, rușinat să rămână.

Privește din ceruri, Treime Preasfântă,
La postul ce-l facem cu inima frântă.

Puținul ce-l facem acum fiecare
Tu fă-l să rodească cu-a ta îndurare. Amin.

Sau:

Ex more docti mýstico
 Servémus abstinéntiam,
 Deno diérum círculo
 Ducto quater notíssimo.

Lex et prophétæ prímítás
 Hanc prætulérunt, póstmodum
 Christus sacrávit, ómnium
 Rex atque factor témporum.

Utámur ergo párcius
 Verbis, cibis et pótibus,
 Somno, iocis et árcitius
 Perstémus in custódia.

Vitémus autem péssima
 Quæ súbruunt mentes vagas,
 Nullúmque demus cállido
 Hosti locum tyránnidis.

Præsta, beáta Trinitas,
 Concéde, simplex Unitas,
 Ut fructuósa sint tuis
 Hæc parcitátis múnera. Amen.

În ferii:

Când lumea rănită se zbate și geme,
 Din ceruri ne vine prielnică vreme;
 E darul pe care chiar Domnul ni-l face,
 E timp de iertare, de har și de pace.

Cristos strălucește, el este lumina
 Ce face s-apară păcatul și vina;
 Ne iartă de vede-ale-ntoarcerii semne
 În faptele vieții cinstite și demne.

Așa cum Cristos a-nviat dintru moarte,
 La viață căința pe noi să ne poarte.
 Mai mult răutatea să nu ne răpună;
 Păstrează-ne, Doamne, dorința cea bună.

Acum și-n vecie, Treime Preasfântă,
 Întreg universul te-adoră și-ți cântă.
 O dată cu plânsul căinței amare,
 Primește smeritul prinós de-nchinare. Amin.

Sau:

Nunc tempus acceptabile
 Fulget datum divinitus,
 Ut sanet orbem languidum
 Medela parsimoniae.
 Christi decoro lumine
 Dies salutis emicat,
 Dum corda culpis saucia
 Reformatae abstinentia.
 Hanc mente nos et corpore,
 Deus, tenere perfice,
 Ut appetamus prospero
 Perenne pascha transitu.
 Te rerum universitas,
 Clemens, adoret, Trinitas,
 Et nos novi per veniam
 Novum canamus canticum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Laudele

IMNUL

În duminici:

Nimeni nu-i lipsit de vină, nimeni nu e fără pată,
 De aceea, toți ne temem de obșteasca judecată.
 Spre această judecată ne-ndreptăm acuma gândul,
 Pe Cristos judecătorul cu căință implorându-l.
 Peste inimile noastre, Doamne, frica e stăpână,
 De aceea stăm acuma jos, cu fața în țărână.
 Fărdelegea ne consumă, ne e teamă și rușine;
 Așteptăm cu frunți plecate îndurare de la tine.

Către noi, cu bunătațe, te apleacă, ne ridică,
 Nu lăsa să fim cu totul mistuiți de chin și frică.
 Știm că ne-a-nșelat Vicleanul și-am urmat greșită cale,
 Nu uita că suntem totuși opera iubirii tale.

Am fugit în țări străine, remușcarea ne apasă,
 Dar acuma ne întoarcem rușinați din nou acasă.
 Am greșit călcând cuvântul și iubirea ta de tată;
 Nu vom mai fugi de-acasă niciodată, niciodată.

Ție-n cer, Treime Sfântă, îți aducem fiecare
 Slavă, cinste, preamărire, cuvenită închinare.
 Întărește-ne voința și propunerile bune
 Și la țărnul mântuirii celei veșnice condu-ne. Amin.

Sau:

Precémur omnes cernui,
 Clamémus atque sínguli,
 Plorémus ante iúdicem,
 Flectámus iram vándicem:

Nostris malis offéndimus
 Tuam, Deus, cleméntiam;
 Effúnde nobis désuper,
 Remíssor, indulgéntiam.

Meménto quod sumus tui,
 Licet cadúci, plásmatis;
 Ne des honórem nóminis
 Tui, precámur, álteri.

Laxa malum quod fécimus,
 Auge bonum quod póscimus,
 Placére quo tandem tibi
 Possímus hic et pérpetim.

Præsta, beáta Trinitas,
 Concéde, simplex Unitas,
 Ut fructuósa sint tuis
 Hæc parcitátis múnera. Amen.

În ferii:

Când alungi în zorii zilei bezna nopții-ntunecoase
 Și pământul în lumină îl îmbraci din nou, Cristoase,
 Fă și-n sufletele noastre, cu lumina de afară,
 Soarele iubirii sfinte și-al virtuții să răsară.

Ne e inima bolnavă de nelegiuiri enorme,
 Însă harul tău e-n stare să o schimbe, s-o transforme.
 Am umblat pe căi greșite și-n păcate mai-nainte,
 Ne căim și ne propunem să pornim pe drumuri sfinte.

Știm că pocăința noastră, Doamne, nu e pe măsură,
 Către neputința noastră tu privește și te-ndură;
 Doar iubirea ta cea mare, răstignită pe o cruce,
 Ne va scoate din păcate, la salvare ne va duce.

Ziua învierii tale va fi zi de primăvară,
 Tot ce zace-n întuneric va veni la viață iară.
 Mâna ta asupra noastră totdeauna să ne fie,
 Și pe toți ne va conduce către culmi de bucurie.

Îngerii în cer, Treime, îți aduc cântare-naltă,
 Pe pământ, făptura toată te slăvește laolaltă.
 Peste noi să cadă haruri precum picurii de rouă,
 Ca-ncepând o altă viață, să-ți cântăm cântare nouă.

Amin.

Sau:

Iam, Christe, sol iustitiæ,
 Mentis dehiscant tenebræ,
 Virtutum ut lux rédeat,
 Terris diem cum réparas.

Dans tempus acceptabile
 Et pænitens cor tribue,
 Convértat ut benignitas
 Quos longa suffert píetas;
 Quiddámque pæniténtiæ
 Da ferre, quo fit démptio,
 Maióre tuo múnere,
 Culpárum quamvis grándium.

Dies venit, dies tua,
Per quam reflórent ómnia;
Lætémur in hac ut tuæ
Per hanc redúcti grátia.

Te rerum univérsitas,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per véniam
Novum canámus cánticum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

Ora medie

În duminici și ferii:

Ora a treia

IMNUL

Cu credința care ne-a venit de sus,
Cu speranța-n viața fără de apus,
Prin cântări s-aducem lui Isus Cristos
Al iubirii noastre preaumil prinos.

La această oră sfântă și de har,
Salvatorul nostru urcă pe Calvar;
Crucea grea în spate resemnat purtând,
Este dus la jertfă ca un miel plăpând.

Răstignit pe lemnul nemiloasei cruci,
Mântuire, Doamne, lumii îi aduci.
Prețiosul sânge pentru noi vărsat
Să ne spele orice vină și păcat.

Te slăvim, Cristoase, și-n același cânt
Îl slăvim pe Tatăl și pe Duhul Sfânt.
Dumnezeu Treimic, nouă tuturor,
Dă-ne fără preget sprijin și-ajutor. Amin.

Sau:

Dei fide, qua vívimus,
 Qua spe perénni crédimus,
 Per caritátis grátiam
 Christi canámus glóriam,
 Qui ductus hora tértia
 Ad passiónis hóstiam,
 Crucis ferens suspéndia
 Ovem redúxit pérditam.
 Precémur ergo súbditi,
 Redemptióne líberi,
 Ut éruat a sæculo
 Quos solvit a chirógrapho.
 Christum rogámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum;
 Unum potens per ómnia,
 Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

Ora a șasea

IMNUL

Să-ndreptăm iar gândul nostru spre Isus,
 La această oră când pe cruce-i pus.
 Chinuit de sete-n agonia grea,
 Băutură-amară i se dă să bea.
 O, Isuse, Doamne, Salvator divin,
 Fă-ne s-avem parte și noi de-al tău chin.
 Foame, sete mare, chin mistuitor,
 Pentru cele sfinte dă-ne tuturor.
 Împietrirea noastră, Doamne, s-o înmoi,
 Revărsând pe Duhul tău cel Sfânt în noi.
 Potolește focul patimii fierbinți
 Și alungă bezna răului din minți.

Te slăvim, Cristoase, și-n același cânt
 Îl slăvim pe Tatăl și pe Duhul Sfânt.
 Dumnezeu Treimic, nouă tuturor
 Dă-ne fără preget sprijin și-ajutor. Amin.

Sau:

Qua Christus hora sítit
 Crucem vel in qua súbiit,
 Quos præstat in hac psállere
 Ditet siti iustítia.

Simul sit his esúries,
 Quam ipse de se sátiet,
 Crimen sit ut fastídium
 Virtúsque desidérium.

Charísma Sancti Spíritus
 Sic ínfluat psalléntibus,
 Ut carnis æstus frígeat
 Et mentis algor férveat.

Christum rogámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum;
 Unum potens per ómnia,
 Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

Ora a noua

IMNUL

La această oră, gândul iar ne duce
 La Cristos ce moare răstignit pe cruce.
 Se consumă astfel dureroasa dramă
 Sub privirea celei care-i este Mamă.

De la tine, Doamne, toți iertare-așteaptă;
 Știm că și tâlharul cel din partea dreaptă
 S-a căit pe cruce de păcate-n fine
 Și-a putut să intre-n Paradis cu tine.

Când tu mori pe cruce, însăși moartea moare
 Și-și ascunde fața strălucitul soare.
 Din această moarte viață să ne vină
 Și din întuneric să primim lumină.
 Te slăvim, Cristoase, și-n același cânt
 Îl slăvim pe Tatăl și pe Duhul Sfânt.
 Dumnezeu Treimic, nouă tuturor
 Dă-ne fără preget sprijin și-ajutor. Amin.

Sau:

Ternis ter horis númerus
 Nobis sacrátus pánditur,
 Sanctóque Iesu nómine
 Munus precémur veniæ.
 Latrónis, en, conféssio
 Christi merétur grátiam;
 Laus nostra vel devótio
 Mercétur indulgéntiam.
 Mors per crucem nunc ínterit
 Et post tenébras lux redit;
 Horror dehíscat críminum,
 Splendor nitéscat méntium.
 Christum rogámus et Patrem,
 Christi Patrísque Spíritum;
 Unum potens per ómnia,
 Fove precántes, Trínitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

În feriile din săptămâna a V-a, la Oficiul lecturilor, Laude și Vespere se pot spune imnurile din Săptămâna Sfântă, 345-351.

MIERCUREA CENUȘII

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Oficiul lecturilor

IMNUL Când lumea rănită, 37.

Psalmii de la miercurea săptămânii a IV-a, 1278.

℣. Convertiți-vă și faceți pocăință.

℞. Înnoiți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea profetului Isaia

58,1-12

Postul care îi place lui Dumnezeu

Așa spune Domnul Dumnezeu:

¹ Strigă din toate puterile și nu te opri,
dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță,
vestește poporului meu păcatele sale
și casei lui Iacob, fărădelegile sale.

² În fiecare zi mă caută și vor să afle căile mele,
ca un neam care ar fi înfăptuit dreptatea
și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.
Ei mă întreabă despre legile dreptății
și vor să se apropie de Dumnezeu.

Dar tot ei zic:

³ „Pentru ce să postim dacă tu nu vezi?

La ce să ne chinuim sufletul
dacă tu nu ții seamă de lucrul acesta?”

Dar iată că, în zi de post,
voi vă lăsați în voia pornirilor voastre
și asupriți crunt pe slujitorii voștri.

⁴ În timp ce postiți, voi vă certați
și bateți furioși cu pumnul.

Dacă vreți ca strigătul vostru să se audă sus,
nu mai postiți ca până acum.

⁵ Oare acesta este postul care-mi place?

Oare aceasta este ziua

în care omul își smerește sufletul său?

Să-și plece capul ca un fir de papură

și să se culce pe sac și cenușă?

Aceasta numești tu post și zi plăcută Domnului?

⁶ Iată postul care-mi place:

rupe lanțurile nedreptății,

dezleagă legăturile robiei,

dă drumul celor asupriți

și sfărâmă orice fel de jug;

⁷ împarte-ți pâinea cu cel flămând

și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost;

pe cel gol îmbracă-l

și nu întoarce spatele semenului tău.

⁸ Atunci lumina ta va răsări ca zorile

și-ți vei grăbi vindecarea;

dreptatea ta îți va merge înainte

și slava Domnului te va însoți.

⁹ Atunci tu îl vei chema pe Domnul și el îți va răspunde,

îl vei striga și el îți va zice: „Iată-mă!”

Dacă vei îndepărta din mijlocul tău asuprirea,

gestul de amenințare și cuvintele de ocară,

¹⁰ dacă vei da de mâncare celui flămând

și vei aduce mângâiere celui amărât,

atunci lumina ta va răsări în întuneric

și întunericul tău va fi ca ziua în amiaza mare.

¹¹ Domnul te va călăuzi neîncetat,

îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă

și va da din nou putere mădularelor tale;

vei fi ca o grădină bine udată,

ca un izvor ale cărui ape nu seacă niciodată.

¹² Pe vechile tale ruine vor fi ziduri noi,

vei ridica din nou temeliiile străbune

și vei fi numit reparator de spărturi

și înnoitor de drumuri,

ca țara să poată fi locuită.

RESPONSORIUL Cf. *Is* 58,6.7.9; *Mt* 25,31.34.35

R. Iată postul care-mi place, spune Domnul: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu-i în casa ta pe nenorociții fără adăpost. * Atunci îl vei chema pe Domnul și el îți va răspunde; îl vei striga și el îți va zice: Iată-mă.

V. Când va veni Fiul Omului, va spune celor care sunt la dreapta lui: Veniți, căci am fost flămând și voi mi-ați dat să mănânc. * Atunci.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*,
a sfântului Clement I, papă,

(Cap. 7, 4 – 8, 3; 8, 5 – 9, 1; 13, 1-4; 19, 2;
Funk 1, 71-73.77-79.87)

Faceți pocăință

Să ne ațintim privirea asupra sângelui lui Cristos, pentru a înțelege cât este de prețios în fața lui Dumnezeu, Tatăl său: a fost vărsat pentru mântuirea noastră și a adus lumii întregi harul pocăinței.

Să străbatem cu mintea toate epocile lumii și să vedem că în fiecare generație, *Domnul a acordat mod și timp pentru pocăință* tuturor celor care au fost dispuși să se întoarcă la el. Noe a fost vestitorul pocăinței, iar cei care l-au ascultat au fost salvați. Iona a predicat ninivitenilor distrugerea, și aceștia, făcând pocăință pentru păcate, l-au făcut pe Dumnezeu să se îndure de ei, prin rugăciuni, și au dobândit mântuirea, deși nu aparțineau poporului lui Dumnezeu.

Nu au lipsit niciodată slujitori ai harului divin care, inspirați de Duhul Sfânt, să predice pocăința. Însuși Stăpânul tuturor lucrurilor a vorbit despre pocăință, angajându-se cu jurământ: *Viu sunt eu*, spune Domnul, *nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă*; și adaugă acele cuvinte pline de bunătate: *Casa lui Israel, îndepărtează-te de păcatele tale. Spune fiilor poporului meu:*

Chiar dacă păcatele voastre ar ajunge de la pământ să atingă cerul, dacă ar fi mai roșii decât carminul și mai negre decât păcura, este suficient să vă întoarceți din toată inima și să mă numiți Tată, și eu vă voi trata ca pe un popor sfânt și voi asculta rugăciunea voastră (cf. Ez 33,11; Os 14,2; Is 1,18 etc.).

Voind să-i facă pe cei pe care îi iubește să se bucure de bunurile convertirii, el a pus ca sigiliu al cuvântului său voința sa atotputernică.

De aceea, să ascultăm de voința sa minunată și glorioasă. Să ne prosternăm înaintea Domnului, implorându-l să fie milostiv și binevoitor. Să ne convertim cu sinceritate la iubirea sa. Să respingem orice faptă rea, orice fel de neînțelegere și gelozie care duce la moarte.

Să fim deci umili cu duhul, fraților, și, lăsând la o parte orice lăudăroșenie, mândrie și mânie, să punem în practică ceea ce este scris. Căci Duhul Sfânt spune: *Să nu se laude înțeleptul cu înțelepciunea sa, nici cel puternic cu puterea sa, nici cel bogat cu bogăția sa, dar cel care vrea să se laude, în Domnul să se laude, căutându-l și practicând dreptul și dreptatea (cf. Ier 9,23-24; 1Cor 1,31 etc.).* Să ne amintim, mai ales, de cuvintele Domnului Isus atunci când îndemna la blândețe și la răbdare.

De fapt, așa a spus: *Fiiți milostivi, ca să obțineți milă; iertați, ca să vi se ierte; așa cum veți face altora, așa vi se va face și vouă; dați și vi se va da; nu judecați și nu veți fi judecați; fiți binevoitori și veți afla bunăvoința; cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura și vouă (cf. Mt 5,7; 6,14; 7,1.2.12 etc.).*

Să fim statonici în acest precept și în aceste porunci, ca să putem umbla, cu toată umilința, în ascultarea față de sfintele sale sfaturi. Căci Sfânta Scriptură spune: *Asupra cui se va așeza privirea mea, dacă nu asupra celui care este umil și pașnic și se teme de cuvintele mele? (cf. Is 66,2).*

De aceea, trăind evenimente mari și însemnate, să alergăm spre scopul păcii, pregătit pentru noi încă de la început și să ne fixăm privirea către Tatăl și Creatorul

întregii lumi, aspirând cu tărie la minunatele și îmbelșugatele daruri și binefaceri ale păcii sale.

RESPONSORIUL*Is 55,7; Il 2,13; cf. Ez 33,11*

R. Cel rău să-și părăsească drumul lui și omul nelegiuit, gândurile sale; să se întoarcă la Domnul și se va îndura de el; * căci milostiv și îndurător este Domnul, Dumnezeul nostru, și se întristează de rău.

Ÿ. Domnul nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu. * Căci milostiv.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Psalzii și cântarea, cu antifonele lor, se pot lua și de la vinerea săptămânii a III-a, 1212.

LECTURA SCURTĂ*Dt 7,6b.8-9*

Pe tine te-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. Din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. Să știi deci că Domnul, Dumnezeul tău, este Dumnezeul cel adevărat, Dumnezeul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al miilea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Dumnezeu Tatăl, care ne-a dat harul să începem astăzi postul de patruzeci de zile. Să-l rugăm cu umilință ca, în aceste zile de mântuire, să ne purifice inimile și să ne întărească în iubire, prin revărsarea Duhului Sfânt și prin lucrarea lui în noi. Să-l implorăm stăruitor:

Dă-ne, Doamne, Duhul tău Sfânt!

Dă-ne harul să ne hrănim cu tot cuvântul

– care iese din gura ta!

Dăruiește-ne harul să nu căutăm iubirea numai în lucrurile mari,

– ci să o trăim neconținut în viața de fiecare zi!

Învăță-ne să ne lipsim de tot ce este de prisos,

– pentru a-i putea ajuta pe frații noștri nevoiași!

Ajută-ne să purtăm în trupul nostru moartea Fiului tău,

– tu, care ne-ai dăruit viața în trupul lui!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, Doamne, harul să începem printr-un post sfânt lupta vieții creștine, pentru ca, în bătălia împotriva duhului rău, să fim mereu întăriți prin fapte de pocăință. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,30b-32

Convertiți-vă și faceți pocăință pentru toate nelegiuirile voastre, ca să nu vă ducă fărădelegea la pieire. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre, făuriți-vă o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi,

cei din casa lui Israel? Pentru că eu nu vreau moartea păcătosului, spune Domnul Dumnezeu. Convertiți-vă și veți trăi!

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Zah 1,3b-4b

Întoarceți-vă la mine, zice Domnul oștirilor, și mă voi întoarce și eu la voi. Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele și de la gândurile voastre cele rele; dar ei n-au ascultat.

V. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

R. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dan 4,24b

Răscumpără-ți păcatele tale prin pomeni și nelegiuirile tale prin fapte de îndurare față de cei sărmani. Astfel, îți va merge bine vreme îndelungată.

V. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

R. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,12b-15a

Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

Ÿ. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă. Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Când dai de pomană, să nu știe stânga ta ce face dreapta.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Slavă și cinste lui Dumnezeu care a întărit legământul cel nou și veșnic cu poporul său în sângele lui Cristos și-l reînnoiește în sacramentul altarului! Să-l rugăm, zicând:

Binecuvântează, Doamne, poporul tău!

Călăuzește, Doamne, după voința ta, gândurile popoarelor și ale celor care le conduc,

– ca să lucreze cu sinceritate spre binele tuturor!

Sporește evlavia acelor care, părăsind toate, l-au urmat pe Cristos,

– ca să ofere oamenilor mărturia strălucită a sfințeniei Bisericii și exemple de viață!

Tu, care i-ai făcut pe toți oamenii după chipul tău,

– fă-i să se ferească de orice discriminare!

Adu-i înapoi la prietenia ta și la adevărul tău pe toți cei rătăciți

– și învață-ne să le dăm ajutor!

Cheamă-i pe cei răposați să intre în slava ta
– și să te laude într-un glas în vecii vecilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, Doamne, harul să începem printr-un post sfânt lupta vieții creștine, pentru ca, în bătălia împotriva duhului rău, să fim mereu întăriți prin fapte de pocăință. Prin Domnul.

JOI DUPĂ MIERCUREA CENUȘII

Oficiul lecturilor

☩. Cine meditează legea Domnului.

℞. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Începutul cărții Exodului

1,1-22

Oprimarea lui Israel

¹ Iată numele fiilor lui Israel intrați în Egipt; au intrat cu Iacob, fiecare cu familia lui: ² Ruben, Simeon, Levi, Iuda, ³ Isahar, Zabulon, Beniamin, ⁴ Dan, Neftali, Gad și Așer. ⁵ Sufletele ieșite din coapsele lui Iacob erau șaptezeci de toate. Iosif era atunci în Egipt. ⁶ Iosif a murit, și toți frații lui, și toată generația aceea. ⁷ Fiii lui Israel s-au înmulțit, numărul lor s-a mărit, au crescut și au ajuns foarte puternici. Și s-a umplut țara de ei.

⁸ S-a ridicat un nou rege în Egipt, care nu-l cunoscuse pe Iosif. ⁹ El a spus poporului său: „Iată, fiii lui Israel sunt acum un popor mai numeros și mai puternic decât noi. ¹⁰ Să luăm măsuri împotriva lor, ca să nu se mai înmulțească, pentru că, altfel, în caz de război, se vor alia cu dușmanii noștri, vor lupta împotriva noastră și apoi vor pleca din țară”. ¹¹ Atunci au fost puși peste

ei supraveghetori de lucrări, care să-i asuprească silindu-i la munci grele. Astfel, au trebuit să construiască pentru faraon cetățile Pitom și Ramses, împreună cu depozitele lor de provizii. ¹² Dar cu cât erau mai asupriți, cu atât se înmulțeau mai mult și numărul lor creștea; și ei au început să se teamă de fiii lui Israel. ¹³ De aceea, egiptenii i-au supus pe fiii lui Israel la o sclavie aspră ¹⁴ și le-au făcut viața de nesuportat din cauza muncilor grele: pregătirea lutului și a cărămizilor și tot felul de munci ale câmpului. Astfel israeliții au fost siliți la o muncă aspră de sclavi.

¹⁵ Regele Egiptului a poruncit moașelor evreilor, numite una Șifra și cealaltă Pua, ¹⁶ și le-a zis: „Când veți asista la naștere femeile evreilor și le veți vedea că sunt gata să nască, dacă este băiat, să-l omorâți; iar dacă este fată, s-o lăsați să trăiască”. ¹⁷ Dar moașele s-au temut de Dumnezeu și n-au făcut ce le poruncise regele Egiptului, ci i-au lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască. ¹⁸ Regele Egiptului le-a chemat pe moașe și le-a zis: „Pentru ce ați făcut lucrul acesta și i-ați lăsat pe copiii de parte bărbătească să trăiască?” ¹⁹ Moașele i-au răspuns lui faraon: „Pentru că femeile evreilor nu sunt ca egiptencele; ele sunt vânjoase și nasc înainte de venirea noastră”. ²⁰ Dumnezeu le-a făcut bine moașelor; și poporul s-a înmulțit și a ajuns foarte mare la număr. ²¹ Pentru că moașele se temuseră de Dumnezeu, Dumnezeu le-a dat urmași.

²² În cele din urmă, faraon a dat întregului său popor această poruncă: „Aruncați în Nil toți băieții care se vor naște la evrei! Și toate fetele lăsați-le să trăiască!”

RESPONSORIUL

Gen 15,13-14a; Is 49,26c

R. Dumnezeu i-a spus lui Abraham: Urmașii tăi vor fi străini într-o țară străină; vor fi sclavi și oprimați timp de patru sute de ani, * dar eu voi judeca poporul căruia îi vor fi slujit.

Ÿ. Eu, Domnul, sunt eliberatorul și mântuitorul tău.* Dar eu.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 6, despre Postul Mare, 1-2: PL 54, 285-287)

Purificarea sacră prin post și fapte de caritate

Fraților preaiubiți, *plin este pământul de bunătatea Domnului* (cf. Ps 32,5) întotdeauna, și însuși creația naturală este, pentru fiecare credincios, adevărată învățătură care îl duce la adorarea lui Dumnezeu, pentru că cerul și pământul, marea și tot ce se află în ele manifestă bunătatea și atotputernicia creatorului lor, iar frumusețea admirabilă a tuturor elementelor care îi sunt la dispoziție cere creaturii inteligente aducere de mulțumire.

Însă când se apropie aceste zile, consacrate în mod special misterelor răscumpărării omenirii, și care precedă sărbătoarea pascală, ni se cere să ne pregătim printr-o purificare religioasă.

Este propriu sărbătorii pascale ca toată Biserica să se bucure de iertarea păcatelor, nu numai cei care se nasc prin sfântul Botez, ci și aceia care, de mult timp, fac parte deja din numărul fiilor adoptivi.

Chiar dacă oamenii se renasc la viața nouă îndeosebi prin Botez, este necesar pentru noi toți să ne reînnoim în fiecare zi de petele condiției noastre păcătoase și nu este nimeni care să nu trebuiască să fie tot mai bun pe scara perfecțiunii, trebuie să ne străduim ca nimeni să nu fie sub efectul vechilor vicii în ziua răscumpărării.

Pentru aceasta, preaiubiților, în aceste zile, trebuie avută o specială grijă și devoțiune de a face acele lucruri pe care creștinii trebuie să le facă mereu; astfel, vom trăi în posturi sfinte acest Post Mare instituit de apostoli, nu numai prin folosirea abstenență a alimentelor, dar, mai ales, prin înfrânarea viciilor.

Nu există lucru mai folositor decât a uni posturile sfinte și raționale cu pomana care, sub denumirea unică de milostivire, conține multe și laudabile fapte de caritate, așa încât, chiar și în mijlocul situațiilor de inegalitate

de bunuri, pot să fie egale dispozițiile sufletești ale tuturor credincioșilor.

Iubirea, pe care o datorăm atât lui Dumnezeu cât și oamenilor, nu este niciodată împiedicată până acolo încât să nu poată să iubească ceea ce este bun. Așa cum au cântat îngerii: *Mărire în înaltul cerului lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubește* (Lc 2,14), cel care are milă cu dragoste față de cei care suferă vreo nenorocire este fericit nu numai în virtutea bunăvoinței sale, ci și prin binele păcii.

Faptele iubirii pot să fie foarte diferite și, astfel, datorită acestei diversități, toți creștinii buni pot să se exercite în ele, nu numai cei bogați și puternici, ci inclusiv oamenii obișnuiți și chiar și cei săraci; în felul acesta, cei care sunt inegali datorită capacității lor de a face pomană sunt asemănători prin iubirea cu care o fac.

RESPONSORIUL

Cf. 2Cor 6,4

℟. Timpul postului ne-a deschis porțile paradisiului: să-l primim prin rugăciuni și cereri: * ca să fim preamăriți împreună cu Domnul în ziua învierii.

℣. În toate noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu.* Ca să fim.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Cf. IRg 8,51-53a

Noi suntem poporul tău, Doamne, și moștenirea ta. Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și a poporului tău, Israel, și să ne ascuți în tot ce-ți vom cere. Căci tu ne-ai ales ca moștenire a ta dintre toate celelalte popoare ale pământului.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

☩. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Cine vrea să vină după mine, spune Domnul, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu, care s-a dezvăluit în Cristos, și să-l implorăm din inimă:

Amintește-ți de noi, Doamne, căci suntem fiii tăi!

Dă-ne o înțelegere mai adâncă a misterului Bisericii

– ca ea să fie pentru noi și pentru toți oamenii sacrament de mântuire!

Iubitorule de oameni, fă-ne să contribuim la creșterea cetății pământești,

– și în toate să tindem spre împărăția ta!

Dăruiește-ne să alergăm însetați la Cristos

– care s-a făcut pentru noi izvor de apă vie!

Iartă fărădelegile noastre

– și îndreaptă pașii noștri pe calea dreptății și a sincerității!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să inspire faptele noastre și să ne ajuți să le împlinim, așa încât tu să fii începutul și înfăptuitorul tuturor lucrărilor noastre. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,6-7

Căutați-l pe Domnul cât timp îl mai puteți găsi, invocați-l câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să-și

părăsească drumul lui și omul nelegiuit, gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, căci se va îndura de el, la Dumnezeu nostru, care este mult iertător.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Dt 30,2-3a

Când te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, după cum îți poruncesc azi, atunci Domnul, Dumnezeul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine.

V. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

R. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintii în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,35-36

Nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată. Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea.

V. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

R. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,7-8.10

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită! Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

V. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Cel care își va pierde viața pentru mine o va afla în veșnicie, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu care ne luminează cu harul Duhului Sfânt, ca să răspândim lumină prin fapte de dreptate și de credință. Să-l rugăm, spunând:

*Dă viață, Doamne,
poporului răscumpărat de Cristos!*

Dumnezeule, izvorul și făuritorul sfințeniei, unește-i mai strâns cu Cristos, prin misterul euharistic, pe episcopi, pe preoți și pe diaconi,

– ca să crească necontenit în ei harul primit prin impunerea mâinilor!

Învăță-i pe credincioșii tăi să ia parte cu însuflețire și vrednicie la masa cuvântului și a trupului lui Cristos,

– ca să păstreze în viața și în purtarea lor ceea ce au primit prin credință și sacrament!

Dă-ne harul să recunoaștem demnitatea fiecărui om,

amintindu-ne că este răscumpărat cu sângele Fiului tău,
– ca să respectăm libertatea și conștiința fraților noștri!

Dă-le oamenilor harul să-și înfrâneze dorința nemăsurată după bunuri pământești

– și să vină în ajutorul celor lipsiți!

(*Dă viață, Doamne,*

poporului răscumpărat de Cristos!)

Îndură-te de credincioșii pe care i-ai chemat astăzi la tine din această viață

– și dăruiește-le fericirea veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să inspire faptele noastre și să ne ajuți să le împlinim, așa încât tu să fii începutul și înfăptuitorul tuturor lucrărilor noastre. Prin Domnul.

VINERI DUPĂ MIERCUREA CENUȘII

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeuul vostru.

R. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

2,1-22

Nașterea și fuga lui Moise

În zilele acelea, ¹ un bărbat din tribul lui Levi s-a căsătorit cu o femeie din același trib. ² Ea a zămislit și a dat naștere unui fiu. Văzând că era frumos, l-a ținut ascuns timp de trei luni. ³ Când n-a mai putut să-l ascundă, a luat un coș de papură, l-a uns cu smoală și cu rășină, l-a pus pe copil în el, iar coșul l-a așezat la marginea Nilului, în trestii. ⁴ Sora copilului stătea la distanță să vadă ce se va întâmpla.

⁵ Fiica faraonului a coborât la fluviu să facă baie, în timp ce însoțitoarele ei au rămas pe mal și se plimbau. Ea a observat coșul din trestii și a trimis-o pe sclava ei să-l aducă. ⁶ Când l-a deschis și s-a uitat înăuntru, a

văzut un copil care plângea; i s-a făcut milă de el și a zis: „Este unul dintre copiii evreilor”.⁷ Sora copilului i-a spus atunci fiicei faraonului: „Nu vrei să merg să chem o doică dintre femeile evreilor, care să-ți alăpteze acest copil?”⁸ Fiica faraonului i-a răspuns: „Da, du-te!” Fata s-a dus și a chemat-o pe mama băiatului.⁹ Și i-a spus fiica faraonului: „Ia copilul acesta și hrănește-l pentru mine și eu îți voi da răsplata”. Și femeia a luat copilul și l-a hrănit. Când copilul a mai crescut, ea l-a dus la fiica faraonului.¹⁰ Aceasta l-a adoptat ca fiu și i-a pus numele de Moise, spunând: „Căci l-am scos din apă!”

¹¹ Anii au trecut și Moise s-a făcut mare. Într-o zi, ducându-se la cei din neamul său, a văzut cu ochii lui muncile grele la care erau supuși. Atunci a observat un egiptean cum bătea un evreu.¹² Privind în jurul lui și nevăzând pe nimeni, Moise l-a ucis pe egiptean și l-a îngropat în nisip.¹³ A doua zi, când a ieșit din nou, a văzut doi evrei bătându-se și i-a zis celui care nu avea dreptate: „De ce îl bați pe cel de un neam cu tine?”¹⁴ Acesta i-a răspuns: „Cine te-a pus supraveghetor și judecător peste noi? Vrei să mă ucizi și pe mine, așa cum l-ai ucis pe egiptean?” Cuprins de teamă, Moise și-a zis: „Fără îndoială, fapta mea e cunoscută”.

¹⁵ Faraonului i s-a adus la cunoștință acest lucru și căuta să-lucidă pe Moise, dar acesta a fugit și s-a stabilit în ținutul Madian și a șezut lângă o fântână.¹⁶ Preotul din Madian avea șapte fete. Ele au venit să scoată apă și au umplut jgheburile ca să adape turma tatălui lor.¹⁷ Dar au venit niște păstori și le-au alungat. Atunci, Moise s-a ridicat, le-a apărut și le-a adăpat turma.¹⁸ Când s-au întors ele la tatăl lor Raguel, el a zis: „Pentru ce vă întoarceți așa de curând astăzi?”¹⁹ Ele au răspuns: „Un egiptean ne-a scăpat din mâna păstorilor și chiar ne-a scos apă și a adăpat turma”.²⁰ Și el le-a zis fetelor: „Unde este? Pentru ce l-ați lăsat acolo pe omul acela! Chemați-l să mănânce pâine!”²¹ Moise s-a hotărât să locuiască la omul acela, care i-a dat de soție pe fiica lui, Sefora.²² Ea a născut un fiu și el i-a pus numele Gherșom, căci a zis: „Mă aflu ca străin într-o țară străină”.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 11,24-25.26.27

R. Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui faraon, alegând mai degrabă să sufere cu poporul lui Dumnezeu decât să aibă plăcerea de o clipă a păcatului; * pentru că avea privirea ațintită spre răsplata.

V. El a considerat ca o bogăție mai mare disprețul pentru Cristos decât bogățiile Egiptului; prin credință a părăsit Egiptul. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* atribuite lui Ioan Crisostomul

(Supl., Omil. 6, Despre rugăciune: PG 64, 462-466)

Rugăciunea este lumina sufletului

Binele suprem este rugăciunea și dialogul cu Dumnezeu, deoarece aceasta este o unire intimă cu el: așa cum ochii trupului se luminează atunci când contemplă lumina, tot așa, sufletul care se îndreaptă către Dumnezeu se luminează cu lumina sa inefabilă. Desigur, e vorba despre o implorare care să nu fie de rutină, ci făcută din inimă; care să nu fie limitată la un timp concret sau la câteva ore determinate, dar care se prelungește zi și noapte fără întrerupere.

De fapt, este bine să ne înălțăm mintea la Dumnezeu nu numai atunci când ne dedicăm în mod expres rugăciunii, ci și atunci când ne ocupăm cu altceva, cum ar fi îngrijirea săracilor sau grija față de alții și faptele utile ale milostivirii, în care trebuie să amestecăm dorința și amintirea lui Dumnezeu, așa încât toate faptele noastre, ca și cum ar fi condimentate cu sarea iubirii lui Dumnezeu, să se transforme într-un aliment plăcut Domnului. Însă vom putea să avem parte, pentru totdeauna, de ceea ce acordă Dumnezeu numai dacă îi vom dedica mult timp.

Rugăciunea este lumina sufletului, adevărată cunoaștere a lui Dumnezeu, mijlocitoare între Dumnezeu și oameni. Ea face ca sufletul să se ridice până la cer și să-l

îmbrățișeze pe Dumnezeu cu îmbrățișări inefabile, gustând laptele divin, asemenea copilului care, plângând, o cheamă pe mama sa; prin rugăciune, sufletul își expune propriile dorințe și primește daruri mai mari decât toată natura vizibilă.

Rugăciunea se prezintă înaintea lui Dumnezeu ca o venerabilă mijlocitoare, înveselește sufletul nostru și liniștește aspirațiile sale. Mă refer la rugăciunea adevărată, nu la simplele cuvinte: rugăciunea care este o dorință a lui Dumnezeu, o pietate inefabilă, dată nu de oameni, ci acordată de harul divin, despre care Apostolul spune: *Nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite* (cf. Rom 8,26b).

Darul unei asemenea rugăciuni, atunci când Dumnezeu îl dă cuiva, este o bogăție inepuizabilă și un aliment ceresc ce satură sufletul; cel care îl gustă este aprins de o dorință veșnică de Domnul, ca de un foc arzător care îi înflăcărează sufletul.

Atunci când vrei să reconstruiești în tine acea locuință pe care Dumnezeu a edificat-o în primul om, împodobește-te cu modestie și umilință și fă-te strălucitor cu lumina dreptății; împodobește-ți casa cu fapte bune; împodobește-ți ființa, în loc de pietre și mozaicuri, cu credință și răbdare; și, în vârful tuturor, asemenea celui care pune acoperișul pentru a încorona un edificiu, pune rugăciunea pentru a-i pregăti lui Dumnezeu o casă perfectă și a-l putea primi în ea ca într-un palat regesc și strălucitor, de vreme ce, prin harul divin, este ca și cum ai avea însuși chipul Domnului așezat în templul sufletului.

RESPONSORIUL

Lam 5,20.21a; Mt 8,25b

R. Pentru ce vrei să ne uiți, să ne părăsești atât de multă vreme? * Întoarce-ne, Doamne, și ne vom întoarce la tine.

Ÿ. Doamne, salvează-ne, pentru că pierim. * Întoarce-ne.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 53,11b-12

Prin suferințele sale, cel drept, servitorul meu, va îndreptăți mulțimile; va lua asupra sa fărădelegile lor. Pentru aceasta, îi voi da mulțimile drept moștenire și va împărți prada cu cei puternici ca răsplată că s-a dat pe sine la moarte și că a fost numărat printre făcătorii de rele: el însă a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Pe cel gol îmbracă-l și semenului tău nu-i întoarce spatele. Atunci va răsări ca zorile lumina ta și dreptatea ta va merge înaintea ta.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai urcat la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănilile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care, atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule preabun, să ne însoțești fără încetare cu binecuvântarea ta în timpul sfânt al postului pe care l-am început, pentru ca faptele noastre de pocăință să fie săvârșite cu toată sinceritatea și iubirea. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ier 3,12b.14a

Întoarceți-vă, zice Domnul, și nu-mi voi întoarce fața de la voi, căci sunt milostiv și nu țin mânie pe veci. Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, zice Domnul.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,27

Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 5,16.19-20

Mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe. Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce, să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuțit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Când Mirele va fi luat de la ei, nuntașii vor posti în acele zile.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea și, înviind din morți, ne-a făcut părtași de viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Șfințește, Doamne,

poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în misterul suferinței tale, prin pocăință,

– ca să dobândim gloria învierii!

Fă-ne să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea măhniților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește-le credincioșilor ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se arate în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule preabun, să ne însoțești fără încetare cu binecuvântarea ta în timpul sfânt al postului pe care l-am început, pentru ca faptele noastre de pocăință să fie săvârșite cu toată sinceritatea și iubirea. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ DUPĂ MIERCUREA CENUȘII

Oficiul lecturilor

℣. Cine face adevărul vine la lumină.

℞. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

3,1-20

Chemarea lui Moise și revelarea numelui Domnului

În zilele acelea, ¹ Moise păzea oile și caprele socrului său, Ietro, preot în Madian. Într-o zi, a mânat turma

dincolo de pustiu și a ajuns la Horeb, muntele lui Dumnezeu. ² Acolo i-a apărut îngerul Domnului în mijlocul unui foc ce se ridica dintr-un tufiș. Moise a privit la tufișul care ardea, dar nu se mistuia.

³ Atunci și-a zis: „Am să mă apropii ca să văd acest lucru ciudat; pentru ce nu se mistuie tufișul?” ⁴ Când Domnul a văzut că Moise se apropie ca să privească, l-a strigat din mijlocul tufișului arzând: „Moise, Moise!” Iar el a răspuns: „Iată-mă!” ⁵ Domnul i-a zis: „Nu te apropia mai mult. Scoate-ți sandalele, căci locul pe care stai este un pământ sfânt!” ⁶ Și a continuat: „Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob!” Moise și-a acoperit fața, căci se temea să-și îndrepte privirea spre Dumnezeu.

⁷ Domnul i-a zis lui Moise: „Am văzut suferința popoului meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina cruzimii celor care îi supraveghează muncile. ⁸ Pentru că îi cunosc durerile, am coborât ca să-l eliberez din mâna egiptenilor, să-l scot din țara aceasta și să-l duc într-o altă țară întinsă și roditoare, într-o țară în care curge lapte și miere, în țara Canaanului, a heteilor, a amoreilor, a ferezeilor, a heveilor și a iebuseilor”. ⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Strigătele fiilor lui Israel au ajuns până la mine și am văzut cum îi asupresc egiptenii. ¹⁰ Acum, vino! Eu te voi trimite la faraon și vei scoate din Egipt poporul meu, pe fiii lui Israel”. ¹¹ Moise i-a zis lui Dumnezeu: „Cine sunt eu, ca să merg la faraon și să-i scot pe fiii lui Israel din Egipt?” ¹² Atunci, Dumnezeu i-a zis: „Eu sunt cu tine! Și iată după care semn vor recunoaște că eu te-am trimis: Când vei scoate din Egipt poporul meu, veți oferi jertfe lui Dumnezeu pe muntele acesta”.

¹³ Moise i-a zis lui Dumnezeu: „Iată, eu voi merge la fiii lui Israel și le voi spune: «Dumnezeul părinților voștri m-a trimis la voi». Și de mă vor întreba: «Care este numele lui?» ce le voi răspunde?” ¹⁴ Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Eu sunt cel care sunt!” Și a adăugat: „Așa le vei vorbi fiilor lui Israel: Cel care se numește

«Eu Sunt» m-a trimis la voi». ¹⁵ Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: „Așa să le vorbești fiilor lui Israel: «Iahve (*Cel Care Este*), Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, m-a trimis la voi. Acesta este numele meu pentru veșnicie și memorialul meu din neam în neam». ¹⁶ Mergi, adună-i pe bătrânii lui Israel și spune-le: Iahve, Dumnezeul părinților voștri, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob, mi s-a arătat și mi-a spus: «M-am uitat la voi și am văzut ce vi se face în Egipt. ¹⁷ De aceea, am hotărât: Vă voi scoate din Egiptul care vă asuprește și vă voi duce în țara Canaanului, a heteilor, a amoreilor, a ferezeilor, a heveilor și a iebuseilor, țara în care curge lapte și miere. ¹⁸ Ei vor asculta de glasul tău și tu vei merge împreună cu bătrânii din Israel la regele Egiptului și-i vei spune: Domnul, Dumnezeul evreilor, ni s-a arătat. Și acum, lasă-ne să mergem în pustiu, cale de trei zile, ca acolo să-i oferim o jertfă Domnului, Dumnezeului nostru.

¹⁹ Eu știu că regele Egiptului nu vă va lăsa să plecați, decât dacă va fi silit cu braț puternic. ²⁰ Abia după ce eu voi întinde mâna și voi lovi Egiptul cu tot felul de semne minunate, pe care le voi face în mijlocul lor, vă va lăsa să plecați»”.

RESPONSORIUL

Ex 3,14; Is 43,11

R. Dumnezeu i-a spus lui Moise: Eu sunt cel care sunt! * Așa să le spui fiilor lui Israel: Cel care este m-a trimis la voi.

Ÿ. Eu, eu sunt Domnul, și nu este nici un mântuitor în afară de mine. * Așa să le spui.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 4, 13, 4 – 14, 1: SCh 100, 534-540)

Prietenia lui Dumnezeu

Domnul nostru, Cuvântul lui Dumnezeu, a început prin a-i atrage la Dumnezeu pe slujitori și apoi i-a eliberat pe cei care îi erau supuși, așa cum a spus el însuși ucenicilor săi: *De acum nu vă mai numesc servitori, pentru că servitorul nu știe ce face stăpânul lui. Însă v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte le-am auzit de la Tatăl vi le-am făcut cunoscute (In 15,15)*. Prietenia lui Dumnezeu le dă celor care o primesc nemurirea.

La început, și nu pentru că ar fi avut nevoie de om, Dumnezeu l-a plăsmuit pe Adam, tocmai pentru a avea în cine să-și depună binefacerile sale. Nu numai înainte de Adam, ci chiar înainte de orice creație, Cuvântul îl preamărea pe Tatăl său, rămânând unit cu el, și, la rândul său, era preamărit de către Tatăl, așa cum însuși Cuvântul a spus: *Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea (In 17,5)*.

Nici nu ne-a poruncit să-l urmăm, pentru că ar fi avut nevoie de slujirea noastră, ci pentru a ne mântui. Deoarece a-l urma pe Mântuitorul înseamnă a fi părtaș la mântuire și a urma lumina este același lucru cu a fi luminat.

Într-adevăr, cei care se află în lumină nu ei luminează lumina, ci aceasta îi luminează pe ei; la rândul lor, ei nu dau nimic luminii, în timp ce, în schimb, primesc binefacerea sa, fiind luminați de ea.

Așa se întâmplă cu slujirea lui Dumnezeu, care nu-i dă nimic lui Dumnezeu, de vreme ce Dumnezeu nu are nevoie de serviciile umane; în schimb, el le dă viața, incoruptibilitatea și gloria veșnică celor care îl urmează și-i slujesc, pe care le acordă celor care îl slujesc pentru faptul că îl slujesc, fără a avea vreun beneficiu din partea lor: Dumnezeu este bogat, perfect și nu are nevoie de nimic.

Pentru aceasta, Dumnezeu le cere oamenilor să-l slujească, pentru ca să acorde binefaceri celor care

perseverează în slujirea sa, de vreme ce Dumnezeu este bun și milostiv. Lui Dumnezeu nu-i lipsește nimic. Omul are nevoie de comuniunea cu Dumnezeu.

Tocmai în aceasta constă gloria omului, în a persevera și a rămâne în slujirea lui Dumnezeu. Pentru acest motiv, Domnul spunea ucenicilor săi: *Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi (In 15,16)*, lăsând să se înțeleagă că nu ei îl preamăreau prin faptul că îl urmau, ci, prin faptul că îl urmau pe Fiul lui Dumnezeu, erau preamăriți de el. Pentru aceasta, el a mai spus: *Vreau ca aceia pe care mi i-ai dat să fie împreună cu mine, unde sunt eu, ca să vadă gloria mea (In 17,24)*.

RESPONSORIUL

Cf. Dt 10,12; Mt 22,38

R. Acestea le cere de la tine Domnul, Dumnezeul tău: * Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-l iubești și să-i slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău.

V. Aceasta este cea mai mare și cea dintâi poruncă:
* Să te temi.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 1,16-18

Spălați-vă, curățați-vă, înlăturați dinaintea ochilor mei faptele voastre rele, încetați de a mai face răul! Învățați să faceți binele: căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați-o pe văduvă. Veniți să facem judecată, zice Domnul: de-ar fi păcatele voastre ca purpura, se vor face albe ca zăpada, și de-ar fi roșii cum este carminul, se vor face albe ca lâna.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului.
Domnul.

¶. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul mă eliberează de lațul vânătorului.

Ant. la *Benedictus*: Adunați-vă comori în ceruri, unde nici rugina și nici moliile nu le strică!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri pururea și în tot locul lui Cristos, mântuitorul nostru, și să-l implorăm cu încredere:

Ajută-ne, Doamne, cu harul tău!

Dăruiește-ne harul să ne păstrăm trupul neprihănit,

– ca să poată locui în el Duhul tău Sfânt!

Învăță-ne încă de dimineață să ne punem în slujba fraților noștri

– și ziua întregă să împlinim în toate voia ta!

Dă-ne harul să căutăm pâinea care dănuie spre viața de veci

– și pe care tu ne-o dăruiești nouă!

Să mijlocească pentru noi Maica ta, scăparea păcătoșilor,

– ca să ne ierți cu bunătate păcatele!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, privește cu îndurare la slăbiciunea noastră și ocrotește-ne întinzând peste noi brațul puterii tale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,19-20

Pe cei pe care îi iubesc eu îi mustru și îi îndrept. Fii deci plin de zel și convertește-te! Iată, eu stau la ușă și

bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 44,21-22

Adu-ți aminte că tu ești slujitorul meu; eu te-am format, tu ești servitorul meu, Israele, tu nu mă vei înșela. Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca ceața: întoarce-te la mine, căci eu te-am răscumpărat.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața veșnică.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA I DIN POSTUL MARE

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 33.

Ant. 1 În duhul smereniei și cu sufletul căit să fim primiți de tine, Doamne; iar jertfa noastră așa să se împlinească astăzi înaintea ta, încât să-ți placă ție, Doamne Dumnezeule.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 939.

Ant. 2 Atunci îl vei chema pe Domnul și el te va asculta; îl vei striga și el îți va spune: „Iată-mă”.

Ant. 3 Cristos a murit pentru păcatele noastre, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să ne ofere lui Dumnezeu; murind cu trupul, a fost înviat în Duhul Sfânt.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,1-4a

Vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar, căci el spune: „La momentul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat”. Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii. Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră. Dar în toate, noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat**Anul A**

Isus a fost dus de Duh în pustiu ca să fie ispitit de diavol. Și după ce a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, la urmă i s-a făcut foame.

Anul B

Isus a rămas în pustiu patruzeci de zile, fiind ispitit de diavol. Și stătea cu fiarele, iar îngerii îi slujeau.

Anul C

Isus, plin de Sfântul Duh, a plecat de la Iordan și a fost dus de Duh în pustiu patruzeci de zile și era ispitit de diavol.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care s-a făcut învățătorul, modelul și fratele nostru. Să-l implorăm spunându-i:

Doamne, dă viață poporului tău!

Cristoase, care te-ai făcut asemenea nouă întru toate, afară de păcat, învață-ne să ne bucurăm cu cei care se bucură și să plângem cu cei care plâng,

– pentru ca iubirea noastră să crească din zi în zi!

Dă-ne harul să te slujim pe tine

– în frații noștri flămânzi și însetați!

Tu, care l-ai ridicat pe Lazăr din somnul morții,

– readu-i la viață, prin credință și pocăință, pe cei morți sufletește prin păcat!

Sporește numărul celor care te urmează mai îndeaproape și mai desăvârșit,

– după exemplul fericitei Fecioare Maria și al sfinților!

Fă ca cei răposați să învie în slava ta

– și să se bucure de iubirea ta în veci!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin celebrarea anuală a acestui sfânt post, să înaintăm în înțelegerea misterului lui Cristos și să dobândim roadele sale printr-o adevărată viață de credință. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. Nu numai cu pâine trăiește omul.

℞. Ci și cu tot cuvântul care vine din gura lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

5,1–6,1

Oprimarea poporului

În zilele acelea, ^{5,1} Moise și Aron s-au dus la faraon și i-au zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: Lăsa poporul meu să plece, să iasă în pustiu, ca să-mi aducă jertfă”. ² Faraonul a răspuns: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul lui și să-l las pe Israel să plece? Eu nu-l cunosc pe Domnul și nu-l voi lăsa pe Israel să plece”. ³ Ei au zis: „Ni s-a arătat Dumnezeul evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustiu, ca să-i aducem jertfe Domnului, Dumnezeului nostru, ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie”. ⁴ Și regele Egiptului le-a zis: „Moise și Aron, pentru ce abateți poporul de la lucrul lui? Plecați la lucrările voastre”. ⁵ Faraonul a zis: „Iată că poporul acesta s-a înmulțit acum în țară și voi mai voiți să-l faceți și să-și înceteze lucrările?”

⁶ Și chiar în ziua aceea, faraonul a dat următoarea poruncă supraveghetorilor poporului și scribilor: ⁷ „Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor; ci să se ducă singuri să strângă paie. ⁸ Totuși, să le cereți același număr de cărămizi pe care le făceau mai înainte; să nu lăsați nimic din el, căci sunt niște leneși, de aceea, strigă mereu: «Să mergem să-i aducem

jertfe Dumnezeului nostru». ⁹ Să li se dea mult de lucru acestor oameni, ca să aibă de lucru și să nu mai asculte de cuvinte înșelătoare”.

¹⁰ Supraveghetorii poporului și scribii au venit și au spus poporului: „Așa vorbește faraon: «Nu vă mai dau paie; ¹¹ duceți-vă singuri de vă luați paie de unde veți găsi; dar nu vi se scade nimic din lucrul vostru»”. ¹² Poporul s-a răspândit în toată țara Egiptului, ca să strângă paie. ¹³ Supraveghetorii îi sileau, zicând: „Lucrați, zi de zi, ca și atunci când erau paie!” ¹⁴ I-au bătut chiar pe scribii fiilor lui Israel, puși peste ei de supraveghetorii lui faraon. „Pentru ce, li se zicea, n-ați terminat ieri și azi, ca mai înainte, numărul de cărămizi care vă fusese hotărât?”

¹⁵ Scribii fiilor lui Israel s-au dus să se plângă la faraon și i-au zis: „Pentru ce te porți așa cu robii tăi?

¹⁶ Robilor tăi nu li se mai dau paie ca mai înainte, și totuși, ni se spune: «Faceți cărămizi!» Ba încă robii tăi sunt și bătuți, ca și cum poporul tău ar fi vinovat”.

¹⁷ Faraon a răspuns: „Sunteți niște leneși și niște trântori! De aceea, ziceți: «Să mergem să aducem jertfe Domnului!» ¹⁸ Acum, duceți-vă îndată și lucrați; nu vi se vor mai da paie și veți face același număr de cărămizi”.

¹⁹ Scribii fiilor lui Israel au văzut în ce stare nenorocită erau când li se zicea: „Nu vi se scade nimic din numărul de cărămizi, ci în fiecare zi să faceți lucrul cuvenit unei zile”. ²⁰ Când au ieșit de la faraon, i-au întâlnit pe Moise și pe Aron, care îi așteptau. ²¹ Și le-au zis: „Să vadă Domnul și să judece! Voi ne-ați făcut urâți lui faraon și slujitorilor lui; ba încă le-ați dat sabia în mână ca să ne omoare”. ²² Moise s-a întors la Domnul și a zis: „Doamne, pentru ce ai făcut un astfel de rău poporului acestuia? Pentru ce m-ai trimis? ²³ De când m-am dus la faraon ca să-i vorbesc în numele tău, el face și mai rău poporului acestuia; și n-ai eliberat poporul tău”.

^{6.1} Domnul i-a zis lui Moise: „Vei vedea acum ce-i voi face lui faraon: o mână puternică îl va sili să-i lase să plece; da, o mână puternică îl va sili să-i alunge din țara lui”.

RESPONSORIUL

Cf. Ex 5,1,3

R. Moise a stat în fața faraonului și i-a zis: Așa spune Domnul: * Lasă poporul meu să aducă jertfă, în pustiu, în cinstea mea.

Ÿ. Domnul, Dumnezeuul evreilor, m-a trimis la tine spunând: * Lasă poporul meu.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(Ps 60, 2-3: CCL 39, 766)

*Am fost ispitiți în Cristos,
și în el l-am biruit pe diavol*

Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, ia aminte la rugăciunea mea (Ps 60,1). Cine este cel care vorbește? Se pare că este unul singur. Dar observă bine dacă este vorba cu adevărat de o singură persoană. De fapt, spune: De la marginile pământului, pe tine te chem; când inima îmi este cuprinsă de neliniște (Ps 60,2). Prin urmare, nu este vorba de un singur individ; și totuși, este unul singur, pentru că unul singur este Cristos, iar noi toți suntem mădularele sale. Cine este acest unic om care strigă de la marginile pământului? Cei care invocă de la marginile pământului sunt cei chemați la acea moștenire, despre care i s-a spus aceluiași Fiu: Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire și marginile pământului în stăpânire (Ps 2,8).

Accasta, așadar, este stăpânirea lui Cristos, aceasta este moștenirea lui Cristos, acesta este trupul lui Cristos, aceasta este unica Biserică a lui Cristos, aceasta este unitatea care suntem noi și strigă de la marginile pământului. Și ce anume cere? Ceea ce am spus mai înainte: *Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, ia aminte la rugăciunea mea; de la marginile pământului, pe tine te chem.* Adică: „Ceea ce eu cer, cer de la marginile pământului”, adică din toate părțile.

Însă, de ce a invocat astfel? Pentru că *inima îi era cuprinsă de neliniște*. Cu aceasta vrea să arate că Domnul

este prezent în toate popoarele și în oamenii din lumea întreagă nu în marea glorie, ci în marile ispite.

De fapt, viața noastră în acest pelerinaj nu poate să fie lipsită de ispite, de vreme ce progresul nostru se realizează tocmai prin ispită, și nimeni nu se cunoaște pe sine dacă nu este ispitit, nici nu poate să fie încoronat dacă nu a învins, nici să învingă dacă nu a luptat, nici să lupte dacă nu are dușman și ispite.

Acesta, care invocă de la marginile pământului, este neliniștit, însă nu este părăsit. Deoarece el a voit să ne prefigureze pe noi, adică trupul său, în acel trup al său în care el a murit, a înviat și s-a înălțat la cer, pentru ca mădularele sale să sperie că vor ajunge acolo unde a mers mai întâi capul.

Așadar, ne-a transfigurat în el însuși atunci când a voit să fie ispitit de Satana. Tocmai am citit că Isus Cristos, Domnul nostru, s-a lăsat ispitit de diavol. Nimic mai mult decât Cristos ispitit de diavol! Însă în Cristos erai ispitit și tu, deoarece Cristos avea trupul de la tine, iar din el venea pentru tine mântuirea; din tine venea moartea pentru el, iar din el, pentru tine, viața; din tine, pentru el, umilirile, iar din el, pentru tine, onorurile; în definitiv, din tine, pentru el, ispita, iar din el, pentru tine, victoria.

Dacă am fost ispitiți în el, tot în el îl învingem pe diavol. Îți oprești atenția asupra faptului că Cristos a fost ispitit, și nu-ți oprești atenția asupra faptului că el a învins? Recunoaște-te pe tine însuși ispitit în el, și, de asemenea, recunoaște-te învingător în el. Ar fi putut să-l evite pe diavol; însă, dacă nu ar fi fost ispitit, nu te-ar fi învățat să învingi atunci când ești ispitit.

RESPONSORIUL

Cf. *Ier 1,19; 39,18*

- R.** Vor face război împotriva ta, dar nu te vor învinge.
* Eu sunt cu tine ca să te salvez, spune Domnul.
V. Nu vei cădea de sabie, ci îți va fi păstrată viața.
* Eu sunt.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, Nimeni nu-i lipsit de vină, 38.

Ant. 1 Te voi binecuvânta în viața mea, Doamne, și în numele tău îmi voi ridica mâinile.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Cântați imnuri și preamăriți-l pe Dumnezeu în veci.

Ant. 3 Domnul se bucură de poporul său și-i împodobește pe săraci cu mântuire.

LECTURA SCURTĂ

Neh 8,9b.10b

Această zi este închinată Domnului, Dumnezeului nostru. Nu fiți triști și nu plângeți – căci tot poporul plângea auzind cuvintele Legii – și nu vă întristați, pentru că bucuria Domnului este țăria voastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * îndură-te de noi! Cristoase.

V. Tu, care ai fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, * îndură-te de noi! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*

Anul A

Nu numai cu pâine trăiește omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu.

Anul B

Isus a venit în Galileea predicând evanghelia lui Dumnezeu și zicând: „S-a împlinit timpul și împărăția lui Dumnezeu este aproape: convertiți-vă și credeți în evanghelic!”

Anul C

Isus nu a mâncat nimic în zilele acelea și, la capătul lor, i s-a făcut foame.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Răscumpărătorul nostru, care, în bunătatea sa, ne-a dobândit acest timp de mântuire, și să-l implorăm cu umilință:

Doamne, creează în noi un duh nou!

Cristoase, viața noastră, care prin Botez ne-ai înmormântat în chip tainic în moartea ta și ai voit să fim înviați împreună cu tine,

– dăruiește-ne harul să umblăm astăzi cu tine într-o viață nouă!

Doamne, care tuturor le-ai făcut bine,

– învață-ne și pe noi astăzi să ne îngrijim de binele tuturor!

Dă-ne harul să lucrăm într-un gând la zidirea cetății pământești

– și să tindem mereu spre cetatea din ceruri!

Tămăduitorul trupurilor și al sufletelor, vindecă rănilor inimii noastre,

– ca să înaintăm necontenit spre sfințenie!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin celebrarea anuală a acestui sfânt post, să înaintăm în înțelegerea misterului lui Cristos și să dobândim roadele sale printr-o adevărată viață de credință. Prin Domnul.

Ora medic

IMNUL, 40.

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,1.7

Fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să vă comportați și să-i fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să vă și comportați ca să prisosiți tot mai mult. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 30,15.18

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În convertire și liniște vă veți mântui, în tăcere și speranță va fi tăria voastră. De aceea, Domnul așteaptă să se îndure de voi și se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu al dreptății: ferice de toți cei care nădăjduiesc în el!”

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dt 4,29-31

Când îl vei căuta, de acolo, pe Domnul, Dumnezeul tău, îl vei găsi dacă-l vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău. Și după ce ți se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul lui; căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va

nimici; el nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele II

IMNUL, 33.

Ant. 1 Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești.

Psalmi și cântarea de la duminica săpt. I, 953.

Ant. 2 Iată, acum este timpul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii.

Ant. 3 Iată, urcăm la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise despre Fiul Omului.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1Cor 9,24-25*

Nu știți voi că cei care aleargă pe stadion, toți aleargă, însă numai unul primește premiul? Alergați în așa fel ca să-l câștigați. Orice atlet renunță la toate. Ei o fac pentru a primi o coroană pieritoare. Însă noi, pentru una nepieritoare.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

☩. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Isus a zis: „Pleacă, Satană! Căci scris este: Domnului Dumnezeului tău să te închini și lui singur să-i slujești!” Și au venit îngerii și-i slujeau.

Anul B

Vegheaz-asupra noastră, veșnice Mântuitor,/ să nu ne prindă-n cursă vicleanul ispititor,/ căci tu te-ai făcut nouă etern Apărător.

Anul C

După ce a terminat toată ispitirea, diavolul s-a îndepărtat de el pentru un anumit timp.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lăudat să fie Dumnezeu Tatăl, care a voit ca poporul ales să se renască din sămânța nepieritoare prin Cuvântul său, care rămâne în veac. Să-l implorăm cu evlavie:

Fii îndurător, Doamne, cu poporul tău!

Ascultă, Dumnezeule milostiv, rugăciunile pe care ți le înălțăm pentru întreg poporul tău,

– ca el să dorească hrana cuvântului tău mai mult decât hrana trupească!

Învață-ne să-i iubim pe cei din neamul nostru și pe toți oamenii, fără discriminare, arătându-le o dragoste adevărată și activă,

– și să-i ajutăm să înainteze pururi în pace și în bine!

Privește la toți aceia care urmează să fie renăscuți prin Botez,

– ca să devină pentru tine pietre vii, ofrandă spirituală!
Tu, care i-ai chemat pe niniviteni la pocăință prin glasul lui Iona,

– prin cuvântul tău, întoarce la tine, cu bunătate, inimile păcătoșilor!

Celor care mor dăruiește-le harul să iasă cu speranță în întâmpinarea lui Cristos, judecătorul,

– și să se bucure în veci de frumusețea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin celebrarea anuală a acestui sfânt post, să înaintăm în înțelegerea misterului lui Cristos și să dobândim roadele sale printr-o adevărată viață de credință. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și credeți în evanghelic.

R. Pentru că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

6,2-13

O altă relatare a chemării lui Moise

În zilele acelea, ² Dumnezeu i-a spus lui Moise: „Eu sunt Domnul. ³ Eu m-am arătat lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob, ca Dumnezeul cel atotputernic; dar nu m-am făcut cunoscut cu numele meu, Iahve. ⁴ De asemenea, am încheiat legământul meu cu ei, ca să le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor, în care au locuit ca străini. ⁵ Acum însă am auzit gemetele fiilor lui Israel, pe care-i țin egiptenii în robie, și mi-am adus aminte de legământul meu. ⁶ De aceea spune fiilor lui Israel: Eu sunt Domnul care vă voi elibera de muncile cu care vă apasă egiptenii, vă voi elibera din robia lor și vă voi scăpa cu braț întins și cu pedepse mari. ⁷ Vă voi lua ca popor al meu; eu voi fi Dumnezeul vostru și veți cunoaște că eu, Domnul, Dumnezeul vostru, vă eliberez de muncile cu care vă apasă egiptenii. ⁸ Eu vă voi aduce în țara pe care am jurat că o voi da lui Abraham, lui Isaac și lui Iacob; eu vă voi da-o în stăpânire, eu, Domnul”.

⁹ Astfel a vorbit Moise fiilor lui Israel. Dar deznadejdea și robia aspră în care se aflau, i-au împiedicat să-l asculte pe Moise. ¹⁰ Domnul i-a vorbit lui Moise și a zis: ¹¹ „Du-te de vorbește lui faraon, regele Egiptului, să lase pe fiii lui Israel să iasă afară din țara lui”. ¹² Moise a vorbit înaintea Domnului: „Iată, fiii lui Israel nu m-au ascultat; cum are să mă asculte faraon pe mine, care am o vorbire greoaie?”

¹³ Domnul le-a vorbit lui Moise și lui Aron și le-a dat porunci cu privire la fiii lui Israel și cu privire la faraon, regele Egiptului, ca să-i scoată din țara Egiptului pe fiii lui Israel.

RESPONSORIUL

IPt 2,9a.10a; Ex 6,7a.6

R. Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu; odinioară nu erați popor, acum însă sunteți poporul lui Dumnezeu. * Eu vă voi lua ca popor al meu și voi fi Dumnezeul vostru.

Ÿ. Eu, Domnul, vă voi scoate din robia egiptenilor și vă voi răscumpăra cu braț întins. * Eu vă voi.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Grigore din Nazianz, episcop

(Pred. 14, Despre iubirea față de săraci, 23-25:
PG 35, 887-890)

Să arătăm unii față de alții bunătatea Domnului

Recunoaște originea existenței tale, a respirației, a inteligenței, a înțelepciunii și, ceea ce contează mai mult, a cunoașterii lui Dumnezeu, a speranței împărăției cerurilor, a contemplării gloriei, acum, desigur, *ca într-o oglindă și în mod confuz* (cf. *1Cor 13,12*), dar la timpul său în mod mai deplin și mai curat. De asemenea, recunoaște de unde vine faptul că ești fiu al lui Dumnezeu, împreună-moștenitor cu Cristos, și, pentru a folosi o imagine îndrăzneată, ai devenit însuși Dumnezeu: de unde și prin opera cui îți vin toate aceste lucruri?

Sau, dacă e să vorbim despre realitățile mici care se află sub ochii noștri, de unde provine darul și binefacerea că poți contempla frumusețea cerului, cursul soarelui, orbita lunii, mulțimea astrilor, armonia și ordinea care răsună în toate aceste lucruri, ca într-o liră?

Cine ți-a dat ploile, agricultura, alimentele, artele, casele, legile, societatea, o viață blândă și, la nivel uman,

prietenia și familiaritatea cu aceia cu care te unește o adevărată rudenie?

Cum se face că unele animale sunt domesticite și îți sunt supuse, iar altele îți sunt date ca hrană?

Cine te-a constituit stăpân și rege al tuturor lucrurilor care sunt pe pământ?

Cine a dat omului, ca să nu vorbim despre fiecare lucru în parte, tot ceea ce îl face să stea mai presus de celelalte ființe vii?

Oare nu Dumnezeu, care acum solicită, mai presus de toate lucrurile și în locul tuturor lucrurilor, bunătatea ta? Nu ar trebui oare să ne fie rușine, nouă, care am primit sau sperăm să primim de la el atâtea binefaceri, să nu plătim măcar cu bunătatea noastră? Și dacă el, care este Dumnezeu și Domn, nu se rușinează să se numească Tatăl nostru, oare noi îi vom renege pe frații noștri?

Fraților și prietenii mei, să nu permitem să administrăm în mod rău ceea ce, prin dar divin, ni s-a dăruit pentru ca să nu trebuiască să auzim acele cuvinte ale lui Petru: *Rușinați-vă, voi, care țineți lucrurile altuia, imitați mai curând dreptatea lui Dumnezeu și nimeni nu va mai fi sărac.*

Să nu ne trudem să adunăm și să păstrăm bogății, în timp ce alții suferă de foame, pentru a nu merita reproșurile dure și tăioase făcute deja altădată de profetul Amos, atunci când a spus: *Voi spuneți: Când va trece luna nouă, ca să vindem grâul, și sâmbăta, ca să deschidem grânarele?* (cf. Am 8,5).

Să imităm acea supremă și primordială lege a lui Dumnezeu, care face să cadă ploaia peste cei drepti și peste cei păcătoși și face să răsară soarele în mod egal pentru toți; care oferă tuturor animalelor pământului câmpia, izvoarele, fluviile, pădurile; dăruiește aer păsărilor și apă viețuitoarelor acvatice; dă tuturor cu multă darnicie bunurile vieții, fără restricții, fără condiții, fără delimitări; tuturor le dă cu îmbelșugare mijloacele de subzistență, fără vreo lege care să-i circumscrie, fără granițe care să-i despartă; a dat toate în comun cu

mărinimie și îmbelșugare, și fără nici o lipsă. Astfel, împodobește demnitatea naturii cu darurile sale și arată bogățiile bunătății sale.

RESPONSORIUL Cf. *Lc 6,35; Mt 5,45; Lc 6,36*

R. Iubiți pe dușmanii voștri, faceți bine și dați cu împrumut fără să așteptați nimic, pentru ca să fiți fiii Tatălui vostru, * pentru că el face să răsară soarele și peste cei răi, și peste cei buni și să plouă și peste cei dreți, și peste cei nedreți.

Ÿ. Fiți, așadar, milostivi precum Tatăl vostru este milostiv. * Pentru că el.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ *Ex 19,4-6a*

Voi ați văzut ce am făcut în Egipt, cum v-am purtat ca pe aripile unui vultur, pentru a vă aduce până la mine. Acum, dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu, veți fi partea mea aleasă între toate popoarele, căci tot pământul îmi aparține. Veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Veniți, voi, binecuvântații Tatălui meu, primiți împărăția care v-a fost pregătită de la începutul lumii!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Isus, mântuitorul nostru, care, prin moartea sa, ne-a deschis calea mântuirii. Să ne rugăm:

Călăuzește poporul tău, Doamne, pe calea dreptății!
Dumnezeule îndurător, care prin Botez ne-ai dăruit
înnoirea vieții,

– fă-ne tot mai asemenea chipului tău!

Dă-ne harul să facem bucurie prin bunăvoința noastră
celor săraci

– și, venindu-le în ajutor, să te aflăm pe tine!

Fă-ne să înfăptuim cele bune, drepte și adevărate înain-
tea ta

– și să te căutăm pururi cu toată inima!

Iartă-ne cu bunătate tot ce am greșit împotriva unității
familiei tale

– și fă-ne să fim o inimă și un suflet!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, mântuirea noastră, întoarce-ne sufletele
la tine și, pentru ca timpul sfânt al postului să ne folo-
sească pe deplin, luminează-ne mintea cu învățătura ta
cerească. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre ier-
tarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Înț 11,23-24a

Doamne, tu te înduri de toți, pentru că toate le poți;
și treci cu vederea păcatele oamenilor, ca ei să se
convertească pentru că tu iubești toate cele care sunt și
nu urăști nimic din ceea ce ai făcut.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea
păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,23

Vreau eu oare moartea celui păcătos? zice Domnul Dumnezeu; nu doresc eu mai degrabă ca el să se întoarcă de la căile sale și să fie viu?

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 58,6a.7

Iată postul care-mi place: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; pe cel gol îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuțit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Ce ați făcut unuia dintre cei mai mici frați ai mei, mic mi-ați făcut, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu umilință pe Domnul Isus Cristos, care ne-a mântuit de păcate pe noi, poporul său:

Isuse, Fiul lui David, miluiește-ne!

Cristoase, te rugăm pentru Biserica ta sfântă, pentru a cărei sfințire te-ai dat pe tine însuși, curățând-o prin apă și cuvântul vieții:

– reînnoiește-o neconținut și purific-o prin pocăință!

Învățătorule bun, arată-le tinerilor calea pe care ai pus-o în fața fiecăruia,

– ca să umble pe ea și să le fie bine!

Tu, care te-ai îndurat de toate neputințele oamenilor, aprinde speranța celor bolnavi și vindecă-i,

– iar pe noi învață-ne să ne îngrijim de alinarea lor!

Dă-ne harul să nu uităm niciodată de demnitatea la care ne-ai ridicat prin Botez,

– ca să trăim pururi pentru tine!

Dăruiește celor răposați pace și fericire veșnică

– și dă-ne și nouă, la timpul convenit, fericirea să domnim alături de ei, împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, mântuirea noastră, întoarce-ne sufletele la tine și, pentru ca timpul sfânt al postului să ne folosească pe deplin, luminează-ne mintea cu învățătura ta cerească. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

☩. Iată, acum este timpul potrivit.

☩. Iată, acum este ziua mântuirii.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

6,29–7,25

Prima plagă asupra Egiptului

^{6,29} Domnul i-a zis lui Moise: „Eu sunt Domnul. Spune-i lui faraon, regele Egiptului, tot ce-ți spun”. ³⁰ Și Moise a răspuns înaintea Domnului: „Iată, eu am o vorbire greoaie: cum are să mă asculte faraon?”

^{7,1} Domnul i-a zis lui Moise: „Iată, eu fac din tine un dumnezeu pentru faraon; și fratele tău, Aron, va fi profetul tău. ² Tu vei spune tot ce-ți voi porunci eu, iar fratele tău, Aron, va vorbi lui faraon să lase pe fiii lui Israel să plece din țara lui. ³ Eu voi împietri inima lui faraon și îmi voi înmulți semnele și minunile în țara Egiptului. ⁴ Totuși faraon n-are să vă asculte. Apoi îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și voi scoate din țara Egiptului oștile mele, pe poporul meu, pe fiii lui Israel, prin pedepse mari. ⁵ Egiptenii vor cunoaște că eu sunt Domnul, când îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și când îi voi scoate din mijlocul lor pe fiii lui Israel”.

⁶ Moise și Aron au făcut ce le poruncise Domnul; așa au făcut. ⁷ Moise era în vârstă de optzeci de ani, iar Aron, de optzeci și trei de ani, când i-au vorbit lui faraon.

⁸ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aron: ⁹ „Dacă vă va vorbi faraon și vă va zice: «Faceți o minune!», să-i zici lui Aron: Ia-ți toiagul și aruncă-l înaintea lui faraon. Și toiagul se va prefăce într-un șarpe”. ¹⁰ Moise și Aron s-au dus la faraon și au făcut cum poruncise Domnul. Aron și-a aruncat toiagul înaintea lui faraon și înaintea slujitorilor lui; și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe.

¹¹ Dar faraon a chemat niște înțelepți și niște vrăjitori, și vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. ¹² Toți și-au aruncat toiagele și s-au prefăcut în șerpi. Dar toiagul lui Aron a înghițit toiagele lor.

¹³ Inima lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aron, după cum spusese Domnul.

¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Faraon are inima împietrită: nu vrea să lase poporul să plece. ¹⁵ Du-te la faraon

dis-de-dimineată, când are să iasă pentru a se duce la apă, și să te înfațișezi înaintea lui pe malul râului. Să-ți iei în mână toiagul care a fost prefăcut în șarpe ¹⁶ și să-i zici lui faraon: Domnul, Dumnezeul evreilor, m-a trimis la tine să-ți spun: Lasă poporul meu să plece, ca să-mi aducă jertfă în pustiu și iată că până acum n-ai ascultat.

¹⁷ Acum, așa vorbește Domnul: Iată cum vei cunoaște că eu sunt Domnul. Am să lovesc apele râului cu toiagul din mâna mea și ele se vor preface în sânge. ¹⁸ Peștii din râu vor pieri, râul se va împuți, așa că le va fi greață egiptenilor să bea din apa râului”.

¹⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Spune-i lui Aron: Ia-ți toiagul și întinde-ți mâna peste apele egiptenilor, peste râurile lor, peste pâraiele lor, peste iazurile lor și peste toate bălțile lor. Ele se vor preface în sânge; și va fi sânge în toată țara Egiptului, atât în vasele din lemn, cât și în vasele din piatră”. ²⁰ Moise și Aron au făcut cum le poruncise Domnul. Aron a ridicat toiagul și a lovit apele râului sub ochii lui faraon și sub ochii slujitorilor lui; și toate apele râului s-au prefăcut în sânge.

²¹ Peștii din râu au pierit, râul s-a împuțit, așa că egiptenii nu mai puteau să bea apa râului și a fost sânge în toată țara Egiptului.

²² Dar vrăjitorii Egiptului au făcut și ei la fel prin vrăjitoriile lor. Inima lui faraon s-a împietrit și n-a ascultat de Moise și de Aron, după cum spusese Domnul.

²³ Faraon s-a întors de la râu și s-a dus acasă; dar nu a pus la inimă aceste lucruri. ²⁴ Toți egiptenii au săpat în împrejurimile râului, ca să găsească apă de băut; căci nu puteau să bea din apa râului. ²⁵ Au trecut șapte zile după ce a lovit Domnul râul.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 16,4-5.6.7

R. Îngerul și-a vărsat cupa în râuri, iar acestea au devenit sânge. Atunci l-am auzit pe înger spunând: Drept ești tu, Doamne, și sfânt, pentru că ai făcut această judecată. * Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților.

¶. Și am auzit altarul spunând: Da, Doamne, Dumnezeu atotputernic, adevărate și drepte sunt judecățile tale! * Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul despre Rugăciunea domnească*
al sfântului Ciprian, episcop martir

(Cap. 1-3: CSEL 3, 267-268)

Cel care a dat viața, ne-a învățat și să ne rugăm

Fraților preaiubiți, preceptele evanghelice nu sunt altceva decât învățături divine, fundamente care edifică speranța, piloni care întăresc credința, alimente care hrănesc inima, timone care conduc pe cale, ajutoare pentru a obține mântuirea; ele instruiesc mințile docile ale credincioșilor aici, pe pământ, și îi conduc la împărățiile cerești.

Dumnezeu a voit ca multe lucruri să fie spuse și ascultate prin profeți, slujitorii săi; dar cu mult mai sublime sunt realitățile pe care le comunică prin Fiul său. Sunt cu mult mai mari lucrurile pe care Cuvântul lui Dumnezeu, care a fost prezent în profeți, le proclamă acum cu propria voce, adică fără a mai porunci să i se pregătească drumul pe care vine, ci venind el însuși, deschizându-ne și arătându-ne drumul care trebuie urmat. Astfel, în timp ce înainte rătăceam, nesocotiți și orbi, în întunericul morții, acum, luminați de lumina harului, putem să mergem pe calea vieții, călăuziți și conduși de Domnul.

El, printre sfaturile sale mântuitoare și preceptele divine, cu care a venit în ajutorul poporului său pentru mântuire, a dat și norma rugăciunii, ne-a sugerat și ne-a învățat ce anume trebuie să cerem. Cel care a dat viața ne-a învățat și să ne rugăm, cu aceeași bunătate cu care a binevoit să ne dea și să ne ofere toate celelalte, și aceasta pentru ca noi, vorbind Tatălui cu implorarea și rugăciunea pe care ne-a învățat-o Fiul, să fim ascultați mai ușor.

El a prezis deja că va veni ceasul în care adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr și a împlinit promisiunea, pentru ca noi, primind duhul și adevărul prin sfințirea pe care ne-a dat-o, să-l adorăm cu adevărat și în mod spiritual în harul darului său.

De fapt, care rugăciune poate să fie mai spirituală decât aceea care ne-a fost dată de Cristos, de către care ne-a fost trimis și Duhul Sfânt? Care rugăciune făcută Tatălui poate să fie mai adevărată decât aceea care a fost rostită de gura Fiului, care este adevărul? A ne ruga altfel decât ne-a învățat el nu ar fi numai ignoranță, ci și păcat, deoarece el însuși a afirmat: *Voi nesocotiți porunca lui Dumnezeu că să stabiliți tradiția voastră* (cf. *Mc 7,9*).

Așadar, fraților preaiubiți, să ne rugăm așa cum ne-a învățat Dumnezeu, învățătorul nostru. Este un mod prietenesc și familiar a ne ruga lui Dumnezeu cu cuvintele sale, a înălța la urechile sale rugăciunea lui Cristos.

Să recunoască Tatăl cuvintele Fiului său atunci când ne rugăm; el care locuiește înlăuntrul inimii noastre, să fie și glasul nostru. Deoarece este avocatul nostru la Tatăl, să folosim cuvintele avocatului nostru atunci când, ca niște păcătoși, îl implorăm pentru păcatele noastre. Dacă el a spus că *orice vom cere de la Tatăl în numele său ni se va da* (cf. *In 16,23*), vom obține mai sigur tot ceea ce cerem în numele lui Cristos, dacă vom cere cu rugăciunea sa.

RESPONSORIUL

In 16,24; 14,13

R. Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; * cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

V. Orice veți cere de la Tatăl în numele meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul. * Cereți.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

II 2,12-13

Acum întoarceți-vă la mine din toată inima, cu post, cu plâns și cu tânguire. Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru, căci el este milostiv și îndurător, îndelung răbdător și plin de bunătate și se întristează de rău.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Doamne, învață-ne să ne rugăm, precum i-a învățat Ioan pe ucenicii săi!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care ni s-a dăruit ca pâine coborâtă din cer, și să îndreptăm către el rugăciunea noastră:

*Cristoase, hrana și tămăduirea sufletelor,
întărește-ne!*

Dăruiește-ne, Doamne, harul ca, îndestulați la ospățul euharistic,

– să avem parte pe deplin de darurile jertfei pascale!

Dă-ne harul să păstrăm cuvântul tău într-o inimă bună și curată,

– ca să aducem roade în răbdare!

Fă-ne să lucrăm împreună cu tine, plini de râvnă, la buna orânduire a lumii,

– pentru ca, prin Biserica ta, să se răspândească mai lesne solia păcii!

Am păcătuit, Doamne, am păcătuit!

– Șterge fărădelegile noastre cu harul tău mântuitor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, privește spre noi, slujitorii tăi, și dă-ne harul ca mințile noastre, curățate prin înfrânarea simțurilor, să te caute pe tine cu toată ardoarea. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ**II 2,17**

Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între pridvor și altar și să zică: Iartă-ne, Doamne, iartă pe poporul tău! Nu da de ocară moștenirea ta, ca să nu-și bată joc de ea popoarele păgâne!

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ**Ier 3,25b**

Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 58,1-2a

Strigă din toate puterile și nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță, vestește poporului meu păcatele sale și casei lui Iacob fărădelegile sale. În fiecare zi mă caută și vor să afle căile mele, ca un neam care ar fi înfăptuit dreptatea și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Iac 2,14.17.18b

Ce folos, frații mei, dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte; oare poate credința să-l mântuiască? Credința, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși. Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința cu faptele mele.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Tu, însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm fierbinte pe Cristos Domnul, care ne poruncește să veghem și să ne rugăm pentru a nu cădea în ispită:

Arată-ți, Doamne, milostivirea!

Isuse Cristoase, care ai făgăduit că vei fi în mijlocul celor adunați să se roage în numele tău,

– fă-ne să ne rugăm pururi împreună cu tine Tatălui, în Sfântul Duh!

Mire ceresc, îndepărtează de la Biserica ta iubită orice pată

– și fă-o să umble în speranță și în puterea Duhului Sfânt!

Iubitorule de oameni, învață-ne să ne îngrijim de aproapele nostru așa cum ne-ai dat fiecăruia,

– pentru ca lumina ta mântuitoare să strălucească mai viu în fața tuturor!

Rege al păcii, fă ca pacea ta să se întărească în lume,

– pentru ca prezența ta mântuitoare să se facă tot mai mult simțită pretutindeni!

Deschide celor răposați intrarea în veșnicia fericită

– și primește-i în lăcașul slavei nepieritoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, privește spre noi, slujitorii tăi, și dă-ne harul ca mințile noastre, curățate prin înfrânarea simțurilor, să te caute pe tine cu toată ardoarea. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și faceți pocăință.

R. Înnoiți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

10,21–11,10

*Plaga întunericului
și vestirea plăgii nimicirii întâilor-născuți*

^{10,21} Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna spre cer și va fi întuneric peste țara Egiptului, așa de întuneric încât să-l pipăi cu mâna”. ²² Moise și-a întins mâna spre cer; și a fost întuneric beznă în toată țara Egiptului, timp de trei zile. ²³ Nici nu se vedeau unii pe alții și nimeni nu s-a sculat din locul în care era. Dar în locurile unde locuiau toți fiii lui Israel era lumină.

²⁴ Faraon i-a chemat pe Moise și pe Aron și le-a zis: „Duceți-vă și aduceți jertfă Domnului! Să nu rămână în țară decât oile și boii voștri; copiii voștri vor putea merge și ei împreună cu voi”. ²⁵ Moise a răspuns: „Chiar să ne dai tu însuși jertfele și arderile de tot pe care le vom aduce Domnului, Dumnezeului nostru, ²⁶ și turmele noastre tot trebuie să meargă cu noi și să nu rămână o unghie din ele; căci din ele vom lua ca să slujim Domnului, Dumnezeului nostru, iar până vom ajunge acolo, nu știm ce vom alege ca să-i aducem Domnului”.

²⁷ Domnul a împietrit inima lui faraon și faraon n-a vrut să-i lase să plece. ²⁸ Faraon i-a zis lui Moise: „Ieși de la mine! Nu cumva să te mai arăți înaintea mea, căci în ziua în care te vei arăta înaintea mea, vei muri”. ²⁹ „Da, a răspuns Moise, nu mă voi mai arăta înaintea ta”.

^{11,1} Domnul i-a zis lui Moise: „Voi mai aduce o urgie asupra lui faraon și asupra Egiptului. După aceea vă va lăsa să plecați de aici. Când vă va lăsa să plecați de tot, chiar vă va izgoni de aici. ² Vorbește cu poporul, ca, atunci, fiecare bărbat să ceară de la vecinul său și fiecare femeie de la vecina ei, vase din argint și vase din aur, ³ și Domnul va face ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor”. Chiar Moise era foarte bine văzut în țara Egiptului, înaintea slujitorilor lui faraon și înaintea poporului.

⁴ Moise a zis: „Așa vorbește Domnul: Pe la miezul nopții, voi trece prin Egipt; ⁵ și toți întâii-născuți din țara Egiptului vor muri, de la întâiul-născut al lui faraon, care șade pe scaunul lui de domnie, până la primul născut al slujitoarei care stă la râșniță, și până la toți întâii-născuți ai animalelor. ⁶ În toată țara Egiptului vor fi țipete mari, așa cum n-au mai fost și nu vor mai fi.

⁷ Dar dintre toți fiii lui Israel, de la oameni până la animale, nici măcar un câine nu va schelălăi cu limba lui, ca să știți că Domnul face deosebire între Egipt și Israel. ⁸ Atunci toți acești slujitori ai tăi vor coborî la mine și se vor închina până la pământ înaintea mea, zicând: «Ieși, tu și tot poporul care te urmează!» După aceea, voi ieși”. Moise a ieșit de la faraon, aprins de mânie.

⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Faraon nu va asculta de voi, ca să se înmulțească minunile mele în țara Egiptului”. ¹⁰ Moise și Aron au făcut toate aceste minuni înaintea lui faraon; Domnul a împietrit inima lui faraon și faraon nu i-a lăsat pe fiii lui Israel să plece din țara lui.

RESPONSORIUL

Cf. *Înț* 18,4; 17,20; 18,1

R. Meritau să fie lipsiți de lumină cei care i-au ținut închiși pe fiii tăi: * pentru că ei trebuiau să poarte în lume lumina fără de apus a legii.

V. Peste egipteni a căzut o noapte adâncă, însă pentru fiii tăi strălucea o lumină mare. * Pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Demonstrațiile* episcopului Afraates

(Dem. 11, Despre circumcizie, 11-12: PS 1, 498-503)

Circumcizia inimii

Legea și legământul au suferit schimbări radicale. De fapt, Dumnezeu a schimbat primul legământ, încheiat cu Adam, și i-a impus lui Noe un alt legământ. Apoi a încheiat un altul cu Abraham, pe care l-a schimbat apoi cu cel pe care l-a încheiat cu Moise. Însă cum nici legământul mozaic nu era respectat, el a făcut o nouă alianță cu ultima generație. Ea nu trebuie să mai fie schimbată. De fapt, lui Adam i-a impus să nu mănânce din pomul vieții, lui Noe i-a apărut un curcubeu în nori, lui Abraham, ales deja datorită credinței sale, i-a impus apoi tăierea împrejur, ca o caracteristică și semn pentru cei ce vor urma. Moise a avut mielul pascal, ca ispășire pentru popor.

Toate aceste legăminte erau diferite unul de altul. Totuși, adevărata tăiere împrejur, aprobată de cel care a dat acele legăminte, este cea despre care vorbește Ieremia atunci când spune: *Tăiați-vă împrejur inimile (Ier 4,4)*. Dacă a fost trainic legământul pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Abraham, și acesta este trainic și durabil și nici nu se va putea stabili o altă lege din inițiativa fie a celor care sunt în afara legii, fie a celor supuși legii.

De fapt, el i-a dat lui Moise legea cu toate rânduielile și preceptele sale: însă, de vreme ce nu le respectau, a zădărnicit atât legea, cât și preceptele ei, promițând că va da un nou legământ, care, a spus el, va fi diferit de cel dintâi, chiar dacă dăătorul ambelor este același. Legământul pe care a promis că îl va da este acesta: *Toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei (Ier 31,34)*. În acest legământ nu mai este tăiere împrejur a trupului și nici vreun semn distinctiv al poporului.

Iubiți frați, știm cu certitudine că Dumnezeu, în diferite generații, a dat legi care au fost valabile până când i-a plăcut lui și apoi s-au învechit, așa cum spune Apostolul: *În trecut împărăția lui Dumnezeu a luat forme diferite în diferitele timpuri (cf. Evr 1,1)*.

Totuși, Dumnezeul nostru este adevărat și preceptele sale sunt foarte sigure; fiecare legământ, la timpul său, a fost menținut trainic și adevărat și cei care și-au tăiat împrejur inima au viața pentru noua tăiere împrejur care se realizează în Iordan, adică în botezul primit pentru iertarea păcatelor.

Iosue, fiul lui Nun, a poruncit să fie din nou tăiat împrejur poporul, cu un cuțit de piatră, atunci când a trecut Iordanul împreună cu poporul său; Isus, mântuitorul nostru, face să fie din nou tăiate împrejur, prin tăierea împrejur a inimii, neamurile care au crezut în el și care au fost spălate în Botez, și i-a tăiat împrejur cu *sabia care este cuvântul lui, mai ascuțit decât orice sabie cu două tășuri (cf. Evr 4,12)*.

Iosue, fiul lui Nun, a introdus poporul în țara promisă; Isus, Domnul nostru, a promis pământul vieții

tuturor celor care au trecut adevăratul Iordan și au crezut și au fost tăiați împrejur în intimitatea inimii lor.

Așadar, fericiți cei care au fost tăiați împrejur în intimitatea inimii și sunt renăscuți din apele celei de-a doua tăieri împrejur. Ei vor primi moștenirea împreună cu Abraham, strămoș fidel și părinte al tuturor neamurilor, deoarece credința sa i-a fost socotită ca dreptate.

RESPONSORIUL Cf. *Evr 8,8b.10b*; cf. *2Cor 3,3*

R. Voi încheia cu casa lui Israel o alianță nouă, punându-le legile mele în mintea lor. * Și le voi scrie în inima lor nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului celui viu.

Ÿ. Voi da legea mea nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii. * Și le voi scrie.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ *Dt 7,6b.8-9*

Pe tine te-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. Din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. Să știi deci că Domnul, Dumnezeul tău, este Dumnezeul cel adevărat, Dumnezeul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al miilea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Generația aceasta rea și vicleană cere un semn, dar nu i se va da alt semn decât semnul lui Iona profetul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să fie binecuvântat autorul mântuirii noastre, care vrea ca oamenii să devină, în el, o făptură nouă, pentru ca cele vechi să treacă și să se reînnoiască toate. De aceea, întemeiați pe speranța vie, să-l rugăm:

Reînnoiește-ne, Doamne, în Duhul tău!

Doamne, care ai făgăduit un cer nou și un pământ nou, reînnoiește-ne pururi prin Duhul tău,

– ca să ne bucurăm veșnic de tine în Ierusalimul ceresc!
Dă-ne harul să lucrăm împreună cu tine, ca Duhul tău să pătrundă această lume,

– iar cetatea pământească să-și atingă cu adevărat menirea, în dreptate, iubire și pace!

Dă-ne harul să alungăm orice lăncezeală și nepăsare

– și să ne bucurăm de darurile de sus!

Mântuiește-ne de Cel Rău

– și apără-ne de mirajul deșertăciunii ce pune în umbră adevăratul bine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, privește cu bunăvoință la evlavia credincioșilor tăi și ajută-i ca, mortificându-și trupul prin pocăință, să se întărească sufletește prin roadele faptelor bune. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,30b-32

Converțiți-vă și faceți pocăință pentru toate nelegiuirile voastre, ca să nu vă ducă fărădelegea la pieire. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre, făuriți-vă

o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi, cei din casa lui Israel? Pentru că eu nu vreau moartea păcătosului, spune Domnul Dumnezeu. Convertiți-vă și veți trăi!

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Zah 1,3b-4b

Întoarceți-vă la mine, spune Domnul oștirilor și mă voi întoarce și eu la voi. Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele și de la gândurile voastre cele rele; dar ei n-au ascultat.

V. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

R. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dan 4,24b

Răscumpără-ți păcatele tale prin pomeni și nelegiuirile tale prin fapte de îndurare față de cei sărmani. Astfel, îți va merge bine vreme îndelungată.

V. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

R. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,12b-15a

Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

Ŵ. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Precum a fost Iona în pânțele balenei trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să laudăm providența lui Dumnezeu cel atotputernic. El cunoaște toate nevoile poporului său, dar vrea ca noi să ne îngrijim, înainte de orice, de împărăția sa. De aceea, să-l rugăm:

Vie împărăția ta și dreptatea ei!

Părinte sfânt, care ni l-ai dat pe Cristos ca păstor al sufletelor noastre, fii alături de păstori și de poporul încredințat grijii și râvnei lor, pentru ca turma să nu fie lipsită de ocrotirea păstorilor

– și nici păstorii, de ascultarea turmei!

Învață-i pe creștini să le vină în ajutor cu dragoste frățască celor neputincioși

– și în ei să-i slujească Fiului tău!

Adu-i în Biserica ta pe accia care nu cred încă în evanghelie,

– ca, prin fapte bune, să o zidească pururi în iubire!

Nouă, păcătoșilor, dăruiește-ne iertarea ta
– și dă-ne harul să fim împăcați cu Biserica ta!
Primește-i în viața veșnică pe cei răposați,
– ca să rămână de-a pururi cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, privește cu bunăvoință la evlavia credincioșilor tăi și ajută-i ca, mortificându-și trupul prin pocăință, să se întărească sufletește prin roadele faptelor bune. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

V. Cine meditează legea Domnului.

R. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

12,1-20

Paștele și azimele

¹ Domnul s-a adresat lui Moise și lui Aron, în țara Egiptului, spunându-le: ² „Luna aceasta să fie pentru voi cea dintâi, să vă fie prima lună din an. ³ Spuneți, așadar, întregii adunări a fiilor lui Israel: în ziua a zecea a lunii acesteia, să-și ia fiecare dintre capii de familie un miel, câte un miel de fiecare casă. ⁴ Dacă vor fi puțini în familie, încât să nu poată mânca mielul întreg, să ia de la vecinul cel mai apropiat atâtea suflete câte sunt de trebuință ca să poată mânca mielul. ⁵ Mielul să fie de un an, de parte bărbătească și fără meteahnă. Puteți lua fie un miel, fie un ied. ⁶ Să-l țineți până în ziua a paisprezecea a lunii acesteia, și atunci, în toată adunarea obștii fiilor lui Israel, să fie înjunghiat către seară. ⁷ Să ia din sângele lui și să ungă amândoi ușorii și pragul de

sus al ușii casei unde îl vor mânca. ⁸ Și să mănânce în noaptea aceea carnea lui friptă la foc; dar s-o mănânce cu pâine nedospită și cu ierburi amare. ⁹ Să nu-l mâncați crud sau fiert în apă; ci să fie fript la foc: atât capul, cât și picioarele și măruntaiele. ¹⁰ Să nu lăsați nimic din el până a doua zi dimineața; și, dacă va rămâne ceva din el pe a doua zi dimineața, să-l ardeți în foc. ¹¹ Să-l mâncați astfel: să aveți coapsele încinse, încălțăminte în picioare și toiagul în mână. Să-l mâncați în grabă, căci este Paștele (*adică Trezerea*) Domnului.

¹² În noaptea aceea voi trece prin țara Egiptului și voi lovi toți întâii-născuți în țara Egiptului, de la oameni până la animale, și îi voi judeca pe toți zeii Egiptului; eu sunt Domnul. ¹³ La voi sângele va fi un semn pe casele în care vă veți afla: voi vedea sângele și voi trece mai departe, astfel încât nu va fi între voi rană ucigătoare când voi lovi pământul Egiptului. ¹⁴ Ziua aceea să fie o zi de comemorare și să o celebrați ca o sărbătoare a Domnului; e o lege veșnică: să o sărbătoriți din neam în neam.

¹⁵ Timp de șapte zile, veți mânca azime. Din cea dintâi zi veți scoate aluatul din casele voastre: căci oricine va mânca pâine dospită, din ziua întâi până în ziua a șaptea, va fi nimicit din Israel.

¹⁶ În prima zi veți avea o adunare sfântă; și în ziua a șaptea veți avea o adunare sfântă. Să nu faceți nici o muncă în zilele acelea; veți putea numai să pregătiți mâncare pentru fiecare.

¹⁷ Să țineți sărbătoarea Azimelor, căci chiar în ziua aceea voi scoate oștile voastre din țara Egiptului; să țineți ziua aceea ca o lege veșnică pentru urmașii voștri.

¹⁸ În luna întâi, din a paisprezecea zi a lunii, seara, să mâncați azime până în seara zilei a douăzeci și una a lunii.

¹⁹ Timp de șapte zile, să nu se găsească aluat în casele voastre; căci oricine va mânca pâine dospită va fi nimicit din adunarea lui Israel, fie străin, fie băștinăș.

²⁰ Să nu mâncați pâine dospită ci, în toate locuințele voastre, să mâncați azime”.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 5,8,9; cf. 1Pt 1,18,19

℞. Bătrânii au căzut în fața Mielului și cântau un cântec nou, spunând: * Doamne, ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu în sângele tău.

℣. Noi nu suntem răscumpărați cu aur sau cu argint, ci prin sângele prețios al lui Cristos, Mielul fără pată. * Doamne.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Asterius de Amasea, episcop

(Omil. 13: PG 40, 355-358.362)

*Să imităm exemplul
pe care ni l-a dat Domnul, păstorul cel bun*

Deoarece modelul după chipul căruia ați fost făcuți este Dumnezeu, străduiți-vă să imitați exemplul său. Voi sunteți creștini și prin însuși numele vostru mărturișiți demnitatea voastră umană, de aceea, fiți imitatorii iubirii lui Cristos care s-a făcut om.

Gândiți-vă la bogățiile bunătății sale. Când trebuia să vină între oameni, prin întrupare, el l-a trimis înainte pe Ioan, vestitorul și maestrul pocăinței, și, înainte de Ioan, pe toți profeții, ca să-i învețe pe oameni să se căiască, să se întoarcă pe calea cea bună și să se convertească la o viață mai bună.

Puțin după aceea, atunci când a venit el însuși, a proclamat personal și cu gura sa: *Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă* (Mt 11,28). Cum i-a primit pe cei care i-au ascultat cuvântul? Le-a dat imediat iertarea păcatelor și i-a eliberat de ceea ce îi chinuia: Cuvântul i-a sfințit, Duhul i-a întărit, omul vechi a fost înmormântat în apă și a fost născut omul nou, care a înflorit în har.

După aceea, ce a urmat? Cel care fusese dușman a devenit prieten, cel străin a devenit fiu, cel păcătos a devenit sfânt și evlavios.

Să imităm exemplul pe care ni l-a dat Domnul, păstorul cel bun. Să contemplăm Evangheliile și, admirând modelul de grijă și de bunătate oglindit în ele, să căutăm să-l asimilăm bine.

În parabole și în asemănări văd un păstor care are o sută de oi. Îndepărtându-se una dintre ele și umblând rătăcită, el nu rămâne cu cele care pasc în ordine, ci, pornind în căutarea celeilalte, trece peste văi și păduri, urcă munți mari și prăpăstioși și, umblând prin locuri pustii, cu mare trudă, caută și iar caută până când găsește oaia rătăcită.

După ce a găsit-o, nu o bate, nici nu o constrânge să ajungă la turmă, ci, luând-o pe umeri și tratând-o cu gingășie, o duce înapoi la turmă, bucurându-se mai mult pentru oaia găsită decât pentru mulțimea celorlalte. Să luăm în considerare realitatea învăluită și ascunsă a parabolei. Acea oaie nu este deloc o oaie, nici acel păstor nu este un păstor, ci semnifică altceva.

Sunt figuri care conțin mari realități sacre. De fapt, ne avertizează că nu este corect a-i considera pe oameni ca niște condamnați și fără speranță și că nu trebuie să-i neglijăm pe cei care se află în pericole, nici nu trebuie să fim leneși în a le veni în ajutor, dar că este datoria noastră să-i conducem pe calea cea dreaptă pe accia care s-au îndepărtat și care s-au rătăcit. Trebuie să ne bucurăm de întoarcerea lor și să-i reprimim în mulțimea celor care trăiesc bine și în evlavie.

RESPONSORIUL

Cf. Zah 7,9; Mt 6,14

R. Judecați cu judecată dreaptă * și fiecare să arate îndurare față de fratele său.

V. Dacă iertați oamenilor păcatele lor, și Tatăl vostru ceresc vă va ierta vouă, * și fiecare.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1Rg 8,51-53a*

Noi suntem poporul tău, Doamne, și moștenirea ta. Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și a poporului tău, Israel, și să ne ascuți în tot ce-ți vom cere. Căci tu ne-ai ales ca moștenire a ta dintre toate celelalte popoare ale pământului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Dacă voi, răi fiind, știți să dați cele bune fiilor voștri, cu atât mai mult Tatăl vostru din cer va da cele bune acelor care îl roagă.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, Domnul nostru, care s-a arătat ca lumina lumii, ca să nu umblăm în întuneric, ci să avem lumina vieții. Să-l rugăm cu umilință:

Cuvântul tău să fie lumină pentru pașii noștri!

Dumnezeule preabun, dă-ne harul să înaintăm astăzi în imitarea ta,

– pentru ca ceea ce s-a prăbușit în Adam să fie ridicat iarăși, prin tine!

Dăruiește-ne cuvântul tău ca lumină pentru pașii noștri,

– pentru ca, săvârșind adevărul, să creștem prin toate în iubirea ta!

Învăță-ne să lucrăm cu fidelitate spre binele tuturor, pentru numele tău,

– ca familia umană să fie tot mai mult luminată prin Biserică!

Dă-ne harul ca, prin convertire sinceră, să creștem mereu în prietenia ta

– și să ispășim jignirile aduse înțelepciunii și bunătății tale!
(*Cuvântul tău să fie lumină pentru pașii noștri!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, gânduri și hotărâri sfinte și ajută-ne să le înfăptuim, pentru ca noi, care nu putem să avem viață fără tine, să fim în stare să trăim după voința ta. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,6-7

Căutați-l pe Domnul cât timp îl mai puteți găsi, invocați-l câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să-și părăsească drumul lui și omul nelegiuit, gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, căci se va îndura de el, la Dumnezeuul nostru, care este mult iertător.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Dt 30,2-3a

Când te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, după cum îți poruncesc azi, atunci Domnul, Dumnezeul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.
 R. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,35-36

Nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată. Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

R. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,7-8.10

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită! Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos Domnul ne-a dat porunca cea nouă a iubirii față de aproapele. Să-l rugăm cu stăruință:

Doamne, sporește în poporul tău iubirea!

Învățătorule bun, învață-ne să te iubim pe tine în frații noștri

– și în ei să-ți facem bine ție!

Tu, care, pe cruce, ai cerut iertare de la Tatăl pentru cei care te chinuiau,

– dă-ne harul să-i iubim pe dușmanii noștri și să ne rugăm pentru cei care ne prigonesc!

Prin taina trupului și sângelui tău, sporește-ne iubirea, tăria și încrederea;

– dă putere celor slabi, mângâie pe cei întristați și dă speranță celor aflați în agonie!

Cristoase, lumina lumii, care i-ai dăruit orbului din naștere să vadă lumina, după spălare,

– luminează pe catecumeni prin apa Botezului și prin cuvântul vieții!

Pe cei răposați îndestulează-i cu iubirea ta veșnică

– și numără-ne și pe noi, alături de ei, printre aleșii tăi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, gânduri și hotărâri sfinte și ajută-ne să le înfăptuim, pentru ca noi, care nu putem să avem viață fără tine, să fim în stare să trăim după voința ta. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeuul vostru.

R. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

12,21-36

Plaga a zecea: moartea întâilor-născuți

În zilele acelea, ²¹ Moise a chemat toți bătrânii lui Israel și le-a zis: „Duceți-vă și luați un miel pentru familiile voastre și înjunghiați Paștele. ²² Să luați apoi un mănunchi de isop, să-l înmuiați în sângele din vas și să ungeți pragul de sus și cei doi ușori ai ușii cu sângele din vas. Nimeni dintre voi să nu iasă din casă până dimineața. ²³ Când va trece Domnul ca să lovească Egiptul și va vedea sângele pe pragul de sus și pe cei doi ușori ai ușii, Domnul va trece pe lângă ușă și nu va îngădui Nimicitorului să intre în casele voastre ca să vă lovească. ²⁴ Să păziți lucrul acesta ca o lege pentru voi și pentru fiii voștri în veac. ²⁵ Când veți intra în țara pe care v-o va da Domnul, după făgăduința lui, să țineți acest obicei sfânt. ²⁶ Și când vă vor întreba copiii voștri: «Ce înseamnă obiceiul acesta?» ²⁷ să răspundeți: «Este jertfa de Paște în cinstea Domnului, care a trecut pe lângă casele fiilor lui Israel în Egipt, când a lovit Egiptul și ne-a salvat casele noastre». Poporul s-a plecat și s-a închinat. ²⁸ Și fiii lui Israel au plecat și au făcut cum le poruncise Domnul lui Moise și lui Aron; așa au făcut.

²⁹ La miezul nopții Domnul a lovit pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâiul-născut al lui faraon, care ședea pe scaunul lui de domnie, până la întâiul-născut al celui închis în temniță și până la toți întâii-născuți ai animalelor. ³⁰ Faraon s-a sculat noaptea, el și toți slujitorii lui și toți egiptenii; și au fost mari țipete în Egipt, căci nu era casă unde să nu fie un mort. ³¹ În aceeași noapte faraon i-a chemat pe Moise și pe Aron și le-a zis: „Sculați-vă, ieșiți din mijlocul poporului meu, voi și fiii lui Israel. Duceți-vă să aduceți jertfa Domnului, cum ați zis. ³² Luați-vă și oile și boii, cum ați zis, duceți-vă și binecuvântați-mă”. ³³ Egiptenii sileau poporul să iasă degrabă din țară, căci ziceau:

„Altfel, toți vom pieri”.³⁴ Poporul și-a luat aluatul, înainte de a dospi. Și-au învelit covețile cu aluat în haine și le-au pus pe umeri.³⁵ Fiii lui Israel au făcut ce spusese Moise și le-au cerut egiptenilor vase din argint, vase din aur și haine.³⁶ Domnul a făcut ca poporul să capete trecere înaintea egiptenilor, care le-au împlinit cererea. Și astfel, i-au jefuit pe egipteni.

RESPONSORIUL

Cf. *Ex* 12,7.13; cf. *IPt* 1,18.19

R. Fiii lui Israel să ungă cu sângele mielului ușorii și pragurile caselor: * iar sângele, pentru voi, va fi un semn.

V. Voi sunteți răscumparați prin sângele prețios al lui Cristos, Mielul fără pată. * Iar sângele.

LECTURA A DOUA

Din *Oglinda carității*, a sfântului Aelred, abate

(Cartea 3, 5: PL 195, 582)

*Iubirea fraternă
trebuie să fie trăită după exemplul lui Cristos*

Nu există nimic care să ne stimuleze la iubirea dușmanilor, lucru în care constă perfecțiunea iubirii fraternelor, așa cum este considerarea gingașă a acelei răbdări admirabile prin care el, *cel mai fermecător dintre fiii oamenilor* (*Ps* 44,3), și-a oferit chipul său frumos ca să fie scuipat de cei nelegiuiți. A lăsat să fie învăluit de răufăcători acei ochi de a căror privire sunt conduse toate. Și-a expus spatele pentru a fi biciuit. Și-a supus capul, care face să tremure principatele și puterile, țeștilor ascuțiți ai spinilor. S-a oferit pe sine batjocurii și insultelor. În sfârșit, a îndurat cu răbdare crucea, cuiela, sulita, fierca și oțetul, el, cel preadulce, blând și liniștit.

La sfârșit, *a fost condus ca un miel dus la înjunghiere, ca o oaie fără glas înaintea celor care o tund, el nu și-a deschis gura* (cf. *Is* 53,7).

Auzind acel glas minunat plin de gingășie, plin de dragoste, plin de calm: *Tată, iartă-i!* (*Lc* 23,34), cine

nu i-ar îmbrățișa imediat pe dușmanii săi cu toată iubirea? *Tată*, spune el, *iartă-i!* Ce gingășie, ce dragoste se mai putea adăuga la o asemenea rugămintă?

Totuși, el adaugă ceva. I s-a părut puțin faptul că se roagă, a voit și să scuze. *Tată*, spune el, *iartă-i, căci nu știu ce fac*. Sunt păcătoși mari, dar puțin cunoscători. De aceea: *Tată, iartă-i!* Îl răstignesc, dar nu știu pe cine răstignesc, pentru că, *dacă l-ar fi cunoscut, niciodată nu l-ar fi răstignit pe Domnul slavei* (cf. *1 Cor 2,8*); de aceea: *Tată, iartă-i!* Îl consideră ca pe unul care calcă legea, un îngâmfat care se face pe sine Dumnezeu, îl consideră un seducător al poporului. Dar eu am ascuns fața mea de la ei, nu au recunoscut maiestatea mea. De aceea: *Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac* (*Lc 23,34*).

Dacă omul vrea să se iubească pe sine cu o iubire autentică, să nu se lase corupt de nici o plăcere a trupului. Pentru a nu fi înfrânt de concupiscenta trupului, să-și îndrepte orice sentiment al său spre dulceața pâinii euharistice. De asemenea, pentru a se odihni mai bine și mai plăcut în bucuria dragostei fraterne, să-i îmbrățișeze cu iubire adevărată și pe dușmani.

Ca să nu slăbească acest foc divin în fața nedreptăților, să privească mereu cu ochii minții răbdarea și calmul iubitului său Domn și Mântuitor.

RESPONSORIUL

Is 53,12b; Lc 23,34

R. S-a dat pe sine însuși la moarte și a fost numărat printre făcătorii de rele; * el a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

V. Isus a spus: „*Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac*”. * El a purtat.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 53,11b-12

Prin suferințele sale, cel drept, servitorul meu, va îndreptați mulțimile; va lua asupra sa fărădelegile lor. Pentru aceasta, îi voi da mulțimile drept moștenire și va împărți prada cu cei puternici ca răsplată că s-a dat pe sine la moarte și că a fost numărat printre făcătorii de rele: el însă a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: De nu va prisosi dreptatea voastră peste aceea a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Cristos Domnul, care, murind pe cruce, ne-a dăruit viața, și să-l rugăm din inimă:

Prin moartea ta, dă-ne viață!

Isuse, învățătorul și mântuitorul nostru, care ne-ai dat atâtea dovezi ale fidelității tale și ne-ai reînnoit prin slava pătimirii tale,

– nu lăsa să ne învechim în fapte rele!

Învăță-ne să ne înfrânăm astăzi de la hrana trupească,

– pentru a le veni în ajutor fraților noștri lipsiți!

Fă-ne să primim cu evlavie din mâna ta această sfântă zi de post

– și să ți-o consacram ție prin fapte de milostenie!

Îndreaptă mințile noastre nesupuse

– și dă-ne o inimă generoasă!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, nouă, credincioșilor tăi, harul de a ne pregăti cum se cuvine pentru sărbătoarea sfintelor Paști, iar pocăința trupească pe care am început-o să aducă roade în sufletele noastre. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ier 3,12b.14a

Întoarceți-vă, zice Domnul, și nu-mi voi întoarce fața de la voi, căci sunt milostiv și nu țin mânie pe veci. Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, zice Domnul.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,27

Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 5,16.19-20

Mărturișiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe. Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce, să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Dacă îți aduci darul în fața altarului și îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți acolo darul, înaintea altarului, și mergi întâi să te împaci cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Domnul Isus, care a sfințit poporul prin propriul său sânge:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, prin pătimirea ta, învață-i pe credincioși să-și înfrâneze trupul, ajută-i în lupta cu tot ce e rău și potrivnic și întărește-i dându-le o speranță mai puternică,

– pentru ca ei să poată întâmpina liberi sărbătoarea Învierii tale!

Dă-le creștinilor harul să-și împlinească misiunea profetică răspândind pretutindeni vestea ta cea bună

– și să o întărească printr-o înflăcărată mărturie de credință, speranță și iubire!

Întărește-i cu puterea ta pe toți cei mârniți

– și fă să ne străduim a-i mângâia cu dragoste frățească!

Învață-i pe credincioși să-și unească suferințele cu pătimirea ta,

– ca să se arate în ei mântuirea ta!

Cristoase, izvorul vieții, adu-ți aminte de accia care au trecut din această viață

– și dăruiește-le gloria învierii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, nouă, credincioșilor tăi, harul de a ne pregăti cum se cuvine pentru sărbătoarea sfintelor Paști, iar pocăința trupească pe care am început-o să aducă roade în sufletele noastre. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

☩. Cine face adevărul vine la lumină.

✠. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

12,37-49; 13,11-16

Plecarea evreilor.

Legi referitoare la Paște și la întâii-născuți

În zilele acelea, ^{12,37} fiii lui Israel au plecat din cetatea Ramses spre Sucot, în număr de aproximativ șase sute de mii, afară de copii. ³⁸ Împreună cu ei a mai plecat o mulțime de alți oameni, precum și turme de oi, capre și vite. ³⁹ Din aluatul pe care l-au luat cu ei din Egipt au copt turte nedospite, căci aluatul nu era dospit, pentru că ei au fost alungați din Egipt și n-au avut timp să se pregătească pentru călătorie.

⁴⁰ Șederea fiilor lui Israel în Egipt a durat patru sute treizeci de ani ⁴¹ și, la sfârșitul celor patru sute treizeci de ani, chiar în aceeași zi, toate armatele Domnului au ieșit din țara Egiptului. ⁴² Noaptea în care i-a scos pe fiii lui Israel din Egipt a fost o noapte de veghe pentru Domnul; ea va trebui să rămână pentru fiii lui Israel din neam în neam o noapte de veghe în cinstea Domnului.

⁴³ Domnul le-a zis lui Moise și lui Aron: „Iată porunca privitoare la Paște: nici un străin să nu mănânce din el. ⁴⁴ Să tai împrejur orice rob cumpărat cu bani și numai așa să mănânce. ⁴⁵ Străinul și cel plătit să nu mănânce din el. ⁴⁶ Să nu fie mâncat decât într-o singură casă; să nu luați deloc carne afară din casă și să nu zdrobiți nici un os. ⁴⁷ Toată adunarea lui Israel să facă așa. ⁴⁸ Dacă un străin, care va locui la tine, va vrea să celebreze Paștele Domnului, orice parte bărbătească din casa lui va trebui tăiată împrejur; apoi se va apropia să-l celebreze și va fi ca și cel născut acolo; dar nici un netăiat împrejur să nu mănânce din el. ⁴⁹ Aceeași lege va fi pentru băștinaș ca și pentru străinul care va locui în mijlocul vostru”.

^{13,11} „Când te va aduce Domnul în țara Canaanului, cum ți-a jurat ție și părinților tăi, și când ți-o va da, ¹² să-l închini Domnului pe orice întâi-născut dintre oameni, și pe tot întâi-născutul dintre vitele pe care le vei avea: orice parte bărbătească o vei consacra Domnului. ¹³ Să-l răscumperi cu un miel pe orice întâi-născut al măgăriței; iar dacă nu-l vei răscumpăra, să-i frângi gâtul. Să răscumperi, de asemenea, pe orice întâi-născut de parte bărbătească dintre fiii tăi. ¹⁴ Și când te va întreba fiul tău într-o zi: «Ce înseamnă lucrul acesta?»,

să-i răspunzi: «Prin mâna lui cea atotputernică, Domnul ne-a scos din Egipt, din casa robiei; ¹⁵ și, fiindcă faraon se încapățâna și nu voia să ne lase să plecăm, Domnul i-a omorât pe toți întâii-născuți din țara Egiptului, de la întâii-născuți ai oamenilor până la întâii-născuți ai animalelor. Iată de ce aduc jertfă Domnului pe orice întâi-născut de parte bărbătească și răscumpăr pe orice întâi-născut dintre fiii mei». ¹⁶ Să-ți fie ca un semn pe mână și ca un semn de aducere aminte pe frunte între ochi; căci prin mâna lui atotputernică ne-a scos Domnul din Egipt».

RESPONSORIUL

Cf. Lc 2,22.23.24

R. Părinții lui Isus l-au dus la Ierusalim, ca să-l ofere Domnului, * după cum este scris în legea Domnului: Orice întâi-născut de parte bărbătească va fi declarat sfânt pentru Domnul.

V. Au adus jertfă Domnului pentru el o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. * După cum.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 9-10)

Problemele cele mai profunde ale omului

Lumea de azi apare, în același timp, puternică și slabă, în stare să înfăptuiască cele mai bune sau cele mai rele lucruri, iar în față i se deschide calea libertății sau a servituții, calea progresului sau a regresului, calea fraternității sau a urii. Pe de altă parte, omul devine conștient că de el depinde buna orientare a forțelor pe care le-a pus în mișcare el însuși, și care pot să-l strivească sau să-l slujească. De aceea, își pune întrebări.

Dezechilibrele de care suferă lumea de astăzi sunt, de fapt, legate de un dezechilibru fundamental, înrădăcinat în inima omului.

Într-adevăr, în însuși interiorul ființei omului, mai multe elemente se luptă între ele. Pe de o parte, în calitate de creatură, își experimentează în nenumărate feluri limitele, iar pe de altă parte, se simte nelimitat în dorințele sale și chemat la o viață superioară.

Solicitat de multe atracții, el este neconținut constrâns să aleagă și să renunțe la unele dintre ele. Mai mult, slab și păcătos, *adesea face ceea ce nu vrea și ceea ce ar vrea să facă nu face* (cf. Rom 7,14 ș.u.). De aceea, este divizat înlăuntrul său și, de aici, se nasc atât de multe și de mari dezbinări în societate.

Desigur, foarte mulți dintre aceia a căror viață este împregnată de un materialism practic sunt prin aceasta împiedicați să perceapă clar această stare dramatică sau, copleșiți de mizerie, nu reușesc să reflecteze asupra ei.

Mulți socotesc că își pot găsi liniștea în diferitele încercări de a interpreta lumea.

Unii așteaptă numai de la efortul omului adevărata și deplina eliberare a neamului omenesc și sunt convinși că viitoarea dominație a omului asupra pământului le va împlini toate dorințele inimii.

Sunt unii care, socotind că existența umană este în sine lipsită de orice semnificație, se străduiesc să-i dea o semnificație completă, în mod subiectiv.

Totuși, în fața evoluției actuale a lumii, crește din zi în zi numărul acelora care își pun întrebările cele mai fundamentale sau le resimt cu o nouă acuitate. Ce este omul? Care este sensul durerii, al răului, al morții, care, în ciuda oricărui progres, nu încetează să existe? La ce bun aceste victorii plătite atât de scump? Ce poate aduce omul societății? Ce poate aștepta de la ea? Ce va urma după această viață pământească?

Biserica, însă, crede că Isus Cristos, mort și înviat pentru toți, oferă omului lumină și puteri prin Duhul său, ca omul să poată răspunde vocației sale supreme; și că *nu a fost dat alt nume sub cer oamenilor, în care ei să se poată mântui* (cf. Fap 4,12).

De asemenea, ea crede că în Domnul și Învățătorul ei se află cheia, centrul și scopul întregii istorii umane.

Pe lângă aceasta, Biserica afirmă că mai adânc decât toate schimbările există multe lucruri care nu se schimbă și care își au temeiul ultim în Cristos, care este același, ieri, astăzi și în veac (cf. *Evr* 13,8).

RESPONSORIUL

1 Cor 15,55-56a.57; Lam 3,25

R. Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? Ghimpele morții este păcatul. * Mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

Ψ. Bun este Domnul față de cei care își pun speranța în el, față de sufletul care îl caută. * Mulțumire.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 1,16-18

Spălați-vă, curățați-vă, înlăturați dinaintea ochilor mei faptele voastre rele, încetați de a mai face răul! Învățați să faceți binele: căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați-o pe văduvă. Veniți să facem judecată, zice Domnul: de-ar fi păcatele voastre ca purpura, se vor face albe ca zăpada, și de-ar fi roșii cum este carminul, se vor face albe ca lâna.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ψ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Rugați-vă pentru cei care vă prigonesc și vă defăimează, ca să fiți fiii Tatălui vostru care este în ceruri, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care, pentru a-i face pe oameni făptură nouă, a orânduit baia nașterii din nou și le-a pregătit ospățul trupului și al cuvântului său. Să-l rugăm, zicând:

Reînnoiește-ne, Doamne, prin harul tău!

Isuse blând și smerit cu inima, dă-ne o inimă îndurătoare, plină de bunătate și de umilință

– și fă-ne răbdători față de toți!

Învăță-ne să fim cu adevărat alături de cei nevoiași și încercați,

– ca să te imităm pe tine, Samariteanul milostiv!

Fericita Fecioară, Mama ta, să mijlocească pentru fecioarele consacrate,

– ca ele să-și trăiască tot mai intens în Biserică dăruirea totală față de tine!

Împărtășește-ne darul îndurării tale

– și iartă-ne de păcate și de osânda lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Părinte veșnic, întoarce spre tine inimile noastre, pentru ca noi, căutând totdeauna singurul lucru necesar și săvârșind fapte de adevărată iubire față de aproapele, să-ți slujim numai ție. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,19-20

Pe cei pe care îi iubesc, cu îi mustru și îi îndrept. Fii deci plin de zel și convertește-te! Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

- ☩. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.
☩. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 44,21-22

Adu-ți aminte că tu ești slujitorul meu; eu te-am format, tu ești servitorul meu, Israele, tu nu mă vei înșela. Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca ceața: întoarce-te la mine, căci eu te-am răscumpărat.

- ☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.
☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

- ☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.
☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A II-A DIN POSTUL MARE

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 33.

Ant. 1 Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, frațele lui, și i-a dus la o parte, pe un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1033.

Ant. 2 Fața lui strălucea ca soarele, iar veșmintele lui s-au făcut albe ca zăpada.

Ant. 3 Moise și Ilie vorbeau despre plecarea lui, care avea să se împlinească la Ierusalim.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,1-4a

Vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar, căci el spune: „La momentul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat”. Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii. Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră. Dar în toate, noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

Ţ. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Petru i-a zis lui Isus: „Doamne, bine ne este nouă aici; dacă vrei, să fac aici trei colibe: ție una și lui Moise una și lui Ilie una.

Anul B

Isus s-a schimbat la față înaintea lor, iar veșmintele lui s-au făcut foarte albe și strălucitoare. Și li s-au arătat Ilie și Moise și vorbeau cu Isus.

Anul C

Pe când Isus se ruga, înfățișarea lui s-a schimbat, iar veșmântul lui s-a făcut alb strălucitor. Și iată, doi bărbați vorbeau cu el, și aceia erau Moise și Ilie.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, care poartă grijă de toate, și să-l invocăm, zicând:

Doamne, dă-le mântuire celor răscumpărați!

Dumnezeule, dătorule a toate și izvorul adevărului, revarsă din belșug darurile tale asupra colegiului episcopilor

– și pe cei încredințați grijii lor păstrează-i în învățătura apostolilor!

Revarsă iubirea ta asupra tuturor acelora care se împărtășesc din unica pâine a vieții,

– ca să se bucure de unitate mai strânsă în trupul Fiului tău!

Dă-ne harul să ne dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui

– și să ne îmbrăcăm în Cristos, Fiul tău, Omul cel nou! Dăruiește-le tuturor harul ca, prin pocăință, să dobândească iertarea păcatelor

– și fă-i părtași de răscumpărarea adusă de Cristos, Fiul tău!

Cheamă-i pe cei răposați în pacea ta, ca să te laude fără de sfârșit în ceruri,

– undă sperăm să te preamărim și noi în veci!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai poruncit să ascultăm de Fiul tău iubit, întărește inimile noastre cu hrana cuvântului

tău, ca, purificându-ne privirea lăuntrică, să ne putem bucura de vederea gloriei tale. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. Vocea Tatălui s-a auzit din nor.

℞. Acesta este Fiul meu iubit, pe el să-l ascultați.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

13,17–14,9

Drumul până la Marea Roșie

^{13,17} După ce faraonul a lăsat poporul să plece, Dumnezeu nu l-a dus pe drumul care dă în țara filistenilor, cu toate că era mai aproape; căci a zis Dumnezeu: „S-ar putea să-i pară rău poporului, văzând războiul, și să se întoarcă în Egipt”. ¹⁸ Ci Dumnezeu a pus poporul să facă un ocol pe drumul care duce spre pustiu, spre Marea Roșie. Fiii lui Israel au ieșit înarmați din țara Egiptului. ¹⁹ Moise a luat cu el osemintele lui Iosif; căci Iosif îi pusese pe fiii lui Israel să jure, zicând: „Când va va vizita Dumnezeu, să luați de aici, cu voi, osemintele mele”.

²⁰ Au plecat din Sucot și au așezat tabăra la Etam, la marginea pustiului. ²¹ Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, ca să meargă și ziua și noaptea. ²² Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții.

^{14,1} Domnul i-a vorbit lui Moise și a zis: ² „Spune fiilor lui Israel să se întoarcă și să-și așeze tabăra înaintea Pihahirotului, între Migdol și mare, față în față cu Baal-Țefon; în dreptul locului acestuia să așeze tabăra, lângă mare. ³ Faraon va zice despre fiii lui Israel: „S-au rătăcit prin țară; i-a închis pustiul”. ⁴ Eu voi împietri inima lui faraon, și el îi va urmări; dar faraon și toată oastea lui vor face să se arate slava mea, și egiptenii vor ști că eu sunt Domnul”. Și au făcut așa.

⁵ I s-a dat de știre regelui Egiptului că poporul a fugit. Atunci, inima lui faraon și inimile slujitorilor lui s-au schimbat față de popor. Ei¹ au zis: „Ce am făcut că am lăsat Israelul să plece și să nu ne mai slujească?”
⁶ Faraon și-a pregătit carul de război și și-a luat oamenii de război cu el.⁷ A luat șase sute de care de luptă, cu oameni aleși, și toate carele Egiptului; în toate erau luptători.⁸ Domnul a împietrit inima lui faraon, regele Egiptului, și faraon i-a urmărit pe fiii lui Israel. Fiii lui Israel ieșiseră gata de luptă.⁹ Egiptenii i-au urmărit; și toți caii, carele lui faraon, călăreții lui și oștirea lui i-au ajuns tocmai când așezaseră tabăra lângă mare, lângă Pihahiro, față în față cu Baal-Țefon.

RESPONSORIUL

Ps 113 (114),1.2; Ex 13,21a

R. Când a ieșit Israel din Egipt, casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar, * Iuda a devenit sanctuarul lui și Israel stăpânirea sa.

V. Domnul mergea înaintea lor și le arăta calea prin coloana de nor. * Iuda a devenit.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 51, 3-4.8: PL 54, 310-311.313)

*Legea a fost dată prin Moise;
 harul însă și adevărul au venit prin Isus Cristos*

Domnul își arată gloria sa în prezența multor martori și face să strălucească acel trup, care este comun tuturor oamenilor, de atâta strălucire, încât fața sa devine strălucitoare ca soarele și hainele sale egalează albul zăpezii.

Fără îndoială, această schimbare la față voia, mai ales, să îndepărteze din sufletul ucenicilor scandalul crucii, pentru ca umilirea pătimirii, acceptată în mod voluntar, să nu zdruncine credința lor, din moment ce le era revelată măreția sublimă a demnității ascunse a lui Cristos.

Însă, conform unui plan nu mai puțin providențial, el dădea un fundament solid speranței sfintei Biserici, pentru ca tot trupul lui Cristos să-și dea seama de ce transfigurare va avea parte și pentru ca și mădulele să spere participarea la acea glorie, care a strălucit în cap.

Despre această glorie, însuși Domnul, vorbind despre maiestatea venirii sale celei de-a doua, a spus: *Atunci, cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43)*. Același lucru îl afirmă și apostolul Paul, spunând: *Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela (Rom 8,18)*. Într-un alt loc spune: *Voi sunteți morți și, de acum, viața voastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu! Când se va arăta Cristos, viața voastră, atunci și voi veți fi arătați împreună cu el în glorie (Col 3,3.4)*.

Dar, pentru a-i întări pe apostoli în credință și pentru a-i duce la o cunoaștere perfectă, în acea minune a fost o altă învățătură. De fapt, Moise și Ilie, adică Legea și Profeții, au apărut ca să vorbească cu Domnul, pentru ca în prezența celor cinci persoane să se împlinească exact ceea ce este spus: *Orice hotărâre să fie întemeiată pe declarația a doi sau trei martori (Mt 18,16)*.

Ce anume este mai stabil, mai trainic decât acest cuvânt, la a cărui proclamare se unesc în acord perfect glasurile Vechiului și Noului Testament, și, împreună cu învățătura evanghelică, colaborează documentele vechilor mărturii?

Paginile unuia și ale celuilalt Testament concordă în mod reciproc și cel pe care vechile simboluri l-au promis, sub vâl, este revelat de strălucirea gloriei prezente. Pentru că, așa cum spune sfântul Ioan: *Legea a fost dată prin Moise, harul și adevărul au venit prin Isus Cristos (In 1,17)*. În el s-au împlinit promisiunile figurilor profetice și s-a realizat sensul preceptelor legale: prezența sa demonstrează că profețiile sunt adevărate, iar harul face posibilă respectarea poruncilor.

Așadar, la vestirea evangheliei, să se întărească credința voastră, a tuturor, și nimeni să nu se rușineze de crucea lui Cristos, prin care lumea a fost răscumpărată.

Nimeni să nu ezite să sufere pentru dreptate, nimeni să nu se îndoiască de primirea recompensei promise, pentru că prin oboseală se trece la odihnă și prin moarte se ajunge la viață. Asumând slăbiciunile condiției noastre, și noi, dacă vom persevera în mărturisirea și în iubirea lui, vom repurta aceeași victorie și vom dobândi răsplata promisă.

Deci, fie pentru a respecta poruncile, fie pentru a suporta opozițiile, să răsune mereu în urechile noastre glasul Tatălui care spune: *Acesta este Fiul meu cel iubit în care este mulțumirea mea. Ascultați de el!* (Mt 17,5).

RESPONSORIUL *Evr 12,22a.24a.25; Ps 94 (95),8*

R. Voi v-ați apropiat de Isus, mijlocitorul noii alianțe. Fiți atenți să nu-l respingeți pe cel care vorbește, * căci dacă n-au scăpat cei care l-au respins când vorbea pe pământ, cu atât mai mult noi, dacă ne îndepărtăm de cel care ne vorbește din ceruri.

V. O, de ați asculta astăzi glasul lui: nu vă împietriți inimile. * Căci dacă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 38.

Ant. 1 Dreapta Domnului și-a arătat puterea, dreapta Domnului m-a înălțat.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1040.

Ant. 2 Să cântăm imnul pe care cei trei tineri îl cântau în cuptorul de foc, binecuvântându-l pe Domnul.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul în firmamentul puterii sale.

LECTURA SCURTĂ

Neh 8,9b.10b

Accastă zi este închinată Domnului, Dumnezeului nostru. Nu fiți triști și nu plângeți – căci tot poporul

plângea auzind cuvintele Legii – și nu vă întristați, pentru că bucuria Domnului este țaria voastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * îndură-te de noi! Cristoase.

Ÿ. Tu, care ai fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, * îndură-te de noi! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*:

Anul A

S-a auzit un glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul meu iubit, în care mi-am aflat desfătarea; pe el să-l ascultați!”

Anul B

Petru i-a spus lui Isus: „Învățătorule, bine ne este nouă aici! Să facem trei colibe: ție una și lui Moise una și lui Ilie una!”

Anul C

Domnul nostru Isus Cristos a nimicit moartea și a adus lumina vieții și a nesticăciunii, prin evanghelie.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, căci nesfârșită este comoara bunătății sale; prin Isus Cristos, care este pururi viu, ca să mijlocească pentru noi, să-l rugăm, spunându-i:

Aprinde în noi focul iubirii tale!

Dumnezeul îndurării, fă ca astăzi să facem binele

– și toți să se bucure de bunătatea noastră!

Tu, care, la potop, l-ai salvat pe Noe în corabie,

– salvează-i pe catecumeni în apa Botezului!

Fă-ne să ne îndestulăm nu numai cu pâine,

– ci și cu tot cuvântul care iese din gura ta!

Învăță-ne să potolim orice dezbinare,
– ca să ne bucurăm de pace și iubire, prin darul tău!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai poruncit să ascultăm de Fiul tău iubit, întărește inimile noastre cu hrana cuvântului tău, ca, purificându-ne privirea lăuntrică, să ne putem bucura de vederea gloriei tale. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 40.

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,1.7

În rest, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să vă comportați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să vă și comportați, ca să prisosiți tot mai mult. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 30,15.18

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: În convertire și liniște vă veți mântui, în tăcere și speranță va fi tăria voastră. De aceea, Domnul așteaptă să se îndure de voi și se va scula să vă dea îndurare, căci

Domnul este un Dumnezeu al dreptății: fericite de toți cei care nădăjduiesc în el!

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dt 4,29-31

Când îl vei căuta, de acolo, pe Domnul, Dumnezeul tău, îl vei găsi dacă-l vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău. Și după ce ți se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul lui; căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; el nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 33.

Ant. 1 Sceptrul puterii tale îl va trimite Domnul în strălucirea sfinților.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1047.

Ant. 2 Acela pe care îl adorăm este singurul Dumnezeu. El a făcut cerul și pământul.

Ant. 3 Dumnezeu nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a dat pentru noi toți.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1 Cor 9,24-25*

Nu știți voi că cei care aleargă pe stadion, toți aleargă, însă numai unul primește premiul? Alergați în așa fel ca să-l câștigați. Orice atlet renunță la toate. Ei o fac pentru a primi o coroană pieritoare. Însă noi, pentru una nepieritoare.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

*Ant. la Magnificat***Anul A**

Nimănui să nu spuneți cele văzute, până când Fiul Omului nu va învia din morți.

Anul B

A apărut un nor care îi umbrea și din nor s-a auzit un glas: „Acesta este Fiul meu iubit, de el să ascultați!”

Anul C

S-a auzit un glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul meu iubit, de el să ascultați!” Și pe când se auzea glasul, l-au aflat pe Isus singur.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem pururea mulțumiri lui Cristos, capul și învățătorul nostru, care a venit să slujească și să facă bine tuturor. De aceea, să-l rugăm cu umilință și încredere:

Vizitează, Doamne, familia ta!

Doamne, fii alături de episcopii și preoții Bisericii tale, pe care i-ai făcut părtași la misiunea ta de cap și păstor,
– pentru ca, prin tine, să-i aducă pe toți la Tatăl!

Îngerul tău să-i însoțească pe cei care călătoresc

– ca să-i ocrotească de orice primejdie pentru trup și pentru suflet!

(*Vizitează, Doamne, familia ta!*)

Învăță-ne să slujim oamenilor,

– ca să te imităm pe tine, care ai venit pentru a sluji, nu pentru a fi slujit!

Fă ca, în orice comunitate omenească, toți să se ajute frățeste unii pe alții,

– ca să alcătuiască o cetate puternică, avându-te în mijloc pe tine!

Fii îndurător față de toți cei răposați

– și primește-i în lumina feței tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai poruncit să ascultăm de Fiul tău iubit, întărește inimile noastre cu hrana cuvântului tău, ca, purificându-ne privirea lăuntrică, să ne putem bucura de vederea gloriei tale. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă și credeți în evanghelic.

℞. Pentru că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

14,10-31

Trecerea Mării Roșii

În zilele acelea, ¹⁰ când faraonul s-a apropiat, fiii lui Israel și-au ridicat ochii și, văzându-i pe egipteni, au fost cuprinși de o mare spaimă și au strigat fiii lui Israel către Domnul. ¹¹ Iar lui Moise i-au spus: „Oare nu erau destule morminte în Egipt, că ne-ai scos să murim în pustiu? Pentru ce ne-ai scos din Egipt? ¹² Nu ți-am spus noi atunci, în Egipt: Lasă-ne în pace, că vrem să rămânem

sclavii egiptenilor? Căci e mai bine pentru noi să fim sclavii egiptenilor decât să murim în pustiu!”¹³ Dar Moise a răspuns poporului: „Nu vă fie frică! Stați pe loc! Astăzi veți vedea ce va face Domnul pentru a vă salva, căci pe acești egipteni, pe care îi vedeți astăzi, n-o să-i mai vedeți niciodată!”¹⁴ Domnul va lupta pentru voi, iar voi nu veți avea nimic de făcut”.

¹⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „De ce strigi către mine? Poruncește fiilor lui Israel să pornească la drum,¹⁶ iar tu ia-ți toiagul, întinde-ți brațul asupra mării și desparte-o în două, pentru ca fiii lui Israel să treacă prin mijlocul mării pe uscat.”¹⁷ Iată, eu voi împietri inima egiptenilor, ca să meargă pe urmele lor în mare. Eu voi triumfa, spre gloria mea, asupra faraonului și a întregii sale armate, asupra carelor și călăreților săi.”¹⁸ Atunci, egiptenii vor ști că eu sunt Domnul, când voi triumfa, spre gloria mea, asupra faraonului, asupra carelor și călăreților săi”.

¹⁹ Îngerul Domnului, care mergea în fruntea armatei lui Israel și-a schimbat locul și mergea în urma lor. Stâlplul de nor s-a ridicat dinaintea lor și s-a așezat în spatele lor.²⁰ Astfel, a venit și a stat între tabăra egiptenilor și tabăra fiilor lui Israel. Acest nor era întuneric pentru unii, iar pentru ceilalți lumină în timpul nopții și toată noaptea n-au putut să se apropie unii de alții.

²¹ Moise și-a întins mâna asupra mării. Domnul a alungat marea, toată noaptea, cu un vânt puternic de la răsărit și a transformat-o în uscat. Apele s-au despărțit,²² iar fiii lui Israel au intrat prin mijlocul mării, mergând ca pe uscat; apele erau ca un zid la dreapta și la stânga lor.²³ Egiptenii, urmărindu-i, au intrat după ei în mijlocul mării cu toți caii lui faraon, cu carele și călăreții lui.²⁴ Spre ziuă, Domnul a privit din stâlplul de foc și din nor spre tabăra egiptenilor și a umplut tabăra egiptenilor de spaimă.²⁵ A făcut să sară roțile de la carele lor, încât cu greu mergeau carele. Atunci, au strigat egiptenii: „Să fugim din fața lui Israel, căci Domnul se luptă pentru ei împotriva noastră”.

²⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna asupra mării, ca să se întoarcă apele asupra egiptenilor, asupra carelor lor și asupra călăreților lor”. ²⁷ Moise și-a întins mâna asupra mării și marea s-a întors spre ziuă la locul ei. Egiptenii fugeau împotriva apei și i-a înecat Dumnezeu în mijlocul valurilor. ²⁸ Apele s-au tras la loc și au acoperit carele și călăreții întregii oștiri a lui faraon, care intraseră după israeliți în mare, și nu a scăpat nici unul dintre ei. ²⁹ Fiii lui Israel însă au trecut prin mare ca pe uscat și apa le-a fost ca un zid la dreapta și la stânga.

³⁰ Așa i-a salvat Domnul în ziua aceea pe israeliți din mâinile egiptenilor și a văzut Israel cadavrele egiptenilor pe țărmul mării. ³¹ A văzut Israel puterea cea mare pe care a folosit-o Domnul împotriva egiptenilor. S-a temut poporul de Domnul și a crezut în Domnul și în Moise, slujitorul lui.

RESPONSORIUL

Ex 15,1.2.3

R. Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa: a aruncat în mare calul și călărețul. * Puterea și tăria mea este Domnul; el a devenit mântuirea mea.

V. Domnul este ca un luptător viteaz; Domnul este numele lui. * Puterea.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Cat. 3, 24-27: SCh 50, 165-167)

Moise și Cristos

Iudeii au văzut minuni. Și tu vei vedea și mai mari și mai vestite decât acelea pe care le-au văzut ei la ieșirea din Egipt. Tu nu l-ai văzut pe faraon înecat cu armata sa, dar l-ai văzut pe diavol scufundându-se cu oștirile sale. Iudeii au traversat marea, tu ai trecut peste moarte. Ei au fost eliberați de sub egipteni, tu, de sub diavoli. Ei au lăsat o sclavie barbară, iar tu, sclavia mult mai tristă a păcatului.

Vrei să cunoști în alt mod că ai fost onorat cu favoruri mai mari? Iudeii nu au putut să contemple atunci chipul strălucitor al lui Moise, deși era evreu și sclav ca și ei. Tu, în schimb, ai văzut chipul lui Cristos în gloria sa. Și Paul exclamă: *Noi, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului* (cf. 2Cor 3,18).

Atunci, iudeii erau urmăriți de Cristos, acum însă, el ne urmărește pe noi în mod mai real. Căci atunci Domnul îi însoțea datorită lui Moise; pe noi însă nu ne însoțește numai datorită lui Moise, ci și datorită supunerii voastre. După Egipt, ei au găsit pustiul, însă tu, după moarte, vei găsi cerul. Ei îl aveau drept conducător și cap pe Moise, noi însă avem un alt Moise, pe însuși Dumnezeu care ne conduce și ne poruncește.

Care a fost caracteristica primului Moise? *Moise*, spune Scriptura, *era cel mai blând om de pe pământ* (cf. Num 12,3). Desigur, această caracteristică putem să i-o atribuim și lui Moise al nostru, care era asistat de Duhul preablând și de aceeași natură cu el. Moise ridică mâinile spre cer făcând să coboare mana, pâinea îngerilor. Moise al nostru își ridică mâinile spre cer și ne procură o hrană veșnică. Primul a lovit piatra, făcând să țâșnească izvoare de apă. Acesta atinge masa, lovește masa mistică și face să țâșnească izvoarele Duhului. Iată motivul pentru care masa este așezată în centru, ca un izvor, pentru ca turmele să vină la el din toate părțile și să se adape din apele sale mântuitoare.

De aceea, având un asemenea izvor, o asemenea fântână a vieții, o masă așa de bogată de bunuri și așa de îmbelșugată cu favoruri spirituale, să ne apropiem cu inimă sinceră și cu o conștiință curată, pentru a obține har și iertare la timpul potrivit. Prin harul și milostivirea Fiului unun- născut al lui Dumnezeu, Domnul și Mântuitorul nostru, Isus Cristos, să fie Tatălui și Duhului Sfânt glorie, cinste, putere, acum și întotdeauna, și în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 11,24-25.26.27

R. Prin credință, Moise, când s-a făcut mare, a refuzat să fie numit fiul fiicei lui faraon, alegând mai degrabă să sufere cu poporul lui Dumnezeu decât să aibă plăcerea de o clipă a păcatului; * pentru că avea privirea ațintită spre răsplată.

Ÿ. El a considerat ca o bogăție mai mare disprețul de dragul lui Cristos decât bogățiile Egiptului; prin credință a părăsit Egiptul. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Ex 19,4-6a

Voi ați văzut ce am făcut în Egipt, cum v-am purtat ca pe aripile unui vultur, pentru a vă aduce până la mine. Acum, dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu, veți fi partea mea aleasă între toate popoarele, căci tot pământul îmi aparține. Veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Dumnezeu Tatăl, care ne învrednicește ca în această zi de post să-i aducem jertfă de laudă. Să-l invocăm:

Doamne, luminează-ne cu învățăturile tale cerești!
Dumnezeule atotputernic și îndurător, dăruiește-ne spirit de rugăciune și de pocăință,
– ca să ardem de iubire față de tine și față de oameni!

Fă-ne să colaborăm cu tine, ca toate să fie refăcute în Cristos

– și pământul să primească belșug de dreptate și de pace!

Dezvăluie-ne esența și valoarea întregii creații,

– ca să o unim cu noi în cântarea preamăririi tale!

Iartă-ne că nu am recunoscut prezența Fiului tău în cei săraci, în cei nenorociți și în cei care ne supără

– și nu l-am respectat pe el în acești frați ai noștri!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, tu ne poruncești să ne înfrânăm trupul spre vindecarea sufletului. Dă-ne, te rugăm, putere să ne ferim de orice păcat, iar inima noastră să poată împlini poruncile iubirii tale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Înț 11,23-24a

Doamne, tu te înduri de toți, pentru că toate le poți; și treci cu vederea păcatele oamenilor, ca ei să se convertească, pentru că tu iubești toate cele care sunt și nu urăști nimic din ceea ce ai făcut.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,23

Vreau eu oare moartea celui păcătos? zice Domnul Dumnezeu; nu doresc eu mai degrabă ca el să se întoarcă de la căile sale și să fie viu?

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 58,6a.7

Iată postul care-mi place: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; pe cel gol îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuțit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la *Magnificat*: Nu judecați, și nu veți fi judecați, căci cu judecata cu care veți judeca veți fi judecați și voi, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să fie preamărit Dumnezeu Tatăl, care ne-a făgăduit prin gura Fiului său că aceloră care se înțeleg să ceară ceva în rugăciune le va da orice i-ar cere. Întemeiați pe această făgăduință, să-l implorăm:

Fii îndurător, Doamne, cu poporul tău!

Doamne, tu ai desăvârșit în Cristos, Fiul tău, legea dată lui Moise pe muntele Sinai:

– fă ca toți să o recunoască înscrisă în inimile lor și să o păstreze ca pe un legământ!

Dă superiorilor grijă pentru frații încredințați lor

– și învață-i pe supuși să-i ajute din toată inima!

Întărește cu puterea ta mintea și inima misionarilor

– și cheamă pe cât mai mulți ca să-i ajute!

Fă-i pe copii să crească din an în an în harul tău,

– iar pe cei tineri, să înainteze în iubirea ta și în desăvârșirea vieții!

Adu-ți aminte de toți frații noștri, care au adormit în tine,

– și fă-i părtași de viața veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, tu ne poruncești să ne înfrânăm trupul spre vindecarea sufletului. Dă-ne, te rugăm, putere să ne ferim de orice păcat, iar inima noastră să poată împlini poruncile iubirii tale. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

℣. Iată, acum este timpul potrivit.

℞. Iată, acum este ziua mântuirii.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

16,1-18.35

Mana în pustiu

¹ Întreaga comunitate a fiilor lui Israel a plecat de la Elim și a ajuns în pustiu Sin, care se află între Elim și Sinai, în ziua a cincisprezecea a lunii a doua de la ieșirea din Egipt.

² Întreaga comunitate a fiilor lui Israel murmura în pustiu împotriva lui Moise și a fratelui său, Aron. ³ Fiii lui Israel le-au zis: „Mai bine am fi murit de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne și când mâncam pâine pe săturate. De ce ne-ați scos în acest pustiu ca să murim de foame noi, toți care suntem adunați aici?”

⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Iată, voi face să cadă o ploaie de pâine din cer, iar poporul să iasă zilnic, ca să-și adune cât îi trebuie pentru o zi. Astfel, îi voi pune la încercare, ca să văd dacă merg sau nu după legea mea.

⁵ Iar în ziua a șasea, când vor măsura cât au adunat, vor găsi de două ori mai mult decât au adunat în fiecare zi”.

⁶ Moise și Aron au zis tuturor fiilor lui Israel:

„În seara aceasta, veți înțelege că Domnul este acela care v-a scos din țara Egiptului;

⁷ și mâine dimineață veți vedea slava Domnului.

Pentru că v-a auzit murmurările împotriva Domnului; căci ce suntem noi ca să murmurăm împotriva noastră?”

⁸ Moise a zis:

„Domnul vă va da în această seară carne de mâncat

și mâine dimineață
vă va da pâine să vă săturați,
pentru că Domnul a auzit murmurările
pe care le-ați rostit împotriva lui;
căci ce suntem noi?

Murmurările voastre nu se îndreaptă împotriva noastră,
ci împotriva Domnului”.

⁹ Moise i-a zis apoi lui Aron: „Poruncește întregii
adunări a fiilor lui Israel: Prezentați-vă în fața Dom-
nului, căci el a auzit murmurările voastre”. ¹⁰ În timp ce
Aron vorbea întregii comunități a fiilor lui Israel, aceștia
și-au îndreptat privirea spre pustiu și, iată, gloria Dom-
nului le-a apărut într-un nor. ¹¹ Domnul i-a spus atunci
lui Moise: ¹² „Am auzit murmurările fiilor lui Israel;
spune-le: După asfințitul soarelui veți avea carne din
belșug și dimineața veți mânca pâine pe săturate. Și
veți ști că eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru”.

¹³ În aceeași seară a venit un stol de prepelițe care a
acoperit câmpia, iar a doua zi dimineața era un strat de
rouă în jurul taberei.

¹⁴ Când stratul de rouă s-a ridicat, a rămas pe suprafața
pustiului o crustă fină, ceva mărunț ca boabele de chi-
ciură pe pământ. ¹⁵ Când au văzut aceasta, fiii lui Israel
și-au zis unul către altul: „Manhu?” (*ceea ce înseamnă:*
„Ce-i aceasta?”), căci nu știau ce era. Moise le-a zis:
„Aceasta este pâinea pe care Domnul v-o dă să o
mâncăți! ¹⁶ Iată ce a poruncit Domnul: «Fiecare dintre
voi să strângă cât îi trebuie pentru hrană, și anume câte
un omer de fiecare persoană, după numărul sufletelor
voastre; fiecare să ia din ea pentru cei din cortul lui»”.

¹⁷ Israeliții au făcut așa; și au strâns unii mai mult, alții
mai puțin. ¹⁸ În cele din urmă, o măsurau cu omerul, și
cine strânsese mai mult n-avea nimic de prisos, iar cine
strânsese mai puțin nu ducea lipsă deloc. Fiecare
strângea tocmai cât îi trebuia pentru hrană.

³⁵ Fiii lui Israel au mâncat mană patruzeci de ani,
până la sosirea lor într-o țară locuită; au mâncat mană
până la sosirea lor la hotarele țării Canaanului.

RESPONSORIUL

Cf. *Înț* 16,20; *In* 6,32b

R. Tu ai hrănit poporul tău cu pâinea îngerilor și i-ai oferit pâine din ceruri, * având în sine orice plăcere care satisface orice gust.

V. Nu Moise v-a dat pâinea din ceruri, ci Tatăl meu vă dă pâinea cea adevărată din ceruri. * Având în sine.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(Ps 140, 4-6: CCL 40, 2028-2029)

Suferința întregului trup al lui Cristos

Strig către tine, Doamne, vino degrabă în ajutorul meu (cf. *Ps* 140,1). Acest lucru îl putem spune cu toții. Nu-l spun eu, ci Cristos total. Însă a fost spus de Cristos mai mult în persoana trupului, deoarece, în timp ce era aici, pe pământ, s-a rugat purtând omenitatea noastră, l-a rugat pe Tatăl în persoana trupului. Într-adevăr, în timp ce se ruga, din tot trupul său ieșeau picături de sânge, așa cum găsim în Evanghelie: *Îsus, intrând în agonie, se ruga și mai stăruitor, iar sudoarea lui, care cădea pe pământ, s-a făcut ca picăturile de sânge* (*Lc* 22,44). Ce înseamnă această revărsare de sânge, dacă nu pătimirea pe care Biserica întreagă continuă să o îndure în martirii săi?

Strig către tine, Doamne, vino degrabă în ajutorul meu; pleacă-ți urechea la glasul meu când te chem (cf. *Ps* 140,1). Poate credeai că s-a terminat deja suferința de a striga atunci când spuneai: *Strig către tine*? Da, ai strigat, dar să nu te crezi în siguranță. Dacă ar fi trecut suferința definitiv, nu ar mai trebui să strigi; dar dacă suferința Bisericii, adică a trupului lui Cristos, continuă până la sfârșitul lumii, să nu spui numai: *Strig către tine, vino degrabă în ajutorul meu*, ci adaugă: *Pleacă-ți urechea la glasul meu când te chem*.

Rugăciunea mea să se înalțe spre tine ca fumul de tămâie, ridicarea mâinilor mele să fie în fața ta ca jertfa de seară (Ps 140,2).

Orice creștin știe că această expresie îi este atribuită capului. De fapt, spre seară, Domnul, pe cruce, și-a dat duhul, pe care din nou îl va lua înapoi. Într-adevăr, nu l-a dat împotriva voinței sale. Însă am fost prefigurați și în acest caz. Care parte din el atârna pe cruce, dacă nu aceea pe care o asumase de la noi? Atunci, cum s-ar putea întâmpla ca, la un moment dat, Tatăl să-l lase și să-l abandoneze pe Fiul său unic, care este împreună cu el un singur Dumnezeu? Totuși, Cristos, răstignind slăbiciunea noastră pe cruce, unde, așa cum spune Apostolul, *omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu el (Rom 6,6)*, a strigat cu glasul omenității noastre: *Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? (Ps 21,1)*.

Așadar, aceasta este jertfa de seară: pătimirea Domnului, crucea Domnului, oferirea victimei mântuirii, arderea de tot plăcută lui Dumnezeu. Iar în învierea sa, a schimbat acea jertfă de seară în ofranda de dimineață. Așadar, rugăciunea care se înalță neîntinată dintr-o inimă credincioasă se înalță ca fumul de tămâie de pe sfântul altar. Nimic nu este mai plăcut decât mireasma Domnului. De această mireasmă plăcută să miroase toți cei care cred.

Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimicit, așa încât să nu mai fim sclavii păcatului (Rom 6,6).

RESPONSORIUL

Cf. *Gal 2,19.20*

R. Am fost răstignit împreună cu Cristos. * Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește cu adevărat în mine.

V. Trăiește prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine pentru mine. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

II 2,12-13

Acum întoarceți-vă la mine din toată inima, cu post, cu plâns și cu tânguire. Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru, căci el este milostiv și îndurător, îndelung răbdător și plin de bunătațe și se întristează de rău.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Unul singur este învățătorul vostru, care este în ceruri, Cristos Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, care pe Fiul său unul-născut, Cuvântul făcut trup, ni l-a dăruit ca hrană de viață veșnică. Să-l rugăm:

Cuvântul lui Cristos

să locuiască în noi cu îmbeșugare!

Dă-ne, Doamne, harul să petrecem acest timp de post într-o ascultare mai statornică a cuvântului tău,

– ca să putem celebra cu mai multă evlavie marea solemnitate a lui Cristos, Mielul nostru de Paști!

Duhul tău Sfânt să ne învețe,

– ca să-i putem îndemna pe calea adevărului și a binelui pe cei șovăielnici și rătăciți!

Dă-ne o înțelegere mai adâncă a misterului lui Cristos

– și puterea de a-l manifesta mai limpede prin viața noastră!

Purifică și reînnoiește Biserica ta în aceste zile de mântuire,

– pentru ca ea să dea tot mai mult mărturie despre tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ocrotește cu bunătate neîntreruptă Biserica ta și, deoarece fără tine firea noastră muritoare se prăbușește, te rugăm să îndepărtezi de la noi orice primejdie și să ne îndrepti spre tot ceea ce duce la mântuire. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ**II 2,17**

Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între pridvor și altar și să zică: Iartă-ne, Doamne, iartă pe poporul tău! Nu da de ocară moștenirea ta, ca să nu-și bată joc de ea popoarele păgâne!

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ**Ier 3,25b**

Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintii în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 58,1-2a

Strigă din toate puterile și nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță, vestește poporului meu păcatele sale și casei lui Iacob, fărădelegile sale. În fiecare zi mă caută și vor să afle căile mele, ca un neam care ar fi înfăptuit dreptatea și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căută și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 2,14.17.18b

Ce folos, frații mei, dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte; oare poate credința să-l mântuiască? Credința, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși. Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința cu faptele mele.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Voi toți sunteți frați; să nu spuneți nimănui tată pe pământ, căci unul este Tatăl vostru, care este în ceruri; nici să nu vă numiți învățători, căci unul este învățătorul vostru: Cristos.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul Isus, fiind înălțat pe cruce, a atras toate la sine. Să-l preamărim și să-l rugăm cu pietate:

Doamne, atrage toate la tine!

Lumina ce izvorăște din misterul crucii tale, Doamne, să-i atragă pe toți,

– ca să te recunoască pe tine calea, adevărul și viața!
Tuturor celor însetați după tine, dă-le apa cea vie,
– ca să nu înseteze în veci!

Luminează-i pe oamenii de știință și de artă,

– ca să-i apropie pe semenii lor de împărăția ta!

Trezește conștiința acelor care s-au îndepărtat de tine din cauza păcatelor sau a scandalului,

– ca să se întoarcă la tine și să rămână în iubirea ta!

Primește-i în lăcașurile cerești pe toți frații noștri răposați,

– ca să se bucure împreună cu fericita Fecioară Maria și cu toți sfinții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ocrotește cu bunătate neîntreruptă Biserica ta și, deoarece fără tine firea noastră muritoare se prăbușește, te rugăm să îndepărtezi de la noi orice primejdie și să ne îndrepti spre tot ceea ce duce la mântuire. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și faceți pocăință.

R. Înnoiți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

17,1-16

Apa din stâncă. Lupta împotriva amaleciților

În zilele acelea, ¹ întreaga comunitate a fiilor lui Israel a plecat din deșertul Sin, respectând popasurile prescrise de Domnul. Și-au stabilit tabăra la Rafidim.

Aici nu era apă de băut. ² Poporul revoltat a început să strige la Moise: „Dă-ne apă să bem!” Moise le-a răspuns: „Pentru ce vă revoltați împotriva mea? Pentru ce îl puneți pe Domnul la încercare?” ³ Poporul chinuit de sete, murmură împotriva lui Moise, zicând: „Pentru ce ne-ai scos din Egipt? Ca să ne faci să murim de sete aici, cu copiii și turmele noastre?” ⁴ Moise a strigat către Domnul, zicând: „Ce să-i fac poporului acestuia? Încă puțin și mă vor ucide cu pietre”. ⁵ Domnul i-a zis lui Moise: „Treci înaintea poporului, ia cu tine pe câțiva dintre bătrânii lui Israel, ia-ți în mână toiagul cu care ai lovit Nilul și pornește. ⁶ Iată, eu voi sta înaintea ta pe stânca muntelui Horeb; tu vei lovi stânca, va țâșni din ea apă și poporul va bea”. Iar Moise a făcut așa în fața bătrânilor lui Israel. ⁷ De aceea, el a pus acestui loc numele de Massa și Meriba, pentru că fiii lui Israel l-au învinuit pe Domnul și pentru că l-au pus la încercare, zicând: „Este oare Domnul cu adevărat în mijlocul nostru, sau nu este?”

⁸ Amaleciții au năvălit peste Israel și l-au atacat la Rafidim. ⁹ Atunci, Moise i-a zis lui Iosue: „Alege-ți niște bărbați și ieși la luptă împotriva amaleciților. Mâine voi sta pe vârful dealului cu toiagul lui Dumnezeu în mână”. ¹⁰ Iosue a făcut ce i-a spus Moise și a ieșit la luptă împotriva amaleciților; Moise, Aron și Hur s-au urcat pe vârful dealului. ¹¹ Când Moise își ridica mâinile, erau mai tari israeliții; când își lăsa mâinile jos, erau mai tari amaleciții. ¹² Fiindcă mâinile lui Moise cădeau de oboseală, au luat o piatră, au pus-o lângă el și el s-a așezat pe ea; Aron și Hur îi sprijineau mâinile, unul de o parte, iar altul de cealaltă. Astfel, mâinile lui Moise au rămas ridicate până la asfințitul soarelui. ¹³ Și Iosue i-a învins pe amaleciți, trecându-i prin ascuțișul sabiei. ¹⁴ Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune-i lui Iosue că voi șterge amintirea lui Amalec de sub ceruri”. ¹⁵ Moise a zidit un altar și i-a pus numele Iahve Nissi (*Domnul, steagul meu*). ¹⁶ El a zis:

„Pentru că și-a ridicat mâna împotriva tronului de domnie al Domnului, Domnul va purta război împotriva lui Amalec, din neam în neam!”

RESPONSORIUL

Cf. *Is* 12,3-4; cf. *In* 4,14

R. Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele Mântuitorului * și veți spune în ziua aceea: Lăudați-l pe Domnul, invocați numele lui.

V. Apa pe care eu vă voi da-o va fi pentru voi izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică. * Și veți spune.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 4, 14, 2-3; 15, 1: SCh 100, 542.548)

*Israelul învață prin asemănări
să se teamă de Domnul
și să rămână statornic în slujirea lui*

Dumnezeu l-a creat pe om încă de la început cu scopul de a-l umple cu darurile sale; i-a ales pe patriarhi pentru a le dăruie mântuirea; și-a pregătit din timp un popor pentru a-i învăța pe cei care îl ignorau să-l slujească pe Dumnezeu; a prestabilit slujirea profeților pentru a-i educa pe oameni să poarte în sine Duhul și să se bucure de comuniunea cu Dumnezeu. El, care nu are nevoie de nimeni, a acordat comuniunea cu sine celor care aveau nevoie de el. Pentru cei care îi erau plăcuți, a desenat edificiul mântuirii, așa cum ar face un arhitect. A fost el însuși călăuză pentru cei care nu cunoșteau drumul în Egipt. Celor care rătăceau prin pustiu le-a dat o lege adaptată. A acordat celor care au intrat în țara promisă o moștenire potrivită. În sfârșit, în favoarea celor care se întorc la Tatăl, a tăiat vițelul cel îngrășat și le-a dăruit haina cea mai frumoasă. Astfel, în diferite moduri, el a dispus neamul omenesc în vederea mării „simfonii” a mântuirii.

În *Apocalips*, sfântul Ioan spune: *Glasiul lui era ca un vuiet de ape multe* (Ap 1,15). Cu adevărat, sunt multe apele Duhului lui Dumnezeu, pentru că Tatăl este bogat în resurse infinite. Trecând prin aceste ape, Cuvântul a oferit cu dărnice asistență sa celor care îi erau supuși, stabilind pentru fiecare creatură o lege adaptată și potrivită.

Astfel, a dat poporului legile pentru construirea corului, pentru edificarea templului, pentru alegerea leviților, ca și pentru jertfe, ofrande și purificări și toate celelalte pentru slujirea cultului.

Pentru a spune adevărul, el nu avea deloc nevoie de toate acestea. Dintotdeauna el a fost plin de tot binele, având în sine orice mireasmă și parfum plăcut, chiar înainte de a veni Moise. Însă voia să educe poporul care era tentat continuu să se întoarcă la idoli. Voia să-l dispună, cu multe intervenții și ajutoare, să persevereze în slujirea lui Dumnezeu, chemându-l prin lucrurile secundare la cele primare, prin figuri la adevăr, prin lucrurile vremelnice la cele veșnice, prin cele trupești la cele spirituale și prin cele pământești la cele cerești, așa cum i-a fost spus lui Moise: *Privește și respectă modelul care ți s-a arătat pe munte* (Ex 25,40).

Într-adevăr, în cele patruzeci de zile, el a învățat să rețină cuvintele lui Dumnezeu, stilul său caracteristic, imaginile spirituale și prefigurările lucrurilor viitoare, așa cum spune și Paul: *Ei beau din piatra spirituală care îi urma, iar piatra era Cristos* (1Cor 10,4). Și din nou, făcând aluzie la lucrurile care erau stabilite în lege, el adaugă: *Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu și au fost scrise ca învățătură pentru noi, cei la care a ajuns sfârșitul veacurilor* (1Cor 10,11).

Așadar, prin intermediul figurilor, Israelul învăța să se teamă de Dumnezeu și să persevereze în slujirea sa. De aceea, legea era pentru ei, în același timp, o regulă de viață și o profeție a lucrurilor viitoare.

RESPONSORIUL

Gal 3,24-25.23

R. Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos, ca să fim justificați prin credință. * Dar de când a venit credința, nu mai suntem sub pedagog.

Ÿ. Înainte de a fi venit credința, noi eram sub paza legii, închiși pentru credința care avea să se descopere.
* Dar de când.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Dt 7,6b.8-9

Pe tine te-a ales, Domnul, Dumnezeul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. Din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. Să știi deci că Domnul, Dumnezeul tău, este Dumnezeul cel adevărat, Dumnezeul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al miilea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscum-părare pentru mulți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Dumnezeu Tatăl, care ne purifică inimile și ne întărește în iubire prin revărsarea Duhului Sfânt și prin lucrarea lui în noi. Să-l implorăm stăruitor:

Dă-ne, Doamne, Duhul tău Sfânt!

Dă-ne harul să primim întotdeauna cu recunoștință cele bune din mâna ta

– și să le acceptăm și pe cele rele cu răbdare!

Dăruiește-ne să nu căutăm iubirea numai în lucrurile mari

– ci să o trăim neconținut în viața de fiecare zi!

Învăță-ne să ne lipsim de tot ce este de prisos,

– pentru a-i putea ajuta pe frații noștri nevoiași!

Dă-ne harul să purtăm în trupul nostru moartea Fiului tău,

– tu, care ne-ai dăruit viața în trupul lui!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Desăvârșește pururi, Doamne, familia ta sfântă prin împlinirea de fapte bune; mângâie-ne în această viață cu semnele ocrotirii tale și călăuzește-ne cu bunăvoință la darurile veșnice. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,30b-32

Convertiți-vă și faceți pocăință pentru toate nelegiuirile voastre, ca să nu vă ducă fărădelegea la pieire. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre, făuriți-vă o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi, cei din casa lui Israel? Pentru că eu nu vreau moartea păcătosului, spune Domnul Dumnezeu. Convertiți-vă și veți trăi!

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Zah 1,3b-4b

Întoarceți-vă la mine, zice Domnul oștirilor; și mă voi întoarce și eu la voi. Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele și de la gândurile voastre cele rele; dar ei n-au ascultat.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dan 4,24b

Răscumpără-ți păcatele tale prin pomeni și nelegiuirile tale prin fapte de îndurare față de cei sărmani. Astfel, îți va merge bine vreme îndelungată.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,12b-15a

Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

℣. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Fiul Omului va fi dat pe mâna păgânilor pentru a fi batjocorit, biciuit și răstignit, iar a treia zi va învia.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Slavă și cinste lui Dumnezeu, care a întărit legământul cel nou și veșnic cu poporul său în sângele lui Cristos și-l reînnoiește în sacramentul altarului! Să-l rugăm, zicând:

Binecuvântează, Doamne, poporul tău!

Călăuzește, Doamne, după voința ta, gândurile popoarelor și ale celor care le conduc,

– ca să lucreze cu sinceritate spre binele tuturor!

Sporește evlavia acelor care, părăsind toate, l-au urmat pe Cristos,

– ca să ofere oamenilor mărturia strălucită a sfințeniei Bisericii și exemple de viață!

Tu, care i-ai făcut pe toți oamenii după chipul tău,

– fă-i să se ferească de orice discriminare!

Adu-i înapoi la prietenia ta și la adevărul tău pe toți cei rătăciți

– și învață-ne să le dăm ajutor!

Cheamă-i pe cei răposați să intre în slava ta

– și să te laude într-un glas în vecii vecilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Desăvârșește pururi, Doamne, familia ta sfântă prin împlinirea de fapte bune; mângâie-ne în această viață cu semnele ocrotirii tale și călăuzește-ne cu bunăvoință la darurile veșnice. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

V. Cine meditează legea Domnului.

R. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

18,13-27

Moise alege judecători peste Israel

În zilele acelea, ¹³ Moise s-a așezat să judece poporul; și poporul a stat înaintea lui de dimineață până seara. ¹⁴ Socrul lui Moise a văzut tot ce făcea el pentru popor și i-a zis: „Ce faci tu acolo cu poporul acela? De ce stai singur și tot poporul stă înaintea ta, de dimineață până seara?” ¹⁵ Moise i-a răspuns socrului său: „Poporul vine la mine ca să ceară sfat de la Dumnezeu. ¹⁶ Când este ceva între ei, vin la mine; eu judec între ei și le fac cunoscute poruncile lui Dumnezeu și legile lui”. ¹⁷ Socrul lui Moise i-a zis: „Ce faci tu nu este bine. ¹⁸ Te istovești singur și vei istovi și poporul acesta, care este cu tine; căci lucrul acesta este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur. ¹⁹ Acum, ascultă glasul meu; am să-ți dau un sfat și Dumnezeu va fi cu tine! Rămâi tu în locul poporului înaintea lui Dumnezeu și prezintă durerile lor înaintea lui Dumnezeu. ²⁰ Învață-i poruncile și legile și arată-le calea pe care trebuie s-o urmeze și ce trebuie să facă. ²¹ Alege din tot poporul oameni destoinici, temători de Dumnezeu, oameni de încredere, vrăjmași ai lăcomiei; pune-i peste popor drept conducători peste o mie, conducători peste o sută, conducători peste cincizeci și conducători peste zece. ²² Ei să judece poporul întotdeauna; să aducă înaintea ta toate problemele mai însemnate, iar cele mai mici să le judece ei înșiși. În felul acesta, îți vei ușura povara, căci o vor purta și ei împreună cu tine. ²³ Dacă vei face lucrul acesta și dacă Dumnezeu îți va porunci așa, vei putea face față lucrurilor și tot poporul acesta va ajunge fericit la locul lui”.

²⁴ Moise a ascultat sfatul socrului său și a făcut tot ce spusese el. ²⁵ Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus conducători ai poporului, conducători peste o mie, conducători peste o sută, conducători peste cincizeci și conducători peste zece. ²⁶ Ei judecau poporul

în tot timpul; aduceau înaintea lui Moise problemele mai grele, iar pe cele mai mici le judecau ei înșiși.²⁷ Apoi, Moise l-a trimis pe socrul său în țara lui.

RESPONSORIUL

Cf. *Num 11,25; Ex 18,25a*

R. Domnul a coborât în nor și i-a vorbit lui Moise, luând din duhul care era în el și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni; * de îndată ce duhul s-a așezat peste ei, au început să profețască, dar apoi au încetat.

V. Moise a ales oameni destoinici din tot Israelul și i-a pus conducători ai poporului. * De îndată.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Ilariu, episcop

(Ps 127,1-3: CSEL 24, 628-630)

Adevărata frică de Dumnezeu

*Fericiți toți cei care se tem de Domnul și umblă pe căile sale (Ps 127,1). Ori de câte ori în Scriptură se vorbește despre frica de Domnul, trebuie ținut cont că nu se găsește niciodată singură, ca și cum ne-ar fi suficientă pentru totalitatea credinței, ci îi sunt adăugate sau puse înaintea ei multe alte valori. Din acestea se înțelege esența și perfecțiunea fricii de Dumnezeu așa cum știm din ceea ce este spus în *Proverbele lui Solomon: Dacă vei cere înțelepciunea și dacă te vei ruga pentru pricepere, dacă o vei căuta ca pe argint și vei umbla după ea ca după o comoară, atunci vei înțelege frica de Domnul (Prov 2,3-5).**

Vedem din aceasta câte grade sunt pentru a ajunge la frica de Dumnezeu.

Înainte de toate, după ce s-a cerut darul înțelepciunii trebuie să se încredințeze toată misiunea aprofundării darului priceperii, cu care trebuie căutată și cercetată înțelepciunea. Numai atunci se va putea înțelege frica de Domnul. Desigur, modul obișnuit al oamenilor de raționa nu procedează așa în ceea ce privește frica.

De fapt, frica este considerată ca trepidația pe care o are slăbiciunea umană atunci când se teme să îndure ceea ce nu ar vrea să se întâmple. Acest tip de frică se trezește în noi din remușcarea conștiinței, în fața dreptului celui mai puternic, sau a atacului celui mai puternic, din cauza unei boli, din cauza întâlnirii cu o bestie sau, în sfârșit, din cauza suferirii oricărui rău.

Nu aceasta este frica ce este învățată aici, deoarece ea derivă din slăbiciunea naturală. De fapt, lucrurile care inspiră frică au în ele însele capacitatea de a provoaca frica.

În schimb, despre frica de Domnul așa stă scris: *Veniți, fiilor, ascultați-mă, vă voi învăța frica de Domnul (Ps 33,12)*. Așadar, frica de Domnul se învață, deoarece este învățată. Acest tip de frică nu constă în înspăimântarea naturală și spontană, ci într-o realitate care este comunicată ca o învățătură. Nu provine din trepidația naturii, ci începe să fie învățată prin respectarea poruncilor, prin faptele unei vieți nevinovate și prin cunoașterea adevărului.

Pentru noi, frica de Domnul este în întregime în iubire și iubirea perfectă perfecționează această frică. Misiunea proprie a iubirii noastre față de Dumnezeu este de a-i asculta avertismentele, a asculta de poruncile sale, a ne încrede în promisiunile sale. Așadar, să ascultăm Scriptura care spune: *Acum, Israele, ce altceva cere de la tine Domnul, Dumnezeul tău, decât să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, și să umbli în toate căile sale, să-l iubești și să-i slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, să păzești poruncile Domnului și legile lui, pe care ți le dau astăzi ca să fii fericit? (Dt 10,12-13)*.

Multe sunt căile Domnului, deși el este calea. Atunci când vorbește despre sine se numește cale, dând și motivul pentru care se numește așa: *Nimeni, spune el, nu vine la Tatăl decât prin mine (In 14,6)*.

Așadar, trebuie pusă problema multelor căi posibile și apreciate multe elemente, pentru ca, fiind convinși de multe motivații, să putem găsi acea singură cale a

vieții veșnice care este bună pentru noi. Într-adevăr, sunt căi în lege, căi în profeți, căi în Evanghelii, căi în apostoli, căi și în diferitele opere ale învățătorilor. Fericiți cei care umblă pe ele cu frica de Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Sir 2,19; Lc 1,50

R. Cei care se tem de Domnul caută cele care îi sunt plăcute lui; * și cei care îl iubesc pe el se satură cu legea lui.

Ψ. Milostivirea lui rămâne din neam în neam peste cei care se tem de el. * Și cei care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Cf. IRg 8,51-53a

Noi suntem poporul tău, Doamne, și moștenirea ta. Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și a poporului tău, Israel, și să ne ascuți în tot ce-ți vom cere. Căci tu ne-ai ales ca moștenire a ta dintre toate celelalte popoare ale pământului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ψ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune în viața ta, iar Lazăr, cele rele.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu, care s-a dezvăluit pe sine în Cristos, și să-l implorăm din inimă:

Amintește-ți de noi, Doamne, căci suntem fiii tăi!

Dă-ne o înțelegere mai adâncă a misterului Bisericii,
– ca ea să fie pentru noi și pentru toți oamenii sacrament de mântuire!

Iubitorule de oameni, fă-ne să contribuim la creșterea cetății pământești

– și în toate să tindem spre împărăția ta!

Dăruiește-ne harul să alergăm însetați la Cristos

– care s-a făcut pentru noi izvor de apă vie!

Iartă fărădelegile noastre

– și îndreaptă pașii noștri pe calea dreptății și a sincerității!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu iubești nevinovăția și o redai păcătoșilor care se căiesc. Îndreaptă spre tine inimile slujitorilor tăi și reînnoiește-le râvna în Duhul Sfânt, ca să fie statornici în credință și bogați în fapte bune. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,6-7

Căutați-l pe Domnul cât timp îl mai puteți găsi, invocați-l câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să-și părăsească drumul lui și omul nelegiuit, gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, căci se va îndura de el, la Dumnezeuul nostru, care este mult iertător.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Dt 30,2-3a

Când te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul tău, și vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, după cum îți poruncesc azi, atunci Domnul, Dumnezeuul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,35-36

Nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată. Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,7-8.10

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită! Umiliți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

℣. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la *Magnificat*: Bogatul a cerut o picătură de apă, el, care nu voise să-i dea lui Lazăr firimituri de pâine.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu, care ne luminează cu harul Duhului Sfânt, ca să răspândim lumină prin fapte de dreptate și de credință. Să-l rugăm, spunând:

*Dă viață, Doamne,
poporului răscumpărat de Cristos!*

Dumnezeule, izvorul și făuritorul sfințeniei, unește-i mai strâns cu Cristos, prin misterul euharistic, pe episcopi, pe preoți și pe diaconi,

– ca să crească neconținut în ei harul primit prin impunerea mâinilor!

Învăță-i pe credincioșii tăi să ia parte cu însuflețire și vrednicie la masa cuvântului și a trupului lui Cristos,

– ca să păstreze în viața și în purtarea lor ceea ce au primit prin credință și sacrament!

Dă-ne harul să recunoaștem demnitatea fiecărui om, amintindu-ne că este răscumpărat cu sângele Fiului tău,

– ca să respectăm libertatea și conștiința fraților noștri!

Dă-le oamenilor harul să-și înfrâneze dorința nemăsurată după bunuri pământești

– și să le vină în ajutor celor lipsiți!

Îndură-te de credincioșii pe care i-ai chemat astăzi la tine din această viață

– și dăruiește-le fericirea veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu iubești nevinovăția și o redai păcătoșilor care se căiesc. Îndreaptă spre tine inimile slujitorilor tăi și reînnoiește-le râvna în Duhul Sfânt, ca să fie statornici în credință și bogați în fapte bune. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru.

℞. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

19,1-19; 20,18-21

*Promisiunea alianței
și apariția Domnului pe muntele Sinai*

^{19,1} La trei luni după ieșirea din Egipt, fiii lui Israel au ajuns la pustiul Sinai. ² Plecând din Rafidim, ei au ajuns în pustiul Sinai și și-au stabilit tabăra în pustiu, chiar în fața muntelui.

³ Moise s-a suit pe munte, la Dumnezeu. Domnul l-a chemat de pe înălțimile muntelui:

„Așa vei vorbi casei lui Iacob
și le vei vesti fiilor lui Israel:

⁴ Voi ați văzut ce am făcut în Egipt,
cum v-am purtat ca pe aripile unui vultur,
pentru a vă aduce până la mine.

⁵ Acum, dacă ascultați glasul meu
și păziți legământul meu,
veți fi partea mea aleasă între toate popoarele,
căci tot pământul îmi aparține.

⁶ Veți fi pentru mine o împărăție de preoți
și un popor sfânt.

Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune
fiilor lui Israel”.

⁷ Moise s-a întors, i-a chemat pe bătrânii poporului
și le-a făcut cunoscut tot ce îi poruncise Domnul. ⁸ Tot
poporul a răspuns într-un glas: „Vom face tot ceea ce a
spus Domnul!” Moise i-a spus Domnului cuvintele
poporului. ⁹ Domnul i-a spus lui Moise: „Iată, eu voi
veni la tine într-un nor des, pentru ca poporul care mă va
auzi vorbind să aibă încredere în tine pentru totdeauna”.

Moise a spus Domnului cuvintele poporului. ¹⁰ Domnul i-a mai spus lui Moise: „Du-te la poporul meu și poruncește-i să îndeplinească ritualul curățării azi și mâine, să spele hainele, ¹¹ ca să fie pregătiți pentru a treia zi, căci în a treia zi, în prezența întregului popor, Domnul va coborî pe muntele Sinai”. ¹² Să hotărâști poporului anumite margini de jur împrejur și să spui: „Nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte va fi pedepsit cu moartea. ¹³ Nici o mână să nu se atingă de el; ci, pe oricine se va atinge, să-l omoare cu pietre sau să-l străpungă cu săgeți: animal sau om, nu va trăi. Când va suna trâmbița, ei vor înainta spre munte”. ¹⁴ Moise a coborât de pe munte la popor: a sfințit poporul și ei și-au spălat hainele. ¹⁵ Și a zis poporului: „Fiți gata în trei zile; să nu vă apropiați de soțiile voastre”.

¹⁶ A treia zi, dimineața, a început să tune și să fulgere; un nor greu a coborât deasupra muntelui și s-a auzit un sunet puternic de trompetă. În tabără tot poporul tremura de frică. ¹⁷ Moise a poruncit să iasă tot poporul în afara taberei, în întâmpinarea lui Dumnezeu, și au rămas toți în picioare, la poalele muntelui. ¹⁸ Tot muntele Sinai era învăluit de fum, căci Domnul coborâse în mijlocul focului. Fumul se înălța ca fumul unui cuptor înalt și tot muntele se cutremura îngrozitor. ¹⁹ Sunetul de trompetă era din ce în ce mai puternic; Moise vorbea și Dumnezeu îi răspundea în tunet.

^{20,18} Tot poporul auzea tunetele și sunetul trâmbiței și vedea flăcările muntelui, care fumea. La priveliștea aceasta, poporul tremura de teamă și stătea la depărtare. ¹⁹ Ei i-au zis lui Moise: „Vorbește-ne tu însuși și te vom asculta; dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim”. ²⁰ Moise a zis poporului: „Nu vă înspăimântați căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica lui înaintea ochilor voștri, ca să nu păcătuiți”. ²¹ Poporul stătea la depărtare, iar Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Ex 19,5a.6; 1Pt 2,9a

R. Dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu, îmi veți fi partea mea aleasă dintre toate popoarele; * veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

Ÿ. Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire. * Veți fi.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 4, 16, 2-5: SCh 100, 564-572)

Legământul Domnului

În *Deuteronom*, Moise spune poporului: *Domnul, Dumnezeul tău, a încheiat cu tine un legământ pe muntele Horeb. Nu cu părinții voștri a încheiat Domnul legământul acesta, ci cu voi (Dt 5,2-3).*

Așadar, pentru ce nu a încheiat legământ cu părinții? Tocmai pentru că *legea nu este dată pentru cel drept (1Tim 1,9)*. Părinții erau drepti, ei, care aveau înscrise în inimile lor și în sufletele lor virtuțile decalogului, deoarece îl iubeau pe Dumnezeu care i-a creat și se abțineau de la orice nedreptate împotriva aproapelui; de aceea, nu a fost necesar să-i avertizeze cu legi de îndreptare, din moment ce purtau în ei înșiși dreptatea legii.

Dar când această dreptate și iubire față de Dumnezeu au căzut în uitare, ba chiar s-au stins total în Egipt, în marea sa milostivire față de oameni, Dumnezeu s-a manifestat pe sine făcând să se audă glasul său.

Cu puterea sa el a scos poporul din Egipt, pentru ca omul să redevină ucenic și urmaș al lui Dumnezeu. I-a pedepsit pe cei neascultători ca să nu-l disprețuiască pe cel care i-a creat.

Apoi, a săturat poporul cu mană, ca să primească o hrană spirituală așa cum a spus Moise în *Deuteronom*: *Te-a hrănit cu mană, pe care nici tu n-o cunoșteai și*

nici părinții tăi n-o cunoscuseră, ca să te învețe că omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura Domnului trăiește omul (Dt 8,3).

A poruncit iubirea față de Dumnezeu și a sugerat dreptatea care se datorează aproapelui, pentru ca omul să nu fie nedrept și nevrednic de Dumnezeu. Astfel, prin decalog, el îl predispucea pe om la prietenia sa și la înțelegerea cu aproapele. Toate acestea îi foloseau omului, fără ca Dumnezeu să aibă nevoie de ceva din partea omului.

Aceste lucruri îl făceau bogat pe om, deoarece îi dădeau ceea ce îi lipsea, adică prietenia lui Dumnezeu, însă nu-i aduceau nimic lui Dumnezeu, deoarece Domnul nu avea nevoie de iubirea omului.

Omul, în schimb, era lipsit de gloria lui Dumnezeu, pe care nu o putea dobândi în nici un mod decât prin acea ascultare care i se cuvine lui. Pentru aceasta, Moise spune poporului: *Alege viața, ca să trăiești tu și seminția ta, iubindu-l pe Domnul, Dumnezeul tău, ascultând de glasul lui și lăpindu-te de el: căci de aceasta atârnă viața ta și lungimea zilelor tale (Dt 30,19-20).*

Cu scopul de a-l pregăti pe om pentru această viață, Domnul a rostit el însuși cuvintele decalogului pentru toți, fără deosebire. De aceea, cuvintele sale au rămas lângă noi, după ce au fost dezvoltate și îmbogățite, și nu abolite, prin venirea sa în trup.

Cât privește preceptele limitate la vechea stare de sclavie, ele au fost stabilite, aparte, poporului de către Domnul prin Moise, în mod adaptat instruirii și formării lor. Însuși Moise spune acest lucru: *Atunci Domnul mi-a poruncit să vă învăț legile și normele (cf. Dt 4,5).*

Pentru aceasta, ceea ce le-a fost dat lor pentru acel timp de sclavie și în figură, a fost abolit prin noul legământ de libertate. În schimb, acele precepte care sunt incluse în natură și se potrivesc oamenilor liberi sunt comune pentru toți și au fost dezvoltate cu darul larg și generos al cunoașterii lui Dumnezeu Tatăl, cu prerogativa adopției ca fii, cu acordarea iubirii perfecte și a urmării fidele a Cuvântului său.

RESPONSORIUL

R. Moise, slujitorul Domnului, a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți, * ca să se învrednicească a primi legea Domnului.

V. Urcând pe muntele Sinai, la Domnul, Moise a rămas acolo patruzeci de zile și patruzeci de nopți. * Ca să.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 53,11b-12

Prin suferințele sale, cel drept, servitorul meu, va îndreptăți mulțimile; va lua asupra sa fărădelegile lor. Pentru aceasta, îi voi da mulțimile drept moștenire și va împărți prada cu cei puternici, ca răsplată că s-a dat pe sine la moarte și că a fost numărat printre făcătorii de rele. El însă a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Pe cei răi îi va da pieirii și via sa o va încredința altor lucrători care să-i aducă rodul la vremea potrivită.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai urcat la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănilile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care, atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, purifică, te rugăm, sufletele noastre în aceste zile de pocăință, ca să ajungem cu inimi curate la sărbătoarea Paștelui ce se apropie. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Ier 3,12b.14a*

Întoarceți-vă, zice Domnul și nu-mi voi întoarce fața de la voi, căci sunt milostiv și nu țin mânie pe veci. Întoarceți-vă, copii răzvrătiți, zice Domnul.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,27

Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Iac 5,16.19-20

Mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe. Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce, să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuțit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Cei care căutau să-l prindă pe Isus s-au temut de mulțime, pentru că ea îl socotea profet.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea și, înviind din morți, ne-a făcut părtași de viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Sfințește, Doamne,

poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în misterul pătimirii tale prin pocăință,

– ca să dobândim gloria învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mâhniților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește-le credincioșilor ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se arate în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul măririi tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, purifică, te rugăm, sufletele noastre în aceste zile de pocăință, ca să ajungem cu inimi curate la sărbătoarea Paștelui ce se apropie. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

℣. Cine face adevărul vine la lumină.

℞. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

20,1-17

Promulgarea legii pe muntele Sinai

În zilele acelea, ¹ Dumnezeu a rostit aceste cuvinte: ² „Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei. ³ Să nu ai alți dumnezei afară de mine. ⁴ Să nu-ți faci chip cioplit și nimic ce să înfățișeze lucrurile care sunt sus în cer sau jos pe pământ, sau în apele care sunt sub pământ. ⁵ Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la a treia și a patra generație a celor care mă urăsc, ⁶ și mă îndur până la al miilea neam de cei care mă iubesc și păzesc poruncile mele.

⁷ Să nu iei numele Domnului, Dumnezeului tău, în zadar, căci Domnul nu-l va lăsa nepedepsit pe cel care va lua în zadar numele lui.

⁸ Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca să o sfințești. ⁹ Să lucrezi șase zile și să-ți faci toate muncile tale, ¹⁰ dar ziua a șaptea este zi de odihnă, închinată Domnului Dumnezeul tău; să nu lucrezi în acea zi nimic, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici servitorul tău, nici servitoarea ta, nici vitele tale, nici străinul care este în casa ta.

¹¹ Căci în șase zile a făcut Dumnezeu cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea s-a odihnit. De aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

¹² Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să trăiești mult în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.

¹³ Să nu ucizi.

¹⁴ Să nu săvârșești adulter.

¹⁵ Să nu furi.

¹⁶ Să nu dai mărturie falsă împotriva aproapelui tău.

¹⁷ Să nu poțestești casa aproapelui tău.

Să nu poțestești femeia aproapelui tău, nici servitorul, nici servitoarea, nici boul, nici măgarul și nici un lucru ce este al aproapelui tău”.

RESPONSORIUL *Ps 18 (19),8.9b; Rom 13,8b.10b*

R. Legea Domnului este desăvârșită, înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată, îl face înțelept pe cel neștiutor. * Porunca Domnului este strălucitoare, luminează ochii.

V. Cine îl iubește pe aproapele împlinește legea; plinătatea legii este iubirea. * Porunca Domnului.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre fuga de lume*
al sfântului Ambroziu, episcop

(Cap. 6, 36; 7, 44; 8, 45; 9, 52:

CSEL 32, 192.198-199.204)

Să ne apropiem de Dumnezeu, unicul bine adevărat

Acolo unde este inima omului, acolo este și comoara sa. Într-adevăr, Domnul nu obișnuiește să refuze darul bun celor care îl roagă.

Pentru aceasta, deoarece Domnul este bun și este mai ales pentru cei care îl așteaptă cu răbdare, să ne apropiem de el, să stăm cu el cu tot sufletul nostru, cu toată inima, cu toată puterea, pentru a rămâne în lumina sa, a vedea gloria sa și a ne bucura de harul fericirii supreme. Așadar, să înălțăm sufletul spre acel bine, să rămânem în el, să ne unim cu el, spre acel bine care este mai presus de orice gând al nostru și de orice considerație și care împarte pace și liniște fără sfârșit, o pace care depășește orice înțelegere și sentiment al nostru.

Acesta este binele care pătrunde toate și toți trăim în el și depindem de el, în timp ce el nu are nimic deasupra sa, ci este divin. De fapt, nimeni nu este bun decât numai Dumnezeu; de aceea, tot ceea ce este bun este divin și tot ceea ce este divin este bun, motiv pentru care s-a spus: *Îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați (Ps 103,28)*; într-adevăr, pe bună dreptate, prin bunătața lui Dumnezeu, ne sunt date toate lucrurile bune, pentru că nu este amestecat nici un rău cu ele.

Scriptura promite credincioșilor aceste bunuri, spunând: *Veți mânca din roadele pământului (Is 1,19)*.

Suntem morți împreună cu Cristos; purtăm mereu și în orice loc în trupul nostru moartea lui Cristos, pentru ca și viața lui Cristos să se arate în noi. Așadar, nu mai trăim viața noastră, ci viața lui Cristos, viață de nevinovăție, viață de castitate, de simplitate și a tuturor virtuților. Am înviat împreună cu Cristos, deci să trăim în el, să ne înălțăm în el, pentru ca șarpele să nu poată găsi pe pământ călcâiul nostru ca să-l muște.

Să fugim de aici. Chiar dacă ești reținut de trup, poți fugi cu sufletul, poți fi aici și să rămâi lângă Domnul dacă sufletul tău aderă la el, dacă mergi în urma lui cu gândurile tale, dacă urmezi căile sale în credință, nu în viziune, dacă te adăpostești în el; pentru că este adăpost și fortăreață cel căruia David îi spune: *În tine m-am adăpostit și nu m-am înșelat (cf. Ps 76,3 Vg)*.

Prin urmare, dacă Dumnezeu este adăpost, iar Dumnezeu este în cer și deasupra cerurilor, atunci trebuie să fugim de aici spre cer, unde domnește pacea, odihna de trude, unde vom sărbători marele sabbat, așa cum a spus Moise: *Ceea ce va ieși din pământ în timpul sabbatului său, să-ți slujească drept hrană (Lev 25,6)*. Într-adevăr, a te odihni în Dumnezeu și a vedea frumusețile sale este ca și cum ai sta la masă și ai fi plin de fericire și de liniște.

Să fugim deci ca niște cerbi la izvoarele de apă; să fie însetat și sufletul nostru de ceea ce era însetat David. Care este izvorul? Ascultă-l pe cel care spune: *La tine este izvorul vieții (Ps 35,10)*; sufletul spune acestui izvor:

*Când voi veni și mă voi arăta în fața ta? (Ps 41,3).
Într-adevăr, Dumnezeu este izvorul.*

RESPONSORIUL*Mt 22,37-38; cf. Dt 10,12*

℟. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău:
* Aceasta este cea mai mare și cea dintâi poruncă.

℣. Ce cere Domnul de la tine, dacă nu să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, și să-l iubești pe el și să slujești Domnului, Dumnezeului tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău? * Aceasta este.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**LECTURA SCURTĂ***Is 1,16-18*

Spălați-vă, curățați-vă, înlăturați dinaintea ochilor mei faptele voastre rele, încetați de a mai face răul! Învățați să faceți binele: căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați-o pe văduvă. Veniți să facem judecată, zice Domnul: de-ar fi păcatele voastre ca purpura, se vor face albe ca zăpada, și de-ar fi roșii cum este carminul, se vor face albe ca lâna.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului.
Domnul.

℣. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta! Nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău. Primește-mă ca pe unul dintre slujitorii tăi!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri pururea și în tot locul lui Cristos, Mântuitorul nostru, și să-l implorăm cu încredere:

Ajută-ne, Doamne, cu harul tău!

Dăruiește-ne să ne păstrăm trupul neprihănit,

– ca să poată locui în el Duhul tău Sfânt!

Învăță-ne încă de dimineață să ne punem în slujba fraților noștri

– și ziua întregă să împlinim în toate voia ta!

Dă-ne harul să căutăm pâinea care dănuie spre viața de veci,

– și pe care tu ne-o dăruiești nouă!

Să mijlocească pentru noi Maica ta, scăparea păcătoșilor,

– ca să ne ierți cu bunătate păcatele!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, tu ne vindeci prin harul tău și încă de pe pământ ne faci părtași ai bunurilor cerești; te rugăm să ne călăuzești în viața aceasta ca să ajungem la cea lumină în care locuiești tu însuși. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,19-20

Pe cei pe care îi iubesc, eu îi mustru și îi îndrept. Fii deci plin de zel și convertește-te! Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 44,21-22

Adu-ți aminte că tu ești slujitorul meu; eu te-am format, tu ești servitorul meu, Israele, tu nu mă vei înșela. Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca ceața: întoarce-te la mine, căci eu te-am răscumpărat.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A III-A DIN POSTUL MARE

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 33.

Ant. 1 Convertiți-vă și credeți în evanghelie, spune Domnul.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1137.

Ant. 2 Voi jertfi jertfă de laudă și voi invoca numele Domnului.

Ant. 3 Nimeni nu ia de la mine viața mea, ci eu însumi o dau și o iau iarăși înapoi.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,1-4a

Vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar, căci el spune: „La momentul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat”. Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii. Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră. Dar în toate, noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Domnul spune: Cine va bea din apa pe care i-o voi da eu nu va înseta în veci.

Anul B

Isus a zis: Luați acestea de aici, nu faceți din casa Tatălui meu casă de negustorie!

Anul C

Vă spun: Dacă nu vă veți converti, cu toții veți pieri la fel.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care s-a făcut învățătorul, modelul și fratele nostru. Să-l implorăm, spunându-i:

Doamne, dă viață poporului tău!

Cristoase, care te-ai făcut asemenea nouă întru toate afară de păcat, învață-ne să ne bucurăm cu cei care se bucură și să plângem cu cei care plâng,

– pentru ca iubirea noastră să crească din zi în zi!

Dă-ne harul să te slujim pe tine

– în frații noștri flămânzi și însetați!

Tu, care l-ai ridicat pe Lazăr din somnul morții,

– readu-i la viață, prin credință și pocăință, pe cei morți sufletește prin păcat!

Sporește numărul celor care te urmează mai îndeaproape și mai desăvârșit,

– după exemplul fericitei Fecioare Maria și al sfinților!

Fă ca cei răposați să învie în slava ta

– și să se bucure de iubirea ta în veci!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ești izvorul a toată bunătatea și îndurarea, tu ne-ai arătat că postul, rugăciunea și pomena vindecă rănilor pricinuite de păcate; privește spre noi, cei care, apăsați de povara greșelilor, ne recunoaștem vinovăția, și ridică-ne mereu cu îndurarea ta. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. L-a hrănit pe el cu pâinea vieții și cu înțelegere.

℟. Și i-a dat să bea din apa înțelepciunii mântuitoare.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

22,19–23,9

Legi referitoare la străin și la cel sărac (Codul alianței)

Așa spune Domnul: ^{22,19} „Cine aduce jertfe altor dumnezei decât numai Domnului, să fie nimicuit cu desăvârșire.

²⁰ Să nu vă purtați nemilos cu străinul care locuiește între voi și să nu-l asupriți, căci și voi ați fost străini în Egipt.

²¹ Să nu nedreptățiți pe văduvă și pe orfan; ²² dacă îi veți nedreptăți și ei vor striga către mine, eu voi asculta strigătul lor, ²³ mânia mea se va aprinde și voi face să pieriți de sabie, iar femeile voastre vor rămâne văduve și fiii voștri orfani.

²⁴ Dacă împrumuți bani unuia din poporul meu, unui sărac care locuiește lângă tine, să nu te porți cu el ca un cămătar și să nu-i ceri nici o dobândă.

²⁵ Dacă i-ai luat ca zălog mantia aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui, ²⁶ căci mantia cu care își acoperă trupul este singura lui învelitoare și nu are alta în care să doarmă; iar dacă strigă către mine, îl voi asculta, căci eu sunt îndurător.

²⁷ Să nu-l blestemi pe Dumnezeu și să nu vorbești de rău vreun conducător al poporului tău.

²⁸ Să nu întârzi să-mi aduci pârga secerișului tău și a culesului viei tale.

Să mi-l oferi pe întâiul-născut dintre fiii tăi.

²⁹ Tot așa să faci cu boul și cu oaia ta; șapte zile să fie cu mama lor, iar în ziua a opta să mi-l oferi mie.

³⁰ Să fiți oameni sfinți pentru mine; să nu mâncați carnea animalului sfâșiat pe câmp, să o aruncați la câini.

^{23,1} Să nu răspândești zvonuri neadevărate. Să nu dai mâna cu cel rău ca să fiți împreună martori mincinoși.

² Să nu te iei după mulțime ca să faci rău; și la judecată să nu mărturisești trecând de partea celor mulți, ca să abați dreptatea.

³ Să nu fii părtinitor nici cu săracul la judecată.

⁴ Dacă întâlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui răătăcit, să i-l duci acasă.

⁵ Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-l ajuți să ia povara de pe măgar.

⁶ La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului.

⁷ Ferește-te de o învinuire nedreaptă și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept, căci nu-l voi ierta pe cel vinovat.

⁸ Să nu primești daruri căci darurile îi orbesc pe cei ce văd bine și răstălmăcesc cuvintele celor drepti.

⁹ Să nu asuprești pe străin; voi cunoașteți viața străinului, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului”.

RESPONSORIUL

Ps 81 (82),3-4; cf. Iac 2,5

R. Faceți dreptate celui slab și orfanului, dați dreptate celui umil și celui sărac. * Scăpați-l pe cel sărman și pe cel lipsit eliberați-l din mâna păcătosului.

Ψ. Dumnezeu îi alege pe cei săraci în lumea aceasta să fie bogați în credință și moștenitori ai împărăției.
* Scăpați-l.

LECTURA A DOUA

Din Tratatetele asupra Evangheliei după Ioan
ale sfântului Augustin, episcop

(Trat. 15, 10-12.16-17; CCL 36, 154-156)

A venit o femeie din Samaria ca să ia apă

A venit o femeie (In 4,7): figură a Bisericii, care încă nu este îndreptățită, dar pe punctul de a fi îndreptățită. Aceasta este tema conversației. Vine fără să știe, îl găsește pe Isus care începe conversația cu ea. Să vedem despre ce, să vedem de ce *a venit o femeie din Samaria*

ca să scoată apă. Samaritenii nu aparțineau poporului iudeu: erau străini. Este semnificativ faptul că această femeie, care era figură a Bisericii, provenea dintr-un popor străin, străin de neamul iudeilor. Într-adevăr, Biserica va veni dintre păgâni, care, pentru iudei, erau străini.

Să ne recunoaștem în ea și în ea să mulțumim lui Dumnezeu pentru noi. Ea era o figură, nu adevărul, pentru că și ea a reprezentat înainte figura pentru a deveni mai apoi adevăr. De fapt, a crezut în el, care voia să facă din ea figura noastră. *A venit deci ca să scoată apă.* Venise doar ca să scoată apă, așa cum obișnuiesc să facă bărbații și femeile.

Isus i-a spus: Dă-mi să beau! Discipolii lui plecaseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Așadar, femeia samariteană i-a zis: Cum, tu, care ești iudeu, ceri să bei de la mine, care sunt o femeie samariteană? De fapt, iudeii nu aveau legături cu samaritenii (In 4,7-9).

Vedeți cât erau de străini între ei: iudeii nu foloseau nici măcar vasele samaritenilor. De vreme ce femeia avea cu sine găleata cu care să scoată apă, a rămas uimită că un iudeu îi cere să bea, lucru pe care iudeii nu obișnuiau niciodată să-l facă. Însă celui care cerea de băut îi era sete de credința femeii samaritene.

Ascultă acum cine este cel care cere de băut. *Isus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este acela care îți spune: „Dă-mi să beau”, tu ai fi cerut de la el și el ți-ar fi dat apă vie (In 4,10).*

Cere de băut și promite că dă de băut. Este nevoie ca unul care așteaptă să primească și abundă ca acela care este în stare să sature. *Dacă ai fi cunoscut,* spune el, *darul lui Dumnezeu!* Darul lui Dumnezeu este Duhul Sfânt. Însă Isus îi vorbește femeii într-un mod încă învăluit și, treptat, se deschide o cale spre inima ei. Poate că deja o instruieste. Ce anume este mai delicat și mai afectuos decât acest îndemn: *Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și cine este acela care îți spune: „Dă-mi să beau”, tu ai fi cerut de la el și el ți-ar fi dat apă vie!*

Deci, ce apă vrea să-i dea, dacă nu aceea despre care este scris: *La tine este izvorul vieții?* (Ps 35,10). Într-adevăr, cum ar putea să le fie sete celor care *se satură din belșugul casei tale?* (Ps 35,9).

El promitea un anumit belșug și săturare de Duh Sfânt, însă aceea încă nu înțelegea și, neînțelegând, ce anume răspunde? Femeia îi spune: *Doamne, dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin aici să scot* (In 4,15). Necesitatea o constrângea la trudă, dar slăbiciunea sa nu se adapta de bunăvoie. O, dacă ar fi auzit: *Veniți la mine, voi, cei trudiți și împovărați, și eu vă voi da odihnă!* (Mt 11,28). De fapt, acest lucru i-l spunea Isus, ca să nu mai fie nevoie să trudească, dar femeia încă nu înțelegea.

RESPONSORIUL

Cf. In 7,37-39; 4,14

℟. Isus a strigat: Dacă îi este sete cuiva să vină la mine și să bea; cel care crede în mine, râuri de apă vie vor curge din pieptul lui. * Aceasta o spunea despre Duhul pe care aveau să-l primească cei care vor crede în el.

℣. Cine va bea din apa pe care i-o voi da eu nu-i va mai fi sete în veci. * Aceasta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 38.

Ant. 1 Peste glasul apelor multe, mărturiile tale, Doamne, sunt vrednice de toată crezarea.

Psalmii și cântarea de la duminică săpt. a III-a, 1143.

Ant. 2 Binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul; lăudați-l și preamăriți-l în veci.

Ant. 3 Regii pământului și toate popoarele, lăudați-l pe Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ

Neh 8,9b.10b

Această zi este închinată Domnului, Dumnezeuului nostru. Nu fiți triști și nu plângeți – căci tot poporul plângea auzind cuvintele Legii – și nu vă întristați, pentru că bucuria Domnului este tăria voastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * îndură-te de noi! Cristoase.

Ț. Tu, care ai fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, * îndură-te de noi! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*

Anul A

Vine ceasul, și acum este, când adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în spirit și adevăr, căci și Tatăl astfel de adoratori caută.

Anul B

Dărâmați templul acesta, spune Domnul, și în trei zile îl voi ridica. Spunea aceasta despre templul trupului său.

Anul C

Îndreptați prin credință, să avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Răscumpărătorul nostru, care, în bunătatea sa, ne-a dobândit acest timp de mântuire, și să-l implorăm cu umilință:

Doamne, creează în noi un duh nou!

Cristoase, viața noastră, care prin Botez ne-ai înmormântat în chip tainic în moartea ta și ai voit să fim înviați împreună cu tine,

– dăruiește-ne harul să umblăm astăzi cu tine într-o viață nouă!

Doamne, care tuturor le-ai făcut bine,
– învață-ne și pe noi astăzi să ne îngrijim de binele tuturor!
Dă-ne harul să lucrăm într-un gând la zidirea cetății pământești
– și să tindem mereu spre cetatea din ceruri!
Tămăduitorul trupurilor și al sufletelor, vindecă rănila inimii noastre,
– ca să înaintăm neconținut spre sfințenie!
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ești izvorul a toată bunătatea și îndurarea, tu ne-ai arătat că postul, rugăciunea și pomana vindecă rănila pricinuite de păcate; privește spre noi, cei care, apăsați de povara greșelilor, ne recunoaștem vinovăția, și ridică-ne mereu cu îndurarea ta. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 40.

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

1Tes 4,1.7

În rest, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să vă comportați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să vă și comportați ca să prisosiți tot mai mult. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.

Ÿ. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ*Is 30,15.18*

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: În convertire și liniște vă veți mântui, în tăcere și speranță va fi tăria voastră. De aceea, Domnul așteaptă să se îndure de voi și se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu al dreptății: ferice de toți cei care nădăduiesc în el!

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*Dt 4,29-31*

Când îl vei căuta, de acolo, pe Domnul, Dumnezeul tău, îl vei găsi dacă-l vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău. Și după ce ți se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul lui; căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; el nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 33.

Ant. 1 Doamne, rege atotputernic, eliberează-ne pentru numele tău și dă-ne răgaz și harul pocăinței.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1150.

Ant. 2 Am fost răscumpărați prin sângele neprețuit al lui Cristos, Mielul fără pată.

Ant. 3 El a luat asupra sa slăbiciunile noastre și a purtat durerile noastre.

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Cor 9,24-25

Nu știți voi că cei care alcargă pe stadion, toți alcargă, însă numai unul primește premiul? Alergați în așa fel ca să-l câștigați. Orice atlet renunță la toate. Ei o fac pentru a primi o coroană pieritoare. Însă noi, pentru una nepieritoare.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Mult mai mulți au crezut în el și îi spuneau femeii: Acum nu mai credem doar pentru cuvintele tale, ci noi înșine l-am auzit și știm că acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii.

Anul B

Fiind Isus la Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui, în ziua sărbătorii, mulți au crezut în numele lui Isus văzând semnele pe care le făcea.

Anul C

Doamne, mai lasă-l și în anul acesta, până ce voi săpa în jurul lui. Poate va face rod în viitor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lăudat să fie Dumnezeu Tatăl, care a voit ca poporul ales să se renască din sămânța nepieritoare prin Cuvântul său, care rămâne în veac. Să-l implorăm cu evlavie:

Fii îndurător, Doamne, cu poporul tău!

Ascultă, Dumnezeule milostiv, rugăciunile pe care ți le înălțăm pentru întreg poporul tău,

– ca el să dorească hrana cuvântului tău mai mult decât hrana trupească!

Învață-ne să-i iubim pe cei din neamul nostru și pe toți oamenii, fără discriminare, arătându-le o dragoste adevărată și activă,

– și să-i ajutăm să înainteze pururi în pace și în bine! Privește la toți aceia care urmează să fie renăscuți prin Botez,

– ca să devină pentru tine pietre vii, ofrandă spirituală! Tu, care i-ai chemat pe niniviteni la pocăință prin glasul lui Iona,

– prin cuvântul tău, întoarce la tine, cu bunătate, inimile păcătoșilor!

Celor care mor dăruiește-le harul să iasă cu speranță în întâmpinarea lui Cristos, judecătorul,

– și să se bucure în veci de frumusețea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ești izvorul a toată bunătatea și îndurarea, tu ne-ai arătat că postul, rugăciunea și pomana vindecă rănilor pricinuite de păcate; privește spre noi, cei care, apăsați de povara greșelilor, ne recunoaștem vinovăția, și ridică-ne mereu cu îndurarea ta. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă și credeți în evanghelie.

℟. Pentru că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

24,1-18

Încheierea legământului la muntele Sinai

În zilele acelea, ¹ Dumnezeu i-a zis lui Moise: „Suic-te la Domnul, tu și Aron, Nadab și Abiu, și șaptezeci dintre bătrânii lui Israel, și să vă închinați de departe, aruncându-vă cu fața la pământ. ² Numai Moise să se apropie de Domnul; ceilalți să nu se apropie și poporul să nu se suie cu el”.

³ Moise a venit la popor și a transmis toate cuvintele Domnului și toate poruncile; poporul a răspuns într-un singur glas: „Toate cuvintele pe care le-a rostit Domnul le vom împlini!” ⁴ Moise a scris toate cuvintele Domnului. A doua zi dimineață, a construit un altar la poalele muntelui și a ridicat doisprezece stâlpi de piatră, pentru cele douăsprezece triburi ale lui Israel. ⁵ Apoi a pus câțiva tineri israeliți să ofere arderi de tot și să-i sacrifice Domnului viței ca jertfă de pace. ⁶ Moise a luat jumătate din sânge și l-a pus în vase, iar cu cealaltă jumătate a stropit altarul. ⁷ După aceea, a luat cartea legământului și a citit poporului din ea. Iar ei au răspuns: „Toate câte le-a spus Domnul le vom face, le vom duce la îndeplinire!” ⁸ Moise a luat sângele, a stropit cu el poporul și a zis: „Iată sângele legământului pe care Domnul îl încheie cu voi pe temelul tuturor acestor cuvinte!”

⁹ Moise s-a suit împreună cu Aron, Nadab și Abiu, și cu șaptezeci de bătrâni ai lui Israel. ¹⁰ Ei l-au văzut pe Dumnezeul lui Israel; sub picioarele lui era ceva ce

semăna cu un lucru din piatră de safir, întocmai ca cerul când este senin. ¹¹ El nu și-a întins mâna împotriva aleșilor fiilor lui Israel. Ei l-au văzut pe Dumnezeu, apoi au mâncat și au băut.

¹² Domnul i-a zis lui Moise: „Suie-te la mine pe munte și rămâi acolo. Eu îți voi da niște table din piatră cu legea și poruncile pe care le-am scris pentru învățarea lor”. ¹³ Moise s-a sculat împreună cu Iosue, care-i slujea; și Moise s-a suit pe muntele lui Dumnezeu. ¹⁴ El le-a zis bătrânilor: „Așteptați-ne aici până ne vom întoarce la voi. Iată, Aron și Hur vor rămâne cu voi; dacă va avea cineva vreo neînțelegere, să meargă la ei”.

¹⁵ Moise s-a suit pe munte și norul a acoperit muntele. ¹⁶ Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit timp de șase zile. În ziua a șaptea, Domnul l-a chemat pe Moise din mijlocul norului. ¹⁷ Înfațișarea slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea fiilor lui Israel. ¹⁸ Moise a intrat în mijlocul norului și s-a suit pe munte. Moise a rămas pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir 45,5.6; Fap 7,38a*

R. Dumnezeu l-a făcut pe Moise să audă vocea sa; l-a introdus în nor * și, față în față, i-a încredințat poruncile și legea vieții și a disciplinei, ca să-l învețe pe Iacob legământul său și pe Israel judecățile sale.

Ψ. În timp ce poporul era adunat în pustiu, el a fost mediator între îngerul care îi vorbea pe muntele Sinai și părinții noștri, * și, față în față.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Vasile cel Mare, episcop

(Omil. 20, Despre umilință, 3: PG 31, 530-531)

Cine se laudă, în Domnul să se laude

Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui (cf. Ier 9,22).

Atunci, care este adevărata laudă și în ce anume omul este mare? Scriptura spune: *În aceasta să se laude cel care se laudă: dacă el cunoaște și înțelege că eu sunt Domnul (Ier 9,23).*

Măreția omului, gloria și maiestatea sa constau în a cunoaște ceea ce este cu adevărat mare, în a se alipi de el și în a cere gloria de la Stăpânul gloriei.

Paul spune: *Cine se laudă, în Domnul să se laude, și o spune în următorul context: Cristos, pentru noi, a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea, pentru ca după cum este scris: Cine se laudă, în Domnul să se laude (1Cor 1,30-31).*

Lauda perfectă și deplină în Dumnezeu se verifică atunci când unul nu se preamărește datorită dreptății sale, ci știe că este destituit din adevărata dreptate și înțelege că a fost îndreptățit numai prin credința în Cristos. Tocmai în aceasta se laudă Paul, care disprețuiește propria sa dreptate și o caută pe aceea care vine de la Dumnezeu prin Isus Cristos, adică dreptatea în credință. Îl cunoaște pe el și puterea învierii sale, este părtaș la suferințele sale, este făcut asemenea cu moartea lui pentru a ajunge, pe cât posibil, la învierea din morți.

Cade orice îngâmfare și orice mândrie. Omule, nu ți-a mai rămas nimic cu care să te poți lăuda, deoarece gloria și speranța ta sunt situate în el, ca să fie mortificat tot ceea ce este al tău și tu să poți căuta viața viitoare în Cristos. Avem deja primiiile acelei vieți, ne găsim deja în ea trăind de acum în totalitate în harul și în darul lui Dumnezeu.

Dumnezeu este cel care lucrează în noi, *el ne face și să voim, și să înfăptuim, după bunăvoința sa (cf. Fil 2,13).* Tot Dumnezeu este cel care, prin Duhul său, revelează înțelepciunea sa destinată pentru gloria noastră.

Dumnezeu ne dă puterea și vigoarea în osteneți. *Am lucrat mai mult decât ei toți, spune Paul, nu eu, ci harul lui Dumnezeu, care este în mine (1Cor 15,10).*

Dumnezeu salvează de pericole dincolo de orice speranță umană. Într-adevăr, Apostolul adaugă: *Ne-am socotit în noi înșine niște condamnați la moarte ca să*

nu ne punem încrederea în noi înșine, ci în Dumnezeu, cel care îi învie pe cei morți. El ne-a eliberat dintr-o astfel de moarte, și ne eliberează, și în el sperăm că ne va mai elibera (2Cor 1,9-10).

RESPONSORIUL

Înț 15,3; In 17,3

R. A te cunoaște pe tine, Dumnezeule, înseamnă a împlini toată dreptatea * și a ști puterea ta este rădăcina nemuririi.

V. Aceasta este viața veșnică, să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos. * Și a ști.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Ex 19,4-6a

Voi ați văzut ce am făcut în Egipt, cum v-am purtat ca pe aripile unui vultur, pentru a vă aduce până la mine. Acum, dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu, veți fi partea mea aleasă între toate popoarele, căci tot pământul îmi aparține. Veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Adevăr zic vouă, nici un profet nu este bine primit în patria sa.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Isus, mântuitorul nostru, care, prin moartea sa, ne-a deschis calea mântuirii. Să ne rugăm:

Călăuzește poporul tău, Doamne, pe calea dreptății!
Dumnezeule îndurător, care prin Botez ne-ai dăruit
înnoirea vieții,

– fă-ne tot mai asemenea chipului tău!

Dă-ne harul să facem bucurie prin bunăvoința noastră
celor săraci

– și, venindu-le în ajutor, să te aflăm pe tine!

Dă-ne harul să înfăptuim cele bune, drepte și adevărate
înaintea ta

– și să te căutăm pururi cu toată inima!

Iartă-ne cu bunățate tot ce am greșit împotriva unității
familiei tale

– și fă-ne să fim o inimă și un suflet!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca îndurarea ta să purifice și să
întărească neîncetat sfânta Biserică; și deoarece fără
tine ea nu poate dăinui nevătămată, călăuzește-o mereu
cu darul tău. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre
iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Înț 11,23-24a

Doamne, tu te înduri de toți, pentru că toate le poți;
și treci cu vederea păcatele oamenilor, ca ei să se con-
vertească, pentru că tu iubești toate cele care sunt și nu
urăști nimic din ceea ce ai făcut.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ*Ez 18,23*

Vreau eu oare moartea celui păcătos? zice Domnul Dumnezeu; nu doresc eu mai degrabă ca el să se întoarcă de la căile sale și să fie viu?

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintii în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*Is 58,6a.7*

Iată postul care-mi place: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; pe cel gol îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale**LECTURA SCURTĂ***Rom 12,1-2*

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

Ț. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Isus, trecând prin mijlocul lor, s-a dus.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu umilință pe Domnul Isus Cristos, care ne-a mântuit de păcate pe noi, poporul său:

Isuse, Fiul lui David, miluiește-ne!

Cristoase, te rugăm pentru Biserica ta sfântă, pentru a cărei sfințire te-ai dat pe tine însuși, curățând-o prin apă și cuvântul vieții:

– reînnoiește-o necontenit și purific-o prin pocăință!

Învățătorule bun, arată-le tinerilor calea pe care ai pus-o în fața fiecăruia,

– ca să umble pe ea și să le fie bine!

Tu, care te-ai îndurat de toate neputințele oamenilor, aprinde speranța celor bolnavi și vindecă-i,

– iar pe noi învață-ne să ne îngrijim de alinarea lor!

Dă-ne harul să nu uităm niciodată de demnitatea la care ne-ai ridicat prin Botez,

– ca să trăim pururi pentru tine!

Dăruiește celor răposați pace și fericire veșnică,

– și dă-ne și nouă, la timpul cuvenit, să domnim alături de ei, împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca îndurarea ta să purifice și să întărească neîncetat sfânta Biserică; și deoarece fără tine ea nu poate dăinui nevătămată, călăuzește-o mereu cu darul tău. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

℣. Iată, acum este timpul potrivit.

℟. Iată, acum este ziua mântuirii.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

32,1-20

Vițelul de aur

În zilele acelea, ¹ poporul, văzând că Moise întârzie să coboare de pe munte, s-a strâns în jurul lui Aron și i-a zis: „Ridică-te, fă-ne un dumnezeu care să meargă înaintea noastră; căci Moise, omul acela care ne-a scos din țara Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el”. ² Aron le-a răspuns: „Scoateți cerceii de aur din urechile femeilor, fiilor și fiicelor voastre și aduceți-i la mine”. ³ Și tot poporul și-a scos cerceii de aur din urechi și i-au adus lui Aron. ⁴ El i-a luat din mâinile lor, i-a turnat într-o formă și a făcut un vițel turnat. Și ei au zis: „Israele! Iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului”. ⁵ Când a văzut Aron lucrul acesta, a zidit un altar înaintea lui și a strigat: „Mâine va fi o sărbătoare în cinstea Domnului!” ⁶ A doua zi, s-au sculat dis-de-dimineată și au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire. Poporul a șezut, a mâncat și a băut; apoi s-au sculat să joace.

⁷ Domnul i-a spus lui Moise: „Mergi, coboară! Căci poporul tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului, s-a stricat. ⁸ Foarte curând s-au abătut de la calea pe care le-am hotărât-o eu; și-au turnat un vițel din metal topit, s-au închinat până la pământ înaintea lui, i-au adus jertfe și au zis: «Israele! Iată dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului!»” ⁹ Domnul i-a zis lui Moise: „Văd că poporul acesta este un popor încăpățânat. ¹⁰ Acum,

lasă-mă; mânia mea se va aprinde împotriva lor și-i voi mistui; voi face din tine un neam mare”.

¹¹ Moise s-a rugat Domnului, Dumnezeuului său, zicând: ¹² „Pentru ce să se aprindă, Doamne, mânia ta împotriva poporului tău, pe care l-ai scos din țara Egiptului cu tăria brațului tău și puterea mâinilor tale? Pentru ce să zică egiptenii: «Din răutate i-a scos, ca să-i omoare prin munți și ca să-i șteargă de pe fața pământului». Potolește-ți focul mâniei tale și renunță la pedeapsa cu care vrei să lovești poporul tău pentru nelegiuirile lui. ¹³ Adu-ți amintă de Abraham, de Isaac și de Israel, slujitorii tăi, cărora le-ai spus, jurându-te pe tine însuși: «Voi înmulți seminția voastră ca stelele cerului, voi da urmașilor voștri toată țara aceasta, pe care am promis-o, și ei o vor stăpâni în veci»”. ¹⁴ Iar Domnul a renunțat la pedeapsa cu care voise să lovească poporul său.

¹⁵ Moise a coborât de pe munte având în mână cele două table ale legii; aceste table erau scrise pe ambele fețe; ¹⁶ ele erau lucrarea lui Dumnezeu; de asemenea, și scrisul, care era gravat pe ele, era al lui Dumnezeu. ¹⁷ Iosue, auzind aclamațiile poporului, i-a zis lui Moise: „În tabără sunt strigăte de bătaie”. ¹⁸ Moise a răspuns: „Nu sunt strigăte de victorie, nici strigăte de înfrângere, ceea ce aud sunt glasurile a două coruri care cântă”.

¹⁹ Când s-a apropiat de tabără, a văzut un vițel de aur și oameni care dansau. El s-a aprins de mânie, a aruncat cele două table ale legii și le-a sfărâmat la poalele muntelui. ²⁰ Apoi a luat vițelul pe care îl făcuseră, l-a ars în foc, l-a prefăcut în cenușă, iar cenușa a pus-o în apă și a dat-o fiilor lui Israel s-o bea.

RESPONSORIUL

*Ps 105 (106),20.21.22;
cf. Rom 1,21.23*

R. Au schimbat slava Domnului cu chipul unui bou care mănâncă iarbă. * Au uitat de Dumnezeuul care i-a

mântuit, care a făcut lucruri mari în Egipt, minuni la Marea Roșie.

¶. Inima lor nechibzuită s-a întunecat; au schimbat gloria Dumnezeului nepieritor cu imitația unui chip pieritor. * Au uitat de Dumnezeul care i-a mântuit, care a făcut lucruri mari în Egipt, minuni la Marea Roșie.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Petru Crisologul, episcop

(Pred. 43: PL 52, 320.322)

Ceea ce cere rugăciunea, postul imploră, milostivirea primește

Trei sunt, fraților, trei sunt lucrurile prin care credința este trainică, evlavia durează, virtutea rămâne: rugăciunea, postul, milostivirea. Ceea ce cere rugăciunea, postul imploră, milostivirea primește. Aceste trei lucruri, rugăciunea, postul, milostivirea, sunt un singur lucru și primesc viața unul de la celălalt.

Postul este sufletul rugăciunii și milostivirea este viața postului. Nimeni să nu le despartă, pentru că nu reușesc să stea despărțite. Cel care are numai una și nu le are pe toate trei împreună nu are nimic. De aceea, cel care se roagă, să postească. Cel care postește, să fie milostiv. Cel care, cerând, dorește să fie ascultat, să-l asculte pe cel care îi cere. Cel care vrea să aibă deschisă inima lui Dumnezeu față de sine să nu-și închidă inima sa față de cel care-l imploră.

Cel care postește să înțeleagă bine ce înseamnă pentru alții a nu avea mâncare. Să-l asculte pe cel căruia îi este foame dacă vrea ca Dumnezeu să primească postul său. Să aibă compasiune cel care speră compasiune. Cel care cere milă să o exercite. Cel care vrea să i se acorde un dar să-și deschidă mâna față de alții. Este un rău petiționar cel care refuză altora ceea ce cere pentru sine.

Omule, fii tu însuți pentru tine regula milostivirii. Modul în care vrei să se folosească milostivire față de tine, folosește-l tu cu alții. Generozitatea de milostivire

pe care o vrei pentru tine să o ai pentru ceilalți. Oferă-le celorlalți aceeași milostivire spontană pe care o dorești pentru tine.

De aceea, rugăciunea, postul, milostivirea să fie pentru noi o singură forță mijlocitoare la Dumnezeu, să fie pentru noi o singură apărare, o singură rugăciune sub trei aspecte.

Ceea ce am pierdut prin disprețuire să câștigăm prin post. Să jertfim sufletele noastre prin post, pentru că nimic mai plăcut nu-i putem oferi lui Dumnezeu, așa cum demonstrează profetul atunci când spune: *Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețuiești (Ps 50,19).*

Omule, oferă-i lui Dumnezeu sufletul tău și oferă-i ofranda postului, pentru ca ostia să fie curată, jertfa să fie sfântă, victima să fie vie, să rămână la tine și să fie dată lui Dumnezeu. Cine nu dă acestea lui Dumnezeu nu va fi scuzat pentru că nu poate să nu se aibă pe sine ca să se ofere.

Dar pentru ca toate acestea să fie primite, ele să fie însoțite de milostivire. Postul nu încolțește, dacă nu este udat de milostivire. Postul se usucă, dacă se usucă milostivirea. Ceea ce este ploaia pentru pământ, este milostivirea pentru post. Oricât și-ar înnobila inima, și-ar purifica trupul, ar dezrădăcina viciile, ar semăna virtuțile, cel care postește nu adună roade dacă nu va face să curgă fluvii de milostivire.

O, tu, care postești, să știi că ogorul tău postește, dacă milostivirea postește. Însă ceea ce vei dărui în milostivire se va întoarce cu îmbelșugare în hambarul tău. Prin urmare, omule, ca să nu pierzi voind să ții pentru tine, împarte celorlalți și atunci vei aduna. Dă-ți ție însuși dând săracului, pentru că ceea ce vei lăsa ca moștenire altuia tu nu vei mai avea.

RESPONSORIUL

Cf. *Tob 12,8a.9*

R. Bun lucru este rugăciunea însoțită de post și milostivirea însoțită de dreptate. * Acestea eliberează de moarte și curăță orice păcat.

☩. Cei care fac pomană se vor sătura de viață. * Acestea eliberează de moarte și curăță orice păcat.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

II 2,12-13

Acum, întoarceți-vă la mine din toată inima, cu post, cu plâns și cu tânguire. Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru, căci el este milostiv și îndurător, îndelung răbdător și plin de bunătate și se întristează de rău.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

☩. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Nu-ți spun, Petre, să ierți de șapte ori, ci de șaptezeci de ori câte șapte, zice Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care ni s-a dăruit ca pâine coborâtă din cer, și să îndreptăm către el rugăciunea noastră:

*Cristoase, hrana și tămăduirea sufletelor,
întărește-ne!*

Dăruiește-ne, Doamne, harul ca, îndestulați la ospățul euharistic,

– să avem parte pe deplin de darurile Jertfei pascale!
Dă-ne harul să păstrăm cuvântul tău într-o inimă bună și curată,

– ca să aducem roade în răbdare!

Fă-ne să lucrăm împreună cu tine, plini de râvnă, la buna orânduire a lumii,

– pentru ca, prin Biserica ta, să se răspândească mai lesne solia păcii!

Am păcătuit, Doamne, am păcătuit!

– Șterge fărădelegile noastre cu harul tău mântuitor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, te rugăm ca harul tău să nu ne părăsească niciodată; el să ne facă râvnici în slujirea ta și să ne însoțească pururi. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

II 2,17

Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între pridvor și altar și să zică: Iartă-ne, Doamne, iartă pe poporul tău! Nu da de ocară moștenirea ta, ca să nu-și bată joc de ea popoarele păgâne!

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Ier 3,25b

Am păcătuit împotriva Domnului, Dumnezeului nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*Is 58,1-2a*

Strigă din toate puterile și nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță, vestește poporului meu păcatele sale și casei lui Iacob fărădelegile sale. În fiecare zi mă caută și vor să afle căile mele, ca un neam care ar fi înfăptuit dreptatea și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Iac 2,14.17.18b*

Ce folos, frații mei, dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte; oare poate credința să-l mântuiască? Credința, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși. Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința cu faptele mele.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

℣. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: La fel și Tatăl meu din ceruri va face cu voi dacă nu veți ierta fiecare din inimă fratelui său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm fierbinte pe Cristos Domnul, care ne poruncește să veghem și să ne rugăm pentru a nu cădea în ispită:

Arată-ți, Doamne, milostivirea!

Isuse Cristoase, care ai făgăduit că vei fi în mijlocul celor adunați să se roage în numele tău,

– fă-ne să ne rugăm pururi împreună cu tine Tatălui, în Sfântul Duh!

Mire ceresc, îndepărtează de la Biserica ta iubită orice pată

– și fă-o să umble în speranță și în puterea Duhului Sfânt!

Iubitorule de oameni, învață-ne să ne îngrijim de aproapele nostru așa cum ne-ai dat fiecăruia,

– pentru ca lumina ta mântuitoare să strălucească mai viu în fața tuturor!

Rege al păcii, fă ca pacea ta să se întărească în lume

– pentru ca prezența ta mântuitoare să se facă tot mai mult simțită pretutindeni!

Deschide tuturor celor răposați intrarea în veșnicia fericită

– și primește-i în lăcașul slavei nepieritoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne Dumnezeule, te rugăm ca harul tău să nu ne părească niciodată; el să ne facă râvnici în slujirea ta și să ne însoțească pururi. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și faceți pocăință.

R. Înnoiți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului 33,7-11.18-23; 34,5-9.29-35

*Revelarea deplină a gloriei lui Dumnezeu
făcută lui Moise*

În zilele acelea, ^{33,7} Moise, luând cortul l-a întins la o oarecare depărtare în afara taberei. I s-a dat numele de „cortul întâlnirii” și oricine voia să ceară sfat de la Domnul trebuia să iasă din tabără, ca să ajungă la cortul întâlnirii. ⁸ Când Moise ieșea, ca să meargă la cort, toată lumea se ridica în picioare. Fiecare rămânea astfel la intrarea cortului său și-l urmărea pe Moise cu privirea, până când acesta intra în cort. ⁹ După ce Moise intra, coloana de nor cobora, se oprea la intrarea în cort și Dumnezeu vorbea cu Moise. ¹⁰ Tot poporul vedea coloana de nor, care rămânea la intrarea în cort; toți se ridicau și se prosternau, fiecare în fața cortului său. ¹¹ Domnul vorbea cu Moise față în față, așa cum vorbește omul cu vecinul său. Apoi, Moise se întorcea în tabără, dar servitorul său, tânărul Iosue, fiul lui Nun, nu pleca din cort.

Moise i-a spus Domnului: ¹⁸ „Arată-mi gloria ta!” ¹⁹ Domnul i-a răspuns: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată strălucirea mea și voi chema numele Domnului înaintea ta; eu mă îndur de cine vreau să mă îndur și am milă de cine vreau să am milă!” ²⁰ Domnul i-a zis: „Fața nu vei putea să mi-o vezi, căci nu poate omul să mă vadă și să trăiască!” ²¹ Domnul i-a zis: „Iată un loc lângă mine; vei sta pe stâncă. ²² Și când va trece gloria mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna mea până voi trece. ²³ Iar când îmi voi trage mâna la o parte de la tine, mă vei vedea din urmă; dar fața mea nu se poate vedea”.

^{34,5} Domnul a coborât din nor, s-a oprit aproape de Moise și a rostit el însuși numele său; ⁶ el a trecut prin fața lui Moise, spunând: „Iahve, Domnul Dumnezeu, este bun și îndurător, încet la mânie, fidel și plin de

dragoste. ⁷ El își ține cuvântul până la a mia generație; suportă greșeala, nelegiuirea și păcatul, dar nu lasă să treacă nimic, căci pedepsește greșeala părinților în fiii și nepoți până la a treia și a patra generație”. ⁸ Moise s-a prosternat îndată la pământ ⁹ și a spus: „Dacă este adevărat, Doamne, că am aflat har înaintea ta, atunci mergi împreună cu noi; ce-i drept, suntem un popor îndărătnic, dar tu iartă-ne vinovăția și păcatul și fă din noi un popor care să-ți aparțină”.

²⁹ Când Moise a coborât de pe muntele Sinai, având în mâini cele două table ale legii, el nu știa că fața lui strălucea de lumină, pentru că vorbise cu Domnul.

³⁰ Aron și toți fiii lui Israel l-au văzut pe Moise venind cu fața strălucitoare. Și deoarece nu îndrăzneau să se apropie, ³¹ Moise i-a chemat. Aron și toate căpeteniile poporului au venit atunci la el și Moise le-a vorbit.

³² Apoi, toți fiii lui Israel s-au apropiat și le-a transmis toate poruncile pe care Domnul i le dăduse pe muntele Sinai.

³³ Când a terminat de vorbit, și-a acoperit fața cu un văl. ³⁴ Și ori de câte ori se prezenta în fața Domnului, ca să vorbească cu el, Moise își scotea vălul până când pleca. ³⁵ Atunci le transmitea fiilor lui Israel hotărârile pe care le primise, iar fiii lui Israel îi vedeau fața strălucind. Apoi își acoperea fața din nou cu vălul, până când mergea iarăși să vorbească cu Domnul.

RESPONSORIUL

Cf. 2Cor 3,13.18.15

R. Moise își puna vălul pe față ca fiii lui Israel să nu vadă sfârșitul a ceea ce este trecător. * Noi însă, toți, care cu fața descoperită privim ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios prin Duhul Domnului.

V. Până în ziua de astăzi vălul este pus pe ochii lor.
* Noi însă.

LECTURA A DOUA

Din lucrarea *Către Autolic*,
a sfântului Teofil din Antiohia, episcop

(Cartea 1, 2.7: PG 6, 1026-1027.1035)

*Fericiți cei curați cu inima
căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu*

Dacă spui: Arată-mi-l pe Dumnezeul tău, eu îți voi spune: Arată-mi omul care este în tine și eu ți-l voi arăta pe Dumnezeul meu. Deci, arată-mi dacă ochii sufletului tău văd și urechile inimii tale aud!

De fapt, cei care văd cu ochii trupului percep ceea ce se desfășoară în această viață pământească și deosebesc lucruri diferite între ele: lumina și întunericul, albul și negrul, urâtul și frumosul, armoniosul și haoticul, ceea ce este bine măsurat și ceea ce nu este, ceea ce prisoșește în componentele sale și ceea ce are lipsuri. Același lucru se poate spune despre ceea ce revine urechilor și anume sunetele acute, grave și dulci. În același mod se comportă și urechile inimii și ochii sufletului în privința vederii lui Dumnezeu.

Într-adevăr, Dumnezeu este văzut de cei care îl pot vedea, adică de aceia care au ochii minții deschiși. Toți au ochi, dar unii îi au încetșoșai și nu văd lumina soarelui. Totuși, datorită faptului că orbii nu văd, nu se poate spune că lumina soarelui nu strălucește. De aceea, pe bună dreptate ei își atribuie lor și ochilor lor întunericul propriu. Tu ai ochii sufletului încetșoșai datorită păcatelor tale și datorită faptelor tale rele.

Ca o oglindă strălucitoare, așa de curat trebuie să fie sufletul omului. Însă atunci când oglinda se deteriorează, chipul omului nu mai poate fi văzut în ea. În același fel, atunci când păcatul a luat în stăpânire omul, el nu mai poate să-l vadă pe Dumnezeu.

Însă, dacă vrei, poți să fii vindecat. Încredințează-te medicului și el îți va opera ochii sufletului tău și ai inimii tale. Cine este acest medic? Este Dumnezeu care, prin Cuvântul și Înțelepciunea sa, vindecă și dă

viață. Dumnezeu, prin Cuvântul și Înțelepciunea sa, a creat toate lucrurile: într-adevăr, *prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile și, prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale (Ps 32,6)*. Înțelepciunea sa este infinită. Cu Înțelepciunea, Dumnezeu a pus temeliiile pământului, cu înțelepciunea, a format cerurile. Datorită științei sale, se deschid abisurile și norii revarsă rouă.

Omule, dacă înțelegi aceste lucruri și trăiești în curăție, sfințenie și dreptate, poți să-l vezi pe Dumnezeu. Însă, înainte de toate, să meargă înainte, în inima ta, credința și frica de Dumnezeu și atunci vei înțelege toate acestea. Când vei depune caracterul tău muritor și te vei îmbrăca în nemurire, atunci îl vei vedea pe Dumnezeu în funcție de meritele tale. Împreună cu sufletul tău, el face să învie și trupul tău, făcându-l nemuritor, și atunci, dacă acum crezi în el, devenit nemuritor, îl vei vedea pe Cel Nemuritor.

RESPONSORIUL

Cf. 2Cor 6,2.4.5.7

℟. Iată, acum este timpul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii: să ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu printr-o mare răbdare în necazuri și în multe posturi, * prin armele dreptății puterii lui Dumnezeu.

℣. În toate să ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu printr-o mare răbdare în necazuri și în multe posturi. * Prin armele.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Dt 7,6b.8-9

Pe tine te-a ales Domnul, Dumnezeul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. Din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii

sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. Să știi deci că Domnul, Dumnezeuul tău, este Dumnezeuul cel adevărat, Dumnezeuul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al miilea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Să nu credeți că am venit să desființez Legea sau Profeții. N-am venit să desființez, ci să împlinesc, zice Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să fie binecuvântat autorul mântuirii noastre, care vrea ca oamenii să devină în el o făptură nouă, pentru ca cele vechi să treacă și să se reînnoiască toate. De aceea, întemeiați pe speranță vie, să-l rugăm:

Reînnoiește-ne, Doamne, în Duhul tău!

Doamne, care ai făgăduit un cer nou și un pământ nou, reînnoiește-ne pururi prin Duhul tău,

– ca să ne bucurăm veșnic de tine în Ierusalimul ceresc!
Dă-ne harul să lucrăm împreună cu tine, ca Duhul tău să pătrundă această lume,

– iar cetatea pământească să-și atingă cu adevărat menirea, în dreptate, iubire și pace!

Dă-ne harul să alungăm orice lăncezeală și nepăsare

– și să ne bucurăm de darurile de sus!

Mântuiește-ne de Cel Rău

– și apără-ne de mirajul deșertăciunii ce pune în umbră adevăratul bine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca, întăriți prin ținerea postului de patruzeci de zile și hrăniți cu cuvântul tău, să-ți fim mereu devotați cu toată ființa printr-o sfântă înfrânare și să devenim tot mai mult o inimă și un suflet în rugăciune. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,30b-32

Convertiți-vă și faceți pocăință pentru toate nelegiuirile voastre, ca să nu vă ducă fărădelegea la pieire. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre, făuriți-vă o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi, cei din casa lui Israel? Pentru că eu nu vreau moartea păcătosului, spune Domnul Dumnezeu. Convertiți-vă și veți trăi!

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Zah 1,3b-4b

Întoarceți-vă la mine, zice Domnul oștirilor și mă voi întoarce și eu la voi. Nu fiți ca părinții voștri, cărora le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele și de la gândurile voastre cele rele; dar ei n-au ascultat.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*Dan 4,24b*

Răscumpără-ți păcatele tale prin pomeni și nelegiuirile tale prin fapte de îndurare față de cei sărmani. Astfel, îți va merge bine vreme îndelungată.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale**LECTURA SCURTĂ***Fil 2,12b-15a*

Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el va face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

℣. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Cine va împlini și-i va învăța și pe alții poruncile Domnului, mare se va numi în împărăția cerurilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să laudăm providența lui Dumnezeu cel atotputernic. El cunoaște toate nevoile poporului său, dar vrea ca noi

să ne îngrijim, înainte de orice, de împărăția sa. De aceea, să-l rugăm:

Vie împărăția ta și dreptatea ei!

Părinte sfânt, care ni l-ai dat pe Cristos ca păstor al sufletelor noastre, fii alături de păstori și de poporul încredințat grijii și râvnei lor, pentru ca turma să nu fie lipsită de ocrotirea păstorilor

– și nici păstorii, de ascultarea turmei!

Învăță-i pe creștini să le vină în ajutor cu dragoste frățască celor neputincioși

– și în ei să-i slujească Fiului tău!

Adu-i în Biserica ta pe accia care nu cred încă în evanghelic,

– ca, prin fapte bune, să o zidească pururi în iubire!

Nouă, păcătoșilor, dăruiește-ne iertarea ta

– și dă-ne harul să fim împăcați cu Biserica ta!

Primește-i în viața veșnică pe cei răposați,

– ca să rămână de-a pururi cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca, întăriți prin ținerea postului de patruzeci de zile și hrăniți cu cuvântul tău, să-ți fim mereu devotați cu toată ființa printr-o sfântă înfrânare și să devenim tot mai mult o inimă și un suflet în rugăciune. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

V. Cine meditează legea Domnului.

R. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

34,10-28

Reînnoirea alianței

În zilele acelea, Domnul i-a spus lui Moise: ¹⁰ „Iată, eu fac un legământ. Voi face în fața întregului popor minuni care n-au avut loc în nici o țară și la nici un neam; tot poporul care este în jurul tău va vedea lucrarea Domnului și prin tine voi face lucruri înfricoșătoare.

¹¹ Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, îi voi alunga dinaintea ta pe amorei, canaanceni, hetei, ferezi, hevei și iebusei. ¹² Nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, în mijlocul tău. ¹³ Dimpotrivă, să le dărâmați altarele, să le sfărâmați stâlpii sacri și să le trântiți la pământ idolii.

¹⁴ Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos. ¹⁵ Ferește-te să faci legământ cu locuitorii țării, pentru ca nu cumva ei, urmând dumnezeii lor și aducându-le jertfe dumnezeilor lor, să te poftască și pe tine, și să mănânci din jertfele lor, ¹⁶ ca nu cumva să ici din fetele lor soții fiilor tăi, și astfel, fetele lor, mergând după dumnezeii lor, și fiii tăi să meargă după dumnezeii lor.

¹⁷ Să nu-ți faci un dumnezeu turnat.

¹⁸ Să ții sărbătoarea Azimelor: timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna Abib, să mănânci azime, cum ți-am poruncit, căci în luna Abib ai ieșit din Egipt.

¹⁹ Orice întâi-născut de parte bărbătească este al meu, chiar orice întâi-născut din turmele de vaci sau de oi. ²⁰ Să-l răscumperi cu un miel pe întâiul-născut al măgăriței; iar dacă nu-l răscumperi, să-i frângi gâtul. Să răscumperi pe orice întâi-născut al fiilor tăi; și să nu te înfățișezi cu mâinile goale înaintea mea.

²¹ Șase zile să lucrezi, iar în ziua a șaptea să te odihnești; să te odihnești chiar în vremea aratului și seceratului.

²² Să ții sărbătoarea Săptămânilor, a celor dintâi roade din secerișul grâului și sărbătoarea Strângerii Roadelor la sfârșitul anului.

²³ De trei ori pe an, toți cei de parte bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu, Dumnezeul lui

Israel. ²⁴ Căci voi alunga neamurile dinaintea ta și-ți voi întinde hotarele; și nimeni nu-ți va pofti țara în timpul când te vei sui de trei ori pe an ca să te înfățișezi înaintea Domnului, Dumnezeuului tău.

²⁵ Nu vei jertfi pe pâine dospită sângele jertfei mele; și nu vei ține până dimineață jertfa sărbătorii Paștelui.

²⁶ Să aduci în casa Domnului, Dumnezeuului tău, pârga celor dintâi roade ale pământului. Iedul să nu-l fierbi în laptele mamei lui”.

²⁷ Domnul i-a zis lui Moise: „Scrie-ți cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine și cu Israel!”

²⁸ Moise a stat acolo cu Domnul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. N-a mâncat deloc pâine și n-a băut deloc apă. Și Domnul a scris pe table cuvintele legământului, cele zece porunci.

RESPONSORIUL

In 1,17.18; 2Cor 3,18

R. Legea a fost dată prin Moise; harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. * Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată; Fiul, care este spre pieptul Tatălui, el l-a revelat.

Ÿ. Iar noi toți, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului și suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios. * Pe Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre rugăciune* al lui Tertulian, preot

(Cap. 28-29: CCL 1, 273-274)

Jertfa spirituală

Rugăciunea este o jertfă spirituală, care a șters vechile jertfe. *Ce-mi trebuie mie mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul. Sunt sătul de arderile de tot ale berbecilor și de grăsimea vițelilor; nu-mi place sângele taurilor, oilor și țapilor (Is 1,11). Cine vă cere astfel de lucruri? (cf. Is 1,12).*

Ceea ce Domnul cere, învață Evanghelia: *Vine ceasul – și chiar acum este – când adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr, căci și Tatăl astfel de adoratori își caută. Dumnezeu este duh și cei care îl adoră, în duh și adevăr trebuie să-l adore (In 4,23-24).*

Noi suntem adevărații adoratori și adevărații preoți care, rugându-ne în duh, în duh oferim jertfa rugăciunii, jertfă potrivită și plăcută lui Dumnezeu, jertfă pe care el a cerut-o și și-a pregătit-o.

Această victimă, dedicată cu toată inima, hrănită de credință, păstrată de adevăr, integră prin nevinovăție, curată prin castitate, încoronată de dragoste, trebuie să o însoțim cu psalmi și imnuri la altarul lui Dumnezeu cu podoaba faptelor bune, și ea ne va obține toate de la Dumnezeu.

Ce anume va refuza Dumnezeu rugăciunii care provine din duh și din adevăr, el, care așa a voit-o? Câte dovezi ale eficacității sale citim, auzim și credem!

Vechea rugăciune elibera de foc, de fiare și de foame, deși nu primise forma de la Cristos.

Cu cât este mai larg câmpul de acțiune al rugăciunii creștine! Rugăciunea creștină poate că nu va chema îngerul răcoritor în mijlocul focului, nu va închide fâlcile leilor, nu-i va duce celui înfometat prânzul țaranului, nu va da darul imunității față de durere, însă, cu siguranță îi dă celui care suferă virtutea suportării ferme și răbdătoare, întărește capacitățile sufletului cu credința în răsplată, arată marea valoare a durerii acceptate în numele lui Dumnezeu.

Se aude povestindu-se că, în vechime, rugăciunea aplica lovituri, punea pe fugă armatele dușmane, împiedica pentru dușmani binefacerea ploii. Acum însă se știe că rugăciunea îndepărtează orice mânia a dreptății divine, este plină de grijă față de dușmani, imploră pentru persecutori. A putut să smulgă cerului apele și să mijlocească și focul? Numai rugăciunea îl învinge pe Dumnezeu. Însă Cristos nu a voit să fie cauză a răului și i-a conferit orice putere de bine.

De aceea, unica sa misiune este de a chema înapoi sufletele celor răposați de pe drumul morții, a-i sprijini pe cei slabi, a-i îngriji pe cei bolnavi, a-i elibera pe cei posedati de diavol, a deschide porțile închisorii, a desface lanțurile celor nevinovați. Ea spală păcatele, respinge ispitele, stinge persecuțiile, îi întărește pe cei fricoși, îi încurajează pe cei generoși, îi conduce pe pelerini, potolește furtunile, îi oprește pe răufăcători, îi susține pe cei săraci, înmoaie inimile celor bogati, îi ridică pe cei căzuți, îi sprijină pe cei slabi, îi susține pe cei puternici.

Se roagă toți îngerii, se roagă orice creatură. Animalele domestice și cele sălbatice se roagă și își pleacă genunchii și, ieșind din staule sau din culcușuri, privesc cerul nu cu fălcile închise, ci făcând să vibreze aerul de strigăt în modul în care le este propriu. Și păsările, atunci când se trezesc, se ridică spre cer și, în locul mâinilor, își deschid aripile în formă de cruce și ciripesc ceva care poate să pară o rugăciune.

Dar există un fapt care demonstrează mai mult decât orice datoria rugăciunii. Iată, acesta este: însuși Domnul s-a rugat. Lui să-i fie cinste și putere în vecii vecilor.

RESPONSORIUL

In 4,23-24

R. Adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr; * căci și Tatăl astfel de adoratori caută.

V. Dumnezeu este duh și cei care îl adoră, în duh și adevăr trebuie să-l adore. * Căci și Tatăl.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Cf. IRg 8,51-53a

Noi suntem poporul tău, Doamne, și moștenirea ta. Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și a poporului tău, Israel, și să ne ascuți în tot ce-ți vom

cere. Căci tu ne-ai ales ca moștenire a ta dintre toate celelalte popoare ale pământului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului.
Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia *Benedictus*: Dacă eu, cu degetul lui Dumnezeu, scot diavoli, cu adevărat a ajuns la voi împărăția lui Dumnezeu, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, Domnul nostru, care s-a arătat ca lumina lumii, ca să nu umblăm în întuneric, ci să avem lumina vieții. Să-l rugăm cu umilință:

Cuvântul tău să fie lumină pentru pașii noștri!

Dumnezeule preabun, dă-ne harul să înaintăm astăzi în imitarea ta,

– pentru ca ceea ce s-a prăbușit în Adam să fie ridicat iarăși, prin tine!

Dăruiește-ne cuvântul tău ca lumină pentru pașii noștri,

– pentru ca, săvârșind adevărul, să creștem prin toate în iubirea ta!

Învăță-ne să lucrăm cu fidelitate spre binele tuturor, pentru numele tău,

– ca familia umană să fie tot mai mult luminată prin Biserică!

Dă-ne harul ca, prin convertire sinceră, să creștem mereu în prietenia ta

– și să ispășim jignirile aduse înțelepciunii și bunătății tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, noi ne rugăm cu umilință maiestății tale, ca, pe măsură ce se apropie sărbătoarea dătătoare de

mântuire, să înaintăm cu tot mai multă evlavie spre celebrarea misterului pascal. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,6-7

Căutați-l pe Domnul cât timp îl mai puteți găsi, invocați-l câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să-și părăsească drumul lui și omul nelegiuit, gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, căci se va îndura de el, la Dumnezeu nostru, care este mult iertător.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Dt 30,2-3a

Când te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, după cum îți poruncesc azi, atunci, Domnul, Dumnezeul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintii în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,35-36

Nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată. Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,7-8.10

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită! Umițiți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Ridicând glasul, o femeie din mulțime a zis: Fericit sânul care te-a purtat și pieptul la care ai supt! Dar Isus i-a zis: Fericiti mai degrabă aceia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos Domnul ne-a dat porunca cea nouă a iubirii față de aproapele. Să-l rugăm cu stăruință:

Doamne, sporește în poporul tău iubirea!

Învățătorule bun, învață-ne să te iubim pe tine în frații noștri

— și în ei să-ți facem bine ție!

Tu, care, pe cruce, ai cerut iertare de la Tatăl pentru cei care te chinuiau,

– dă-ne harul să-i iubim pe dușmanii noștri și să ne rugăm pentru cei care ne prigonesc!

Prin taina trupului și sângelui tău, sporește-ne iubirea, tăria și încrederea;

– dă putere celor slabi, mângâie pe cei întristați și dă speranță celor aflați în agonie!

Cristoase, lumina lumii, care i-ai dăruit orbului din naștere să vadă lumina, după spălare,

– luminează pe catecumeni prin apa Botezului și prin cuvântul vieții!

Pe cei răposați îndestulează-i cu iubirea ta veșnică

– și numără-ne și pe noi, alături de ei, printre aleșii tăi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, noi ne rugăm cu umilință maiestății tale, ca, pe măsură ce se apropie sărbătoarea dăătoare de mântuire, să înaintăm cu tot mai multă evlavie spre celebrarea misterului pascal. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeuul vostru.

℞. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

35,30–36,1; 37,1-9

Construirea sanctuarului și a chivotului

În zilele acelea, ^{35,30} Moise le-a zis fiilor lui Israel: „Să știți că Domnul a ales pe Bețaleel, fiul lui Uri, fiul lui Hur, din seminția lui Iuda. ³¹ L-a umplut cu duhul

lui Dumnezeu, duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări. ³² I-a dat putere să facă planuri și să lucreze în aur, în argint și în aramă, ³³ să prelucreze piatra, să lucreze lemnul cu meșteșug, și să facă tot felul de lucrări iscusite. ³⁴ I-a dat și darul să-i învețe pe alții, atât lui, cât și lui Oholiab, fiul lui Ahisamac, din seminția lui Dan. ³⁵ I-a umplut cu înțelepciunea inimii, ca să facă toate lucrările de cioplitură în piatră, de cioplitură iscusită, de lucrat la gherghef și de țesut pânze vopsite în albastru, în purpuriu, în cărămiziu și în subțire, să facă tot felul de lucrări și planuri.

^{36.1} Bețaleel, Oholiab și toți bărbații iscușiți în care pusese Domnul înțelepciune și pricepere, ca să știe să facă lucrările rânduite necesare pentru sfântul lăcaș, au făcut totul după cum poruncise Domnul.

^{37.1} Apoi Bețaleel a făcut chivotul din lemn de salcâm; lungimea lui era de doi coți și jumătate, lățimea, de un cot și jumătate, și înălțimea, tot de un cot și jumătate. ² L-a poleit cu aur curat pe dinăuntru și pe dinafară și i-a făcut o coroană de aur de jur împrejur. ³ A turnat pentru el patru verigi din aur, pe care le-a pus la cele patru colțuri ale lui: două verigi de o parte și două verigi de cealaltă parte. ⁴ A făcut niște drugi din lemn de salcâm și i-a poleit cu aur. ⁵ A introdus drugii în verigile de la cele două laturi ale chivotului, ca să fie purtat chivotul.

⁶ A făcut și capacul ispășirii din aur curat; lungimea lui era de doi coți și jumătate și lățimea de un cot și jumătate. ⁷ A făcut doi heruvimi din aur bătut, la cele două capete ale capacului ispășirii; ⁸ un heruvim la un capăt și un heruvim la celălalt capăt; heruvimii i-a făcut pe capacul ispășirii la cele două capete ale lui. ⁹ Heruvimii erau cu aripile întinse deasupra, acoperind capacul ispășirii cu aripile lor și uitându-se unul la altul. Heruvimii stăteau cu fața întoarsă spre capacul ispășirii.

RESPONSORIUL

Ps 83 (84),2,3; 45 (46),5b.6a

R. Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor. Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului. * Inima mea și trupul meu tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.

V. Aceasta este locuința sfântă a Celui Preaînalt. Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu se clatină. * Inima mea.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul la cartea lui Iob*
al sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 13, 21-23: PL 75, 1028-1029)

Misterul vieții celei noi

Fericitul Iob, fiind figură a sfintei Biserici, uneori vorbește cu glasul trupului, alteori însă cu glasul capului. În timp ce vorbește despre mădularele ei, se înalță imediat la cuvintele capului. De aceea, se adaugă și aici: *Totuși, n-am făcut nici o nelegiuire cu mâinile mele și rugăciunea mea către Dumnezeu întotdeauna a fost curată* (cf. Iob 16,7).

Într-adevăr, Cristos a suferit pătimirea și a îndurat chinul crucii pentru răscumpărarea noastră, deși nu a comis violență cu mâinile sale, nici păcat, și *nici nu a fost înșelăciune în gura sa* (cf. Is 53,9). El singur, dintre toți, a înălțat curată rugăciunea sa către Dumnezeu, s-a rugat pentru prigonitori, spunând: *Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac* (Lc 23,34).

Ce se poate spune, ce se poate imagina mai curat decât propria mijlocire milostivă pentru cei care ne fac să suferim? Sângele Răscumpărătorului nostru, vărsat cu cruzime de prigonitori, a fost băut de credincioși și Cristos a fost vestit de ei ca Fiul lui Dumnezeu.

Despre acest sânge se adaugă pe bună dreptate: *Pământule, nu acoperi sângele meu și să nu înceteze strigătul meu* (Iob 16,18). Omului păcătos i s-a spus: *Pământ ești și în pământ te vei întoarce* (cf. Gen 3,19).

Însă pământul nu a ținut ascuns sângele Răscumpărătorului nostru, deoarece fiecare păcătos, asumând prețul răscumpărării sale, îl face obiect al credinței sale, al laudei sale și al vestirii sale către alții.

Pământul nu a acoperit sângele său și pentru faptul că sfânta Biserică a predicat misterul răscumpărării sale în toate părțile lumii.

Apoi trebuie notat ceea ce urmează: *Să nu înceteze glasul meu*. Același sânge al răscumpărării, care este asumat, este strigătul Răscumpărătorului nostru. De aceea, și Paul vorbește de *sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel* (Evr 12,24). Despre sângele lui Abel s-a spus: *Glasul sângelui fratelui tău strigă către mine din pământ* (Gen 4,10).

Însă sângele lui Cristos vorbește mai bine decât cel al lui Abel, pentru că sângele lui Abel cerea moartea fratelui ucigaș, în timp ce sângele Domnului a mijlocit viața pentru prigonitori.

Deci, trebuie să imităm ceea ce primim și să le predi-căm altora ceea ce cinstim, pentru ca misterul pățimirii Domnului să nu fie zadarnic pentru noi.

Dacă gura nu proclamă ceea ce crede inima, atunci și strigătul său este sufocat. Dar pentru ca strigătul său să nu fie acoperit în noi, este necesar ca fiecare, conform posibilităților sale, să dea mărturie fraților despre misterul noii sale vieți.

RESPONSORIUL

Cf. Gen 4,10.11; Evr 12,24

R. Iată, glasul sângelui Fiului tău, al fratelui nostru, strigă către tine din pământ, Doamne. * Binecuvântat este pământul care și-a deschis gura ca să primească sângele Răscumpărătorului.

V. Acesta este sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel. * Binecuvântat.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 53,11b-12

Prin suferințele sale, cel drept, servitorul meu, va îndreptăți mulțimile; va lua asupra sa fărădelegile lor. Pentru aceasta, îi voi da mulțimile drept moștenire și va împărți prada cu cei puternici ca răsplată că s-a dat pe sine la moarte și că a fost numărat printre făcătorii de rele: el însă a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: „Învățătorule, care este porunca cea mai mare din lege?” Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Cristos Domnul, care, murind pe cruce, ne-a dăruit viața, și să-l rugăm din inimă:

Prin moartea ta, dă-ne viață!

Isuse, învățătorul și mântuitorul nostru, care ne-ai dat atâtea dovezi ale fidelității tale și ne-ai reînnoit prin slava pătimirii tale,

– nu ne lăsa să ne învechim în fapte rele!

Învăță-ne să ne înfrânăm astăzi de la hrana trupească,

– pentru a le veni în ajutor fraților noștri lipsiți!

Fă-ne să primim cu evlavie din mâna ta această sfântă zi de post

– și să ți-o consacram ție prin fapte de milostenie!

Îndreaptă mințile noastre nesupuse

– și dă-ne o inimă generoasă!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, revarsă cu bunătațe harul tău în inimile noastre, ca, ținând în frâu dorințele pământești dezordonate, să putem fi statornici, prin darul de sus, în urmarea poruncilor cerești. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ier 3,12b.14a

Întoarceți-vă, zice Domnul și nu-mi voi întoarce fața de la voi, căci sunt milostiv și nu țin mânie pe veci. Întoarceți-vă, copii răzvrățiți, zice Domnul.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,27

Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 5,16.19-20

Mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe. Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce, să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși este mai mult decât toate jertfele.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Domnul Isus, care a sfințit poporul prin propriul său sânge:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Isus, răscumpărătorul nostru, prin pătimirea ta, învață-i pe credincioși să-și înfrâneze trupul, ajută-i în lupta cu

tot ce e rău și potrivnic și întărește-i, dându-le o speranță mai puternică,

– pentru ca ei să poată întâmpina liberi sărbătoarea Învierii tale!

(Îndură-te, Doamne, de poporul tău!)

Dă-le creștinilor harul să-și împlinească misiunea profetică, răspândind pretutindeni vestea ta cea bună

– și să o întărească printr-o înflăcărată mărturie de credință, speranță și iubire!

Întărește cu puterea ta pe toți cei mâhniți

– și fă să ne străduim a-i mângâia cu dragoste frățască!

Învață-i pe credincioși să-și unească suferințele cu pătimirea ta,

– ca să se arate în ei mântuirea ta!

Cristoase, izvorul vieții, adu-ți aminte de aceia care au trecut din această viață

– și dăruiește-le gloria învierii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, revarsă cu bunătate harul tău în inimile noastre, ca, ținând în frâu dorințele pământești dezordonate, să putem fi statornici, prin darul de sus, în urmarea poruncilor cerești. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

☩. Cine face adevărul vine la lumină.

✠. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

40,16-38

Înălțarea sanctuarului; norul lui Dumnezeu

În zilele acelea, ¹⁶ Moise a făcut toate așa cum Domnul îi poruncise lui să facă.

¹⁷ În anul al doilea după ieșirea din Egipt, în prima zi a lunii întâi, a fost ridicat cortul lui Dumnezeu. ¹⁸ Moise a ridicat cortul astfel: i-a pus tălpile, grinzile și scândurile și a înfipt stâlpii. ¹⁹ Deasupra cortului a întins acoperișul, așa cum Domnul îi poruncise lui Moise. ²⁰ A luat tablele legii și le-a pus în chivot. A așezat drugii în verigile chivotului și a pus capacul deasupra chivotului. ²¹ A dus arca în cort și a întins perdeaua ca să acopere chivotul mărturiei, așa cum îi prescrisese Domnul lui Moise. ²² A așezat masa în cortul întâlnirii, în partea de miazănoapte a cortului, dincoace de perdeaua dinăuntru; ²³ și a pus pe ea pâinile, înaintea Domnului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²⁴ Apoi a așezat candelabru în cortul întâlnirii, în fața mesei, în partea de miazăzi a cortului, ²⁵ și a așezat candelarele înaintea Domnului, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²⁶ Apoi a așezat altarul din aur în cortul întâlnirii, în fața perdelei dinăuntru; ²⁷ a ars pe el tămâie mirositoare, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ²⁸ A așezat perdeaua la ușa cortului. ²⁹ A așezat altarul pentru arderile de tot la intrarea lăcașului cortului întâlnirii; și a adus pe el arderea de tot și jertfa de mâncare, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³⁰ A așezat vasul pentru spălat între cortul întâlnirii și altar și a pus în el apă pentru spălat. ³¹ Moise, Aron și fiii lui și-au spălat mâinile și picioarele în el; ³² când intrau în cortul întâlnirii și se apropiau de altar, se spălau, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise. ³³ Apoi a împrejmuit curtea în jurul cortului și altarului și a pus perdeaua la intrarea curții. Astfel a terminat Moise lucrarea.

³⁴ Norul a acoperit cortul întâlnirii și gloria Domnului a umplut cortul. ³⁵ Moise nu putea pătrunde în cortul întâlnirii din cauza norului care stătea deasupra lui și a gloriei Domnului care umplea cortul. ³⁶ După fiecare oprire, când norul se ridica și se îndepărta de cort, fiii lui Israel porneau la drum. ³⁷ Dacă norul nu se ridica, ei rămâneau pe loc, până în ziua în care se ridica norul. ³⁸ În timpul zilei, norul Domnului rămânea deasupra cortului, iar noaptea era în nor un foc strălucitor, pe care

îl putea vedea întregul Israel. Așa a fost în tot timpul călătoriei lor.

RESPONSORIUL

1Cor 10,1b.2a; Ex 40,34

℞. Părinții noștri au fost cu toții sub nor și toți au trecut prin mare: * și toți, în Moise, au fost botezați în nor.

℣. Norul a acoperit cortul întâlnirii și gloria Domnului a umplut cortul. * Și toți.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile*

sfântului Grigore din Nazianz, episcop

(Pred. 14, Despre iubirea față de săraci, 38.40:
PG 35, 907.910)

Să-l slujim pe Cristos în cei săraci

Scriptura afirmă: *Fericiți cei milostivi, pentru că ei vor afla milostivire (Mt 5,7)*. Milostivirea nu are ultimul loc în cadrul fericirilor. Mai notează: *Fericit este omul care se îngrijește de cel sărman (cf. Ps 40,2)*. De asemenea: *Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut (cf. Ps 111,5)*. Într-un alt loc se citește: *Ziua întregă el se milostivește și dă cu împrumut (cf. Ps 36,26)*. Să ne câștigăm binecuvântarea, să facem în așa fel încât să fim numiți înțelegători, să căutăm să fim binevoitori.

Nici măcar noaptea să nu întrerupă datoriile tale de milostivire. Să nu spui: *Du-te și întoarce-te și mâine îți voi da (Prov 3,28)*. Nici un interval să nu existe între propunerea ta și opera de binefacere. Într-adevăr, binefacerea nu permite amânări.

Frânge pâinea ta cu cel înfometat și adu-i în casa ta pe cei săraci și pe cei fără adăpost (cf. Is 58,7) și acest lucru fă-l cu suflet bucuros și iubitor. Acest lucru ți-l spune Apostolul: *Când faci fapte de milostivire, fă-le cu bucurie (cf. Rom 12,8)* și harul binefacerii pe care-l aduci va fi dublat atunci de promptitudine și de spontaneitate.

De fapt, ceea ce se dă cu suflet trist sau din constrângere nu este plăcut și nu are nimic atrăgător.

Atunci când practicăm faptele de milostivire, trebuie să fim bucuroși și nu să plângem: *Dacă vei îndepărta de la tine meschinăria și preferințele, adică zgârcenia și discriminarea, ca și ezitățile și criticile, răsplata ta va fi mare, atunci, lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede (Is 58,8)*. Cine este cel care nu dorește lumina și sănătatea?

De aceea, slujitori ai lui Cristos, frații săi și împreună-moștenitori cu el, dacă voi considerați că merită cuvântul meu vreo atenție, ascultați-mă: cât timp avem posibilitatea, să-l vizităm pe Cristos, să-l îngrijim pe Cristos, să-l hrănim pe Cristos, să-l îmbrăcăm pe Cristos, să-l ospătăm pe Cristos, să-l cinstim pe Cristos nu numai cu masa noastră, așa cum au făcut unii, nici numai cu unguente, ca Maria Magdalena, nici numai cu mormântul, ca Iosif din Arimateea, nici numai cu lucrurile care sunt necesare pentru înmormântare, ca Nicodim, care îl iubea pe Cristos numai pe jumătate, și nici numai cu aur, tămâie și smirnă, cum au făcut magii, deja înaintea acestora numiți. Însă, deoarece Domnul tuturor vrea milostivire, și nu jertfă, și deoarece milostivirea valorează mai mult decât mii de miei grași, să-i oferim milostivirea în cei săraci și în cei care astăzi sunt căzuți până la pământ. Astfel, atunci când vom pleca de aici, vom fi primiți în lăcașurile veșnice, în comuniunea cu Cristos Domnul, căruia să-i fie glorie în veci. Amin.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; In 15,12

R. Am fost flămând și mi-ați dat să măncânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit.

***** Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei cei mai mici, mie mi-ați făcut.

V. Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alți, așa cum eu v-am iubit pe voi. ***** Adevăr.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 1,16-18

Spălați-vă, curățați-vă, înlăturați dinaintea ochilor mei faptele voastre rele, încetați de a mai face răul! Învățați să faceți binele: căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați-o pe văduvă. Veniți să facem judecată, zice Domnul: de-ar fi păcatele voastre ca purpura, se vor face albe ca zăpada, și de-ar fi roșii cum este carminul, se vor face albe ca lâna.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Vameșul, stând departe, nu îndrăznește nici măcar să-și ridice ochii spre cer, ci își bătea pieptul, zicând: Dumnezeuul meu, ai milă de mine, păcătosul!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care, pentru a-i face pe oameni făptură nouă, a orânduieț baia nașterii din nou și le-a pregătit ospățul trupului și al cuvântului său. Să-l rugăm, zicând:

Reînnoiește-ne, Doamne, prin harul tău!

Isuse blând și smerit cu inima, dă-ne o inimă îndurătoare, plină de bunătate și de umilință

– și fă-ne răbdători față de toți!

Învăță-ne să fim cu adevărat alături de cei nevoiași și încercați,

– ca să te imităm pe tine, Samariteanul milostiv!

Fericita Fecioară, Mama ta, să mijlocească pentru fecioarele consacrate,

– ca ele să-și trăiască tot mai intens în Biserică dăruirea totală față de tine!

Împărtășește-ne darul îndurării tale

– și iartă-ne de păcate și de osânda lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Trăind cu bucurie zilele sfinte ale acestui timp de pocăință, te rugăm, Doamne, dăruiește-ne harul ca, pătrunzând tot mai adânc în misterul pascal, să ne putem bucura din plin de roadele lui. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,19-20

Pe cei pe care îi iubesc, eu îi mustru și îi îndrept. Fii deci plin de zel și convertește-te! Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 44,21-22

Adu-ți aminte că tu ești slujitorul meu; eu te-am format, tu ești servitorul meu, Israele, tu nu mă vei înșela.

Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca ceața:
întoarce-te la mine, căci eu te-am răscumpărat.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A IV-A DIN POSTUL MARE

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 33.

Ant. 1 Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1233.

Ant. 2 Scoală-te, tu, care dormi, și ridică-te din morți și Cristos te va lumina.

Ant. 3 În marea sa iubire, cu care ne-a iubit pe noi Dumnezeu, încă pe când eram morți în păcate, ne-a dăruit viața în Cristos.

LECTURA SCURTĂ

2Cor 6,1-4a

Vă îndemnăm să nu primiți harul lui Dumnezeu în zadar, căci el spune: „La momentul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat”. Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii. Noi nu dăm nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră. Dar în toate, noi ne prezentăm ca niște slujitori ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

Ţ. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, de s-a născut orb? Isus a răspuns: Nici el nu a păcătuit, nici părinții lui, ci ca să se arate lucrarea lui Dumnezeu în el.

Anul B

După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot astfel trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca tot cel care crede să aibă în el viață veșnică.

Anul C

Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune: Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta. Nu mai sunt vrednic să mă numesc fiul tău.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, care poartă grijă de toate, și să-l invocăm zicând:

Doamne, dă mântuire celor răscumpărați!

Dumnezeule, dătorule a toate și izvorul adevărului, revarsă din belșug darurile tale asupra colegiului episcopilor

– și pe cei încredințați grijii lor păstrează-i în învățătura apostolilor!

Revarsă iubirea ta asupra tuturor acelor care se împărtășesc din unica pâine a vieții,

– ca să se bucure de unitate mai strânsă în trupul Fiului tău!

Dă-ne harul să ne dezbrăcăm de omul cel vechi cu faptele lui

– și să ne îmbrăcăm în Cristos, Fiul tău, Omul cel nou! Dăruiește tuturor bucuria ca prin pocăință să dobândească iertarea păcatelor

– și fă-i părtași de răscumpărarea adusă de Cristos, Fiul tău!

Cheamă-i pe cei răposați în pacea ta, să te laude fără de sfârșit în ceruri,

– unde sperăm să te preamărim și noi în veci!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin Cuvântul tău împlinești în chip minunat împăcarea neamului omenesc, dă, te rugăm,

poporului creștin harul să iasă cu credință vie și cu evlavie generoasă în întâmpinarea sărbătorii Paștelui care se apropie. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. Cuvintele tale, Doamne, sunt duh și viață.

℞. Tu ai cuvintele vieții veșnice.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Leviticului

8,1-17; 9,22-24

Consacrarea preoților

În zilele acelea, ^{8,1} Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis: ² „Ia-l pe Aron și pe fiii lui împreună cu el, veșmintele, untdelemnul pentru ungere, vițelul pentru jertfa de ispășire, cei doi berbeci și coșul cu azimele, ³ și cheamă toată adunarea la ușa cortului întâlnirii”. ⁴ Moise a făcut cum îi poruncise Domnul; și adunarea s-a strâns la ușa cortului întâlnirii. ⁵ Moise a zis adunării: „Iată ce a poruncit Domnul să se facă”.

⁶ Moise i-a adus pe Aron și pe fiii lui și i-a spălat cu apă. ⁷ A pus tunica pe Aron, l-a încins cu brâul, l-a îmbrăcat cu mantia și a pus pe el efodul ⁸ pe care l-a strâns cu brâul efodului cu care l-a îmbrăcat. I-a pus pieptarul și a pus în pieptar Urim și Tumim. ⁹ I-a pus mitra pe cap, iar pe partea dinaintă a mitrei a așezat tăblița din aur, coroana sfântă, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹⁰ Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul lăcaș și toate lucrurile care erau în el, și le-a sfințit. ¹¹ A stropit cu el altarul de șapte ori și a uns altarul și toate uneltele lui, și vasul pentru spălat cu piciorul lui, ca să le sfințească. ¹² Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aron și l-a uns, ca să-l sfințească.

¹³ Moise a adus și pe fiii lui Aron; i-a îmbrăcat cu tunicele, i-a încins cu brâiele și le-a așezat turbanele, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

¹⁴ A adus apoi vițelul pentru jertfa de ispășire; și Aron și fiii lui și-au pus mâinile pe capul vițelului adus ca jertfă de ispășire. ¹⁵ Moise l-a înjunghiat, a luat sânge și a uns cu degetul coarnele altarului de jur împrejur, și a purificat altarul; celălalt sânge l-a turnat la picioarele altarului, și l-a sfințit astfel, împlinind ritul de ispășire asupra lui. ¹⁶ A luat apoi toată grăsimea care acoperă măruntaiele, lobul ficatului, cei doi rinichi cu grăsimea lor, și le-a ars pe altar. ¹⁷ Iar cealaltă parte care a mai rămas din vițel, și anume: pielea, carnea și excrementele, le-a ars în foc, afară din tabără, așa cum îi poruncise Domnul lui Moise.

^{9,22} Aron și-a ridicat mâinile spre popor și l-a binecuvântat. Apoi, după ce a adus jertfa de ispășire, arderea de tot și jertfa de mulțumire, a coborât. ²³ Moise și Aron au intrat în cortul întâlnirii. Când au ieșit din el, au binecuvântat poporul. Și slava Domnului s-a arătat întregului popor. ²⁴ Un foc a ieșit dinaintea Domnului și a mistuit pe altar arderea de tot și grăsimea. Tot poporul a văzut lucrul acesta; au scos strigăte de bucurie și s-au aruncat cu fața la pământ.

RESPONSORIUL

Evr 7,23.24; Sir 45,7a.8bc

R. Erau mai mulți cei care deveneau preoți pentru că moartea îi împiedica să dureze; * Cristos însă pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare.

Ÿ. Dumnezeu l-a înălțat pe Aron și i-a dat lui, din tot poporul, preoția, și l-a încununat cu slavă. * Cristos însă.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele asupra Evangheliei după Ioan*
ale sfântului Augustin, episcop

(Trat. 34, 8-9: CCL 36, 315-316)

*Cristos este calea
spre lumină, spre adevăr, spre viață*

Domnul a spus în mod concis: *Eu sunt lumina lumii, cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții* (In 8,12), și cu aceste cuvinte poruncește un lucru și promite un alt lucru. Așadar, să căutăm să împlinim ceea ce poruncește, pentru că altfel am fi nerușinați și obraznici cerând ceea ce a promis, pentru a nu auzi, la judecată, reproșul: Ai făcut ceea ce ți-am poruncit, ca să poți cere acum ceea ce ți-am promis? Deși, ce anume ai poruncit, Doamne, Dumnezeul nostru? Îți va răspunde: Să mă urmezi. Ai cerut un sfat de viață. Despre care viață dacă nu aceea despre care s-a spus: *La tine este izvorul vieții?* (Ps 35,10).

Așadar, să începem repede, să-l urmăm pe Domnul, să rupem lanțurile care ne împiedică să-l urmăm. Dar cine va putea rupe aceste lanțuri dacă nu ne ajută cel căruia i s-a spus: *Ai sfărâmat lanțurile mele?* (Ps 115,16). Despre el, un alt psalm spune: *Domnul eliberează pe cei închiși, Domnul ridică pe cei împovărați* (Ps 145,7.8).

Ce urmează cei care au fost eliberați și ridicați, dacă nu lumina de la care aud spunând: *Eu sunt lumina lumii, cine mă urmează nu umblă în întuneric?* (In 8,12). Da, pentru că Domnul luminează pe cei orbi. Fraților, acum ochii noștri sunt îngrijiți cu medicamentul credinței. Într-adevăr, mai înainte, el a amestecat saliva sa cu pământ, pentru a-l unge pe cel care se născuse orb. Și noi ne-am născut orbi din Adam și avem nevoie să fim luminați de el. El a amestecat saliva cu pământ: *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi* (In 1,14). A amestecat saliva cu pământ, pentru că fusese spus: *Adevărul va răsări din pământ* (Ps 84,12), iar el spune: *Eu sunt calea, adevărul și viața* (In 14,6).

Ne vom bucura de adevăr atunci când îl vom vedea față în față, pentru că și acest lucru ne este promis. Într-adevăr, cine ar îndrăzni să spere ceea ce Dumnezeu nu a binevoit nici să promită, nici să dea?

Vom vedea față în față. Apostolul spune: *Acum cunoaștem în mod imperfect; acum vedem ca într-o oglindă, neclar; însă atunci vom vedea față în față* (cf. 1Cor 13,12). Iar apostolul Ioan adaugă în scrisoarea

sa: *Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este (1In 3,2)*. Aceasta este marea promisiune.

Dacă îl iubești, urmează-l. Tu spui: Îl iubesc, dar pe care cale trebuie să-l urmez? Dacă Domnul Dumnezeu tău ți-ar fi spus: Eu sunt adevărul și viața, tu, dorind adevărul și tânjind după viață, cu siguranță ai fi căutat calea pe care să ajungi și la una și la cealaltă. Ți-ai fi spus ție însuși: mare lucru este adevărul, mare lucru este viața: o, dacă ar fi posibil pentru sufletul meu să găsească mijlocul pentru a ajunge la ele!

Tu cauți calea? Ascultă-l pe Domnul care îți spune în primul rând: *Eu sunt calea*. Înainte de a-ți spune unde trebuie să mergi, a arătat mai întâi pe unde trebuie să treci: *Eu sunt calea*, a spus el! Calea pentru a ajunge unde? La adevăr și la viață. Mai întâi îți arată calea ce trebuie s-o iei, apoi capătul unde vrei să ajungi. Eu sunt calea, eu sunt adevărul, eu sunt viața. Rămânând la Tatăl, el era adevăr și viață; îmbrăcându-se cu trupul nostru, a devenit cale.

Nu ți se spune: Trebuie să te ostenești să cauți calea pentru a ajunge la adevăr și la viață; nu ți se spune aceasta. Leneșule, ridică-te! Însăși calea a venit la tine și te-a trezit din somn, dacă chiar te-a trezit. Ridică-te și mergi!

Poate că tu cauți să mergi, dar nu poți, pentru că te dor picioarele. Pentru ce motiv te dor? Pentru că au trebuit să parcurgă cărări dure impuse de egoismul tău tiranic? Însă Cuvântul lui Dumnezeu a vindecat și șchiopi. Tu spui: Da, am picioare sănătoase, dar nu văd drumul. Ei bine, să știi că el a luminat chiar și orbi.

RESPONSORIUL *Ps 118 (119),104b.105; In 6,68*

R. Am urât orice cale a minciunii. * Cuvântul tău este făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele.

V. Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. * Cuvântul tău.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 38.

Ant. 1 Dumnezeu meu ești tu: îți aduc mulțumire; Dumnezeu meu ești tu și te voi preamări.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1240.

Ant. 2 Doamne, tu ai putere să ne scapi din mâna celui puternic: eliberează-ne, Dumnezeu nostru.

Ant. 3 Lăudați-l pe Domnul pentru faptele sale minunate.

LECTURA SCURTĂ

Neh 8,9b.10b

Această zi este închinată Domnului, Dumnezeului nostru. Nu fiți triști și nu plângeți – căci tot poporul plângea auzind cuvintele Legii – și nu vă întristați, pentru că bucuria Domnului este tăria voastră.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * îndură-te de noi! Cristoase.

℣. Tu, care ai fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, * îndură-te de noi! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus***Anul A**

Omul numit Isus a făcut tină și mi-a uns ochii: m-am dus și m-am spălat și acum văd.

Anul B

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

Anul C

Aduceți iute haina cea mai bună și îmbrăcați-l și puneți-i inel în deget și încălțăminte în picioare, fiindcă acest fiu al meu era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Dumnezeu, căci nesfârșită este comoara bunătății sale; prin Isus Cristos, care este pururi viu ca să mijlocească pentru noi, să-l rugăm, spunându-i:

Aprinde în noi focul iubirii tale!

Dumnezeul îndurării, fă ca astăzi să facem binele

– și toți să se bucure de bunătatea noastră!

Tu care, la potop, l-ai salvat pe Noe în corabie,

– salvează-i pe catecumeni în apa Botezului!

Fă-ne să ne îndestulăm nu numai cu pâine,

– ci și cu tot cuvântul care iese din gura ta!

Învață-ne să potolim orice dezbinare,

– ca să ne bucurăm de pace și iubire, prin darul tău!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin Fiul tău împlinești în chip minunat împăcarea neamului omenesc, dă, te rugăm, poporului creștin harul să iasă cu credință vie și cu evlavie generoasă în întâmpinarea sărbătorii Paștelui care se apropie. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 40.

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,1.7

În rest, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați învățat de la noi cum trebuie să vă comportați și să-i fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să vă și comportați, ca să prisosiți tot mai mult. Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 30,15.18

Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: În convertire și liniște vă veți mântui, în tăcere și speranță va fi țaria voastră. De aceea, Domnul așteaptă să se îndure de voi și se va scula să vă dea îndurare, căci Domnul este un Dumnezeu al dreptății: ferice de toți cei care nădăjduiesc în el!

V. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

R. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dt 4,29-31

Când îl vei căuta, de acolo, pe Domnul, Dumnezeul tău, îl vei găsi dacă-l vei căuta din toată inima ta și din tot sufletul tău. Și după ce ți se vor întâmpla toate aceste lucruri în strâmtorarea ta, în zilele de pe urmă, te vei întoarce la Domnul, Dumnezeul tău, și vei asculta glasul lui; căci Domnul, Dumnezeul tău, este un Dumnezeu plin de îndurare, care nu te va părăsi și nu te va nimici; el nu va uita legământul pe care l-a încheiat prin jurământ cu părinții tăi.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 33.

Ant. 1 El a fost rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1246.

Ant. 2 Plăcut este omul care se îndură în Domnul: în veac nu se va clătina.

Ant. 3 Cele pe care le-a prevestit Dumnezeu prin gura tuturor profeților că le va pătimi Unsul său s-au împlinit.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1Cor 9,24-25*

Nu știți voi că cei care aleargă pe stadion, toți aleargă, însă numai unul primește premiul? Alergați în așa fel ca să-l câștigați. Orice atlet renunță la toate. Ei o fac pentru a primi o coroană pieritoare. Însă noi, pentru una nepieritoare.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

☩. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

De când lumea nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere, decât Cristos, Fiul lui Dumnezeu.

Anul B

Cel care săvârșește adevărul vine la lumină, ca să se arate că faptele lui sunt făcute în Dumnezeu.

Anul C

Fiule, tu ești totdeauna cu mine și toate ale mele sunt ale tale. Dar se cuvenea să petrecem și să ne bucurăm, căci fratele tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să aducem pururea mulțumiri lui Cristos, capul și învățătorul nostru, care a venit să slujească și să facă bine tuturor. De aceea, să-l rugăm cu umilință și încredere:

Vizitează, Doamne, familia ta!

Doamne, fii alături de episcopii și preoții Bisericii tale, pe care i-ai făcut părtași la misiunea ta de cap și păstor,

– pentru ca, prin tine, să-i aducă pe toți la Tatăl!

Îngerul tău să-i însoțească pe cei care călătoresc,

– ca să-i ocrotească de orice primejdie pentru trup și pentru suflet!

Învăță-ne să slujim oamenilor,

– ca să te imităm pe tine, care ai venit pentru a sluji, nu pentru a fi slujit!

Fă ca în orice comunitate omenească toți să se ajute frățeste unii pe alții,

– ca să alcătuiască o cetate puternică, avându-te în mijloc pe tine!

Fii îndurător față de toți cei răposați

– și primește-i în lumina feței tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin Fiul tău împlinești în chip minunat împăcarea neamului omenească, dă, te rugăm, poporului creștin harul să iasă cu credință vie și cu evlavie generoasă în întâmpinarea sărbătorii Paștelui care se apropie. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și credeți în evanghelie.

R. Pentru că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTĂI

Din cartea Leviticului

16,2-28

Ziua ispășirii

În zilele acelea, ² Domnul i-a zis lui Moise: „Vorbește-i fratelui tău Aron, și spune-i să nu intre în orice moment în sfântul lăcaș, dincolo de perdeaua dinăuntru, înaintea capacului ispășirii, care este pe chivot, ca să nu moară; căci deasupra capacului ispășirii mă voi arăta în nor. ³ Iată cum să intre Aron în sfântul lăcaș. Să ia un vițel pentru jertfa de ispășire și un berbec pentru arderea de tot. ⁴ Să se îmbrace cu tunica de în sfințită și să-și pună pantalonii de în; să se încingă cu brâul de în și să-și acopere capul cu mitra de în; acestea sunt veșmintele sfințite, cu care se va îmbrăca el după ce își va spăla trupul cu apă.

⁵ Să ia, de la adunarea fiilor lui Israel, doi țapi pentru jertfa de ispășire și un berbec pentru arderea de tot.

⁶ Aron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire și să facă ispășire, pentru el și pentru casa lui. ⁷ Să ia cei doi țapi și să-i pună înaintea Domnului, la ușa cortului întâlnirii. ⁸ Aron să arunce sorți pentru cei doi țapi: un sort pentru Domnul și un sort pentru Azazel. ⁹ Aron să ia țapul care a ieșit la sorți pentru Domnul și să-l aducă jertfă de ispășire. ¹⁰ Iar țapul care a ieșit la sorți pentru Azazel să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru ritualul de ispășire, și să i se dea drumul în pustiu pentru Azazel.

¹¹ Aron să-și aducă vițelul lui pentru jertfa de ispășire, și să facă ispășire pentru el și pentru casa lui. Să-și

înjunghie vițelul pentru jertfa lui de ispășire. ¹² Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului și doi pumni de tămâie mirositoare pisată mărunț; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru; ¹³ să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispășirii de pe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri. ¹⁴ Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stropească cu sânge de șapte ori, cu degetul lui, înaintea capacului ispășirii.

¹⁵ Să înjunghie țapul adus ca jertfă de ispășire pentru popor și să-i ducă sângele dincolo de perdeaua dinăuntru. Cu sângele acesta să facă întocmai cum a făcut cu sângele vițelului, să stropească cu el spre capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii. ¹⁶ Astfel, să facă ispășire pentru sfântul lăcaș, pentru impuritățile fiilor lui Israel și pentru toate încălcările legii, prin care ei au păcătuit. Să facă la fel pentru cortul întâlnirii, care este cu ei în mijlocul impurităților lor. ¹⁷ Să nu fie nimeni în cortul întâlnirii când va intra Aron să facă ispășirea în sfântul lăcaș, până va ieși din el. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și pentru toată adunarea lui Israel. ¹⁸ După ce va ieși, să se ducă la altarul care este înaintea Domnului și să facă ispășire pentru altar; să ia din sângele vițelului și țapului și să pună pe coarnele altarului de jur împrejur. ¹⁹ Să stropească pe altar cu degetul lui de șapte ori din sânge, și astfel, să-l curețe și să-l sfințească de necurățiile fiilor lui Israel.

²⁰ Când va termina de făcut ispășirea pentru sfântul lăcaș, pentru cortul întâlnirii și pentru altar, să aducă țapul cel viu. ²¹ Aron să-și pună amândouă mâinile pe capul țapului celui viu și să mărturisească peste el toate fărădelegile fiilor lui Israel și toate încălcările legii cu care ei au păcătuit; să le pună pe capul țapului, apoi să-l izgonească în pustiu, printr-un om care va avea însărcinarea aceasta.

²² Țapul acela va duce purtând asupra lui toate fărădelegile lor într-un pământ pustiu; în pustiu, să-i dea

drumul. ²³ Aron să intre în cortul întâlnirii; să-și lepede veșmintele din in pe care le îmbrăcase la intrarea în sfântul lăcaș și să le pună acolo. ²⁴ Să-și spele trupul cu apă într-un loc sfânt și să-și ia din nou veșmintele. Apoi să iasă afară, să-și aducă propria ardere de tot și arderea de tot a poporului, și să facă ispășire pentru el și pentru popor. ²⁵ Iar grăsimea jertfei de ispășire s-o ardă pe altar. ²⁶ Cel ce va alunga țapul pentru Azazel să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăși în tabără.

²⁷ Să scoată afară din tabără vițelul ispășitor și țapul ispășitor, al căror sânge a fost dus în sfântul lăcaș pentru facerea ispășirii, și să le ardă în foc pieile, carnea și excrementele. ²⁸ Cel ce le va arde să-și spele hainele și să-și scalde trupul în apă; după aceea, să intre iarăși în tabără.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 9,11.12.24

R. Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu propriul lui sânge * a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfințelor, dobândind o mântuire veșnică.

V. Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mână de om, ci chiar în cer. * A intrat.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra cărții Leviticului*
ale lui Origen, preot

(Omil. 9, 5.10: PG 12, 515.523)

Cristos, marele preot, este iertarea noastră

O dată pe an, marele preot, lăsând poporul afară, intră în locul unde este altarul ispășirii cu heruvimi deasupra sa. Intră în locul unde este arca alianței și altarul tămâierii. Acolo nimănui nu-i este permis să intre niciodată, în afară de marele preot.

Dacă eu consider că adevăratul meu mare preot, Domnul Isus Cristos, trăind în trup, tot anul stătea cu

poporul, în acel an, despre care el însuși spune: *Domnul m-a trimis să duc săracilor vestea cea bună, să vestesc un an de îndurare al Domnului și ziua iertării* (cf. *Lc 4,18-19*), observ că o singură dată în acest an, adică în ziua ispășirii, intra în sfânta sfintelor, ceea ce înseamnă că, după ce și-a îndeplinit misiunea, pătrunde în ceruri și se așază înaintea Tatălui pentru a-l face binevoitor față de neamul omenesc și pentru a se ruga pentru toți cei care cred în el.

Cunoscând această ispășire prin care îl face pe Tatăl binevoitor față de oameni, apostolul Ioan spune: *Copiii mei, vă scriu acestea ca să nu păcătuim. Dar dacă cineva ar păcătui, avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos, cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre* (cf. *1In 2,1-2*).

Dar și Paul amintește această ispășire când spune despre Cristos: *Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire în sângele lui prin credință* (cf. *Rom 3,25*). De aceea, ziua ispășirii va dura pentru noi până când lumea se va sfârși.

Cuvântul divin spune: *Să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispășirii de pe chivotul mărturiei, și astfel, nu va muri. Să ia din sângele vițelului și să stropască cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit* (cf. *Lev 16,12-14*).

I-a învățat pe vechii evrei cum trebuia să se celebreze ritualul ispășirii pentru oameni, care i se făcea lui Dumnezeu. Dar tu, care ai venit la adevăratul mare preot, la Cristos, care cu sângele său te-a împăcat cu Dumnezeu și te-a reconciliat cu Tatăl, nu te opri la sângele cărnii, ci învață să cunoști sângele Cuvântului, și ascultă-l pe el, care îți spune: *Acesta este sângele meu, care se varsă pentru voi spre iertarea păcatelor* (*Mt 26,28*).

Apoi, să nu ți se pară fără sens faptul că este stropit spre răsărit, ispășirea ți-a venit din răsărit. De acolo este bărbatul care are numele de Cel care Răsare și care a devenit mijlocitor al lui Dumnezeu și al oamenilor.

Deci pentru aceasta ești invitat să privești mereu spre răsărit, de unde răsare pentru tine soarele dreptății, de unde se naște pentru tine lumina, pentru ca tu să nu mai umbli în întuneric, nici să nu te surprindă în întuneric ziua din urmă. Pentru ca noaptea și întunericul ignoranței să nu se apropie de tine în taină; ca tu să te găsești mereu în lumina cunoașterii și în ziua luminoasă a credinței și să obții mereu lumina dragostei și a păcii.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 6,20; 7,2.3

R. Premergător pentru noi, Isus, Mielul fără pată, * a devenit pentru veșnicie mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

V. El este regele dreptății, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții. * A devenit.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Ex 19,4-6a

Voi ați văzut ce am făcut în Egipt, cum v-am purtat ca pe aripile unui vultur, pentru a vă aduce până la mine. Acum, dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu, veți fi partea mea aleasă între toate popoarele, căci tot pământul îmi aparține. Veți fi pentru mine o împărăție de preoți și un popor sfânt.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Era un slujbaş împărătesc al cărui fiu era bolnav în Cafarnaum. Acesta, auzind că Isus venise în Galileea, a început să-l roage să-i vindece fiul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Dumnezeu Tatăl, care ne învrednicește ca în această zi de post să-i aducem jertfă de laudă. Să-l invocăm:

Doamne, luminează-ne cu învățăturile tale cerești!

Dumnezeule atotputernic și îndurător, dăruiește-ne spirit de rugăciune și de pocăință,

– ca să ardem de iubire față de tine și față de oameni!

Fă-ne să colaborăm cu tine, ca toate să fie refăcute în Cristos

– și pământul să primească belșug de dreptate și de pace!
Dezvăluie-ne esența și valoarea întregii creații,

– ca să o unim cu noi în cântarea preamăririi tale!

Iartă-ne că nu am recunoscut prezența Fiului tău în cei săraci, în cei nenorociți și în cei care ne supără

– și nu l-am respectat pe el în acești frați ai noștri!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care reînnoiești lumea prin sacramentele tale minunate, te rugăm, dăruiește-i Bisericii tale harul să folosească tot mai bine darurile tale cerești și să nu fie lipsită nici de ajutoarele pământești. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Înț 11,23-24a

Doamne, tu te înduri de toți, pentru că toate le poți; și treci cu vederea păcatele oamenilor, ca ei să se convertească, pentru că tu iubești toate cele care sunt și nu urăști nimic din ceea ce ai făcut.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ*Ez 18,23*

Vreau eu oare moartea celui păcătos? zice Domnul Dumnezeu; nu doresc eu mai degrabă ca el să se întoarcă de la căile sale și să fie viu?

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*Is 58,6a.7*

Iată postul care-mi place: împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; pe cel gol îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Rom 12,1-2*

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

Ț. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Și-a dat seama tatăl că acela era ceasul în care îi spusese Isus: Fiul tău trăiește. Și a crezut el și toată casa lui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să fie preamărit Dumnezeu Tatăl, care ne-a făgăduit prin gura Fiului său că acelora care se înțeleg să ceară ceva în rugăciune, le va da orice i-ar cere. Întemeiați pe această făgăduință, să-l implorăm:

Fii îndurător, Doamne, cu poporul tău!

Doamne, tu ai desăvârșit în Cristos, Fiul tău, legea dată lui Moise pe muntele Sinaï:

– fă ca toți să o recunoască înscrisă în inimile lor și să o păstreze ca pe un legământ!

Dă superiorilor grijă pentru frații încredințați lor

– și învață-i pe supuși să-i ajute din toată inima!

Întărește cu puterea ta mintea și inima misionarilor

– și cheamă pe cât mai mulți ca să-i ajute!

Fă-i pe copii să crească din an în an în harul tău,

– iar pe cei tineri, să înainteze în iubirea ta și în desăvârșirea vieții!

Adu-ți aminte de toți frații noștri care au adormit în tine

– și fă-i părtași de viața veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care reînnoiești lumea prin sacramentele tale minunate, te rugăm, dăruiește-i Bisericii tale harul să folosească tot mai bine darurile tale cerești și să nu fie lipsită nici de ajutoarele pământești. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

℣. Iată, acum este timpul potrivit.

℞. Iată, acum este ziua mântuirii.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Leviticului

19,1-18.31-37

Poruncile care se referă la aproapele

¹ Domnul i-a vorbit lui Moise, zicând: ² „Vorbește întregii adunări a fiilor lui Israel și spune-le: Fiți sfinți, căci eu, Domnul, Dumnezeul vostru, sunt sfânt.

³ Fiecare dintre voi să-i cinstească pe mama sa și pe tatăl său și să păzească zilele mele de odihnă. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

⁴ Să nu vă întoarceți spre idoli și să nu vă faceți dumnezei turnați. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

⁵ Când veți aduce Domnului o jertfă de mulțumire, s-o aduceți așa ca să fie primită. ⁶ Jertfa să fie mâncată în ziua când o veți jertfi sau a doua zi; ce va mai rămâne până a treia zi să se ardă în foc. ⁷ Dacă va mânca cineva din ea a treia zi, faptul acesta va fi un lucru urât: jertfa nu va fi primită. ⁸ Cine va mânca din ea își va purta vina păcatului său, căci necinstește ce a fost închinat Domnului: omul acela va fi nimicit din poporul lui.

⁹ Când veți secera holdele țării, să nu seceri până la marginea ogorului tău și să nu strângi spicele rămase pe urma secerătorilor. ¹⁰ Nici să nu culegi boboșele care vor cădea din ei. Să le lași săracului și străinului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

¹¹ Să nu furați, să nu mințiți și să nu înșele nimeni pe aproapele său.

¹² Să nu jurați strâmb pe numele meu. Să nu necinstești numele Dumnezeului tău. Eu sunt Domnul.

¹³ Să nu asuprești pe aproapele tău și de la el să nu iei nimic cu forța. Să nu reții până a doua zi plata lucrătorului cu ziua.

¹⁴ Să nu vorbești de rău pe cel surd și să nu pui piedică înaintea orbului; să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul.

¹⁵ Să nu faci nedreptate la judecată; să nu cauți la fața celui sărac și să nu te sfiești de fața celui puternic, ci să judeci pe aproapele tău după dreptate. ¹⁶ Să nu umbli cu cleветiri împotriva celor din poporul tău. Să nu ceri pedeapsa cu moartea pentru aproapele tău. Eu sunt Domnul.

¹⁷ Să nu urăști pe fratele tău în inima ta; să nu te sfiești a-l dojeni pe aproapele tău, ca să nu porți păcatul lui.

¹⁸ Nu căuta să te răzbuni și nu țină supărare pe fiii poporului tău. Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Eu sunt Domnul.

³¹ Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

³² Să te ridici înaintea părului cărunț și să cinstești pe bătrân. Să te temi de Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul.

³³ Dacă un străin vine să locuiască împreună cu voi în țara voastră, să nu-l asupriți. ³⁴ Să vă purtați cu străinul care locuiește între voi ca și cu un băștinaș din mijlocul vostru; să-l iubiți ca pe voi înșivă, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.

³⁵ Să nu faceți nedreptate la judecată, nici în măsurile de lungime, nici în greutate, nici în măsurile de volum.

³⁶ Să aveți cântare drepte, greutate drepte, efe drepte și hine drepte. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, care v-am scos din țara Egiptului.

³⁷ Să păziți toate legile mele și toate poruncile mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul”.

RESPONSORIUL

Gal 5,14.13b; In 13,34

R. Toată legea este împlinită într-o singură poruncă: Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. * Slujiți-vă, prin iubire, unii pe alții.

Ψ. Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții. Așa cum eu v-am iubit pe voi, și voi să vă iubiți unii pe alții. * Slujiți-vă.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Leon cel Mare, papă*

(Pred. 10, despre Postul Mare, 3-5: PL 54, 299-301)

Binele dragostei

Domnul, în *Evanghelia după Ioan* spune: *Din aceasta vor recunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă vă veți iubi unii pe alții (In 13,35).* Iar în scrisorile aceluiași apostol se citește: *Iubiților, să ne iubim unii pe alții pentru că iubirea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și-l cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire (1In 4,7-8).*

De aceea, să se zdruncine sufletele credincioșilor și, printr-o examinare sinceră, să judece sentimentele intime ale inimii lor. Și dacă în conștiințele lor vor găsi vreun rod de dragoste să nu se îndoiască de prezența lui Dumnezeu în ei. Dacă vor să fie mai dispuși să primească un oaspete așa de ilustru, să-și dilate tot mai mult spațiul spiritului lor prin fapte de milostivire.

Dacă Dumnezeu este iubire, dragostea nu trebuie să aibă limite, pentru că divinitatea nu poate să fie închisă în vreo limită.

Praiubiților, este adevărat că pentru a exercita binele dragostei este potrivit orice timp. Totuși, aceste zile sunt potrivite în mod special. Cei care doresc să ajungă la Paștele Domnului cu sfințenia sufletului și a trupului să se străduiască la maximum să dobândească acea virtute în care sunt incluse toate celelalte în cel mai înalt grad și de care este acoperită mulțimea păcatelor.

Trebuie să ne pregătim să celebrăm misterul cel mai înalt dintre toate, misterul sângelui lui Isus Cristos care a șters fărădelegile noastre, să o facem prin jertfele milostivirii. Ceea ce ne-a dăruit bunătatea divină să dăm și noi celor care ne-au ofensat.

Generozitatea noastră să fie mai largă față de cei săraci și suferinzi, pentru ca să i se aducă mulțumire lui Dumnezeu de către glasurile multora. Hrana celui care are nevoie să fie susținută de posturile noastre. Nici o altă devoțiune a credincioșilor nu-i place mai mult Domnului ca aceea îndreptată spre săracii săi, și acolo unde găsește o milostivire iubitoare, acolo recunoaște chipul bunătății sale.

În aceste donații să nu existe teama că se vor diminua propriile bunuri, pentru că însăși bunăvoința este deja un mare bine, nici nu poate să lipsească spațiul pentru generozitate acolo unde Cristos satură și este săturat. În toate aceste fapte intervine acea mână care, frângând pâinea, o face să crească și, împărțind-o altora, o înmulțește.

Cel care dă de pomană s-o facă cu bucurie. Să fie sigur că va avea cel mai mare câștig atunci când va ține pentru sine minimul, așa cum spune fericitul apostol Paul: *Cel care dă sămânță semănătorului și pâine ca hrană vă va dărui și va înmulți sămânța voastră și va face să crească roadele dreptății voastre* (2Cor 9,10), în Cristos Isus, Domnul nostru, care viețuiește și domnește cu Tatăl și cu Duhul Sfânt în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Lc 6,38; Col 3,13b

R. Dați și vi se va da; * o măsură bună, îndesată, scuturată și cu vârf vi se va turna în poală.

V. Așa cum Domnul v-a dat vouă, la fel să dați și voi.
* O măsură.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

II 2,12-13

Acum întoarceți-vă la mine din toată inima, cu post, cu plâns și cu tânguire. Sfășiați-vă inimile, nu hainele, și întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeuul vostru, căci el este milostiv și îndurător, îndelung răbdător și plin de bunătate și se întristează de rău.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ș. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia *Benedictus*: Cel ce m-a făcut sănătos mi-a zis: Ia-ți patul și mergi în pace!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, care pe Fiul său unul-născut, Cuvântul făcut trup, ni l-a dăruit ca hrană de viață veșnică. Să-l rugăm:

Cuvântul lui Cristos

să locuiască în noi cu îmbeșugare!

Dă-ne, Doamne, harul să petrecem acest timp de post într-o ascultare mai statornică a cuvântului tău,

– ca să putem celebra cu mai multă evlavie marea solemnitate a lui Cristos, mielul nostru de Paști!

Duhul tău Sfânt să ne învețe,

– ca să-i putem îndemna pe calea adevărului și a binelui pe cei șovăielnici și rătăciți.

Dă-ne o înțelegere mai adâncă a misterului lui Cristos

– și puterea de a-l manifesta mai limpede prin viața noastră!

Purifică și reînnoiește Biserica ta în aceste zile de mântuire

– pentru ca ea să dea tot mai mult mărturie despre tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Acest timp sfânt de pocăință și de rugăciune să pregătească, Doamne, inimile credincioșilor tăi, pentru a primi cum se cuvine misterul pascal și a vesti lumii bucuria mântuirii. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

II 2,17

Preoții, slujitorii Domnului, să plângă între pridvor și altar și să zică: Iartă-ne, Doamne, iartă poporul tău! Nu da de ocară moștenirea ta, ca să nu-și bată joc de ea popoarele păgâne!

Ț. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeuule.

Ț. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Ier 3,25b

Am păcătuțit împotriva Domnului, Dumnezeuului nostru, noi și părinții noștri, din tinerețea noastră și până în ziua de azi, și n-am ascultat glasul Domnului, Dumnezeuului nostru.

Ț. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

Ț. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 58,1-2a

Strigă din toate puterile și nu te opri, dă drumul glasului să sune ca o trâmbiță, vestește poporului meu păcatele sale și casei lui Iacob fărădelegile sale. În fiecare zi mă caută și vor să afle căile mele, ca un neam care ar fi înfăptuit dreptatea și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Iac 2,14.17.18b

Ce folos, frații mei, dacă cineva spune că are credință, dar nu are fapte; oare poate credința să-l mântuiască? Credința, dacă nu are fapte, este moartă în ea însăși. Arată-mi credința ta fără fapte, iar eu îți voi arăta credința cu faptele mele.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Iată, te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul Isus, fiind înălțat pe cruce, a atras toate la sine. Să-l preamărim și să-l rugăm cu pietate:

Doamne, atrage toate la tine!

Lumina ce izvorăște din misterul crucii tale, Doamne,
să-i atragă pe toți,

- ca să te cunoască pe tine, calea, adevărul și viața!
- Tuturor celor însetați după tine dă-le apa cea vie,
- ca să nu înseteze în veci!

Luminează pe oamenii de știință și de artă,

- ca să-i apropie pe semenii lor de împărăția ta!

Trezește conștiința aceluia care s-au îndepărtat de tine
din cauza păcatelor sau a scandalului,

- ca să se întorcă la tine și să rămână în iubirea ta!

Primește-i în lăcașurile cerești pe toți frații noștri răpo-
sați,

- ca să se bucure împreună cu fericita Fecioară Maria și
cu toți sfinții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Acest timp sfânt de pocăință și de rugăciune să pre-
gătească, Doamne, inimile credincioșilor tăi pentru a
primi cum se cuvine misterul pascal și a vesti lumii
bucuria mântuirii. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și faceți pocăință.

R. Înnoiți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Numerilor

11,4-6.10-30

*Sfântul Duh a fost revărsat
asupra bătrânilor și a lui Iosue*

În zilele acelea, ⁴ adunării de oameni, care se afla în
mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar și fiii lui Israel
au început să plângă și să zică: „Cine ne va da carne să

mâncăm?⁵ Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt, și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi.⁶ Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochiul nostru nu vede decât mana aceasta”.

¹⁰ Moise a auzit poporul plângându-se, fiecare în familia lui și la ușa cortului său. Mânia Domnului s-a aprins cu țâric. Moise s-a întristat¹¹ și a zis Domnului: „Pentru ce măhnești tu pe slujitorul tău și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea ta, și ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg?¹² Oare eu am zămislit tot poporul acesta? Oare eu l-am născut, ca să-mi zici: «Poartă-l la sânul tău, cum poartă doica pe copil, până în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da»?¹³ De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei murmură înaintea mea, zicând: «Dă-ne carne ca să mâncăm!»¹⁴ Eu singur nu pot să port tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine.¹⁵ Decât să te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea”.

¹⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Adună șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, dintre cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la cortul întâlnirii și să se înfățișeze acolo împreună cu tine.¹⁷ Eu voi coborî și îți voi vorbi acolo; voi lua din duhul care este peste tine, și-l voi pune peste ei, ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului, și să n-o mai porți tu singur.¹⁸ Să spui poporului: Sfințiți-vă pentru mâine, și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului și ați zis: «Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!» Domnul vă va da carne și veți mânca.¹⁹ Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile,²⁰ ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nas și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru și pentru că v-ați plâns înaintea lui, zicând: «Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?»”²¹ Moise a zis: „Șase sute de mii de oameni care merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul

căruia sunt eu, și tu zici: «Le voi da carne și vor mânca o lună întregă!»²² Putem tăia oare atâtea oi și atâția boi, ca să ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca să le ajungă?»²³ Domnul i-a răspuns lui Moise: „Nu cumva s-a scurtat oare mâna Domnului? Vei vedea acum dacă ceea ce ți-am spus se va întâmpla sau nu”.

²⁴ Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați dintre bătrânii poporului și i-a pus în jurul cortului.²⁵ Domnul a coborât în nor, și i-a vorbit lui Moise; a luat din duhul care era peste el și l-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Și de îndată ce duhul s-a așezat peste ei, au început să profețească; dar apoi au încetat.²⁶ Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și duhul s-a așezat și peste ei; căci erau dintre cei înscriși, cu toate că nu se duseseră la cort. Și au început să profețească și ei în tabără.²⁷ Un tânăr a alergat și i-a dat de știre lui Moise, zicând: „Eldad și Medad profețesc în tabără”.²⁸ Și Iosue, fiul lui Nun, care îi slujea lui Moise din tinerețea lui, a luat cuvântul și a zis: „Domnul meu, Moise, oprește-i”.²⁹ Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din profeți și Domnul să-și trimită duhul lui peste ei!”³⁰ Apoi, Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.

RESPONSORIUL

Il 3,1bc.2b; Fap 1,8

R. Voi revărsa duhul meu peste toată făptura, iar fiii și fiicele voastre vor profeți. * În zilele acelea voi revărsa duhul meu.

V. Veți primi puterea Duhului Sfânt care va coborî peste voi și îmi veți fi martori până la marginile pământului. * În zilele acelea.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Maxim Mărturisitorul, abate

(Scris. 11: PG 91, 454-455)

*Milostivirea Domnului
față de cei care se căiesc de păcatele lor*

Toți predicatorii adevărului, toți slujitorii harului divin și cei care, de la început și până în zilele noastre, ne-au vorbit despre voința mântuitoare a lui Dumnezeu spun că nimic nu-i este atât de plăcut lui Dumnezeu și atât de conform cu iubirea sa cum este convertirea oamenilor printr-o căință sinceră de păcate.

Tocmai pentru a-i aduce din nou la sine pe oameni, Dumnezeu a făcut fapte minunate, a dat dovada bună-tății sale: Cuvântul Tatălui, printr-un act de umilință de nespus și printr-un act de condescendență, s-a făcut trup și a binevoit să locuiască între noi. A făcut, a pățimit și a spus tot ceea ce era necesar pentru a ne reconcilia pe noi, dușmani și adversari, cu Dumnezeu Tatăl. Ne-a chemat din nou la viață pe noi, care fuseserăm excluși.

Cuvântul divin nu numai că a vindecat bolile noastre prin puterea minunilor, dar a luat asupra sa și infirmitățile patimilor noastre, a plătit datoria noastră prin supliciul crucii, ca și cum ar fi fost vinovat el, cel nevinovat. Ne-a eliberat de păcate multe și teribile. În afară de aceasta, cu multe exemple ne-a stimulat să fim asemenea lui în înțelegere, în amabilitate și în iubirea perfectă față de frați.

Pentru aceasta, a spus: *Nu am venit să-i chem la convertire pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși (Lc 5,32)*. Și iarăși: *Nu cei sănătoși au nevoie de medic, ci bolnavii (Mt 9,12)*. De asemenea, a spus că a venit să caute oaia pierdută și că a fost trimis la oile risipite ale casei lui Israel. La fel, cu parabola drahmei pierdute s-a referit, chiar dacă în mod ascuns, la un aspect deosebit al misiunii sale: el a venit să recupereze imaginea divină desfigurată de păcat. Amintim apoi ceea ce spune într-o altă parabolă a sa: *Adevăr vă spun, tot așa va fi bucurie în cer pentru un păcătos care se convertește... (Lc 15,7)*.

Samariteanul milostiv din Evanghelia l-a îngrijit cu untdelemn și vin și a pansat rănile celui care căzuse în mâinile tâlharilor și fusese prădat de toate și părăsit în

drum, însângerat și pe jumătate mort. L-a pus pe animalul său de povară, l-a dus la un han, a plătit ceea ce era nevoie și a promis că se va îngriji de restul când se va întoarce.

Dumnezeu este acel tată iubitor care îl primește pe fiul risipitor, se apleacă asupra lui, este sensibil față de căința sa, îl îmbrățișează, îl îmbracă din nou cu podoabele gloriei sale paterne și nu-i reproșează nimic din ceea ce a comis. Cheamă înapoi la staul oia care s-a îndepărtat de cele o sută de oi ale lui Dumnezeu. După ce a găsit-o că rătăcea pe dealuri și pe munți, nu o conduce la staul îmbrâncind-o sau strigând amenințător, ci o pune pe umeri și o poartă nevătămată la restul turmei cu tandrețe și iubire.

El spune: *Veniți la mine, voi, cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă* (cf. Mt 11,28). Și iarăși: *Luați asupra voastră jugul meu* (Mt 11,29). Jugul sunt poruncile sau viața trăită conform preceptelor evanghelice. Apoi, referitor la greutate, poate apăsătoare și neplăcută pentru penitent, adaugă: *Jugul meu este lesne de purtat și povara mea este ușoară* (Mt 11,30).

Învățându-ne dreptatea și bunătatea lui Dumnezeu, ne poruncește: *Fiiți sfinți, fiți desăvârșiți, fiți milostivi ca Tatăl vostru cerească* (cf. Lc 6,36); *ierțați și vi se va ierta* (Lc 6,37) și iarăși: *Tot ceea ce vreți să vă faceți vouă oamenii faceți-le și voi lor* (Mt 7,12).

RESPONSORIUL

Cf. Ez 33,11; Ps 93 (94),19

R. Aș fi fost pierdut, dacă n-aș fi cunoscut îndurarea ta, Doamne. Tu ai spus: Nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; * tu, care ai chemat femeia canaaneană și vameșul la pocăință.

Ÿ. Când multe gânduri negre se frământă în inima mea, mângâierile tale îmi înviorează sufletul. * Tu, care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Dt 7,6b.8-9

Pe tine te-a ales Domnul, Dumnezeuul tău, ca, între toate popoarele care trăiesc pe pământ, tu să fii poporul care îi aparține lui în mod deosebit. Din dragoste către voi și din fidelitate față de jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, v-a scos Domnul cu puterea mâinii sale și v-a eliberat din casa sclaviei și din mâna lui faraon, regele Egiptului. Să știi deci că Domnul, Dumnezeuul tău, este Dumnezeuul cel adevărat, Dumnezeuul fidel, care își ține legământul și îndurarea lui ține până la al miilea neam pentru cei care îl iubesc și-i păzesc poruncile.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Cel care ascultă cuvântul meu și crede în acela care m-a trimis are viață veșnică, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Dumnezeu Tatăl, care ne purifică inimile și ne întărește în iubire prin revărsarea Duhului Sfânt și prin lucrarea lui în noi. Să-l implorăm stăruitor:

Dă-ne, Doamne, Duhul tău Sfânt!

Dă-ne harul să primim întotdeauna cu recunoștință cele bune din mâna ta

- și să le acceptăm și pe cele rele cu răbdare!
- Dăruiește-ne să nu căutăm iubirea numai în lucrurile mari,
- ci să o trăim neconținut în viața de fiecare zi!

Învăță-ne să ne lipsim de tot ce este de prisos,
 – pentru a-i putea ajuta pe frații noștri nevoiași!
 Fă-ne să purtăm în trupul nostru moartea Fiului tău,
 – tu, care ne-ai dăruit viața în trupul lui!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care celor drepti le dai răsplată, iar păcătoșilor iertare prin pocăință, ascultă-ne cu milă rugăciunea, pentru ca mărturisirea vinovăției noastre să ne dobândească iertarea păcatelor. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au sosit zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 18,30b-32

Convertiți-vă și faceți pocăință pentru toate nelegiuirile voastre, ca să nu vă ducă fărădelegea la pieire. Îndepărtați de la voi toate nelegiuirile voastre, făuriți-vă o inimă nouă și un duh nou! De ce vreți să muriți, voi, cei din casa lui Israel? Pentru că eu nu vreau moartea păcătosului, spune Domnul Dumnezeu. Convertiți-vă și veți trăi!

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Zah 1,3b-4b

Întoarceți-vă la mine, zice Domnul oștirilor și mă voi întoarce și eu la voi. Nu fiți ca părinții voștri, cărora

le vorbeau profeții de mai înainte, zicând: Întoarceți-vă de la căile voastre cele rele și de la gândurile voastre cele rele dar ei n-au ascultat.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Dan 4,24b

Răscumpără-ți păcatele tale prin pomeni și nelegiuirile tale prin fapte de îndurare față de cei sărmani. Astfel, îți va merge bine vreme îndelungată.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,12b-15a

Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți, după bunăvoința sa. Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

℣. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la *Magnificat*: Nu pot face nimic de la mine însumi. Precum aud, judec, și judecata mea este dreaptă, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Slavă și cinste lui Dumnezeu, care a întărit legământul cel nou și veșnic cu poporul său în sângele lui Cristos și-l reînnoiește în sacramentul altarului! Să-l rugăm, zicând:

Binecuvântează, Doamne, poporul tău!

Călăuzește, Doamne, după voința ta, gândurile popoarelor și ale celor care le conduc,

– ca să lucreze cu sinceritate spre binele tuturor!

Spoarește evlavia acelor care, părăsind toate, l-au urmat pe Cristos,

– ca să ofere oamenilor mărturia strălucită a sfințeniei Bisericii și exemple de viață!

Tu, care i-ai făcut pe toți oamenii după chipul tău,

– fă-i să se ferească de orice discriminare!

Adu-i înapoi la prietenia ta și la adevărul tău pe toți cei rătăciți

– și învață-ne să le dăm ajutor!

Cheamă-i pe cei răposați să intre în slava ta

– și să te laude într-un glas în vecii vecilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care celor drepți le dai răsplătă, iar păcătoșilor iertare prin pocăință, ascultă-ne cu milă rugăciunea, pentru ca mărturisirea vinovăției noastre să ne dobândească iertarea păcatelor. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

℣. Cine meditează legea Domnului.

℞. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Numerilor

12,16–13,1-3a.17-33

Moise a trimis exploratori în Canaan

În zilele acelea, ^{12,16} poporul a plecat de la Hașerot și și-a așezat tabăra în pustiul Paran.

^{13,1} Acolo, Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis: ² „Trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului pe care o dau fiilor lui Israel. Să trimiți câte un om pentru fiecare dintre semințiile părinților lor, toți să fie dintre căpeteniile lor”.

^{3a} Moise i-a trimis din pustiul Paran, după porunca Domnului.

¹⁷ Moise i-a trimis să iscodească țara Canaanului. El le-a zis: „Mergeți de aici spre miazăzi, și apoi să vă urcați pe munte. ¹⁸ Vedeți țara, vedeți cum este, cum este poporul care o locuiește, dacă este tare sau slab, dacă este mic sau mare la număr; ¹⁹ vedeți cum este țara în care locuiește: dacă este bună sau rea; cum sunt cetățile în care locuiește: dacă sunt deschise sau întărite; ²⁰ cum este pământul: dacă este gras sau sterp, dacă sunt sau nu copaci pe el. Fiți curajoși și luați cu voi roade din țară”. Era pe vremea când încep să se coacă strugurii.

²¹ Ei s-au suit și au iscodit țara de la pustiul Sin până la Rehob, pe drumul care duce la Hamat. ²² S-au suit pe la miazăzi și au mers până la Hebron, unde se aflau Ahiman, Șeșai și Talmai, fiii lui Anac. Hebronul fusese zidit cu șapte ani înainte de cetatea Ţoan din Egipt. ²³ Au ajuns până la valea Eșcol; acolo au tăiat o ramură de viță cu un strugure și l-au dus câte doi cu ajutorul unei prăjini; au luat și rodii și smochine. ²⁴ Locul acela l-au numit valea Eșcol (strugure), din pricina strugurelui pe care l-au tăiat de acolo fiii lui Israel.

²⁵ S-au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile împlinite. ²⁶ Au plecat și au ajuns la Moise și la Aron și la toată adunarea fiilor lui Israel, la Cadeș, în pustiul Paran. Le-au adus știri, lor și întregii adunări, și

le-au arătat roadele țării. ²⁷ Iată ce i-au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în țară în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere, și iată-i roadele. ²⁸ Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari. Ba încă i-am văzut acolo și pe fiii lui Anac. ²⁹ Amaleciții locuiesc ținutul de la miazăzi; iebuseii și amoreii locuiesc în munți; și canaanenii și heteii locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului”.

³⁰ Caleb a potolit poporul, care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: „Veniți, să mergem și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!” ³¹ Dar bărbații care fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să mergem împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi”. ³² Și au răspândit printre fiii lui Israel zvonuri rele despre țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Țara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o țară care îi mănâncă pe locuitorii ei; toți aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă. ³³ Apoi am mai văzut în ea uriași, pe fiii lui Anac, care se trag din neamul uriașilor: în ochii noștri, ca și în ochii lor, parcă eram niște lăcuste.

RESPONSORIUL

Dt 1,31a.32.26.27a

R. Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat prin pustiu așa cum un om îl poartă pe fiul său. * Dar nici așa nu ați crezut în Domnul, Dumnezeul vostru.

Ÿ. Voi n-ați vrut să vă duceți, ci, neîncrezători în cuvântul Domnului, Dumnezeului vostru, ați murmurat împotriva lui. * Dar nici așa.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 15, Despre pătimirea Domnului, 3-4:
PL 54, 366-367)

Contemplarea pătimirii Domnului

Cel care cu adevărat vrea să cinstească pătimirea Domnului trebuie să-l privească cu ochii inimii pe Isus

răstignit, în așa fel încât să recunoască în trupul său propriul trup.

Să tremure creatura în fața supliciului Răscumpărătorului său. Să crape pietrele inimilor necredincioase și, dând la o parte orice obstacol, să iasă afară cei care zăceau în groapă. Să apară și acum în cetatea sfântă, adică în Biserica lui Dumnezeu, semnele învierii viitoare și să se împlinească acum în inimi ceea ce trebuie să se verifice în trupuri.

Nimănui nu-i este refuzată victoria crucii, chiar dacă este slab și fără apărare, și nu există om căruia să nu-i aducă ajutor mijlocirea lui Cristos. Dacă a folosit multora care se purtau cu cruzime față de el, cu cât mai mare beneficiu va aduce celor care se îndreaptă spre el?

Ignoranța necredinței a fost ștearsă. A fost redusă dificultatea drumului. Sângele sacru al lui Cristos a stins focul acelei săbii care bloca accesul spre împărăția vieții. Întunericul nopții vechi a cedat locul luminii adevărate.

Poporul creștin este invitat la bogățiile paradisiului. Pentru toți cei botezați se deschide trecerea pentru întoarcerea în patria pierdută, afară de cazul în care vreunul nu vrea să se închidă de la sine pentru acea cale care s-a deschis chiar și pentru credința tâlharului.

Să ne străduim ca activitățile vieții prezente să nu creeze în noi fie prea multă neliniște, fie prea multă prezumție, așa încât să anuleze angajarea noastră de a ne conforma cu Răscumpărătorul nostru, prin imitarea exemplelor sale. Într-adevăr, el nu a făcut sau suferit nimic decât pentru mântuirea noastră, pentru ca puterea, care era în cap, să fie posedată și de trup.

Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14) nelăsând lipsit de milostivire pe nimeni, cu excepția celui care refuză să creadă. Cum va putea să rămână în afara comuniunii cu Cristos cel care îl primește pe cel care a luat însăși natura sa și este renăscut de același Duh, prin lucrarea căruia s-a născut Cristos? Cine nu l-ar considera de condiția noastră umană, știind că în

viața sa era loc pentru folosirea hranei, pentru odihnă, somn, neliniști, tristețe, compasiune și lacrimi?

Tocmai pentru că această natură a noastră trebuia să fie vindecată de vechile răni și purificată de drojdia păcatului, Fiul unu-născut al lui Dumnezeu s-a făcut și Fiul Omului și a reunit în sine natura autentică a omenității și plinătatea dumnezeirii.

Ne aparține ceea ce zace fără viață în mormânt, ceea ce a înviat a treia zi, ceea ce s-a suit deasupra tuturor înălțimilor la dreapta maiestății Tatălui. Rezultă că, dacă umblăm pe calea poruncilor sale și nu ne rușinăm să mărturisim ceea ce el a realizat în umiliința trupului pentru mântuirea noastră, vom fi și noi părtași la gloria sa. Atunci se va împlini, cu siguranță, ceea ce el a vestit: *Oricine va da mărturie pentru mine înaintea oamenilor, voi da și eu mărturie înaintea Tatălui meu cel din ceruri (Mt 10,32).*

RESPONSORIUL

1Cor 1,18.23

℟. Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd. * Dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.

℣. Noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni. * Dar pentru noi.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Rg 8,51-53a

Noi suntem poporul tău, Doamne, și moștenirea ta. Ochii tăi să fie deschiși la cererea slujitorului tău și a poporului tău, Israel, și să ne ascuți în tot ce-ți vom cere. Căci tu ne-ai ales ca moștenire a ta dintre toate celelalte popoare ale pământului.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

☩. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul mă eliberează de lațul vânătorului.

Ant. la *Benedictus*: Eu nu am trebuință de mărturia vreunui om, dar spun acestea ca să fiți mântuiți, zice Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu, care s-a dezvăluit pe sine în Cristos, și să-l implorăm din inimă:

Amintește-ți de noi, Doamne, căci suntem fiii tăi!

Dă-ne o înțelegere mai adâncă a misterului Bisericii,
– ca ea să fie pentru noi și pentru toți oamenii sacrament de mântuire!

Iubitorule de oameni, fă-ne să contribuim la creșterea cetății pământești

– și în toate să tindem spre împărăția ta!

Dăruiește-ne harul să alergăm însetați la Cristos,

– care s-a făcut pentru noi izvor de apă vie!

Iartă fărădelegile noastre

– și îndreaptă pașii noștri pe calea dreptății și a sincerității!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Implorăm cu umilință, Doamne, îndurarea ta, pentru ca noi, slujitorii tăi, iertați de păcate prin pocăință și sfințiți prin fapte bune, să perseverăm cu sinceritate în împlinirea poruncilor tale, și astfel, să ajungem cu inimi curate la sărbătoarea Paștelui. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,6-7

Căutați-l pe Domnul cât timp îl mai puteți găsi, invocați-l câtă vreme este aproape de voi. Cel rău să-și părească drumul lui și omul nelegiuit gândurile lui, să se întoarcă la Domnul, căci se va îndura de el, la Dumnezeuul nostru, care este mult iertător.

☩. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

☩. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Dt 30,2-3a

Când te vei întoarce la Domnul, Dumnezeuul tău, și vei asculta de glasul lui din toată inima ta și din tot sufletul tău, tu și copiii tăi, după cum îți poruncește azi, atunci Domnul, Dumnezeuul tău, îi va aduce înapoi pe robii tăi și va avea milă de tine.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,35-36

Nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată. Căci aveți nevoie de răbdare, pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Iac 4,7-8.10

Supuneți-vă lui Dumnezeu; împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi; apropiați-vă de Dumnezeu și el se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor! Purificați-vă inimile, voi, cei cu inima împărțită! Umițiți-vă în fața Domnului și el vă va înălța!

RESPONSORIUL SCURT

R. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

V. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la *Magnificat*: Faptele pe care le săvârșesc dau mărturie despre mine că Tatăl m-a trimis, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să preamărim îndurarea lui Dumnezeu, care ne luminează cu harul Duhului Sfânt, ca să răspândim lumină prin fapte de dreptate și de credință. Să-l rugăm, spunând:

*Dă viață, Doamne,
poporului răscumpărat de Cristos!*

Dumnezeule, izvorul și făuritorul sfințeniei, unește-i mai strâns cu Cristos, prin misterul euharistic, pe episcopi, pe preoți și pe diaconi,

– ca să crească neconținut în ei harul primit prin impunerea mâinilor!

Învăță-i pe credincioșii tăi să ia parte cu însuflețire și vrednicie la masa cuvântului și a trupului lui Cristos,

– ca să păstreze în viața și în purtarea lor ceea ce au primit prin credință și sacrament!

Dă-ne harul să recunoaștem demnitatea fiecărui om, amintindu-ne că este răscumpărat cu sângele Fiului tău,

– ca să respectăm libertatea și conștiința fraților noștri!

Dă-le oamenilor harul să-și înfrâneze dorința nemăsurată după bunuri pământești

– și să vină în ajutorul celor lipsiți!

Îndură-te de credincioșii pe care i-ai chemat astăzi la tine din această viață

– și dăruiește-le fericirea veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Implorăm cu umilință, Doamne, îndurarea ta, pentru ca noi, slujitorii tăi, iertați de păcate prin pocăință și sfințiți prin fapte bune, să perseverăm cu sinceritate în împlinirea poruncilor tale și astfel să ajungem cu inimi curate la sărbătoarea Paștelui. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru.

℞. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Numerilor

14,1-25

Răzvrătirea poporului și rugăciunea lui Moise

În zilele acelea, ¹ toată adunarea a ridicat glasul și a început să strige. Și poporul a plâns în noaptea aceea. ² Toți fiii lui Israel au murmurat împotriva lui Moise și Aron, și toată adunarea le-a zis: „De ce nu am murit noi în țara Egiptului sau de ce nu am murit în pustiu acestă? ³ Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar soțiile noastre și copiii noștri vor fi luați captivi? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?” ⁴ Și au zis unul către altul: „Să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt”.

⁵ Când au auzit acestea, Moise și Aron au căzut cu fața la pământ în fața întregii adunări a fiilor lui Israel, care era strânsă împreună. ⁶ Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosue, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele, ⁷ și au vorbit astfel întregii adunări a fiilor lui Israel: „Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată. ⁸ Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere. ⁹ Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca precum pâinea. Ei nu mai au nici un sprijin. Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!”

¹⁰ Toată adunarea voia să-i ucidă cu pietre, când gloria Domnului s-a arătat peste cortul întâlnirii, înaintea tuturor fiilor lui Israel. ¹¹ Și Domnul i-a zis lui Moise: „Până când mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?” ¹² De aceea, îl voi lovi cu ciumă și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât el”.

¹³ Moise i-a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos poporul acesta prin puterea ta. ¹⁴ Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că te arătai în chip văzut, tu, Domnul; că norul tău stă peste ei; că tu mergi înaintea lui, ziua într-un stâlp de nor și noaptea într-un stâlp de foc. ¹⁵ Dacă omori poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, care au auzit vorbindu-se de tine, vor zice: ¹⁶ „Domnul n-avea putere să ducă poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorât în pustiu!” ¹⁷ Acum, să se arate puterea Domnului în mărirea ei, cum ai spus când ai zis: ¹⁸ „Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu-l ține pe cel vinovat drept nevinovat, și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la a treia și a patra generație. ¹⁹ Iartă deci fărădelegea poporului acestuia, după

mărimea îndurării tale, așa cum ai iertat poporul acesta din Egipt până aici”.

²⁰ Și Domnul a spus: „Iert cum ai cerut. ²¹ Dar pe cât este de adevărat că eu sunt viu și că slava Domnului va umple tot pământul, ²² pe atât este de adevărat că toți cei ce au văzut cu ochii lor slava mea și minunile pe care le-am făcut în Egipt și în pustiu, și totuși m-au ispitit de zece ori și n-au ascultat glasul meu, ²³ toți aceia nu vor vedea țara pe care am jurat părinților lor că le-o voi da, și anume, toți cei ce m-au nesocotit n-o vor vedea. ²⁴ Iar pentru că robul meu, Caleb, a fost însuflețit de un alt duh și a urmat întru totul calea mea, îl voi face să intre în țara în care s-a dus, și urmașii lui o vor stăpâni. ²⁵ Amaleciții și canaaneenii locuiesc valea aceasta: deci, mâine, întoarceți-vă și plecați în pustiu, pe calea care duce spre Marea Roșie”.

RESPONSORIUL

Ps 102 (103),8.9.13.14

R. Domnul este îndurător și milostiv, el este îndelung răbdător și plin de bunăvoință. El nu dojenește la nesfârșit, nici nu poartă pe veci mânie. * Așa cum un tată se îndură de fiii săi, la fel se îndură Domnul de cei care se tem de el.

V. Căci el știe din ce am fost făcuți și nu uită că suntem țărână. * Așa cum.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile pascale* ale sfântului Atanasiu, episcop

(Scris. 5, 1-2: PG 26, 1379-1380)

Misterul pascal îi reunește în unitatea credinței pe cei care sunt departe

Frații mei, este frumos de a trece de la o sărbătoare la alta, de a trece de la o rugăciune la alta și, în sfârșit, de la o celebrare la alta. Acum este aproape timpul care ne aduce și ne face cunoscut un început nou, ziua sfântului Paște, în care Domnul s-a jertfit. Noi ne alimentăm din hrana sa și ne desfătăm întotdeauna sufletul cu sângele său prețios, ca și cum am scoate dintr-un

izvor. Totuși, ne este întotdeauna sete și ardem întotdeauna de dorință. Însă, Mântuitorul nostru este aproape de cel care se simte însetat și, prin bunăvoința sa, îi invită la sine în ziua de sărbătoare pe cei care au inimile însetate, conform cuvântului său: *Cui îi este sete să vină la mine și să bea (In 7,37)*.

Dar, pentru a stinge arșița interioară, nu este necesar a duce gura la izvor, este suficient să cerem apă chiar izvorului. Harul celebrării festive nu este limitat la un singur moment, nici nu se stinge raza sa strălucitoare la apusul soarelui, ci rămâne mereu disponibilă pentru spiritul celui care o dorește. Exercițiul o forță continuă asupra celor care au deja mintea luminată și meditează zi și noapte Sfânta Scriptură. Aceștia sunt ca acel om care este numit fericit, după cum este scris în psalm: *Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, nu zăbovește pe calea păcătoșilor și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc, dar își găsește plăcerea în legea Domnului și la legea lui cugetă ziua și noaptea (Ps 1,1-2)*.

Prin urmare, dragii mei, Dumnezeu, care a instituit pentru noi această sărbătoare, ne dă și harul de a o celebra în fiecare an. El, care, pentru mântuirea noastră, l-a dat la moarte pe Fiul său, pentru același motiv, ne dăruiește această sărbătoare care se remarcă între celelalte din cursul anului. Celebrarea liturgică ne susține în necazurile pe care le întâlnim în lumea aceasta. Prin aceasta, Dumnezeu ne acordă acea bucurie a mântuirii, care mărește fraternitatea. Prin acțiunea sacramentală a sărbătorii, ne contopește într-o unică adunare, ne unește pe toți în mod spiritual și ne face să-i simțim aproape chiar și pe cei de departe. Celebrarea Bisericii ne oferă modul de a ne ruga împreună și de a înălța în mod comunitar mulțumirea noastră către Dumnezeu. Aceasta este chiar o exigență proprie a oricărei sărbători liturgice. Este o minune a bunătății lui Dumnezeu aceea de a ne face să-i simțim solidari în celebrare și de a-i aduce în unitatea credinței pe cei de departe și pe cei de aproape, pe cei prezenți și pe cei absenți.

RESPONSORIUL

Cf. *Sof* 3,8.9; *In* 12,32

R. Așteaptă-mă, spune Domnul, până când mă voi ridica la judecată; * atunci, voi da popoarelor buze curate, încât toți vor invoca numele Domnului și îl vor sluji.

V. Eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine. * Atunci.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 53,11b-12

Prin suferințele sale, cel drept, servitorul meu, va îndreptăți mulțimile; va lua asupra sa fărădelegile lor. Pentru aceasta, îi voi da mulțimile drept moștenire și va împărți prada cu cei puternici ca răsplată că s-a dat pe sine la moarte și că a fost numărat printre făcătorii de rele: El însă a purtat păcatele celor mulți și mijlocește pentru cei păcătoși.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Și pe mine mă știți și știți de unde sunt. Eu n-am venit de la mine, ci Tatăl meu m-a trimis, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai urcat la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănilile noastre!

(Doamne, îndură-te de noi!)

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care, atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai pregătit ajutoare pe măsura slăbiciunii noastre. Dă-ne, te rugăm, harul să primim cu bucurie răscumpărarea adusă de Cristos și să o mărturisim prin trăirea noastră. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 55,3

Deschideți-vă urechile! Veniți la mine! Ascultați, ca sufletul vostru să rămână viu. Voi încheia cu voi un legământ veșnic, împlinind față de voi promisiunile făcute lui David.

V. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

R. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Ier 3,12b.14a*

Întoarceți-vă, zice Domnul și nu-mi voi întoarce fața de la voi, căci sunt milostiv și nu țin mânia pe veci. Întoarceți-vă, copii răzvrătiți, zice Domnul.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Iac 1,27

Religiozitatea curată și fără pată înaintea lui Dumnezeu și a Tatălui este aceasta: a-i vizita pe orfani și pe văduve în necazurile lor și a se păstra nepătați de lume.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Iac 5,16.19-20

Mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Rugăciunea stăruitoare a celui drept poate înfăptui multe. Frații mei, dacă cineva dintre voi rătăcește departe de adevăr și un altul îl întoarce, să știe că cel care îl întoarce pe un păcătos de pe drumul rătăcit își va salva sufletul de la moarte și va acoperi o mulțime de păcate.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Nimeni nu a pus mâna pe Isus, fiindcă nu venise încă ceasul lui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea și, înviind din morți, ne-a făcut părtași de viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Sfințește, Doamne,

poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în misterul pătimirii tale prin pocăință,

– ca să dobândim gloria învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mânășilor,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește-le credincioșilor ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se arate în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai pregătit ajutoare pe măsura slăbiciunii noastre. Dă-ne, te rugăm, harul să primim cu bucurie răscumpărarea adusă de Cristos și să o mărturisim prin trăirea noastră. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

☩. Cine face adevărul vine la lumină.

✠. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Numerilor

20,1-13; 21,4-9

Apa de la Meriba. Șarpele de aramă

În zilele acelea, ^{20,1} toată adunarea fiilor lui Israel a ajuns în pustiul Sin în luna întâi. Și poporul s-a oprit la Cadeș. Acolo a murit și a fost îngropată Miriam.

² Adunarea nu avea apă. Și s-au răsculat împotriva lui Moise și împotriva lui Aron. ³ Poporul a căutat ceartă cu Moise. Ei au zis: „Ce bine ar fi fost să fi murit noi, când au murit frații noștri înaintea Domnului!

⁴ Pentru ce ați adus adunarea Domnului în pustiul acesta, ca să murim aici, noi și vitele noastre? ⁵ Pentru ce ne-ați scos din Egipt și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță de vie, nici rodii, nici apă de băut?”

⁶ Moise și Aron au plecat de la adunare și s-au dus la ușa cortului întâlnirii. Au căzut cu fața la pământ și li s-a arătat slava Domnului. ⁷ Domnul i-a vorbit lui Moise și i-a zis: ⁸ „Ia toiagul și cheamă adunarea, tu și fratele tău, Aron. Să vorbiți stâncii acesteia în fața lor, și ea va da apă. Să le scoți astfel apă din stâncă, și să potolești setea adunării și a vitelor lor”.

⁹ Moise a luat toiagul dinaintea Domnului, cum îi poruncise Domnul. ¹⁰ Moise și Aron au chemat adunarea înaintea stâncii. Și Moise le-a zis: „Ascultați, răzvrătiților! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?” ¹¹ Apoi, Moise a ridicat mâna, și a lovit stânca de două ori cu toiagul. Și a ieșit apă din belșug, așa încât a băut și adunarea, și au băut și vitele.

¹² Atunci, Domnul i-a zis lui Moise și lui Aron: „Pentru că n-ați crezut în mine, ca să mă sfințiți înaintea

fiilor lui Israel, nu voi veți duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau”.¹³ Acestea sunt apele Meriba, unde s-au certat fiii lui Israel cu Domnul care și-a arătat sfințenia înaintea lor.

^{21.4} Evreii au plecat de la muntele Hor pe drumul care duce spre Marea Roșie, ca să ocolească țara Edomului. Din cauza drumului și a oboselii, poporul și-a pierdut răbdarea⁵ și a vorbit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise: „Pentru ce ne-ați scos din Egipt? Ca să murim în pustiu? Nu avem pâine, nu este nici apă și ni s-a făcut silă de această hrană mizerabilă”.

⁶ Atunci, Domnul a trimis împotriva poporului șerpi veninoși. Murind mulți din cauza mușcăturilor,⁷ poporul a venit la Moise și a zis: „Am păcătuit împotriva Domnului și împotriva ta. Roagă-te Domnului, ca să depărteze de la noi șerpii”. Moise s-a rugat pentru popor.⁸ Și Domnul i-a zis lui Moise: „Fă un șarpe de aramă și pune-l pe un stâlp; oricine ar fi mușcat să privească spre el și va trăi”.⁹ Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus pe un stâlp; și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă se vindeca.

RESPONSORIUL

In 3,14.15.17

R. După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat Fiul Omului, * pentru ca oricine crede în el să aibă viața veșnică.

Ÿ. Căci Dumnezeu nu l-a trimis pe Fiul său în lume, ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin el.
* Pentru ca.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală
despre Biserica în lumea contemporană, *Gaudium et spes*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 37-38)

Purificarea activităților umane în misterul pascal

Sfânta Scriptură, în concordanță cu experiența veacurilor, îi învață pe oameni că progresul uman, care este

un mare bine al omului, comportă totuși o tentație gravă: când se tulbură ordinea valorilor iar binele și răul se amestecă, indivizii și grupurile au în vedere numai interesele proprii, nu și ale altora.

Astfel, lumea nu mai este spațiul unei adevărate fraternități, în timp ce creșterea puterii omenirii amenință deja să distrugă însuși neamul omenesc.

Dacă cineva se întreabă, așadar, cum poate fi învinsă această nenorocire, creștinii afirmă că toate activitățile omului, care sunt zilnic puse în primejdie prin trufie și prin iubirea neorânduită de sine, trebuie purificate și duse la desăvârșire prin crucea și învierea lui Cristos.

Într-adevăr, răscumpărat de Cristos și transformat în făptură nouă, în Duhul Sfânt, omul poate și trebuie să iubească lucrurile create de Dumnezeu. De la Dumnezeu le-a primit și le privește și le respectă ca izvorând din mâna lui Dumnezeu.

Mulțumind pentru ele Binefăcătorului, folosindu-se și bucurându-se de făpturi în sărăcia și libertatea spiritului, omul intră în adevărata posesie a lumii, ca unul care nu are nimic, și totuși, stăpânește toate. *Căci toate sunt ale voastre, iar voi sunteți ai lui Cristos, iar Cristos, al lui Dumnezeu (1 Cor 3,22-23).*

Cuvântul lui Dumnezeu, prin care toate s-au făcut, el însuși făcut trup și locuind pe pământul oamenilor, a intrat ca omul desăvârșit în istoria lumii, asumând-o și refăcând-o în sine. El ne revelează că *Dumnezeu este iubire (1In 4,8)* și, în același timp, ne învață că legea fundamentală a perfecțiunii omenești și, de aici, a transformării lumii este noua poruncă a iubirii.

Acelora care cred în dragostea lui Dumnezeu, el le dă certitudinea că tuturor oamenilor le este deschisă calea iubirii și că strădania de a instaura fraternitatea universală nu este zadarnică. În același timp, îi avertizează că această iubire nu trebuie căutată numai în lucrurile mari, ci și, în primul rând, în împrejurările obișnuite ale vieții.

Îndurând moartea pentru noi toți, păcătoșii, prin pilda sa, ne învață că trebuie să purtăm crucea pe care

trupul și lumea o pun pe umerii celor care caută pacea și dreptatea.

Rânduit Domn prin învierea sa, Cristos, căruia i-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ, lucrează de acum înainte în inimile oamenilor prin puterea Duhului său, nu numai trezind dorința după lumea viitoare, ci prin însuși acest fapt însuflețind, purificând și întărind acele aspirații generoase prin care familia umană se străduiește să-și umanizeze viața și să supună acestui scop întreg pământul.

Darurile Duhului sunt însă diferite: pe unii îi cheamă să dea mărturie limpede pentru dorul după lăcașul ceresc și să-l păstreze viu în familia umană, pe alții îi cheamă să se dedice slujirii pământești a oamenilor, pregătind prin însăși această slujire premisele pentru împărăția cerurilor.

Pe toți însă îi eliberează, așa încât, lepădându-se de egoism și adunând în slujba vieții omului toate energiile pământești, să se avânte spre viitor, spre acel timp în care omenirea însăși va deveni o jertfă plăcută lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

2Cor 5,15; Rom 4,25

R. Cristos a murit pentru toți, * pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

V. A fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați. * Pentru ca.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 1,16-18

Spălați-vă, curățați-vă, înlăturați dinaintea ochilor mei faptele voastre rele, încetați de a mai face răul! Învățați să faceți binele: căutați dreptatea, ocrotiți-l pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați-o pe

vădುವ. Veniți să facem judecată, zice Domnul: de-ar fi păcatele voastre ca purpura, se vor face albe ca zăpada, și de-ar fi roșii cum este carminul, se vor face albe ca lâna.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Niciodată nu a vorbit vreun om cum vorbește omul acesta!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem mulțumiri pururea și în tot locul lui Cristos, mântuitorul nostru, și să-l implorăm cu încredere:

Ajută-ne, Doamne, cu harul tău!

Dăruiește-ne harul să ne păstrăm trupul neprihănit,

– ca să poată locui în el Duhul tău Sfânt!

Învăță-ne încă de dimineață să ne punem în slujba fraților noștri

– și ziua întreagă să împlinim în toate voia ta!

Dă-ne harul să căutăm pâinea care dănuie spre viața de veci,

– și pe care tu ne-o dăruiești nouă!

Să mijlocească pentru noi Maica ta, scăparea păcătoșilor,

– ca să ne ierți cu bunătate păcatele!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca lucrarea îndurării tale să ne călăuzească inimile, pentru că fără tine nu putem să fim plăcuți înaintea ta. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,19-20

Pe cei pe care îi iubesc, eu îi mustru și îi îndrept. Fii deci plin de zel și convertește-te! Iată, eu stau la ușa și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

☩. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

☩. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 44,21-22

Adu-ți aminte că tu ești slujitorul meu; eu te-am format, tu ești servitorul meu, Israele, tu nu mă vei înșela. Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca ceața: întoarce-te la mine, căci eu te-am răscumpărat.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Dumnezeu nu permite să fie luat în râs. Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața cea veșnică.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A V-A DIN POSTUL MARE

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 33.

Ant. 1 Voi pune legea mea în inimile lor și eu voi fi Dumnezeu lor, iar ei vor fi poporul meu.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 939.

Ant. 2 Toate le socotesc pagubă față de înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, Domnul meu.

Ant. 3 Deși era Fiul lui Dumnezeu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,18-21

Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără meteahnă și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit, pentru voi, în timpurile de pe urmă. Prin el, voi credeți în Dumnezeu care l-a înviat din morți și i-a dat mărirea, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

Ant. la Magnificat

Anul A

Lazăr, prietenul nostru, doarme; să mergem să-l trezim din somn!

Anul B

Grăuntele de grâu, căzând în pământ, dacă nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod.

Anul C

Isus, aplecându-se, scria cu degetul pe pământ. Cine dintre voi e fără păcat să arunce piatra cel dintâi asupra ei.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care s-a făcut învățătorul, modelul și fratele nostru. Să-l implorăm spunându-i:

Doamne, dă viață poporului tău!

Cristoase, care te-ai făcut asemenea nouă întru toate afară de păcat, învață-ne să ne bucurăm cu cei care se bucură și să plângem cu cei care plâng,

– pentru ca iubirea noastră să crească din zi în zi!

Dă-ne harul să te slujim pe tine

– în frații noștri flămânzi și însetați!

Tu, care l-ai ridicat pe Lazăr din somnul morții,

– readu-i la viață, prin credință și pocăință, pe cei morți sufletește prin păcat!

Sporește numărul celor care te urmează mai îndeaproape și mai desăvârșit,

– după exemplul fericitei Fecioare Maria și al sfinților!

Fă ca cei răposați să învie în slava ta

– și să se bucure de iubirea ta în veci!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeu nostru, te rugăm, ajută-ne să-l urmăm cu bucurie pe Fiul tău, care din iubire și-a dat viața pentru mântuirea lumii. El, care, fiind Dumnezeu.

Oficiul lecturilor

℣. Cine păzește cuvântul meu.
℞. Nu va vedea moartea în veci.

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii către Evrei

1,1-2,4

*Fiul este moștenitorul universului
înălțat mai presus de îngeri*

^{1,1} După ce în trecut a vorbit în multe rânduri și în multe moduri părinților noștri prin profeți, Dumnezeu, ² în aceste zile din urmă, ne-a vorbit nouă prin Fiul, pe care l-a pus moștenitor a toate, prin care a făcut și veacurile. ³ Acesta, fiind strălucirea gloriei și chipul ființei sale și ținând toate prin cuvântul puterii sale, după ce a săvârșit purificarea păcatelor, s-a așezat la dreapta maiestății, în ceruri, ⁴ devenind cu atât mai presus decât îngerii, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât al lor.

⁵ De fapt, căruia dintre îngeri i-a spus vreodată:

*Fiul meu ești tu;
eu astăzi te-am născut
și iarăși:
Eu îi voi fi lui Tată
și el îmi va fi Fiu?*

⁶ Dar, din nou, când îl introduce pe primul născut în lume, spune:

Și să-l adore toți îngerii lui Dumnezeu.

⁷ Iar cu privire la îngeri spune:

*Cel care îi face pe îngerii săi duhuri
și pe slujitorii săi flăcări de foc,*

⁸ dar cu privire la Fiul:

*Tronul tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor,
și sceptrul dreptății este sceptrul împărăției tale.*

⁹ Ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea,
de aceea, Dumnezeule, te-a uns Dumnezeul tău

*cu untdelemnul bucuriei
mai presus de cei părtași cu tine.*

¹⁰ **Și:**

*Tu, Doamne, de la început ai întemeiat pământul,
și lucrările mâinilor tale sunt cerurile.*

¹¹ *Ele vor pieri, dar tu rămâi*

și toate se vor învechi ca o haină,

¹² *iar tu le vei înfășura ca pe o mantie;*

și ca o haină vor fi schimbate,

dar tu ești același, iar anii tăi nu se vor sfârși.

¹³ **Și** căruia dintre îngeri i-a zis vreodată:

Șezi la dreapta mea

până când voi pune pe dușmanii tăi

sub picioarele tale?

¹⁴ Oare nu sunt ei toți duhuri care slujesc, trimiși cu o misiune în folosul acelor care vor moșteni mântuirea?

^{2.1} De aceea, trebuie și mai mult să fim atenți la cele auzite, ca nu cumva să ne pierdem. ² Căci dacă cuvântul vestit de înger s-a dovedit sigur și orice abatere și neascultare a primit răsplata cuvenită, ³ cum vom scăpa noi, dacă nu luăm în seamă o astfel de mântuire, care, vestită de la început de Domnul, a fost confirmată pentru noi de cei care au auzit, ⁴ Dumnezeu, sprijinind mărturia lor prin semne, fapte mari și minuni de tot felul și prin darurile Duhului Sfânt, împărțite după voința lui?

RESPONSORIUL

Evr 1,3; 12,2

R. Cristos Isus fiind strălucirea gloriei Tatălui și chipul ființei sale și, ținând toate prin cuvântul puterii sale, a săvârșit purificarea de păcate, * și s-a așezat la dreapta maiestății, în ceruri.

V. Autorul credinței noastre, în vederea bucuriei care îi era propusă, a îndurat crucea. * Și s-a așezat.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile pascale* ale sfântului Atanasie, episcop

(Scris. 14, 1-2: PG 26, 1419-1420)

*Să celebrăm sărbătoarea apropiată a Domnului
nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte bune*

Este aproape de noi Cuvântul, care s-a făcut totul pentru noi, Isus Cristos, cel care ne-a promis să rămână fără încetare cu noi. Pentru aceasta el spune: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20)*. El este păstor, mare preot, cale și poartă și, ca atare, devine prezent în celebrarea solemnității. Vine între noi cel care era așteptat, cel despre care sfântul Paul spune: *Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit (1Cor 5,7)*. Se verifică și ceea ce spune psalmistul: *O, bucuria mea, eliberează-mă de cei care mă înconjoară (cf. Ps 31,7)*. Adevărata bucurie și adevărata solemnitate este aceea care eliberează de rele. Pentru a dobândi acest bine, fiecare să se comporte cu sfințenie și să mediteze în lăuntru său în pace și în frică de Dumnezeu.

Așa făceau și sfinții. În timp ce erau în viață, se simțeau în bucurie ca într-o sărbătoare continuă. Unul dintre ei, fericitul David, se scula noaptea nu o dată, ci de șapte ori, și, prin rugăciune, îl implora pe Dumnezeu. Un altul, marele Moise, tresălta de bucurie în imnuri, cânta laude pentru victoria purtată asupra lui faraon și asupra celor care îi asupraseră pe evrei. Și alții încă, cu bucurie neîncetată, se dedicau cultului sacru, cum ar fi Samuel și profetul Ilie. Datorită acestui mod de viață, ei au ajuns la libertate și acum fac sărbătoare în cer. Se gândesc cu bucurie la pelerinajul lor pământesc, capabili de acum să deosebească ceea ce era figură și ceea ce, în sfârșit, a devenit realitate.

Pentru a ne pregăti cum se cuvine la marea solemnitate, noi ce trebuie să facem? Pe cine trebuie să urmăm ca și conducător? Desigur, dragii mei, că pe nimeni altul decât pe cel pe care voi înșivă îl numiți, ca și mine, Domnul nostru, Isus Cristos. El chiar spune: *Eu sunt calea (In 14,6)*. El este cel care, așa cum spune sfântul Ioan, *ridică păcatul lumii (In 1,29)*. El purifică sufletele noastre, așa cum afirmă profetul Ieremia: *Stați pe drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele*

vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre (cf. Ier 6,16).

Odinioară, sângele țapilor și cenușa unui vițel îi stropeau pe cei care erau necurați. Însă folosea numai pentru purificarea trupului. Acum însă, prin harul Cuvântului lui Dumnezeu, fiecare este purificat în mod complet. Dacă îl vom urma pe Cristos, vom putea să ne simțim deja acum în lăcașurile Ierusalimului ceresc și să anticipăm și să pregustăm și sărbătoarea veșnică. Așa au făcut apostolii, constituiți ca învățători ai harului pentru cei din timpul lor și pentru noi. Ei nu au făcut altceva decât să-l urmeze pe Mântuitorul: *Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat (Mt 19,27)*. Să-l urmăm și noi pe Domnul, și sărbătoarea Domnului o vom împlini nu numai prin cuvinte, ci și prin fapte.

RESPONSORIUL

Cf. Evr 6,20; In 1,29

R. Isus a intrat pentru noi ca premergător, Mielul fără pată, * devenit pentru veșnicie mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

Ÿ. Iată Mielul lui Dumnezeu, iată-l pe acela care ia asupra sa păcatul lumii. * Devenit.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 38.

Ant. 1 Dumnezeu meu, tu ești ajutorul meu.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Eliberează-ne, Doamne, prin faptele tale minunate și mântuiește-ne de ghearele morții.

Ant. 3 A venit ceasul ca Fiul Omului să fie preamărit.

LECTURA SCURTĂ

Lev 23,4-7

Iată sărbătorile Domnului, adunările sfinte pe care le veți vesti la vremurile lor hotărâte. În ziua a paisprezecea

a lunii întâi, la asfințitul soarelui, este Paștele în cinstea Domnului. În ziua a cincisprezecea a aceleiași luni, este sărbătoarea Azimelor în cinstea Domnului; timp de șapte zile, să mâncați pâine nedospită. În ziua întâi să țineți o adunare sfântă și să nu faceți nici o muncă servilă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, * îndură-te de noi! Cristoase.

V. Tu, care ai fost zdrobit pentru fărădelegile noastre, * îndură-te de noi! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*

Anul A

Eu sunt învierea și viața. Cel care crede în mine, chiar dacă moare, va trăi și oricine trăiește și crede în mine nu va muri în veci.

Anul B

Dacă-mi slujește cineva, să mă urmeze, și unde sunt eu, acolo va fi și slujitorul meu.

Anul C

Iar ei, auzind acestea, au prins a pleca unul după altul, începând cu cei mai bătrâni, și a rămas numai Isus cu femeia, care stătea în mijloc.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Răscumpărătorul nostru, care, în bunătatea sa, ne-a dobândit acest timp de mântuire, și să-l implorăm cu umilință:

Doamne, creează în noi un duh nou!

Cristoase, viața noastră, care prin Botez ne-ai înmormântat în chip tainic în moartea ta și ai voit să fim înviați împreună cu tine,

– dăruiește-ne harul să umblăm astăzi cu tine într-o viață nouă!

Doamne, care tuturor le-ai făcut bine,

– învață-ne și pe noi astăzi să ne îngrijim de binele tuturor!

(Doamne, creează în noi un duh nou!)

Dă-ne harul să lucrăm într-un gând la zidirea cetății pământesti

– și să tindem mereu spre cetatea din ceruri!

Tămăduitorul trupurilor și al sufletelor, vindecă rănilor inimii noastre,

– ca să înaintăm necontenit spre sfințenie!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeu nostru, te rugăm, ajută-ne să-l urmăm cu bucurie pe Fiul tău, care din iubire și-a dat viața pentru mântuirea lumii. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

IMNUL, 40.

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Cf. 2Cor 4,10-11

Pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. Căci noi, care trăim, suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

IPt 5,10-11

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 33.

Ant. 1 După cum a fost înălțat șarpele în pustiu, tot astfel trebuie să fie înălțat și Fiul Omului.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 953.

Ant. 2 Dumnezeuul oștirilor ne ocrotește și ne eliberează, ne iartă și ne mântuiește.

Ant. 3 El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre și, prin rănilor lui, noi am fost vindecați.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,26-30a

Fraților, nouă ne-a fost trimis cuvântul acestei mântuiri. De fapt, cei care locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au recunoscut pe Isus, dar, judecându-l, au împlinit cuvintele profeților, care se citesc în fiecare sâmbătă. Deși nu au găsit în el nici un motiv de condamnare la moarte, i-au cerut lui Pilat să-l ucidă. După ce au împlinit toate câte erau scrise despre el, l-au dat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt. Dar Dumnezeu l-a înviat.

RESPONSORIUL SCURT

R. Arată-ți, Doamne, milostivirea, * pentru că ți-am greșit ție! Arată-ți.

V. Cristoase, ascultă rugăciunea noastră. * Pentru că ți-am greșit ție! Slavă Tatălui. Arată-ți.

*Ant. la Magnificat***Anul A**

Da, Doamne, cred că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care ai venit în lume.

Anul B

Când voi fi înălțat de la pământ, toate le voi atrage la mine.

Anul C

Femeie, unde sunt cei care te învinuiau? Nimeni nu te-a condamnat? – Nimeni, Doamne! Iar Isus i-a zis: Nici eu nu te condamn. Mergi, și de acum să nu mai păcătuiești!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lăudat fie Dumnezeu Tatăl, care a voit ca poporul ales să se nască din sămânța nepieritoare prin Cuvântul său, care rămâne în veac. Să-I implorăm cu evlavie:
Fii îndurător, Doamne, cu poporul tău!

Ascultă, Dumnezeu milostiv, rugăciunile pe care ți le înălțăm pentru întreg poporul tău,

– ca el să dorească hrana cuvântului tău mai mult decât hrana trupească!

Învăță-ne să-i iubim pe cei din neamul nostru și pe toți oamenii, fără discriminare, arătându-le o dragoste adevărată și activă,

– și să-i ajutăm să înainteze pururi în pace și în bine!

Privește la toți aceia care urmează să fie renăscuți prin Botez,

– ca să devină pentru tine pietre vii, ofrandă spirituală! Tu, care i-ai chemat pe niniviteni la pocăință prin glasul lui Iona,

– prin cuvântul tău, întoarce la tine, cu bunătate, inimile păcătoșilor!

Celor care mor, dăruiește-le harul să iasă cu speranță în întâmpinarea lui Cristos, judecătorul,

– și să se bucure în veci de frumusețea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeu nostru, te rugăm, ajută-ne să-l urmăm cu bucurie pe Fiul tău, care din iubire și-a dat viața pentru mântuirea lumii. El, care, fiind Dumnezeu.

În feriile săptămânii a V-a, la Oficiul lecturilor, la Laude și Vespere, se pot spune imnurile din Săptămâna Sfântă, 345-351.

LUNI

Oficiul lecturilor

V. Convertiți-vă și credeți în evanghelic.

R. Pentru că s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

2,5-18

*Isus, Mântuitorul, s-a făcut întru totul
asemenea fraților săi*

⁵ De fapt, nu îngerilor le-a supus lumea viitoare, despre care vorbim. ⁶ Cineva a dat mărturie undeva, spunând:

*Ce este omul, că îți amintești de el,
sau fiul omului, că-l iei în seamă?*

⁷ *Cu puțin l-ai făcut inferior îngerilor,
l-ai încununat cu măreție și cinste.*

⁸ *Toate le-ai pus sub picioarele lui.*

Așadar, prin faptul că i-a supus toate, nu a lăsat nimic care să nu-i fie supus. De fapt, acum încă nu vedem că toate îi sunt supuse, ⁹ dar vedem că cel care a fost *cu puțin mai mic decât îngerii*, Isus, pentru că a suferit moartea, este *încununat cu mărire și cinste*, întrucât, prin harul lui Dumnezeu, el a suferit moartea pentru fiecare om.

¹⁰ Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la mărire, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor. ¹¹ De fapt, și cel care sfințește, și cei sfințiți, toți au aceeași origine. De aceea, nu se rușinează să-i numească frați ¹² când spune:

*Voi vesti numele tău fraților mei,
în mijlocul adunării te voi lăuda.*

¹³ Și iarăși:

*Eu mă voi încrede în el,
și din nou:*

Iată-ne, eu și copiii pe care mi i-a dat Dumnezeu.

¹⁴ Cum însă copiii au același sânge și aceeași carne, a devenit și el părtaș cu ei, pentru ca, prin moarte, să reducă la neputință pe cel care avea puterea morții, adică pe diavol, ¹⁵ și să-i elibereze pe aceia care, de frica morții, toată viața lor erau reduși la sclavie. ¹⁶ Căci nu se îngrijește de îngeri, *ci de urmașii lui Abraham se îngrijește.*

¹⁷ De aceea, trebuia să se facă în toate asemenea fraților, ca să devină un mare preot îndurător și vrednic de încredere pentru relațiile cu Dumnezeu, ca să ispășească păcatele poporului. ¹⁸ Așadar, prin faptul că el însuși a îndurat încercarea, poate să vină în ajutorul celor care sunt încercați.

RESPONSORIUL

Evr 2,11a.17a; cf. Bar 3,38

R. Și cel care sfințește, și cei sfințiți, toți au aceeași origine, de aceea, Cristos trebuia să se facă în toate asemenea fraților, * ca să devină un mare preot îndurător și vrednic de încredere.

V. Dumnezeu a apărut pe pământ și a locuit printre oameni. * Ca să.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Psalmilor*
al sfântului Ioan Fisher, episcop martir

(Ps 129: Opera omnia, edit. 1579, pag. 1610)

*Chiar dacă cineva a păcătuit,
avem un apărător la Tatăl*

Isus Cristos este marele nostru preot, trupul său prețios este jertfa noastră, pe care el a adus-o pe altarul crucii pentru mântuirea tuturor oamenilor.

Sângele său, vărsat pentru răscumpărarea noastră, nu era sânge de viței și de țapi, ca în legea veche, ci al Mielului preanevinovat, Isus Cristos, mântuitorul nostru.

Templul, în care marele nostru preot celebra jertfa, nu a fost construit de mână de om, ci numai de puterea lui Dumnezeu. Într-adevăr, el și-a vărsat sângele înaintea lumii, care este cu adevărat templul construit numai de mână lui Dumnezeu.

Însă acest templu are două părți: una este pământul, pe care noi locuim acum, cealaltă parte este încă necunoscută pentru noi, muritorii.

El a oferit jertfa mai întâi aici, pe pământ, când a îndurat o moarte foarte dură, și apoi când, îmbrăcat cu

haina cea nouă a nemuririi, a intrat cu propriul sânge în sanctuar, adică în cer. Aici a prezentat înaintea tronului Tatălui ceresc acel sânge de o valoare imensă, pe care l-a vărsat din belșug pentru toți oamenii, sclavi ai păcatului.

Această jertfă este așa de plăcută și primită de Dumnezeu, încât el nu poate – imediat ce o privește – să nu se îndure de noi și să nu ne dăruiască milostivirea sa tuturor celor care ne căim cu adevărat.

În afară de aceasta, este o jertfă veșnică. Ea este oferită nu numai în fiecare an, așa cum era pentru iudei, ci în fiecare zi, pentru mângâierea noastră, ba chiar în fiecare oră și moment, ca să avem un ajutor puternic. De aceea, Apostolul adaugă: *Ne-a dobândit o mântuire veșnică (Evr 9,12).*

Devin părtași ai acestei sfinte și veșnice jertfe toți cei care sunt cu adevărat căiți și fac pocăință pentru păcatele comise, și care sunt ferm decși să nu mai reia viciile lor, ci să persevereze cu statornicie în căutarea virtuții.

Este ceea ce învață sfântul apostol Ioan prin cuvintele: *Copiii mei, vă scriu acestea ca să nu păcătuți. Dar dacă cineva ar păcătui, avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi (1In 2,1-2).*

RESPONSORIUL

Rom 5,10.8b

R. Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, * cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui.

Y. Pe când eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi. * Cu atât mai mult.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Ier 11,19-20

Eu eram ca un miel blând, pe care-l duci la înjunghiere, și nu știam planurile rele pe care le urzeau ei

împotriva mea. Ei ziceau: „Să smulgem pomul din rădăcină, să-l stârpim din mijlocul celor ce trăiesc pe pământ, ca să nu i se mai pomenească niciodată numele”. Dar tu, Dumnezeuul oștirilor, tu ești un judecător drept, care pătrunzi cu privirea răunchii și inimile: fă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, căci ție îți încredințez cauza mea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Binecuvântat să fie Isus, mântuitorul nostru, care, prin moartea sa ne-a deschis calea mântuirii. Să ne rugăm:

Călăuzește poporul tău, Doamne, pe calea dreptății!
Dumnezeule îndurător, care prin Botez ne-ai dăruit înnoirea vieții,

– fă-ne tot mai asemenea chipului tău!

Dă-ne harul să le facem bucurie prin bunăvoința noastră celor săraci

– și, venindu-le în ajutor, să te aflăm pe tine!

Fă-ne să înfăptuim cele bune, drepte și adevărate înaintea ta

– și să te căutăm pururi cu toată inima!

Iartă-ne cu bunătate tot ce am greșit împotriva unității familiei tale

– și fă-ne să fim o inimă și un suflet!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin harul tău negrăit suntem îmbogățiți cu toată binecuvântarea. Dă-ne, te rugăm, puterea de a

trece de la omul cel vechi la viața cea nouă, ca să fim pregătiți pentru gloria împărăției cerești. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Ez 33,10b-11a

Fărădelegile și păcatele noastre sunt asupra noastră, și din pricina lor ne stingem; cum am putea să trăim? Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu: nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să fie viu.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Ier 18,20b

Adu-ți aminte că am stat în fața ta pentru a le lua apărarea și pentru a îndepărta mânia ta de la ei.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Ier 31,2.3b.4a

Așa vorbește Domnul: Poporul celor care au scăpat de sabie a aflat bunăvoință în pustiu; Israel se îndreaptă spre locul lui de odihnă. Te-am iubit cu o iubire veșnică;

de aceea, ți-am păstrat îndurare. Din nou te voi ridica și vei fi înălțată, fecioară a lui Israel!

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,8-9

Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi prin faptul că, încă pe când eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Așadar, cu atât mai mult acum, când suntem justificați prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Eu sunt cel care dau mărturie despre mine însumi, spune Domnul, și dă mărturie despre mine Tatăl care m-a trimis.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu umilință pe Domnul Isus Cristos, care ne-a mântuit de păcate pe noi, poporul său:

Isuse, Fiul lui David, miluiește-ne!

Cristoase, te rugăm pentru Biserica ta sfântă, pentru a cărei sfințire te-ai dat pe tine însuși, curățând-o prin apă și cuvântul vieții:

– reînnoiește-o necontenit și purific-o prin pocăință!

Învățătorule bun, arată-le tinerilor calea pe care ai pus-o în fața fiecăruia,

– ca să umble pe ea și să le fie bine!

Tu, care te-ai îndurat de toate neputințele oamenilor,
aprinde speranța celor bolnavi și vindecă-i,

– iar pe noi învață-ne să ne îngrijim de alinarea lor!

(*Isuse, Fiul lui David, miluiește-ne!*)

Dă-ne harul să nu uităm niciodată de demnitatea la care
ne-ai ridicat prin Botez,

– ca să trăim pururi pentru tine!

Dăruiește celor răposați pace și fericire veșnică,

– și dă-ne și nouă, la timpul cuvenit, harul să domnim
alături de ei, împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin harul tău negrăit suntem îmbogă-
țiți cu toată binecuvântarea. Dă-ne, te rugăm, puterea de
a trece de la omul cel vechi la viața cea nouă, ca să fim
pregătiți pentru gloria împărăției cerești. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

V. Iată, acum este timpul potrivit.

R. Iată, acum este ziua mântuirii.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

3,1-19

Isus este apostolul credinței noastre

¹ Prin urmare, fraților sfinți, părtăși ai chemării cerești,
priviți-l cu atenție pe Isus, apostolul și marele preot al
mărturisirii noastre, ² care este credincios față de cel
care l-a instituit, așa cum a fost și *Moise în toată casa
lui*. ³ Dar acesta este vrednic de o mărire mai mare
decât Moise, după cum cel care construiește are o cinste
mai mare decât casa. ⁴ Căci orice casă este construită de
cineva, dar cel care construiește toate este Dumnezeu.

⁵ Desigur, *Moise a fost și el credincios în toată casa lui ca servitor*, ca mărturie despre cele ce aveau să fie spuse, ⁶ pe când Cristos a fost ca Fiu, peste casa lui, iar casa lui suntem noi, numai dacă păstrăm libertatea și lauda speranței.

⁷ De aceea, după cum spune Duhul Sfânt:

Astăzi, dacă veți auzi glasul lui,

⁸ *nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire în ziua ispitirii în pustiu,*

⁹ *unde m-au ispitit părinții voștri;*

m-au pus la încercare,

deși au văzut lucrările mele ¹⁰ timp de patruzeci de ani.

De aceea, m-am dezgustat de generația aceasta

și am spus: ei rătăcesc mereu cu inima,

nu au cunoscut căile mele;

¹¹ *astfel am jurat în mânia mea:*

nu vor intra în odihna mea.

¹² Vedeți, fraților, ca nu cumva să fie în vreunul dintre voi o inimă înrăită de necredință, încât să se îndepărteze de Dumnezeu cel viu, ¹³ dar îndemnați-vă unul pe altul în fiecare zi, cât timp se mai poate spune *astăzi*, ca să nu se împietrească vreunul dintre voi, prin ademenirea păcatului. ¹⁴ Noi am devenit părtași ai lui Cristos, dacă păstrăm neclintită, până la sfârșit, încrederea noastră de la început, ¹⁵ de vreme ce s-a spus:

Astăzi, dacă veți auzi glasul lui,

nu vă împietriți inimile ca la răzvrătire.

¹⁶ Cine sunt cei care, auzind, s-au răzvrătit? Oare toți cei care au ieșit din Egipt prin Moise? ¹⁷ Și de cine *s-a dezgustat el timp de patruzeci de ani*? Oare nu de aceia care au păcătuit, ale căror *oase au căzut în pustiu*? ¹⁸ Și cui *a jurat că nu vor intra în odihna lui*, dacă nu celor neascultători? ¹⁹ Vedem doar că nu au putut intra, din cauza necredinței.

RESPONSORIUL

Evr 3,6a; Ef 2,21

℟. Cristos a fost ca Fiu peste casa Tatălui; * iar casa lui suntem noi.

¶ În el, toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul. * Iar casa lui suntem noi.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 8, Despre pătimirea Domnului, 6-8:
PL 54, 340-342)

Crucea lui Cristos este izvorul tuturor binecuvântărilor și cauza tuturor harurilor

Intelectul nostru, luminat de Duhul adevărului, trebuie să primească gloria crucii, care răspândește razele sale asupra cerului și asupra pământului, cu inimă liberă și curată. Trebuie să scruteze cu ochiul interior semnificația a ceea ce a spus Domnul nostru, vorbind despre iminența pătimirii sale: *A venit ceasul ca Fiul Omului să fie glorificat (In 12,23)*, și mai apoi: *Acum sufletul meu este tulburat și ce voi spune: Tată, salvează-mă de ceasul acesta? Însă tocmai pentru aceasta am ajuns la ceasul acesta. Tată, preamărește-l pe Fiul tău!* (cf. *In 12,27-28*). Și auzindu-se din cer glasul Tatălui care declara: *L-am preamărit și iarăși îl voi preamări*, Isus, răspunzând celor din jurul său, a spus: *Nu pentru mine a răsunat vocea aceasta, ci pentru voi. Acum are loc judecata acestei lumi; acum, conducătorul acestei lumi va fi aruncat afară, iar eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine (In 12,30-32)*.

O, putere admirabilă a crucii! O, glorie inefabilă a pătimirii, în care găsim reunite tribunalul Domnului, judecata lumii și puterea Celui Răstignit.

Da, Doamne, tu ai atras la tine toate lucrurile, pentru ca ceea ce se desfășura în unicul templu din Iudeea, sub vălul figurilor secrete, să fie celebrat în orice loc și de către orice popor, cu religiozitate sinceră și cult solemn și public.

Într-adevăr, acum este mai nobilă ierarhia leviților, mai măreață demnitatea preoților și mai sfântă ungerea episcopilor, deoarece crucea ta, izvor al tuturor binecuvântărilor,

este cauza tuturor harurilor. Prin ea este dăruită credincioșilor putere în slăbiciunea lor, glorie în umilire, viață în moarte. În afară de aceasta, acum, după ce a încetat varietatea jertfelor materiale, unica ofrandă a trupului tău și a sângelui tău înlocuiește pe deplin toate speciile de victime, pentru că tu ești adevăratul *Miel al lui Dumnezeu, care ridici păcatele lumii* (cf. *In* 1,29). Astfel, împlinești în tine toate misterele și, după cum jertfa care urmează după mulțimea de victime este unică, tot unică este și împărăția formată din adunarea tuturor popoarelor.

Așadar, dragii mei, să mărturisim ceea ce apostolul Paul, învățătorul neamurilor, a declarat în mod solemn: *Vrednic de crezut și de primit cu toată încrederea este cuvântul: Cristos Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși* (*1Tim* 1,15).

Milostivirea lui Dumnezeu față de noi este cu adevărat minunată, tocmai pentru că Cristos nu a murit numai pentru cei drepti și sfinți, ci și pentru cei răi și păcătoși. Și pentru că natura sa divină nu putea să fie supusă boldului morții, el, născându-se dintre noi, a asumat ceea ce să poată oferi apoi pentru noi.

Într-adevăr, odinioară amenințase moartea noastră cu puterea morții sale, spunând prin profetul Osea: *O, moarte, eu voi fi moartea ta, o, iadule, eu voi fi pieirea ta* (*Os* 13,14). De fapt, murind, el a îndurat legile mormântului, dar înviind, le-a zdrobit și a anihilat legea perpetuă a morții, transformând-o din veșnică în temporară. Deoarece, *după cum toți mor în Adam, tot așa, în Cristos, toți vor fi readuși la viață* (*1Cor* 15,22).

RESPONSORIUL

Col 2,14-15; *In* 8,28a

R. El a șters documentul cu poruncile care erau împotriva noastră, și l-a anulat, pironindu-l pe cruce; * despuind principatele și puterile, le-a făcut de ocară, după ce a triumfat asupra lor.

V. Când îl veți fi înălțat pe Fiul Omului veți cunoaște că eu sunt. * Despuind.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Zah 12,10-11a

Atunci, voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre mine. Pe cel pe care l-au străpuns, îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-l vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi-născut. În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Y. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Când îl veți fi înălțat pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că eu sunt, spune Domnul.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care ni s-a dăruit ca pâine coborâtă din cer, și să îndreptăm către el rugăciunea noastră:

Cristoase, hrana și tămăduirea sufletelor, întărește-ne!
Dăruiește-ne, Doamne, ca, îndestulați la ospățul euharistic,

– să avem parte pe deplin de darurile jertfei pascale!
Dă-ne harul să păstrăm cuvântul tău într-o inimă bună și curată,

– ca să aducem roade în răbdare!

Fă-ne să lucrăm împreună cu tine, plini de râvnă, la buna orânduire a lumii,

– pentru ca, prin Biserica ta, să se răspândească mai lesne solia păcii!

Am păcătuit, Doamne, am păcătuit!

– Șterge fărădelegile noastre cu harul tău mântuitor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule, dăruiește-ne tuturor supunere statornică față de voința ta, pentru ca, în zilele noastre, poporul care îți slujește să crească și în număr, și în sfințenie. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre ier-tarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ**1 Cor 1,18-19**

Într-adevăr, cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți și știința celor învățați o voi distruge.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ**1 Cor 1,22-24**

În timp ce iudeii cer semne, iar grecii caută înțelepciunea, noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,25.27a

Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii. Însă Dumnezeu a ales cele nebune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,27b-30

Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice. Dumnezeu a ales cele de jos ale lumii și disprețuite, ba chiar cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt, așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu. Iar voi, datorită lui, sunteți în Cristos Isus, care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Cel care m-a trimis este cu mine; nu m-a lăsat singur, căci eu fac pururi cele plăcute lui.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm fierbinte pe Cristos Domnul, care ne poruncește să veghem și să ne rugăm pentru a nu cădea în ispită:

Arată-ți, Doamne, milostivirea!

Isuse Cristoase, care ai făgăduit că vei fi în mijlocul celor adunați să se roage în numele tău,

– fă-ne să ne rugăm pururi împreună cu tine Tatălui, în Sfântul Duh!

Mire ceresc, îndepărtează de la Biserica ta iubită orice pată

– și fă-o să umble în speranță și în puterea Duhului Sfânt!

Iubitorule de oameni, învață-ne să ne îngrijim de aproapele nostru așa cum ne-ai dat fiecăruia,

– pentru ca lumina ta mântuitoare să strălucească mai viu în fața tuturor!

Rege al păcii, fă ca pacea ta să se întărească în lume,

– pentru ca prezența ta mântuitoare să se facă tot mai mult simțită pretutindeni!

Deschide-le tuturor celor răposați intrarea în veșnicia fericită

– și primește-i în lăcașul slavei nepieritoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeu, dăruiește-ne tuturor supunere statornică față de voința ta, pentru ca, în zilele noastre, poporul care îți slujește să crească și în număr, și în sfințenie. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

☩. Convertiți-vă și faceți pocăință.

℟. Înnoți-vă inima și duhul.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

6,9-20

Fidelitatea lui Dumnezeu este speranța noastră

⁹ Chiar dacă vorbim astfel, în ceea ce vă privește, iubitorilor, suntem convinși că sunteți într-o stare mai bună și

mai aproape de mântuire, ¹⁰ pentru că Dumnezeu nu este nedrept încât să uite faptele voastre și iubirea pe care ați arătat-o față de numele lui, când i-ați slujit pe sfinți și-i slujiți. ¹¹ Dorim însă ca fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă în desăvârșirea speranței până la sfârșit, ¹² astfel încât să nu fiți nepăsători, ci imitatorii acelor care, prin credință și răbdare, moștenesc promisiunile.

¹³ De fapt, când Dumnezeu i-a dat promisiunea lui Abraham, pentru că nu putea să jure pe ceva mai mare, *s-a jurat pe sine*, ¹⁴ spunând: *Cu adevărat te voi copleși de binecuvântări și te voi înmulți la nesfârșit*. ¹⁵ Și astfel, așteptând cu răbdare, Abraham a obținut cele promise.

¹⁶ Oamenii jură pe ceva mai mare și jurământul este pentru ei o garanție care pune capăt oricărei neînțelegeri.

¹⁷ De aceea, voind să arate moștenitorilor promisiunii, într-un mod și mai clar, neclintirea hotărârii sale, Dumnezeu s-a legat cu jurământ, ¹⁸ pentru ca, prin două fapte neschimbătoare, în care este imposibil ca Dumnezeu să fi mințit, noi, care căutăm scăpare, să avem o încurajare puternică pentru a ține cu tărie speranța care ne-a fost propusă. ¹⁹ Pe aceasta o avem ca o ancoră a sufletului, sigură și puternică, ce pătrunde dincolo de catapeteasmă, ²⁰ unde a intrat pentru noi, ca premergător, Isus, devenit *pentru veșnicie* mare preot, *după rânduiala lui Melchisedec*.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr* 6,19.20; 7,24.25

R. Dincolo de catapeteasmă a intrat pentru noi ca premergător Isus, devenit pentru veșnicie mare preot, după rânduiala lui Melchisedec. * El este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea noastră.

Ÿ. El are o preoție netrecătoare și, de aceea, poate să mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu. * El este.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*
al sfântului Augustin, episcop

(Ps 85, 1: CCL 39, 1176-1177)

*Isus Cristos se roagă pentru noi,
se roagă în noi, este rugat de noi*

Dumnezeu nu putea să dăruiască oamenilor un dar mai mare decât acesta: să-l constituie drept cap al lor pe însuși Cuvântul său, prin care a creat universul. Ne-a unit cu el ca mădulare, în așa fel încât el să fie Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, un singur Dumnezeu cu Tatăl, un singur om cu oamenii. Prin urmare, atunci când îndreptăm spre Dumnezeu rugăciunea noastră, nu trebuie să-l separăm de el pe Fiul, și atunci când se roagă trupul Fiului, el nu trebuie să fie considerat ca fiind despărțit de cap. În felul acesta, aceeași persoană, adică unicul Mântuitor al trupului, Domnul nostru Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, va fi cel care se roagă pentru noi, se roagă în noi, este rugat de noi.

Se roagă pentru noi ca preotul nostru, se roagă în noi ca și capul nostru, este rugat de noi ca Dumnezeu nostru.

Deci, să recunoaștem atât glasurile noastre în el, cât și glasul său în noi. Și atunci când, în special în profeții, găsim ceva care sună a umilire, în privința Domnului Isus Cristos, și, de aceea, nu ni se pare vrednică de Dumnezeu, nu trebuie să ne temem să i-o atribuim lui, care nu a ezitat să se unească cu noi, deși era stăpânul întregii creații, pentru că prin el au fost făcute toate creaturile.

De aceea, noi privim la măreția sa divină când auzim: *La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Acesta era la început la Dumnezeu. Toate au luat ființă prin el și fără el nu a luat ființă nimic din ceea ce există (In 1,1-3)*. În acest text ne este dat să contemplăm divinitatea Fiului lui Dumnezeu, atât de înaltă și sublimă, încât depășește orice creatură mai nobilă. În alte texte ale Scripturii însă auzim că el geme, se roagă, îi aduce laudă lui Dumnezeu.

Ne este greu să-i atribuim lui aceste cuvinte. Minte noastră face eforturi să coboare imediat de la contemplarea divinității sale la starea sa de înjosire profundă. Aproape că ne temem că-l ofensăm pe Cristos dacă raportăm la omenitatea sa cuvintele pe care el le spune. Înainte îndreptăm către el rugăciunea noastră, rugându-l

ca Dumnezeu. De aceea, rămânem perplecși în fața acelor expresii și am dori să le schimbăm. Însă în Scriptură nu se găsește decât ceea ce i se potrivește și nu ne permite să ne îndepărtăm de el.

Așadar, să se trezească sufletul nostru și să rămână statornic în credința sa. Să țină cont că acela, pe care puțin mai înainte îl contempla în natura sa de Dumnezeu, a asumat natura de slujitor. A devenit *asemenea oamenilor și s-a făcut om, s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, făcându-se ascultător până la moarte (Fil 2,7-8)*. În afară de aceasta, în timp ce atârna pe cruce, a voit să-și însușească cuvintele psalmului: *Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? (Ps 21,1)*.

Deci este rugat în natura sa divină, se roagă în natura de slujitor. Acolo îl găsim pe Creator, aici, pe cel care este creat. El, cel neschimbat, asumă creatura, care trebuia să fie schimbată, și face din noi împreună cu el un singur om: cap și trup. De aceea, noi ne rugăm la el, prin el și în el; spunem împreună cu el și el spune împreună cu noi.

RESPONSORIUL

In 16,24,23

R. Până acum nu ați cerut nimic în numele meu; * cereți și veți primi, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

V. Adevăr, adevăr vă spun: orice veți cere de la Tatăl în numele meu, vă va da. * Cereți.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 50,5-7

Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea, iar eu nu m-am împotrivit, nici nu m-am dat înapoi. Spatele mi l-am dat spre a fi lovit, obrații, spre a fi pălmuiți, și fața nu mi-am întors-o de la cei care mă ocărau și mă scui-pau. Domnul Dumnezeu îmi vine în ajutor, de aceea,

nu m-au doborât ocările. De aceea, le-am oferit o față ca de cremene și știu că nu voi rămâne de rușine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

V. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia Benedictus: Dacă veți rămâne în cuvântul meu, cu adevărat veți fi ucenicii mei, spune Domnul, și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să fie binecuvântat autorul mântuirii noastre, care vrea ca oamenii să devină în el o făptură nouă, pentru ca cele vechi să treacă și să se reînnoiască toate. De aceea, întemeiați pe speranță vie, să-l rugăm:

Reînnoiește-ne, Doamne, în Duhul tău!

Doamne, care ai făgăduit un cer nou și un pământ nou, reînnoiește-ne pururi prin Duhul tău,

– ca să ne bucurăm veșnic de tine în Ierusalimul ceresc!
Dă-ne harul să lucrăm împreună cu tine, ca Duhul tău să pătrundă această lume,

– iar cetatea pământească să-și atingă cu adevărat menirea, în dreptate, iubire și pace!

Dă-ne harul să alungăm orice lăncezeală și nepăsare

– și să ne bucurăm în darurile de sus!

Mântuiește-ne de Cel Rău

– și apără-ne de mirajul deșertăciunii, ce pune în umbră adevăratul bine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule îndurător, luminează inimile fiilor tăi, sfințite prin pocăință. Tu, care ne dai bucuria de a te sluji, ascultă cu bunătate rugăciunile pe care le înălțăm către tine. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

1Tim 2,4-6

Dumnezeu, mântuitorul nostru, vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului. Căci unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Cristos Isus care s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți. Aceasta este mărturia adusă la timpul stabilit.

☩. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Rom 15,3

Cristos nu s-a complăcut în sine, ci, după cum este scris: Insultecele celor care te insultă au căzut asupra mea.

☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 9,28

Cristos, după ce s-a jertfit odată ca să ia asupra sa păcatele celor mulți, se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru a mântui pe cei care îl așteaptă.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,32–5,2

Fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum și Dumnezeu v-a iertat în Cristos. Așadar, fiți imitatorii lui Dumnezeu ca niște copii iubiți și trăiți în iubire, după cum și Cristos ne-a iubit pe noi și s-a oferit lui Dumnezeu pentru noi, ca ofrandă și jertfă de bună mireasmă.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: De ce căutați să mă ucideți pe mine, om care v-am spus adevărul?

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să lăudăm providența lui Dumnezeu cel atotputernic. El cunoaște toate nevoile poporului său, dar vrea ca noi să ne îngrijim înainte de orice de împărăția sa. De aceea, să-l rugăm:

Vie împărăția ta și dreptatea ei!

Părinte sfânt, care ni l-ai dat pe Cristos ca păstor al sufletelor noastre, fii alături de păstori și de poporul încredințat grijii și râvnei lor, pentru ca turma să nu fie lipsită de ocrotirea păstorilor

– și nici păstorii, de ascultarea turmei!

Învață-i pe creștini să le vină în ajutor cu dragoste frățască celor neputincioși

– și în ei să-i slujească Fiului tău!

Adu-i în Biserica ta pe aceia care nu cred încă în evanghelic,

– ca, prin fapte bune, să o zidească pururi în iubire!

(*Vie împărăția ta și dreptatea ei!*)

Nouă, păcătoșilor, dăruiește-ne iertarea ta

– și dă-ne harul să fim împăcați cu Biserica ta!

Primește-i în viața veșnică pe cei răposați,

– ca să rămână de-a pururi cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule îndurător, luminează inimile fiilor tăi, sfințite prin pocăință. Tu, care ne dai bucuria de a te sluji, ascultă cu bunătate rugăciunile pe care le înălțăm către tine. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

☩. Cine meditează legea Domnului.

℟. Va da roade la timpul potrivit.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

7,1-10

Melchisedec, modelul preoției desăvârșite

Fraților, ¹ *Melchisedec, regele Salemului, preot al Dumnezeului preînalt, a ieșit în întâmpinarea lui Abraham, când acesta se întorcea de la nimicirea regilor, și l-a binecuvântat.* ² *Acestuia, Abraham i-a dat a zecea parte din toate.* Numele lui, tradus, înseamnă mai întâi rege al dreptății, apoi și *rege al Salemului*, care înseamnă rege al păcii. ³ Fără tată, fără mamă, fără genealogie, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, fiind asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, el rămâne preot pentru veșnicie.

⁴ Observați deci cât de mare este acela căruia patriarhul Abraham i-a dat a zecea parte din pradă! ⁵ Și în timp ce accia dintre fiii lui Levi care au primit preoția au poruncă după lege să pretindă zeciuiala de la popor, adică de la frații lor, cu toate că și aceștia se trag din Abraham, ⁶ acesta, care nu se trage din ei prin genealogie, l-a supus la zeciuială pe Abraham și l-a binecuvântat pe cel care avea promisiunile. ⁷ Fără nici o îndoială, cel mai mic este binecuvântat de cel mai mare. ⁸ Și în timp ce aici primesc zeciuială oameni muritori, acolo este unul despre care se dă mărturie că trăiește. ⁹ Și, ca să spunem așa, prin Abraham, chiar și Levi, care primește zeciuială, este supus la zeciuială, ¹⁰ căci era încă în trupul tatălui, când *Melchisedec i-a ieșit în întâmpinare*.

RESPONSORIUL

Cf. *Gen 14,18; Evr 7,3;*
cf. *Ps 109 (110),4; Evr 7,16*

R. Melchisedec, regele Salemului, a oferit pâine și vin; căci era preotul Dumnezeuului celui preaînalt, asemenea Fiului lui Dumnezeu, * căruia Domnul i-a jurat: Tu ești preot în veci, după rânduiala lui Melchisedec.

V. Nu după prescrierea unei legi trupești a devenit preot, ci după puterea unei vieți nemuritoare. * Căruia Domnul.

LECTURA A DOUA

Din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 9)

Biserica este sacramentul vizibil al unității

Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Iuda și cu casa lui Israel un legământ nou... Voi pune legea mea înlăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul meu... Toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, spune Domnul (cf. Ier 31,31-34).

Cristos a instituit acest nou legământ, adică noua alianță în sângele său (cf. *1Cor* 11,23), chemând, dintre iudei și păgâni, o mulțime care să se contopească în unitate, nu după trup, ci în duh, și care să fie noul popor al lui Dumnezeu.

Într-adevăr, cei care cred în Cristos, renașcuți nu din sământă pieritoare, ci dintr-una nepieritoare, prin cuvântul Dumnezeului celui viu, nu din trup, ci din apă și din Duhul Sfânt, constituie, în sfârșit, *un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, popor luat în stăpânire... care odinioară nu era popor, dar acum este poporul lui Dumnezeu* (cf. *1Pt* 2,9-10).

Acest popor mesianic îl are drept cap pe Cristos, care *a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați* (cf. *Rom* 4,25) și care, dobândind numele care este mai presus de orice nume, domnește cu slavă în ceruri.

Acest popor se află în starea demnității și libertății fiilor lui Dumnezeu, și în fiecare locuiește Duhul Sfânt ca într-un templu.

El are drept lege porunca nouă de a iubi precum însuși Cristos ne-a iubit.

În sfârșit, are drept scop împărăția lui Dumnezeu, începută pe pământ de Dumnezeu însuși, și care trebuie să se răspândească neîncetat, până când, la sfârșitul veacurilor, va fi desăvârșită de el însuși, *când se va arăta Cristos, viața noastră* (cf. *Col* 3,4), și ea, *creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii, spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu* (cf. *Rom* 8,21).

De aceea, poporul mesianic, deși nu-i cuprinde în fapt pe toți oamenii și nu o dată apare ca o turmă mică, este totuși, pentru întreg neamul omenesc, un germen puternic de unitate, speranță și mântuire.

Stabilit de Cristos în împărțire de viață, de iubire și de adevăr, este folosit de el și ca instrument al mântuirii tuturor și este trimis în lumea întreagă ca lumină a lumii și sare a pământului (cf. *Mt* 5,12-16).

Poporul lui Israel după trup, peregrinând prin pustiu, este deja numit Biserica lui Dumnezeu (*Neh* 13,1;

cf. *Num* 20,4; *Dt* 23,1 ș.u.); la fel, noul Israel, care în veacul acesta e călător, îndreptându-se spre cetatea viitoare, statornică (cf. *Evr* 13,14), este numit Biserica lui Cristos (cf. *Fap* 20,28), întrucât acesta și-a dobândit-o cu sângele său, a umplut-o cu Duhul său și a înzes-trat-o cu mijloace potrivite pentru a o uni în mod vizibil și social.

Dumnezeu i-a chemat laolaltă pe aceia care, prin cre-dință, privesc spre Cristos, înfăptuitorul mântuirii și principiul unității și al păcii, și a constituit Biserica spre a fi, pentru toți și pentru fiecare, sacramentul vizibil al acestei unități mântuitoare.

RESPONSORIUL

IPt 2,9.10; *Ps* 32 (33),12

R. Voi sunteți poporul luat în stăpânire, * care odini-oară nu erați popor, acum însă sunteți poporul lui Dum-nezeu; voi, care nu aveați parte de îndurare, acum însă ați obținut îndurarea.

Ÿ. Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Dom-nul, poporul pe care el și l-a ales ca moștenire, * care odinioară.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Evr 2,9b-10

Vedem că Isus, pentru că a suferit moartea, este încu-nunat cu mărire și cinste, întrucât, prin harul lui Dum-nezeu, el a suferit moartea pentru fiecare om. Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la mărire, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Isus zicea către mulțimea iudeilor și către mai-marii preoților: Cel care este de la Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. De aceea voi nu le ascultați, pentru că nu sunteți de la Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm pe Cristos, Domnul nostru, care s-a arătat ca lumina lumii, ca să nu umblăm în întuneric, ci să avem lumina vieții. Să-l rugăm cu umilință:

Cuvântul tău să fie lumină pentru pașii noștri!

Dumnezeule preabun, dă-ne harul să înaintăm astăzi în imitarea ta,

– pentru ca ceea ce s-a prăbușit în Adam să fie ridicat iarăși, prin tine!

Dăruiește-ne cuvântul tău ca lumină pentru pașii noștri,

– pentru ca, săvârșind adevărul, să creștem prin toate în iubirea ta!

Învăță-ne să lucrăm cu fidelitate spre binele tuturor, pentru numele tău,

– ca familia umană să fie tot mai mult luminată prin Biserică!

Dă-ne harul ca, prin convertire sinceră, să creștem mereu în prietenia ta

– și să ispășim jignirile aduse înțelepciunii și bunătății tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și ocrotește-ne cu bunătate pe noi, cei care ne-am pus speranța în îndurarea ta, pentru ca, spălați de întinarea păcatelor, să stăruim într-o viață sfântă și să ajungem moștenitori ai făgăduinței tale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Evr 4,14-15

Având, aşadar, un mare preot minunat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea credinței. Căci nu avem un mare preot care să nu poată suferi împreună cu noi în slăbiciunile noastre, ci unul care a fost încercat în toate asemenea nouă, afară de păcat.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,26-27

Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie, ca marii preoți, să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: Isus Cristos, Domnul nostru, a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℟. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Evr 9,11-12

Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare, trecând printr-un cort mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână de om, adică nu este din această lume, a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfintelor nu cu sânge de țapi și viței, ci cu propriul lui sânge, dobândind o mântuire veșnică.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℟. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,12-15

Isus, pentru a sfinți poporul prin propriul său sânge, a suferit în afara porții. Prin urmare, să ieșim în întâmpinarea lui în afara taberei, purtând ocară lui. Pentru că noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea care trebuie să vină. Așadar, să-i oferim lui Dumnezeu prin el o jertfă de laudă continuă, adică rodul buzelor care mărturisesc numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la Magnificat: Nu ai încă cincizeci de ani și l-ai văzut pe Abraham? Adevăr vă spun, înainte ca Abraham să fi fost, eu sunt.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cristos Domnul ne-a dat porunca cea nouă a iubirii față de aproapele. Să-l rugăm cu stăruință:

Doamne, sporește în poporul tău iubirea!

Învățătorule bun, învață-ne să te iubim pe tine în frații noștri

– și în ei să-ți facem bine ție!

Tu, care, pe cruce, ai cerut iertare de la Tatăl pentru cei care te chinuiau,

– dă-ne harul să-i iubim pe dușmanii noștri și să ne rugăm pentru cei care ne prigonesc!

Prin taina trupului și sângelui tău, sporește-ne iubirea, tăria și încrederea;

– dă putere celor slabi, mângâie pe cei întristați și dă speranță celor aflați în agonie!

Cristoase, lumina lumii, care i-ai dăruit orbului din naștere să vadă lumina, după spălare,

– luminează pe catecumeni prin apa Botezului și prin cuvântul vieții!

Pe cei răposați îndestulează-i cu iubirea ta veșnică

– și numără-ne și pe noi, alături de ei, printre aleșii tăi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și ocrotește-ne cu bunătate pe noi, cei care ne-am pus speranța în îndurarea ta, pentru ca, spălați de întinarea păcatelor, să stăruim într-o viață sfântă și să ajungem moștenitori ai făgăduinței tale. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. Convertiți-vă la Domnul, Dumnezeul vostru.

℟. Pentru că este bun și îndurător.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

7,11-28

Preoția veșnică a lui Cristos

¹¹ Dacă desăvârșirea ar fi fost obținută prin preoția levitică – fiindcă poporul sub aceasta a primit legea – ce nevoie ar fi fost să se fi ridicat un *alt preot după rânduiala lui Melchisedec*, fără să se fi numit *după rânduiala lui Aron*? ¹² Căci, o dată schimbată preoția, în mod necesar are loc și schimbarea legii, ¹³ pentru că acela despre care se spun acestea face parte dintr-un

alt trib din care nimeni n-a slujit altarului. ¹⁴ De fapt, este cunoscut că Domnul nostru se trage din Iuda, trib în privința căruia Moise n-a spus nimic despre preoți.

¹⁵ Acest lucru este și mai evident dacă, *după rânduiala lui Melchisedec*, se ridică un alt *preot*, ¹⁶ care a devenit astfel nu după prescrierea unei legi trupești, ci după puterea unei vieți nepieritoare. ¹⁷ Căci avem mărturie despre el:

*Tu ești preot în veci,
după rânduiala lui Melchisedec.*

¹⁸ Astfel, abrogarea poruncii precedente are loc din cauza slăbiciunii și a imperfecțiunii ei. ¹⁹ Pentru că legea nu a desăvârșit nimic, dar este o introducere la o speranță mai mare, prin care ne apropiem de Dumnezeu.

²⁰ Cu atât mai mult cu cât aceasta nu s-a făcut fără jurământ; pentru că ei au devenit preoți fără jurământ, ²¹ pe când el, cu jurământul acela care spune despre el: *Domnul s-a jurat*

*și nu-i va părea rău:
Tu ești preot în veci.*

²² Pentru aceasta, Isus a devenit garantul unei alianțe mai bune.

²³ Erau mai mulți cei care deveneau preoți, pentru că moartea îi împiedica să dureze, ²⁴ dar el, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. ²⁵ De aceea, el poate să-i măntuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor.

²⁶ Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; ²⁷ el nu are nevoie, ca marii preoți, să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși. ²⁸ De fapt, legea pune ca mari preoți oameni care au slăbiciuni, dar cuvântul jurământului, venit în urma legii, îl constituie pe Fiul care este desăvârșit pentru totdeauna.

RESPONSORIUL

Evr 5,5a.6b; 7,20b.21

R. Cristos nu și-a atribuit de la sine gloria de a deveni mare preot, ci i-a dat-o acela care i-a spus: * Tu ești preot în veci după rânduiala lui Melchisedec.

V. Alții au devenit preoți fără jurământ, Isus însă a devenit prin jurământul acelaia care i-a zis: * Tu ești.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre credința lui Petru*,
al sfântului Fulgențiu de Ruspe

(Cap. 22, 62: CCL 91A, 726.750-751)

El s-a oferit pe sine însuși pentru noi

În jertfirea victimelor materiale, pe care însăși Prea-sfânta Treime, singurul Dumnezeu adevărat al Noului și Vechiului Testament, le-a poruncit părinților noștri să le ofere, era prefigurată darul preaplăcut al acelei jertfe prin care unicul Fiul al lui Dumnezeu se va oferi din îndurare pe sine însuși pentru noi.

Într-adevăr, conform învățaturii Apostolului, el *s-a oferit lui Dumnezeu pentru noi ca ofrandă și jertfă de bună mireasmă* (Ef 5,2). El este Dumnezeu adevărat și adevărat mare preot, care a intrat pentru noi în sanctuar nu cu sângele taurilor și al țapilor, ci cu sângele său, o dată pentru totdeauna. Și acest lucru voia să-l semnifice, atunci, acel mare preot care intra în fiecare an în sfânta sfințelor cu sângele victimelor.

Deci, acesta este cel care în sine a oferit tot ceea ce știa că este necesar pentru împlinirea răscumpărării noastre, el, care este, în același timp, preot și jertfă, Dumnezeu și templu: preot prin care am fost reconciliați, jertfă în care am fost reconciliați, templu unde suntem reconciliați, Dumnezeu cu care suntem reconciliați. Totuși, ca preot, jertfă și templu, era numai om, pentru că Dumnezeu realiza aceste lucruri ca om. În schimb, ca Dumnezeu nu era o singură persoană, deoarece Cuvântul realiza aceleași lucruri împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.

Așadar, să crezi cu credință puternică și să nu te îndoiești deloc de faptul că însuși Dumnezeu unul-născut, Cuvântul făcut om, s-a oferit pentru noi ca jertfă și victimă de bună mireasmă lui Dumnezeu; lui, alături de Tatăl și de Duhul Sfânt, în timpul Vechiului Testament, îi erau jertfite animale de către patriarhi, de către profeți și de către preoți; tot lui, acum, adică în timpul Noului Testament, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, cu care este un singur Dumnezeu, sfânta Biserică catolică nu încetează să-i ofere în orice parte a pământului jertfa pâinii și a vinului în credință și în iubire.

În vechile victime materiale erau semnificate și trupul lui Cristos, pe care el, fără păcat, îl va oferi pentru păcatele noastre, și sângele său, pe care îl va vărsa spre iertarea păcatelor noastre. Apoi, în această jertfă este mulțumirea și memorialul trupului lui Cristos, oferit pentru noi, și al sângelui pe care însuși Dumnezeu l-a vărsat pentru noi. Sfântul Paul, în *Faptele Apostolilor*, spune despre acest sânge: *Vegheați asupra voastră și asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus ca episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu pe care și-a doborât-o prin sângele propriului Fiului (Fap 20,28).*

În acele jertfe era reprezentat în figură ceea ce ni se va da ruși nouă. În această jertfă însă se arată clar ceea ce deja ne-a fost dăruit.

În acele jertfe era prevestit Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să fie ucis pentru păcătoși, în aceasta este vestit deja ucis pentru păcătoși, după cum dă mărturie Apostolul: *Pe când eram încă neputincioși, Cristos a murit, la timpul hotărât, pentru cei nelegiuși (Rom 5,6) și, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său (Rom 5,10).*

RESPONSORIUL

Cf. *Col 1,21-22; Rom 3,25a*

R. Pe voi, care erați străini și dușmani, în mintea voastră îndreptată spre fapte rele, Dumnezeu v-a împăcat prin moartea în trupul de carne al lui Cristos, * ca să vă prezinte pe voi sfinți, neprihăniți și nevinovați înaintea lui.

☩. Pe el, Dumnezeu l-a pus ca jertfă de ispășire, prin credință, în sângele său, * ca să.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 52,13-15

Iată, servitorul meu va propăși; se va sui, se va ridica, se va înălța foarte sus. După cum mulți s-au îngrozit la vederea lui – atât de schimonosită îi era fața și atât de mult se deosebea înfățișarea lui de a fiilor oamenilor –, tot așa, pentru multe popoare va fi pricină de bucurie; înaintea lui, împărații vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai auziseră.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

☩. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Multe fapte bune am săvârșit pentru voi, zice Domnul; pentru care faptă voiți să mă ucideți?

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i mulțumim lui Cristos Domnul, care, murind pe cruce, ne-a dăruit viața, și să-l rugăm din inimă:

Prin moartea ta, dă-ne viață!

Isuse, învățătorul și mântuitorul nostru, care ne-ai dat atâtea dovezi ale fidelității tale și ne-ai reînnoit prin slava pătimirii tale,

– nu lăsa să ne învechim în fapte rele!

Învăță-ne să ne înfrânăm astăzi de la hrana trupească,

– pentru a le veni în ajutor fraților noștri lipsiți!

Fă-ne să primim cu evlavie din mâna ta această sfântă zi de post

– și să ți-o consacram ție prin fapte de milostenie!

Îndreaptă mințile noastre nesupuse

– și dă-ne o inimă generoasă!

(*Prin moartea ta, dă-ne viață!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, iartă greșelile poporului tău și, în bunătatea ta, eliberează-ne din lanțurile păcatului în care ne-am lăsat prinși, din slăbiciune. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Is 53,2-3

A crescut înaintea lui Dumnezeu ca o plantă plăpândă, ca o rădăcină într-un pământ uscat; chipul lui nu avea nici o frumusețe, ca să ne uităm la el; înfățișarea lui nu avea nimic ce să ne placă. Era disprețuit precum cel din urmă dintre oameni: om al durerilor, obișnuit cu suferința; unul înaintea căruia să-ți întorci fața; atât de disprețuit, încât nu l-am luat în seamă.

Ÿ. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℞. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ

Is 53,4-5

Și totuși, el purta durerile noastre și era împovărat cu suferințele noastre. Noi îl socoteam pedepsit, bătut și înjosit de Dumnezeu. Dar el era străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care a căzut asupra lui ne-a adus nouă pacea și rănilor lui ne-au adus vindecarea.

- ☩. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.
☩. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ

Is 53,6-7

Toți umblam rătăcind ca niște oi, fiecare pribegind pe drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra lui fărădelegile noastre, ale tuturor. Chinuit fiind, s-a smerit și nu și-a deschis gura; ca un miel dus la înjunghiere, ca o oaie fără de glas înaintea celor care o tund, el nu și-a deschis gura.

☩. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

☩. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,21b-24

Cristos a suferit pentru voi, lăsându-vă exemplu ca să mergeți pe urmele lui. El, care nu a săvârșit păcat, și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui, care, insultat fiind, nu a răspuns la insultă, suferind, nu amenința, ci s-a dat pe sine în mâna celui care judecă cu dreptate. El însuși, pe lemn, a purtat păcatele noastre în trupul său, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate. Prin rănile lui ați fost vindecați.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Eu am zis: * Doamne, miluiește-mă! Eu am zis.

☩. Vindecă sufletul meu, pentru că am păcătuit împotriva ta! * Doamne, miluiește-mă! Slavă Tatălui. Eu am zis.

Ant. la *Magnificat*: Dacă nu credeți în mine, credeți faptelor pe care eu le fac în numele lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Domnul Isus, care a sfințit poporul prin propriul său sânge:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, prin pătimirea ta, învață-i pe credincioși să-și înfrâneze trupul, ajută-i în lupta cu tot ce e rău și potrivnic și întărește-i, dându-le o speranță mai puternică,

– pentru ca ei să poată întâmpina liberi sărbătoarea Învierii tale!

Dă-le creștinilor harul să-și împlinească misiunea profetică, răspândind pretutindeni vestea ta cea bună,

– și să o întărească printr-o înflăcărată mărturie de credință, speranță și iubire!

Întărește-i cu puterea ta pe toți cei mârniți

– și fă să ne străduim a-i mângâia cu dragoste frățască!

Învață-i pe credincioși să-și unească suferințele cu pătimirea ta,

– ca să se arate în ei mântuirea ta!

Cristoase, izvorul vieții, adu-ți aminte de aceia care au trecut din această viață

– și dăruiește-le gloria învierii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, iartă greșelile popoului tău și, în bunătatea ta, eliberează-ne din lanțurile păcatului în care ne-am lăsat prinși din slăbiciune. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

V. Cine face adevărul vine la lumină.

R. Ca să se descopere lucrările sale.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

8,1-13

Preoția lui Cristos în noua alianță

Fraților, ¹ punctul cel mai important din ceea ce spunem este că avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, ² slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat, pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om.

³ Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe. De aceea, este necesar să aibă și el ceva ca să ofere. ⁴ Dacă ar fi pe pământ, n-ar fi preot, pentru că aici este deja cine să ofere daruri conform legii. ⁵ Aceștia slujesc unei imagini și umbre a celor cerești, după cum i-a fost spus lui Moise când urma să ridice cortul: *Vezi, i-a zis, să faci toate după modelul care ți-a fost arătat pe munte.* ⁶ Acum însă el a primit o slujire cu atât mai înaltă, cu cât mai înaltă este alianța al cărei mijlocitor este el, deoarece aceasta este întemeiată pe promisiuni mai bune.

⁷ Deci, dacă cea dintâi ar fi fost fără defect, nu s-ar fi căutat loc pentru a doua, ⁸ căci, muștrându-i, le zice:

*Iată, vin zile, spune Domnul,
când voi încheia cu casa lui Israel
și cu casa lui Iuda
o alianță nouă,*

*nu ca alianța pe care am făcut-o cu părinții lor
⁹ în ziua în care i-am luat de mână
ca să-i scot din țara Egiptului.*

*Deoarece ei nu au rămas credincioși alianței mele,
i-am părăsit și eu, spune Domnul.*

¹⁰ *Aceasta este alianța
pe care o voi încheia cu casa lui Israel
după zilele acelea, spune Domnul:
voi pune legile mele în mintea lor
și le voi scrie în inima lor.
Eu voi fi Dumnezeuul lor,
iar ei vor fi poporul meu.*

¹¹ *Și nu va trebui să învețe nimeni pe aproapele său și nici pe fratele său, spunând: „Cunoaște-l pe Domnul”, pentru că toți mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare dintre ei.*

¹² *Le voi ierta greșelile și nu-mi voi mai aminti de păcatele lor.*

¹³ Pentru că spune o nouă alianță, prima a devenit învechită. Iar ceea ce este învechit și îmbătrânit este gata să dispară.

RESPONSORIUL

Evr 8,1b.2a; 9,24

R. Avem un mare preot, care, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat, s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, * ca să fie acum prezent înaintea feței lui Dumnezeu în favoarea noastră.

V. Căci Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mână de om, prefigurare a celui adevărat, ci chiar în cer, * ca să fie.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Grigore din Nazianz, episcop

(Pred. 45, 23-24: PG 36, 654-655)

Vom fi părtași la misterul pascal

Vom fi părtași la misterul pascal, deocamdată în mod figurat, chiar dacă mai clar decât cel din legea veche (deoarece Paștele din legea veche era, dacă se poate spune așa, ca o figură obscură a Paștelui nostru, care este tot o figură încă). Însă, nu peste mult timp vom fi părtași la Paște într-un mod mai perfect și mai curat, atunci când Cuvântul va bea împreună cu noi vinul nou în împărăția Tatălui, când ne va revela și ne va descoperi în mod deplin ceea ce acum ne învățăm numai în parte. Deoarece mereu este nou ceea ce învățăm acum.

Ce anume este acea băutură și acea înțelegere deplină, nouă ne revine să învățăm, iar lui, să ne învețe și să

împartă această învățătură ucenicilor săi. De fapt, învățătura celui care hrănește este, de asemenea, hrană.

Noi trebuie să luăm parte la această sărbătoare rituală a Paștelui într-un sens evanghelic, nu literal; în mod perfect, nu imperfect; nu în formă temporară, ci veșnică. Să luăm drept capitală a noastră, nu Ierusalimul pământesc, ci cetatea cerească; nu pe cea pe care acum o calcă oștirile, ci pe aceea care răsună de cântările îngerilor.

Să nu sacrificăm viței și miei cu carne și copite, mai mult morți decât vii și lipsiți de inteligență, ci, mai curând, să-i oferim lui Dumnezeu o jertfă de laudă pe altarul ceresc, uniți cu corurile cerești. Să trecem de prima catapeteasmă, să înaintăm până la a doua și să ne îndreptăm privirea spre sfânta sfintelor.

Aș spune chiar mai mult: să ne oferim pe noi înșine ca jertfă lui Dumnezeu, să-i oferim în toate zilele ființa noastră, cu toate acțiunile noastre. Să fim dispuși la orice pentru cauza Cuvântului; să imităm pătimirea sa în pătimirile noastre, să cinstim sângele său cu sângele nostru, să urcăm cu hotărâre pe crucea sa.

Dacă ești Simon din Cirene, ia crucea și urmează-l pe Cristos.

Dacă ești tâlharul și dacă vei fi atârnat pe cruce, adică dacă vei fi pedepsit, fă ca tâlharul căit și recunoaște-l cu onestitate pe Dumnezeu. Dacă el a fost numărat printre răufăcători pentru tine și pentru păcatul tău, devino și tu drept prin el. Adoră-l pe cel care a fost răstignit din cauza ta. Dacă ești răstignit din cauza vinei tale, trage profit din păcatul tău. Cumpără mântuirea ta cu moartea, intră cu Isus în paradis și așa vei înțelege de ce bunuri te-ai lipsit. Contemplă acele frumuseți și lasă ca murmurătorul, total necunoscător al planului lui Dumnezeu, să moară afară cu blestemul său.

Dacă ești Iosif din Arimateea, cere trupul de la cel care l-a răstignit, adică asumă acel trup și însușește-ți astfel ispășirea lumii.

Dacă ești Nicodim, adoratorul nocturn al lui Dumnezeu, înmormântează trupul său și unge-l cu unguentele ritului.

Și dacă ești o Marie sau cealaltă Marie, sau Salome, sau Ioana, varsă-ți lacrimile de dimineață; să fii tu cea dintâi care să vezi piatra dată la o parte, și îi vei vedea, poate, pe îngeri sau chiar pe însuși Isus.

RESPONSORIUL

Evr 13,12-13; 12,4

R. Isus, pentru a sfinți poporul prin propriul său sânge, a suferit în afara porții, * prin urmare, să ieșim în întâmpinarea lui în afara taberei, purtând ocară lui.

Ÿ. Luptând împotriva păcatului, voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge. * Prin urmare.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Is 65,1b-3a

Am zis: „Iată-mă, iată-mă!” către un neam, care nu chema numele meu. Mi-am întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă pe o cale rea, după planurile sale, spre un popor, care nu încetează să mă înfrunte.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul mă eliberează * de lațul vânătorului. Domnul.

Ÿ. Și de cuvântul cel rău. * De lațul vânătorului. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Isus a murit ca să-i adune laolaltă pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos Domnul, care, pentru a-i face pe oameni făptură nouă, a orânduieț baia nașterii din nou și le-a pregătit ospățul trupului și al cuvântului său. Să-l rugăm, zicând:

Reînnoiește-ne, Doamne, prin harul tău!

Isuse blând și smerit cu inima, dă-ne o inimă îndurătoare, plină de bunătate și de umilință,

– și fă-ne răbdători față de toți!

Învață-ne să fim cu adevărat alături de cei nevoiași și încercați,

– ca să te imităm pe tine, samariteanul milostiv!

Fericita Fecioară, Mama ta, să mijlocească pentru fecioarele consacrate,

– ca ele să-și trăiască tot mai intens în Biserică dăruirea totală față de tine!

Împărtășește-ne darul îndurării tale

– și iartă-ne de păcate și de osânda lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai făcut din toți cei renăscuți în Cristos un neam ales și o împărăție regească, fă, te rugăm, ca să voim și să reușim a împlini ceea ce ne poruncești, pentru ca, în poporul chemat la viața veșnică, una să fie credința inimilor și pietatea faptelor. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Au venit pentru noi zilele de pocăință spre iertarea păcatelor, spre mântuirea sufletelor.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *IIn* 1,8-9

Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine, iar adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, el este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nedreptate.

℣. Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule.

℟. Și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.

Ora a șasea

Ant. Viu sunt eu, spune Domnul; nu vreau moartea păcătosului, ci să se convertească și să fie viu.

LECTURA SCURTĂ*1In 2,1b-2*

Avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos, cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

℣. Întoarce-ți fața de la păcatele mele.

℞. Și șterge toate nelegiuirile mele.

Ora a noua

Ant. Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu, să rămânem neclintiți în răbdare.

LECTURA SCURTĂ*1In 2,8b-10*

Întunericul trece, iar lumina cea adevărată strălucește deja. Cine spune că este în lumină, dar îl urăște pe fratele său, este în întuneric până acum. Cine îl iubește pe fratele său rămâne în lumină și nu este motiv de scandal în el.

℣. Jertfa plăcută lui Dumnezeu este duhul smerit.

℞. Inima căită și smerită, Dumnezeule, tu n-o disprețuiești.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

TIMPUL POSTULUI MARE

II. SĂPTĂMÂNA SFÂNTĂ

De la Vesperele I ale Duminicii Floriilor până la Ora a noua din Joia Sfântă, inclusiv:

Vesperele

IMNUL

Iată, taina crucii tuturor apare.
Steag al mântuirii, ți-aduc închinare.
Cu păcatul nostru pe tine se suie
Ziditorul lumii și e prins în cuie.
Sub privirea Mamei ce sub cruce plânge,
Din coasta-ți străpunsă izvorăște sânge;
Sângele tău, Doamne, dă-ni-l să ne spele
Petele lăsate de păcate grele.
O, copac prea nobil, o, tu, cruce sfântă,
Purpură de sânge falnic te-nveșmântă!
Lemn menit s-atingă membrele divine,
Nu există altul mai de preț ca tine!
Ca-ntr-un naufragiu, salvatoare bătănie,
Mântuirea lumii doar de tine-atârnie.
Omul poate iarăși raiul să îl vadă,
Iar infernul pierde ce-a luat ca pradă.
Crucea e altarul jertfei sângeroase,
Victima de jertfă ești chiar tu, Cristoase;
Dacă tu pieirea o găsești prin cruce,
Nouă, dimpotrivă, viață ne aduce.
Cruce glorioasă, slavă-n veci să-ți fie,
Tu, izvor de viață și speranță vie.
Lemn sfințit prin sânge, lacrimi și durere,
Dă-ne harul unei convertiri sincere.

Sus, în cer, Treimii slavă fie-n toate;
 Ea, prin taina crucii, la liman ne scoate.
 Noi sperăm s-ajungem printr-o viață bună
 Cerul să-l petrecem veșnic împreună. Amin.

Sau:

Vexilla regis proudeunt,
 Fulget crucis mysterium,
 Quo carne carnis conditor
 Suspensus est patibulo;
 Quo, vulneratus insuper
 Mucrone diro lanceae,
 Ut nos lavaret crimine,
 Manavit unda et sanguine.
 Arbor decora et fulgida
 Ornata regis purpura,
 Electa digno stipite
 Tam sancta membra tangere!
 Beata, cuius brachiis
 Saeculi pendit pretium;
 Statere facta est corporis
 Praedam tulitque tartari.
 Salve, ara, salve, victima,
 De passionis gloria,
 Qua Vita mortem pertulit
 Et morte vitam reddidit!
 O crux, ave, spes unica!
 Hoc passionis tempore
 Piis adauge gratiam
 Reisque dele crimina.
 Te, fons salutis, Trinitas,
 Collaudet omnis spiritus;
 Quos per crucis mysterium
 Salvas, fove per saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Completoriul

IMNUL O, Cristoase, nici un soare, 928.

Sau: Christe, qui, splendor et dies, 929.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Invitatoriul

Ant. Pe Cristos Domnul, care pentru noi a fost ispitit și a pățimit, veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Glasurile noastre bucuroase cântă
 Marea bătalie, lupta neînfrântă;
 Pe Cristos îl cântă, sfânta lui izbândă,
 Cântă liberarea lumii din osândă.
 Crucea, instrumentul morții de rușine,
 Semn de biruință și stindard devine.
 La-nceputuri, omul, plămădit din tină,
 A mușcat din pomul vieții din grădină.
 Și-a găsit nu viața, însă moartea, plânsul,
 Atrăgând întreaga lume după dânsul.
 Cum fusese lemnul purtător de moarte,
 Tot el trebuia, deci, viața să ne-o poarte.
 Boala, răul, care pe pământ există
 E rodit de pomul de-amintire tristă.
 Lemnul crucii însă roade dulci aduce;
 Viața și speranța înfloresc pe cruce.
 Cum, prin lemn, Satana învinsese-odată,
 Tot prin lemn izbânda este câștigată.

Când sosește timpul hotărât de Tatăl,
 Fiul său, din ceruri, vine-n lume, iată-1!
 Ziditorul lumii umil se coboară
 Pe pământ și prinde trup într-o Fecioară.
 Firea noastră slabă vine s-o îmbrace,
 Să ne mântuiască, să ne-aducă pace.

La sfârșitul vieții chinuri grele-ndură,
 Tatălui jertfindu-i propria făptură.
 Sub privirea Mamei ce-n dureri se frânge,
 Moare pe o cruce tot scaldat în sânge;
 Ca un miel se lasă dus la-njunghiere,
 Tatălui i-aduce jertfa ce i-o cere.

Slavă ție, Tată, care din iubire
 Ni l-ai dat pe Fiul preț de ispășire.
 Fiule, mărire! Tu din ascultare
 Ai băut paharul patimii amare.
 Preamărire ție, Duhule Preasfinte!
 Îți jurăm, Treime, dragoste fierbinte. Amin.

Sau:

Pange, lingua, gloriósi
 Proelium certáminis,
 Et super crucis tropæo
 Dic triúmphum nóblem,
 Quáliter redémptor orbis
 Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
 Fraude factor cóndolens,
 Quando pomi noxiális
 Morte morsu córruit,
 Ipse lignum tunc notávit,
 Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
 Ordo depopóscerat,
 Multifórmis perditóris
 Arte ut artem fálleret,
 Et medélam ferret inde,
 Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
 Plenitúdo tēporis,
 Missus est ab arce Patris
 Natus, orbis cōnditor,
 Atque ventre virgináli
 Carne factus pródiit.

Lustra sex qui iam perácta
 Tempus implens cōrporis,
 Se volēnte, natus ad hoc,
 Passiōni dēditus,
 Agnus in crucis levátur
 Immolándus stípíte.

Æqua Patri Filíoque,
 Inclito Paráclito,
 Sempitérna sit beáta
 Trinitáti glória,
 Cuius alma nos redémit
 Atque servat grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Laudele

IMNUL

Cuie, lance, cruce, ucigașe scule,
 Dornice de sânge, crude, nesătule!
 Răstignit pe cruce, sus, lângă cetate,
 Salvatorul nostru în dureri se zbate;
 Sângele ce-l varsă în dureri amare
 E menit să spele lumea de-ntinare.
 Cruce, de când Domnul e bătut în cuie,
 Nicăieri pe lume lemn mai nobil nu e.
 Rodul și sămânța, minunata floare
 Ce-o oferi tu lumii, e Cristos ce moare.
 Din uncalta morții ce-ai fost mai-nainte,
 Ai ajuns obiectul închinării sfinte.

Arbore al vieții, lasă să se plece
 Ramurile tale, lasă trupul rece
 Brațele din cuie să și le desprindă,
 Ca să-mbrățișeze lumea suferindă,
 Lasă-l să coboare, ca să ne audă
 Cum ne plângem vina pentru moartea-i crudă.

Cruce glorioasă, tu ești lemnul care
 Porți pe tine prețul de răscumpărare.
 Toată-mpurpurată de preasfântul sânge,
 Tu îl ierți pe cel ce vina și-o deplânge.
 Celui ce-și trăiește viața în derivă
 Tu îi ești salvarea, cruce milostivă.

Slavă ție, Tată, care din iubire
 Ni l-ai dat pe Fiul preț de ispășire
 Fiule, mărire! Tu din ascultare
 Ai băut paharul patimii amare.
 Preamărire ție, Duhule Preasfinte!
 Îți jurăm, Treime, dragoste fierbinte. Amin.

Sau:

En acétum, fel, arúndo,
 Sputa, clavi, láncea;
 Mite corpus perfóratúr,
 Sanguis, unda prófluit;
 Terra, pontus, astra, mundus
 Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
 Arbor una nóbilis!
 Nulla talem sílva profert
 Flore, fronde, gérmine.
 Dulce lignum, dulci clavo
 Dulce pondus sústinens!

Flecte ramos, arbor alta,
 Tensa laxa víscera,
 Et rigor lentéscat ille
 Quem dedit natívitas,
 Ut supérni membra regis
 Miti tendas stípíte.

Sola digna tu fuisti
 Ferre sæcli prætium,
 Atque portum præparare
 Nauta mundo náufrago,
 Quem sacer cruor perúnxit
 Fusus Agni córpore.

Æqua Patri Filioque,
 Inclito Paráclito,
 Sempitérna sit beátæ
 Trinitáti glória,
 Cuius alma nos redémit
 Atque servat grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ora medie

IMNUL

Pentru duminica Floriilor ca mai jos, 359.

În celelalte zile ale Săptămâni Sfinte, la Ora medie se spune unul dintre imnurile care se găsesc la 40.

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

DUMINICA FLORIILOR ȘI A PĂTIMIRII DOMNULUI

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 345.

Ant. 1 Atâta vreme am fost cu voi, învățându-vă în templu, și nu ați pus mâna pe mine; acum însă, după ce m-ați biciuit, mă duceți la răstignire.

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1033.

Ant. 2 Domnul Dumnezeu este sprijinitorul meu și nu voi fi făcut de rușine.

Ant. 3 Domnul Isus s-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,18-21

Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără meteahnă și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit, pentru voi, în timpurile de pe urmă. Prin el, voi credeți în Dumnezeu care l-a înviat din morți și i-a dat mărirea, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm!
Ne închinăm.

Y. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumărat lumea.
* Și te binecuvântăm! Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la *Magnificat***Anul A**

Spuneți fiicei Sionului: Iată, regele tău vine la tine, blând, călare pe măgăriță și pe mânz, fiul celei de sub jug.

Anul B

Mulți și-au așternut veșmintele pe cale iar alții, ramuri tăiate de pe câmp. Și strigau: Osana întru cei de sus!

Anul C

Ucenicii, aruncându-și veșmintele pe măgăruș, l-au așezat pe Isus deasupra. Și, pe unde trecea el, oamenii își așterneau veșmintele pe cale.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos care, în pragul pătimirii, privind Ierusalimul, a plâns asupra lui pentru că nu a cunoscut timpul vizitării sale. Căindu-ne de păcatele noastre, să-l implorăm:

Îndură-te, Doamne, de poporul tău!

Tu, care ai voit să-i aduni pe fiii Ierusalimului așa cum își adună găina puii,

– învață-i pe toți să cunoască timpul vizitării tale!

Nu-i părăsi pe credincioșii tăi care te-au părăsit:

– întoarce-ne, și ne vom întoarce la tine, Dumnezeul nostru!

Tu care, prin pătimirea ta, ai dăruit lumii iertare și har,

– dă-ne să trăim neconținut din Duhul tău, pe care l-ai revărsat asupra noastră prin Botez!

Prin pătimirea ta, dă credincioșilor harul să-și mortifice trupul,

– ca să iasă mai liberi în întâmpinarea sărbătorii Învierii tale!

Tu, care domnești în mărirea Tatălui,

– adu-ți aminte de aceia care au murit astăzi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat neamului omenesc un exemplu de umilință în Mântuitorul nostru, care s-a făcut om și a îndurat moartea pe cruce: dă-ne harul să învățăm a-l urma cu răbdare, și astfel, să ne învrednicim a fi părtași de învierea sa. El care, fiind Dumnezeu.

Oficiul lecturilor

℣. Când voi fi înălțat de la pământ.

℞. Voi atrage toate la mine.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

10,1-18

Sfințirea noastră prin sacrificiul lui Cristos

Fraților, ¹ legea, care are o umbră a bunurilor viitoare, și nu înfățișarea realităților – prin jertfele aduse neînțecat în fiecare an – nu poate nicidecum să-i desăvârșească pe cei care se apropie. ² Altfel, nu ar înceta oare jertfele aduse, dacă cei care aduc cult, curățați o dată pentru totdeauna, nu ar mai avea conștiința păcatelor? ³ Dar tocmai în aceste jertfe, în fiecare an, se face amintirea păcatelor. ⁴ Pentru că sângele taurilor și al țapilor nu poate să înlăture păcatele.

⁵ Pentru aceasta, intrând în lume, el spune:

*Tu n-ai voit nici jertfă, nici ofrandă,
ci mi-ai alcătuit un trup.*

⁶ *Nu ți-au plăcut
nici arderile de tot, nici jertfele pentru păcat.*

⁷ *Atunci am zis:*

Iată, vin

*– în sulul cărții este scris despre mine –
ca să fac voința ta, Dumnezeule!*

⁸ După ce a spus mai întâi: *Tu n-ai voit și nici nu ți-au plăcut jertfele și ofrandele, arderile de tot și jertfele pentru păcat* – acestea sunt totuși oferite conform legii –

⁹ *acum, zice, iată, vin ca să fac voința ta.* Astfel, desființează jertfa dintâi ca s-o întemeieze pe a doua. ¹⁰ Datorită acestei voințe, suntem sfințiți prin jertfa trupului lui Isus Cristos, o dată pentru totdeauna.

¹¹ Pe când orice preot stă în picioare pentru a aduce cult în fiecare zi și a oferi de multe ori aceleași jertfe, care nu pot nicidecum să înlătore păcatele, ¹² el, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, ¹³ *așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale,* ¹⁴ pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

¹⁵ Dar și Duhul Sfânt dă mărturie despre aceasta, căci, după ce a spus:

¹⁶ *Aceasta este alianța pe care o voi încheia cu ei, după zilele acelea, Domnul spune:*

*Voi pune legile mele în inima lor
și le voi înscrie în mintea lor,*

¹⁷ și:

*Și nu-mi voi mai aminti
de păcatele și de nelegiuirile lor.*

¹⁸ Or, unde este iertarea acestora, nu mai este nevoie de jertfă pentru păcate.

RESPONSORIUL Cf. *Evr 10,5-7.4 (Ps 39 [40],7-8)*

R. Tu n-ai voit jertfă, nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup; nu ți-au plăcut arderile de tot pentru păcat, atunci am zis: * Iată vin, Dumnezeule, ca să fac voința ta.

Ÿ. Pentru că sângele taurilor și al țapilor nu poate să înlătore păcatele, de aceea Cristos, intrând în lume, spune: * Iată vin.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile sfântului Andrei din Creta*, episcop

(Disc. 9, Despre ramurile de palmier:
PG 97, 990-994)

*Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului,
regele lui Israel*

Veniți să urcăm împreună pe Muntele Măslinilor și să ieșim în întâmpinarea lui Cristos care se întoarce astăzi din Betania și se apropie de bună voie de pătimirea sa venerabilă și fericită, pentru a împlini misterul mântuirii noastre.

Vine spre Ierusalim de bună voie, a coborât din cer pentru noi, pentru a ne face să urcăm cu el sus, în cer, *deasupra oricărui principat și oricărei puteri, stăpâniri și domnii și deasupra oricărui nume rostit (Ef 1,21).*

A venit nu pentru a cucerii gloria, nu în lux și cu pom-pă. *Nu se va certa, spune, nici nu va striga și nici nu va auzi cineva glasul lui prin piețe (Mt 12,19).* Va fi blând și umil și va intra cu o haină uzată și în stare de sărăcie.

Să alergăm și noi împreună la cel care se grăbește spre pătimire și să-i imităm pe cei care i-au ieșit în întâmpinare. Însă nu pentru a așterne înaintea lui de-a lungul drumului ramuri de măslin sau de palmier, haine sau altele de felul acesta, ci ca și cum am pune în proster-nare umilă și în adorație profundă înaintea picioarelor sale persoanele noastre, încât să-l primim pe Cuvântul lui Dumnezeu care înaintează și să-l primim în noi înșine pe acel Dumnezeu pe care nici un loc nu-l poate cuprinde.

El, care este însăși blândețea, se bucură să vină la noi blând. Răsare, pentru a spune așa, deasupra amurgului orgoliului nostru, sau, mai bine zis, intră în umbra josniciei noastre, devine intimul nostru, devine unul dintre noi pentru a ne ridica și a ne conduce la sine.

El a urcat spre răsărit deasupra cerurilor cerurilor (cf. Ps 67,34), adică în culmea gloriei și a triumfului său divin, ca principiu și anticipare a condiției noastre viitoare. Totuși, nu părăsește neamul omenesc, pentru că îl iubeste, pentru că vrea să înalțe cu sine natura umană, ridicând-o din josniciile pământului spre glorie. Așadar, să ne așternem cu umilință înaintea lui Cristos pe noi înșine, în locul hainelor sau al ramurilor neînsuflețite și al frunzelor verzi care bucură ochii numai pentru câteva ore și sunt destinate să piară. Să ne așternem pe noi înșine îmbrăcați cu harul său, sau, mai bine zis, îmbrăcați cu el însuși, deoarece *toți câți ați fost botezați în*

Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos (cf. Gal 3,27) și să ne prosternăm la picioarele sale ca niște haine așternute.

Din cauza păcatului, înainte eram roșii ca purpura, apoi, prin apa mântuitoare a Botezului, am ajuns la albul curat al lânii, pentru a putea oferi învingătorului morții nu numai simple ramuri de palmier, ci trofee ale victoriei.

Agitând ramurile spirituale ale sufletului, să aclamăm și noi cu sfințenie în fiecare zi, alături de copii: *Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului, regele lui Israel* (cf. Lc 19,38).

RESPONSORIUL

Cf. In 12,12.13; cf. Mt 21,8.9

R. Auzind că Isus a venit la Ierusalim, poporul a ieșit în întâmpinarea lui. Atunci, o mare mulțime și-a întins hainele pe drum în timp ce alții agitău ramuri din copaci și strigau: * Osana Fiului lui David! Binecuvântat cel care vine în numele Domnului!

Ÿ. Mulțimile care mergeau înaintea lui și cele care îl urmau strigau cu glas puternic: * Osana.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 349.

Ant. 1 Mulțimea, care venise la sărbătoare, striga înaintea Domnului: Binecuvântat cel care vine în numele Domnului, osana întru cei de sus!

Psalmii și cântarea de la duminică săpt. a II-a, 1040.

Ant. 2 Împreună cu îngerii și cu cei trei tineri să fim aflați credincioși și noi, strigând biruitorului asupra morții: „Osana întru cei de sus!”

Ant. 3 Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului; pace în cer și mărire întru cei de sus!

LECTURA SCURTĂ

Zah 9,9

Tresaltă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, fiica Ierusalimului! Iată, regele tău vine la tine; el e drept și biruitor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai răscumpărat, Doamne, * prin sângele tău!
Ne-ai răscumpărat.

V. Din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile, * prin sângele tău! Slavă Tatălui. Ne-ai răscumpărat.

*Ant. la Benedictus***Anul A**

Cu ramuri strălucitoare de palmier să ne plecăm înaintea Domnului care vine; să-i ieșim toți în cale cu imnuri și cântări, preamărindu-l și spunând: Binecuvântat este Domnul!

Anul B

Cei care mergeau înainte și cei care veneau în urmă strigau: Osana! Binecuvântat să fie cel care vine în numele Domnului! Binecuvântată să fie împărăția ce vine, a părintelui nostru David!

Anul C

A început toată mulțimea ucenicilor să-l laude cu bucurie pe Dumnezeu, spunând cu glas tare: Binecuvântat cel care vine ca rege în numele Domnului! Pace în cer și mărire întru cei de sus!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Cristos, care, intrând în Ierusalim, a fost aclamat de mulțime ca Rege și Mesia. Să-i dăm slavă cu bucurie:

Binecuvântat cel care vine în numele Domnului!

Osana, Fiule al lui David și Rege al veacurilor,

- osana, ție, care ai triumfat asupra morții și a iadului!
- Tu, care te-ai suit la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,
- călăuzește Biserica ta spre Paștele veșnic!

Tu, care ai făcut din crucea ta pomul vieții,

– dăruiește cu îmbelșugare roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Cristoase, mântuitorul nostru, care ai venit să-i mântuiești pe cei păcătoși,

– binevoiește a-i primi în împărăția ta pe cei care cred, nădăjduiesc și iubesc!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat neamului omenesc un exemplu de umilință în Mântuitorul nostru, care s-a făcut om și a îndurat moartea pe cruce: dă-ne harul să învățăm a-l urma cu răbdare, și astfel, să ne învrednicim a fi părtași de învierea sa. El care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

IMNUL

E bucurie, e veste bună,
Căci vine Domnul ca să răpună,
Prin suferință, luptă și trudă,
Moartea cea tristă, moartea cea crudă.

Îi iese-n față cetatea sfântă,
Ramuri agită, strigă și cântă,
Umple văzduhul de osanale
Și îi așterne haine pe cale.

Ca și norodul cetății sfinte,
Iasă-i creștinii azi înainte;
Toți la o parte plânsetul lese-l
Și să-i înalțe cântecul vesel.

Slavă ți-aducem, Doamne Isuse,
Din ale noastre inimi supuse.
Vesel, ferice, astăzi pământu-i,
Căci cu-ndurare vii să ne mântui.

Până la ceruri cântul străbată.
 Cinstea primește-o, veșnice Tată.
 Ție, Cristoase, slavă-n vecie,
 Duhule Sfinte, slavă și ție. Amin.

Sau:

Celsæ salútis gáudia
 Mundus fidélis iúbilet:
 Iesus, redémptor ómnium,
 Mortis perémit príncipem.
 Palmæ et olívæ súrculos
 Cœtus viándo déferens,
 „Hosánna David filio”
 Claris frequéntat vóciibus.
 Nos ergo summo príncipi
 Currámus omnes óbviam;
 Melos canéntes glória,
 Palmas gerámus gáudii.
 Cursúsque nostros lúbricos
 Donis beátis súblevet,
 Grates ut omni témpore
 Ipsi ferámus débitas.
 Deo Patri sit glória
 Eiúsque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Pentru celelalte Ore se alege un imn din cele aflate la 40.

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

LECTURA SCURTĂ

Cf. 2Cor 4,10-11

Pretutindenii purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru. Căci noi,

care trăim, suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

℣. A fost jertfit pentru că el însuși a voit.

℟. Și n-a deschis gura sa.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

℣. El a purtat suferințele noastre.

℟. Și a luat asupra sa fărădelegile noastre.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

IPt 5,10-11

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

℣. Să adorăm semnul crucii.

℟. Prin care am primit taina mântuirii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 345.

Ant. 1 El a fost lovit și umilit, dar Domnul l-a înălțat cu dreapta sa.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1047.

Ant. 2 Sângele lui Cristos ne curăță ca să-i slujim Dumnezeuului celui viu.

Ant. 3 Cristos a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, morți fiind pentru păcat, să trăim pentru dreptate.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,26-30a

Fraților, nouă ne-a fost trimis cuvântul acestei mântuiri. De fapt, cei care locuiesc în Ierusalim și conducătorii lor nu l-au recunoscut pe Isus, dar, judecându-l, au împlinit cuvintele profeților, care se citesc în fiecare sâmbătă. Deși nu au găsit în el nici un motiv de condamnare la moarte, i-au cerut lui Pilat să-l ucidă. După ce au împlinit toate câte erau scrise despre el, l-au dat jos de pe lemn și l-au pus într-un mormânt. Dar Dumnezeu l-a înviat.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm! Ne închinăm.

V. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.
* Și te binecuvântăm! Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la Magnificat

Anul A

Scris este: Voi lovi păstorul și se vor risipi oile turmei. Însă, după învierea mea, voi merge înaintea voastră în Galileea; acolo mă veți vedea, spune Domnul.

Anul B

Bucură-te, Regele nostru, Fiul lui David, Răscumpărătorul lumii! Despre tine au vestit profeții că vei veni să ne mântuiești.

Anul C

Vă zic vouă că ceea ce este scris trebuie să se împlinească în mine: Cu cei nelegiuiți a fost socotit. Cu adevărat, cele ce sunt despre mine se împlinesc.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul neamului omenesc, care a urcat la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie:

*Sfințește, Doamne, poporul
pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!*

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în pătimirea ta prin pocăință,

– ca să dobândim mărirea învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea măhniiților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Privește la aceia care, din pricina răutății noastre, se poticnesc pe cale:

– vino în ajutorul lor, iar pe noi adu-ne pe calea cea bună, pentru ca dreptatea și iubirea să fie biruitoare!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat neamului omenesc un exemplu de umilință în Mântuitorul nostru,

care s-a făcut om și a îndurat moartea pe cruce: dă-ne harul să învățăm a-l urma cu răbdare, și astfel, să ne învrednicim a fi părtași de învierea sa. El care, fiind Dumnezeu.

LUNI

Oficiul lecturilor

℣. Când voi fi înălțat de la pământ.

℟. Voi atrage toate la mine.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

10,19-39

Perseverența în credință. Așteptarea judecății

¹⁹ Așadar, fraților, având încredere că vom intra în sanctuar, datorită sângelui lui Isus, ²⁰ pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o prin catapeteasmă, adică prin trupul său, ²¹ și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu, ²² să ne apropiem cu inimă sinceră în plinătatea credinței, curățându-ne prin stropire inimile de conștiința rea și spălându-ne trupul cu apă curată. ²³ Să ținem cu neclintire mărturisirea credinței, pentru că cel care a promis este demn de încredere. ²⁴ Să fim atenți unii față de alții pentru a da impuls carității și faptelor bune. ²⁵ Să nu părăsiți adunarea voastră, după obiceiul unora, ci să vă îndemnați, cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie ziua.

²⁶ Căci dacă păcătuim de bunăvoie, după ce am primit cunoașterea adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ²⁷ ci doar o așteptare îngrozitoare a judecății și furia focului care este gata să-i mistuie pe cei răzvrățiți. ²⁸ Dacă cineva calcă legea lui Moise, *este ucis pe baza a două sau trei mărturii*. ²⁹ Cu cât mai aspră, credeți voi, că va fi pedeapsa ce i se cuvine celui care îl va fi călcat

în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va fi profanat sângele alianței în care a fost sfințit și îl va fi batjocorit pe Duhul harului? ³⁰ Într-adevăr, îl cunoșteau pe cel care a zis: *A mea este răzbunarea, eu voi răsplăti.*

Și din nou:

Domnul va judeca poporul său.

³¹ Este îngrozitor să cazi în mâinile Dumnezeului celui viu!

³² Dar amintiți-vă de zilele de la început, în care, după ce ați fost luminați, ați susținut o luptă grea, plină de suferințe: ³³ pe de o parte, ați fost supuși la insulte și chinuri în văzul lumii, pe de altă parte, ați devenit solitari cu cei care erau tratați astfel. ³⁴ Voi ați suferit, într-adevăr, cu cei închiși și ați primit cu bucurie răpirea bunurilor voastre, știind că aveți o bogăție mai bună care rămâne. ³⁵ Așadar, nu vă pierdeți încrederea! Ea are o mare răsplată.

³⁶ Căci aveți nevoie de răbdare pentru ca, împlinind voința lui Dumnezeu, să puteți obține promisiunea, ³⁷ deoarece:

Încă puțin, foarte puțin,

și cel care vine va veni și nu va întârzia;

³⁸ *iar cel drept al meu va trăi prin credință,*

însă dacă se întoarce,

sufletul meu nu-și va găsi plăcerea în el.

³⁹ Dar noi nu suntem dintre cei care se întorc spre pieire, ci dintre cei care au credință spre mântuirea sufletului.

RESPONSORIUL

Evr 10,35a.36; Lc 21,19

R. Nu vă pierdeți încrederea; căci aveți nevoie de răbdare, * ca împlinind voința lui Dumnezeu să puteți obține promisiunea.

V. Prin răbdarea voastră vă veți mântui sufletele. * Ca împlinind.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. Guelferbytanus 3: PLS 2, 545-546)

Să ne lăudăm și noi cu crucea Domnului

Pătimirea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos este garanție sigură de glorie și, în același timp, învățătură a răbdării.

Ce mai trebuie să aștepte inimile credincioșilor de la harul lui Dumnezeu? Într-adevăr, Fiul unul-născut al lui Dumnezeu, împreună veșnic cu Tatăl, părăndu-i-se prea puțin să se nască om între oameni, a voit să meargă până acolo încât să moară ca om și chiar prin mâna acelor oameni pe care el însuși i-a creat.

Este lucru mare ceea ce ne este promis de Domnul pentru viitor, dar este mult mai mare ceea ce celebrăm amintind ceea ce deja s-a împlinit pentru noi. Unde erau și ce erau oamenii atunci când Cristos a murit pentru păcătoși? Cum se poate îndoi cineva că el va da credincioșilor săi viața sa de vreme ce el nu a ezitat să-și dea și moartea sa pentru ei? De ce oamenii cred așa de greu că într-o zi vor trăi cu Dumnezeu?

Deja s-a verificat un fapt mai de necrezut, că Dumnezeu a murit pentru oameni.

De fapt, cine este Cristos? Este cel despre care se spune: *La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu (In 1,1)*. Acest Cuvânt al lui Dumnezeu *s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*. El nu ar fi avut nimic în sine ca să poată muri pentru noi, dacă nu ar fi luat de la noi un trup muritor. În felul acesta, el, cel nemuritor, a putut să moară, voind să-și dea viața pentru cei muritori. I-a făcut părtași de viața sa pe cei a căror moarte a împărtășit-o. Într-adevăr, noi nu aveam nimic din care să avem viața, așa cum el nu avea nimic de la care să primească moartea. De aici schimbul uimitor: și-a însușit moartea noastră și ne-a dat viața sa. Deci, nu rușine, ci încredere nelimitată și laudă imensă în moartea lui Cristos.

A luat asupra sa moartea pe care a găsit-o în noi, și astfel, a asigurat acea viață care nu putea să vină de la noi. Ceea ce noi, păcătoșii, am meritat pentru păcat, a plătit cel care era fără păcat. Și cum nu ne va da acum ceea ce merităm pentru dreptate, el, care este cel care îndreptățește? Cum să nu dea răsplata sfinților, el, cel fidel adevărului, care fără vină a suportat pedeapsa celor răi?

De aceea, fraților, să mărturisim fără frică, ba chiar să proclamăm că pentru noi a fost răstignit Cristos. Să o spunem nu cu frică, ci cu bucurie, nu cu jenă, ci cu demnitate.

Apostolul Paul a înțeles bine acest lucru și l-a făcut ca un titlu de glorie. Putea să celebreze cele mai mari și fascinante realizări ale lui Cristos. Putea să se laude amintind de prerogativele înalte ale lui Cristos, prezentându-l drept creator al lumii, deoarece este Dumnezeu împreună cu Tatăl, și ca stăpân al lumii, deoarece este om asemenea nouă. Totuși, nu a spus altceva decât aceasta: *În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos (Gal 6,14).*

RESPONSORIUL

R. Noi adorăm crucea ta, Doamne, și celebrăm pătimirea ta glorioasă: * tu, care ai pătimit pentru noi, îndură-te de noi.

V. Te rugăm, ajută-i pe slujitorii tăi, pe care i-ai răscumpărat cu sângele tău prețios. * Tu, care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 349.

Ant. 1 Isus a zis: Întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și vegheați împreună cu mine!

Psalmii și cântarea de luni din săpt. a II-a, 1056.

Ant. 2 Acum este judecata lumii, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

Ant. 3 Isus, întemeietorul și împlinitorul credinței noastre, a purtat crucea, neținând seama de înjosire, și acum șade la dreapta lui Dumnezeu.

LECTURA SCURTĂ

Jer 11,19-20

Eu eram ca un miel blând, pe care-l duci la înjunghiere, și nu știam planurile rele pe care le urzeau ei împotriva mea. Ei ziceau: „Să smulgem pomul din rădăcină, să-l stârpim din mijlocul celor ce trăiesc pe pământ, ca să nu i se mai pomenească niciodată numele”. Dar tu, Dumnezeul oștirilor, tu ești un judecător drept, care pătrunzi cu privirea răunchii și inimile: fă-mă să văd răzbunarea ta asupra lor, căci ție îți încredințez cauza mea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai răscumpărat, Doamne, * prin sângele tău!
Ne-ai răscumpărat.

V. Din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile, * prin sângele tău! Slavă Tatălui. Ne-ai răscumpărat.

Ant. la *Benedictus*: Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut, dar eu te-am cunoscut, pentru că tu m-ai trimis.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai suit la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănilile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care, atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, noi, care păcătuim din cauza slăbiciunii noastre, te rugăm ca, prin pătimirea Fiului tău, să ne dăruiești din nou viața harului. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

LECTURA SCURTĂ

Ez 33,10b-11a

Fărădelegile și păcatele noastre sunt asupra noastră, și din pricina lor ne stingem; cum am putea să trăim? Viu sunt eu, zice Domnul Dumnezeu: nu vreau moartea păcătosului, ci să se întoarcă de la calea lui și să fie viu.

℣. A fost jertfit pentru că el însuși a voit.

℟. Și n-a deschis gura sa.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

LECTURA SCURTĂ

Ier 18,20b

Adu-ți aminte că am stat în fața ta pentru a le lua apărarea și pentru a îndepărta mânia ta de la ei.

℣. El a purtat suferințele noastre.

℟. Și a luat asupra sa fărădelegile noastre.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ*Ier 31,2.3b.4a*

Așa vorbește Domnul: Poporul celor ce-au scăpat de sabie, a aflat bunăvoință în pustiu; Israel se îndreaptă spre locul lui de odihnă. Te-am iubit cu o iubire veșnică; de aceea ți-am păstrat îndurare. Din nou te voi ridica, și vei fi înălțată, fecioară a lui Israel!

℣. Să adorăm semnul crucii.

℟. Prin care am primit taina mântuirii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL, 345.

Ant. 1 Chipul lui nu avea nici o frumusețe: l-am văzut și ne-am întors privirea.

Psalzii și cântarea de luni din săpt. a II-a, 1063.

Ant. 2 Servitorului meu îi voi da mulțimile pentru că s-a dat pe sine la moarte.

Ant. 3 Dumnezeu ne-a copleșit cu daruri în Fiul său iubit, întru care avem răscumpărarea prin sângele lui.

LECTURA SCURTĂ*Rom 5,8-9*

Dumnezeu și-a arătat iubirea față de noi prin faptul că, încă pe când eram păcătoși, Cristos a murit pentru noi. Așadar, cu atât mai mult acum, când suntem justificați prin sângele lui, vom fi mântuiți prin el de mânie.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm!
Ne închinăm.

✠. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.
* Și te binecuvântăm! Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la Magnificat: După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu, tot astfel trebuie să fie înălțat Fiul Omului, pentru ca tot cel care crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea și, înviind din morți, ne-a făcut părtași la viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Sfințește, Doamne, poporul

pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în pătimirea ta prin pocăință,

– ca să dobândim mărirea învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mâhniților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește credincioșilor harul ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se vădească în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva la fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, noi, care păcătuim din cauza slăbiciunii noastre, te rugăm ca, prin pătimirea Fiului tău, să ne dăruiești din nou viața harului. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

☩. Când voi fi înălțat de la pământ.

R. Voi atrage toate la mine.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

12,1-13

Să umblăm cu privirea ațintită la Cristos

Fraților, ¹ noi, care avem un astfel de nor de martori care ne înconjoară, să dăm la o parte orice povară și păcatul care ne împresoară, să alergăm cu perseverență în lupta care ne stă înaintea, ² cu ochii ațintiți la Isus, începutul și desăvârșirea credinței, care, în vederea bucuriei ce îi era propusă, a îndurat crucea și, neținând seama de rușinea ei, s-a așezat la dreapta tronului lui Dumnezeu. ³ Gândiți-vă, deci, la cel care a îndurat o împotrivire atât de mare din partea păcătoșilor, ca nu cumva să vă lăsați descurajați și obosiți în sufletele voastre.

⁴ Luptând contra păcatului, voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge ⁵ și ați uitat sfatul care v-a fost dat ca unor fii:

Fiul meu, nu disprețui disciplina Domnului și nu te descuraja când ești muștrat de el.

⁶ *Căci pe cel pe care-l iubește Domnul îl pedepsește și-l bate cu nuiua pe orice fiu pe care îl primește.*

⁷ Ceea ce îndurați este spre învățătura voastră. Dumnezeu vă tratează ca pe niște fii; căci care este fiul pe care tatăl nu-l pedepsește? ⁸ Dar dacă voi sunteți fără disciplina de care toți au parte, sunteți fii nelegitimi, nu fii adevărați. ⁹ De altfel, dacă noi îi cinștim pe părinții trupești, cu cât mai mult nu trebuie să ne supunem Tatălui duhurilor ca să avem viață?

¹⁰ Primii ne pedepseau doar pentru puține zile, după cum li se părea lor că e bine, dar el o face în interesul

nostru, ca să avem parte de sfințenia lui. ¹¹ Orice pedeapsă nu pare să fie pe moment bucurie, ci întristare; dar mai târziu aduce, în schimb, celor care au fost încercați de ea, rodul dător de pace al dreptății.

¹² De aceea, *îndreptați mâinile moleșite și genunchii fără vlagă* ¹³ și *faceți drumuri drepte pentru picioarele* voastre, pentru ca cel șchiop să nu se abată, ci, mai degrabă, să se vindece.

RESPONSORIUL

Cf. *Evr 12,2; Fil 2,8a*

R. Isus, începutul și desăvârșirea credinței, care în vederea bucuriei ce-i era propusă a îndurat crucea, neținând seama de rușinea ei, * șade la dreapta tronului lui Dumnezeu.

V. S-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte. * Șade la dreapta.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Duhul Sfânt*
al sfântului Vasile cel Mare, episcop

(Cap. 15, 35: PG 32, 127-130)

*Unică este moartea pentru lume
și unică este învierea din morți*

Planul de mântuire al lui Dumnezeu, salvatorul nostru, constă în a-l ridica pe om din căderile sale și a-l face să se întoarcă la intimitatea divină, eliberându-l de înstrăinarea la care îl dusesese neascultarea. Venirea lui Cristos în trup, exemplele vieții evanghelice, suferințele, crucea, îngroparea, învierea sunt pentru mântuirea omului pentru ca, prin imitarea lui Cristos, să aibă din nou adopțiunea de fiu, care îi fusese dată la început.

Așadar, pentru autenticitatea vieții creștine, este necesar să-l imităm pe Cristos nu numai în exemplele sale de gingășie, de umilință și de răbdare manifestate în timpul vieții, ci și în moartea sa. O spune sfântul Paul, imitator al lui Cristos, devenit asemenea lui în moarte, cu speranța de a ajunge la învierea din morți (*Fil 3,11*).

Dar cum putem deveni asemănători morții sale? Însmormântându-ne împreună cu el prin Botez. Deci, care este modul îngropării și care este rodul imitării sale? Înainte de toate, este necesar să întrerupem modul de a trăi de mai înainte. Însă nimeni nu poate ajunge la aceasta dacă nu se naște din nou, conform cuvintelor Domnului. Într-adevăr, așa cum rezultă din cuvânt, renașterea este începutul celei de-a doua vieți. De aceea, înainte de a începe a doua viață, trebuie pus capăt celei dintâi. Celor care au ajuns la sfârșitul unui tur pe stadion li se dă puțină pauză și odihnă înainte de a începe un alt tur. Tot așa, și în schimbarea de viață, apare necesar ca moartea să se interpună între prima și a doua viață, și această moarte să constituie sfârșitul condiției precedente și începutul celei viitoare.

Cum să împlinim coborârea în iad? Imitând îngroparea lui Cristos prin Botez. Într-adevăr, trupurile celor care sunt botezați sunt, într-un fel, îngropate în apă. De aceea, Botezul semnifică în mod tainic depunerea faptelor trupului, după cum spune Apostolul: *În el ați fost circumciși, dar nu cu o circumcizie făcută de mână omenească, ci prin dezbrăcarea de trupul de carne, prin circumcizia lui Cristos. Ați fost înmormântați împreună cu el prin botez (Col 2,11-12).*

Într-un anumit fel, Botezul spală sufletul de murdăriile care se adună deasupra lui din cauza tendințelor trupului, după cum stă scris: *Spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada (Ps 50,9)*. Pentru acest motiv, noi cunoaștem un singur Botez de mântuire, din moment ce unică este moartea pentru lume și unică este învierea morților, a căror figură este Botezul.

RESPONSORIUL

Rom 6,3.5.4a

R. Noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, în moartea lui am fost botezați. * Dacă am fost împreună sădiți într-o moarte asemănătoare cu a lui, la fel vom fi în înviere.

V. Așadar, am fost înmormântați împreună cu el, prin Botez, în moartea lui. * Dacă am fost.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 349.

Ant. 1 Apără dreptatea mea, Doamne; de omul nelegiuit și viclean scapă-mă!

Psalzii și cântarea de marți din săpt. a II-a, 1070.

Ant. 2 Ai judecat, Doamne, pricina sufletului meu, căci tu ești apărătorul vieții mele, Doamne, Dumnezeul meu!

Ant. 3 Cel drept, slujitorul meu, îi va îndreptăți pe mulți și fărădelegile lor le va lua asupra sa.

LECTURA SCURTĂ

Zah 12,10-11a

Atunci, voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre mine. Pe cel pe care l-au străpuns îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-l vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi-născut. În ziua aceea va fi jale mare în Ierusalim.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai răscumpărat, Doamne, * prin sângele tău! Ne-ai răscumpărat.

Ψ. Din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile, * prin sângele tău! Slavă Tatălui. Ne-ai răscumpărat.

Ant. Ia *Benedictus*: Preamărește-mă, Tată, la tine însuși, cu mărirea pe care am avut-o mai înainte de a fi lumea!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai suit la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care, atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne harul să celebrăm astfel misterul pătimirii Domnului, încât să ne învrednicim a dobândi iertarea ta. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,18-19

Într-adevăr, cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci este scris: Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți și știința celor învățați o voi distruge.

V. A fost jertfit pentru că el însuși a voit.

R. Și n-a deschis gura sa.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,22-24

În timp ce iudeii cer semne, iar grecii caută înțelepciunea, noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

☩. El a purtat suferințele noastre.

℟. Și a luat asupra sa fărădelegile noastre.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 1,25.27a

Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbițiunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii. Însă Dumnezeu a ales cele bune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți.

☩. Să adorăm semnul crucii.

℟. Prin care am primit taina mântuirii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

IMNUL, 345.

Ant. 1 Batjocuri și ocări am îndurat de la ei, dar Domnul este cu mine ca un războinic puternic.

Psalmii și cântarea de marți din săpt. a II-a, 1077.

Ant. 2 Eliberează-mă, Doamne; pune-mă alături de tine, și apoi nu are decât să lupte oricine împotriva mea!

Ant. 3 Ai fost jertfit, Doamne, și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele tău.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 1,27b-30

Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice. Dumnezeu a ales cele de jos ale lumii și disprețuite, ba chiar cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt, așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu. Iar voi, datorită lui, sunteți în Cristos Isus, care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm!
Ne închinăm.

V. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.
* Și te binecuvântăm! Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la Magnificat: Putere am să-mi dau viața și iarăși să o iau înapoi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea, și, înviind din morți, ne-a făcut părtași de viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Sfințește, Doamne,

poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în pătimirea ta prin pocăință,

– ca să dobândim mărirea învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mahnțiilor,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește-le credincioșilor harul ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se vădească în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne harul să celebrăm astfel misterul pătimirii Domnului, încât să ne învrednicim a dobândi iertarea ta. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

℣. Când voi fi înălțat de la pământ.

℞. Voi atrage toate la mine.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

12,14-29

Să ne apropiem de muntele Dumnezeului celui viu

Fraților, ¹⁴ căutați pacea cu toți și sfințenia fără de care nimeni nu-l va vedea pe Domnul. ¹⁵ Vegheați ca nimeni să nu rămână în afara harului lui Dumnezeu, pentru ca nici o rădăcină de amărăciune să nu crească provocând tulburare și prin ea să se molipsească mulți.

¹⁶ Să nu fie nici un desfrânat sau profanator ca Esau, care, pentru un blid de mâncare, și-a vândut dreptul de întâi-născut. ¹⁷ Căci voi știți că, după aceea, voind să moștenească binecuvântarea, a fost exclus și nu a putut schimba hotărârea, deși o cerea cu lacrimi.

¹⁸ Voi nu v-ați apropiat de ceea ce poate fi atins nici de un foc ce arde, nici de întuneric, nici de beznă, nici de furtună, ¹⁹ nici de sunetul trâmbiței, nici de răsunetul cuvintelor la auzul cărora ascultătorii au cerut să nu li se mai rostească nici un cuvânt, ²⁰ căci nu puteau să suporte porunca: *Chiar și un animal, dacă se va atinge*

*de munte, să fie ucis cu pietre!*²¹ Iar priveliștea era atât de înfricoșătoare încât Moise a spus: *Sunt îngrozit și mă cutremur.*

²² Dar voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc, de zecile de mii de îngeri în sărbătoare,²³ de comunitatea întârilor-născuți înscriși în ceruri, de Dumnezeu, judecătorul tuturor, de sufletele celor drepti duși la desăvârșire,²⁴ de Isus, mijlocitorul noii alianțe, și de sângele stropirii, care vorbește mai bine decât cel al lui Abel.

²⁵ Fiți atenți să nu-l respingeți pe cel care vorbește, căci dacă n-au scăpat cei care l-au respins când vorbea pe pământ, cu atât mai mult noi, dacă ne îndepărtăm de cel care ne vorbește din ceruri,²⁶ al cărui glas a zguduit odinioară pământul, iar acum ne-a promis: *Încă o dată voi mai zgudui nu numai pământul, ci și cerul.*²⁷ Acest *încă o dată* înseamnă schimbarea celor zguduite, întrucât sunt create, ca să rămână cele nezguduite.²⁸ De aceea, noi, care am primit împărăția nezdruncinată, avem harul prin care aducem cult într-un mod plăcut lui Dumnezeu, cu evlavie și teamă,²⁹ fiindcă *Dumnezeul nostru este foc mistuitor.*

RESPONSORIUL

Dt 5,23.24a; cf. Evr 12,22a

R. După ce ați auzit glasul din mijlocul întunericului și ați văzut muntele Sinai arzând, v-ați apropiat de Moise și i-ați spus: * Iată, Domnul, Dumnezeul nostru, ne-a arătat slava și măreția sa.

Ÿ. Acum voi v-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc. * Iată, Domnul.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele asupra Evangheliei după Ioan*, ale sfântului Augustin, episcop

(*Trat. 84, 1-2: CCL 36, 536-538*)

Plinătatea iubirii

Fraților preaiubiți, Domnul a definit plinătatea iubirii cu care trebuie să ne iubim unii pe alții cu aceste cuvinte: *Nimeni nu are o iubire mai mare decât aceasta: ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi (In 15,13)*. Rezultă ceea ce același evanghelist Ioan spune în scrisoarea sa: *Cristos și-a dat viața pentru noi, la fel, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați (1In 3,16)*, iubindu-ne cu adevărat unii pe alții așa cum ne-a iubit el, încât și-a dat viața pentru noi.

Tocmai acest lucru se citește în *Cartea Proverbelor lui Solomon: Dacă stai la masă la unul dintre cei mari, ia seama la ce ai dinainte; fă aceleași lucruri pe care le face el (cf. Prov 23,1-2)*. Care este masa celui mare și a celui puternic, dacă nu aceea în care se primește trupul și sângele celui care și-a dat viața pentru noi? Și ce înseamnă a sta la această masă, dacă nu a te apropia de ea cu umilință? Și ce înseamnă a lua bine în considerare ce se are dinainte, dacă nu a reflecta, așa cum se cuvine, la un har așa de mare? Și ce înseamnă acest a face aceleași lucruri dacă nu ceea ce am spus mai sus și anume: după cum Cristos și-a dat viața pentru noi, tot așa și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați? Este ceea ce spune și apostolul Petru: *Cristos a suferit pentru noi lăsându-ne un exemplu ca să mergem pe urmele sale (1Pt 2,21)*. Aceasta înseamnă a face aceleași lucruri. Așa au făcut cu iubire arzătoare sfinții martiri și, dacă nu vrem să celebrăm în mod inutil amintirea lor, dacă nu vrem să ne apropiem fără rod de masa Domnului, de acel ospăț la care s-au săturat și ei, trebuie și noi, asemenea lor, să fim gata să răsplătim darul primit.

De aceea, la această masă a Domnului noi nu-i comemorăm pe martiri așa cum facem cu ceilalți care acum se odihnesc în pace, adică nu ne rugăm pentru ei, ci, mai degrabă, cerem ca ei să se roage pentru noi, ca să ne dobândească harul să mergem pe urmele lor. Într-adevăr, ei au ajuns în vârful acelei iubiri pe care Domnul a definit-o ca fiind cea mai mare posibilă. Au

prezentat fraților lor aceeași mărturie de iubire pe care ei înșiși au primit-o la masa Domnului.

Cu aceasta nu vrem să spunem că putem fi egali cu Cristos Domnul, atunci când am ajunge să-i dăm mărturie până la vărsarea sângelui. El avea puterea de a-și da viața și de a o lua înapoi, în timp ce noi nu putem trăi atât cât vrem și trebuie să murim chiar împotriva voinței noastre. Murind, el a ucis imediat în sine moartea, în timp ce noi suntem eliberați de moarte numai prin moartea sa. Trupul său nu a cunoscut putrezirea, în timp ce trupul nostru, numai după ce a suferit putrezirea, se va îmbrăca prin el în neputrezire, la sfârșitul lumii. El nu a avut nevoie de noi ca să ne mântuiască, însă noi, fără el, nu putem face nimic. El ni s-a arătat ca viță, nouă, care suntem mlădițele, nouă, care, fără el, nu putem avea viață.

În sfârșit, chiar dacă frații ajung să-și dea viața pentru frați, sângele unui martir nu este vărsat pentru iertarea păcatelor fraților, lucru pe care el l-a făcut pentru noi. Prin aceasta nu a dat un exemplu de imitat, ci un dar pentru care să-i fim recunoscători. Așadar, martirii, deoarece și-au vărsat sângele lor pentru frați, au răsplătit ceea ce au primit de la masa Domnului. Să ne iubim unii pe alții, după cum Cristos ne-a iubit pe noi, dându-se pe sine pentru noi.

RESPONSORIUL

In 4,9.11.10b

R. Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său unul-născut, ca să trăim prin el. * Dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel și noi trebuie să ne iubim unii pe alții.

V. Dumnezeu ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. * Dacă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 349.

Ant. 1 În ziua strâmtorării mele l-am căutat pe Dumnezeu, spre el am întins mâinile mele.

Psalmii și cântarea de la miercuri din săpt. a II-a, 1085.

Ant. 2 Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu Cristos.

Ant. 3 Cristos Isus a fost făcut de Dumnezeu, pentru noi, înțelepciunea și dreptatea și sfințirea și răscumpărarea.

LECTURA SCURTĂ

Is 50,5-7

Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea, iar eu nu m-am împotrivit, nici nu m-am dat înapoi. Spatele mi l-am dat spre a fi lovit, obrații spre a fi palmuiți și fața nu mi-am întors-o de la cei care mă ocărau și mă scuipau. Domnul Dumnezeu îmi vine în ajutor, de aceea nu m-au doborât ocările. De aceea le-am oferit o față ca de cremene și știu că nu voi rămâne de rușine.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai răscumpărat, Doamne, * prin sângele tău! Ne-ai răscumpărat.

V. Din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile, * prin sângele tău! Slavă Tatălui. Ne-ai răscumpărat.

Ant. Ia *Benedictus*: Sângele lui Cristos, care, prin Sfântul Duh, s-a oferit pe sine însuși fără prihană lui Dumnezeu, să spele conștiința noastră de faptele morții, ca să slujim Dumnezeului celui viu.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, Mântuitorul, care ne-a răscumpărat prin moartea și învierea sa:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai suit la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Fiul tău să îndure pentru noi moartea pe cruce, spre a ne elibera de puterea vrăjmașului, te rugăm, dă-ne nouă, slujitorilor tăi, să dobândim harul învierii. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

LECTURA SCURTĂ

1Tim 2,4-6

Dumnezeu, mântuitorul nostru, vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului. Căci unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Cristos Isus care s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți. Aceasta este mărturia adusă la timpul stabilit.

V. A fost jertfit pentru că el însuși a voit.

R. Și n-a deschis gura sa.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

LECTURA SCURTĂ*Rom 15,3*

Cristos nu s-a complăcut în sine, ci, după cum este scris: Insultele celor care te insultă au căzut asupra mea.

☩. El a purtat suferințele noastre.

☩. Și a luat asupra sa fărădelegile noastre.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ*Evr 9,28*

Cristos, după ce s-a jertfit o dată ca să ia asupra sa păcatele celor mulți, se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru a mântui pe cei care îl așteaptă.

☩. Să adorăm semnul crucii.

☩. Prin care am primit taina mântuirii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

IMNUL, 345.

Ant. 1 Au zis nelegiuții: Să-l asuprim pe omul drept, căci se împotrivește faptelor noastre!

Psalzii și cântarea de la miercuri din săpt. a II-a, 1093.

Ant. 2 El a luat asupra sa păcatele multora și s-a rugat pentru cei fără de lege.

Ant. 3 În Cristos avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor.

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,32–5,2

Fiți buni unii față de alții, înțelegători, iertându-vă unii pe alții, așa cum și Dumnezeu v-a iertat în Cristos. Așadar, fiți imitatorii lui Dumnezeu ca niște copii iubiți și trăiți în iubire, după cum și Cristos ne-a iubit pe noi și s-a oferit lui Dumnezeu pentru noi, ca ofrandă și jertfă de bună mireasmă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne închinăm ție, Cristoase, * și te binecuvântăm!
Ne închinăm.

V. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.
* Și te binecuvântăm! Slavă Tatălui. Ne închinăm.

Ant. la Magnificat: Învățătorul zice: Timpul meu este aproape. La tine fac Paștele cu ucenicii mei.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul neamului omenesc, care, murind, a nimicit moartea și, înviind din morți, ne-a făcut părtași de viața dumnezeiască. Să-i cerem cu umilință:

Sfințește, Doamne,

poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în pătimirea ta prin pocăință,

– ca să dobândim mărirea învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mahniiților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește-le credincioșilor ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se vădească în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva la fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Fiul tău să îndure pentru noi moartea pe cruce spre a ne elibera de puterea vrăjmașului, te rugăm, dă-ne nouă, slujitorilor tăi, să dobândim harul învierii. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

Psalzii și antifonele se pot lua de la vineri, săpt. a III-a, 1209.

℣. Când voi fi înălțat de la pământ.

℞. Voi atrage toate la mine.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

4,14–5,10

Isus Cristos, marele preot

Fraților, ^{4,14} având, așadar, un mare preot minunat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea credinței. ¹⁵ Căci nu avem un mare preot care să nu poată suferi împreună cu noi în slăbiciunile noastre, ci unul care a fost încercat în toate asemenea nouă, în afară de păcat. ¹⁶ Așadar, să ne apropiem cu toată încrederea de tronul harului, ca să primim îndurare și să găsim ca ajutor harul său la timpul potrivit.

^{5,1} Într-adevăr, orice mare preot este luat dintre oameni, pus pentru oameni în relațiile cu Dumnezeu, ca să ofere daruri și sacrificii pentru păcate. ² El poate avea

compătimire pentru cei care sunt în ignoranță și în greșeală, întrucât și el este cuprins de slăbiciune³ și din cauza ei trebuie să ofere sacrificii pentru păcate atât pentru popor, cât și pentru sine.⁴ Nimeni nu-și ia singur această cinste, ci numai cel chemat de Dumnezeu, la fel ca Aron.

⁵ Tot la fel și Cristos: nu și-a atribuit de la sine gloria de a deveni mare preot, ci i-a dat-o acela care i-a spus: *Fiul meu ești tu;*

eu, astăzi, te-am născut;

⁶ după cum se mai spune în alt loc:

Tu ești preot în veci,

după rânduiala lui Melchisedec.

⁷ În zilele vieții sale pământești, el a oferit, cu strigăte puternice și cu lacrimi, rugăciuni și cereri către acela care avea puterea să-l salveze de la moarte și a fost ascultat datorită evlaviei lui.⁸ Și, deși era Fiu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit,⁹ iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el,¹⁰ fiind numit de Dumnezeu mare preot *după rânduiala lui Melchisedec.*

RESPONSORIUL

Cf. Evr 5,8.9.7

R. Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit; * și a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el.

V. În zilele vieții sale pământești, el a oferit, cu strigăte puternice, rugăciuni, și a fost ascultat datorită evlaviei lui. * Și a devenit.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia de Paște*, a lui Meliton din Sardes

(Nr. 65-71: SCh 123, 94-100)

Mielul jertfit ne-a salvat de la moarte

Multe lucruri au fost prezise de profeți referitoare la misterul Paștelui, care este Cristos, *căruia să-i fie glorie în vecii vecilor. Amin (Gal 1,5).* El a coborât din ceruri

pe pământ pentru omenirea suferindă; s-a îmbrăcat cu omenitatea noastră în sânul Fecioarei și s-a născut ca om. A luat asupra sa suferințele omului suferind, prin intermediul trupului supus suferinței, și a distrus patimile cărnii. Cu Duhul nemuritor a distrus moartea ucigașă.

Într-adevăr, el a fost condus și ucis de călăii săi ca un miel, ne-a eliberat de modul de a trăi al lumii ca din Egipt și ne-a salvat de sclavia diavolului ca din mâna faraonului. A însemnat sufletele noastre cu propriul Duh și mădulele trupului nostru cu sângele său.

El este cel care a acoperit de rușine moartea și l-a aruncat pe diavol în plâns, ca și Moise pe faraon. El este cel care a lovit fărădelegea și nedreptatea, după cum Moise a condamnat Egiptul la pustiire.

El este cel care ne-a scos din sclavie la libertate, din întuneric la lumină, din moarte la viață, din tiranie la împărăția veșnică. A făcut din noi o preoție nouă și un popor ales pentru totdeauna. El este Paștele mântuirii noastre.

El este cel care a luat asupra sa suferințele tuturor. El este cel care a fost ucis în Abel, iar în Isaac i s-au legat picioarele. A umblat peregrinând în Iacob, iar în Iosif a fost vândut. A fost depus pe ape în Moise, iar în miel a fost ucis. A fost persecutat în David și în profeți a fost dezonorat.

El este cel care s-a întrupat în sânul Fecioarei, a fost atârnat pe cruce, a fost îngropat în pământ și, înviind din morți, s-a suit în înălțimile cerurilor.

El este mielul care nu-și deschide gura, el este mielul ucis, el s-a născut din Maria, miel fără pată. El a fost luat din turmă, condus la ucidere, jertfit spre seară, îngropat noaptea. Pe cruce nu i s-a zdrobit nici un os și sub pământ nu a fost supus descompunerii. El a înviat din morți și a făcut ca omenirea să învie din adâncul mormântului.

RESPONSORIUL

Rom 3,23-25a; In 1,29b

R. Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu dar sunt justificați în mod gratuit de harul lui prin răscumpărarea care este în Cristos Isus, * pe acesta

Dumnezeu l-a pus jertfă de ispășire prin credință, în sângele lui.

☩. Iată Mielul lui Dumnezeu, care ia asupra sa păcatul lumii. * Pe acesta Dumnezeu l-a pus jertfă de ispășire prin credință, în sângele lui.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 349.

Ant. 1 Privește, Doamne, și vezi, căci sunt în strâmtorare; ascultă-mă degrabă!

Psalzii și cântarea de la joi din săpt. a II-a, 1101.

Ant. 2 Iată Dumnezeul mântuirii mele: în el mă voi încrede și nu mă voi mai teme.

Ant. 3 Domnul ne-a hrănit din lamura grâului și cu miere din stâncă ne-a săturat.

LECTURA SCURTĂ

Evr 2,9b-10

Vedem că Isus, pentru că a suferit moartea, este încununat cu mărire și cinste, întrucât, prin harul lui Dumnezeu el a suferit moartea pentru fiecare om. Într-adevăr, se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care voia să ducă mulți fii la mărire, să-l desăvârșească prin suferință pe inițiatorul mântuirii lor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai răscumpărat, Doamne, * prin sângele tău! Ne-ai răscumpărat.

☩. Din toate semințiile și limbile și popoarele și neamurile, * prin sângele tău! Slavă Tatălui. Ne-ai răscumpărat.

Ant. la *Benedictus*: Cu mult dor am dorit să mănânc acest Paște cu voi înainte de a pătimi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Cristos, preotul veșnic, pe care Tatăl l-a uns cu Duhul Sfânt ca să le predice celor închiși eliberarea:

Doamne, îndură-te de noi!

Tu, care te-ai suit la Ierusalim spre a pătimi și a intra astfel în glorie,

– călăuzește Biserica ta la sărbătoarea Paștelui veșnic!

Tu, care ai voit să fii înălțat pe cruce și străpuns de sulița ostașului,

– vindecă rănile noastre!

Tu, care ai făcut din cruce pomul vieții,

– dăruiește roadele ei celor renăscuți prin Botez!

Tu, care atârând pe cruce, l-ai iertat pe tâlharul cuprins de căință,

– iartă-ne și pe noi, păcătoșii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Vrednic și drept este să te iubim mai presus de toate, Dumnezeu!; te rugăm, înmulțește în noi revărsările harului tău negrăit. După cum prin moartea Fiului tău ne faci să nădăjduim ceea ce credem, fă-ne ca, prin învierea lui, să ajungem la ținta spre care tindem. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Înainte de sărbătoarea Paștelui, știind Isus că i-a venit ceasul, iubindu-i pe ai săi, până la sfârșit i-a iubit.

LECTURA SCURTĂ

Evr 4,14-15

Având, așadar, un mare preot minunat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să ținem cu tărie mărturisirea credinței. Căci nu avem un mare preot care să nu poată suferi împreună cu noi în slăbiciunile

noastre, ci unul care a fost încercat în toate asemenea nouă, în afară de păcat.

☩. A fost jertfit pentru că el însuși a voit.

☩. Și n-a deschis gura sa.

Ora a șasea

Ant. După cum mă cunoaște pe mine Tatăl, îl cunosc și eu pe Tatăl și viața mi-o dau pentru oile mele.

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,26-27

Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie, ca marii preoți, să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: Isus Cristos, Domnul nostru, a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, jertfin-du-se pe sine însuși.

☩. El a purtat suferințele noastre.

☩. Și a luat asupra sa fărădelegile noastre.

Ora a noua

Ant. Pentru mine a trăi este Cristos și a muri un câștig. Se cuvine să mă laud în crucea Domnului meu Isus Cristos.

LECTURA SCURTĂ

Evr 9,11-12

Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare, trecând printr-un cort mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână de om, adică nu este din această lume, a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfintelor nu cu sânge de țapi și viței, ci cu propriul lui sânge, dobândind o mântuire veșnică.

☩. Să adorăm semnul crucii.

☩. Prin care am primit taina mântuirii.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

**SFÂNTUL TRIDUUM PASCAL
AL PĂTIMIRII ȘI ÎNVIERII DOMNULUI**

JOIA CINEI DOMNULUI

Vesperele

Vesperele se recită numai de către cei care nu iau parte la Liturghia de seară a Cinei Domnului.

IMNUL

De eternă viață dătătoare Pâne,
Întru care moartea Domnului rămâne,
Nesecat izvor de dragoste fierbinte,
Tu să-mi fii în viață hrană pentru minte.

Pelican ești, Doamne, ce cu propriul sânge
Își salvează puii ce la piept îi strânge;
Doar un strop din scumpu-ți sânge, Doamne, poate
Lumii să îi ierte crimele ei toate.

Sângele-ți și mie mântuire-mi poarte,
Ca să-ți văd în ceruri fața după moarte,
Și unit cu tine și cu sfinții care
Sunt în cer, Treimii să-i aduc cântare. Amin.

Sau:

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hómîni,
Præsta meæ menti de te vívere
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Iesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sángine,
Cuius una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Te cum reveláta cernam fácie
 Visu tandem lætus tuæ glóriæ,
 Patri, tibi laudes et Spiritui
 Dicam beatórum iunctus cœtui. Amen.

Ant. 1 Cristos, primul născut dintre cei morți și mai-mare peste regii pământului, ne-a făcut pe noi împărăție pentru Dumnezeu, Tatăl său.

Psalmi și cântarea de la joi din săpt. a II-a, 1108.

Ant. 2 Domnul îl va salva pe cel sărac de cel puternic și pe sârmanul care nu are ajutor.

Ant. 3 Cei sfinți au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor.

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,12-15

Isus, pentru a sfinți poporul prin propriul său sânge, a suferit în afara porții. Prin urmare, să ieșim în întâmpinarea lui în afara taberei, purtând ocară lui. Pentru că noi nu avem aici o cetate stătătoare, ci o căutăm pe aceea care trebuie să vină. Așadar, să-i oferim lui Dumnezeu prin el o jertfă de laudă continuă, adică rodul buzelor care mărturisesc numele lui.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte.

Ant. la Magnificat: Pe când era la Cină, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și a dat-o ucenicilor săi.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm pe Mântuitorul nostru, care, la Cina cea de Taină, în noaptea în care era vândut, a încredințat Bisericii memorialul morții și învierii sale, pentru a fi celebrat de-a pururi. Să-l rugăm, spunând:

*Sfințește, Doamne,
 poporul pe care l-ai răscumpărat cu sângele tău!*

Isuse, răscumpărătorul nostru, dă-ne harul să intrăm mai adânc în pătimirea ta prin pocăință,

– ca să dobândim mărirea învierii!

Dă-ne harul să ne bucurăm de ocrotirea Mamei tale, mângâietoarea mâhniților,

– și învață-ne să-i întărim pe cei întristați cu alinarea pe care și noi o primim de la tine!

Dăruiește credincioșilor tăi harul ca, în greutățile lor, să fie părtași la pătimirea ta,

– pentru ca mântuirea ta să se arate în ei!

Tu, care te-ai smerit făcându-te ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce,

– dă slujitorilor tăi harul de a fi ascultători și răbdători!

Binevoiește a-i face pe cei răposați asemenea cu trupul mării tale

– și fă-ne și pe noi părtași cândva de fericirea lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care pentru mărirea ta și pentru mântuirea neamului omenesc ai voit ca Fiul tău Isus Cristos să fie marele preot veșnic, fă ca poporul pe care el ți l-a dobândit prin sângele său să primească, prin participarea la memorialul pătimirii lui, puterea crucii și a învierii lui. Prin Domnul.

Completoriul de duminică, după Vespere II, 1331.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte.

VINEREA PĂTIMIRII DOMNULUI

Invitatoriul

Ant. Pe Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a răscum-părat prin sângele său, veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL Glasurile noastre bucuroase cântă, 347.

PSALMODIA

Ant. 1 Regii pământului se răscoală și cei puternici se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului său.

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.

- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericitiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. Regii pământului se răscoală și cei puternici se sfătuiesc împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului său.

Ant. 2 Și-au împărțit între ei hainele mele și au aruncat sortii pentru tunica mea.

Psalmul 21 (22), 2-23 [24-32]

- ² Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu,
pentru ce m-ai părăsit? *
Departate sunt de a-mi aduce mântuirea
cuvintele strigătului meu.
- ³ Dumnezeuul meu, strig ziua și tu nu-mi răspunzi, *
și noaptea și nu am liniște.
- ⁴ Iar tu ești Cel Sfânt *
și locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.
- ⁵ În tine și-au pus speranța părinții noștri, *
au sperat și tu i-ai eliberat;
- ⁶ către tine au strigat și au fost mântuiți, *
în tine au nădăjduit și n-au fost făcuți de rușine.
- ⁷ Dar eu sunt vierme, și nu om, *
ocara oamenilor și batjocura poporului.
- ⁸ Toți care mă văd își bat joc de mine, *
strâmbă din buze și dau din cap:

- 9 „S-a încrezut în Domnul, să-l mântuiască, *
să-l elibereze, dacă îl iubește”.
- 10 Căci tu m-ai scos la lumină din sânul mamei, *
m-ai pus în siguranță la pieptul mamei mele.
- 11 Spre tine m-am îndreptat de când m-am născut; *
din sânul mamei mele tu ești Dumnezeuul meu.
- 12 Nu te îndepărta de mine, †
pentru că strâmtorarea este aproape *
și nu este cine să mă ajute.
- 13 Mă înconjoară tauri mulți, *
tauri puternici din Basan m-au împresurat
- 14 și cască spre mine gura lor, *
ca leul care sfâșie și rage.
- 15 Mă scurg ca apa, *
mi se desfac toate oasele,
inima mea este ca ceara, *
se topește printre măruntaiele mele.
- 16 Mi se usucă cerul gurii ca un ciob de oală †
și limba mi se lipește de gâtleej; *
m-ai așezat în praful morții.
- 17 Iată, mă înconjoară câinii, *
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele, *
- 18 mi-au numărat toate oasele.
Ei mă iscodesc și mă cercetează; †
- 19 își împart între ei hainele mele *
și au aruncat sorții pentru tunică mea.
- 20 Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, *
tăria mea, grăbește-te să mă ajuți.
- 21 Scapă de sabia viața mea, *
din gheara câinelui, singurul meu bine!
- 22 Salvează-mă din gura leului *
și de coarnele bivolilor, pe mine, sârmanul!
- 23 Voi vesti numele tău fraților mei, *
în mijlocul adunării te voi lauda.

¶ Această ultimă parte a psalmului (v. 24-32) se poate spune *ad libitum*.

- 24 Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l, †
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; *
să se teamă de el toată seminția lui Israel.
- 25 Căci el nu disprețuiește *
și nici nu respinge cererea săracului
și nu-și întoarce fața de la el, *
iar când strigă către el, îl ascultă.
- 26 La tine este lauda mea în adunarea cea mare; *
îmi voi împlini făgăduințele
în fața celor ce se tem de el.
- 27 Cei săraci vor mânca și se vor sătura; †
îl vor lăuda pe Domnul cei care îl caută: *
„Inimile lor să trăiască în vecii vecilor!”
- 28 Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul *
toate marginile pământului,
se vor prosterna în fața lui *
toate familiile popoarelor.
- 29 Căci a Domnului este împărăția *
și el va stăpâni națiunile.
- 30 Lui i se vor închina toți cei care dorm în pământ, *
în fața lui se vor prosterna
toți cei care coboară în țărână.
- Dar sufletul meu va trăi pentru el *
- 31 și urmașii mei îl vor sluji.
Se va povesti despre Domnul generației viitoare †
- 32 și vor vesti dreptatea lui
poporului care se va naște: *
„Domnul a făcut acestea!”

Ant. Și-au împărțit între ei hainele mele și au aruncat
sortii pentru tunica mea.

Ant. 3 Mă asaltează cu furie cei care vor să-mi ia
sufletul.

Psalmul 37 (38)

- 2 Doamne, să nu mă mustri în mânia ta *
și să nu mă pedepsești în furia ta.

- 3 Căci săgețile tale s-au înfipt în mine *
și mâna ta apasă peste mine.
- 4 Nimic nu este sănătos în trupul meu
în fața mâniei tale, †
și nu este pace în oasele mele *
din cauza păcatelor mele.
- 5 Căci fărădelegile mi-au acoperit capul, *
ca o povară prea grea pentru mine.
- 6 Au putrezit și s-au înveninat rănilile mele *
din pricina nebuniei mele.
- 7 M-am încovoiat și m-am gârbovit cu totul; *
toată ziua umblu în mâhnire.
- 8 Rărunchii îmi sunt cuprinși de febră *
și nu mai e nimic sănătos în trupul meu.
- 9 Sunt frânt și istovit cu totul, *
strig din cauza zbuciumului inimii mele.
- 10 Doamne, în fața ta e toată dorința mea *
și suspinul meu nu-ți este ascuns.
- 11 Inima mi se zbate, m-au părăsit puterile *
și mi-am pierdut chiar și lumina ochilor.
- 12 Prietenii și cunoștii se îndepărtează
din cauza rănilii mele, *
și rudele mele stau deoparte.
- 13 Cei care vor să-mi ia sufletul îmi întind curse, †
cei care-mi vor răul vorbesc de picirea mea, *
și vicleșuguri pun la cale ziua întreagă.
- 14 Iar eu, ca un surd, nu iau aminte *
și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura,
15 ca omul ce nu aude *
și nu iese răspuns din gura lui.
- 16 Pentru că în tine, Doamne, mi-am pus speranța, *
tu îmi vei răspunde, Doamne, Dumnezeul meu!
- 17 Spuneam, de fapt: „Să nu râdă de mine
când mi se clatină piciorul, *
să nu se ridice cu mândrie împotriva mea”.
- 18 Sunt gata să mă prăbușesc *
și durerea înaintea mea este pururea.

- ¹⁹ Căci eu îmi mărturisesc fărădelegea *
și mă înspăimânt de păcatul meu.
- ²⁰ Dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici *
și s-au înmulțit cei care mă urăsc fără motiv.
- ²¹ Ei îmi răsplătesc binele cu rău *
și mă acuză pentru că eu caut binele.
- ²² Să nu mă părăsești, Doamne; *
Dumnezeul meu, să nu te îndepărtezi de la mine!
- ²³ Grăbește-te să mă ajuți, *
Doamne, mântuirea mea!

Ant. Mă asaltează cu furie cei care vor să-mi ia sufletul.

℣. S-au ridicat împotriva mea martori mincinoși.

℟. Și nelegiuirea s-a mințit pe ea însăși.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

9,11-28

*Cristos, marele preot,
a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfintelor,
prin sângele său propriu*

Fraților, ¹¹ Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare, trecând printr-un cort mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mână de om, adică nu este din această lume, ¹² a intrat o dată pentru totdeauna în sfânta sfintelor nu cu sânge de țapi și viței, ci cu propriul lui sânge, dobândind o mântuire veșnică. ¹³ Căci dacă sângele de țapi și de tauri și cenușa de juncă cu care sunt stropiți cei întinați îi sfințește, dându-le curăția trupului, ¹⁴ cu cât mai mult sângele lui Cristos, care prin Duhul veșnic s-a oferit pe sine fără prihană lui Dumnezeu, va curăța conștiința voastră de faptele moarte, pentru a sluji Dumnezeului celui viu.

¹⁵ Și de aceea el este mijlocitorul unei alianțe noi, pentru ca, prin moartea lui pentru răscumpărarea din greșelile din timpul primei alianțe, cei chemați să primească promisiunea moștenirii veșnice. ¹⁶ De fapt, unde

este un testament, este necesar să fie dovedită moartea celui ce a făcut testamentul. ¹⁷ Căci testamentul devine valabil după moarte; nu are nici o putere cât timp trăiește cel ce l-a făcut. ¹⁸ De aceea, nici prima alianță nu a fost consfințită fără sânge.

¹⁹ Într-adevăr, după ce a rostit toate poruncile din lege în fața poporului, Moise a luat sângele vițelilor și al țapilor, împreună cu apă, lână roșie și isop, și a stropit însăși cartea și tot poporul, ²⁰ spunând: *Acesta este sângele alianței pe care Dumnezeu a prescris-o pentru voi.* ²¹ Și tot la fel a stropit cu sânge cortul și toate vasele de cult. ²² De altfel, după lege, aproape toate se purifică prin sânge și fără vărsare de sânge nu există iertare.

²³ Deci, dacă era necesar ca imaginile realităților cerești să fie purificate astfel, înseși realitățile cerești trebuie să fie purificate prin jertfe mai bune decât acestea.

²⁴ Căci Cristos nu a intrat într-un sanctuar făcut de mână de om, prefigurare a celui adevărat, ci chiar în cer, ca să fie acum prezent înaintea feței lui Dumnezeu în favoarea noastră, ²⁵ și nu ca să se jertfească pe sine de mai multe ori, așa cum marele preot intră în sanctuar în fiecare an cu sângele altcuiva, ²⁶ căci ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii. Dar acum, la împlinirea timpurilor, el s-a arătat o singură dată, ca să distrugă păcatul prin jertfa lui. ²⁷ Și după cum oamenilor le este dat să moară o singură dată, iar după aceasta este judecata, ²⁸ tot la fel și Cristos, după ce s-a jertfit o dată ca să ia asupra sa păcatele celor mulți, se va arăta a doua oară, fără păcat, pentru a mântui pe cei care îl așteaptă.

RESPONSORIUL

Cf. Is 53,7.12

R. Ca un miel dus la înjunghiere, în timp ce era chinuit, nu și-a deschis gura; a fost dat la moarte, * ca să dea viață poporului său.

V. S-a oferit pe sine la moarte și a fost numărat printre cei fără de lege, * ca să dea.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Cat. 3, 13-19: SCh 50, 174-177)

Puterea sângelui lui Cristos

Vrei să cunoști puterea sângelui lui Cristos? Să ne amintim de prefigurările lui răsfoind paginile Vechiului Testament.

Jertfiți un miel de un an, spune Moise, și însemnați ușile cu sângele lui (cf. Ex 12,1-14). Ce spui tu, Moise? Când l-a salvat vreodată pe omul rațional sângele unui miel? Desigur, pare să răspundă el, nu pentru că este sânge, ci pentru că este imagine a sângelui Domnului. Mai mult decât atunci, dușmanul va trece fără a dăuna dacă va vedea pe tocurile ușilor nu sângele vechiului simbol, ci pe cel al noii realități, viu și strălucitor pe buzele credincioșilor, pe ușa templului lui Cristos.

Dacă vrei să înțelegi și mai profund puterea acestui sânge, observă de unde a început să curgă și din care izvor a țâșnit. A fost vărsat pe cruce și a curs din coasta Domnului. De Isus mort și încă atârnat pe cruce, relatează Evanghelia, s-a apropiat un soldat care, cu o lovitură de sulită, i-a deschis coasta și a ieșit apă și sânge. Unul este simbolul Botezului, celălalt, al Euharistiei. Soldatul i-a deschis coasta: a deschis templul sacru, unde a descoperit o comoară și unde am bucuria de a găsi bogății splendide. Același lucru se poate spune și despre miel: iudeii au ucis victima și eu mă bucur de mântuire, rod al acelei jertfe.

Și a ieșit din coasta lui sânge și apă (cf. In 19,34). Preaiubitule, să nu treci prea ușor peste acest mister. Mai am o altă semnificație mistică să-ți explic. Am spus că acea apă și acel sânge sunt simbol al Botezului și al Euharistiei. Biserica s-a născut din aceste două sacramente, din această baie de renaștere și de reînnoire în Duhul Sfânt prin Botez și Euharistie. Iar simbolurile Botezului și Euharistiei au ieșit din coasta sa. Deci, Cristos a

format Biserica din coasta sa, așa cum Eva a fost formată din coasta lui Adam.

Pentru aceasta, Paul, vorbind despre primul om, folosește expresia: *Os din oasele mele, carne din carnea mea* (Gen 2,23), pentru a ne arăta coasta Domnului. Așa cum Dumnezeu a format femeia din coasta lui Adam, tot așa, Cristos ne-a dăruit apa și sângele din coasta sa pentru a forma Biserica. Și după cum coasta lui Adam a fost atinsă de Dumnezeu în timpul somnului, tot așa, Cristos ne-a dat sângele și apa în timpul somnului morții sale.

Vedeți în ce fel a unit-o Cristos cu sine pe mireasa sa, vedeți cu ce hrană ne hrănește. Prin sângele său ne naștem, cu sângele său ne hrănim. După cum femeia își hrănește copilul cu laptele său, tot așa, Cristos hrănește mereu cu sângele său pe cei pe care i-a renăscut.

RESPONSORIUL Cf. *1Pt 1,18-19; Ef 2,18; 1In 1,7*

R. Voi ați fost răscumpărați nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ci cu sângele prețios al lui Cristos, Mielul fără pată. * Prin el toți avem intrarea deschisă într-un singur Duh la Tatăl.

V. Sângele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de orice păcat. * Prin el.

Rugăciunea de încheiere

Privește, te rugăm, Doamne, la această familie a ta, pentru care Domnul nostru Isus Cristos nu a pregetat să se dea în mâinile răufăcătorilor și să îndure moartea pe cruce. El, care, fiind Dumnezeu.

Laudele

IMNUL, 349.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a dat la moarte pentru noi toți.

Psalmul 50 (51)

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuțit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntru meu.
- ⁹ Stropeste-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntru meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta. —

- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Dumnezeu nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a dat la moarte pentru noi toți.

Ant. 2 Isus Cristos ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în sângele său.

Cântarea Hab 3,2-4.13a.15-19

- 2 Doamne, am auzit vestirea ta *
și m-am temut, Doamne, de lucrarea ta!
De-a lungul anilor, dă-i viață, *
de-a lungul anilor, fă-o cunoscută!
În mânia ta, *
adu-ți aminte că ești îndurător!
- 3 Dumnezeu vine din Teman, *
Cel Sfânt, din muntele Paran.
Gloria lui acoperă cerurile, *
și pământul este plin de lauda lui.
- 4 Strălucirea lui este ca lumina, †
din mâinile lui izvorăsc raze: *
aici se ascunde tăria lui.
- 13a Ai ieșit să mântuiești poporul tău, *
să-l eliberezi pe unsul tău.
- 15 Ți-ai tăiat drum prin mare cu caii tăi *
și spumegau talazurile multe. —

- 16 Am auzit și s-a înfiorat inima mea, *
la glasul acesta tremură buzele mele;
putreziciunea îmi cuprinde oasele *
și pașii mei se clatină sub mine.
Voi sta liniștit în ziua strâmtorării *
care vine peste poporul
ce se ridică asupra noastră.
- 17 Căci nu va mai înflori smochinul *
și nu va mai fi rod în vii;
înșelătoare va fi rodirea măslinului, *
și nu vor mai da hrană ogoarele;
au dispărut oile din țarcuri *
și nu mai sunt vite în staule.
- 18 Dar eu voi tresălta de bucurie în Domnul, *
voi tresălta de veselie în Dumnezeu,
mântuitorul meu.
- 19 Domnul, Dumnezeul meu, este tăria mea: †
el face picioarele mele mai iuți ca ale căprioarei *
și poartă pașii mei pe culmi.

Ant. Isus Cristos ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în sângele său.

Ant. 3 Crucii tale ne închinăm, Stăpâne, și sfânta înviere a ta o laudăm și o slăvim, căci prin lemnul crucii a venit bucuria în lumea întreagă.

Psalmul 147 (147 B)

- 12 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.
- 13 Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- 14 El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- 15 El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- 16 El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa. —

- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Crucii tale ne închinăm, Stăpâne, și sfânta înviere a ta o laudăm și o slăvim, căci prin lemnul crucii a venit bucuria în lumea întreagă.

LECTURA SCURTĂ

Is 52,13-15

Iată, servitorul meu va propăși; se va sui, se va ridica, se va înălța foarte sus. După cum mulți s-au îngrozit la vederea lui – atât de schimonosită îi era fața, și atât de mult se deosebea înfățișarea lui de a fiilor oamenilor – tot așa, pentru multe popoare va fi pricină de bucurie; înaintea lui, împărații vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, și vor auzi ce nu mai auziseră.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

Ant. la *Benedictus*: I-au pus deasupra capului vina lui scrisă: Isus Nazarineanul, regele iudeilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm cu evlavie sinceră pe Mântuitorul nostru, care pentru noi a pățimit și a fost îngropat spre a învia; să-l împlorăm cu umilință:

Doamne, îndură-te de noi!

Isuse, Domnul și învățătorul nostru, tu te-ai făcut ascultător pentru noi până la moarte:

– învață-ne să fim pururea ascultători față de voința Tatălui!

Isuse, viața noastră, care, murind pe lemnul crucii, ai nimicit iadul și moartea,

– fă-ne să murim împreună cu tine spre a învia împreună cu tine în glorie!

Isuse, regele nostru, care te-ai făcut ocară oamenilor, lăsându-te strivit ca un vierme,

– învață-ne să ne îmbrăcăm cu umilința ta mântuitoare!

Isuse, mântuirea noastră, care ți-ai dat viața pentru frații tăi iubiți,

– dă-ne harul să ne iubim unii pe alții cu aceeași iubire!

Isuse, mântuitorul nostru, care, întinzându-ți brațele pe cruce, ai atras la tine toate veacurile,

– adună-i în împărăția mântuirii tale pe toți fiii lui Dumnezeu, care sunt risipiți!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește, te rugăm, Doamne, la această familie a ta, pentru care Domnul nostru Isus Cristos nu a pregetat să se dea în mâinile răufăcătorilor și să îndure moartea pe cruce. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

IMNUL

Ora a treia

Stăpâne a toate, de noi te îndură,
Privește la omul, a ta creatură;
El chipul tău poartă; să nu-l lași să cadă
În cursa picirii, dușmanului pradă.

Bolnavă ne este ființa întreagă;
Ne iartă păcatul, de rău ne dezleagă.
Pe noi, cei salvați cu preasfântul tău sânge,
La tine în cer te rugăm a ne strânge. Amin.

Sau:

Salva, Redemptor, plasma tuum nobile,
 Signatum sancto vultus tui lumine,
 Ne lacerari sinas fraude demonum,
 Propter quod mortis exsolvistis pretium.
 Dole captivos esse tuos servulos,
 Absolve reos, compeditos erige,
 Et quos cruore redemisti proprio,
 Rex bone, tecum fac gaudere perpetim. Amen.

Ant. Era ceasul al treilea și l-au răstignit pe Isus.

Ora a șasea

O, cruce slăvită, speranță, lumină,
 În fața ta orice făptură se-nchină;
 Odată uncaltă a groazei profunde,
 Azi poartă prin care în cer se pătrunde.
 Când Mielul de jertfă pe tine se urcă,
 Din ceea ce-ai fost, a infamiei furcă,
 În tron se transformă și-atrage la sine
 O lume ajunsă morman de ruine.
 Părintelui veșnic mărire să-i fie,
 Și Duhului Sfânt adorat din vecie,
 Și Fiului care pe toți ne conduce
 La slava-nvierii prin moartea pe cruce. Amin.

Sau:

Crux, mundi benedictio,
 Spes certa que redemptio,
 Olim gehennæ báiula,
 Nunc clara cæli iánua,
 In te levatur hóstia
 Ad se qui traxit ómnia,
 Quam mundi princeps ímpetit
 Suúmque nihil ínvenit.
 Patri, tibi, Paráclito
 Sit æqua, Iesu, glória
 Qui nos crucis victória
 Concédís usque pérfrui. Amen.

Ant. La ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul, până la ceasul al nouălea.

Ora a noua

Prețul libertății l-ai plătit, Cristoase,
 Răstignit pe lemnul crucii glorioase.
 Crucea ți-a fost dată moartea să ți-o poarte,
 Noi prin cruce scoatem viață dintru moarte.
 Carnea ta străpunsă, toată sângerândă,
 A distrus sentința noastră de osândă;
 Porțile-nchisorii au fost descuiate
 Și-am găsit iar drumul către libertate.
 Preamărire ție, veșnice Părinte!
 Preamărire ție, Duhule Preasfinte!
 Fiule, și ție slavă se cuvine,
 Căci prin sfânta cruce ne atragi la tine. Amin.

Sau:

Per crucem, Christe, quæsumus,
 Ad vitæ transfer præmium
 Quos ligni fixus stîpîte
 Dignátus es redímere,
 Tuæ legis artículus
 Vetus cassat chirógraphum;
 Antíqua perit sérvitus,
 Vera libértas rédditur.
 Patri, tibi, Paráclito
 Sit æqua, Iesu, glória
 Qui nos crucis victória
 Concédís usque pérfrui. Amen.

Ant. În ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas puternic, spunând: Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m-ai părăsit?

PSALMODIA

La una dintre Ore se spun următorii psalmi:

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

- ² Cu dor l-am așteptat pe Domnul, †
iar el s-a plecat spre mine *
³ și mi-a ascultat strigătul.
M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
din noroi și mocirlă,
mi-a pus picioarele pe stâncă, *
mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
un imn de laudă pentru Dumnezeu nostru.
Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
și își vor pune încrederea în Domnul.
- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
nici către cei rătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut †
și planurile tale pentru noi,
Doamne, Dumnezeul meu! *
Nimeni nu este asemenea ție!
Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.
- ⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.
- ⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *
⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.
- ¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele,
tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹¹ Nu am tănuț dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.

Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.

- ¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,
¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.
- ¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ¹⁷ Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- ¹⁸ Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Psalmul 53 (54),3-6.8-9

- ³ Dumnezeule, pentru numele tău, mântuiește-mă, *
și fă-mi dreptate prin puterea ta;
⁴ ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeule, *
pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele;
⁵ pentru că cei mândri s-au ridicat împotriva mea †
și cei puternici vor să-mi ia sufletul: *
ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea lor.
⁶ Dar Dumnezeu este ajutorul meu, *
Domnul este ocrotitorul vieții mele.
- ⁸ Cu bucurie îți voi aduce jertfă, *
voi preamări numele tău, Doamne,
pentru că este bun.
- ⁹ Căci m-a eliberat din orice strâmtorare *
și ochii mei i-au văzut învinși pe dușmanii mei.

Psalmul 87 (88)

- ² Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, *
zi și noapte strig înaintea ta.
- ³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
pleacă-ți urechea la strigătul meu.
- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.
- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoștii mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?
- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimile tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimicuit.

- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziuă întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Era ceasul al treilea și l-au răstignit pe Isus.

LECTURA SCURTĂ

Is 53,2-3

A crescut înaintea lui Dumnezeu ca o plantă plâpândă, ca o rădăcină într-un pământ uscat; chipul lui nu avea nici o frumusețe, ca să ne uităm la el; înfățișarea lui nu avea nimic ce să ne placă. Era disprețuit precum cel din urmă dintre oameni: om al durerilor, obișnuit cu suferința; unul înaintea căruia să-ți întorci fața; atât de disprețuit, încât nu l-am luat în seamă.

V. Ne închinăm ție, Cristoase, și te binecuvântăm.

R. Căci prin crucea ta sfântă ai răscumpărat lumea.

Ora a șasea

Ant. La ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul, până la ceasul al nouălea.

LECTURA SCURTĂ

Is 53,4-5

Și totuși, el purta durerile noastre și era împovărat cu suferințele noastre. Noi îl socoteam pedepsit, bătut și înjosit de Dumnezeu. Dar el era străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care a căzut asupra lui ne-a adus nouă pacea și rănilor lui ne-au adus vindecarea.

V. Adu-ți aminte de mine, Doamne.

R. Când vei veni în împărăția ta.

Ora a noua

Ant. În ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas puternic, spunând: Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce m-ai părăsit?

LECTURA SCURTĂ

Is 53,6-7

Toți umblam rătăcind ca niște oi, fiecare pribegind pe drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra lui fărădelegile noastre, ale tuturor. Chinuit fiind, s-a smerit și nu și-a deschis gura; ca un miel dus la înjunghiere, ca o oaie fără de glas înaintea celor care o tund, el nu și-a deschis gura.

℣. M-a așezat în întuneric.

℟. Ca pe cei morți din vechime.

Rugăciunea de încheiere

Privește, te rugăm, Doamne, la această familie a ta, pentru care Domnul nostru Isus Cristos nu a pregetat să se dea în mâinile răufăcătorilor și să îndure moartea pe cruce. El, care viețuiește.

Vesperele

Vesperele se recită numai de către aceia care nu participă la acțiunea liturgică de seară.

IMNUL, 345.

PSALMODIA

Ant. 1 Luați aminte, toate popoarele, și vedeți durerea mea!

Psalmul 115 (116 B)

¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
 chiar și atunci când spuneam: *
 „Sunt foarte nefericit”.

- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
cu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Luați aminte, toate popoarele, și vedeți durerea mea!

Ant. 2 Neliniștit este sufletul meu și inima s-a tulburat în mine.

Psalmul 142 (143),1-11

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
pleacă-ți urechea la cererea mea, *
răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
căci nici unul dintre cei vii
nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
îmi calcă viața în picioare,
m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.

- 4 Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- 5 Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.
- 6 Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- 7 Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- 8 Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- 9 Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi află adăpost!
- 10 Învăță-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeu meu.
Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
- 11 De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

Ant. Neliniștit este sufletul meu și inima s-a tulburat în mine.

Ant. 3 După ce a luat oțetul, Isus a spus: S-a împlinit. Și, plecându-și capul, și-a dat sufletul.

Cântarea

Fil 2,6-11

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț
să apară egal cu Dumnezeu,
- 7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.

- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
- ¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. După ce a luat oțetul, Isus a spus: S-a împlinit.
Și, plecându-și capul, și-a dat sufletul.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,21b-24

Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplul ca să mergeți pe urmele lui. El, care nu a săvârșit păcat și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui, care, insultat fiind, nu a răspuns la insultă, suferind, nu amenința, ci s-a dat pe sine în mâna celui care judecă cu dreptate. El însuși, pe lemn, a purtat păcatele noastre în trupul său, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate. Prin rănilor lui ați fost vindecați.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

Ant. la Magnificat: Pe când eram dușmani, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Se recomandă folosirea rugăciunii universale care se află în Liturghier pentru ziua aceasta. Se pot lua însă și invocațiile propuse mai jos sau se poate face o rugăciune în tăcere după intențiile enunțate aici.

Comemorând cu evlavie moartea Domnului nostru Isus Cristos, din care a izvorât viață pentru lume, să ne rugăm lui Dumnezeu Tatăl, spunând:

Prin moartea Fiului tău, ascultă-ne, Doamne!

Adună laolaltă Biserica ta!

Ocroțește-l pe Sfântul Părinte papa **N.**!

Sfințește cu Duhul tău întregul cler și poporul credincios!

Sporește credința și înțelegerea catecumenilor!

Dă unire tuturor creștinilor!

Călăuzește-i pe evrei la plinătatea răscumpărării!

Revarsă strălucirea luminii tale

asupra celor care nu cred în Cristos!

Celor care te tăgăduiesc, arată-le

semnele iubirii tale îndurătoare în lucrurile create!

Călăuzește mințile și inimile

conducătorilor de țări și popoare!

Mângâie-i pe toți cei încercați!

Vino în ajutorul celor răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește, te rugăm, Doamne, la această familie a ta, pentru care Domnul nostru Isus Cristos nu a pregetat să se dea în mâinile răufăcătorilor și să îndure moartea pe cruce. El, care, fiind Dumnezeu.

Completoriul de duminică, după Vespere II, 1331.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

SÂMBĂTA SFÂNTĂ

Invitatoriul

Ant. Pe Cristos, Domnul, care pentru noi a pătitit și s-a îngropat, veniți să-l adorăm.

Psalmul invitatoriu, de la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Isuse Cristoase, slăvite Stăpâne,
A noastră speranță în tine rămâne;
Tu ești Salvatorul, Mesia, de vreme
Ce-ai dat lumii semnul iubirii supreme.

Rugămu-ne ție cu plâns și suspine,
Păstrează-n noi darul primit de la tine.
Comoară mai mare pământul nu are;
Plătită-i cu sânge și lacrimi amare.

Ca mielul de jertfă, ființă plăpândă,
Luat-ai asupra-ți a noastră osândă;
Cu sânge-ai voit să ne speli de păcate,
Să cureți veșmintele noastre pătate.

În jurul tău, Doamne, poporul se strânge,
El, cel mântuit cu preascumpul tău sânge.
Cu fruntea-n țărână se roagă și-ți cere
Să-i faci și lui parte de sfânta-nviere.

A ta-mpărăție din multe popoare
Formată, dușmanii nu pot s-o doboare.
În numărul slugilor tale supuse
Primește-ne azi și pe noi, o, Isuse. Amin.

Sau:

Christe, cælórum Dómine,
 Mundi salvátor máxime,
 Qui crucis omnes múnere
 Mortis solvístis légibus,
 Te nunc orántes póscimus,
 Tua consérves múnera,
 Quæ sacra per mystéria
 Cunctis donásti géntibus.
 Tu agnus mitis, ínnocens,
 Oblátus terræ víctima,
 Sanctórum vestes ómnium
 Tuo lavásti sáanguine.
 Quos redemísti prétió
 Tui sacráti córporis,
 Cælo resúrgens ádvēhis
 Ubi te laudant pérpetim.
 Quorum nos addas número,
 Te deprecámur, Dómine,
 Qui Patri nos ex ómnibus
 Fecísti regnum pópulis. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Eu mă culc în pace și adorm îndată.

Psalmul 4

- ² Când strig către tine, răspunde-mi,
 Dumnezeu! dreptății mele; †
 din strâmtorare m-ai scos în larg: *
 ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
- ³ Fii ai oamenilor,
 până când veți fi cu inima împietrită? *
 Până când veți iubi deșertăciunea
 și veți alerga după minciună?
- ⁴ Să știți că Dumnezeu face minuni
 pentru cel credincios: *
 când strig către el, Domnul mă aude. —

- ⁵ Cutremurați-vă și nu păcătuțiți! †
Meditați acestea în inimile voastre, *
în așternuturile voastre, și fiți liniștiți.
- ⁶ Aduceți jertfe de dreptate *
și nădăjduiți în Domnul.
- ⁷ Mulți spun: „Cine ne va arăta ce este bine?” *
Fă să răsară peste noi, Doamne,
lumina feței tale!
- ⁸ Tu pui mai multă bucurie în inima mea *
decât au ei atunci când li se înmulțește
grâul și vinul.
- ⁹ Eu mă culc în pace și adorm îndată, *
căci numai tu, Doamne, îmi dai liniște deplină.
- Ant.** Eu mă culc în pace și adorm îndată.
- Ant. 2** Trupul meu se va odihni în speranță.

Psalmul 15 (16)

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sortii, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sortii mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.
- ⁷ Îl binecuvântează pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.

- ⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- ¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

Ant. 3 Deschideți-vă, voi, porți veșnice, ca să intre regele măririi.

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă! —

- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Deschideți-vă, voi, porți veșnice, ca să intre regele măririi.

℣. Judecă, Doamne, cauza mea și salvează-mă.

℟. Prin cuvântul tău dă-mi viață.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

4,1-13

Să ne grăbim ca să intrăm în odihna Domnului

Fraților, ¹ să ne temem ca nu cumva, în timp ce rămâne promisiunea de a intra în odihna lui, vreunul dintre noi să creadă că este exclus. ² Căci și noi am primit vestea cea bună ca și ei, dar cuvântul auzit nu le-a folosit, întrucât ei nu s-au unit prin credință cu cei care au ascultat. ³ De fapt, noi, care am crezut, intrăm în odihnă, așa cum s-a zis:

*Astfel am jurat în mânia mea:
nu vor intra în odihna mea,*

chiar dacă lucrările erau săvârșite de la întemeierea lumii. ⁴ Căci despre ziua a șaptea s-a spus undeva astfel: *Și s-a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrările sale.* ⁵ Și iarăși, în același loc: *Nu vor intra în odihna mea.* ⁶ Așadar, de vreme ce rămâne ca unii să intre, iar cei cărora li s-a dat mai întâi vestea cea bună nu au intrat din cauza neascultării, ⁷ stabilește din nou o zi, *astăzi*, spunând prin David, după atâta vreme, după cum s-a spus mai înainte:

*Astăzi, dacă veți auzi glasul lui,
nu vă împietriți inimile.*

⁸ Deci, dacă Iosue i-ar fi dus la odihnă, nu ar mai fi vorbit, după acestea, de o altă zi. ⁹ Așadar, rămâne o zi de odihnă pentru poporul lui Dumnezeu, ¹⁰ pentru că cine

intră în odihna lui se odihnește și el de lucrările lui, ca și Dumnezeu de ale sale.

¹¹ Să ne grăbim deci să intrăm în odihna aceea, ca să nu cadă nimeni în același exemplu de neascultare.

¹² Căci cuvântul lui Dumnezeu este viu, plin de putere și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri; el pătrunde până la despărțitura sufletului și a duhului, a încheieturilor și a măduvei și judecă sentimentele și gândurile inimii. ¹³ Și nu este nici o creatură ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite pentru ochii aceluia în fața căruia vom da cont.

RESPONSORIUL

Cf. *Mt* 27,66.60.62

R. După ce Domnul a fost înmormântat, au sigilat mormântul, răsturnând piatra la intrarea în mormânt, * și au pus soldați ca să-l păzească.

Ψ. Venind arhieriei la Pilat, l-au rugat, * și au pus.

LECTURA A DOUA

Dintr-o veche *Omilie despre Sâmbăta Sfântă*

(PG 43, 439.451.462-463)

Coborârea Domnului în infern

Ce s-a întâmplat? Pe pământ astăzi este mare tăcere, mare tăcere și singurătate. Mare tăcere, pentru că Regele doarme: pământul a amuțit și tace, pentru că Dumnezeu făcut trup a adormit și i-a trezit pe cei care dormeau de veacuri. Dumnezeu a murit în trup și a coborât să zdruncine împărăția iadului.

Desigur, el merge să-l caute pe primul părinte, ca pe oaia rătăcită (cf. *Lc* 15,3). Vrea să coboare ca să-i viziteze pe cei care stau în întuneric și în umbra morții (cf. *Lc* 1,79). Dumnezeu și Fiul său merg să-i elibereze din suferințe pe Adam și Eva care se află în închisoare.

Domnul a intrat la ei purtând armele victorioase ale crucii. Imediat ce Adam, primul părinte, l-a văzut, bătându-și pieptul de uimire, a strigat tuturor și a zis: „Domnul

meu să fie cu toți”. Iar Cristos, răspunzându-i lui Adam, a zis: „Și cu duhul tău”. Și luându-l de mână, l-a scuturat, spunând: „*Trezește-te, tu care dormi, și ridică-te dintre cei morți iar Cristos te va lumina (Ef 5,14)*.”

Eu sunt Dumnezeuul tău, care pentru tine am devenit fiul tău; care pentru tine și pentru aceștia, care s-au născut din tine, vorbesc acum și în puterea mea le poruncesc celor care erau în închisoare: Ieșiți! Celor care erau în întuneric: Fiți luminați! Celor care erau morți: Înviați!

Ție îți poruncesc: Trezește-te, tu, care dormi! Într-adevăr, eu nu te-am creat pentru ca să rămâi prizonier în iad. Învie din morți. Eu sunt viața celor morți. Învie, lucrare a mâinilor mele! Învie, figură făcută după chipul meu! Învie, să ieșim de aici! Într-adevăr, tu în mine și eu în tine (cf. *În 17,21.23*), suntem o natură unică și nedespărțită.

Eu, Dumnezeuul tău, pentru tine m-am făcut fiul tău. Eu, Domnul, pentru tine am îmbrăcat natura de slujitor. Eu, care stau deasupra cerurilor, pentru tine am venit pe pământ și sub pământ. Pentru tine, omule, am devenit om asemenea omului, dar apoi am devenit liber între cei morți. Pentru tine, care ai ieșit din grădina paradisului pământesc, am fost trădat într-o grădină și dat în mâinile iudeilor, și într-o grădină am fost pus pe cruce.

Privește pe fața mea scuiăturile pe care le-am primit pentru tine, pentru a te putea aduce înapoi la acel prim suflu vital. Privește pe obrajii mei palmele, suportate pentru a reface frumusețea ta pierdută, după chipul meu.

Privește pe spinarea mea biciuirea suferită pentru a elibera umerii tăi de povara păcatelor tale. Privește mâinile mele pironite pe lemn pentru tine, care odinioară ți-ai întins în mod greșit mâna spre pom.

Am murit pe cruce și sulița a pătruns în coasta mea pentru tine, care ai adormit în paradis și ai făcut să iasă Eva din coasta ta. Coasta mea a vindecat durerea coastei tale. Somnul meu te va elibera de somnul iadului. Sulița mea a blocat sulița care era îndreptată împotriva ta.

Ridică-te, să mergem de aici. Dușmanul te-a făcut să ieși din pământul paradisiului. Eu însă nu te mai așez înapoi în acea grădină, ci te așez pe un tron ceresc. Ți-a fost interzis să atingi pomul simbolic al vieții, dar eu, care sunt viața, îți dau ceea ce sunt. Am pus heruvimi care, ca niște slujitori, să te păzească. Acum fac în așa fel încât heruvimii să te adore aproape ca pe Dumnezeu, deși nu ești Dumnezeu.

Tronul ceresc este gata, sunt gata și la ordine slujitorii, sala este pregătită, masa este întinsă, locuința veșnică este împodobită, casele de fier sunt deschise. Cu alte cuvinte, este pregătită pentru tine împărăția cerurilor, dinaintea veacurilor”.

RESPONSORIUL

R. S-a îndepărtat păstorul nostru, izvorul de apă vie, la moartea căruia soarele s-a întunecat; cel care îl ținea captiv pe primul om, el însuși a fost făcut captiv.
* Astăzi, Mântuitorul nostru a sfărâmat porțile morții și zăvoarele sale.

V. A distrus închisoarea iadului și a nimicit puterea diavolului. * Astăzi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, Fiul tău unul-născut a coborât în adâncurile lăcașului morților, de unde s-a înălțat cu mărire. Dăruiește cu bunătate credincioșilor tăi, care au fost înmormântați împreună cu el prin Botez, să ajungă, prin învierea lui, la viața veșnică. El care fiind Dumnezeu.

Laudele

IMNUL

Isuse Cristoase, Stăpâne-ndurate,
Tu, cel ce prin cruce ne-ai smuls din păcate,
Privește cu milă spre frații tăi, care
Cu lacrimi amare imploră-ndurare.

Slăvita ta cruce ai pus să distrugă
 Puterea Satanei, punându-l pe fugă;
 Aceasta e arma înfrângerii crunte
 Și semnul ce-l poartă creștinul pe frunte.
 Dușmanul învins, ca o fiară flămândă,
 Ne paște într-una, stă veșnic la pândă;
 Tu ține departe cumplita lui gheară,
 În crunta-i robie să nu ne lași iară.

La dreptii ce-n limb așteptau mântuirea
 Ai mers de îndată, ducându-le știrea
 Cea bună, că-s liberi să lase abisul,
 Că tuturor iar s-a deschis paradisul.

Suna-va odată pământului ora
 Când tu vei veni ca să-mparți tuturora:
 La cei ce-au fost buni, cuvenita răsplată,
 La cei răi, pedeapsa pe veci neschimbată.

Te-ndură de-a ta creatură sărmană
 Și vindecă-n ea a păcatului rană,
 Tu cel ce ești vrednic de laudă-naltă,
 Cu Tatăl și Duhul Preasfânt laolaltă. Amin.

Sau:

Tibi, Redemptor omnium,
 Hymnum deflentes canimus;
 Ignosce nobis, Domine,
 Ignosce confitentibus.

Qui vires hostis veteris
 Per crucem mortis conteris,
 Qua nos vexillum fidei,
 Fronte signati, ferimus,
 Illum a nobis iugiter
 Repellere dignaveris,
 Ne possit umquam laedere
 Redemptos tuo sanguine.

Qui propter nos ad inferos
 Descendere dignatus es,
 Ut mortis debitoribus
 Vitae donares munera,

Tu es qui certo tēmpore
 Datúrus finem sæculo,
 Iustus cunctórum mérita
 Remunerátor státues.
 Te ergo, Christe, quæsumus,
 Ut nostra cures vúlnera,
 Qui es cum Patre et Spírítu
 Laudándus in perpétuum. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Îl vor plânge ca pe un fiu unul-născut, căci
 Domnul cel nevinovat a fost dat morții.

Psalmul 63 (64)

- ² Ascultă, Dumnezeuule, glasul plângerii mele, *
 păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
 de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
 precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
 trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
 se pun de acord ca să întindă curse. *
 Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
 au împlinit cele uneltite: *
 ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
 pe neașteptate ei au fost răniți,
⁹ și însăși limba lor îi va face să cadă; *
 oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
 vor vesti lucrările Domnului*
 și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
 și va nădăjdui în el, *
 și vor fi lăudați toți cei dreți cu inima.

Ant. Îl vor plânge ca pe un fiu unul-născut, căci Domnul cel nevinovat a fost dat morții.

Ant. 2 De porțile iadului scapă-mi, Doamne, sufletul!

Cântarea *Is 38,10-14.17b-20*

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”.
Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulșă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă!
- ^{17b} Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- ¹⁸ Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- ¹⁹ Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta. —

²⁰ Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. De porțile iadului scapă-mi, Doamne, sufletul!

Ant. 3 Eu am fost mort și, iată, sunt viu în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

Psalmul 150

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Eu am fost mort și, iată, sunt viu în vecii vecilor și am cheile morții și ale iadului.

LECTURA SCURTĂ

Os 5,15d–6,2

Așa spune Domnul: când vor fi în necaz, vor alerga la mine. Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci el ne-a rănit, dar tot el ne va vindeca; el ne-a lovit, dar tot el ne va lega rănilor. După două zile, el ne va da iarăși viața; a treia zi ne va învia și vom trăi înaintea lui.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

Ant. la *Benedictus*: Mântuitorul lumii, mântuiește-ne; tu, care prin crucea ta și prin sângele tău ne-ai răscumărat, ajută-ne, te rugăm, Dumnezeul nostru!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm cu evlavie sinceră pe Mântuitorul nostru, care pentru noi a pățimit și a fost îngropat spre a învia. Să-l implorăm cu umilință:

Doamne, îndură-te de noi!

Cristoase, Mântuitorule, tu ai voit ca Maica ta îndurerată să-ți fie alături în suferința crucii și în îngropare:

– în suferințele noastre, fă-ne și pe noi părtași de pătimirea ta!

Doamne Cristoase, tu, căzând ca un bob de grâu în pământ, ne-ai adus rodul vieții dumnezeiești:

– dă-ne harul ca, murind pentru păcat, să trăim pentru Dumnezeu!

Isuse, păstorul nostru, zăcând în mormânt, tu ai fost ascuns privirilor tuturor:

– învață-ne să iubim viața noastră ascunsă împreună cu tine în Tatăl!

Noule Adam, tu ai coborât în împărăția celor morți, ca să-i eliberezi din temnița morții pe dreptii închiși acolo de la începutul lumii:

– fă ca toți aceia care zac în mormântul fărădelegilor să audă glasul tău și să fie vii!

Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu ne-ai învrednicit să fim înmormântați împreună cu tine prin Botez:

– fă-ne ca, înviați sufletește împreună cu tine, să umblăm întru înnoirea vieții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, Fiul tău unul-născut a coborât în adâncurile lăcașului morților, de unde s-a înălțat cu mărire. Dăruiește cu bunătațe credincioșilor tăi, care au fost înmormântați împreună cu el prin Botez, să ajungă, prin învierea lui, la viața veșnică. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

IMNUL

Ora a treia

Stăpâne a toate, de noi te îndură,
 Privește la omul, a ta creatură;
 El chipul tău poartă; să nu-l lași să cadă
 În cursa picirii, dușmanului pradă.
 Bolnavă ne este ființa întreagă;
 Ne iartă păcatul, de rău ne dezleagă.
 Pe noi, cei salvați cu preasfântul tău sânge,
 La tine în cer te rugăm a ne strânge. Amin.

Sau: Salva, Redémptor, plasma tuum nobile, 410.

Ant. Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii.

Ora a șasea

O, cruce slăvită, speranță, lumină,
 În fața ta orice făptură se-nchină;
 Odată uncaltă a groazei profunde,
 Azi poartă prin care în cer se pătrunde.
 Când Mielul de jertfă pe tine se urcă,
 Din ceea ce-ai fost, a infamiei furcă,
 În tron se transformă și-atrage la sine
 O lume ajunsă morman de ruine.
 Părintelui veșnic mărire să-i fie,
 Și Duhului Sfânt adorat din vecie,
 Și Fiului care pe toți ne conduce
 La slava-nvierii prin moartea pe cruce. Amin.

Sau: Crux, mundi benedíctio, 410.

Ant. Doamne, ai scos din iad sufletul meu.

Ora a noua

Prețul libertății l-ai plătit, Cristoase,
 Răstignit pe lemnul crucii glorioase.
 Crucea ți-a fost dată moartea să ți-o poarte,
 Noi prin cruce scoatem viață dintru moarte.
 Carnea ta străpunsă, toată sângerândă,
 A distrus sentința noastră de osândă;
 Porțile-nchisorii au fost descuiate
 Și-am găsit iar drumul către libertate.
 Preamărire ție, veșnice Părinte!
 Preamărire ție, Duhule Preasfinte!
 Fiule, și ție slavă se cuvine,
 Căci prin sfânta cruce ne atragi la tine. Amin.

Sau: Per cruce, Christe, quæsumus, 411.

Ant. În pace a fost așezat lăcașul lui și în Sion locuința lui.

PSALMODIA

La una dintre Ore se spun următorii psalmi:

Psalmul 26 (27)

- ¹ Domnul este lumina și mântuirea mea, *
de cine mă voi teme?
Domnul este apărătorul vieții mele, *
de cine mă voi înfricoșa?
- ² Când năvălesc cei răi asupra mea
ca să-mi sfâșie trupul, *
aceștia, persecutorii și dușmanii mei,
se clatină și cad.
- ³ Chiar dacă ar năvăli o armată asupra mea, *
inima mea tot nu s-ar teme;
chiar dacă s-ar dezlănțui un război împotriva mea, *
și atunci mi-aș păstra încrederea.
- ⁴ Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: *
să locuiesc în casa Domnului
în toate zilele vieții mele,

ca să privesc frumusețea Domnului *
și să vizitez sanctuarul său.

- ⁵ El mă va ascunde în adăpostul lui în ziua nenorocirii, †
mă va adăposti în ascunzătoarea cortului său, *
mă va ridica pe o stâncă.
- ⁶ Și acum să se înalțe capul meu *
deasupra dușmanilor ce mă înconjoară,
iar eu voi jertfi în cortul lui jertfe de laudă; *
voi cânta și-l voi preamări pe Domnul.
- ⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem: *
îndură-te de mine și răspunde-mi!
- ⁸ Din partea ta îmi spune inima: †
„Căutați fața mea”. *
Eu caut, Doamne, fața ta.
- ⁹ Nu-ți ascunde fața de la mine, *
nu îndepărta cu mânie pe slujitorul tău;
tu ești ajutorul meu, nu mă respinge *
și nu mă abandona, Dumnezeul mântuirii mele.
- ¹⁰ Chiar tatăl meu și mama mea m-au părăsit, *
dar Domnul m-a primit la sine.
- ¹¹ Arată-mi, Doamne, calea ta, *
călăuzește-mă pe calea cea dreaptă
din cauza dușmanilor mei.
- ¹² Nu mă lăsa pradă dușmanilor mei, †
căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși *
care nu respiră decât violența!
- ¹³ Cred că voi vedea bunătățile Domnului *
pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, *
îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul.

Psalmul 29 (30)

- ² Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat *
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.
- ³ Doamne, Dumnezeul meu, cu am strigat către tine *
și tu m-ai vindecat.

- ⁴ Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, *
tu mi-ai dat viață ca să nu cobor în mormânt.
- ⁵ Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, *
preamăriți memoria sfințeniei sale!
- ⁶ Căci mânia lui ține o clipă, *
dar îndurarea lui ține toată viața.
Seara intră în casă plânsul*
iar dimineața, bucuria.
- ⁷ Iar eu, în bunăstarea mea, am zis: *
„Nu mă voi clătina în veac!”
- ⁸ Doamne, în bunăvoința ta,
m-ai așezat pe un munte puternic; †
dar când ți-ai întors fața de la mine, *
am fost cuprins de spaimă.
- ⁹ Către tine, Doamne, am început să strig *
și de la Dumnezeuul meu am cerut îndurare.
- ¹⁰ Ce câștig ai avea din sângele meu, *
de-aș coborî în adâncuri?
Oare te va lauda țărâna *
și va vesti adevărul tău?
- ¹¹ Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! *
Doamne, fii tu ajutorul meu!
- ¹² Tu ai schimbat plânsul meu în dans, †
mi-ai sfâșiat haina de pocăință *
și m-ai încins cu bucurie,
¹³ pentru ca sufletul meu să-ți cânte fără încetare. *
Doamne, Dumnezeuul meu, în veci te voi preamări!

Psalmul 75 (76)

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!

- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeu lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.
- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlănțuie mânia ta?
- ⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
- ¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
- ¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
- ¹² Faceți promisiuni Domnului Dumnezeului vostru
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
- ¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii.

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1In* 1,8-9

Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine, iar adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, el este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nedreptate.

℣. Nu vei lăsa în locuința morților sufletul meu.

℟. Nici nu vei îngădui ca Cel Sfânt al tău să vadă putrezirea.

Ora a șasea

Ant. Doamne, ai scos din iad sufletul meu.

LECTURA SCURTĂ

1In 2,1b-2

Avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos, cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

☩. Domnul nimicește și tot el dă viață.

☩. El trimite în locuința morților și tot el scoate de acolo.

Ora a noua

Ant. În pace a fost așezat lăcașul lui și în Sion locuința lui.

LECTURA SCURTĂ

1In 2,8b-10

Întunericul trece, iar lumina cea adevărată strălucește deja. Cine spune că este în lumină, dar îl urăște pe fratele său, este în întuneric până acum. Cine îl iubește pe fratele său, rămâne în lumină și nu este motiv de scandal în el.

☩. După ce l-au îngropat pe Domnul, au pecetluit mormântul.

☩. Rânduind ostași ca să-l păzească.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, Fiul tău unul-născut a coborât în adâncurile lăcașului morților, de unde s-a înălțat cu mărire. Dăruiește-le cu bunătate credincioșilor tăi, care au fost înmormântați împreună cu el prin Botez, să ajungă, prin învierea lui, la viața veșnică. El, care, viețuiește.

Vespele

IMNUL

Cristoase, tu ești bucurie și fală;
În tine ne punem speranța totală.
Rugămu-ne ție, adânc ne pătrunde
De darul iertării și-al păcii profunde.

Prin grea suferință, prin crucea ta sfântă,
Învins e Satana și moartea e-nfrântă;
Scăpați de-ale Răului curse perfide,
Un drum către viață din nou se deschide.

Pe când în mormânt trupul rece îți zace
Și clipa-nvierii o-așteaptă în pace,
Cobori la cei morți, invitându-i să vină
Din temnița morții la loc de lumină.

Tu, victimă sfântă, pe tron de lumină
Cu Tatăl domnești în splendoarea divină.
Spre tine se-ndreaptă strigarea prelungă;
Cuvintele noastre la tine s-ajungă.

Pășind fără preget pe urmele tale,
S-avem călăuză doar crucea pe cale.
Puternica-ți mână mereu ne ajute
Să ducem o viață de sfântă virtute.

Părintelui veșnic mărire să-i fie,
Și Duhului Sfânt adorat în vecie,
Și Fiului care pe toți ne conduce
La slava-nvierii prin moartea pe cruce. Amin.

Sau:

Auctor salútis únice,
Mundi redémptor ínclite,
Rex, Christe, nobis ánnue
Crucis fecúndæ glóriam.

Tu morte mortem díruens
Vitámque vita lárgiens,
Mortis mínístrum súbdolum
Devíceras diábolum.

Piis amóris ártibus
Somno sepúlcri tráditus,
Sedes reclúdis ínferi
Patrésque dicis líberos.

Nunc in Paréntis délixtera
Sacráta fulgens víctima,
Audi, precámur, vívido
Tuo redémptos sánguine,

Quo te diébus ómnibus
 Puris sequéntes móribus,
 Advérsus omnes ímpetus
 Crucis ferámus lábarum.

Patri, tibi, Paráclito
 Sit æqua, Iesu, glória,
 Qui nos crucis victória
 Concédís usque pérfrui. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 O, moarte, eu voi fi moartea ta; lăcaș al morților, eu te voi nimici!

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
 chiar și atunci când spuneam: *
 „Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
 „Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
 pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
 moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
 eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
 tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. O, moarte, eu voi fi moartea ta; lăcaș al morților, eu te voi nimici!

Ant. 2 După cum a fost Iona în pântecul balenei trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului.

Psalmul 142 (143), 1-11

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
pleacă-ți urechea la cererea mea, *
răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
căci nici unul dintre cei vii
nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
îmi calcă viața în picioare,
m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.
- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi aflu adăpost!
- ¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeuul meu. —

Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *

- ¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

Ant. După cum a fost Iona în pântecul balenei trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului.

Ant. 3 Dărmăți templul acesta, spune Domnul, și în trei zile îl voi ridica iarăși! Dar aceasta o spunea despre templul trupului său.

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Dărmăți templul acesta, spune Domnul, și în trei zile îl voi ridica iarăși! Dar aceasta o spunea despre templul trupului său.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 1,18-21

Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ci cu sângele prețios al lui Cristos,

care, ca un miel fără meteahnă și neprihănit, era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit, pentru voi, în timpurile de pe urmă. Prin el, voi credeți în Dumnezeu care l-a înviat din morți și i-a dat mărirea, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

Ant. la Magnificat: Acum a fost preamărit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preamărit în el și îndată îl va preamări.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l adorăm cu evlavie sinceră pe Mântuitorul nostru, care pentru noi a pățimit și a fost îngropat spre a învia. Să-l implorăm cu umilință:

Doamne, îndură-te de noi!

Doamne Isuse, din coasta ta străpunsă de suliță ai lăsat să curgă sânge și apă, taina minunată a întregii Biserici:

– prin moartea, îngroparea și învierea ta, dă viață Miresei tale!

Doamne Isuse, tu ți-ai amintit de aceia care uitaseră de făgăduințele învierii tale:

– adu-ți aminte de cei ce nu știu de învierea ta și trăiesc fără speranță!

Isuse, tu ai fost jertfit pentru toți ca Mielul nostru de Paști:

– atrage la tine pe toți oamenii!

Isuse, Dumnezeul universului, tu, care cuprinzi toate hotarele și ai voit să te lași cuprins de mormânt,

– eliberează neamul omenesc de iad și dăruiește-i nemurirea gloriei cerești!

Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, care de pe cruce i-ai deschis tâlharului raiul,

– pe cei răposați, făcuți asemenea ție în moarte și îngropare, unește-i cu învierea ta în glorie!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, Fiul tău unul-născut a coborât în adâncurile lăcașului morților, de unde s-a înălțat cu mărire. Dăruiește-le cu bunătate credincioșilor tăi, care au fost înmormântați împreună cu el prin Botez, să ajungă, prin învierea lui, la viața veșnică. El, care, fiind Dumnezeu.

Completoriul de duminică, după Vespere II 1331, se spune numai de către cei care nu participă la Vigilia pascală.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Cristos s-a făcut pentru noi ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce. De aceea și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

DUMINICA PAȘTELUI ÎNVIEREA DOMNULUI

Începe timpul pascal

Oficiul lecturilor

Vigilia pascală ține locul Oficiului lecturilor: cei care nu au luat parte la celebrarea solemnă a Vigiliei pascale să citească cel puțin patru lecturi împreună cu cântările și orațiunile respective. E bine să fie alese dintre cele care se propun mai jos.

Acest oficiu începe direct cu lecturile.

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea Exodului

14,15–15,1

Fiii lui Israel au trecut prin mare ca pe uscat

În zilele acelea, ^{14,15} Domnul i-a zis lui Moise: „De ce strigi către mine? Poruncește-le fiilor lui Israel să pornească la drum, ¹⁶ iar tu ia-ți toiagul, întinde-ți brațul asupra mării și desparte-o în două, pentru ca fiii lui Israel să treacă prin mijlocul mării ca pe uscat. ¹⁷ Iată, eu voi împietri inima egiptenilor, ca să meargă pe urmele lor în mare. Eu voi triumfa, spre gloria mea, asupra faraonului și a întregii sale armate, asupra carelor și călăreților săi. ¹⁸ Atunci egiptenii vor ști că eu sunt Domnul, când voi triumfa, spre gloria mea, asupra faraonului, asupra carelor și călăreților săi”.

¹⁹ Îngerul Domnului, care mergea în fruntea armatei lui Israel, și-a schimbat locul și mergea în urma lor. Stâlpul de nor s-a ridicat dinaintea lor și s-a așezat în spatele lor. ²⁰ Astfel, a venit, a stat între tabăra egiptenilor și tabăra fiilor lui Israel. Acest nor era întuneric pentru unii, iar pentru ceilalți, lumină în timpul nopții și toată noaptea n-au putut să se apropie unii de alții.

²¹ Moise și-a întins mâna asupra mării. Domnul a alungat marea, toată noaptea, cu un vânt puternic de la

răsărit și a transformat-o în uscat. Apele s-au despărțit, ²² iar fiii lui Israel au intrat prin mijlocul mării, mergând ca pe uscat; apele erau ca un zid la dreapta și la stânga lor. ²³ Egiptenii, urmărindu-i, au intrat după ei în mijlocul mării cu toți caii lui faraon, cu carele și călăreții lui. ²⁴ Spre ziuă, Domnul a privit din stâlpul de foc și din nor spre tabăra egiptenilor și a umplut tabăra egiptenilor de spaimă. ²⁵ A făcut să sară roțile de la carele lor, încât cu greu mergeau carele. Atunci au strigat egiptenii: „Să fugim din fața lui Israel, căci Domnul se luptă pentru ei împotriva noastră”.

²⁶ Domnul i-a zis lui Moise: „Întinde-ți mâna asupra mării, ca să se întoarcă apele asupra egiptenilor, asupra carelor lor și asupra călăreților lor”. ²⁷ Moise și-a întins mâna asupra mării și marea s-a întors spre ziuă la locul ei. Egiptenii fugeau împotriva apei și i-a înecat Dumnezeu în mijlocul valurilor. ²⁸ Apele s-au tras la loc și au acoperit carele și călăreții întregii oștiri a lui faraon, care intraseră după israeliți în mare, și nu a scăpat nici unul dintre ei. ²⁹ Fiii lui Israel însă au trecut prin mare ca pe uscat și apa le-a fost ca un zid la dreapta și la stânga.

³⁰ Așa i-a salvat Domnul în ziua aceea pe israeliți din mâinile egiptenilor și a văzut Israel cadavrele egiptenilor pe țărmul mării. ³¹ A văzut Israel puterea cea mare pe care a folosit-o Domnul împotriva egiptenilor. S-a temut poporul de Domnul și a crezut în Domnul și în Moise, slujitorul lui.

^{15,1} Atunci, Moise și fiii lui Israel au cântat Domnului cântarea aceasta:

Ant. Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa. †

Cântarea *Ex 15,1-6.17-18*

- ¹ Să cântăm Domnului,
căci strălucită este biruința sa: *
† a aruncat în mare calul și călărețul.
- ² Domnul este puterea și tăria mea: *
el a devenit mântuirea mea,

el este Dumnezeuul meu, pe el îl voi cinsti; *
 el este Dumnezeuul părinților mei,
 pe el îl voi preamări.

³ Domnul este un luptător viteaz; *
 numele lui este Domnul.

⁴ A aruncat în mare carele și oștirea lui faraon, *
 luptătorii lui aleși au fost înecați în Marea Roșie.

⁵ Abisul i-a acoperit, *
 s-au scufundat în adâncul mării ca o piatră.

⁶ Dreapta ta, Doamne, *
 și-a arătat puterea,
 dreapta ta, Doamne, *
 l-a lovit pe dușman.

¹⁷ Tu vei duce poporul tău *
 și-l vei așeza pe muntele moștenirii tale,
 în locul pe care tu, Doamne, ți l-ai ales ca lăcaș, *
 în templul tău cel sfânt, pe care l-au zidit mâinile tale.

¹⁸ Domnul domnește de-a pururi, *
 în veacul veacului!

Ant. Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa.

Rugăciune

Dumnezeule, noi vedem și în zilele noastre strălucind faptele minunate pe care le-ai săvârșit odinioară: ceea ce ai făcut pentru un singur popor, eliberându-l cu puterea dreptei tale de urmărirea egiptenilor, săvârșește acum spre mântuirea tuturor neamurilor, renăscându-le prin apa Botezului. Fă ca toți oamenii să fie primiți între fiii lui Abraham și să aibă parte de demnitatea popoului ales. Prin Cristos, Domnul nostru.

LECTURA A DOUA

Din cartea profetului Ezechiel

36,16-28

*Voi revărsa asupra voastră apă curată
 și vă voi da o inimă nouă*

¹⁶ Cuvântul Domnului mi s-a adresat, spunându-mi:
¹⁷ „Fiul omului, când casa lui Israel locuia în țara sa, a profanat-o cu purtarea sa și cu faptele sale. Așa că purtarea ei a fost înaintea mea ca impuritatea unei femei în timpul ciclului său. ¹⁸ Am făcut să cadă asupra lor mânia mea pentru sângele pe care l-au vărsat în țară și pentru idoli cu care s-au pângărit. ¹⁹ I-am risipit printre popoarele păgâne și au fost împrăștiați prin țări străine. I-am judecat după purtările lor și după faptele lor. ²⁰ La popoarele la care s-au dus au necinstit numele meu cel sfânt, încât se zicea despre ei: «Acesta este poporul lui Dumnezeu, care a trebuit să-și părăsească țara». ²¹ Dar am luat în considerație numele meu cel sfânt, pe care fiii lui Israel l-au necinstit printre popoarele la care s-au dus.

²² De aceea, spune casei lui Israel: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Aceasta nu pentru voi o fac, casa lui Israel, ci pentru numele meu cel sfânt, pe care l-ați necinstit voi printre popoarele la care ați mers. ²³ Voi face să apară sfințenia numelui meu cel mare, pe care l-ați necinstit printre popoare, pe care voi l-ați profanat în mijlocul lor. Vor afla popoarele că eu sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, când îmi voi arăta sfințenia înaintea lor. ²⁴ Vă voi scoate dintre popoare, vă voi aduna din toate țările și vă voi aduce înapoi în țara voastră. ²⁵ Vă voi stropi cu apă curată și veți fi curățați. Vă voi curăța de toate întinările și de toți idoli voștri. ²⁶ Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. ²⁷ Voi pune în voi duhul meu și atunci veți urma legile mele, veți păzi poruncile mele și le veți pune în practică. ²⁸ Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. Veți fi poporul meu și eu voi fi Dumnezeul vostru”.

Ant. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule. †

Psalzii 41 (42),2-3.5bcd; 42 (43),3-4

^{41,2} Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.

- ³ † Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeul cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- ^{5b} Pentru că înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- ^{42.3} Trimite-mi lumina și adevărul tău! †
Ele să mă călăuzească, *
să mă ducă la muntele tău cel sfânt
și în lăcașurile tale.
- ⁴ Voi merge la altarul lui Dumnezeu, †
la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele, *
și te voi lăuda cu harpa,
Dumnezeule, Dumnezeul meu.

Ant. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.

Rugăciune

Dumnezeule, putere neschimbătoare și lumină fără de asfințit, privește cu bunătate la taina minunată a Bisericii întregi și săvârșește cu pace lucrarea mântuirii oamenilor, pe care ai hotărât-o din veșnicie; lumea întregă să vadă și să-și dea seama că cele căzute se ridică, cele învechite se reînnoiesc și că toate se întregesc iarăși prin cel care este începutul a toate, Isus Cristos, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

LECTURA A TREIA

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Romani

6,3-11

Cristos înviat din morți nu mai moare

Fraților, ³ nu știți că noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui? ⁴ Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din

morți prin gloria Tatălui, la fel și noi să umblăm într-o viață nouă.⁵ Căci dacă am fost împreună sădiți într-o moarte asemănătoare cu a lui, la fel vom fi în înviere,⁶ știind bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimic, așa încât să nu mai fim sclavii păcatului,⁷ fiindcă cel care a murit a fost eliberat de păcat.

⁸ Dar dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el,⁹ știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui.¹⁰ Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu.¹¹ Tot așa, și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 117 (118),1-2.16ab-17.22-23

¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

^{16ab} Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, *
dreapta Domnului m-a înălțat.

¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.

²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.

²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.

Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA A PATRA

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 28,1-10

*A înviat din morți
și merge înaintea voastră în Galileea*

¹ După ce a trecut sâmbăta, în zorii primei zile a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul. ² Și, iată, a venit un cutremur mare: îngerul Domnului a coborât din cer, a venit și a rostogolit piatra, apoi s-a așezat pe ea. ³ Înfățișarea lui era ca fulgerul, iar haina lui era albă ca zăpada. ⁴ La vederea lui, paznicii s-au cutremurat de frică și au rămas ca morți. ⁵ Dar îngerul a spus femeilor: „Voi nu vă temeți! Știu că-l căutați pe Isus cel răstignit. ⁶ Nu este aici, căci a înviat după cum a zis. Veniți și vedeți locul unde a zăcut. ⁷ Mergeți în grabă și spuneți discipolilor lui: «A înviat din morți și, iată, merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea». Iată, v-am spus”. ⁸ Plecând în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare, au alergat să dea de știre discipolilor lui.

⁹ Și, iată, Isus le-a venit în întâmpinare și le-a zis: „Bucurați-vă!” Iar ele, apropiindu-se, i-au cuprins picioarele și i s-au închinat. ¹⁰ Atunci, Isus le-a zis: „Nu vă temeți! Mergeți și dați de știre fraților mei să meargă în Galileea și acolo mă vor vedea”.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin biruința Fiului tău unul-născut asupra morții, ne-ai deschis astăzi porțile vieții veșnice, dă-ne, te rugăm, harul ca, sărbătorind învierea Domnului, să înviem, prin înnoirea Duhului tău, în lumina vieții. Prin Domnul.

Invitatoriul

În această zi Invitatoriul se spune înainte de Laude.

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Laudele

IMNUL

Mai frumos ca niciodată azi lucește aurora
Și vestește-n lumea toată bucurie tuturoră.
Pe pământ întreaga fire e în cânt și voce bună
Și cântări de preamărire sus în cer voios răsună.
Doar în iad e mare jale, se-aud plânsete, se geme,
Guri de duhuri infernale scot torente de blesteme.
Din mormântul său cel tainic se ridică mândrul Rege,
Izbutind al vieții crainic lanțul morții să-l dezlege.
Razei gloriei eterne, celui care nu mai moare,
Umilit i se prosterne tot infernul la picioare.
Omului, precum e marea, agitat de spaima morții,
Se vestește liberarea, i se schimbă-n bine sorții.
Este sigilat mormântul; sub povara pietrei grele
Stă ucisul, el, înfrântul, și-i păzit de santinele.
Doarme somn adânc sub glie; dispărut cu totul pare,
Dar Cristos din morți învie. Nu e moartea cea mai tare.
Cântă, omenire, cântă! Glas de bucurie scoate!
E minunea cea mai sfântă și mai mare dintre toate.
În candidede-i veșminte dă un înger mare veste:
„Ce cătați printre morminte? Printre morți el nu mai este”.
Din păcate ne învie și pe noi acum, Cristoase,
Dă-ne marea bucurie a-nvierii glorioase.
Fă ca-n inimi să răsară farmecul vieții tale
Și-a iubirii primăvară cu speranțele pascale.
Ție, victimă preablândă, răstignită pe o cruce,
Pentru marea ta izbândă, lumea slavă îți aduce.
Îl slăvește totodată cu smerenie adâncă
Și pe cel ce-ți este Tată și-l mai preamărește încă,
Și pe Duhul Sfânt cel care dintru moarte ne renaște
Și ne duce cu-ndurare spre nepieritorul Paște. Amin.

Sau: Auróra lucis rútilat, 476.

Ant. 1 A înviat Cristos și a revărsat lumină asupra poporului pe care l-a răscumpărat cu sângele său, aleluia!

Psalmul 62 (63),2-9

- ² Dumnezeu, tu ești Dumnezeul meu, *
pe tine te caut dis-de-diminează.
Sufletul meu e însetat de tine, †
pe tine te dorește trupul meu, *
ca un pământ pustiu, uscat și fără apă.
- ³ Astfel te-am căutat în sanctuarul tău, *
ca să contempți puterea și măreția ta.
- ⁴ Îndurarea ta prețuiește mai mult decât viața, *
de aceea, buzele mele te laudă.
- ⁵ Te voi binecuvânta toată viața mea *
și voi ridica mâinile mele invocând numele tău.
- ⁶ Ca și cum m-aș sătura cu măduvă și grăsime, *
așa se desfată buzele mele când gura mea te laudă,
- ⁷ când îmi amintesc de tine în așternutul meu *
și mă gândesc la tine în ceasurile de veghe, noaptea.
- ⁸ Pentru că ai fost ajutorul meu, *
la umbra aripilor tale tresalt de bucurie.
- ⁹ Mă atașez de tine cu tot sufletul *
și dreapta ta mă ocrotește.

Ant. A înviat Cristos și a revărsat lumină asupra poporului pe care l-a răscumpărat cu sângele său, aleluia!

Ant. 2 Răscumpărătorul nostru a înviat din mormânt: să cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Cântarea *Dan 3,57-88.56*

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- ⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
- ⁵⁹ binecuvântați-l, îngeri ai Domnului,
pe Domnul! —

- 60 Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
- 61 să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- 62 Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
- 63 binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- 64 Binecuvântați-l, ploi și rouă, pe Domnul, *
- 65 binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- 66 Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
- 67 binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- 68 Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
- 69 binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!
- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
- 71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
- 73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
- 76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
- 78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
- 80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
- 82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
- 85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
- 87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!
- 88 Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael, pe
Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci! —

Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
să-l laudăm și să-l preamărim în veci!

⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului, *
vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Ant. Răscumpărătorul nostru a înviat din mormânt: să cântăm un imn Domnului, Dumnezeului nostru, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! A înviat Domnul precum v-a spus vouă, aleluia!

Psalmul 149

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui în adunarea credincioșilor săi.
- ² Să se bucure Israel de creatorul său, *
să tresalte de bucurie fiii Sionului pentru regele lor.
- ³ Să laude numele lui în dansuri, *
să-i cânte psalmi cu harpa și cu cetera.
- ⁴ Căci Domnul îl iubește pe poporul său *
și-i încoronează pe cei smeriți cu mântuire.
- ⁵ Să tresalte de bucurie, în mărire, credincioșii lui, *
să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor.
- ⁶ Gura să le fie plină de laudele Domnului; *
și săbii cu două tăișuri să fie în mâinile lor,
- ⁷ ca să arunce răzbunare asupra neamurilor *
și pedeapsă asupra popoarelor;
- ⁸ ca să-i lege pe regii lor în lanțuri *
și pe mai-marii lor în cătușe de fier,
- ⁹ ca să facă cu ei judecata care a fost scrisă; *
aceasta este o cinste pentru toți credincioșii lui.

Ant. Aleluia! A înviat Domnul precum v-a spus vouă, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși

mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el că oricine crede în el, primește iertarea păcatelor prin numele lui.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Dis-de-dimineață, în ziua dintâi a săptămânii, au venit la mormânt, după răsăritul soarelui, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, izvorul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat și care ne va învia și pe noi prin puterea sa:

Cristoase, viața noastră, mântuiește-ne!

Cristoase, lumina ce strălucește risipind întunericul, tu ești Stăpânul vieții și Sfințitorul oamenilor:

- dă-ne harul să petrecem această zi în lauda ta!
- Doamne, tu ai străbătut calea pătimirii și a crucii:
- dă-ne harul ca, suferind și murind împreună cu tine, să și înviem împreună cu tine!

Cristoase, Fiul Tatălui, învățătorul și fratele nostru, tu ne-ai făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru:

- dă-ne harul să-ți aducem cu bucurie jertfă de laudă!
- Rege al mării, noi așteptăm ziua slăvită a venirii tale:
- ca să contemplăm fața ta și să fim făcuți asemenea ție!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin biruința Fiului tău unul-născut asupra morții, ne-ai deschis astăzi porțile vieții veșnice, dă-ne, te rugăm, harul ca, sărbătorind învierea Domnului, să înviem prin înnoirea Duhului tău în lumina vieții. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

R. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Ora medie

IMNUL, 478.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore se spune următorul psalm:

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei. —

- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drești:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

III

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drești vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.

- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Cor 15,3b-5

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din

cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

V. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

R. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,4

Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

V. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

R. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin biruința Fiului tău unul-născut asupra morții, ne-ai deschis astăzi porțile vieții veșnice, dă-ne, te rugăm, harul ca, sărbătorind învierea Domnului, să înviem prin înnoirea Duhului tău în lumina vieții. Prin Cristos.

Vespele

IMNUL

Voi ce-ați părăsit Egiptul și a lui robie cruntă,
Vă invită astăzi Mielul la ospățul său de nuntă.
V-ați spălat, trecând prin mare, prăfuitele veșminte;
Pe Cristos acum slăviți-l în cântări și imnuri sfinte.
Trupul său ni-l dă ca hrană; este pâinea ce se frânge,
Vinul dat ca băutură este prețiosu-i sânge;
Este mana-adevărată, e izvorul scos din stâncă,
Nu mai pierde omul care la acest ospăț mănâncă.

Când în noaptea nimicirii au pierit copii în fașă,
 Noi am fost cruțați de înger și de mâna-i ucigașă.
 Am făcut ca glasul nostru sus, la Domnul, să se-audă
 Și-am scăpat de faraonul și de-a lui sclavie crudă.
 Regăsindu-și libertatea, un popor acum se naște;
 Este trecerea cea mare, e Cristos al nostru Paște.
 El e cel ce se jertfește, Mielul fără de prihană;
 Cu-al său sânge ne stropește, ne dă carnea sa ca hrană.
 O, Isuse, prin nespusa forță a-nvierii tale,
 Ai înfrânt pentru vecie lanțurile infernale.
 Suntem liberi. Spre robie nu ne-ntoarcem niciodată,
 Ci privim tot înainte către veșnica răsplată.
 Înyiind, Stăpânul vieții lasă glorios mormântul;
 Umilirea, putrezirea, nu putea s-o vadă Sfântul.
 Omenirea, după veacuri, împlinit își vede visul;
 E învins stăpânul morții, se deschide paradisul.
 Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
 Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
 Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
 Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
 cinste aibă împreună. Amin.

Sau: Ad cenam Agni próvidi, 468.

PSALMODIA

Ant. 1 Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Șezi la dreapta mea *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut. —

- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul, aleluia!

Ant. 2 Veniți și vedeți locul unde a fost pus Domnul, aleluia!

Psalmul 113 A (114)

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
 casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar,
- ² Iuda a devenit sanctuarul său *
 și Israel, stăpânirea sa.
- ³ Marea a văzut și a fugit, *
 Iordanul s-a întors înapoi;
- ⁴ munții au săltat ca berbecii *
 și dealurile ca mieii unei turme.
- ⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
 Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
- ⁶ Munților, pentru ce săltați ca berbecii? *
 Și voi, dealurilor, ca mieii unei turme?
- ⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
 în fața Dumnezeului lui Iacob,
- ⁸ care prefăce stâncă într-un lac *
 și piatra în izvoare de apă!

Ant. Veniți și vedeți locul unde a fost pus Domnul, aleluia!

Ant. 3 Isus a spus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei să meargă în Galileea. Acolo mă veți vedea, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Isus a spus: Nu vă temeți! Mergeți și vestiți fraților mei să meargă în Galileea. Acolo mă veți vedea, aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: În seara acelei zile, întâia din săptămână, ușile fiind încuiate acolo unde erau adunați ucenicii, Isus a venit în mijlocul lor și le-a spus: Pacea să fie cu voi! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos Domnul, care a murit și a înviat și mijlocește pururi pentru noi:

Rege biruitor, ascultă-ne!

Cristoase, lumina și mântuirea tuturor neamurilor,

– revarsă focul Duhului tău asupra noastră, care vestim învierea ta!

Fă ca poporul lui Israel să recunoască în tine pe Mesia în care și-a pus speranța

– și tot pământul să se umple de cunoașterea măririi tale!

Păstrează-ne în comuniunea sfinților tăi

– și fă-ne să ne odihnim de ostenele noastre împreună cu ei!

Tu, care ai biruit moartea vrăjmașă, zdrobește în noi pe vrăjmașul tău,

– ca să trăim pentru tine, Biruitorul cel fără de moarte!

Cristoase, Mântuitorule, care, făcându-te ascultător până la moarte, ai fost înălțat la dreapta Tatălui,

– primește-i cu bunătate pe frații tăi în împărăția măririi tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin biruința Fiului tău unul-născut asupra morții, ne-ai deschis astăzi porțile vieții veșnice, dă-ne, te rugăm, harul ca, sărbătorind învierea Domnului, să înviem prin înnoirea Duhului tău în lumina vieții. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

R. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Se termină *triduum*-ul pascal.

În octava Paștelui, în fiecare zi se spune unul dintre Complectoriile de duminică, 1328 sau 1331.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

TIMPUL PASCAL

I. PÂNĂ LA ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Vesperele

IMNUL

Voi ce-ați părăsit Egiptul și a lui robie cruntă,
Vă invită astăzi Mielul la ospățul său de nuntă.
V-ați spălat, trecând prin mare, prăfuitele veșminte;
Pe Cristos acum slăviți-l în cântări și imnuri sfinte.
Trupul său ni-l dă ca hrană; este pâinea ce se frânge,
Vinul dat ca băutură este prețiosu-i sânge;
Este mana-adevărată, e izvorul scos din stâncă,
Nu mai pierde omul care la acest ospăț mănâncă.
Când în noaptea nimicirii au pierit copii în fașă,
Noi am fost cruțați de înger și de mâna-i ucigașă.
Am făcut ca glasul nostru sus, la Domnul, să se-audă
Și-am scăpat de faraonul și de-a lui sclavie crudă.
Regăsindu-și libertatea, un popor acum se naște;
Este trecerea cea mare, e Cristos al nostru Paște.
El e cel ce se jertfește, Mielul fără de prihană;
Cu-al său sânge ne stropește, ne dă carnea sa ca hrană.
O, Isuse, prin nespusa forță a-nvierii tale,
Ai înfrânt pentru vecie lanțurile infernale.
Suntem liberi. Spre robie nu ne-ntoarcem niciodată,
Ci privim tot înainte către veșnica răsplată.
Înviind, Stăpânul vieții lasă glorios mormântul;
Umilirea, putrezirea, nu putea s-o vadă Sfântul.
Omenirea, după veacuri, împlinit își vede visul;
E învins stăpânul morții, se deschide paradisul.
Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
cinsto aibă împreună. Amin.

Sau:

Ad cenam Agni próvidi,
 Stolis salútis cándidi,
 Post tránsitum maris Rubri
 Christo canámus príncipi.
 Cuius corpus sanctíssimum
 In ara crucis tórridum,
 Sed et cruórem róseum
 Gustándo, Deo vívimus.
 Protécti paschæ véspero
 A devastánte ángelo,
 De Pharaónis áspero
 Sumus erépti império.
 Iam pascha nostrum Christus est,
 Agnus occísus ínnocens;
 Sinceritátis ázyrna
 Qui carnem suam óbtulit.
 O vera, digna hóstia,
 Per quam frangúntur tártara,
 Captíva plebs redímítur,
 Reddúntur vitæ præmia!
 Consúrgit Christus túmulo,
 Victor redit de bárathro,
 Tyránnum trudens vínculo
 Et paradísurn réserans.
 Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium
 Et nos renátos grátia
 Tuis triúmphis ágrega.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui morte victa prænités,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau, la alegere, în feriile de după octava Paştelui:

O, Cristoase, Rege-al nostru, ce domneşti de mai-nainte
 De toţi vecii, sus în ceruri, lângă veşnicul Părinte,

Din nimic scoțând o lume, l-ai zidit pe om din tină
Și ți-ai pus într-însul chipul și imaginea divină.
Dar dușmanul și vicleanul îl momeste, îl înșeală,
Îl atrage în ispită, îl împinge în greșeală.
De aceea, vii în lume și te naști dintr-o Fecioară,
Cu un trup menit să-ndure chinul crucii și să moară.
Mori pe cruce în durere, ca această sfântă moarte
Să ne-aducă împăcarea și la viață să ne poarte.
Înviind din morți, Isuse, viața ta ai pus-o-n apă:
E botezul ce din lanțul morții veșnice ne scapă.
Ai gustat din plin amarul, pân-la fund sorbind paharul,
Biciuit, cu crucea-n spate, ai urcat, gemând, Calvarul.
Ai plătit cu preț de sânge pentru propria făptură,
Ca s-o vezi eliberată, prețul fără de măsură.
Din mormântul negru, Tatăl, cu puterea sa te scoase
Și te-a pus pe tron de slavă și te-a-ncoronat, Cristoase.
Orice om de-acuma poate să râvnească și să spere
Că prin tine va ajunge la slăvita înviere.
Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
cinste aibă împreună. Amin.

Sau:

O rex ætérne, Dómine,
Semper cum Patre Fílius,
Iuxta tuam imáginem
Adam plasmásti hómínem.
Quem diábolus decéperat
Hostis humáni géneris,
Eius et formam córporis
Sumpsísti tu de Vírgine,
Ut nos Deo coniúngeres
Per carnis contubérnium,
Datúrus in baptísmate,
Redémptor, indulgéntiam.

Tu crucem propter hóminem
 Suscípere dignátus es;
 Dedísti tuum sánguinem
 Nostræ salútis prétium.

Tu surrexísti, glóriam
 A Patre sumens débitam;
 Per te et nos resúrgere
 Devóta mente crédimus.

Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium,
 Et nos renátos grátia
 Tuis triúmphis ágrega.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui morte victa prænites,
 Cum Patre et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

În zilele din octava Paștelui, după binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

R. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Completoriul

IMNUL

Salvator al omenirii, o, Isuse, tu, Cuvântul
 Tatălui din înălțime, care-ai părăsit mormântul,
 Tu, lumină din lumină, ce reversi cereasca-ți rază
 Peste cei ce te urmează și-i păstrezi în sfântă pază,
 Ziditorule a toate, ce-ai aprins pe cer un soare,
 Rânduind ca după ziuă, iarăși noaptea să coboare,
 Fă ca trupurile noastre oboșite, fără vlagă,
 Din odihna dulce-a nopții, iarăși forțele să-și tragă.
 Tu pe principele morții izbutit-ai a-l înfrânge;
 Nu lăsa să-i cadă pradă cei salvați prin scumpu-ți sânge.

Cu putere izgonește-l de la noi în prag de noapte,
Nu-l lăsa să ne înșele cu-ale lui viclene șoapte,
Ca în timp ce trupul nostru își petrece somnu-n pace
Și în timp ce mintea noastră energiile-și reface,
Inima ce țic-ți bate să rămână pururi trează,
Să vegheze cum în ceruri îngerii mereu veghează.
Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
cinste aibă împreună. Amin.

Sau: Iesu, redemptor sæculi, 930.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Psalmodia se spune numai cu antifona: Aleluia, aleluia, aleluia!

În octava Paștelui, în fiecare zi se spune unul dintre Completoarele de duminică, 1328 sau 1331.

În loc de responsoriu, în octava Paștelui, se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Invitatoriul

La Oficiul duminical și ferial:

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Iată ziua minunată, zi de pace și lumină,
De Cristos înveșmântată în splendoarea sa divină.
Cine poate în cuvinte bucuria s-o exprime?
Astăzi sfântul sânge spală ale lumii grele crime.

Întră-n cer iertat tâlharul, vede orbul din născare;
Nu mai este pentru nimeni vreun motiv de disperare.
Când vedem că înșiși morții din morminte se ridică,
Ni se naște-n piept speranța și dispăre orice frică.

A jelit întreaga fire când a fost să se consume
Drama morții de pe cruce, cea mai tristă de pe lume;
Trist spectacol pentru îngeri:

Domnul prins pe două bârne!
Între doi tâlhari de seamă însuși Dumnezeu s-atârne!
Taina tainelor ascunsă din vecie-apare, iat-o:
Cel ce-i Dumnezeu de-a pururi
carnea noastră-a îmbrăcat-o.

În afară de păcate, a-mpărțit a noastră soartă,
Iar prin moartea sa pe cruce, însăși moartea este moartă.

În zadar e pus în grotă, gărzile sunt inutile,
Căci învie, iese-afară, în mormânt stă doar trei zile.
Preamărire ție, Doamne, căci prin moartea ta amară,
Din mormântul fără-delegii ne învii, ne scoți afară.

Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
cinste aibă împreună. Amin.

Sau:

Hic est dies verus Dei,
Sancto serenus lumine,
Quo dfluit sanguis sacer
Probrósa mundi crímina.

Fidem refúndit pérditis
Cæcósque visu illúminat;
Quem non gravi solvit metu
Latrónis absolutio?

Opus stupent et ángeli,
Pœnam vidéntes cõrporis
Christóque adhæréntem reum
Vitam beátam cãrpere.

Mystérium mirábile,
 Ut ábluat mundi luem,
 Peccáta tollat ómnium
 Carnis vitia mundans caro.

Quid hoc potest sublímius,
 Ut culpa quærat grátiam,
 Metúmque solvat cáritas
 Reddátque mors vitam novam?

Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium,
 Et nos renátos grátia
 Tuis triúmphis ágrega.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui morte victa prænites,
 Cum Patre et almo Spíritu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau la alegere în feriile de după octava Paștelui:

Sfinții îngeri sus, în ceruri, strigăt de triumf să scoată,
 Să-ntoneze imn de slavă pe pământ făptura toată,
 Tot ce mișcă-n mări și râuri să tresalte-n bucurie,
 Căci Cristos, stăpânul vieții, glorios din morți învie.

Iată, vine-acum momentul așteptat de-atâta vreme,
 Vine ziua liberării din străvechile blesteme.

Mielul blând, jertfit, pământul
 cu-al său sânge scump îl spală
 Și-l învăluie cu totul în lumina sa pascală.

Crucea-nfiptă pe Golgota către cer devine puncte,
 Iar iertarea omenirii este rodul morții crunte.
 Răstignit, Stăpânul vieții îi plătește morții vamă,
 Dar a treia zi învie, bezna morții o destramă.

S-a născut prin el speranța în tot omul care moare,
 Pentru porțile vieții nu mai sunt de-acum zăvoare.
 Pentru cei ce cred într-însul va veni cândva o vreme
 Când Cristos din somnul morții va binevoi să-i cheme.

Din mormântul disperării toți creștinii să se scoale,
 Bucuroși să se adune împrejurul gropii goale;
 Din această groapă goală izvorăște orice bine
 Și speranța învierii din adâncul ei ne vine.

Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
 Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
 Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
 Duhul Sfânt, prin cântul nostru, cinste aibă împreună.
 Amin.

Sau:

Lætáre, cælum, désuper,
 Appláude, tellus ac mare:
 Christus resurgens post crucem
 Vitam dedit mortálibus.

Iam tempus accéptum redit,
 Dies salútis cérnitur,
 Quo mundus Agni sáanguine
 Refúlsit a calígene.

Mors illa, mortis pássio,
 Est críminis remíssio;
 Illæsa virtus pérmanet,
 Victus dedit victóriam.

Nostræ fuit gustus spei
 Hic, ut fidéles créderent
 Se posse post resúrgere,
 Vitam beátam súmere.

Nunc ergo pascha cándidum
 Causa bonórum tálium
 Colámus omnes strénue
 Tanto repléti múnere.

Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium,
 Et nos renátos grátia
 Tuis triúmphis ágrega.

Iesu tibi sit glória,
 Qui morte victa prænites,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Laudele

IMNUL

Mai frumos ca niciodată azi lucește aurora
Și vestește-n lumea toată bucurie tuturoră.
Pe pământ întreaga fire e în cânt și voie bună
Și cântări de preamărire sus în cer voios răsună.
Doar în iad e mare jale, se-aud plânsete, se geme,
Guri de duhuri infernale scot torente de blesteme.
Din mormântul său cel tainic se ridică mândrul Rege,
Izbutind al vieții crainic lanțul morții să-l dezlege.
Razei gloriei eterne, celui care nu mai moare,
Umilit i se prosterne tot infernul la picioare.
Omului, precum e marea, agitat de spaima morții,
Se vestește liberarea, i se schimbă-n bine sorții.
Este sigilat mormântul; sub povara pietrei grele
Stă ucisul, el, înfrântul, și-i păzit de santinele.
Doarme somn adânc sub glic; dispărut cu totul pare,
Dar Cristos din morți învie. Nu e moartea cea mai tare.
Cântă, omenire, cântă! Glas de bucurie scoate!
E minunea cea mai sfântă și mai mare dintre toate.
În candidede-i veșminte dă un înger mare veste:
„Ce cătați printre morminte?
Printre morți el nu mai este”.
Din păcate ne învie și pe noi acum, Cristoase,
Dă-ne marea bucurie a-nvierii glorioase.
Fă ca-n inimi să răsară farmecul vieții tale
Și-a iubirii primăvară cu speranțele pascale.
Ție, victimă preablândă, răstignită pe o cruce,
Pentru marea ta izbândă, lumea slavă îți aduce.
Îl slăvește totodată cu smerenie adâncă
Și pe cel ce-ți este Tată, și-l mai preamărește încă
Și pe Duhul Sfânt, cel care dintru moarte ne renaște
Și ne duce cu-ndurare spre nepieritorul Paște. Amin.

Sau:

Auróra lucis rútilat,
 Cælum resúltat láudibus,
 Mundus exsúltans iúbilat,
 Gemens inférnus úlulat,
 Cum rex ille fortíssimus,
 Mortis confráctis víribus,
 Pede concúlcans tártara
 Solvít caténa míseros.
 Ille, quem clausum lápide
 Miles custódit ácritér,
 Triúmphans pompa nóbili
 Victor surgít de fúnere.
 Inférni iam gemítibus
 Solútis et dolóribus,
 Quia surréxit Dóminus
 Respléndens clamat ángelus.
 Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium,
 Et nos renátos grátiae
 Tuis triúmphis ágrega.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui morte victa prænites,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau, la alegere, în feriile de după octava Paștelui:

Sfinți și îngeri laolaltă, în lăcașurile-nalte,
 În cântări de veselie și în imnuri să tresalte.
 Cu natura îmbrăcată în veșmântul alb de floare,
 Să se bucure tot omul azi, la marea sărbătoare.
 Precum leului nu poate nimenea să-i stea în cale,
 Lui Cristos nu pot să-i steie duhurile infernale.
 Glasul lui de biruință peste țări și mări răsună,
 La toți morții din morminte el anunță vestea bună.

Când infernul lacom prada o îngHITE, se înșeală;
 E constrâns să dea afară ce fusese doar momeală.
 Înviind, lăcașul morții Domnul vieții îl despoaic;
 Liberat din robie, îl urmează lungi convoaic.

Cât de mare și puternic e slăvitul nostru Rege
 Ce-a putut, închis în groapă, lanțul morții să-l dezlege!
 Cât de vrednică de cinste-i mâna sa biruitoare
 Ce-a făcut o-mpărăție și-un popor dintre popoare!

Către Domnul și-mpăratul să-ndreptăm a noastră rugă,
 Ca din viața noastră răul și păcatul să-l distrugă,
 Cu puterea ta, Cristoase, ne îmbracă, ne pătrunde,
 Să-ți urmăm învățătura totdeauna, orișunde.

Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere
 Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
 Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
 Duhul Sfânt, prin cântul nostru,
 cinste aibă împreună. Amin.

Sau:

Chorus novæ Ierúsalem
 Hymni novam dulcédinem
 Promat, colens cum sóbriis
 Paschále festum gáudiis,
 Quo Christus invíctus leo,
 Drácone surgens óbruto,
 Dum voce viva pèrsonat,
 A morte functos éxcitat.
 Quam devorárat ímprobis,
 Prædam refúndit tártarus;
 Captivitáte líbera
 Iesum sequúntur ágmina.
 Triúmphant ille spléndide
 Et dignus amplitúdine,
 Soli políque pátriam
 Unam facit rem públicam.

Ipsum canéndo súpplīces
Regem precémur mīlites,
Ut in suo claríssimo
Nos órđinet palátio.

Esto perénne méntibus
Paschále, Iesu, gáudium,
Et nos renátos grátīæ
Tuis triúmphis ágrega.

Iesu tibi sit glória,
Qui morte victa prænites,
Cum Patre et almo Spírītu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

În zilele din octava Paștelui, după binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

R. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Ora medie

IMNUL

Ora a treia

Ni se-nalță iarăși glasul
Către cer, căci este ceasul
Când Cristos, cu crucea-n spate,
Drumul morții îl străbate.

Vina lumii cea fatală,
Suferind, Cristos o spală
Și deschide omenirii
Timpul nou al mântuirii.

De asemeni, este ora
Când Promisul tuturoră,
Duhul Sfânt, întâia oară
La Ierusalim coboară.

Ale tale slugi supuse
 Slavă îți aduc, Isuse.
 Tată, cinste-n veci să-ți fie,
 Duhule, mărire ție. Amin.

Sau:

Iam surgit hora tertia,
 Qua Christus ascendit crucem;
 Nil insolens mens cogitet,
 Inténdat afféctum precis.
 Qui corde Christum súscipit,
 Innóxium sensum gerit
 Votísque præstat sédulis
 Sanctum meréri Spíritum.
 Hæc hora, quæ finem dedit
 Diri vetérno críminis;
 Hinc iam beáta témpora
 Cœpére Christi grátia.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui morte victa prænites
 Cum Patre et almo Spíritu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

La Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua, psalmii se spun cu unica antifonă Aleluia, aleluia, aleluia, dacă nu există antifonă proprie.

Ora a șasea

Toți lui Dumnezeu cel mare
 Să-i aducem închinare;
 Nu-i nimic mai sfânt pe lume
 Ca în veci slăvitu-i nume.
 Este ora cea obscură,
 Când sârmana creatură,
 Pradă unei uri perfide,
 Creatorul și-l ucide.

Marea crimă ne constrânge
Să vărsăm lacrimi de sânge
Și să stingem oarba ură
Cu a dragostei căldură.

Ale tale slugi supuse
Slavă îți aduc, Isuse.
Tată, cinste-n veci să-ți fie,
Duhule, mărire ție. Amin.

Sau:

Veníte, servi, súpplíces,
Et mente et ore extóllite
Dignis beátum láudibus
Nomen Dei cum cántico.

Hoc namque tempus illud est
Quo sæculórum iúdicem
Iniústa morti trádidit
Mortálium senténtia.

Et nos amóre débito,
Timóre iusto súbditi,
Advérsus omnes ímpetus
Quos sævus hostis íncutit,

Unum rogémus et Patrem
Deum regémque Fílium
Simúlque Sanctum Spíritum,
In Trinitáte Dóminum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

Ora a noua

Când Stăpânul vieții moare,
Șus se stinge sfântul soare;
Însă crucea pe-o colină
Răspândește-n jur lumină.

Moartea Domnului pe cruce
Viața morților le-aduce.
Moartea nu mai e stăpână
Peste morții din țărână.

A-nceput o eră nouă,
Bucuria, ca o rouă
A-nălțimilor eterne,
Peste inimi se așterne.
Ale tale slugi supuse
Slavă îți aduc, Isuse.
Tată, cinste-n veci să-ți fie,
Duhule, mărire ție. Amin.

Sau:

Hæc hora, quæ respénduit
Crucisque solvit núbila,
Mundum tenébris éxuens,
Reddens seréna lúmina.
Hæc hora, qua resúscitans
Iesus sepúleris córpora,
Prodíre mortis líbera
Iussit refúso spírítu.
Nováta sæcla crédimus
Mortis solútis légibus,
Vitæ beátæ múnera
Cursum perénnem cúrrere.
Iesu, tibi sit glória,
Qui morte victa prænitens
Cum Patre et almo Spírítu
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

LUNI DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Eu sunt cel care sunt și inima mea nu este de partea păcătoșilor, dar dorința mea este să împlinesc legea Domnului, aleluia!

Psalmul 1

- ¹ Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, †
nu zăbovește pe calea păcătoșilor *
și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc,
- ² dar își găsește plăcerea în legea Domnului *
și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
- ³ El este ca pomul sădit pe malul apei, *
care aduce rod la timpul potrivit;
frunzele lui nu se veștejesc *
și tot ce începe duce la bun sfârșit.
- ⁴ Nu tot așa este cu cei răi, nu tot așa; *
ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.
- ⁵ De aceea nu se vor ridica cei răi la judecată, *
nici păcătoșii în adunarea dreptilor.
- ⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor dreupți, *
iar calea celor răi duce la pieire.

Ant. Eu sunt cel care sunt și inima mea nu este de partea păcătoșilor, dar dorința mea este să împlinesc legea Domnului, aleluia!

Ant. 2 L-am invocat pe Tatăl meu; el mi-a dat ca moștenire popoarele, aleluia!

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
cu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. L-am invocat pe Tatăl meu; el mi-a dat ca moștenire popoarele, aleluia!

Ant. 3 Eu dormeam somnul morții, dar m-am trezit pentru că Domnul m-a luat alături de sine, aleluia!

Psalmul 3

- ² Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! *
Mulți se ridică împotriva mea!
- ³ Mulți spun despre mine: *
„Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”
- ⁴ Tu însă, Doamne, ești scutul meu, *
tu ești gloria mea, tu îmi înalți capul.
- ⁵ Cu glasul meu strig către Domnul *
și el îmi răspunde din muntele său cel sfânt.
- ⁶ Mă culc și adorm și mă trezesc iarăși *
pentru că Domnul mă susține.
- ⁷ Nu mă tem de mulțimile de popoare *
care mă împresoară din toate părțile.
Ridică-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; †
- ⁸ pentru că tu ai lovit peste obraz
pe toți dușmanii mei; *
tu ai zdrobit dinții păcătoșilor.
- ⁹ A ta, Doamne, este mântuirea *
și binecuvântarea ta peste poporul tău.

Ant. Eu dormeam somnul morții, dar m-am trezit
pentru că Domnul m-a luat alături de sine, aleluia!

℣. Ucenicii s-au bucurat, aleluia!

℞. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii întâi
a sfântului apostol Petru

1,1-21

Salutul de început și mulțumirea

¹ Petru, apostol al lui Isus Cristos, către cei care trăiesc
ca străini în diaspora: în Pont, Galația, Capadocia, Asia
și Bitinia, aleși ² după preștiința lui Dumnezeu Tatăl,
prin sfințirea Duhului, pentru a asculta de Isus Cristos și
a fi stropiți cu sângele lui, har vouă și pace din belșug.

³ Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului
nostru Isus Cristos care, în marea sa îndurare, ne-a renăs-
cut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din

morți, ⁴ pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri. ⁵ Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă. ⁶ Pentru aceasta vă bucurați, deși acum, pentru puțin timp, trebuie să vă întristați de felurite încercări, ⁷ pentru ca valoarea credinței voastre, mai prețioasă decât aurul pieritor, care se încearcă în foc, să fie un motiv de laudă, mărire și cinste la arătarea lui Isus Cristos.

⁸ Pe el, fără să-l fi văzut, îl iubiți; fără a-l vedea, dar crezând în el, tresăltați de o bucurie negrăită și preamărită, ⁹ încredințați că veți ajunge la țelul credinței voastre: mântuirea sufletelor.

¹⁰ Această mântuire au căutat-o și au cercetat-o profeții care au profetit despre harul pregătit pentru voi.

¹¹ Ei au cercetat când și în ce vremuri avea în vedere Duhul lui Cristos, care era în ei, atunci când dădea mărturie de mai înainte despre suferințele lui Cristos și mărirea care avea să urmeze după ele. ¹² Acestora le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi au făcut ei acestea, care acum vă sunt vestite prin cei care v-au adus vestea cea bună prin Duhul Sfânt trimis din ceruri. Lucrurile acestea, chiar îngerii doresc să le privească.

¹³ De aceea, fiți cu mintea clară, sobri în toate; puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat când se va arăta Isus Cristos. ¹⁴ Ca niște copii ascultători, nu vă lăsați duși de poftetele de mai înainte, când crați în ignoranță, ¹⁵ ci, așa cum este sfânt cel care v-a chemat, deveniți și voi sfinți în toată purtarea voastră, ¹⁶ pentru că este scris: *Fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt.*

¹⁷ Și dacă îl numiți Tată pe cel care, fără de părtinire, judecă pe fiecare după fapta sa, purtați-vă cu teamă în timpul înstrăinării voastre. ¹⁸ Voi știți că nu prin lucruri pieritoare, argint sau aur, ați fost răscumparați din purtarea voastră fără sens moștenită de la părinți, ¹⁹ ci cu sângele prețios al lui Cristos, care, ca un miel fără meteahnă și neprihănit, ²⁰ era cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, dar a fost dezvăluit, pentru voi, în timpurile de pe urmă. ²¹ Prin el, voi credeți în Dumnezeu care l-a

înviat din morți și i-a dat mărirea, așa încât credința și speranța voastră să fie în Dumnezeu.

RESPONSORIUL

1Pt 1,3.13

R. Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie, * prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

V. Fiți cu mintea clară, sobri în toate; puneți-vă toată speranța în harul care vă va fi dat, * prin învierea.

LECTURA A DOUA

Din *Omilia de Paște*, a lui Meliton din Sardes, episcop

(Nr. 2-7.100-103; SCh 123, 60-64.120-122)

Vestirea lui Cristos

Preaiubiților, fiți foarte atenți: misterul Paștelui este nou și vechi, veșnic și temporar, pieritor și nepieritor, muritor și nemuritor.

Este vechi conform legii, nou conform Cuvântului; temporar în figură, veșnic în har; pieritor prin jertfirea mielului, nepieritor prin viața Domnului; muritor prin îngroparea sa în pământ, nemuritor prin învierea sa din morți.

Legea este veche, dar Cuvântul este nou; figura este temporară, dar harul este veșnic; mielul este pieritor, dar este nepieritor Domnul, care a fost jertfit ca un miel, dar a înviat ca Dumnezeu.

Căci el a fost *ca un miel dus la înjunghiere*, deși nu era miel; și *ca o oaie fără glas*, deși nu era oaie (cf. *Is 53,7*): de fapt, figura a trecut și a găsit împlinirea, realitatea exprimată: în locul unui miel îl avem pe Dumnezeu, în locul unei oi avem un om, iar în om pe Cristos, care conține toate.

Deci, jertfirea mielului, celebrarea Paștelui și litera legii l-au avut pe Cristos Isus ca scop. În legea veche, toate se întâmplau în vederea lui Cristos. În noua ordine, toate converg spre Cristos într-o formă nouă.

Legea a devenit Cuvânt și, veche fiind, a devenit nouă (ambele realități au ieșit din Sion și din Ierusalim). Porunca s-a schimbat în har, figura în adevăr, mielul în Fiul, oaia în om și omul în Dumnezeu.

Domnul, deși era Dumnezeu, s-a făcut om și a suferit pentru cel care suferă, a fost prizonier pentru prizonier, condamnat pentru cel vinovat și îngropat pentru cel care este îngropat, a înviat din morți și a strigat acest cuvânt mare: *Cine este cel care mă va condamna? Să se apropie de mine* (cf. *Is* 50,8). Eu, spune el, sunt Cristos care am distrus moartea, care l-am învins pe dușman, care am pus iadul sub picioare, care l-am legat pe cel puternic și l-am ridicat pe om la înălțimile cerului; eu, spune el, sunt Cristos.

Așadar, veniți, toate neamurile asuprite de păcate, și primiți iertarea păcatelor. Într-adevăr, eu sunt iertarea voastră, eu sunt Paștele răscumpărării voastre, eu sunt mielul jertfit pentru voi, eu sunt baia voastră, eu sunt viața voastră, eu sunt învierea voastră, eu sunt lumina voastră, eu sunt mântuirea voastră, eu sunt regele vostru. Eu vă duc sus în ceruri. Eu vă voi învia și vi-l voi arăta pe Tatăl care este în ceruri. Eu vă voi înălța cu dreapta mea.

RESPONSORIUL *Fap* 13,32b-33a; 10,42b; 2,36b

R. Promisiunea care a fost făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o, înviindu-l pe Isus: * el este acela care a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți, aleluia!

V. Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus, pe care voi l-ați răstignit. * El este.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 453.

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Mergeți degrabă și spuneți ucenicilor că Domnul a înviat, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Isus, pe care Tatăl l-a preamărit și i-a dat ca moștenire toate neamurile, și să-l rugăm:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, care prin biruința ta ai sfărâmat porțile iadului, nimicind păcatul și moartea,

– fă-ne astăzi biruitori asupra păcatului!

Tu, care ai alungat moartea, dăruindu-ne viață nouă,

– fă-ne să umblăm astăzi în înnoirea vieții!

Tu, care ai dat viață celor morți trecând neamul omenesc de la moarte la viață,

– dăruiește viață veșnică tuturor celor pe care îi vom întâlni!

Tu, care i-ai făcut de rușine pe cei care păzeau mormântul tău, iar ucenicilor tăi le-ai adus bucurie,

– dăruiește bucurie deplină celor care îți slujesc!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu sporești necontenit Biserica ta, dăruindu-i, prin Botez, noi fii. Dă slujitorilor tăi harul să rămână fideli în trăirea sacramentului pe care l-au primit în credință. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore se spun psalmii următori:

Psalmul 8

- ² Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și cu măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale, —

- toate le-ai pus la picioarele lui: †
⁸ oile și boii laolaltă, *
 precum și fiarele câmpului,
⁹ păsările cerului și peștii mării, *
 tot ce străbate căile apelor.
¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
 cât de minunat este numele tău
 pe tot pământul!

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
 și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
³ Ziaua încredințează zilei mesajul, *
 iar noaptea transmite nopții înțelegera.
⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
 ale căror glasuri să se poată auzi,
⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
 vestea lor ajunge la marginile lumii.
⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
 și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
 se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
 și-l străbate până la celălalt capăt, *
 și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Psalmul 18 B (19 B)

- ⁸ Legea Domnului este desăvârșită,
 înviorează sufletul; †
 mărturia Domnului este adevărată, *
 îl face înțelept pe cel neștiutor.
⁹ Orânduirile Domnului sunt drepte, înveselesc inima, *
 poruncile Domnului sunt strălucitoare,
 luminează ochii.
¹⁰ Frica de Domnul este curată,
 rămâne pentru totdeauna; *
 judecățile Domnului sunt adevărate,
 toate sunt drepte.

- ¹¹ Ele sunt mai de dorit decât aurul †
și decât mult aur curat, *
mai dulci decât mierea și decât fagurele proaspăt.
- ¹² Slujitorul tău primește înțelepciunea prin ele; *
pentru cel care le păzește, răsplata este mare.
- ¹³ Cine își dă seama de greșelile făcute din neatenție? *
Curăță-mă de păcatele ascunse.
- ¹⁴ Mai presus de toate,
păzește-l pe slujitorul tău de mândrie, *
ca ea să nu mă stăpânească niciodată.
Atunci voi fi fără vină *
și curățat de păcatul cel mare.
- ¹⁵ Plăcute să-ți fie cuvintele gurii mele †
și gândurile inimii mele să ajungă înaintea ta, *
Doamne, stâncă mea și mântuitorul meu!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

V. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

R. Să ne bucurăm și să ne veselim într-înșă, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Col 2,9.10a.12

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. În morământați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați

prin credință împreună cu el, prin credință în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu sporești necontenit Biserica ta, dăruindu-i, prin Botez, noi fii. Dă slujitorilor tăi harul să rămână fideli în trăirea sacramentului pe care l-au primit în credință. Prin Cristos.

Vesperele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

Evr 8,1b-3a

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: Isus le-a ieșit în întâmpinare femeilor și le-a zis: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, i-au cuprins picioarele și i s-au închinat, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Firea omenească a lui Cristos a fost înviată de Sfântul Duh și a devenit izvor de viață. Să-l invocăm cu bucurie:

Dă tuturor, Doamne, viața ta cea nouă!

Cristoase, Mântuitorul lumii, regele noii creații, îndreaptă cu bunătate cugetul nostru spre împărăția ta,

– unde tu șezi de-a dreapta Tatălui!

Doamne Isuse, care ești pururi viu în Biserica ta,

– călăuzește-o prin Sfântul Duh la tot adevărul!

Arată-te îndurător față de cei bolnavi, de cei care suferă și de cei care mor,

– pentru ca toți să fie mângâiați și întăriți de iubirea ta!

Cristoase, lumina cea fără de apus, acum, când ziua coboară spre seară, îți oferim închinarea noastră

– și te rugăm să-i luminezi cu strălucirea învierii tale pe frații noștri răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu sporești necontenit Biserica ta, dându-i, prin Botez, noi fii. Dă slujitorilor tăi harul să rămână fideli în trăirea sacramentului pe care l-au primit în credință. Prin Domnul.

În octava Paștelui, în fiecare zi se spune unul dintre Completoriile de duminică, 1328 sau 1331.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

MARȚI DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul oștirilor, el este regele măririi, aleluia!

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să între regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă! —

- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Domnul oștirilor, el este regele măririi, aleluia!

Ant. 2 Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru,
pentru că el aduce sufletul meu la viață, aleluia!

Psalmul 65 (66)

I

- ¹ Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, *
voi, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați mărire numelui său, *
măriți slava lui prin laudele voastre!
- ³ Spuneți lui Dumnezeu:
„Cât de mărețe sunt lucrările tale. *
Pentru mărima puterii tale,
toți dușmanii tăi te vor cinsti.
- ⁴ Tot pământul să te adore *
și să-ți cânte ție, să cânte numelui tău”.
- ⁵ Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! *
Minunate sunt lucrările sale
înaintea fiilor oamenilor!
- ⁶ El a prefăcut marea în pământ uscat; †
și râul a fost trecut cu piciorul: *
de aceea acolo ne-am bucurat în el.
- ⁷ El stăpânește pe veci cu puterea sa, †
ochii lui sunt îndreptați asupra națiunilor, *
pentru ca cei răzvrățiți să nu se înalțe.
- ⁸ Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru, *
faceți să răsunе lauda lui!
- ⁹ El aduce sufletele noastre la viață *
și nu îngăduie să ni se clatine piciorul.
- ¹⁰ Căci tu ne-ai încercat, Dumnezeule, *
ne-ai pus în foc, la probă, ca pe argint.

- ¹¹ Ne-ai lăsat să cădem în cursă, *
ne-ai pus o povară în spate.
¹² Ai lăsat oameni să încalce peste capetele noastre, †
ne-ai făcut să trecem prin foc și prin apă, *
dar apoi ne-ai scos la refugiu.

Ant. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru,
pentru că el aduce sufletul meu la viață, aleluia!

Ant. 3 Veniți și ascultați tot ce a făcut Domnul pentru
mine, aleluia!

II

- ¹³ Voi intra în casa ta cu arderi de tot; *
voi împlini făgăduințele pe care ți le-am făcut,
¹⁴ pe care le-au rostit buzele mele *
și le-am spus cu gura mea când eram în strâmțorare.
¹⁵ Îți voi aduce jertfe grase de ardere de tot,
cu aromă de berbeci, *
îți voi jertfi boi și țapi.
¹⁶ Toți cei care vă temeți de Dumnezeu, †
veniți și ascultați *
și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru mine!
¹⁷ Am strigat către el cu glas puternic *
și buzele mele au început să-l preamărească!
¹⁸ Dacă s-ar fi văzut nelegiuire în inima mea, *
Domnul nu m-ar fi ascultat.
¹⁹ Dar Dumnezeu m-a ascultat, *
a luat aminte la glasul rugăciunii mele.
²⁰ Binecuvântat să fie Dumnezeu †
care nu respinge rugăciunea mea *
și nu îndepărtează de la mine bunătatea lui.

Ant. Veniți și ascultați tot ce a făcut Domnul pentru
mine, aleluia!

℣. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

℟. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în
Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi
a sfântului apostol Petru

1,22–2,10

Viața fiilor lui Dumnezeu

Preaiubiților, ^{1,22} deoarece prin ascultarea de adevăr, v-ați curățat sufletele în vederea unei dragoste fraterne fără ipocrizie, iubiți-vă mereu unii pe alții cu inimi curate, ²³ pentru că ați fost renăscuți nu dintr-o sămânță pieritoare, ci nepieritoare, prin cuvântul viu și veșnic al lui Dumnezeu, ²⁴ căci:

Orice om este ca iarba

și toată slava lui, ca floarea ierbii:

iarba s-a uscat

și floarea a căzut;

²⁵ *dar cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.*

Acesta este cuvântul care v-a fost vestit prin evanghelie.

^{2,1} Așadar, lăsând la o parte toată răutatea și orice înșelăciune, ipocrizie, invidie și orice vorbire de rău, ² ca niște copii de curând născuți, să doriți laptele spiritual, curat, ca să creșteți prin el spre mântuire, ³ *dacă într-adevăr ați gustat cât de bun este Domnul.*

⁴ Apropiati-vă de el, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. ⁵ Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos. ⁶ Căci este scris în Scriptură:

Iată, pun în Sion

o piatră unghiulară, aleasă și prețioasă

și cine crede în ea nu va fi înșelat.

⁷ Așadar, cinste vouă care credeți, dar celor care nu cred:

piatra pe care au aruncat-o constructorii,

aceasta a devenit piatra unghiulară

⁸ *și:*

piatră de poticnire

și stâncă a căderii.

Ei se împiedică pentru că nu cred în cuvânt; la aceasta au fost sortiți.

⁹ Dar voi sunteți *un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină.*

¹⁰ Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveați parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL

1Pt 2,5.9a

R. Ca niște pietre vii să fiți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, * ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos, aleluia!

Ș. Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, * ca să aduceți.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Anastasiu de Antiohia

(Disc. 4, 1-2: PG 89, 1347-1349)

*Cristos trebuia să pătimească,
și astfel, să intre în mărirea sa*

Cristos, după ce a arătat cu învățătura și cu faptele sale că este adevăratul Dumnezeu și Domn al universului, în timp ce urca spre Ierusalim, le spunea ucenicilor săi: *Iată, urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat în mâinile păgânilor, ale arhierilor și cărturarilor, pentru a fi biciuit, batjocorit și răstignit* (cf. Mt 20,18-19). Spunea că aceste lucruri erau conforme cu prezicerile profeților, care prevestiseră moartea sa, ce trebuia să aibă loc la Ierusalim. Sfânta Scriptură, prezicând încă de la început moartea lui Cristos și pătimirea sa înainte de moarte, prezice și ceea ce s-a întâmplat cu trupul său după moarte. Însă afirmă și faptul că el, ca Dumnezeu, nu putea suferi și era nemuritor. Nu am putea să-l avem

ca Dumnezeu dacă noi, contemplând realitatea întrupării sale, nu am descoperi în ea motivul just și adevărat pentru a mărturisi credința noastră în ambele, adică în pătimirea și în imposibilitatea sa de a suferi, ca și motivul pentru care Cuvântul lui Dumnezeu, în imposibilitatea de a suferi în sine însuși, a voit să îndure pătimirea: pentru că era unicul mod în care putea să fie mântuit omul. Toate aceste lucruri sunt cunoscute de acela și de aceia cărora el le revelează; de fapt, el cunoaște toate câte sunt ale Tatălui în același mod în care *Duhul cercetează profunzimile* (cf. *1Cor 2,10*) misterelor divine.

Cu adevărat, era necesar să sufere Cristos și nu putea să n-o facă, așa cum a afirmat el însuși. Pentru aceasta i-a numit nechibzuiți și întârziați la minte pe cei care ignorau că Cristos trebuia să sufere în felul acesta și să intre în gloria sa. El a venit pentru mântuirea poporului său. Pentru el s-a lipsit, într-un anumit sens, de acea glorie pe care o avea la Tatăl înainte de a fi lumea. Mântuirea era evenimentul care trebuia să se maturizeze prin pătimirea suferită de autorul vieții, cum ne învață Paul când spune că el este *autorul vieții, făcut desăvârșit prin suferințe* (cf. *Evr 2,10*). Gloria Unului-născut pe care el a părăsit-o pentru noi, pentru scurt timp, i-a fost restituită prin cruce, în trupul pe care l-a asumat. Într-adevăr, sfântul Ioan, în Evanghelia sa, atunci când explică în ce constă apa despre care a vorbit Domnul, spune: *Râuri de apă vie vor curge din pieptul celui care crede. Aceasta o spunea despre Duhul Sfânt pe care aveau să-l primească cei care cred în el; căci încă nu venise Duhul, pentru că Isus nu fusese încă glorificat* (cf. *In 7,38-39*) și numește glorie moartea pe cruce. De aceea, în timp ce înălța rugăciuni înainte de a îndura crucea, Domnul îl implora pe Tatăl să fie preamărit cu acea glorie pe care o avea la el, înainte de a exista lumea.

RESPONSORIUL*Evr 2,10; Ap 1,6b; Lc 24,26*

R. Se cuvenea ca acela pentru care sunt toate și prin care există toate, care a adus mulți fii la mărire, să-l

ducă la desăvârșire, prin suferință, pe inițiatorul mântuirii noastre. * Lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor, aleluia!

✠. Cristos trebuia să sufere și să intre în gloria sa. * Lui să-i fie.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 453.

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus, așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Isus i-a spus: Marie! Ea l-a recunoscut și i-a spus: Rabboni! Iar el i-a zis: Nu mă atinge, căci nu m-am suit încă la Tatăl meu, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, care, cu puterea sa, a înălțat iarăși templul trupului său dărâmat de dușmani. Să-l rugăm:

Dăruiește-ne, Doamne, rodul învierii tale!

Cristoase, care, înviind, ai vestit bucurie femeilor și apostolilor și ai adus lumii întregi mântuirea,

– fă-ne să-ți fim martori în fața lumii!

Tu, care ai făgăduit tuturor învierea spre o viață nouă,

– fă-ne vestitori ai evangheliei tale!

Tu, care ai apărut de mai multe ori apostolilor și l-ai suflat asupra lor pe Duhul Sfânt,

– reînnoiește în noi Duhul tău creator!

Tu, care ai făgăduit ucenicilor tăi că vei rămâne cu ei până la sfârșitul veacurilor,

– rămâi cu noi astăzi și fii alături de noi pururi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai vindecat prin tainele pascale; te rugăm, binecuvântează poporul tău cu darurile cerești, ca, dobândind libertatea deplină, să ajungă în ceruri la bucuria pe care o gustă deja aici, pe pământ. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spun psalmii următori:

I (Alef)

- ¹ Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale, *
care umblă în legea Domnului.
- ² Fericiți sunt cei care păzesc poruncile lui *
și-l caută din toată inima.
- ³ Ei n-au săvârșit fărădelege *
și umblă pe căile sale.
- ⁴ Tu ai dat învățăturile tale *
ca să fie păzite cu fidelitate.
- ⁵ O, de ar fi căile mele statornice *
în a păzi orânduiri tale.
- ⁶ Atunci nu mă voi rușina *
dacă voi fi ascultat toate hotărârile tale.
- ⁷ Te voi lăuda cu inimă curată, *
cunoscând judecățile tale drepte.
- ⁸ Vreau să păstrez orânduiri tale, *
nu mă lăsa în părăsire!

Psalmul 15 (16)

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sortii, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sortii mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.

- 7 Îl binecuvântează pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- 8 Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- 9 De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- 10 deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- 11 Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

Psalmul 22 (23)

- 1 Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;
- 2 el mă paște pe pășuni verzi, *
mă conduce la ape de odihnă,
- 3 îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- 4 Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie.
- 5 Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu undelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- 6 Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Fap 4,11-12*

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℞. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Cf. 1Pt 3,21-22a*

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℞. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Col 3,1-2*

Așadar, dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℞. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai vindecat prin tainele pascale; te rugăm, binecuvântează poporul tău cu darurile cerești, ca, dobândind libertatea deplină, să ajungă în ceruri la bucuria pe care o gustă deja aici, pe pământ. Prin Cristos.

Vespele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,4-5

Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-înșea, aleluia!

Ant. la Magnificat: Stăteam la mormânt și plângeam și atunci l-am văzut pe Domnul meu, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lui Cristos care, așezat în adâncul pământului, a văzut lumina măririi celei noi, să-i strigăm cu bucurie:

Rege al măririi, ascultă-ne!

Pentru episcopi, preoți și diaconi, ca să-și îndeplinească slujirea cu râvnă

– și să-ți ofere un popor pregătit pentru toată lucrarea cea bună, te rugăm, Doamne.

Pentru oamenii de știință care se străduiesc să slujească Bisericii tale,

– ca să caute cu inimă curată adevărul tău, te rugăm, Doamne.

Pentru credincioșii Bisericii, ca să lupte lupta cea bună a credinței

– și, ajungând la capătul alergării lor, să dobândească răsplata împărăției tale, te rugăm, Doamne.

(Rege al măririi, ascultă-ne!)

Tu, care ai pironit pe cruce și ai nimicuit înscrisul osândeii noastre,

– dezleagă-ne lanțurile și eliberează-ne de întuneric!

Tu, care, coborând în iad, i-ai deschis porțile spre eliberare,

– primește-i în împărăția ta pe frații noștri răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne-ai vindecat prin tainele pascale; te rugăm, binecuvântează poporul tău cu darurile cerești, ca, dobândind libertatea deplină, să ajungă în ceruri la bucuria pe care o gustă deja aici, pe pământ. Prin Domnul.

MIERCURI DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Doamne, Dumnezeul meu, tu ești nemărginit de mare, aleluia!

Psalmul 103 (104)

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! *
Doamne, Dumnezeuul meu,
tu ești nemărginit de mare.
- Tu ești înveșmântat în strălucire și măreție, *
- ² învăluit în lumină ca într-o haină!
- Tu întinzi cerurile ca pe un cort, *
- ³ îți așezi pe ape lăcașurile tale,
îți faci carul din nori, *
- umbli pe aripile vântului;
- ⁴ tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi *
și din flăcările focului slujitori ai tăi.
- ⁵ Tu ai așezat pământul pe temeliile sale, *
ca să nu se clatine în veci și de-a pururi.
- ⁶ Tu l-ai acoperit cu abisul
cum l-ai acoperi cu o haină; *
și apele stăteau până deasupra munților.
- ⁷ La amenințarea ta, ele fug, *
la glasul tunetului tău, sunt cuprinse de groază;
- ⁸ se suie pe munți și se coboară în văi, *
spre locul pe care l-ai statornicit pentru ele.
- ⁹ Le-ai pus un hotar pe care nu-l vor trece, *
nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
- ¹⁰ Tu faci să țâșnească izvoarele în văi *
și ele se strecoară printre munți.
- ¹¹ Ele adapă toate viețuitoarele câmpului, *
asinii sălbatici setea și-o potolesc.
- ¹² Păsările cerului locuiesc deasupra lor *
și dintre ramuri își înalță glasul lor.

Ant. Doamne, Dumnezeuul meu, tu ești nemărginit de mare, aleluia!

Ant. 2 Tu saturezi pământul, Doamne, cu rodul lucrărilor tale, aleluia!

II

- ¹³ Tu lași să cadă din lăcașurile tale ploaie peste munți; *
tu saturi pământul cu rodul lucrărilor tale.
- ¹⁴ Tu faci să crească iarbă pentru vite *
și verdețuri în folosul omului,
ca el să scoată hrană din pământ: *
- ¹⁵ vinul care înveselește inima omului,
untdelemnul care face să strălucească fața sa *
și pâinea care întărește inima omului.
- ¹⁶ Se satură copacii Domnului, *
cedrii Libanului pe care el i-a plantat.
- ¹⁷ În ei păsările își fac cuib, *
iar barza își are locuința în chiparoși.
- ¹⁸ Munții cei înalți sunt pentru cerbi, *
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.
- ¹⁹ El a făcut luna ca să arate timpurile, *
și soarele care știe unde să apună.
- ²⁰ Tu aduci întunericul și se face noapte: *
atunci mișună toate fiarele pădurii,
²¹ puii de lei rag în căutare de pradă *
și cer hrana lor de la Dumnezeu.
- ²² Când răsare soarele, se întorc *
și se duc la culcare în vizuini.
- ²³ Atunci iese omul la lucrarea lui *
și la munca lui, până seara.

Ant. Tu saturi pământul, Doamne, cu rodul lucrărilor tale, aleluia!

Ant. 3 Slava Domnului să rămână în veci, aleluia!

III

- ²⁴ Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne: †
toate le-ai făcut cu înțelepciune; *
pământul este plin de creaturile tale.
- ²⁵ Iată marea întinsă și largă: †
într-însa mișună ființe fără număr, *
viețuitoare mici și mari;

- 26 pe ea plutesc corăbii, *
 în ea este Leviatanul,
 pe care l-ai făcut ca să se joace într-însa.
- 27 Toate așteaptă de la tine *
 să le dai hrană la vreme potrivită.
- 28 Tu le dai hrană, iar ele o adună, *
 tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați.
- 29 Dacă îți ascunzi fața, ele își pierd puterea, †
 dacă le iei suflarea, ele mor *
 și se întorc în țărână.
- 30 Tu îți trimiți duhul tău și ele vor fi create, *
 și vei reînnoi fața pământului.
- 31 Slava Domnului să rămână în veci! *
 Să se bucure Domnul de lucrările sale!
- 32 El privește spre pământ și acesta se cutremură; *
 se atinge de munți și ei fumegă.
- 33 Voi cânta Domnului cât voi fi, *
 voi cânta din strune Dumnezeului meu cât voi trăi.
- 34 Să ajungă cântecul meu până la el *
 iar eu mă voi bucura în Domnul!
- 35 Să piară păcătoșii de pe pământ †
 și cei răi să nu mai fie! *
 Bindecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Slava Domnului să rămână în veci, aleluia!

℣. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!

℞. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 2,11-25

Credincioșii trăiesc în lume ca niște străini

¹¹ Iubiților, vă îndemn stăruitor, ca pe niște străini și peregrini, să vă feriți de poftele trupești care se luptă împotriva sufletului. ¹² Să aveți o purtare bună între păgâni, pentru ca, în cazul în care vă calomniază ca răufăcători, văzând faptele voastre bune, să ajungă să-l laude pe Dumnezeu în ziua vizitării.

¹³ De dragul Domnului, supuneți-vă oricărei autorități omenești, atât împăratului, ca domnitor, ¹⁴ cât și guvernatorilor, ca trimiși de el, ca să-i pedepsească pe cei care fac răul și să-i laude pe cei care fac binele. ¹⁵ Căci aceasta este voința lui Dumnezeu: făcând binele, să închideți gura neștiinței oamenilor fără minte. ¹⁶ Purtați-vă ca niște oameni liberi, dar nu ca cei care fac din libertate o acoperire a răului, ci ca slujitori ai lui Dumnezeu.

¹⁷ Cinstiți-i pe toți, iubiți-i pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, respectați-l pe împărat.

¹⁸ Servitorilor, fiți supuși cu toată reverența stăpânilor voștri, nu numai celor buni și blânzi, ci și celor nedrepti. ¹⁹ Căci este un har dacă cineva, care-l cunoaște pe Dumnezeu, suportă neazuri suferind pe nedrept.

²⁰ Într-adevăr, ce cinste ar fi să suportați pedeapsa dacă ați păcătuit? Dar dacă suportați suferința, deși faceți binele, aceasta este un har înaintea lui Dumnezeu. ²¹ De fapt, la aceasta ați fost chemați, căci Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplu ca să mergeți pe urmele lui.

²² El, care *nu a săvârșit păcat,*

și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui,

²³ care, insultat fiind, nu a răspuns la insultă, suferind, nu amenința,

ci s-a dat pe sine în mâna celui care judecă cu dreptate.

²⁴ *El însuși, pe lemn, a purtat păcatele noastre în trupul său,*

pentru ca noi, murind pentru păcate,

să trăim pentru dreptate.

Prin rănilor lui ați fost vindecați.

²⁵ Căci erați *ca niște oi rătăcite,* dar acum v-ați întors la păstorul și episcopul sufletelor voastre.

RESPONSORIUL

1Pt 2,21.24

R. Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplu,
* ca să mergeți pe urmele lui, aleluia!

V. El a purtat păcatele noastre în trupul său, pentru ca noi, murind pentru păcate, să trăim pentru dreptate.

* Ca să.

LECTURA A DOUA

Din *Omilie despre Paști* a unui autor din vechime

(Omil. 35, 6-9: PL 17 [ed. 1879], 696-697)

Cristos este autorul învierii și al vieții

Amintind fericirea datorată mântuirii redobândite, apostolul Paul spune: *După cum, prin Adam, a intrat păcatul în lume, tot așa, prin Cristos, mântuirea este dăruită lumii din nou* (cf. Rom 5,12); și iarăși: *Primul om luat din pământ este pământesc; al doilea om vine din cer, deci este ceresc* (cf. 1Cor 15,47).

Mai spune: *După cum am purtat chipul celui pământesc, adică al omului vechi, al păcatului, vom purta și chipul celui ceresc* (1Cor 15,49), adică avem mântuirea omului asumat, răscumpărat, reînnoit și purificat în Cristos. Conform aceluiași Apostol, Cristos vine cel dintâi, pentru că este autorul învierii și al vieții. Apoi, vin cei care sunt ai lui Cristos, adică aceia care trăiesc urmând exemplul sfințeniei sale. Aceștia au siguranța bazată pe învierea sa și vor avea împreună cu el gloria promisiunii cerești, așa cum spune însuși Domnul în Evanghelie: *Cine mă va urma nu va pieri, ci va trece de la moarte la viață* (cf. In 5,24).

Astfel, pătimirea Mântuitorului este viața și mântuirea omului. Într-adevăr, pentru aceasta a voit să moară pentru noi, pentru ca noi, crezând în el, să trăim pentru totdeauna. A voit să devină, în timp, ceea ce suntem noi, pentru ca, fiind realizată în noi promisiunea veșniciei sale, să trăim împreună cu el pentru totdeauna.

Acesta, spun eu, este harul misterelor cerești, acesta este darul Paștelui, aceasta este sărbătoarea anului pe care o dorim mai mult, acestea sunt începuturile realităților care dau viață.

Pentru acest motiv, fiii renăscuți în baia vitală a sfintei Biserici, renăscuți în simplitatea copiilor, fac să răsunе gânguritul nevinovăției lor. În virtutea Paștelui, părinții creștini și sfinți continuă, prin credință, o descendență nouă și nenumărată.

Prin Paște înflorește copacul credinței, izvorul bap-tis-mal devine rodnic, noaptea strălucește de o lumină nouă, coboară darul cerului și sacramentul își dă hrana sa cerească.

Prin Paște, Biserica primește în sânul ei pe toți oame-nii și face din ei un unic popor și o unică familie. Ado-ratorii unicei substanțe și atotputernicii divine și ai nu-melui celor trei persoane cântă împreună cu profetul psalmul sărbătorii anuale: *Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa (Ps 117,24).*

Care zi, mă întreb eu? Cea care a dat început vieții, început luminii. Această zi este autor al strălucirii, adică însuși Domnul, Isus Cristos. El a spus despre sine însuși: *Eu sunt ziua: cine umblă în timpul zilei nu se împiedică (cf. In 8,12),* adică: cine îl urmează pe Cristos în toate, călcând pe urmele sale, va ajunge până în pragul lumi-nii veșnice. Aceasta o cerea de la Tatăl când se mai afla încă aici, pe pământ, cu trupul: *Tată, vreau ca unde sunt eu, să fie și cei care au crezut în mine, pentru ca, așa cum tu ești în mine și eu în tine, la fel, și ei să rămână în noi (cf. In 17,20 ș.u.).*

RESPONSORIUL

1Cor 15,47.49.48

R. Primul om este făcut din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer; * așadar, după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc, aleluia!

Ÿ. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. * Așadar.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 453.

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa, și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Începând Isus de la Moise și de la toți profeții, le interpreta Scripturile cele ce erau despre el, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, care a fost dat morții pentru păcatele noastre și a înviat spre îndreptățirea noastră:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, Mântuitorule, tu ne-ai adus bucurie prin biruința ta asupra morții, ne-ai ridicat prin învierea ta și ne-ai copleșit cu darurile tale:

– trezește-ne inimile și sfințește această zi cu darul Duhului Sfânt!

Tu ești preamărit de îngeri în ceruri și pe pământ ești adorat de oameni: te rugăm, în acest timp al învierii tale,

– să primești adorarea noastră în spirit și adevăr.

Doamne Cristoase, mântuiește-ne și revărsa mila ta asupra poporului tău, care așteaptă învierea;

– îndură-te de noi și ocrotește-ne în ziua aceasta de orice rău!

Rege al măririi, viața noastră, dăruiește-ne ca, la arătarea ta,

– să ne arătăm și noi cu tine în slavă!

(*Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne dai bucuria de a sărbători în fiecare an învierea Domnului; te rugăm să ne dăruiești cu bunătațe harul ca, prin sărbătorile pe care le celebrăm în timp, să ne învrednicim a ajunge la bucuriile veșnice. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spun psalmii următori:

Psalmul 118 (119),9-16

II (Bet)

⁹ Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale? *

Numai păzind cuvintele tale.

¹⁰ Te caut din toată inima; *

nu lăsa să mă abat de la hotărârile tale.

¹¹ Păstrez în inimă cuvintele tale *

ca să nu păcătuiesc împotriva ta.

- ¹² Binecuvântat ești, Doamne, *
învăță-mă orânduiri tale.
- ¹³ Vestesc cu buzele mele *
toate judecățile tale.
- ¹⁴ Mă bucur pe calea învățăturilor tale *
mai mult decât de orice bogăție.
- ¹⁵ Meditez la poruncile tale *
și am sub ochi cărările tale.
- ¹⁶ Orânduiri tale sunt desfătarea mea *
și nu voi uita cuvântul tău.

Psalmul 27 (28),1-3.6-9

- ¹ Către tine strig, Doamne, *
Dumnezeul meu, să nu rămâi tăcut în fața mea,
căci de vei tăcea față de mine, *
voi fi asemenea cu cei care coboară în groapă.
- ² Ascultă glasul rugăciunii mele,
când strig către tine, *
când îmi ridic mâinile spre templul tău cel sfânt.
- ³ Nu mă pune laolaltă cu cei păcătoși
și cu făptuitorii de rele: †
ei vorbesc de pace cu semenii lor, *
pe când inima lor e plină de răutate.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
pentru că a ascultat glasul rugăciunii mele.
- ⁷ Domnul este tăria și scutul meu, *
în el și-a pus încrederea inima mea.
El m-a ajutat
și, de aceea, inima îmi este plină de veselie *
și îi aduc mulțumiri prin cântările mele.
- ⁸ Domnul este tăria poporului său, *
el este cetate de scăpare pentru unsul său.
- ⁹ Mântuiește, Doamne, poporul tău, †
binecuvântează moștenirea ta, *
fii păstorul și sprijinitorul lui în veci.

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
cu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-înșea, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*1In 5,5-6a*

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Cf. Ef 4,23-24*

Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne dai bucuria de a sărbători în fiecare an învierea Domnului; te rugăm să ne dăruiești cu bunătațe harul ca, prin sărbătorile pe care le celebrăm în timp, să ne învrednicim a ajunge la bucuriile veșnice. Prin Cristos.

Vespele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,24-27

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea, el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: Isus a intrat cu ei și, pe când stătea cu ei la masă, a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Cristos, care a înviat din morți și șade de-a dreapta Tatălui:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Doamne, de toți cei care îți slujesc,
– ca să dea exemplu de viață sfântă poporului tău!

Dăruiește-le conducătorilor de state spiritul dreptății și al păcii,

– ca să putem trăi în bună înțelegere în societate!

Orânduiește spre mântuire zilele noastre

– și sporește rodnicia pământului pentru a-i ajuta pe cei lipsiți!

Cristoase, Mântuitorule, care ai luminat întreaga lume și pe orice făptură supusă stricăciunii ai chemat-o la viață,

– dăruiește lumina veșnică fraților noștri răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ne dai bucuria de a sărbători în fiecare an învierea Domnului; te rugăm să ne dăruiești cu bunățate harul ca, prin sărbătorile pe care le celebrăm în timp, să ne învrednicim a ajunge la bucuriile veșnice. Prin Domnul.

JOI DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Să spună acum Israel că este bun: veșnică este îndurarea lui, aleluia!

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.

- 6 Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- 7 Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- 8 Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- 9 Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

Ant. Să spună acum Israel că este bun: veșnică este îndurarea lui, aleluia!

Ant. 2 Domnul este mântuirea mea, aleluia!

II

- 10 Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Domnul este mântuirea mea, aleluia!

Ant. 3 Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri, aleluia!

III

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreپți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul a făcut acest lucru și este minunat în
ochii noștri, aleluia!

Ps. De învierea ta, Cristoase, aleluia!

R. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 3,1-17

Imitarea lui Cristos

¹ Femeile să fie supuse bărbaților lor, pentru ca, dacă
unii nu cred cuvântul, prin purtarea soțiilor, fără cuvinte,

ei să fie câștigați ² la vederea purtării voastre respectuoase și curate. ³ Podoaba voastră să nu fie exterioară: împletitura părului, bijuteriile de aur, etalarea hainelor, ⁴ ci interiorul inimii, cu podoaba nepieritoare a unui suflet blând și liniștit care este plăcut lui Dumnezeu. ⁵ Căci așa se împodobeau, odinioară, femeile sfinte care își puneau speranța în Dumnezeu, fiind supuse soților lor: ⁶ astfel, Sara a ascultat de Abraham, numindu-l stăpânul ei. Voi ați devenit fiicele ei dacă faceți binele și nu vă lăsați speriate de nimic.

⁷ Tot așa, și voi, bărbaților, trăiți împreună cu soțiile voastre, ținând cont că ele sunt făpturi mai slabe și dându-le cinstire, întrucât sunt părtașe, împreună cu voi, la harul vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie tulburate.

⁸ În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătimitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ *Într-adevăr, cine vrea să iubească viața și să vadă zile bune*

să-și ferească limba de la rău

și buzele sale să nu vorbească cu înșelăciune,

¹¹ *să evite răul și să facă binele,*

să caute pacea și s-o urmeze;

¹² *pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepti*

și urechile sale sunt atente la rugăciunile lor,

iar fața Domnului

este împotriva celor care fac rele.

¹³ Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine? ¹⁴ Și chiar dacă veți suferi pentru dreptate, fericți sunteți! *Nu vă lăsați cuprinși de frică din cauza lor și nici să nu vă tulburați.* ¹⁵ *Dimpotrivă, sfințiți-l pe Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră,* ¹⁶ dar cu blândețe și bună-cuviință, având o conștiință curată, ca tocmai în ceea ce sunteți calomniați să fie rușinați cei care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos. ¹⁷ Căci

este mai bine să suferiți făcând binele, decât așa vrea Dumnezeu, decât făcând răul.

RESPONSORIUL*Lc 6,22.23a; 1Pt 3,14a*

R. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî și vor socoti numele vostru ca infam din cauza Fiului Omului; * bucurați-vă în ziua aceea și tresăltați de bucurie: căci, iată, răsplata voastră va fi mare în cer, aleluia!

Ș. Dacă veți suferi pentru dreptate, fericiți veți fi.
* Bucurați-vă.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele de la Ierusalim*

(Cat. 20, Mistagogica 2, 4-6: PG 33, 1079-1082)

Botezul, semnul pătimirii lui Cristos

Ați fost duși la izvorul sfânt, la Botezul divin, așa cum Cristos de pe cruce a fost dus la mormânt.

Și fiecare a fost întrebat dacă crede în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh; ați mărturisit credința mântuitoare și ați fost cufundați de trei ori în apă și tot de atâtea ori ați ieșit afară și, prin acest rit, ați exprimat o imagine și un simbol. Ați reprezentat îngroparea de trei zile a lui Cristos.

Mântuitorul nostru a petrecut trei zile și trei nopți în sânul pământului. În prima cufundare voi ați simbolizat prima zi petrecută de Cristos în pământ. Prin cufundare ați simbolizat noaptea. Într-adevăr, cine este în zi se află în lumină, în schimb, cine este cufundat în noapte nu vede nimic. Tot așa, și voi, prin cufundare, ca și cum ați fi fost învăluiți de noapte, nu ați văzut nimic. Însă, prin ieșirea din apă, v-ați găsit ca în plină zi. În același moment ați murit și v-ați născut și același val mântuitor a devenit pentru voi și mormânt, și mamă.

Ceea ce a spus Solomon despre alte lucruri vi se potrivește vouă pe deplin: *Există un timp pentru a se naște și un timp pentru a muri (Qoh 3,2)*, însă pentru voi, dimpotrivă, timpul pentru a muri a fost timpul pentru a

vă naște. Unicul timp a cauzat ambele lucruri și nașterea voastră a coincis cu moartea.

O, tip nou și nemaiauzit de lucruri! Pe planul realităților fizice noi nu am murit, nici nu am fost îngropați, nici răstigniți și nici înviați. Însă am reprezentat aceste evenimente în sfera sacramentală, și astfel a izvorât din ele pentru noi în mod real mântuirea.

Cristos însă a fost cu adevărat răstignit și cu adevărat îngropat și a înviat cu adevărat, și în sfera fizică, și toate acestea au fost pentru noi un dar de har. Într-adevăr, fiind părtași astfel la pătimirea sa prin reprezentarea sacramentală, putem în mod real să obținem mântuirea.

O, iubire îmbelșugată față de oameni! Cristos a primit cuiele în picioarele și în mâinile sale nevinovate și a suportat durerea, iar mie, care nu am suportat nici durere, nici osteneală, el îmi dăruiește în mod gratuit mântuirea prin comunicarea durerilor sale.

Nimeni să nu creadă că Botezul constă numai în iertarea păcatelor și în harul adopțiunii, așa cum era botezul lui Ioan care conferea numai iertarea păcatelor. Noi, în schimb, știm că Botezul, care poate să elibereze de păcate și să obțină darul Duhului Sfânt, tot așa este figură și expresie a pătimirii lui Cristos. Pentru aceasta, Paul proclamă: *Nu știți că noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus, am fost botezați în moartea lui? Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui (Rom 6,3-4a).*

RESPONSORIUL

Cf. Ap 7,9

R. Aceștia sunt mieii nou-născuți care au dat de știre, aleluia; au venit la izvoarele vieții, * îmbrăcați într-o lumină nouă, aleluia!

V. Ei stau în fața Mielului îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini, * îmbrăcați.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 453.

LECTURA SCURTĂ*Rom 8,10-11*

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Isus a apărut în mijlocul ucenicilor săi și le-a zis: Pacea să fie cu voi! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne închinăm lui Cristos, care, înviind, este pururi prezent în Biserica sa, și să-l invocăm:

Rămâi cu noi, Doamne!

Doamne Isuse, triumfător asupra păcatului și a morții,
– fii în mijlocul nostru, tu, care viețuiești în vecii vecilor!
Vino la noi cu puterea ta nebiruită

– și arată inimilor noastre bunătatea lui Dumnezeu!

Ajută omenirea măcinată de dezbinare,

– tu, care singur ai puterea de a reînnoi și a împăca sufletele!

Întărește credința noastră în biruința ta finală

– și înviorează-ne cu speranța venirii tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai adunat laolaltă mulțimea popoarelor, pentru ca împreună să preamărească numele tău, dă tuturor celor renăscuți prin apa Botezului harul să poarte în cuget aceeași credință și să arate în fapte aceeași iubire. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spun psalmii următori:

Psalmul 118 (119),17-24

III (Ghimele)

- ¹⁷ Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață *
și să păzesc cuvântul tău.
- ¹⁸ Deschide-mi ochii ca să văd *
minunățiile legii tale!
- ¹⁹ Eu sunt străin pe pământ: *
să nu ascunzi de mine poruncile tale!
- ²⁰ Sufletul meu se consumă într-una *
de dorul judecăților tale.
- ²¹ Tu îi mustră pe cei mândri, pe cei blestemați *
care se abat de la hotărârile tale.
- ²² Ia de la mine ocară și defăimare, *
căci am păzit învățăturile tale. —

- 23 Chiar dacă cei puternici se pun împotriva mea, *
totuși slujitorul tău se gândește la orânduirile tale.
24 Învățăturile tale sunt desfătarea mea, *
îndreptările tale sunt sfătuitoarii mei.

Psalmul 29 (30)

I

- 2 Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat *
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.
3 Doamne, Dumnezeul meu, eu am strigat către tine *
și tu m-ai vindecat.
4 Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, *
tu mi-ai dat viață ca să nu cobor în mormânt.
5 Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, *
preamăriți memoria sfințeniei sale!
6 Căci mânia lui ține o clipă, *
dar îndurarea lui ține toată viața.
Seara intră în casă plânsul*
iar dimineața, bucuria.

II

- 7 Iar eu, în bunăstarea mea, am zis: *
„Nu mă voi clătina în veac!”
8 Doamne, în bunăvoința ta,
m-ai așezat pe un munte puternic; †
dar când ți-ai întors fața de la mine, *
am fost cuprins de spaimă.
9 Către tine, Doamne, am început să strig *
și de la Dumnezeul meu am cerut îndurare.
10 Ce câștig ai avea din sângele meu, *
de-aș coborî în adâncuri?
Oare te va lauda țărâna *
și va vesti adevărul tău?
11 Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! *
Doamne, fii tu ajutorul meu!
12 Tu ai schimbat plânsul meu în dans, †
mi-ai sfâșiat haina de pocăință *
și m-ai încins cu bucurie,

¹³ pentru ca sufletul meu să-ți cânte fără încetare. *
Doamne, Dumnezeul meu, în veci te voi preamări!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-14

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în

împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

V. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

R. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai adunat laolaltă mulțimea popoarelor, pentru ca împreună să preamărească numele tău, dă tuturor celor renăscuți prin apa Botezului harul să poarte în cuget aceeași credință și să arate în fapte aceeași iubire. Prin Cristos.

Vespele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Înviirii, 461.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos, care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: Vedeți mâinile și picioarele mele, că eu sunt, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm cu bucurie pe Cristos, care a înviat din morți, pârga celor adormiți, și să-l rugăm:

Doamne, care ai înviat din morți, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Cristoase, de Biserica ta sfântă, pe care ai zidit-o pe temelia apostolilor și ai răspândit-o până la marginile pământului,

– și peste toți cei care cred în tine să fie binecuvântarea ta!

Tu, care ești medicul trupurilor și al sufletelor noastre,

– cercetează-ne și mântuiește-ne cu îndurarea ta!

Alină-i și întărește-i pe cei neputincioși

– și eliberează-i de orice slăbiciune!

Ajută-i pe cei copleșiți de neliniște și apăsare

– și sprijină-i cu îndurare pe cei chinuți de lipsuri!

Tu, care prin crucea și învierea ta ai deschis tuturor calea nemuririi,

– dăruiește fraților noștri răposați bucuria împărăției tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai adunat laolaltă mulțimea popoarelor, pentru ca împreună să preamărească numele tău, dă tuturor celor renăscuți prin apa Botezului harul să poarte în cuget aceeași credință și să arate în fapte aceeași iubire. Prin Domnul.

VINERI DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Lăudați-l pe Domnul, pentru că el singur face fapte minunate, aleluia!

Psalmul 135 (136)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Lăudați-l pe Domnul, pentru că el singur face fapte minunate, aleluia!

Ant. 2 El l-a scos pe Israel din Egipt, veșnică este îndurarea lui, aleluia!

II

- ¹⁰ El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ¹¹ Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ¹² Cu mână tare și cu braț puternic, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ¹³ El a despărțit în două Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ¹⁴ El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁵ Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. El l-a scos pe Israel din Egipt, veșnică este îndurarea lui, aleluia!

Ant. 3 Domnul ne-a mântuit de asupritorii noștri, aleluia!

III

¹⁶ El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁷ El a lovit regi mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁸ El a dat la moarte regi puternici, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

¹⁹ Pe Sihon, regele amoreilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁰ Și pe Og, regele Basanului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²¹ El a dat țara lor ca moștenire, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²² Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²³ Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁴ El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁵ El dă hrană oricărei făpturi, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

²⁶ Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

Ant. Domnul ne-a mântuit de asupritorii noștri, aleluia!

℣. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!

℞. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi
a sfântului apostol Petru

3,18–4,11

Așteptarea venirii Domnului

Preaiubiților,^{3,18} Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duhul,¹⁹ în care a venit și a predicat sufletelor care erau în închisoare,²⁰ celor care odinioară nu au voit să asculte, când îndelunga răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe, pe când se construia arca în care puținii, adică opt suflete, au fost salvați prin apă.²¹ Aceasta este o imagine a botezului care vă salvează acum pe voi nu ca o ștergere a necurăției trupului, ci ca o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos,²² cel care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

^{4,1} Așadar, deoarece Cristos a suferit în trup, înarmați-vă și voi cu același mod de gândire: cel care a pățimit în trup a terminat definitiv cu păcatul² pentru a nu mai sluji poftelor omenești, ci voinței lui Dumnezeu, în timpul care rămâne de trăit în trup.³ Destul cât ați trăit în trecut, împlinind voința păgânilor, petrecând în desfrâuri, poftă, beții, chefuri, benchetueli și cultul nelegiuit al idolilor.⁴ De aceea li se pare ciudat că voi nu mai alergați împreună cu ei spre acest puhoi al pierzării și vă defăimează.⁵ Dar ei vor da cont celui care este gata să judece pe cei vii și pe cei morți.⁶ Căci pentru aceasta a fost vestită evanghelia și celor morți, pentru ca, deși condamnați în trup după judecata oamenilor, să trăiască în duh după judecata lui Dumnezeu.

⁷ Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Așadar, fiți înțelepți și cumpătați, ca să vă puteți ruga.⁸ Mai presus de toate, să aveți o dragoste statornică între voi, pentru că dragostea acoperă o mulțime de păcate.⁹ Practicați ospitalitatea unii față de alții, fără plângeri.¹⁰ Ca niște

buni administratori ai harului de multe feluri al lui Dumnezeu, fiecare, după carisma pe care a primit-o, să vă slujiți unii pe alții.¹¹ Dacă cineva vorbește, cuvintele lui să fie ca ale lui Dumnezeu; dacă cineva slujește, să o facă după puterea pe care i-a dăruit-o Dumnezeu, pentru ca în toate să fie preamărit Dumnezeu prin Isus Cristos, căruia să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

1Pt 3,18.22

R. Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă aducă la Dumnezeu, * dat la moarte cu trupul, dar înviat prin Duh, aleluia!

V. El este la dreapta lui Dumnezeu, după ce s-a înălțat la cer și lui îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile. * Dat la moarte.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele de la Ierusalim*

(Cat. 21, Mistagogica 3, 1-3: PG 33, 1087-1091)

Unctiunea Duhului Sfânt

Botezați în Cristos și îmbrăcați în Cristos, ați asumat o natură asemănătoare cu aceea a Fiului lui Dumnezeu. Dumnezeu, care ne-a predestinat să fim fiii săi adoptivi, ne-a făcut conformi cu trupul glorios al lui Cristos. Deveniți părtași ai lui Cristos, suntem numiți, nu pe nedrept, „cristoși”, adică „unși”, de aceea, Dumnezeu a spus despre voi: *Nu vă atingeți de cei unși ai mei* (Ps 104,15).

Ați devenit unși atunci când ați primit semnul Duhului Sfânt. Totul s-a realizat pentru voi în simbol, dat fiind faptul că sunteți imagine a lui Cristos. El, botezat în râul Iordan, după ce le-a comunicat apelor miresmele parfumate ale divinității sale, a ieșit din el și asupra lui a avut loc coborârea Duhului Sfânt de o ființă cu el: Cel Egal s-a așezat peste Cel Egal.

Și vouă, după ce ați ieșit din apele sfinte, vi s-a dat crisma, care era figură a celui care l-a uns pe Cristos, adică Duhul Sfânt. Despre el, vorbind în persoana

Domnului, spune și marele Isaia în profeția care se referă la el: *Duhul Domnului este asupra mea, pentru că el m-a consacrat cu ungere; m-a trimis să aduc săracilor vestea cea bună (Is 61,1).*

Cristos nu a fost uns de oameni cu untdelemn sau cu alt unguent material, ci Tatăl l-a uns cu Duhul Sfânt, stabilindu-l dinainte mântuitor al lumii întregi, așa cum spune Petru: *Isus din Nazaret, pe care Dumnezeu l-a uns cu Duh Sfânt (cf. Fap 10,38).* Și profetul David proclamă: *Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale. Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea: de aceea te-a uns pe tine Dumnezeu, Dumnezeul tău, cu untdelemnul bucuriei, ca pe nimeni altul dintre semenii tăi (Ps 44,7-8).*

El a fost uns cu untdelemnul spiritual al bucuriei, adică cu Duhul Sfânt, care este numit untdelemn al bucuriei pentru că el este autorul bucuriei spirituale. Voi însă ați fost unși cu crismă, devenind astfel părtași ai lui Cristos și solidari cu el.

Fiți atenți să nu considerați această crismă ca pe un unguent simplu și obișnuit. Acest unguent este sfânt și nu mai este untdelemn simplu și curat. După consacrare, el nu mai este untdelemn obișnuit, ci este dar al lui Cristos și al Duhului Sfânt. A devenit eficace prin prezența divinității sale și este uns pe fruntea ta și pe celelalte simțuri ale tale cu valoare sacramentală. Astfel, în timp ce trupul este uns cu unguentul vizibil, sufletul este sfințit de Duhul Sfânt și dătător de viață.

RESPONSORIUL

Ef 1,13b-14; 2Cor 1,21b-22

R. Crezând, voi ați fost însemnați cu sigiliul promisiunii Duhului Sfânt, care este arvună moștenirii noastre, * până la răscumpărarea celor pe care i-a dobândit spre lauda gloriei sale, aleluia!

Ÿ. Dumnezeu ne-a uns, el, care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului, * până la.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminică Învierii, 453.

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Aceasta a fost a treia oară când Isus s-a arătat ucenicilor săi după ce a înviat din morți, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care ne-a dăruit viața nouă prin învierea lui Cristos:

Luminează-ne cu lumina lui Cristos!

Dumnezeule, care prin lucrările tale ai dezvăluit orânduirea de la început, care ai creat pământul și ești credincios din neam în neam,

– ascultă-ne, Părinte preaîndurător!

Purifică-ne cu puritatea adevărului tău și călăuzește pașii noștri spre sfințenia inimii,

– ca să facem ceea ce este drept și plăcut ție!

Luminează fața ta asupra noastră,

– pentru ca, eliberați de păcat, să ne umplem de belșugul casei tale!

Tu, care, prin Cristos, ne-ai împăcat cu tine,

– dăruiește-ne pacea, nouă și tuturor locuitorilor pământului!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai rânduit misterul pascal ca legământ de împăcare pentru oameni; dă-ne, te rugăm, harul de a ne conforma viața cu credința pe care o mărturisim. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spun psalmii următori:

Psalmul 118 (119), 25-32

IV (Dalet)

- ²⁵ S-a lipit de țărână sufletul meu: *
fă-mă să trăiesc după cuvântul tău.
- ²⁶ Eu îți fac cunoscute cărările mele și tu mă ascuți: *
învață-mă îndreptările tale.
- ²⁷ Fă-mă să înțeleg calea învățăturilor tale *
și voi cugeta la lucrările tale minunate.
- ²⁸ Îmi plânge sufletul de supărare: *
ridică-mă, după cuvântul tău.
- ²⁹ Ține departe de mine calea minciunii *
și dăruiește-mi legea ta.
- ³⁰ Am ales calea adevărului, *
mi-am propus să urmez hotărârile tale. —

- ³¹ Am aderat la învățăturile tale, Doamne, *
să nu mă faci de rușine.
³² Alerg pe calca poruncilor tale, *
pentru că ai lărgit inima mea.

Psalmul 75 (76)

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!
⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.
⁷ La amenințarea ta, Dumnezeul lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlănțuie mânia ta?
⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
¹² Faceți promisiuni Domnului Dumnezeului vostru
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32-36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Gal 3,27-28

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 5,7-8

Curățați aluatul cel vechi, ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți, fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiurii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai rânduit misterul pascal ca legământ de împăcare pentru oameni; dă-ne, te rugăm, harul de a ne conforma viața cu credința pe care o mărturisim. Prin Cristos.

Vesperele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

Evr 5,8-10

Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: Ucenicul pe care-l iubea Isus a zis: Este Domnul! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, calea, adevărul și viața, și să-l implorăm:

*Isuse, Fiul Dumnezeului celui viu,
binecuvântează poporul tău!*

Te rugăm, Cristoase, pentru toți slujitorii Bisericii tale, ca ei, frângând pentru frații lor Pâinea vieții,

– să fie și ei înșiși hrăniți și întăriți!

Te rugăm pentru întregul popor creștin, ca să-și urmeze chemarea cu vrednicie

– și să păstreze unitatea spiritului în legătura păcii!

Te rugăm pentru accia care ne conduc, ca să-și împlinească misiunea cu dreptate și îndurare,

– așa încât buna înțelegere și pacea să domnească între toate popoarele!

Te rugăm să ne învrednicești a te sărbători cu inima sinceră în comuniunea sfinților

– și împreună cu frații noștri răposați, pe care îi încredințăm îndurării tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai rânduit misterul pascal ca legământ de împăcare pentru oameni; dă-ne, te rugăm, harul de a ne conforma viața cu credința pe care o mărturisim. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ DIN OCTAVA PAȘTELUI

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul este mare și măreția lui este fără margini, aleluia!

Psalmul 144 (145)

I

¹ O, Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc †
și să binecuvântez numele tău *
în veac și în veacul veacului.

- ² Te voi binecuvânta în toate zilele †
și voi lăuda numele tău *
în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale *
și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale *
și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
și vor vorbi despre măreția ta;
- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
- ⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
- ⁹ Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.

Ant. Domnul este mare și măreția lui este fără margini, aleluia!

Ant. 2 Domnul a făcut cunoscută gloria măririi împărăției sale, aleluia!

II

- ¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
- ¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
- ¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
- ^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Ant. Domnul a făcut cunoscută gloria măririi împărăției sale, aleluia!

Ant. 3 Toată făptura să binecuvânteze numele tău sfânt în vecii vecilor, aleluia!

III

- ^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁴ Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- ¹⁵ Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- ¹⁶ Tu deschizi mâinile tale *
și saturezi cu dărnicie orice făptură.
- ¹⁷ Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- ¹⁸ Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- ¹⁹ El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- ²⁰ Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimiceste pe toți cei răi.
- ²¹ Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Ant. Toată făptura să binecuvânteze numele tău sfânt
în vecii vecilor, aleluia!

℣. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

℞. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi
a sfântului apostol Petru

4,12–5,14

Îndemn pentru prezbiteri și pentru credincioși

^{4,12} Iubiților, să nu vă mirați de focul care a izbucnit între voi ca o încercare ca și cum vi s-ar întâmpla ceva ciudat, ¹³ dimpotrivă, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. ¹⁴ Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul

măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi. ¹⁵ Dar nimeni dintre voi să nu sufere ca ucigaș sau hoț, sau răufăcător, sau ca intrigant, ¹⁶ în schimb, dacă suferă ca un creștin, să nu se rușineze, ci să-l preamărească pe Dumnezeu pentru că poartă acest nume.

¹⁷ Iată, a sosit timpul să înceapă judecata de la casa lui Dumnezeu; dar dacă începe de la noi, care va fi sfârșitul celor care nu vor să creadă în evanghelia lui Dumnezeu?

¹⁸ *Și dacă cel drept cu greu se va mântui, necredinciosul și păcătosul unde vor ajunge?*

¹⁹ Pentru aceasta, și cei care suferă după voința lui Dumnezeu să-și încredințeze sufletele Creatorului credincios, făcând binele.

^{5.1} Așadar, pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: ² Păstoriți turma lui Dumnezeu, care v-a fost încredințată, supraveghind-o, nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; ³ nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. ⁴ Iar când va apare păstorul suprem, veți primi cununa măririi, care nu se veștejește.

⁵ Tot așa, și voi, tinerilor, supuneți-vă prezbiterilor. Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că: *Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har.*

⁶ Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. ⁷ Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

⁸ Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul, ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să înghită. ⁹ Împotriviți-vă lui, tari în credință, știind că și frații voștri răspândiți în lume îndură aceleași suferințe.

¹⁰ Iar Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da

putere, vă va face neclintiți. ¹¹ Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

¹² V-am scris pe scurt prin Silvan, pe care îl consider un frate credincios, ca să vă îndemn și să dau mărturie că acesta este adevăratul har al lui Dumnezeu; să rămâneți în el.

¹³ Vă salută comunitatea din Babilon, aleasă ca și voi, și Marcu, fiul meu. ¹⁴ Salutați-vă unii pe alții cu sărutul dragostei. Pace vouă, tuturor care sunteți în Cristos!

RESPONSORIUL

Cf. *1Pt 4,13; Lc 6,22*

R. Întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, * ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei sale, aleluia!

V. Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî din cauza Fiului Omului. * Ca să.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele de la Ierusalim*

(Cat. 22, Mistagogica 4, 1.3-6.9: PG 33, 1098-1106)

Pâinea din ceruri și băutura mântuirii

Domnul nostru Isus Cristos, în noaptea în care a fost trădat, a luat pâinea și, mulțumind, a frânt-o și a dat-o ucenicilor săi zicând: Luați și mâncați: acesta este trupul meu. Apoi, luând potirul, a mulțumit și a spus: Luați și beți: acesta este sângele meu (cf. 1Cor 11,23-25). Deoarece el a proclamat și a spus despre pâine: Acesta este trupul meu, cine va mai îndrăzni să se îndoiască? Și deoarece el a afirmat și a spus: Acesta este sângele meu, cine se va mai îndoii, afirmând că nu este sângele său?

De aceea, să le primim cu toată certitudinea ca trup și sânge al lui Cristos. În semnul pâinii ți se dă trupul și în semnul vinului ți se dă sângele, pentru ca, primind trupul și sângele lui Cristos, tu să devii contrupesc și consangvin al lui Cristos. Primind în noi trupul și sângele său, ne transformăm în purtători ai lui Cristos, ba chiar devenim, conform sfântului Petru, părtași ai naturii divine.

Într-o zi, discutând cu iudeii, Cristos a spus: *Dacă nu veți mânca trupul meu și nu veți bea sângele meu, nu veți avea viață în voi* (cf. *In 6,53*). Și pentru că aceia nu înțelegeau în sensul spiritual corect cele spuse, au plecat scandalizați, crezând că îi îndeamnă să mănânce carne.

Existau și în vechea alianță pâinile ofrandei, însă de-garece aparțineau Vechiului Testament, s-au terminat. În Noul Testament există o pâine cerească și un potir al mântuirii, care sfințesc sufletul și trupul. Într-adevăr, după cum pâinea face bine trupului, tot așa, și cuvântul este folositor sufletului.

De aceea, să nu privești la pâinea și la vinul euharistic ca și cum ar fi elemente simple și obișnuite. Sunt trupul și sângele lui Cristos, conform afirmației Domnului. Chiar dacă simțurile te fac să te îndoiești, credința trebuie să te facă sigur și statornic.

Instruit bine cu privire la aceste lucruri și animat de o credință foarte puternică, să crezi că ceea ce pare pâine nu este pâine, chiar dacă la gust este ca atare, ci este trupul lui Cristos. Să crezi că ceea ce pare vin nu este vin, chiar dacă așa se prezintă cerului gurii, ci este sângele lui Cristos. Despre aceste realități divine, încă din vechime spunea David în *Psalmi: Pâinea care întărește inima omului și untdelemnul care face să strălucească fața sa* (*Ps 103,15*). Ei bine, susține sufletul tău luând acea pâine ca pâine spirituală și fă să strălucească chipul sufletului tău.

Să dea Dumnezeu ca, având o față luminată de o conștiință curată, să contempi gloria Domnului, ca într-o oglindă, și să înaintezi din glorie în glorie, în Cristos Isus, Domnul nostru. Lui să-i fie cinste, putere și glorie în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Lc 22,19; Ex 12,26-27a

R. Luând pâinea, Isus a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, spunând: „Acesta este trupul meu dăruit pentru voi. * Faceți aceasta în amintirea mea”, aleluia!

¶. Când vă vor întreba copiii voștri ce înseamnă obiceiul acesta, să le spuneți: este jertfa de Paște în cinstea Domnului. * Faceți aceasta în amintirea mea, aleluia!

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminică Înviării, 453.

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: După ce a înviat, în zorii zilei celei dintâi a săptămânii, Isus s-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care alungase șapte diavoli, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu bucurie pe Cristos, pâinea vieții, care îi va învia în ziua de apoi pe aceia care iau parte la masa cuvântului și a trupului său:

Dă-ne, Doamne, pace și bucurie!

Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, care, înviind din morți ești Stăpânul vieții,

– binecuvântează-ne și sfințește-ne pe noi și pe toți frații tăi!

Tu, care dăruiești pace și bucurie tuturor celor care cred în tine,

– dă-ne harul să umblăm ca fii ai luminii și să ne bucurăm de biruința ta!

(Dă-ne, Doamne, pace și bucurie!)

Sporește credința Bisericii peregrine pe pământ,

– ca să dea în fața lumii mărturie pentru învierea ta!

Tu, care, după ce ai îndurat multe, ai intrat în gloria Tatălui,

– schimbă în bucurie jalea celor întristați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin revărsarea harului tău, tu sporești numărul celor care cred în tine: te rugăm să privești cu bunătațe la aleșii tăi, pentru ca ei, care au fost renăscuți prin sacramentul Botezului, să fie înveșmântați cu nemurirea fericită. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478-480.

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

La Ora a șasea: El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

La Ora a noua: Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spun psalmii următori:

Psalmul 118 (119),33-40

V (He)

³³ Arată-mi, Doamne, calea orânduirilor tale *
și o voi urma până la sfârșit.

- 34 Dă-mi înțelepciune ca să urmez legea ta *
și s-o împlinesc din toată inima.
- 35 Călăuzește-mă pe calea hotărârilor tale, *
căci pe ea mi-am găsit bucuria.
- 36 Înclină-mi inima spre învățăturile tale, *
și nu spre dorința de câștig.
- 37 Întoarce ochii mei,
ca să nu privească la lucruri deșarte, *
și fă-mă să trăiesc pe calea ta.
- 38 Împlinește față de slujitorul tău promisiunea ta, *
care este pentru cei ce se tem de tine.
- 39 Îndepărtează ocară care mă înspăimântă, *
pentru că judecățile tale sunt bune.
- 40 Iată, eu doresc poruncile tale: *
fă-mă să trăiesc în dreptatea ta.

Psalmul 95 (96)

I

- 1 Cântați Domnului un cântec nou! *
Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
- 2 Cântați Domnului, binecuvântați numele lui! *
Vestiți din zi în zi mântuirea lui.
- 3 Vestiți printre neamuri slava lui, *
tuturor popoarelor, minunile sale!
- 4 Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, *
mai de temut decât toți zeii.
- 5 Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, *
Domnul însă a făcut cerurile.
- 6 Strălucirea și măreția sunt înaintea feței sale, *
tăria și frumusețea sunt în lăcașul său sfânt.

II

- 7 Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, †
dați Domnului mărire și putere! *
- 8 Dați Domnului gloria numelui său!

- Aduceți jertfe de laudă și intrați în lăcașurile lui. *
- 9 Închinați-vă înaintea Domnului
îmbrăcați în podoabe sfinte;
cutremurați-vă înaintea lui, toți locuitorii pământului! *
- 10 Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”
El a așezat pământul pe temelii solide,
ca să nu se clatine; *
el va judeca popoarele cu dreptate.
- 11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, †
să vuiască marea și tot ce se află într-însa. *
- 12 Să se bucure câmpiile și tot ce este pe ele,
să tresalte de bucurie toți copacii pădurilor †
- 13 în fața Domnului care vine, *
pentru că vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate, *
și popoarele în adevărul său.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,10-11

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

℣. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

℟. Să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ora a șasea

Ant. El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 15,20-22

Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om

a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

☩. Să ne bucurăm și să ne veselim într-înșea, aleluia!

Ora a noua

Ant. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,14-15

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

☩. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

☩. Să ne bucurăm și să ne veselim într-înșea, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, prin revărsarea harului tău, tu sporești numărul celor care cred în tine: te rugăm să privești cu bunățate la aleșii tăi, pentru ca ei, care au fost renăscuți prin sacramentul Botezului, să fie înveșmântați cu nemurirea fericită. Prin Cristos.

DUMINICA DIN OCTAVA PAȘTELUI

(DUMINICA A II-A A PAȘTELUI)

Vesperale I

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: După opt zile, a venit Domnul, ușile fiind încuiate, și le-a spus: Pacea să fie cu voi! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos care, înviind din morți, a nimicit moartea și a reînnoit viața:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Tu, piatra pe care au nesocotit-o zidarii, ai ajuns în capul unghiului:

– zidește-ne ca pietre vii în Biserica ta!

Tu, martorul credincios și adevărat, întâiul-născut dintre cei morți,

– dă Bisericii tale harul de a da neconținut mărturie despre tine!

Tu, mire unic al Bisericii ieșite din coasta ta,
– fă-ne martori ai sacramentului cununiei tale cu ea!
Tu, care ești cel dintâi și cel de pe urmă, care ai fost mort
și acum ești viu,
– păstrează-i pe cei botezați credincioși până la moarte,
pentru a se învrednici să ia cununa!
Tu, lumina și făclia cetății sfinte a lui Dumnezeu,
– luminează-i pe răposații noștri, ca să domnească în veci
împreună cu tine!
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule pururi îndurător, în celebrarea anuală a sărbătorii Paștelui, tu înflăcărezi credința poporului consacrat ție; te rugăm, sporește harul pe care ni l-ai dăruit, pentru ca toți să ajungă să înțeleagă cum se cuvine în ce baie au fost spălați, în ce Duh au fost renăscuți, cu ce sânge au fost răscumparați. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

℟. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Invitatoriul

Ant. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 471.

PSALMODIA

Ant. 1 Eu sunt cel care sunt și inima mea nu este de partea păcătoșilor, dar dorința mea este să împlinesc legea Domnului, aleluia!

Psalmul 1

- ¹ Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, †
nu zăbovește pe calea păcătoșilor *
și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc,
² dar își găsește plăcerea în legea Domnului *
și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
³ El este ca pomul sădit pe malul apei, *
care aduce rod la timpul potrivit;
frunzele lui nu se veștejesc *
și tot ce începe duce la bun sfârșit.
⁴ Nu tot așa este cu cei răi, nu tot așa; *
ei sunt ca pleava pe care o spulberă vântul.
⁵ De aceea nu se vor ridica cei răi la judecată, *
nici păcătoșii în adunarea dreptilor.
⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor dreapți, *
iar calea celor răi duce la pieire.

Ant. Eu sunt cel care sunt și inima mea nu este de partea păcătoșilor, dar dorința mea este să împlinesc legea Domnului, aleluia!

Ant. 2 L-am invocat pe Tatăl meu; el mi-a dat ca moștenire popoarele, aleluia!

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!” —

- 7 Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- 8 Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- 9 Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- 10 Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- 11 Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- 12 Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Ant. L-am invocat pe Tatăl meu; el mi-a dat ca moștenire popoarele, aleluia!

Ant. 3 Eu dormeam somnul morții, dar m-am trezit pentru că Domnul m-a luat alături de sine, aleluia!

Psalmul 3

- 2 Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! *
Mulți se ridică împotriva mea!
- 3 Mulți spun despre mine: *
„Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”
- 4 Tu însă, Doamne, ești scutul meu, *
tu ești gloria mea, tu îmi înalți capul.
- 5 Cu glasul meu strig către Domnul *
și el îmi răspunde din muntele său cel sfânt.
- 6 Mă culc și adorm și mă trezesc iarăși *
pentru că Domnul mă susține.
- 7 Nu mă tem de mulțimile de popoare *
care mă împresoară din toate părțile.
- Ridică-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; †
- 8 pentru că tu ai lovit peste obraz
pe toți dușmanii mei; *
tu ai zdrobit dinții păcătoșilor.

⁹ A ta, Doamne, este mântuirea *
și binecuvântarea ta peste poporul tău.

Ant. Eu dormeam somnul morții, dar m-am trezit pentru că Domnul m-a luat alături de sine, aleluia!

℣. Ucenicii s-au bucurat, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Coloseni

3,1-17

Viața cea nouă

Fraților, ¹ așadar, dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. ² Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ, ³ căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. ⁴ Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie.

⁵ Așadar, dați morții mădularele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este idolatrie; ⁶ din cauza acestora vine mânia lui Dumnezeu asupra fiilor neascultării. ⁷ În acestea ați umblat și voi odinioară, când trăiați în astfel de vicii, ⁸ dar acum îndepărtați și voi toate acestea: mânia, furia, răutatea, blasfemia, vorbele rușinoase din gura voastră; ⁹ nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi împreună cu faptele lui ¹⁰ și v-ați îmbrăcat cu cel nou care se înnoiește după chipul creatorului său pentru a ajunge la cunoaștere, ¹¹ unde nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici sclav, nici liber, ci Cristos care este totul în toate.

¹² Ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, îmbrăcați-vă deci cu dragoste, cu îndurare, cu bunătate, cu umilință, cu blândețe și răbdare. ¹³ Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă cineva are vreo plângere împotriva altuia,

iertată-vă! Așa cum v-a iertat Domnul, la fel să vă iertați și voi. ¹⁴ Însă, mai presus de toate acestea, îmbrăcați-vă cu iubire, care este legătura desăvârșirii. ¹⁵ Să domnească în inimile voastre pacea lui Cristos, la care ați fost chemați ca să fiți un singur trup, și fiți recunoscători. ¹⁶ Cuvântul lui Cristos să locuiască în voi din plin. Învățați-vă și îndemnați-vă unii pe alții cu toată înțelepciunea în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale. Cântați lui Dumnezeu, mulțumindu-i în inimile voastre. ¹⁷ Și tot ceea ce faceți cu cuvântul sau cu fapta, toate să le faceți în numele Domnului Isus, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl prin el.

RESPONSORIUL

Col 3,1.2.3

R. Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. * Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ, aleluia!

V. Căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. * Cugetați.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 8, în octava Paștelui 1.4: PL 46, 838.841)

Făptura cea nouă în Cristos

Vă adresez cuvântul meu vouă, prunci abia născuți, copii în Cristos, noi fii ai Bisericii, har al Tatălui, rodnicie a Mamei, germen plăpând, mulțime nouă, floare a cinstei noastre și rod al ostenelii noastre, bucuria mea și coroana mea, vouă, tuturor care sunteți aici în Domnul.

Mă adresez vouă cu aceleași cuvinte ale Apostolului: *Îmbrăcați-vă în Domnul Isus Cristos. Și să nu aveți grija trupului spre a-i împlini poftete* (Rom 13,14), ca să vă îmbrăcați, și în viață, în acela în care v-ați îmbrăcat prin sacrament. *Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici*

grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus (Gal 3,27-28).

Tocmai în aceasta constă puterea sacramentului. Într-adevăr, este sacramentul vieții noi, care începe în acest timp cu iertarea tuturor păcatelor din trecut și se va împlini în învierea morților. De fapt, *ați fost înmormântați împreună cu Cristos, prin Botez, în moarte, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți, tot așa și voi, să umblați într-o viață nouă (cf. Rom 6,4).*

Acum umblați în credință, pentru tot timpul în care, locuind în acest trup muritor, sunteți ca niște pelerini departe de Domnul. Calea voastră sigură a devenit acela spre care voi tindeți, adică însuși Cristos Isus, care pentru noi a binevoit să se facă om. Pentru cei care se tem de el a păstrat comori de fericire, pe care le va revărsa cu îmbelșugare asupra celor care speră în el, atunci când vor primi în realitate ceea ce acum au primit în speranță.

Astăzi este a opta zi a nașterii voastre, astăzi găsește în voi împlinirea sa semnul credinței, acel semn care la vechii patriarhi se verifica în circumcizie, la opt zile după nașterea în lume. De aceea, și Domnul a imprimat sigiliul său pe această zi, care este a treia după pătimire. Însă, în ciclul săptămânal, ea este a opta, după a șaptea, adică după sâmbătă, și prima zi a săptămânii. Făcând să treacă propriul său trup de la mortalitate la nemurire, Cristos a marcat ziua sa cu semnul învierii.

Voi sunteți părtași la același mister încă nu în realitatea deplină, ci în speranța sigură, deoarece aveți o garanție sigură, pe Duhul Sfânt. *Așadar, dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ, căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie (Col 3,1-4).*

RESPONSORIUL

Col 3,3-4; Rom 6,11

R. Voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu. * Când se va arăta Cristos,

care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie, aleluia!

✠. Considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Îsus, Domnul nostru.

* Când se va arăta.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminică Înviării, 453.

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el că oricine crede în el, primește iertarea păcatelor prin numele lui.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la *Benedictus*: Pune mâna ta și află locul cuielor și nu fi necredincios, ci credincios, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care l-a înviat pe Isus, Domnul și Mântuitorul nostru:

Luminează-ne, Doamne, cu strălucirea lui Cristos!
Părinte sfânt, care pe Isus, Fiul tău iubit, l-ai făcut să treacă din întunericul morții la lumina gloriei tale,
– dă-ne harul să ajungem și noi la minunata ta lumină!

Tu, care ne-ai mântuit prin credință,
 – fă-ne să trăim astăzi în credința primită la Botez!
 (*Luminează-ne, Doamne, cu strălucirea lui Cristos!*)
 Tu, care ne înveți să căutăm cele de sus, unde Cristos șade la dreapta ta,
 – apără-ne de amăgirile păcatului!
 Să strălucească în lume viața noastră, ascunsă în tine împreună cu Cristos,
 – prevestind un cer nou și un pământ nou!
 Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule pururi îndurător, în celebrarea anuală a sărbătorii Paștelui, tu înflăcărezi credința poporului consacrat ție; te rugăm, sporește harul pe care ni l-ai dăruit, pentru ca toți să ajungă să înțeleagă cum se cuvine în ce baie au fost spălați, în ce Duh au fost renăscuți, cu ce sânge au fost răscumpărați. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

℟. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Ora medie

La Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua, toate de la duminica Învierii, 458, în afară de rugăciunea de încheiere, care este la fel ca mai sus, la Laude.

Vesperale II

Imnul, antifonele, psalmii și cântarea, de la duminica Învierii, 461.

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele

sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

În loc de responsoriu se spune:

Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim într-însa, aleluia!

Ant. la Magnificat: Pentru că m-ai văzut, Toma, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe Cristos și l-a înălțat la dreapta sa:

Prin slava lui Cristos, ocrotește, Doamne, poporul tău!
Părinte drept, care l-ai înălțat pe Isus de la pământ prin biruința crucii,

– fă ca toate să fie atrase la el!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, trimite-l pe Sfântul Duh în Biserică

– pentru ca ea să fie sacramentul unității întregului neam omenesc!

Pe noii tăi fii, pe care i-ai născut prin apă și prin Sfântul Duh,

– păstrează-i credincioși față de Botezul lor, spre viața cea veșnică!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, alină-i pe cei sărmani, eliberează-i pe cei închiși, vindecă-i pe cei bolnavi

– și veselește lumea cu binefacerile tale!

Pe frații noștri răposați, cărora le-ai dăruit trupul și sângele lui Cristos cel înviat,

– fă-i părtași de înviere în ziua de apoi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule pururi îndurător, în celebrarea anuală a sărbătorii Paștelui, tu înflăcărezi credința poporului consacrat ție; te rugăm, sporește harul pe care ni l-ai dăruit, pentru ca toți să ajungă să înțeleagă cum se cuvine în ce baie au fost spălați, în ce Duh au fost renăscuți, cu ce sânge au fost răscumpărați. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

℞. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Se termină octava Paștelui.

LUNI

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Oficiul lecturilor

℣. Inima mea și trupul meu, aleluia!

℞. Vor tresălta în Dumnezeu cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Apocalipsului
sfântului apostol Ioan

1,1-20

Viziunea Fiului Omului

¹ Revelația lui Isus Cristos, pe care Dumnezeu i-a dat-o ca să arate slujitorilor săi cele ce trebuie să aibă loc în curând. El a făcut-o cunoscută trimițând-o prin îngerul lui, slujitorului său, Ioan, ² care a mărturisit că toate câte le-a văzut sunt cuvântul lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Cristos. ³ Fericit cel care citește și cei care ascultă cuvintele profeției și țin cele scrise într-însa, căci timpul este aproape.

⁴ Ioan, către cele șapte Biserici care sunt în Asia: Har vouă și pace de la cel care este, care era și care vine; și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului său; ⁵ și de la Isus Cristos, martorul credincios, primul născut dintre cei morți și Domnul regilor pământului.

Celui care ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său ⁶ și ne-a făcut o împărăție, preoți pentru Dumnezeu și Tatăl său, lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor. Amin!

⁷ *Iată că vine pe nori
și orice ochi îl va vedea,
chiar și cei care l-au străpuns;
și vor izbucni în plâns din cauza lui
toate triburile pământului.*

Da. Amin!

⁸ „Eu sunt *alfa* și *omega*, spune Domnul Dumnezeu, cel care este, care era și care vine, Cel Atotputernic”.

⁹ Eu, Ioan, fratele vostru și părtaș cu voi la încercarea, la împărăția și la statornicia în Isus, mă aflu pe insula numită Patmos din cauza cuvântului lui Dumnezeu și a mărturisirii lui Isus. ¹⁰ În ziua Domnului, am fost răpit în Duh și am auzit în urma mea un glas puternic, ca de trâmbiță, ¹¹ care spunea: „Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte Biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatura, Sardes, Filadelfia și Laodiceea”.

¹² M-am întors să văd al cui este glasul care-mi vorbea și, întorcându-mă, am văzut șapte candelabre de aur, ¹³ iar în mijlocul candelabrelor, pe cineva *ca un Fiu al Omului îmbrăcat cu un veșmânt lung și încins la piept cu un brâu de aur*. ¹⁴ *Capul lui și părul alb era ca lâna albă, ca zăpada, și ochii lui, ca flacăra focului,* ¹⁵ *picioarele lui asemenea bronzului ca într-un cuptor arzând, iar glasul lui ca un vuiet de ape multe.* ¹⁶ El ținea în mâna lui dreaptă șapte stele, iar din gura lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; fața lui era ca soarele când strălucește în toată puterea sa.

¹⁷ Când l-am văzut, am căzut la picioarele lui ca mort, dar el și-a pus mâna dreaptă peste mine, spunându-mi: „Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă ¹⁸ și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților. ¹⁹ Așadar, scrie cele pe care le-ai văzut, cele ce sunt și cele ce vor veni după acestea. ²⁰ Taina celor șapte stele pe care le-ai văzut în mâna mea dreaptă și a celor șapte candelabre este: cele șapte stele sunt îngerii celor șapte Biserici, iar cele șapte candelabre sunt cele șapte Biserici”.

RESPONSORIUL

Ap 1,5.6b; Col 1,18b

R. Cristos ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre în sângele său. * Lui să-i fie gloria și puterea în vecii vecilor, aleluia!

Ψ. El este începutul, primul născut dintre cei morți, ca să fie cel dintâi în toate. * Lui să-i fie.

LECTURA A DOUA

Din *Omilie despre Paște* a unui autor din vechime

(PG 59, 723-724)

Paștele spiritual

Paștele pe care noi îl celebrăm este cauză de mântuire pentru toți, începând de la primul om care a fost mântuit și a primit viață în toți.

Lucrurile imperfecte și temporare dintr-o vreme, așa cum sunt imaginile vechi și simbolurile lucrurilor veșnice, erau destinate să adumbrească acel adevăr care acum s-a împlinit. De vreme ce acum adevărul a devenit prezent, simbolul trebuie să-i dea locul. Se întâmplă ca atunci când, sosind regele, nimeni nu-l neglijează pe regele viu pentru a se mai înclina în fața unei imagini a lui.

Din aceasta rezultă clar cu cât este mai prejos simbolul față de adevăr, pentru că simbolul amintește de scurta existență a strămoșilor iudei, adevărul însă amintește de viața veșnică a tuturor oamenilor.

Pentru cel care este destinat să moară puțin după aceea, nu este mare lucru a scăpa de moarte pentru scurt timp, însă desigur că este un mare lucru a scăpa total de moarte, așa cum ni s-a întâmplat nouă prin Cristos, jertfit pentru noi ca Paște al nostru.

Însuși numele sărbătorii ne manifestă această valoare înaltă a sa, dacă este interpretat în sens exact. Într-adevăr, Paște înseamnă trecere, pentru că îngerul exterminator, care îi ucidea pe întâii-născuți, a trecut peste casele evreilor. Trecerea exterminatorului se verifică într-adevăr în noi, deoarece trece peste noi fără să ne atingă. De fapt, Cristos ne-a înviat la viața veșnică.

Timpul Paștelui și al salvării întâilor-născuți era considerat începutul anului. Ce înseamnă aceasta pe plan mistic? Înseamnă că, și pentru noi, jertfa adevăratului Paște marchează începutul vieții veșnice.

Anul este simbolul lumii, deoarece este asemenea cercului care, rotindu-se, se întoarce în mod constant asupra sa, fără a-și găsi capătul în nici un punct.

Tatăl lumii viitoare, Cristos, a fost jertfit pentru noi pentru a anula timpul vieții noastre trecute și a ne face să începem una nouă. Într-adevăr, prin baia renașterii, ne-a făcut părtași de moartea și învierea sa. De aceea, oricine este conștient că Paștele a fost jertfit pentru mântuirea sa, să considere începutul vieții sale momentul în care Cristos s-a jertfit pentru el. Să recunoască faptul că acea jertfire a fost făcută spre binele său. Să-și dea seama și să înțeleagă că viața și harul i-au fost cucărite cu prețul unui asemenea sacrificiu.

Așadar, cunoscând acestea, să se grăbească să inaugureze o viață nouă și să nu se mai întoarcă la cea veche și depășită. Într-adevăr, *noi, care am murit pentru păcat, cum să mai trăim în el?* (Rom 6,2).

RESPONSORIUL

1 Cor 5,7-8a; Rom 4,25

R. Curățați aluatul cel vechi, ca să fiți o frământătură nouă; pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit; * astfel, așadar, să celebrăm sărbătoarea, aleluia!

V. El a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați. * Astfel.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei

fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justifi-
carea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântu-
irea.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia!
Domnul.

℣. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, ale-
luia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Adevăr, adevăr vă spun: cel care
nu se naște din nou nu poate vedea împărăția lui Dum-
nezeu, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care a
fost preamărit în moartea și învierea Fiului său:

Luminează, Doamne, mințile noastre!

Dumnezeule, Părintele luminilor, care ai luminat lumea
cu strălucirea lui Cristos cel înviat în slavă,

– umple astăzi mințile noastre de strălucirea credinței!
Tu, care, prin învierea Fiului tău, ai deschis oamenilor
poarta veșniciei,

– dăruiește-ne să lucrăm astăzi în speranța vieții de veci!
Tu, care, prin Fiul tău înviat, l-ai trimis în lume pe Sfân-
tul Duh,

– aprinde inimile noastre cu focul iubirii spirituale!

Tu, care pentru a ne elibera l-ai dat la moarte pe Fiul tău,

– fă ca el să ne fie astăzi mântuire și răscumpărare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, atotputernice Dumnezeule, ca noi, cei
reînnoiți de tămăduirea pascală, dezrobiți de chipul părin-
telui nostru pământesc, să trecem la chipul Creatorului
nostru ceresc. Prin Domnul.

Ora medie

IMNUL, 478.

Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

De acum înainte, în tot timpul pascal se folosește această antifonă, dacă nu există antifonă proprie.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

℣. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 2,9.10a.12

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. Înormântați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți.

℣. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 8,1b-3a

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Ce este născut din trup, trup este, și ce este născut din duh, duh este, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Cristos Domnul, care, prin învierea sa, a luminat lumea:

Cristoase, viața noastră, ascultă-ne!

Doamne Isuse Cristoase, care te-ai alăturat ucenicilor tăi aflați pe cale,

– fii alături de Biserica ta peregrină!

Nu îngădui ca ucenicii tăi să fie închiși în fața cuvântului tău,

– ci dă-le harul să te mărturisească pe tine, Învingătorul morții!

Privește cu bunătate la aceia care nu te-au recunoscut pe cale

– și dezvăluie-te lor tu însuși, ca să te primească drept mântuitor!

Tu, care, prin cruce, i-ai împăcat pe toți oamenii în trupul tău,

– dăruiește tuturor popoarelor pace și unitate!

Judecătorule al celor vii și al celor morți,

– dăruiește răposașilor care au crezut în tine iertarea păcatelor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, atotputernice Dumnezeu, ca noi, cei reînnoiți de tămăduirea pascală, dezrobiți de chipul părintelui nostru pământesc, să trecem la chipul Creatorului nostru ceresc. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

V. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

R. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

2,1-11

Scrisori către Bisericile din Efes și Smirna

Eu, Ioan, l-am auzit pe Domnul spunându-mi:

¹ Îngerului Bisericii din Efes scrie-i:

Așa spune cel care ține cele șapte stele în mâna lui dreaptă, cel care umblă în mijlocul celor șapte candelabre de aur: ² Cunosc faptele tale, străduința și satornicia ta și că nu-i poți suporta pe cei răi, că i-ai pus la încercare pe cei care se pretind apostoli și nu sunt și i-ai descoperit mincinoși. ³ Știu că ai răbdare și că ai suferit pentru numele meu și n-ai obosit.

⁴ Însă am ceva împotriva ta: ai părăsit iubirea ta de la început. ⁵ Adu-ți aminte deci de unde ai căzut și fă

faptele tale dintâi; dacă nu te vei converti, voi veni la tine și voi schimba candelabrul tău de la locul lui.

⁶ Totuși, ai ceva: urăști faptele nicolaiților, pe care le urăsc și eu.

⁷ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor: celui care învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în paradisul lui Dumnezeu.

⁸ Iar îngerului Bisericii din Smirna scrie-i:

Așa spune cel care este cel dintâi și cel de pe urmă, cel care a fost mort și este viu. ⁹ Cunosc încercarea și sărăcia ta – dar ești bogat – și batjocura din partea celor care spun că sunt iudei, dar nu sunt, ci sunt o sinagogă a Satanei. ¹⁰ Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit! Iată că diavolul este gata să arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să vă pună la încercare, și veți avea o încercare de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.

¹¹ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor: cel care învinge nu va fi deloc vătămat de moartea cea de-a doua.

RESPONSORIUL

Ap 2,10c.11b; Sir 4,33

R. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții; * cel care învinge nu va fi vătămat de moartea cea de-a doua, aleluia!

Ψ. Luptă până la moarte pentru dreptate și Dumnezeu îți va învinge pe dușmanii tăi. * Cel care.

LECTURA A DOUA

Din *Scrierile către Monimus*
ale sfântului Fulgențiu din Ruspe, episcop

(Cartea 2, 11-12; CCL 91, 46-48)

Sacramentul unității și al carității

Edificiul spiritual al trupului lui Cristos se construiește în iubire, conform cuvintelor sfântului Petru: *Cu piere vie se ridică edificiul spiritual pentru o preoție sfântă, pentru a oferi jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu*

prin Isus Cristos (cf. 1Pt 2,5). Această operă de edificare spirituală nu devine niciodată un obiect mai potrivit de rugăciune ca atunci când însuși trupul lui Cristos, care este Biserica, oferă trupul și sângele lui Cristos în sacramentul pâinii și al potirului. Într-adevăr, potirul pe care îl bem este împărtașire cu sângele lui Cristos și pâinea pe care o frângem este participare la trupul Domnului. Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, formăm un singur trup, căci toți ne împărtașim din aceeași unică pâine (cf. 1Cor 10,16-17).

Acel har care face din Biserica trupul lui Cristos face în așa fel încât toate mădularele dragostei să rămână împreună și să persevereze în unitatea trupului.

Aceasta să fie rugăciunea noastră. Acesta să fie darul aceluși Duh, care este unicul Duh al Tatălui și al Fiului. Pentru că Treimea este, prin natura sa, sfințenie și unitate, egalitate și iubire, Treimea este un singur și adevărat Dumnezeu, și este unanimă acțiunea sfințitoare realizată de cele trei persoane în cei care au fost adoptați ca fii.

Iată de ce citim: *Iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (Rom 5,5).*

Duhul Sfânt, care este singurul Duh al Tatălui și al Fiului, dând harul adopțiunii divine, realizează aceleași efecte descrise de *Faptele Apostolilor* pentru cei care îl primesc pe Duhul Sfânt: *Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet (Fap 4,32).* Într-adevăr, singura inimă și singurul suflet al mulțimii celor care au venit la credința în Dumnezeu le realizează singurul Duh care este al Tatălui și al Fiului, și împreună cu Tatăl și cu Fiul este un singur Dumnezeu.

Scriind efesenilor, Apostolul spune că această unitate de spirit în legătura păcii trebuie să fie păstrată cu grijă: *Vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh (cf. Ef 4,1-4).*

Într-adevăr, Dumnezeu, în timp ce păstrează prin Duhul Sfânt iubirea sa răspândită în Biserică, face din ea o jertfă plăcută lui. Fie ca ea să primească întotdeauna același har al dragostei spirituale, și astfel, să se prezinte întotdeauna ostie vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

In 17,20b.21a.22.18

R. Pentru ei mă rog, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine; eu le-am dat lor gloria pe care tu mi-ai dat-o, * ca să fie una, după cum noi una suntem, aleluia!

Ÿ. După cum tu m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume, * ca să fie.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel de pe urmă, eu sunt rădăcina și seminția lui David, steaua strălucitoare a dimineții, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu recunoștință lui Dumnezeu Tatăl, al cărui Miel fără pată a luat asupra sa păcatele lumii, iar nouă ne dăruiește viața:

Izvor al vieții, dă-ne viață!

Dumnezeule, creator al vieții, adu-ți aminte de pătimirea și învierea Mielului ucis pe cruce

– și ascultă neîncetat mijlocirea lui pentru noi!

Curăță-ne de aluatul vechi al răutății și al ticăloșiei

– și fă-ne să trăim cu azimele purității și ale adevărului lui Cristos!

Fă ca astăzi să alungăm de la noi păcatul dezbinării și al invidiei

– și să fim mai atenți față de nevoile fraților noștri!

Pune între noi spiritul evangheliei tale,

– ca să umblăm pe calea poruncilor tale, astăzi și întotdeauna!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeule, dă-ne, te rugăm, harul de a vesti puterea lui Cristos cel înviat, pentru ca noi, care am primit chezașia darului său, să-l putem dobândi în toată plinătatea. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 4,11-12

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Cf. 1Pt 3,21-22a*

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Col 3,1-2*

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***1Pt 2,4-5*

Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la *Magnificat*: Nu ardea oare inima în noi când ne vorbea Isus pe cale? Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos, care, înviind, a întărit speranța poporului său:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Doamne Isuse, din coasta ta deschisă a izvorât sânge și apă:

– fă ca Biserica să-ți fie mireasă neprihănită!

Supremule păstor, după înviere, ți-ai încredințat turma spre păstorie lui Petru, care și-a mărturisit iubirea față de tine:

– sporește neîncetat iubirea și zelul Sfântului Părinte papa **N.**

Când ucenicii tăi pescuiau în mare, tu le-ai dat să prindă o mulțime de pești:

– trimite lucrători care să continue misiunea lor apostolică!

Pe țărmul mării, tu ai pregătit ucenicilor pâine și pește:

– nu îngădui ca frații noștri să piară de foame din vina noastră!

Isuse, noule Adam și duh dătător de viață, fă-i pe cei răposați asemenea chipului tău,

– ca bucuria ta în ei să fie deplină!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice Dumnezeu, dă-ne, te rugăm, harul de a vesti puterea lui Cristos cel înviat, pentru ca noi, care am primit chezașia darului său, să-l putem dobândi în toată plinătatea. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

R. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

2,12-29

Scrisori către Bisericile din Pergam și Tiatira

Eu, Ioan, l-am auzit pe Domnul spunându-mi:

¹² Îngerului Bisericii din Pergam scrie-i:

Așa spune cel care are sabia cea ascuțită, cu două tăișuri: ¹³ Știi unde locuiești: acolo unde este tronul Satanei. Tu ții cu tărie numele meu și nu ai renegat credința mea nici în zilele când Antipa, martorul meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.

¹⁴ Însă am câteva lucruri împotriva ta, că ai acolo pe unii care țin învățătura lui Balaam, care l-a învățat pe Balac să arunce o piatră de poticnire înaintea fiilor lui Israel ca să mănânce cărnuri jertfite idolilor și să se dedea la desfrânare. ¹⁵ Astfel, ai și tu pe unii care în mod asemănător țin învățătura nicolaïților. ¹⁶ Convertește-te, deci! Dacă nu, voi veni îndată la tine și voi face război împotriva lor cu sabia gurii mele.

¹⁷ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor: celui care învinge îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da o pietricică albă, iar pe pietricică este scris un nume nou pe care nu-l cunoaște nimeni decât cel care-l primește.

¹⁸ Îngerului Bisericii din Tiatira scrie-i:

Așa spune Fiul lui Dumnezeu, cel care are ochii ca flacăra focului și picioarele asemenea bronzului strălucitor: ¹⁹ Cunosc faptele tale, iubirea, credința, slujirea și statornicia ta, și că faptele tale din urmă le întrec pe cele dintâi. ²⁰ Dar am ceva împotriva ta: că o lași pe femeia aceea, Isabela, care se pretinde profetesă, să-i învețe și să-i înșele pe slujitorii mei, seducându-i la desfrânare și la consumarea cărnurilor jertfite idolilor.

²¹ I-am dat timp să se convertească, dar ea nu vrea să se întoarcă de la desfrânarea ei. ²² Iată, o voi arunca bolnavă la pat, iar pe cei ce se dedau cu ea la adulter, într-o mare suferință, dacă nu se întorc de la faptele lor.

²³ Pe copiii ei îi voi lovi cu moartea și vor ști toate Bisericele că eu sunt cel care cercetează rinichi și inimile și voi da fiecăruia dintre voi după faptele voastre.

²⁴ Însă vouă, celorlalți din Tiatira, care nu țin această învățătură și care nu au cunoscut „profunzimile Satanei”, așa cum le numesc ei, vă spun că nu pun peste voi altă greutate. ²⁵ Țineți numai cu tărie ceea ce aveți până când voi veni.

²⁶ Celui care învinge și celui care păstrează până la sfârșit faptele mele

îi voi da putere asupra națiunilor

²⁷ *și le va conduce cu un toiag de fier*

și ca pe niște vase de lut le va zdrobi

²⁸ așa cum am primit și eu de la Tatăl meu și îi voi da steaua de dimineață.

²⁹ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

RESPONSORIUL

Ap 2,18b.23b; 22,12a

R. Așa spune Fiul lui Dumnezeu, cel care are ochii ca flacăra focului: eu sunt cel care cercetează rinichi și inimile * și voi da fiecăruia dintre voi după faptele voastre, aléluia!

Ÿ. Iată, eu vin curând și răsplata mea este cu mine * și voi da.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 12, Despre pătimire, 3.6-7: PL 54, 355-357)

Cristos este viu în Biserica sa

Praiubișilor, Fiul lui Dumnezeu a asumat natura umană printr-o unire atât de intimă încât este unicul și același Cristos nu numai în cel care este întâiul-născut dintre toate creaturile, dar și în toți sfinții săi. Și așa cum nu se poate separa capul de mădule, tot așa mădulele nu se pot separa de cap.

Dacă este adevărat că nu-i aparține acestei vieți, dar celei veșnice, că Dumnezeu este totul în toți, este adevărat și faptul că încă de pe acum el locuiește în mod inseparabil în templul său, care este Biserica. Acest lucru l-a promis prin cuvintele: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20).*

Așadar, tot ceea ce Fiul lui Dumnezeu a făcut și învățat pentru reconcilierea lumii noi cunoaștem nu numai din istoria acțiunilor sale trecute, ci le simțim și din eficacitatea celor pe care el le face în prezent.

După cum s-a născut prin lucrarea Duhului Sfânt dintr-o fecioară-mamă, tot așa, el face rodnică Biserica, mireasa sa nepătată, cu suflul vital al aceluiași Duh, pentru ca, prin renașterea Botezului, să fie născută o mulțime nenumărată de fii ai lui Dumnezeu. Despre aceștia este scris: *Nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut (In 1,13).*

În el este binecuvântată descendența lui Abraham și toată lumea primește adopțiunea divină. Patriarhul devine părinte al neamurilor, dar fiii promisiunii se nasc din credință, nu din trup.

Eliminând orice discriminare a popoarelor și adunându-i pe toți din orice națiune, el formează din atâtea oi o singură turmă sfântă. Astfel, în fiecare zi, el împlinește ceea ce a promis, spunând: *Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc; iar ele vor asculta glasul meu și va fi o singură turmă și un singur păstor (In 10,16).*

Într-adevăr, chiar dacă îi spune în particular lui Petru: *Paște oile mele (In 21,17)*, cu toate acestea, activitatea păstorilor este condusă și sprijinită numai de el, Domnul. El îi hrănește pe toți cei care vin la această Piatră cu pășuni bogate și plăcute. Așa încât nenumăratele oi, întărite de supraabundența iubirii, nu ezită să înfrunte moartea pentru numele păstorului lor, așa cum el, păstorul cel bun, a binevoit să-și dea viața pentru oi.

Sunt părtași de pătimirea sa nu numai martirii puternici și glorioși, ci și credincioșii care se nasc, prin însuși actul renașterii lor.

Acesta este motivul pentru care Paștele este celebrat, conform legii, cu azimele curăției și ale adevărului: creatura nouă aruncă fermentul vechii sale răutăți și se adapă și se hrănește chiar cu Domnul.

Participarea noastră la trupul și la sângele lui Cristos nu tinde la altceva decât la transformarea noastră în ceea ce primim, să ne îmbrace, în totalitate, în trup și în spirit, în cel în care am murit, am fost îngropați și am înviat.

RESPONSORIUL

In 10,14; Ez 34,11-13a

R. Eu sunt păstorul cel bun: * eu cunosc oile mele și oile mele mă cunosc pe mine, aleluia!

Y. Eu însumi voi căuta oile mele și le voi vizita; le voi aduna dintre popoare și le voi duce la păscut. * Eu cunosc.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Y. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, pentru ca oricine crede în el să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne îndreptăm rugăciunile spre Dumnezeu Tatăl care a orânduit ca Cristos cel înviat să li se arate apostolilor:

Luminează-ne, Doamne, cu mărirea lui Cristos!

Dumnezeule, Părintele luminilor, te laudăm astăzi cu recunoștință, pentru că ne-ai chemat la minunata ta lumină,

– ca să dobândim îndurare!

Binecuvântează eforturile familiei umane pentru a-și face viața mai umană;

– purific-o și întărește-o prin puterea Duhului tău!

Dă-ne harul ca astfel să ne dăruim slujirii oamenilor,

– încât însuși neamul omenesc să devină ofrandă plăcută ție!

Revarsă, încă din zori, mila ta asupra noastră,

– pentru ca întreaga zi să ne bucurăm laudându-te!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Celebrând și acum, ca în fiecare an, misterul prin care firea omenească, reînnoită întru demnitatea de la început, a primit speranța învierii, noi implorăm cu umilință, Doamne, îndurarea ta, pentru ca ceea ce sărbătorim prin credință să cuprindem prin iubire neîncetată. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1In 5,5-6a

Cine este învingătorul lumii dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ef 4,23-24

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,24-27

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevino-vat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ψ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Cel care înfăptuiește adevărul vine la lumină, ca să se vădească faptele sale, că în Dumnezeu sunt făcute, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, care în Fiul său înviat din morți ne-a deschis viața veșnică:

*Prin biruința lui Cristos,
mântuiește-i pe cei pe care i-ai răscumpărat!*

Dumnezeul părinților noștri, care l-ai preamărit pe Fiul tău, Isus, înviindu-l din morți, îndreaptă-ne spre o convertire desăvârșită,

– ca să umblăm în înnoirea vieții!

Tu, care ne-ai dus pe noi, oile rătăcite, la păstorul și purtătorul de grijă al sufletelor noastre,

– păstrează-ne pe toți credincioși sub călăuzirea păstorilor Bisericii!

Tu, care ai ales din poporul evreu pârga ucenicilor Fiului tău,

– dezvăluie fiilor lui Israel împlinirea făgăduinței făcute părinților lor!

Adu-ți aminte de toți cei părăsiți, de orfani și de văduve
– și nu-i lăsa singuri pe aceia pe care Fiul tău i-a împăcat cu tine prin moartea sa!

Tu l-ai chemat la tine pe Ștefan, care l-a mărturisit pe Cristos cel ce șade de-a dreapta ta:

– primește-i pe frații noștri care te-au așteptat prin credință și iubire!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Celebrând și acum, ca în fiecare an, misterul prin care firea omenească, reînnoită întru demnitatea de la început,

a primit speranța învierii, noi implorăm cu umilință, Doamne, îndurarea ta, pentru ca ceea ce sărbătorim prin credință să cuprindem prin iubire neîncetată. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!
R. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
 sfântului apostol Ioan

3,1-22

*Scrisori către Bisericiile din
 Sardes, Filadelfia și Laodiceea*

Eu, Ioan, l-am auzit pe Domnul spunându-mi:

¹ Îngerului Bisericii din Sardes scrie-i:

Așa spune cel care are cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele: Cunoșc faptele tale. Ai un nume că ești viu, dar tu ești mort. ² Fii vigilent! Întărește ce a mai rămas și este gata să moară, căci nu am găsit desăvârșite faptele tale înaintea Dumnezeului meu. ³ Așadar, adu-ți aminte cum ai primit și ai ascultat cuvântul. Păstrează-l și convertește-te! Dacă nu vei sta de veghe, voi veni ca un hoț și nu vei ști la ce oră voi da peste tine.

⁴ Ai însă în Sardes câteva persoane care nu și-au pătat hainele. Vor umbla cu mine în haine albe, căci sunt vrednice.

⁵ Cel care învinge va fi astfel îmbrăcat în haine albe; eu nu-i voi șterge numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor lui.

⁶ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

⁷ Îngerului Bisericii din Filadelfia scrie-i:

Așa spune Cel Sfânt, cel vrednic de crezare, *cel care are cheia lui David, care deschide și nimeni nu închide, care închide și nimeni nu deschide*: ⁸ Cunosc faptele tale. Iată, am lăsat înaintea ta o ușă deschisă și nimeni nu poate s-o închidă, pentru că, deși ai o putere mică, ai ținut cuvântul meu și nu mi-ai renegat numele. ⁹ Iată, ți-i dau pe unii din sinagoga Satanei, care se pretind iudei, și nu sunt, ci mint. Iată, îi voi face să vină, să se prosterneze la picioarele tale și vor recunoaște că eu te-am iubit. ¹⁰ Pentru că ai păzit cuvântul meu cu statornicie, și eu te voi păzi de ora încercării care trebuie să vină peste tot pământul ca să-i pună la încercare pe toți cei care locuiesc pe pământ. ¹¹ Eu vin curând. Păstrează ceea ce ai, ca nimeni să nu-ți ia coroana.

¹² Pe cel care învinge îl voi pune ca o coloană în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al noului Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeu meu, și numele meu cel nou.

¹³ Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

¹⁴ Iar îngerului Bisericii din Laodicea scrie-i:

Așa spune cel care este Amin, martorul credincios și vrednic de crezare, începutul creației lui Dumnezeu:

¹⁵ Cunosc faptele tale, că nu ești nici rece, nici cald. O, de ai fi sau rece, sau cald! ¹⁶ Dar pentru că ești astfel, căldicel, nici cald, nici rece, te voi vărsa din gura mea.

¹⁷ Pentru că spui: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu am nevoie de nimic”, dar nu știi că tu ești nenorocit și vrednic de milă, sărac, orb și gol. ¹⁸ Te sfătuiesc să cumperi de la mine aur purificat în foc, ca să te îmbogățești; haine albe, ca să te îmbraci și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale, și alifie, ca să-ți ungi ochii și să vezi.

¹⁹ Pe cei pe care îi iubesc, eu îi mustru și îi pedepsesc. Fii deci plin de zel și convertește-te! ²⁰ Iată, eu stau la ușă și bat. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine.

²¹ Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.

²² Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune Bisericilor.

RESPONSORIUL

Ap 3,20b; 2,7b

R. Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa, * voi intra la el și voi sta la masă cu el și el cu mine, aleluia!

Ÿ. Celui care învinge îi voi da să mănânce din pomul vieții care este în paradisul lui Dumnezeu. * Voi intra.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele* sfântului Gaudențiu din Brescia, episcop

(*Trat. 2: CSEL 68, 30-32*)

Moștenirea Noului Testament

Jertfa cerească instituită de Cristos este cu adevărat darul ereditar al Noului său Testament: este darul pe care ni l-a lăsat ca garanție a prezenței sale în noaptea în care a fost vândut pentru a fi răstignit.

Este viaticul drumului nostru. Este aliment și sprijin indispensabil pentru a putea parcurge calea vieții, până când, după ce am lăsat lumea aceasta, ajungem la adevăratul nostru scop, care este Domnul. De aceea, el a spus: *Dacă nu veți mânca trupul meu și nu veți bea sângele meu, nu veți avea viață în voi* (cf. *In 6,53*).

Tocmai pentru a nu ne lăsa lipsiți de această resursă necesară, a poruncit apostolilor, adică primilor preoți ai Bisericii, să celebreze întotdeauna misterele vieții veșnice. Astfel, sufletele răscumpărate de sângele său prețios vor fi îmbogățite cu darurile sale și sfințite de memorialul pătimirii sale. Așadar, este necesar ca sacramentele să fie celebrate de preoți în fiecare biserică din lume până la întoarcerea lui Cristos din cer, pentru ca toți, preoți și laici, să aibă în fiecare zi înaintea ochilor reprezentarea vie a pătimirii Domnului, să o atingă cu mâna, să o primească cu gura și cu inima și să păstreze neștersă amintirea răscumpărării noastre.

Pâinea este considerată, pe bună dreptate, imagine a trupului lui Cristos. Într-adevăr, pâinea provine din multe boabe de grâu. Ele devin făină, iar făina este apoi amestecată cu apă și coaptă la foc. Tot așa, și trupul mistic al lui Cristos este unic, dar este format de întreaga mulțime a neamului omenesc, adusă la condiția sa perfectă prin focul Duhului Sfânt.

Duhul Sfânt exercită asupra trupului mistic aceeași acțiune pe care o exercită asupra trupului fizic al lui Cristos.

Într-adevăr, Răscumpărătorul s-a născut prin lucrarea Duhului Sfânt și, deoarece se cuvenea să se împlinescă în el toată dreptatea, după ce a intrat în apele botezului pentru a le consacra, a fost plin de Duhul Sfânt, coborât asupra lui sub chip de porumbel, după cum dă mărturie evanghelistul: *Isus, plin de Duh Sfânt, s-a întors de la Jordan (Lc 4,1)*.

Pentru sângele lui Cristos este valabilă, într-un anumit sens, analogia vinului, asemănătoare cu aceea a pâinii. Mai întâi este recoltarea multor boboțe sau ciorchini în via plantată chiar de el. Urmează zdrobirea pe teascul crucii. Apoi, este fermentarea, care are loc, prin putere proprie, în spațiile ample ale inimii, plină de credință, a celor care îl beau.

Prin urmare, eliberându-vă de puterea Egiptului și a faraonului, adică de diavol, căutați să primiți această jertfă pascală de mântuire, adică trupul și sângele lui Cristos, cu toată dorința arzătoare a inimii voastre, pentru ca omul nostru interior să fie sfințit de același Domn al nostru, Isus Cristos, pe care îl credem prezent în sfințele sacrameinte și a cărui putere durează în valoarea sa inestimabilă pentru toate veacurile.

RESPONSORIUL

Lc 22,19; In 6,58

R. Luând pâinea, Isus a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, spunând: * Acesta este trupul meu dăruit pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea, aleluia!

V. Aceasta este pâinea care s-a coborât din cer; cine mănâncă această pâine va trăi în veci. * Acesta.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui, care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Tatăl îl iubește pe Fiul și a dat toate în mâna lui, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care l-a dat pe Cristos spre învierea fiilor săi:

Domnul Isus să fie viața noastră!

Prin stâlpul de foc, ai luminat poporul tău în pustiu:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi lumina vieții!

Prin glasul lui Moise, ai dat învățătură poporului tău pe munte:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi cuvântul vieții!

Prin darul manei, ai hrănit poporul tău pelerin:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi pâinea vieții!

Tu ai dat de băut poporului tău scoțând apă din stâncă:

– prin învierea Fiului tău, dăruiește-ni-l astăzi pe Duhul vieții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, pentru mântuirea lumii, ai orânduit sacrificiul pascal, ascultă cu îndurare rugăciunile

poporului tău, pentru ca mijlocind pentru noi, Cristos, Preotul nostru preaînalt, să ne reconcilieze prin ceea ce este asemenea cu noi, iar prin ceea ce este de o ființă cu tine să ne ierte. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-14

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vespelele

LECTURA SCURTĂ

1Pt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos, care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

V. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Cel care crede în Fiul are viață veșnică, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne bucurăm în Cristos, pe care Tatăl l-a rânduit temei al întregii noastre speranțe și al învierii morților, și să-l rugăm:

Rege al măririi, ascultă-ne!

Doamne Isuse, care prin propriul tău sânge și prin înviere ai intrat în sfânta sfintelor,

– du-ne cu tine în gloria Tatălui!

Tu, care, prin învierea ta, i-ai întărit în credință pe ucenici și i-ai trimis în lume,

– fă ca episcopii și preoții să fie crainici fideli ai evangheliei tale!

Tu, care, prin învierea ta, ai devenit pacea și împăcarea noastră,

– fă ca cei botezați să se unească în comuniune desăvârșită de credință și iubire!

Tu, care prin învierea ta, l-ai vindecat pe ologul de la poarta templului,

– privește la toți cei infirmi și arată în ei gloria ta!
(*Regē al mării, ascultă-ne!*)

Tu, care te-ai făcut pârga morții și a învierii,

– fă-i părtași de gloria ta pe cei care au nădăjduit în tine!
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, pentru mântuirea lumii, ai orânduit sacrificiul pascal, ascultă cu îndurare rugăciunile poporului tău, pentru ca mijlocind pentru noi, Cristos, Preotul nostru preaînalt, să ne reconcilieze prin ceea ce este asemenea cu noi, iar prin ceea ce este de o ființă cu tine să ne ierte. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

V. De învierea ta, Cristoase, aleluia!

R. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

4,1-11

Viziunea lui Dumnezeu

Eu, Ioan, ¹ după aceste lucruri am privit și, iată, o ușă deschisă în cer și glasul cel dintâi, pe care îl auzisem ca pe o trâmbiță când vorbea cu mine, mi-a zis: „Urcă aici și-ți voi arăta cele ce trebuie să fie după acestea”. ² Deodată, am fost răpit în duh și, iată, un tron era în cer, iar pe tron ședea cineva. ³ Iar cel care ședea era asemănător la vedere cu piatra de jasp și de sardiu, iar curcubeul care înconjură tronul era asemănător la vedere cu smaraldul. ⁴ În jurul tronului se aflau alte douăzeci și patru de tronuri, iar pe tronuri ședeau douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe și având pe cap coroane

din aur. ⁵ Iar din tron ieșeau fulgere, glasuri și tunete; șapte făclii de foc ardeau în fața tronului: acestea sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu. ⁶ În fața tronului era ca o mare de sticlă asemenea cristalului. În mijloc, în jurul tronului, erau patru ființe pline cu ochi în față și în spate. ⁷ Ființa cea dintâi era asemenea unui leu; a doua ființă, asemenea unui vițel; a treia ființă avea o față ca de om, iar a patra ființă era asemenea unui vultur care zboară. ⁸ Cele patru ființe, având fiecare câte șase aripi, erau pline de ochi de jur împrejur și pe dinăuntru. Zi și noapte spuneau fără încetare: *Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul, Dumnezeu cel atotputernic*, cel care era, care este și care vine!

⁹ Iar când ființele aduceau mărire, cinste și mulțumire celui care șade pe tron și care este viu în vecii vecilor, ¹⁰ cei douăzeci și patru de bătrâni cădeau înaintea celui care șade pe tron și se prosternau înaintea celui care este viu în vecii vecilor și își aruncau coroanele înaintea tronului, spunând:

¹¹ „Vrednic ești tu, Domnul și Dumnezeu nostru, să primești gloria, cinstea și puterea, căci tu ai creat toate și prin voința ta au luat ființă și au fost create”.

RESPONSORIUL

Ap 4,8c; Is 6,3

R. Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul, Dumnezeu cel atotputernic, cel care era, care este și care vine; * plin este pământul de mărirea lui, aleluia!

Ÿ. Serafimii strigau unul către altul: Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Sabaot. * Plin este.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile sfântului Teodor Studitul*

(Disc. la adorarea crucii: PG 99, 691-694.695.698-699)

Crucea prețioasă și dătătoare de viață a lui Cristos

O, dar preaprețios al crucii! Ce strălucire apare privirii! Toată frumusețea și toată măreția. Copac frumos

și plăcut la privit și la gust, și nu imagine parțială a binelui și a răului, ca acela din Eden.

Este un copac care dă viața, nu moartea, luminează, nu întunecă, deschide calea spre paradis, nu alungă din el. Pe acel lemn urcă Cristos, ca un rege pe carul său triumfal. Îl învinge pe diavol, stăpânul morții, și eliberează neamul omenesc de sclavia tiranului.

Pe acel lemn urcă Domnul, ca un luptător viteaz. Este rănit în bătălie la mâini, la picioare și la coasta divină. Însă cu acel sânge vindecă vânătăile noastre, adică natura noastră rănită de șarpele veninos.

Mai înainte am fost uciși de lemn, acum însă prin lemn recuperăm viața. Mai întâi am fost înșelați de lemn, acum însă prin lemn îl alungăm pe șarpele viclean. Schimbări noi și extraordinare! În locul morții ne este dată viața, în locul stricăciunii, nemurirea, în locul necinstei, gloria.

De aceea, nu fără motiv exclamă sfântul Apostol: *În ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, prin care lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume (Gal 6,14)*. Acea înțelepciune înaltă, care a înflorit din cruce, a făcut zadarnică înțelepciunea mândră a lumii și nebunia sa arogantă. Bunurile de orice fel, care ne-au venit din cruce, au eliminat germeii ticăloșiei și răutății.

La începutul lumii, numai figurile și semnele premergătoare ale acestui lemn aduceau la cunoștință și indicau marile evenimente ale lumii. Într-adevăr, fii atent, oricine ai fi tu, care ai dorință mare de a cunoaște. Oare nu printr-un lemn neînsemnat a evitat Noe pentru sine, pentru fiii și soțiile lor și chiar pentru animale, catastrofa potopului, decretată de Dumnezeu?

Gândește-te la toiagul lui Moise. Oare nu a fost un simbol al crucii? A schimbat apa în sânge, a devorat șerpilor vrăjitorilor, a lovit marea și a împărțit-o în două, apoi a readus apele mării la cursul lor normal și i-a înecat pe dușmani, i-a salvat însă pe cei care erau poporul legitim.

Așa a fost și toiagul lui Aron, simbol al crucii, care a înflorit într-o singură zi și l-a revelat pe preotul legitim.

Și Abraham a prefigurat crucea atunci când l-a legat pe fiu pe grămada de lemne. Moartea a fost ucisă de cruce și Adam a fost readus la viață. Fiecare apostol a fost preamărit prin cruce, fiecare martir a fost încoronat cu ea și fiecare sfânt a fost sfințit de ea. Prin cruce, ne-am îmbrăcat în Cristos și ne-am despuiat de omul cel vechi. Prin cruce, noi, oi ale lui Cristos, am fost adunați într-un unic staul și suntem destinați pentru lăcașurile veșnice.

RESPONSORIUL

R. Acesta este arborele prețios așezat în mijlocul paradisului, * pe care autorul mântuirii, prin propria moarte, a biruit moartea tuturor, aleluia!

Ÿ. Tu ești mai presus decât toți arborii pământului, * pe care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit, le-a împărțit celor care ședeau acolo, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Cristos prin Duhul Sfânt și va da viață și trupurilor noastre muritoare. De aceea, să-l rugăm:

Dă-ne viață, Doamne, prin Duhul tău cel sfânt!

Părinte sfânt, care ai primit jertfa de ardere de tot a Fiului tău, înviindu-l din morți,

– primește ofranda noastră de astăzi și călăuzește-ne spre viața veșnică!

Privește astăzi cu bunătate la lucrările noastre,

– ca să fie spre mărirea ta și spre sfințirea tuturor!

Munca noastră, astăzi, să nu fie zadarnică, ci să slujească tuturor oamenilor,

– și ajută-ne ca, lucrând astfel, să ajungem în împărăția ta!

Deschide-ne astăzi ochii și inima către frații noștri,

– ca să ne iubim și să ne slujim unii pe alții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, speranța și lumina sufletelor curate, fă, te rugăm, ca inimile noastre să înalțe rugăciuni vrednice de tine și să te laude neîncetat. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32.36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Gal 3,27-28*

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1Cor 5,7-8*

Curățați aluatul cel vechi, ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiuirii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 5,8-10*

Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la *Magnificat*: Cruce sfântă a răbdat / și iadul l-a sfărâmat; / cu putere s-a-mbrăcat / și-a treia zi a-nviat. Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, izvorul vieții și începutul a toată puterea, și să-l rugăm:

Doamne, instaurează în lume împărăția ta!

Isuse, Mântuitorule, care ai fost dat morții în trup, dar ai înviat în Duhul Sfânt,

– dă-ne harul ca, murind pentru păcat, să trăim prin Duhul Sfânt!

Tu, care i-ai trimis pe ucenici în lumea întreagă pentru a propovădui evanghelia la toată făptura,

– dăruiește-le vestitorilor evangheliei să trăiască din Duhul tău Sfânt!

Ție ți-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ, ca să dai mărturie despre adevăr;

– păstrează în spiritul adevărului inimile celor care ne conduc!

Tu, care faci toate noi și ne poruncești să așteptăm în priveghere împărăția ta,

– dă-ne harul ca, așteptând cu dor un cer nou și un pământ nou, să muncim cu mai multă râvnă în lumea de acum!

Tu, care ai coborât în iad pentru ca și celor morți să le fie vestită bucuria evangheliei,

– fii tu însuși bucuria și speranța glorioasă a celor răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ai voit ca Fiul tău să îndure pentru noi moartea pe cruce, ca să îndepărtezi de la noi puterea vrăjmașului; dă-ne nouă, slujitorilor tăi, bucuria să dobândim harul învierii. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!
℞. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTĂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

5,1-14

Viziunea Mielului

Eu, Ioan, ¹ am văzut în mâna dreaptă a celui care ședea pe tron o carte scrisă pe o parte și pe alta, sigilată cu șapte sigilii, ² și am văzut un înger puternic care striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i desfacă sigiliile?” ³ Dar nimeni, nici în cer, nici pe pământ, nici sub pământ, nu era în stare să deschidă cartea și să se uite în ea. ⁴ Și am plâns mult, pentru că nimeni n-a fost găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea. ⁵ Atunci, unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge! Iată, a învins leul din tribul lui Iuda, vlăstarul lui David. El va deschide cartea și cele șapte sigilii ale sale”.

⁶ Și am văzut stând în picioare, la mijloc, între tron și cele patru ființe și între bătrâni, un Miel ca înjunghiat, având șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul. ⁷ El a venit și a luat cartea din mâna dreaptă a celui care șade pe tron. ⁸ Când a luat cartea, cele patru ființe și cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului, având fiecare o harpă și cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților, ⁹ și cântau un cântec nou, spunând:

„Vrednic ești tu să primești cartea
și să desfaci sigiliile sale,
pentru că ai fost înjunghiat
și ai cumpărat pentru Dumnezeu,

prin sângele tău,
oameni din toate triburile, limbile,
popoarele și națiunile
¹⁰ și i-ai făcut pentru Dumnezeu nostru
o împărăție și preoți
și vor domni pe pământ”.

¹¹ Am văzut și am auzit glasul multor îngeri în jurul tronului, al ființelor și al bătrânilor, iar numărul lor era de zeci de mii de ori zeci de mii și de mii de ori mii. ¹² Ei spuneau cu glas puternic:
„Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat,
să primească puterea, bogăția,
înțelepciunea și tăria,
cinstea, gloria și binecuvântarea”.

¹³ Și am auzit orice creatură, în cer, pe pământ, sub pământ și în mare și toate câte sunt în ele, spunând:
„Celui care șade pe tron și Mielului
să fie binecuvântarea, cinstea, gloria și puterea
în vecii vecilor!”

¹⁴ Iar cele patru ființe spuneau: „Amin!” Și bătrânii au căzut la pământ și l-au adorat.

RESPONSORIUL

Ap 5,9bcd.10a

R. Vrednic ești, Doamne, să primești cartea și să desfaci sigiliile sale, pentru că ai fost înjunghiat * și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, aleluia!

Ψ. Căci ne-ai făcut pe noi, pentru Dumnezeul nostru, o împărăție și preoți. * Și ne-ai.

LECTURA A DOUA

Din constituția despre liturgie *Sacrosanctum concilium*
a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 5-6)

Economia mântuirii

Dumnezeu care vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului (1Tim 2,4), care în multe rânduri și în multe moduri a vorbit odinioară

părinților noștri prin profeți (Evr 1,1), când a venit plinirea timpului, l-a trimis pe Fiul său, Cuvântul făcut trup, uns de Duhul Sfânt, să ducă vestea cea bună săracilor, să-i vindece pe cei cu inima zdrobită (cf. Is 61,1; Lc 4,18), ca un medic trupesc și sufletesc, mijlocitor între Dumnezeu și oameni (cf. ITim 2,5). Într-adevăr, firea lui omenească în unitatea persoanei Cuvântului a fost instrumentul mântuirii noastre. De aceea, în Cristos s-a realizat împăcarea noastră desăvârșită și ne-a fost dată plinătatea cultului divin.

Această operă a răscumpărării oamenilor și a preamării desăvârșite a lui Dumnezeu, prefigurată în faptele minunate ale Domnului, săvârșite cu poporul Vechiului Testament, a fost îndeplinită de Cristos Domnul, mai ales prin misterul pascal al fericitei sale pătimiri, al învierii și al înălțării glorioase, mister prin care, murind, a nimicit moartea noastră și, înviind, ne-a redobândit viața; căci din coasta lui Cristos dormind pe cruce, s-a născut sacramentul admirabil al întregii Biserici.

De aceea, precum Cristos a fost trimis de Tatăl, la fel, și el i-a trimis pe apostolii săi, plini de Duhul Sfânt, nu numai pentru ca, predicând evanghelia la toată făptura, să proclame că Fiul lui Dumnezeu, prin moartea și învierea sa, ne-a eliberat de puterea Satanei și a morții și ne-a strămutat în împărăția Tatălui, dar și pentru ca ei să înfăptuiască opera mântuirii pe care o vesteau, prin jertfa și sacramentele în jurul cărora gravitează întreaga viață liturgică.

Astfel, prin Botez, oamenii sunt introduși în misterul pascal al lui Cristos: morți împreună cu el, înmormântați și înviați împreună cu el, ei primesc *Duhul înfierii prin care strigăm: Abba, Tată* (Rom 8,15), și astfel, devin adevărații adoratori pe care îi caută Tatăl.

De asemenea, ori de câte ori mănâncă cina Domnului, ei vestesc moartea lui până când va veni. De aceea, chiar în ziua de Rusalii, când Biserica a apărut în lume, *aceia care au primit cuvântul lui Petru au fost botezați și stăruiau în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternală, la frângerea pâinii și la rugăciune, lăudându-l pe*

Dumnezeu împreună și având trecere în fața întregului popor (cf. Fap 2,42.47).

De atunci, Biserica nu a încetat niciodată să se întrunească pentru a celebra misterul pascal: citind din *toate Scripturile cele despre Cristos (Lc 24,27)*, celebrând Euharistia, în care sunt reprezentate victoria și triumful realizate prin moartea sa, și aducând mulțumiri în același timp lui Dumnezeu pentru *darul lui nespus de mare*, (cf. *2Cor 9,15*) în Cristos Isus, *pentru lauda gloriei sale (Ef 1,12)*, prin puterea Duhului Sfânt.

RESPONSORIUL

Cf. In 15,5-9

R. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele; * cel care rămâne în mine și eu în el, acela aduce rod mult, aleluia!

Ÿ. Așa cum Tatăl m-a iubit pe mine, și eu v-am iubit pe voi; rămâneți în iubirea mea. * Cel care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Pacea să fie cu voi, eu sunt, aleluia; nu vă temeți, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu evlavie pe Cristos, care ne-a arătat viața veșnică:

Învierea ta, Doamne, să reverse har asupra noastră!
Păstorule veșnic, privește la turma ta care se trezește din somn

– și dă-ne hrana îmbelșugată a cuvântului tău și a pâinii vieții!

Nu îngădui să ne răpească vreun lup ori să ne ducă la picire vreun năimit,

– ci fă să ascultăm cu fidelitate glasul tău!

Tu, care conlucrezi pretutindeni cu propovăduitorii tăi și le întărești cuvântul,

– fă să vestim astăzi învierea ta prin purtare și prin trăire!
Fii tu însuși bucuria noastră, pe care nimeni nu o ia de la noi,

– pentru ca, eliberați de tristețea păcatului, să năzuim spre viața veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Îndepărtează, te rugăm, Doamne, documentul înscris de legea păcatului, stare de care ne-ai eliberat prin misterul pascal al învierii lui Cristos. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ***Rom 5,10-11*

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1 Cor 15,20-22*

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***2 Cor 5,14-15*

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A III-A A PAȘTELUI

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperele I

IMNUL, 467.

Ant. 1 Dumnezeu este mai presus de toate cerurile, el înalță din pulbere pe cel sărman, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1137.

Ant. 2 Tu ai rupt, Doamne, lanțurile mele: ție îți voi aduce jertfă de laudă, aleluia!

Ant. 3 Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut, pentru toți aceia care ascultă de el, izvor de mântuire veșnică, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ÿ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat:

Anul A

Rămâi cu noi, Doamne, căci se face seară și ziua este pe sfârșite, aleluia!

Anul B

Isus însuși a apărut în mijlocul ucenicilor și le-a zis: Pacea să fie cu voi! Aleluia!

Anul C

Isus le-a zis ucenicilor săi: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum! Simon Petru a urcat în barcă și a tras mreaja la țarm plină cu pești mari, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Invocându-l pe Cristos, viața și învierea noastră, să-l implorăm cu credință:

*Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu,
ocrotește poporul tău!*

Te rugăm, Cristoase, pentru Biserica ta catolică:

– sfințește-o, pentru ca împărăția ta să se răspândească printre neamuri!

Te implorăm pentru cei apăsați de boală, de mâhnire, de exil și de robie,

– ca să primească mângâiere și ajutor!

Te rugăm pentru cei care s-au abătut de la căile tale,

– ca să primească harul iertării tale și bucuria unei vieți noi!

Isuse, Mântuitorul nostru, care ai fost răstignit și ai înviat și vei veni să judeci lumea,

– fii îndurător cu noi, păcătoșii!

Te rugăm pentru toți cei care trăiesc în această lume

– și pentru toți cei care au plecat de la noi în speranța învierii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să tresalte pururi de bucurie poporul tău, Dumnezeule, căci i-ai reînnoit tinerețea sufletească. Dăruiește credincioșilor tăi, care se veselesc acum pentru că le-ai redat demnitatea de fii ai tăi, să aștepte recunoscători, cu speranță neclintită, ziua învierii lor. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. A înflorit trupul meu, aleluia!

℟. Și în duhul meu îi mulțumesc lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

6,1-17

Mielul deschide cartea lui Dumnezeu

Eu, Ioan,¹ am văzut când Mielul a desfăcut primul dintre cele șapte sigilii și am auzit una dintre cele patru ființe spunând cu o voce ca de tunet: „Vino!”² Și am văzut și, iată un cal alb, iar cel care ședea pe el avea un arc. I s-a dat o coroană și a pornit învingător ca să învingă.

³ Când a desfăcut cel de-al doilea sigiliu, am auzit cea de-a doua ființă spunând: „Vino!”⁴ Atunci a ieșit un alt cal, roșu ca focul, iar celui care ședea pe el i s-a dat puterea să ia pacea de pe pământ, așa încât oamenii să se înjunghie unii pe alții, și i s-a dat o sabie mare.

⁵ Când s-a desfăcut cel de-al treilea sigiliu, am auzit cea de-a treia ființă spunând: „Vino!” Și am văzut, și iată un cal negru, iar cel care ședea pe el avea în mâna lui o balanță.⁶ În mijlocul celor patru ființe am auzit un glas care zicea: „O măsură de grâu pentru un dinar, trei măsuri de orz pentru un dinar, dar de untdelemn și de vin să nu te atingi”.

⁷ Când a desfăcut cel de-al patrulea sigiliu, am auzit glasul celei de-a patra ființe spunând: „Vino!”⁸ Și am văzut, și iată, un cal verde. Iar cel care ședea deasupra lui se numea „Moarte” și infernul venea pe urmele lui. Li s-a dat putere peste o pătrime din pământ, ca să ucidă cu sabia, cu foamea și cu moartea și prin fiarele pământului.

⁹ Când a desfăcut cel de-al cincilea sigiliu, am văzut sub altar sufletele celor care au fost înjunghiați pentru

cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o dăduseră, ¹⁰ și au strigat cu glas puternic: „Până când, Stăpâne, tu, care ești sfânt și vrednic de crezare, nu vei face dreptate și nu vei răzbuna sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” ¹¹ Și i s-a dat fiecăruia dintre ei o haină albă și li s-a spus să se odihnească încă pentru puțin timp, până când se va completa numărul celor care sunt slujitori împreună cu ei și al fraților lor care vor fi uciși ca și ei.

¹² Când a desfăcut cel de-al șaselea sigiliu, am văzut: s-a făcut un mare cutremur și soarele s-a făcut negru ca un sac din păr, iar luna întregă a devenit ca sângele.

¹³ Stelele cerului au căzut pe pământ așa cum un smochin își aruncă smochinele verzi când este scuturat de un vânt puternic. ¹⁴ Cerul a fost îndepărtat așa cum se strânge sulul cărții și a fost mișcat de la locul său orice munte și insulă. ¹⁵ Regii pământului, cei mari și comandanții oștrilor, cei bogați și cei puternici, orice sclav și orice om liber s-au ascuns în peșteri și printre stâncile munților, ¹⁶ *spunând munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne* de fața celui care șade pe tron și de

mânia Mielului, ¹⁷ pentru că a venit ziua cea mare a mânicii lor și cine poate rămâne în picioare?”

RESPONSORIUL

Cf. Ap 6,9.10.11

R. Sub altarul lui Dumnezeu, am auzit glasul celor care au fost jertfiți: de ce nu răzbuni sângele nostru? Și au primit răspunsul dumnezeiesc: * Mai aveți răbdare încă puțin timp, până când se va completa numărul fraților voștri, aleluia!

V. Și li s-a dat o haină albă și li s-a spus: * Mai aveți.

LECTURA A DOUA

Din *Apologia întâi în favoarea creștinilor*
a sfântului Iustin, martir

(Cap. 66-67: PG 6, 427-431)

Celebrarea Euharistiei

Nimănui altuia nu-i este permis să participe la Euharistie decât celui care crede că sunt adevărate lucrurile pe care le învățăm și care a fost purificat prin acea baie instituită pentru iertarea păcatelor și renaștere și apoi trăiește așa cum a învățat Cristos.

Pentru că noi nu luăm pâinea aceasta ca pe una obișnuită și nici băutura aceasta ca pe una obișnuită. Într-adevăr, noi credem că Isus Cristos, mântuitorul nostru, s-a făcut om prin Cuvântul lui Dumnezeu. S-a făcut om de carne și sânge pentru mântuirea noastră. De asemenea, credem că acea hrană asupra căreia s-au adus mulțumiri cu înseși cuvintele rostite de el, acea hrană, care, fiind transformată, alimentează trupurile noastre și sângele nostru, este trupul și sângele lui Isus făcut om.

În memoriile lăsate de ei și numite Evangheliile, apostolii ne-au transmis că Isus a poruncit așa: luând pâinea și mulțumind, el a spus: *Faceți aceasta în amintirea mea. Acesta este trupul meu.* În același fel, luând potirul și mulțumind, a spus: *Acesta este sângele meu* (cf. *Lc 22,19-20*) și l-a dat numai lor. De atunci noi facem întotdeauna comemorarea acestui fapt în adunările noastre și cel care dintre noi are ceva îi ajută pe toți cei care se află în necesitate și stăm împreună întotdeauna. Pentru toate cu care ne hrănim, îl binecuvântăm pe Creatorul universului prin Fiul său Isus Cristos și prin Duhul Sfânt.

Iar în ziua numită a soarelui se face adunarea. Toți cei care locuiesc în oraș sau la țară se adună în același loc și se citesc memoriile apostolilor sau scrierile profeților atât cât permite timpul.

Apoi, atunci când lectorul a terminat, cel care prezidează adresează cuvinte de avertizare și de îndemn care invită la imitarea unor fapte așa de frumoase.

Apoi, cu toții împreună, ne ridicăm în picioare și înălțăm rugăciuni și, după ce am terminat rugăciunile, sunt aduse pâine, vin și apă. Atunci, cel care prezidează formulează rugăciunea de laudă și de mulțumire cu toată fervoarea, iar poporul aclamă: *Amin.* În sfârșit, se împart fiecăruia dintre cei prezenți și sunt părtași la darurile

asupra cărora s-au adus mulțumiri, în timp ce aceleași daruri sunt trimise și la cei absenți prin diaconi.

La sfârșit, cei care au din belșug și vor, dau după plăcerea lor cât cred ei. Ceea ce este adunat este depus lângă cel care prezidează, iar el îi ajută pe orfani și pe văduve și pe cei care, din cauza bolii sau dintr-un alt motiv, se află în necesitate, apoi și pe cei care sunt în închisoare și pe pelerinii care sosesc din afară. Într-un cuvânt, are grijă de toți nevoiașii.

Ne adunăm cu toții împreună în ziua soarelui fie pentru că aceasta este prima zi în care Dumnezeu, alungând întunericul și haosul, a creat lumea, fie pentru că Isus Cristos, mântuitorul nostru, a înviat din morți în acea zi. Într-adevăr, l-au răstignit în ziua dinainte de cea a lui Saturn, iar a doua zi după ziua aceea, adică în ziua soarelui, apărând apostolilor și ucenicilor săi, i-a învățat acele lucruri pe care vi le-am transmis ca să le luați serios în considerație.

RESPONSORIUL

R. Înainte de a fi trecut din lumea aceasta la Tatăl, Isus a lăsat memorialul morții sale. * A instituit sacramentul trupului și sângelui său, aleluia!

V. A dat trupul său ca hrană și sângele său ca băutură, spunând: Faceți aceasta în amintirea mea. * A instituit.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 475.

Ant. 1 Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate, aleluia! †

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1143.

Ant. 2 Făptura va fi eliberată spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu, aleluia!

Ant. 3 Preamărit este numele Domnului peste pământ și peste cer, aleluia!

LECTURA SCURTĂ**Fap 10,40-43**

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți, și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el, că oricine crede în el, primește iertarea păcatelor prin numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, îndură-te de noi. * Aleluia, aleluia! Cristoase.

V. Tu, care ai înviat din morți. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus***Anul A**

Cristos trebuia să pătimească și să învie din morți a treia zi, aleluia!

Anul B

Vedeți mâinile și picioarele mele, căci eu sunt. Pipăiți-mă și vedeți, aleluia!

Anul C

A venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o și de asemenea, și peștii. Aceasta era a treia oară că s-a arătat Isus ucenicilor după ce a înviat din morți, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, izvorul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat și care ne va învia și pe noi prin puterea sa:

Cristoase, viața noastră, mântuiește-ne!

Cristoase, lumina ce strălucește risipind întunericul, tu ești stăpânul vieții și sfințitorul celor care mor:

– dă-ne harul să trăim această zi laudându-te pe tine!

Doamne, tu ai străbătut calea pătimirii și a crucii:

– dă-ne harul ca, suferind și murind împreună cu tine, să și înviem împreună cu tine!

Cristoase, Fiul Tatălui, învățătorul și fratele nostru, tu ne-ai făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru:

– dă-ne harul să-ți aducem cu bucurie jertfă de laudă!

Rege al mării, noi așteptăm ziua arătării tale:

– ca să contemplăm fața ta și să fim făcuți asemenea ție!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să tresalte pururi de bucurie poporul tău, Doamne, căci i-ai reînnoit tinerețea sufletească. Dăruiește-le credincioșilor tăi, care se veselesc acum pentru că le-ai redat demnitatea de fii ai tăi, să aștepte recunoscători, cu speranță neclintită, ziua învierii lor. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. *1Cor 15,3b-5*

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună

cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

✠. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,4

Am fost înmormântați împreună cu el prin Botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

✠. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 1137.

Ant. 1 Săvârșind curățarea de păcate, Cristos șade de-a dreapta mării în ceruri, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1150.

Ant. 2 Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Cristos ca să răscumpeie poporul său, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! Domnul nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm slavă, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a înviat cu adevărat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Și i s-a arătat lui Simon. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Magnificat*

Anul A

Pe când stătea cu ei la masă, Isus a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o. Și li s-au deschis ochii și l-au cunoscut, aleluia!

Anul B

Așa stă scris: Cristos trebuia să pătimească și să învie din morți a treia zi și să se vestească în numele lui, la toate neamurile, convertirea spre iertarea păcatelor, aleluia!

Anul C

Simon, fiul lui Ioan, mă iubești? – Doamne, tu știi toate, tu știi că te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile mele! Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos Domnul, care a murit și a înviat și mijlocește pururi pentru noi:

Rege biruitor, ascultă-ne!

Cristoase, lumina și mântuirea tuturor neamurilor,
– revarsă focul Duhului tău asupra noastră, care vestim învierea ta!

Fă ca poporul lui Israel să-l recunoască în tine pe Mesia în care și-a pus speranța

– și tot pământul să se umple de cunoașterea măririi tale!
Păstrează-ne în comuniunea sfinților tăi

– și dă-ne harul să ne odihnim de ostenele noastre împreună cu ei!

Tu, care ai biruit moartea vrăjmașă, zdrobește în noi pe vrăjmașul tău,

– ca să trăim pentru tine, biruitorul cel fără de moarte!

Cristoase, Mântuitorule, care, făcându-te ascultător până la moarte, ai fost înălțat la dreapta Tatălui,

– primește-i cu bunătate pe frații tăi în împărăția mării tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să tresalte pururi de bucurie poporul tău, Doamne, căci i-ai reînnoit tinerețea sufletească. Dăruiește-le credincioșilor tăi, care se veselesc acum pentru că le-ai redat demnitatea de fii ai tăi, să aștepte recunoscători, cu speranță neclintită, ziua învierii lor. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

℣. Inima mea și trupul meu, aleluia!

℟. Vor tresălta în Dumnezeu cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

7,1-17

Mulțimea celor însemnați cu sigiliul lui Dumnezeu

Eu, Ioan, ¹ după aceea, am văzut patru îngeri stând în picioare la cele patru unghiuri ale pământului. Ei țineau în frâu cele patru vânturi ale pământului ca să nu sufle nici un vânt nici peste pământ, nici pe mare și nici peste vreun copac. ² Și am văzut un alt înger ridicându-se de la răsăritul soarelui și având sigiliul Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas puternic către cei patru îngeri cărora le fusese dat să dăuneze pământului și mării, ³ spunând: „Nu dăunați pământului, nici mării și nici copacilor până când nu vom pune sigiliul pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru”. ⁴ Și am auzit numărul celor care au fost însemnați cu sigiliul: o sută patruzeci și patru de

mii de însemnați, din toate triburile fiilor lui Israel:

- ⁵ din tribul lui Iuda, douăsprezece mii de însemnați;
 din tribul lui Ruben, douăsprezece mii;
 din tribul lui Gad, douăsprezece mii;
⁶ din tribul lui Așer, douăsprezece mii;
 din tribul lui Neftali, douăsprezece mii;
 din tribul lui Manase, douăsprezece mii;
⁷ din tribul lui Simeon, douăsprezece mii;
 din tribul lui Levi, douăsprezece mii;
 din tribul lui Isahar, douăsprezece mii;
⁸ din tribul lui Zabulon, douăsprezece mii;
 din tribul lui Iosif, douăsprezece mii;
 din tribul lui Benjamin, douăsprezece mii de însemnați.

⁹ După acestea, am văzut, și iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața Mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini. ¹⁰ Ei strigau cu glas puternic: „Mântuirea este de la Dumnezeu nostru, cel care șade pe tron, și de la Miel!”

¹¹ Și toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru ființe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l adorau pe Dumnezeu ¹² și spuneau:

„Amin!

Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea,
 mulțumirea, cinstea, puterea și tăria
 să fie Dumnezeului nostru
 în vecii vecilor! Amin!”

¹³ Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin aceștia care sunt îmbrăcați cu haine albe?” ¹⁴ I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îl slujesc ziua și noaptea în templul său, iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său,

¹⁶ *nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița.*

¹⁷ *Căci Mielul din mijlocul tronului va fi păstorul lor și-i va conduce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”.*

RESPONSORIUL

Ap 7,13.14; 6,9

R. Cine sunt și de unde vin aceștia care sunt îmbrăcați cu haine albe? Și mi-a spus: * Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului, aleluia!

Ÿ. Am văzut sub altar sufletele celor care au fost înjunghiați pentru cuvântul lui Dumnezeu și pentru mărturia pe care o dăduseră. * Aceștia sunt.

LECTURA A DOUA

Din Comentariul asupra Scrisorii întâi a sfântului Petru, al sfântului Beda Venerabilul, preot

(Cap. 2: PL 93, 50-51)

Neam ales, preoție împărătească

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească (IPt 2,9). Această mărturie de laudă a fost dată odată vechiului popor al lui Dumnezeu prin Moise. Acum, pe bună dreptate, apostolul Petru o dă păgânilor pentru că au crezut în Cristos, care, ca o piatră din capul unghiului, a adunat neamurile la acea mântuire pe care Israelul a avut-o în sine.

Îi numește pe creștini neam ales datorită credinței, pentru a-i deosebi de cei care, respingând piatra cea vie, au devenit nelegiuți.

Preoție împărătească pentru că sunt uniți cu trupul aceleuia care este rege preainalt și preot adevărat, care, ca rege, le dăruiește celor care sunt ai săi împărăția, iar ca preot, purifică păcatele lor cu jertfa sângelui său. Îi numește preoție împărătească, pentru ca să-și amintească

să spere o împărăție fără sfârșit și să ofere întotdeauna lui Dumnezeu jertfele unei conduite nepătate.

Sunt numiți și *neam sfânt, popor dobândit de Dumnezeu*, după cum spune apostolul Paul expunând cuvântul profetului: *Iar cel drept al meu va trăi prin credință, însă, dacă se întoarce, sufletul meu nu-și va găsi plăcerea în el. Dar noi nu suntem dintre cei care se întorc, spre pieire, ci dintre cei care au credință spre mântuirea sufletului* (cf. *Evr 10,38-39*). Iar în *Faptele Apostolilor*: *Vegheați asupra voastră și asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care și-a dobândit-o prin sângele propriului Fiu* (*Fap 20,28*).

Așadar, am devenit *poporul pe care și l-a dobândit Dumnezeu* (*1Pt 2,9*) cu sângele Răscumpărătorului nostru, ceea ce era odată poporul lui Israel răscumpărat de sângele mielului în Egipt.

De aceea, în versetul următor, după ce a amintit în mod mistic istoria veche, învață că aceasta trebuie să fie împlinită și în sens spiritual de noul popor al lui Dumnezeu, spunând: *Ca să vestiți faptele sale minunate* (cf. *1Pt 2,9*). Într-adevăr, după cum cei care au fost eliberați de Moise din sclavia egipteană i-au intonat Domnului un cânt triumfal, după trecerea Mării Roșii și înecarea armatei faraonului, tot așa, și noi, după ce am primit iertarea păcatelor prin Botez, trebuie să mulțumim în mod vrednic pentru binefacerile cerești.

Într-adevăr, egiptenii, care tiranizau poporul lui Dumnezeu și care semnificau întunericul și nenorocirea, simbolizează bine păcatele care ne persecută, dar care au fost distruse prin Botez.

Eliberarea fiilor lui Israel și sosirea lor în țara promisă se potrivește bine cu misterul răscumpărării noastre, prin care tindem spre lumina lăcașului ceresc, sub luminarea și călăuza harului lui Cristos; lumina acestui har a arătat-o și acel nor, și coloana de foc care, pe tot parcursul călătoriei i-a apărut de întunericul nopții și, pe un drum plin de peripeții de nedescris, i-a condus la patria definitivă promisă.

RESPONSORIUL

IPt 2,9; cf. Dt 7,7-8

R. Voi sunteți un neam ales, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, * ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină, aleluia!

Ÿ. Domnul v-a ales și v-a scos din casa sclaviei, * ca să.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Străduiți-vă nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru cea care rămâne spre viața veșnică, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Isus, pe care Tatăl l-a preamărit și i-a dat ca moștenire toate neamurile, și să-l rugăm:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, care prin biruința ta ai sfârșit porțile iadului, nimicind păcatul și moartea,

– fă-ne astăzi biruitori asupra păcatului!

Tu, care ai alungat moartea, dăruindu-ne o viață nouă,

– fă-ne să umblăm astăzi în înnoirea vieții!

Tu, care ai dat viață celor morți trecând neamul omnesc de la moarte la viață,

– dăruiește viață veșnică tuturor celor pe care îi vom întâlni!

(Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!)

Tu, care i-ai făcut de rușine pe păzitorii mormântului tău, iar ucenicilor tăi le-ai adus bucurie,

– dăruiește bucurie deplină celor care îți slujesc!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, atotputernice Dumnezeu, ca, dezbrăcându-ne de omul cel vechi cu poftele sale, să trăim viața cea nouă a aceluia în a cărui împărăție ne-ai strămutat prin tainele pascale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului, care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 2,9.10a.12

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupeste, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. În mormântați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

Evr 8,1b-3a

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sancțuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, ca să credeți în acela pe care el l-a trimis, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Firea omenească a lui Cristos a fost înviată de Duhul Sfânt și a devenit izvor de viață. Să-l invocăm cu bucurie:

Dă tuturor, Doamne, viața ta cea nouă!
 Cristoase, mântuitorul lumii, regele noii creații, îndreaptă
 cu bunătate cugetul nostru spre împărăția ta,
 – unde tu șezi de-a dreapta Tatălui!
 Doamne Isuse, care ești pururi viu în Biserica ta,
 – călăuzește-o prin Duhul Sfânt la tot adevărul!
 Arată-te îndurător față de cei bolnavi, de cei care suferă
 și de cei care mor,
 – pentru ca toți să fie mângâiați și întăriți de iubirea ta!
 Cristoase, lumina fără de apus, acum, când ziua coboară
 spre seară, îți oferim închinarea noastră
 – și te rugăm să-i luminezi cu strălucirea învierii tale pe
 frații noștri răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, atotputernice Dumnezeu, ca, dezbrăcându-ne de omul cel vechi cu poftetele sale, să trăim viața cea nouă a aceluia în a cărui împărăție ne-ai strămutat prin tainele pascale. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

V. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!
R. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
 sfântului apostol Ioan

8,1-13

Cei șapte îngeri care pedepsesc lumea

¹ Când Mielul a deschis cel de-al șaptelea sigiliu, s-a făcut tăcere în cer, cam o jumătate de oră. ² Și i-am

văzut pe cei șapte îngerii, care stau în picioare înaintea lui Dumnezeu, și li s-au dat șapte trâmbițe.

³ A venit atunci un alt înger și a stat în picioare înaintea altarului. El avea un vas de aur pentru tămâiere și i s-a dat multă tămâie, ca s-o aducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul de aur care este înaintea tronului. ⁴ Și fumul de tămâie s-a înălțat din mâna îngerului înaintea lui Dumnezeu împreună cu rugăciunile sfinților. ⁵ Apoi, îngerul a luat vasul pentru tămâiere și l-a umplut cu foc de pe altar și l-a aruncat pe pământ. Și au urmat tunete, glasuri, fulgere și cutremur.

⁶ Atunci, cei șapte îngerii, care aveau cele șapte trâmbițe, s-au pregătit să sune.

⁷ A sunat din trâmbiță primul și a venit grindină și foc amestecat cu sânge, care au fost aruncate pe pământ, și o treime din pământ a fost arsă; o treime dintre copaci a fost arsă și toată iarba verde a fost arsă.

⁸ A sunat din trâmbiță al doilea înger și ceva ca un munte mare de foc arzând a fost aruncat în mare și a treia parte din mare s-a făcut sânge ⁹ și o treime dintre creaturile care sunt în mare și care au viață au murit și o treime dintre corăbii au fost distruse.

¹⁰ Apoi a sunat din trâmbiță al treilea înger. Și a căzut din cer o stea mare, arzând ca o făclie. A căzut peste a treia parte din râuri și peste izvoarele apelor. ¹¹ Iar numele stelei se pronunță Absint și o treime dintre ape au devenit pelin și mulți oameni au murit din cauza apelor, pentru că deveniseră amare.

¹² A sunat din trâmbiță și al patrulea înger și a fost lovită o treime din soare, o treime din lună și o treime dintre stele, ca să se întunece o treime din ele, iar ziua să nu aibă lumină pentru o treime, la fel și noaptea.

¹³ Și am văzut și am auzit un vultur zburând în partea cea mai înaltă a cerului și strigând cu glas puternic: „Vai, vai de locuitorii de pe pământ din cauza sunetului trâmbiței celorlalți trei îngeri care sunt gata să sune”.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 8,3-4; 5,8b

R. Îngerul a stat în picioare înaintea altarului. El avea un vas de aur pentru tămâiere și i s-a dat multă tămâie:

* și fumul de tămâie s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu, aleluia!

✠. Îngerii aveau fiecare cupe de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. * Și fumul.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Augustin*, episcop

(Pred. 34, 1-3.5-6: CCL 41, 424-426)

Să cântăm Domnului cântarea iubirii

Cântați Domnului un cântec nou; lauda lui în adunarea credincioșilor săi (Ps 149,1).

Suntem îndemnați să cântăm Domnului un cântec nou. Omul nou cunoaște cântecul nou. A cânta este un semn de bucurie și, dacă observăm mai atent acest lucru, este și o expresie de iubire. Așadar, cel care știe să iubească viața nouă știe și să cânte cântecul nou. Ce anume este această viață nouă, trebuie să o știm în vederea cântecului nou. Într-adevăr, totul aparține unei singure împărății: omul nou, cântarea nouă, legământul nou. De aceea, omul nou va cânta cântecul nou și va aparține legământului nou.

Nu este nimeni care să nu iubească, însă trebuie văzut ce anume iubește. Nu suntem îndemnați să nu iubim, ci să alegem obiectul iubirii noastre. Dar ce vom alege, dacă mai întâi nu suntem aleși? Deoarece noi nu iubim dacă mai întâi nu suntem iubiți. Ascultați-l pe apostolul Ioan: *Noi iubim pentru că el ne-a iubit mai întâi* (cf. *IIn* 4,10). Caută pentru om motivul pentru care trebuie să-l iubească pe Dumnezeu și nu-l vei găsi decât pe acesta: pentru că Dumnezeu l-a iubit mai întâi. Cel pe care noi l-am iubit s-a dat deja pe sine pentru noi, s-a dat ca să-l putem iubi. Ce anume a dat pentru ca să-l iubim, ascultați mai clar de la apostolul Paul: *Iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre (Rom 5,5)*. De unde? Oare de la noi? Nu. Deci de la cine? *Prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat (Rom 5,5)*.

Având deci o încredere atât de mare, să-l iubim pe Dumnezeu din Dumnezeu. Ascultați-l mai clar pe același Ioan: *Dumnezeu este iubire; cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el (IIn 4,16)*. Nu este suficient a spune: *Iubirea este de la Dumnezeu (IIn 4,7)*. Cine dintre noi ar îndrăzni să spună ceea ce a fost spus: *Dumnezeu este iubire*? A spus-o cel care știa ceea ce avea. Dumnezeu ni se oferă în mod complet. Ne spune: Iubiți-mă și mă veți avea, pentru că nu puteți să mă iubiți dacă nu mă aveți deja.

O, fraților, o, fiilor, o, popor creștin, o, sfântă și cerească seminție, o, voi care sunteți renăscuți în Cristos, creaturi ale unei lumi divine, ascultați-mă, ba chiar prin mine: *Cântați Domnului un cântec nou*. Tu spui: Iată, eu cânt. Desigur, tu cânti, aud că tu cânti. Dar fii atent ca viața ta să nu dea mărturie împotriva glasului tău.

Cântați cu glasul, cântați cu inima, cântați cu gura, cântați cu sfânta voastră conduită. *Cântați Domnului un cântec nou*. Mă întrebați ce trebuie să cântați despre cel pe care îl iubiți? Fără îndoială, despre cel pe care-l iubești vrei să cânti. Căutați laudele pe care să le cântați? Ați auzit: *Cântați Domnului un cântec nou*. Căutați laudele? *Lauda lui să răsună în adunarea credincioșilor*. Cântărețul devine el însuși lauda cântecului său.

Vreți să aduceți laude lui Dumnezeu? Voi sunteți ceea ce spuneți. Veți fi lauda lui dacă veți trăi bine.

RESPONSORIUL *Rom 6,4b; IIn 3,23b; cf. Idt 16,13*

R. După cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă * și să ne iubim unii pe alții, după cum ne-a poruncit, aleluia!

V. Să cântăm Domnului un cântec, un cântec nou să cântăm Dumnezeului nostru * și să ne.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat aceluia care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Adevăr, adevăr vă spun: nu Moise v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl meu vă dă pâinea cea adevărată din cer, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos care, cu puterea sa, a înălțat iarăși templul trupului său dărâmat de dușmani. Să-l rugăm:

Dăruiește-ne, Doamne, rodul învierii tale!

Cristoase, care, înviind, ai vestit bucurie femeilor și apostolilor și ai adus lumii întregi mântuirea,

– fă-ne să-ți fim martori în fața lumii!

Tu, care ai făgăduit tuturor învierea spre o viață nouă,

– fă-ne vestitori ai evangheliei tale!

Tu, care ai apărut de mai multe ori apostolilor și ai suflat asupra lor pe Duhul Sfânt,

– reînnoiește în noi Duhul tău creator!

Tu, care ai făgăduit ucenicilor tăi că vei rămâne cu ei până la sfârșitul veacurilor,

– rămâi cu noi astăzi și fii alături de noi pururi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care le deschizi împărăția cerească celor renăscuți din apă și din Duhul Sfânt, sporește în noi, slujitorii tăi, harul pe care ni l-ai dăruit, pentru ca, spălați fiind de toate păcatele, prin îndurarea ta, să nu fim lipsiți de bunurile făgăduite. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 4,11-12

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Pt 3,21-22a

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,1-2

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugețați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,4-5

Apropiați-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

V. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la *Magnificat*: Pâinea lui Dumnezeu este aceea care coboară din cer și dă viață lumii, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lui Cristos, care, așezat în adâncul pământului, a văzut lumina mării celei noi, să-i strigăm cu bucurie:

Rege al mării, ascultă-ne!

Pentru episcopi, preoți și diaconi, ca să-și îndeplinească slujirea cu râvnă

– și să-ți ofere un popor pregătit pentru toată lucrarea cea bună, te rugăm, Doamne.

Pentru oamenii de știință care se străduiesc să slujească Bisericii tale,

– ca să caute cu inimă curată adevărul tău, te rugăm, Doamne.

Pentru credincioșii Bisericii, ca să lupte lupta cea bună a credinței

– și, ajungând la capătul alergării lor, să dobândească răsplata împărăției tale, te rugăm, Doamne.

Tu, care ai pironit pe cruce și ai nimicim în scrisul osânde noastre,

– dezleagă-ne lanțurile și izbăvește-ne de întuneric!

Tu, care, coborând în iad, i-ai deschis porțile spre eliberare,

– primește-i în împărăția ta pe frații noștri răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care le deschizi împărăția cerească celor renăscuți din apă și din Duhul Sfânt, sporește în noi, slujitorii tăi, harul pe care ni l-ai dăruit, pentru ca, spălați fiind de toate păcatele, prin îndurarea ta, să nu fim lipsiți de bunurile făgăduite. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

R. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

9,1-12

Plaga lăcustelor

Eu, Ioan, am văzut când ¹ a sunat din trâmbiță cel de-al cincilea înger și am văzut o stea din ceruri, care căzuse pe pământ. I s-a dat acesteia cheia fântânii abisului ² și a deschis fântâna abisului. Din fântână s-a ridicat un fum, ca fumul unui cuptor mare, iar soarele și aerul s-au întunecat din cauza fumului fântânii. ³ Din fum au venit niște lăcuste pe pământ și li s-a dat o putere după cum au putere scorpionii pământului ⁴ și li s-a spus să nu dăuneze nici ierbii pământului, nici vreunei plante, nici vreunui copac, ci doar oamenilor care nu au sigiliul lui Dumnezeu pe frunțile lor. ⁵ Li s-a dat putere nu ca să-iucidă, ci ca să-i chinuie timp de cinci luni, iar chinul lor

este asemenea celui provocat de scorpion, când înțeapă un om. ⁶ În zilele acelea, oamenii vor căuta moartea și n-o vor găsi, vor dori să moară, dar moartea va fugi de ei.

⁷ Înfațișarea acestor lăcuste era asemenea cailor pregătiți de luptă. Pe capetele lor erau niște coarne ca de aur, iar fețele lor erau ca fețele oamenilor. ⁸ Aveau părul ca părul femeilor și dinții ca dinții leilor. ⁹ Aveau platoșe ca niște platoșe de fier, iar vuietul aripilor lor era ca vuietul carelor trase de mulți cai ce aleargă la luptă.

¹⁰ Aveau cozi cu ghimpi ca ale scorpionului și în cozile lor se afla puterea lor de a dăuna oamenilor timp de cinci luni. ¹¹ Îl aveau ca rege peste ele pe îngerul abisului, iar numele lui în ebraică este Abaddon, iar în grecește, Apollyon.

¹² Primul „vai” a trecut, iată că mai vin două „vai”-uri după toate acestea.

RESPONSORIUL

II 3,3.5a; Mc 13,33

R. Voi face minuni în cer și pe pământ, sânge și foc și coloane de fum. * Oricine va invoca numele Domnului, se va mântui, aleluia!

V. Aveți grijă și vegheați, pentru că nu știți când va veni timpul. * Oricine.

LECTURA A DOUA

*Din Apologia întâi în favoarea creștinilor
a sfântului Iustin, martir*

(Cap. 61: PG 6, 419-422)

Baia reînnoirii

Vom expune cum, reînnoiți prin Cristos, ne-am consacrat lui Dumnezeu.

Cei care, ajunși la certitudine, au crezut în adevărurile învățate și proclamate de noi și au promis să trăiască în conformitate cu ele sunt călăuziți să se roage și să ceară de la Dumnezeu iertarea păcatelor. Noi îi învățăm să însoțească rugăciunea cu postul, dar și noi ne rugăm și postim în unire deplină cu ei.

Apoi îi conducem la izvorul de apă și acolo sunt renăscuți în același fel în care am fost renăscuți și noi. Într-adevăr, atunci ei primesc baia de apă în numele Creatorului tuturor lucrurilor, al Domnului Dumnezeu și al Mântuitorului nostru Isus Cristos și al Duhului Sfânt.

De fapt, Isus a spus: *Dacă nu vă veți naște din nou, nu veți intra în împărăția cerurilor (In 3,3; cf. Mt 18,3)*. Desigur nu este vorba de a reintra în sânul matern, pentru că nașterea despre care vorbim este spirituală.

Profetul Isaia a explicat în ce mod se eliberează de păcate cei care le-au comis și fac pocăință: *Spălați-vă și curățați-vă! Luați dinaintea ochilor mei faptele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați să faceți binele, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă! Veniți să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e carminul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face albe ca lână. Dacă nu veți asculta, de sabia veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit (cf. Is 1,16-20)*.

Această învățătură am primit-o de la apostoli. În prima noastră naștere am fost născuți de părinții noștri prin instinct natural și în mod inconștient. Acum nu vrem să rămânem fii ai naturii simple și ai ignoranței, ci ai unei alegeri conștiente. Vrem să obținem în apa mântuitoare iertarea păcatelor comise. Pentru aceasta, se rostește numele Creatorului și Domnului Dumnezeului universului asupra celui care dorește să fie renăscut și a făcut pocăință pentru păcate. Numai acest nume îl invocăm asupra celui care este condus la baie pentru Botez.

Căci nimeni nu poate să găsească un nume pentru Dumnezeu, care este prea mare pentru cuvinte; dacă cineva ar îndrăzni să spună că este posibil să facă așa ceva, trebuie să sufere de o nebunie incurabilă.

Baia se numește luminare, pentru că aceia care învață adevărurile amintite sunt luminați în mintea lor. Cel care este luminat este și spălat. Este luminat și spălat în numele lui Isus Cristos cel răstignit sub Ponțiu Pilat și în numele Duhului Sfânt, care a prevestit prin profeți toate cele referitoare la Isus.

RESPONSORIUL

In 3,5-6

R. Isus i-a spus lui Nicodim: Adevăr, adevăr îți spun:
* Dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să
intre în împărăția lui Dumnezeu, aléluia!

Ÿ. Ce este născut din trup, trup este, iar ce este
născut din Duh, duh este. * Dacă cineva.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom
și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din
morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere
asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată
pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru
Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți
pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia!
Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, ale-
luia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Oricine îl vede pe Fiul și crede în el
are viață veșnică și cu îl voi învia în ziua de apoi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, care a fost dat morții pentru
păcatele noastre și a înviat spre îndreptățirea noastră;
să-i strigăm cu bucurie:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, Mântuitorule, tu ne-ai adus bucurie prin
biruința ta asupra morții, ne-ai ridicat prin învierea ta și
ne-ai copleșit cu darurile tale:

– trezește-ne inimile și sfințește această zi cu darul
Duhului Sfânt!

Tu ești preamărit de îngeri în ceruri și pe pământ ești adorat de oameni: te rugăm în acest timp al învierii tale

– să primești adorarea noastră în spirit și adevăr.

Doamne Crîstoase, mântuiește-ne și revărsă mila ta asupra poporului tău, care așteaptă învierea;

– îndură-te de noi și ocrotește-ne în ziua aceasta de orice rău!

Rege al mării, viața noastră, dăruiește-ne ca, la arătarea ta,

– să ne arătăm și noi cu tine în slavă!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fii, Doamne, alături de poporul tău și vino cu bună-tate în ajutorul lui; celor care au primit de la tine darul credinței dă-le harul, prin învierea Fiului tău, să aibă parte de viața veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

IIn 5,5-6a

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ef 4,23-24

Înnoțiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,24-27

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea, el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine și pe acela care vine la mine nu-l voi izgoni, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Cristos, care a înviat din morți și șade de-a dreapta Tatălui:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Doamne, de toți cei care îți slujesc,

– ca să dea exemplu de viață sfântă poporului tău!

Dăruiește conducătorilor de state spiritul dreptății și al păcii,

– ca să putem trăi în bună înțelegere în societate!

Orânduiește spre mântuire zilele noastre

– și sporêște rodnicia pământului pentru a-i ajuta pe cei lipsiți!

Cristoase, Mântuitorule, care ai luminat întreaga lume și pe orice făptură supusă stricăciunii ai chemat-o la viață,

– dăruiește lumina veșnică fraților noștri răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fii, Doamne, alături de poporul tău și vino cu bună-tate în ajutorul lui; celor care au primit de la tine darul credinței dă-le, prin învierea Fiului tău, să aibă parte de viața veșnică. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!

℟. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

9,13-21

Plaga războiului

Eu, Ioan, am văzut când ¹³ a sunat din trâmbiță și cel de-al șaselea înger și am auzit un glas venind parcă din

cele patru coarne ale altarului de aur, care se află înaintea lui Dumnezeu, ¹⁴ spunând celui de-al șaselea înger care avea trâmbița: „Dezlegă-i pe cei patru îngeri care sunt legați la râul cel mare al Eufratului”. ¹⁵ Și au fost dezlegați cei patru îngeri care erau pregătiți pentru ceasul și ziua și luna și anul acela ca să ucidă o treime dintre oameni. ¹⁶ Numărul călăreților din armata lor era de douăzeci de mii câte zeci de mii: am auzit numărul lor. ¹⁷ Astfel, am văzut în vedenie cai și călăreți: aveau platoșe ca de fier, de iacint și de pucioasă; capetele cailor erau asemenea unor capete de leu, iar din gurile lor ieșea foc, fum și pucioasă. ¹⁸ Din cauza acestor trei plăgi: a focului, a fumului și a pucioasei care ieșeau din gurile lor, a murit o treime dintre oameni, ¹⁹ pentru că puterea cailor era în gurile și în cozile lor. Cozile lor erau asemenea șerpilor și cu ele vătămau.

²⁰ Ceilalți oameni, cei care n-au fost uciși de aceste plăgi, nici nu s-au convertit de la faptele mâinilor lor: *n-au încetat să adore demonii și idolii de aur, de argint, de bronz, de piatră și de lemn, care nu pot nici să vadă, nici să audă, nici să umble,* ²¹ și nici nu s-au întors de la crimele lor, nici de la farmecele lor, nici de la desfrânarea lor, nici de la hoțiile lor.

RESPONSORIUL

Fap 17,30b.31a; cf. II 1,13.14

R. Toți, de pretutindeni, să facă pocăință. * De fapt, Dumnezeu a stabilit o zi în care va judeca lumea cu dreptate, aleluia!

Ÿ. Slujitori ai lui Dumnezeu, adunați toți locuitorii pământului și rugați-l pe Domnul. * De fapt.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 5, 2, 2-3: Sch 153, 30-38)

Euharistia, arvuna învierii

Dacă trupul nu este mântuit, atunci nici Domnul nu ne-a răscumpărat cu sângele său, nici potirul Euharistiei

nu este împărtășire cu sângele său, nici pâinea pe care o frângem nu este împărtășire cu trupul său. Într-adevăr, sângele nu vine decât din vene, din carne și din toată substanța omului în care s-a întrupat cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu. Ne-a răscumpărat cu sângele său, așa cum spune și Apostolul: *În el avem răscumpărarea, prin sângele lui, iertarea păcatelor* (cf. *Ef 1,7*).

Noi suntem mădularele sale, dar suntem hrăniți de lucrurile create, pe care el însuși le pune la dispoziția noastră, făcând să răsară soarele său și să cadă ploaia sa așa cum vrea. Acest potir, care vine din creație, el a declarat că este sângele său, cu care alimentează sângele nostru. Tot așa, această pâine, care vine din creație, el a asigurat că este trupul său cu care hrănește trupurile noastre.

Vinul amestecat în potir și pâinea pregătită primesc cuvântul lui Dumnezeu și devin Euharistie, adică trupul și sângele lui Cristos. Este alimentată de acestea și capătă consistență carnea noastră. Și atunci, cum pot să afirme unii că nu este capabilă carnea să primească darul lui Dumnezeu, adică viața veșnică, de vreme ce este hrănită de sângele și de trupul lui Cristos, căruia îi aparține ca parte a mădularelor sale?

Acest lucru îl spune Apostolul în *Scrisoarea către Efeseni: Suntem mădulare ale trupului său, ale cărnii sale și ale oaselor sale* (cf. *Ef 5,30*), și aceste lucruri nu le spune despre un om spiritual și invizibil – *de fapt, un duh nu are nici oase, nici carne* – (cf. *Lc 24,39*), ci despre un om adevărat, care este compus din carne, nervi și oase, și care este alimentat din potir, care este sângele lui Cristos și susținut de pâine, care este trupul lui Cristos.

Mlădița viței, plantată în pământ, aduce rod la timpul său, iar bobul de grâu căzut în pământ și mort în el învie înmulțit prin puterea Duhului lui Dumnezeu, care cuprinde toate lucrurile. Apoi, toate acestea sunt puse la dispoziția omului de către înțelepciune și, primind cuvântul lui Dumnezeu, devin Euharistie, adică trupul și sângele lui Cristos. Tot așa, și trupurile noastre, hrănite de Euharistie, depuse în pământ și putrezite, vor învia la timpul

lor, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu le dă învierea, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl. El înconjoară cu nemurire acest trup muritor și dăruiește, în mod gratuit, cărnii supuse stricăciunii, nestricăciunea. În felul acesta, puterea lui Dumnezeu se manifestă pe deplin în slăbiciunea oamenilor.

RESPONSORIUL

In 6,48-51 ab

R. Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustiu și au murit. * Aceasta este pâinea care coboară din cer. Dacă cineva mănâncă din ea, nu va muri, aleluia!

Ÿ. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci. * Aceasta este.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Adevăr, adevăr vă spun: cel care crede în mine are viață veșnică, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne închinăm lui Cristos, care, înviind, este pururi prezent în Biserica sa, și să-l invocăm:

Rămâi cu noi, Doamne!

Doamne Isuse, triumfător asupra păcatului și a morții,

– fii în mijlocul nostru, tu, care trăiești în vecii vecilor!

Vino la noi cu puterea ta nebiruită

– și arată inimilor noastre bunătatea lui Dumnezeu!

Ajută omenirea măcinată de dezbinare,

– tu, care singur ai puterea de a reînnoi și a împăca sufletele!

Întărește credința noastră în biruința ta finală

– și înviorează-ne cu speranța venirii tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne harul să căutăm mai intens iubirea ta, pe care cu îndurare ne-ai dezvăluit-o mai adânc în aceste zile, pentru ca, eliberați de întunericul greșelii, să îmbrățișăm cu mai mare tărie învățăturile adevărului tău. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ***1Cor 12,13*

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℞. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Tit 3,5b-7*

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug

asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

✠. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Col 1,12-14*

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte de moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

✠. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

1Pt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedreți, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos, care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

✠. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la *Magnificat*: Eu sunt pâinea cea vie, care am coborât din cer. De va mânca cineva din pâinea aceasta, va trăi în veci; iar pâinea pe care o voi da eu este trupul meu pentru viața lumii, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l lăudăm cu bucurie pe Cristos, care a înviat din morți, pârga celor adormiți, și să-l rugăm:

Doamne, care ai înviat din morți, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Cristoase, de Biserica ta sfântă, pe care ai zidit-o pe temelia apostolilor și ai răspândit-o până la marginile pământului,

– și peste toți cei care cred în tine să fie binecuvântarea ta!
Tu, care ești medicul trupurilor și al sufletelor noastre,
– cercetează-ne și mântuiește-ne cu îndurarea ta!

Alină-i și întărește-i pe cei neputincioși

– și eliberează-i de orice slăbiciune!

Ajută-i pe cei copleșiți de neliniște și apăsare

– și sprijină-i cu îndurare pe cei chinuți de lipsuri!

Tu, care, prin crucea și învierea ta le-ai deschis tuturor calea nemuririi,

– dăruiește fraților noștri răposați bucuria împărăției tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, dă-ne harul să căutăm mai intens iubirea ta, pe care cu îndurare ne-ai dezvăluit-o mai adânc în aceste zile, pentru ca, eliberați de întunericul greșelii, să îmbrățișăm cu mai mare tărie învățăturile adevărului tău. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. De învierea ta Cristoase, aleluia!

℟. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

10,1-11

Reînnoirea vocației vizionarului

Eu, Ioan, ¹ am văzut un alt înger puternic, coborând din cer, învăluit într-un nor. Deasupra capului său era curcubeul, fața lui era ca soarele, iar picioarele lui, ca niște stâlpi de foc. ² El avea în mână o carte mică, deschisă. Și-a pus piciorul drept pe mare, iar pe cel stâng pe pământ ³ și a strigat cu glas puternic, așa cum rage leul. Când a strigat el, au răsunat cu vuiet cele șapte tunete, ⁴ iar când au răsunat cele șapte tunete, voiam să scriu, dar am auzit un glas din cer spunând: „Sigilează ceea ce au vorbit cele șapte tunete și nu le scrie!” ⁵ Atunci, îngerul pe care-l văzusem stând în picioare pe mare și pe uscat și-a ridicat mâna dreaptă spre cer ⁶ și a jurat pe Cel Viu în vecii vecilor, pe cel care a creat cerul și cele ce sunt pe el, pământul și cele ce sunt pe el, marea și cele ce sunt în ea:

„Nu va mai fi timp!”

⁷ Însă în zilele când va vorbi cel de-al șaptelea înger, când va fi gata să sune din trâmbiță, se va împlini misterul lui Dumnezeu, așa cum a revelat el slujitorilor săi, profeții.

⁸ Și glasul pe care-l auzisem din cer mi-a vorbit din nou, spunând: „Du-te și ia cartea deschisă din mâna îngerului care stă în picioare pe mare și pe pământ”. ⁹ M-am dus la înger, spunându-i să-mi dea cartea cea mică, iar el mi-a zis: „Ia-o și mănânc-o! Va fi amară pentru stomacul tău, dar în gură va fi dulce ca mierea”. ¹⁰ Atunci am luat cartea cea mică din mâna îngerului și am mâncat-o. Ea era în gura mea dulce ca mierea, dar după ce am mâncat-o mi s-a umplut stomacul de amarăciune. ¹¹ Apoi mi-a zis: „Trebuie să profețești din nou cu privire la popoare, națiuni, limbi și multe imperii”.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 10,7; Mt 24,30

R. Va suna trâmbița și se va împlini misterul lui Dumnezeu, * așa cum a revelat el slujitorilor săi, profeții, aleluia!

Ÿ. Atunci se va arăta semnul Fiului Omului în cer și îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere mare și cu glorie, * așa cum.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Efrem, diacon

(Pred. despre Domnul nostru, 3-4.9:
Opera edit. Lamy, 1, 152-158.166-168)

Crucea lui Cristos este mântuirea neamului omenesc

Domnul nostru a fost zdrobit de moarte, dar, la rândul său, el a călcat-o în picioare ca pe o stradă bătătorită. S-a supus morții în mod spontan, a acceptat voluntar moartea, pentru a distruge acea moarte care nu voia să moară. Într-adevăr, Domnul nostru a ieșit purtând crucea pentru că așa a voit moartea. Însă, pe cruce, prin strigătul său, i-a scos pe morți afară din iad, chiar dacă moartea încerca să se opună.

Moartea l-a ucis în trupul pe care el îl asumase. Însă cu aceleași arme el a triumfat asupra morții. Divinitatea s-a ascuns sub omenitate și s-a apropiat de moarte, care a ucis și care, la rândul său, a fost ucisă. Moartea a ucis viața naturală, dar a fost ucisă de viața supranaturală.

Și cum moartea nu putea să înghită Cuvântul fără trup, și nici iadul nu-l putea primi fără carne, el s-a născut din Fecioară, pentru a putea coborî prin intermediul trupului în împărăția morților. Însă o dată ajuns acolo cu trupul pe care îl asumase, a distrus și a risipit toate bogățiile și toate comorile iadului.

Cristos a venit la Eva, născătoarea tuturor celor vii. Ea este via al cărei gard a fost deschis chiar de moarte prin mâinile aceleiași Eve care, pentru aceasta, trebuia să guste roadele morții. Eva, mama tuturor celor vii, a devenit și cauză de moarte pentru toți cei care trăiesc.

Apoi a înflorit Maria, viță nouă în locul vechii Eve, și în ea și-a luat locuința viața cea nouă, Cristos. S-a întâmplat atunci că moartea s-a apropiat de el pentru a-l devora cu obișnuita sa siguranță și inevitabilitate. Însă nu și-a dat seama că în fructul muritor, pe care îl mânca, era ascunsă Viața. Aceasta a cauzat sfârșitul morții devoratoare. Moartea l-a înghițit fără nici o teamă și el a eliberat viața și, prin ea, mulțimea oamenilor.

A fost foarte puternic fiul tâmplarului, care a purtat crucea sa deasupra iadului care înghițea totul și a transferat neamul omenesc în casa vieții. Și cum din cauza lemnului neamul omenesc căzuse în aceste locuri subterane, pe un lemn a trecut în locuința vieții. De aceea, în acel lemn în care fusese altoit un vlăstar amar, a fost altoit un vlăstar dulce, ca să-l recunoaștem pe acela căruia nu-i poate rezista nici o creatură.

Glorie ție, care ai făcut din crucea ta o punte peste moarte! Pe această punte sufletele se pot transfera din regiunea morții în cea a vieții.

Glorie ție, care te-ai îmbrăcat cu un trup muritor și l-ai transformat în izvor de viață pentru toți muritorii!

Desigur, tu trăiești acum. Cei care te-au ucis au acționat față de viața ta asemenea agricultorilor. Au semănat-o ca pe grâu în brazda adâncă. Însă, de acolo, a înflorit și a făcut să învie toți împreună cu sine.

Veniți, să-i oferim iubirea noastră ca jertfă mare și universală, să-i înălțăm cântece solemne și să-i adresăm rugăciuni celui care a oferit crucea sa ca jertfă lui Dumnezeu, pentru a ne face pe noi toți bogați prin inestimabila sa comoară.

RESPONSORIUL *1Cor 15,55-56a.57; cf. 2Cor 4,13.14*

R. Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? Ghimpele morții este păcatul; * însă, mulțumire fie lui Dumnezeu, care ne-a dat victoria prin Domnul nostru Isus Cristos, aleluia!

☩. Având același duh al credinței, credem și noi că cel care l-a înviat pe Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus. * Însă, mulțumire.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Benedictus: Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care ne-a dăruit viața nouă prin învierea lui Cristos:

Luminează-ne cu lumina lui Cristos!

Dumnezeule, care prin lucrările tale ai dezvăluit orânduirea de la început, care ai creat pământul și ești credincios din neam în neam,

– ascultă-ne, Părinte preaîndurător!

Purifică-ne cu puritatea adevărului tău și călăuzește pașii noștri spre sfințenia inimii,

– ca să facem ceea ce este drept și plăcut ție!

Luminează fața ta asupra noastră,

– pentru ca, eliberați de păcat, să ne umplem de belșugul casei tale!

Tu, care, prin Cristos, ne-ai împăcat cu tine,
 – dăruiește-ne pacea, nouă și tuturor locuitorilor
 pământului!
 (*Luminează-ne cu lumina lui Cristos!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă-ne, te rugăm, ca noi, cei care am cunoscut harul învierii Domnului nostru Isus Cristos, să înviem la o viață nouă prin iubirea Duhului Sfânt. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32-36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

℣. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 3,27-28

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

℣. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1 Cor 5,7-8*

Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiurii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 5,8-10*

Deși era Fiul, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Cel care a fost răstignit a înviat din morți și ne-a răscumpărat, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, calea, adevărul și viața, și să-l implorăm:

*Isuse, Fiul Dumnezeului celui viu,
binecuvântează poporul tău!*

Te rugăm, Cristoase, pentru toți slujitorii Bisericii tale, ca ei, frângând pentru frații lor Pâinea vieții,

– să fie și ei înșiși hrăniți și întăriți!

Te rugăm pentru întregul popor creștin, ca să-și urmeze chemarea cu vrednicie

- și să păstreze unitatea spiritului în legătura păcii!
(*Isuse, Fiul Dumnezeului celui viu, binecuvântează poporul tău!*)

Te rugăm pentru aceia care ne conduc, ca să-și împlinească misiunea cu dreptate și îndurare,

- așa încât buna înțelegere și pacea să domnească între toate popoarele!

Te rugăm să ne învrednicești a te sărbători cu inima sinceră în comuniunea sfinților

- și împreună cu frații noștri răposați, pe care îi încredințăm îndurării tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm, ca noi, cei care am cunoscut harul învierii Domnului nostru Isus Cristos, să înviem la o viață nouă prin iubirea Duhului Sfânt. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!

R. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

11,1-19

Cei doi martori și judecata lui Dumnezeu

Eu, Ioan, am văzut, și ¹ după aceea, mi s-a dat o trestie ca un toiag și mi s-a spus: „Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei care se închină în el.

² Curtea din afara templului las-o deoparte și n-o măsură, pentru că a fost dată păgânilor: ei vor călca în picioare cetatea cea sfântă timp de patruzeci și două de luni, ³ iar eu voi da putere celor doi martiri ai mei și vor profeti, îmbrăcați în sac, timp de o mie două sute șazeci de zile”. ⁴ *Aceștia sunt cei doi măslini și cele două făclii care stau înaintea stăpânului pământului.* ⁵ Dacă cineva ar vrea să-i vatăme, foc va ieși din gura lor ca să-i mistuie pe dușmanii lor. Într-adevăr, dacă cineva s-ar încumeta să-i vatăme, astfel trebuie să fie ucis. ⁶ Ei au putere să închidă cerul ca să nu cadă ploaie în zilele profetei lor și mai au putere asupra apelor, să le schimbe în sânge și să lovească pământul cu orice fel de plăgi ori de câte ori ar vrea. ⁷ Dar când vor termina mărturia lor, fiara care se ridică din abis va face război cu ei, îi va învinge și-i va ucide. ⁸ Cadavrele lor vor fi în piețele cetății celei mari care se numește în sens spiritual Sodoma și Egipt, unde a fost răstignit și Domnul lor ⁹ și, timp de trei zile și jumătate, oameni din toate popoarele, triburile, limbile și națiunile vor privi cadavrele lor și nu vor permite să fie înmormântate cadavrele lor. ¹⁰ Iar locuitorii pământului se vor bucura de moartea lor, se vor veseli și își vor trimite daruri unii altora, pentru că acești doi profeti i-au chinuit pe locuitorii pământului.

¹¹ Dar după trei zile și jumătate a intrat în ei duhul vieții de la Dumnezeu și s-au ridicat pe picioarele lor și o mare groază i-a cuprins pe cei care îi priveau. ¹² Atunci au auzit un glas puternic din ceruri, care le spunea: „Urcați-vă aici!” Iar ei s-au urcat la cer într-un nor în timp ce dușmanii lor îi priveau. ¹³ În ceasul acela, a venit un mare cutremur și a zecea parte a cetății a căzut și au pierit în timpul cutremurului șapte mii de oameni. Iar cei care au rămas, cuprinși de groază, îl preamăreau pe Dumnezeul din ceruri.

¹⁴ Al doilea „vai” a trecut, iată, al treilea „vai” vine curând.

¹⁵ Și cel de-al șaptelea înger a sunat din trâmbiță. Atunci au răsunat glasuri puternice în cer, spunând:

„Împărăția lumii aparține acum Domnului nostru și Unșului său.

Iar el va domni în vecii vecilor”.

¹⁶ Și cei douăzeci și patru de bătrâni, care stăteau înaintea lui Dumnezeu pe tronurile lor, au căzut cu fața la pământ și l-au adorat pe Dumnezeu, ¹⁷ spunând:

„Îți mulțumim, Doamne, Dumnezeule atotputernic, care ești și care erai, căci ai pus mâna pe puterea ta cea mare și ai început să domnești.

¹⁸ Națiunile se mâniaseră,

dar a venit mânia ta

și timpul celor morți ca să fie judecați

și să dai răsplată slujitorilor tăi, profeților,

și sfinților și celor care se tem de numele tău,

celor mici, și celor mari,

și să-i distrugi pe cei care distrug pământul”.

¹⁹ Atunci s-a deschis templul lui Dumnezeu care este în cer și a fost văzut chivotul alianței lui în templul său. Apoi au urmat fulgere, glasuri, tunete, cutremur și grindină mare.

RESPONSORIUL

Ap 11,15b; Dan 7,27c

R. Împărăția acestei lumi aparține Domnului nostru și Unșului său; * iar el va domni în vecii vecilor, aleluia!

V. Împărăția lui este o împărăție veșnică și toți regii îi vor sluji și vor asculta de el. * Iar el.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*,
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cartea 4, 2: PG 73, 563-566)

Cristos și-a dat trupul său pentru viața tuturor

Mor pentru toți, spune Domnul, pentru a da viață tuturor prin mine însumi. Cu trupul meu am răscumpărat trupul tuturor. Într-adevăr, moartea va muri în moartea

mea, iar natura umană, care era decăzută, va învia împreună cu mine.

Pentru aceasta am devenit asemenea vouă, adică om din seminția lui Abraham, pentru a fi în toate asemenea fraților. Înțelegând bine planul divin, însuși Paul spune: *Cum însă copiii au același sânge și aceeași carne, a devenit și el părtaș cu ei, pentru ca, prin moarte, să reducă la neputință pe cel care avea puterea morții, adică pe diavol (Evr 2,14).*

Într-adevăr, în nici un alt mod n-ar fi putut fi distrus cel care avea puterea morții, și împreună cu el însăși moartea, decât cu jertfa lui Cristos. Unul singur s-a jertfit pentru răscumpărarea tuturor, pentru că moartea stăpâna peste toți.

Oferindu-se pe sine însuși lui Dumnezeu Tatăl pentru noi ca ostie nepătată, Cristos spune în *Psalmi: Jertfă și ofrandă nu dorești, dar mi-ai întocmit un trup. Ardere de tot și jertfă pentru păcat n-ai cerut; atunci am zis: Iată, vin (Ps 39,7-9).*

Apoi a fost răstignit pentru toți și din cauza tuturor, pentru ca, murind unul pentru toți, să trăim cu toții în el. Într-adevăr, nu se putea întâmpla ca viața în ea însăși să fie supusă morții sau să dispară prin putrezire. Faptul că Cristos și-a oferit trupul său pentru viața lumii îl știm cu certitudine din cuvintele sale: *Tată sfânt, păstrează-i (cf. In 17,11).* Și din nou: *Pentru ei mă sfințesc pe mine însumi (cf. In 17,19).*

Mă sfințesc, adică: mă consacru și mă ofer ca ostie nepătată de bună mireasmă. Într-adevăr, era numit sfânt, conform legii, ceea ce era oferit pe altar. Așadar, Cristos și-a dat trupul său pentru viața tuturor, și astfel, a altoit din nou viața în noi.

După ce Cuvântul de viață dăător al lui Dumnezeu a locuit în trup, l-a restabilit în binele său, adică în viață. A stabilit cu el o comuniune inefabilă, și astfel, l-a făcut părtaș la însăși viața sa.

De aceea, trupul lui Cristos dă viață celor care comunică cu el. Alungă moartea de la muritori și stricăciunea

de la cei supuși stricăciunii în virtutea acelei puteri regeneratoare pe care o poartă mereu cu sine.

RESPONSORIUL

In 10,14.15b.10b

R. Eu sunt păstorul cel bun și cunosc oile mele, * eu îmi pun viața pentru oile mele, aleluia!

V. Eu am venit ca să aibă viață, și să o aibă din belșug.

* Eu îmi pun.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Simon Petru a zis: Doamne, la cine să mergem? Tu ai cuvintele vieții veșnice; și noi am crezut și am cunoscut că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu bucurie pe Cristos, pâinea vieții, care îi va învia în ziua de apoi pe aceia care iau parte la masa cuvântului și a trupului său:

Dă-ne, Doamne, pace și bucurie!

Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, care, înviind din morți ești Stăpânul vieții,

– binecuvântează-ne și sfințește-ne pe noi și pe toți frații tăi!

Tu, care dăruiești pace și bucurie tuturor celor care cred în tine,

– dă-ne harul să umblăm ca fii ai luminii și să ne bucurăm de biruința ta!

Sporește credința Bisericii peregrine pe pământ,

– ca să dea în fața lumii mărturie despre învierea ta!

Tu, care, după ce ai îndurat multe, ai intrat în gloria Tatălui,

– schimbă în bucurie jalea celor întristați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu i-ai înnoit în apa Botezului pe cei care cred în tine. Ocrotește-i pe cei renăscuți în Cristos, pentru ca, biruind orice atac al Celui Rău, să păstreze cu fidelitate harul binecuvântării tale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,10-11

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,20-22

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea,

tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,14-15

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI

Săptămâna a IV-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 467.

Ant. 1 Pacea lui Cristos să strălucească în inimile voastre, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1233.

Ant. 2 Ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, aleluia!

Ant. 3 Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Y. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat

Anul A

Adevăr vă spun: cel care intră pe poartă este păstorul oilor. El merge în fruntea lor și oile îl urmează, căci îi cunosc glasul, aleluia!

Anul B

Eu sunt păstorul cel bun; păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale, aleluia!

Anul C

Oile mele îmi ascultă glasul și eu, Domnul, le cunosc, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos, care, înviind din morți, a nimicit moartea și a reînnoit viața:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Tu, piatra pe care au nesocotit-o zidarii, ai ajuns în capul unghiului:

– zidește-ne ca pietre vii în Biserica ta!

Tu, martorul credincios și adevărat, întâiul-născut dintre cei morți,

– dă Bisericii tale harul de a da neconținut mărturie despre tine!

Tu, mire unic al Bisericii ieșite din coasta ta,

– fă-ne martori ai sacramentului cununiei tale cu ea!

Tu, care ești cel dintâi și cel de pe urmă, care ai fost mort și acum ești viu,

– păstrează-i pe cei botezați credincioși până la moarte, pentru a se învrednici să ia cununa!

Tu, lumina și făclia cetății sfinte a lui Dumnezeu,

– luminează-i pe răposații noștri, ca să domnească în veci împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește-ne spre bucuriile cerești, pentru ca și smerenia turmei să ajungă acolo unde a intrat Cristos, bunul păstor, mergând biruitor înaintea ei. El, care, fiind Dumnezeu.

Oficiul lecturilor

℣. A înflorit trupul meu, aleluia!

℟. Și în duhul meu îi mulțumesc lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

12,1-18

Semnul femeii

¹ Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap, o coroană de douăsprezece stele. ² Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască.

³ Apoi a apărut un alt semn pe cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete, șapte cununi împărătești. ⁴ Coadă lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea femeii care trebuia să nască pentru a înghiți copilul când va fi născut. ⁵ Ea a născut un copil de parte bărbătească ce va păstori toate națiunile cu un toiag de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său, ⁶ iar femeia a fugit în pustiu, acolo unde i-a fost pregătit un loc de Dumnezeu ca să fie hrănită acolo timp de o mie două sute șazeci de zile.

⁷ Și s-a făcut un război în cer: Mihail și îngerii lui s-au luptat cu dragonul; și dragonul a luptat împreună cu îngerii lui, ⁸ dar n-a avut putere și nu s-a mai găsit locul lor în cer. ⁹ Atunci a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel de la început, care se cheamă diavolul și Șatana, cel care înșală toată omenirea, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

¹⁰ Și s-a auzit un glas puternic în cer, spunând:

„Acum a venit mântuirea și puterea,
împărăția Dumnezeului nostru
și puterea Unsului său,

pentru că a fost aruncat afară
acuzatorul fraților noștri,
cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru
ziua și noaptea,

¹¹ dar ei l-au învins prin sângele Mielului
și prin cuvântul mărturiei
și nu și-au iubit viața până la moarte.

¹² De aceea, bucurați-vă, ceruri,
și cei care locuiți în ele!

Vai pământului și mării, pentru că diavolul a coborât la
voi cuprins de mânie mare, pentru că știe că mai are
puțin timp”.

¹³ Când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ,
a început s-o persecute pe femeia care născuse copilul
de parte bărbătească. ¹⁴ Dar i s-au dat femeii cele două
aripi ale vulturului celui mare ca să zboare în pustiu
spre locul ei, unde este hrănită pentru un timp, pentru
timpuri și pentru jumătate de timp, departe de fața șarpe-
lui. ¹⁵ Atunci, șarpele a aruncat din gura lui după femeie
apă ca un fluviu, ca s-o ia fluviul. ¹⁶ Dar pământul i-a
venit în ajutor femeii și pământul și-a deschis gura și a
înghițit fluviul pe care îl aruncase dragonul din gura lui.

¹⁷ Dragonul s-a înfuriat pe femeie și a plecat să facă
război cu urmașii descendenței ei, aceia care țin porun-
cile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.

¹⁸ Și dragonul a stat pe nisipul mării.

RESPONSORIUL

Ap 12,11.12a; 2Mac 7,36a

R. Ei l-au învins prin sângele Mielului și prin cuvân-
tul mărturiei lor și nu și-au iubit viața până la moarte.
***** De aceea, bucurați-vă, cerurilor, și cei care locuiți în
ele, aleluia!

V. După o suferință scurtă, a obținut de la Dumnezeu
moștenirea vieții veșnice. ***** De aceea.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliilor asupra Evangheliilor*,
ale sfântului Grigore cel Mare, papă

(*Omil. 14, 3-6: PL 76, 1129-1130*)

Cristos, păstorul cel bun

Eu sunt păstorul cel bun; eu cunosc oile mele, adică le iubesc, și oile mele mă cunosc pe mine (In 10,14). Ca și cum ar spune în mod deschis: corespund iubirii celui care le iubește. Cunoașterea precedă întotdeauna iubirea adevărului. Cine nu iubește adevărul nici nu-l cunoaște.

Întrucât ați auzit, fraților preaiubiți, gândiți-vă la pericolul nostru, la pericolul din cuvintele Domnului cu privire la voi. Întrebați-vă dacă sunteți oile Domnului, dacă îl cunoașteți, dacă cunoașteți lumina adevărului. Vorbesc nu numai despre cunoașterea prin credință, ci și despre aceea din iubire; nu numai prin credință, ci și prin fapte. De fapt, evanghelistul Ioan explică: *Cine spune: îl cunosc pe Dumnezeu și nu respectă poruncile sale este un mincinos (1In 2,4).*

De aceea, tot în acest text, Domnul adaugă imediat: *Așa cum mă cunoaște Tatăl și eu îl cunosc pe Tatăl; iar eu însumi îmi pun viața pentru oile mele (In 10,15).* Ca și cum ar spune în mod explicit: din aceasta rezultă că eu îl cunosc pe Tatăl și sunt cunoscut de Tatăl pentru că îmi ofer viața pentru oile mele; adică eu demonstrez în ce măsură îl iubesc pe Tatăl din iubirea cu care mor pentru oi.

Despre aceste oi spune din nou: *Oile mele ascultă glasul meu și eu le cunosc și ele mă urmează. Eu le dau viață veșnică (cf. In 10,14.16).* Despre ele spusese puțin mai înainte: *Dacă cineva intră prin mine, va fi mântuit. Va intra și va ieși și va găsi pășune (In 10,9).* Adică va intra în credință, va ieși din credință la viziune, de la actul de a crede la contemplație, și va găsi pășuni la ospățul veșnic.

Oile sale vor găsi pășuni, pentru că oricine îl urmează cu inimă simplă este hrănit cu un aliment veșnic proaspăt. Care sunt pășunile acestor oi, dacă nu bucuriile intime ale paradisiului, care este primăvară veșnică? Într-adevăr, pășunea celor aleși este prezența chipului lui Dumnezeu și în timp ce este contemplat fără teama de a-l pierde, sufletul se satură fără sfârșit cu hrana vieții.

Așadar, fraților preaiubiți, să căutăm aceste pășuni în care putem să ne bucurăm în compania atâtor concețâteni. Însăși bucuria celor care sunt fericiți să ne atragă. Fraților, să reanimăm spiritul nostru. Să se încurajeze credința în ceea ce a crezut. Dorișțele noastre să se înflăcăreze pentru bunurile cerești. În felul acesta a iubi va fi deja un a merge.

Nici o contrarietate să nu ne abată de la bucuria sărbătorii interioare, pentru că, dacă cineva dorește să ajungă la scopul stabilit, nici o greutate a drumului nu-l va reține. Nici o prosperitate să nu ne seducă prin lingușirile sale, pentru că este nechibzuit acel călător care, în drumul său se oprește să privească pajiștile frumoase și uită să meargă acolo unde avea intenția să ajungă.

RESPONSORIUL

Cf. In 10,14.15; 1Cor 5,7b

R. Păstorul cel bun, care și-a pus sufletul pentru oile sale, a înviat. * Din iubire față de turma sa, s-a oferit la moarte, aleluia!

Ÿ. Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. * Din iubire.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 475.

Ant. 1 Nu voi muri, ci voi trăi și voi istorisi faptele Domnului, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1240.

Ant. 2 Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, aleluia!

Ant. 3 Aduceți preamărire Dumnezeului nostru; lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite și toate căile lui sunt dreptate, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el, că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, îndură-te de noi. * Aleluia, aleluia! Cristoase.

Ψ. Tu, care ai înviat din morți. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*

Anul A

Eu sunt poarta, spune Domnul. Dacă intră cineva prin mine, va fi mântuit și pășune va afla, aleluia!

Anul B

Eu sunt păstorul oilor; eu sunt calea, adevărul și viața; eu sunt păstorul cel bun și cunosc oile mele și oile mele mă cunosc pe mine, aleluia!

Anul C

Eu le dau viață veșnică oilor mele și ele nu vor pieri în veci și nimeni nu le va răpi din mâna mea, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care l-a înviat pe Isus, Domnul și Mântuitorul nostru:

Luminează-ne, Doamne, cu strălucirea lui Cristos!
Părinte sfânt, care pe Isus, Fiul tău iubit, l-ai făcut să treacă din întunericul morții la lumina gloriei tale,
– dă-ne harul să ajungem și noi la minunata ta lumină!

Tu, care ne-ai mântuit prin credință,

– fă-ne să trăim astăzi în credința primită la Botez!

(Luminează-ne, Doamne, cu strălucirea lui Cristos!)

Tu, care ne înveți să căutăm cele de sus, unde Cristos
șade la dreapta ta,

– apără-ne de amăgirile păcatului!

Să strălucească în lume viața noastră, ascunsă în tine
împreună cu Cristos,

– prevestind un cer nou și un pământ nou!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește-ne spre
bucuriile cerești, pentru ca și turma să ajungă acolo unde
a intrat Cristos, bunul păstor, mergând biruitor înaintea
ei. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Cor 15,3b-5

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scrip-
turi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scrip-
turi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa
iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din
cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună
cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și
ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Rom 6,4*

Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℞. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 467.

Ant. 1 Căutați cele de sus, unde este Cristos șezând de-a dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a IV-a, 1246.

Ant. 2 A răsărit în întuneric o lumină pentru cei drepti cu inima, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! Mântuirea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Evr 10,12-14*

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Domnul a înviat cu adevărat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Și i s-a arătat lui Simon. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat**Anul A**

Eu sunt păstorul cel bun: eu am venit ca să aibă viață și să o aibă din belșug, aleluia!

Anul B

Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc, și glasul meu îl vor asculta, și va fi o singură turmă și un singur păstor, aleluia!

Anul C

Ceea ce mi-a dat Tatăl meu este mai mare decât orice și nimeni nu poate răpi din mâna Tatălui, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe Cristos și l-a înălțat la dreapta sa:

Prin slava lui Cristos,

ocrotește, Doamne, poporul tău!

Părinte drept, care l-ai înălțat pe Isus de la pământ prin biruința crucii,

– fă ca toate să fie atrase prin el!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, trimite-l pe Sfântul Duh în Biserică,

– pentru ca ea să fie sacramentul unității întregului neam omenesc!

Pe noii tăi fii, pe care i-ai născut prin apă și prin Sfântul Duh,

– păstrează-i credincioși față de Botezul lor, spre viața veșnică!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, alină-i pe cei sărmani, eliberează-i pe cei închiși, vindecă-i pe cei bolnavi

– și veselește lumea cu binefacerile tale!

Pe frații noștri răposați, cărora le-ai dăruit trupul și sângele lui Cristos cel înviat,

– fă-i părtași de înviere în ziua de apoi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, călăuzește-ne spre bucuriile cerești, pentru ca și smerenia turmei să ajungă acolo unde a intrat Cristos, bunul păstor, mergând biruitor înaintea ei. El, care, fiind Dumnezeu.

LUNI

Oficiul lecturilor

℣. Inima mea și trupul meu, aleluia!

℟. Vor tresălta în Dumnezeul cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

13,1-18

Cele două fiare

Eu, Ioan, ¹ am văzut o fiară ridicându-se din mare, având zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununii împărătești, iar pe capete, nume de blasfemie. ² Fiara pe care am văzut-o era asemenea leopardului: labela ei erau ca ale ursului, iar gura ei era ca gura leului; dragonul i-a dat puterea sa și tronul său și o mare autoritate. ³ Unul dintre capetele sale era rănit ca de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată.

Atunci, tot pământul, cuprins de uimire, s-a dus după fiară. ⁴ Și au început să se închine dragonului pentru că a dat autoritate fiarei și să se închine și fiarei, spunând: „Cine este asemenea fiarei și cine poate să se lupte cu ea?”

⁵ I s-a dat o gură ca să rostească vorbe pline de trufie și blasfemie și i s-a dat putere să lucreze timp de patruzeci și două de luni. ⁶ Și-a deschis atunci gura cu blasfemii împotriva lui Dumnezeu și a început să profereze blasfemii împotriva numelui său și a cortului său, împotriva celor care locuiesc în ceruri. ⁷ Și i s-a dat putere să poarte război împotriva sfinților și să-i învingă; i s-a dat

autoritate asupra fiecărui trib, popor, limbă și națiune.

⁸ I s-au închinat toți locuitorii de pe pământ al căror nume n-a fost scris de la întemeierea lumii în cartea vieții Mielului înjunghiat.

⁹ Dacă cineva are urechi să audă.

¹⁰ *Cine trebuie să meargă la închisoare, la închisoare să meargă; cine trebuie să moară de sabie, de sabie va muri.*

În aceasta este statornicia și credința sfinților.

¹¹ Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ: avea două coarne ca de miel și vorbea ca dragonul. ¹² Ea folosește întreaga autoritate a fiarei celei dintâi, în fața ei, și face ca tot pământul și toți locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, căreia i se vindecase rana de moarte.

¹³ Și face semne mari: face chiar să cadă foc din cer pe pământ în fața oamenilor. ¹⁴ Și-i înșală pe locuitorii pământului prin semnele pe care i-a fost dat să le facă înaintea fiarei, îndemnându-i să facă un chip al fiarei care avea rana produsă de sabie și totuși trăia. ¹⁵ Și i-a fost dat să dea un duh chipului fiarei, așa încât și chipul fiarei să vorbească și să facă în așa fel încât cei care nu se vor închina chipului fiarei să fie uciși. ¹⁶ Ea a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, liberi și sclavi, să pună semn pe mâna lor dreaptă sau pe frunte, ¹⁷ astfel încât nimeni să nu poată vinde sau cumpăra decât dacă are semnul numelui fiarei sau numărul numelui ei. ¹⁸ În aceasta este înțelepciunea: cine are minte să calculeze numărul fiarei, căci este un număr de om. Numărul ei este șase sute șaiszeci și șase.

RESPONSORIUL

Ap 3,5; Mt 10,22b

R. Cel care învinge va fi îmbrăcat în haine albe; eu nu-i voi șterge numele din cartea vieții * și voi mărturisii numele lui înaintea Tatălui meu și înaintea îngerilor săi, aleluia!

V. Cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela va fi mântuit. * Și voi.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Duhul Sfânt*,
al sfântului Vasile cel Mare, episcop

(Cap. 15, 35-36: PG 32, 130-131)

Duhul dă viață

Domnul, care conduce viața noastră, a instituit pentru noi legământul Botezului, expresie atât a morții, cât și a vieții. Apa dă imaginea morții, Duhul însă ne dă garanția vieții. Din aceasta rezultă evident ceea ce căutam, adică motivul pentru care apa este unită cu Duhul. Într-adevăr, în Botez sunt două scopuri care se propun a fi atinse, unul ca să fie eliminat trupul păcatului, ca să nu mai producă roade de moarte, celălalt ca să se trăiască din Duh și să se obțină astfel rodul în sfințire. Apa ne oferă imaginea morții, primind trupul ca într-un mormânt. Duhul însă introduce o putere care dă viață, făcând ca sufletele noastre să treacă de la moarte la viața deplină. Aceasta este renașterea din apă și din Duh.

Prin cele trei cufundări și tot atâtea invocări, se împlinește marele mister al Botezului: pe de o parte este exprimată imaginea morții și, pe de altă parte, sufletul celor care sunt botezați este luminat prin învățătura științei divine. Însă dacă în apă este un har, acesta nu vine, desigur, din natura apei ca atare, ci din prezența și din acțiunea Duhului. Într-adevăr, Botezul nu este o spălare materială, ci un titlu de mântuire prezentat lui Dumnezeu de către o conștiință bună.

De aceea, pregătindu-ne pentru acea viață care vine din înviere, Domnul ne propune un întreg mod de a trăi conform evangheliei. Vrea ca noi să nu ne supărăm, să fim răbdători în adversități și curați de alipirea de plăceri, moravurile noastre să fie libere de iubirea banului. În felul acesta, noi anticipăm deja aici cu dispozițiile sufletului nostru ceea ce se posedă în viața viitoare prin condiția înăscută în noua existență.

Deja aici, prin Duhul Sfânt, suntem admiși în paradis, putem să ne suim în împărăția cerurilor, ne întoarcem

la starea de adopțiune ca fii, ne este dat curajul de a-l numi pe Dumnezeu Tatăl nostru, de a fi părtași împreună la harurile lui Cristos, de a fi numiți fii ai luminii, de a fi părtași la gloria veșnică și, pe scurt, de a trăi în plinătatea binecuvântării. Toate acestea deja acum, și apoi în timpul viitor. Contemplând ca într-o oglindă harul acelor bogății puse deoparte pentru noi în promisiunile credinței, trăim așteptând să ne putem bucura de ele. Într-adevăr, dacă aceasta este garanția, care va fi comoara pe care o vom avea? Și dacă promisiunile sunt așa de îmbelșugate, care va fi măsura completă atunci când toate vor ajunge la ținta finală?

RESPONSORIUL

R. Când ieșim din apă cu trupurile curățate de păcatele vechi, * Duhul Sfânt, porumbelul care aduce oferta de pace a lui Dumnezeu, coboară asupra noastră din ceruri, acolo unde este Biserica, reprezentată de arcă, aleluia!

V. Cât de bogat în binecuvântări este sacramentul apei, prin care noi am fost eliberați spre viața veșnică! * Duhul Sfânt.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt păstorul cel bun și îmi pasc oile mele și pentru oile mele îmi dau viața, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care a fost preamărit în moartea și învierea Fiului său:

Luminează, Doamne, mințile noastre!

Dumnezeule, Părintele luminilor, care ai luminat lumea cu strălucirea lui Cristos cel înviat în slavă,

– umple astăzi mințile noastre de strălucirea credinței!
Tu, care, prin învierea Fiului tău, ai deschis oamenilor poarta veșniciei,

– dăruiește-ne să lucrăm astăzi în speranța vieții de veci!
Tu, care, prin Fiul tău înviat, l-ai trimis în lume pe Duhul Sfânt,

– aprinde inimile noastre cu focul iubirii spirituale!

Tu, care, pentru a ne elibera, l-ai dat la moarte pe Fiul tău,

– fă ca el să ne fie astăzi mântuire și răscumpărare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, lumina desăvârșită a fericiților din ceruri, care ne-ai dat harul de a celebra pe pământ misterele pascale, fă, te rugăm, să ne bucurăm veșnic de plinătatea harului tău. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 2,9.10a.12

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. Înarmorântați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 8,1b-3a

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

¶. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc, și glasul meu îl vor asculta, și va fi o singură turmă și un singur păstor, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Cristos Domnul, care, prin învierea sa, a luminat lumea:

Cristoase, viața noastră, ascultă-ne!

Doamne Isuse Cristoase, care te-ai alăturat ucenicilor tăi aflați pe cale,

– fii alături de Biserica ta peregrină!

Nu îngădui ca ucenicii tăi să fie închiși în fața cuvântului tău,

– ci dă-le harul să te mărturisească pe tine, învingătorul morții!

Privește cu bunătate la aceia care nu te-au recunoscut pe cale

– și dezvăluie-te lor tu însuși, ca să te primească drept mântuitor!

Tu, care, prin cruce, i-ai împăcat pe toți oamenii în trupul tău,

– dăruiește tuturor popoarelor pace și unitate!

Judecătorule al celor vii și al celor morți,

– dăruiește răposaților care au crezut în tine iertarea păcatelor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, lumina desăvârșită a fericiților din ceruri, care ne-ai dat harul de a celebra pe pământ misterele pascale, fă, te rugăm, să ne bucurăm veșnic de plinătatea harului tău. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

℣. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

℟. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

14,1-13

Mielul victorios

Eu, Ioan, ¹ am privit și, iată, Mielul stătea pe muntele Sion și împreună cu el o sută patruzeci și patru de mii de oameni, care aveau numele lui și numele Tatălui său înscris pe frunțile lor. ² Și am auzit un glas din cer ca un glas de ape multe, ca un glas de tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit era ca glasul celor care cântă cu harpele lor. ³ Ei cântă un cântec nou înaintea tronului, înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor și nimeni nu a putut să învețe cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cei care au fost răscumpărați de pe pământ. ⁴ Aceștia sunt cei care nu s-au contaminat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia îl urmează pe Miel oriunde ar merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca prim rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. ⁵ Nu s-a găsit în gura lor minciună, ei sunt fără prihană.

⁶ Și am văzut un alt înger zburând în partea cea mai înaltă a cerului. El avea o evanghelic veșnică pentru a o vesti tuturor locuitorilor de pe pământ: fiecărei națiuni și fiecărui trib, fiecărei limbi și fiecărui popor. ⁷ El striga cu glas puternic: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-i preamărire căci a venit ceasul judecății lui! Adorați-l pe cel care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor”.

⁸ Și un alt înger, al doilea, l-a urmat, spunând: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, cea care a îmbătat toate popoarele cu vinul furiei desfrânării ei”.

⁹ Apoi a urmat un alt înger, al treilea, spunând cu glas puternic: „Dacă cineva se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, ¹⁰ va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în potirul mâniei lui, și va fi chinuit în foc și pucioasă înaintea îngerilor celor sfinți și înaintea Mielului. ¹¹ Iar fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor. Cei care se închină fiarei și chipului ei și cei care au primit semnul numelui ei nu au tihnă nici ziua, nici noaptea”.

¹² Aceasta este statornicia sfinților, a celor care țin poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

¹³ Atunci, am auzit un glas din cer, spunând: „Scrie! Fericți cei morți, cei care de acum mor în Domnul. Da, fericți, spune Duhul, căci se vor odihni de oboselile lor, căci faptele lor îi urmează”.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 14,7.6

R. Am auzit glasul unei mulțimi de îngeri, în ceruri, spunând: * Temeți-vă de Domnul și dați-i preamărire și adorați-l pe cel care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor, aleluia!

V. Am văzut un înger puternic al lui Dumnezeu zburând în partea cea mai înaltă a cerului, strigând cu glas puternic și zicând: * Temeți-vă.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile sfântului Petru Crisologul*, episcop

(Pred. 108: PL 52, 499-500)

Fii jertfă și preot al lui Dumnezeu

Vă îndemn pentru milostivirea lui Dumnezeu (cf. Rom 12,1). Este Paul cel care cere, ba chiar Dumnezeu este cel care cere, prin Paul, pentru că vrea să fie mai mult iubit decât temut. Dumnezeu cere pentru că vrea să fie nu atât Domn, cât Tată. Dumnezeu cere pentru milostivire, nu pentru a pedepsi cu autoritate.

Ascultă-l pe Domnul care cere: vedeți, vedeți în mine trupul vostru, mădularele voastre, inima voastră, oasele voastre, sângele vostru. Și dacă vă temeți de ceea ce este Dumnezeu, pentru ce nu iubiți măcar ceea ce este al vostru? Dacă vă ascundeți de stăpân, de ce nu apelați la rudă?

Dar poate că vă acoperă de confuzie gravitatea pătimirii pe care mi-ați impus-o. Nu vă fie teamă! Această cruce nu este un bold pentru mine, ci pentru moarte. Aceste cuie nu-mi provoacă atât durere, cât mai mult imprimă mai adânc în mine iubirea față de voi. Aceste răni nu mă fac să gem, ci mai curând vă introduc pe voi în interiorul meu. Trupul meu întins, în loc să mărească durerea, lărgeste spațiile inimii pentru a vă primi. Sângele meu nu este pierdut pentru mine, ci este dăruit ca răscumpărare pentru voi.

Așadar, veniți, întoarceți-vă. Experimentați măcar gingășia mea paternă, care răsplătește răul cu binele, injuriile cu iubirea, rănilor atât de mari cu o dragoste așa de mare.

Dar să-l ascultăm acum pe Apostol: *Vă îndemn*, spune el, *să oferiți trupurile voastre* (Rom 12,1). Apostolul îi vede astfel pe toți oamenii înălțați la demnitatea sacerdotală pentru a oferi trupurile lor ca jertfă vie.

O, demnitate imensă a preoției creștine! Omul a devenit victimă și preot pentru sine însuși. Omul nu caută în afară sa ceea ce trebuie să jertfească lui Dumnezeu, ci poartă cu sine și în sine ceea ce îi jertfește lui Dumnezeu pentru sine. Victima rămâne, fără a se schimba, și preotul rămâne egal cu sine însuși, deoarece victima este jertfită, dar trăiește, iar preotul nu poate să-l dea la moarte pe cel care împlinește jertfa.

Minunată jertfă, cea în care se oferă trupul fără rănirea trupului și sângele fără vărsare de sânge. *Vă îndemn, pentru milostivirea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie* (cf. Rom 12,1).

Fraților, această jertfă este modelată după cea a lui Cristos și corespunde planului pe care el și l-a fixat dinainte, deoarece, pentru a da viață lumii, el a jertfit și

a adus la viață trupul său; cu adevărat, el a făcut trupul său ostie vie, pentru că, ucis fiind, el trăiește. Așadar, în această victimă i se plătește morții prețul său. Însă victima rămâne, victima trăiește și moartea este pedepsită. De aici rezultă că martirii se nasc atunci când mor, încep să trăiască o dată cu sfârșitul, trăiesc atunci când sunt uciși, strălucesc în cer ei, care pe pământ erau considerați stinși.

Fraților, spune el, vă îndemn, pentru milostivirea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă. Acest lucru l-a prezis și profetul: Nu ai voit jertfă nici ofrandă, dar mi-ai dat un trup (cf. Ps 39,7 Vg). Fii, omule, fii jertfă și preot al lui Dumnezeu; nu pierde ceea ce ți-a dat și acordat voința divină. Îmbracă haina sfințeniei. Încinge-te cu brâul castității. Cristos să fie protecția capului tău. Crucea să rămână în apărarea frunții tale. Apropie de pieptul tău sacramentul științei divine. Fă să se înalțe tămâia rugăciunii ca un parfum plăcut. Ia în mână sabia spiritului, fă din inima ta un altar și prezintă astfel lui Dumnezeu cu încredere fermă trupul tău ca victimă.

Dumnezeu caută credința, nu moartea. Îi este sete de rugăciunea ta, nu de sângele tău. Este domolit de voință, nu de moarte.

RESPONSORIUL

Ap 5,9bcd.10a

R. Vrednic ești, Doamne, să primești cartea și să desfăci sigiliile sale, pentru că ai fost înjunghiat * și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, aleluia!

V. Căci ne-ai făcut pe noi, pentru Dumnezeul nostru, o împărăție și preoți. * Și ne-ai.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din

Galileea la Ierusalim, și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, cu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Lucrările pe care eu le săvârșesc în numele Tatălui meu dau mărturie despre mine, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu recunoștință lui Dumnezeu Tatăl, al cărui Miel fără pată a luat asupra sa păcatele lumii, iar nouă ne dăruiește viața:

Izvor al vieții, dă-ne viață!

Dumnezeule, creator al vieții, adu-ți aminte de pătirea și învierea Mielului ucis pe cruce

– și ascultă neîncetat mijlocirea lui pentru noi!

Curăță-ne de aluatul vechi al răutății și al ticăloșiei

– și fă-ne să trăim cu azimele purității și ale adevărului lui Cristos!

Fă-ne astăzi să alungăm de la noi păcatul dezbinării și al invidiei

– și fă-ne mai atenți față de nevoile fraților noștri!

Pune între noi spiritul evangheliei tale,

– ca să umblăm pe calea poruncilor tale, astăzi și întotdeauna!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, harul ca noi, care celebrăm misterul învierii Fiului tău, să ne învrednicim a primi bucuria răscumpărării noastre. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ***Fap 4,11-12*

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Cf. 1Pt 3,21-22a*

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Col 3,1-2*

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugețați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vespelele

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,4-5

Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

V. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia!

Ant. la Magnificat: Eu cunosc oile mele și ele mă urmează; și viață veșnică le dau, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos, care, înviind, a întărit speranța poporului său:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Doamne Isuse, din coasta ta deschisă a izvorât sânge și apă:

– fă ca Biserica să-ți fie mireasă neprihănită!

Supremule păstor, după înviere ți-ai încredințat turma spre păstorie lui Petru, care și-a mărturisit iubirea față de tine:

– sporește neîncetat iubirea și zelul Sfântului Părinte papa **N.**!

Când ucenicii tăi pescuiau în mare, tu le-ai dat să prindă o mulțime de pești:

– trimite lucrători care să continue misiunea lor apostolică!

Pe țărnul mării, tu ai pregătit ucenicilor pâine și pește:

– nu îngădui ca frații noștri să piară de foame din vina noastră!

Isuse, noule Adam și duh dătător de viață, fă-i pe cei răposați asemenea chipului tău,

– ca bucuria ta în ei să fie deplină!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, harul ca noi, care celebrăm misterul învierii Fiului tău, să ne învrednicim a primi bucuria răscumpărării noastre. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeule l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

R. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

14,14–15,4

Timpul secerișului

Eu, Ioan, ^{14,14} am privit și, iată, un nor alb, iar pe nor ședea unul asemenea Fiului Omului, având pe capul său o coroană de aur, iar în mână, o seceră ascuțită. ¹⁵ Din templu a ieșit un alt înger, strigând cu glas puternic către cel care stătea pe nor: „Aruncă-ți secera și seceră, căci a venit ceasul secerișului, iar secerișul pământului este copt”. ¹⁶ Cel care stătea pe nor și-a aruncat secera pe pământ și pământul a fost secerat.

¹⁷ Și a mai ieșit alt înger din templul care este în ceruri, având și el o seceră ascuțită. ¹⁸ Iar un alt înger, cel care are autoritate asupra focului, a ieșit din altar și a strigat cu glas puternic către cel care are secera cea ascuțită, spunând: „Aruncă-ți secera ascuțită și culege

ciorchinii viei pământului, căci strugurii ei s-au copt”.
¹⁹ Atunci, îngerul și-a aruncat secera pe pământ, a cules via pământului și a turnat totul în teasc, a cules via pământului și a turnat totul în teascul cel mare al mănicii lui Dumnezeu. ²⁰ Strugurii au fost striviți în teasc, în afara cetății, și a ieșit sânge din teasc până la zăbalele cailor pe o întindere de o mie șase sute de stadii.

^{15.1} Apoi am văzut în cer un alt semn mare și minunat: șapte îngeri care aveau șapte plăgi, cele din urmă, căci cu ele s-a terminat mânia lui Dumnezeu.

² Și am văzut ceva ca o mare de sticlă amestecată cu foc, iar cei care au învins fiara, chipul ei și numărul numelui ei stăteau în picioare pe marea de sticlă, având harpele lui Dumnezeu. ³ Ei cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, spunând: „Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic! Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme, Doamne, și nu va preamări numele tău? Căci numai tu ești sfânt! Toate națiunile vor veni și se vor prosterna înaintea ta, pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale”.

RESPONSORIUL

Ap 15,3; Ex 15,11

R. Ei cântau cântarea Mielului, spunând: „Mari și minunate sunt lucrările tale Doamne, Dumnezeule atotputernic; * drepte și adevărate sunt căile tale, rege al națiunilor! aleluia!

Ÿ. Cine este ca tine între zei, Doamne? Cine este ca tine, măreț în sfințenie, tu, care faci fapte minunate?
 * Drepte și adevărate.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Sfânta Treime*,
 al sfântului Ilariu, episcop

(Cartea 8, 13-16: PL 10, 246-249)

*Unitatea naturală a credincioșilor în Dumnezeu
prin întruparea Cuvântului și sacramentul Euharistiei*

Dacă este adevărat că *Cuvântul s-a făcut trup* (cf. *In 1,14*) și că noi mâncăm la cina Domnului acest Cuvânt făcut trup, cum să nu fie adevărat că locuiește în noi cu natura sa cel care, făcându-se om, a asumat natura trupului nostru inseparabilă de el și a unit natura trupului său cu natura divină în sacramentul care ne comunică trupul său? În felul acesta, toți suntem una, pentru că Tatăl este în Cristos și Cristos este în noi. Așadar, el însuși este în noi prin trupul său și noi suntem în el, din moment ce ceea ce suntem noi se găsește în Dumnezeu.

Afirmă el însuși în ce măsură suntem în el prin sacramentul împărtășirii cu trupul și sângele său, spunând: *Lumea aceasta nu mă va mai vedea; voi însă mă veți vedea, pentru că eu trăiesc, și voi veți trăi; deoarece eu sunt în Tatăl și voi în mine și eu în voi* (cf. *In 14,19-20*). Dacă voia să se înțeleagă numai unirea morală sau de voință, pentru ce motiv ar fi vorbit de o clasificare sau de o ordine în realizarea acestei unități? El este în Tatăl prin natura divină. Noi suntem în el prin nașterea sa în trup. Apoi, el este în noi prin acțiunea tainică a sacramentelor. Aceasta este credința pe care ne cere să o mărturisim. Conform acestei credințe, se va realiza unitatea perfectă prin intermediul Mijlocitorului. Noi suntem uniți cu Cristos, care este inseparabil de Tatăl. Într-adevăr, Cristos este în Tatăl în mod natural pentru că este născut de el.

Însă, dintr-un anumit punct de vedere, și noi, prin Cristos, suntem în Tatăl în mod natural, deoarece Cristos împărtășește natura noastră umană. Ne explică el însuși cum trebuie înțeleasă această unitate naturală a noastră: *Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el* (*In 6,56*). Nimeni nu va fi în el decât acela în care va veni el însuși, deoarece Domnul asumă în sine numai trupul celui care va primi trupul său.

Sacramentul acestei unități perfecte l-a învățat deja mai sus, spunând: *După cum Tatăl, care este viu, m-a*

trimis pe mine și eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, și cel care va mânca trupul meu va trăi prin mine (In 6,57). El trăiește prin Tatăl, iar noi trăim prin trupul său așa cum el trăiește prin Tatăl.

Trebuie să apelăm la analogii pentru a înțelege acest mister. Viața noastră divină se explică din faptul că în noi, oamenii, devine prezent Cristos, prin trupul său și, prin aceasta trăim acea viață pe care el o are de la Tatăl.

RESPONSORIUL

In 6,56; cf. Dt 4,7

R. Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu * rămâne în mine și eu în el, aleluia!

Ψ. Nu este alt popor, oricât de mare, care să aibă zei atât de aproape cât de aproape este Dumnezeu de noi.
* Rămâne.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ψ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Eu, lumina, am venit în lume pentru ca oricine crede în mine să nu rămână în întuneric, spune Domnul, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne îndreptăm rugăciunile spre Dumnezeu Tatăl, care a orânduit ca Cristos cel înviat să se arate apostolilor:

Luminează-ne, Doamne, cu mărirea lui Cristos!

Dumnezeule, Părintele luminilor, te laudăm astăzi cu recunoștință, pentru că ne-ai chemat la minunata ta lumină,

– ca să dobândim îndurare!

Binecuvântează eforturile familiei umane pentru a-și face viața mai umană;

– purific-o și întărește-o prin puterea Duhului tău!

Dă-ne harul ca astfel să ne dăruim slujirii oamenilor,

– încât însuși neamul omenesc să devină ofrandă plăcută ție!

Revarsă, încă din zori, mila ta asupra noastră,

– pentru ca întreaga zi să ne bucurăm laudându-te!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, viața celor credincioși, mărirea celor smeriți, fericirea celor drepți, privește cu bunățate la cei care te imploră și adapă-i pururi din belșugul darurilor tale pe cei care însetează după făgăduințele dărnicii tale. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ**

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

℣. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1In 5,5-6a*

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Cf. Ef 4,23-24*

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 7,24-27*

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea, el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinoțat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

¶. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Nu l-a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume ca să judece lumea, ci pentru ca lumea să fie mântuită prin el, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, care în Fiul său înviat din morți ne-a deschis viața veșnică:

Prin biruința lui Cristos,

mântuiește-i pe cei pe care i-ai răscumpărat!

Dumnezeul părinților noștri, care l-ai preamărit pe Fiul tău Isus înviindu-l din morți, îndreaptă-ne spre o convertire desăvârșită,

– ca să umblăm în înnoirea vieții!

Tu, care ne-ai dus pe noi, oile rătăcite, la păstorul și purtătorul de grijă al sufletelor noastre,

– păstrează-ne pe toți credincioși sub călăuzirea păstorilor Bisericii!

Tu, care ai ales din poporul evreu pârga ucenicilor Fiului tău,

– dezvăluie fiilor lui Israel împlinirea făgăduinței făcute părinților lor!

Adu-ți aminte de toți cei părășiți, de orfani și de văduve

– și nu-i lăsa singuri pe accia pe care Fiul tău i-a împăcat cu tine prin moartea sa!

Tu l-ai chemat la tine pe Ștefan, care l-a mărturisit pe Cristos cel ce șade de-a dreapta ta:

– primește-i pe frații noștri, care te-au așteptat prin credință și iubire!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, viața celor credincioși, mărirea celor smeriți, fericirea celor drepti, privește cu bunătate la cei care te imploră și adapă-i pururi din belșugul darurilor tale pe cei care însetează după făgăduințele dărniceiei tale. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!

℟. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

15,5–16,21

Cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu

Eu, Ioan, ^{15,5} am văzut: s-a deschis în ceruri templul cortului mărturiei, ⁶ iar din templu au ieșit cei șapte îngeri care aveau cele șapte plăgi. Erau îmbrăcați în în curat, strălucitor și încinși la piept cu cingători de aur. ⁷ Una dintre cele patru ființe le-a dat celor șapte îngeri șapte cupe de aur pline cu mânia Dumnezeului celui viu în vecii vecilor. ⁸ Și s-a umplut templul de fum din gloria lui Dumnezeu și din puterea lui și nimeni nu a putut să intre în templu până când se vor sfârși cele șapte plăgi ale celor șapte îngeri.

^{16,1} Și am auzit un glas puternic din templu, care le spunea celor șapte îngeri: „Mergeți și vărsați cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu pe pământ!”

² Atunci a plecat primul și a vărsat cupa lui pe pământ și a apărut o rană dureroasă și periculoasă pe oamenii care aveau semnul fiarei și s-au închinat chipului ei.

³ Apoi, cel de-al doilea inger a vărsat cupa sa în mare și ea a devenit sânge ca al unui mort și orice suflare de viață a pierit: tot ce era în mare.

⁴ Și al treilea și-a vărsat cupa în râuri și în izvoarele de apă, iar acestea au devenit sânge. ⁵ Atunci, l-am auzit pe îngerul apelor spunând:

„Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt, pentru că ai făcut această judecată.”

⁶ Căci ei au vărsat sângele sfinților și al profeților, iar tu le-ai dat să bea sânge: au meritat-o”.

⁷ Și am auzit altarul spunând:

„Da, Doamne, Dumnezeuule atotputernic, adevărate și drepte sunt judecățile tale!”

⁸ Al patrulea a vărsat cupa pe soare și i s-a dat să-i ardă pe oameni în foc, ⁹ iar oamenii au fost arși de căldura toridă. Dar au rostit blasfemii împotriva numelui lui Dumnezeu care are putere asupra acestor plăgi și nu s-au convertit ca să-l preamărească.

¹⁰ Al cincilea a vărsat cupa sa pe tronul fiarei, iar împărăția ei a fost cuprinsă de întuneric, și oamenii își mușcau buzele de durere. ¹¹ Și au rostit blasfemii împotriva Domnului cerului din cauza durerilor lor și din cauza rănilor lor, dar nu s-au convertit de la faptele lor.

¹² Apoi al șaselea și-a vărsat cupa asupra fluviului cel mare, Eufratul, și apa lui a secat ca să fie pregătită calea regiilor de la răsăritul soarelui. ¹³ Atunci am văzut ieșind din gura dragonului, din gura fiarei și din gura pseudo-profetului trei duhuri necurate ca niște broaște. ¹⁴ De fapt, sunt duhurile diavolilor, făcătoare de semne, care merg să adune regii întregului pământ pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului atotputernic.

¹⁵ „Iată, eu vin ca un hoț. Fericit cel care veghează și își păstrează hainele ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea”.

¹⁶ Și i-a adunat în locul numit în evreiește Armagedon.

¹⁷ Și cel de-al șaptelea și-a vărsat cupa în aer și a venit un glas puternic din templu, de la tron, spunând: „S-a făcut!” ¹⁸ Și au urmat fulgere, glasuri și tunete și s-a produs un cutremur mare, așa cum nu a mai fost de când este omul pe pământ; un așa mare cutremur nu a mai fost! ¹⁹ Iar cetatea cea mare s-a rupt în trei părți, iar cetățile națiunilor s-au prăbușit. Și și-a adus aminte Dumnezeu de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul cu vinul mânici sale aprinse. ²⁰ Atunci, orice insulă a fugit și munții nu au mai fost găsiți. ²¹ Și a căzut din cer peste

oameni o grindină mare, cât un talant fiecare. Dar oamenii au rostit blasfemii împotriva lui Dumnezeu din cauza plăgii grindinei, pentru că plaga aceasta a fost îngrozitoare.

RESPONSORIUL *Mt 24,43a; Ap 16,15a; ITes 5,3a*

R. Dacă ar ști stăpânul casei la ce oră vine hoțul, ar sta de veghe cu siguranță. * Iată, eu vin ca un hoț, spune Domnul, fericit este cel care veghează, aleluia!

Ÿ. Când vor zice unii: „Pace și liniște!”, atunci pe neașteptate va cădea peste ei pieirea. * Iată.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Evangheliei după Ioan*,
al sfântului Augustin, episcop

(Trat. 65, 1-3: CCL 36, 490-492)

Porunca cea nouă

Domnul Isus afirmă că dă o poruncă nouă ucenicilor săi, adică să se iubească reciproc: *Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții* (In 13,34).

Însă această poruncă nu exista oare deja în vechea lege a lui Dumnezeu, care stabilește: *Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși?* (Lev 19,18). Atunci de ce Domnul numește nouă o poruncă ce pare să fie atât de veche? Oare este o poruncă nouă pentru că ne dezbracă de omul vechi pentru a ne îmbrăca în cel nou? Desigur. Îl face nou pe cel care îi dă ascultare sau, mai bine zis, pe cel care i se arată ascultător. Însă iubirea care renaște nu este cea pur umană. Este cea pe care Domnul o deosebește și o califică prin cuvintele: *Așa cum eu v-am iubit pe voi* (In 13,34).

Aceasta este iubirea care ne reînnoiește, pentru că devenim oameni noi, moștenitori ai noii alianțe, cântători ai unui cântec nou. Fraților preaiubiți, această iubire i-a reînnoit pe dreptii din vechime, pe patriarhi și pe profeți, așa cum i-a reînnoit apoi pe apostoli. Această iubire reînnoiește și acum toate popoarele și formează

din tot neamul omenesc, răspândit pe pământ, un popor nou, trup al noii mirese a Fiului unu-născut al lui Dumnezeu, despre care se vorbește în *Cântarea Cântărilor*: *Cine este cea care se ridică strălucind de frumusețe?* (cf. *Ct* 8,5). Desigur că strălucește de frumusețe, pentru că a fost reînnoită. De către cine dacă nu de porunca cea nouă?

Pentru aceasta mădularele au grijă unul de altul; dacă un mădular suferă, suferă toate împreună cu el, și dacă unul este onorat, toate se bucură împreună cu el (cf. *1Cor* 12,25-26). Ascultă și pun în practică această învățătură a Domnului: *Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții* (*In* 13,34), însă nu cum se iubesc cei care se seduc, nici cum se iubesc oamenii numai pentru faptul că sunt oameni, ci așa cum se iubesc cei care sunt dumnezei și fii ai Celui Preaînalt, pentru a fi frați ai unicului Fiu al său, iubindu-se reciproc cu aceea iubire cu care el însuși i-a iubit pe oameni, frații săi, pentru a-i putea conduce acolo unde dorința va fi săturată cu bunuri (cf. *Ps* 102,5). Dorința va fi pe deplin îndestulată, atunci când Dumnezeu va fi totul în toți (cf. *1Cor* 15,28).

Aceasta este iubirea care ni-l dăruiește pe acela care a recomandat: *Să vă iubiți unii pe alții așa cum eu v-am iubit pe voi* (*In* 13,34). Deci, pentru acest scop ne-a iubit, pentru ca și noi să ne iubim reciproc. Ne iubea și, de aceea, a voit să fim legați printr-o iubire reciprocă, pentru a fi trupul Capului suprem și mădulare unite de o legătură așa de dulce.

RESPONSORIUL

In 4,21; *Mt* 22,40

R. Avem această poruncă de la Dumnezeu: * Cine îl iubește pe Dumnezeu să-l iubească și pe fratele său, aleluia!

V. În aceste două porunci este cuprinsă toată Legea și Profeții. * Cine.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Nu este ucenicul mai mare decât învățătorul său, dar va fi desăvârșit dacă va fi ca învățătorul său, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care l-a pus pe Cristos spre învierea fiilor săi, și să-l rugăm:
Domnul Isus să fie viața noastră!

Prin stâlpul de foc ai luminat poporul tău în pustiu:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi lumina vieții!
Prin glasul lui Moise, ai dat învățătură poporului tău pe munte:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi cuvântul vieții!

Prin darul manei, ai hrănit poporul tău pelerin:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi pâinea vieții!
Tu ai dat de băut poporului tău scoțând apă din stâncă:
– prin învierea Fiului tău, dăruiește-ne astăzi duhul vieții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu reînnoiești firea omenească dându-i o demnitate mai mare decât aceea pe care a avut-o la început; privește la taina negrăită a iubirii tale și păstrează-i neconținut în darurile bunăvoinței și binecuvântării tale pe aceia pe care i-ai renăscut prin sacramentul Botezului. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-14

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a

eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

℣. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

IPt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos, care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

℣. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Eu sunt păstorul oilor; am venit ca ele să aibă viață și s-o aibă din belșug, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne bucurăm în Cristos, pe care Tatăl l-a rânduit temei al întregii noastre speranțe și al învierii morților, și să-l rugăm:

Rege al mării, ascultă-ne!

Doamne Isuse, care prin propriul tău sânge și prin înviere ai intrat în sfânta sfintelor,

— du-ne cu tine în gloria Tatălui!

Tu, care, prin învierea ta, i-ai întărit în credință pe ucenici și i-ai trimis în lume,

– fă ca episcopii și preoții să fie crainici fideli ai evangheliei tale!

Tu, care, prin învierea ta, ai devenit pacea și împăcarea noastră,

– fă ca cei botezați să se unească în comuniune desăvârșită de credință și iubire!

Tu, care, prin învierea ta, l-ai vindecat pe ologul de la poarta templului,

– privește la toți cei infirmi și arată în ei gloria ta!

Tu, care te-ai făcut pârga morții și a învierii,

– fă-i părtași de gloria ta pe cei care au nădăjduit în tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu reînnoiești firea omenească dându-i o demnitate mai mare decât aceea pe care a avut-o la început; privește la taina negrăită a iubirii tale și păstrează-i neconținut în darurile bunăvoinței și binecuvântării tale pe aceia pe care i-ai renăscut prin sacramentul Botezului. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

V. De învierea ta Cristoase, aleluia!

R. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

17,1-18

Babilonul cel mare

Eu, Ioan, am văzut, ¹ și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe și a vorbit cu mine,

spunându-mi: „Vino, îți voi arăta judecata desfrânatei celei mari care stă pe ape multe,² cu care s-au desfrânat regii pământului, iar locuitorii de pe pământ s-au îmbătat cu vinul desfrânării ei”.³ Și m-a dus în duh într-un pustiu. Am văzut acolo o femeie așezată pe o fiară de un roșu aprins, acoperită cu nume de blasfemie, având șapte capete și zece coarne.⁴ Iar femeia era îmbrăcată în purpură și în roșu aprins, împodobită cu aur, cu pietre prețioase și mărgăritare. Avea în mână un potir de aur plin cu ororile și necurățiile desfrânării sale.⁵ Pe frunte avea scris un nume misterios: „Babilonul cel mare, mama desfrânatelor și nelegiuirilor pământului”.

⁶ Și am văzut femeia îmbătată de sângele sfinților și de sângele martirilor lui Isus. Și mult m-am mirat când am văzut-o.⁷ Dar îngerul mi-a zis: „De ce te miri? Îți voi spune misterul femeii și al fiarei care o poartă, care are șapte capete și zece coarne.⁸ Fiara pe care ai văzut-o era și nu mai este. Se va ridica din abis ca să meargă spre pieire. Iar locuitorii pământului, al căror nume nu a fost scris în cartea vieții de la întemeierea lumii, vor fi cuprinși de uimire văzând fiara care era și nu mai este, dar va veni din nou.⁹ Aici trebuie o minte care să aibă înțelepciune! Cele șapte capete sunt șapte munți pe care era așezată femeia. Mai sunt și șapte regi.¹⁰ Cinci au căzut, unul este, celălalt încă nu a venit, iar când va veni trebuie să rămână puțin.¹¹ Fiara, care era și care nu mai este, este chiar ca al optulea rege. El este dintre cei șapte și merge spre pieire,¹² iar cele zece coarne pe care le-ai văzut sunt zece regi care n-au primit încă regatul, însă vor primi autoritatea regească pentru o oră împreună cu fiara.

¹³ Aceștia au un singur gând: să dea puterea și autoritatea lor fiarei.¹⁴ Ei vor duce război împotriva Mielului, dar Mielul îi va învinge, pentru că este Domnul domnilor și Regele regilor, și cei care sunt împreună cu el sunt aleși, chemați și credincioși”.

¹⁵ Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut și pe care stă desfrânata sunt popoare și mulțimi, națiuni și limbi.

¹⁶ Cele zece coarne pe care le-ai văzut și fiara o vor urî

deopotrivă, o vor jefui și o vor lăsa goală, vor devora carnea ei și o vor arde în foc, ¹⁷ pentru că Dumnezeu le-a pus în inimă să-i îndeplinească planul și, făcând același plan, să dea autoritatea lor fiarei până când vor fi împlinite cuvintele lui Dumnezeu. ¹⁸ Iar femeia pe care ai văzut-o este cetatea cea mare, care are autoritate peste regii pământului”.

RESPONSORIUL

Ap 17,14; 6,2b

R. Regii pământului vor duce război împotriva Mielului, dar Mielul îi va învinge; * pentru că el este Domnul domnilor și Regele regilor, aleluia!

V. I s-a dat o coroană și a pornit învingător ca să învingă, * pentru că.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către corinteni*,
a sfântului Clement I, papă

(Cap. 36, 1-2; 37-38: Funk 1, 107-109)

Multe cărări, o singură cale

Praiubiților, calea pe care găsim mântuirea este Isus Cristos, preotul jertfei noastre, apărător și sprijin al slăbiciunii noastre.

Prin el, privim înălțimea cerurilor, prin el, noi contemplăm chipul preacurat și sublim al lui Dumnezeu, prin el, au fost deschiși ochii inimii noastre, prin el, înfloresc în lumină mințile noastre insensibile și întunecate, prin el, Domnul a voit să gustăm știința nemuritoare. *El, fiind strălucirea gloriei lui Dumnezeu, este cu atât mai presus de îngeri, cu cât a moștenit un nume mai deosebit decât al lor* (cf. *Evr* 1,3-4).

Așadar, fraților, să luptăm cu toate forțele sub poruncile sale sfinte și perfecte.

Să privim soldații care slujesc sub comandanții noștri, cu câtă disciplină, docilitate și supunere îndeplinesc ordinele primite! Nu toți sunt comandanți supremi, sau comandanți peste o mie, peste o sută sau peste cincizeci

de soldați și așa mai departe. Însă fiecare în rangul său îndeplinește ceea ce este poruncit de rege și de comandanții superiori. Cei mari nu pot să stea fără cei mici, nici cei mici nu pot să stea fără cei mari. Unii se află amestecați cu ceilalți, de aici rezultă utilitatea reciprocă.

Ca exemplu să ne folosească trupul nostru. Capul nostru fără picioare nu este nimic, ca și picioarele fără cap. Chiar și măduarele cele mai mici ale trupului nostru sunt necesare și folositoare pentru întregul organism. Ba, mai mult, toate se acordă și se supun aceluiași scop care este mântuirea întregului trup.

Tot ceea ce noi suntem în totalitatea trupului nostru rămânem în Isus Cristos. Fiecare să fie supus aproapelui său, conform cu darul harului acordat lui.

Cel puternic să se îngrijească de cel slab, cel slab să-l respecte pe cel puternic. Cel bogat să-l ajute pe cel sărac, cel sărac să-l laude pe Dumnezeu, pentru că i-a acordat harul să existe cineva care vine în ajutorul lipsurilor sale. Cel înțelept să-și arate înțelepciunea sa nu prin cuvinte, ci prin fapte bune. Cel umil să nu dea mărturie despre sine însuși, ci să-i lase pe alții să dea mărturie despre el. Cel care este curat cu trupul să nu se laude, ci să-i recunoască meritul celui care îi acordă darul stăpânirii de sine.

Așadar, fraților, să luăm în considerare din ce materie suntem făcuți, cine suntem și cu ce natură am intrat în lume. Cel care ne-a creat și plămuit ne-a introdus în lumea sa, făcându-ne să ieșim dintr-o noapte lugubră. El ne-a înzestrat cu bunuri mari încă mai înainte de a ne naște.

Prin urmare, primind toate lucrurile de la el, trebuie să-i mulțumim pentru toate. Lui să-i fie glorie în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Col 1,18; 2,12b.9-10.12a

R. El este capul trupului, al Bisericii; el este începutul, primul născut dintre cei morți. * În el ați fost înviați, prin credință, împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți, aleluia!

☩. În el locuiește toată plinătatea dumnezeirii, trupește, și voi ați fost copleșiți de plinătatea lui, înmormântați cu el în Botez. * În el.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Benedictus: Mă duc să vă pregătesc un loc. Și iarăși vă voi lua la mine, pentru ca unde sunt eu să fiți și voi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Cristos prin Duhul Sfânt și va da viață și trupurilor noastre muritoare. De aceea, să-l rugăm:

Dă-ne viață, Doamne, prin Duhul Sfânt!

Părinte sfânt, care ai primit jertfa de ardere de tot a Fiului tău, înviindu-l din morți,

– primește ofranda noastră de astăzi și călăuzește-ne spre viața veșnică!

Privește astăzi cu bunătate la lucrările noastre,

– ca să fie spre mărirea ta și spre sfințirea tuturor!

Munca noastră, astăzi, să nu fie zadarnică, ci să slujească tuturor oamenilor,

(Dă-ne viață, Doamne, prin Duhul Sfânt!)

- și ajută-ne ca, lucrând astfel, să ajungem în împărăția ta!
- Deschide-ne astăzi ochii și inima către frații noștri,
- ca să ne iubim și să ne slujim unii pe alții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești izvorul libertății și mântuirii noastre. Ascultă glasul celor care te imploră și, după cum i-ai răscumpărat prin vărsarea sângelui Fiului tău, dă-le harul să trăiască prin tine și să se bucure neîncetat de ocrotirea ta. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32-36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 3,27-28

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1Cor 5,7-8*

Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiuirii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 5,8-10*

Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Păstorul cel bun și-a dat viața pentru oile sale, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, izvorul vieții și începutul a toată puterea, și să-l rugăm:

Doamne, instaurează în lume împărăția ta!

Isuse, Mântuitorule, care ai fost dat morții în trup, dar ai înviat în Duhul Sfânt,

– dă-ne harul ca, murind pentru păcat, să trăim prin Duhul Sfânt!

Tu, care i-ai trimis pe ucenici în lumea întreagă pentru a propovădui evanghelia la toată făptura,

– dăruiește-le vestitorilor evanghelici harul să trăiască din Duhul tău Sfânt!

(Doamne, instaurează în lume împărăția ta!)

Ție ți-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ, ca să dai mărturie despre adevăr;

– păstrează în spiritul adevărului inimile celor care ne conduc!

Tu, care faci toate noi și ne poruncești să așteptăm în priveghere împărăția ta,

– dă-ne harul ca, așteptând cu dor un cer nou și un pământ nou, să muncim cu mai multă râvnă în lumea de acum!

Tu, care ai coborât în iad pentru ca și celor morți să le fie vestită bucuria evanghelici,

– fii tu însuși bucuria și speranța glorioasă a celor răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu ești izvorul libertății și mântuirii noastre. Ascultă glasul celor care te imploră și, după cum i-ai răscumpărat prin vărsarea sângelui Fiului tău, dă-le harul să trăiască prin tine și să se bucure neîncetat de ocrotirea ta. Prin Domnul.

SÂMBĂȚĂ

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!

R. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

18,1-20

Distrugerea Babilonului

Eu, Ioan, ¹ am văzut un alt înger care cobora din cer și avea o mare putere, iar pământul s-a luminat de gloria lui. ² El a strigat cu glas puternic, spunând:

„A căzut, a căzut Babilonul cel mare și a devenit o locuință a diavolilor, închisoare a oricărui duh necurat, închisoare a oricărei păsări necurate, închisoare a oricărui animal necurat și urât.

³ Pentru că din vinul furiei desfrânării sale s-au îmbătat toate neamurile și regii pământului s-au desfrânat cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit prin puterea senzualității sale”.

⁴ Apoi am auzit un alt glas din cer, spunând: „Ieșiți dintr-însa, voi, poporul meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu trebuiaască să primiți o parte din plăgile ei.

⁵ Pentru că păcatele ei au ajuns până la cer, iar Dumnezeu și-a amintit de nelegiuirile ei.

⁶ Răsplățiți-o cum v-a răsplătit ea și dați-i de două ori îndoit, după faptele ei. În potirul în care v-a turnat, turnați-i îndoit.

⁷ Pe cât s-a preamărit pe sine și s-a desfrânat, pe atât dați-i chin și jale.

Căci spune și inima sa:

«Stau ca o regină și văduvă nu sunt și jale nu voi mai vedea».

⁸ Pentru aceasta, într-o singură zi, vor veni plăgile peste ea: moarte, jale și foamete și va fi mistuită de foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu care a judecat-o”.

⁹ Iar regii pământului, care s-au desfrânat și s-au desfătat cu ea, vor plânge și-și vor bate pieptul când vor vedea fumul arderii ei, ¹⁰ vor sta deoparte de frică din cauza chinurilor ei și vor zice:

„Vai! Vai! Tu, cetatea cea mare,
 Babilon, cetatea cea puternică!
 Într-un singur ceas a venit peste tine judecata!”

¹¹ Iar negustorii pământului vor plânge și vor jeli din cauza ei pentru că nimeni nu le va mai cumpăra marfa, ¹² marfa de aur și de argint, de pietre prețioase și de mărgăritare; de în fin și de mătase și de țesături roșii; de lemn parfumat și de obiecte de fildeș; obiecte din lemn prețios, de bronz, de fier și de marmură; ¹³ scoarță și mirodenii, tămâie, miresme și smirnă; vin și untdelemn; făină și cereale, vite și oi, cai și căruțe; sclavi și suflete de oameni.

¹⁴ Roadele pe care le-a dorit sufletul tău s-au dus de la tine.

Orice lux și strălucire
 a pierit de la tine
 și niciodată nu se vor mai găsi.

¹⁵ Negustorii acestor lucruri, care s-au îmbogățit de pe urma ei, stau departe de frică din cauza chinului ei, plâng și jelesc, ¹⁶ spunând:

„Vai! Vai! Tu, cetatea cea mare,
 care te îmbrăcai în in fin,
 în purpură și haine roșii,
 care te împodobeai cu aur,
 cu pietre prețioase și mărgăritare,

¹⁷ într-un singur ceas s-au pierdut toate aceste bogății!”

Toți cârmacii și toți care navighează, marinarii și toți care lucrează pe mare stăteau departe ¹⁸ și, văzând fumul arderii ei, strigau astfel: „Care cetate era asemenea cetății celei mari?” ¹⁹ Își puneau praf pe cap și strigau plângând și jelind:

„Vai! Vai! Cetatea cea mare
 din abundența căreia s-au îmbogățit
 toți cei care au corăbii pe mare,
 într-un singur ceas a devenit pustiu.

²⁰ Bucură-te, cerule, din cauza ei și voi, sfinților, apostolilor și profeților, pentru că Dumnezeu v-a făcut dreptate, judecând-o!”

RESPONSORIUL

*Is 52,11b.12b;
Jer 51,45 (cf. Ap 18,4)*

R. Ieșiți din Babilon, purificați-vă, voi, care purtați vasele Domnului, pentru că Domnul merge înaintea voastră, * și vă va aduna pe voi, Dumnezeul lui Israel, aleluia!

Ÿ. Ieșiți din Babilon, poporul meu; fiecare să-și mântuiască sufletul de mâna furicii Domnului, * și vă va aduna.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul la Scrisoarea către Romani*,
a sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cap. 15, 7: PG 74, 854-855)

*Întreaga lume a fost mântuită
prin revărsarea milostivirii lui Dumnezeu,
care ajunge la toți oamenii*

Noi, cei mulți, formăm un singur trup și suntem mădulare unii pentru alții, legându-ne de Cristos în unitate prin legătura dragostei: *El a făcut din două una și a dărmănat zidul despărțitor, desființând în trupul său ura, legea poruncilor cu prescrierile ei (Ef 2,14-15)*. Așadar, trebuie ca toți să avem aceleași sentimente. Dacă un mădular suferă, toate mădularele suferă, și dacă un mădular este onorat, toate mădularele se bucură.

De aceea, spune el, primiți-vă unii pe alții după cum și Cristos v-a primit pe voi spre gloria lui Dumnezeu (Rom 15,7). Ne vom primi reciproc dacă vom căuta să avem aceleași sentimente, suportând fiecare povara celui-lalt și păstrând *unitatea duhului în legătura păcii (Ef 4,3)*. În același fel ne-a primit Dumnezeu pe noi în Cristos. Într-adevăr, spune adevărul cel care a zis: *Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât l-a dat pe Fiul său pentru noi (cf. In 3,16)*. Cristos a fost jertfit pentru viața tuturor și toți am fost transferați din moarte la viață și răscumparați din moarte și din păcat. Cristos a devenit slujitorul celor circumciși pentru a demonstra fidelitatea lui Dumnezeu. Într-adevăr, Dumnezeu promisese

strămoșilor evreilor că va binecuvânta descendența lor și o va înmulți ca stelele cerului. Pentru aceasta, Dumnezeu, Cuvântul care creează și păstrează orice lucru creat și dă tuturor mântuirea sa divină, s-a făcut om și a apărut în mod vizibil ca om. A venit în această lume în trup nu pentru a fi slujit, ci, mai curând, așa cum spune el însuși, pentru a sluji și a-și da viața pentru răscumărarea tuturor.

A afirmat cu tărie că a venit tocmai pentru a împlini promisiunile făcute lui Israel. Într-adevăr, el a spus: *Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel* (Mt 15,24). Pe drept, Paul spune că Cristos a fost slujitor al celor circumciși pentru a ratifica promisiunile făcute părinților. Unul-născut a fost jertfit de Dumnezeu Tatăl pentru ca păgânii să obțină milostivire și să-l glorifice drept creator și păstor al tuturor, mântuitor și răscumărător. Milostivirea divină a fost extinsă la toți, și la păgâni, și astfel, misterul înțelepciunii în Cristos nu a deviat de la scopul său de bunătate. În locul celor care erau decăzuți, a fost mântuită, prin milostivirea lui Dumnezeu, întreaga lume.

RESPONSORIUL

Fap 13,46-47

R. Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu, dar pentru că voi îl respingeți și nu vă considerați vrednici de viața veșnică, * iată ne întoarcem spre păgâni, aleluia!

V. Așa ne-a poruncit nouă Domnul: te-am pus pe tine ca lumină a națiunilor, * iată.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar,

fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

℣. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Când se va arăta mai-marele păstorilor, veți primi cununa neveștejită a gloriei, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu evlavie pe Cristos, care ne-a arătat viața cea veșnică:

Învierea ta, Doamne, să reverse har asupra noastră!
Păstorule veșnic, privește la turma ta, care se trezește din somn,

– și dă-ne hrana îmbelșugată a cuvântului tău și a pâinii vieții!

Nu îngădui să ne răpească vreun lup ori să ne ducă la picire vreun năimit,

– ci fă să ascultăm cu fidelitate glasul tău!

Tu, care conlucrezi pretutindeni cu propovăduitorii tăi și le întărești cuvântul,

– fă să vestim astăzi învierea ta prin purtări și prin trăire!
Fii tu însuși bucuria noastră, pe care nimeni nu o ia de la noi,

– pentru ca, eliberați de tristețea păcatului, să năzuim spre viața veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin tainele pascale oferi cu îndurare și permanent lumii darurile cerești, arată-te pururea milostiv față de Biserica ta, pentru că ea, prin păzirea actuală a poruncilor tale, să înainteze spre viața veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,10-11

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,20-22

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,14-15

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A V-A A PAȘTELUI

Săptămâna I a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 467.

Ant. 1 Ridicarea mâinilor mele să fie ca jertfa de seară, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 939.

Ant. 2 Ai scos din temniță sufletul meu, ca să laud numele tău, aleluia!

Ant. 3 Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut pentru toți cei care ascultă de el izvor de mântuire veșnică, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveați parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ÿ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat:

Anul A

Mă voi duce să vă pregătesc un loc, voi veni iarăși și vă voi lua la mine, pentru ca acolo unde sunt eu să fiți și voi, aleluia!

Anul B

Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl meu este viticul-torul. Orice mlădiță care aduce rod el o curăță ca să dea și mai mult rod, aleluia!

Anul C

Acum a fost preamărit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preamărit în el, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Invocându-l pe Cristos, viața și învierea noastră, să-l implorăm cu credință:

*Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu,
ocrotește poporul tău!*

Te rugăm, Cristoase, pentru Biserica ta catolică:

– sfințește-o, pentru ca împărăția ta să se răspândească printre neamuri!

Te implorăm pentru cei apăsați de boală, de mâhnire, de exil și de robie,

– ca să primească mângâiere și ajutor!

Te rugăm pentru cei care s-au abătut de la căile tale,

– ca să primească harul iertării tale și bucuria unei vieți noi!

Isuse, mântuitorul nostru, care ai fost răstignit și ai înviat și vei veni să judeci lumea,

– fii îndurător cu noi, păcătoșii!

Te rugăm pentru toți cei care trăiesc în această lume

– și pentru toți cei care au plecat de la noi în speranța învierii!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice veșnice Dumnezeule, actualizează ne-conținut în noi sacramentul pascal, pentru ca cei pe care ai binevoit să-i reînnoiești prin sfântul Botez, întăriți de ajutorul tău, să aducă multe roade și, astfel, întăriți de tine, să ajungă la bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

☩. A înflorit trupul meu, aleluia!

☩. Și în duhul meu îi mulțumesc lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

18,21–19,10

Vestirea nunții Mielului

^{18,21} Atunci, un înger puternic a ridicat o piatră cât o piatră de moară mare și a aruncat-o în mare, zicând:

„Cu aceeași forță va fi aruncat
Babilonul, cetatea cea mare,
și nu va mai fi găsit.

²² Și glasul cântăreților din harpă și al muzicanților,
al flautiștilor și trompetiștilor
nu se va mai auzi în tine niciodată.

Și nici un meșteșugar de nici o meserie
nu se va mai găsi în tine,
iar huruitul morii
nu se va mai auzi în tine.

²³ Lumina candeliei

nu va mai licări în tine.

Glasul mirelui și al miresei
nu se va mai auzi niciodată în tine,

pentru că negustorii tăi
erau puternicii pământului,
pentru că, prin farmecele tale,
au fost ademenite toate națiunile.

²⁴ Pentru că în tine a fost găsit
sângele profeților și al sfinților
și al tuturor celor care au fost înjunghiați pe pământ”.

^{19,1} După aceea, am auzit ca un glas puternic al unei
mari mulțimi, care spune, în cer:

„Aleluia!

Mântuirea, gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru,

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte. El a judecat-o pe desfrânata cea mare, care, prin desfrânarea ei, a corupt pământul și a răzbunat sângele slujitorilor săi din mâinile ei”.

³ Și au zis a doua oară:

„Aleluia!

Și fumul ei se ridică în vecii vecilor”.

⁴ Atunci, cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru ființe s-au aruncat la pământ și l-au adorat pe Domnul care șade pe tron, spunând:

„Amin. Aleluia!”

⁵ Și a ieșit un glas de la tron, spunând:

„Lăudați-l pe Dumnezeu nostru,

toți slujitorii lui,

și voi, cei care vă temeți de el,

mici și mari!”

⁶ Și am auzit ceva ca glasul unei mulțimi numeroase, ca glasul unor ape multe și ca sunetul unui tunet puternic, spunând:

„Aleluia!

Pentru că și-a început domnia

Domnul, Dumnezeu nostru, Cel Atotputernic,

⁷ să ne bucurăm și să ne veselim

și să-l preamărim,

pentru că a început nunta Mielului,

iar mireasa lui s-a pregătit.

⁸ Și i s-a dat ei să se îmbrace

cu in fin, strălucitor, imaculat.

Căci inul fin sunt faptele drepte ale sfinților”.

⁹ Și mi-a zis: „Scrie: fericiți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului”. Apoi mi-a zis: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu”. ¹⁰ Atunci, am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Vezi, să nu faci asta! Sunt și eu un slujitor împreună cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu să i te închini”. De fapt, mărturia lui Isus este duhul profeției.

RESPONSORIUL Cf. Ap 14,2; 19,6; 12,10; 19,5

R. Am auzit un glas din cer, ca un glas de tunet puternic: Dumnezeu nostru cel atotputernic a primit stăpânirea; * căci a venit tăria și puterea Unsului său, aleluia!

Ÿ. A ieșit un glas de la tron spunând: Lăudați-l pe Dumnezeu nostru, toți slujitorii lui și toți cei care vă temeți de el, mici și mari, * căci.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Maxim de Torino, episcop

(Pred. 53, 1-2.4: CCL 23, 214-216)

Cristos este ziua

Învierea lui Cristos deschide iadul. Neofiții Bisericii reînnoiesc pământul. Duhul Sfânt deschide cerurile. Iadul, deschis larg, îi înapoiază pe cei morți. Pământul reînnoit înflorește cu cei înviați ai săi. Cerul deschis îi primește pe cei care urcă în el.

Și tâlharul intră în paradis, în timp ce trupurile sfinților își fac intrarea în cetatea sfântă. Morții se întorc între cei vii; în virtutea învierii lui Cristos, toate elementele se înalță la o demnitate mai mare.

Iadul îi înapoiază paradisului pe cei pe care îi ținea prizonieri. Pământul îi trimite în cer pe cei pe care îi ascundea în adâncurile sale. Cerul îi prezintă Domnului pe cei pe care îi găzduiește. În virtutea unicei și identicei pătimiri a Domnului, sufletul se înalță din abisuri, este eliberat de pământ și așezat în ceruri.

Într-adevăr, învierea lui Cristos este viață pentru cei răposați, iertare pentru păcătoși, glorie pentru sfinți. De aceea, David invită toate creaturile să se bucure de învierea lui Cristos, îndemnându-i pe toți să se bucure mult în ziua Domnului.

Lumina lui Cristos este zi fără noapte, zi care nu are apus. Apostolul spune că această zi este Cristos: *Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape* (Rom 13,12). El spune: *pe sfârșite*; nu spune că trebuie să vină, pentru a te face să înțelegi că, atunci când Cristos te luminează

cu lumina sa, trebuie să îndepărtezi de la tine întunericul diavolului, să sfărâmi lanțul întunecat al păcatului, să risipești cu această lumină negura de odinioară și să sufoci în tine incitățile ce duc la delict.

Acastă zi este însuși Fiul, asupra căruia Tatăl, care este ziua fără început, face să strălucească soarele divinității sale. Ba chiar voi spune că el însuși este ziua care a vorbit prin Solomon: *Eu am făcut în așa fel încât să răsară în cer o lumină care nu dispare (Sir 24,6 Vg)*. Așadar, așa cum după ziua cerului nu urmează noaptea, tot așa, întunericul păcatului nu poate să urmeze dreptății lui Cristos. Într-adevăr, ziua cerului strălucește în veci, lumina sa orbitoare nu poate să fie acoperită de nici o întunecime. Același lucru trebuie spus despre lumina lui Cristos, care strălucește mereu în strălucirea sa radioasă, fără a putea fi împiedicată de nici o întunecime. Pe bună dreptate, evanghelistul Ioan spune: *Lumina strălucește în întuneric, dar întunericul n-a cuprins-o (cf. In 1,5)*.

Prin urmare, fraților, trebuie să ne bucurăm cu toții în această zi sfântă. Nimeni nu trebuie să se sustragă bucuriei comune din cauza păcatelor care încă mai apasă asupra conștiinței sale. Nimeni să nu fie reținut să participe la rugăciunile comune din cauza păcatelor grave care încă îl oprină. Chiar dacă este păcătos, în această zi nimeni nu trebuie să-și piardă speranța iertării. Într-adevăr, avem o dovadă care nu este mică: dacă tâlharul a obținut paradisul, de ce nu ar putea creștinul să obțină iertarea?

RESPONSORIUL

Ps 18 (19),7a

R. Strălucirea ta, Doamne, este mai presus de frumusețea stelelor. * Strălucirea ta este mai presus de nori și numele tău rămâne în veci, aleluia!

V. Răsare la un capăt al cerului și îl străbate până la celălalt capăt. * Strălucirea ta este mai presus de nori și numele tău rămâne în veci, aleluia!

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 475.

Ant. 1 Cel care însetează va primi în dar apa vieții, aleluia!

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Adorați-l pe Domnul, care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor, aleluia!

Ant. 3 Vor tresălta cei credincioși în slavă, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el, că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, îndură-te de noi. * Aleluia, aleluia! Cristoase.

Ÿ. Tu, care ai înviat din morți. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la Benedictus

Anul A

Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine, aleluia!

Anul B

Cine rămâne în mine și eu în el acela aduce mult rod, spune Domnul, aleluia!

Anul C

Poruncă nouă vă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții precum eu v-am iubit pe voi, spune Domnul, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-I rugăm pe Cristos, izvorul vieții, pe care Dumnezeu l-a înviat și care ne va învia și pe noi prin puterea sa:

Cristoase, viața noastră, mântuiește-ne!

Cristoase, lumina ce strălucește risipind întunericul, tu ești stăpânul vieții și sfințitorul celor care mor:

- dă-ne harul să trăim această zi laudându-te pe tine!
- Doamne, tu ai străbătut calea pătimirii și a crucii:
- dă-ne harul ca, suferind și murind împreună cu tine, să și înviem împreună cu tine!

Cristoase, Fiul Tatălui, învățătorul și fratele nostru, tu ne-ai făcut împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru:

- dă-ne harul să-ți aducem cu bucurie jertfă de laudă!
- Rege al mării, noi așteptăm ziua arătării tale:
- ca să contemplăm fața ta și să fim făcuți asemenea ție!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice veșnice Dumnezeule, actualizează neconținut în noi sacramentul pascal, pentru ca cei pe care ai binevoit să-i reînnoiești prin sfântul Botez, întăriți de ajutorul tău, să aducă multe roade și, astfel, întăriți de tine, să ajungă la bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ**

Cf. 1Cor 15,3b-5

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Ef 2,4-6*

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Rom 6,4*

Așadar, am fost înmormâțați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut scară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 467.

Ant. 1 A înviat Domnul și șade la dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 953.

Ant. 2 Dumnezeu ne-a scos de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului său, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! Domnul nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm slavă, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Evr 10,12-14*

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând

de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a înviat cu adevărat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Și i s-a arătat lui Simon. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Magnificat*

Anul A

Doamne, arată-ni-l pe Tatăl și ne este de ajuns! Isus i-a spus: De atâta timp sunt cu voi și tu nu m-ai cunoscut, Filip? Cine m-a văzut pe mine l-a văzut pe Tatăl. Aleluia!

Anul B

Prin aceasta este preamărit Tatăl meu, ca voi să aduceți rod îmbelșugat și să fiți ucenicii mei, aleluia!

Anul C

Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Cristos Domnul, care a murit și a înviat și mijlocește pururi pentru noi:

Rege biruitor, ascultă-ne!

Cristoase, lumina și mântuirea tuturor neamurilor,

– revarsă focul Duhului tău asupra noastră, care vestim învierea ta!

Fă ca poporul lui Israel să-l recunoască în tine pe Mesia în care și-a pus speranța

– și tot pământul să se umple de cunoașterea măririi tale!

Păstrează-ne în comuniunea sfinților tăi

– și dă-ne harul să ne odihnim de ostenele noastre împreună cu ei!

Tu, care ai biruit moartea vrăjmașă, zdrobește-l în noi pe vrăjmașul tău,

- ca să trăim pentru tine, biruitorul cel fără de moarte!
- Cristoase, Mântuitorule, care, făcându-te ascultător până la moarte, ai fost înălțat la dreapta Tatălui,
- primește-i cu bunătate pe frații tăi în împărăția mării tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice veșnice Dumnezeule, actualizează neconținut în noi sacramentul pascal, pentru ca cei pe care ai binevoit să-i reînnoiești prin sfântul Botez, întăriți de ajutorul tău, să aducă multe roade și, astfel, întăriți de tine, să ajungă la bucuriile vieții veșnice. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

☩. Inima mea și trupul meu, aleluia!

℞. Vor tresălta în Dumnezeul cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

19,11-21

Victoria Cuvântului lui Dumnezeu

Eu, Ioan, ¹¹ am văzut cerul deschis. Și, iată, un cal alb; cel care ședea pe el este numit „Credincios” și „Vrednic de crezare”. El judecă și luptă cu dreptate. ¹² Ochii lui sunt ca flacăra focului, iar pe cap are multe cununi împărătești. El are un nume scris, pe care nimeni nu-l cunoaște în afară de el. ¹³ Este îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, iar numele lui este „Cuvântul lui Dumnezeu”. ¹⁴ Oștirile din cer, îmbrăcate cu in fin, alb imaculat, îl urmează pe cai albi. ¹⁵ Din gura lui iese o sabie

ascuțită ca să lovească națiunile cu ea. El le va conduce cu un toiag de fier și va stoarce teasca vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu cel atotputernic. ¹⁶ Pe haină și pe coapsă el are scris un nume: „Regele regilor și Domnul domnilor”.

¹⁷ Apoi, am văzut un înger stând în picioare pe soare. El a strigat cu glas puternic, spunând tuturor păsărilor care zboară în partea cea mai înaltă a cerului: „Veniți! Adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ¹⁸ ca să mâncați cărnurile regilor și cărnurile comandanților de oști, cărnurile celor puternici, ale cailor și ale celor care îi călăresc, cărnurile tuturor celor liberi și ale sclavilor, ale celor mici și ale celor mari”.

¹⁹ Și am văzut fiara, regii pământului și oștirile lor adunate ca să facă război împotriva celui care ședea pe cal și împotriva oștirii lui. ²⁰ Dar fiara a fost prinsă și, împreună cu ea, și pseudoprofetul care făcea în prezența ei semne prin care îi amăgea pe cei care primiseră semnul fiarei și pe cei care se închinaseră chipului ei. Amândoi au fost aruncați de vii în lacul cu foc aprins cu pucioasă. ²¹ Iar ceilalți au fost uciși de sabia celui care ședea pe cal, cea care ieșea din gura lui și toate păsările s-au săturat din cărnurile lor.

RESPONSORIUL

Ap 19,13.15c.16

R. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge, iar numele lui este Cuvântul lui Dumnezeu. * El va stoarce teasca vinului mâniei aprinse a lui Dumnezeu cel atotputernic, aleluia!

V. Pe haină și pe coapsă are scris un nume: Regele regilor și Domnul domnilor. * El va.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Grigore de Nissa, episcop

(Pred. 1, la Învierea lui Cristos:
PG 46, 603-606.626-627)

Primul născut al noii creații

A venit împărăția vieții și a fost distrusă stăpânirea morții. A apărut o generație diferită și o viață diferită și un mod diferit de a trăi. Însăși natura noastră a suferit o schimbare. Care este această generație? *Aceea care nu din sânge, nici din voința bărbatului, nici din voința trupească, ci din Dumnezeu s-a născut (In 1,13).*

Cum se poate întâmpla aceasta? Ascultă și îți voi explica pe scurt. Această descendență nouă este zămislită prin credință, este născută prin renașterea Botezului, are ca mamă Biserica, sugere învățături sale și al instituțiilor sale. Apoi, are ca hrană a sa pâinea cerească. Vârsta matură este constituită de un stil înalt de viață. Nunta sa este familiaritatea cu înțelepciunea. Fiii săi sunt speranța, casa sa este împărăția, moștenirea și bogăția sa sunt bucuriile paradisiului. Scopul său nu este moartea, ci acea viață veșnică și fericită, care le este pregătită celor care sunt vrednici de ea.

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul (Ps 117,24), o zi diferită de cele care au fost rânduite la începutul creației lumii și care se măsoară prin trecerea timpului. Această zi marchează începutul unei creații noi. Pentru că, așa cum afirmă profetul, în această zi, Dumnezeu creează un cer nou și un pământ nou. Care cer? Firmamentul credinței în Cristos. Și care pământ? O inimă bună, așa cum a spus Domnul, un pământ însetat de ploaia care o irigă și care produce lanuri îmbelșugate de spice.

În această creație soarele reprezintă o viață curată, iar stelele reprezintă virtuțile; aerul reprezintă o conduită bună; marea, *profunzimea bogăției înțelepciunii și științei (Rom 11,33).* Ierburile și vârstarele sunt învățătura bună și Sfânta Scriptură, din care paște poporul, turma lui Dumnezeu. Pomii fructiferi reprezintă respectarea poruncilor.

În această zi este creat omul adevărat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Oare nu trebuie să devină lumea ta acest început: *Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, această zi și această noapte care, cum spune profetul, sunt diferite de celelalte zile și de celelalte nopți?*

Însă încă nu am explicat ceea ce este mai important în acest har. Această zi a distrus suferințele morții. Această zi l-a dat lumii pe întâiul-născut dintre cei morți.

Mă urc, spune el, *la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru (In 20,17)*. O, veste mângâietoare și splendidă! Cel care s-a făcut om pentru noi, deși era Fiul unu-născut al lui Dumnezeu, pentru a ne face frații săi, se prezintă ca om înaintea Tatălui, pentru a-i duce cu sine pe toți cei care sunt uniți cu el.

RESPONSORIUL

1Cor 15,21-22; 2Pt 3,13a

R. Printr-un om a venit moartea, și tot printr-un om învierea din morți; * și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață, aleluia!

Ÿ. Noi așteptăm, după promisiunea lui, ceruri noi și un pământ nou. * Și după cum.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Cel care mă iubește va fi iubit de Tatăl meu și îl voi iubi și eu și mă voi arăta lui, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Isus, pe care Tatăl l-a preamărit și i-a dat ca moștenire toate neamurile, și să-l rugăm:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, care prin biruința ta ai sfărâmat porțile iadului, nimicind păcatul și moartea,

– fă-ne astăzi biruitori asupra păcatului!

Tu, care ai alungat moartea, dăruindu-ne viață nouă,

– fă-ne să umblăm astăzi în înnoirea vieții!

Tu, care le-ai dat viață celor morți trecând neamul omnesc de la moarte la viață,

– dăruiește viață veșnică tuturor celor pe care îi vom întâlni!

Tu, care i-ai făcut de rușine pe păzitorii mormântului tău, iar ucenicilor tăi le-ai adus bucurie,

– dăruiește bucurie deplină celor care îți slujesc!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, Doamne, ca familia ta, ocrotită de ajutorul permanent al dreptei tale părintești și ferită de orice rău prin învierea Fiului tău unul-născut, să se bucure neconținut de darurile tale cerești. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ**

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Col 2,9.10a.12*

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. Înormântați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care l-a înviat pe el din morți.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***2Tim 2,8.11*

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 8,1b-3a*

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. Ia Magnificat: Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte vi le-am spus eu, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Firea omenească a lui Cristos a fost înviată de Duhul Sfânt și a devenit izvor de viață. Să-l invocăm cu bucurie:

Dă-le tuturor, Doamne, viața ta cea nouă!

Cristoase, mântuitorul lumii, regele noii creații, îndreaptă cu bunătate cugetul nostru spre împărăția ta,

– unde tu șezi de-a dreapta Tatălui!

Doamne Isuse, care ești pururi viu în Biserica ta,

– călăuzește-o prin Duhul Sfânt la tot adevărul!

Arată-te îndurător față de cei bolnavi, față de de cei care suferă și față de de cei care mor,

– pentru ca toți să fie mângâiați și întăriți de iubirea ta!

Cristoase, lumina fără de apus, acum, când ziua coboară spre seară, îți oferim închinarea noastră

– și te rugăm să-i luminezi cu strălucirea învierii tale pe frații noștri răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, Doamne, ca familia ta, ocrotită de ajutorul permanent al dreptei tale părintești și ferită de orice rău prin învierea Fiului tău unul-născut, să se bucure neconținut de darurile tale cerești. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

V. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

R. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

20,1-15

Ultima zvârcolire a dragonului

Eu, Ioan, ¹ am văzut un înger coborându-se din cer și având în mâna lui cheia abisului și un lanț mare. ² El l-a prins pe dragon, șarpele străvechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani. ³ Apoi l-a aruncat în abis, l-a închis și a pus sigiliul ca să nu mai înșele națiunile până la împlinirea celor o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțin timp.

⁴ Apoi am văzut niște tronuri. Celor care s-au așezat pe ele li s-a dat judecata. Am văzut și sufletele celor cărora li s-a tăiat capul din cauza mărturiei lui Isus, din cauza cuvântului lui Dumnezeu, și care nu s-au închinat fiarei și nici chipului ei, nici n-au primit semnul pe fruntea și pe mâna lor. Ei s-au întors la viață și au domnit cu Cristos o mie de ani. ⁵ Ceilalți dintre morți nu au revenit la viață până când s-au împlinit cei o mie de ani. Aceasta este învierea cea dintâi. ⁶ Fericit și sfânt este cel care are parte de învierea cea dintâi. Cea de-a doua moarte nu are nici o putere asupra acestora, ci ei vor fi preoții lui Dumnezeu și ai lui Cristos și vor domni împreună cu el timp de o mie de ani.

⁷ Și când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat din închisoarea lui ⁸ și va ieși ca să înșele națiunile din cele patru colțuri ale lumii, pe Gog și pe Magog, și să le adune pentru război. Numărul lor este ca nisipul mării. ⁹ Ele s-au suit pe fața pământului și au încercuit tabăra sfinților și cetatea iubită. Dar a căzut foc din cer și i-a mistuit, ¹⁰ iar diavolul, cel care le-a înșelat, a fost aruncat în lacul cu foc și pucioasă, unde se află fiara și pseudoprofetul, și vor fi chinuți ziua și noaptea, în vecii vecilor.

¹¹ Apoi am văzut un tron mare alb și pe cel care șade pe el. Din fața lui au fugit pământul și cerul și nu s-a mai găsit loc pentru ele. ¹² Și am văzut morții, mari și mici, care stăteau în picioare înaintea tronului. Atunci

s-a deschis cartea. A mai fost deschisă și o altă carte, cea care este a vieții. Și au fost judecați morții din cele scrise în cărți, după faptele lor. ¹³ Marea a dat înapoi morții care erau în ea. Moartea și infernul au dat înapoi morții care erau în ele. Fiecare a fost judecat după faptele sale.

¹⁴ Atunci moartea și infernul au fost aruncate în lacul cu foc. Aceasta este moartea cea de-a doua, lacul cu foc. ¹⁵ Și, dacă cineva nu a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în lacul cu foc.

RESPONSORIUL *1 Cor 15,25.26; cf. Ap 20,13a.14b*

R. Cristos trebuie să domnească până când va pune pe toți dușmanii sub picioarele lui. * Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea, aleluia!

V. Atunci moartea și infernul au dat înapoi morții care erau în stăpânirea lor; infernul și moartea au fost aruncate în lacul de foc. * Ultimul dușman.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*,
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cartea 10, 2: PG 74, 331-334)

Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele

Domnul spune despre sine însuși că este vița, voind să arate necesitatea ca noi să fim înrădăcinați în iubirea sa și avantajul pe care îl avem din faptul de a fi uniți cu el. Pe cei care sunt uniți cu el și, într-un anumit sens, încorporați sau altoiți îi aseamănă cu mlădițele. Aceștia au fost făcuți părtași de însăși natura sa prin comuni-carea Duhului Sfânt; într-adevăr, Duhul Sfânt al lui Cristos ne unește cu el.

Unirea cu vița a celor care se unesc cu ea trebuie să fie făcută printr-o alegere liberă; însă ceea ce ne unește cu ea nu face parte din natura noastră. Noi ne-am apropiat de Cristos în credință printr-o deliberare a voinței, dar suntem părtași la natura sa prin faptul că am obținut

de la el demnitatea adopțiunii. Într-adevăr, conform sfântului Paul, *cel care se unește cu Domnul este un singur duh cu el (1Cor 6,17)*.

În același fel în care într-un loc al Scripturii se spune despre Cristos că este temelie și fundamentul (se afirmă că noi suntem zidiți pe el și ca niște pietre vii și spirituale intrăm în construcția templului lui Dumnezeu, în Duh, formând o preoție sfântă, lucru care nu ar fi posibil dacă Cristos nu ar fi fundamentul), la fel, Cristos se numește pe sine viță, ca și cum ar fi mama și hrănitorea mlădițelor care răsar din el.

Într-adevăr, am fost renăscuți de el și în el, în Duh, pentru a aduce roade de viață, dar de viață nouă, care constă în esență în iubirea activă față de el. Cele dinainte erau roade stricate ale unei vieți decăzute. Suntem păstrați în existență, într-un fel, inserați în el, dacă ne conformăm cu hotărâre în respectarea poruncilor sfinte care ne-au fost date, dacă punem toată grija în păstrarea gradului de noblețe obținut și dacă nu permitem să fie întristat Duhul care locuiește în noi, acel Duh care ne revelează sensul locuirii divine.

Modul în care noi suntem în Cristos și el în noi ni-l explică sfântul Ioan: *Prin aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi: ne-a dat din Duhul său (1In 4,13)*.

După cum rădăcina comunică mlădițelor calitățile și condiția naturii sale, tot așa Cuvântul unul-născut al lui Dumnezeu conferă oamenilor, și mai ales celor care sunt uniți cu el prin credință, Duhul său, le dă orice tip de sfințenie, conferă afinitatea și rudenia cu natura sa și a Tatălui, alimentează iubirea și procură cunoașterea oricărei virtuți și bunătăți.

RESPONSORIUL

In 15,4.16b

R. Rămâneți în mine și eu în voi: * după cum mlădița nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne pe viță, tot la fel, nici voi, dacă nu rămâneți în mine, aleluia!

Ÿ. Eu v-am constituit pe voi ca să mergeți și să aduceți rod, iar rodul vostru să rămână. * După cum.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, cu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Pace vă las vouă, aleluia; pacea mea v-o dau vouă, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos care, cu puterea sa, a înălțat iarăși templul trupului său dărâmat de dușmani. Să-l rugăm:

Dăruiește-ne, Doamne, rodul învierii tale!

Cristoase, care, înviind, ai vestit bucurie femeilor și apostolilor și ai adus lumii întregi mântuirea,

– fă-ne să-ți fim martori în fața lumii!

Tu, care ai făgăduit tuturor învierea spre o viață nouă,

– fă-ne vestitori ai evangheliei tale!

Tu, care ai apărut de mai multe ori apostolilor și ai suflat asupra lor Duhul Sfânt,

– reînnoiește în noi Duhul tău creator!

Tu, care ai făgăduit ucenicilor tăi că vei rămâne cu ei până la sfârșitul veacurilor,

– rămâi cu noi astăzi și fii alături de noi pururi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, prin învierea Fiului tău, ne reînnoiești pentru viața veșnică, dăruiește poporului tău statornicie în credință și speranță, ca să nu ne îndoim nicidecum de împlinirea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 4,11-12

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Pt 3,21-22a

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,1-2

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,4-5

Apropiați-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

V. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. 1a Magnificat: Dacă m-ați iubi, v-ați bucura, pentru că mă duc la Tatăl, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Lui Cristos care, așezat în adâncul pământului, a văzut lumina măririi celei noi, să-i strigăm cu bucurie:

Rege al măririi, ascultă-ne!

Pentru episcopi, preoți și diaconi, ca să-și îndeplinească slujirea cu râvnă

– și să-ți ofere un popor pregătit pentru toată lucrarea cea bună, te rugăm, Doamne.

Pentru oamenii de știință care se străduiesc să slujească Bisericii tale,

– ca să caute cu inimă curată adevărul tău, te rugăm, Doamne.

Pentru credincioșii Bisericii, ca să lupte lupta cea bună a credinței

– și, ajungând la capătul alergării lor, să dobândească răsplata împărăției tale, te rugăm, Doamne.

Tu, care ai pironit pe cruce și ai nimicit înscrisul osândeii noastre,

– dezleagă-ne lanțurile și izbăvește-ne de întuneric!

Tu, care, coborând în iad, i-ai deschis porțile spre eliberare,
 – primește-i în împărăția ta pe frații noștri răposați!
 (*Rege al mării, ascultă-ne!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin învierea Fiului tău ne reînnoiești pentru viața veșnică, dăruiește poporului tău statornicie în credință și speranță, ca să nu ne îndoim nicicând de împlinirea făgăduințelor tale. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

R. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
 sfântului apostol Ioan

21,1-8

Ierusalimul cel nou

Eu, Ioan, ¹ am văzut un cer nou și un pământ nou, căci cerul dintâi și pământul dintâi au trecut, iar marea nu mai este. ² Și am mai văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, coborând din cer, de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei. ³ Atunci am auzit un glas puternic de la tron, spunând: „*Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor.*” ⁴ *El va șterge orice lacrimă din ochii lor, iar moarte nu va mai fi. Nu va mai fi nici plâns, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.*”

⁵ Cel care șade pe tron a zis: „Iată, le fac pe toate noi” și spune: „Scrie că acestea sunt cuvinte adevărate și vrednice de crezare”. ⁶ Iar mie mi-a zis: „S-au împlinit. Eu sunt *alfa* și *omega*, începutul și sfârșitul. Celui care este însetat, eu îi voi da în dar din izvorul apei vieții. ⁷ Cel care învinge va moșteni acestea. *Eu îi voi fi lui Dumnezeu, iar el îmi va fi fiu.* ⁸ Iar partea celor lași, necredincioși, nerușinați, criminali, desfrânați, vrăjitori, idolatri și a tuturor mincinoșilor este în lacul care arde cu foc și pucioasă, și aceasta este moartea cea de-a doua”.

RESPONSORIUL

Ap 21,3b.4

R. Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei: * și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor, aleluia!

V. Moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici plâns, nici țipăt și nici durere nu va mai fi, pentru că lucrurile dintâi au trecut * și Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea către Diognet*

(Nr. 5-6: Funk 1, 317-321)

Creștinii în lume

Creștinii nu se diferențiază de ceilalți oameni nici prin teritoriu, nici prin limbă, nici prin obiceiuri de viață. Într-adevăr, ei nu locuiesc în orașe proprii, nici nu folosesc vreun limbaj neobișnuit, nici nu duc un tip special de viață. Învățătura lor nu a fost inventată prin reflecția și cercetarea oamenilor iubitori de noutate, nici nu se bazează pe un sistem filozofic uman, așa cum fac unii.

Locuiesc în orașe atât grecești, cât și barbare, așa cum se nimereste, și, deși în ceea ce privește îmbrăcămintea, hrana și restul vieții, urmează obiceiurile locului, își propun o formă de viață, recunoscută de toți, minunată și de necrezut. Fiecare locuiește în patria sa, dar ca străin; participă la toate activitățile cetățenilor buni și acceptă

toate îndatoririle ca oaspeți în trecere. Orice pământ străin este patrie pentru ei și orice patrie este pentru ei un pământ străin. Ca toți ceilalți, se căsătoresc și au copii, dar nu-și abandonează copiii. Au în comun masa, dar nu patul.

Trăiesc în trup, dar nu conform trupului. Își petrec viața pe pământ, dar cetățenia lor este cea din cer. Ascultă de legile stabilite, dar prin modul lor de a trăi sunt superiori legilor. Îi iubesc pe toți și sunt persecutați de toți. Sunt necunoscuți și totuși condamnați. Sunt trimiși la moarte, dar prin aceasta ei primesc viața. Le lipsesc toate, dar găsesc toate cu îmbelșugare. Sunt disprețuiți, dar în dispreț își găsesc gloria lor. Sunt loviți în numele lor bun și între timp se dă mărturie despre dreptatea lor. Sunt insultați și binecuvântează, sunt tratați cu mârșăvie și răspund cu cinste. Deși fac binele, sunt pedepsiți ca răufăcători; atunci când sunt pedepsiți, se bucură, ca și cum li s-ar da viața. Iudeii luptă împotriva lor, ca împotriva unui neam străin, iar păgânii îi persecută. Dar cei care îi urăsc nu știu să spună motivul dușmăniei lor.

Într-un cuvânt, creștinii sunt în lume ceea ce este sufletul în trup. Sufletul se află în toate mădulele trupului și creștinii sunt răspândiți în orașele lumii. Sufletul locuiește în trup, dar nu provine din trup. Și creștinii locuiesc în această lume, dar nu sunt din lume. Sufletul invizibil este închis într-un trup vizibil și creștinii sunt văzuți că locuiesc în lume, dar adevăratul lor cult adus lui Dumnezeu rămâne invizibil. Trupul, deși nu a primit nici o nedreptate, se năpustește cu ură și luptă împotriva sufletului, pentru că acesta îl împiedică să se bucure de plăcerile senzuale; tot așa, și lumea îi urăște pe creștini, deși nu a primit nici o insultă, numai pentru că aceștia se opun răului.

Chiar dacă este urât, sufletul iubește trupul și mădulele sale, tot așa, și creștinii îi iubesc pe cei care îi urăsc pe ei. Sufletul este închis în trup, dar, la rândul său, el susține trupul. Și creștinii sunt ținuți în lume ca într-o închisoare, dar ei sunt cei care sprijină lumea. Sufletul nemuritor locuiește într-un cort muritor, tot așa, și

creștinii sunt ca niște pelerini în călătorie printre lucrurile supuse stricăciunii, dar așteaptă incoruptibilitatea cerească. Sufletul, privat de mâncăruri și băuturi, devine mai bun. Tot așa, și creștinii, expuși chinurilor, cresc zi de zi ca număr. Dumnezeu i-a așezat într-un loc așa de nobil, pe care nu au permisiunea să-l părăsească.

RESPONSORIUL

In 8,12b; Sir 24,25

R. Eu sunt lumina lumii; * cine mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, aleluia!

Ψ. În mine este tot harul, calea și adevărul, în mine este orice speranță de viață și virtute. * Cine mă urmează.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ψ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt vița cea adevărată, aleluia, iar voi sunteți mlădițele mele, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm pe Cristos, care a fost dat morții pentru păcatele noastre și a înviat spre îndreptățirea noastră:

Prin biruința ta, mântuiește-ne, Doamne!

Cristoase, Mântuitorule, tu ne-ai adus bucurie prin biruința ta asupra morții, ne-ai ridicat prin învierea ta și ne-ai copleșit cu darurile tale:

– trezește-ne inimile și sfințește această zi cu darul Duhului Sfânt!

Tu ești preamărit de îngeri în ceruri și pe pământ ești adorat de oameni: te rugăm în acest timp al învierii tale

– să primești adorarea noastră în spirit și adevăr.

Doamne Cristoase, mântuiește-ne și revarsă mila ta asupra poporului tău, care așteaptă învierea;

– îndură-te de noi și ocrotește-ne în ziua aceasta de orice rău!

Rege al mării, viața noastră, dăruiește-ne harul ca, la arătarea ta,

– să ne arătăm și noi cu tine în slavă!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu iubești nevinovăția și o redai celor care au pierdut-o; te rugăm, îndreaptă spre tine inimile slujitorilor tăi. Tu, care ne-ai eliberat din întunericul necredinței, nu lăsa să ne îndepărtăm vreodată de lumina adevărului tău. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1In 5,5-6a*

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***Cf. Ef 4,23-24*

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale**LECTURA SCURTĂ***Evr 7,24-27*

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat ucenicii, aleluia, aleluia!

Ant. la Magnificat: Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi, cereți orice voiți și vi se va da vouă, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Cristos, care a înviat din morți și șade de-a dreapta Tatălui:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Doamne, de toți cei care îți slujesc,

– ca să dea exemplu de viață sfântă poporului tău!

Dăruiește-le conducătorilor de state spiritul dreptății și al păcii,

– ca să putem trăi în bună înțelegere în societate!

Orânduiește spre mântuire zilele noastre

– și sporește rodnicia pământului pentru a-i ajuta pe cei lipsiți!

Cristoase, Mântuitorule, care ai luminat întreaga lume și pe orice făptură supusă stricăciunii ai chemat-o la viață,

– dăruiește lumina veșnică fraților noștri răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tu iubești nevinovăția și o redai celor care au pierdut-o; te rugăm, îndreaptă spre tine inimile slujitorilor tăi. Tu, care ne-ai eliberat din întunericul necredinței, nu lăsa să ne îndepărtăm vreodată de lumina adevărului tău. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!

℟. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

21,9-27

Viziunea Ierusalimului ceresc, mireasa Mielului

⁹ Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunându-mi: „Vino și-ți voi arăta mireasa, soția Mielului”. ¹⁰ Și m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă, Ierusalimul care cobora din cer de la Dumnezeu. ¹¹ Ea avea gloria lui Dumnezeu. Splendoarea ei era ca a unei pietre de mare preț, ca a unei pietre de iaspis cristalin. ¹² Ea avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, iar deasupra porților erau doisprezece îngeri și numele înscrise, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel: ¹³ la răsărit, trei porți, la mieznoapte, trei porți, la miazăzi, trei porți, și la apus, trei porți. ¹⁴ Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele erau douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵ Iar cel care vorbea cu mine avea ca măsură o tres-tie de aur, ca să măsoare cetatea, porțile ei și zidul ei. ¹⁶ Cetatea este așezată sub formă de pătrat: lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași. El a măsurat cetatea cu trestia: are douăsprezece mii de stadii. Lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași. ¹⁷ Apoi a măsurat zidul ei: are o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, care este și a îngerului. ¹⁸ Zidul ei este împodobit cu iaspis, iar cetatea era din aur curat asemenea cristalului curat. ¹⁹ Temeliile zidului cetății sunt alcătuite în întregime din tot felul de pietre prețioase: prima temelie din iaspis, a doua din safir, a treia din calcedoniu, a patra din smarald, ²⁰ a cincea din sardonix, a șasea din cornalină, a șaptea din crisolit, a opta din beril, a noua din topaz, a zecea din crisopaz, a unsprezecea din iacint, a douăsprezecea din ametist.

²¹ Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare, fiecare poartă era făcută dintr-un singur mărgăritar. Iar piața cetății era din aur curat, transparent ca cristalul.

²² Nu am văzut într-însa nici un templu, pentru că Domnul Dumnezeu cel atotputernic este templul ei și Mielul. ²³ Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună ca s-o lumineze, căci gloria lui Dumnezeu o luminează iar făclia ei este Mielul. ²⁴ Națiunile vor umbla în lumina ei, iar regii pământului îi vor aduce splendoarea lor. ²⁵ Porțile ei nu se vor închide ziua, pentru că acolo nu va mai fi noapte. ²⁶ Și vor aduce în ea mărirea și cinstea națiunilor. ²⁷ Nu va intra într-însa nimic impur, nici cel care săvârșește nelegiuirea și este mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

RESPONSORIUL

Cf. *Ap 21,21; Tob 13,17.18.11*

R. Piețele tale, Ierusalime, sunt pavate cu aur curat și vor cânta în tine cântecul de bucurie, * pe toate ulițele tale toți vor spune: aleluia!

Ÿ. Vei străluci în lumină și toate marginile pământului te vor adora, * pe toate.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele* sfântului Gaudențiu din Brescia, episcop

(Trat. 2: CSEL 68, 26.29-30)

Euharistia, Paștele Domnului

Unul, Cristos, a murit pentru toți. Tot el se găsește în sacramentul pâinii și al vinului, chiar dacă sunt multe adunările în care se reunește Biserica. Este același care, jertfit fiind, re-creează, crezut fiind, dă viață, consacrat fiind, îi sfințește pe cei care consacră.

Trupul jertfei este cel al Mielului divin, sângele este al său. Într-adevăr, Pâinea coborâtă din cer a spus: *Pâinea pe care eu o voi da este trupul meu pentru viața lumii* (In 6,51).

Pe bună dreptate, sângele său este indicat sub semnul vinului. El însuși a spus aceasta în Evanghelic: *Eu sunt vița cea adevărată* (In 15,1). Vinul oferit la Liturghie ca sacrament al păimirii lui Cristos este sângele său. Pentru acest motiv, patriarhul Iacob a profetizat despre

Cristos, spunând: *El își va spăla haina în vin și mantia în sângele strugurilor* (cf. *Gen 49,11*). Într-adevăr, el va spăla în propriul sânge haina trupului nostru, cu care s-a îmbrăcat el însuși. El, creator și stăpân al tuturor lucrurilor, produce pâinea din pământ și din pâine produce în mod sacramental trupul său, deoarece a promis aceasta și o poate face. În afară de aceasta, el, care a făcut vin din apă, face din vin sângele său.

Este Paștele Domnului (*Ex 12,11*), adică trecerea Domnului. Aceste cuvinte te avertizează să nu crezi că este pământesc ceea ce a devenit ceresc. Domnul trece în realitatea pământească și o face trupul și sângele său.

Ceea ce primești este trupul celui care este pâine cerească și sângele celui care este vița sacră. Într-adevăr, în timp ce dădea ucenicilor săi pâinea consacrată și vinul, a spus așa: *Acesta este trupul meu, acesta este sângele meu* (*Mt 26,26.28*). Așadar, să credem în cel în care ne-am încrezut: adevărul nu cunoaște minciună.

Într-adevăr, atunci când spunea mulțimilor speriate că trupul său era de mâncat și sângele său de băut, mulți murmurau: *Greu este cuvântul acesta. Cine poate să-l asculte?* (*In 6,60*). Pentru a șterge acele gânduri cu focul ceresc, a adăugat: *Duhul este acela care dă viață, trupul nu folosește la nimic. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață* (*In 6,63*).

RESPONSORIUL

In 6,57; Lc 22,19b

R. Așa cum m-a trimis pe mine Tatăl care este viu, iar eu trăiesc prin Tatăl, * și cel care mă mănâncă pe mine va trăi prin mine, aleluia!

V. Acesta este trupul meu, dăruit pentru voi, * și cel care.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Dacă păziți poruncile mele veți rămâne în iubirea mea, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne închinăm lui Cristos, care, înviind, este pururi prezent în Biserica sa, și să-l invocăm:

Rămâi cu noi, Doamne!

Doamne Isuse, triumfător asupra păcatului și a morții,

– fii în mijlocul nostru, tu, care trăiești în vecii vecilor!
Vino la noi cu puterea ta nebiruită

– și arată inimilor noastre bunătatea lui Dumnezeu!

Ajută omenirea măcinată de dezbinare,

– tu, care singur ai puterea de a reînnoi și a împăca sufletele!

Întărește credința noastră în biruința ta finală

– și înviorează-ne cu speranța venirii tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Harul tău, Dumnezeule, din păcătoși ne face dreți și din nenorociți ne face fericiți; ocrotește ceea ce ai

săvârșit, ocrotește darurile tale, pentru ca toți aceia pe care i-ai îndreptățit prin credință să nu fie lipsiți de puterea statorniciei. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-14

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

IPt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

V. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Acestea vi le-am spus ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l laudăm cu bucurie pe Cristos, care a înviat din morți, pârga celor adormiți, și să-l rugăm:

Doamne, care ai înviat din morți, ascultă-ne!

Adu-ți aminte, Cristoase, de Biserica ta sfântă, pe care ai zidit-o pe temelia apostolilor și ai răspândit-o până la marginile pământului,

– și peste toți cei care cred în tine să fie binecuvântarea ta!
Tu, care ești medicul trupurilor și al sufletelor noastre,
– cercetează-ne și mântuiește-ne cu îndurarea ta!

Alină-i și întărește-i pe cei neputincioși

– și eliberează-i de orice slăbiciune!

Ajută-i pe cei copleșiți de neliniște și apăsare

– și sprijină-i cu îndurare pe cei chinuți de lipsuri!

Tu, care prin crucea și învierea ta ai deschis tuturor calea nemuririi,
– dăruiește fraților noștri răposați bucuria împărăției tale!
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Harul tău, Dumnezeule, din păcătoși ne face dreți și din nenorociți ne face fericiți; ocrotește ceea ce ai săvârșit, ocrotește darurile tale, pentru ca toți aceia pe care i-ai îndreptățit prin credință să nu fie lipsiți de puterea statorniciei. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. De învierea ta, Cristoase, aleluia!

℟. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

22,1-9

Fluviul apei vieții

¹ Apoi îngerul mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din tronul lui Dumnezeu și al Mielului. ² *În mijlocul pieței cetății, de o parte și de alta a râului, crește pomul vieții, care aduce douăsprezece roade: în fiecare lună își dădea rodul său, iar frunzele copacului erau pentru vindecarea națiunilor.*

³ Și nu va mai fi nici un blestem. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în cetate și servitorii săi îl vor adora. ⁴ Ei vor vedea fața lui, iar numele său va fi pe frunțile lor. ⁵ Nu va mai fi noapte acolo și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candelii, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina, iar ei vor domni în vecii vecilor.

⁶ Și mi-a zis: „Acestea sunt cuvinte adevărate și vrednice de crezare, iar Domnul Dumnezeu duhurilor profeților l-a trimis pe îngerul său ca să le arate slujitorilor săi ceea ce trebuie să se întâmple în curând. ⁷ Și, iată, eu vin curând! Fericit cel care păstrează cuvintele profeției cărții acesteia!”

⁸ Iar eu, Ioan, sunt cel care am auzit și am văzut acestea. Când le-am auzit și le-am văzut, am căzut la picioarele îngerului care mi-a arătat acestea, ca să-l ador. ⁹ Dar el mi-a zis: „Vezi să nu faci asta! Sunt și eu un slujitor împreună cu tine și cu frații tăi, cu profeții și cu cei care păstrează cuvintele cărții acesteia. Pe Dumnezeu să-l adori!”

RESPONSORIUL

Ap 22,5.3b

R. Nu va mai fi noapte, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina pe slujitorii săi; * și ei vor domni în vecii vecilor, aleluia!

V. Tronul lui Dumnezeu și al Mielului va fi în cetatea cea sfântă și servitorii săi îl vor adora, * și ei vor.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* fericitului Isaac,
abatele mănăstirii „Stella”

(Pred. 42: PL 194, 1831-1832)

Primul născut dintre mulți frați

După cum capul și trupul formează un singur om, tot așa, Fiul Fecioarei și mădularele sale alese constituie un singur om și pe unicul Fiu al Omului. Conform Scripturii, Cristos total și integral este cap și trup, adică toate membrele laolaltă sunt un singur trup, care, împreună cu capul său, este unicul Fiu al Omului, împreună cu Fiul lui Dumnezeu, este unicul Fiu al lui Dumnezeu, împreună cu Dumnezeu este el însuși un singur Dumnezeu.

Deci tot trupul, împreună cu capul, este Fiul Omului, Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu.

De aceea, se citește în Evanghelie: *Tată, vreau ca după cum eu și tu suntem una, tot așa, și ei să fie una cu noi* (cf. In 17,21).

Conform acestui cunoscut text din Scriptură, nici trupul nu este fără cap, nici capul nu este fără trup, nici Cristos total, cap și trup, nu este fără Dumnezeu.

Toate împreună cu Dumnezeu sunt un singur Dumnezeu. Însă Fiul lui Dumnezeu este cu Dumnezeu prin natură, Fiul Omului este cu el în persoană, în timp ce trupul său formează împreună cu el o realitate sacramentală.

Pentru aceasta, mădularele autentice și fidele ale lui Cristos pot să spună despre sine, cu tot adevărul, ceea ce este el, și Fiu al lui Dumnezeu, și Dumnezeu. Dar ceea ce el este prin natură, mădularele sunt prin participare; ceea ce el este, este în plinătate, ele sunt numai parțial. În sfârșit, ceea ce este Fiul lui Dumnezeu prin naștere, mădularele sale sunt prin adopțiune, după cum stă scris: *Ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Abba, Tată* (Rom 8,15).

Conform acestui Duh, *le-a dat putere să devină copii ai lui Dumnezeu* (In 1,12), pentru ca fiecare, personal, instruit de către cel care este întâiul-născut între mulți frați, să spună: *Tatăl nostru, care ești în ceruri*. Și în altă parte: *Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru* (In 20,17).

Într-adevăr, prin același Duh prin care Fiul Omului, capul nostru, s-a născut din sânul Fecioarei, noi ne renaștem din izvorul baptismal copii ai lui Dumnezeu, trupul său. Și după cum el a fost fără păcat, tot așa, și noi obținem iertarea tuturor păcatelor.

După cum el a purtat pe cruce în trupul său de carne păcatele întregului trup de carne, tot așa, dăruiește întregului trup mistic eliberarea de păcate prin harul renașterii. Într-adevăr, stă scris: *Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă greșeala* (Ps 31,2). Fără îndoială, acest om fericit este Cristos. Deoarece capul lui Cristos mistic este Dumnezeu, el iartă păcatele, și deoarece capul trupului este un singur om, el nu are nimic care să i se ierte. Apoi, chiar dacă trupul capului este constituit din mulți, nu i se impută nimic.

El este drept în sine însuși și se îndreptățește pe sine însuși. Unic Mântuitor, unic mântuit. El a purtat în trupul său pe cruce ceea ce a înlăturat din trupul său prin Botez și mântuiește încă prin cruce și apă. El este *Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii*, pe care le-a luat asupra sa. Este preot și jertfă și Dumnezeu. Pentru aceasta, oferindu-se sieși pe sine, se reconciliază pe sine prin sine cu sine însuși și, de asemenea, cu Tatăl și cu Duhul Sfânt.

RESPONSORIUL*Rom 12,5; Col 2,9-10a; 1,18*

R. Noi, care suntem mulți, suntem un singur trup în Cristos și mădulare unii altora. * În el locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el, aleluia!

V. El este capul trupului, al Bisericii; el este începutul, primul născut dintre cei morți, ca să fie el cel dintâi în toate. * În el.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**LECTURA SCURTĂ***Fap 5,30-32*

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unii pe alții precum v-am iubit eu pe voi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care ne-a dăruit viața nouă prin învierea lui Cristos:

Luminează-ne cu lumina lui Cristos!

Dumnezeule, care prin lucrările tale ai dezvăluit orânduirea de la început, care ai creat pământul și ești credincios din neam în neam,

– ascultă-ne, Părinte preaîndurător!

Purifică-ne cu puritatea adevărului tău și călăuzește pașii noștri spre sfințenia inimii,

– ca să facem ceea ce este drept și plăcut ție!

Luminează fața ta asupra noastră,

– pentru ca, eliberați de păcat, să ne umplem de belșugul casei tale!

Tu, care, prin Cristos, ne-ai împăcat cu tine,

– dăruiește-ne pacea, nouă și tuturor locuitorilor pământului!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule, să ne dai harul ca viața noastră să corespundă mereu misterului pascal. Noi îl celebrăm acum cu bucurie: puterea lui să ne ocrotească necontenit și să ne mântuiască. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32.36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

V. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

R. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Gal 3,27-28*

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***1Cor 5,7-8*

Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiuirii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Evr 5,8-10*

Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Mai mare iubire decât aceasta nimeni nu are, ca viața să și-o dea pentru prietenii săi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim pe Cristos, calea, adevărul și viața, și să-l implorăm:

*Isuse, Fiul Dumnezeului celui viu,
binecuvântează poporul tău!*

Te rugăm, Cristoase, pentru toți slujitorii Bisericii tale, ca ei, frângând pentru frații lor pâinea vieții,

– să fie și ei înșiși hrăniți și întăriți!

Te rugăm pentru întregul popor creștin, ca să-și urmeze chemarea cu vrednicie

– și să păstreze unitatea spiritului în legătura păcii!

Te rugăm pentru accia care ne conduc, ca să-și împlinească misiunea cu dreptate și îndurare,

– așa încât buna înțelegere și pacea să domnească între toate popoarele!

Te rugăm să ne învrednicești a te sărbători cu inima sinceră în comuniunea sfinților

– și împreună cu frații noștri răposați, pe care îi încredințăm îndurării tale!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule, să ne dai harul ca viața noastră să corespundă mereu misterului pascal. Noi îl celebrăm acum cu bucurie: puterea lui să ne ocrotească neconținut și să ne mântuiască. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!

R. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

22,10-21

*Venirea Domnului
este fundamentul speranței noastre*

¹⁰ Apoi îngerul mi-a zis mic, Ioan: „Nu sigila cuvintele profeției cărții acesteia pentru că timpul este aproape.

¹¹ Cine este nedrept să nedreptățească încă, cine este necurat să fie tot necurat, dar cine este drept să facă mai departe dreptatea, iar cine este sfânt să fie tot sfânt.

¹² Iată, eu vin curând și răsplata mea este cu mine, ca să dau fiecăruia după ceea ce a făcut. ¹³ Eu sunt *alfa* și *omega*, cel dintâi și cel din urmă, începutul și sfârșitul.

¹⁴ Fericiți cei care își spală hainele ca să aibă în viitor putere asupra pomului vieții și să poată intra prin porți în cetate. ¹⁵ Afară câinii, vrăjitorii, desfrânații, criminalii, idolatrii și oricine iubește și practică minciuna.

¹⁶ Eu, Isus, l-am trimis pe îngerul meu ca să mărturisească acestea înaintea voastră și înaintea Bisericilor. Eu sunt rădăcina, descendența lui David, steaua cea care strălucește, aceea de dimineață”.

¹⁷ Și Duhul și Mireasa spun: „Vino!” Iar cel care aude să spună: „Vino!” Și cel căruia îi este sete, cel care vrea să primească apa vieții în dar, să vină!

¹⁸ Eu dau mărturie înaintea oricui ascultă cuvintele profeției cărții acesteia: dacă va adăuga cineva ceva la ele, va trimite Dumnezeu peste el plăgile scrise în cartea aceasta, ¹⁹ iar dacă cineva scoate ceva din cuvintele cărții profeției acesteia, Dumnezeu va îndepărta partea lui de la pomul vieții și de la cetatea cea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta.

²⁰ Cel care dă mărturie spune acestea: „Da, voi veni curând!”

„Amin. Vino, Doamne Isuse”.

²¹ Harul Domnului Isus să fie cu toți.

RESPONSORIUL *Ap 22,16b.17ab.20c; Is 55,1a.3a*

R. Eu sunt rădăcina și descendența lui David, steaua care strălucește de dimineată; și Duhul și Mireasa spun: Vino! * Și cel care aude să spună: Vino. Amin. Vino, Doamne Isuse, aleluia!

Ψ. Toți cei care sunteți însetați, veniți la apă; plecați-vă urechea și veniți la mine. * Și cel care.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Psalmilor*,
al sfântului Augustin, episcop

(*Ps 148, 1-2; CCL 40, 2165-2166*)

Aleluia pascal

Meditarea vieții noastre prezente trebuie să se desfășoare în lauda Domnului, pentru că fericirea veșnică a vieții noastre viitoare va consta în lauda lui Dumnezeu; nimeni nu va fi apt pentru viața viitoare dacă acum nu se va pregăti. De aceea, să-l laudăm acum pe Dumnezeu, dar să înălțăm spre el și rugăciunea noastră. Lauda noastră conține bucurie, rugăciunea noastră conține geamăt. Într-adevăr, ne-a fost promis ceea ce acum nu posedăm; deoarece spune adevărul cel care a promis, noi ne bucurăm în speranță, chiar dacă, neavând încă ceea ce dorim, dorința noastră apare ca un geamăt. Este rodnic pentru noi să perseverăm în dorință până când va sosi ceea ce ne-a fost promis, și astfel, să treacă geamătul și să fie înlocuit numai de laudă.

Istoria destinului nostru are două faze: una care trece acum în mijlocul ispitelor și al necazurilor vieții aces-teia, cealaltă care va fi în siguranță și în bucurie veș-nică. Pentru acest motiv a fost instituită pentru noi și celebrarea celor două timpuri, adică cel dinainte de Paște și cel de după Paște. Timpul care precedă Paștele prefigurează necazul în care ne găsim; în schimb, cel care urmează după Paște reprezintă fericirea de care ne vom bucura. Ceea ce celebrăm înainte de Paște este și ceea ce facem. Ceea ce celebrăm după Paște indică ceea ce

încă nu posedăm. Pentru aceasta petrecem primul timp în posturi și rugăciuni. Celălalt timp însă, după sfârșitul posturilor, îl celebrăm în laudă. Iată de ce cântăm: *Aleluia!*

Într-adevăr, Cristos, capul nostru, este prefigurat și manifestat și într-un timp, și în celălalt. Pătımirea Domnului ne prezintă viața actuală cu aspectul său de trudă, de neceaz și cu perspectiva sigură a morții. În schimb, învierea și gloriificarea Domnului sunt vestire a vieții care ne va fi dăruită.

Pentru aceasta, fraților, vă îndemnăm să-l lăudați pe Dumnezeu; acest lucru noi toți ni-l spunem nouă înșine atunci când proclamăm: *Aleluia!* Lăudați-l pe Domnul, îi spui tu altuia. Și celălalt îți răspunde același lucru. Angajați-vă toți să-l lăudați cu toată ființa voastră: adică nu numai limba voastră și glasul vostru să-l laude pe Dumnezeu, ci și conștiința voastră, viața voastră, acțiunile voastre.

Noi îl lăudăm pe Domnul în biserică, atunci când ne adunăm. În momentul în care fiecare se întoarce la ocupațiile proprii, aproape că încetează să-l laude pe Dumnezeu. Însă nu trebuie să încetăm să trăim bine și să-l lăudăm întotdeauna pe Dumnezeu. Fii atent că neglijezi să-l lauzi pe Dumnezeu atunci când te îndepărtezi de dreptate și de ceea ce îi place lui. Într-adevăr, dacă nu te îndepărtezi niciodată de viața onestă, limba ta tace, dar viața ta strigă și urechea lui Dumnezeu este aproape de inima ta. Urechile noastre aud glasurile noastre, urechile lui Dumnezeu se deschid la gândurile noastre.

RESPONSORIUL

In 16,20b

R. Întristarea voastră * se va schimba în bucurie, aleluia!

V. Lumea se va bucura, dar voi vă veți întrista; însă tristețea voastră * se va schimba.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**LECTURA SCURTĂ***Rom 14,7-9*

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. Ia *Benedictus*: Pentru aceasta a murit Cristos și a înviat, ca să fie Stăpânitor peste cei vii și peste cei morți, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu bucurie pe Cristos, pâinea vieții, care îi va învia în ziua de apoi pe aceia care iau parte la masa cuvântului și a trupului său:

Dă-ne, Doamne, pace și bucurie!

Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, care, înviind din morți, ești Stăpânul vieții,

– binecuvântează-ne și sfințește-ne pe noi și pe toți frații tăi!

Tu, care dăruiești pace și bucurie tuturor celor care cred în tine,

– dă-ne harul să umblăm ca fii ai luminii și să ne bucurăm de biruința ta!

Sporește credința Bisericii peregrine pe pământ,

– ca să dea în fața lumii mărturie pentru învierea ta!

Tu, care, după ce ai îndurat multe, ai intrat în gloria Tatălui,

– schimbă în bucurie jalea celor întristați!
(*Dă-ne, Doamne, pace și bucurie!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai binevoit să ne dăruiești viața cerească renăscându-ne prin Botez. Te rugăm, dă-le fiilor tăi, cărora prin îndreptățire le-ai deschis drum spre viața cea veșnică, harul să ajungă, sub călăuzirea ta, la plinătatea gloriei. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,10-11

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,20-22

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ****2Cor 5,14-15**

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

℣. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A VI-A A PAȘTELUI

Săptămâna a II-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 467.

Ant. 1 Acela care săvârșește adevărul vine la lumină, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1033.

Ant. 2 Dezlegat de durerile morții, Domnul a înviat, aleluia!

Ant. 3 Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu, ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL SCURT

Ṛ. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ṳ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat

Anul A

Eu îl voi ruga pe Tatăl și vă va da alt Mângâietor, ca să rămână cu voi în veci, aleluia!

Anul B

După cum m-a iubit pe mine Tatăl, și eu v-am iubit pe voi; rămâneți în iubirea mea, aleluia!

Anul C

Dacă mă iubește cineva, va păzi cuvântul meu și Tatăl meu îl va iubi și vom veni la el și sălaş la el vom face, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos care, înviind din morți, a nimicit moartea și a reînnoit viața:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Tu, piatra pe care au nesocotit-o zidarii, ai ajuns în capul unghiului:

– zidește-ne ca pietre vii în Biserica ta!

Tu, martorul credincios și adevărat, întâiul-născut dintre cei morți,

– dă Bisericii tale harul de a da neconținut mărturie despre tine!

Tu, mire unic al Bisericii ieșite din coasta ta,

– fă-ne martori ai sacramentului cununiei tale cu ea!

Tu, care ești cel dintâi și cel de pe urmă, care ai fost mort și acum ești viu,

– păstrează-i pe cei botezați credincioși până la moarte, pentru a se învrednici să ia cununa!

Tu, lumina și făclia cetății sfinte a lui Dumnezeu,

– luminează-i pe răposații noștri, ca să domnească în veci împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne harul de a celebra cu însuflețire aceste zile de bucurie în care cinstim învierea Domnului, pentru ca misterul paschal pe care-l contemplăm să se manifeste neconținut în faptele noastre. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

℣. A înflorit trupul meu, aleluia!

℟. Și în duhul meu îi mulțumesc lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Începutul Scrisorii întâi
a sfântului apostol Ioan

1,1-10

Cuvântul vieții și lumina lui Dumnezeu

¹ Ceea ce era de la început,
ce am auzit,
ce am văzut cu ochii noștri,
ce am privit și mâinile noastre au pipăit,
cu privire la Cuvântul vieții,

² – căci viața s-a arătat:

noi am văzut și dăm mărturie
și vă vestim viața veșnică ce era la Tatăl
și care ni s-a arătat –

³ ce am văzut și am auzit vă vestim și vouă, pentru ca
și voi să aveți comuniune cu noi, iar comuniunea noastră
este cu Tatăl și cu Fiul său Isus Cristos. ⁴ Vă scriem
acestea pentru că bucuria noastră să fie deplină.

⁵ Și aceasta este vestea pe care am auzit-o de la el și
v-o vestim: Dumnezeu este lumină și nu este întuneric
în el. ⁶ Dacă spunem că avem comuniune cu el, dar umblăm
în întuneric, mințim și nu înfăptuim adevărul. ⁷ Dar
dacă umblăm în lumină, așa cum el este în lumină,
avem comuniune unii cu alții și sângele lui Isus, Fiul
său, ne curăță de orice păcat.

⁸ Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi
înșine, iar adevărul nu este în noi. ⁹ Dacă ne mărturisim
păcatele, el este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și
să ne curețe de orice nedreptate. ¹⁰ Dacă spunem că nu
am păcătuțit, îl facem pe el mincinos, iar cuvântul lui nu
este în noi.

RESPONSORIUL

In 1,2; 5,20a.c

R. Viața s-a arătat și noi am văzut, și dăm mărturie și vă vestim viața veșnică; * această viață era la Tatăl și ni s-a arătat nouă, aleluia!

Ψ. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit. Acesta este Dumnezeuul adevărat și viața veșnică. * Această viață.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul la Scrisoarea a doua către Corinteni*,
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cap. 5, 5 – 6, 2: PG 74, 942-943)

*Dumnezeu ne-a împăcat cu sine prin Cristos
și ne-a încredințat nouă slujirea reconcilierii*

Cei care au arvuna Duhului și posedă speranța învierii au deja prezent ceea ce așteaptă și pot deci să spună pe bună dreptate că nu cunosc pe nimeni după trup: așa-dar, toți suntem spirituali și străini de stricăciunea trupască. Într-adevăr, strălucindu-ne Unicul-născut, suntem transformați în Cuvântul care dă viață tuturor. Atunci când domnea păcatul, cu toții eram legați de lanțurile morții. Acum când în locul păcatului a venit dreptatea lui Cristos, ne-am eliberat de vechea stare de decadență.

Atunci când spunem că nimeni nu mai este în trup, adică în slăbiciunea trupului, vrem să ne referim la acea condiție înăscută a creaturii umane, care cuprinde, printre altele, vremelnicia proprie a trupurilor. La ea se referă sfântul Paul când spune: *Dacă l-am cunoscut pe Cristos după trup, acum nu-l mai cunoaștem astfel (2Cor 5,16)*. Cu alte cuvinte: *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)* și a acceptat moartea trupului pentru viața noastră a tuturor. Credința noastră, mai întâi, ni-l face cunoscut ca mort, apoi însă nu mort, ci viu; viu cu trupul înviat a treia zi; viu la Tatăl, de acum într-o condiție superioară celei înăscute a trupurilor care trăiește pe pământ. Într-adevăr, *mort o singură dată nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru*

totdeauna; dar acum este viu, trăiește pentru Dumnezeu (cf. Rom 6,8-10).

Pentru aceasta, dacă acela care s-a făcut pentru noi precursor al vieții se află în această stare, este absolut necesar ca și noi, mergând pe urmele sale, să considerăm că trăim aceeași viață a lui, superioară vieții naturale a persoanei umane. De aceea, pe bună dreptate, sfântul Paul scrie: *Dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă: cele vechi au trecut, iată, au devenit noi (2Cor 5,17)*. Într-adevăr, am fost îndreptățiți în Cristos prin credință, iar puterea blestemului a dispărut. Deoarece el a înviat pentru noi, după ce a pus sub picioarele sale puterea morții, noi îl cunoaștem pe adevăratul Dumnezeu în natura sa și lui îi aducem cult în duh și adevăr, prin mijlocirea Fiului, care dăruiește lumii binecuvântările cerești din partea Tatălui.

De aceea, foarte înțelept scrie sfântul Paul: *Toate vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu sine prin Cristos (2Cor 5,18)*. În realitate, misterul întrupării și ulterioara reînnoire nu au loc în afara voinței Tatălui. Fără îndoială, prin Cristos am dobândit accesul la Tatăl, din moment ce, așa cum el însuși spune, nimeni nu vine la Tatăl decât prin el. De aceea, *toate vin de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu sine prin Cristos și ne-a îndreptat slujirea reconcilierii (2Cor 5,18)*.

RESPONSORIUL

Rom 5,11; Col 1,19-20a

R. Noi ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, * prin care acum am primit reconcilierea, aleluia!

V. În el i-a plăcut lui Dumnezeu să facă să locuiască toată plinătatea și prin el să reconcilieze toate pentru sine. * Prin care.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 475.

Ant. 1 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1040.

Ant. 2 Binecuvântat ești în țaria cerului și lăudat în veci, Dumnezeul nostru, aleluia!

Ant. 3 Adorați-l pe Dumnezeu, care șade pe tron, și spuneți-i: „Amin, aleluia!”

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el, că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, îndură-te de noi. * Aleluia, aleluia! Cristoase.

℣. Tu, care ai înviat din morți. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la *Benedictus*

Anul A

Nu vă voi lăsa orfani: mă duc și vin la voi și se va bucura inima voastră, aleluia!

Anul B

Acestea vi le-am spus pentru ca bucuria mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină, aleluia!

Anul C

Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu, el vă va învăța toate și vă va aduce aminte toate câte vi le-am spus, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care l-a înviat pe Isus, Domnul și Mântuitorul nostru:

Luminează-ne, Doamne, cu strălucirea lui Cristos!

Părinte sfânt, care pe Isus, Fiul tău iubit, l-ai făcut să treacă din întunericul morții la lumina gloriei tale,

– dă-ne harul să ajungem și noi la minunata ta lumină!
Tu, care ne-ai mântuit prin credință,

– fă-ne să trăim astăzi în credința primită la Botez!

Tu, care ne înveți să căutăm cele de sus, unde Cristos șade la dreapta ta,

– apără-ne de amăgirile păcatului!

Să strălucească în lume viața noastră, ascunsă în tine împreună cu Cristos,

– prevestind un cer nou și un pământ nou!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne harul de a celebra cu însuflețire aceste zile de bucurie în care cinstim învierea Domnului, pentru ca misterul pascal pe care-l contemplăm să se manifeste neconținut în faptele noastre. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ**

Cf. 1Cor 15,3b-5

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!
 ☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!
 ☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,4

Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!
 ☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 467.

Ant. 1 Dumnezeu l-a ridicat pe Cristos din morți și l-a așezat la dreapta sa în ceruri, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a II-a, 1047.

Ant. 2 Cristos v-a întors de la idoli la Dumnezeul cel viu, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! Mântuirea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a înviat cu adevărat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Și i s-a arătat lui Simon. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat

Anul A

Cine mă iubește va fi iubit de Tatăl meu, și eu îl voi iubi și mă voi arăta lui, aleluia!

Anul B

Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul precum v-am iubit eu pe voi. Mai mare iubire decât aceasta nimeni nu are, ca viața să și-o dea pentru prietenii săi, aleluia!

Anul C

Pace vă las vouă, pacea mea o dau vouă; nu precum o dă lumea v-o dau eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se înspăimânte, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu Tatăl, care l-a înviat pe Cristos și l-a înălțat la dreapta sa:

Prin slava lui Cristos, ocrotește, Doamne, poporul tău!
Părinte drept, care l-ai înălțat pe Isus de la pământ prin biruința crucii,

– fă ca toate să fie atrase prin el!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, trimite-l pe Duhul Sfânt în Biserică,

– pentru ca ea să fie sacramentul unității întregului neam omenesc!

Pe noii tăi fii, pe care i-ai născut prin apă și prin Duhul Sfânt,

– păstrează-i credincioși față de Botezul lor, spre viața cea veșnică!

Prin Fiul tău, pe care l-ai înălțat, alină-i pe cei sărmani, eliberează-i pe cei închiși, vindecă-i pe cei bolnavi

– și veselește lumea cu binefacerile tale!

Pe frații noștri răposați, cărora le-ai dăruit trupul și sângele lui Cristos înviat,

– fă-i părtași de înviere în ziua de apoi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne harul de a celebra cu însuflețire aceste zile de bucurie în care cinstim învierea Domnului, pentru ca misterul pascal pe care-l contemplăm să se manifeste neconținut în faptele noastre. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

V. Inima mea și trupul meu, aleluia!

R. Vor tresălta în Dumnezeu cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 2,1-11

Porunca cea nouă

¹ Copiii mei, vă scriu acestea ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva ar păcătui, avem un apărător la Tatăl, pe Isus Cristos cel drept. ² El este jertfa de ispășire pentru

păcatele noastre, dar nu numai pentru ale noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

³ Din aceasta știm că îl cunoaștem: dacă ținem poruncile lui. ⁴ Cine spune: „Eu îl cunosc”, dar nu ține poruncile lui, este mincinos și adevărul nu este în el. ⁵ Însă, dacă cineva păstrează cuvântul lui, într-adevăr, iubirea lui Dumnezeu în el este desăvârșită. Din aceasta cunoaștem că suntem în el. ⁶ Cel care spune că rămâne în el trebuie să trăiască așa cum el a trăit.

⁷ Iubiților, nu vă scriu o poruncă nouă, ci porunca cea veche, pe care o aveți de la început; porunca veche este cuvântul pe care l-ați auzit. ⁸ Totuși, vă scriu o poruncă nouă, care este adevărată în el și în voi pentru că întunericul trece, iar lumina cea adevărată strălucește deja.

⁹ Cine spune că este în lumină, dar îl urăște pe fratele său, este în întuneric până acum. ¹⁰ Cine îl iubește pe fratele său rămâne în lumină și nu este motiv de scandal în el. ¹¹ Însă cine-l urăște pe fratele său este în întuneric, umblă în întuneric și nu știe încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii.

RESPONSORIUL

In 13,34; 1In 2,10a.3

R. Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții așa cum eu v-am iubit. * Cine îl iubește pe fratele său rămâne în lumină, aleluia!

Ψ. Din aceasta știm că-l cunoaștem pe Cristos, dacă ținem poruncile lui. * Cine îl iubește.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Sfânta Treime*,
al lui Didim din Alexandria

(Cartea 2, 12: PG 39, 667-674)

Duhul Sfânt ne reînnoiește prin Botez

Duhul Sfânt, care este Dumnezeu împreună cu Tatăl și cu Fiul, ne reînnoiește prin Botez și ne duce de la starea noastră de imperfecțiune la frumusețea primară și ne umple cu harul său, așa încât nu mai putem să

admitem în noi nimic necuviincios. El ne eliberează de păcat și de moarte și, din pământeni cum suntem, adică făcuți din pământ și cenușă, ne face spirituali, ne permite să participăm la gloria divină, să fim fii și moștenitori ai lui Dumnezeu Tatăl, să devenim conformi cu imaginea Fiului său, frații săi și împreună-moștenitori, destinați să fim într-o zi glorificați și să domnim împreună cu el. În loc de pământ ne dă cu generozitate cerul și paradisul. Ne face mai onorați decât îngerii. Stinge flacăra teribilă și de nestins a iadului prin apele divine ale izvorului baptismal.

Într-adevăr, oamenii sunt zămislîți de două ori, o dată trupește și o dată de Duhul divin. Despre ambele zămisliri au scris foarte bine autorii sacri. Voi cita numele lor și învățătura lor.

Ioan spune: *Tuturor celor care l-au primit, celor care cred în numele lui le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din voința trupului, nici din voința bărbatului, ci din Dumnezeu s-au născut (In 1,12-13).*

Toți cei care au crezut în Cristos, spune el, au primit puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu, adică ai Duhului Sfânt, și de a fi astfel părtași de natura lui Dumnezeu. Într-adevăr, pentru a demonstra că acela care naște este Duhul Sfânt, Dumnezeu adaugă prin gura lui Isus: *Adevăr, adevăr îți spun: dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu (In 3,5).*

Într-adevăr, izvorul baptismal naște, adică face să iasă în mod vizibil, prin slujirea preoților, trupul nostru vizibil. Însă, pe planul spiritual, cel care botează este Duhul Sfânt, total invizibil. El botează în sine însuși și renaște prin slujirea îngerilor atât trupul, cât și sufletul.

Și Ioan Botezătorul, într-un moment special al istoriei mântuirii și într-un mod corespunzător expresiei *prin apă și Duh Sfânt*, spune despre Cristos: *El vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc (Mt 3,11; Lc 3,16).*

Ca un vas de lut, trupul uman are nevoie mai întâi să fie purificat prin apă, apoi să fie făcut tare și perfect

prin focul spiritual al lui Dumnezeu, care este un foc ce mistuie. Apoi trebuie să-l primească în sine pe Duhul Sfânt, de la care primește perfecțiunea și de către care este reînnoit: într-adevăr, focul spiritual este în măsură și să irige, iar apa spirituală poate să provoace și arderea.

RESPONSORIUL

Cf. *Is 44,3.4; In 4,14b*

R. Voi revărsa apă peste pământul însetat și torente peste pământul arid; voi revărsa Duhul meu * și vor crește ca sălciile de-a lungul apei curgătoare, aleluia!

Ÿ. Apa pe care eu o voi da va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică, * și vor crește.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți, spre o moștenire nepieritoare, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care a fost preamărit în moartea și învierea Fiului său:

Luminează, Doamne, mințile noastre!

Dumnezeule, Părintele luminilor, care ai luminat lumea cu strălucirea lui Cristos cel înviat în slavă,

– umple astăzi mințile noastre de strălucirea credinței!

Tu, care, prin învierea Fiului tău, le-ai deschis oamenilor poarta veșniciei,

– dăruiește-ne harul să lucrăm astăzi în speranța vieții de veci!

Tu, care, prin Fiul tău înviat, l-ai trimis în lume pe Duhul Sfânt,

– aprinde inimile noastre cu focul iubirii spirituale!

Tu, care, pentru a ne elibera, l-ai dat la moarte pe Fiul tău,

– fă ca el să ne fie astăzi mântuire și răscumpărare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, Dumnezeule milostiv, ca harul pe care l-am primit prin celebrarea misterului pascal să aducă neconținut roade în viața noastră. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

℣. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Col 2,9.10a.12

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. Înfirmânțați

fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, cel care l-a înviat pe el din morți.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Tim 2,8.11

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

Evr 8,1b-3a

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat, pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Duhul adevărului, care de la Tatăl porcede, va da mărturie despre mine. Și voi veți da mărturie, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu bucurie pe Cristos Domnul, care, prin învierea sa, a luminat lumea:

Cristoase, viața noastră, ascultă-ne!

Doamne Isuse Cristoase, care te-ai alăturat ucenicilor tăi aflați pe cale,

– fii alături de Biserica ta peregrină!

Nu îngădui ca ucenicii tăi să fie închiși în fața cuvântului tău,

– ci dă-le harul să te mărturisească pe tine, învingătorul morții!

Privește cu bunătate la aceia care nu te-au recunoscut pe cale

– și dezvăluie-te lor tu însuși, ca să te primească drept mântuitor!

Tu, care, prin cruce, i-ai împăcat pe toți oamenii în trupul tău,

– dăruiește tuturor popoarelor pace și unitate!

Judecătorule al celor vii și al celor morți,

– dăruiește-le răposaților care au crezut în tine iertarea păcatelor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, Dumnezeule milostiv, ca harul pe care l-am primit prin celebrarea misterului pascal să aducă neconținut roade în viața noastră. Prin Domnul.

MARTI

Oficiul lecturilor

☩. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

✠. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 2,12-17

*Cine împlinește porunca lui Dumnezeu
rămâne în veci*

¹² Vă scriu vouă, copiilor,
pentru că păcatele voastre au fost iertate
datorită numelui său.

¹³ Vă scriu vouă, părinților,
pentru că l-ați cunoscut
pe cel care este de la început.

Vă scriu vouă, tinerilor,
pentru că l-ați învins pe Cel Rău.

¹⁴ V-am scris vouă, copiilor,
pentru că l-ați cunoscut pe Tatăl.

V-am scris vouă, părinților,
pentru că l-ați cunoscut
pe cel care este de la început.

V-am scris vouă, tinerilor,
pentru că sunteți puternici
și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi
și l-ați învins pe Cel Rău.

¹⁵ Să nu iubiți lumea și nici cele ce sunt în lume.
Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este în
el. ¹⁶ Pentru că tot ce este în lume – pofta trupului, pofta
ochilor și trufia vieții – nu este de la Tatăl, ci de la
lume. ¹⁷ Dar lumea și pofta ei trec, însă cel care împli-
nește voința lui Dumnezeu rămâne în veci.

RESPONSORIUL

1In 2,17.15b

R. Lumea și pofta ei trec; * însă cel care împlinește
voința lui Dumnezeu rămâne în veci, aleluia!

Ÿ. Dacă cineva iubește lumea, iubirea lui Dumnezeu
Tatăl nu este în el; * însă cel care.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*,
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cartea 11, 11: PG 74, 559-562)

Cristos este legătura unității

Conform sfântului Paul, cei care ne împărtășim cu omenitatea sfântă a lui Cristos formăm un singur trup cu el. El prezintă astfel acest mister de iubire: *El nu a fost cunoscut fiilor oamenilor din cealaltă generație, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul: păgânii sunt împreună-moștenitori, formează un singur trup și sunt împreună-părtași ai promisiunii în Cristos Isus (Ef 3,5-6).*

Dacă toți suntem între noi mădulare ale aceluiași trup în Cristos și nu numai între noi, dar și cu acela care este în noi prin trupul său, este evident că toți suntem una atât între noi, cât și în Cristos. Într-adevăr, Cristos este legătura de unitate, el fiind, în același timp, Dumnezeu și om.

Cât privește unirea spirituală, urmând aceeași cale, vom mai spune că noi toți, primind un unic și același Duh Sfânt, într-un anumit fel, suntem uniți fie între noi, fie cu Dumnezeu. Într-adevăr, chiar dacă luați separat, suntem mulți și în fiecare dintre noi Cristos face să locuiască Duhul Tatălui și al său, totuși Duhul este unic și indivizibil. Cu prezența sa și cu acțiunea sa, el reunește în unitate spiritele care sunt distincte și separate între ele. El face din toți în sine însuși un singur și același lucru.

Puterea omenității sfinte a lui Cristos îi face concorporali pe cei în care se găsește. În același mod, cred eu, unicul și indivizibilul Duh al lui Dumnezeu, care locuiește în toți, îi conduce pe toți la unitatea spirituală.

De aceea, tot sfântul Paul ne îndeamnă: *Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire, străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți (cf. Ef 4,2-6).* Într-adevăr, locuind în noi un singur Duh, va fi în noi un singur Tată al tuturor, Dumnezeu, prin Fiul. Duhul Sfânt îi conduce la unitatea cu sine și la unitatea reciprocă între ei pe toți cei care sunt părtași de el.

Desigur și noi toți suntem părtași la Duhul Sfânt. Într-adevăr, am lăsat viața animală și ascultăm de legile Duhului. În felul acesta, abandonăm viața noastră, ne unim cu Duhul Sfânt, căpătăm o conformitate cerească cu el și, într-un anumit fel, suntem transformați într-o altă natură. De aceea, suntem numiți nu numai oameni, ci și fii ai lui Dumnezeu și oameni cerești. Adică suntem făcuți părtași la natura divină.

Toți suntem una în Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt: una, spun, prin identitatea condiției, coeziunea dragostei, împărtășirea cu sfântul trup al lui Cristos și părtași la unicul Duh Sfânt.

RESPONSORIUL Cf. *1Cor 10,17; Ps 67 (68),11b.7a*

R. Pentru că este o singură pâine, noi, cei mulți, suntem un singur trup: * căci toți ne împărtășim din aceeași unică pâine și din același potir, aleluia!

Ÿ. În bunătatea ta, Dumnezeule, ai pregătit o masă pentru cel sărac și-l primești în casa ta. * Căci toți.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat acelor care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea; voi însă mă veți vedea, căci eu sunt viu și voi veți fi vii, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm cu recunoștință lui Dumnezeu Tatăl, al cărui Miel fără pată a luat asupra sa păcatele lumii, iar nouă ne dăruiește viața:

Izvor al vieții, dă-ne viață!

Dumnezeule, creator al vieții, adu-ți aminte de pătimirea și învierea Mielului ucis pe cruce

– și ascultă neîncetat mijlocirea lui pentru noi!

Curăță-ne de aluatul vechi al răutății și al ticăloșiei

– și fă-ne să trăim cu azimele purității și ale adevărului lui Cristos!

Fă-ne astăzi să alungăm de la noi păcatul dezbinării și al invidiei

– și fă-ne mai atenți față de nevoile fraților noștri!

Pune între noi spiritul evangheliei tale,

– ca să umblăm pe calea poruncilor tale, astăzi și întotdeauna!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, Doamne, Dumnezeule atotputernic și milostiv, să devenim părtași cu adevărat la învierea lui Cristos, Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 4,11-12

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Pt 3,21-22a

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de neurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,1-2

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugețați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

1Pt 2,4-5

Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie, aruncată de oameni, dar aleasă și prețuită de Dumnezeu. Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

☩. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. Ia Magnificat: Vă spun adevărul: e de folos pentru voi ca eu să mă duc, căci dacă eu nu plec, Mângâietorul nu va veni, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu stăruință pe Cristos care, înviind, a întărit speranța poporului său:

Cristoase, care ești pururi viu, ascultă-ne!

Doamne Isuse, din coasta ta deschisă a izvorât sânge și apă:

– fă ca Biserica să-ți fie mireasă neprihănită!

Supremule păstor, după înviere ți-ai încredințat turma spre păstorire lui Petru, care și-a mărturisit iubirea față de tine:

– sporește neîncetat iubirea și zelul Sfântului Părinte papa **N.**!

Când ucenicii tăi pescuiau în mare, tu le-ai dat să prindă o mulțime de pești:

– trimite lucrători care să continue misiunea lor apostolică!

Pe țărmul mării, tu ai pregătit ucenicilor pâine și pește:

– nu îngădui ca frații noștri să piară de foame din vina noastră!

Isuse, noule Adam și duh dătător de viață, fă-i pe cei răposați asemenea chipului tău,

– ca bucuria ta în ei să fie deplină!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Fă, te rugăm, Doamne, Dumnezeuule atotputernic și milostiv, să devenim părtași cu adevărat la învierea lui Cristos, Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

℟. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 2,18-29

Anticristul

¹⁸ Copii, este ceasul de pe urmă. După cum ați auzit, vine Anticrist, iar acum au apărut mulți anticriști; după aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă. ¹⁹ Dintre noi au ieșit, dar nu erau de-ai noștri, pentru că, dacă ar fi fost de-ai noștri, ar fi rămas cu noi, dar trebuia să se arate că nu toți sunt de-ai noștri. ²⁰ Dar voi aveți ungerea de la Cel Sfânt și cunoașteți cu toții. ²¹ Nu v-am scris pentru că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și pentru că nici o minciună nu provine din adevăr. ²² Cine este mincinosul, dacă nu cel care neagă că Isus este Cristosul? Acesta este Anticristul, cel care neagă pe Tatăl și pe Fiul. ²³ Oricine îl neagă pe Fiul, nu-l are nici pe Tatăl; cine-l mărturisește pe Fiul îl are și pe Tatăl.

²⁴ În ce vă privește, să rămână în voi ceea ce ați auzit de la început. Dacă rămâne în voi ce ați auzit de la început, și voi rămâneți în Fiul și în Tatăl. ²⁵ Și aceasta este promisiunea pe care el însuși ne-a vestit-o: viața veșnică.

²⁶ V-am scris acestea despre cei care vă înșală. ²⁷ Dar în ce vă privește, rămâne în voi ungerea pe care ați primit-o de la el și nu aveți nevoie să vă învețe cineva, ci, întrucât ungerea lui vă învață despre toate – iar ea este adevărată, și nu falsă –, după cum v-am învățat, rămâneți în el.

²⁸ Și acum, copii, rămâneți în el, pentru ca, atunci când se va arăta, să avem încredere și să nu fim făcuți de rușine de el, la venirea lui. ²⁹ Dacă știți că el este drept, atunci știți că oricine face dreptatea este născut din el.

RESPONSORIUL**Cf. *IIn 2,27; II 2,23***

R. Ungerea pe care ați primit-o rămâne în voi * și nu aveți nevoie să vă învețe cineva, întrucât ungerea lui vă învață despre toate, aleluia!

Y. Bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul, Dumnezeul vostru, pentru că el vi-l va da pe învățătorul dreptății, * și nu aveți.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 1, despre Înălțare, 2-4: PL 54, 395-396)

Zilele dintre învierea și înălțarea Domnului

Dragii mei, zilele care s-au scurs între învierea Domnului și înălțarea sa nu au trecut în mod inutil, ci în ele au fost confirmate mari mistere și au fost revelate mari adevăruri.

A fost eliminată teama de o moarte crudă și a fost vestită nu numai nemurirea sufletului, ci și cea a trupului. În timpul acelor zile, în virtutea suflului divin, a fost revărsat asupra tuturor apostolilor Duhul Sfânt, iar sfântului Petru, apostolul, după încredințarea cheilor împărăției, îi este încredințată grija supremă a turmei Domnului.

În aceste zile, Domnul se alătură, ca un al treilea, celor doi ucenici de-a lungul drumului și, pentru a risipi din noi orice umbră de incertitudine, dojenește slaba credință a celor doi înspăimântați și înfricoșați. Acele inimi luminate de el se înflăcăreză și de credință și, în timp ce înainte erau reci, devin arzătoare, pe măsură ce Domnul le explică Scripturile. Atunci când el frânge pâinea, se deschide și privirea celor care stăteau cu el la masă. Dar cu cât mai fericit se deschid ochii celor doi ucenici în fața gloriei proprii naturi, manifestată în Cristos, decât ochii primilor părinți în fața rușinii propriului păcat!

De aceea, dragii mei, în perioada întregului timp trecut între învierea Domnului și înălțarea sa, Providența divină acest lucru l-a avut ca țintă, acest lucru l-a comunicat, acest lucru a voit să-l insinueze în ochii și în inimile ucenicilor săi: că Domnul Isus Cristos a înviat cu adevărat, așa cum se născuse în mod real, a pățimit în mod real și a murit în mod real.

De aceea, sfinții apostoli și toți ucenicii care tremuraseră din cauza tragediei crucii și erau îndoielnici în a crede în înviere au fost așa de întăriți de aspectul evident al adevărului, încât, în momentul în care Domnul se înălța în înaltul cerurilor, nu numai că nu au fost deloc triști, ci chiar au fost plini de mare bucurie.

Și cu adevărat aveau un motiv mare și inefabil să se bucure. Într-adevăr, împreună cu acea mulțime norocoasă, ei contemplant natura umană în timp ce se înălța la o demnitate superioară demnității creaturilor cerești. Ea depășea ierarhiile îngerești, pentru a fi înălțată deasupra sublimității arhanghelilor, fără a întâlni, la nici un nivel oricât de înalt, o limită pentru înălțarea sa. În sfârșit, chemată să ia loc lângă Tatăl cel veșnic, a fost asociată cu el la tronul gloriei, în timp ce era unită cu natura sa în persoana Fiului.

RESPONSORIUL

In 14,2b.3b.16.18

R. Mă duc să vă pregătesc un loc; voi veni din nou; * și vă voi lua la mine, ca să fiți și voi acolo unde sunt eu, aleluia!

V. Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor, ca să fie cu voi pentru totdeauna. Nu vă voi lăsa orfani, voi veni la voi * și vă voi lua.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din

morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Încă multe am a vă spune, dar nu le puteți purta acum. Când, însă, va veni Duhul adevărului, el vă va învăța tot adevărul, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne îndreptăm rugăciunile spre Dumnezeu Tatăl, care a orânduit ca Cristos cel înviat să se arate apostolilor:

Luminează-ne, Doamne, cu mărirea lui Cristos!

Dumnezeule, Părintele luminilor, te laudăm astăzi cu recunoștință, pentru că ne-ai chemat la minunata ta lumină,

– ca să dobândim îndurare!

Binecuvântează eforturile familiei umane pentru a-și face viața mai bună;

– purific-o și întărește-o prin puterea Duhului tău!

Dă-ne harul ca astfel să ne dăruim slujirii oamenilor,

– încât însuși neamul omenesc să devină ofrandă plăcută ție!

Revarsă, încă din zori, mila ta asupra noastră,

– pentru ca întreaga zi să ne bucurăm laudându-te!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu bunăvoință spre noi, Doamne, și învrednicește-ne ca, celebrând acum în mod sacramental învierea Fiului tău, la venirea lui în slavă, să ne bucurăm împreună cu toți sfinții. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1In 5,5-6a

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ef 4,23-24

Înnoiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

În regiunile unde solemnitatea Înălțării Domnului se transferă în duminica următoare:

LECTURA SCURTĂ

Evr 7,24-27

Isus, pentru că rămâne în veci, are o preoție netrecătoare. De aceea, el poate să-i mântuiască definitiv pe cei care se apropie prin el de Dumnezeu, căci este totdeauna viu pentru a interveni în favoarea lor. Într-adevăr, de un astfel de mare preot avem nevoie: sfânt, nevinovat, fără pată, separat de păcătoși, mai presus de ceruri; el nu are nevoie ca marii preoți să aducă jertfă în fiecare zi, mai întâi pentru păcatele proprii și apoi pentru cele ale poporului: aceasta a făcut-o o dată pentru totdeauna, jertfindu-se pe sine însuși.

RESPONSORIUL SCURT

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ÿ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Duhul mă va preamări, pentru că din al meu va lua și vă va vesti, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, care în Fiul său înviat din morți ne-a deschis viața veșnică:

Prin biruința lui Cristos,

mântuiește-i pe cei pe care i-ai răscumpărat!

Dumnezeul părinților noștri, care l-ai preamărit pe Fiul tău Isus înviindu-l din morți, îndreaptă-ne spre o convertire desăvârșită,

– ca să umblăm în înnoirea vieții!

Tu, care ne-ai dus pe noi, oile rătăcite, la păstorul și purtătorul de grijă al sufletelor noastre,

- păstrează-ne pe toți credincioși sub călăuzirea păstorilor Bisericii!

*(Prin biruința lui Cristos,
mântuiește-i pe cei pe care i-ai răscumpărat!)*

Tu, care ai ales din poporul evreu pârga ucenicilor Fiului tău,

- dezvăluie fiilor lui Israel împlinirea făgăduinței făcute părinților lor!

Adu-ți aminte de toți cei părăsiți, de orfani și de văduve

- și nu-i lăsa singuri pe accia pe care Fiul tău i-a împăcat cu tine prin moartea sa!

Tu l-ai chemat la tine pe Ștefan, care l-a mărturisit pe Cristos cel ce șade de-a dreapta ta:

- primește-i pe frații noștri, care te-au așteptat prin credință și iubire!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Privește cu bunăvoință spre noi, Doamne, și învrednicește-ne ca, celebrând acum în mod sacramental învierea Fiului tău, la venirea lui în slavă, să ne bucurăm împreună cu toți sfinții. Prin Domnul.

JOI

În regiunile unde solemnitatea Înălțării Domnului se transferă în duminica următoare:

Oficiul lecturilor

Versetul, lecturile și responsoriile se iau de la vinerea următoare, 818.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui, care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Puțin și nu mă veți mai vedea, spune Domnul, și iarăși puțin și mă veți vedea, pentru că mă duc la Tatăl, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu încredere pe Dumnezeu Tatăl, care l-a pus pe Cristos spre învierea fiilor săi:

Domnul Isus să fie viața noastră!

Prin stâlpul de foc, ai luminat poporul tău în pustiu:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi lumina vieții!

Prin glasul lui Moise, ai dat învățătură poporului tău pe munte:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi Cuvântul vieții!

Prin darul manei, ai hrănit poporul tău pelerin:

– prin învierea sa, Cristos să ne fie astăzi pâinea vieții!

Tu ai dat de băut poporului tău scoțând apă din stâncă:

– prin învierea Fiului tău, dăruiește-ni-l astăzi pe Duhul vieții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit poporului tău răscumpărarea, dă-ne, te rugăm, să-ți mulțumim pururi cu bucurie pentru învierea Domnului nostru Isus Cristos. El, care viețuiește.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Col 1,12-14

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

IPt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

℟. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

☩. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

Ant. la Magnificat: Întristarea voastră se va preface în bucurie și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne bucurăm în Cristos, pe care Tatăl l-a rânduit temei al întregii noastre speranțe și al învierii morților, și să-l rugăm:

Rege al măririi, ascultă-ne!

Doamne Isuse, care prin propriul tău sânge și prin înviere ai intrat în sfânta sfintelor,

– du-ne cu tine în gloria Tatălui!

Tu, care, prin învierea ta, i-ai întărit în credință pe ucenici și i-ai trimis în lume,

– fă ca episcopii și preoții să fie crainici fideli ai evangheliei tale!

Tu, care, prin învierea ta, ai devenit pacea și împăcarea noastră,

– fă ca cei botezați să se unească în comuniune desăvârșită de credință și iubire!

(Rege al mării, ascultă-ne!)

Tu, care, prin învierea ta, l-ai vindecat pe ologul de la poarta templului,

– privește la toți cei infirmi și arată în ei gloria ta!

Tu, care te-ai făcut pârga morții și a învierii,

– fă-i părtași de gloria ta pe cei care au nădăduit în tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit poporului tău răscumărarea, fă-ne, te rugăm, să-ți mulțumim pururi cu bucurie pentru învierea Domnului nostru Isus Cristos. El, care viețuiește.

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Solemnitare

Vesperale I

IMNUL

Isuse, sfânt Mântuitor,
Speranța noastră-a tuturor,
Tu, Dumnezeu fără-de-nceput,
Ai îmbrăcat un trup de lut.

Îndurător te-ai încărcat
Cu munții noștri de păcat
Și-ai vrut la viață să ne-aduci
Murind pe lemnul unei cruci.

Pe dreptii morți din limb i-ai scos
Și înviat-ai glorios.
Lăsând apoi acest pământ,
Domnești în cer cu Tatăl sfânt.

Cu mila ta, cu harul tău,
În noi distruge tot ce-i rău
Și-nvrednicește-ne a sta
Odată-n cer în fața ta.

Ne fii, Isuse-,n boală leac,
Răsplata noastră fii în veac.
Și cu lumina ta oricând
Să luminezi al nostru gând. Amin.

Sau:

Iesu, nostra redemptio,
Amor et desiderium,
Deus creator omnium,
Homo in fine temporum,
Quæ te vicit clementia,
Ut ferres nostra crimina,
Crudellem mortem patiens,
Ut nos a morte tolleress;

Inférni claustra pénetrans,
 Tuos captívos rédimens;
 Víctor triúmpho nóbili
 Ad dextram Patris résidens?

Ipsa te cogat píetas,
 Út mala nostra súperes
 Parcéndo, et voti cómpotes
 Nos tuo vultu sáties.

Tu esto nostrum gáudium,
 Qui es futúrus præmium;
 Sit nostra in te glória
 Per cuncta semper sæcula. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; iarăși
 las lumea și mă duc la Tatăl, aleluia!

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeuul nostru,
 care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
 ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
 înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
 de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
 ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și mă duc la Tatăl, aleluia!

Ant. 2 Domnul Isus, după ce le-a vorbit ucenicilor săi, s-a înălțat la cer și șade de-a dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 116 (117)

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Domnul Isus, după ce le-a vorbit ucenicilor săi, s-a înălțat la cer și șade de-a dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Ant. 3 Nimeni nu s-a înălțat la cer decât acela care a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer, aleluia!

Cântarea Ap 11,17-18; 12,10b-12a

^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.

¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru
zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;

și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. Nimeni nu s-a înălțat la cer decât acela care a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Se înalță Dumnezeu în strigăte de bucurie. *
Aleluia, aleluia! Se înalță.

V. Și Domnul în glas de trâmbiță. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Se înalță.

Ant. la Magnificat: Tată, am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat; iar acum mă rog pentru ei, nu pentru lume, căci eu vin la tine, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu bucuria duhului pe Cristos, care șade de-a dreapta Tatălui:

Tu ești Regele mării, Cristoase!

Rege al mării, care ai înălțat la cele de sus slăbiciunea trupului nostru, ca să fie preamărită împreună cu tine, îndepărtează răutatea vechilor greșeli

– și redă-ne tuturor demnitatea vieții de la începuturi!

Tu, care ai coborât la noi pe calea iubirii,

– dă-ne harul să ne suim la tine pe aceeași cale!

Tu, care ai făgăduit că-i vei atrage pe toți la tine,

– nu îngădui ca vreunul dintre noi să fie smuls din trupul tău!

Fă să te urmărim acum cu mintea și cu inima

– acolo unde tu, mergând înaintea noastră, te-ai înălțat în glorie!

Pe tine te așteptăm să vii ca adevărat Dumnezeu judecător:

– dă-ne harul să te contemplăm cândva, împreună cu cei răposați, ca Stăpân îndurător în mărirea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos, Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întărește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic, vom ajunge, precum suntem chemați, la slava în care a intrat el, mergând înaintea noastră. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Aleluia, pe Cristos Domnul, care se înalță la cer, veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Marea ta împărăție, o, Cristoase, tot pământu-i;
Tu ai coborât din ceruri pentru noi, ca să ne mântui.
Răstignit fiind pe cruce, ai schimbat a noastră soartă
Iar prin sfânta înviere, însăși moartea este moartă.

Urci acum din nou la ceruri, unde îngerii te-așteaptă,
Unde Tatăl te primește ca să-ți dea răsplata dreaptă.
Lângă el pe tron te-așază și-i zorit pe cap să-ți pună
Semnul mării biruințe, a victoriei cunună.

El te face Domn a toate și îți dă un mare nume,
 Ca atunci când se rostește, tot ce are viață-n lume,
 Și în ceruri și-n adâncuri, să se-ndrepte către tine,
 Cu smerită-ngenunchere, să se plece, să se-nchine.

Se uimesc, văzând din ceruri, oastea cetelor de îngeri
 Că pământul nu mai este valea jalnică de plângeri;
 Omenirea ce-a-ntinat-o primul om făcut din tină
 E salvată, peste dânsa Omul-Dumnezeu domină.

O, Cristoase, tuturora să ne fii pentru vecie
 Și speranță, și răsplată, și izvor de bucurie.
 Orice falsă bucurie ce de tine ne separă
 Să ne fie, când ne-mbie, neplăcută și amară.

Ne simțim plini de păcate, slăbiciunea noastră-i mare,
 Dar sperăm cu umilință de la tine îndurare.
 Tu ne iartă orice vină cu-al tău har și cu-a ta milă,
 Ocrotește și-ntărește firea noastră cea fragilă.

Știm că tu vei ține-odată judecată-nfricoșată;
 Fă să fim găsiți atuncea fără vină, fără pată.
 Mintea noastră ne-o înalță, dorul nostru ni-l menține
 Către sfintele lăcașuri pregătite-n cer de tine.

Slavă, cinste și mărire îți aducem fiecare
 O, Cristoase, rege-al nostru, azi, de sfânta Înălțare.
 Slavă fie în vecie, ție, veșnice Părinte.
 Îți aducem preamărire ție, Duhule Preasfinte. Amin.

Sau: Ætérne rex, altíssime, 813.

PSALMODIA

Ant. 1 Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri
 numelui său; pregătiți calea celui care încalecă pe nori,
 aleluia!

Psalmul 67 (68)

I

² Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc *
 și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.

- ³ Cum se risipește fumul, așa îi risipești, †
cum se topește ceara în fața focului, *
așa pier cei răi din fața lui Dumnezeu.
- ⁴ Cei dreți se bucură și tresaltă de bucurie
în fața lui Dumnezeu, *
se desfată în fericire și veselie.
- ⁵ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său, *
pregătiți calea celui care încalecă pe nori:
numele său este Domnul, *
tresăltați de bucurie înaintea lui!
- ⁶ Dumnezeu este tatăl orfanilor, †
apărătorul văduvelor, *
el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.
- ⁷ Dumnezeu dă o casă celor părăsiți, †
el deschide prizonierilor poarta libertății, *
dar cei răzvrățiți vor locui în pământ uscat.
- ⁸ Dumnezeule, când ieșeau înaintea poporului tău, †
când pășeau prin pustiu, *
pământul se cutremura ⁹ și cerurile picurau ploaie
înaintea Domnului, Dumnezeului de pe Sinai, *
înaintea Dumnezeului lui Israel.
- ¹⁰ Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, *
moștenirea ta, sleită de puteri, ai înviorat-o.
- ¹¹ Dumnezeule, poporul tău a locuit în țara
pe care ai pregătit-o în iubirea ta *
pentru cel sărac.

Ant. Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui
său; pregătiți calea celui care încalecă pe nori, aleluia!

Ant. 2 Cristos, urcându-se în înălțimi, a dus captivă
captivitatea, aleluia!

II

- ¹² Un cuvânt spune Domnul, *
și sunt o armată mare
femeile aducătoare de vești bune:
- ¹³ „Regii armatelor o iau la fugă, *
și femeile, acasă, împart prada.

- 14 În timp ce voi dormiți prin staule, †
aripile porumbiței strălucesc de argint *
și penele ei au luciri de aur.
- 15 Când Cel Atotputernic îi împrăștia pe regi, *
ningea pe Țalmon”.
- 16 Munte al lui Dumnezeu este Muntele Basanului, *
munte cu vârfuri semețe este Muntele Basanului.
- 17 De ce sunteți plini de invidie,
voi, munți cu vârfuri înalte, †
pe muntele pe care Dumnezeu și l-a ales lăcaș? *
Domnul va locui acolo de-a pururi.
- 18 Carele lui Dumnezeu sunt mii și mii, *
Domnul vine din Sinai
în lăcașul său cel sfânt.
- 19 Te-ai urcat în înălțimi, ai dus captivă captivitatea, †
ai primit în dar oameni: *
chiar și răzvrățiții vor locui la Domnul Dumnezeu.
- 20 Binecuvântat să fie Domnul zi de zi, *
Dumnezeul mântuirii noastre ne poartă de grijă.
- 21 Dumnezeu nostru este Dumnezeu mântuirii, *
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.
- 22 Dar Dumnezeu zdrobește capetele vrăjmașilor, *
creștetul păros al celor ce umblă în fărădelegi.
- 23 Domnul a spus:
„Din Basan îi voi aduce înapoi, *
îi voi aduce din adâncul mării,
24 ca să-ți afunzi piciorul în sânge, *
și limbile câinilor tăi
să aibă partea lor din dușmani”.

Ant. Cristos, urcându-se în înălțimi, a dus captivă captivitatea, aleluia!

Ant. 3 Apare alaiul tău, Dumnezeule, alaiul Dumnezeului și regelui meu, în locul cel sfânt, aleluia! †

III

- 25 Apare alaiul tău, Dumnezeule, *
alaiul Dumnezeului și regelui meu, în locul cel sfânt.

- 26 † În față merg cântăreții, †
 în urmă muzicanții, *
 iar la mijloc, fetele cu tamburine.
- 27 „Binecuvântați-l pe Dumnezeu, în adunările voastre, *
 binecuvântați-l pe Domnul,
 voi, cei din semințiile lui Israel!”
- 28 Iată-l pe Beniamin, mezinul, †
 el conduce căpeteniile lui Iuda și cetele lor, *
 căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
- 29 Arată-ți, Dumnezeul meu, puterea, *
 confirmă, Dumnezeule,
 ceea ce ai făcut spre binele nostru.
- 30 Pentru templul tău din Ierusalim, *
 regii îți vor aduce daruri.
- 31 Înspăimântă fiara din trestii, †
 cireada de tauri cu vițeei popoarelor: *
 să se plece la pământ cărând bucăți de argint!
 Împrăștie popoarele care se complac în războaie. †
- 32 Vor veni mai-marii Egiptului, *
 Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.
- 33 Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului, *
 cântați Domnului imnuri;
- 34 lui, care vine călare pe ceruri, pe cerurile veșnice, *
 iată, răsună în tunet glasul lui, glasul lui puternic.
- 35 Recunoașteți-i lui Dumnezeu puterea, †
 măreția lui asupra Israelului, *
 puterea lui mai presus de ceruri.
- 36 Înfrișător ești, Dumnezeule, din lăcașul tău sfânt. †
 Dumnezeul lui Israel,
 el dă poporului putere și tărie. *
 Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Ant. Apare alaiul tău, Dumnezeule, alaiul Dumnezeului și regelui meu, în locul cel sfânt, aleluia!

℣. Domnul le-a deschis ochii, aleluia!

℟. Ca să înțeleagă Scripturile, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
căt-re Efeseni

4,1-24

Ridicându-se în înălțimi, a dus captivă captivitatea

Fraților, ¹ vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: ² cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, ³ străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. ⁴ Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării noastre. ⁵ Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶ un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

⁷ Fiecărui dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Cristos. ⁸ De aceea, Scriptura spune:

*Ridicându-se în înălțimi,
a dus captivă captivitatea,
a dat daruri oamenilor.*

⁹ Dar ce înseamnă „s-a ridicat”, dacă nu că a și coborât în locurile cele mai de jos ale pământului? ¹⁰ Cel care a coborât este același cu cel care s-a ridicat deasupra tuturor cerurilor, ca să împlinească toate.

¹¹ Tot el i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, ¹² pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, ¹³ până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos, ¹⁴ ca să nu mai fim copii, purtați de valuri și duși încoace și încolo de orice vânt al învățaturii prin înșelăciunea oamenilor, prin viclenia lor în a proiecta inducerea în eroare. ¹⁵ Dimpotrivă, fideli adevărului în iubire, să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos, ¹⁶ de la care tot trupul se leagă și se îmbină prin orice încheietură, în funcție de menirea stabilită fiecărui mădular în parte, și se realizează astfel creșterea trupului spre edificarea sa în iubire.

¹⁷ Așadar, vă spun aceasta și îl iau ca martor pe Domnul: să nu vă mai comportați cum se comportă păgânii, în deșertăciunea minții lor ¹⁸ având gândirea întunecată, străini de viața lui Dumnezeu din cauza ignoranței care este în ei, din cauza împietririi inimii lor. ¹⁹ Pierzând bunul-simț, ei s-au dat la desfrâu, practicând cu nesaț orice fel de necurăție. ²⁰ Dar voi nu așa l-ați cunoscut pe Cristos. ²¹ Dacă l-ați ascultat pe el și ați fost învățați în el, după adevărul care este în Isus, ²² lăsați-vă de purtarea de mai înainte, de omul cel vechi supus putrezirii din cauza poftelor amăgitoare. ²³ Înnoiți-vă spiritul minții voastre ²⁴ și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

RESPONSORIUL *Ef 4,8 (Ps 67 [68],19); Ps 46 (47),6*

R. Ridicându-se Cristos în înălțimi, a dus captivă captivitatea; * a dat daruri oamenilor, aleluia!

Ÿ. Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, Domnul se înalță în sunete de trâmbițe. * A dat.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. despre Înălțarea Domnului,
ed. A. Mai 98, 1-2: PLS 2, 494-495)

*Nimeni nu s-a suit la cer
decât cel care a coborât din cer*

Astăzi Domnul nostru Isus Cristos s-a înălțat la cer. Cu el să se înalțe și inima noastră.

Să-l ascultăm pe apostolul Paul care spune: *Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ (Col 3,1-2)*. După cum el s-a înălțat și nu s-a îndepărtat de noi, tot așa, și noi suntem sus în cer împreună cu el, chiar dacă în trupul nostru încă nu s-a adeverit ceea ce ne este promis.

Cristos este de acum preamărit deasupra cerurilor, dar suferă aici, pe pământ, toate necazurile pe care le suportăm noi ca mădulare ale sale. Despre acest lucru a dat asigurare făcând să se audă acel glas: *Saul, Saul, de ce mă persecuți?* (Fap 9,4). De asemenea: *Am fost flămând și voi mi-ați dat să mănânc* (Mt 25,35).

Atunci, de ce nu ne ostenim și noi pe acest pământ în așa fel încât să ne odihnim deja împreună cu Cristos în cer, noi, care suntem uniți cu Mântuitorul nostru prin credință, speranță și dragoste? Într-adevăr, Cristos fiind sus în cer, încă rămâne cu noi. În mod asemănător, și noi, deși locuim aici pe pământ, suntem deja împreună cu el. Cristos poate să asume acest comportament prin dumnezeirea, puterea și iubirea sa. Pentru că noi nu putem face aceasta prin dumnezeire, asemenea lui, putem totuși să o facem prin iubirea pe care o avem față de el.

El nu a părăsit cerul atunci când a coborât la noi; nici nu s-a îndepărtat de noi atunci când din nou s-a suit la cer. Într-adevăr, el însuși dă mărturie că se afla în cer în timp ce era aici, pe pământ: *Nimeni nu a urcat la cer în afară de cel care a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer* (cf. In 3,13).

Această afirmație a fost rostită pentru a sublinia unitatea dintre el, capul nostru, și noi, trupul său. Deci nimeni nu poate îndeplini un asemenea act decât Cristos, pentru că și noi suntem el, prin faptul că el este Fiul Omului pentru noi, iar noi suntem fiii ai lui Dumnezeu pentru el.

Așa se exprimă Apostolul: *Așa cum trupul este unul și are multe mădulare, iar toate mădularele trupului, deși sunt multe, formează un singur trup, tot la fel, și Cristos* (1Cor 12,12). Apostolul nu spune: Tot la fel, Cristos, ci subliniază: *Tot la fel și Cristos*. Așadar, Cristos are multe mădulare, dar un singur trup.

De aceea, el a coborât din cer prin milostivirea sa și nu s-a suit decât el, în timp ce noi ne-am suit în el numai prin har. Și astfel, nu a coborât decât Cristos și nu s-a suit decât Cristos. Aceasta nu pentru ca demnitatea capului să fie nimicită în trup, ci pentru ca unitatea trupului să nu fie separată de cap.

RESPONSORIUL

Cf. *Fap* 1,3.9.4

R. După pătimirea sa, Isus le-a apărut timp de patruzeci de zile, vorbindu-le despre împărăția lui Dumnezeu; * și sub privirile lor, el a fost înălțat și un nor l-a ascuns din ochii lor, aleluia!

Ÿ. În timp ce era cu ei, le-a poruncit să nu se îndepărteze de Ierusalim, ci să aștepte promisiunea Tatălui.

* Și sub privirile lor.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Iată-apare aurora
Zilei, scumpă tuturor;
Domnu-n norul de lumină
Intră-n slava sa divină.

Este pus în lanț Satana;
Glorioasă este rana
Ce Isus în cer i-arată
Celui care-i este Tată.

De speranță-i plin misterul;
Se deschide iarăși cerul.
Pentru unul fiecare
Azi e zi de înălțare.

Este ziua bucuriei;
Fiul unic al Mariei,
Cel ucis pe cruce, iată-l,
E primit în cer de Tatăl.

Mulțumire se cuvine
Celui ce-a purtat cu sine
Spre lăcașurile sfinte
Dorul nostru cel fierbinte.

Cerul este-n sărbătoare,
Tot pământul e în floare;
Bucuria noastră-i mare
Azi, de sfânta Înălțare.

Ale noastre rugi pioase
Tu primește-le, Cristoase.
Slavă ție, pe vecie,
Vie-a ta împărăție. Amin.

Sau: Optátus votis ómnium, 815.

Ant. 1 Galileeni, de ce priviți spre cer? Acest Isus, care a fost înălțat de la voi la cer, tot astfel va veni, aleluia!

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Preamăriți-l pe Regele regilor și înălțați-i cântare lui Dumnezeu, aleluia!

Ant. 3 Sub privirile lor a fost înălțat la cer și un nor l-a luat din ochii lor, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristos s-a înălțat la cele de sus. * Aleluia, aleluia!
Cristos.

V. A dus captivă captivitatea. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Cristos.

Ant. la *Benedictus*: Mă înalț la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l invocăm cu bucurie pe Domnul care, înălțat fiind de la pământ, atrage toate la sine:

Tu ești Regele măririi, Cristoase!

Rege al măririi, Doamne Isuse, care, oferindu-te o singură dată ca jertfă pentru păcate, te-ai înălțat biruitor de-a dreapta Tatălui,

– desăvârșește-i pentru vecie pe aceia pe care i-ai sfințit!

Doamne Isuse, preot veșnic și slujitorul noului legământ, cel care ești pururi viu ca să mijlocești pentru noi,

– mântuiește poporul care te imploră!

Tu, care te-ai arătat viu după pătimirea și moartea ta și timp de patruzeci de zile le-ai apărut ucenicilor,

– întărește-ne astăzi credința!

Tu, care l-ai făgăduit astăzi pe Duhul Sfânt apostolilor, ca ei să-ți fie martori până la marginile pământului,

– întărește mărturia noastră prin puterea Duhului tău!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos, Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întărește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic, vom ajunge, precum suntem chemați, la slava în care a intrat el, mergând înaintea noastră. Prin Domnul.

Ora medie

PSALMODIA

Antifona

La Ora a treia: Mai presus de ceruri e slava ta, Dumnezeule, aleluia!

La Ora a șasea: Răsare la un capăt al cerurilor și-l străbate până la celălalt capăt, aleluia!

La Ora a noua: Ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat și a început să se înalțe la ceruri, aleluia!

La una dintre aceste Ore se spun psalmii următori:

Psalmul 8

- ² Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și cu măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,
toate le-ai pus la picioarele lui: †
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,

- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Psalmul 18 B (19 B)

- ⁸ Legea Domnului este desăvârșită,
înviează sufletul; †
mărturia Domnului este adevărată, *
îl face înțelept pe cel neștiutor.
- ⁹ Orânduirile Domnului sunt drepte, înveselesc inima, *
poruncile Domnului sunt strălucitoare,
luminează ochii.
- ¹⁰ Frica de Domnul este curată,
rămâne pentru totdeauna; *
judecățile Domnului sunt adevărate,
toate sunt drepte.
- ¹¹ Ele sunt mai de dorit decât aurul †
și decât mult aur curat, *
mai dulci decât mierea și decât fagurele proaspăt.
- ¹² Slujitorul tău primește înțelepciunea prin ele; *
pentru cel care le păzește, răsplata este mare.
- ¹³ Cine își dă seama de greșelile făcute din neatenție? *
Curăță-mă de păcatele ascunse.
- ¹⁴ Mai presus de toate,
păzește-l pe slujitorul tău de mândrie, *
ca ea să nu mă stăpânească niciodată.
Atunci voi fi fără vină *
și curățat de păcatul cel mare.
- ¹⁵ Plăcute să-ți fie cuvintele gurii mele †
și gândurile inimii mele să ajungă înaintea ta, *
Doamne, stâncă mea și mântuitorul meu!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Mai presus de ceruri e slava ta, Dumnezeule, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Cf. Ap 1,17c-18*

L-am văzut pe Fiul Omului care mi-a zis: Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

☩. Să nu se tulbure inima voastră, aleluia!

☩. Eu mă duc la Tatăl, aleluia!

Ora a șasea

Ant. Răsare la un capăt al cerurilor și-l străbate până la celălalt capăt, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Evr 8,1b-3a*

Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății în ceruri, slujitor al sanctuarului și al cortului adevărat pe care Domnul l-a ridicat, și nu un om. Căci orice mare preot este pus să aducă daruri și jertfe.

☩. Domnul în ceruri, aleluia!

☩. Și-a pregătit sălaș, aleluia!

Ora a noua

Ant. Ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat și a început să se înalțe la ceruri, aleluia!

LECTURA SCURTĂ*Col 3,1-2*

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugețați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Preamăriți-l pe Regele regilor, aleluia!

☩. Aduceți-i cântare lui Dumnezeu, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos, Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întărește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic, vom ajunge, precum suntem chemați, la slava în care a intrat el, mergând înaintea noastră. Prin Cristos.

Vesperele II

IMNUL

Isuse, sfânt Mântuitor,
Speranța noastr-a tuturor,
Tu, Dumnezeu fără-nceput,
Ai îmbrăcat un trup de lut.
Îndurător te-ai încărcat
Cu munții noștri de păcat
Și-ai vrut la viață să ne-aduci
Murind pe lemnul unei cruci.
Pe dreptii morți din limb i-ai scos
Și înviat-ai glorios.
Lăsând apoi acest pământ,
Domnești în cer cu Tatăl sfânt.
Cu mila ta, cu harul tău,
În noi distruge tot ce-i rău,
Și-nvrednicește-ne a sta
Odată-n cer în fața ta.
Ne fii, Isuse-,n boală leac,
Răsplata noastră fii în veac.
Și cu lumina ta oricând
Să luminezi al nostru gând. Amin.

Sau: Iesu, nostra redemptio, 787.

PSALMODIA

Ant. 1 S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui,
aleluia!

Ant. 2 Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie,
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță, aleluia!

Psalmul 46 (47)

- ² Toate popoarele, bateți din palme, *
aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!
- ³ Căci preainălțat și înfricoșător este Domnul, *
mare rege peste tot pământul.
- ⁴ El a supus popoarele sub stăpânirea noastră *
și națiunile sub picioarele noastre.
- ⁵ A ales pentru noi moștenire *
mândria lui Iacob, pe care îl iubește.
- ⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, *
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.
- ⁷ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați-i! *
Cântați-i regelui nostru, cântați-i!

⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, *
cântați-i cu măiestrie.

⁹ Dumnezeu stăpânește peste popoare, *
Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt.

¹⁰ Stăpânitorii popoarelor se adună *
împreună cu poporul Dumnezeului lui Abraham.
Căci ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului, *
el se înalță cu măreție.

Ant. Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, Domnul se înalță în sunete de trâmbiță, aleluia!

Ant. 3 Acum a fost preamărit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preamărit în el, aleluia!

Cântarea Ap 11,17-18; 12,10b-12a

^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.

¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.

^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.

¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

Ant. Acum a fost preamărit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preamărit în el, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 3,18.21b-22

Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să vă ducă la Dumnezeu, dat la moarte în ceea ce privește trupul, dar înviat prin Duh. Și voi ați fost acum mântuiți nu printr-o ștergere a necurăției trupului, ci printr-o invocare de la Dumnezeu a unei conștiințe curate prin învierea lui Isus Cristos care, după ce s-a înălțat la cer, este la dreapta lui Dumnezeu și îi sunt supuși îngerii, stăpânirile și puterile.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Mă înalț la Tatăl meu și Tatăl vostru. * Aleluia, aleluia! Mă înalț.

℣. La Dumnezeul meu și Dumnezeul vostru. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Mă înalț.

Ant. la Magnificat: Rege al măririi, Domnul puterilor, care astăzi te-ai înălțat biruitor mai presus de ceruri, nu ne lăsa orfani, ci trimite-l între noi pe cel făgăduit de Tatăl, pe Duhul adevărului, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu bucuria duhului pe Cristos, care șade de-a dreapta Tatălui:

Tu ești Regele măririi, Cristoase!

Rege al măririi, care ai înălțat la cele de sus slăbiciunea trupului nostru, ca să fie preamărită împreună cu tine, îndepărtează răutatea vechilor greșeli

- și redă-ne tuturor demnitatea vieții de la începuturi!
- Tu, care ai coborât la noi pe calea iubirii,
- dă-ne harul să ne suim la tine pe aceeași cale!
- Tu, care ai făgăduit că-i vei atrage pe toți la tine,
- nu îngădui ca vreunul dintre noi să fie smuls din trupul tău!

Fă să te urmăm acum cu mintea și cu inima

- acolo unde tu, mergând înaintea noastră, te-ai înălțat în glorie!

Pe tine te așteptăm să vii ca adevărat Dumnezeu judecător:

- dă-ne harul să te contemplăm cândva, împreună cu cei răposați, ca Stăpân îndurător în mărirea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, fă-ne să tresăltăm de bucurie sfântă și să ne desfătăm în aducere de mulțumire, pentru că înălțarea lui Cristos, Fiul tău, înseamnă și ridicarea noastră; întărește-ne în speranța că și noi, trupul său mistic, vom ajunge, precum suntem chemați, la slava în care a intrat el, mergând înaintea noastră. Prin Domnul.

TIMPUL PASCAL

II. DUPĂ ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

În Oficiul duminical și ferial, până la Vesperele I ale duminicii Rusaliilor exclusiv:

Vesperele

IMNUL

Coboară din ceruri, o, Duhule Sfinte,
Lumină revarsă-ne-n suflet și minte.
Din mâinile tale atotcreatoare
O ploaie de har peste noi să coboare.
Tu ești mângâierea trimisă în lume,
Ești focul aprins și menit să consume
Tot răul. Izvor ești de apă curată
Ce setea o-nlături și speli orice pată.
Ești daru-nșeptit ce tot omul l-așteaptă,
A Tatălui veșnic ești mâna cea dreaptă,
Lăuntrică șoaptă-a gândirilor bune
Și cel ce pe buze cuvinte ne pune.
Din cer ne trimite lumina pe cale
Și focul puternic al dragostei tale.
Suntem fără forțe, trăim întru frică;
Slăbiți, ne-ntărește, căzuți, ne ridică.
Vicleanul alungă-l; rugămu-ne încă,
Sădește-ne-n inimi o pace adâncă.
Conduși fără preget de mâna ta blândă,
În luptă cu răul sperăm în izbândă.
Prin tine, noi toți să-l cunoaștem pe Tatăl
Pe Fiul, de-asemenea, lumii arată-l.
Credința în tine mereu să ne-ajute
Să ducem o viață de sfântă virtute. Amin.

Sau:

Veni, creátor Spíritus,
 Mentés tuórum vísita,
 Imple supérna grátia,
 Quæ tu creásti, péctora.
 Qui díceris Paráclitus,
 Donum Dei altíssimi,
 Fons vivus, ignis, cáritas
 Et spiritalís úntio.
 Tu septifórmis múnere,
 Dextræ Dei tu dígitus,
 Tu rite promíssum Patris
 Sermóne ditans gúttura.
 Accénde lumen sénsibus,
 Infúnde amórem córdibus,
 Infírma nostri córporis,
 Virtúte firmans pépeti.
 Hostem repéllas lóngius
 Pacémque dones prótinus;
 Ductóre sic te prævio
 Vitémus omne nóxium.
 Per te sciámus da Patrem
 Noscámus atque Fílium,
 Te utriúsque Spíritum
 Credámus omni témpore. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Completoriul

IMNUL

Salvator al omenirii, o, Isuse, tu, Cuvântul
 Tatălui din înălțime, care-ai părăsit mormântul,
 Tu, lumine din lumină, ce reverși cereasca-ți rază
 Peste cei ce te urmează și-i păstrezi în sfântă pază,

Ziditorule a toate, ce-ai aprins pe cer un soare,
 Rânduind ca, după ziuă, iarăși noaptea să coboare,
 Fă ca trupurile noastre obosite, fără vlagă,
 Din odihna dulce-a nopții, iarăși forțele să-și tragă.
 Tu pe principele morții izbutit-ai a-l înfrânge;
 Nu lăsa să-i cadă pradă cei salvați prin scumpu-ți sânge.
 Cu putere izgonește-l de la noi în prag de noapte,
 Nu-l lăsa să ne înșele cu-ale lui viclene șoapte,
 Ca în timp ce trupul nostru își petrece somnu-n pace
 Și în timp ce mintea noastră energiile-și reface,
 Înima ce țic-ți bate să rămână pururi trează,
 Să vegheze cum în ceruri îngerii mereu veghează.
 Tu primește-ne, Cristoase, cântul inimii sincere,
 Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
 Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
 Duhul Sfânt, prin cântul nostru, cinste aibă împreună.
 Amin.

Sau: Iesu, redemptor sæculi, 930.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Psalmodia se spune numai cu antifona: Aleluia, aleluia, aleluia!

Invitatoriul

Ant. Pe Cristos Domnul, care ni l-a promis pe Duhul Sfânt, veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Marea ta împărăție, o, Cristoase, tot pământu-i;
 Tu ai coborât din ceruri peste noi, ca să ne mântui.
 Răstignit fiind pe cruce, ai schimbat a noastră soartă
 Iar prin sfânta înviere, însăși moartea este moartă.

Urci acum din nou la ceruri, unde îngerii te-așteaptă,
Unde Tatăl te primește ca să-ți dea răsplată dreaptă.
Lângă el pe tron te-așază și-i zorit pe cap să-ți pună
Semnul marii biruințe, a victoriei cunună.

El te face Domn a toate și îți dă un mare nume,
Ca atunci când se rostește, tot ce are viață-n lume
Și în ceruri, și-n adâncuri, să se-ndrepte către tine,
Cu smerită-n genunchere, să se plece, să se-nchine.

Se uimesc, văzând din ceruri, oastea cetelor de îngeri
Că pământul nu mai este valea jalnică de plângeri;
Omenirea ce-a-ntinat-o primul om făcut din tină
E salvată, peste dânsa Omul-Dumnezeu domină.

O, Cristoase, tuturora să ne fii pentru vecie
Și speranță, și răsplată, și izvor de bucurie.
Orice falsă bucurie ce de tine ne separă
Să ne fie, când ne-mbie, neplăcută și amară.

Ne simțim plini de păcate, slăbiciunea noastră-i mare,
Dar sperăm cu umilință de la tine îndurare.
Tu ne iartă orice vină cu-al tău har și cu-a ta milă,
Ocrotește și-ntărește firea noastră cea fragilă.

Știm că tu vei ține-odată judecată-nfricoșată;
Fă să fim găsiți atunci fără vină, fără pată.
Mintea noastră ne-o înalță, dorul nostru ni-l menține
Către sfintele lăcașuri pregătite-n cer de tine.

Slavă, cinste și mărire îți aducem fiecare
O, Cristoase, rege-al nostru, azi, de sfânta Înălțare.
Slavă fie în vecie, ție, veșnice Părinte.
Îți aducem preamărire ție, Duhule Preasfinte. Amin.

Sau:

Ætérne rex, altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátia,
Scandis tribúnal dèxteræ
Patris, tibíque cælitus
Fertur potéstas ómnium,
Quæ non erat humánitus.

Ut trina rerum máchina
 Cæléstium, terréstrium
 Et inferórum cóndita,
 Flectat genu iam súbdita.
 Tremunt vidéntes ángeli
 Versam vicem mortálium:
 Culpat caro, purgat caro,
 Regnat caro Verbum Dei.
 Tu, Christe, nostrum gáudium,
 Manens perénne præmium,
 Mundi regis qui fábricam,
 Mundána vincens gáudia.
 Hinc te precántes quæsumus,
 Ignósce culpís ómnibus
 Et corda sursum súbleva
 Ad te supérna grátia,
 Ut, cum rubénate cœperis
 Clarére nube iúdicis,
 Pœnas repéllas débitas,
 Reddas corónas pérditas.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui scandis ad cæléstia
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

Laudele

IMNUL

Iată-apare aurora
 Zilei, scumpă tuturora;
 Domnu-n norul de lumină
 Intră-n slava sa divină.
 Este pus în lanț Satana;
 Glorioasă este rana
 Ce Isus în cer i-arată
 Celui care-i este Tată.

De speranță-i plin misterul;
 Se deschide iarăși cerul.
 Pentru unul fiecare
 Azi e zi de înălțare.
 Este ziua bucuriei;
 Fiul unic al Mariei,
 Cel ucis pe cruce, iată-l,
 E primit în cer de Tatăl.
 Mulțumire se cuvine
 Celui ce-a purtat cu sine
 Spre lăcașurile sfinte
 Dorul nostru cel fierbinte.
 Cerul este-n sărbătoare,
 Tot pământul e în floare;
 Bucuria noastră-i mare
 Azi, de sfânta Înălțare.
 Ale noastre rugi pioase
 Tu primește-le, Cristoase.
 Slavă ție, pe vecie,
 Vie-a ta împărăție. Amin.

Sau:

Optátus votis ómnium
 Sacrátus illúxit dies,
 Quo Christus, mundi spes, Deus,
 Conscéndit caelos árduos.
 Magni triúmphum prælii,
 Mundi perémpo príncipe,
 Patris præsentans vúltibus
 Victrícis carnis glóriam,
 In nube fertur lúcida
 Et spem facit credéntibus,
 Iam paradísium réserans,
 Quem protoplásti cláuserant.
 O grande cunctis gáudium,
 Quod partus nostræ Vírginis,
 Post sputa, flagra, post crucem
 Patérnæ sedi, iúngitur.

Agámus ergo grátias
 Nostræ salútis vándici,
 Nostrum quod corpus véxerit
 Sublime ad cæli régiam.
 Sit nobis cum cæléstibus
 Commúne manens gáudium:
 Illis, quod semet óbtulit,
 Nobis, quod se non ábstulit.
 Nunc, Christe, scandens æthera
 Ad te cor nostrum súbleva,
 Tuum Patrísque, Spíritum
 Emíttens nobis cælitus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ora medie

IMNUL

Ora a treia

Ni se-nalță iarăși glasul
 Către cer, căci este ceasul
 Când Cristos, cu crucea-n spate,
 Drumul morții îl străbate.
 Vina lumii cea fatală,
 Suferind, Cristos o spală
 Și deschide omenirii
 Timpul nou al mântuirii.
 De asemeni este ora
 Când Promisul tuturorora,
 Duhul Sfânt, întâia oară
 La Ierusalim coboară.
 Ale tale slugi supuse
 Slavă îți aduc, Isuse.
 Tată, cinste-n veci să-ți fie,
 Duhule, mărire ție. Amin.

Sau: Iam surgit hora tertia, 479.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

La Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua, psalmii se spun cu unica antifonă Aleluia, aleluia, aleluia, dacă nu există antifonă proprie.

Ora a șasea

Toți lui Dumnezeu cel mare
Să-i aducem închinare;
Nu-i nimic mai sfânt pe lume
Ca în veci slăvitu-i nume.

Este ora cea obscură
Când sărmăna creatură,
Pradă unei uri perfide,
Creatorul și-l ucide.

Marea crimă ne constrânge
Să vărsăm lacrimi de sânge
Și să stingem oarba ură
Cu a dragostei căldură.

Ale tale slugi supuse
Slavă îți aduc, Isuse.
Tată, cinste-n veci să-ți fie,
Duhule, mărire ție. Amin.

Sau: Veníte, servi, súplices, 480.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ora a noua

Când Stăpânul vieții moare,
Șus se stinge sfântul soare;
Însă crucea pe-o colină
Răspândește-n jur lumină.

Moartea Domnului pe cruce
Viața morților le-aduce.
Moartea nu mai e stăpână
Peste morții din țărână.
A-nceput o eră nouă,
Bucuria, ca o rouă
A-nălțimilor eterne,
Peste inimi se așterne.
Ale tale slugi supuse
Slavă îți aduc, Isuse.
Tată, cinste-n veci să-ți fie,
Duhule, mărire ție. Amin.

Sau: Hæc hora, quæ respénduit, 481.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

VINERI

Invitatoriul

Înainte de Înălțare, 471; după Înălțare, 812.

Oficiul lecturilor

În regiunile în care solemnitatea Înălțarea Domnului este transferată pentru duminica următoare, versetul, lecturile și responsoriile se iau de la sâmbăta următoare, 827.

IMNUL înainte de Înălțare, 471; după Înălțare, 812.

℣. De învierea ta, Cristoase, aleluia!

℟. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 3,1-10

Suntem fiii lui Dumnezeu

Praiubiților, ¹ vedeți câtă iubire ne-a dăruit Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu. Și suntem. De aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe el. ² Iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar nu s-a arătat încă ce vom fi. Știm că, atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui pentru că îl vom vedea așa cum este.

³ Oricine are această speranță în el devine curat, așa cum el este curat.

⁴ Oricine comite păcatul face o nelegiuire, căci păcatul este nelegiuire. ⁵ Voi știți că el s-a arătat ca să ridice păcatele și în el nu este păcat. ⁶ Oricine rămâne în el nu păcătuiește. Oricine păcătuiește, nici nu l-a văzut, nici nu l-a cunoscut.

⁷ Copii, nimeni să nu vă înșele. Cine săvârșește dreptatea este drept, după cum el este drept. ⁸ Cine comite păcatul este de la diavol, pentru că diavolul păcătuiește de la început. Pentru aceasta s-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să nimicească lucrările diavolului.

⁹ Oricine este născut din Dumnezeu nu comite păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el și nu poate să păcătuiască pentru că este născut din Dumnezeu. ¹⁰ În aceasta se recunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului: oricine nu săvârșește dreptatea și nu-l iubește pe fratele său nu este din Dumnezeu.

RESPONSORIUL

In 3,1.2b

R. Vedeți câtă iubire ne-a dăruit nouă Dumnezeu Tatăl:
* să ne numim copiii lui Dumnezeu. Și suntem, aleluia!

Ÿ. Știm că atunci când se va arăta, vom fi asemenea lui, pentru că îl vom vedea așa cum este. * Să ne numim.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 2, despre Înălțare, 1-4: PL 54, 397-399)

Înălțarea Domnului mărește credința noastră

Sărbătoarea Paștelui, Învierea Domnului, a fost motiv de mare bucurie pentru noi. La fel este acum cauză de

bucurie inefabilă înălțarea sa la cer. Într-adevăr, astăzi amintim și celebrăm ziua în care natura noastră săracă a fost înălțată cu Cristos până la tronul lui Dumnezeu Tatăl, deasupra tuturor oștirilor cerești, deasupra tuturor ierarhiilor îngerești, deasupra înălțimii tuturor puterilor. Întreaga existență creștină se întemeiază și se înalță pe o serie tainică de acțiuni divine, prin care iubirea lui Dumnezeu revelează mai mult toate minunățiile sale. Deși este vorba despre mistere care depășesc percepția umană și care inspiră o profundă teamă reverențioasă, totuși, credința nu slăbește, speranța nu se clatină, dragostea nu se răcește.

A crede fără a ezita în ceea ce scapă vederii materiale și a fixa dorința acolo unde nu se poate ajunge cu privirea este o putere a inimilor cu adevărat mari și o lumină a sufletelor puternice. De altfel, cum s-ar putea naște în inimile noastre dragostea, sau cum ar putea să fie justificat omul prin credință dacă lumea mântuirii ar consta numai în acele lucruri care cad sub simțurile noastre?

Pentru aceasta, ceea ce era vizibil la Răscumpărătorul nostru a trecut în riturile sacramentale. Apoi, pentru ca credința să fie mai autentică și fermă, după observarea directă a urmat magisteriul a cărui autoritate o vor urma inimile credincioșilor, luminate de lumina divină.

Această credință a crescut prin înălțarea Domnului și a fost făcută și mai puternică de darul Duhului Sfânt. Nu au reușit să o elimine cu înspăimântarea lor nici lanțurile, nici închisoarea, nici exilul, nici foametea sau focul, nici mușcăturile fiarelor, nici chinurile cele mai rafinate născocite de cruzimea persecutorilor. Pentru această credință, în toate părțile lumii, au luptat până la vărsarea sângelui nu numai bărbați, ci și femei; nu numai tineri, ci și tinere fecioare. Această credință i-a pus pe fugă pe diavoli, a învins boli, a înviat morți.

Chiar sfinții apostoli, în ciuda confirmării cu numeroase minuni și chiar dacă au fost instruiți de atâtea discursuri, s-au lăsat îngroziți de teribila pătimire a Domnului și au primit, nu fără ezitare, realitatea învierii sale.

Însă au știut să tragă atâta avantaj din înălțarea Domnului încât să schimbe în bucurie tot ceea ce le provocase teamă mai înainte. Sufletul lor era îndreptat în întregime spre contemplarea divinității lui Cristos, așezat la dreapta Tatălui. Nu mai erau împiedicați, datorită prezenței vizibile a trupului său, să-și fixeze privirea minții în Cuvânt, care, deși a coborât de la Tatăl, nu s-a îndepărtat niciodată de el și, deși a urcat la Tatăl, nu s-a îndepărtat de ucenici.

Preaiubiților, Fiul Omului s-a făcut cunoscut chiar atunci în modul cel mai sublim și mai sfânt ca Fiu al lui Dumnezeu când a reintrat în gloria maiestății Tatălui și a început în mod inefabil să devină prezent prin divinitatea sa care, în omenitatea sa vizibilă, fusese mai distantă de noi.

Credința, mai luminată, a fost atunci în stare să perceapă în măsură tot mai mare identitatea Fiului cu Tatăl și a început să nu mai aibă nevoie să atingă în Cristos acea substanță trupească, conform căreia este inferior Tatălui. Într-adevăr, deși natura trupului a rămas în Cristos glorificat, credința credincioșilor era condusă în acea sferă în care va putea să-l atingă pe Unul-născut egal cu Tatăl, nu prin contact fizic, ci prin contemplația spiritului.

RESPONSORIUL

Evr 8,1b; 10,22.23

R. Avem un astfel de mare preot, care s-a așezat de-a dreapta tronului maiestății, în ceruri. * Să ne apropiem cu inimă sinceră în plinătatea credinței, curățindu-ne, prin stropire, inimile, de conștiința rea, aleluia!

Ψ. Să ținem cu neclintire mărturisirea speranței pentru că cel care a promis este vrednic de încredere. * Să ne apropiem.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL înainte de Înălțare, 475; după Înălțare, 814.

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el, Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Îl vom vedea pe Isus încununat cu mărire și cu cinste, pentru că a îndurat pătimire și moarte, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Înainte de Înălțare:

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Cristos prin Duhul Sfânt și va da viață și trupurilor noastre muritoare. De aceea, să-l rugăm:

Dă-ne viață, Doamne, prin Duhul Sfânt!

Părinte sfânt, care ai primit jertfa de ardere de tot a Fiului tău, înviindu-l din morți,

– primește ofranda noastră de astăzi și călăuzește-ne spre viața veșnică!

Privește astăzi cu bunătate la lucrările noastre,

– ca să fie spre mărirea ta și spre sfințirea tuturor!

Munca noastră, astăzi, să nu fie zadarnică, ci să slujească tuturor oamenilor,

– și ajută-ne ca, lucrând astfel, să ajungem în împărăția ta!

Deschide-ne astăzi ochii și inima către frații noștri,

– ca să ne iubim și să ne slujim unii pe alții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre: fie ca predicarea evangheliei să aducă lumii sfințirea făgăduită de Cuvântul tău care s-a sfințit pe sine însuși pentru oameni, iar plinătatea înfierii în Cristos să dobândească mântuirea pe care el a vestit-o dând mărturie pentru adevăr. Prin Domnul.

După Înălțare:

Să-l preamărim împreună pe Cristos, care s-a înălțat la cer pentru a-l trimite pe Duhul Sfânt asupra apostolilor. Să-l rugăm și noi:

Trimite asupra noastră Duhul tău!

Cristoase, care te-ai înălțat la cer, trimite-l asupra noastră pe cel făgăduit de Tatăl,

– ca să ne îmbrăcăm cu putere de sus!

Tu, care ai voit ca ucenicii tăi să fie înțelepți ca șerpii și simpli ca porumbeii,

– prin Duhul tău, învață-ne înțelepciunea și simplitatea!

Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui, roagă-te pentru noi, căci tu ești preotul nostru;

– roagă-te în noi, căci tu ești capul nostru!

În greutăți, dă-ne harul să suferim împreună cu tine,

– ca împreună cu tine să ajungem în mărire!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin învierea lui Cristos ne-ai deschis calea spre viața veșnică, înalță-ne cugetul la autorul mântuirii noastre, care șade de-a dreapta ta, pentru ca, atunci când el va veni în mărire, să ne înveșmântezi în nemurirea fericită. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32-36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 3,27-28

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

1Cor 5,7-8

Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiuirii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL înainte de Înălțare, 467; după Înălțare, 810.

LECTURA SCURTĂ

Evr 5,8-10

Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea din cele ce a pățimit, iar după ce a fost făcut desăvârșit, a devenit cauză de mântuire veșnică pentru toți cei care ascultă de el, fiind numit de Dumnezeu mare preot, după rânduiala lui Melchisedec.

RESPONSORIUL SCURT

Înainte de Înălțare:

R. S-au bucurat ucenicii. * Aleluia, aleluia! S-au bucurat.

Ÿ. Văzându-l pe Domnul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. S-au bucurat.

După Înălțare:

R. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

Ÿ. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la *Magnificat*: Tatăl vostru din ceruri îl va dăruia pe Duhul Sfânt celor care-l cer de la el, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Înainte de Înălțare:

Să-l preamărim pe Cristos, izvorul vieții și începutul a toată puterea, și să-l rugăm:

Doamne, instaurează în lume împărăția ta!

Isuse, Mântuitorule, care ai fost dat morții în trup, dar ai înviat în Duhul Sfânt,

– dă-ne harul ca, murind pentru păcat, să trăim prin Duhul Sfânt!

Tu, care i-ai trimis pe ucenici în lumea întregă pentru a propovădui evanghelia la toată făptura,

- dăruiește-le vestitorilor evangheliei harul să trăiască din Duhul tău Sfânt!

(Doamne, instaurează în lume împărăția ta!)

Ție ți-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ, ca să dai mărturie despre adevăr;

- păstrează în spiritul adevărului inimile celor care ne conduc!

Tu, care faci toate noi și ne poruncești să așteptăm în priveghere împărăția ta,

- dă-ne harul ca, așteptând cu dor un cer nou și un pământ nou, să muncim cu mai multă râvnă în lumea de acum!

Tu, care ai coborât în iad, pentru ca și celor morți să le fie vestită bucuria evangheliei,

- fii tu însuși bucuria și speranța glorioasă a celor răposați!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre: fie ca predicarea evangheliei să aducă lumii sfințirea făgăduită de Cuvântul tău, care s-a sfințit pe sine însuși pentru oameni, iar plinătatea înfierii în Cristos să dobândească mântuirea pe care el a vestit-o dând mărturie pentru adevăr. Prin Domnul.

După Înălțare:

Să-l laudăm pe Cristos, pe care l-a uns Duhul Sfânt, și să-l rugăm:

*Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui,
mijlocește pentru noi!*

Privește, Doamne, la toți cei care poartă numele de creștin

- pentru ca Duhul Sfânt să-i adune într-o inimă și un cuget!

Trimite lumina ta asupra tuturor acelor care îndură prigoană pentru numele tău,

– ca să știe ce să vorbească înaintea prigonitorilor!

Dă-le tuturor harul să te recunoască pe tine, vița cea adevărată,

– ca să fie mlădițe ce poartă roadele Duhului!

Cristoase, Regele întregului pământ, care te-ai înălțat glorios la ceruri,

– domnește asupra tuturor neamurilor!

Pe aceia care, prin Botez, au fost făcuți părtași de moartea și învierea ta,

– trece-i prin moarte la viață împreună cu tine!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin învierea lui Cristos ne-ai deschis calea spre viața veșnică, înalță-ne cugetul la Autorul mântuirii noastre, care șade de-a dreapta ta, pentru ca, atunci când el va veni în mărirea sa, pe toți cei renăscuți prin Botez să-i înveșmântezi în nemurirea fericită. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Invitatoriul

Înainte de Înălțare, 471; după Înălțare, 812.

Oficiul lecturilor

În regiunile în care solemnitatea Înălțarea Domnului este transferată în duminica următoare, versetul, lecturile și responsoriile se iau de la duminica următoare, 837.

INUL înainte de Înălțare, 471; după Înălțare, 812.

℣. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!
 ℞. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 3,11-17

Caritatea față de frați

Preaiubiților, ¹¹ aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început: să ne iubim unii pe alții. ¹² Nu cum a făcut Cain, care era de la Cel Rău, și l-a ucis pe fratele său. Și pentru care motiv l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său, drepte.

¹³ Să nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște. ¹⁴ Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că îi iubim pe frați. Cine nu iubește rămâne în moarte. ¹⁵ Oricine urăște pe fratele său este un criminal și voi știți că nici un criminal nu are viață veșnică dăinuitoare în el. ¹⁶ În aceasta am cunoscut iubirea: el și-a dat viața pentru noi. La fel, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați. ¹⁷ Dacă cineva are bogățiile lumii și-l vede pe fratele său, care este în nevoie, și își închide inima față de el, cum poate să rămână în acela iubirea lui Dumnezeu?

RESPONSORIUL

1In 3,16.14b

℞. În aceasta am cunoscut iubirea lui Dumnezeu, că el și-a dat viața pentru noi; * la fel, și noi trebuie să ne dăm viața pentru frați, aleluia!

℣. Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că îi iubim pe frați. * La fel.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele asupra Evangheliei după Ioan*,
 ale sfântului Augustin, episcop

(*Trat. 124, 5.7: CCL 36, 685-687*)

Cele două vieți

Biserica cunoaște două vieți care i-au fost în mod divin predicate și încredințate: una este în credință, cealaltă în

viziune; una în timpul pelerinajului, cealaltă în veșnicia locuinței; una în trudă, cealaltă în odihnă; una de-a lungul drumului, cealaltă în patrie; una în activitate, cealaltă în răsplata contemplației.

Prima viață a fost reprezentată de apostolul Petru, a doua, de Ioan. Viața pământească se desfășoară până la sfârșitul acestei lumi și își află încheierea dincolo; viața cerească, în faza sa perfectă, va veni după sfârșitul acestei lumi, însă în veșnicie nu va avea sfârșit. De aceea, Domnul îi spune lui Petru: *Urmează-mă (In 21,19)*; în timp ce despre Ioan spune: *Dacă vreau ca acesta să rămână până când voi veni, ce te privește? Tu urmează-mă! (In 21,22)*.

Tu urmează-mă în tolerarea relelor temporare. El să rămână în așteptare până când mă voi întoarce ca să dau bunurile veșnice. Sau mai clar: Să-mi urmeze lucrarea care, după modelul pătimirii mele, este deja terminată. Să rămână în așteptare până când voi veni să desăvârșesc contemplația abia începută.

Efectiv, cel care acceptă totul cu sfințenie, perseverând până la moarte, îl urmează pe Cristos. În schimb, cunoașterea lui Cristos, înainte de a ajunge la culmea sa, trebuie să aștepte venirea sa. Este vorba despre două aspecte legate cu cele două faze ale existenței pământești și cerești ale creștinului. În prima se suportă relele din lumea aceasta, proprii pentru pământul celor muritori, în a doua se vor vedea bunurile Domnului pentru pământul celor vii.

Ceea ce spune Domnul: *Vreau ca el să rămână până când voi veni (In 21,23)*, nu înseamnă a se opri, a sta, ci a rămâne în așteptare, deoarece starea semnificată de Ioan nu va ajunge acum la plinătatea sa, ci la venirea lui Cristos. Apoi, ceea ce este semnat de Petru, care a primit invitația: *Tu urmează-mă (In 21,22)*, este ceva care trebuie îndeplinit acum, altfel nu se va ajunge la ceea ce se așteaptă. Totuși, nimeni să nu îndrăznească să-i disocieze pe acești doi mari apostoli. Amândoi făceau ceea ce semnifica Petru. Amândoi vor dobândi ceea ce semnifica Ioan. Pe planul simbolului, Petru îl urma, Ioan rămânea în așteptare. Pe planul credinței trăite,

amândoi suportau suferințele prezente din această lume mizerabilă, amândoi așteptau bunurile viitoare ale fericii veșnice.

Această atitudine o reproduc nu numai ei, ci întreaga Biserică, Mireasa lui Cristos, îndreptată, pe de o parte, să depășească încercările din lumea aceasta și, pe de altă parte, să posede fericirea vieții viitoare. Așadar, două vieți simbolizate de cei doi apostoli, Petru și Ioan, fiecare semnificând un singur tip de viață, chiar dacă amândoi au trăit viața pământească în credință și amândoi se vor bucura de cealaltă viață în viziune.

Petru, cel dintâi dintre apostoli, a primit cheile împărăției cerurilor. Cu ele el leagă și dezleagă păcatele tuturor sfinților, legați în mod inseparabil de trupul lui Cristos, și arată credincioșilor calea corectă ce trebuie urmată în această viață agitată de toate furtunile. În schimb, Ioan evanghelistul, și-a rezemat capul pe pieptul lui Cristos. Gestul ne face să ne gândim la odihna sfinților, la odihna pe care o vor găsi la acel piept ferit pe deplin de valuri și secret, care este viața fericită.

Însă nu numai Petru leagă și dezleagă păcatele, ci toată Biserica. Nu numai Ioan a sorbit din izvorul care era Cristos. Nu numai el se bucură de Cuvânt – care era la început, Dumnezeu la Dumnezeu – și de toate prerogativele divine ale lui Cristos. Nu numai el contemplă toate acele realități sublime care se referă la Treimea divină și la unitatea celor trei persoane divine. Nu numai el este privilegiatul care se satură cu acele lucruri care se contemplă față în față în împărăția cerească, după ce au fost văzute pe acest pământ ca într-o oglindă și în mod confuz. Nu numai el scoate toate aceste comori de la pieptul lui Isus, ci le este deschis tuturor de către însuși Domnul, izvorul evangheliei, pentru ca toți, pe tot pământul, să bea, fiecare după propria capacitate.

RESPONSORIUL

Cf. 1Pt 5,10; 2Cor 4,14

℟. Dumnezeu oricărui har, care ne-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, * după ce veți fi suferit

puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări și vă va da putere, aleluia!

☩. Cel care l-a înviat pe Isus ne va învia și pe noi împreună cu Isus. * După ce.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL înainte de Înălțare, 475; după Înălțare, 814.

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Benedictus: Adevăr, adevăr vă spun: dacă veți cere ceva de la Tatăl în numele meu, vă va da, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Înainte de Înălțare:

Să-l rugăm cu evlavie pe Cristos, care ne-a arătat viața veșnică:

Învierea ta, Doamne, să reverse har asupra noastră!
Păstorule veșnic, privește la turma ta care se trezește din somn

– și dă-ne hrana îmbelșugată a cuvântului tău și a pâinii vieții!

Nu îngădui să ne răpească vreun lup ori să ne ducă la pieire vreun năimit,

– ci fă să ascultăm cu fidelitate glasul tău!

(Învierea ta, Doamne, să reverse har asupra noastră!)

Tu, care conlucrezi pretutindeni cu propovăduitorii tăi și le întărești cuvântul,

– fă să vestim astăzi învierea ta prin purtări și prin trăire!

Fii tu însuși bucuria noastră, pe care nimeni nu o ia de la noi,

– pentru ca, eliberați de tristețea păcatului, să năzuim spre viața veșnică!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să modelezi neîncetat inimile noastre prin săvârșirea faptelor bune, pentru ca, tinzând mereu spre desăvârșire, să ne străduim a păstra necontenit harul misterului pascal. Prin Domnul.

După Înălțare:

Laudă și mărire lui Cristos, care le-a făgăduit apostolilor puterea Duhului Sfânt! Să-l implorăm:

Trimite lumina ta și adevărul tău!

Cristoase, cuvântul adevărului, înțelepciunea și strălucirea Tatălui, trimite lumina ta și adevărul tău,

– ca să-ți dăm mărturie astăzi prin cuvânt și faptă înaintea fraților noștri!

Ajută-ne să medităm și să înțelegem cele ce sunt ale Duhului,

– ca să nu pierim, ci să avem viață și pace!

Duhul tău să vină în ajutorul slăbiciunii noastre,

– ca să știm să ne rugăm cum se cuvine!

Umple-ne de iubire și de toată știința,

– ca să ne putem povățui și întări unii pe alții!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Fiul tău, înălțându-se la cer, l-a promis apostolilor pe Duhul Sfânt. Dă-ne, te rugăm, harul ca, după cum i-ai copleșit pe ei cu diferitele daruri ale înțelepciunii dumnezeiești, tot astfel, să ne împărtășești și nouă darurile Duhului tău. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ***Rom 5,10-11*

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***1Cor 15,20-22*

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***2Cor 5,14-15*

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au

murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

℣. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℞. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI

Săptămâna a III-a a Psaltirii

Vesperale I

IMNUL, 810.

Ant. 1 Dumnezeu este mai presus de toate cerurile, el înalță din pulbere pe cel sărman, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1137.

Ant. 2 Tu ai rupt, Doamne, lanțurile mele: ție îți voi aduce jertfă de laudă, aleluia!

Ant. 3 Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pătimit și s-a făcut, pentru toți aceia care ascultă de el, izvor de mântuire veșnică, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

IPt 2,9-10

Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească, o națiune sfântă, poporul luat în stăpânire de Dumnezeu ca să vestiți faptele mărețe ale celui care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină. Voi, care odinioară nu erați popor, acum sunteți poporul lui Dumnezeu; voi, care nu aveți parte de îndurare, acum ați obținut îndurare.

RESPONSORIUL SCURT

R. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

V. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la Magnificat:

Anul A

Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe acela pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos, aleluia!

Anul B

Părinte sfânt, păzește-i în numele tău, pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca și noi, aleluia!

Anul C

Nu numai pentru ei mă rog, ci și pentru aceia care, prin cuvântul lor, vor crede în mine, ca toți să fie una, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, asupra căruia a coborât Duhul Sfânt sub chip de porumbel. Să-l invocăm și să ne întărim rugăciunea, zicând:

Amin.

Trimite-l, Doamne, pe Cel Făgăduit,

– pentru ca Biserica ta să se reînnoiască și să întinerească pururi!

Toate neamurile să-ți cânte ție, Regelui și Dumnezeu-lui nostru,

– și Israel să fie stăpânirea ta!

Tu, care i-ai alungat pe diavoli,

– îndepărtează dintre noi scandalul și răutatea!

Tu, care la Rusalii i-ai adunat împreună pe cei risipiți la Babel,

– înfăptuiește prin Duhul tău unitatea și universalitatea credinței!

Duhul tău să locuiască în noi,

– ca să dea viață trupurilor noastre muritoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă cu bunăvoință, Doamne, rugăciunile noastre! Noi credem că Mântuitorul neamului omenesc se află împreună cu tine în mărire: dă-ne harul să simțim că el rămâne cu noi până la sfârșitul veacurilor, după cum ne-a făgăduit. Prin Domnul.

Oficiul lecturilor

IMNUL, 812.

Ant. 1 Aleluia, Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți și i-a dat mărirea, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1140.

Ant. 2 Aleluia, preainălțat ești tu, Doamne, peste toate cerurile, aleluia!

Ant. 3 Aleluia, mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ, aleluia!

℣. A înflorit trupul meu, aleluia!

℟. Și în duhul meu îi mulțumesc lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 3,18-24

Poruncile credinței și carității

¹⁸ Copii, să nu iubim numai cu vorba sau cu limba, ci cu fapta și adevărul.

¹⁹ Prin aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr: ne vom liniști inima înaintea lui, ²⁰ pentru că, chiar dacă inima noastră ne acuză, Dumnezeu este mai mare decât inimile noastre și cunoaște toate. ²¹ Iubiților, dacă inima noastră nu ne acuză, avem încredere în Dumnezeu ²² și orice i-am cere primim de la el, pentru că ținem poruncile lui și facem ceea ce îi este plăcut. ²³ Aceasta este porunca lui: să credem în numele Fiului său Isus Cristos și să ne iubim unii pe alții după cum ne-a poruncit. ²⁴ Cel care ține poruncile lui rămâne în el și el în acesta. Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat.

RESPONSORIUL

In 3,24; Sir 1,9a.10ab

℟. Cel care ține poruncile lui Dumnezeu rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; * prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat, aleluia!

¶. Dumnezeu a creat înțelepciunea în Duhul Sfânt și a revărsat-o peste toți oamenii. * Prin aceasta cunoaștem că rămâne în noi: după Duhul pe care ni l-a dat, aleluia!

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Cântării Cântărilor*,
de sfântul Grigore de Nissa, episcop

(Omil. 15: PG 44, 1115-1118)

Gloria pe care mi-ai dat-o mie le-am dat-o lor

Dacă iubirea reușește cu adevărat să elimine frica și aceasta se transformă în iubire, atunci se va descoperi că ceea ce mântuiește este tocmai unitatea. Într-adevăr, mântuirea constă în a ne simți toți uniți în iubirea față de unicul și adevăratul bine prin acea perfecțiune care se află în porumbița despre care vorbește *Cântarea Cântărilor*: *Una singură este porumbița mea, neprihănită mea, ea este singură la mama sa, cea mai aleasă a celei ce a născut-o (Ct 6,9)*.

Toate acestea le arată Domnul mai clar în Evanghelie. Isus îi binecuvântează pe ucenicii săi, le conferă toată puterea și le oferă bunurile sale. Printre acestea trebuie incluse și expresiile sfinte pe care el le adresează Tatălui. Însă, dintre toate cuvintele pe care le spune și harurile pe care le acordă, există unul care este cel mai mare dintre toate și rezumă toate. Este acela prin care Cristos îi avertizează pe ucenicii săi să fie mereu uniți în rezolvarea problemelor și în aprecierea binelui care trebuie făcut; să se simtă o singură inimă și un singur suflet și să considere această unire drept unicul și singurul bine; să se adune în unitatea Duhului prin legătura păcii; să formeze un singur trup și un singur duh; să corespundă unei singure vocații, animați de una și aceeași speranță.

Dar mai mult decât aceste menționări ar fi mai bine să se reproducă înseși cuvintele Evangheliei: *Ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi (In 17,21)*.

Legătura acestei unități este gloria. Într-adevăr, nimeni nu poate să nege că Duhul Sfânt este numit glorie. De fapt, Domnul spune: *Eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o (In 17,22)*. Într-adevăr, aceasta este gloria pe care le-a dat-o discipolilor atunci când le-a spus: *Primiți pe Duhul Sfânt (In 20,22)*.

El a avut această glorie întotdeauna, încă înainte ca să existe lumea aceasta. A primit-o apoi în timp, atunci când a asumat natura umană. De când această natură a fost glorificată de Duhul Sfânt, tot ceea ce are legătură cu această glorie, devine participare la Duhul Sfânt, începând de la apostoli.

Pentru aceasta, spune: *Eu le-am dat gloria pe care mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după cum noi suntem una: eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire (In 17,22-23)*. Pentru aceasta, cel care, copil fiind, a crescut ajungând la maturitatea deplină a lui Cristos se află în acea stare cu totul specială pe care numai inteligența, luminată de credință, poate să o perceapă. Atunci devine capabil de gloria Duhului Sfânt printr-o viață depărtată de vicii și impregnată de sfințenie. Așadar, el este acea porumbiță perfectă la care privește Mirele atunci când spune: *Una singură este porumbița mea, neprihănită mea*.

RESPONSORIUL

Cf. *In 15,15; 14,26; 15,14*

R. De acum nu vă mai numesc servitori, ci prieteni; pentru că ați cunoscut tot ceea ce am făcut în mijlocul vostru. * Primiți-l pe Duhul Sfânt, Mângâietorul vostru; el este acela pe care vi-l trimite Tatăl, aleluia!

V. Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc. * Primiți-l.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, 814.

Ant. 1 Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate, aleluia! †

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1143.

Ant. 2 Făptura va fi eliberată spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu, aleluia!

Ant. 3 Preamărit este numele Domnului peste pământ și peste cer, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 10,40-43

Dumnezeu l-a înviat a treia zi pe Isus și a îngăduit să se arate nu întregului popor, ci nouă, martorilor aleși mai înainte de Dumnezeu, care am mâncat și am băut cu el după ce a înviat din morți și ne-a poruncit să predicăm poporului și să dăm mărturie că el a fost pus de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți. Toți profeții dau mărturie despre el, că oricine crede în el primește iertarea păcatelor prin numele lui.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, îndură-te de noi. * Aleluia, aleluia! Cristoase.

Ψ. Tu, care ai înviat din morți. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cristoase.

Ant. la Benedictus

Anul A

Părinte, eu te-am preamărit pe pământ; am împlinit lucrarea pe care mi-ai dat-o s-o fac, aleluia!

Anul B

Acum vin la tine și acestea le spun în lume, pentru ca ei să aibă bucuria mea deplină în ei, aleluia!

Anul C

Mărirea pe care mi-ai dat-o le-am dat-o lor, ca ei să fie una precum și noi una suntem, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Împreună cu toți aceia care au fost îndreptățiți în Duhul lui Dumnezeu, să ne unim în laude și rugăciune, spunând:

Duhul tău să ne vină în ajutor!

Doamne Isuse, dă-ne harul să fim purtați astăzi de Duhul lui Dumnezeu

– și să umblăm pururi ca fii ai lui Dumnezeu!

Prin Duhul tău, dobândește-ne de la Tatăl

– harul să ne facem vrednici de făgăduințele tale!

Dăruiește-ne o inimă generoasă, ca să nu căutăm numai ale noastre,

– ci să ne îngrijim mai degrabă de binele fraților noștri!

Dă-ne tuturor știința lui Dumnezeu,

– ca să înaintăm în cunoașterea ta și a Tatălui prin Duhul Sfânt!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă cu bunăvoință, Doamne, rugăciunile noastre! Noi credem că Mântuitorul neamului omenesc se află împreună cu tine în mărire: dă-ne harul să simțim că el rămâne cu noi până la sfârșitul veacurilor, după cum ne-a făgăduit. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia****LECTURA SCURTĂ**

Cf. 1Cor 15,3b-5

Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și i s-a arătat lui Chefa, apoi celor doisprezece.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,4-6

Dumnezeu, fiind bogat în îndurare, pentru marea sa iubire cu care ne-a iubit, pe când noi eram morți din cauza greșelilor noastre, ne-a readus la viață împreună cu Cristos – prin har ați fost mântuiți – ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,4

Așadar, am fost înmormântați împreună cu el prin botez în moartea lui, pentru ca, după cum Cristos a înviat din morți prin gloria Tatălui, la fel, și noi să umblăm într-o viață nouă.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL, 810.

Ant. 1 Săvârșind curățarea de păcate, Cristos șade de-a dreapta mării în ceruri, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. a III-a, 1150.

Ant. 2 Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Cristos ca să răscumpere poporul său, aleluia!

Ant. 3 Aleluia! Domnul nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm slavă, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Evr 10,12-14

Cristos, oferind o singură jertfă pentru păcate, s-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu, așteptând de acum ca dușmanii lui să fie puși sub picioarele sale, pentru că el, printr-o singură jertfă, i-a dus la desăvârșire pentru totdeauna pe cei care sunt sfințiți.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia!
Duhul.

℣. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui.
Duhul.

Ant. la Magnificat

Anul A

Când va veni Mângâietorul pe care vi-l voi trimite eu, Duhul adevărului, care de la Tatăl purcede, el va da mărturie despre mine, aleluia!

Anul B

Precum m-ai trimis în lume, și eu i-am trimis pe ei în lume și pentru ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să fie consacrați în adevăr, aleluia!

Anul C

Părinte, accia pe care mi i-ai dat vreau ca, unde sunt eu, să fie și ei cu mine, ca să vadă mărirea mea, pe care mi-ai dat-o, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Noi nu știm să ne rugăm cum se cuvine, dar însuși Duhul Sfânt mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. De aceea, să spunem:

Duhul Sfânt să mijlocească pentru noi!

Cristoase, păstorule ceresc, revarsă asupra păstorilor noștri darul înțelepciunii și al sfatului,

– ca să ducă turma ta la mântuire!

Tu, care locuiești în cele de sus și ești bogat în îndurare,

– privește la cei săraci și lipsiți de pe pământ!

(Duhul Sfânt să mijlocească pentru noi!)

Tu, care, prin adumbrirea Duhului Sfânt, ai fost zămislit din Maria Fecioara,

– păstrează-le în spiritul consacării lor pe fecioarele care ți s-au dăruit ție!

Isuse, preotul nostru, care îl lauzi pe Tatăl în Duhul Sfânt,

– unește-i pe toți oamenii cu tine în această laudă!

Dă-le celor răposați să ajungă la libertatea mării fiilor lui Dumnezeu

– și la răscumpărarea deplină a trupului lor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă cu bunăvoință, Doamne, rugăciunile noastre! Noi credem că Mântuitorul neamului omenesc se află împreună cu tine în mărire: dă-ne harul să simțim că el rămâne cu noi până la sfârșitul veacurilor, după cum ne-a făgăduit. Prin Domnul.

LUNI

Oficiul lecturilor

V. Inima mea și trupul meu, aleluia!

R. Vor tresălta în Dumnezeu cel viu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 4,1-10

Dumnezeu ne iubește

¹ Iubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci verificați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, căci mulți profeți falși au apărut în lume. ² Prin aceasta cunoașteți Duhul lui Dumnezeu: orice duh care îl mărturisește pe Isus Cristos venit în trup este de la Dumnezeu. ³ Dar orice duh

care nu-l mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu. Acesta este duhul lui Anticrist, despre care ați auzit că vine; și acum este deja în lume. ⁴ Copii, voi sunteți de la Dumnezeu și i-ați învins pe aceștia, pentru că cel care este în voi este mai mare decât cel care este în lume. ⁵ Ei sunt din lume, de aceea, vorbesc ca din lume, iar lumea îi ascultă. ⁶ Noi suntem din Dumnezeu. Cine-l cunoaște pe Dumnezeu ne ascultă. Cel care nu este din Dumnezeu nu ne ascultă. Din aceasta cunoaștem Duhul adevărului și duhul rătăcirii.

⁷ Iubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și-l cunoaște pe Dumnezeu. ⁸ Cine nu iubește nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. ⁹ Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său unul-născut, ca să trăim prin el.

¹⁰ În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

RESPONSORIUL

In 4,9; In 3,16

R. Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său unul-născut, * pentru ca oricine crede în el să aibă viața veșnică, aleluia!

V. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, * pentru ca.

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 16, despre Duhul Sfânt 1, 11-12.16:
PG 33, 931-935.939-942)

Apa cea vie a Duhului Sfânt

Apa pe care i-o voi da eu va deveni în el izvor de apă care țâșnește spre viața veșnică (In 4,14). O specie nouă de apă care dă viață și țâșnește, dar țâșnește numai pentru

cel care este vrednic de ea. Pentru ce motiv este numit apă harul Duhului? Desigur, pentru că toate au nevoie de apă. Apa este generatoare a plantelor și a animalelor. Apa de ploaie coboară din cer. Coboară întotdeauna în același mod și formă, dar produce efecte multiforme. Unul este efectul produs în palmier, altul în vița de vie și așa în toate lucrurile, deși este mereu de o singură natură și nu poate să fie diferită de ea însăși. Într-adevăr, ploaia nu coboară diferită, nu se schimbă pe sine însăși, ci se adaptează exigențelor ființelor care o primesc și devine pentru fiecare dintre ele acel dar providențial de care au nevoie.

În același mod, și Duhul Sfânt, deși este unic și cu o singură formă și indivizibil, împarte fiecăruia harul așa cum voiește. După cum un copac uscat, primind apă, înmugurește din nou, tot așa, sufletul păcătos, făcut vrednic de darul Duhului Sfânt prin pocăință, rodește ciorchini de dreptate. Duhul aparține unei singure substanțe însă, din dispoziție divină și în numele lui Cristos, realizează efecte multiple.

Într-adevăr, se folosește de limba unuia pentru înțelepciune. Luminează mintea altuia cu profeția. Unuia îi conferă puterea de a alunga diavoli, altuia îi dăruiește darul de a interpreta Scripturile divine. Întărește temperanța acestuia, în timp ce pe acela îl învață milostivirea. Îi inspiră unui credincios practica postului, altora le inspiră forme ascetice diferite. Există dintre aceia care învață de la el înțelepciunea în lucrurile vremelnice și care chiar primesc de la el puterea de a accepta martiriul. Duhul produce în unul un efect, în altul produce unul diferit, deși rămâne egal cu sine însuși, după cum este scris: *Fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului spre binele tuturor (1Cor 12,7)*.

Venirea sa este blândă și ușoară, prezența sa este plăcut mirositoare și suavă, jugul său este foarte ușor. Sosirea sa este precedată de razele strălucitoare ale luminii și ale științei. Sosește ca un frate și ocrotitor. Într-adevăr, el vine să salveze, să vindece, să învețe, să îndemne, să întărească și să mângâie. Înainte de toate,

el luminează mintea celui care îl primește și, apoi, și pe a altora, prin intermediul acestuia.

După cum acela care mai înainte se găsea în întuneric, la apariția neprevăzută a soarelui, primește lumina în ochiul trupului și ceea ce nu vedea mai înainte acum vede clar, tot așa, și acela care a fost considerat vrednic de darul Duhului Sfânt este luminat în suflet și, ridicat deasupra omului, vede lucruri pe care mai înainte nu le cunoștea.

RESPONSORIUL

1Cor 12,6-7,27

R. Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu care lucrează toate în toți. * Fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului spre binele tuturor, aleluia!

Ÿ. Voi sunteți trupul lui Cristos și mădulare, fiecare în parte. * Fiecăruia.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 10,8b-10

Cuvântul este aproape de tine, este în gura și în inima ta, adică cuvântul credinței pe care îl predicăm. Într-adevăr, dacă îl mărturisești cu gura ta pe Domnul Isus și crezi în inima ta că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit, căci cu inima se crede pentru a obține justificarea, iar cu gura se dă mărturie pentru a obține mântuirea.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: În lume veți avea parte de suferință, dar aveți curaj, cu am învins lumea, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Cristos, care a făgăduit că-l va trimite de la Tatăl, în numele său, pe Duhul Sfânt apărătorul. Să-l invocăm, spunându-i:

Dăruiește-ni-l, Doamne, pe Duhul Sfânt!

Îți mulțumim ție, Cristoase, și Tatălui, prin tine, în Duhul Sfânt:

– dă-ne astăzi harul ca toate cuvintele și faptele noastre să le facem în numele tău!

Revarsă asupra noastră Duhul tău Sfânt,

– ca să fim mădulare vii ale trupului tău!

Dă-ne harul să nu-i judecăm și să nu-i disprețuim nicio dată pe frații noștri,

– fiindcă toți vom sta cândva înaintea judecății tale!

Umple-ne de toată bucuria și pacea în credință,

– ca să fim plini de speranța și tăria Duhului Sfânt!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să coboare peste noi puterea Duhului Sfânt, Doamne, ca să păstrăm cu fidelitate în cuget voința ta și să o facem cunoscută printr-o viață sfântă. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ap 1,17c-18

L-am văzut pe Fiul Omului, care mi-a zis: Nu te teme! Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă și cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu am cheile morții și ale locuinței morților.

℣. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℞. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea**LECTURA SCURTĂ***Col 2,9.10a.12*

În Cristos locuiește toată plinătatea dumnezeirii trupește, iar voi ați fost copleșiți de plinătate în el. Înmoșmântați fiind împreună cu el prin botez, ați și fost înviați prin credință împreună cu el, prin credința în puterea lui Dumnezeu, care l-a înviat pe el din morți.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ***2Tim 2,8.11*

Adu-ți aminte de Isus Cristos, din seminția lui David, care a înviat din morți, după evanghelia mea. Vrednic de crezare este cuvântul: Dacă am murit împreună cu el, vom și trăi împreună cu el.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ***Rom 8,14-17*

Toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu, pentru că nu ați primit un Duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Abba, Tată! Insuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și, împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia!
Duhul.

Ÿ. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui.
Duhul.

Ant. la Magnificat: Duhul Mângâietor va rămâne la voi și va fi în voi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Aducându-i mulțumire lui Cristos, care a revărsat asupra apostolilor și asupra întregii Biserici mângâierea Duhului Sfânt, să-l rugăm împreună cu toți credincioșii:

Doamne, mângâie Biserica ta!

Mijlocitorule între Dumnezeu și oameni, care i-ai ales pe preoți ca să fie colaboratori ai tăi,

– fă ca toți oamenii să se înalțe, prin ei, la Tatăl!

Fă ca săracul și bogatul să se întâmpine unul pe altul, căci tu ești Dumnezeul amândurora,

– iar bogatul să nu se mândrească de avuțiile sale!

Luminează toate neamurile cu evanghelia ta,

– pentru ca toți să ajungă la ascultarea credinței!

Trimite-l pe Duhul tău, Mângâietorul,

– ca să șteargă lacrimile tuturor celor întristați!

Purifică sufletele celor răposați

– și ia-i în cer alături de sfinții și aleșii tăi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Să coboare peste noi puterea Duhului Sfânt, Doamne, ca să păstrăm cu fidelitate în cuget voința ta și să o facem cunoscută printr-o viață sfântă. Prin Domnul.

MARȚI

Oficiul lecturilor

☩. Cristos înviat din morți nu mai moare, aleluia!

✠. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 4,11-21

Dumnezeu este iubire

¹¹ Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții. ¹² Nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu vreodată. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și iubirea lui în noi este desăvârșită.

¹³ Prin aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi: ne-a dat din Duhul său. ¹⁴ Iar noi am văzut și dăm mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul ca mântuitor al lumii. ¹⁵ Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. ¹⁶ Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi.

Dumnezeu este iubire și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el.

¹⁷ Prin aceasta ajunge la desăvârșire iubirea în noi: să avem încredere în ziua judecății, căci așa cum este el, așa suntem și noi în lumea aceasta. ¹⁸ În iubire nu există frică, dimpotrivă, iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica presupune pedeapsă, iar cine se teme nu a ajuns la desăvârșire în iubire.

¹⁹ Noi iubim pentru că el ne-a iubit mai întâi. ²⁰ Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu” și-l urăște pe fratele său, este un mincinos; pentru că cine nu-l iubește pe fratele său, pe care îl vede, nu poate să-l iubească pe Dumnezeu pe care nu-l vede. ²¹ Avem această poruncă de la el: cine-l iubește pe Dumnezeu să-l iubească și pe fratele său.

RESPONSORIUL

Cf. *1In* 4,10.16a; cf. *Is* 63,8c.9c

R. Dumnezeu ne-a iubit mai întâi și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre; * noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi, aleluia!

Ÿ. Domnul s-a făcut mântuitorul nostru; în iubirea sa el ne-a răscumpărat. * Noi am.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Duhul Sfânt*,
al sfântului Vasile cel Mare, episcop

(Cap. 9, 22-23: PG 32, 107-110)

Lucrările Duhului Sfânt

Cine este acel om care, auzind de numele care i se dau Duhului Sfânt, nu se înalță cu sufletul și nu-și ridică gândul la natura supremă a lui Dumnezeu? Într-adevăr, a fost numit Duh al lui Dumnezeu și Duh al adevărului, care porcede din Tatăl: Duh puternic, Duh drept, Duh creator. Duh Sfânt este numele care i se potrivește mai mult și care îi este propriu.

Tot ceea ce are un caracter sacru derivă de la el. De el au nevoie ființele care au viață și, ca și cum ar fi irigate de roua sa, primesc vigoare și sprijin în existența și acțiunea lor în vederea scopului natural pentru care au fost făcute.

El este izvor de sfințire și lumină inteligibilă. Se oferă fiecărei creaturi raționale pe sine însuși și, împreună cu sine, oferă lumină și ajutor pentru căutarea adevărului.

Inaccesibil prin natură, el poate să fie perceput prin bunătața sa. Toate le umple cu puterea sa, dar se manifestă numai celor care sunt vrednici. Totuși, el nu li se dă în măsură egală, ci se dăruiește în raport cu intensitatea credinței.

Simplu în esență și multiplu în puteri, el este prezent în fiecare în totalitatea sa și este pretutindeni în același timp și în întregime. Totuși se devine părtaș la el fără a

suferi nici o alterare. Toți sunt părtași la el, dar el rămâne integru, în același mod ca razele soarelui, ale cărui binefaceri sunt simțite de fiecare ca și cum ar străluci numai pentru el, și totuși, ele luminează pământul și marea și se confundă cu aerul.

Tot așa, și Duhul Sfânt, deși este prezent în fiecare dintre cei care sunt capabili ca și cum ar fi prezent numai în el, revarsă în toți un har suficient și întreg. De el se bucură toți cei care sunt părtași la el, atât cât este permis naturii, dar nu atât cât poate el.

Prin el, inimile sunt înălțate spre cele înalte, este întărită mâna celui infirm, sunt desăvârșiți cei puternici, strălucește asupra acelora care s-au purificat de orice mizerie și-i face spirituali prin comuniunea pe care o au cu el.

După cum corpurile foarte transparente și lucioase, în contact cu o rază, devin și ele foarte luminoase și emană din sine o strălucire nouă, tot așa, și sufletele care îl au în sine pe Duhul și care sunt luminate de Duh devin și ele sfinte și reflectă harul asupra altora.

De la Duh vine cunoașterea anticipată a lucrurilor viitoare, aprofundarea misterelor, perceperea lucrurilor ascunse, distribuirile de daruri, familiaritatea cu lucrurile cerului, jubilarea împreună cu îngerii. De la el vine bucuria veșnică, de la el vine unirea constantă și asemănarea cu Dumnezeu și, lucru mai sublim decât oricare, de la el vine posibilitatea de a deveni ca Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Cf. *In* 14,27b; 16,22b;14,16a

R. Să nu se tulbure inima voastră: mă duc la Tatăl și, când voi fi luat de la voi, vi-l voi trimite * pe Duhul adevărului și se va bucura inima voastră, aleluia!

Ÿ. Îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor. * Pe Duhul.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 13,30-33

Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți. Timp de mai multe zile, el s-a arătat aceluia care urcaseră cu el din Galileea la Ierusalim, și care acum sunt martorii lui înaintea poporului. Și noi vă aducem ca o veste bună promisiunea făcută părinților, pe care Dumnezeu a împlinit-o pentru copiii lor, pentru noi, înviindu-l pe Isus așa cum este scris în psalmul al doilea: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

V. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Domnul a înviat din morți precum a zis; să ne bucurăm și să ne veselim cu toții, căci el domnește în veci, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Preamărindu-l pe Cristos Domnul, care ne-a făgăduit că-l va trimite la noi, de la Tatăl, pe Duhul Sfânt, să-l implorăm:

Cristoase, dă-ni-l pe Duhul tău Sfânt!

Cuvântul tău, Cristoase, să locuiască în noi cu îmbelșurare,

– ca să-ți aducem mulțumiri în psalmi, în imnuri și în cântări spirituale!

Tu ne-ai făcut fii ai lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt:

– fă-ne ca, prin Duhul Sfânt, să-l invocăm necontenit împreună cu tine pe Dumnezeu Tatăl!

Dă-ne înțelepciune în ceea ce săvârșim,

– ca să facem toate spre gloria lui Dumnezeu!

Tu, care ești îndelung răbdător și mult milostiv,
– ajută-ne să trăim în pace cu toți oamenii.
Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, te rugăm, trimite-l pe Duhul Sfânt, ca să locuiască în noi și să ne transforme în temple vii ale măririi sale. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 4,11-12

Isus este piatra disprețuită de voi, constructorii, care a ajuns piatra unghiulară. Și nu este în nimeni altul mântuirea, pentru că nu este nici un alt nume sub cer dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Cf. 1Pt 3,21-22a

Pe voi vă mântuiește acum Botezul: nu spălarea de necurăția trupului, ci dobândirea unui cuget curat de la Dumnezeu prin învierea lui Isus Cristos, cel care este la dreapta lui Dumnezeu.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Col 3,1-2

Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade de-a dreapta lui Dumnezeu. Cugețați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Veseperele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,26-27

Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite. Însă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia!
Duhul.

☩. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui.
Duhul.

Ant. la Magnificat: Veți primi în voi puterea Duhului Sfânt și-mi veți fi martori până la marginile pământului, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Cinste și mărire lui Cristos, care i-a făcut părtași ai Duhului Sfânt pe cei credincioși! Să-l rugăm:

Cristoase, ascultă-ne!

Revarsă de la Tatăl, asupra Bisericii, Duhul Sfânt,
– ca să o purifice, să o întărească și să o răspândească pe tot pământul!

Călăuzește-i cu Duhul tău, Doamne, pe cei care ne conduc,
– ca să fie slujitorii tăi, spre binele tuturor!

Trimite-l pe Duhul tău, Părintele săracilor,

– ca să dea ajutor și alinare tuturor celor lipsiți!

Te rugăm pentru toți împărțitorii tainelor tale,

– ca să fie aflați pururi credincioși!

Desăvârșește în sufletele și trupurile celor răposați răscumpărarea

– pe care ai înfăptuit-o prin pătimirea, învierea și înălțarea ta!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și îndurător, te rugăm, trimite-l pe Duhul Sfânt ca să locuiască în noi și să ne transforme în temple vii ale măririi sale. Prin Domnul.

MIERCURI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți, aleluia!

R. Pentru ca speranța și credința noastră să fie în Dumnezeu, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 5,1-12

Aceasta este victoria... credința noastră

Preaiubiților, ¹ oricine crede că Isus este Cristos este născut din Dumnezeu și oricine îl iubește pe cel care a dat naștere îl iubește și pe cel care s-a născut din el. ² Prin aceasta cunoaștem că îi iubim pe copiii lui Dumnezeu, dacă îl iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile lui. ³ Pentru că aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să ținem poruncile lui, iar poruncile lui nu sunt grele. ⁴ Oricine este născut din Dumnezeu învinge lumea. Și aceasta este victoria cu care a învins lumea: credința noastră.

⁵ Însă cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? ⁶ Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge. Și Duhul este cel care dă mărturie, pentru că Duhul este adevărul. ⁷ Trei sunt cei

care dau mărturie: ⁸ Duhul, apa și sângele. Și aceștia trei sunt una. ⁹ Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este și mai mare, pentru că aceasta este mărturia lui Dumnezeu: el a dat mărturie despre Fiul său. ¹⁰ Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el însuși. Cine nu crede în Dumnezeu îl face mincinos, pentru că nu a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a dat-o despre Fiul său. ¹¹ Și aceasta este mărturia: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul său. ¹² Cine îl are pe Fiul are viața; cine nu-l are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

RESPONSORIUL

In 5,6; Zah 13,1

R. Acesta este cel care vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge. * Și Duhul este cel care dă mărturie, pentru că Duhul este adevărul, aleluia!

V. În ziua aceea, va țâșni un izvor pentru casa lui David și pentru locuitorii Ierusalimului, ca să spele păcatele și întinarea. * Și Duhul.

LECTURA A DOUA

Din constituția dogmatică despre Biserică *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 4 și 12)

Misiunea Duhului Sfânt în Biserică

O dată împlinită lucrarea pe care Tatăl a încredințat-o Fiului pe pământ (cf. *In 17,4*), în ziua Rusaliilor a fost trimis Duhul Sfânt, ca să sfințească necontenit Biserica, și astfel, cei care cred să poată ajunge la Tatăl, prin Cristos, într-un singur Duh (cf. *Ef 2,18*). El este Duhul vieții, izvorul apei care țâșnește spre viața veșnică (cf. *In 4,14; 7,38-39*), prin care Tatăl dă viață oamenilor morți prin păcat, până când va învia în Cristos trupurile lor muritoare (cf. *Rom 8,10-11*).

Duhul locuiește în Biserică și în inimile credincioșilor ca într-un templu (cf. *1Cor 3,16; 6,19*) și în ei se roagă și

dă mărturie despre înfiere (cf. *Gal* 4,6; *Rom* 8,15-16.26). El călăuzește Biserica spre tot adevărul (cf. *In* 16,13), o unește în comuniune și slujire, o înzestreaază și o conduce cu diferite daruri ierarhice și carismatice și o împodobeste cu roadele sale (cf. *Ef* 4,11-12; *1Cor* 12,4; *Gal* 5,22).

Prin puterea evangheliei, el întinerește Biserica, o reînnoiește fără încetare și o duce la unirea desăvârșită cu Mirele ei. Căci Duhul și Mireasa spun Domnului Isus: *Vino!* (cf. *Ap* 22,17).

Astfel, Biserica universală se înfățișează ca popor adunat în comuniunea Tatălui, și a Fiului, și a Duhului Sfânt.

Totalitatea credincioșilor care au primit ungera Celui Sfânt (cf. *1In* 2,20.27) nu se poate înșela în credință și manifestă această prerogativă prin simțământul supranatural de credință al întregului popor atunci când, de la episcopi și până la ultimii credincioși laici, își exprimă consensul universal în materie de credință și moravuri.

Prin acest simțământ al credinței, insuflat și susținut de Duhul adevărului, poporul lui Dumnezeu, sub îndrumarea magisteriului sacru, căruia i se supune cu fidelitate, primește nu cuvântul oamenilor, ci adevăratul cuvânt al lui Dumnezeu, aderă neclintit la *credința transmisă sfinților o dată pentru todeauna* (*Iuda* 3; cf. *1Tes* 2,13), o pătrunde mai adânc prin judecată dreaptă și o aplică mai deplin în viață.

Pe lângă aceasta, același Duh Sfânt sfințește, conduce și împodobeste cu virtuți poporul lui Dumnezeu nu numai prin sacramente și slujiri, ci *împărțind fiecăruia darurile după cum voiește* (*1Cor* 12,11), el dăruiește credincioșilor de toate categoriile haruri speciale, prin care îi face capabili și dispuși să primească diferite activități și servicii folositoare pentru reînnoirea și creșterea Bisericii, după cuvântul sfântului Paul: *Fiecăruia îi este dată manifestarea Duhului spre binele tuturor* (*1Cor* 12,7).

Aceste carisme, fie extraordinare, fie mai simple și mai răspândite, fiind deosebit de adecvate și folositoare pentru nevoile Bisericii, trebuie primite cu recunoștință și bucurie.

RESPONSORIUL

In 7,37a.38.39a

R. În ultima zi a sărbătorii, ziua cea solemnă, Isus a strigat: „Cel care crede în mine, râuri de apă vie vor curge din pieptul lui”. * Aceasta însă o spunea despre Duhul pe care aveau să-l primească cei care cred în el, aleluia!

Ψ. Cui îi este sete să vină și să bea, și râuri de apă vie vor curge din pieptul lui. * Aceasta însă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 6,8-11

Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el, știind că Cristos cel înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are nici o putere asupra lui. Când a murit, el a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna, dar acum este viu; el trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi, considerați că sunteți morți pentru păcat, dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ψ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Mulțumim lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Cristos, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Duhul Sfânt dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. De aceea, mulțumindu-i lui Dumnezeu Tatăl, să ne rugăm:

Tatăl nostru, ascultă glasul fiilor tăi!

Dumnezeul răbdării și al mângâierii, fă-ne să avem unii față de alții aceleași gânduri și simțiri ca ale lui Isus Cristos,

– ca să te laudăm într-un glas și într-un cuget!

Fă ca fiecare dintre noi să se facă plăcut aproapelui său,

– spre binele și edificarea tuturor!

Nu îngădui să ne călăuzească duhul lumii, care vine de la Cel Rău,

– ci Duhul Sfânt, care vine de la tine!

Tu, care cercetezi inimile oamenilor,

– călăuzește-ne pururi pe calea sincerității și a adevărului!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule îndurător, dăruiește cu bunătate Bisericii tale harul ca, adunată fiind în Duhul Sfânt, să-ți slujească din toată inima și să fie unită prin puritatea voinței. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Cf. Rom 4,24-25

Noi credem în cel care l-a înviat din morți pe Domnul nostru Isus Cristos, care a fost dat la moarte pentru fărădelegile noastre, dar a înviat pentru ca noi să fim justificați.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1In 5,5-6a

Cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu? Acesta este cel care

862 Săptămâna a VII-a din timpul pascal

vine prin apă și sânge, Isus Cristos. Nu numai prin apă, ci prin apă și sânge.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ef 4,23-24

Înnoțiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

LECTURA SCURTĂ

1Cor 2,9-10

Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut și urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a pregătit Dumnezeu celor care îl iubesc pe el. Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul, căci Duhul cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL SCURT

☩. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

☩. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la Magnificat: Cristos vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Împreună cu apostolii și cu toți aceia care au primit pârga Duhului Sfânt, să-l laudăm pe Dumnezeu și să-l invocăm:

Doamne, ascultă-ne!

Dumnezeule atotputernic, care l-ai preamărit pe Cristos în cer,

– fă ca toți să-și dea seama de prezența lui în Biserică!
Părinte sfânt, care ai spus despre Cristos: Acesta este Fiul meu iubit, pe el să-l ascultați,

– fă ca toți să-i asculte glasul și să se mântuiască!

Trimite-l pe Duhul Sfânt în inimile credincioșilor tăi,

– ca să spele ce e întinat și să ude ce este uscat!

Să vină, Doamne, Duhul tău, care să călăuzească mersul vremurilor

– și să reînnoiască fața pământului!

Ție ți-i încredințăm pe cei răposați

– și te rugăm să ne înalți speranța spre învierea viitoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule îndurător, dăruiește cu bunătate Bisericii tale harul ca, adunată fiind în Duhul Sfânt, să-ți slujească din toată inima și să fie unită prin puritatea voinței. Prin Domnul.

JOI

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu l-a înviat pe Cristos Domnul, aleluia!

R. Și prin puterea sa ne va învia și pe noi, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 5,13-21

Rugăciune pentru păcătoși

Preaiubiților, ¹³ v-am scris acestea, vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viața veșnică.

¹⁴ Aceasta este încrederea pe care o avem în el: dacă cerem ceva după voința lui, el ne ascultă. ¹⁵ Și dacă știm

că ne ascultă, orice i-am cere, știm că am obținut tot ce i-am cerut.

¹⁶ Dacă cineva îl vede pe fratele său săvârșind un păcat care nu este spre moarte, să se roage și Dumnezeu îi va da viața; aceasta celor care săvârșesc un păcat care nu este spre moarte. Dar există și un păcat care este spre moarte. Nu spun ca cineva să se roage pentru acela.

¹⁷ Orice nedreptate este păcat, dar există un păcat care nu este spre moarte.

¹⁸ Știm că oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, însă pe cel care este născut din Dumnezeu, el îl ocrotește și Cel Rău nu se atinge de el. ¹⁹ Știm că suntem de la Dumnezeu și că lumea întregă zace sub puterea Celui Rău. ²⁰ Știm, de asemenea, că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat înțelepciunea ca să-l cunoaștem pe Cel Adevărat. Noi suntem în Cel Adevărat, în Fiul său Isus Cristos. Acesta este Dumnezeu adevărat și viața veșnică. ²¹ Copii, păziți-vă de idoli!

RESPONSORIUL

In 5,20; In 1,18

R. Noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit * și ne-a dat înțelepciunea să cunoaștem că el este adevăratul Dumnezeu, aleluia!

Ÿ. Pe Dumnezeu nimeni nu l-a văzut vreodată; Fiul unul-născut care este sânul Tatălui, el l-a revelat * și ne-a dat.

LECTURA A DOUA

Din *Comentariul asupra Evangheliei după Ioan*,
al sfântului Ciril de Alexandria, episcop

(Cartea 10, 16, 6-7: PG 74, 434)

Dacă eu nu merg, Mângâietorul nu va veni la voi

Cristos își împlinise misiunea sa pe pământ și pentru noi sosise de acum momentul de a intra în comuniune cu natura Cuvântului, adică de a trece de la viața naturală de dinainte la cea care depășește existența umană.

Dar la acest lucru nu puteam ajunge decât devenind părtași ai Duhului Sfânt.

Timpul cel mai potrivit pentru trimiterea Duhului și pentru venirea sa asupra noastră era acela care a urmat după înălțarea lui Cristos la cer.

Într-adevăr, atât timp cât Cristos încă trăia cu trupul său împreună cu frații, după părerea mea, el însuși le împărțea tot binele. Însă când a sosit momentul stabilit de a urca la Tatăl ceresc, era necesar ca el să fie prezent în mijlocul celor care îl urmau prin Duh și să locuiască prin credință în inimile noastre, pentru ca, avându-l în noi, să putem spune cu încredere: „Abba, Tată” și să practicăm cu ușurință orice virtute; de asemenea, să fim aflați puternici și invincibili împotriva curselor diavolului și a atacurilor oamenilor, din moment ce îl aveam pe Duhul Sfânt atotputernic.

Într-adevăr, este ușor de demonstrat cu mărturii atât din Vechiul, cât și din Noul Testament că Duhul îi transformă într-o altă natură pe cei în care locuiește și îi reînnoiește în viața lor.

Samuel, inspirat, adresând cuvântul lui Saul, spune: *Duhul Domnului te va cuprinde și vei fi transformat într-un alt om* (cf. *1Sam 10,6*). Apoi, sfântul Paul spune: *Noi toți, care, cu fața descoperită, privim ca într-o oglindă gloria Domnului, suntem schimbați în același chip al lui tot mai glorios prin Duhul Domnului. Domnul este Duhul* (cf. *2Cor 3,17-18*).

Vezi cum Duhul, pentru a spune așa, îi transformă într-o altă imagine pe cei în care locuiește? Într-adevăr, el poartă cu ușurință de la gustul lucrurilor pământești la cel al unicelelor lucruri cerești și de la o timiditate slabă la o tărie de suflet plină de curaj și de mare generozitate. Ucenicii erau așa de dispuși și așa de întăriți în suflet de Duhul Sfânt încât nu erau deloc învinși de asalturile persecutorilor, ci erau uniți puternic cu iubirea lui Cristos.

Așadar, este adevărat ceea ce spune Mântuitorul: *Este mai bine pentru voi ca eu să mă întorc în cer* (cf. *In 16,7*). Într-adevăr, acela era timpul în care trebuia să coboare Duhul Sfânt.

RESPONSORIUL

In 16,7b.11

R. Dacă eu nu merg, Mângâietorul nu va veni la voi; însă dacă mă duc, îl voi trimite la voi. * Când va veni el, vă va călăuzi în tot adevărul, aleluia!

Ÿ. Căci nu va vorbi de la sine, ci va spune ceea ce va auzi și vă va vesti lucrurile viitoare. * Când va veni.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,10-11

Dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Mergeți în lume și învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Bindecuvântat este Cristos Domnul, prin care ne putem cu toții apropia de Tatăl, în Duhul Sfânt! Să ne rugăm:
Cristoase, ascultă-ne!

Trimite-l pe Duhul tău, oaspetele dorit al sufletului,

– și dă-ne harul să nu-l întristăm niciodată!

Tu, care ai înviat din morți și șezi de-a dreapta lui Dumnezeu,

– mijlocește pururi pentru noi la Tatăl!

Prin Duhul tău, unește-ne cu tine,
 – pentru ca nici strâmtorarea, nici prigoana, nici primejdia să nu ne despartă vreodată de iubirea ta!
 Fă să ne acceptăm unii pe alții,
 – așa cum tu ne-ai primit, din dragoste față de Tatăl!
 Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca Duhul tău să reverse cu putere asupra noastră darurile sale; să ne dea un cuget plăcut ție și supunere față de voința ta. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua**LECTURA SCURTĂ****Cf. Col 1,12-14**

Să-i aducem mulțumire Tatălui care ne-a învrednicit să avem parte la moștenirea sfinților în lumină. El ne-a eliberat de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale. În el avem răscumpărarea, iertarea păcatelor.

℣. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℞. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele**LECTURA SCURTĂ****1 Cor 6,19-20**

Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu și că nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț mare. Așadar, preamăriți-l pe Dumnezeu în trupul vostru!

RESPONSORIUL SCURT

℞. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

℣. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la Magnificat: Când va veni Duhul adevărului, vă va învăța tot adevărul și vă va spune cele viitoare, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm lui Cristos, cel binecuvântat în veci, ca să-l trimită pe Duhul Sfânt asupra tuturor acelor pe care i-a răscumpărat:

Privește, Doamne,

la toți aceia pe care i-ai răscumpărat!

Trimite în Biserică Duhul unității,
 – ca să înlăture neînțelegerea, ura și dezbinarea!
 Tu, care i-ai eliberat pe oameni de stăpânirea diavolului,
 – eliberează lumea de relele care o apasă!
 Tu, care în rugăciune ai fost purtat de Duh spre lucrarea slujirii,
 – dă preoților harul ca, prin rugăciune, să fie călăuziți
 de Duhul Sfânt la împlinirea misiunii lor!
 Duhul tău să-i călăuzească pe toți conducătorii,
 – ca ei să urmărească binele tuturor!
 Tu, care trăiești în mărirea Tatălui,
 – cheamă-i în mărirea ta pe cei răposați!
 Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca Duhul tău să reverse cu putere asupra noastră darurile sale; să ne dea un cuget plăcut ție și supunere față de voința ta. Prin Domnul.

VINERI

Oficiul lecturilor

℣. De învierea ta, Cristoase, aleluia!
℞. Se bucură cerurile și pământul, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Scrisoarea a doua a sfântului apostol Ioan

*Cel care rămâne în adevăr,
 acela îl are și pe Tatăl și pe Fiul*

¹ Prezbiterul, către aleasa Doamnă și copiii ei, pe care eu îi iubesc în adevăr, dar nu numai eu, ci și toți cei care au cunoscut adevărul, ² datorită adevărului care rămâne în noi și va fi cu noi în veci. ³ Cu voi să fie harul, îndurarea și pacea de la Dumnezeu Tatăl și de la Isus Cristos, Fiul Tatălui, în adevăr și iubire.

⁴ M-am bucurat mult că am aflat printre copiii tăi pe unii care umblă în adevăr, așa cum am primit poruncă de la Tatăl. ⁵ Și acum, Doamnă, te rog – nu ca și cum ți-aș scrie o poruncă nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început – să ne iubim unii pe alții. ⁶ Iar iubirea aceasta este: să trăim după legile lui. Aceasta este porunca: așa cum ați auzit de la început, să trăiți în ea.

⁷ Mulți înșelători, care nu-l mărturisesc pe Isuș Cristos, venit în trup, au apărut în lume. Acesta este Înșelătorul și Anticristul. ⁸ Aveți grijă de voi înșivă, ca să nu pierdeți ceea ce ați lucrat, ci să primiți întreaga răsplată. ⁹ Oricine trece peste și nu rămâne în învățătura lui Cristos nu-l are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățatură îi are și pe Tatăl și pe Fiul.

¹⁰ Dacă vine cineva la voi și nu aduce această învățatură, să nu-l primiți în casă și să nu-l salutați, ¹¹ pentru că cine îl salută se face părtaș de faptele lui rele.

¹² Multe aș vrea să vă scriu, dar nu am voit să o fac cu hârtie și cerneală, însă sper să vin la voi și să vă vorbesc direct, pentru ca bucuria noastră să fie deplină.

¹³ Te salută copiii surorii tale alese.

RESPONSORIUL

Cf. 2In 5.4b; Dt 5,33a

R. Aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl, nu ca și cum ar fi nouă, ci pe aceea pe care o aveam de la început: * umblați în adevăr și iubire, aleluia

V. Mergeți pe calea pe care v-a poruncit Domnul, Dumnezeul vostru, ca să aveți viață. * Umblați.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre Sfânta Treime*,
al sfântului Ilariu, episcop

(Cartea 2, 1.33.35: PL 10, 50-51.73-75)

Darul Tatălui în Cristos

Domnul a poruncit să se boteze în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. De aceea, catecumenul este

botezat mărturisind credința în Creator, în Unul-născut și în Dar.

Unic este Creatorul a toate. Într-adevăr, unul este Dumnezeu Tatăl de la care toate lucrurile își au început. Unic este și Unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, prin care toate lucrurile au fost create, și unic este Duhul dat tuturor în dar.

Totul este ordonat conform virtuților și meritelor sale; una este puterea din care provin toate; una este descendența prin care au fost făcute toate; unul este darul speranței perfecte. Nu se va găsi nimic care să lipsească unei perfecțiuni infinite. În Treime, Tată, și Fiu, și Duh Sfânt, totul este perfect: imensitatea în veșnicie, manifestarea în imagine, bucuria în dar.

Să ascultăm din înseși cuvintele Domnului care este misiunea Duhului față de noi. El spune: *Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta (In 16,12). Este mai bine pentru voi ca eu să plec. Dacă mă duc, îl voi trimite la voi pe Mângâietorul (cf. In 16,7).*

Iarăși: *Eu îl voi ruga pe Tatăl, iar el vă va da un alt Mângâietor, ca să fie cu voi pentru totdeauna, Duhul adevărului (In 14,16.17). El vă va călăuzi în tot adevărul, căci nu va vorbi de la sine, ci va spune ceea ce va auzi și vă va vesti lucrurile viitoare. El mă va glorifica pe mine, pentru că dintr-al meu va lua (In 16,13-14).*

Alături de atâtea alte promisiuni, sunt acestea destinate să deschidă înțelegerea lucrurilor înalte. În aceste cuvinte sunt formulate atât voința donatorului, cât și natura și chiar modul darului. De vreme ce caracterul nostru limitat nu ne permite să-l înțelegem nici pe Tatăl, nici pe Fiul, darul Duhului Sfânt stabilește un anumit contact între noi și Dumnezeu, și astfel, luminează credința noastră în dificultăți referitoare la întruparea lui Dumnezeu.

Așadar, el este primit pentru a cunoaște. Simțurile ar fi inutile pentru trupul uman dacă ar dispărea condițiile pentru exercitarea lor. Dacă nu există lumină sau nu este zi, ochii nu folosesc la nimic; urechile, în lipsa cuvintelor sau a sunetului, nu-și pot desfășura funcția;

nările, dacă nu sunt emanații mirositoare, nu folosesc la nimic. Aceasta se întâmplă nu pentru că le lipsește capacitatea naturală, ci pentru că funcția lor este condiționată de elemente speciale. În același mod, sufletul omului, dacă nu a obținut prin credință darul Duhului Sfânt, deși are capacitatea de a-l înțelege pe Dumnezeu, îi lipsește lumina pentru a-l cunoaște.

Darul, care este în Cristos, este dat în întregime tuturor. Rămâne peste tot la dispoziția noastră și ne este acordat în măsura în care vom voi să-l primim. Va locui în noi în măsura în care fiecare dintre noi va voi să-l merite. Acest dar rămâne cu noi până la sfârșitul lumii, este mângâierea așteptării noastre, este garanția speranței viitoare în realizarea darurilor sale, este lumina minților noastre, strălucirea sufletelor noastre.

RESPONSORIUL

℟. Este timpul să mă întorc la cel care m-a trimis, spune Domnul; nu vă întristați și nici să nu se tulbure inima voastră; * cu îl rog pe Tatăl pentru voi ca el să vă aibă în pază, aleluia!

℣. Dacă eu nu mă duc, Mângâietorul nu va veni; dar după ce voi fi plecat, îl voi trimite la voi. * Eu îl rog.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el, Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

℟. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

✠. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Cristos Isus a murit și a înviat și șade de-a dreapta Tatălui, pururi viu spre a mijloci pentru noi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul, căruia să-i fie cinste și mărire în veci, să ne dăruiască harul să prisosim în speranță și în puterea Duhului Sfânt. Să ne rugăm:

Ajută-ne, Doamne, și mântuiește-ne!

Părinte atotputernic, care știi că suntem slabi chiar și în rugăciune,

– dă-ni-l pe Duhul tău ca să mijlocească pentru noi!

Trimite Duhul tău, lumina preafericită,

– ca să umple adâncul inimilor noastre!

Doamne, noi suntem lucrarea mâinilor tale:

– nu ne lăsa în puterea fărădelegilor noastre!

Fă-ne să-i primim cu respect în credință pe cei slabi și neputincioși,

– nu cu asprime și nerăbdare, ci cu iubire!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai deschis poarta veșniciei prin preamărirea Unului tău și prin lumina Duhului Sfânt, dă-ne, te rugăm, harul ca, având parte de un dar atât de mare, să creștem în evlavie și în credință. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,32.36

Pe acest Isus, Dumnezeu l-a înviat și noi toți suntem martorii acestui fapt. Așadar, să știe cu siguranță toată

casa lui Israel că Dumnezeu l-a făcut Domn și Cristos pe acest Isus pe care voi l-ați răstignit.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

☩. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Gal 3,27-28

Toți câți ați fost botezați în Cristos v-ați îmbrăcat în Cristos. Așadar, nu mai este nici iudeu, nici grec, nici sclav, nici om liber, nici bărbat și nici femeie: voi toți sunteți una în Cristos Isus.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

☩. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

1Cor 5,7-8

Curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă, așa cum sunteți fără aluat, pentru că Paștele nostru, Cristos, a fost jertfit. Să sărbătorim, așadar, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al nelegiurii, ci cu azimele sincerității și ale adevărului.

☩. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

☩. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vespelele

LECTURA SCURTĂ

Gal 5,16.22-23a.25

Așadar, vă spun: umblați în Duh și nu împliniți poftele trupului. În schimb, rodul Duhului este: iubirea, bucuria, pacea, răbdarea, bunăvoința, bunătatea, fidelitatea, blândețea, cumpătarea. Dacă trăim prin Duh, să ne și purtăm potrivit Duhului.

RESPONSORIUL SCURT

R. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia!
Duhul.

Y. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui.
Duhul.

Ant. la Magnificat: Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune, împreună cu Maria, Mama lui Isus, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l binecuvântăm pe Tatăl, care a revărsat asupra popoarelor harul Duhului, și să-i cerem ca el să crească din zi în zi:

Revarsă, Doamne, harul Duhului Sfânt!

Doamne, tu l-ai dat pe alesul tău ca lumină pentru popoare,
– deschide ochii celor orbi și scoate din temniță pe cei aflați în întuneric!

Tu, care, prin puterea Duhului Sfânt, l-ai uns pe Cristos spre slujirea mântuirii,

– fă ca el să treacă iarăși prin lume făcând binele și vindecându-i pe toți!

Trimite-l pe Duhul tău, lumina inimilor,

– ca să-i întărească pe cei șovăielnici în credință!

Trimite Duhul tău, alinarea în trudă,

– ca să-i mângâie pe cei osteniți și pe cei cu inima zdrobită!

Împlinește speranța celor răpoșați,

– ca, la venirea lui Cristos, să aibă parte de înviere!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai deschis poarta veșniciei prin preamărirea Unsului tău și prin lumina Duhului Sfânt, dă-ne, te rugăm, harul ca, având parte de un dar atât de mare, să creștem în evlavie și în credință. Prin Domnul.

SÂMBĂTĂ

Oficiul lecturilor

V. Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie, aleluia!

R. Prin învierea lui Isus Cristos din morți, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Scrisoarea a treia a sfântului apostol Ioan

Să umblăm în adevăr

¹ Prezbiterul, către iubitul Gaius, pe care îl iubesc în adevăr.

² Preaiubitule, mă rog ca toate să-ți meargă bine și să fii sănătos, așa cum stai bine cu sufletul. ³ Căci mi-a făcut mare bucurie când au venit frații și au dat mărturie pentru tine în adevăr, cum umbli tu în adevăr. ⁴ Nu am bucurie mai mare decât să aud că fiii mei umblă în adevăr.

⁵ Preaiubitule, tu arăți credință în ceea ce faci pentru frați și chiar pentru străini. ⁶ Aceștia au dat mărturie despre iubirea ta în fața Bisericii. Vei face bine ajutându-i în călătoria lor într-un mod vrednic de Dumnezeu. ⁷ Căci au plecat pentru numele lui, fără să primească nimic de la păgâni. ⁸ Așadar, noi trebuie să le venim în ajutor acestora, ca să devenim colaboratori cu ei în adevăr.

⁹ Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să fie primul dintre ei, nu ne primește. ¹⁰ De aceea, dacă voi veni, îi voi aminti faptele pe care le face răspândind cuvinte rele despre noi; și, ca și când aceasta nu i-ar ajunge, nu numai că el nu-i primește pe frați, ci și pe cei pe care ar vrea să-i primească, el îi persecută și-i dă afară din Biserică.

¹¹ Preaiubitule, nu imita răul, ci binele. Cine face binele este de la Dumnezeu. Cine face răul nu l-a văzut pe Dumnezeu.

¹² Despre Demetrios, toți, chiar și adevărul însuși, au dat mărturie. Și noi dăm mărturie și tu știi că mărturia noastră este adevărată.

¹³ Aș avea multe să-ți scriu, dar nu vreau s-o fac cu cerneală și pană.

¹⁴ Sper să te văd în curând și să vorbim direct.

¹⁵ Pacea să fie cu tine!

Prietenii te salută.

Salută-i pe prieteni, pe fiecare în parte!

RESPONSORIUL

3In 11; 1Pt 2,19

R. Nu imita răul, ci binele. * Cine face binele este de la Dumnezeu, aleluia!

V. Este un har dacă cineva, pentru că-l cunoaște pe Dumnezeu, suportă necazurile. * Cine face.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* unui autor african din secolul al șaselea

(Pred. 8, 1-3; PL 65, 743-744)

Biserica unică, în unitatea ei, vorbește în toate limbile

Apostolii au vorbit în toate limbile. Desigur, așa a voit Dumnezeu să manifeste atunci prezența Duhului Sfânt, astfel încât cel care îl va primi să poată vorbi în toate limbile. Într-adevăr, fraților preaiubiți, trebuie înțeles bine că tocmai grație Duhului Sfânt dragostea lui Dumnezeu se află în inimile noastre.

Și deoarece dragostea trebuia să adune Biserica lui Dumnezeu din toate părțile lumii, un singur om, primindu-l pe Duhul Sfânt, a putut atunci să vorbească toate limbile. Astfel, Biserica, adunată prin lucrarea Duhului Sfânt, exprimă acum unitatea sa în toate limbile.

De aceea, dacă ne va spune cineva: „L-ai primit pe Duhul Sfânt, din ce motiv nu vorbești în toate limbile?”, tu trebuie să răspunzi: „Desigur că vorbesc în toate limbile, de fapt, sunt inserat în acel trup al lui Cristos, adică în Biserică, și ea vorbește toate limbile. În realitate, ce altceva a voit Dumnezeu să semnifice prin prezența

Duhului Sfânt, dacă nu faptul că Biserica sa va vorbi în toate limbile?”

În felul acesta s-a împlinit ceea ce Domnul a promis: *Nimeni nu pune vinul nou în burdufuri vechi, ci vinul nou se pune în burdufuri noi și astfel, amândouă se păstrează* (cf. *Lc 5,37-38*).

De aceea, atunci când s-a auzit vorbindu-se în toate limbile, pe bună dreptate spuneau unii: *Aceștia sunt plini de must* (*Fap 2,13*). Într-adevăr, ei deveniseră burdufuri noi reînnoite de harul sfințeniei, în așa fel încât umpluți cu vin nou, adică cu Duh Sfânt, vorbind toate limbile, erau înflăcărați și reprezentau prin acea minune evidentă faptul că Biserica va deveni catolică prin intermediul limbilor tuturor popoarelor.

Așadar, celebrați această zi ca mădulare ale unicului trup al lui Cristos. Într-adevăr, nu o veți celebra în mod inutil dacă veți fi ceea ce celebrați. Adică, dacă veți fi încorporați în acea Biserică pe care Domnul o umple cu Duhul Sfânt, o extinde cu puterea sa în toată lumea, o recunoaște a sa, fiind recunoscut de ea. Mirele nu și-a părăsit Mireasa, de aceea nimeni nu-i poate da o altă mireasă.

Într-adevăr, numai vouă, care sunteți formați din unirea tuturor popoarelor, adică vouă, Biserică a lui Cristos, membre ale lui Cristos, trup al lui Cristos, mireasă a lui Cristos, vă spune Apostolul: *Îngăduiți-vă unii pe alții în iubire și străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii* (cf. *Ef 4,2-3*). Vedeți că, acolo unde a poruncit să ne îngăduim reciproc, acolo a așezat iubirea. Unde a constatat speranța unității, acolo a arătat legătura păcii. Aceasta este casa lui Dumnezeu, edificată cu pietre vii, în care el se complăce să locuiască și unde ochii săi să nu trebuiască să fie ofenșați de nici o dezbinare nefericită.

RESPONSORIUL

Cf. *Fap 15,8-9; 11,18b*

℟. Dumnezeu, care cunoaște inimile, l-a dat pe Duhul Sfânt păgânilor ca și nouă; * el nu a făcut nici o

deosebire între noi și ei, căci le-a curățat inimile prin credință, aleluia!

☩. Așadar, Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață. * El nu a făcut.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

LECTURA SCURTĂ

Rom 14,7-9

Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. De fapt, dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Așadar, fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Domnul din mormânt a înviat. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Care pentru noi pe cruce a atârnat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Benedictus: Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacurilor, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Noi, care am primit Botezul în Duhul Sfânt, să-l preamărim pe Domnul împreună cu toți cei botezați și să-l implorăm:

Doamne Isuse, sfințește-ne în Duhul tău!

Trimite-l pe Duhul Sfânt asupra noastră,

– ca să te mărturisim în fața oamenilor ca Rege și Stăpân!
Dă-ne o dragoste neprefăcută,

– pentru a ne iubi unii pe alții cu iubire frățească!

Pregătește sufletele credincioșilor cu harul tău dătător de viață,

– ca să primească plini de bucurie darurile Duhului!

Dă-ne puterea Duhului tău Sfânt,

– ca ea să vindece și să întărească ceea ce este rănit în noi!

(Doamne Isuse, sfințește-ne în Duhul tău!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dă-ne, te rugăm harul ca noi, care am sărbătorit Învierea Domnului, prin dărnicia ta, să putem urma în viața și faptele noastre învățătura acestei sărbători. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 5,10-11

Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, reconciliați fiind, vom fi mântuiți prin viața lui. Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care acum am primit reconcilierea.

☩. Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

℟. Și i s-a arătat lui Simon, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,20-22

Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață.

☩. S-au bucurat ucenicii, aleluia!

℟. Văzându-l pe Domnul, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,14-15

Iubirea lui Cristos ne constrânge pe noi, care ne gândim că unul singur a murit pentru toți, ca atare, toți au murit. El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru acela care a murit și a înviat pentru ei.

℣. Rămâi cu noi, Doamne, aleluia!

℟. Căci s-a făcut seară, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

DUMINICA RUSALIILOR

Solemnitare

Vesperere I

IMNUL

Coboară din ceruri, o, Duhule Sfinte,
Lumină revarsă-ne-n suflet și minte.
Din mâinile tale atotcreatoare,
O ploaie de har peste noi să coboare.

Tu ești mângâierea trimisă în lume,
Ești focul aprins și menit să consume
Tot răul. Izvor ești de apă curată,
Ce setea o-nlături și speli orice pată.

Ești daru-nșeptit ce tot omul l-așteaptă,
A Tatălui veșnic ești mâna cea dreaptă,
Lăuntrică șoaptă a gândirilor bune
Și cel ce pe buze cuvinte ne pune.

Din cer ne trimite lumina pe cale
Și focul puternic al dragostei tale.
Suntem fără forțe, trăim întru frică;
Slăbiți, ne-ntărește, căzuți, ne ridică.

Vicleanul alungă-l; rugămu-ne încă,
Sădește-ne-n inimi o pace adâncă.
Conduși fără preget de mâna ta blândă,
În luptă cu răul sperăm în izbândă.

Prin tine, noi toți să-l cunoaștem pe Tatăl,
Pe Fiul, de-asemenea, lumii arată-l.
Credința în tine mereu să ne-ajute
Să ducem o viață de sfântă virtute. Amin.

Sau: Veni, creator Spîritus, 811.

PSALMODIA

Ant. 1 În ziua de Rusalii, se aflau cu toții împreună în același loc, aleluia!

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeu nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. În ziua de Rusalii, se aflau cu toții împreună în același loc, aleluia!

Ant. 2 Li s-au arătat apostolilor limbi ca de foc, împărțite, și s-a așezat peste fiecare dintre ei Duhul Sfânt, aleluia!

Psalmul 146 (147 A)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l lăudăm pe Dumnezeu nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
îi adună pe surghiuniții lui Israel.

- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
și leagă rănile lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
pregătește pământului ploaie,
el face să răsară iarbă în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.
- ⁹ El dă hrană animalelor *
și puilor de corb care strigă.
- ¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *
și nici nu-și găsește plăcerea în iuțea omului,
- ¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

Ant. Li s-au arătat apostolilor limbi ca de foc, împărțite, și s-a așezat peste fiecare dintre ei Duhul Sfânt, aleluia!

Ant. 3 Duhul, care de la Tatăl purcede, el mă va preamări, aleluia!

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Duhul, care de la Tatăl purcede, el mă va preamări, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,11

Dacă Duhul lui Dumnezeu, care l-a înviat pe Isus din morți, locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare prin Duhul lui care locuiește în voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Duhul Sfânt, Mângâietorul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

Y. Vă va învăța toate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la Magnificat: Vino, Duhule Sfinte, umple inimile credincioșilor tăi și aprinde în ele focul iubirii tale, tu, care, trecând peste diversitatea tuturor limbilor, ai adunat neamurile în unitatea credinței, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim cu alese laude pe Dumnezeu, care, în ziua Rusaliilor, i-a umplut pe apostoli cu Duhul Sfânt trimis din ceruri; să-l implorăm cu evlavie:

Trimite Duhul tău și reînnoiește lumea!

La început, tu ai făcut cerul și pământul, iar la plinirea timpurilor, ai refăcut toate prin Cristos:

– prin Duhul tău, reînnoiește pururi fața pământului, spre mântuire!

Tu i-ai suflat în față lui Adam suflare de viață:

– trimite Duhul tău asupra Bisericii, ca ea să trăiască, să întinerească și să dea viață lumii prin el!

Luminează-i pe toți oamenii cu lumina Duhului tău și alungă toată întunecimea din timpurile noastre,

– ca ura să se preschimbe în iubire, durerea în bucurie, războaiele în pacea mult dorită!

Revarsă asupra neamului omenesc apa Duhului tău, izvorată din coasta lui Cristos,

– ca să elibereze pământul nostru de mărăcinișul relelor!

Prin Duhul Sfânt, tu deschizi oamenilor împărăția vieții și a slavei:

- prin el, dă celor răposați harul să guste în patria cerească bucuria iubirii!
(*Trimite Duhul tău și reînnoiește lumea!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care ai voit ca celebrarea misterului pascal să fie cuprinsă în timpul sfânt al celor cincizeci de zile, fă, te rugăm, ca, prin darul de sus, popoarele risipite să se adune iarăși și mulțimea limbilor să se unească într-un glas pentru a preamări numele tău. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Aleluia, Duhul Domnului a umplut pământul: veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Lumina cea sfântă, cereasca lumină,
Și focul căzut de pe bolta senină,
Ce-n tainice limbi la Rusalii se lasă
Pe sfinții apostoli închiși într-o casă,
Asupra-ne astăzi din ceruri coboară,
Nu-n tunet și trăsnet, ci-n șoaptă ușoară;
Pe toți în aleși cântăreți ne preschimbă
Și dulci melodii ne așază pe limbă.
Rugămu-ne, vino, o, Duh de lumină,
Durerea din inimi la toți ne-o alină.
O, foc al iubirii și flacără pură,
Distruge și arde în noi orice ură.

Ce poate făptura umană să facă?
 Voința-i slăbită, puterea-i săracă.
 Din cer ajutoare trimite-ne nouă,
 Să cadă de sus cum cad stropii de rouă.
 Suntem greșitori și îți cerem iertare;
 Greșeala ne-o plângem cu lacrimi amare.
 Ne șterge cu milă-a păcatului pată,
 Ca-n inimi s-avem bucurie curată. Amin.

Sau:

Lux iucúnda, lux insígnis,
 Qua de throno missus ignis
 In Christi discípulos,
 Corda replet, linguas dítat,
 Ad concórdes nos invítat
 Cordis, linguæ módulos.
 Consolátor alme, veni,
 Linguas rege, corda leni:
 Nihil fellis aut venéni
 Sub tua præsentia.
 Nova facti creatúra,
 Te laudámus mente pura,
 Grátia nunc, sed natúra
 Prius iræ filii.
 Tu qui dator es et donum,
 Nostri cordis omne bonum,
 Cor ad laudem redde pronum,
 Nostræ linguæ formans sonum
 In tua præcónia.
 Tu nos purges a peccátis,
 Auctor ipse pietátis,
 Et in Christo renovátis
 Da perféctæ novitátis
 Plena nobis gáudia. Amen.

PSALMODIA

Ant. 1 Duhul suflă unde vrea și nu știi de unde vine și încotro merge; dar noi auzim glasul lui, aleluia!

Psalmul 103 (104)

I

- ¹ Bindecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! *
Doamne, Dumnezeul meu, tu ești nemărginit de mare.
Tu ești înveșmântat în strălucire și măreție, *
² învăluit în lumină ca într-o haină!
Tu întinzi cerurile ca pe un cort, *
³ îți așezi pe ape lăcașurile tale,
îți faci carul din nori, *
umbli pe aripile vântului;
⁴ tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi *
și din flăcările focului slujitori ai tăi.
⁵ Tu ai așezat pământul pe temeliile sale, *
ca să nu se clatine în veci și de-a pururi.
⁶ Tu l-ai acoperit cu abisul
cum l-ai acoperi cu o haină; *
și apele stăteau până deasupra munților.
⁷ La amenințarea ta, ele fug, *
la glasul tunetului tău, sunt cuprinse de groază;
⁸ se suie pe munți și se coboară în văi, *
spre locul pe care l-ai statornicit pentru ele.
⁹ Le-ai pus un hotar pe care nu-l vor trece, *
nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
¹⁰ Tu faci să țâșnească izvoarele în văi *
și ele se strecoară printre munți.
¹¹ Ele adapă toate viețuitoarele câmpului, *
asiniîi sălbatici setea și-o potolesc.
¹² Păsările cerului locuiesc deasupra lor *
și dintre ramuri își înalță glasul lor.

Ant. Duhul suflă unde vrea și nu știi de unde vine și încotro merge; dar noi auzim glasul lui, aleluia!

Ant. 2 S-a iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice, aleluia!

II

- ¹³ Tu lași să cadă din lăcașurile tale ploaie peste munți; *
tu saturezi pământul cu rodul lucrărilor tale.
- ¹⁴ Tu faci să crească iarbă pentru vite *
și verdețuri în folosul omului,
ca el să scoată hrană din pământ: *
- ¹⁵ vinul care înveselește inima omului,
untdelemnul care face să strălucească fața sa *
și pâinea care întărește inima omului.
- ¹⁶ Se satură copacii Domnului, *
cedrii Libanului pe care el i-a plantat.
- ¹⁷ În ei păsările își fac cuib, *
iar barza își are locuința în chiparoși.
- ¹⁸ Munții cei înalți sunt pentru cerbi, *
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.
- ¹⁹ El a făcut luna ca să arate timpurile, *
și soarele care știe unde să apună.
- ²⁰ Tu aduci întunericul și se face noapte: *
atunci mișună toate fiarele pădurii,
- ²¹ puii de lei rag în căutare de pradă *
și cer hrana lor de la Dumnezeu.
- ²² Când răsare soarele, se întorc *
și se duc la culcare în vizuini.
- ²³ Atunci iese omul la lucrarea lui *
și la munca lui, până seara.

Ant. S-a iscat din cer un vuiet, ca la venirea unei vijelii puternice, aleluia!

Ant. 3 Trimite Duhul tău și vor fi create și vei reînnoi fața pământului, aleluia!

III

- ²⁴ Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne: †
toate le-ai făcut cu înțelepciune; *
pământul este plin de creaturile tale.

- 25 Iată marea întinsă și largă: †
 într-însa mișună ființe fără număr, *
 viețuitoare mici și mari;
- 26 pe ea plutesc corăbii, *
 în ea este Leviatanul,
 pe care l-ai făcut ca să se joace într-însa.
- 27 Toate așteaptă de la tine *
 să le dai hrană la vreme potrivită.
- 28 Tu le dai hrană, iar ele o adună, *
 tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați.
- 29 Dacă îți ascunzi fața, ele își pierd puterea, †
 dacă le iei suflarea, ele mor *
 și se întorc în țărână.
- 30 Tu îți trimiți duhul tău și ele vor fi create, *
 și vei reînnoi fața pământului.
- 31 Slava Domnului să rămână în veci! *
 Să se bucure Domnul de lucrările sale!
- 32 El privește spre pământ și acesta se cutremură; *
 se atinge de munți și ei fumegă.
- 33 Voi cânta Domnului cât voi fi, *
 voi cânta din strune Dumnezeului meu cât voi trăi.
- 34 Să ajungă cântecul meu până la el *
 iar eu mă voi bucura în Domnul!
- 35 Să piară păcătoșii de pe pământ †
 și cei răi să nu mai fie! *
 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Trimite Duhul tău și vor fi create și vei reînnoi
 fața pământului, aleluia!

℣. Duhul Domnului a umplut tot pământul, aleluia!

℟. Și cel care susține toate în ființă cunoaște orice
 cuvânt spus, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
 către Romani

8,5-27

*Toți cei călăuziți de Duhul lui Dumnezeu
 sunt fiii lui Dumnezeu*

Fraților, ⁵ într-adevăr, cei care sunt după trup caută cele ale trupului, pe când cei care sunt după duh, cele ale Duhului. ⁶ De fapt, dorința trupului este moarte, pe când dorința duhului este viață și pace. ⁷ De aceea, dorința trupului este dușmănie împotriva lui Dumnezeu, căci nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate. ⁸ Dar cei care sunt în trup nu pot să-i placă lui Dumnezeu. ⁹ Însă voi nu sunteți în trup, ci în Duh, din moment ce Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui. ¹⁰ Dar dacă Cristos este în voi, deși trupul este supus morții din cauza păcatului, Duhul este viață datorită dreptății. ¹¹ Dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus Cristos din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe Cristos din morți va învia și trupurile voastre muritoare, prin Duhul lui, care locuiește în voi.

¹² Așadar, fraților, noi nu suntem datori trupului ca să trăim după trup. ¹³ Dacă trăiți după trup, veți muri. Dar dacă, prin Duh, faceți să moară poftele trupului, veți trăi. ¹⁴ Căci toți cei care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fiii lui Dumnezeu, ¹⁵ pentru că nu ați primit un Duh de sclavie, ca să vă fie din nou teamă, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Abba, Tată! ¹⁶ Însuși Duhul dă mărturie duhului nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu. ¹⁷ Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți.

¹⁸ Eu consider că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela. ¹⁹ Într-adevăr, creația așteaptă cu nerăbdare revelarea fiilor lui Dumnezeu. ²⁰ Căci creația a fost supusă zădărniceii nu de bunăvoie, ci din cauza aceluia care a supus-o, cu speranța ²¹ că și ea, creația, va fi eliberată de sclavia stricăciunii, spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu. ²² De fapt, noi știm că toată creația suspină și suferă durerile unei nașteri până în timpul de acum, ²³ dar nu numai ea, ci și noi, cei care avem ca prim dar al lui Dumnezeu Duhul, și noi suspinăm în noi înșine, așteptând

înfierea și răscumpărarea trupului nostru; ²⁴ căci în speranță am fost mântuiți. Dar speranța care se vede nu este speranță, deoarece cum ar putea spera cineva ceea ce vede? ²⁵ Însă, dacă sperăm ceea ce nu vedem, atunci așteptăm cu răbdare.

²⁶ De asemenea, și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru că nu știm ce să cerem în rugăciune așa cum se cuvine, dar Duhul însuși intervine pentru noi cu suspine negrăite. ²⁷ Însă cel care cercetează inimile știe care este dorința Duhului; adică intervine în favoarea sfinților după voința lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Gal 4,6; 3,26; 2Tim 1,7

R. Pentru că sunteți fii prin credința în Cristos Isus, * Dumnezeu l-a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului său, care strigă Abba, Tată, aleluia!

V. Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci Duhul tăriei, al iubirii și al înțelepciunii. * Dumnezeu.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor*
al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 3, 17, 1-3: SCH 34, 302-306)

Trimiterea Duhului Sfânt

Domnul, acordând ucenicilor puterea de a-i face pe oameni să se nască în Dumnezeu, le spune: *Mergeți, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh (Mt 28,19).*

Acesta este Duhul pe care Domnul a promis, prin profeți, să-l reverse în timpurile de pe urmă asupra slujitorilor săi și asupra slujitoarelor sale, ca să primească darul profeției. De aceea, el a coborât și asupra Fiului lui Dumnezeu, devenit Fiu al Omului, obișnuindu-se ca el să locuiască în neamul omenesc, să se odihnească printre oameni și să locuiască în creaturile lui Dumnezeu, realizând în ei voința Tatălui și reînnoindu-i din omul vechi la noutatea lui Cristos.

Luca relatează că acest Duh, după înălțarea Domnului, a venit asupra ucenicilor în ziua de Rusalii cu voința și puterea de a introduce toate națiunile în viața și în revelația Noului Testament. Astfel, ele vor deveni un cor minunat pentru a intona imnul de laudă lui Dumnezeu în acord perfect, pentru că Duhul Sfânt va anula distanțele, va elimina distonările și va transforma consimțământul popoarelor într-o primiție care să fie oferită lui Dumnezeu.

De aceea, Domnul a promis să-l trimită el însuși pe Mângâietorul pentru a ne face plăcuți lui Dumnezeu. Într-adevăr, după cum făina nu se amestecă într-o unică masă moale, nici nu devine o unică pâine fără apă, tot așa, nici noi, mulțime dezbinată, nu puteam să devenim o unică Biserică în Cristos Isus fără apa care coboară din cer. Și, după cum pământul uscat, dacă nu primește apă, nu poate să dea roade, tot așa, nici noi, lemn uscat, simplu și gol, nu am fi adus niciodată rod de viață fără ploaia trimisă de sus în mod liber.

Baia baptilmală, cu acțiunea Duhului Sfânt, ne-a unificat pe toți în suflet și în trup în acea unitate care ferește de moarte.

Duhul lui Dumnezeu a coborât asupra Domnului ca *Duh al înțelepciunii și al înțelegerii, Duh al sfațului și al tăriei, Duh al științei și al pietății, Duh al fricii de Dumnezeu* (cf. Is 11,2). Apoi Domnul, la rândul său, a dat acest Duh Bisericii, trimițându-l din cer pe Mângâietorul asupra întregului pământ, de unde, așa cum a spus el însuși, *diavolul a fost alungat ca un fulger căzut din cer* (cf. Lc 10,18). De aceea, ne este necesară roua lui Dumnezeu, ca să nu ardem și să devenim neroditori și, acolo unde găsim acuzatorul, să-l putem avea și pe avocat. Domnul încredințează Duhului Sfânt pe acel om căzut în mâinile tâlharilor, adică pe noi. Simte milă față de noi și ne pansează rănilor și dă cei doi dinari cu chipul regelui. Astfel, imprimând în spiritul nostru, prin lucrarea Duhului Sfânt, chipul și inscripția Tatălui și a Fiului, face să rodească în noi talanții încredințați nouă, ca să-i dăm înapoi Domnului multiplicați.

RESPONSORIUL

Fap 2,1-2

R. Când a sosit ziua Rusaliilor, toți erau adunați împreună în același loc și dintr-o dată s-a iscat din cer un vuiet, * ca la venirea unei vijelii puternice, și a umplut toată casa, aleluia!

V. Așadar, când toți discipolii erau adunați la un loc, a venit peste ei din cer, pe neașteptate, un vuiet, * ca la venirea.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

Inima astăzi iar ne îmbie
 La sărbătoare, la bucurie.
 Căci din tărie Duhul coboară
 Peste apostoli, peste Fecioară.
 E foc ce cade sub chip de limbă
 Și pe apostoli complet îi schimbă;
 Primesc pe buze bune cuvinte
 Și-n inimi focul iubirii sfinte.
 În limbi diverse, în graiuri multe,
 Toți dintr-o dată pot să-i asculte;
 Trași cu paharul lumea-i socoate,
 Dar îi inspiră Duhul în toate.
 Domnul și-arată milele sale;
 E-ncoronarea tainei pascale;
 Taină sublimă, fără pereche,
 Care încheie legea cea veche.
 Cu bunătate, Duhule Sfinte,
 La ruga noastră ia azi aminte;
 Din cer revarsă haruri în ploaie,
 De răutate tu ne despoaie.

Să ne aline mila ta mare,
Pentru păcate dă-ne iertare.
Lumii ce-n ură și-n chinuri zace
Grabnic trimite-î timpuri de pace.
Fă să-l cunoaștem bine pe Tatăl,
Lumii, pe Fiul unic arată-l.
Dă-ne să credem pururi în tine,
Duh al iubirii sfinte, divine. Amin.

Sau:

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Effúlsit in discípulos.
Ignis vibránte lúmine
Linguae figúram détulit,
Verbis ut essent próflui
Et caritáte férvídi.
Linguis loquúntur ómnium;
Turbæ pavent gentílium,
Musto madére députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patráta sunt hæc mýstice
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíssio.
Te nunc, Deus piíssime,
Vultu precámur cérnuo:
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona, o Spíritus.
Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia;
Dimítte nunc peccámina
Et da quiéta témpora.
Per te sciámus da Patrem
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore. Amen.

Ant. 1 O, cât de bun și plăcut e Duhul tău în noi, Doamne, aleluia!

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Izvoare și tot ce mișună în ape, aduceți-i cântare lui Dumnezeu, aleluia!

Ant. 3 Apostolii vorbeau în limbi felurite despre faptele minunate ale lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Fap 5,30-32

Dumnezeul părinților noștri l-a înviat pe Isus pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. Pe el, Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Toți s-au umplut de Duhul Sfânt. * Aleluia, aleluia!
Toți.

V. Și au început să vorbească în limbi. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Toți.

Ant. la *Benedictus*: Primiți pe Duhul Sfânt: cărora le veți ierta păcatele, vor fi iertate, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu speranță neclintită pe Cristos Domnul, care a adunat Biserica sa prin Duhul Sfânt:

Reînnoiește, Doamne, fața pământului!

Doamne Isuse, când ai fost înălțat pe cruce, ai revărsat din coasta ta râuri de apă vie:

– trimite-l la noi pe Duhul dătător de viață!

Tu, fiind preamărit de puterea lui Dumnezeu, ai împărtășit ucenicilor darul Tatălui:

– trimite pe Duhul Sfânt ca să reînnoiască lumea!

Tu le-ai dat apostolilor, în Duhul tău, puterea de a ierta păcatele:

– nimicește păcatul din lume!

Tu l-ai promis pe Duhul Sfânt, ca să ne învețe toate și să ne aducă aminte toate câte le-ai spus:

– trimite-l pe Duhul tău să ne lumineze credința!

Tu ai promis că-l vei trimite pe Duhul adevărului ca să dea mărturie despre tine:

– trimite Duhul Sfânt ca să facă din noi martori credincioși!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în misterul sărbătorii de astăzi sfințești întreaga ta Biserică, din toate popoarele și neamurile, te rugăm, răspândește darurile Duhului Sfânt până la marginile pământului și continuă astăzi, în inimile credincioșilor, lucrarea minunată pe care a săvârșit-o bunătatea ta la începuturile predicării evangheliei. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

IMNUL

Puțin înainte de sfânta-nălțare,
Isus ucenicilor iarăși le-apare.
Le spune: „Eu plec, dar curând o să vină
Un Duh de iubire, un Duh de lumină”.

Pe când ucenicii stăteau în cetate
În rugă comună, pe neașteptate,
Un tunet puternic din ceruri răsună
Și-un vânt se pornește ca-n timp de furtună.

E Duhul promis, e un foc ce se lasă
În formă de limbi peste toți cei din casă;
Din inima lor cea fricoasă și mică,
Pe loc izgonește și beznă, și frică.

O, Duhule Sfinte, ca și-odinioară,
 Asupra-ne astăzi din ceruri coboară.
 Pe toți ne transformă-n altare și temple,
 Iubirea ta lumea în noi s-o contemple.
 Prin tine dorim să-l cunoaștem pe Tatăl,
 Pe Fiul, de-asemena, lumii arată-l.
 Mereu ne ajută să credem în tine,
 O, Duh minunat al iubirii divine. Amin.

Sau:

Iam Christus astra ascēderat,
 Regrēssus unde vénerat,
 Promissa Patris múnera,
 Sanctum datúrus Spíritum,
 Cum hora felix tértia
 Repénte mundo íntonat,
 Apóstolis orántibus
 Deum venísse núntians.
 De Patris ergo lúmine
 Decórus ignis almus est,
 Qui fida Christi péctora
 Calóre verbi cómpleat.
 Descénde, Sancte Spíritus,
 Ac nostra corda altária
 Orna tibi virtútibus,
 Tibíque templa dedica.
 Per te sciámus da Patrem
 Noscámus atque Fílium,
 Te utriúsque Spíritum
 Credámus omni témpore. Amen.

PSALMODIA

Ant. Duhul Sfânt a purces de la tronul lui Dumnezeu și în chip nevăzut a pătruns în inimile apostolilor, aleluia!

Ora a șasea

IMNUL, 817.

Ant. Sporește credința noastră, Doamne, și ține mereu aprinsă în noi lumina Duhului Sfânt, aleluia!

Ora a noua

IMNUL, 817.

Ant. Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi, aleluia!

La una dintre aceste Ore, se spune următorul psalm:

Psalmul 117 (118)**I**

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.

- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
 în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
 s-au aprins ca un foc de spini: *
 în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
 dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
 el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
 se aud în corturile celor drepti:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
 dreapta Domnului m-a înălțat, *
 dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
 și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
 dar nu m-a lăsat pradă morții.

III

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
 ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
 cei drepti vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
 și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
 a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
 și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
 să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
 Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
 în numele Domnului. *
 Vă binecuvântăm din casa Domnului. —

- ²⁷ Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- ²⁸ Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- ²⁹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

La celelalte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Duhul Sfânt a purces de la tronul lui Dumnezeu și în chip nevăzut a pătruns în inimile apostolilor, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 12,13

Noi toți am fost botezați într-un singur Duh spre a forma un singur trup, fie iudei, fie greci, fie sclavi, fie liberi, și toți am fost adăpați într-un singur Duh.

℣. Duhul Sfânt, Mângâietorul, aleluia!

℞. Vă va învăța toate, aleluia!

Ora a șasea

Ant. Sporește credința noastră, Doamne, și ține mereu aprinsă în noi lumina Duhului Sfânt, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Tit 3,5b-7

Dumnezeu ne-a mântuit prin baia renașterii și reînnoirii Duhului Sfânt, pe care l-a revărsat din belșug asupra noastră prin Isus Cristos, mântuitorul nostru, pentru ca, justificați prin harul lui, să devenim în speranță moștenitori ai vieții veșnice.

℣. Duhul Sfânt vă va învăța, aleluia!

℞. Toate câte vi le-am spus, aleluia!

Ora a noua

Ant. Nu voi sunteți accia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,21-22

Cel care ne întărește împreună cu voi în Cristos și ne-a uns este Dumnezeu, care ne-a însemnat cu sigiliul său și a pus în inimile noastre arvuna Duhului.

☩. Apostolii vorbeau în limbi diferite, aleluia!

Ⲅ. Despre faptele minunate ale lui Dumnezeu, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, revarsă asupra noastră splendoarea măririi tale: Cristos, lumină din lumina ta, să întărească inimile celor renăscuți prin har, pătrunzându-le cu focul Duhului Sfânt. Prin Cristos.

Vesperale II

IMNUL

Coboară din ceruri, o, Duhule Sfinte,
Lumină revarsă-ne-n suflet și minte.
Din mâinile tale atotcreatoare,
O ploaie de har peste noi să coboare.
Tu ești mângâierea trimisă în lume,
Ești focul aprins și menit să consume
Tot răul. Izvor ești de apă curată,
Ce setea o-nlătură și speli orice pată.
Ești daru-nșeptit ce tot omul l-așteaptă,
A Tatălui veșnic ești mâna cea dreaptă,
Lăuntrică șoptă-a gândirilor bune
Și cel ce pe buze cuvinte ne pune.
Din cer ne trimite lumina pe cale
Și focul puternic al dragostei tale.
Suntem fără forțe, trăim întru frică;
Slăbiți, ne-ntărește, căzuți, ne ridică.
Vicleanul alungă-l; rugămu-ne încă,
Sădește-ne-n inimi o pace adâncă.
Conduși fără preget de mâna ta blândă,
În lupta cu răul sperăm în izbândă.

Prin tine, noi toți să-l cunoaștem pe Tatăl,
Pe Fiul, de-asemenea, lumii arată-l.
Credința în tine mereu să ne-ajute
Să ducem o viață de sfântă virtute. Amin.

Sau: Veni, creător Spîritus, 811.

PSALMODIA

Ant. 1 Duhul Domnului a umplut tot pămîntul, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
pîna voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rînduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mînicii sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Duhul Domnului a umplut tot pămîntul, aleluia!

Ant. 2 Întărește, Doamne, ceea ce ai săvârșit în noi,
din templul tău sfânt, care este în Ierusalim, aleluia!

Psalmul 113 A (114)

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
casa lui Iacob din mijlocul unui popor barbar,
- ² Iuda a devenit sanctuarul său *
și Israel, stăpînirea sa. —

- ³ Marea a văzut și a fugit, *
Iordanul s-a întors înapoi;
⁴ munții au săltat ca berbecii *
și dealurile ca miei unei turme.
⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
⁶ Munților, pentru ce sălțați ca berbecii? *
Și voi, dealurilor, ca miei unei turme?
⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
în fața Dumnezeului lui Iacob,
⁸ care prefăce stânca într-un lac *
și piatra în izvoare de apă!

Ant. Întărește, Doamne, ceea ce ai săvârșit în noi,
din templul tău sfânt, care este în Ierusalim, aleluia!

Ant. 3 S-au umplut toți de Duh Sfânt și au început a vorbi în limbi, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia).
Aleluia.
⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
(R. Aleluia)
voi, care vă temeți de el, mici și mari.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. S-au umplut toți de Duh Sfânt și au început a vorbi în limbi, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,3-6

Străduiți-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

RESPONSORIUL SCURT

R. Duhul Domnului a umplut tot pământul. * Aleluia, aleluia! Duhul.

V. Și cel care susține toate în ființă cunoaște orice cuvânt spus. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Duhul.

Ant. la Magnificat: Astăzi este ziua de Rusalii, aleluia; astăzi Duhul Sfânt a apărut în chip de foc ucenicilor și a revărsat asupra lor darurile harului; i-a trimis în lumea întreagă să predice și să dea mărturie: cel ce va crede și se va boteza va fi mântuit, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu bucurie pe Dumnezeu Tatăl, care, prin Cristos, a adunat Biserica, și să-i spunem:

Trimite în Biserică Duhul tău Sfânt!

Tu vrei să-i aduni în Duhul Sfânt, printr-un singur Botez, pe toți oamenii împodobiți cu numele lui Cristos:

– dă-le credincioșilor tăi harul să fie o singură inimă și un singur suflet!

Tu ai voit să umpli cu Duhul Sfânt lumea întreagă:

– dăruiește-le tuturor oamenilor harul să zidească lumea în dreptate și pace!

Doamne Dumnezeule, Părintele tuturor, tu vrei să-i aduni într-o singură credință pe fiii risipiți:

– luminează întreg pământul cu harul Duhului Sfânt!

Tu reînnoiești toate prin Duhul tău:

– vindecă-i pe cei bolnavi, mângâie-i pe cei mâhniți și dăruiește-le tuturor mântuirea!

Prin Duhul Sfânt, l-ai înviat din morți pe Fiul tău:

– învie pentru toată veșnicia trupurile noastre muritoare!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în misterul sărbătorii de astăzi sfințești întreaga ta Biserică, din toate popoarele și neamurile, te rugăm, răspândește darurile Duhului Sfânt până la marginile pământului și continuă astăzi, în inimile credincioșilor, lucrarea minunată pe care a săvârșit-o bunătatea ta la începuturile predicării evangheliei. Prin Domnul.

După binecuvântare se spune:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

R. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Se termină timpul pascal. După duminica Rusaliilor începe timpul de peste an (vol. III), cf. Tabelul celebrărilor mobile, 16-17. Completoriul ca la 1331.

**NORMELE LITURGIEI ORELOR
DIN TIMPUL POSTULUI MARE
ȘI AL PAȘTELUI**

Invitatoriul

Invitatoriul se spune la începutul rugăciunii zilnice, adică înainte de Oficiul lecturilor sau înainte de Laude, după cum se începe ziua cu una dintre aceste două acțiuni liturgice.

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

℟. Și gura mea va vesti lauda ta.

Apoi se recită psalmul 94 (95) cu antifona lui, în mod responsorial. Înainte de psalm se spune antifona și se repetă, apoi se recită după fiecare strofă a psalmului.

La recitarea individuală se poate spune antifona numai la începutul psalmului; nu este nevoie să se repete după fiecare strofă.

Pentru *triduum*-ul pascal, solemnități și sărbători, antifona se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, ea se poate lua fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii.

În Oficiul duminical și ferial din timpul Postului Mare, din Miercuria Cenușii și până sâmbătă din săptămâna a V-a inclusiv:

Pe Cristos Domnul, care a fost ispitit și a pățimit pentru noi, veniți să-l adorăm!

Sau: O, de ați asculta astăzi glasul Domnului, nu vă împietriți inimile!

Când se folosește cea de-a doua antifonă, cea de-a patra strofă a psalmului 94 (95) începe de la cuvintele: ca la Meriba.

În Săptămâna Sfântă, din Duminica Floriilor până în Joia Sfântă, inclusiv:

Pe Cristos Domnul, care a fost ispitit și a pățimit pentru noi, veniți să-l adorăm!

În Oficiul duminical și ferial din timpul pascal, de luni din octava Paștelui până la Înălțarea Domnului, exclusiv:

Domnul a înviat cu adevărat, aleluia!

În zilele dintre Înălțarea Domnului și Rusalii:

Pe Cristos Domnul, care ni l-a promis pe Duhul Sfânt, veniți să-l adorăm, aleluia!

Psalmul 94 (95)

Chemare la preamărirea lui Dumnezeu

Îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, până când putem zice: „Astăzi!” (Evr 3,13).

(Se spune și se repetă antifona)

- ¹ Veniți să cântăm cu veselie Domnului,
să strigăm cu bucurie către stâncă mântuirii noastre!
- ² Să mergem înaintea lui cu cântece de laudă
și în cântări de psalmi să-l preamărim!

(Se repetă antifona)

- ³ Căci mare Dumnezeu este Domnul
și mare împărat peste toți zeii;
- ⁴ în mâna lui sunt adâncurile pământului
și ale lui sunt înălțimile munților;
- ⁵ a lui este marea, căci el a făcut-o,
și mâinile lui au plăsmuit uscatul.

(Se repetă antifona)

- ⁶ Veniți să ne închinăm și să ne plecăm în fața lui
și să îngenunchem înaintea Domnului,
creatorul nostru,
- ⁷ căci el este Dumnezeul nostru,
iar noi suntem poporul pe care el îl păstorește,
turma pe care mâna lui o călăuzește.

(Se repetă antifona)

- ⁸ O, de ați asculta astăzi glasul lui:
„Nu vă împietriți inimile ca la Meriba,
ca în ziua de la Massa, în pustiu;
- ⁹ acolo m-au ispitit părinții voștri,
m-au pus la încercare,
deși au văzut lucrările mele.

(Se repetă antifona)

- ¹⁰ Patruzeci de ani m-a dezgustat neamul acesta;
de aceea am zis:
Este un popor cu inima răătăcită,
¹¹ nu au cunoscut căile mele;
de aceea am jurat în mânia mea:
Nu vor intra în odihna mea!"

(Se repetă antifona)

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin.

(Se repetă antifona)

Psalmul 94 (95) poate fi înlocuit de unul dintre psalmii următori: 99 (100), 1016; 66 (67), 1095 sau 23 (24), 974; dacă unul dintre aceștia apare în Oficiu, în locul lui se recită psalmul 94 (95).

Psalmul cu antifona sa se poate eventual omite, dacă Invitatoriul se spune înainte de Laude.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino în ajutorul meu.

Ⲗ. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh.
Precum era la început, și acum, și pururea,
și în vecii vecilor. Amin. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL

Urmează imnul adaptat.

Atât în Oficiul duminical, cât și în cel ferial, imnul este indicat la începutul fiecărui timp.

În solemnități și sărbători imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există unul propriu, imnul se ia la alegere sau de la Comun sau de la ziua respectivă.

Imnul, indicat în cartea Liturgia orelor poate să fie substituit de un alt imn sau cântec adaptat aprobat de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

După imn urmează Psalmodia care constă din trei psalmi sau părți de psalmi care se spun cu antifonele corespunzătoare.

În *triduum*-ul pascal, în zilele din octava Paștelui, în solemnități și sărbători, psalmii cu antifonele lor sunt proprii.

În duminici și în ferii, psalmii și antifonele se iau din Psaltirea curentă.

Duminicile din timpul pascal au antifone proprii.

La comemorările sfinților, psalmii și antifonele se iau întotdeauna din Psaltire în afara cazului în care comemorarea are psalmi sau antifone proprii.

VERSETUL

Înainte de lecturi se spune un verset care orientează rugăciunea de la psalmodie la ascultarea cuvântului lui Dumnezeu. Acest verset se află înainte de prima lectură.

LECTURILE

Sunt două lecturi. Prima este o lectură biblică, urmată de responsoriul ei. Aceasta se găsește în Propriul timpului, cu excepția solemnităților și a sărbătorilor, când se ia de la Propriu sau de la Comun.

A doua, în celebrările sfinților (solemnități, sărbători și comemorări obligatorii), este o lectură hagiografică și se află la Propriu în timp ce în celelalte Oficii este luată din operele sfinților părinți sau ale scriitorilor bisericești și se află îndată după lectura biblică sau se alege din lecionarul facultativ. După lectură urmează un responsoriu corespunzător.

IMNUL *TE DEUM*

În zilele din octava Paștelui, în duminicile Paștelui, în solemnități și sărbători, după lectura a doua și responsoriul acesteia, se spune următorul imn:

Pe tine, Dumnezeu, te laudăm, *
 Pe tine, Doamne, te mărturisim.
 Pe tine, veșnicul Părinte, *
 Tot pământul te cinstește.

Ție toți îngerii, * cerurile și toate puterile,
 Heruvimii și serafimii * îți cântă fără încetare:
 Sfânt, * sfânt, * sfânt * e Domnul, Dumnezeul Sabaot!
 Plin e cerul și pământul * de mărirea slavei tale!

Pe tine te mărește * corul preaslăvit al apostolilor;
 Pe tine te slăvește *
 Numărul vrednic de laudă al profeților;
 Pe tine te laudă * ceata strălucită a martirilor;
 Pe tine te mărturisește sfânta Biserică *
 Pe toată fața pământului:

Pe tine, Tatăl, * a cărui slavă este fără de sfârșit,
 Și pe Fiul tău, * unic, adevărat și vrednic de închinare,
 Și pe Duhul Sfânt, * Mângâietorul.

Tu ești * regele mării, Cristoase,
 Tu ești * Fiul cel veșnic al Tatălui.
 Pentru mântuirea noastră *
 Tu nu te-ai sfiit să te cobori în sânul Fecioarei.
 Tu ai biruit ghimpele morții *
 Și ai deschis celor ce cred împărăția cerurilor.
 Tu stai de-a dreapta lui Dumnezeu *
 Întru mărirea Tatălui.

Noi credem * că vei veni ca judecător,
 Deci, pe tine te rugăm să vii în ajutorul slugilor tale *
 Pe care le-ai răscumpărat cu sângele tău scump.
 Învrednicește-ne să fim numărați printre sfinții tăi *
 În slava ta cerească.

¶ Mântuiește, Doamne, poporul tău *
 Și binecuvântează moștenirea ta.
 Căluzește-i * și înalță-i pe ei până în veac.
 În toate zilele * te binecuvântăm
 Și laudăm numele tău în veci * și în vecii vecilor.
 Binevoiește, Doamne, în ziua aceasta *
 Să ne ferești de păcat.

Miluieste-ne, * Doamne, miluieste-ne.
 Fie, Doamne, mila ta asupra noastra *
 Precum am nadajduit si noi in tine.
 In tine, Doamne, am nadajduit *
 Si nu voi regreta in veci.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

Sau:

Te Deum laudamus: * te Dóminum confitémur.
 Te ætérnum Patrem, * omnis terra venerátur.
 Tibi omnes ángeli, *
 Tibi cæli et univérsæ potestátes:
 Tibi chérubim et séraphim *
 Incessábili voce proclámant:
 Sanctus, * Sanctus, * Sanctus *
 Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ tuæ.
 Te gloriósus * Apostolórum chorus,
 Te prophetárum * laudábilis número,
 Te mártýrum candidátus * laudat exércitus.
 Te per orbem terrárum *
 Sancta confitétur Ecclésia,
 Patrem * imménsæ maiestátis;
 Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
 Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
 Tu rex glóriæ, * Christe.
 Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
 Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, *
 Non horruísti Vírginis úterum.
 Tu, devícto mortis acúleo, *
 Aperuísti credéntibus regna cælórum.
 Tu ad délixteram Dei sedes, * in glória Patris.
 Iudex créderis * esse ventúrus.
 Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, *
 Quos pretióso sángine redemísti.
 Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.
 ¶ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, *
 Et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, *

Et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto *

Sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, *

Quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: *

Non confúndar in ætérnum.

¶ Această ultimă parte a imnului se poate omite, la alegere.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

După imnul *Te Deum* sau, când acesta se omite, după responsoriul care urmează după a doua lectură, se spune rugăciunea de încheiere care se ia de la Propriul timpului sau de la Propriul sau Comunul sfinților, conform Oficiului care se celebrează.

Rugăciunea este introdusă de invitația Să ne rugăm și se încheie cu o concluzie potrivită, adică:

Dacă rugăciunea este adresată lui Dumnezeu Tatăl:

Prin Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată lui Dumnezeu Tatăl, dar la sfârșit este amintit și Fiul:

(El) care, fiind Dumnezeu, împreună cu tine viețuiește și domnește, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

(Tu) care, fiind Dumnezeu, viețuiești și domnești împreună cu Tatăl, în unire cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

Se încheie, cel puțin când se recită comun, cu aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

℞. Mulțumim lui Dumnezeu.

¶ La celebrările vigliei duminicilor și solemnităților înainte de *Te Deum* se spun cântările și se citește Evanghelia după cum este indicat în Anexă, 1933.

Dacă Oficiul lecturilor se celebrează imediat înainte de o altă Oră, imnul propriu al acesteia poate fi folosit ca imn al Oficiului lecturilor. La sfârșitul Oficiului lecturilor se omite rugăciunea de încheiere și aclamația iar de la începutul Orei care urmează se omite versetul de introducere împreună cu Slavă Tatălui.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. Aleluia!

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL

Urmează imnul potrivit.

Atât la Oficiul duminical, cât și la cel ferial, la fel ca și în zilele din octava Paștelui, imnul este indicat la începutul fiecărui timp.

Pentru *triduum*-ul pascal, pentru solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă dintr-un psalm de dimineață, urmat de o cântare din Vechiul Testament și de al doilea psalm – de laudă – care se spun cu antifonele corespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor. Duminicile din timpul Postului Mare și al Paștelui, precum și zilele din Săptămâna Sfântă și din timpul pascal, au antifone proprii.

În zilele din octava Paștelui, în solemnități și sărbători, psalmii și cântarea se iau de la duminica I a Psaltirii, iar antifonele de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la feria curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

În Oficiul duminical și ferial din timpul Postului Mare și al Paștelui, lectura scurtă se află la Propriul timpului.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie de la Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie în conformitate cu nr. 46 de la normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *BENEDICTUS* Lc 1,68-79

Se spune aici, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelic.

Antifona de la *Benedictus* se ia de la Propriu. La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun; la comemorări, se poate lua și de la ziua curentă.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Benedictus*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Despre Mesia și Înaintemergătorul său

- 68 Binecuvântat este Domnul, Dumnezeu lui Israel, *
 pentru că a vizitat și a răscumpărat poporul său
 69 și ne-a înălțat o putere de mântuire *
 în casa lui David, slujitorul său,
 70 precum a promis prin gura sfinților săi profeți, *
 care au fost în vechime,
 71 să ne mântuiască de vrăjmașii noștri *
 și de mâna tuturor aceloră care ne urăsc.
 72 Astfel își arată îndurarea față de părinții noștri *
 și își aduce aminte de legământul său cel sfânt,
 73 de jurământul pe care l-a făcut lui Abraham,
 părintele nostru, *
 că ne va dărui harul,
 74 ca, eliberați din mâna dușmanilor noștri, *
 să-i slujim fără teamă,
 75 în sfințenie și dreptate, sub privirea lui, *
 în toate zilele vieții noastre.
 76 Iar tu, copile, profet al Celui Preaînalt te vei chema: *
 căci vei merge înaintea Domnului
 să pregătești căile sale,
 77 pentru a da poporului său cunoștința mântuirii, *
 întru iertarea păcatelor,
 78 prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru, *
 cu care ne va vizita Cel care Răsare din înălțime.
 79 Ca să lumineze pe cei care se află în întuneric
 și în umbra morții *
 și să îndrepte pașii noștri pe calea păcii.

Slavă Tatălui, și Fiului, *
și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
și în vecii vecilor. Amin.

Slavă Tatălui *se spune la sfârșitul tuturor cântărilor, dacă nu este indicat altfel.*

Se repetă antifona.

Sau:

- 68 *Benedictus Dóminus Deus Israel, **
quia visitávit et fecit redemptiónem plebi suæ
69 *et eréxit cornu salutis nobis **
in domo David púeri sui,
70 *sicut locútus est per os sanctorum, **
qui a sæculo sunt, prophetarum eius,
71 *salutem ex inimicis nostris **
et de manu ómnium, qui odérunt nos;
72 *ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris **
et memorári testaménti sui sancti,
73 *iusiurándum, quod iurávit*
ad Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis,
74 *ut sine timóre, de manu inimicórum liberáti, **
serviámus illi
75 *in sanctitáte et iustítia coram ipso **
ómnibus diébus nostris.
76 *Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante fáciem Dómini
paráre vias eius,
77 *ad dandam sciéntiam salutis plebi eius **
in remissionem peccatórum eórum,
78 *per víscera misericórdiæ Dei nostri **
in quibus visitábit nos oriens ex alto,
79 *illumináre his, qui in ténébris*
et in umbra mortis sedent *
ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri, et Fílio, *
et Spíritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
(RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)

După încheierea cântării are loc rugăciunea universală.

La Oficiul duminical și ferial rugăciunea universală se găsește la Propriul timpului.

Pentru *triduum*-ul pascal, zilele din octava Paștelui la fel ca și pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii dacă lipsese rugăciunile proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1984.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:

sfîntească-se numele tău;

vie împărăția ta;

facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre,

precum și noi iertăm greșiților noștri;

și nu ne duce pe noi în ispită;

ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere, care se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 915.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

℞. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturghie (cf. Anexa, 1985).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

℞. Mulțumim lui Dumnezeu.

De la duminica Învierii până la duminica a II-a a Paștelui inclusiv:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

℞. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. ℞. Amin.

Ora medie

Ora a treia, Ora a șasea și Ora a noua

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Apoi se spune imnul corespunzător, după cum se arată la începutul fiecărui timp.

La aceste Ore nu se amintesc comemorările sfinților.

PSALMODIA

După imn, urmează psalmodia, cu antifonele corespunzătoare.

Este propusă o psalmodie dublă: una curentă și alta complementară.

Psalmodia curentă constă din trei psalmi sau fragmente de psalmi, ce variază pe patru săptămâni.

Psalmodia complementară este aleasă dintre psalmii „graduali” și este invariabilă, 1349.

Cine spune o singură Oră ia psalmodia curentă, chiar și în sărbători.

Cine spune mai multe Ore, ia pentru una dintre ele psalmodia curentă, iar pentru celalalte, pe cea complementară.

În solemnități, se spun psalmii din psalmodia complementară la oricare dintre cele trei Ore. Dacă însă solemnitatea cade într-o duminică, se iau psalmii de la duminica săpt. I, 951.

În *triduum*-ul pascal, în zilele din octava Paștelui, la fel ca și în anumite solemnități ale Domnului sunt indicați psalmi speciali.

Solemnitățile au antifone proprii.

În afara solemnităților, antifonele se iau de la timpul respectiv.

LECTURĂ SCURTĂ

După psalmodie, se citește lectura scurtă.

În Oficiul duminical și ferial din timpul Postului Mare și al Paștelui, aceasta se găsește la Propriul timpului.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

După lectura scurtă se poate păstra un moment de tăcere. Apoi se rostește un responsoriu foarte scurt sau un verset, care se află în același loc cu lectura.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Apoi se spune rugăciunea proprie zilei. Ea este precedată de îndemnul Să ne rugăm și se adaugă încheierea cores-punzătoare:

Dacă rugăciunea e adresată Tatălui:

Prin Cristos, Domnul nostru.

Dacă este adresată Tatălui, dar la sfârșit este amintit Fiul:
El, care viețuiește și domnește în vecii vecilor.

Dacă este adresată Fiului:

Tu, care viețuiești și domnești în vecii vecilor.

Se răspunde:

Amin.

Apoi, cel puțin la celebrările comune, se adaugă aclamația:

Să-l binecuvântăm pe Domnul.

℟. Mulțumim lui Dumnezeu.

Vespele

☩. Dumnezeu, vino în ajutorul meu.

Ⲗ. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL

Apoi urmează imnul potrivit.

La Oficiul duminical și ferial și în zilele din octava Paștelui, imnul se află la începutul fiecărui timp.

Pentru *triduum*-ul pascal, solemnități și sărbători, imnul se găsește la Propriu sau la Comun.

La comemorările sfinților, dacă nu există imn propriu, acesta se ia fie de la Comun, fie din ziua respectivă a săptămânii.

PSALMODIA

După imn urmează psalmodia, care constă din doi psalmi sau două fragmente de psalm și dintr-o cântare din Noul Testament, care se spun cu antifonele corespunzătoare.

La Oficiul duminical și ferial se spun psalmii și cântarea din Psaltirea curentă, cu antifonele lor. Duminicile din timpul Postului Mare și al Paștelui, precum și zilele din Săptămâna Sfântă și timpul pascal, au antifone proprii.

În *triduum*-ul pascal, în zilele din octava Paștelui, în solemnități și sărbători, psalmii, cântarea și antifonele se iau de la Propriu sau de la Comun.

În comemorările sfinților, psalmii, cântarea și antifonele sunt de la ziua curentă, dacă nu cumva există psalmi și antifone proprii.

După psalmodie urmează lectura scurtă sau mai lungă.

LECTURA SCURTĂ

La Oficiul duminical și ferial din timpul Postului Mare și al Paștelui lectura scurtă se găsește la Propriu timpului.

În solemnități și sărbători, lectura scurtă se găsește la Propriu sau la Comun.

În comemorările sfinților, dacă nu există lectură proprie, se ia fie de la Comun, fie de la ziua curentă.

LECTURA MAI LUNGĂ

Mai ales la celebrările cu participarea credincioșilor se poate alege în locul lecturii scurte o lectură mai lungă, fie de la Oficiul lecturilor, fie de la Liturghie în conformitate cu nr. 46 de la Normele generale.

După caz, se poate adăuga o scurtă omilie pentru explicarea ei.

RĂSPUNSUL LA CUVÂNTUL DOMNULUI

După lectură sau după omilie se poate păstra un timp de tăcere.

Urmează cântarea responsorială sau responsoriul scurt, care se găsește în același loc cu lectura scurtă.

Se pot folosi aici și alte cântări asemănătoare, aprobate în acest scop de conferința episcopală.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *MAGNIFICAT* Lc 1,46-55

Se spune apoi, cu antifona corespunzătoare, următoarea cântare din Evanghelie.

Antifona la *Magnificat*, se ia de la Propriu. La celebrările sfinților, dacă nu există antifonă proprie, se ia de la Comun; la comemorări, se poate lua și de la ziua curentă.

În duminici și sărbători sunt indicate câte trei antifone la *Magnificat*, corespunzătoare ciclului duminical; litera ciclului duminical pentru fiecare an se află în tabelul celebrărilor mobile, 16-17.

Tresăltarea de bucurie a sufletului în Domnul

⁴⁶ Sufletul meu *

 îl preamărește pe Domnul

⁴⁷ și duhul meu tresaltă de bucurie *

 în Dumnezeu, mântuitorul meu,

⁴⁸ căci a privit la smerenia slujitoarei sale. *

 Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită,

- ⁴⁹ căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic, *
și numele lui e sfânt.
⁵⁰ Milostivirea lui rămâne din neam în neam *
peste cei ce se tem de el.
⁵¹ A arătat puterea brațului său, *
i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor,
⁵² i-a dat jos de pe tron pe cei puternici *
și i-a înălțat pe cei smeriți;
⁵³ pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri *
iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale.
⁵⁴ L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său *
amintindu-și de îndurarea sa,
⁵⁵ după cum a promis părinților noștri, *
lui Abraham și urmașilor lui în veci.
Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

- ⁴⁶ Magnificat *
ánima mea Dóminum,
⁴⁷ et exultávit spíritus meus *
in Deo Salvatóre meo,
⁴⁸ quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. *
Ecce enim ex hoc beátam me dicent
omnes generatiónes,
⁴⁹ quia fecit mihi magna, qui potens est, *
et sanctum nomen eius,
⁵⁰ et misericórdia eius in progénies et progénies *
timéntibus eum.
⁵¹ Fecit poténtiam in bráchio suo, *
dispérsit supérbos mente cordis sui;
⁵² depósuit poténtes de sede *
et exaltávit húmiles;
⁵³ esuriéntes implévit bonis *
et dívites dimísit inánes.
⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum, *
recordátus misericórdiæ,

⁵⁵ sicut locutus est ad patres nostros, *
Abraham et sémini eius in sæcula.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, *
et in sæcula sæculórum. Amen.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE CONSFINȚIRE A ZILEI ȘI A MUNCII
(RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ)

După încheierea cântării are loc rugăciunea universală.

În Oficiul duminical și ferial rugăciunea universală se găsește la Propriuul timpului.

Pentru solemnități și sărbători, rugăciunea universală se găsește la Propriu sau la Comun.

Pentru comemorările sfinților, rugăciunile se iau fie de la Comun, fie de la ziua respectivă a săptămânii, dacă nu există rugăciuni proprii.

După rugăciunea universală, toți recită împreună Tatăl nostru, eventual precedat de un scurt îndemn, ca în Anexă, 1948.

Tatăl nostru, care ești în ceruri:

sfînțească-se numele tău;

vic împărăția ta;

facă-se voia ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre,

precum și noi iertăm greșiților noștri;

și nu ne duce pe noi în ispită;

ci ne mântuiește de Cel Rău.

După Tatăl nostru se spune imediat, fără introducerea Să ne rugăm, rugăciunea de încheiere care se găsește la Propriu; aceasta se termină la fel ca la 915.

Apoi, dacă este de față un preot sau un diacon, dă binecuvântarea spunând:

Domnul să fie cu voi.

℟. Și cu duhul tău.

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl,
și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

Sau altă formulă de binecuvântare, ca la Liturghie (cf. Anexa, 1985).

Dacă e cazul, adaugă:

Mergeți în pace.

℞. Mulțumim lui Dumnezeu.

De la duminica Învierii și până la duminica a II-a a Paștelui, la fel ca și la Vesperale II din duminica Rusaliilor:

Mergeți în pace, aleluia, aleluia!

℞. Mulțumim lui Dumnezeu, aleluia, aleluia!

Dacă nu este de față un preot sau un diacon, sau dacă se recită individual, se face încheierea astfel:

Domnul să ne binecuvânteze, să ne apere de orice rău și să ne ducă la viața veșnică. ℞. Amin.

Completoriul

℣. Dumnezeule, vino în ajutorul meu.

℞. Doamne, grăbește-te să mă ajuți.

Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Apoi se recomandă să se facă examinarea conștiinței, care la celebrarea comună poate fi inserată într-un act penitențial, după formulele de la Liturghie (cf. Anexa, 1992).

IMNUL

În timpul Postului Mare, pentru săptămânile I, a III-a și a V-a se spune următorul imn:

Acum când e timpul de mers la culcare,

În rugă mai cerem o dată-ndurare:

Privirile tale ce pururi sunt treze

Asupra-ne, Doamne, mereu să vegheze.

În vis mintea noastră te aibă pe tine,

Iar inima noastră de doru-ți suspine,

Te cânte pe tine, te simtă aproape,

Să nu lași ca bezna de tot să ne-ngroape.

Ne fie odihna și somnul în pace;
 Cât timp trupul nostru puterea-și reface,
 Și-i noapte adâncă, și bezna domină,
 Ne fii tu, Cristoase, în beznă lumină.
 Rugămu-ne ție cu fruntea plecată,
 Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
 Cu Fiul cel care-i cu tine de-o fire
 Și Duhul cel Sfânt cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Te lucis ante términum,
 Rerum creátor, póscimus,
 Ut sólita cleméntia
 Sis præsul ad custódiám.
 Te corda nostra sómnient,
 Te per sopórem séntiant,
 Tuámque semper glóriám
 Vicína luce cóncinant.
 Vitam salúbrem tríbue,
 Nostrum calórem réfice,
 Tætram noctis calíginem
 Tua collústret cláritas.
 Præsta, Pater omnípotens,
 Per Iesum Christum Dóminum,
 Qui tecum in perpétuum
 Regnat cum Sancto Spírítu. Amen.

În același timp, pentru celelalte săptămâni:

O, Cristoase, nici un soare nu te-ntrece în splendoare;
 Toată bezna o alungă raza ta strălucitoare,
 Cum Biserica îți cântă, ești Lumină din Lumină,
 Pentru cei ce te contemplă fericire ești deplină.
 Câtă vreme peste fire noaptea neagră e stăpână,
 Mâna ta asupra noastră cu iubire să rămână.
 Mădularele trudite să găsească tihnă-n tine,
 Să ne fie somnul dulce și visările senine.
 Deși ochii în neștire dorm cu pleoapele închise,
 Urmărind ce-aduc privirii iluzoriile vise,

Inima rămâne trează, pentru tine-n somn să bată.
 Către noi cu drag ți-arată fața ta cea minunată.
 Când suntem sub vraja nopții și a viselor domoale,
 Apărat de întuneric, duhul rău ne dă târcoale.
 Să nu-ngădui ca dușmanul cel viclean să ne răpună.
 Te rugăm trimite-un înger să ne ia sub paza-i bună.
 O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, Împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau:

Christe, qui, splendor et dies,
 Noctis tenébras détegis,
 Lucisque lumen créderis,
 Lumen beátis prædicans,
 Precámur, sancte Dómine,
 Hac nocte nos custódias;
 Sit nobis in te réquies,
 Quiétas horas tríbue.
 Somno si dantur óculi,
 Cor semper ad te vígilet;
 Tuáque dextra prótegas
 Fidéles, qui te dfligunt.
 Defénsor noster, áspice,
 Insidiántes réprime,
 Gubérna tuos fámulos,
 Quos sángine mercátus es.
 Sit, Christe, rex piíssime,
 Tibi Patríque glória
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru timpul pascal:

Salvator al omenirii, o, Isuse, tu, Cuvântul
 Tatălui din înălțime, care-ai părăsit mormântul,
 Tu, Lumină din Lumină, ce reverși cereasca-ți rază
 Peste cei ce te urmează și-i păstrezi în sfântă pază,

Ziditorule a toate, ce-ai aprins pe cer un soare,
 Rânduind ca după ziuă, iarăși noaptea să coboare,
 Fă ca trupurile noastre obosite, fără vlagă,
 Din odihna dulce-a nopții, iarăși forțele să-și tragă.
 Tu pe principele morții izbutit-ai a-l înfrânge;
 Nu lăsa să-i cadă pradă cei salvați prin scumpu-ți sânge.
 Cu putere izgonește-l de la noi în prag de noapte,
 Nu-l lăsa să ne înșele cu-ale lui viclene șoapte,
 Ca în timp ce trupul nostru își petrece somnu-n pace,
 Și în timp ce mintea noastră energiile-și reface,
 Inima ce ție-ți bate să rămână pururi trează,
 Să vegheze cum în ceruri îngerii mereu veghează.
 Tu primește-ne Cristoase, cântul inimii sincere
 Ce-ți aducem azi cu toții pentru sfânta înviere.
 Pentru Tatăl, de asemeni, glasul nostru azi răsună,
 Duhul Sfânt, prin cântul nostru, cinste aibă împreună.
 Amin.

Sau:

Iesu, redemptor sæculi,
 Verbum Patris altissimi,
 Lux lucis invisibilis,
 Custos tuorum pervigil:
 Tu fabricator omnium
 Discretor atque temporum,
 Fessa labore corpora
 Noctis quiete recrea.
 Qui frangis ima tartara,
 Tu nos ab hoste libera
 Ne valeat seducere
 Tuo redemptos sanguine,
 Ut, dum gravati corpore
 Brevi manemus tempore,
 Sic caro nostra dormiat
 Ut mens soporem nesciat.
 Iesu, tibi sit gloria,
 Qui morte victa prænites,
 Cum Patre et almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.

PSALMODIA

După Vesperale I ale duminicilor și solemnităților se spun psalmii 4 și 133 (134), 1328; după Vesperale II, la fel ca și în *triduum*-ul pascal se spune psalmul 90 (91), 1331. Unul dintre cele două Completorii de duminică se spune și în octava Paștelui.

Pentru celelalte zile, psalmii cu antifonele lor se găsesc în Psaltire. Este permis totuși, să fie înlocuiți cu psalmii de la Completoriul de duminică.

LECTURA SCURTĂ

După psalmodie urmează lectura scurtă, care se află în același loc cu psalmii. Este urmată de responsoriul scurt:

RESPONSORIUL SCURT

În timpul Postului Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului,
* încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În *triduum*-ul pascal și în octava Paștelui, în locul responsoriului scurt se spune antifona Cristos s-a făcut pentru noi sau Aceasta este ziua, așa cum este notat la Propriul timpului.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

După aceea se spune:

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

29 Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
30 căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
31 pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
32 luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău Israel.
Slavă Tatălui. Precum era.

Se repetă antifona.

Sau:

29 Nunc dimittis servum tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum in pace;
30 quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,
31 quod parásti *
ante fáciem ómnium populórum:
32 lumen ad revelatiónem géntium, *
et glóriam plebis tuæ Israel.

Gloria Patri. Sicut erat.

Se repetă antifona.

RUGĂCIUNEA DE ÎNCHEIERE

Urmează rugăciunea, așa cum se află în Psaltire,
precedată de îndemnul Să ne rugăm. Se răspunde: Amin.

Apoi se spune binecuvântarea, chiar și atunci când se
recită în particular:

Noapte liniștită și sfârșit bun să ne dea nouă atotputer-
nicul Dumnezeu. **℟.** Amin.

Antifone finale către sfânta Fecioară Maria

Apoi se spune una dintre următoarele antifone:

În timpul Postului Mare:

Maică binecuvântată a Răscumpărătorului,
Poarta cerului pururi deschisă, Steaua mării,
vino în ajutorul poporului ce cade și vrea să se ridice,
tu, care ai născut, spre uimirea făpturii,
pe Cel Preasfânt ce ți-e Părinte,
Fecioară de-a pururi,
care ai primit din gura îngerului Gabriel vestirea,
îndură-te de noi, păcătoșii.

Sau:

Te bucură, a cerului Regină,
A îngerilor Doamnă și Stăpână.
Tu-ai odrăslit mlădița mântuirii
și poartă ești luminii nemuririi!
Te bucură, Fecioară preaslăvită,
Decât făptura toată mai mărită!
Te salutăm, a cerului minune;
Du la Cristos a noastră rugăciune!

Sau:

Bucură-te, Regină, Maica milei,
viața, mângâierea și speranța noastră, bucură-te!
Către tine strigăm, surghiuniții fii ai Evei;
către tine suspinăm, gemând și plângând
în această vale de lacrimi.
Așadar, Mijlocitoarea noastră,
întoarce spre noi ochii tăi cei milostivi
și, după surghiunul acesta,
arată-ni-l nouă pe Isus,
binecuvântatul rod al trupului tău.
O milostivă, o blândă, o dulce Fecioară Marie!

Sau:

Sub ocrotirea ta alergăm,
 sfântă Născătoare de Dumnezeu.
 Nu ne disprețui rugăciunile în nevoile noastre,
 ci ne mântuiește pururea de toate primejdiile,
 Fecioară slăvită și binecuvântată. Amin.

În timpul pascal:

Bucură-te, Regina cerului, aleluia,
 căci acela pe care ai fost vrednică să-l porți, aleluia
 a înviat precum a zis, aleluia!
 Roagă-te pentru noi lui Dumnezeu, aleluia!

Sau versiunea latină:

În timpul Postului Mare:

Alma Redemptóris Mater,
 Quae p̄rvia cæli porta manes
 Et stella maris,
 Succúrre cadénti,
 Súrgere qui curat pópulo.
 Tu quae genuísti, natura miránte,
 Tuum Sanctum Genitórem:
 Virgo prius ac postérius,
 Gabriélis ab ore sumens illud Ave,
 Peccatórum miserére!

Sau:

Ave Regína cœlórum,
 Ave Dómina angelórum:
 Salve radix, salve porta,
 Ex qua mundo lux est orta.
 Gaude, Virgo gloriósa,
 Super omnes speciósa;
 Vale, o valde decóra
 Et pro nobis Christum exóra!

Sau:

Salve, Regína, Mater misericórdiæ,
 Vita, dulcédo et spes nostra, salve.
 Ad te clamamus éxules fílii Evæ.

Ad te suspirámus, geméntes et flentes
In hac lacrimárum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
Illos tuos misericórdes óculos
Ad nos convérte.
Et Iesum, benedíctum fructum ventris tui,
Nobis post hoc exílium osténde.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Sau:

Sub tuum praesídium confúgimus,
Sancta Dei Génatrix,
nostras deprecatiónes ne despicias
in necessitatibus nostris,
sed a periculis cunctis líbera nos semper,
Virgo gloriósa et benedícta,
Domina nostra, Mediátrix nostra, Advocata nostra,
Tuo Filio nos reconcília, Tuo Filio nos comménda,
Tuo Filio nos repraesénta. Amen.

Sau:

Invioláta, íntegra, et casta es María:
Quae es effécta fúlgida caeli porta.
O Mater alma Christi caríssima:
Súscipe pia laudum praecónia.
Te nunc flágitant devóta corda et ora:
Nostra ut pura pectora sint et córpora.
Tua per precáta dulcísona:
Nobis concédas véniam per saecula.
O benígna!
O Regína!
O María!
Quae sola invioláta permansísti.

Sau:

Virgo parens Christi
Benedícta Deum genuísti:
Fúlgida stella maris,
Nos prótege, nos tueáris:

Dum tibi solémnes
Cantant caeli ágmina laudes
Intercéde pia pro nobis,
Virgo María.
Dum tibi solémnes
Cantant caeli ágmina laudes.
Gloria Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
Dum tibi solémnes
Cantant caeli ágmina laudes.

În timpul pascal:

Regína cæli, lætâre, allelúia,
quia quem meruísti portâre, allelúia,
resurréxit sicut dixit, allelúia;
ora pro nobis Deum, allelúia.

Sau alte antifone, aprobate de conferința episcopală.

PSALTIREA ÎMPĂRTITĂ PE PATRU SĂPTĂMÂNI

Ciclul celor patru săptămâni ale Psaltirii este astfel orânduit în cadrul anului liturgic, încât în Postul Mare, între Miercuria Cenușii și duminica I din Postul Mare se folosește psalmodia săptămânii a IV-a. Din duminica I din Post se începe cu psalmodia săptămânii I. După terminarea octavei Paștelui, de luni după duminica a II-a a Paștelui se reia Psaltirea de la săptămâna a II-a.

Semnul — la capătul de jos al paginii indică sfârșitul strofei psalmului.

SĂPTĂMÂNA I

DUMINICĂ

Vesperele I

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL, de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. I din Postul Mare: În duhul smereniei și cu sufletul căit să fim primiți de tine, Doamne; iar jertfa noastră așa să se împlinească astăzi înaintea ta, încât să-ți placă ție, Doamne Dumnezeule.

Dum. a V-a din Postul Mare: Voi pune legea mea în inimile lor și eu voi fi Dumnezeul lor iar ei vor fi poporul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Ridicarea mâinilor mele să fie ca jertfa de seară, aleluia!

Psalmul 140 (141),1-9

Rugăciune în timp de primejdii

Și din mâna îngerului, fumul de tămâie al rugăciunii sfinților s-a înălțat înaintea lui Dumnezeu (Ap 8,4).

- ¹ Strig către tine, Doamne,
vino degrabă în ajutorul meu, *
pleacă-ți urechea la glasul meu când te chem.
- ² Rugăciunea mea să se înalțe spre tine
ca fumul de tămâie, *
ridicarea mâinilor mele să fie în fața ta
ca jertfa de seară. —

- ³ Pune, Doamne, strajă gurii mele *
și păzește ușa buzelor mele.
- ⁴ Să nu mi se plece inima spre vreun lucru rău, *
spre uneltiri nelegiuite
împreună cu făcătorii de rele; *
să nu mă înfrupt din bunătățile lor!
- ⁵ Să mă lovească cel drept *
și cel credincios să-mi facă reproșuri,
nu-mi voi mai turna niciodată pe cap
untdelemnul înmiresmat al păcătoșilor, *
și rugăciunea mea va fi continuă
împotriva răutăților lor.
- ⁶ Judecătorii lor să fie aruncați de pe stânci, *
atunci vor auzi cuvintele mele, că sunt plăcute.
- ⁷ Cum se brăzdează și se spintecă pământul, *
așa ne-au risipit oasele în gura locuinței morților.
- ⁸ Doamne Dumnezeu,
către tine sunt îndreptați ochii mei, *
la tine caut adăpost; fii apărătorul sufletului meu.
- ⁹ Păzește-mă de lațul pe care mi l-au întins *
și de cursa făcătorilor de rele!

Slavă Tatălui, și Fiului, *
și Sfântului Duh.

Precum era la început, și acum, și pururea, *
și în vecii vecilor. Amin

Rugăciunea Slavă Tatălui, de obicei, se spune la sfârșitul
fiecărui psalm și al fiecărei cântări, dacă nu este prescris altfel.

Dum. I din Postul Mare: Ant. În duhul smereniei și
cu sufletul căit să fim primiți de tine, Doamne; iar jertfa
noastră așa să se împlinească astăzi înaintea ta, încât
să-ți placă ție, Doamne Dumnezeu.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Voi pune legea
mea în inimile lor și eu voi fi Dumnezeul lor iar ei vor
fi poporul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Ridicarea mâinilor mele
să fie ca jertfa de seară, aleluia!

Antifona 2

Dum. I din Postul Mare: Atunci îl vei chema pe Domnul și el te va asculta; îl vei striga și el îți va spune: „Iată-mă”.

Dum. a V-a din Postul Mare: Toate le socotesc pagubă față de înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, Domnul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Ai scos din temniță sufletul meu, ca să laud numele tău, aleluia!

Psalmul 141 (142)

Tu, Doamne, ești scăparea mea

Toate acestea s-au împlinit în Domnul în timpul pătimirii sale (sf. Ilariu).

- ² Cu glasul meu strig către Domnul, *
cu glasul meu mă rog către Domnul meu,
- ³ înaintea lui îmi vărs necazul, *
înaintea lui îmi prezint strâmtorarea.
- ⁴ Și când slăbește în mine duhul meu, *
tu cunoști cărările mele.
Pe calea pe care umblam *
mi-au întins cursă.
- ⁵ Privește la dreapta mea și vezi, *
nu este nimeni care să mă cunoască.
Orice loc de scăpare s-a ascuns de mine *
și nu este nimeni să se îngrijească de sufletul meu.
- ⁶ Am strigat către tine, Doamne, †
am zis: „Tu ești scăparea mea, *
tu ești partea mea pe pământul celor vii.
- ⁷ Ia aminte la strigarea mea, *
căci sunt atât de slab.
Eliberează-mă de cei care mă urmăresc, *
pentru că sunt mai tari decât mine!
- ⁸ Eliberează sufletul meu din închisoare, *
ca să laud numele tău;
dreptii se vor strânge în jurul meu *
atunci când mă vei răsplăti”.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Atunci îl vei chema pe Domnul și el te va asculta; îl vei striga și el îți va spune: „Iată-mă”.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Toate le socotesc pagubă față de înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, Domnul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Ai scos din temniță suflul meu, ca să laud numele tău, aleluia!

Antifona 3

Dum. I din Postul Mare: Cristos a murit pentru păcatele noastre, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să ne ofere lui Dumnezeu; murind cu trupul, a fost înviat în Duhul Sfânt.

Dum. a V-a din Postul Mare: Deși era Fiul lui Dumnezeu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit.

Dum. a V-a a Paștelui: Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut pentru toți cei care ascultă de el izvor de mântuire veșnică, aleluia!

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,

¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Dum. I din Postul Mare: Ant. Cristos a murit pentru păcatele noastre, el, cel drept, pentru cei nedrepti, ca să ne ofere lui Dumnezeu; murind cu trupul, a fost înviat în Duhul Sfânt.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Deși era Fiul lui Dumnezeu, a învățat ascultarea din cele ce a pățimit.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut pentru toți cei care ascultă de el izvor de mântuire veșnică, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la timpul propriu.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL, de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Pomul vicții s-a arătat în crucea Domnului.

Dum. a V-a a Paștelui: Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Psalmul 1

Cele două căi ale oamenilor

Fericiți cei care, nădăjduind în cruce, au coborât în apă
(Autor necunoscut din secolul al II-lea).

- ¹ Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi, †
nu zăbovește pe calea păcătoșilor *
și nu se așază în adunarea celor care batjocoresc,
- ² dar își găsește plăcerea în legea Domnului *
și la legea lui cugetă ziua și noaptea.
- ³ El este ca pomul sădit pe malul apei, *
care aduce rod la timpul potrivit;
frunzele lui nu se veștejesc *
și tot ce începe duce la bun sfârșit.
- ⁴ Nu tot așa este cu cei răi, nu tot așa; *
ei sunt ca pleava pe care o spușberă vântul.
- ⁵ De aceea nu se vor ridica cei răi la judecată, *
nici păcătoșii în adunarea dreptilor.
- ⁶ Căci Domnul cunoaște calea celor dreți, *
iar calea celor răi duce la pieire.

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Ant. Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Antifona 2

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Dum. a V-a a Paștelui: Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? aleluia!

Psalmul 2

Mesia, rege și învingător

S-au adunat împreună împotriva slujitorului tău sfânt, Isus, pe care tu l-ai uns (Fap 4,27).

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești Fiul meu, *
cu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia *
care nădăjduiesc în el.

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Ant. Eu l-am uns pe regele meu peste Sion.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Antifona 3

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

Dum. a V-a a Paștelui: Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Psalmul 3

Domnul este ocrotitorul meu

Isus a adormit, și s-a trezit din somnul morții, căci Domnul l-a sprijinit (sf. Irineu).

- ² Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! *
Mulți se ridică împotriva mea!
- ³ Mulți spun despre mine: *
„Nu mai este scăpare pentru el la Dumnezeu!”
- ⁴ Tu însă, Doamne, ești scutul meu, *
tu ești gloria mea, tu îmi înalți capul.
- ⁵ Cu glasul meu strig către Domnul *
și el îmi răspunde din muntele său cel sfânt.
- ⁶ Mă culc și adorm și mă trezesc iarăși *
pentru că Domnul mă susține.
- ⁷ Nu mă tem de mulțimile de popoare *
care mă împresoară din toate părțile.
- Ridică-te, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu; †
- ⁸ pentru că tu ai lovit peste obraz
pe toți dușmanii mei; *
tu ai zdrobit dinții păcătoșilor.
- ⁹ A ta, Doamne, este mântuirea *
și binecuvântarea ta peste poporul tău.

Dum. I și a V-a din Postul Mare: Ant. Tu, Doamne, ești scutul meu, tu îmi înalți capul.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL, de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. I din Postul Mare: Te voi binecuvânta în viața mea, Doamne, și în numele tău îmi voi ridica mâinile.

Dum. a V-a din Postul Mare: Dumnezeul meu, tu ești ajutorul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Cel care însetează va primi în dar apa vieții, aleluia!

Psalmul 62 (63),2-9

Sufletul însetat de Dumnezeu

Cel care părăsește lucrările întinericului veghează pentru Dumnezeu.

- ² Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu, *
pe tine te caut dis-de-dimineață.
Sufletul meu e însetat de tine, †
pe tine te dorește trupul meu, *
ca un pământ pustiu, uscat și fără apă.
- ³ Astfel te-am căutat în sanctuarul tău, *
ca să contempți puterea și măreția ta.
- ⁴ Îndurarea ta prețuiește mai mult decât viața, *
de aceea buzele mele te laudă.
- ⁵ Te voi binecuvânta toată viața mea *
și voi ridica mâinile mele invocând numele tău.
- ⁶ Ca și cum m-aș sătura cu măduvă și grăsime, *
așa se desfată buzele mele când gura mea te laudă,

- ⁷ când îmi amintesc de tine în așternutul meu *
și mă gândesc la tine în ceasurile de veghe, noaptea.
- ⁸ Pentru că ai fost ajutorul meu, *
la umbra aripilor tale tresalt de bucurie.
- ⁹ Mă atașez de tine cu tot sufletul *
și dreapta ta mă ocrotește.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Te voi binecuvânta în viața mea, Doamne, și în numele tău îmi voi ridica mâinile.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Dumnezeuul meu, tu ești ajutorul meu.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Cel care însetează va primi în dar apa vieții, aleluia!

Antifona 2

Dum. I din Postul Mare: Cântați imnuri și preamăriți-l pe Dumnezeu în veci.

Dum. a V-a din Postul Mare: Eliberează-ne, Doamne, prin faptele tale minunate și mântuiește-ne de ghearele morții.

Dum. a V-a a Paștelui: Adorați-l pe Domnul, care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor, aleluia!

Cântarea *Dan 3,57-88.56*

Toată creatura să-l laude pe Domnul

Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii lui! (Ap 19,5).

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului,
pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- ⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
- ⁵⁹ binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul!
- ⁶⁰ Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
⁶¹ să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- ⁶² Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
- ⁶³ binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul! —

- 64 Binecuvântați-l, ploii și rouă, pe Domnul, *
- 65 binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- 66 Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
- 67 binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- 68 Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
- 69 binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!
- 70 Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
- 71 binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- 72 Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
- 73 binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- 74 Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
- să-l laude și să-l preamărească în veci!
- 75 Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
- 76 binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ, pe Domnul!
- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
- 78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
- 80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
- 82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
- lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
- 85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, dhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
- 87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!
- 88 Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
pe Domnul, *
- lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
- să-l laudăm și să-l preamărim în veci!
- 56 Binecuvântat ești în țaria cerului, *
- vrednic de laudă și preamărit în veci!
- La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Cântați imnuri și preamăriți-l pe Dumnezeu în veci.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Eliberează-ne, Doamne, prin faptele tale minunate și mântuiește-ne de ghearele morții.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Adorați-l pe Domnul, care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor, aleluia!

Antifona 3

Dum. I din Postul Mare: Domnul se bucură de poporul său și-i împodobește pe săraci cu mântuire.

Dum. a V-a din Postul Mare: A venit ceasul ca Fiul Omului să fie preamărit.

Dum. a V-a a Paștelui: Vor tresălta cei credincioși în slavă, aleluia!

Psalmul 149

Noua cântare a sfinților

Fiii Bisericii, fiii noului popor, vor tresălta de bucurie pentru regele lor: pentru Cristos (Hesychius).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
lauda lui în adunarea credincioșilor săi.
- ² Să se bucure Israel de creatorul său, *
să tresalte de bucurie fiii Sionului pentru regele lor.
- ³ Să laude numele lui în dansuri, *
să-i cânte psalmi cu harpa și cu cetera.
- ⁴ Căci Domnul îl iubește pe poporul său *
și-i încoronează pe cei smeriți cu mântuire.
- ⁵ Să tresalte de bucurie în mărire, credincioșii lui, *
să scoată strigăte de bucurie în așternutul lor.
- ⁶ Gura să le fie plină de laudele Domnului; *
și săbii cu două tăișuri să fie în mâinile lor,
- ⁷ ca să arunce răzbunare asupra neamurilor *
și pedeapsă asupra popoarelor;

- ⁸ ca să-i lege pe regii lor în lanțuri *
și pe mai-marii lor în cătușe de fier,
⁹ ca să facă cu ei judecata care a fost scrisă; *
aceasta este o cinste pentru toți credincioșii lui.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Domnul se bucură de poporul său și-i împodobește pe săraci cu mântuire.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. A venit ceasul ca Fiul Omului să fie preamărit.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Vor tresălta cei credincioși în slavă, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL, de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifona, de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, zidarii, și care a ajuns în capul unghiului (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui! —

- 2 Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- 3 Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- 4 Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- 5 În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- 6 Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- 7 Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- 8 Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- 9 Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

II

- 10 Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

III

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreپți vor intra printr-însa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL, de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. I din Postul Mare: Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești.

Dum. a V-a din Postul Mare: După cum a fost înălțat șarpele în pustiu, tot astfel trebuie să fie înălțat și Fiul Omului.

Dum. a V-a a Paștelui: A înviat Domnul și șade la dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia – rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai lui să-i slujești.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. După cum a fost înălțat șarpele în pustiu, tot astfel trebuie să fie înălțat și Fiul Omului.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. A înviat Domnul și șade la dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 2

Dum. I din Postul Mare: Iată, acum este timpul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii.

Dum. a V-a din Postul Mare: Dumnezeu oștirilor ne ocrotește și ne eliberează, ne iartă și ne mântuiește.

Dum. a V-a a Paștelui: Dumnezeu ne-a scos de sub puterea întinericului și ne-a strămutat în împărăția Fiului său, aleluia!

Psalmul 113 A (114)

Eliberarea lui Israel din Egipt

Voi care ați renunțat la lumea aceasta, ați împlinit și voi ieșirea voastră din Egipt (sf. Augustin).

- ¹ Când a ieșit Israel din Egipt, *
când a plecat casa lui Iacob
din mijlocul unui popor barbar,
- ² Iuda a devenit sanctuarul său *
și Israel, stăpânirea sa.
- ³ Marea a văzut și a fugit, *
Iordanul s-a întors înapoi;
- ⁴ munții au săltat ca berbecii *
și dealurile ca miei unei turme.
- ⁵ Mare, ce ai tu de fugi? *
Și tu, Iordanule, pentru ce te întorci înapoi?
- ⁶ Munților, pentru ce săltați ca berbecii? *
Și voi, dealurilor, ca miei unei turme?
- ⁷ Cutremură-te, pământule, în fața Domnului, *
în fața Dumnezeului lui Iacob,
- ⁸ care prefăce stânca într-un lac *
și piatra în izvoare de apă!

Dum. I din Postul Mare: Ant. Iată, acum este timpul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. Dumnezeuu oștirilor ne ocrotește și ne eliberează, ne iartă și ne mântuiește.

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Dumnezeu ne-a scos de sub puterea întunericii și ne-a strămutat în împărăția Fiului său, aleluia!

Antifona 3

Dum. I din Postul Mare: Iată, urcăm la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise despre Fiul Omului.

Dum. a V-a din Postul Mare: El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre și, prin rănilor lui, noi am fost vindecați.

Cântarea *IPt 2,21b-24*

Pătimirea de bunăvoie a lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu

- ^{21b} Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- ²² El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- ²³ Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- ²⁴ El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Dum. I din Postul Mare: Ant. Iată, urcăm la Ierusalim și se vor împlini toate cele scrise despre Fiul Omului.

Dum. a V-a din Postul Mare: Ant. El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre și, prin rănilor lui, noi am fost vindecați.

Dum. a V-a a Paștelui: Aleluia! Domnul nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm slavă, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Dum. a V-a a Paștelui: Ant. Aleluia! Domnul nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm slavă, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - I

Invitatoriul

☩ Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta (T.P. aleluia).

Psalmul 6

Omul asuprit imploră îndurarea lui Dumnezeu

Acum sufletul meu e tulburat... Tată, salvează-mă de ceasul acesta (In 12,27).

- ² Doamne, în mânia ta nu mă muștra *
și în furia ta nu mă pedepsi.
- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,*
căci am ajuns fără putere;
vindecă-mă, Doamne, că-mi tremură oasele
- ⁴ și sufletul mi-i tare zbuciumat. *
Iar tu, Doamne, până când... ?
- ⁵ Întoarce-te, Doamne, mântuiește sufletul meu, *
salvează-mă pentru milostivirea ta.

- ⁶ Pentru că nimeni dintre cei morți
nu-și amintește de tine; *
în locuința morților cine te va preamări?
- ⁷ Sunt istovit de atâta geamăt, †
în fiecare noapte mă înec în plâns în patul meu *
și cu lacrimi scald așternutul meu.
- ⁸ Mi s-au împăienjenit ochii de durere, *
am îmbătrânit între toți dușmanii mei.
- ⁹ Depărtați-vă de la mine
toți cei care săvârșiți nelegiuire, *
căci a auzit Domnul glasul plângerii mele.
- ¹⁰ A auzit Domnul cererea mea, *
Domnul a primit rugăciunea mea.
- ¹¹ Să se rușineze și să se tulbure toți dușmanii mei; *
să se retragă și să se rușineze îndată.

Ant. Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta
(T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul este scăparea săracului în necazuri
(T.P. aleluia).

Psalmul 9 A (9)

Mulțumire pentru victorie

Iarăși va veni să-i judece pe cei vii și pe cei morți.

I

- ² Te voi lăuda, Doamne, din toată inima, *
voi vesti toate faptele tale minunate!
- ³ Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine, *
voi preamări numele tău, Dumnezeuule preainalt!
- ⁴ Dușmanii mei dau înapoi, *
se clatină și pier dinaintea feței tale,
- ⁵ căci tu ai judecat pricina mea
și mi-ai făcut dreptate, *
te-ai așezat pe tron ca judecător al dreptății.
- ⁶ Ai mustrat neamurile, l-ai distrus pe cel nelegiuit, *
le-ai șters numele în veci, pentru totdeauna.

- ⁷ Au fost distruși dușmanii, *
 nimiciți pe vecie,
 le-ai dărâmat cetățile, *
 a dispărut o dată cu ei și amintirea lor.
- ⁸ Dar Domnul stăpânește în veci, *
 și-a așezat scaunul lui de domnie pentru judecată;
- ⁹ el va judeca lumea cu dreptate, *
 fără părtinire va pronunța sentința pentru popoare.
- ¹⁰ Domnul este refugiul celui asuprit, *
 scăpare sigură în vreme de strâmtorare.
- ¹¹ Cei care cunosc numele tău se încred în tine, *
 căci tu nu-i părăsești
 pe cei care te caută pe tine, Doamne!

Ant. Domnul este scăparea săracului în neazuri
 (T.P. aleluia).

Ant. 3 Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului
 (T.P. aleluia).

II

- ¹² Cântați Domnului care locuiește în Sion, *
 vestiți printre popoare faptele sale.
- ¹³ Căci el, care răzbună sângele vărsat, *
 își aduce aminte de cei nenorociți,
 nu uită strigătele lor.
- ¹⁴ Ai milă de mine, Doamne, *
 privește la nenorocirea pe care mi-au făcut-o
 cei care mă urăsc;
 tu mă ridici de la porțile morții †
- ¹⁵ ca să vestesc toate laudele tale
 la porțile fiicei Sionului, *
 să tresalt de bucurie pentru mântuirea ta.
- ¹⁶ Popoarele păgâne cad în groapa pe care au făcut-o *
 și li se prinde piciorul în lațul pe care l-au ascuns.
- ¹⁷ Domnul s-a arătat, a ținut judecata: *
 păcătosul a căzut în capcana
 pe care a făcut-o cu mâinile sale. —

- ¹⁸ Să se întoarcă păcătoșii în locuința morților, *
toți păgânii, cei care uită de Dumnezeu.
¹⁹ Dar cel sărman nu rămâne în uitare la nesfârșit, *
nădejdea celor săraci nu va pieri pentru totdeauna.
²⁰ Ridică-te, Doamne, să nu se trufească omul; *
să fie judecați păgânii înaintea feței tale.
²¹ Așterne, Doamne, frică peste ei, *
să știe neamurile că nu sunt decât oameni!

Ant. Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului
(T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: De dimineață te rog, Doamne, ascultă
glasul meu.

În timpul pascal: Se vor bucura în tine cei ce iubesc
numele tău, aleluia!

Psalmul 5,2-10.12-13

Rugăciune de dimineață pentru a cere ajutor

*Cei care l-au primit se vor bucura în veci de cuvântul
care locuiește în ei.*

- ² Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! *
Ascultă-mi suspinele!

- ³ Ia aminte la strigătele mele, †
regele meu și Dumnezeuul meu! *
- ⁴ pentru că mă rog către tine, Doamne!
Dimineața vei auzi glasul meu; *
de dimineață voi sta înaintea ta și voi aștepta,
⁵ căci tu nu ești un Dumnezeu cărui să-i placă răul, †
cel nelegiuit nu-și află adăpost în preajma ta; *
⁶ cei mândri nu pot sta înaintea ochilor tăi.
Tu îi urăști pe toți cei care săvârșesc fărădelegea †
⁷ și îi nimicești pe cei mincinoși. *
Domnul îl disprețuiește pe cel care varsă sânge
și pe cel care înșală.
- ⁸ Dar eu, prin îndurarea ta cea mare, †
voi intra în casa ta *
și te voi adora cu teamă
în templul tău cel sfânt.
- ⁹ Doamne, povățuiește-mă în dreptatea ta,
înaintea dușmanilor mei! *
Netezește calea ta înaintea mea.
- ¹⁰ Pentru că nu este adevăr în gura lor, *
inima lor nu este decât o capcană;
mormânt deschis este gâtul lor, *
iar limbile lor sunt înșelătoare.
- ¹² Să se bucure toți cei care se încred în tine *
și în veci să tresalte.
Căci tu îi ocrotești *
și toți cei care iubesc numele tău
se vor bucura în tine.
- ¹³ Tu îl binecuvântezi pe cel drept, Doamne, *
ca un scut îl încoronezi cu bunăvoința ta.

În Postul Mare: Ant. De dimineață te rog, Doamne,
ascultă glasul meu.

În timpul pascal: Ant. Se vor bucura în tine cei ce
iubesc numele tău, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Doamne, Dumnezeu nostru, lăudăm numele tău preaslăvit.

În timpul pascal: A ta, Doamne, este împărăția, preaînalt ești, mai presus de toți, aleluia!

Cântarea *1 Cr 29,10-13*

Numai lui Dumnezeu cinste și slavă

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos! (Ef 1,3).

^{10b} Doamne, Dumnezeul lui Israel, părintele nostru, *
tu ești binecuvântat din veac în veac.

¹¹ Ale tale, Doamne, sunt mărirea și puterea, †
gloria, strălucirea și maiestatea; *
tot ce este în cer și pe pământ îți aparține.

A ta este, Doamne, împărăția, *
căci tu te înalți, ca un stăpân, mai presus de toate.

¹² Bogăția și cinstea vin de la tine, *
tu ești atotstăpânitor.

În mâna ta este puterea și tăria, *
cu mâna ta pe toate poți să le mărești și să le întărești.

¹³ Iar acum, Dumnezeu nostru, te mărturisim *
și lăudăm numele tău preaslăvit.

În Postul Mare: Ant. Doamne, Dumnezeu nostru, lăudăm numele tău preaslăvit.

În timpul pascal: Ant. A ta, Doamne, este împărăția, preaînalt ești, mai presus de toți, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

În timpul pascal: Domnul stăpânește în veci ca rege, aleluia!

Psalmul 28 (29)

Laudă Cuvântului lui Dumnezeu

Un glas din ceruri a zis: „Acesta este Fiul meu preaiubit!” (Mt 3,17).

- ¹ Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, *
aduceți Domnului preamărire și putere,
- ² aduceți Domnului gloria numelui său. *
Adorați-l pe Domnul în strălucirea sfințeniei sale.
- ³ Glasul Domnului este peste ape, †
Dumnezeul slavei tună; *
Domnul este peste apele întinse.
- ⁴ Glasul Domnului este puternic, *
glasul Domnului e plin de măreție.
- ⁵ Glasul Domnului despică cedrii, *
Domnul zdrobește cedrii Libanului
- ⁶ și face să salte Libanul ca un vițel *
iar Sirionul ca un pui de zimbbru.
- ⁷ Glasul Domnului varsă limbi de foc, †
- ⁸ glasul Domnului cutremură pustiul *
și va cutremura Domnul pustiul Cadeș.
- ⁹ Glasul Domnului face cerboaicele să nască, †
despoaie pădurile *
și în lăcașul său sfânt toți îi cântă slava.
- ¹⁰ Domnul stăpânește peste potop, *
Domnul stăpânește în veci ca rege.
- ¹¹ Domnul va da tărie poporului său, *
Domnul va binecuvânta poporul său cu pace.

În Postul Mare: Ant. Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt.

În timpul pascal: Ant. Domnul stăpânește în veci ca rege, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 18 B (19 B)**Laudă lui Dumnezeu, stăpânul legii**

Fiți desăvârșiți, precum și Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48).

- ⁸ Legea Domnului este desăvârșită,
înviează sufletul; †
mărturia Domnului este adevărată, *
îl face înțelept pe cel neștiutor.
- ⁹ Orânduiri Domnului sunt drepte, înveselesc inima, *
poruncile Domnului sunt strălucitoare,
luminează ochii.
- ¹⁰ Frica de Domnul este curată,
rămâne pentru totdeauna; *
judecățile Domnului sunt adevărate,
toate sunt drepte.
- ¹¹ Ele sunt mai de dorit decât aurul †
și decât mult aur curat, *
mai dulci decât mierea și decât fagurele proaspăt.
- ¹² Slujitorul tău primește înțelepciunea prin ele; *
pentru cel care le păzește, răsplata este mare.
- ¹³ Cine își dă seama de greșelile făcute din neatenție? *
Curăță-mă de păcatele ascunse.
- ¹⁴ Mai presus de toate,
păzește-l pe slujitorul tău de mândrie, *
ca ea să nu mă stăpânească niciodată.

Atunci voi fi fără vină *

și curățat de păcatul cel mare.

- 15 Plăcute să-ți fie cuvintele gurii mele †
și gândurile inimii mele să ajungă înaintea ta, *
Doamne, stâncă mea și mântuitorul meu!

Psalmul 7

Rugăciunea celui drept vorbit de rău

Iată, judecătorul stă înaintea ușii (Iac 5,9).

I

- 2 Doamne, Dumnezeuul meu,
în tine mi-am pus speranța. *
Mântuiește-mă de toți prigonitorii mei
și eliberează-mă
- 3 ca nu cumva să-mi răpească viața,
să mă sfâșie, ca leul, *
fără ca cineva să mă salveze!
- 4 Doamne, Dumnezeuul meu, †
dacă am săvârșit aceasta, *
dacă este nedreptate în mâinile mele,
- 5 dacă am răspuns prietenului meu cu rău *
și fără motiv mi-am jefuit dușmanul,
- 6 atunci dușmanul să mă prigonească și să mă ajungă †
și să culce la pământ viața mea *
și cinstea mea în praf să o arunce.
- 7 Ridică-te, Doamne, în mânia ta *
înalță-te împotriva furiei asupritorilor mei
și scoală-te, Dumnezeuul meu, *
la judecata pe care ai rânduit-o!
- 8 Adunarea neamurilor să te înconjoare: †
întoarce-te asupra ei din înălțime! *
- 9 Domnul judecă popoarele;
judecă-mă, Doamne, după dreptatea *
și după nevinovăția care este în mine!
- 10 Pune capăt răutății păcătoșilor †
și întărește-l pe cel drept, *
tu, care pătrunzi cu privirea inimile și rărunchii,
Dumnezeule preadrept.

II

- ¹¹ Ajutorul meu este la Dumnezeu, *
cel care îi mântuiește pe cei dreți cu inima.
- ¹² Dumnezeu este un judecător drept *
care se poate mânia în fiecare zi.
- ¹³ Oare nu este el cel care își ascute din nou sabia, *
își întinde arcul și țintește?
- ¹⁴ Își pregătește armele morții *
și își încinge săgețile în foc.
- ¹⁵ Iată, cel rău a urzit fărădelegea, *
a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea.
- ¹⁶ A săpat groapă și a adâncit-o *
și a căzut în groapa pe care a făcut-o.
- ¹⁷ Se întoarce răutatea lui asupra capului său *
și pe creștetul lui coboară nedreptatea.
- ¹⁸ Îl voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea lui *
și voi cânta numele Domnului Preaînalt.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Marc: Ochii Domnului privesc spre cel
sărman.

În timpul pascal: Îndrăzniți, eu am biruit lumea,
aleluia!

Psalmul 10 (11)

Cel drept își pune încredere în Domnul

Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (Mt 5,6).

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
cum spunei sufletului meu: *
„Fugi în munți ca o pasăre?”
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
pe coardă își potrivesc săgeata, *
ca să tragă pe întuneric în cei drepti cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii lui privesc spre cel sărman, *
pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.
- ⁶ El va face să plouă peste cei răi carbuni aprinși; *
foc și pucioasă și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei drepti vor vedea fața lui.

În Postul Mare: Ant. Ochii Domnului privesc spre cel sărman.

În timpul pascal: Ant. Îndrăzniți, eu am biruit lumea, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

În timpul pascal: El va locui în cortul tău, se va odihni pe muntele tău cel sfânt, aleluia!

Psalmul 14 (15)

Cine e vrednic în fața Domnului?

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

În Postul Mare: Ant. Fericiți cei curați cu inima,
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.

În timpul pascal: Ant. El va locui în cortul tău, se va
odihni pe muntele tău cel sfânt, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: În Fiul său Dumnezeu ne-a ales spre
înfiere.

În timpul pascal: Când voi fi înălțat de la pământ,
toate le voi atrage la mine, aleluia!

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos. —

- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

În Postul Mare: Ant. În Fiul său Dumnezeu ne-a ales
 spre înfiere.

În timpul pascal: Ant. Când voi fi înălțat de la pământ,
 toate le voi atrage la mine, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - I

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate (T.P. aleluia).

Psalmul 9 B (10)

Mulțumire

Fericiți voi, cei săraci, căci a voastră este împărăția lui Dumnezeu (Lc 6,20).

I

- ¹ Pentru ce, Doamne, stai departe, *
de ce te ascunzi la vreme de restriște?
- ² Cel rău, în mândria lui, îl asuprește pe cel sărman, *
care cade în cursele pe care acesta i le întinde.
- ³ Căci nelegiuitul se laudă în orgoliul său, *
iar cel lacom de câștig se consideră binecuvântat.
- ⁴ Păcătosul îl disprețuiește cu aroganță pe Domnul: †
„Nu va cerceta Dumnezeu; nu este Dumnezeu!” *
- ⁵ Acestea sunt toate gândurile lui. —

La fiecare pas îi merge bine întotdeauna, †
judecățile tale sunt prea înalte pentru el; *
îi disprețuiește pe toți dușmanii săi.

- 6 El spune în inima sa: „Nu mă clatin, *
din neam în neam nu mi se va întâmpla nici un rău!”
- 7 Gura lui e plină de blasfemii,
de înșelăciune și asuprire; *
sub limba lui este răutate și violență.
- 8 Stă la pândă după tufişuri †
ca să-l ucidă, din ascunzători, pe cel nevinovat; *
ochii lui îl iscodesc pe cel asuprit.
- 9 Stă pitit în ascunzătoare ca un leu în vizuină, †
ștă pitit ca să-l prindă pe cel sărman. *
Îl prinde pe cel sărman și îl trage în lațul său.
- 10 Cel rău se năpustește, stă la pândă *
și cei săraci se prăbușesc sub puterea brațului său.
- 11 El spune în inima lui: „Dumnezeu uită, *
își întoarce fața și nu vede nimic”.

Ant. Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate
(T.P. aleluia).

Ant. 2 Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea
(T.P. aleluia).

II

- 12 Scoală-te, Doamne Dumnezeule, ridică-ți mâna *
și nu uita de cel sărman.
- 13 De ce să-l disprețuiască cel nelegiuit pe Dumnezeu, *
spunând în inima lui: „Nu va cere socoteală”?
- 14 Dar tu vezi, tu iei în seamă truda și durerea *
și le iei în mâinile tale.
În tine se abandonează cel nenorocit; *
tu vii în ajutorul orfanului.
- 15 Zdrobește brațul celui păcătos și al celui nelegiuit, *
pedepsește-i răutatea ca să nu mai fie.
- 16 Domnul este rege în veac și în veacul veacului; *
vor pieri păgânii de pe pământul lui.
- 17 Doamne, tu ai ascultat dorința celor săraci, *
le întărești inima și îți pleci spre ei urechea,

¹⁸ ca să faci dreptate celui orfan și celui asuprit *
și să nu-i mai înspăimânte omul făcut din țărână.

Ant. Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc (T.P. aleluia).

Psalmul 11 (12)

Invocație împotriva celor mândri

Pentru noi, cei săraci, Tatăl a binevoit să-l trimită pe Fiul (sf. Augustin).

- ² Mântuiește-mă, Doamne,
căci nu mai este nici un drept; *
au dispărut cei credincioși dintre fiii oamenilor.
- ³ Oamenii își spun minciuni unii altora, †
pe buză au numai cuvinte înșelătoare, *
vorbesc cu inimă prefăcută.
- ⁴ Să nimicească Domnul toate buzele mincinoase *
și limba care vorbește cu îngâmfare,
- ⁵ pe cei care zic:
„Prin limbile noastre vom fi puternici, †
buzele noastre sunt armele noastre; *
cine va fi stăpân peste noi?”
- ⁶ „Pentru necazul celor sărmani
și pentru suspinul celor săraci †
mă voi ridica acum, zice Domnul; *
voi aduce mântuire celui pe care ei îl disprețuiesc”.
- ⁷ Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, †
ca argintul purificat în foc *
și curățat de pământ de șapte ori;
- ⁸ tu, Doamne, ne vei ține *
și ne vei apăra de generația aceasta
pentru totdeauna.
- ⁹ Căci nelegiuirii umblă împrejur †
atunci când se ridică la putere ticăloșii *
printre fiii oamenilor.

Ant. Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Cel care are mâinile nepătate și inima curată, va urca pe muntele Domnului.

În timpul pascal: Cel care s-a coborât s-a și înălțat mai presus de toate cerurile, aleluia!

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.

- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

În Postul Mare: Ant. Cel care are mâinile nepătate și
inima curată, va urca pe muntele Domnului.

În timpul pascal: Ant. Cel care s-a coborât s-a și
înălțat mai presus de toate cerurile, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Preamăriți-l pe regele veacurilor în
faptele voastre.

În timpul pascal: Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l
pe Domnul, aleluia!

Cântarea

Tob 13,2-8

Dumnezeu pedepsește și mântuiește

*Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru
Isus Cristos, care ne-a renăscut, după marea sa îndurare
(1Pt 1,3).*

- ² Binecuvântat este în veci Dumnezeu cel viu, *
căci veșnică este împărăția lui.
Domnul pedepsește și tot el se îndură, *
el face să coboare în locuința morților

și tot el, prin puterea lui, ridică din pierzare *
și nimeni nu poate scăpa de sub mâna lui.

³ Preamăriți-l, fii ai lui Israel, în fața neamurilor, †
căci el v-a împrăștiat printre ele *

⁴ și acolo v-a arătat măreția sa.

Preamăriți-l înaintea tuturor viețuitoarelor, †
căci el este Domnul și Dumnezeuul nostru, *
el este Tatăl nostru în veci de veci.

⁵ El vă pedepsește pentru fărădelegea voastră *
și se îndură iarăși de toți
și vă strânge din toate neamurile *
printre care ați fost risipiți.

⁶ Dacă vă veți întoarce la el din toată inima
și din tot sufletul *

ca să împliniți adevărul în fața lui,
atunci el se va întoarce spre voi *
și nu-și va mai ascunde fața de la voi.

Priviți, așadar, ce a făcut pentru voi *
și preamăriți-l cu glas puternic.

Binecuvântați-l pe Domnul dreptății *
și preamăriți-l pe regele veacurilor.

Din țara în care mă aflu în exil eu îi aduc mulțumiri *
și arăt puterea și maiestatea lui
în fața unui popor de păcătoși.

Convertiți-vă, o, păcătoșilor, †
săvârșiți dreptatea înaintea lui; *
cine știe, poate va fi binevoitor
și se va îndura de voi.

⁷ Eu și sufletul meu îl preainălțăm pe împăratul cerului *
și sufletul meu tresaltă de bucurie
în toate zilele vieții mele.

⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *

Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!

În Postul Mare: Ant. Preamăriți-l pe regele veacurilor
în faptele voastre.

În timpul pascal: Ant. Trăiți zile de bucurie și preamă-
riți-l pe Domnul, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

În timpul pascal: Pământul este plin de bunătatea Domnului, aleluia!

Psalmul 32 (33)

Laudă Providenței

Toate au luat ființă prin el (In 1,3).

- ¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul; *
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa; *
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă, *
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului *
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul, *
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile *
și prin suflarea gurii lui, toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării *
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul, *
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut, *
el a poruncit și toate au fost create.
- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam.
- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.
- ¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.

- ¹⁴ Din locuința lui sfântă *
 îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
- ¹⁵ El singur a plăsmuit inimile lor *
 și le cunoaște toate faptele.
- ¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
 nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
- ¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
 și, cu toată puterea lui, nu poate izbăvi.
- ¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați
 spre cei care se tem de el, *
 spre cei care nădăduiesc în mila lui,
- ¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
 și să-i hrănească în timp de foamete.
- ²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
 pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
- ²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
 și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
- ²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
 precum și speranța noastră este în tine.

În Postul Mare: Ant. Cei fără de prihană se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.

În timpul pascal: Ant. Pământul este plin de bunătatea Domnului, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),1-8

I (Alef)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să păzim poruncile lui (1In 5,3).

- ¹ Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale, *
care umblă în legea Domnului.
- ² Fericiți sunt cei care păzesc poruncile lui *
și-l caută din toată inima.
- ³ Ei n-au săvârșit fărădelege *
și umblă pe căile sale.
- ⁴ Tu ai dat învățăturile tale *
ca să fie păzite cu fidelitate.
- ⁵ O, de ar fi căile mele statornice *
în a păzi orânduiri tale.
- ⁶ Atunci nu mă voi rușina *
dacă voi fi ascultat toate hotărârile tale.
- ⁷ Te voi lăuda cu inimă curată, *
cunoscând judecățile tale drepte.
- ⁸ Vreau să păstrez orânduiri tale, *
nu mă lăsa în părăsire!

Psalmul 12 (13)

Plângerea dreptului care se încrede în Domnul

*Dumnezeul speranței să vă umple de toată bucuria
(Rom 15,13).*

- ² Până când, Doamne, mă vei uita cu totul? *
Până când îți vei întoarce fața de la mine?
- ³ Până când vei pune în sufletul meu neliniști †
și mâhnire în inima mea zi de zi? *
Până când se va înălța dușmanul meu
deasupra mea? —

- ⁴ Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! *
Dă lumină ochilor mei
ca să nu mă cuprindă somnul morții;
⁵ să nu zică vrăjmașul meu: „L-am biruit!”; *
și să nu se bucure potrivnicii mei când mă clatin.
- ⁶ Eu am încredere în bunătatea ta! †
Inima mea tresaltă de bucurie pentru mântuirea ta! *
Voi cânta Domnului
pentru că m-a copleșit cu daruri.

Psalmul 13 (14)

Nebunia celor fără de lege

Unde s-a înmulțit păcatul, s-a revărsat cu prisosință harul (Rom 5,20).

- ¹ A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” †
S-au corupt, au săvârșit lucruri oribile; *
nu-i nimeni care să facă binele.
- ² Domnul din ceruri privește spre fiii oamenilor †
ca să vadă dacă este un înțelept, *
vreunul care să-l caute pe Dumnezeu.
- ³ Toți au rățăcit, s-au pervertit cu toții; †
nu-i nimeni care să facă binele, *
nu este nici măcar unul.
- ⁴ Oare nu știu toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
care devorează poporul meu cum ar mânca o pâine *
și pe Domnul nu l-au invocat?
- ⁵ Acolo vor tremura de spaimă, *
căci Dumnezeu este cu neamul celor drepti.
- ⁶ Ați râs de nădejdea celui sărman, *
dar Domnul este refugiul său.
- ⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∿. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Domnul i-a dat biruință Unsului său.

În timpul pascal: Acum s-a arătat împărăția Dumnezeului nostru și puterea Unsului său, aleluia!

Psalmul 19 (20)

Rugăciune pentru victoria regelui

Oricine va invoca numele Domnului va fi mântuit
(Fap 2,21).

- 2 Să te asculte Domnul în ziua necazului, *
să te ocrotească numele Dumnezeului lui Iacob!
- 3 Să-ți trimită ajutor din sanctuarul său *
și din Sion să te întărească!
- 4 Să-și amintească de toate jertfele tale *
și arderile tale de tot să fie bine primite!
- 5 Să-ți dea ție după inima ta *
și toate planurile tale să se împlinescă.
- 6 Ne vom bucura de mântuirea ta †
și vom înălța stindardul
în numele Dumnezeului nostru; *
să împlinescă Domnul toate cererile tale.
- 7 Acum știu că Domnul mântuiește pe unsul său, †
îi răspunde din cerul său sfânt *
cu puterea mântuitoare a drepte sale.
- 8 Unii se încred în carele de luptă și alții în caii lor, *
însă noi suntem puternici
în numele Domnului Dumnezeului nostru.

⁹ Ei s-au împiedicat și au căzut, *
iar noi ne-am ridicat în picioare
și rămânem neclintiți.

¹⁰ Doamne, mântuiește-l pe rege *
și ascultă-ne în ziua în care te vom invoca.

În Postul Mare: Ant. Domnul i-a dat biruință Unsului său.

În timpul pascal: Ant. Acum s-a arătat împărăția Dumnezeului nostru și puterea Unsului său, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

În timpul pascal: Ți-ai luat puterea în mână și ți-ai înstăpânit domnia, aleluia!

Psalmul 20 (21),2-8.14

Mulțumire pentru victoria regelui

Prin înviere a primit viața și gloria pentru vecii vecilor
(sf. Irineu).

² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!

³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.

⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.

⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi.

⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.

⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.

⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.

¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

În Postul Mare: Ant. Vom cânta și vom lăuda puterea ta, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Ți-ai luat puterea în mână și ți-ai înstăpânit domnia, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru.

În timpul pascal: Ție să-ți slujească toată făptura ta, căci tu ai zis și s-au făcut toate, aleluia!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumparați

^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!

^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetea,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile

¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

În Postul Mare: Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeuul nostru.

În timpul pascal: Ant. Ție să-ți slujească toată făptura ta, căci tu ai zis și s-au făcut toate, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul coresponzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Te iubesc, Doamne, puterea mea (T.P. aleluia).

Psalmul 17 (18),2-30

Mulțumire pentru mântuire și victorie

În ceasul acela s-a făcut cutremur mare (Ap 11,13).

I

- ² Te iubesc, Doamne, tăria mea, †
- ³ Doamne, stâncă mea, *
fortăreața mea și eliberatorul meu;
Dumnezeul meu, ajutorul meu, †
în care mi-am pus speranța, *
scutul meu, cornul mântuirii mele și scăparea mea.
- ⁴ Îl invoc pe Domnul, cel vrednic de laudă, *
și sunt eliberat de dușmanii mei.
- ⁵ M-au înconjurat legăturile morții *
și m-au îngrozit râurile picirii;

- ⁶ m-au înfășurat lanțurile infernului *
și m-au prins lațurile morții.
- ⁷ Dar, în strâmtorarea mea, l-am chemat pe Domnul *
și am strigat către Dumnezeu meu;
din lăcașul lui, el mi-a auzit glasul *
și strigătul meu a ajuns până la urechea lui.

Ant. Te iubesc, Doamne, puterea mea (T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine (T.P. aleluia).

II

- ⁸ S-a zguduit și s-a cutremurat pământul; †
temeliile munților s-au zdruncinat *
și s-au zguduit pentru că el s-a mâniat.
- ⁹ S-a ridicat fum din nările lui †
și foc mistuitor din gura lui; *
cărbuni aprinși țâșneau din el.
- ¹⁰ A aplecat cerurile și s-a coborât *
și negura era sub picioarele lui.
- ¹¹ A încălecat pe un heruvim și a zburat, *
era purtat pe aripile vântului.
- ¹² Și-a pus întunericul împrejur ca un văl, †
s-a înconjurat ca de un cort *
de ape întunecoase și de nori deși.
- ¹³ În fața strălucirii chipului său *
s-au împrăștiat norii, grindina și cărbunii de foc.
- ¹⁴ Și a tunat din cer Domnul, †
Cel Preaînalt și-a făcut auzit glasul: *
grindină și cărbuni de foc.
- ¹⁵ Și-a trimis săgețile și i-a risipit, *
a aruncat fulgere și i-a umplut de groază;
- ¹⁶ și au apărut izvoarele apelor *
și s-au descoperit temeliile lumii
la muștrarea ta, Doamne, *
la suflarea duhului mâniei tale.
- ¹⁷ A trimis din înălțime și m-a luat, *
m-a salvat din apele cele mari.

- 18 M-a mântuit de dușmanii mei puternici
și de cei care mă urăsc, *
deși erau mai tari decât mine.
- 19 M-au împresurat în ziua necazului meu, *
dar Domnul mi-a fost sprijinitor;
- 20 m-a scos la loc larg, m-a mântuit, *
pentru că și-a găsit bucuria în mine.

Ant. Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine (T.P. aleluia).

Ant. 3 Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în strălucire întunericul meu (T.P. aleluia).

III

- 21 Domnul m-a răsplătit după dreptatea mea, *
după curăția mâinilor mele îmi va da înapoi,
- 22 pentru că am păzit căile Domnului, *
n-am păcătuit depărtându-mă de Dumnezeuul meu.
- 23 Căci toate judecățile lui sunt înaintea mea *
și îndreptările lui nu le-am lăsat deoparte,
- 24 ci am fost fără prihană înaintea lui *
și m-am păzit de fărădelege.
- 25 Iar Domnul mi-a răsplătit după dreptatea mea *
și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor săi.
- 26 Cu cel credincios, tu ești credincios, *
cu omul nevinovat, ești nevinovat;
- 27 cu cel curat, ești curat, *
dar cu cel viclean, te arăți iscusit.
- 28 Căci tu mântuiești poporul celor sărmani *
și ochii celor trufași îi umilești.
- 29 Într-adevăr, tu aprinzi lumina mea, Doamne; *
Dumnezeul meu schimbă în strălucire
întunericul meu.
- 30 Prin tine înfrunt trupele dușmane *
și cu Dumnezeuul meu trec și peste ziduri.

Ant. Tu, Doamne, aprinde lumina mea; schimbă în strălucire întunericul meu (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina.

În timpul pascal: La tine, Doamne, este izvorul vieții, aleluia!

Psalmul 35 (36)

Răutatea păcătosului și bunătatea lui Dumnezeu

Cel ce mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții (In 8,12).

- ² În adâncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul, *
înaintea ochilor săi nu este frică de Dumnezeu.
- ³ Atât de mult se măgulește pe sine *
încât nu-și descoperă fărădelegea ca s-o urască.
- ⁴ Cuvintele gurii sale sunt răutate și înșelăciune, *
el refuză să înțeleagă și să facă binele.
- ⁵ La fărădelege se gândește în așternutul său, †
merge pe calea care nu este bună *
și nu urăște răul.
- ⁶ Bunătatea ta, Doamne, este până la ceruri *
și fidelitatea ta până la nori.
- ⁷ Dreptatea ta este ca munții lui Dumnezeu †
și judecățile tale sunt ca abisul cel mare. *
Tu, Doamne, ajuți oameni și animale. —

- ⁸ Cât de minunată este bunătatea ta, Dumnezeule! *
Fiii oamenilor își găsesc adăpost
la umbra aripilor tale.
- ⁹ Se satură din belșugul casei tale, *
tu îi adăpi din șuvoaiile desfătărilor tale.
- ¹⁰ Căci la tine este izvorul vieții *
și în lumina ta vom vedea lumina.
- ¹¹ Păstrează îndurarea ta peste cei care te cunosc *
și dreptatea ta peste cei curați cu inima.
- ¹² Să nu vină asupra mea piciorul celor mândri *
și mâna celor răi să nu mă izgonească.
- ¹³ Iată, au căzut făcătorii de rele, *
s-au prăbușit și nu se vor putea ridica.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina.

În timpul pascal: Ant. La tine, Doamne, este izvorul vieții, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.

În timpul pascal: Ai trimis duhul tău, Doamne, și s-au zidit, aleluia!

Cântarea *Idt 16,1-2.13-15*

Domnul, creatorul lumii, va ocroti poporul său

Ei cântă o cântare nouă (Ap 5,9).

- ¹ Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe, *
cântați Domnului meu în chimvale,
înălțați-i cântarea unui psalm nou, *
preaînălțați și invocați numele lui!
- ² Căci tu ești Dumnezeul care stingi războaiele, †
care-ți așezi tabăra în mijlocul poporului tău, *
ca să mă smulgi din mâna prigonitorilor mei.
- ¹³ Voi cânta Dumnezeului meu o cântare nouă. †
Doamne, mare ești și preamărit, *
minunat în putere și de neînving! —

- ¹⁴ Ție să-ți slujească întreaga făptură, *
căci tu ai zis și s-au făcut;
ai trimis duhul tău și s-au zidit *
și nimeni nu se poate împotrivi cuvântului tău.
- ¹⁵ Munții și mările se zbugiumă din temelii *
și stâncile se topesc ca ceara înaintea feței tale,
dar celor care se tem de tine *
le arăți îndurarea ta.

În Postul Mare: Ant. Tu, Doamne, ești mare și minuat în puterea ta.

În timpul pascal: Ant. Ai trimis duhul tău, Doamne, și s-au zidit, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie.

În timpul pascal: Dumnezeu este rege peste tot pământul; cântați-i cu măiestrie, aleluia!

Psalmul 46 (47)

Domnul, regele universului

Șade de-a dreapta Tatălui și împărăția lui nu va avea sfârșit.

- ² Toate popoarele, bateți din palme, *
aclamați-l pe Dumnezeu cu strigăte de bucurie!
- ³ Căci preaînălțat și înfricoșător este Domnul, *
mare rege peste tot pământul.
- ⁴ El a supus popoarele sub stăpânirea noastră *
și națiunile sub picioarele noastre.
- ⁵ A ales pentru noi moștenire *
mândria lui Iacob, pe care îl iubește.
- ⁶ Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie, *
Domnul se înalță în sunete de trâmbiță.
- ⁷ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați-i! *
Cântați-i regelui nostru, cântați-i!

⁸ Căci Dumnezeu este rege peste tot pământul, *
cântați-i cu măiestrie.

⁹ Dumnezeu stăpânește peste popoare, *
Dumnezeu stă pe tronul său cel sfânt.

¹⁰ Stăpânitorii popoarelor se adună *
împreună cu poporul Dumnezeului lui Abraham.
Căci ai lui Dumnezeu sunt puternicii pământului, *
el se înalță cu măreție.

În Postul Mare: Ant. Aclamați-l pe Dumnezeu cu
strigăte de bucurie.

În timpul pascal: Ant. Dumnezeu este rege peste tot
pământul; cântați-i cu măiestrie, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),9-16

II (Bet)

⁹ Cum va putea un tânăr să rămână curat pe cale? *
Numai păzind cuvintele tale.

¹⁰ Te caut din toată inima; *
nu lăsa să mă abat de la hotărârile tale.

¹¹ Păstrez în inimă cuvintele tale *
ca să nu păcătuiesc împotriva ta.

- ¹² Binecuvântat ești, Doamne, *
învăță-mă orânduirile tale.
- ¹³ Vestesc cu buzele mele *
toate judecățile tale.
- ¹⁴ Mă bucur pe calea învățăturilor tale *
mai mult decât de orice bogăție.
- ¹⁵ Meditez la poruncile tale *
și am sub ochi cărările tale.
- ¹⁶ Orânduirile tale sunt desfătarea mea *
și nu voi uita cuvântul tău.

Psalmul 16 (17)

De cei nelegiuți izbăvește-mă, Doamne!

În zilele vieții sale pământești..., Cristos a înălțat rugăciuni... și a fost ascultat (Evr 5,7).

I

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea.
- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.
- ⁴ Gura mea nu a păcătuit
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.
- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.

- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
 adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
⁹ de fața celor răi care mă prigonesc.

II

- Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
 gura lor vorbește cu aroganță.
¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
 ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
 și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
 Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
 cu mâna ta de acești morți, *
 de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
 Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
 se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
 și pentru copiii lor.
¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
 când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine mă voi teme? †

În timpul pascal: Pe acest Stăpânitor și Mântuitor l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa, aleluia!

Psalmul 26 (27)

Încrederea în Dumnezeu la vreme de primejdie

Iată locuința lui Dumnezeu împreună cu oamenii

(Ap 21,3).

I

- ¹ Domnul este lumina și mântuirea mea, *
de cine mă voi teme?
- † Domnul este apărătorul vieții mele, *
de cine mă voi înfricoșa?
- ² Când năvălesc cei răi asupra mea
ca să-mi sfâșie trupul, *
aceștia, persecutorii și dușmanii mei,
se clatină și cad.
- ³ Chiar dacă ar năvăli o armată asupra mea, *
inima mea tot nu s-ar teme;
chiar dacă s-ar dezlănțui un război împotriva mea, *
și atunci mi-aș păstra încrederea.
- ⁴ Un lucru cer de la Domnul și pe acesta îl caut: *
să locuiesc în casa Domnului
în toate zilele vieții mele,
ca să privesc frumusețea Domnului *
și să vizitez sanctuarul său.
- ⁵ El mă va ascunde în adăpostul lui în ziua nenorocirii, †
mă va adăposti în ascunzătoarea cortului său, *
mă va ridica pe o stâncă.
- ⁶ Și acum să se înalțe capul meu *
deasupra dușmanilor ce mă înconjoară,
iar eu voi jertfi în cortul lui jertfe de laudă; *
voi cânta și-l voi preamări pe Domnul.

În Postul Mare: Ant. Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine mă voi teme?

În timpul pascal: Ant. Pe acest Stăpânitor și Mântuitor l-a înălțat Dumnezeu cu dreapta sa, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Eu caut, Doamne, fața ta: nu-ți ascunde fața de la mine.

În timpul pascal: Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii, aleluia!

II

Unii, ridicându-se, dădeau mărturie falsă împotriva lui Isus (Mc 14,57).

- ⁷ Ascultă-mi, Doamne, glasul când te chem: *
îndură-te de mine și răspunde-mi!
- ⁸ Din partea ta îmi spune inima: †
„Căutați fața mea”. *
Eu caut, Doamne, fața ta.
- ⁹ Nu-ți ascunde fața de la mine, *
nu îndepărta cu mânie pe slujitorul tău;
tu ești ajutorul meu, nu mă respinge *
și nu mă abandona, Dumnezeul mântuirii mele.
- ¹⁰ Chiar tatăl meu și mama mea m-au părăsit, *
dar Domnul m-a primit la sine.
- ¹¹ Arată-mi, Doamne, calea ta, *
călăuzește-mă pe calea cea dreaptă
din cauza dușmanilor mei.
- ¹² Nu mă lăsa pradă dușmanilor mei, †
căci s-au ridicat împotriva mea martori mincinoși *
care nu respiră decât violența!
- ¹³ Cred că voi vedea bunătățile Domnului *
pe pământul celor vii.
- ¹⁴ Așteaptă-l pe Domnul, fii tare, *
îmbărbătează-ți inima și nădăjduiește în Domnul.

În Postul Mare: **Ant.** Eu caut, Doamne, fața ta: nu-ți ascunde fața de la mine.

În timpul pascal: **Ant.** Cred că voi vedea bunătățile Domnului pe pământul celor vii, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

În timpul pascal: De la el și prin el și în el sunt toate. Lui să-i fie slavă în veci, aleluia!

Cântarea Cf. Col 1,12-20

Cristos, primul născut între toate creaturile și primul născut dintre cei morți

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.

²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

În Postul Mare: Ant. El este primul născut între toate
creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

În timpul pascal: Ant. De la el și prin el și în el sunt
toate. Lui să-i fie slavă în veci, aléluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el (T.P. aleluia).

Psalmul 17 (18),31-51

Mulțumire

Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră? (Rom 8,31).

IV

- ³¹ Calea lui Dumnezeu este desăvârșită. †
Cuvântul Domnului este lămurit în foc, *
el este scut pentru toți cei care speră în el.
- ³² Cine este Dumnezeu în afară de Domnul? *
Sau cine e stâncă în afară de Dumnezeul nostru?
- ³³ Dumnezeu mă încinge cu tărie *
și face desăvârșită calea mea,

- 34 el face picioarele mele ca ale cerbului *
și mă așază pe înălțimi;
35 el învață mâinile mele la război *
și brațele mele întind arcul de aramă.

Ant. Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el (T.P. aleluia).

Ant. 2 Dreapta ta, Doamne, mă sprijină (T.P. aleluia).

V

- 36 Tu mi-ai dat scutul mântuirii tale, †
dreapta ta mă sprijină *
și bunăvoința ta m-a ajutat să cresc.
37 Ai lărgit calea sub pașii mei *
și nu s-au clătinat gleznele mele.
38 Îi voi urmări pe dușmani și îi voi prinde *
și nu mă voi întoarce până nu-i voi nimici.
39 Îi voi lovi și nu vor mai putea să se ridice, *
se vor prăbuși sub picioarele mele.
40 M-ai încins cu tărie pentru luptă, *
i-ai răpus pe potrivnicii mei înaintea mea.
41 Pe dușmanii mei i-ai pus pe fugă *
și pe cei ce mă urăsc i-ai risipit.
42 Au strigat, dar nu era nimeni ca să îi salveze, *
au strigat către Domnul, dar nu le-a dat răspuns.
43 I-am zdrobit ca pulberea în bătaia vântului, *
ca pe noroiul din ulițe i-am călcat.
44 Tu m-ai scăpat de răzvrătirea poporului, *
m-ai așezat în fruntea neamurilor.
Un popor pe care nu-l cunoșteam
a ajuns să mă slujească; †
45 cu luare-aminte îmi dau ascultare, *
fiii străinilor mă lingușesc;
46 fiii străinilor și-au pierdut vлага: *
ies tremurând din locurile lor de refugiu.

Ant. Dreapta ta, Doamne, mă sprijină (T.P. aleluia).

Ant. 3 Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul mântuirii mele (T.P. aleluia).

VI

- ⁴⁷ Viu este Domnul și binecuvântată este stânca mea *
și preainălțat este Dumnezeuul mântuirii mele!
- ⁴⁸ Dumnezeu este cel care îmi dă revanșa *
și îmi supune popoarele;
- ⁴⁹ el mă eliberează de dușmanii mei înfuriați. †
Tu mă înalți mai presus de dușmanii mei, *
tu mă mântuiești de omul violent.
- ⁵⁰ De aceea, Doamne,
te voi preamări înaintea popoarelor *
și numele tău în psalmi îl voi cânta.
- ⁵¹ El dă mari izbânzi regelui său, †
își arată bunăvoința față de unsul său, *
față de David și urmașii lui pe veci.

Ant. Viu este Domnul! Preamărit să fie Dumnezeuul mântuirii mele (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Treziți-vă harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

În timpul pascal: Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, aleluia!

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mahnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

- ² Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, *
pentru că la tine îmi află refugiul sufletul meu;
și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- ³ Strig către Dumnezeul cel preaînalt, *
către Dumnezeul care îmi face binele:
- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.
- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
care-i sfâșie pe fiii oamenilor;
dinții lor sunt sulițe și săgeți, *
iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
și au încovoiat sufletul meu.
Au săpat în fața mea o groapă, *
dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
Trezește-te, gloria mea! †
Treziți-vă, harpă și alăută; *
vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!

În Postul Marc: Ant. Treziți-vă harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.

În timpul pascal: Ant. Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele, spune Domnul.

În timpul pascal: Domnul a răscumpărat poporul său, aleluia!

Cântarea

Ier 31,10-14

Bucuria poporului eliberat

Isus trebuia să moară... pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu (In 11,51-52).

- ¹⁰ Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului, *
vestiți-l în insulele îndepărtate și spuneți:
„Cel care l-a împrăștiat pe Israel, tot el îl va aduna *
și-l va păzi așa cum păstorul își păzește turma”.
- ¹¹ Căci Domnul l-a răscumpărat pe Iacob, *
l-a eliberat din mâna celui mai puternic.
- ¹² Ei vor veni și îl vor lăuda pe Muntele Sionului *
și se vor aduna din toate părțile
spre bunătățile Domnului,
spre grâu, spre vin și untdelemn, *
spre miei și spre viței,
și vor fi sufletele lor ca o grădină bine udată, *
și nu vor mai duce lipsă de nimic.
- ¹³ Atunci fecioara se va prinde cu veselie în horă, *
se vor bucura tinerii și bătrânii împreună.
„Voi schimba jalea lor în bucurie, *
îi voi mângâia și-i voi înveseli după necazul lor.
- ¹⁴ Voi îmbăta sufletele preoților de belșug *
și poporul meu se va îndestula din bunătățile mele”.

În Postul Mare: Ant. Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele, spune Domnul.

În timpul pascal: Ant. Domnul a răscumpărat poporul său, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Mare este Domnul și vrednic de toată lauda, în cetatea Dumnezeului nostru. †

În timpul pascal: Acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru în veci, aleluia!

Psalmul 47 (48)

Aducere de mulțumire pentru mântuirea poporului

M-a răpit în duh pe un munte înalt... și mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul (Ap 21,10).

² Mare este Domnul și vrednic de toată lauda *
în cetatea Dumnezeului nostru.

³ † Muntele său cel sfânt
este cea mai frumoasă înălțime, *
bucuria întregului pământ.
Muntele Sion, în partea de miazănoapte, *

⁴ Dumnezeu, în palatele sale, *
este cunoscut ca un loc de refugiu.

⁵ Căci iată, regii s-au aliat, *
au înaintat împreună;

⁶ dar abia au văzut și au rămas înmărmuriți, *
cuprinși de groază, au luat-o la fugă.

⁷ I-a apucat tremuratul acolo, *
dureri ca ale celei ce naște.

⁸ A fost ca vântul de la răsărit, *
care sfărâmă corăbiile din Tarșiș.

⁹ Tot ce auzisem, așa am văzut
în cetatea Domnului oștirilor, †
în cetatea Dumnezeului nostru; *
Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna.

¹⁰ Ne amintim de bunătatea ta, Dumnezeule, *
în mijlocul templului tău.

¹¹ Ca și numele tău, Dumnezeule, †
slava ta se întinde până la marginile pământului; *
dreapta ta este plină de dreptate.

- ¹² Să se veselească Muntele Sionului †
și să tresalte de bucurie fiicele lui Iuda *
pentru judecățile tale!
- ¹³ Cutreierați Sionul, mergeți împrejurul lui, *
numărați turnurile sale;
- ¹⁴ admirați zidurile sale, †
cercetați-i palatele, *
ca să povestiți generațiilor viitoare:
- ¹⁵ pentru că acesta este Dumnezeu, Dumnezeul nostru †
în veci și în vecii vecilor, *
el ne va călăuzi până dincolo de moarte.

În Postul Mare: Ant. Mare este Domnul și vrednic
de toată lauda, în cetatea Dumnezeului nostru.

În timpul pascal: Ant. Acesta este Dumnezeu, Dum-
nezeul nostru în veci, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),17-24

III (Ghimel)

- ¹⁷ Fă bine slujitorului tău, ca să rămân în viață *
și să păzesc cuvântul tău.

- 18 Deschide-mi ochii ca să văd *
minunățiile legii tale!
- 19 Eu sunt străin pe pământ: *
să nu ascunzi de mine poruncile tale!
- 20 Sufletul meu se consumă într-una *
de dorul judecăților tale.
- 21 Tu îi mustri pe cei mândri, pe cei blestemați *
care se abat de la hotărârile tale.
- 22 Ia de la mine ocară și defăimarea, *
căci am păzit învățăturile tale.
- 23 Chiar dacă cei puternici se pun împotriva mea, *
totuși slujitorul tău se gândește la orânduirile tale.
- 24 Învățăturile tale sunt desfătarea mea, *
îndreptările tale sunt sfătuitoarii mei.

Psalmul 24 (25)

Rugăciune pentru iertare și mântuire

Speranța nu înșală (Rom 5,5).

I

- 1 Către tine, Doamne, înalț sufletul meu, *
- 2 Dumnezeuul meu, mă încred în tine;
să nu fiu făcut de rușine, *
ca să nu râdă de mine dușmanii mei.
- 3 Toți cei care se încred în tine *
nu vor fi făcuți de rușine.
Vor fi făcuți de rușine *
cei care te trădează pentru lucruri de nimic.
- 4 Fă-mi cunoscute, Doamne, căile tale, *
și învață-mă cărările tale.
- 5 Călăuzește-mă în adevărul tău și învață-mă, †
căci tu ești Dumnezeuul mântuirii mele *
și pe tine te-am așteptat ziua întregă.
- 6 Amintește-ți, Doamne, de îndurările tale †
și de faptele milostivirii tale, *
căci ele sunt veșnice.

- ⁷ Nu-ți aduce aminte de păcatele tinereții mele *
și de fărădelegile mele;
adu-ți aminte de mine în îndurarea ta, *
pentru bunătatea ta, Doamne.
- ⁸ Domnul este bun și drept, *
el arată păcătoșilor calea;
- ⁹ îi face pe cei săraci să umble după dreptate, *
îi învață pe cei smeriți căile sale.
- ¹⁰ Toate căile Domnului sunt adevăr și îndurare*
pentru cei ce păzesc legământul și legile sale.
- ¹¹ Pentru numele tău, Doamne, *
iartă-mi păcatul meu pentru că este mare.

II

- ¹² Cine este omul care se teme de Domnul? *
Lui îi arată calea pe care s-o aleagă.
- ¹³ Sufletul lui va locui în fericire *
și urmașii lui vor moșteni pământul.
- ¹⁴ Domnul descoperă taina sa celor care se tem de el *
și îi învață legământul său.
- ¹⁵ Ochii mei sunt pururea spre Domnul, *
căci el scoate din laț picioarele mele.
- ¹⁶ Întoarce-te spre mine și arată-ți îndurarea, *
căci sunt singur și nefericit.
- ¹⁷ Eliberează de neliniște inima mea, *
scoate-mă din necazurile mele.
- ¹⁸ Privește la umilirea și la truda mea *
și iartă-mi toate păcatele.
- ¹⁹ Vezi că dușmanii mei se înmulțesc *
și cu ură înverșunată mă urăsc.
- ²⁰ Păzește sufletul meu și mântuiește-mă; *
să nu fiu făcut de rușine
pentru că mi-am pus speranța în tine.
- ²¹ Nevinovăția și dreptatea să mă ocrotească *
pentru că am sperat în tine.
- ²² Eliberează-l, Dumnezeuule, pe Israel *
din toate strâmtorările sale.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat; în veac te voi preamări.

În timpul pascal: Tu ai schimbat în bucurie plânsul meu, aleluia!

Psalmul 29 (30)

Recunoștință pentru salvarea de la moarte

Cristos mulțumește Tatălui după învierea sa glorioasă
(Cassiodor).

- ² Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat *
și n-ai lăsat pe vrăjmașii mei să râdă de mine.
- ³ Doamne, Dumnezeul meu, eu am strigat către tine *
și tu m-ai vindecat.
- ⁴ Doamne, tu mi-ai scos sufletul din locuința morților, *
tu mi-ai dat viață ca să nu cobor în mormânt.
- ⁵ Cântați Domnului, voi, credincioșii lui, *
preamăriți memoria sfințeniei sale!
- ⁶ Căci mânia lui ține o clipă, *
dar îndurarea lui ține toată viața.
Seara intră în casă plânsul *
iar dimineața, bucuria.
- ⁷ Iar eu, în bunăstarea mea, am zis: *
„Nu mă voi clătina în veac!”

- ⁸ Doamne, în bunăvoința ta,
m-ai așezat pe un munte puternic; †
dar când ți-ai întors fața de la mine, *
am fost cuprins de spaimă.
- ⁹ Către tine, Doamne, am început să strig *
și de la Dumnezeuul meu am cerut îndurare.
- ¹⁰ Ce câștig ai avea din sângele meu, *
de-aș coborî în adâncuri?
Oare te va lăuda țărâna *
și va vesti adevărul tău?
- ¹¹ Ascultă-mă, Doamne, ai milă de mine! *
Doamne, fii tu ajutorul meu!
- ¹² Tu ai schimbat plânsul meu în dans, †
mi-ai sfâșiat haina de pocăință *
și m-ai încins cu bucurie,
- ¹³ pentru ca sufletul meu să-ți cânte fără încetare. *
Doamne, Dumnezeuul meu, în veci te voi preamări!
- În Postul Mare: Ant. Am strigat către tine, Doamne,
și m-ai vindecat; în veac te voi preamări.
- În timpul pascal: Ant. Tu ai schimbat în bucurie plân-
sul meu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Fericit este omul căruia Domnul nu-i
ia în seamă păcatul.

În timpul pascal: Am fost împăcați cu Dumnezeu
prin moartea Fiului său, aleluia!

Psalmul 31 (32)

Fericit cel căruia i s-au iertat fărădelegile

*David îl numește fericit pe omul căruia Dumnezeu îi
dă justificarea fără fapte (Rom 4,6).*

- ¹ Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea, *
căruia i s-a acoperit păcatul!
- ² Fericit este omul
căruia Domnul nu-i ia în seamă greșeala *
și în sufletul căruia nu este prefăcătorie. —

- ³ Câtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele *
și gemeam ziua întreagă.
- ⁴ Zi și noapte apăsa peste mine mâna ta, *
vlaga mi se usca în dogoarea verii.
- ⁵ Eu ți-am mărturisit păcatul meu, *
nu ți-am ascuns fărădelegea mea.
Am zis: „Voi mărturisi Domnului fărădelegile mele”. *
Și tu ai iertat vinovăția păcatului meu.
- ⁶ De aceea te roagă orice credincios *
în timpul strâmtorării.
Chiar de s-ar dezlănțui potop de ape, *
la el nu vor ajunge.
- ⁷ Tu ești pentru mine un loc de scăpare, †
tu mă scoți din strâmtorare, *
mă înconjori cu cântări de bucurie pentru eliberare.
- ⁸ Îți voi da înțelepciune †
și îți voi arăta calea pe care să mergi; *
voi aținti ochii mei asupra ta.
- ⁹ Nu fiți asemenea calului și catârului,
lipsiți de pricepere, *
ale căror fălci le strângi cu zăbală și frâu,
altfel nu vin după tine.
- ¹⁰ De multe dureri are parte cel rău, *
dar pe cel care nădăjduiește în Domnul
îndurarea îl va înconjura.
- ¹¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul și veseliți-vă! *
Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima.

În Postul Mare: Ant. Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul.

În timpul pascal: Ant. Am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

În timpul pascal: Cine este ca tine printre cei puternici, Doamne, cine este asemenea ție, minunat în sfințenie? Aleluia!

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- 11,17 **Îți mulțumim ție, ***
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- 18 **Și s-au mâniat neamurile, ***
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- 12,10b **A venit acum mântuirea și puterea**
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- 11 **Iar ei l-au învins prin sângele Mielului ***
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- 12a **De aceea, bucurați-vă, cerurilor, ***
și voi, care locuiți în ele!

În Postul Mare: Ant. Domnul i-a dat puterea, și
cinstea, și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

În timpul pascal: Ant. Cine este ca tine printre cei
puternici, Doamne, cine este asemenea ție, minunat în
sfințenie? Aleluia!

Lectura scurtă, sponsoriul, antifona la *Magnificat*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - I

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu
(T.P. aleluia).

Psalmul 34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28

Domnul mântuiește în timp de prigoană

S-au adunat... și s-au sfătuit ca să-l prindă pe Isus și să-lucidă (Mt 26,3.4).

I

- ¹ Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă, *
luptă tu cu cei ce luptă împotriva mea!
- ² Apucă scutul și pavăza *
și ridică-te în ajutorul meu!
- ^{3c} Spune sufletului meu: *
„Eu sunt mântuirea ta”.
- ⁹ Iar sufletul meu va tresălta în Domnul, *
se va desfăta de mântuirea lui.

- ¹⁰ Toate oasele mele vor zice: *
 „Cine e ca tine, Doamne?
 Tu, care mântuiești pe cel sărman
 de mâna celor mai puternici decât el, *
 pe cel sărac și lipsit de cei ce-l jefuiesc”.
- ¹¹ S-au ridicat martori mincinoși, *
 care mă întrebă de lucruri pe care nu le știu;
- ¹² ei mă răsplătesc cu rău în loc de bine, *
 sufletul meu e cuprins de dezolare.

Ant. Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu (T.P. aleluia).

Ant. 2 Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne (T.P. aleluia).

II

- ¹³ Iar eu, când ei erau bolnavi,
 mă îmbrăcam în sac, †
 îmi smream sufletul cu post *
 și în inima mea mă rugam pentru ei neîncetat.
- ¹⁴ Mă zbăteam ca pentru un prieten al meu,
 ca pentru un frate, †
 ca și cum mi-aș fi jelit mama, *
 așa eram zdrobit de durere.
- ¹⁵ Dar ei se bucură când mă clatin; †
 se adună, se strâng împotriva mea
 ca să mă lovească, și eu nu știam; *
 ca să mă sfâșie fără încetare,
- ¹⁶ mă ispitesc, mă batjocoresc în fel și chip, *
 scrâșnesc din dinți împotriva mea.

Ant. Judecă-mi dreptatea și apără-mă, căci ești puternic, Doamne (T.P. aleluia).

Ant. 3 Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta (T.P. aleluia).

III

- ¹⁷ Doamne, cât vei mai privi? †
 Scapă sufletul meu de răutatea lor, *
 de puii de leu, pe mine, cel părăsit!

- 18 Te voi preamări în adunarea cea mare, *
în mijlocul unui popor puternic te voi lăuda.
- 19 Să nu râdă de mine dușmanii mei mincinoși, *
nici să facă semne cu ochiul
cei care mă urăsc fără motiv!
- 22 Tu ai văzut, Doamne. Nu sta în tăcere! *
Doamne, nu te îndepărta de mine!
- 23 Ia aminte și ridică-te la judecata mea, *
Dumnezeul meu și Domnul meu,
în apărarea cauzei mele!
- 27 Să tresalte de veselie și să se bucure *
cei care voiesc dreptatea mea,
să spună pururi: †
„Preainălțat fie Domnul, *
cel care vrea pacea slujitorului său”.
- 28 Și limba mea va vesti dreptatea ta *
și voi cânta lauda ta ziua întregă.

Ant. Limba mea va vesti ziua întregă dreptatea ta
(T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul coresponzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Doamne, vei primi jertfa de împăcare
pe altarul tău.

În timpul pascal: Adu-ți aminte de mine, Doamne
Dumnezeule, când vei veni în împărăția ta, aleluia!

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeuule

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuțit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropște-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeuule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

În Postul Mare: Ant. Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău.

În timpul pascal: Ant. Adu-ți aminte de mine, Doamne Dumnezeule, când vei veni în împărăția ta, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Va fi îndreptățită și se va lăuda în Domnul toată seminția lui Israel.

În timpul pascal: Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns, Dumnezeul lui Israel, mântuitorul, aleluia! †

Cântarea

Is 45,15-25

Toate neamurile să se întoarcă la Domnul

În numele lui Isus să se plece tot genunchiul (Fil 2,10).

- ¹⁵ Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns, *
Dumnezeul lui Israel, mântuitorul.
- ¹⁶ † Au fost făcuți de rușine și umiliți cu toții, *
au plecat rușinați toți făuritorii de idoli.
- ¹⁷ Israel însă a fost mântuit de Domnul
cu o mântuire veșnică; *
nu veți fi rușinați și nici umiliți în vecii vecilor. —

- 18 Căci așa vorbește Domnul, †
cel care a făcut cerurile, *
el, Dumnezeu, care a plăsmuit și a făcut pământul,
el l-a întemeiat;
nu l-a creat ca să fie pustiu, †
ci l-a format ca să fie locuit: *
„Eu sunt Domnul, și nu este altul!
- 19 Nu am vorbit în ascuns, *
în vreun colț întunecat al pământului;
nu am spus seminției lui Iacob:
«În zadar mă căutați!» *
Eu sunt Domnul care spun adevărul
și vestesc cele drepte.
- 20 Adunați-vă, veniți, apropiați-vă toți împreună, *
voi, cei salvați dintre neamuri.
Nu au nici o pricepere cei care poartă un idol de lemn *
și se roagă unui zeu care nu poate mântui.
- 21 Vestiți și veniți și sfătuiți-vă împreună: *
cine a făcut să se audă acestea de atunci
și le-a prevestit de la început?
Oare nu eu, Domnul? †
Nu este alt dumnezeu afară de mine, *
nu este alt dumnezeu drept și mântuitor!
- 22 Întoarceți-vă la mine și veți fi mântuiți,
toate marginile pământului, *
căci eu sunt Dumnezeu și nu este altul.
- 23 M-am jurat pe mine însumi, †
din gura mea a ieșit dreptatea, *
cuvânt care nu se va întoarce:
în fața mea se va pleca tot genunchiul *
și pe mine se va jura orice limbă”.
- 24 Se va spune: *
„Numai în Domnul este dreptatea și tăria!”
Către el vor veni și vor fi făcuți de rușine *
toți cei care îi stau împotriva.
- 25 Va fi îndreptățită și se va lauda în Domnul *
toată seminția lui Israel.

În Postul Mare: Ant. Va fi îndreptătită și se va lăuda în Domnul toată seminția lui Israel.

În timpul pascal: Ant. Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns, Dumnezeul lui Israel, mântuitorul, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

În timpul pascal: Slujiți Domnului cu veselie, aleluia!

Când următorul psalm s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul le poruncește celor răscumpărați să cânte cântare de biruință (sf. Atanasiu).

- ¹ Strigați de bucurie către Domnul, *
toți locuitorii pământului,
- ² slujiți Domnului cu bucurie, *
veniți înaintea lui cu cântece de veselie.
- ³ Să știți că Domnul este Dumnezeu! †
El ne-a făcut, ai lui suntem, *
poporul lui și turma pășunii sale.
- ⁴ Intrați pe porțile lui cu imnuri de mulțumire, †
intrați cântând în casa lui! *
Aduceți mulțumire și binecuvântați numele lui,
- ⁵ căci Domnul este bun, †
îndurarea lui ține pe vecie, *
și adevărul lui, din generație în generație.

În Postul Mare: Ant. Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie.

În timpul pascal: Ant. Slujiți Domnului cu veselie, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),25-32

IV (Dalet)

- 25 S-a lipit de țărână sufletul meu: *
fă-mă să trăiesc după cuvântul tău.
- 26 Eu îți fac cunoscute cărările mele și tu mă ascuți: *
învață-mă îndreptările tale.
- 27 Fă-mă să înțeleg calea învățăturilor tale *
și voi cugeta la lucrările tale minunate.
- 28 Îmi plânge sufletul de supărare: *
ridică-mă, după cuvântul tău.
- 29 Ține departe de mine calea minciunii *
și dăruiește-mi legea ta.
- 30 Am ales calea adevărului, *
mi-am propus să urmez hotărârile tale.
- 31 Am aderat la învățăturile tale, Doamne, *
să nu mă faci de rușine.
- 32 Alerg pe calea poruncilor tale, *
pentru că ai lărgit inima mea.

Psalmul 25 (26)

Încrederea și rugăciunea celui nevinovat

Dumnezeu ne-a ales în Cristos ca să fim sfinți și fără prihană (Ef 1,4).

- ¹ Fă-mi dreptate, Doamne, *
căci eu am umblat în nevinovăție.
În Domnul mi-am pus încrederea *
și nu mă voi clătina.
- ² Cercetează-mă, Doamne, și pune-mă la încercare, *
verifică în foc răunchii mei și inima mea,
- ³ căci bunătatea ta este înaintea ochilor mei *
și umblu în adevărul tău.
- ⁴ Nu am stat împreună cu cei care iubesc vanitatea *
și nu voi intra printre cei fățarnici.
- ⁵ Am urât adunarea răufăcătorilor *
și nu voi șede împreună cu cei fără de lege.
- ⁶ Îmi voi spăla mâinile în nevinovăție *
și voi înconjura altarul tău, Doamne,
- ⁷ ca să fac să răsune cântarea de mulțumire *
și să istorisesc toate faptele tale minunate.
- ⁸ Doamne, iubesc frumusețea casei tale, *
locul în care locuiește mărirea ta.
- ⁹ Să nu iei sufletul meu laolaltă cu cel al păcătoșilor *
și viața mea cu cea a vărsătorilor de sânge,
- ¹⁰ în mâinile cărora este nelegiuire *
și a căror dreaptă este plină de mită.
- ¹¹ Dar eu umblu în nevinovăția mea, *
mântuiește-mă și îndură-te de mine.
- ¹² Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă; *
în adunări îl voi binecuvânta pe Domnul.

Psalmul 27 (28),1-3.6-9

Implorare și aducere de mulțumire

Tată, îți mulțumesc că m-ai ascultat (In 11,41).

- ¹ Către tine strig, Doamne, *
Dumnezeul meu, să nu rămâi tăcut în fața mea,
căci de vei tăcea față de mine, *
voi fi asemenea cu cei care coboară în groapă.
- ² Ascultă glasul rugăciunii mele,
când strig către tine, *
când îmi ridic mâinile spre templul tău cel sfânt.

- ³ Nu mă pune laolaltă cu cei păcătoși
și cu făptuitorii de rele: †
ei vorbesc de pace cu semenii lor, *
pe când inima lor e plină de răutate.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
pentru că a ascultat glasul rugăciunii mele.
- ⁷ Domnul este tăria și scutul meu, *
în el și-a pus încrederea inima mea.
El m-a ajutat
și, de aceea, inima îmi este plină de veselie *
și îi aduc mulțumiri prin cântările mele.
- ⁸ Domnul este tăria poporului său, *
el este cetate de scăpare pentru unsul său.
- ⁹ Mântuiește, Doamne, poporul tău, †
binecuvântează moștenirea ta, *
fii păstorul și sprijinitorul lui în veci.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Vindecă, Doamne, sufletul meu,
căci am păcătuit împotriva ta.

În timpul pascal: Cristos pentru noi s-a făcut sărac,
pentru ca noi să fim bogați, aleluia!

Psalmul 40 (41)

Rugăciunea unui bolnav

Unul dintre voi, care mănâncă împreună cu mine, mă va trăda (Mc 14,18).

- ² Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman, *
căci Domnul îl salvează în ziua nenorocirii.
- ³ Domnul îl păzește și îl ține în viață, †
îl face fericit pe pământ *
și nu-l lasă la bunul plac al vrăjmașilor săi.
- ⁴ Domnul îl întărește pe patul de suferință, *
tu îi vei schimba așternutul în timpul bolii sale.
- ⁵ Eu strig: „Doamne, ai milă de mine, *
vindecă-mi sufletul, căci am păcăuit împotriva ta”.
- ⁶ Vrăjmașii vorbesc rele împotriva mea: *
„Când oare va muri și va pieri numele lui?”
- ⁷ Dacă vine cineva să mă vadă, spune minciuni †
și inima lui adună răutate, *
apoi, ieșind afară, vorbește de rău.
- ⁸ Se sfătuiesc în șoaptă toți cei ce mă urăsc, *
cugetă împotriva mea cele rele:
- ⁹ „O boală nemiloasă a venit peste el. *
El zace și nu se va mai putea scula”.
- ¹⁰ Chiar și prietenul apropiat în care mă încredeam †
și care mânca pâinea mea *
a ridicat împotriva mea călcâiul.
- ¹¹ Dar tu, Doamne, îndură-te de mine, *
ridică-mă și le voi da răsplată.
- ¹² Prin aceasta voi cunoaște că mă iubești, *
dacă dușmanul meu nu râde de mine.
- ¹³ Dar pe mine mă ocrotești pentru nevinovăția mea *
și mă faci să stau în fața ta de-a pururi.
- ¹⁴ Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul lui Israel, *
din veci în veci. Amin! Amin!

În Postul Mare: Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu,
căci am păcăuit împotriva ta.

În timpul pascal: Ant. Cristos pentru noi s-a făcut sărac, pentru ca noi să fim bogați, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeu lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

În timpul pascal: Năvălirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 45 (46)

Dumnezeu, scăparea și tăria noastră

Îi vor pune numele Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu-cu-noi” (Mt 1,23).

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
chiar dacă s-ar zgudui pământul *
și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbuciumă, †
împărățiile se clatină. *
El și-a ridicat glasul și pământul se topește de groază.
- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
El face să înceteze războaiele
până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea, *
iar scuturile le arde în foc.

- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
cu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

În Postul Mare: Ant. Domnul oștirilor este cu noi,
Dumnezeul lui Iacob este un turn de scăpare pentru noi.

În timpul pascal: Ant. Năvălirile râului veselesc cetatea lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Toate popoarele vor veni și te vor adora, Doamne.

În timpul pascal: Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa, aleluia!

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

În Postul Mare: Ant. Toate popoarele vor veni și te vor adora, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - I

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Cântați Domnului, amintiți-vă de minunile pe care le-a făcut (T.P. aleluia).

Psalmul 104 (105)

Domnul este credincios făgăduințelor sale

Apostolii arată neamurilor faptele minunate ale lui Dumnezeu când a venit la noi (sf. Atanasiu).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, preamăriți numele lui! *
Faceți cunoscute printre popoare
faptele sale minunate!
- ² Cântați-i, cântați imnuri de bucurie! *
Meditați la toate minunile sale!
- ³ Lăudați-vă cu numele lui cel sfânt! *
Să se bucure inima
celor care îl caută pe Domnul! —

- ⁴ Alergați la Domnul și la ajutorul lui, *
căutați întotdeauna fața lui!
- ⁵ Aduceți-vă aminte de semnele minunate
pe care le-a făcut, *
de minunile sale și de judecățile gurii lui.
- ⁶ Voi, urmașii lui Abraham, slujitorul lui, *
voi, copiii lui Iacob, alesul lui,
- ⁷ el, Domnul, este Dumnezeu nostru; *
hotărârile lui sunt lege pentru tot pământul.
- ⁸ El își aduce aminte întotdeauna de legământul său, *
de cuvântul pe care l-a dat pentru mii de generații,
- ⁹ de promisiunea făcută lui Abraham, *
de jurământul pe care l-a făcut lui Isaac
- ¹⁰ și pe care l-a făcut lege pentru Iacob, *
legământ veșnic pentru Israel,
- ¹¹ zicând: „Ție îți dau pământul Canaanului, *
partea ta de moștenire”.
- ¹² Pe când erau în număr mic, *
puțini și străini acolo
- ¹³ și mergeau de la un neam la altul, *
dintr-un regat la un alt popor,
- ¹⁴ nu a îngăduit nimănui să-i asuprească *
și de dragul lor a pedepsit și regi:
- ¹⁵ „Nū vă atingeți de cei unși ai mei *
și nu le faceți rău profetilor mei!”

Ant. Cântați Domnului, amintiți-vă de minunile pe care le-a făcut (T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul nu l-a părăsit pe dreptul vândut, ci l-a scăpat din mâinile păcătoșilor (T.P. aleluia).

II

- ¹⁶ Domnul a trimis foamete asupra țării *
și i-a lăsat fără hrană.
- ¹⁷ A trimis înaintea lor un bărbat, pe Iosif, *
care a fost vândut ca sclav.
- ¹⁸ I-au strâns picioarele în obezi, *
i-au pus lanțuri la gât,

- 19 până când profeția lui s-a împlinit, *
 până când cuvântul Domnului i-a dat dreptate.
 20 Atunci regele a trimis să-i scoată lanțurile *
 și stăpânitorul popoarelor l-a eliberat;
 21 l-a pus stăpân peste casa lui *
 și mai-mare peste toată bogăția lui,
 22 ca să-i instruiască pe principii săi după inima lui, *
 să-i învețe înțelepciunea pe bătrânii lui.

Ant. Domnul nu l-a părăsit pe dreptul vândut, ci l-a scăpat din mâinile păcătoșilor (T.P. aleluia).

Ant. 3 Domnul și-a amintit de cuvântul său cel sfânt și l-a scos pe poporul său cu veselie (T.P. aleluia).

III

- 23 Și a intrat Israel în Egipt, *
 și Iacob a locuit în pământul lui Ham.
 24 Și poporul său a crescut foarte mult, *
 l-a făcut mai puternic decât dușmanii lui.
 25 Acestora le-a schimbat inima †
 și au urât poporul lui, *
 s-au purtat mișelește cu slujitorii săi.
 26 L-a trimis pe slujitorul său Moise *
 și pe Aron, pe care și l-a ales;
 27 a făcut prin ei semne minunate, *
 a săvârșit minuni în țara lui Ham.
 28 A trimis întuneric și s-a făcut beznă, *
 dar n-au luat seama la cuvintele lui.
 29 Le-a prefăcut apele în sânge *
 și a ucis peștii lor.
 30 Țara lor a forfôtit de broaște *
 până la locuințele regilor ei.
 31 El a poruncit și au venit roiuri de muște *
 și țânțari în toată țara lor.
 32 În loc de ploaie le-a dat grindină, *
 flăcări de foc în ținutul lor.
 33 A lovit viile și smochinii lor *
 și a sfărâmat copacii din hotarele lor. —

- 34 El a poruncit și au venit lăcuste *
și omizi fără număr.
- 35 Și au mâncat toată iarba de pe pământul lor *
și au mistuit roadele câmpului.
- 36 Au lovit pe toți întâii-născuți din țara lor, *
toată pârga puterii lor.
- 37 I-a scos pe ei încărcăți cu argint și aur, *
și nu se afla nici un infirm în triburile lor.
- 38 S-a bucurat Egiptul la plecarea lor, *
căci căzuse spaimă asupra lor.
- 39 A întins un nor ca să-i ocrotească *
și un foc să le lumineze noaptea.
- 40 Au cerut și le-a trimis prepelițe *
și i-a săturat cu pâine din ceruri.
- 41 A deschis stânca și au izvorât ape *
care s-au revărsat ca un râu în pământ uscat,
- 42 pentru că și-a adus aminte de cuvântul său cel sfânt *
dat lui Abraham, slujitorul său.
- 43 L-a scos pe poporul său cu veselie, *
pe aleșii săi în mijlocul strigătelor de bucurie.
- 44 Și le-a dat lor pământurile națiunilor *
și au pus stăpânire pe rodul muncii popoarelor,
- 45 ca să păzească poruncile lui *
și să țină legile lui.

Ant. Domnul și-a amintit de cuvântul său cel sfânt și
l-a scos pe poporul său cu veselie (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul coresponzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Din zori, Doamne, se îndreaptă ochii mei spre tine.

În timpul pascal: După îndurarea ta dă-mi viață, Doamne, aleluia!

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Qof)

- ¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- ¹⁴⁶ Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- ¹⁴⁷ O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- ¹⁴⁸ Îmi deschid ochii înaintea de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- ¹⁴⁹ Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- ¹⁵⁰ Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- ¹⁵¹ Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- ¹⁵² De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

În Postul Mare: Ant. Din zori, Doamne, se îndreaptă ochii mei spre tine.

În timpul pascal: Ant. După îndurarea ta dă-mi viață, Doamne, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit mântuirea mea.

În timpul pascal: Cei care au biruit cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, aleluia!

Cântarea Ex 15,1-4a.8-13.17-18

Imnul victoriei după trecerea Mării Roșii

Cei care au învins fiara cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu (cf. Ap 15,2-3).

- ^{1b} Să cântăm Domnului,
căci strălucită este biruința sa: *
a aruncat în mare calul și călărețul.
- ² Domnul este puterea și tăria mea: *
el a devenit mântuirea mea,
el este Dumnezeuul meu, pe el îl voi cinsti; *
el este Dumnezeuul părinților mei,
pe el îl voi preamări.
- ³ Domnul este un luptător viteaz;
numele lui este Domnul. *
- ^{4a} A aruncat în mare carele și oștirea lui faraon.
- ⁸ La suflarea nărilor tale, apele s-au strâns grămadă, †
valurile s-au ridicat asemenea unui dig, *
abisurile s-au întărit în adâncurile mării.
- ⁹ Dușmanul a zis:
„Îi voi urmări și-i voi ajunge din urmă, †
voi împărți prada și sufletul meu va fi satisfăcut; *
voi scoate sabia și-i voi ucide cu mâna mea”.
- ¹⁰ Tu ai pornit furtuna și marea i-a acoperit, *
au căzut ca plumbul în apele învolburate.
- ¹¹ Cine este ca tine între zei, Doamne? †
Cine este ca tine, măreț în sfințenie,
temut și vrednic de laudă, *
tu, care faci fapte minunate?
- ¹² Ai întins dreapta ta și i-a înghițit pământul! *
- ¹³ Ai călăuzit în îndurarea ta
poporul pe care l-ai eliberat,
și cu puterea ta *
l-ai purtat spre lăcașul tău cel sfânt. —

- ¹⁷ Tu vei duce poporul tău *
și-l vei așeza pe muntele moștenirii tale,
în locul pe care tu, Doamne, ți l-ai ales ca lăcaș, *
în templul tău cel sfânt,
pe care l-au zidit mâinile tale.
- ¹⁸ Domnul domnește de-a pururi, *
în veacul veacului!

În Postul Mare: Ant. Domnul este puterea și tăria mea și el a devenit mântuirea mea.

În timpul pascal: Ant. Cei care au biruit cântau cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile. †

În timpul pascal: Puternică este asupra noastră îndurarea lui, aleluia!

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru îndurarea lui (Rom 15,9).

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
† preamăriți-l, toate popoarele.

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

În Postul Mare: Ant. Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile.

În timpul pascal: Ant. Puternică este asupra noastră îndurarea lui, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),33-40

V (He)

- 33 Arată-mi, Doamne, calea orânduirilor tale *
și o voi urma până la sfârșit.
- 34 Dă-mi înțelepciune ca să urmez legea ta *
și s-o împlinesc din toată inima.
- 35 Călăuzește-mă pe calea hotărârilor tale, *
căci pe ea mi-am găsit bucuria.
- 36 Înclină-mi inima spre învățăturile tale *
și nu spre dorința de câștig.
- 37 Întoarce ochii mei
ca să nu privească la lucruri deșarte *
și fă-mă să trăiesc pe calea ta.
- 38 Împlinește față de slujitorul tău promisiunea ta, *
care este pentru cei ce se tem de tine.
- 39 Îndepărtează ocară care mă înspăimântă, *
pentru că judecățile tale sunt bune.
- 40 Iată, eu doresc poruncile tale: *
fă-mă să trăiesc în dreptatea ta.

Psalmul 33 (34)

Domnul este mântuirea celor drepti

Voi ați gustat cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- ² Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
- ³ Să se laude sufletul meu în Domnul! *
Să audă cei umili și să se bucure!
- ⁴ Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
să înălțăm numele lui împreună!
- ⁵ L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
și m-a eliberat de orice teamă.
- ⁶ Priviți la el și veți fi luminați, *
și fețele voastre nu se vor rușina.
- ⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
și l-a scăpat din toate necazurile sale.
- ⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
și-i scapă din primejdie.
- ⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
ferice de omul care se încrede în el.
- ¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
- ¹¹ Bogații au săracit și îndură foame, *
dar cei care îl caută pe Domnul
nu duc lipsă de nimic.

II

- ¹² Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
vă voi învăța frica de Domnul.
- ¹³ Cine este omul care dorește viața, *
care vrea zile multe ca să vadă binele?
- ¹⁴ Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- ¹⁵ fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmeaz-o.
- ¹⁶ Ochii Domnului sunt peste cei drepți *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- ¹⁷ Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ. —

- 18 Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtorare.
- 19 Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- 20 Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- 21 El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- 22 Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.
- 23 Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A II-A

DUMINICĂ

Vesperele I

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a II-a din Postul Mare: Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte, pe un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor.

Dum. Floriilor: Atâta vreme am fost cu voi, învățându-vă în templu, și nu ați pus mâna pe mine; acum însă, după ce m-ați biciuit, mă duceți la răstignire.

Dum. a VI-a a Paștelui: Acela care săvârșește adevărul vine la lumină, aleluia!

Psalmul 118 (119),105-112

XIV (Nun)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

*Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul
(In 15,12).*

¹⁰⁵ Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și lumină pentru cărările mele.

¹⁰⁶ Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.

¹⁰⁷ Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.

- ¹⁰⁸ Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- ¹⁰⁹ Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- ¹¹⁰ Mi-au întins nelegiuții cursă, *
dar n-am rătăcit de la învățăturile tale.
- ¹¹¹ Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- ¹¹² Îmi plec inima ca să împlinescă orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte, pe un munte înalt, și s-a schimbat la față înaintea lor.

Dum. Floriilor: Ant. Atâta vreme am fost cu voi, învățându-vă în templu, și nu ați pus mâna pe mine; acum însă, după ce m-ați biciuit, mă duceți la răstignire.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Acela care săvârșește adevărul vine la lumină, aleluia!

Antifona 2

Dum. a II-a din Postul Mare: Fața lui strălucea ca soarele iar veșmintele lui s-au făcut albe ca zăpada.

Dum. Floriilor: Domnul Dumnezeu este sprijinitorul meu și nu voi fi făcut de rușine.

Dum. a VI-a a Paștelui: Dezlegat de durerile morții, Domnul a înviat, aleluia!

Psalmul 15 (16)

Domnul este partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, eliberându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.

- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
 în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
 cei care umblă după zei străini, †
 dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
 cu vărsare de sânge, *
 nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
 și cupa mea cu sorți, *
 tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
 într-adevăr, moștenirea mea e minunată.
- ⁷ Îl binecuvântez pe Domnul
 care mi-a dat înțelepciune, *
 la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- ⁸ Îl am mereu în fața ochilor pe Domnul; *
 dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.
- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
 și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
 ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
- ¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
 în locuința morților, *
 nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
- ¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
 în fața ta sunt bucurii nespuse *
 și desfătări veșnice la dreapta ta.

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Fața lui strălucea ca soarele iar veșmintele lui s-au făcut albe ca zăpada.

Dum. Floriilor: Ant. Domnul Dumnezeu este sprijinitorul meu și nu voi fi făcut de rușine.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Dezlegat de durerile morții, Domnul a înviat, aleluia!

Antifona 3

Dum. a II-a din Postul Mare: Moise și Ilie vorbeau despre plecarea lui, care avea să se împlinească la Ierusalim.

Dum. Floriilor: Domnul Isus s-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

Dum. a VI-a a Paștelui: Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Moise și Ilie vorbeau despre plecarea lui, care avea să se împlinească la Ierusalim.

Dum. Floriilor: Ant. Domnul Isus s-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, și încă moartea pe cruce.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la timpul propriu.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Doamne, Dumnezeu meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție.

Dum. a VI-a a Paștelui: Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Psalmul 103 (104)**Imn lui Dumnezeu creatorul**

Dacă este cineva în Cristos, este o creatură nouă; cele vechi au trecut, iată, au devenit noi (2Cor 5,17).

I

¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! *

Doamne, Dumnezeu meu,
tu ești nemărginit de mare.

² Tu ești înveșmântat în strălucire și măreție, *
învăluit în lumină ca într-o haină!

³ Tu întinzi cerurile ca pe un cort, *

îți așezi pe ape lăcașurile tale,

- îți faci carul din nori, *
 umbli pe aripile vântului;
⁴ tu faci din suflările de vânt mesageri ai tăi *
 și din flăcările focului slujitori ai tăi.
⁵ Tu ai așezat pământul pe temeliile sale, *
 ca să nu se clatine în veci și de-a pururi.
⁶ Tu l-ai acoperit cu abisul
 cum l-ai acoperi cu o haină; *
 și apele stăteau până deasupra munților.
⁷ La amenințarea ta, ele fug, *
 la glasul tunetului tău, sunt cuprinse de groază;
⁸ se suie pe munți și se coboară în văi, *
 spre locul pe care l-ai statornicit pentru ele.
⁹ Le-ai pus un hotar pe care nu-l vor trece, *
 nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
¹⁰ Tu faci să țâșnească izvoarele în văi *
 și ele se strecoară printre munți.
¹¹ Ele adapă toate viețuitoarele câmpului, *
 asinii sălbatici setea și-o potolesc.
¹² Păsările cerului locuiesc deasupra lor *
 și dintre ramuri își înalță glasul lor.

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Ant. Doamne, Dumnezeul meu, tu ești învăluit în lumină ca într-o haină, ești înveșmântat în strălucire și măreție.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Antifona 2

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Domnul a dat hrană din pământ și vin care înveselește inima omului.

Dum. a VI-a a Paștelui: Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

II

- ¹³ Tu lași să cadă din lăcașurile tale ploaie peste munți; *
 tu saturezi pământul cu rodul lucrărilor tale.

- 14 Tu faci să crească iarbă pentru vite *
și verdețuri în folosul omului,
ca el să scoată hrană din pământ: *
- 15 vinul care înveselește inima omului,
untdelemnul care face să strălucească fața sa *
și pâinea care întărește inima omului.
- 16 Se satură copacii Domnului, *
cedrii Libanului pe care el i-a plantat.
- 17 În ei păsările își fac cuib, *
iar barza își are locuința în chiparoși.
- 18 Munții cei înalți sunt pentru cerbi, *
iar stâncile sunt adăpost pentru iepuri.
- 19 El a făcut luna ca să arate timpurile, *
și soarele care știe unde să apună.
- 20 Tu aduci întunericul și se face noapte: *
atunci mișună toate fiarele pădurii,
21 puii de lei rag în căutare de pradă *
și cer hrana lor de la Dumnezeu.
- 22 Când răsare soarele, se întorc *
și se duc la culcare în vizuini.
- 23 Atunci iese omul la lucrarea lui *
și la munca lui, până seara.

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Ant. Domnul a dat hrană din pământ și vin care înveselește inima omului.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Antifona 3

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune.

Dum. a VI-a a Paștelui: Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

III

- 24 Cât de numeroase sunt lucrările tale, Doamne: †
toate le-ai făcut cu înțelepciune; *
pământul este plin de creaturile tale.

- 25 Iată, marea întinsă și largă: †
 într-însa mișună ființe fără număr, *
 viețuitoare mici și mari;
- 26 pe ea plutesc corăbii, *
 în ea este Leviatanul,
 pe care l-ai făcut ca să se joace într-însa.
- 27 Toate așteaptă de la tine *
 să le dai hrană la vreme potrivită.
- 28 Tu le dai hrană, iar ele o adună, *
 tu îți deschizi mâna și ele se satură de bunătați.
- 29 Dacă îți ascunzi fața, ele își pierd puterea, †
 dacă le iei suflarea, ele mor *
 și se întorc în țărână.
- 30 Tu îți trimiți duhul tău și ele vor fi create, *
 și vei reînnoi fața pământului.
- 31 Slava Domnului să rămână în veți! *
 Să se bucure Domnul de lucrările sale!
- 32 El privește spre pământ și acesta se cutremură; *
 se atinge de munți și ei fumegă.
- 33 Voi cânta Domnului cât voi fi, *
 voi cânta din strune Dumnezeului meu cât voi trăi.
- 34 Să ajungă cântecul meu până la el *
 iar eu mă voi bucura în Domnul!
- 35 Să piară păcătoșii de pe pământ †
 și cei răi să nu mai fie! *
 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Dum. a II-a din Postul Mare și a Floriilor: Ant. Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut și erau foarte bune.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
 (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a II-a din Postul Mare: Dreapta Domnului și-a arătat puterea, dreapta Domnului m-a înălțat.

Dum. Floriilor: Mulțimea care venise la sărbătoare, striga înaintea Domnului: „Binecuvântat cel care vine în numele Domnului, osana întru cei de sus!”

Dum. a VI-a a Paștelui: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmțorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.

- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- ²⁶ Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- ²⁷ Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- ²⁸ Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- ²⁹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Dreapta Domnului și-a arătat puterea, dreapta Domnului m-a înălțat.

Dum. Floriilor: Ant. Mulțimea care venise la sărbătoare, striga înaintea Domnului: „Binecuvântat cel care vine în numele Domnului, osana întru cei de sus!”

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, aleluia!

Antifona 2

Dum. a II-a din Postul Mare: Să cântăm imnul pe care cei trei tineri îl cântau în cuptorul de foc binecuvântându-l pe Domnul.

Dum. Floriilor: Împreună cu îngerii și cu cei trei tineri să fim aflați credincioși și noi, strigând biruitorului asupra morții: „Osana întru cei de sus!”

Dum. a VI-a a Paștelui: Binecuvântat ești în tăria cerului și lădat în veci, Dumnezeul nostru, aleluia!

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- ⁵² Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și lădat și preamărit în veci! —

Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci.

⁵³ Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.

⁵⁴ Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.

⁵⁵ Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și laudat și preamărit în veci.

⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului *
și laudat și preamărit în veci.

⁵⁷ Binecuvântați-l toate lucrările Domnului, pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Să cântăm imnul pe care cei trei tineri îl cântau în cuptorul de foc binecuvântându-l pe Domnul.

Dum. Floriilor: Ant. Împreună cu îngerii și cu cei trei tineri să fim aflați credincioși și noi, strigând birui-torului asupra morții: „Osana întru cei de sus!”

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Binecuvântat ești în tăria cerului și laudat în veci, Dumnezeu nostru, aleluia!

Antifona 3

Dum. a II-a din Postul Mare: Lăudați-l pe Domnul în firmamentul puterii sale.

Dum. Floriilor: Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului; pace în cer și mărire întru cei de sus!

Dum. a VI-a a Paștelui: Adorați-l pe Dumnezeu, care șade pe tron, și spuneți-i: „Amin, aleluia!”

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

Cântați cu duhul, cântați cu mintea: lăudați-l pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul vostru (Hesychius).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Lăudați-l pe Domnul în firmamentul puterii sale.

Dum. Floriilor: Ant. Bindecuvântat este cel care vine în numele Domnului; pace în cer și mărire întru cei de sus!

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Adorați-l pe Dumnezeu, care șade pe tron, și spuneți-i: „Amin, aleluia!”

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor vieții (Ap 7,17).

- ¹ Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;
² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *
³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie.
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu untdelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru biruință

Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
(Mt 24,30).

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!
- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.

- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeul lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlănțuie mânia ta?
⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
¹² Faceți promisiuni Domnului Dumnezeului vostru
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a II-a din Postul Mare: Scepstrul puterii tale îl
va trimite Domnul în strălucirea sfinților.

Dum. Floriilor: El a fost lovit și umilit, dar Domnul l-a înălțat cu dreapta sa.

Dum. a VI-a a Paștelui: Dumnezeu l-a ridicat pe Cristos din morți și l-a așezat la dreapta sa în ceruri, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia – rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:

„Sezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.

² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *

„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”

³ În ziua puterii tale, †

tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.

⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *

„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”

⁵ Domnul este la dreapta ta, *

el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.

⁷ Va bea din pârâu pe cale *

și, de aceea, își va înălța capul.

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Sceptrul puterii tale îl va trimite Domnul în strălucirea sfinților.

Dum. Floriilor: Ant. El a fost lovit și umilit, dar Domnul l-a înălțat cu dreapta sa.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Dumnezeu l-a ridicat pe Cristos din morți și l-a așezat la dreapta sa în ceruri, aleluia!

Antifona 2

Dum. a II-a din Postul Mare: Acela pe care îl adorăm este singurul Dumnezeu. El a făcut cerul și pământul.

Dum. Floriilor: Sângele lui Cristos ne curăță ca să-i slujim Dumnezeului celui viu.

Dum. a VI-a a Paștelui: Cristos v-a întors de la idoli la Dumnezeul cel viu, aleluia!

Psalmul 113 B (115)

Laudă Dumnezeului adevărat

V-ați întors de la idoli la Dumnezeu, ca să-i slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat (1Tes 1,9).

- ¹ Nu nouă, Doamne, nu nouă, †
ci numelui tău dă mărire *
pentru bunătatea și fidelitatea ta.
- ² De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeul lor?”
- ³ Dumnezeul nostru este în ceruri *
și face tot ce voiește.
- ⁴ Idolii lor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului.
- ⁵ Au gură, dar nu vorbesc; *
au ochi, dar nu pot să vadă;
- ⁶ au urechi, dar nu aud; *
au nas, dar nu pot să miroase;
- ⁷ au mâini, dar nu pipăie; †
au picioare, dar nu pot să meargă; *
din gâtul lor nu iese nici un sunet.
- ⁸ Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți cei care se încred în ei.
- ⁹ Casa lui Israel nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹⁰ Casa lui Aron nădăjduiește în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor.
- ¹¹ Cei ce se tem de Domnul nădăjduiesc în Domnul: *
el este ajutorul și scutul lor. —

- ¹² Domnul își amintește de noi *
și ne binecuvântează;
va binecuvânta casa lui Israel, *
va binecuvânta casa lui Aron;
¹³ va binecuvânta pe toți cei ce se tem de Domnul, *
pe cei mici și pe cei mari.
- ¹⁴ Domnul să vă facă rodnici *
pe voi și pe fiii voștri!
¹⁵ Să fiți binecuvântați de Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ¹⁶ Cerurile, cerurile sunt ale Domnului, *
pământul însă l-a dăruit fiilor oamenilor.
¹⁷ Nu morții te vor lăuda pe tine, Doamne, *
nici toți cei ce coboară în împărăția tăcerii,
¹⁸ ci noi, cei vii, îl binecuvântăm pe Domnul *
de acum și până-n veac.

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Acela pe care îl adorăm este singurul Dumnezeu. El a făcut cerul și pământul.

Dum. Floriilor: Ant. Sângele lui Cristos ne curăță ca să-i slujim Dumnezeului celui viu.

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Cristos v-a întors de la idoli la Dumnezeul cel viu, aleluia!

Antifona 3

Dum. a II-a din Postul Mare: Dumnezeu nu l-a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a dat pentru noi toți.

Dum. Floriilor: Cristos a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, morți fiind pentru păcat, să trăim pentru dreptate.

Cântarea

IPt 2,21b-24

Pătimirea de bunăvoie a lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu

- ^{21b} Cristos a pătit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale. —

- ²² El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- ²³ Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- ²⁴ El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Dum. a II-a din Postul Mare: Ant. Dumnezeu nu l-a cruciat pe propriul său Fiu, ci l-a dat pentru noi toți.

Dum. Floriilor: Ant. Cristos a purtat păcatele noastre în trupul său, pe lemn, pentru ca noi, morți fiind pentru păcat, să trăim pentru dreptate.

Dum. a VI-a a Paștelui: Aleluia! Mântuirea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și la sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea Cf. Ap 19,1-2.5-7

Nunta Mielului

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeu nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Dum. a VI-a a Paștelui: Ant. Aleluia! Mântuirea și gloria și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - II

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mântuiește-mă.

Psalmul 30 (31),2-17.20-25

Rugăciunea plină de încredere a celui mâhnit

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu (Lc 23,46).

I

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.

- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeuule adevărat.
- ⁷ Tu îi urăști pe cei care se închină deșertăciunii idolilor, *
eu însă îmi pun încrederea numai în Domnul.
- ⁸ Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, †
căci ai privit la neputința mea, *
tu cunoști frământările sufletului meu.
- ⁹ Nu m-ai lăsat în mâinile dușmanului *
și ai pus în loc sigur picioarele mele.

Ant. Pleacă-ți urechea spre mine, Doamne, și mântuiește-mă.

Ant. 2 Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, Doamne (T.P. aleluia).

II

- ¹⁰ Îndură-te de mine, Doamne,
căci sunt în strâmtorare; *
mi s-au uscat de mâhnire ochii, sufletul și trupul.
- ¹¹ Căci se sfârșește în durere viața mea *
și anii mei în suspine;
sărăcia mi-a sleit puterile *
și oasele mele s-au măcinat.
- ¹² Am ajuns de râsul dușmanilor mei: †
spaimă mare pentru vecinii și cunoștii mei; *
cei care mă văd pe drum mă ocolesc.
- ¹³ Sunt dat uitării ca un mort, †
ca unul fără inimă, *
am ajuns ca o oală spartă.
- ¹⁴ Când aud învinuirile multora,
groaza mă înconjoară, †
când împreună se înțeleg între ei împotriva mea, *
uneltesc să-mi ia sufletul.
- ¹⁵ Dar eu mă încred în tine, Doamne, †
și spun: „Tu ești Dumnezeul meu, *
¹⁶ soarta mea este în mâinile tale!”

Scapă-mă din mâinile dușmanilor mei *
și de cei care mă persecută.

- ¹⁷ Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, *
mântuiește-mă în îndurarea ta.

Ant. Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău,
Doamne (T.P. aleluia).

Ant. 3 Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru
mine lucruri minunate (T.P. aleluia).

III

- ²⁰ Cât de mare este bunătatea ta, Doamne, †
pe care ai pregătit-o pentru cei care se tem de tine *
și cu care îi copleşești pe cei care se încred în tine
înaintea ochilor tuturor.

- ²¹ Tu îi ascunzi sub protecția feței tale
de uneltirile oamenilor, †
îi adăpostești în cortul tău, *
departe de limbile care îi clevetesc.

- ²² Binecuvântat să fie Domnul, †
căci a făcut pentru mine lucruri minunate, *
într-o cetate întărită.

- ²³ În neliniștea mea ziceam: *
„Sunt izgonit dinaintea ta”,
dar tu ai ascultat glasul rugăciunii mele *
când am strigat către tine.

- ²⁴ Iubiți, așadar, pe Domnul, voi, toți credincioșii lui! †
Domnul îi păzește pe cei credincioși *
și îi pedepsește cu vârf și îndesat pe cei mândri.

- ²⁵ Fiți tari, prindeți curaj, *
voi, toți cei care nădăduiți în Domnul!

Ant. Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut pentru
mine lucruri minunate (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Luni din Săptămâna Sfântă: Isus a zis: „Întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și vegheați împreună cu mine!”

În timpul pascal: Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeu, aleluia! †

Psalmul 41 (42)

Dorul după Dumnezeu și după templul său

Cel căruia îi este sete să vină; cel care vrea, să primească apa vieții (Ap 22,17)

- ² Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeu.
- ³ † Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeul cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- ⁴ Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea, *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeul tău?”
- ⁵ Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu, *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare. —

- ⁶ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeul meu.
- ⁷ E mâhnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Mîsar.
- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziuă îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stânca mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întrebă toată ziuă: *
„Unde este Dumnezeul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeul meu.

În Postul Marc: Ant. Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Isus a zis: „Întristat este sufletul meu până la moarte. Rămâneți aici și vegheați împreună cu mine!”

În timpul pascal: Ant. Cum dorește cerbul izvoarele de apă, așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule, aleluia!

Antifona 2

În Postul Marc: Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale.

Luni din Săptămâna Sfântă: Acum este judecată lumea, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

În timpul pascal: Umplesă Sionul, Doamne, de cuvintele tale, ca să povestească faptele tale minunate, aleluia!

Cântarea *Sir 36,1-7.13-16*

Rugăciune pentru Ierusalim, cetatea sfântă

Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe acela pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos (In 17,3).

- ¹ Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor, †
îndreaptă-ți privirea asupra noastră *
și arată-ne lumina îndurărilor tale,
- ² revărsă frica ta asupra neamurilor *
care nu te-au căutat pe tine,
ca să priceapă că nu este alt Dumnezeu afară de tine *
și să povestească faptele tale minunate.
- ³ Ridică mâna ta asupra neamurilor străine, *
ca să vadă puterea ta.
- ⁴ După cum te-ai arătat sfânt în noi înaintea lor, *
tot astfel, să fii preamărit în ei înaintea noastră,
- ⁵ ca să te recunoască,
după cum și noi te-am recunoscut, *
că nu este un alt Dumnezeu
în afară de tine, Doamne!
- ⁶ Reînnoiește semnele tale
și repetă faptele tale minunate, *
- ⁷ preamărește mâna ta
și întărește brațul tău cel drept.
- ¹³ Adună toate semințiile lui Iacob *
și le vei avea ca moștenire așa ca la început.
- ¹⁴ Îndură-te, Doamne, de poporul tău *
asupra căruia este invocat numele tău,
și de Israel, pe care ți l-ai ales *
ca pe întâiul tău născut.
- ¹⁵ Îndură-te de cetatea sfințeniei tale, *
de Ierusalim, locul odihnei tale!

¹⁶ Umple Sionul de strălucirea ta *
și templul tău de gloria ta!

În Postul Mare: Ant. Arată-ne, Doamne, lumina îndurării tale.

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Acum este judecată lumea, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.

În timpul pascal: Ant. Umple Sionul, Doamne, de cuvintele tale, ca să povestească faptele tale minunate, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Binecuvântat ești, Doamne, în tăria cerului.

Luni din Săptămâna Sfântă: Isus, întemeietorul și împlinitorul credinței noastre, a purtat crucea, neținând seama de înjosire, și acum șade de-a dreapta lui Dumnezeu.

În timpul pascal: Strălucirea lui Dumnezeu luminează cetatea și făclia ei este Mielul, aleluia!

Psalmul 18 A (19 A)

Laudă lui Dumnezeu, creatorul a toate

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime... ca să îndrepte pașii noștri pe calea păcii (Lc 1,78.79).

² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.

³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.

⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,

⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.

⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.

⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

În Postul Mare: Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în
tăria cerului.

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Isus, întemeietorul și
împlinitorul credinței noastre, a purtat crucea, neținând sea-
ma de înjosire, și acum șade de-a dreapta lui Dumnezeu.

În timpul pascal: Ant. Strălucirea lui Dumnezeu lumi-
nează cetatea și făclia ei este Mielul, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),41-48

VI (Waw)

⁴¹ Să coboare asupra mea bunăvoința ta, Doamne, *
și mântuirea ta așa cum ne-ai promis;

⁴² atunci voi răspunde celor care mă defăimează, *
căci mi-am pus încrederea în cuvântul tău.

⁴³ Tu să nu iei niciodată din gura mea
cuvântul adevărului, *
căci mă încred în judecățile tale.

- 44 Voi păzi de-a pururi legea ta, *
întotdeauna și pe vecie.
- 45 Voi umbla fără grijă, *
deoarece caut învățăturile tale.
- 46 Voi vorbi despre învățăturile tale în fața regilor *
și nu mă voi rușina.
- 47 Bucuria mea sunt poruncile tale, *
pe care le iubesc.
- 48 Voi ridica mâinile mele către hotărârile tale,
pe care le iubesc, *
și voi cugeta la îndreptările tale.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

Aducere de mulțumire și cerere de ajutor

Tu n-ai voit nici jertfă nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup (Evr 10,5).

I

- 2 Cu dor l-am așteptat pe Domnul, †
iar el s-a plecat spre mine *
și mi-a ascultat strigătul.
- 3 M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
din noroi și mocirlă,
mi-a pus picioarele pe stâncă, *
mi-a întărit pașii.
- 4 El a pus în gura mea un cântec nou, *
un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
și își vor pune încrederea în Domnul.
- 5 Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
nici către cei rătăciți în minciună.
- 6 Multe sunt minunile pe care le-ai făcut †
și planurile tale pentru noi, *
Doamne, Dumnezeuul meu!
Nimeni nu este asemenea ție!
Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr. —

- ⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.
- ⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *
⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.

II

- ¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹¹ Nu am tănuț dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.
- ¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,
- ¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.
- ¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ¹⁷ Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- ¹⁸ Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; har a fost revărsat pe buzele tale.

Luni din Săptămâna Sfântă: Nu avea chip și nici frumusețe: l-am văzut și ne-am întors privirea.

În timpul pascal: Binecuvântat este cel care vine în numele Domnului, aleluia!

Psalmul 44 (45)

Nunta regelui

Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- ² Din inima mea se revărsă cuvinte frumoase, †
cu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
har a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ca este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.

- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
sceptra dreptății este sceptra domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

În Postul Mare: Ant. Tu ești cel mai fermecător
dintre fiii oamenilor; har a fost revărsat pe buzele tale.

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Nu avea chip și
nici frumusețe: l-am văzut și ne-am întors privirea.

În timpul pascal: Ant. Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui.

Luni din Săptămâna Sfântă: Servitorului meu îi voi da mulțimile pentru că s-a dat pe sine la moarte.

În timpul pascal: Fericiți cei chemați la ospățul Mielului, aleluia!

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta. —

- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

În Postul Mare: Ant. Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui.

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Servitorului meu îi voi da mulțimile pentru că s-a dat pe sine la moarte.

În timpul pascal: Ant. Fericiți cei chemați la ospățul Mielului, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

Luni din Săptămâna Sfântă: Dumnezeu ne-a copleșit cu daruri în Fiul său iubit, întru care avem răscumărarea prin sângele lui.

În timpul pascal: Din plinătatea lui am luat noi toți și har peste har, aleluia!

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos. —

- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca la împlinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

Luni din Săptămâna Sfântă: Ant. Dumnezeu ne-a coplesit cu daruri în Fiul său iubit, întru care avem răscumpărarea prin sângele lui.

În timpul pascal: Ant. Din plinătatea lui am luat noi toți și har peste har, aleluia!

Lectura scurtă, sponsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Încredințează-i Domnului calea ta și el va duce la îndeplinire (T.P. aleluia).

Psalmul 36 (37)

Soarta celor răi și a celor drepti

Fericiti cei blânzi, pentru că ei vor moșteni pământul (Mt 5,5).

I

- ¹ Nu-i invidia pe cei care fac răul *
și nu fi gelos pe cei care săvârșesc nedreptatea,
- ² căci se usucă îndată ca iarba *
și ca verdeța câmpului se ofilesc.
- ³ Încrede-te în Domnul și fă binele; *
locuiește pământul și păstrează-ți credința.
- ⁴ Caută-ți bucuria în Domnul *
și el va asculta cererile inimii tale. —

- ⁵ Încredințează-i Domnului calea ta
și încrede-te în el *
și el va duce la îndeplinire;
- ⁶ el va face să strălucească dreptatea ta ca lumina *
și judecata ta ca soarele la amiază.
- ⁷ Stai în tăcere înaintea Domnului și așteaptă-l; †
nu-l invidia pe cel care are reușită în drumul său, *
pe omul care urzește viclenie.
- ⁸ Ferește-te de mânie, depărtează de la tine furia, *
nu te aprinde, ca să nu faci răul,
- ⁹ fiindcă cei ce fac rele vor fi nimiciți, *
iar cei ce nădăjduiesc în Domnul
vor moșteni pământul.
- ¹⁰ Încă puțin și cel rău nu va mai fi; *
vei căuta locul lui și nu-l vei mai găsi.
- ¹¹ Dar cei sărmani vor moșteni pământul *
și se vor bucura de multă pace.

Ant. Încredințează-i Domnului calea ta și el va duce
la îndeplinire (T.P. aleluia).

Ant. 2 Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îi
întărește pe cei drepti (T.P. aleluia).

II

- ¹² Cel rău uneltește împotriva celui drept *
și scrâșnește din dinți împotriva lui.
- ¹³ Domnul însă râde de el, *
căci vede cum i-a venit ziua.
- ¹⁴ Cei răi scot sabia, își încordează arcul †
ca să-l doboare pe cel smerit și sărac, *
ca să-i ucidă pe cei care urmează cai drepte.
- ¹⁵ Dar sabia lor le va intra în inimă *
și arcurile lor se vor frânge.
- ¹⁶ Mai bun e puținul celui drept *
decât bogăția multă a celor nelegiuți,
- ¹⁷ căci brațele celor nelegiuți vor fi zdrobite, *
dar sprijinul celor drepti este Domnul. —

- 18 Domnul cunoaște zilele celor neprihăniți, *
moștenirea lor este veșnică.
- 19 Ei nu rămân de rușine în timpul nenorocirii *
și în zilele de foamete sunt îndestulați.
- 20 Fiindcă cei răi vor fi nimiciți †
și vrăjmașii Domnului
ca podoaba câmpului vor trece, *
ca fumul se vor risipi.
- 21 Cel nelegiuit împrumută și nu dă înapoi, *
dar cel drept se îndură și dăruiește.
- 22 Căci cei binecuvântați de el vor moșteni pământul, *
iar cei blestemați de el vor fi nimiciți.
- 23 Pașii omului sunt întăriți de Domnul *
și-l însoțește cu iubire pe cărarea vieții.
- 24 Când omul se clatină, nu cade, *
căci Domnul îl ține de mână.
- 25 Am fost tânăr și am îmbătrânit, †
dar n-am văzut să fie părăsit cel drept, *
nici urmașii lui să cerșească pâine.
- 26 Ziua întreață el se milostivește și dă cu împrumut *
și neamul lui va fi binecuvântat.
- 27 Îndepărtează-te de rău și fă binele, *
și vei avea o casă pentru totdeauna.
- 28 Căci Domnul iubește dreptatea *
și nu-i părăsește pe credincioșii săi.
Cei răi vor pieri pentru totdeauna *
și neamul celor fără de lege va fi nimic.
- 29 Cei drepti vor moșteni pământul *
și-l vor locui în vecii vecilor.

Ant. Îndepărtează-te de rău și fă binele; Domnul îi
întărește pe cei drepti (T.P. aleluia).

Ant. 3 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui
(T.P. aleluia).

III

- 30 Gura celui drept exprimă înțelepciunea *
și limba lui rostește dreptatea.

- 31 Legea Dumnezeului său este în inima lui *
și pașii lui nu șovăie.
- 32 Nelegiuitul îl pândește pe cel drept, *
căutând să-l omoare;
- 33 dar Domnul nu-l lasă în mâinile lui *
și nu-l va condamna când va fi judecat.
- 34 Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui †
și el te va înălța ca să moștenești pământul, *
și tu vei vedea când vor fi nimiciți păcătoșii.
- 35 L-am văzut pe cel nelegiuit triumfând *
și ridicându-se ca un cedru înverzit;
- 36 a trecut și nu mai este, *
l-am căutat și nu l-am mai aflat.
- 37 Privește la cel deșăvârșit, caută la cel drept, *
căci omul păcii are parte de urmași.
- 38 Cei nelegiuiți, însă, vor dispărea cu toții, *
urmașii celor fără de lege vor fi nimiciți.
- 39 Mântuirea celor drepte vine de la Domnul, *
el este ocrotitorul lor în timpul încercării.
- 40 Domnul le vine în ajutor și-i eliberează, †
îi scapă de cei nelegiuiți și-i mântuiește, *
pentru că și-au pus speranța în el.

Ant. Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Marți din Săptămâna Sfântă: Apără dreptatea mea, Doamne; de omul nelegiuit și viclean scapă-mă!

În timpul pascal: V-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, aleluia!

Psalmul 42 (43)

Dorul după templu

Eu, lumina, am venit în lume (In 12,46).

- ¹ Judecă-mă, Dumnezeule, și apără-mi cauza †
în fața unui popor lipsit de credință, *
scapă-mă de omul perfid și trădător.
- ² Pentru că tu ești Dumnezeul meu
și locul meu de refugiu! †
Pentru ce mă alungi? *
Pentru ce trebuie să umblu trist,
oprimat de dușmanii mei?
- ³ Trimite-mi lumina și adevărul tău! †
Ele să mă călăuzească, *
să mă ducă la muntele tău cel sfânt
și în lăcașurile tale.
- ⁴ Voi merge la altarul lui Dumnezeu, †
la Dumnezeul bucuriei și veseliei mele, *
și te voi lăuda cu harpa,
Dumnezeule, Dumnezeul meu.
- ⁵ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea feței mele
și Dumnezeul meu.

În Postul Mare: Ant. Trimite, Doamne, lumina ta și adevărul tău.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Apără dreptatea mea, Doamne; de omul nelegiuit și viclean scapă-mă!

În timpul pascal: Ant. V-ați apropiat de muntele Sion și de cetatea Dumnezeului celui viu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne Doamne.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ai judecat, Doamne, pricina sufletului meu, căci tu ești apărătorul vieții mele, Doamne, Dumnezeul meu!

În timpul pascal: Tu, Doamne, ai scăpat sufletul meu de la picire, aleluia!

Cântarea Is 38,10-14.17-20

Neliniștea muribundului, bucuria celui vindecat

Eu am fost mort, dar acum trăiesc... și am cheile morții
(Ap 1,17-18).

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”.
Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulsă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul. —

- 14 Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă!
- 17^b Tu însă ai scăpat sufletul meu din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- 18 Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- 19 Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- 20 Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

În Postul Mare: Ant. În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne Doamne.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Ai judecat, Doamne, pricina sufletului meu, căci tu ești apărătorul vieții mele, Doamne, Dumnezeu meu!

În timpul pascal: Ant. Tu, Doamne, ai scăpat sufletul meu de la picire, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion. †

Marți din Săptămâna Sfântă: Cel drept, slujitorul meu, îi va îndreptăți pe mulți și fărădelegile lor le va lua asupra sa.

În timpul pascal: Tu porți de grijă pământului, tu îi potolești setea cu îmbelșugare, aleluia!

Psalmul 64 (65)

Mulțumire pentru darurile lui Dumnezeu

Prin Sion se înțelege cetatea din ceruri (Origene).

- ² Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, *
† și ție îți vor fi împlinite jurămintele în Ierusalim.
- ³ La tine, care ascuți rugăciunea, *
va veni tot omul,
- ⁴ fărădelegile noastre ne-au copleșit, *
însă tu ierți nelegiuirile noastre.
- ⁵ Fericit este acela pe care tu îl alegi și ți-l apropii: *
el va locui în curțile tale.
Ne vom sătura cu bunătațile casei tale, *
cu sfințenia templului tău.
- ⁶ Dumnezeul mântuirii noastre, *
tu ne răspunzi prin fapte minunate de dreptate.
Tu ești speranța tuturor marginilor pământului *
și a mărilor îndepărtate!
- ⁷ Tu întărești munții cu puterea ta, *
te încingi cu tărie,
- ⁸ liniștești vuietul mării și vuietul valurilor *
și zarva popoarelor.
- ⁹ Cei ce locuiesc la marginile lumii
se înspăimântă de semnele tale; *
tu faci să cânte de veselie
porțile dimineții și ale serii.
- ¹⁰ Tu porți de grijă pământului, †
tu îi potolești setea cu îmbelșugare; *
tu îl copleșești cu bogății.
Râul lui Dumnezeu este plin cu apă; *
tu faci să crească grâul pentru oameni.
Astfel pregătești pământul: †
- ¹¹ îi uzi brazdele, îi sfărâmi bulgării, *
îl înmoi cu ploaie și-i binecuvântezi răsadurile.
- ¹² Încununezi tot anul cu bunătațile tale: *
pe urmele tale curge belșugul.
- ¹³ Se ivesc pășuni în pustiu, *
colinele sunt încinse cu veselie.
- ¹⁴ Pășunile se înveșmântă cu turme, †
văile se îmbracă cu grâne; *
toate strigă de bucurie și cântă.

În Postul Mare: Ant. Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Cel drept, slujitorul meu, îi va îndreptați pe mulți și fărădelegile lor le va lua asupra sa.

În timpul pascal: Ant. Tu porți de grijă pământului, tu îi potolești setea cu îmbelșugare, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),49-56

VII (Zain)

- ⁴⁹ Adu-ți aminte de cuvântul dat slujitorului tău, *
prin care m-ai făcut să sper.
- ⁵⁰ Aceasta e mângâierea mea în neazuri: *
căci cuvântul tău îmi dă viață.
- ⁵¹ Niște îngâmfați mă batjocoresc peste măsură, *
dar eu nu mă abat de la legea ta.
- ⁵² Mi-am adus aminte, Doamne,
de judecățile tale cele din veac *
și mi-am găsit mângâierea.
- ⁵³ Sunt cuprins de indignare din cauza păcătoșilor *
care părăsesc legile tale.

- ⁵⁴ Cântări sunt pentru mine îndreptările tale, *
în casa în care nu sunt decât un trecător.
- ⁵⁵ Mi-am amintit noaptea de numele tău, Doamne, *
și am păzit legea ta.
- ⁵⁶ Acesta e rostul meu: *
să urmez învățăturile tale.

Psalmul 52 (53)

Nebunia celor fără de lege

*Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu
(Rom 3,23).*

- ¹ A spus nebunul în inima lui: *
„Nu este Dumnezeu”.
- ² Sunt corupți, au săvârșit lucruri oribile; *
nu-i nimeni care să facă binele.
- ³ Dumnezeu din ceruri privește spre fiii oamenilor, †
ca să vadă dacă este un înțelept care înțelege, *
unul care să-l caute pe Dumnezeu.
- ⁴ Toți au rătăcit, s-au pervertit cu toții, *
nu-i nimeni care să facă binele,
nu este nici măcar unul.
- ⁵ Oare nu știi toți cei ce săvârșesc fărădelegea, †
care devorează poporul meu
cum ar mânca o pâine *
și pe Domnul nu l-au invocat?
- ⁶ Acolo vor tremura de spaimă, *
unde nu este spaimă.
Căci Dumnezeu a risipit oasele
celor ce te împresurau; *
au fost făcuți de rușine,
pentru că Dumnezeu i-a respins.
- ⁷ Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? †
Când va întoarce Domnul poporul său din robie, *
va tresălta Iacob și se va bucura Israel.

Psalmul 53 (54),3-6.8-9

Rugăciune pentru a cere ajutor

Profetul se roagă ca în numele Domnului să fie eliberat de răutatea celui care-l urmărea (Cassiodor).

- ³ Dumnezeu, pentru numele tău, mântuiește-mă, *
și fă-mi dreptate prin puterea ta;
⁴ ascultă-mi rugăciunea, Dumnezeu, *
pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele;
⁵ pentru că cei mândri s-au ridicat împotriva mea †
și cei puternici vor să-mi ia sufletul: *
ei nu-l pun pe Dumnezeu înaintea lor.
⁶ Dar Dumnezeu este ajutorul meu, *
Domnul este ocrotitorul vieții mele.
⁸ Cu bucurie îți voi aduce jertfă, *
voi preamări numele tău, Doamne,
pentru că este bun.
⁹ Căci m-a eliberat din orice strâmtorare *
și ochii mei i-au văzut învinși pe dușmanii mei.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și mamonei.

Marți din Săptămâna Sfântă: Batjocuri și ocări am îndurat de la ei, dar Domnul este cu mine ca un războinic puternic.

În timpul pascal: Căutați cele de sus, nu cele de pe pământ, aleluia!

Psalmul 48 (49)

Deșertăciunea bogățiilor

Cu greu va intra bogatul în împărăția cerurilor
(Mt 19,23).

I

- ² Ascultați aceasta, voi, toate popoarele, *
plecați-vă urechea, voi, toți locuitorii pământului,
³ fie oameni de rând, fie oameni de rang înalt, *
bogați și săraci, toți împreună.
- ⁴ Gura mea va rosti cuvinte înțelepte *
și cugetul inimii mele, înțelegere;
⁵ voi pleca spre pilde urechea mea *
și voi desluși enigma mea cântând din harpă.
- ⁶ De ce să mă tem în zilele nefericite, *
când nelegiuirea dușmanilor mei mă înconjoară?
- ⁷ Ei își pun încrederea în bunăstarea lor *
și cu mulțimea bogățiilor lor se laudă.
- ⁸ Nici un om nu se va putea răscumpăra pe sine *
și nici nu va putea să-i dea lui Dumnezeu
prețul răscumpărării sale;
- ⁹ căci prețul sufletului este atât de mare, *
și niciodată nu va fi cu puțință
- ¹⁰ să rămână cineva în viață fără de sfârșit *
încât să nu vadă niciodată mormântul.
- ¹¹ Ba da, va vedea: mor și înțelepții, †
pier împreună nebunul și cel fără de minte *
și lasă altora bunăstarea lor.
- ¹² Mormântul le va fi casă în veac, †
locuința lor din neam în neam, *
deși cu numele lor și-au numit terenurile proprii.

¹³ Dar omul nu poate rămâne mult în strălucire; *
se aseamănă cu animalele care pier.

În Postul Mare: Ant. Nu puteți sluji și lui Dumnezeu și mamonei.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Batjocuri și ocări am îndurat de la ei, dar Domnul este cu mine ca un războinic puternic.

În timpul pascal: Ant. Căutați cele de sus, nu cele de pe pământ, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Adunați-vă comori în ceruri, spune Domnul.

Marți din Săptămâna Sfântă: Eliberează-mă, Doamne; pune-mă alături de tine, și apoi nu are decât să lupte oricine împotriva mea!

În timpul pascal: Dumnezeu răscumpără sufletul meu din ghearele morții, aleluia!

II

¹⁴ Aceasta este soarta celor care se încred în ei înșiși; *
acesta este sfârșitul acelor
care se complac în vorbe goale.

¹⁵ Sunt duși ca o turmă în locuința morților *
și moartea îi va paște.
Coboară de-a dreptul în mormânt, †
li se șterge orice urmă, *
lăcașul lor este locuința morților.

¹⁶ Dar Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu, *
mă va lua de sub puterea locuinței morților.

¹⁷ Nu te teme când cineva se îmbogățește *
și când crește faima casei sale,

¹⁸ pentru că nu ia nimic cu el când moare *
și faima lui nu coboară după el.

¹⁹ Chiar dacă, în viața lui, sufletul său
se considera binecuvântat: *
„Te vor lăuda pentru că ai agonisit binele”,

²⁰ va coborî alături de strămoșii săi, *
care nu vor mai vedea niciodată lumina.

²¹ Omul, cât timp este în cinste, nu înțelege, *
se aseamănă cu animalele care pier.

În Postul Mare: Ant. Adunați-vă comori în ceruri,
spune Domnul.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Eliberează-mă,
Doamne; pune-mă alături de tine, și apoi nu are decât
să lupte oricine împotriva mea!

În timpul pascal: Ant. Dumnezeu răscumpără sufletul
meu din ghearele morții, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat,
să primească cinstea și gloria.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ai fost jertfit, Doamne,
și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele tău.

În timpul pascal: A ta este, Doamne, măreția și puterea
și gloria și biruința, aleluia!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Innul celor răscumpeați

^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!

^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecețile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile

¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeul nostru, *
care vor domni pe pământ! —

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

În Postul Mare: Ant. Vrednic este Mielul, care a fost
înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

Marți din Săptămâna Sfântă: Ant. Ai fost jertfit,
Doamne, și ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin
sângele tău.

În timpul pascal: Ant. A ta este, Doamne, măreția și
puterea și gloria și biruința, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - II

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Psalmul 38 (39)

Rugăciunea celui suferind

Creația a fost supusă zădărniceii... din cauza aceleia care a supus-o, cu speranța eliberării (Rom 8,20).

I

- ² Mi-am zis: „Voi veghea asupra căilor mele, *
ca să nu păcătuiesc cu limba mea.
Voi pune pază gurii mele *
cât timp cel nelegiuit îmi va sta împotriva”.
- ³ Am stat mut, în tăcere; †
am tăcut chiar când era vorba de bine *
și durerea mea s-a întezit.

- ⁴ S-a înfierbântat în mine inima mea *
și în cugetul meu a izbucnit focul.
- ⁵ Atunci mi-am dat drumul limbii: †
„Fă-mi cunoscut, Doamne, sfârșitul meu
și care este lungimea zilelor mele, *
ca să știu cât de scurtă-i viața mea!”
- ⁶ Iată, tu ai dat zilelor mele
o lungime de câteva palme *
și durata vieții mele e ca un nimic în fața ta.
Într-adevăr, e doar deșertăciune
tot omul care trăiește *
- ⁷ și ca o umbră este omul care trece.
Da, în zadar se zbuciumă; *
strânge comori și nu știe pentru cine le adună.

Ant. Noi suferim, așteptând răscumpărarea trupului nostru.

Ant. 2 Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

II

- ⁸ Iar acum, ce pot să mai aștept, Doamne? *
Nădejdea mea este numai la tine.
- ⁹ De toate fărădelegile mele mântuiește-mă, *
să nu mă faci de ocară celui fără minte.
- ¹⁰ Am tăcut și nu mi-am deschis gura, *
căci tu ești cel care faci toate.
- ¹¹ Depărtează de la mine loviturile tale; *
de apăsarea mâinii tale sunt zdrobit.
- ¹² Prin pedepsele pentru păcat tu îl corijezi pe om; †
ca molia îi distrugi tot ce și-ar putea dori. *
Într-adevăr, tot omul este deșertăciune!
- ¹³ Ascultă, Doamne, rugăciunea mea *
și pleacă-ți urechea la strigarea mea,
nu fi surd la lacrimile mele, †
căci sunt străin înaintea ta, *
un trecător, ca toți părinții mei.

¹⁴ Întoarce-ți privirea de la mine ca să mă înseninez, *
înainte de a mă duce și de a nu mai fi!

Ant. Ascultă rugăciunea mea, Doamne; ia aminte la lacrimile mele.

Ant. 3 Eu am nădărdit în îndurarea lui Dumnezeu în veci (T.P. aleluia).

Psalmul 51 (52)

Împotriva acuzatorului fără temeii

Cel ce se laudă, în Domnul să se laude (1Cor 1,31).

- ³ De ce te lauzi cu răutatea, *
tu, care ești puternic în fărădelege?
- ⁴ Toată ziua ai pus la cale viclenie; *
limba ta e ca briciul ascuțit,
născocitorule de înșelăciune.
- ⁵ Iubești răul mai mult decât binele, †
minciuna, mai mult decât cuvântul drept. *
- ⁶ Îți plac toate vorbele ce duc la pieire,
o, limbă înșelătoare.
- ⁷ De aceea Dumnezeu te va nimici până la urmă; †
te va smulge și te va azvârli din cort *
și te va deșezădăcina din pământul celor vii.
- ⁸ Vor vedea cei drești și se vor teme, *
își vor bate joc de el:
- ⁹ „Iată-l pe omul care nu și l-a pus pe Dumnezeu
ca loc de refugiu, †
ci și-a pus încrederea în mulțimea bogățiilor sale *
și s-a încrezut în vicleniile sale”.
- ¹⁰ Eu sunt în casa lui Dumnezeu ca un măslin înverzit, *
mă încred în bunătatea lui Dumnezeu
în veci și în vecii vecilor.
- ¹¹ Vreau să-ți aduc mulțumiri neîncetat *
pentru tot ce ai făcut
și în fața credincioșilor tăi preamăresc numele tău, *
pentru că tu ești bun.

Ant. Eu am nădăjduit în îndurarea lui Dumnezeu în veci (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Dumnezeule, calea ta este sfântă; care Dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeul nostru?

Miercuri din Săptămâna Sfântă: În ziua strâmtorării mele l-am căutat pe Dumnezeu, spre el am întins mâinile mele.

În timpul pascal: Te-au văzut apele, Dumnezeule; prin mare ai călăuzit poporul tău, aleluia!

Psalmul 76 (77)

Amintirea faptelor lui Dumnezeu

Suntem apăsați de necazuri din toate părțile, dar nu suntem striviți (2Cor 4,8).

² Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig, †
îmi îndrept glasul spre Dumnezeu *
și el își pleacă urechea spre mine.

³ În ziua încercării mele l-am căutat pe Dumnezeu, †
mi-am ridicat mâinile mele toată noaptea
și n-am obosit; *
sufletul meu refuză orice mângâiere.

- ⁴ Îmi aduc aminte de Dumnezeu și gem, *
mă frământ și duhul mi se sfârșește!
- ⁵ Ai ținut deschise pleoapele ochilor mei, *
sunt tulburat și nu pot să vorbesc.
- ⁶ M-am gândit la zilele de demult, *
la anii veacurilor de odinioară.
- ⁷ Noaptea îmi revine un cântec în inimă, *
mă gândesc la el și sufletul meu se întrebă:
- ⁸ Oare Domnul ne va respinge pentru vecie, *
nu va mai fi niciodată binevoitor față de noi?
- ⁹ Oare a încetat pentru totdeauna îndurarea lui, *
s-a sfârșit cuvântul lui din neam în neam?
- ¹⁰ A uitat oare Dumnezeu milostivirea *
ori și-a închis iubirea sa în mânie?
- ¹¹ Și am zis: „Aceasta este rana mea: *
dreapta Celui Preaînalt a slăbit!”
- ¹² Îmi voi aminti faptele Domnului *
și îmi voi aminti de la capăt minunile lui.
- ¹³ Mă voi gândi la toate lucrările tale, *
voi medita la toate faptele tale minunate.
- ¹⁴ Dumnezeule, calea ta este sfântă! *
Care Dumnezeu este atât de mare
ca Dumnezeul nostru?
- ¹⁵ Tu ești Dumnezeul care faci minuni, *
tu ți-ai arătat puterea printre popoare.
- ¹⁶ Cu puterea ta ai eliberat poporul tău, *
pe fiii lui Iacob și ai lui Iosif.
- ¹⁷ Te-au văzut apele, Dumnezeule, †
te-au văzut apele și s-au tulburat *
și adâncurile s-au mișcat.
- ¹⁸ Norii au revărsat ape, †
cerurile au dat drumul la tunete *
și săgețile tale au țâșnit în toate direcțiile.
- ¹⁹ Glasul tunetului tău se rostogolea în vârtej †
și fulgerele tale luminau lumea; *
pământul s-a tulburat și s-a cutremurat. —

- ²⁰ În mare este calea ta, †
și cărările tale în ape multe *
și urmele tale nu se cunosc.
- ²¹ Ai călăuzit poporul tău ca pe o turmă, *
cu mâna lui Moise și a lui Aron.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeu, calea ta este sfântă;
care Dumnezeu este atât de mare ca Dumnezeu nostru?

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. În ziua strămtorării mele l-am căutat pe Dumnezeu, spre el am întins mâinile mele.

În timpul pascal: Ant. Te-au văzut apele, Dumnezeu;
prin mare ai călăuzit poporul tău, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Inima mea se bucură în Domnul; el
înjosește și tot el înalță.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Dacă am murit împreună
cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu Cristos.

În timpul pascal: Domnul nimicește și tot el dă viață,
aleluia!

Cântarea *ISam 2,1-10*

Dumnezeu e bucuria celor smeriți

*I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe
cei smeriți; pe cei flămânzi i-a copleșit cu daruri.
(Lc 1,52-53).*

- ¹ Inima mea se bucură în Domnul *
și mi-am înălțat fruntea în Dumnezeul meu;
mi s-a deschis gura larg împotriva dușmanilor mei, *
căci m-am bucurat de mântuirea ta.
- ² Nimeni nu este sfânt ca Domnul †
și nu este altul în afară de tine, *
nu este stâncă precum Dumnezeu nostru.
- ³ Nu înmulțiți vorbele de mândrie, *
să nu mai iasă cuvinte de îngâmfare din gura voastră.

Căci Domnul este Dumnezeu atotștiutor *
și toate faptele de el sunt cântărite.

- ⁴ Arcul celor puternici s-a sfărâmat, *
iar cei slabi s-au încins cu putere.
- ⁵ Cei sături s-au robit pentru pâine, *
iar cei flămânzi nu mai îndură foame.
Chiar cea sterilă a născut de multe ori, *
iar cea cu mulți copii a devenit neputincioasă.
- ⁶ Domnul nimicește și tot el dă viață, *
el trimite în locuința morților
și tot el scoate de acolo.
- ⁷ Domnul face sărac și tot el îmbogățește, *
el înjosește și tot el înalță.
- ⁸ Domnul ridică din țărână pe cel sărman *
și din gunoi pe cel lipsit,
ca să-i așeze alături de cei mari *
și să le dea ca moștenire un tron de glorie;
căci ai Domnului sunt stâlpii pământului *
și el a așezat lumea deasupra lor.
- ⁹ El păzește picioarele credincioșilor săi, †
iar cei nelegiuiți vor amuți în beznă, *
căci omul nu învinge prin propria forță.
- ¹⁰ Domnul îi va zdrobi pe vrăjmași, *
el va tuna din cer asupra lor.
Domnul va judeca marginile pământului, †
îi va da regelui său putere *
și va înălța fruntea unsului său.

În Postul Mare: Ant. Inima mea se bucură în Domnul;
el înjosește și tot el înalță.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. Dacă am murit
împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună
cu Cristos.

În timpul pascal: Ant. Domnul nimicește și tot el dă
viață, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Domnul stăpânește, să se bucure pământul. †

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Cristos Isus a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare.

În timpul pascal: Lumină a răsărit pentru cel drept și pentru cei cu inimă cinstită, bucurie, aleluia!

Psalmul 96 (97)

Gloria lui Dumnezeu

Acest psalm se referă la Mântuitorul lumii și la credința tuturor neamurilor în el (sf. Atanasiu).

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
† toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelie tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și îi mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii. —

- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina, *
și pentru cei cu inima curată, bucuria.
- ¹² Bucurați-vă, voi, dreptilor, în Domnul *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

În Postul Mare: Ant. Domnul stăpânește, să se bucure pământul.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. Cristos Isus a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune și dreptate și sfințire și răscumpărare.

În timpul pascal: Ant. Lumină a răsărit pentru cel drept și pentru cei cu inimă cinstită, bucurie, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),57-64

VIII (Heth)

- ⁵⁷ Am zis: partea mea, Doamne, *
este să păzesc cuvintele tale.
- ⁵⁸ Am căutat fața ta din toată inima, *
arată-ți îndurarea față de mine
după cuvântul tău. —

- 59 Am cercetat cărările mele *
și mi-am întors pașii după învățăturile tale.
- 60 Mă grăbesc și nu vreau să întârzii *
să păzesc poruncile tale.
- 61 Lațurile celor răi m-au înconjurat, *
dar eu nu uit de legea ta.
- 62 În miez de noapte mă scol ca să te laud *
pentru judecățile tale drepte.
- 63 Sunt prieten cu cei care se tem de tine *
și cu cei care păzesc învățăturile tale.
- 64 Plin este pământul, Doamne, de îndurarea ta, *
învăță-mă îndreptările tale!

Psalmul 54 (55),2-15.17-24

Prietenul perfid

Isus a început a se înfiora și a se neliniști (Mc 14,33).

I

- 2 Pleacă-ți urechea, Dumnezeu, la rugăciunea mea, †
nu te ascunde de la cererea mea; *
- 3 ia aminte la mine și răspunde-mi,
umblu agitat în mâhnirea mea †
și sunt cuprins de tulburare *
- 4 la glasul dușmanului, la strigătul celui rău.
Căci revarsă asupra mea blesteme *
și mă persecută cu furie.
- 5 Inima mea se zbate înlăuntrul meu *
și groaza morții a căzut peste mine.
- 6 Teamă și cutremur au venit peste mine *
și m-a cuprins teroarea.
- 7 Și am spus: „Cine îmi va da aripi ca de porumbel, *
ca să zbor și să-mi găsesc adăpost?
- 8 Iată, mă îndepărtez în fugă *
și rămân în pustiu.
- 9 Îl aștept pe acela care să mă salveze *
dinaintea vântului furtunii și a vijeliei”. —

- 10 Împrăștiu-i, Doamne, încurcă-le limbile! *
 Căci am văzut în cetate violență și dezbinare.
 11 Zi și noapte o înconjoară peste ziduri, †
 fărădelege, viclenie și necaz în mijlocul ei, *
 12 și n-au lipsit din piețele ei înșelăciunea și silnicia.

II

- 13 Căci dacă un dușman m-ar fi insultat, *
 l-aș fi suportat;
 dacă cel care mă urăște †
 s-ar fi ridicat cu orgoliu asupra mea, *
 poate m-aș fi ascuns de el.
 14 Dar ești tu, om asemenea mie, *
 prietenul meu și omul meu de încredere
 15 cu care mă înțelegeam așa de bine *
 și mergeam cu însuflețire spre casa lui Dumnezeu!
 17 Iar eu strig către Dumnezeu *
 și Domnul mă va mântui.
 18 Seara, dimineața și la amiază eu gem și suspin *
 și el îmi aude glasul.
 19 El răscumpără sufletul meu în pace †
 de cei care vin asupra mea, *
 căci s-au înmulțit cei care sunt împotriva mea.
 20 Dumnezeu va asculta și-i va umili, *
 el, care este dinaintea de veacuri.
 Căci nu este în ei îndreptare *
 și nu se tem de Dumnezeu.
 21 Fiecare își întinde mâna împotriva aliaților săi, *
 profanează legământul său.
 22 Cuvintele lui sunt alunecoase ca untul, *
 dar în inima lui este luptă;
 vorbele lui sunt mai unșuroase decât untdelemnul, *
 dar ele sunt săbii scoase din teacă.
 23 Încredințează Domnului grijile tale †
 și el te va hrăni, *
 nu-l va lăsa niciodată pe cel drept să se clatine.
 24 Iar tu, Dumnezeule, vei face ca ei să coboare *
 în prăpastia pierzării:

oamenii vărsători de sânge și cei vicleni†
 nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor. *
 Dar eu, Doamne, îmi pun încrederea în tine.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Să așteptăm speranța fericită și venirea gloriei Mântuitorului nostru.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Au zis nelegiuții: Să-l asuprim pe omul drept, căci se împotrivesc faptelor noastre!

În timpul pascal: Să nu se tulbure inima voastră: numai să credeți în mine, aleluia!

Psalmul 61 (62)

Pacea în Dumnezeu

Dumnezeul speranței să vă umple de toată pacea în credință (Rom 15,13).

² Numai în Dumnezeu își află odihna sufletul meu, *
 de la el îmi vine mântuirea.

³ Numai el este stâncă și mântuirea mea,
 turnul meu de scăpare; *
 de aceea nu mă clatin. —

- ⁴ Până când vă veți năpusti asupra unui om,
lovindu-l cu toții †
ca pe un zid gata să cadă *
și ca pe un gard surpat?
- ⁵ Pun la cale doar cum să-l doboare de la înălțimea lui, †
se desfată în minciună; *
cu gura binecuvântează, dar în adâncul lor blestemă.
- ⁶ Numai în Dumnezeu își află sufletul meu odihna, *
pentru că numai în el este speranța mea.
- ⁷ Numai el este stâncă și mântuirea mea,
turnul meu de scăpare; *
de aceea nu mă clatin.
- ⁸ În Dumnezeu este mântuirea și gloria mea,
stâncă tăriei mele, *
apărarea mea este la Dumnezeu.
- ⁹ Poporul, pune-ți încrederea într-însul
în orice moment, †
revarsă-ți inima în fața lui. *
Dumnezeu este adăpostul nostru!
- ¹⁰ Deșertăciune sunt fiii lui Adam, *
minciună, fiii oamenilor.
Dacă s-ar cântări toți la un loc, *
ar fi mai ușori decât fumul.
- ¹¹ Nu vă încredeți în violență †
și nu vă puneți nădejdea în jaf; *
chiar dacă ar fi să curgă bogățiile,
nu vă lipiți inima de ele!
- ¹² O dată a vorbit Domnul *
și de două ori am auzit aceasta:
tăria este a lui Dumnezeu, †
- ¹³ și a ta, Doamne, este îndurarea, *
pentru că tu dai ficăruia după faptele sale.

În Postul Mare: Ant. Să așteptăm speranța fericită și
venirea gloriei Mântuitorului nostru.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. Au zis nelegiuții: „Să-l asuprim pe omul drept, căci se împotrivesc
faptelor noastre!”

În timpul pascal: Ant. Să nu se tulbure inima voastră: numai să credeți în mine, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: El a luat asupra sa păcatele multora și s-a rugat pentru cei fără de lege.

În timpul pascal: Să te laude popoarele, Dumnezeule, și să se bucure de mântuirea ta, aleluia!

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 66 (67)

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
să-și îndrepte spre noi fața senină,
- ³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
și mântuirea ta la toate popoarele.
- ⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
să te laude toate popoarele.
- ⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
pentru că judeci popoarele cu dreptate *
și călăuzești neamurile pe fața pământului.
- ⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
toate popoarele să te laude.
- ⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
- ⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
și să se teamă de el toate marginile pământului.

În Postul Mare: Ant. Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi și să ne binecuvânteze.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. El a luat asupra sa păcatele multora și s-a rugat pentru cei fără de lege.

În timpul pascal: Ant. Să te laude popoarele, Dumnezeu, și să se bucure de mântuirea ta, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: În Cristos avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor.

În timpul pascal: Slava lui a acoperit cerurile și de lauda lui plin este pământul, aleluia!

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.

- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

În Postul Mare: Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

Miercuri din Săptămâna Sfântă: Ant. În Cristos avem răscumpărarea prin sângele lui, iertarea păcatelor.

În timpul pascal: Ant. Slava lui a acoperit cerurile și de lauda lui plin este pământul, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu numele tău (T.P. aleluia).

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

² Dumnezeuule, cu urechile noastre am auzit; †
părinții noștri ne-au povestit *
lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
în zilele de demult.

³ Tu cu mâna ta ai alungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
ai zdrobit popoare
și i-ai lăsat pe ei să se răspândească. —

- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
și nu brațul lor i-a mântuit,
ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeuule, *
cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
și în numele tău i-am călcat în picioare *
pe cei care s-au ridicat împotriva noastră.
- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcul meu *
și nu sabia mi-a adus salvarea,
⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
- ⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
preamărind mereu numele tău.

Ant. Ne-ai mântuit, Doamne, și preamărim mereu
numele tău (T.P. aleluia).

Ant. 2 Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moș-
tenirea ta.

II

- ¹⁰ Acum, însă, tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
și nu mai ieși, Dumnezeuule,
alături de oștirile noastre.
- ¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
și cei care ne urăsc ne pradă.
- ¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
și ne risipești printre națiunile păgâne.
- ¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
- ¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
- ¹⁵ Ne faci să fim de pomina printre păgâni *
și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
- ¹⁶ Toată ziua ocară este înaintea mea *
și rușinea îmi acoperă fața,

¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
în fața dușmanului și a celui dornic de răzbunare.

Ant. Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta.

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta (T.P. aleluia).

III

¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
dar n-am uitat de tine *
și n-am călcat legământul tău.

¹⁹ Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.

²⁰ Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.

²¹ Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,

²² oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?

²³ Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.

²⁴ Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.

²⁵ Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?

²⁶ Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!

Ant. Scoală-te, Doamne, și eliberează-ne pentru îndurarea ta (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Arată-ți, Doamne, puterea, și vino să ne mântuiești.

Joi din Săptămâna Sfântă: Privește, Doamne, și vezi, căci sunt în strâmtorare; ascultă-mă degrabă!

În timpul pascal: Eu sunt vița, iar voi mlădițele, aleluia!

Psalmul 79 (80)

Vizitează Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeuule, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁵ Doamne, Dumnezeul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- ⁶ Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- ⁷ Ne-ai făcut de batjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi. —

- ⁸ Dumnezeu oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁹ Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- ¹⁰ Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- ¹¹ S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- ¹² I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- ¹³ Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?
- ¹⁴ O pustiește mistrețul din pădure *
și o pasc animalele sălbatice.
- ¹⁵ Dumnezeu oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta.
- ¹⁶ Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁷ Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- ¹⁸ Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- ¹⁹ Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- ²⁰ Doamne, Dumnezeu oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!

În Postul Mare: Ant. Arată-ți, Doamne, puterea, și vino să ne mântuiești.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Privește, Doamne, și vezi, căci sunt în strâmtorare; ascultă-mă degrabă!

În timpul pascal: Ant. Eu sunt vița, iar voi mlădițele, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Joi din Săptămâna Sfântă: Iată, Dumnezeuul mântuirii mele: în el mă voi încrede și nu mă voi mai teme.

În timpul pascal: Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele Mântuitorului, aleluia!

Cântarea

Is 12,1-6

Bucuria poporului răscumpărat

*Dacă îți este sete cuiva, să vină la mine și să bea
(In 7,37).*

- ¹ Te preamăresc, Doamne, †
fiindcă, deși erai mânios împotriva mea, *
mânia ta s-a abătut de la mine și m-ai mângâiat.
- ² Iată, Dumnezeuul mântuirii mele; *
în el îmi pun toată încrederea și nu mă voi mai teme.
Căci tăria mea și lauda mea este Domnul *
și el este mântuirea mea.
- ³ Veți scoate apă cu bucurie *
din izvoarele mântuirii.
- ⁴ Și veți spune în ziua aceea: *
„Preamăriți-l pe Domnul și invocați numele lui,
vestiți printre neamuri faptele lui minunate; *
amintiți-le că preainalt este numele lui!
- ⁵ Cântați Domnului, căci a făcut lucruri minunate! *
Să știe aceasta tot pământul!
- ⁶ Tresaltă de bucurie și înalță laude,
tu, care locuiești în Sion, *
căci mare este în mijlocul tău Sfântul lui Israel!”

În Postul Mare: Ant. Lucruri mari a făcut Domnul; vestiți aceasta pe tot pământul.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Iată, Dumnezeuul mântuirii mele: în el mă voi încrede și nu mă voi mai teme.

În timpul pascal: Ant. Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele Mântuitorului, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru. †

Joi din Săptămâna Sfântă: Domnul ne-a hrănit din lamura grâului și cu miere din stâncă ne-a săturat.

În timpul pascal: Domnul ne-a hrănit din lamura grâului, aleluia!

Psalmul 80 (81)

Reînnoirea solemnă a legământului

Luauți seama să nu fie în vreunul dintre voi o inimă înrăită de necredință (Evr 3,12).

- ² Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru, *
† strigați de bucurie către Dumnezeul lui Iacob!
- ³ Începeți cântarea, bateți toba, *
sunauți din harpa cea plăcută și din alăută.
- ⁴ Sunați din trâmbiță la lună nouă și la lună plină, *
în ziua noastră de sărbătoare.
- ⁵ Aceasta este o lege pentru Israel, *
o poruncă a Dumnezeului lui Iacob!
- ⁶ El a pus-o drept mărturie în Iosif *
când a ieșit din țara Egiptului.
Atunci am auzit un glas pe care nu-l cunoșteam: †
- ⁷ „I-am descărcat povara de pe umeri *
și mâinile lui au pus coșul jos.
- ⁸ În necazul tău ai strigat la mine și eu te-am eliberat, †
ți-am răspuns din locul tainic al tunetului, *
te-am pus la încercare la apele de la Meriba.
- ⁹ Ascultă, poporul meu, †
vreau să dau mărturie împotriva ta; *
o, de m-ai asculta, Israele!
- ¹⁰ Să nu fie în mijlocul tău nici un alt dumnezeu, *
să nu te închini nici unui dumnezeu străin!
- ¹¹ Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, †
care te-am scos din țara Egiptului; *
deschide-ți gura larg și eu ți-o voi umple. —

- ¹² Dar poporul meu n-a ascultat de glasul meu, *
Israel nu mi-a dat ascultare.
- ¹³ Atunci i-am lăsat în voia inimii lor împietrite, *
ca să se conducă după planurile lor.
- ¹⁴ O, de m-ar asculta poporul meu, *
de-ar umbla Israel pe căile mele!
- ¹⁵ Într-o clipă i-aș umili pe dușmanii lor *
și mi-aș întoarce mâna împotriva potrivnicilor lor.
- ¹⁶ Cei care îl urăsc pe Domnul vor deveni supușii lui, *
și aceasta ar fi soarta lor pentru totdeauna.
- ¹⁷ L-aș hrăni cu cel mai bun grâu *
și l-aș sătura cu miere din stâncă”.

În Postul Mare: Ant. Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Domnul ne-a hrănit din lamura grâului și cu miere din stâncă ne-a săturat.

În timpul pascal: Ant. Domnul ne-a hrănit din lamura grâului, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),65-72

IX (Tet)

- 65 Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne, *
după cuvântul tău.
- 66 Învăță-mă bunătatea, prudența și știința, *
pentru că am rămas fidel în hotărârile tale.
- 67 Înainte de a fi fost umilit, umblam pe căi greșite, *
acum însă țin cuvântul tău.
- 68 Tu ești bun și faci binele, *
învăță-mă îndreptările tale.
- 69 Cei mândri mă calomniază, *
dar eu voi urma învățăturile tale din toată inima.
- 70 S-a întărit ca seul inima lor, *
dar desfătarea mea este legea ta.
- 71 Este bine pentru mine că am fost umilit, *
ca să învăț poruncile tale.
- 72 Mai mult prețuiește pentru mine legea gurii tale *
decât mii de lucruri de aur și argint.

Psalmul 55 (56),2-7b.9-14

Încrederea în cuvântul Domnului

Este arătat Cristos în pătimirea sa (sf. Ieronim).

- 2 Ai milă de mine, Dumnezeu, †
căci m-a călcat în picioare omul; *
toată ziua, războindu-se, mă chinuie.
- 3 M-au călcat dușmanii ziua întreagă,
Dumnezeule preaînalt, *
căci mulți sunt cei care luptă
împotriva mea cu trufie.
- 4 În orice zi în care sunt cuprins de frică, *
eu îmi pun speranța în tine.
- 5 În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, †
în Dumnezeu mi-am pus speranța *
și nu-mi este teamă:
ce-mi poate face mie omul?

- ⁶ Îmi răstălmăcesc cuvintele ziua întregă *
și toate gândurile lor rele
sunt îndreptate împotriva mea.
- ^{7b} Provoacă certuri, îmi întind curse, *
îmi urmăresc pașii ca să-mi ia viața.
- ⁹ Tu, care numeri pașii pribegiei mele, †
strânge-mi lacrimile într-un urcior; *
oare nu sunt ele numărate în cartea ta?
- ¹⁰ Atunci vor da înapoi dușmanii mei, †
în ziua în care te voi chema. *
Am cunoscut că tu ești Dumnezeu meu.
- ¹¹ În Dumnezeu, al cărui cuvânt îl laud, *
în Domnul, al cărui cuvânt îl laud.
- ¹² În Dumnezeu mi-am pus speranța
și nu-mi este teamă: *
ce-mi poate face mie omul?
- ¹³ Dumnezeu meu, îmi voi împlini făgăduințele
pe care ți le-am făcut, *
îți voi aduce jertfă de laudă,
- ¹⁴ căci ai eliberat sufletul meu de la moarte, †
mi-ai ferit picioarele de cădere, *
ca să umblu înaintea lui Dumnezeu
în lumina celor vii.

Psalmul 56 (57)

Rugăciune de dimineață la vreme de mâhnire

Acest psalm cântă patima Domnului (sf. Augustin).

- ² Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine, *
pentru că la tine își află refugiul sufletul meu;
și la umbra aripilor tale îmi caut un loc de scăpare *
până va trece primejdia.
- ³ Strig către Dumnezeu cel preaînalt, *
către Dumnezeu care îmi face binele:
- ⁴ va trimite din ceruri și mă va elibera, †
îi va face de rușine pe cei care mă prigonesc, *
va trimite Dumnezeu îndurarea și adevărul său.

- ⁵ Sufletul meu e culcat în mijlocul puilor de leu *
care-i sfâșie pe fiii oamenilor;
dintii lor sunt sulițe și săgeți, *
iar limbile lor, săbii ascuțite.
- ⁶ Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!
- ⁷ Au întins cursă pașilor mei *
și au încovoiat sufletul meu.
Au săpat în fața mea o groapă, *
dar ei înșiși au căzut în ea.
- ⁸ Inima mea este liniștită, Dumnezeule, †
liniștită este inima mea. *
- ⁹ Ție îți voi înălța imnuri și ție îți voi cânta.
Trezește-te, gloria mea! †
Treziți-vă, harpă și alăută; *
vreau să trezesc aurora.
- ¹⁰ Te voi lăuda printre popoare, Doamne, *
îți voi cânta imnuri printre neamuri.
- ¹¹ Pentru că îndurarea ta este mare, până la ceruri, *
și fidelitatea ta, până la nori.
- ¹² Înălță-te peste ceruri, Dumnezeule, *
peste tot pământul este slava ta!

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Veseperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Te-am pus lumină a neamurilor, ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Joi din Săptămâna Sfântă: Cristos, primul născut dintre cei morți și mai mare peste regii pământului, ne-a făcut pe noi împărăție pentru Dumnezeu, Tatăl său.

În timpul pascal: El a fost rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți, aleluia!

Psalmul 71 (72)

Puterea regală a lui Mesia

Deschizând tezaurile lor i-au oferit în dar: aur, tămâie și smirnă (Mt 2,11).

I

- ¹ Dumnezeu, dăruiește regelui judecățile tale *
și înzestrează pe fiul regelui cu dreptatea ta,
- ² și el va judeca poporul tău cu dreptate *
și pe săracii tăi cu nepărtinire.
- ³ Munții să aducă pacea pentru popor *
și dealurile dreptatea.
- ⁴ El va face dreptate celor săraci din popor †
și-i va mântui pe fiii sărmanilor, *
dar pe asupritori îi va doborî.
- ⁵ Ei se vor teme de tine cât soarele și luna, *
din generație în generație.
- ⁶ Va coborî ca ploaia pe iarbă *
și ca ropotul ce udă pământul.
- ⁷ În zilele lui va înflori dreptatea și belșug de pace, *
până când va fi luna.
- ⁸ El va domni de la o mare la alta *
și de la Râu până la marginile pământului.
- ⁹ În fața lui se vor pleca locuitorii pustiului, *
iar vrăjmașii lui vor linge țărâna.

- ¹⁰ Regii insulelor și cei din Tarșiș vor oferi daruri, *
regii arabi și din Saba vor aduce prinosuri.
¹¹ Toți regii se vor închina înaintea lui, *
toate popoarele îl vor sluji.

În Postul Mare: Ant. Te-am pus lumină a neamurilor,
ca să duci mântuirea mea până la marginile pământului.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Cristos, primul născut
dintre cei morți și mai mare peste regii pământului, ne-a
făcut pe noi împărăție pentru Dumnezeu, Tatăl său.

În timpul pascal: Ant. El a fost rânduit de Dumnezeu
judecător al celor vii și al celor morți, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul îi va mântui pe fiii săra-
cilor, va răscumpăra sufletele lor din asuprire.

Joi din Săptămâna Sfântă: Domnul îl va salva pe cel
sărac de cel puternic și pe sărmanul care nu are ajutor.

În timpul pascal: În el vor fi binecuvântate toate
neamurile pământului, aleluia!

II

- ¹² El îl va elibera pe săracul care strigă *
și pe sărmanul care nu are ajutor.
¹³ Va avea milă de cel slab și lipsit *
și va mântui sufletele sărmanilor.
¹⁴ Va răscumpăra sufletele lor de oprimare și violență, *
și sângele lor va fi prețios înaintea lui.
¹⁵ Va trăi și i se va da din aurul Arabiei. †
Se vor ruga pentru el întotdeauna; *
toată ziua îl vor binecuvânta.
¹⁶ Va fi belșug de grâne pe pământ, *
acestea vor undui pe culmile munților;
roadele sale vor înflori precum Libanul *
și recolta lor va fi ca iarba pământului.
¹⁷ Numele lui să fie binecuvântat în veci, *
cât va fi soarele să dăinuiască numele lui.

În el vor fi binecuvântate
toate neamurile pământului *
și toate popoarele îl vor preamări.

¹⁸ Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu, †
Dumnezeul lui Israel, *
singurul care săvârșește minuni!

¹⁹ Binecuvântat să fie în veci numele său glorios, *
tot pământul să se umple de slava lui. Amin. Amin.

În Postul Mare: Ant. Domnul îi va mântui pe fiii săracilor, va răscumpăra sufletele lor din asuprire.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Domnul îl va salva pe cel sărac de cel puternic și pe sârmanul care nu are ajutor.

În timpul pascal: Ant. În el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: A venit acum mântuirea și împărăția Dumnezeului nostru.

Joi din Săptămâna Sfântă: Cei sfinți au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor.

În timpul pascal: Isus Cristos este același ieri și astăzi și în veci, aleluia!

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

^{11.17} **Îți mulțumim ție, ***
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.

¹⁸ **Și s-au mâniat neamurile, ***
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari. —

- ^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

În Postul Mare: Ant. A venit acum mântuirea și împărăția Dumnezeului nostru.

Joi din Săptămâna Sfântă: Ant. Cei sfinți au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturiei lor.

În timpul pascal: Ant. Isus Cristos este același ieri și astăzi și în veci, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Psalmul 37 (38)

Rugăciunea umilă a păcătosului aflat în primejdie

Toți cunoscuții lui stăteau deoparte (Lc 23,49).

I

- ² Doamne, să nu mă mustri în mânia ta *
și să nu mă pedepsești în furia ta.
- ³ Căci săgețile tale s-au înfipt în mine *
și mâna ta apasă peste mine.
- ⁴ Nimic nu este sănătos în trupul meu
în fața mâniei tale, †
și nu este pace în oasele mele *
din cauza păcatelor mele.
- ⁵ Căci fărădelegile mi-au acoperit capul, *
ca o povară prea grea pentru mine.

Ant. Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta.

Ant. 2 Doamne, în fața ta e toată dorința mea
(T.P. aleluia).

II

- ⁶ Au putrezit și s-au înveninat rănilor mele *
din pricina nebuniei mele.
- ⁷ M-am încovoiat și m-am gărbovit cu totul; *
toată ziua umblu în mâhnire.
- ⁸ Rărunchii îmi sunt cuprinși de febră *
și nu mai e nimic sănătos în trupul meu.
- ⁹ Sunt frânt și istovit cu totul, *
strig din cauza zbuciumului inimii mele.
- ¹⁰ Doamne, în fața ta e toată dorința mea *
și suspinul meu nu-ți este ascuns.
- ¹¹ Inima mi se zbate, m-au părăsit puterile *
și mi-am pierdut chiar și lumina ochilor.
- ¹² Prietenii și cunoscuții se îndepărtează
din cauza rănilor mele, *
și rudele mele stau deoparte.
- ¹³ Cei care vor să-mi ia sufletul îmi întind curse, †
cei care-mi vor răul vorbesc de pieirea mea, *
și vicleșuguri pun la cale ziua întreagă.

Ant. Doamne, în fața ta e toată dorința mea
(T.P. aleluia).

Ant. 3 Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă pără-
sești, Doamne, mântuirea mea (T.P. aleluia).

III

- ¹⁴ Iar eu, ca un surd, nu iau aminte *
și sunt ca un mut ce nu-și deschide gura,
¹⁵ ca omul ce nu aude *
și nu iese răspuns din gura lui.
- ¹⁶ Pentru că în tine, Doamne, mi-am pus speranța, *
tu îmi vei răspunde, Doamne, Dumnezeul meu!

- 17 Spuneam, de fapt: „Să nu râdă de mine
când mi se clatină piciorul, *
să nu se ridice cu mândrie împotriva mea”.
- 18 Sunt gata să mă prăbușesc *
și durerea înaintea mea este pururea.
- 19 Căci eu îmi mărturisesc fărădelegea *
și mă înspăimânt de păcatul meu.
- 20 Dușmanii mei sunt plini de viață și sunt puternici *
și s-au înmulțit cei care mă urăsc fără motiv.
- 21 Ei îmi răsplătesc binele cu rău *
și mă acuză pentru că eu caut binele.
- 22 Să nu mă părăsești, Doamne; *
Dumnezeul meu, să nu te îndepărtezi de la mine!
- 23 Grăbește-te să mă ajuți, *
Doamne, mântuirea mea!

Ant. Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești,
Doamne, mântuirea mea (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Inima căită și smerită, Dumnezeule,
n-o disprețui.

În timpul pascal: Ai încredere, fiule, păcatele îți sunt
iertate, aleluia!

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeuule

Înnoți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou! (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeuule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuیت, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeuule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.

- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

În Postul Mare: Ant. Inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.

În timpul pascal: Ant. Ai încredere, fiule, păcatele îți sunt iertate, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.

În timpul pascal: Ai ieșit, Doamne, să mântuiești poporul tău, să-l eliberezi pe Unsul tău aleluia!

Cântarea Hab 3,2-4.13a.15-19

Dumnezeu vine să judece lumea

Ridicați-vă capul, căci se apropie răscumpărarea voastră! (Lc 21,28).

- ² Doamne, am auzit vestirea ta *
și m-am temut, Doamne, de lucrarea ta!
De-a lungul anilor, dă-i viață, *
de-a lungul anilor, fă-o cunoscută!

În mânia ta, *
adu-ți aminte că ești îndurător!

³ Dumnezeu vine din Teman, *
Cel Sfânt, din muntele Paran.
Gloria lui acoperă cerurile, *
și pământul este plin de lauda lui.

⁴ Strălucirea lui este ca lumina, †
din mâinile lui izvorăsc raze: *
aici se ascunde tăria lui.

^{13a} Ai ieșit să mântuiești poporul tău, *
să-l eliberezi pe unsul tău.

¹⁵ Ți-ai tăiat drum prin mare cu caii tăi *
și spumegau talazurile multe.

¹⁶ Am auzit și s-a înfiorat inima mea, *
la glasul acesta tremură buzele mele;
putreziciunea îmi cuprinde oasele *
și pașii mei se clatină sub mine.
Voi sta liniștit în ziua strâmtorării *
care vine peste poporul ce se ridică asupra noastră.

¹⁷ Căci nu va mai înflori smochinul *
și nu va mai fi rod în vii;
înșelătoare va fi rodirea măslinului, *
și nu vor mai da hrană ogoarele;
au dispărut oile din țarcuri *
și nu mai sunt vite în staule.

¹⁸ Dar eu voi tresălta de bucurie în Domnul, *
voi tresălta de veselie
în Dumnezeu, mântuitorul meu.

¹⁹ Domnul, Dumnezeul meu, este tăria mea: †
el face picioarele mele mai iuți ca ale căprioarei *
și poartă pașii mei pe culmi.

În Postul Mare: Ant. În mânia ta, Doamne, adu-ți
aminte că ești îndurător.

În timpul pascal: Ant. Ai ieșit, Doamne, să mân-
tuești poporul tău, să-l eliberezi pe Unsul tău aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Laudă, Ierusalime, pe Domnul. †

În timpul pascal: Preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care așază în hotarele tale pacea, aleluia!

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt Mireasa Mielului! (cf. Ap 21,9).

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
† preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

În Postul Mare: Laudă, Ierusalime, pe Domnul.

În timpul pascal: Preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău, care așază în hotarele tale pacea, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),73-80

X (Iod)

- ⁷³ Mâinile tale m-au făcut și m-au plămădit; *
fă-mă să înțeleg și voi învăța poruncile tale.
- ⁷⁴ Cei ce se tem de tine
mă vor vedea și se vor bucura, *
căci mi-am pus toată speranța în cuvintele tale.
- ⁷⁵ Știu, Doamne, că judecățile tale sunt drepte *
și întru adevăr m-ai umilit.
- ⁷⁶ Să-mi fie îndurarea ta spre mângâiere, *
după promisiunea făcută slujitorului tău.
- ⁷⁷ Să vină asupra mea îndurările tale
și voi fi viu, *
căci legea ta îmi este desfătare.
- ⁷⁸ Să fie făcuți de rușine cei mândri,
căci cu minciună m-au asuprit, *
iar eu voi cugeta la învățăturile tale.
- ⁷⁹ Să se întoarcă spre mine cei care se tem de tine *
și cei care cunosc legile tale.
- ⁸⁰ Inima mea să fie neprihănită în orânduiri tale, *
ca să nu fiu făcut de rușine.

Psalmul 58 (59),2-5.10-11.17-18

Rugăciune împotriva prigonitorilor

Aceste cuvinte ale Mântuitorului trebuie să-i învețe pe toți pietatea față de Tatăl (Eusebiu din Cezareea).

- ² Dumnezeuul meu, eliberează-mă de dușmanii mei, *
apără-mă de cei care se ridică împotriva mea.
- ³ Eliberează-mă de cei care săvârșesc nelegiuirea *
și mântuiește-mă de oamenii vărsători de sânge.
- ⁴ Iată-i că stau la pândă să-mi ia sufletul; *
cei puternici se ridică împotriva mea.
- ⁵ Nici vină, nici păcat nu este în mine, Doamne. *
Fără nici o pricină, ei aleargă,
se pregătesc să mă atace.
- Scoală-te, vino în întâmpinarea mea și privește, †
¹⁰ mă îndrept spre tine, tăria mea, *
pentru că numai tu, Dumnezeule, ești scăparea mea.
- ¹¹ Îndurarea Dumnezeului meu îmi vine în ajutor. *
Dumnezeu mă va face să-i privesc de sus
pe dușmanii mei.
- ¹⁷ Dar eu voi cânta puterea ta, *
dis-de-dimineață voi lauda bunătatea ta,
pentru că tu ești un turn de scăpare pentru mine, *
un loc de adăpost, în ziua necazului.
- ¹⁸ Tăria mea, pe tine vreau să te laud! †
Căci tu, Dumnezeule, ești turnul meu de scăpare, *
Dumnezeul meu, îndurarea mea!

Psalmul 59 (60)

Rugăciune după o nenorocire

În lume veți avea necazuri, însă curaj: eu am învins lumea (In 16,33).

- ³ Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împrăștiat, *
te-ai mâniat pe noi. Întoarce-te la noi!
- ⁴ Ai zguduit pământul, l-ai despiciat, *
repară-i spărturile, căci se prăbușește.
- ⁵ Ai pus poporul tău la grele încercări, *
ne-ai dat să bem vinul amărăciunii. —

- ⁶ Le-ai dat un semn celor care se tem de tine, *
ca să fugă din fața arcului.
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
să ne mântuiască dreapta ta și ascultă-ne.
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său sfânt: †
„Mă voi înălța și voi împărți Sihemul, *
și valea Sucot o voi măsura.
- ⁹ Al meu este Galaadul, al meu este Manase *
și Efraim, coiful capului meu,
Iuda, sceptrul meu de domnie, *
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spal;
peste Edom îmi azvârl încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeule, care ne-ai alungat *
și nu mai ieși, o Dumnezeule, cu oștirile noastre?
Vino în ajutorul nostru în timpul necazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
- ¹³ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe, *
și el îi va doborî pe asupritorii noștri.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a sau a III-a, 1351.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

În timpul pascal: Din lațurile morții a izbăvit Domnul sufletul meu, aleluia!

Psalmul 114 (116 A)

Rugăciune de mulțumire

Prin multe strâmtorări trebuie să intrăm în împărăția lui Dumnezeu (Fap 14,22).

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimele infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!”
- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

În Postul Mare: Ant. Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte și picioarele mele de la cădere.

În timpul pascal: Ant. Din lațurile morții a izbăvit Domnul sufletul meu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

În timpul pascal: Ca pe lumina ochilor a păzit Domnul poporul său, aleluia!

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița (Ap 7,16).

¹ **Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: ***

„De unde-mi va veni ajutorul?”

² **Ajutorul meu vine de la Domnul, ***
care a făcut cerul și pământul.

³ **Nu va lăsa să ți se clatine piciorul ***
și nu va ațipi cel care te păzește.

⁴ **Iată, nu ațipește, nu doarme ***
cel care-l păzește pe Israel.

⁵ **Domnul este păzitorul tău, ***
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.

⁶ **Ziua, soarele nu-ți va dăuna, ***
nici luna în timpul nopții.

⁷ **Domnul te va păzi de orice rău, ***
Domnul îți va apăra sufletul.

⁸ **Domnul te va păzi la plecare și la venire, ***
de acum și până în veac.

În Postul Mare: Ant. Ajutorul meu vine de la Domnul, care a făcut cerul și pământul.

În timpul pascal: Ant. Ca pe lumina ochilor a păzit Domnul poporul său, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

În timpul pascal: Puterea mea și eliberarea mea este Domnul și el mi-a fost mântuire, aleluia!

Imn de adorare

^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

În Postul Mare: Ant. Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

În timpul pascal: Ant. Puterea mea și eliberarea mea este Domnul și el mi-a fost mântuire, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - II

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Amintește-ți de noi, Doamne, vizitează-ne cu mântuirea ta (T.P. aleluia).

Psalmul 105 (106)

Bunătatea Domnului și infidelitatea poporului

Acestea au fost scrise ca învățătură pentru noi, cei la care a ajuns sfârșitul veacurilor (1Cor 10,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun, *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Cine va putea istorisi faptele minunate ale Domnului? *
Cine va putea face cunoscută toată slava lui?
- ³ Fericiți sunt cei care păzesc legea, *
cei care înfăptuiesc întotdeauna dreptatea.
- ⁴ Amintește-ți de noi, Doamne, †
din iubire față de poporul tău, *
vizitează-ne cu mântuirea ta,

- ⁵ ca să vedem fericirea aleșilor tăi, †
să ne bucurăm de bucuria poporului tău *
și să ne mândrim cu moștenirea ta.
- ⁶ Noi am păcătuit împreună cu părinții noștri; *
am săvârșit răul, am săvârșit nelegiuirea.
- ⁷ Părinții noștri în Egipt n-au înțeles minunile tale, †
nu și-au amintit de mulțimea îndurărilor tale, *
ci s-au răzvrătit la mare, la Marea Roșie.
- ⁸ Dar el i-a mântuit de dragul numelui său, *
pentru a-și face cunoscută puterea.
- ⁹ A amenințat Marea Roșie și ea a secat, *
și i-a trecut prin adâncuri ca prin pustiu.
- ¹⁰ I-a mântuit din mâna celor care îi urau *
și i-a răscumpărat din mâna dușmanului.
- ¹¹ Apele i-au acoperit pe dușmanii lor, *
nici unul dintre ei nu a scăpat.
- ¹² Atunci ei au crezut în cuvântul lui *
și au cântat lauda sa.
- ¹³ Au uitat curând însă lucrările Domnului *
și n-au așteptat împlinirea planului său.
- ¹⁴ Li s-a aprins pofta în pustiu *
și l-au pus pe Dumnezeu la încercare,
în pământ uscat.
- ¹⁵ El le-a împlinit cererea *
și a dat sațietate sufletelor lor.
- ¹⁶ În tabără, au fost geloși pe Moise *
și pe Aron, cel consacrat Domnului.
- ¹⁷ Pământul s-a deschis și l-a înghițit pe Datan *
și a acoperit grupul lui Abiram.
- ¹⁸ S-a aprins foc împotriva grupului lor: *
flacăra lui i-a mistuit pe răzvrățiți.

Ant. Amintește-ți de noi, Doamne, vizitează-ne cu
mântuirea ta (T.P. aleluia).

Ant. 2 Păzește-te, ca nu cumva să uiți legământul
Domnului Dumnezeului tău.

II

- 19 Și au făcut un vițel în Horeb, *
s-au închinat înaintea unui chip turnat
- 20 și au schimbat gloria lor *
cu chipul unui bou care mănâncă iarbă.
- 21 Au uitat de Dumnezeuul care i-a mântuit, *
care a făcut lucruri mari în Egipt,
- 22 minuni în țara lui Ham, *
semne minunate la Marea Roșie.
- 23 El hotărâse să-i nimicească, †
dacă n-ar fi fost Moise, alesul său,
să iasă la trecătoare înaintea lui *
pentru a abate mânia lui, ca să nu-i distrugă.
- 24 Au refuzat pământul desfătării, *
nu s-au încrezut în cuvântul lui.
- 25 Au murmurat în corturile lor, *
n-au ascultat glasul Domnului.
- 26 Iar el și-a ridicat mâna asupra lor *
ca să-i doboare în pustiu
- 27 și să piardă descendența lor printre neamuri *
și să-i împrăstie prin ținuturi.
- 28 Ei l-au slujit pe Baal-Peor *
și au mâncat din jertfele morților.
- 29 L-au provocat prin faptele lor *
și a izbucnit ciurma printre ei.
- 30 S-a ridicat Pinhas și a făcut judecată, *
ciurma a încetat
- 31 și i s-a socotit aceasta ca dreptate, *
din generație în generație pentru totdeauna.
- 32 L-au mâniat și la apele din Meriba, *
și Moise a fost pedepsit din cauza lor,
- 33 căci i-au amărât sufletul, *
încât buzele lui au vorbit cu nesocotință.

Ant. Păzește-te, ca nu cumva să uiți legământul Domnului Dumnezeuului tău.

Ant. 3 Mântuiește-ne, Doamne, și adună-ne dintre neamuri (T.P. aleluia).

III

- 34 N-au nimicit popoarele, *
așa cum le poruncise Domnul.
- 35 Ei s-au amestecat cu neamurile păgâne *
și au învățat faptele lor.
- 36 Au slujit la idoli lor, *
care au devenit pentru ei capcană.
- 37 Și-au jertfit fiii și fiicele la idoli. *
- 38 Au vărsat sânge nevinovat,
sângele fiilor și fiicelor lor,
pe care i-au jertfit idolilor din Canaan, *
și s-a pângărit pământul cu sânge.
- 39 S-au întinat prin faptele lor, *
s-au prostituat prin obiceiurile lor.
- 40 Atunci, Domnul s-a aprins de mânie
împotriva poporului său, *
i s-a făcut silă de moștenirea sa;
- 41 i-a dat în mâna neamurilor păgâne, *
și cei ce îi urau au stăpânit peste ei,
- 42 i-au subjugat dușmanii *
și au fost supuși sub mâna lor.
- 43 De mai multe ori i-a eliberat, †
dar ei s-au arătat împietriți în răzvrătirea lor, *
și au fost doborâți pentru nelegiuirile lor.
- 44 Totuși, s-a uitat la strâmtorarea lor, *
când le-a auzit plângerea.
- 45 Și-a amintit de legământul său cu ei *
și s-a îndurat de ei după mulțimea milei sale.
- 46 I-a făcut să afle îndurare *
la toți cei care îi luaseră în robie.
- 47 Mântuiește-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, *
și adună-ne dintre neamurile păgâne,
ca să preamărim numele tău cel sfânt *
și să ne mândrim laudându-te pe tine.
- 48 Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Israel,
din veac și până în veac! *
Să zică tot poporul: „Amin! Amin!”

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, și adună-ne dintre neamuri (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și noaptea fidelitatea ta.

În timpul pascal: M-ai veselit, Doamne, și pentru lucrarea mâinilor tale voi tresălta de bucurie, aleluia!

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului unului-născut (sf. Atanasie).

- ² Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie
pentru lucrarea mâinilor tale. —

- 6 Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- 7 Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- 8 Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- 9 iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
- 10 Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- 11 Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- 12 ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- 13 Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- 14 Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- 15 Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- 16 ca să vestească: *
„Domnul, stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

În Postul Mare: Ant. Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne, și noaptea fidelitatea ta.

În timpul pascal: Ant. M-ai veselit, Doamne, și pentru lucrarea mâinilor tale voi tresălta de bucurie, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Preamăriți-l pe Dumnezeul nostru.

În timpul pascal: Eu nimicesc și tot eu dau viață, spune Domnul; eu lovesc și tot eu tămăduiesc, aleluia!

Binefacerile lui Dumnezeu față de popor

De câte ori am vrut să adun pe fiii tăi așa cum își adună găina puii sub aripi! (Mt 23,37).

- ¹ Ascultați, cerurilor, și voi vorbi! *
Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele!
- ² Ca ploaia să picure învățătura mea, *
ca roua să curgă cuvintele mele,
ca burnița peste iarbă *
și ca ropotul de ploaie peste grâne.
- ³ Căci voi invoca numele Domnului: *
preamăriți-l pe Dumnezeul nostru!
- ⁴ El este stânca: lucrările lui sunt desăvârșite, *
toate căile lui sunt dreptate.
Domnul este credincios și în el nu este nedreptate; *
el este drept și nepărtinitor.
- ⁵ Ei au păcătuit împotriva lui; †
ei nu-i mai sunt fii prin purtarea lor, *
ci neam îndărătnic și ticălos.
- ⁶ Așa răsplățiți voi Domnului, *
popor nechibzuit și fără minte?
Oare nu este el părintele tău, *
cel care te-a creat, te-a plăsmuit și te-a întemeiat?
- ⁷ Amintește-ți de zilele de odinioară, *
socotește anii, generație după generație,
întreabă-l pe tatăl tău și-ți va spune, *
întreabă-i pe bătrâni și-ți vor povesti.
- ⁸ Când Cel Preaînalt a separat popoarele, *
când i-a împrăștiat pe fiii lui Adam,
el a stabilit hotarele popoarelor *
după numărul fiilor lui Israel;
- ⁹ căci partea Domnului este poporul său, *
Iacob este partea lui de moștenire.
- ¹⁰ L-a găsit în pământ pustiu, *
într-un loc înfricoșător plin de urlete sălbaticice;
și l-a apărut, l-a îngrijit și l-a păzit *
ca pe lumina ochilor.

- ¹¹ Precum vulturul care-și învață puii să zboare, *
zburând deasupra lor își întinde aripile,
și-a întins aripile și l-a ridicat, *
l-a purtat pe aripile sale.
- ¹² Numai Domnul singur a fost conducătorul lui: *
nici un dumnezeu străin nu i-a fost alături.

În Postul Mare: Ant. Preamăriți-l pe Dumnezeul nostru.

În timpul pascal: Ant. Eu nimicesc și tot eu dau viață,
spune Domnul; eu lovesc și tot eu tămăduiesc, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Cât de minunat este numele tău,
Doamne, pe tot pământul.

În timpul pascal: Cu slavă și cu cinste l-ai încununat
pe Unsul tău, aleluia!

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

*Toate le-a pus sub picioarele lui iar pe el l-a rânduit
cap peste Biserica întregă (Ef 1,22).*

- ² Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să-i nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale, —

- toate le-ai pus la picioarele lui: †
⁸ oile și boii laolaltă, *
 precum și fiarele câmpului,
⁹ păsările cerului și peștii mării, *
 tot ce străbate căile apelor.
¹⁰ Doamne, Dumnezeuul nostru, *
 cât de minunat este numele tău
 pe tot pământul!

În Postul Mare: Ant. Cât de minunat este numele
 tău, Doamne, pe tot pământul.

În timpul pascal: Ant. Cu slavă și cu cinste l-ai încu-
 nunit pe Unsul tău, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugă-
 ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
 corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
 (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),81-88

XI (Kaf)

- ⁸¹ Sufletul meu tânjește după mântuirea ta, *
 în cuvântul tău mi-am pus toată speranța.
⁸² Mi-au slăbit ochii în așteptarea promisiunii tale *
 și spun: „Când mă vei mângâia?”
⁸³ Am ajuns ca un burduf așezat la fum, *
 dar nu am uitat de îndreptările tale.

- 84 Câte sunt zilele slujitorului tău? *
Când vei judeca oare pe cei ce mă asupresc?
- 85 Cei mândri au săpat groapă înaintea mea; *
ei nu sunt după legea ta.
- 86 Toate poruncile tale sunt adevăr; †
pe nedrept m-au prigonit: *
vino în ajutorul meu!
- 87 Puțin a lipsit de nu m-au șters de pe pământ, *
dar nu am părăsit învățăturile tale.
- 88 După îndurarea ta dă-mi viață *
și voi păzi poruncile gurii tale.

Psalmul 60 (61)

Rugăciunea unui exilat

Rugăciunea dreptului care nădărduește cele veșnice
(sf. Ilariu).

- 2 Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea, *
ia aminte la rugăciunea mea.
- 3 De la marginile pământului pe tine te chem †
când inima mi-e cuprinsă de neliniște, *
călăuzește-mă la stâncă la care nu pot ajunge!
- 4 Căci tu ești un refugiu pentru mine, *
turn puternic în fața dușmanului.
- 5 Voi locui în cortul tău pentru totdeauna, *
mă voi adăposti la umbra aripilor tale,
- 6 căci, tu, Dumnezeul meu,
mi-ai ascultat promisiunile, *
mi-ai dat moștenirea
celor care se tem de numele tău.
- 7 Vei adăuga la zilele regelui alte zile, *
anii lui vor fi ca generație după generație.
- 8 Va domni în veșnicie înaintea lui Dumnezeu, *
îndurarea și adevărul îl vor ocroti.
- 9 Atunci voi cânta imnuri numelui tău în vecii vecilor, *
ca să-mi îndeplinesc promisiunile zi de zi.

Rugăciune împotriva dușmanilor

În acest psalm este vorba mai ales despre pătimirea Domnului (sf. Augustin).

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
- ⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,
- ⁹ și însăși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui.
- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdui în el, *
și vor fi lăudați toți cei drești cu inima.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A III-A

DUMINICĂ

Vesperele I

∩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a III-a din Postul Mare: Convertiți-vă și credeți în evanghelie, spune Domnul.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Dumnezeu este mai presus de toate cerurile, el înalță din pulbere pe cel sărman, aleluia!

Psalmul 112 (113)

Lăudați numele Domnului

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ? —

- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
 înalță din mizerie pe cel sărac,
⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
 de conducătorii poporului său.
⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
 ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Convertiți-vă și credeți în evanghelie, spune Domnul.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Dumnezeu este mai presus de toate cerurile, el înalță din pulbere pe cel sărman, aleluia!

Antifona 2

Dum. a III-a din Postul Mare: Voi jertfi jertfă de laudă și voi invoca numele Domnului.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Tu ai rupt, Doamne, lanțurile mele: ție îți voi aduce jertfă de laudă, aleluia!

Psalmul 115 (116 B)

Aducere de mulțumire în templu

Prin Cristos să aducem pururi jertfă de laudă lui Dumnezeu (cf. Evr 13,15).

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
 chiar și atunci când spuneam: *
 „Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
 „Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
 pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
 moartea credincioșilor săi. —

- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
 eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
 tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Voi jertfi jertfă de laudă și voi invoca numele Domnului.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Tu ai rupt, Doamne, lanțurile mele: ție îți voi aduce jertfă de laudă, aleluia!

Antifona 3

Dum. a III-a din Postul Mare: Nimeni nu ia de la mine viața mea, ci eu însumi o dau și o iau iarăși înapoi.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut, pentru toți aceia care ascultă de el, izvor de mântuire veșnică, aleluia!

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
 nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
 și devenind asemenea oamenilor. *
- După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
 și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
 și i-a dăruit un nume *
 care este mai presus de orice alt nume,

- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
 să se plece tot genunchiul: *
 al celor din cer, al celor de pe pământ
 și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
 spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
 „Isus Cristos este Domnul!”

Dum. a III-a din Postul Marc: *Ant.* Nimeni nu ia de la mine viața mea, ci eu însumi o dau și o iau iarăși înapoi.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: *Ant.* Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea din cele ce a pățimit și s-a făcut, pentru toți aceia care ascultă de el, izvor de mântuire veșnică, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la Magnificat, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la timpul propriu.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a III-a din Postul Marc: În toate zilele, Doamne, te voi binecuvânta.

Dum. a III-a a Paștelui: Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Aleluia, Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți și i-a dat mărire, aleluia!

Psalmul 144 (145)

Lauda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!

(Ap 16,5).

I

- ¹ O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc † și să binecuvântez numele tău * în veac și în veacul veacului.
- ² Te voi binecuvânta în toate zilele † și voi lăuda numele tău * în veac și în veacul veacului.
- ³ Domnul este mare și vrednic de orice laudă, * măreția lui este fără margini.
- ⁴ O generație va povesti altei generații lucrările tale * și vor istorisi minunile tale.
- ⁵ Vor lăuda strălucirea măririi tale * și vor reaminti lucrările tale minunate.
- ⁶ Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare * și vor vorbi despre măreția ta;
- ⁷ vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini * și vor proclama dreptatea ta.
- ⁸ Domnul este îndurător și plin de milostivire, * el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
- ⁹ Domnul este bun față de toți, * el își arată bunătatea față de orice făptură.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. În toate zilele, Doamne, te voi binecuvânta.

Dum. a III-a a Paștelui: Ant. Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Ant. Aleluia, Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți și i-a dat mărire, aleluia!

Antifona 2

Dum. a III-a din Postul Mare: Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor.

Dum. a III-a a Paștelui: Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Aleluia, preainălțat ești tu, Doamne, peste toate cerurile, aleluia!

II

¹⁰ Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;

¹¹ să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.

¹² Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *

și gloria plină de strălucire a împărăției tale.

^{13a} Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor.

Dum. a III-a a Paștelui: Ant. Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Ant. Aleluia, preainălțat ești tu, Doamne, peste toate cerurile, aleluia!

Antifona 3

Dum. a III-a din Postul Mare: Domnul este fidel în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale. †

Dum. a III-a a Paștelui: Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Aleluia, mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ, aleluia!

III

^{13b} Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.

- 14 † Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- 15 Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- 16 Tu deschizi mâinile tale *
și saturezi cu dărnicie orice făptură.
- 17 Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- 18 Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- 19 El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- 20 Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- 21 Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Domnul este fidel
în toate cuvintele sale și sfânt în toate lucrările sale.

Dum. a III-a a Paștelui: Ant. Aleluia, nu plânge,
Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Dum. a VII-a a Paștelui: Ant. Aleluia, mi s-a dat toată
puterea în cer și pe pământ, aleluia!

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul
timpului.

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a III-a din Postul Mare: Peste glasul apelor multe, mărturiile tale, Doamne, sunt vrednice de toată crezarea.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate, aleluia! †

Psalmul 92 (93)

Măreția Creatorului

Domnul, Dumnezeu nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia. Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l preamărim (Ap 19,6.7).

- ¹ Domnul stăpânește
îmbrăcat în maiestate, *
† Domnul s-a îmbrăcat,
s-a încins cu putere.
A pus pământul pe temelii solide, *
ca să nu se clatine.
- ² Din vremuri străvechi
este așezat scaunul tău de domnie: *
tu ești din veșnicie!
- ³ Au înălțat râurile, Doamne, †
au înălțat râurile glasul lor, *
au înălțat râurile vuietului lor.
- ⁴ Dar mai puternic decât vuietul apelor nenumărate †
și decât vuietul valurilor puternice ale mării *
este Domnul, în înaltul cerului.
- ⁵ Mărturiile tale sunt cu totul adevărate, *
sfînțenia este podoaba casei tale, Doamne,
în vecii vecilor.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Peste glasul apelor multe, mărturiile tale, Doamne, sunt vrednice de toată crezarea.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate, aleluia!

Antifona 2

Dum. a III-a din Postul Mare: Binecuvântați-l izvoare pe Domnul; lăudați-l și preamăriți-l în veci.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Făptura va fi eliberată spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu, aleluia!

Cântarea *Dan 3,57-88.56*

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Aduceți laudă Dumnezeului nostru, voi, toți slujitorii lui!
(Ap 19,5).

- ⁵⁷ Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului,
pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- ⁵⁸ Binecuvântați-l, ceruri, pe Domnul, *
- ⁵⁹ binecuvântați-l, îngeri ai Domnului, pe Domnul!
- ⁶⁰ Binecuvântați-l, toate apele
care sunteți deasupra cerului, pe Domnul, *
- ⁶¹ să-l binecuvânteze orice putere pe Domnul!
- ⁶² Binecuvântați-l, soare și lună, pe Domnul, *
- ⁶³ binecuvântați-l, stele ale cerului, pe Domnul!
- ⁶⁴ Binecuvântați-l, ploi și rouă, pe Domnul, *
- ⁶⁵ binecuvântați-l, toate vânturile, pe Domnul!
- ⁶⁶ Binecuvântați-l, foc și căldură, pe Domnul, *
- ⁶⁷ binecuvântați-l, frig și arșiță, pe Domnul!
- ⁶⁸ Binecuvântați-l, rouă și chiciură, pe Domnul, *
- ⁶⁹ binecuvântați-l, ger și îngheț, pe Domnul!
- ⁷⁰ Binecuvântați-l, ghețuri și zăpezi, pe Domnul, *
- ⁷¹ binecuvântați-l, nopți și zile, pe Domnul!
- ⁷² Binecuvântați-l, lumină și întuneric, pe Domnul, *
- ⁷³ binecuvântați-l, fulgere și nori, pe Domnul!
- ⁷⁴ Să-l binecuvânteze pământul pe Domnul, *
să-l laude și să-l preamărească în veci!
- ⁷⁵ Binecuvântați-l, munți și dealuri, pe Domnul, *
- ⁷⁶ binecuvântați-l, tot ce răsare pe pământ,
pe Domnul!

- 77 Binecuvântați-l, mări și râuri, pe Domnul, *
- 78 binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul!
- 79 Binecuvântați-l, balene
și tot ce mișcă în ape, pe Domnul, *
- 80 binecuvântați-l, toate păsările cerului, pe Domnul!
- 81 Binecuvântați-l, fiare și dobitoace, pe Domnul, *
- 82 binecuvântați-l, voi, fii ai oamenilor, pe Domnul!
- 83 Binecuvântează-l, Israele, pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- 84 Binecuvântați-l, preoți ai Domnului, pe Domnul, *
- 85 binecuvântați-l, slujitori ai Domnului, pe Domnul!
- 86 Binecuvântați-l, duhuri și suflete ale dreptilor,
pe Domnul, *
- 87 binecuvântați-l, sfinți și smeriți cu inima,
pe Domnul!
- 88 Binecuvântați-l, voi, Anania, Azaria și Misael,
pe Domnul, *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!
- Să binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul
și pe Duhul Sfânt, *
să-l laudăm și să-l preamărim în veci!
- 56 Binecuvântat ești în țaria cerului, *
vrednic de laudă și preamărit în veci!

La sfârșitul acestei cântări nu se spune Slavă Tatălui.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Binecuvântați-l izvoare pe Domnul; lăudați-l și preamăriți-l în veci.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Făptura va fi eliberată spre libertatea gloriei fiilor lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 3

Dum. a III-a din Postul Mare: Regii pământului și toate popoarele, lăudați-l pe Dumnezeu.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Preamărit este numele Domnului peste pământ și peste cer, aleluia!

Psalmul 148

Cântarea lui Dumnezeu creatorul

*Binecuvântare și cinste și slavă și putere în vecii vecilor
celui care șade pe tron și Mielului (Ap 5,13).*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul din ceruri, *
lăudați-l întru cei de sus!
- ² Lăudați-l, voi, toți îngerii lui, *
lăudați-l, toate oștirile sale!
- ³ Lăudați-l, soare și lună, *
lăudați-l, toate stelele strălucitoare!
- ⁴ Lăudați-l, voi, cerurile cerurilor, *
și apele toate care sunt mai presus de ceruri!
- ⁵ Să laude numele Domnului, *
căci el a poruncit și au fost create,
- ⁶ le-a statornicit în veci și în vecii vecilor, *
le-a rânduit o lege care nu va trece.
- ⁷ Lăudați-l pe Domnul, voi, cei de pe pământ, *
monștrii mării și toate adâncurile,
- ⁸ focul și grindina, zăpada și ceața, *
vântul furtunii, care împlinește cuvântul lui,
- ⁹ munții și toate dealurile, *
pomii roditori și toți cedrii,
- ¹⁰ fiarele și toate animalele, *
reptilele și păsările înaripate!
- ¹¹ Regii pământului și toate popoarele, *
conducătorii și toți judecătorii pământului,
- ¹² tineri și fecioare, bătrâni și copii, †
- ¹³ să laude numele Domnului, *
pentru că numai numele lui
este vrednic de toată lauda.
- Măreția lui este mai presus de pământ și de ceruri. *
- ¹⁴ El a înălțat puterea poporului său
spre lauda tuturor credincioșilor săi, *
a fiilor lui Israel, poporul care îi stă aproape.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Regii pământului
și toate popoarele, lăudați-l pe Dumnezeu.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Preamărit este numele Domnului peste pământ și peste cer, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?

- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.

II

- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepți:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

III

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepți vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea. —

- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuiește alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a III-a din Postul Mare: Doamne, rege atot-
puternic, eliberează-ne pentru numele tău și dă-ne răgaz
și harul pocăinței.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Săvârșind curățarea de păcate, Cristos șade de-a dreapta mării în ceruri, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia – rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Șezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenie; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Doamne, rege atotputernic, eliberează-ne pentru numele tău și dă-ne răgaz și harul pocăinței.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Săvârșind curățarea de păcate, Cristos șade de-a dreapta mării în ceruri, aleluia!

Antifona 2

Dum. a III-a din Postul Mare: Am fost răscumpărați prin sângele neprețuit al lui Cristos, Mielul fără pată.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Cristos ca să răscumpere poporul său, aleluia!

Psalmul 110 (111)

Mari sunt faptele Domnului

Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic! (Ap 15,3).

- ¹ Îl voi preamări pe Domnul din toată inima, *
în adunarea celor drepți, în mijlocul comunității.
- ² Mari sunt lucrările Domnului, *
vrednice de luat în seamă
de către toți cei care le iubesc.
- ³ Lucrarea lui este plină de splendoare și măreție, *
dreptatea lui dăinuie întotdeauna.
- ⁴ El a lăsat o amintire a minunilor sale: *
Domnul este milostiv și plin de îndurare,
- ⁵ dă hrană celor ce se tem de el; *
își aduce aminte în veci de legământul său.
- ⁶ El a arătat poporului său puterea faptelor sale, *
dându-le lor moștenirea națiunilor.
- ⁷ Lucrările mâinilor lui sunt adevăr și dreptate, †
toate orânduirile lui sunt neschimbătoare, *
- ⁸ statornicite pentru veci de veci,
făcute în adevăr și dreptate.
- ⁹ El trimite poporului său mântuirea, *
stabilește pe veci legământul său.
Sfânt și înfricoșător este numele lui. †
- ¹⁰ Frica de Domnul este începutul înțelepciunii:
ea dă pricepere tuturor acelor care o trăiesc. *
Slava lui rămâne pentru totdeauna.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. Am fost răscumpărați prin sângele neprețuit al lui Cristos, Mielul fără pată.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Cristos ca să răscumpere poporul său, aleluia!

Antifona 3

Dum. a III-a din Postul Mare: El a luat asupra sa slăbiciunile noastre și a purtat durerile noastre.

Pătimirea de bunăvoie
a lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu

- ^{21b} Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplul, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- ²² El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- ²³ Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine în mâna
celui care judecă cu dreptate.
- ²⁴ El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Dum. a III-a din Postul Mare: Ant. El a luat asupra
sa slăbiciunile noastre și a purtat durerile noastre.

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Aleluia! Domnul
nostru și-a arătat domnia: să ne bucurăm și să-i dăm
slavă, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile
unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient
să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Nunta Mielului

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

- ⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *
 (R. Aleluia)
 voi, care vă temeți de el, mici și mari.
 R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

- ⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
 și-a arătat domnia. *
 (R. Aleluia).
⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.
 R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *
 (R. Aleluia)
 și mireasa lui s-a pregătit.
 R. Aleluia (aleluia).

Dum. a III-a și a VII-a ale Paștelui: Ant. Aleluia!
 Domnul nostru a luat în stăpânire domnia; să ne bucurăm
 și să-i dăm slavă, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgicii orelor.

LUNI - III

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu nostru vine sigur și nu tace (T.P. aleluia).

Psalmul 49 (50)

Adevărata evlavie în Domnul

N-am venit să desființez legea, ci să o împlinesc
(cf. Mt 5,17).

I

- ¹ Domnul, Dumnezeu dumnezeilor, vorbește, *
el cheamă pământul de la răsăritul soarelui
până la asfințitul lui.
- ² Din Sion, frumusețea desăvârșită,
Dumnezeu strălucește. *
- ³ Vine Dumnezeu nostru și nu tace;
în fața lui e foc mistuitor, *
iar împreriul lui se dezlănțuie furtuna. —

- ⁴ El cheamă cerurile de sus și pământul, *
ca să-și judece poporul:
⁵ „Adunați-i înaintea mea pe credincioșii mei, *
pe cei care, prin jertfă,
au încheiat alianța cu mine!”
⁶ Cerurile vor vesti dreptatea lui, *
căci însuși Dumnezeu este judecătorul.

Ant. Dumnezeu nostru vine sigur și nu tace (T.P. aleluia).

Ant. 2 Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă (T.P. aleluia).

II

- ⁷ „Ascultă, poporul meu, eu îți vorbesc, †
Israele, eu voi depune mărturie împotriva ta: *
Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeuul tău.
⁸ Nu pentru jertfele tale te dojenesc, *
pentru că arderile tale de tot
sunt pururi înaintea mea.
⁹ Nu voi primi viței din casa ta, *
nici țapi din turmele tale.
¹⁰ Căci ale mele sunt toate viețuitoarele pădurii, *
toate miile de animale din munți.
¹¹ Eu cunosc toate păsările cerului *
și al meu este tot ce se mișcă pe câmpie.
¹² Dacă mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, *
căci lumea cu tot ce este în ea mie îmi aparține.
¹³ Mănânc eu oare carne de tauri *
și beau eu oare sângele țapilor?
¹⁴ Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă *
și împlinește făgăduințele făcute Celui Preaînalt.
¹⁵ Cheamă-mă în ziua nenorocirii: *
eu te voi elibera, iar tu mă vei preamări”.

Ant. Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă (T.P. aleluia).

Ant. 3 Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot (T.P. aleluia).

III

- ¹⁶ Dar celui păcătos, Domnul îi spune: †
„Pentru ce vorbești despre poruncile mele *
și ai pe buze legământul meu,
¹⁷ de vreme ce urăști disciplina mea *
și cuvintele mele le arunci la spate?
¹⁸ Dacă vezi un hoț, tu fugi cu el *
și te întovărășești cu adulterii.
¹⁹ Tu dai drumul gurii tale la rele *
și limba ta țese planuri viclene.
²⁰ Stai și vorbești împotriva fratelui tău, *
îl clevetești pe fiul mamei tale.
²¹ Iată ce ai făcut, iar eu să tac? †
Îți închipui că eu sunt ca tine? *
Te voi mostra și voi pune totul sub ochii tăi.
²² Înțelegeți aceasta, voi, care-l uitați pe Dumnezeu, †
ca nu cumva să mă mânii *
și nu va fi nimeni care să vă scape.
²³ Cine aduce jertfă de laudă, acela mă preamărește; †
celui care merge pe calea cea dreaptă *
îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu”.

Ant. Milă vreau și nu jertfă, și cunoașterea lui Dumnezeu mai mult decât arderile de tot (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Marc: Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.

În timpul pascal: Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeu cel viu, aleluia!

Psalmul 83 (84)

Dorul după lăcașul Domnului

Nu avem aici cetate statornică, ci o căutăm pe cea care trebuie să vină (Evr 13,14).

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
- ³ Sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului.
Inima mea și trupul meu *
tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă, †
și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
altarele tale, Domnul oștirilor,
regele meu și Dumnezeu meu!
- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
pentru că te pot lauda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere *
până ce le va apărea în Sion
Dumnezeul dumnezeilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeu oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.
- ¹⁰ Dumnezeule, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău. —

- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!

În Postul Mare: Ant. Fericiți sunt, Doamne, cei care locuiesc în casa ta.

În timpul pascal: Ant. Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeul cel viu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

În timpul pascal: S-a înălțat casa Domnului și vor curge într-acolo toate neamurile, aleluia!

Cântarea

Is 2,2-5

**Muntele casei Domnului
este deasupra tuturor munților**

*Toate neamurile vor veni și se vor prosterna înaintea ta
(Ap 15,4).*

- ² În zilele de pe urmă, *
muntele casei Domnului
se va ridica deasupra vârfului munților
și se va înălța peste coline, *
și vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Și vor merge popoare multe și vor spune: †
„Veniți să urcăm pe muntele Domnului, *
la casa Dumnezeului lui Iacob,
ca el să ne învețe căile lui *
și să umblăm pe cărările sale”.

Căci din Sion va ieși legea, *
și cuvântul Domnului, din Ierusalim.

- ⁴ El va judeca neamurile *
și va face cunoscută legea sa multor popoare,
și ele își vor preface săbiile în pluguri *
și lăncile în seceri;
nici un neam nu va mai ridica sabia
împotriva altui neam, *
și nu vor mai învăța să se războiască.

- ⁵ Voi, cei din casa lui Iacob, veniți, *
și să umblăm în lumina Domnului!

În Postul Mare: Ant. Veniți să urcăm pe muntele Domnului.

În timpul pascal: Ant. S-a înălțat casa Domnului și vor curge într-acolo toate neamurile, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

În timpul pascal: Spuneți între neamuri: Domnul stăpânește, aleluia!

Psalmul 95 (96)

Domnul – regele și judecătorul întregului pământ

Cântau o cântare nouă înaintea tronului, în fața Mizanului (cf. Ap 14,3).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou! *
Cântați Domnului, toți locuitorii pământului!
² Cântați Domnului, binecuvântați numele lui! *
Vestiți din zi în zi mântuirea lui.
³ Vestiți printre neamuri slava lui, *
tuturor popoarelor minunile sale!
⁴ Căci Domnul este mare și vrednic de toată lauda, *
mai de temut decât toți zeii.
⁵ Căci toți zeii popoarelor sunt deșertăciune, *
Domnul însă a făcut cerurile.

- 6 Strălucirea și măreția sunt înaintea feței sale, *
tăria și frumusețea sunt în lăcașul său sfânt.
- 7 Dați Domnului, voi, familiile popoarelor, †
dați Domnului mărire și putere! *
- 8 Dați Domnului gloria numelui său!
Aduceți jertfe de laudă și intrați în lăcașurile lui. *
- 9 Închinați-vă înaintea Domnului
îmbrăcați în podoabe sfinte;
cutremurați-vă înaintea lui,
toți locuitorii pământului! *
- 10 Spuneți printre neamuri: „Domnul stăpânește!”
El a așezat pământul pe temelii solide
ca să nu se clatine; *
el va judeca popoarele cu dreptate.
- 11 Să se bucure cerurile și să se veselească pământul, †
să vuiască marea și tot ce se află într-însa. *
- 12 Să se bucure câmpiile și tot ce este pe ele,
să tresalte de bucurie toți copacii pădurilor †
- 13 în fața Domnului care vine, *
pentru că vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele în adevărul său.

În Postul Mare: Ant. Cântați Domnului, binecuvântați numele lui.

În timpul pascal: Ant. Spuneți între neamuri: Domnul stăpânește, aleluia!

Lectura scurtă, sponsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),89-96

XII (Lamed)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Poruncă nouă vă dau vouă: să vă iubiți unii pe alții, precum v-am iubit eu (cf. In 13,34).

- ⁸⁹ Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veci, *
neschimbat ca cerul.
- ⁹⁰ Fidelitatea ta dăinuie din neam în neam; *
tu ai întemeiat pământul și el se menține.
- ⁹¹ Din porunca ta totul dăinuie până astăzi, *
căci toate te slujesc pe tine.
- ⁹² Dacă legea ta n-ar fi fost desfătarea mea, *
atunci poate că aş fi pierit în mizeria mea.
- ⁹³ În veci nu voi uita învățăturile tale, *
căci prin ele mi-ai dat viață,
- ⁹⁴ eu sunt al tău, mântuiește-mă, *
căci am căutat învățăturile tale.
- ⁹⁵ Cei nelegiuți mă așteaptă ca să mă distrugă, *
dar eu meditez mereu la poruncile tale.
- ⁹⁶ Văd că tot ce-i desăvârșit are margini, *
poruncile tale însă sunt nemărginite.

Psalmul 70 (71)

Doamne, tu ești speranța mea din copilărie

Plini de bucurie în speranță, statornici în încercare (Rom 12,12).

I

- ¹ În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea, *
să nu fiu nicicând făcut de rușine.

- ² În dreptatea ta, eliberează-mă și apără-mă, *
pleacă-ți urechea spre mine și mântuiește-mă.
- ³ Fii pentru mine stâncă și cetate de refugiu, *
ca să mă mântuiești,
pentru că numai tu ești tăria mea *
și cetatea mea de apărare.
- ⁴ Scoate-mă, Dumnezeule, din mâna celui fără de lege, *
din mâinile celui nelegiuit și viclean.
- ⁵ Pentru că tu, Doamne, ești speranța mea, *
Doamne, în tine mi-am pus încrederea din copilărie.
- ⁶ În tine mi-am găsit sprijin din sânul mamei mele, †
încă din sânul mamei mele
tu ai fost ocrotitorul meu; *
în tine este lauda mea de-a pururi.
- ⁷ Ca o minune am ajuns pentru mulți, *
și tu ești ajutorul meu puternic.
- ⁸ Să se umple gura mea de lauda ta, *
toată ziua să fie plină de preamărirea ta.
- ⁹ Nu mă respinge în zilele bătrâneții mele; *
nu mă părăsi când îmi slăbesc puterile.
- ¹⁰ Căci dușmanii mei vorbesc împotriva mea, †
și cei care pândesc sufletul meu *
fac planuri împreună:
- ¹¹ „Dumnezeu l-a părăsit! †
Urmăriți-l și prindeți-l, *
căci nu are cine să-l scape!”
- ¹² Dumnezeule, nu te îndepărta de mine; *
Dumnezeul meu, grăbește-te să mă ajuți.
- ¹³ Să fie făcuți de rușine și să piară *
cei potrivnici sufletului meu,
să fie acoperiți de insulte și dezonoare *
cei care îmi vor răul.

II

- ¹⁴ Eu îmi voi pune întotdeauna speranța în tine *
și te voi lăuda tot mai mult.

- 15 Gura mea va vesti în toate zilele †
dreptatea și mântuirea ta, *
chiar dacă nu cunosc marginile lor.
- 16 Voi povesti faptele minunate ale Domnului; *
Doamne, îmi voi aduce aminte
că dreptatea este numai a ta.
- 17 Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, *
iar eu vestesc și astăzi minunile tale.
- 18 Nici la bătrânețe și căruntețe, *
Dumnezeule, să nu mă părăsești,
ca să vestesc puterea ta generației de acum *
și tăria ta celei care va veni.
- 19 Dreptatea ta, Dumnezeule, e până la ceruri, †
tu, care ai făcut fapte mărețe, *
Dumnezeule, cine este asemenea ție?
- 20 Tu m-ai făcut să văd rele și necazuri multe; †
dar din nou îmi vei da viață *
și mă vei scoate din adâncurile pământului.
- 21 Vei înmulți mărirea mea *
și, când te vei întoarce, mă vei mângâia.
- 22 Iar eu voi cânta fidelitatea ta, Dumnezeul meu,
în sunet de coarde *
și îți voi cânta din harpă, ție, Sfântul lui Israel.
- 23 Vor tresălta de bucurie buzele mele când îți voi cânta, *
și sufletul meu, pe care l-ai răscumpărat.
- 24 Căci și limba mea ziua întregă va rosti dreptatea ta, *
când vor fi făcuți de rușine și umiliți
cei care caută ruina mea.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I sau a III-a,
1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

Ÿ. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

În timpul pascal: Domnul îți va fi lumină veșnică și Dumnezeuul tău va fi slava ta, aleluia!

Psalmul 122 (123)

Încrederea poporului în Dumnezeu

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

- ¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri.
- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeuul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sătui de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

În Postul Mare: Ant. Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul până ce se va îndura de noi.

În timpul pascal: Ant. Domnul îți va fi lumină veșnică și Dumnezeuul tău va fi slava ta, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

În timpul pascal: Lațul s-a rupt și noi am fost eliberați, aleluia!

Psalmul 123 (124)

Ajutorul nostru este în numele Domnului

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel –, †
- ² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- ³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
- ⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
- ⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!
- ⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

În Postul Mare: Ant. Ajutorul nostru este în numele Domnului, care a făcut cerul și pământul.

În timpul pascal: Ant. Lațul s-a rupt și noi am fost eliberați, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.

În timpul pascal: Când voi fi înălțat de la pământ, toate le voi atrage la mine, aleluia!

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeu ne-a ales spre înfiere
în Fiul său.

În timpul pascal: Ant. Când voi fi înălțat de la pământ,
toate le voi atrage la mine, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu se ridică și cei care îl urăsc fug dinaintea feței lui (T.P. aleluia).

Psalmul 67 (68)

Intrarea triumfală a Domnului

Ridicându-se în înălțime, a dus captivă captivitatea și a dat daruri oamenilor (Ef 4,8).

I

- ² Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc *
și cei care-l urăsc fug dinaintea feței lui.
- ³ Cum se risipește fumul, așa îi risipești, †
cum se topește ceara în fața focului, *
așa pier cei răi din fața lui Dumnezeu.
- ⁴ Cei drepi se bucură și tresaltă de bucurie
în fața lui Dumnezeu, *
se desfată în fericire și veselie. —

- ⁵ Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său, *
pregătiți calea celui care încăleacă pe nori:
numele său este Domnul, *
tresăltați de bucurie înaintea lui!
- ⁶ Dumnezeu este tatăl orfanilor, †
apărătorul văduvelor, *
el, care locuiește în lăcașul său cel sfânt.
- ⁷ Dumnezeu dă o casă celor părăsiți, †
el le deschide prizonierilor poarta libertății, *
dar cei răzvrățiți vor locui în pământ uscat.
- ⁸ Dumnezeule, când ieșeau înaintea poporului tău, †
când pășeau prin pustiu, *
pământul se cutremura ⁹ și cerurile picurau ploaie
înaintea Domnului, Dumnezeului de pe Sinai, *
înaintea Dumnezeului lui Israel.
- ¹⁰ Ai dat o ploaie binefăcătoare, Dumnezeule, *
moștenirea ta, sleită de puteri, ai înviorat-o.
- ¹¹ Dumnezeule, poporul tău a locuit în țara
pe care ai pregătit-o în iubirea ta *
pentru cel sărac.

Ant. Dumnezeu se ridică și cei care îl urăsc fug dinaintea feței lui (T.P. aleluia).

Ant. 2 Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții (T.P. aleluia).

II

- ¹² Un cuvânt spune Domnul, *
și sunt o armată mare
femeile aducătoare de vești bune:
- ¹³ „Regii armatelor o iau la fugă, *
și femeile, acasă, împart prada.
- ¹⁴ În timp ce voi dormiți prin staule, †
aripile porumbiței strălucesc de argint *
și penele ei au luciri de aur.
- ¹⁵ Când Cel Atotputernic îi împraștia pe regi, *
ningea pe Țalmon”. —

- 16 Munte al lui Dumnezeu este Muntele Basanului, *
munte cu vârfuri semețe este Muntele Basanului.
- 17 De ce sunteți plini de invidie,
voi, munți cu vârfuri înalte, †
pe muntele pe care Dumnezeu și l-a ales lăcaș? *
Domnul va locui acolo de-a pururi.
- 18 Carele lui Dumnezeu sunt mii și mii, *
Domnul vine din Sinai
în lăcașul său cel sfânt.
- 19 Te-ai urcat în înălțimi, ai dus captivă captivitatea, †
ai primit în dar oameni: *
chiar și răzvrătiții vor locui la Domnul Dumnezeu.
- 20 Binecuvântat să fie Domnul zi de zi, *
Dumnezeul mântuirii noastre ne poartă de grijă.
- 21 Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii, *
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții.
- 22 Dar Dumnezeu zdrobește capetele vrăjmașilor, *
creștetul păros al celor ce umblă în fărădelegi.
- 23 Domnul a spus:
„Din Basan îi voi aduce înapoi, *
îi voi aduce din adâncul mării,
24 ca să-ți afunzi piciorul în sânge, *
și limbile câinilor tăi
să aibă partea lor din dușmani”.

Ant. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii;
Domnul Dumnezeu are putere asupra morții (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cântați lui Dumnezeu împărății ale pământului;
cântați Domnului imnuri (T.P. aleluia).

III

- 25 Apare alaiul tău, Dumnezeule, *
alaiul Dumnezeului și regelui meu,
în locul cel sfânt.
- 26 În față merg cântăreții, †
în urmă muzicanții, *
iar la mijloc, fetele cu tamburine.

- 27 „Binecuvântați-l pe Dumnezeu, în adunările voastre, *
binecuvântați-l pe Domnul,
voi, cei din semințiile lui Israel!”
- 28 Iată-l pe Beniamin, mezinul, †
el conduce căpeteniile lui Iuda și cetele lor, *
căpeteniile lui Zabulon, căpeteniile lui Neftali.
- 29 Arată-ți, Dumnezeul meu, puterea, *
confirmă, Dumnezeule,
ceea ce ai făcut spre binele nostru.
- 30 Pentru templul tău din Ierusalim, *
regii îți vor aduce daruri.
- 31 Însăpăimântă fiara din trestii, †
cîreada de tauri cu vițeei popoarelor: *
să se plece la pământ cărând bucăți de argint!
Împrăștie popoarele care se complac în războaie. †
- 32 Vor veni mai-marii Egiptului, *
Etiopia își va întinde mâinile spre Dumnezeu.
- 33 Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului, *
cântați Domnului imnuri;
- 34 lui, care vine călare pe ceruri, pe cerurile veșnice, *
iată, răsună în tunet glasul lui, glasul lui puternic.
- 35 Recunoașteți-i lui Dumnezeu puterea, †
măreția lui asupra Israelului, *
puterea lui mai presus de ceruri.
- 36 Înfricoșător ești, Dumnezeule, din lăcașul tău sfânt. †
Dumnezeul lui Israel,
el dă poporului putere și tărie. *
Binecuvântat să fie Dumnezeu!

Ant. Cântați lui Dumnezeu împărății ale pământului;
cântați Domnului imnuri (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

În timpul pascal: Dumnezeu, tu, întorcându-te, ne vei da viață și poporul tău se va bucura în tine, aleluia!

Psalmul 84 (85)

Aproape este mântuirea noastră

Când a coborât Mântuitorul pe pământ, Dumnezeu a binecuvântat pământul său (Origene).

- ² Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- ³ Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
- ⁴ ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mâniei tale.
- ⁵ Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- ⁶ Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- ⁷ Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- ⁸ Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- ⁹ Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- ¹⁰ Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- ¹¹ Mila și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;

- ¹² adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- ¹³ Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.
- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

În Postul Mare: Ant. Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău; ai iertat nelegiuirea poporului tău.

În timpul pascal: Ant. Dumnezeu, tu, întorcându-te, ne vei da viață și poporul tău se va bucura în tine, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Sufletul meu te dorește în noapte; din zori te caută duhul meu.

În timpul pascal: În Domnul am nădărduit: el ne va dărui pacea, aleluia!

Cântarea *Is 26,1-4.7-9.12*

Imn după o biruință asupra dușmanului

Zidul cetății are douăsprezece pietre de temelie
(Ap 21,14).

- ¹ Avem o cetate puternică; *
Domnul a ridicat spre mântuirea noastră
ziduri și întărituri.
- ² Deschideți porțile și va intra un popor drept, *
care păstrează credința.
- ³ Hotărârea lui este neclintită; *
îl vei păstra în pace,
pentru că și-a pus speranța în tine.
- ⁴ Puneți-vă speranța în Domnul întotdeauna, *
pentru că Domnul este stâncă veșnică.
- ⁷ Drepte sunt cărările celui drept; *
în fața celui drept tu netezești calea.

- ⁸ Pe calea judecăților tale te așteptăm, Doamne,
cu speranță; *
numele tău și amintirea ta
sunt dorul sufletului nostru.
- ⁹ Sufletul meu te dorește în noapte, *
și duhul, înlăuntrul meu, tânjește după tine.
Când judecățile tale se vor arăta pe pământ, *
locuitorii lumii vor învăța dreptatea.
- ¹² Dă-ne, Doamne, pacea, *
căci tu împlinești toate lucrările noastre.

În Postul Mare: Ant. Sufletul meu te dorește în
noapte; din zori te caută duhul meu.

În timpul pascal: Ant. În Domnul am nădărdit: el ne
va dărui pacea, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața
senină.

În timpul pascal: Pământul și-a dat rodul său; să se
bucure și să se veselească neamurile, aleluia!

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în
locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 66 (67)

Toate neamurile să-l laude pe Domnul

*Cunoscut să vă fie că această mântuire a lui Dumnezeu
a fost trimisă păgânilor (Fap 28,28).*

- ² Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze; *
să-și îndrepte spre noi fața senină,
- ³ ca să fie cunoscută pe pământ calea ta *
și mântuirea ta la toate popoarele.
- ⁴ Să te laude popoarele, Dumnezeule, *
să te laude toate popoarele.
- ⁵ Să tresalte de bucurie și să cânte de veselie națiunile, †
pentru că judeci popoarele cu dreptate *
și călăuzești neamurile pe fața pământului. —

- ⁶ Să te laude popoarele, Dumnezeu, *
toate popoarele să te laude.
- ⁷ Pământul și-a dat roadele sale; *
să ne binecuvânteze Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
- ⁸ să ne binecuvânteze Dumnezeu *
și să se teamă de el toate marginile pământului.

În Postul Mare: Ant. Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină.

În timpul pascal: Ant. Pământul și-a dat rodul său; să se bucure și să se veselească neamurile, aleluia!

Lectura scurtă, sponsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),97-104

XIII (Mem)

- ⁹⁷ Cât de mult iubesc legea ta, Doamne, *
toată ziua meditez la ea.
- ⁹⁸ Poruncile tale mă fac mai înțelept
decât dușmanii mei, *
pentru că întotdeauna sunt cu mine.
- ⁹⁹ Sunt mai înțelept decât toți învățătorii mei, *
deoarece cuget la învățăturile tale.

- 100 Am mai multă pricepere decât bătrânii, *
pentru că păzesc îndrumările tale.
- 101 Îmi țin pașii departe de orice cale a răului, *
pentru a păzi cuvântul tău.
- 102 Nu mă abat de la judecățile tale, *
pentru că tu însuși mă înveți.
- 103 Cât de plăcute sunt cuvintele tale
pentru cerul gurii mele! *
Ele sunt mai dulci decât mierea pentru gura mea.
- 104 Am căpătat înțelegere din învățăturile tale, *
de aceea urăsc orice cale a minciunii.

Psalmul 73 (74)

Plângere pentru devastarea templului

Nu vă temeți de aceia careucid trupul (Mt 10,28).

I

- 1 De ce, Dumnezeuule, ne respingi pentru totdeauna? †
Pentru ce s-a aprins mânia ta *
împotriva turmei pășunii tale?
- 2 Adu-ți aminte de adunarea ta, *
pe care ai câștigat-o odinioară,
de tribul pe care l-ai răscumpărat ca moștenire a ta, *
de Muntele Sionului, pe care ți-ai stabilit locuința.
- 3 Îndreaptă-ți pașii spre aceste ruine fără sfârșit, *
dușmanul a devastat totul în sfântul tău lăcaș!
- 4 Potrivnicii tăi au scos răgete
în mijlocul templului tău. *
În locul semnelor noastre și-au pus însemnele lor.
- 5 Ca unii ce ridică securea *
într-un desiș de codru,
6 așa au sfărâmat cu lovituri de securi și de ciocane *
porțile sale.
- 7 Au pus foc sfântului tău lăcaș; *
au pângărit și au dărâmat până la pământ
locuința numelui tău.

- ⁸ Au zis în inima lor: „Să-i distrugem pe toți”; *
 au ars toate lăcașurile lui Dumnezeu din țară.
- ⁹ Semnele noastre nu le mai vedem, †
 nu mai e nici un profet *
 și nimeni dintre noi nu știe până când.
- ¹⁰ Până când, Dumnezeule, ne va insulta dușmanul? *
 Oare va disprețui vrăjmașul numele tău la nesfârșit?
- ¹¹ De ce ți-ai îndepărtat mâna de la noi, *
 de ce ții nemișcată dreapta ta?
- ¹² Dar Dumnezeu este regele nostru
 din timpuri străvechi, *
 cel care săvârșește mântuirea pe fața pământului.

II

- ¹³ Tu ai despiciat marea cu puterea ta, *
 ai sfărâmat capetele balaurilor în ape.
- ¹⁴ Tu ai zdrobit capetele Leviatanului, *
 le-ai dat ca hrană monștrilor mării.
- ¹⁵ Ai făcut să țâșnească izvoare și pâraie, *
 tu ai secăt râuri veșnic curgătoare.
- ¹⁶ A ta este ziua și a ta este noaptea, *
 tu ai creat luna și soarele.
- ¹⁷ Tu ai fixat toate marginile pământului, *
 vara și iarna tu le-ai orânduit.
- ¹⁸ Adu-ți aminte: †
 dușmanul l-a insultat pe Domnul *
 și un neam fără minte a defăimat numele tău.
- ¹⁹ Să nu dai fiarelor sufletul porumbiței tale, *
 viața săracilor tăi să n-o dai uitării niciodată.
- ²⁰ Ia aminte la legământul tău, †
 căci toate colțurile ascunse ale țării *
 au devenit cuiburi ale violenței.
- ²¹ Cel asuprit să nu plece rușinat de la tine, *
 cel sărac și cel nenorocit să laude numele tău.
- ²² Scoală-te, Dumnezeule, apără cauza ta; *
 adu-ți aminte cum te insultă cel nebun toată ziua.
- ²³ Nu uita strigătul potrivnicilor tăi, *
 larma dușmanilor tăi, care crește mereu.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I sau a III-a, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Marc: Domnul stă împrejurul poporului său.

În timpul pascal: Pacea să fie cu voi! Eu sunt: nu vă temeți, aleluia!

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel! (Gal 6,16).

- ¹ Cei care se încred în Domnul
sunt ca Muntele Sionului: *
el nu se clatină, ci rămâne în veac.
- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor dreți, *
ca nu cumva cei dreți
să-și întindă mâinile spre nelegiuire. —

- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor drepecți cu inima,
⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
Domnul îi va aduna
cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
Pace peste Israel!

În Postul Mare: Ant. Domnul stă împrejurul popo-
rului său.

În timpul pascal: Ant. Pacea să fie cu voi! Eu sunt:
nu vă temeți, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Dacă nu veți fi ca pruncii, nu veți
intra în împărăția cerurilor.

În timpul pascal: Să nădăjduiască Israel în Domnul,
aleluia!

Psalmul 130 (131)

Încredere de copil față de Dumnezeu

Învățați de la mine că sunt blând și smerit cu inima
(Mt 11,29).

- ¹ Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată, *
nici nu privesc cu trufie;
nu mă îndeletnicesc cu lucruri prea mari *
și prea înalte pentru mine.
- ² Sufletul îmi este împăcat și liniștit, *
ca un copil înțărcaț la sânul mamei sale.
Da, sufletul meu este în mine, *
ca un copil în brațele mamei sale.
- ³ Să nădăjduiască Israel în Domnul *
de acum și până-n veac!

În Postul Mare: Ant. Dacă nu veți fi ca pruncii, nu
veți intra în împărăția cerurilor.

În timpul pascal: Ant. Să nădăjduiască Israel în Dom-
nul, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru.

În timpul pascal: Ție să-ți slujească toată făptura ta, căci tu ai zis și s-au făcut toate, aleluia!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Imnul celor răscumparați

- 4.11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!
- 5.9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi pecetea,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău ai răscumărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție †
 și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
 care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

În Postul Mare: Ant. Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți pentru Dumnezeu nostru.

În timpul pascal: Ant. Ție să-ți slujească toată făptura ta, căci tu ai zis și s-au făcut toate, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale, Doamne (T.P. aleluia).

Psalmul 88 (89),2-38

Îndurarea lui Dumnezeu asupra casei lui David

Din descendența lui David, Dumnezeu, după promisiunea sa, l-a adus pe Mântuitorul Isus (Fap 13,23).

I

- ² Îndurările Domnului în veci le voi cânta, *
cu gura mea voi proclama
din generație în generație adevărul tău.
- ³ Căci ai spus: †
„Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna”, *
ai stabilit în ceruri adevărul tău!
- ⁴ „Am făcut legământ cu alesul meu, *
i-am promis cu jurământ slujitorului meu, David:

- ⁵ Îți voi întări seminția pe vecie, *
din generație în generație
îți voi păstra scaunul de domnie”.
- ⁶ Cerurile laudă minunile tale, Doamne, *
și fidelitatea ta în adunarea sfinților.
- ⁷ Căci cine este egal, pe nori, cu Domnul, *
cine este asemenea cu Domnul
între fiii lui Dumnezeu?
- ⁸ Dumnezeu este înfricoșător în sfatul celor sfinți, *
mare și de temut peste toți cei care îl înconjoară.
- ⁹ Doamne, Dumnezeul oștirilor,
cine este asemenea ție? *
Tu ești puternic, Doamne, și adevărul te înconjoară.
- ¹⁰ Tu stăpânești trufia mării, *
tu potolești frământarea valurilor ei.
- ¹¹ L-ai zdrobit pe Rahab ca pe un rănit, *
cu brațul puterii tale i-ai risipit pe dușmanii tăi.
- ¹² Ale tale sunt cerurile și al tău este pământul, *
lumea și toate câte sunt în ea tu le-ai întemeiat.
- ¹³ Tu ai creat nordul și sudul, *
Taborul și Hermonul
tresaltă de bucurie la numele tău.
- ¹⁴ Brațul tău este puternic, *
mâna ta este tare și dreapta ta înălțată.
- ¹⁵ Dreptatea și judecata sunt la baza tronului tău, *
îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale.
- ¹⁶ Fericit este poporul care știe să te aclame, *
care umblă în lumina feței tale, Doamne!
- ¹⁷ Ei se bucură neîncetat de numele tău *
și se mândresc cu dreptatea ta!
- ¹⁸ Căci tu ești frumusețea și tăria lor *
și în bunăvoința ta le înalți fruntea.
- ¹⁹ Al Domnului este scutul nostru, *
și regele nostru al Sfântului lui Israel!

Ant. Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale,
Doamne (T.P. aleluia).

Ant. 2 Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David după trup (T.P. aleluia).

II

- ²⁰ Odinioară, le-ai vorbit credincioșilor tăi
 într-o vedenie †
 și ai zis: „Am dat ajutorul meu unui viteaz, *
 am ridicat un ales din mijlocul poporului meu.
- ²¹ L-am aflat pe David, slujitorul meu, *
 și l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt;
- ²² pe acesta mâna mea îl va sprijini *
 și brațul meu îi va da putere.
- ²³ Dușmanul nu se va ridica împotriva lui *
 și fiul fărădelegii nu-l va asupra.
- ²⁴ Voi nimici pe vrăjmași din fața lui *
 și îi voi lovi pe cei care îl urăsc.
- ²⁵ Adevărul și bunătatea mea vor fi cu el *
 și puterea lui va crește prin numele meu;
- ²⁶ voi întinde mâna lui asupra mării *
 și dreapta lui până la fluvii.
- ²⁷ El îmi va spune: «Tatăl meu ești tu, *
 Dumnezeuul meu și stânca mântuirii mele!»
- ²⁸ Eu îl voi face întâiul-născut, *
 cel mai mare dintre regii pământului.
- ²⁹ Lui îi dau pe veci iubirea mea *
 și legământul meu va rămâne neclintit față de el.
- ³⁰ Îi voi statornici pe veci seminția *
 și tronul lui va dura cât zilele cerului”.

Ant. Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David după trup (T.P. aleluia).

Ant. 3 Odată i-am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci (T.P. aleluia).

III

- ³¹ „Dacă fiii lui vor părăsi legea mea *
 și nu vor umbla după poruncile mele,

- 32 dacă vor călca orânduirile mele *
și nu vor păzi poruncile mele,
33 atunci îi voi pedepsi cu varga pentru păcatul lor *
și cu biciul pentru nelegiuirile lor.
34 Dar nu-mi voi retrage iubirea de la el *
și fidelitatea mea nu va înceta.
35 Nu-mi voi călca legământul *
și nu voi schimba ceea ce a ieșit de pe buzele mele.
36 Am jurat o dată pe sfințenia mea: *
nicicând nu-l voi minți pe David.
37 Seminția lui va dăinui în veci, *
iar tronul lui va fi cât soarele înaintea mea;
38 și va fi statornicit de-a pururi, ca luna, *
și ca martor credincios în ceruri”.

Ant. Odată i-am jurat lui David, slujitorul meu: seminția lui va dăinui în veci (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

Ÿ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne.

În timpul pascal: Toate popoarele vor veni, și te vor adora, Doamne, aleluia!

Psalmul 85 (86)

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

În Postul Mare: Ant. Să se bucure sufletul slujitorului tău; căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Toate popoarele vor veni, și te vor adora, Doamne, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Fericit este omul care umblă în dreptate și spune adevărul.

În timpul pascal: Ochii noștri îl vor vedea pe Rege în frumusețea și măreția sa, aleluia!

Cântarea

Is 33,13-16

Dumnezeu va judeca cu dreptate

Pentru voi este promisiunea și pentru fiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe (Fap 2,39).

- ¹³ Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut, *
și luați aminte voi, cei de aproape, la puterea mea!
- ¹⁴ S-au îngrozit în Sion cei păcătoși; *
i-a cuprins tremurul pe cei fără de lege:
„Cine dintre noi poate sta lângă un foc mistuitor? *
Cine dintre noi poate sta lângă văpaia cea veșnică?”
- ¹⁵ Cel care umblă în dreptate *
și spune adevărul;

care respinge câștigul provenit din jafuri, *
 care își scutură mâna ca să nu primească mită;
 cel care își astupă urechile
 ca să nu audă de vărsare de sânge *
 și își închide ochii ca să nu mai vadă păcatul.

- ¹⁶ Acesta va locui pe înălțimi, *
 o cetate clădită pe stâncă va fi scăparea lui;
 i se va da pâine *
 și nu va duce lipsă de apă.

În Postul Mare: Ant. Fericit este omul care umblă în dreptate și spune adevărul.

În timpul pascal: Ant. Ochii noștri îl vor vedea pe Rege în frumusețea și măreția sa, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

În timpul pascal: Va vedea tot trupul mântuirea Dumnezeului nostru, aleluia!

Psalmul 97 (98)

Domnul este biruitor la judecată

Acest psalm se referă la prima venire a Domnului și la credința tuturor popoarelor (sf. Atanasiu).

- ¹ Cântați Domnului un cântec nou, *
 pentru că a făcut lucruri minunate;
 dreapta și brațul lui cel sfânt *
 i-au venit în ajutor.
- ² Domnul și-a făcut cunoscută mântuirea *
 și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor,
- ³ și-a adus aminte de bunătatea și fidelitatea lui *
 față de casa lui Israel.
 Toate marginile pământului *
 au văzut mântuirea Dumnezeului nostru! —

- ⁴ Înălțați către Dumnezeu strigăte de bucurie,
toți locuitorii pământului! *
- Aclamați, intonați imnuri și tresălțați de bucurie.
- ⁵ Cântați Domnului imnuri cu harpa, *
- cu harpa și cântări de psalmi.
- ⁶ Sunând din trompetă și din corn, *
- strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.
- ⁷ Să vuiască marea și tot ce cuprinde ea, *
- lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.
- ⁸ Toate râurile să bată din palme †
și munții să tresalte de bucurie⁹ în fața Domnului, *
care vine să judece pământul.
El va judeca lumea cu dreptate *
și popoarele cu nepărtinire.

În Postul Mare: Ant. Strigați de bucurie în fața Domnului, regele nostru.

În timpul pascal: Ant. Va vedea tot trupul mântuirea Dumnezeului nostru, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),105-112

XIV (Nun)

- 105 Cuvântul tău e făclie pentru pașii mei *
și lumină pentru cărările mele.
- 106 Am jurat, și mă voi ține de jurământ, *
să păzesc judecățile tale cele drepte.
- 107 Am fost umilit, Doamne, peste măsură, *
dă-mi viață, după cuvântul tău.
- 108 Jertfa gurii mele să-ți fie bineplăcută, Doamne, *
și învață-mă judecățile tale.
- 109 Sufletul meu este în mâinile mele totdeauna *
și nu am uitat de legea ta.
- 110 Mi-au întins nelegiuiri cursă, *
dar n-am rătăcit de la învățăturile tale.
- 111 Poruncile tale sunt moștenirea mea în veci, *
ele sunt bucuria inimii mele.
- 112 Îmi plec inima ca să împlinească orânduirile tale: *
în veci, până la sfârșit.

Psalmul 69 (70)

Dumnezeule, vino în ajutorul meu

Doamne, salvează-ne, căci pierim! (Mt 8,25).

- 2 Dumnezeule, vino în ajutorul meu; *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- 3 Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
cei ce caută sufletul meu.
Să dea înapoi și să fie umiliți *
cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea.
- 4 Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- 5 Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit să fie Dumnezeu!”
- 6 Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Domnul este judecătorul suprem

I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți (Lc 1,52).

- ² Îți mulțumim, Dumnezeule, †
 îți mulțumim și invocăm numele tău; *
 vestim faptele tale minunate.
- ³ Voi stabili un timp *
 și voi judeca cu dreptate.
- ⁴ Chiar dacă s-ar cutremura pământul
 și toți locuitorii lui, *
 eu îi voi întări coloanele.
- ⁵ Am zis celor orgolioși: „Nu vă mândriți!”, *
 și celor răi: „Nu ridicați fruntea!”
- ⁶ Nu vă ridicați atât de sus frunțile; *
 nu vorbiți cu aroganță, cu gâtul înțepenit.
- ⁷ Fiindcă nici de la răsărit și nici de la apus, *
 nici din pustiu și nici din munți,
⁸ ci de la Dumnezeu vine judecata: *
 pe unul îl coboară și pe altul îl ridică.
- ⁹ În mâna Domnului este o cupă *
 plină cu vin amețitor.
 El varsă din ea †
 și vor sorbi păcătoșii pământului, *
 o vor bea până la drojdie.
- ¹⁰ Iar eu voi vesti până-n veac, *
 voi înălța imnuri Dumnezeului lui Iacob;
¹¹ și toate frunțile păcătoșilor le voi doborî, *
 iar cei dreți își vor înălța capul.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I sau a II-a,
 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera
cu bucurie.

În timpul pascal: Întristarea voastră se va preface în
bucurie, aleluia!

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

*Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi
părtași și ai mângâierii (2Cor 1,7).*

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.
- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei ce seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie,
adunându-și snopii.

În Postul Mare: Ant. Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie.

În timpul pascal: Ant. Întristarea voastră se va preface în bucurie, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

În timpul pascal: Fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem, aleluia!

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
 în zadar ar trudi cei care o zidesc.
 Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
 în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-diminează
 și vă culcați târziu, †
 mâncându-vă pâinea în oboseală, *
 pe când Domnul o dă preaiubiților săi
 în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
 rodul sânelui este răsplătă de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
 așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
 nu se va face de rușine
 când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

În Postul Mare: Ant. Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea!

În timpul pascal: Ant. Fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

În timpul pascal: De la el și prin el și în el sunt toate. Lui să-i fie slavă în veci, aleluia!

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

În Postul Mare: Ant. El este primul născut între toate creaturile, ca să fie cel dintâi în toate.

În timpul pascal: Ant. De la el și prin el și în el sunt toate. Lui să-i fie slavă în veci, aléluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - III

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriul, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. alcluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriul.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Psalmul 88 (89),39-53

Plângerea ruinării casei lui David

*Ne-a ridicat putere de mântuire în casa lui David
(Lc 1,69).*

IV

- ³⁹ Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat *
și te-ai mâniat împotriva unsului tău;
⁴⁰ ai rupt legământul cu slujitorul tău, *
ai pângărit în noroi coroana sa.
⁴¹ Ai dărâmat toate zidurile lui, *
ai prefăcut în ruină fortărețele sale.
⁴² L-au jefuit toți cei care treceau pe cale, *
a ajuns de batjocură pentru vecinii lui. —

- 43 Ai lăsat să se ridice dreapta potrivnicilor săi, *
i-ai făcut să se bucure pe toți dușmanii lui.
- 44 Ai tocit ascuțișul sabiei lui *
și nu l-ai sprijinit în luptă.
- 45 Ai pus capăt strălucirii sale *
și tronul lui l-ai răsturnat la pământ.
- 46 Ai scurtat zilele tinereții lui *
și l-ai acoperit de rușine.

Ant. Privește, Doamne, și ia aminte la ocara noastră.

Ant. 2 Eu sunt rădăcina și neamul lui David, lucea-
fărul strălucitor al dimineții (T.P. aleluia).

V

- 47 Până când, Doamne, vei continua să stai ascuns *
și va arde ca un foc mânia ta?
- 48 Adu-ți aminte de mine, cât mi-e de scurtă viața: *
oare zadarnic i-ai creat pe toți fiii lui Adam?
- 49 Care om trăiește și nu vede moartea *
și își poate salva sufletul din gheara școlului?
- 50 Unde sunt îndurărilor tale de odinioară, Doamne, *
pe care le-ai jurat lui David, în fidelitatea ta?
- 51 Adu-ți aminte, Doamne, de batjocura slujitorilor tăi; *
port în sânul meu insultele multor popoare,
- 52 cu care m-au jignit dușmanii tăi, Doamne, †
cu care au jignit pașii unsului tău. *
- 53 Binecuvântat să fie Domnul în veci! Amin! Amin!

Ant. Eu sunt rădăcina și neamul lui David, lucea-
fărul strălucitor al dimineții (T.P. aleluia).

Ant. 3 Anii noștri trec ca iarba dar tu, Dumnezeu,le,
ești din veșnicie (T.P. aleluia).

Psalmul 89 (90)

Fie strălucirea Domnului asupra noastră

*O zi la Domnul este ca o mie de ani, și o mie de ani ca
o singură zi (2Pt 3,8).*

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește, *
seara este cosită și se uscă.
- ⁷ Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- ⁸ Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- ⁹ Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- ¹⁰ Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,
însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- ¹¹ Cine cunoaște puterea mâniei tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- ¹² Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- ¹³ Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- ¹⁴ Satură-ne diș-de-dimineață cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- ¹⁵ Uplete-ne de bucurie tot atâtea zile
câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea. —

- ¹⁶ Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, măreția ta.
- ¹⁷ Bunăvoința Domnului, Dumnezeului nostru,
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

Ant. Anii noștri trec ca iarba dar tu, Dumnezeule,
ești din veșnicie (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Lucruri mărețe s-au spus despre tine,
cetate a lui Dumnezeu.

În timpul pascal: Vom cânta dănuind: Toate izvoarele
mele sunt în tine, cetate a lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 86 (87)

Cetatea Ierusalimului – mama tuturor neamurilor

Ierusalimul cel de sus este liber și este mama noastră
(Gal 4,26).

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
² Domnul iubește porțile Sionului *
mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu. —

- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.
- ⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
„Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
„Toate izvoarele mele sunt în tine”.

În Postul Mare: Ant. Lucruri mărețe s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

În timpul pascal: Ant. Vom cânta dănuind: Toate izvoarele mele sunt în tine, cetate a lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

În timpul pascal: Ca un păstor va aduna mieii și-i va ridica la pieptul său, aleluia!

Cântarea

Is 40,10-17

Păstorul cel bun: Dumnezeu cel preaînalt și preaînțelept

Iată, vin curând și răsplata mea este cu mine (Ap 22,12).

- ¹⁰ Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere *
și brațul lui stăpânește:
iată, răsplata lui este cu el *
și rodul izbânzii merge înaintea lui.
- ¹¹ Precum păstorul își paște turma, †
cu brațul său adună mieii și îi ridică la pieptul lui *
și are grijă de cele ce alăptează. —

- 12 Cine a măsurat apele în căușul palmei
și a întins cerurile cu brațul său, †
cu banița a drămuit pulberea pământului, *
a cântărit munții și dealurile cu balanța?
- 13 Cine a călăuzit duhul Domnului *
și cine i-a fost sfetnic?
- 14 Cu cine a stat la sfat ca să-l învețe *
și să-i dezvăluie calea dreptății,
să-i descopere știința *
și să-i arate calea priceperii?
- 15 Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă
dintr-o găleată †
și au valoare cât un fir de nisip pe un cântar; *
iată, insulele sunt toate ca un fir de praf!
- 16 Libanul nu-i de ajuns ca să aprindă focul, *
și pentru arderile de tot
nu-s de ajuns toate animalele sale.
- 17 Toate neamurile sunt ca și cum nu ar fi în fața lui; *
sunt socotite de el ca nimicnicie și deșertăciune!

În Postul Mare: Ant. Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el.

În timpul pascal: Ant. Ca un păstor va aduna mieii și-i va ridica la pieptul său, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeuul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

În timpul pascal: Mare este Domnul în Sion și preînălțat peste toate popoarele, aleluia!

Psalmul 98 (99)

Sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru

Tu, care șezi peste heruvimi, ai schimbat starea cea rea a pământului când te-ai făcut asemenea nouă
(sf. Atanasiu).

- ¹ Domnul stăpânește: să tremure popoarele; *
el șade peste heruvimi:
să se cutremure pământul.
- ² Mare este Domnul în Sion *
și preainălțat peste toate popoarele.
- ³ Să laude numele tău mare și înfricoșător, *
pentru că este sfânt!
- ⁴ Regele puternic iubește dreptatea: †
tu ai hotărât ceea ce este drept, *
tu exerciți în Iacob judecata și dreptatea.
- ⁵ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeul nostru, †
aruncați-vă la picioarele tronului său, *
căci el este sfânt!
- ⁶ Moise și Aron, dintre preoții lui, †
și Samuel, dintre cei
care invocau numele Domnului, *
îl chemau pe Domnul și el îi asculta.
- ⁷ El le-a vorbit din coloana de nor, †
iar ei au păzit hotărârile lui *
și legea pe care le-a dat-o.
- ⁸ Doamnă, Dumnezeul nostru, tu i-ai ascultat: †
ai fost pentru ei un Dumnezeu care iartă, *
dar i-ai pedepsit pentru greșeli.
- ⁹ Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeul nostru, †
și adorați-l pe muntele lui cel sfânt, *
căci Domnul, Dumnezeul nostru, este sfânt!

În Postul Mare: Ant. Preamăriți-l pe Domnul, Dumnezeul nostru, și adorați-l pe muntele lui cel sfânt.

În timpul pascal: Ant. Mare este Domnul în Sion și preainălțat peste toate popoarele, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),113-120

XV (Samek)

- ¹¹³ Urăsc oamenii cu două fețe, *
legea ta eu o iubesc.
- ¹¹⁴ Tu ești locul meu de refugiu și scutul meu, *
mi-am pus toată speranța în cuvântul tău.
- ¹¹⁵ Îndepărtați-vă de la mine, toți cei răi; *
eu voi păzi poruncile Dumnezeului meu.
- ¹¹⁶ Fii ajutorul meu, după făgăduința ta, ca să trăiesc, *
și nădejdea mea nu o dezamăgi.
- ¹¹⁷ Susține-mă și voi fi mântuit, *
și-mi voi găsi neîncetat bucuria în orânduirile tale.
- ¹¹⁸ Tu îi disprețuiești pe toți cei care se îndepărtează
de la orânduirile tale, *
pentru că planurile lor sunt doar minciună.
- ¹¹⁹ Ca cenușa sunt înaintea ta toți păcătoșii pământului: *
de aceea am iubit învățăturile tale.
- ¹²⁰ Îmi tremură carnea de frica ta *
și mă tem de judecățile tale.

Psalmul 78 (79),1-5.8-11.13

Plângere asupra Ierusalimului

Dacă ai fi cunoscut și tu... cele ce-ți sunt spre pace!
(Lc 19,42).

- ¹ Dumnezeu,
popoarele păgâne au năvălit în moștenirea ta, †
au pângărit templul tău cel sfânt *
și au prefăcut Ierusalimul în ruine.
- ² Trupurile neînsuflețite ale slujitorilor tăi †
le-au dat ca hrană păsărilor cerului, *
și carnea credincioșilor tăi
au dat-o fiarelor pământului.
- ³ Le-au vărsat sângele ca apa împrejurul Ierusalimului, *
și n-a fost nimeni ca să-i îngroape.
- ⁴ Am ajuns de ocara vecinilor noștri, *
de batjocura și răsul celor care ne înconjoară.
- ⁵ Până când, Doamne, te vei mânia? †
La nesfârșit? *
Cât timp va mai arde gelozia ta ca focul?
- ⁸ Nu mai lua în seamă împotriva noastră
greșelile părinților noștri, †
ci să ne întâmpine degrabă îndurarea ta, *
căci suntem cu totul lipsiți de putere.
- ⁹ Ajută-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
pentru slava numelui tău!
Eliberează-ne și iartă-ne păcatele, *
de dragul numelui tău.
- ¹⁰ De ce să spună păgânii: *
„Unde este Dumnezeul lor?”
Să se cunoască între popoare răzbunarea
înaintea ochilor noștri, *
pentru sângele vărsat al slujitorilor tăi.
- ¹¹ Să ajungă până la tine
gemetele celor prinși în război; †
scapă-i cu brațul tău puternic *
pe cei condamnați la moarte.
- ¹³ Iar noi, poporul tău și turma pășunii tale,
te vom lăuda în veci †
și vom vesti lauda ta *
din generație în generație.

Vizitează, Doamne, via ta

Vino, Doamne Isuse! (Ap 22,20).

- ² Păstor al lui Israel, ascultă, †
tu, care-l călăuzești pe Iosif ca pe o turmă, *
tu, care șezi peste heruvimi,
arată-te în strălucirea ta;
- ³ arată-ți puterea în fața lui Efraim,
Beniamin și Manase *
și vino să ne mântuiești.
- ⁴ Dumnezeu, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁵ Doamne, Dumnezeul oștirilor, †
cât va dura mânia ta, *
fără a ține seamă de rugăciunea poporului tău?
- ⁶ Tu ne-ai hrănit cu pâinea suspinelor *
și ne-ai adăpat din belșug cu lacrimi.
- ⁷ Ne-ai făcut de batjocura vecinilor noștri *
și dușmanii noștri râd de noi.
- ⁸ Dumnezeul oștirilor, fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!
- ⁹ Tu ai scos o vie din Egipt *
și ai alungat popoare, ca s-o sădești.
- ¹⁰ Ai pregătit terenul pentru ea, *
i-ai înfipt rădăcinile și ea a umplut pământul.
- ¹¹ S-au acoperit munții de umbra ei *
și de ramurile ei, cedrii lui Dumnezeu.
- ¹² I-ai întins mlădițele până la mare *
și lăstarii ei ajungeau până la fluviu.
- ¹³ Pentru ce i-ai smuls acum gardul, *
încât toți trecătorii o jefuiesc?
- ¹⁴ O pustiește mistrețul din pădure *
și o pasc animalele sălbatice.
- ¹⁵ Dumnezeul oștirilor, întoarce-te! †
Privește din cer și vezi, *
vizitează via aceasta. —

- 16 Ocrotește ceea ce a plantat dreapta ta *
și pe fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 17 Cei care au ars-o cu foc ca pe gunoi *
să piară la amenințarea feței tale.
- 18 Mâna ta să fie peste omul dreptei tale, *
peste fiul omului pe care l-ai întărit pentru tine.
- 19 Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, †
tu ne vei da viață *
și vom invoca numele tău.
- 20 Doamne, Dumnezeul oștirilor,
fă-ne să ne întoarcem, *
fă să strălucească fața ta și vom fi mântuiți!

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Sfinții tăi să tresalte de bucurie,
Doamne, intrând în lăcașul tău.

În timpul pascal: Domnul Dumnezeu îi va da tronul
lui David, tatăl său, aleluia!

Psalmul 131 (132)

Făgăduințele dumnezeiești făcute casei lui David

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său
(Lc 1,32).

I

- ¹ Amintește-ți, Doamne, de David *
și de toate suferințele sale!
- ² Cum a jurat Domnului *
și a făcut această promisiune
către Cel Atotputernic al lui Iacob:
- ³ „Nu voi intra sub acoperișul casei mele, *
nu voi urca în patul meu să mă odihnesc,
⁴ nu voi da somn ochilor mei, *
nici odihnă pleoapelor mele,
⁵ până când nu voi găsi un loc pentru Domnul, *
o locuință pentru Cel Atotputernic al lui Iacob”.
- ⁶ Iată, am aflat că este în Efrata, *
l-am găsit în câmpiile Iaarului.
- ⁷ Să intrăm în locuința lui, *
să ne aruncăm la pământ la picioarele sale.
- ⁸ Ridică-te, Doamne, și vino în locul tău de odihnă, *
tu și chivotul puterii tale!
- ⁹ Preoții tăi să se îmbrace în dreptate *
și credincioșii tăi să tresalte de bucurie.
- ¹⁰ De dragul slujitorului tău, David, *
nu-ți întoarce fața de la unsul tău!

În Postul Mare: Ant. Sfinții tăi să tresalte de bucurie,
Doamne, intrând în lăcașul tău.

În timpul pascal: Ant. Domnul Dumnezeu îi va da tronul
lui David, tatăl său, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

În timpul pascal: Isus Cristos este singurul stăpâni-
tor, Regele regilor și Domnul tuturor domnilor, aleluia!

II

- ¹¹ Domnul i-a jurat lui David într-adevăr *
și nu-și va retrage cuvântul:
„Din rodul trupului tău *
voi pune pe tronul tău.

- ¹² Dacă fiii tăi vor păzi legământul meu †
și poruncile pe care le-am dat, *
atunci și fiii lor vor sta din neam în neam
pe tronul tău”.
- ¹³ Pentru că Domnul a ales Sionul *
și a voit să fie locuința lui:
- ¹⁴ „Acesta este locul meu de odihnă
pentru totdeauna, *
aici voi locui, pentru că lucrul acesta îl doresc.
- ¹⁵ Voi binecuvânta din plin roadele lui *
și voi sătura pe săracii lui cu pâine.
- ¹⁶ Voi îmbrăca pe preoții lui cu mântuire *
și credincioșii lui vor cânta de bucurie.
- ¹⁷ Acolo voi face să odrăslească puterea lui David, *
voi pregăti o lumină pentru unsul meu.
- ¹⁸ Îi voi acoperi cu rușine pe dușmanii lui, *
dar peste el va străluci coroana”.

În Postul Mare: Ant. Domnul și-a ales Sionul ca locuință.

În timpul pascal: Ant. Isus Cristos este singurul stăpânitor, Regele regilor și Domnul tuturor domnilor, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Domnul i-a dat puterea și cinstea și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

În timpul pascal: Cine este ca tine printre cei puternici, Doamne? Cine este asemenea ție, minunat în sfințenie? Aleluia!

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} Îți mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești. —

- ¹⁸ Și s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12,10b} A venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ Iar ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.
- ^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

În Postul Mare: Ant. Domnul i-a dat puterea și cinstea
și domnia și toate popoarele îi vor sluji.

În timpul pascal: Ant. Cine este ca tine printre cei
puternici, Doamne? Cine este asemenea ție, minunat în
sfințenie? Aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul
corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeuul meu (T.P. aleluia).

Psalmul 68 (69),2-22.30-37

Râvna casei tale mă mistuie

I-au dat să bea vin amestecat cu fiere (Mt 27,34).

I

- ² Mântuiește-mă, Dumnezeuule, *
căci apele mi-au ajuns până la gât!
- ³ M-am afundat într-o mlaștină adâncă
și n-am nimic de care să mă prind, †
am căzut în vârtoarea apei *
și curentul mă trage cu sine.
- ⁴ Am ostenit strigând, mi s-a uscat gâtulejul; *
ochii mi s-au împăienjenit
așteptându-l pe Dumnezeuul meu.

- ⁵ Cei ce mă urăsc fără motiv *
s-au înmulțit mai mult decât firele de păr
de pe capul meu;
s-au întărit dușmanii, cei care mă calomniază, *
trebuie să le dau înapoi, deși n-am furat nimic.
- ⁶ Dumnezeuule, tu știi nebunia mea *
și greșelile mele nu-ți sunt ascunse.
- ⁷ Să nu fie făcuți de rușine din pricina mea
cei care speră în tine, *
Doamne, Dumnezeul oștirilor!
Să nu fie răvășiți din cauza mea *
cei care te caută, Dumnezeul lui Israel!
- ⁸ Pentru tine îndur batjocură *
și rușinea îmi acoperă fața.
- ⁹ Am ajuns un străin pentru frații mei, *
un necunoscut pentru fiii mamei mele;
- ¹⁰ căci râvna casei tale mă mistuie, *
batjocurile celor care te insultă au căzut asupra mea.
- ¹¹ A plâns în mine sufletul și am postit *
și aceasta a fost spre dezonoarea mea.
- ¹² M-am îmbrăcat în sac *
și am ajuns obiectul lor de batjocură.
- ¹³ Cei care stau la porți mă vorbesc *
și cântecele bețivilor sunt împotriva mea.

Ant. Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeul meu (T.P. aleluia).

Ant. 2 Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

II

- ¹⁴ Dar eu către tine îmi înalț rugăciunea, Doamne, *
în timpul bunăvoinței tale;
în marea ta bunătate, răspunde-mi, Dumnezeuule, *
pentru fidelitatea mântuirii tale.
- ¹⁵ Scoate-mă din mlaștină, ca să nu mă afund, †
scapă-mă de cei care mă urăsc *
și de apele adânci.

- 16 Să nu treacă valurile peste mine, †
să nu mă înghită adâncul *
și gura prăpastiei să nu se închidă deasupra mea.
- 17 Ascultă-mă, Doamne; †
îndurarea ta este plină de bunătate; *
în iubirea ta cea mare, întoarce-ți privirea spre mine.
- 18 Nu-ți ascunde fața de la slujitorul tău, †
căci sunt în necaz; *
grăbește-te să mă ascuți!
- 19 Apropie-te de sufletul meu și răscumpără-mă, *
eliberează-mă de dușmanii mei!
- 20 Tu cunoști jignirea, rușinea și batjocura mea, *
înaintea ta sunt toți dușmanii mei.
- 21 Disprețul îmi sfășie inima și sunt copleșit de apăsare; †
aștept mângâiere, dar în zadar, *
aștept mângâietori, și nu găsesc nici unul.
- 22 Ei mi-au pus venin în mâncare, *
și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. Mi-au pus venin în mâncare și, când îmi era sete, mi-au dat să beau oțet.

Ant. 3 Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață (T.P. aleluia).

III

- 30 Eu sunt nenorocit, copleșit de suferință; *
Dumnezeu, mântuirea mea, m-a ridicat!
- 31 Voi lăuda numele lui Dumnezeu prin cântări *
și îl voi preamări, aducându-i mulțumire,
32 și-i va fi plăcut Domnului mai mult decât un taur, *
decât un vițel care are coarne și copite.
- 33 Să vadă cei săraci și să se bucure! *
Căutați-l pe Dumnezeu,
și inimile voastre se vor bucura de viață.
- 34 Căci Domnul îi ascultă pe cei săraci *
și nu-i uită pe ai săi care sunt în închisoare.
- 35 Să-l laude cerurile și pământul, *
mările și tot ce mișună în ele.

- ³⁶ Căci Dumnezeu mântuiește Sionul †
și va reclădi cetățile lui Iuda: *
și vor locui acolo și le vor stăpâni.
³⁷ Le va moșteni descendența slujitorilor săi *
și vor locui acolo cei care iubesc numele lui.

Ant. Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura de viață (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Numai împotriva ta am păcătuit: Doamne, ai milă de mine!

În timpul pascal: Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, aleluia!

Psalmul 50 (51)

Miluieste-mă, Dumnezeule

Înnoțiți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu. —

- 5 Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- 6 Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuít, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- 9 Stopește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.

- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

În Postul Mare: Ant. Numai împotriva ta am păcătuit: Doamne, ai milă de mine!

În timpul pascal: Ant. Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră, căci am păcătuit împotriva ta.

În timpul pascal: Cristos a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemnul crucii, aleluia!

Cântarea

Ier 14,17-21

Plângerea poporului la vreme de foamete și război

Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie! (Mc 1,15).

- ¹⁷ Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua *
și nu se pot opri,
căci cu o mare strâmtorare a fost lovită fecioara, *
fiica poporului meu, cu o strâmtorare mare.
- ¹⁸ Dacă aș ieși la câmp,
iată oameni străpuși de sabie; *
și dacă aș intra în cetate,
iată oameni chinuți de foame.
Chiar profetul și preotul răătăcesc prin țară, *
fără să știe unde merg.
- ¹⁹ Oare l-ai respins pe Iuda pentru totdeauna? *
Și sufletului tău i s-a făcut scârbă de Sion?
Pentru ce ne-ai lovit astfel, *
că nu mai există vindecare pentru noi?
Așteptăm pacea, dar nu vine nimic bun! *
Așteptăm timpul vindecării,
dar iată numai spaimă! —

- ²⁰ Noi recunoaştem, Doamne, nelegiuirea noastră, †
 vinovăţia părinţilor noştri, *
 căci am păcătuit împotriva ta!
- ²¹ De dragul numelui tău, nu ne părăsi. †
 Nu profana tronul măririi tale. *
 Aminteşte-ţi de legământul tău cu noi şi nu-l rupe!

În Postul Mare: Ant. Recunoaştem, Doamne, fărădelegea noastră, căci am păcătuit împotriva ta.

În timpul pascal: Ant. Cristos a purtat păcatele noastre în trupul său pe lemnul crucii, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său şi turma păşunii sale.

În timpul pascal: Veniţi înaintea Domnului în cântece de bucurie, aleluia!

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 99 (100)

Bucuria celor care intră în templu

Domnul porunceşte celor răscumpăraţi să cânte un cântec de biruinţă (sf. Atanasiu).

- ¹ Strigaţi de bucurie către Domnul, *
 toţi locuitorii pământului,
- ² slujiţi Domnului cu bucurie, *
 veniţi înaintea lui cu cântece de veselie.
- ³ Să ştiţi că Domnul este Dumnezeu! †
 El ne-a făcut, ai lui suntem, *
 poporul lui şi turma păşunii sale.
- ⁴ Intraţi pe porţile lui cu imnuri de mulţumire, †
 intraţi cântând în casa lui! *
 Aduceţi mulţumire şi binecuvântaţi numele lui,
- ⁵ căci Domnul este bun, †
 îndurarea lui ţine pe vecie, *
 şi adevărul lui, din generaţie în generaţie.

În Postul Mare: Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său și turma pășunii sale.

În timpul pascal: Veniți înaintea Domnului în cântece de bucurie, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 21 (22)

Rugăciunea dreptului aflat în strâmtorare
și ascultat de Dumnezeu

Isus a strigat cu glas puternic: „Eli, Eli, lemá sabac-tháni?” (Mt 27,46).

I

- ² Dumnezeuul meu, Dumnezeuul meu,
pentru ce m-ai părăsit? *
Departe sunt de a-mi aduce mântuirea
cuvintele strigătului meu.
- ³ Dumnezeuul meu, strig ziua și tu nu-mi răspunzi, *
și noaptea și nu am liniște.
- ⁴ Iar tu ești Cel Sfânt *
și locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

- 5 În tine și-au pus speranța părinții noștri, *
au sperat și tu i-ai eliberat;
- 6 către tine au strigat și au fost mântuiți, *
în tine au nădăjduit și n-au fost făcuți de rușine.
- 7 Dar eu sunt vierme, și nu om, *
ocara oamenilor și batjocura poporului.
- 8 Toți care mă văd își bat joc de mine, *
strâmbă din buze și dau din cap:
- 9 „S-a încrezut în Domnul, să-l mântuiască, *
să-l elibereze, dacă îl iubește”.
- 10 Căci tu m-ai scos la lumină din sânul mamei, *
m-ai pus în siguranță la pieptul mamei mele.
- 11 Spre tine m-am îndreptat de când m-am născut; *
din sânul mamei mele tu ești Dumnezeuul meu.
- 12 Nu te îndepărta de mine, †
pentru că strâmtorarea este aproape *
și nu este cine să mă ajute.

II

- 13 Mă înconjoară tauri mulți, *
tauri puternici din Basan m-au împresurat
- 14 și cască spre mine gura lor, *
ca leul care sfâșie și rage.
- 15 Mă scurg ca apa, *
mi se desfac toate oasele,
inima mea este ca ceara, *
se topește printre măruntaiele mele.
- 16 Mi se usucă cerul gurii ca un ciob de oală †
și limba mi se lipește de gâtlej; *
m-ai așezat în praful morții.
- 17 Iată, mă înconjoară câinii, *
o bandă de răufăcători mă împresoară;
mi-au străpuns mâinile și picioarele, *
- 18 mi-au numărat toate oasele.
- Ei mă iscodesc și mă cercetează; †
- 19 își împart între ei hainele mele *
și au aruncat sorții pentru tunică mea. —

- 20 Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, *
tăria mea, grăbește-te să mă ajuți.
21 Scapă de sabie viața mea, *
din gheara câinelui, singurul meu bine!
22 Salvează-mă din gura leului *
și de coarnele bivolilor, pe mine, sârmanul!
23 Voi vesti numele tău fraților mei, *
în mijlocul adunării te voi lauda.

III

- 24 Cei care vă temeți de Domnul, laudați-l, †
toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; *
să se teamă de el toată seminția lui Israel.
25 Căci el nu disprețuiește *
și nici nu respinge cererea săracului
și nu-și întoarce fața de la el, *
iar când strigă către el, îl ascultă.
26 La tine este lauda mea în adunarea cea mare; *
îmi voi împlini făgăduințele
în fața celor ce se tem de el.
27 Cei săraci vor mânca și se vor sătura; †
îl vor lauda pe Domnul cei care îl caută: *
„Inimile lor să trăiască în vecii vecilor!”
28 Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul *
toate marginile pământului,
se vor prosterna în fața lui *
toate familiile popoarelor.
29 Căci a Domnului este împărăția *
și el va stăpâni națiunile.
30 Lui i se vor închina toți cei care dorm în pământ, *
în fața lui se vor prosterna
toți cei care coboară în țărână.
Dar sufletul meu va trăi pentru el *
31 și urmașii mei îl vor sluji.
Se va povesti despre Domnul generației viitoare †
32 și vor vesti dreptatea lui
poporului care se va naște: *
„Domnul a făcut acestea!”

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

¶ Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Domnul este mare: Dumnezeu nostru este mai presus decât toți zeii.

În timpul pascal: Eu, Domnul, sunt Mântuitorul și Răscumpărătorul tău, aleluia!

Psalmul 134 (135)

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul... vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

I

- ¹ Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
- ² voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- ³ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.
- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină. —

- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeul nostru este mai presus decât toți zeii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Basanului, *
și toate domniile din Canaan,
- ¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

În Postul Mare: Ant. Domnul este mare: Dumnezeul nostru este mai presus decât toți zeii.

În timpul pascal: Ant. Eu, Domnul, sunt Mântuitorul și Răscumprătorul tău, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul; cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

În timpul pascal: Binecuvântată să fie împărăția părintelui nostru David, împărăție care vine, aleluia!

II

- ¹³ Doamne, numele tău rămâne pe vecie. *
Doamne, amintirea ta
rămâne din generație în generație.
- ¹⁴ Domnul va face dreptate poporului său *
și se va îndura de slujitorii săi. —

- 15 Idolii neamurilor sunt argint și aur, *
lucrarea mâinilor omului;
- 16 au gură, dar nu vorbesc, *
au ochi, dar nu pot să vadă;
- 17 au urechi, dar nu aud *
și nu este suflare în gura lor.
- 18 Ca ei vor fi cei care i-au făcut *
și toți aceia care se încred în ei.
- 19 Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul, *
voi, casa lui Aron, binecuvântați-l pe Domnul;
- 20 voi, casa lui Levi, binecuvântați-l pe Domnul; *
voi, cei care vă temeți de Domnul,
binecuvântați-l pe Domnul!
- 21 Binecuvântat să fie Domnul din Sion, *
cel care locuiește în Ierusalim!

În Postul Mare: Ant. Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul; cântați imnuri numelui său, pentru că este vrednic de laudă.

În timpul pascal: Ant. Binecuvântată să fie împărăția părintelui nostru David, împărăție care vine, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Toate neamurile vor veni, și te vor adora, Doamne.

În timpul pascal: Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa., aleluia!

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

- 3^b Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- 4 Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?

Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

În Postul Mare: Toate neamurile vor veni și te vor adora, Doamne.

În timpul pascal: Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - III

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Să-l laude pe Domnul îndurărilor lui, și faptele lui minunate față de fiii oamenilor (T.P. aleluia).

Psalmul 106 (107)

Aduceri de mulțumiri pentru eliberare

Dumnezeu le-a trimis fiilor lui Israel cuvântul său, care aduce vestea cea bună a păcii prin Isus Cristos (Fap 10,36).

I

- ¹ Preamăriți-l pe Domnul pentru că este bun, *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Așa să spună cei răscumparați de Domnul, *
cei pe care i-a eliberat din mâna dușmanului,
- ³ pe care i-a adunat din toate țările: †
de la răsărit și de la apus, *
de la miazănoapte și de la miazăzi; —

- ⁴ pribegeau prin pustiu, străbăteau căi neumbrate *
și nu găseau drumul spre vreo cetate
în care să poată locui;
- ⁵ sufereau de foame și de sete; *
viața se stingea în ei.
- ⁶ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- ⁷ i-a călăuzit pe drumul cel drept, *
ca să ajungă într-o cetate în care să poată locui.
- ⁸ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ⁹ Căci el a potolit setea sufletului însetat *
și a umplut de bunătați sufletul flămând.
- ¹⁰ Ei locuiau în întuneric și în umbra morții, *
robi ai sărăciei și încătușați în lanțuri,
- ¹¹ căci s-au revoltat împotriva cuvintelor lui Dumnezeu *
și au disprețuit planul Celui Preaînalt.
- ¹² El le-a zdrobit inima în necazuri, *
cădeau și nimeni nu le venea în ajutor.
- ¹³ În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- ¹⁴ i-a scos din întuneric și din umbra morții *
și lanțurile lor le-a rupt.
- ¹⁵ Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- ¹⁶ Căci a sfărâmat porțile de aramă *
și a frânt zăvoarele de fier.

Ant. Să-l laude pe Domnul îndurările lui, și faptele
lui minunate față de fiii oamenilor (T.P. aleluia).

Ant. 2 Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui
(T.P. aleluia).

II

- ¹⁷ Și-au pierdut mințile pe calea fărădelegii *
și din cauza nelegiuirilor lor au ajuns nenorociți,

- 18 sufletul lor era dezgustat de orice hrană *
și au ajuns până la porțile morții.
- 19 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor.
- 20 A trimis cuvântul său și i-a vindecat, *
i-a scăpat de la nimicire.
- 21 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 22 Să-i aducă jertfe de mulțumire *
și să vestească faptele lui în cântece de bucurie!
- 23 Cei care plecau pe mare în corăbii *
și făceau negoț pe apele cele mari,
- 24 ei au văzut lucrările Domnului *
și minunile lui în adâncuri.
- 25 El a poruncit și s-a pornit furtuna *
care a ridicat valurile mării:
- 26 se suiau spre ceruri, †
se prăbușeau în adâncuri; *
sufletul lor se topea de groază.
- 27 Se clătinau și se împleticeau ca un om beat *
și toată priceperea lor pierise.
- 28 În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul *
și i-a mântuit din necazurile lor;
- 29 a domolit furtuna *
și valurile s-au potolit.
- 30 Ei s-au bucurat că valurile s-au liniștit *
și el i-a condus la portul dorit.
- 31 Să-l laude pe Domnul pentru bunătatea lui, *
pentru minunile pe care le-a făcut
în folosul fiilor oamenilor.
- 32 Să-l preamărească în adunarea poporului *
și să-l laude în sfatul bătrânilor.

Ant. Ei au văzut lucrările Domnului și minunile lui
(T.P. aleluia).

Ant. 3 Cei drepti vor vedea și se vor bucura și vor
înțelege bunătatea Domnului (T.P. aleluia).

III

- 33 El a schimbat râurile în loc uscat *
și izvoarele de apă în pământ arid,
34 pământul roditor, în sărătură, *
din cauza răutății locuitorilor lui.
35 Dar a preschimbat pustiul în întindere de apă *
și pământul uscat în izvoare de apă
36 și i-a făcut să se așeze acolo pe cei înfomețați, *
iar ei au construit o cetate unde să locuiască.
37 Au semănat ogoare și au sădit vii *
și ele au adus roade îmbelșugate.
38 I-a binecuvântat și ei s-au înmulțit *
și nu a lăsat să se reducă numărul animalelor lor.
39 Apoi a scăzut numărul lor și au fost abătuți *
din cauza oprimării, a relelor și a suferințelor.
40 A revărsat disprețul asupra conducătorilor, *
i-a făcut să rățacească printr-un pustiu fără drumuri.
41 Dar l-a ridicat pe cel sărman din necaz *
și a făcut familiile numeroase ca turmele.
42 Cei drepti vor vedea și se vor bucura *
și orice nelegiuit își va închide gura.
43 Cine-i înțelept să ia aminte la acestea *
și va înțelege bunătatea Domnului.

Ant. Cei drepti vor vedea și se vor bucura și vor înțelege bunătatea Domnului (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

În timpul pascal: Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață, aleluia!

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Qof)

- ¹⁴⁵ Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- ¹⁴⁶ Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- ¹⁴⁷ O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- ¹⁴⁸ Îmi deschid ochii înainte de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- ¹⁴⁹ Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- ¹⁵⁰ Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- ¹⁵¹ Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- ¹⁵² De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

În Postul Mare: Ant. Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevăr.

În timpul pascal: Ant. Cuvintele pe care vi le-am spus sunt duh și viață, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine!

În timpul pascal: Ai zidit templu și altar în muntele tău sfânt, Doamne, aleluia!

Cântarea *Înț* 9,1-6.9-11

Doamne, dă-mi înțelepciune

Vă voi da grai și înțelepciune cărora nu le vor putea sta împotrivă... dușmanii voștri (Lc 21,15).

- ¹ Dumnezeu! părinților mei și Domnul îndurării, *
care ai făcut toate prin cuvântul tău
- ² și cu înțelepciunea ta l-ai rânduit pe om *
ca să stăpânească peste făpturile create de tine
- ³ și să cârmuiască lumea în sfințenie și dreptate *
și cu inimă nepărtinitoare să facă judecată,
- ⁴ dă-mi înțelepciunea care șade alături de tine pe tron *
și nu mă scoate din rândul fiilor tăi,
- ⁵ căci sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale, †
om slab și cu viață scurtă, *
puțin priceput pentru a înțelege judecata și legile.
- ⁶ Căci chiar dacă ar fi ceva
desăvârșit între fiii oamenilor, †
dar dacă îi va lipsi înțelepciunea ta, *
va fi socotit ca un nimic.
- ⁹ Cu tine este înțelepciunea care cunoaște faptele tale; *
când ai făcut lumea, ea era de față
și știa ce este plăcut înaintea ochilor tăi *
și ce este drept potrivit poruncilor tale.
- ¹⁰ Trimite-o din cerurile tale sfinte, *
și trimite-o de pe tronul măririi tale,
ca să-mi stea alături și să lucreze cu mine, *
ca să știu ce este plăcut înaintea ta.
- ¹¹ Fiindcă ea știe și înțelege toate †
și mă va călăuzi în lucrările mele cu chibzuintă *
și mă va ocroti cu slava sa.

În Postul Mare: Ant. Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne, și să lucreze cu mine!

În timpul pascal: Ant. Ai zidit templu și altar în muntele tău sfânt, Doamne, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

În timpul pascal: Eu sunt calea, adevărul și viața, aleluia!

Psalmul 116 (117)

Lauda îndurării Domnului

Națiunile păgâne să-l preamărească pe Dumnezeu pentru îndurarea lui (Rom 15,9).

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

În Postul Mare: Ant. Adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

În timpul pascal: Ant. Eu sunt calea, adevărul și viața, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

∩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),121-128

XVI (Ain)

- 121 Am făcut judecată și dreptate, *
nu mă da pe mâna celor care mă calomniază!
- 122 Ia sub ocrotirea ta binele slujitorului tău, *
ca să nu fiu asuprit de cei îngâmfați!
- 123 S-au sfârșit ochii mei în așteptarea mântuirii tale *
și a promisiunii dreptății tale.
- 124 Poartă-te cu slujitorul tău după bunătatea ta *
și învață-mă orânduiri tale.
- 125 Eu sunt slujitorul tău, fă-mă să înțeleg *
și voi cunoaște învățăturile tale.
- 126 E timpul, Doamne, ca să intervii, *
căci au călcat legea ta.
- 127 De aceea eu iubesc poruncile tale *
mai mult decât aurul, mai mult decât aurul curat.
- 128 De aceea găsesc drepte toate învățăturile tale *
și urăsc orice cale a minciunii.

Psalmul 33 (34)

Domnul e mântuirea celor dreți

Voi ați gustat cât de bun este Domnul (1Pt 2,3).

I

- 2 Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp, *
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
- 3 Să se laude sufletul meu în Domnul! *
Să audă cei umili și să se bucure!
- 4 Preamăriți-l pe Domnul împreună cu mine, *
să înălțăm numele lui împreună!
- 5 L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns *
și m-a eliberat de orice teamă.
- 6 Priviți la el și veți fi luminați, *
și fețele voastre nu se vor rușina.

- ⁷ Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat *
și l-a scăpat din toate necazurile sale.
- ⁸ Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el *
și-i scapă din primejdie.
- ⁹ Gustați și vedeți cât de bun este Domnul, *
ferice de omul care se încrede în el.
- ¹⁰ Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui, *
căci de nimic nu duc lipsă cei ce se tem de el.
- ¹¹ Bogații au sărăcit și îndură foame, *
dar cei care îl caută pe Domnul
nu duc lipsă de nimic.

II

- ¹² Veniți, fiilor, ascultați-mă, *
vă voi învăța frica de Domnul.
- ¹³ Cine este omul care dorește viața, *
care vrea zile multe ca să vadă binele?
- ¹⁴ Ferește-ți limba de răutate *
și buzele de vorbe înșelătoare;
- ¹⁵ fugi de rău și fă binele, *
caută pacea și urmează-o.
- ¹⁶ Ochii Domnului sunt peste cei drepti *
și urechea lui ia aminte la strigătele lor.
- ¹⁷ Fața Domnului este împotriva celor ce fac răul, *
pentru a șterge amintirea lor de pe pământ.
- ¹⁸ Când cei drepti strigă, Domnul îi aude *
și-i scapă din orice strâmtoare.
- ¹⁹ Domnul este aproape de cei cu inima zdrobită *
și-i mântuiește pe cei cu sufletul mâhnit.
- ²⁰ Multe încercări se abat peste cel drept, *
dar Domnul îl eliberează din toate.
- ²¹ El veghează asupra fiecăruia dintre oasele sale, *
nici unul dintre ele nu va fi zdrobit.
- ²² Pe cel nelegiuit îl va ucide răutatea, *
iar dușmanii celui drept își vor primi pedeapsa.

²³ Domnul eliberează sufletele slujitorilor săi, *
nu vor fi pedepsiți cei ce se încred într-însul.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a sau a III-a, 1351

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SĂPTĂMÂNA A IV-A

DUMINICĂ

Vesperale I

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a IV-a din Postul Mare: Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Dum. a IV-a a Paștelui: Pacea lui Cristos să strălucească în inimile voastre, aleluia!

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul – cetatea sfântă

V-ați apropiat de muntele Sion de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!

- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
cu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Vom merge cu bucurie în casa Domnului.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Pacea lui Cristos să strălucească în inimile voastre, aleluia!

Antifona 2

Dum. a IV-a din Postul Mare: Scoală-te, tu care dormi, și ridică-te din morți și Cristos te va lumina.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, aleluia!

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
Plecă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
- ⁷ Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.

⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Scoală-te, tu care dormi, și ridică-te din morți și Cristos te va lumina.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele tău, aleluia!

Antifona 3

Dum. a IV-a din Postul Mare: În marea sa iubire, cu care ne-a iubit pe noi, Dumnezeu, încă pe când eram morți în păcate, ne-a dăruit viața în Cristos.

Dum. a IV-a a Paștelui: Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

Cântarea

Fil 2,6-11

Cristos, slujitorul lui Dumnezeu

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
și devenind asemenea oamenilor. *
După înfățișare era considerat ca om.
⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
și încă moartea pe cruce.
⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
și i-a dăruit un nume *
care este mai presus de orice alt nume,
¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
să se plece tot genunchiul: *
al celor din cer, al celor de pe pământ
și al celor din adâncuri,
¹¹ și orice limbă să proclame,
spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
„Isus Cristos este Domnul!”

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. În marea sa iubire, cu care ne-a iubit pe noi, Dumnezeu, încă pe când eram morți în păcate, ne-a dăruit viața în Cristos.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Oare nu trebuia Cristos să pătimească acestea, și astfel, să intre în gloria sa? Aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la timpul propriu.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a IV-a din Postul Mare: Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Dum. a IV-a a Paștelui: Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

Intrarea Domnului în templu

Prin înălțarea sa cu trupul, lui Cristos i s-au deschis porțile cerului (sf. Irineu).

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Cine va urca pe muntele Domnului? Cine va sta în locul său cel sfânt?

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Aleluia, piatra s-a rostogolit de la ușa mormântului, aleluia!

Antifona 2

Dum. a IV-a din Postul Mare: Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeu nostru; el aduce la viață sufletele noastre.

Dum. a IV-a a Paștelui: Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Imn de mulțumire în timpul jertfei

Despre învierea Domnului și convertirea neamurilor
(Hesychius).

I

- ¹ Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, *
voi, toți locuitorii pământului!
- ² Cântați mărire numelui său, *
măriți slava lui prin laudele voastre!
- ³ Spuneți lui Dumnezeu:
„Cât de mărețe sunt lucrările tale. *
Pentru mărima puterii tale,
toți dușmanii tăi te vor cinsti.
- ⁴ Tot pământul să te adore *
și să-ți cânte ție, să cânte numelui tău”.
- ⁵ Veniți și priviți lucrările lui Dumnezeu! *
Minunate sunt lucrările sale
înaintea fiilor oamenilor!
- ⁶ El a prefăcut marea în pământ uscat; †
și râul a fost trecut cu piciorul: *
de aceea acolo ne-am bucurat în el.
- ⁷ El stăpânește pe veci cu puterea sa, †
ochii lui sunt îndreptați asupra națiunilor, *
pentru ca cei răzvrățiți să nu se înalțe.
- ⁸ Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru, *
faceți să răsune lauda lui!
- ⁹ El aduce sufletele noastre la viață *
și nu îngăduie să ni se clatine piciorul.
- ¹⁰ Căci tu ne-ai încercat, Dumnezeule, *
ne-ai pus în foc, la probă, ca pe argint.
- ¹¹ Ne-ai lăsat să cădem în cursă, *
ne-ai pus o povară în spate.
- ¹² Ai lăsat oameni să încalce peste capetele noastre, †
ne-ai făcut să trecem prin foc și prin apă, *
dar apoi ne-ai scos la refugiu.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeu nostru; el aduce la viață sufletele noastre.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Aleluia, pe cine cauți, femeie? Pe cel viu printre cei morți? Aleluia!

Antifona 3

Dum. a IV-a din Postul Mare: Auziți, toți cei care vă temeți de Dumnezeu, ce a făcut el pentru mine.

Dum. a IV-a a Paștelui: Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

II

- ¹³ Voi intra în casa ta cu arderi de tot; *
 voi împlini făgăduințele pe care ți le-am făcut,
¹⁴ pe care le-au rostit buzele mele *
 și le-am spus cu gura mea când eram în strâmțorare.
¹⁵ Îți voi aduce jertfe grase de ardere de tot,
 cu aromă de berbeci, *
 îți voi jertfi boi și țapi.
¹⁶ Toți cei care vă temeți de Dumnezeu, †
 veniți și ascultați *
 și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru mine!
¹⁷ Am strigat către el cu glas puternic *
 și buzele mele au început să-l preamărească!
¹⁸ Dacă s-ar fi văzut nelegiuire în inima mea, *
 Domnul nu m-ar fi ascultat.
¹⁹ Dar Dumnezeu m-a ascultat, *
 a luat aminte la glasul rugăciunii mele.
²⁰ Binecuvântat să fie Dumnezeu †
 care nu respinge rugăciunea mea *
 și nu îndepărtează de la mine bunătatea lui.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Auziți, toți cei care vă temeți de Dumnezeu, ce a făcut el pentru mine.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Aleluia, nu plânge, Marie: Domnul a înviat, aleluia!

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a IV-a din Postul Mare: Dumnezeuul meu ești tu: îți aduc mulțumire; Dumnezeuul meu ești tu și te voi preamări.

Dum. a IV-a a Paștelui: Nu voi muri, ci voi trăi și voi istorisi faptele Domnului, aleluia!

Psalmul 117 (118)

Glas de bucurie și de mântuire

Aceasta este piatra pe care ați disprețuit-o voi, constructorii, și care a ajuns piatră unghiulară (Fap 4,11).

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmțorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?

- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.
- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.

- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- ²⁶ Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- ²⁷ Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- ²⁸ Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- ²⁹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Dumnezeul meu ești tu: îți aduc mulțumire; Dumnezeul meu ești tu și te voi preamări.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Nu voi muri, ci voi trăi și voi istorisi faptele Domnului, aleluia!

Antifona 2

Dum. a IV-a din Postul Mare: Doamne, tu ai putere să ne scapi din mâna celui puternic: eliberează-ne, Dumnezeu nostru.

Dum. a IV-a a Paștelui: Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, aleluia!

Cântarea

Dan 3,52-57

Toată făptura să-l laude pe Domnul

Creatorul... e binecuvântat în veci (Rom 1,25).

- ⁵² Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și lăudat și preamărit în veci!
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, *
prealăudat și preamărit în veci. —

- ⁵³ Binecuvântat ești în lăcașul gloriei tale sfinte, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁴ Binecuvântat ești pe tronul împărăției tale, *
prealăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁵ Binecuvântat ești tu, care cercetezi adâncurile, †
care șezi peste heruvimi, *
și lăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁶ Binecuvântat ești în tăria cerului *
și lăudat și preamărit în veci.
- ⁵⁷ Binecuvântați-l toate lucrările Domnului,
pe Domnul; *
lăudați-l și preamăriți-l în veci!

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Doamne, tu ai putere să ne scapi din mâna celui puternic: eliberează-ne, Dumnezeul nostru.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale, aleluia!

Antifona 3

Dum. a IV-a din Postul Mare: Lăudați-l pe Domnul pentru faptele sale minunate.

Dum. a IV-a a Paștelui: Aduceți preamărire Dumnezeului nostru; lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite și toate căile lui sunt dreptate, aleluia!

Psalmul 150

Lăudați-l pe Domnul

*Cântați cu duhul, cântați și cu mintea, aceasta înseamnă:
lăudați-l pe Dumnezeu cu sufletul și cu trupul vostru
(Hesychius).*

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
lăudați-l în firmamentul puterii sale.
- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită. —

- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Lăudați-l pe Domnul pentru faptele sale minunate.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Aduceți preamărire Dumnezeului nostru; lucrările lui Dumnezeu sunt desăvârșite și toate căile lui sunt dreptate, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 22 (23)

Păstorul cel bun

Mielul va fi păstorul lor și îi va duce la izvoarele apelor vieții (Ap 7,17).

- ¹ Domnul este păstorul meu, *
nu voi duce lipsă de nimic;

- ² el mă paște pe pășuni verzi, †
mă conduce la ape de odihnă, *
- ³ îmi înviorează sufletul.
Mă călăuzește pe cărări drepte, *
de dragul numelui său.
- ⁴ Chiar dacă ar fi să umblu
prin valea întunecată a morții, †
nu mă tem de nici un rău, *
căci tu ești cu mine,
toiagul și nuiaua ta mă mângâie.
- ⁵ Tu pregătești masă pentru mine
în fața dușmanilor mei, †
îmi ungi capul cu untdelemn *
și paharul meu e plin de se revarsă.
- ⁶ Da, fericirea și îndurarea mă vor însoți
în toate zilele vieții mele *
și voi locui în casa Domnului
până la sfârșitul zilelor mele.

Psalmul 75 (76)

Aducere de mulțumire pentru victorie

*Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului
(Mt 24,30).*

I

- ² Dumnezeu este cunoscut în Iuda, *
mare este numele său în Israel.
- ³ Cortul său e așezat în Salem *
și locuința sa în Sion.
- ⁴ Acolo el a frânt săgețile arcului, *
scutul, sabia și războiul.
- ⁵ Prealuminos ești tu și admirabil, *
mai mare decât munți de prăzi!
- ⁶ Au fost despuiți curajoșii, †
s-au cufundat în somn *
și toți cei viteji nu-și mai găsesc puterea.

- ⁷ La amenințarea ta, Dumnezeul lui Iacob, *
au înlemnit și carele și caii.

II

- ⁸ Înfricoșător ești tu: cine va sta în fața ta *
când se dezlanțuie mânia ta?
⁹ Din ceruri ai rostit sentința ta; *
pământul se cutremură și amuțește
¹⁰ când se ridică Dumnezeu la judecată, *
ca să-i mântuiască pe toți cei sărmani de pe pământ.
¹¹ Omul lovit de mânia ta te preamărește *
și cei care scapă de mânie îți fac sărbătoare.
¹² Faceți promisiuni Domnului, Dumnezeului vostru,
și împliniți-le, *
toți cei din jurul lui să-i aducă daruri
Celui Înfricoșător,
¹³ lui, care le ia principilor vlaga *
și e temut de toți regii pământului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale II

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era.
(T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

Antifona 1

Dum. a IV-a din Postul Mare: El a fost rânduit de
Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

Dum. a IV-a a Paștelui: Căutați cele de sus, unde este Cristos șezând de-a dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 109 (110),1-5.7

Mesia – rege și preot

El trebuie să domnească până ce Dumnezeu îi va pune toți dușmanii sub picioare (1 Cor 15,25).

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
„Șezi la dreapta mea *
până voi pune pe dușmanii tăi
așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
„Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
tu domnești strălucind de sfințenic; *
din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
„Tu ești preot în veci
după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
și, de aceea, își va înălța capul.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. El a fost rânduit de Dumnezeu judecător al celor vii și al celor morți.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Căutați cele de sus, unde este Cristos șezând de-a dreapta lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 2

Dum. a IV-a din Postul Mare: Plăcut este omul care se îndură în Domnul: în veac nu se va clătina.

Dum. a IV-a a Paștelui: A răsărit în întuneric o lumină pentru cei dreپți cu inima, aleluia!

Umblați ca fii ai luminii; pentru că rodul luminii constă în toată bunătatea și dreptatea și adevărul (Ef 5,8-9).

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepecți vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepecți, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor, *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Plăcut este omul care se îndură în Domnul: în veac nu se va clatina.

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. A răsărit în întuneric o lumină pentru cei drepecți cu inima, aleluia!

Antifona 3

Dum. a IV-a din Postul Mare: Cele pe care le-a prevestit Dumnezeu prin gura tuturor profeților că le va pătimi Unsul său, s-au împlinit.

Pătimirea de bunăvoie
a lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu

- ^{21b} Cristos a pătit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- ²² El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- ²³ Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- ²⁴ El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilile lui ați fost vindecați.

Dum. a IV-a din Postul Mare: Ant. Cele pe care le-a
prevestit Dumnezeu prin gura tuturor profeților că le va
pătimi Unsul său, s-au împlinit.

Dum. a IV-a a Paștelui: Aleluia! Mântuirea și gloria
și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile
unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient
să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Nunta Mielului

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,

și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Dum. a IV-a a Paștelui: Ant. Aleluia! Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

LUNI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei curați cu inima (T.P. aleluia).

Psalmul 72 (73)

De ce este dreptul prigonit

Fericit este acela care nu se va scandaliza de mine
(Mt 11,6).

I

- ¹ Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepti, *
cu cei curați cu inima;
- ² dar mie, cât pe ce să mi se poticnească picioarele, *
puțin a lipsit ca să-mi alunece pașii,
- ³ căci i-am invidiat pe cei aroganți, *
când vedeam prosperitatea păcătoșilor.
- ⁴ Ei nu au parte de suferință până la moarte *
și trupul lor este bine hrănit și sănătos.

- ⁵ Ei nu au parte de truda muritorilor *
și nu sunt loviți ca ceilalți oameni.
- ⁶ De aceea, mândria este ca o salbă pentru ei *
și violența este haina cu care se îmbracă.
- ⁷ Din grăsimea lor curge nelegiuire *
și din inimile lor se revarsă gânduri rele.
- ⁸ Bațjocoresc, vorbesc cu răutate, *
vorbesc de sus cu îngâmfare.
- ⁹ Își înalță gura lor până la ceruri *
și limba lor cutreieră pământul.
- ¹⁰ De aceea poporul se ia după ei *
și puhoiul de ape nu-i satură.
- ¹¹ Ei zic: „Cum poate Dumnezeu să știe aceasta? *
Există cumva cunoaștere în Cel Preaînalt?”
- ¹² Iată, aceștia sunt nelegiuiții: *
prosperi întotdeauna, acumulează bogății.

Ant. Cât de bun este Dumnezeu cu Israel, cu cei curați
cu inima (T.P. aleluia).

Ant. 2 Râsul lor se va schimba în jale, și bucuria în
mâhnire.

II

- ¹³ Așadar, în zadar mi-am păstrat inima curată *
și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,
- ¹⁴ căci sunt lovit ziua întreagă *
și pedepsit încă de dimineață.
- ¹⁵ De-aș fi zis: „Voi vorbi ca ei”, *
aș fi trădat neamul fiilor tăi.
- ¹⁶ Și am cugetat ca să înțeleg aceasta, *
dar anevoios lucru a fost în ochii mei,
- ¹⁷ până când am intrat în sanctuarul lui Dumnezeu *
și am înțeles care este sfârșitul lor.
- ¹⁸ Într-adevăr, îi așezi în loc lunecos *
și-i faci să cadă în dezolare.
- ¹⁹ Cum sunt ei abandonați ruinării, *
într-o clipă s-au dus, au pierit de spaimă!

²⁰ Ca un vis la deșteptare, Doamne, *
când te trezești, faci să se risipească chipul lor.

Ant. Râsul lor se va schimba în jale, și bucuria în mâhnire.

Ant. 3 Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu (T.P. aleluia).

III

- ²¹ Când mi se frământa inima *
și mă simțeam străpuns în măruntaie,
²² eram nepriceput și nu înțelegeam nimic, *
eram ca un dobitoc înaintea ta.
²³ Dar eu sunt pururea cu tine, *
m-ai prins de mâna dreaptă.
²⁴ Cu sfatul tău mă vei călăuzi, *
apoi mă vei conduce în slavă.
²⁵ Pe cine am eu în ceruri afară de tine? *
Și, fiind cu tine, nu mai am altă dorință pe pământ.
²⁶ Chiar dacă se mistuie trupul meu și inima mea, *
stânca inimii mele
și partea mea e Dumnezeu în veci.
²⁷ Iată, cel ce se îndepărtează de tine va pieri, *
îi vei nimici pe toți cei care-ți sunt necredincioși.
²⁸ Iar pentru mine, fericirea mea este
să mă apropii de Dumnezeu: *
mi-am pus în Domnul Dumnezeu speranța mea,
ca să vestesc toate lucrările tale *
în fața porților fiicei Sionului.

Ant. Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri; iar pentru mine, fericirea mea este să mă apropii de Dumnezeu (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta, Doamne.

În timpul pascal: Să fie strălucirea Domnului Dumnezeului nostru peste noi, aleluia!

Psalmul 89 (90)

Strălucirea Domnului să fie asupra noastră

O zi la Domnul este ca o mie de ani și o mie de ani, ca o singură zi (2Pt 3,8).

- ¹ Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu *
din generație în generație.
- ² Mai înainte de a se fi născut munții, †
mai înainte să fi fost plămădite pământul și lumea, *
din vecie și până în vecie tu ești Dumnezeu.
- ³ Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, *
tu ai spus: „Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”
- ⁴ Pentru că înaintea ta o mie de ani
sunt ca ziua de ieri care a trecut *
și ca o strajă de noapte.
- ⁵ Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; *
- ⁶ dimineața sunt ca iarba care crește;
dimineața înflorește și crește, *
seara este cosită și se usucă. —

- 7 Iar noi suntem consumați de mânia ta *
și suntem îngroziți de furia ta.
- 8 Ai pus fărădelegile noastre înaintea ta, *
și păcatele noastre ascunse, în lumina feței tale.
- 9 Căci, din cauza mâniei tale,
toate zilele noastre au apus *
și anii noștri se consumă ca o suflare.
- 10 Numărul anilor noștri ajunge la șaptezeci, *
iar pentru cei în putere, la optzeci,
însă, în cea mai mare parte,
nu sunt decât trudă și durere, *
pentru că trec repede și noi ne ducem.
- 11 Cine cunoaște puterea mâniei tale și a furiei tale, *
așa cum se cuvine celui care se teme de tine?
- 12 Învăță-ne să numărăm zilele noastre, *
ca să dobândim o inimă înțeleaptă.
- 13 Întoarce-te, Doamne; până când? *
Ai milă de slujitorii tăi!
- 14 Satură-ne dis-de-dimineață cu bunătatea ta, †
ca să tresăltăm de bucurie *
și să ne veselim în toate zilele vieții noastre.
- 15 Uplete-ne de bucurie
tot atâtea zile câte ne-ai pedepsit *
și tot atâția ani câți am cunoscut nenorocirea.
- 16 Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta, *
și fiii lor, măreția ta.
- 17 Bunăvoința Domnului, Dumnezeului nostru,
să fie asupra noastră! †
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! *
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!

În Postul Mare: Ant. Ne-am îndestulat dimineața cu îndurarea ta, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Să fie strălucirea Domnului Dumnezeului nostru peste noi, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Lauda Domnului răsună până la marginile pământului.

În timpul pascal: Înaintea lor voi preface întunericul în lumină, aleluia!

Cântarea

Is 42,10-16

Imn către Dumnezeu biruitorul și mântuitorul

Cântă o cântare nouă înaintea tronului (Ap 14,3).

- ¹⁰ Cântați Domnului un cântec nou, *
 lauda lui până la marginile pământului,
 voi, care călătoriți pe mare, †
 și tot ce viețuiește într-însa, *
 insulele și cei care trăiesc pe ele!
- ¹¹ Să tresalte de bucurie pustiul și cetățile lui, *
 satele locuite de Kedar,
 să cânte de veselie locuitorii din Petra *
 și să strige de pe vârful munților!
- ¹² Să-i aducă Domnului mărire *
 și să vestească lauda lui în insule.
- ¹³ Domnul iese ca un viteaz, *
 ca un războinic își aprinde înflăcărarea.
 Înălță strigăte de luptă, *
 își arată puterea împotriva dușmanilor săi.
- ¹⁴ „Am tăcut mult timp, am fost liniștit și răbdător. †
 Acum, voi striga precum femeia ce naște, *
 voi geme și voi găfâi.
- ¹⁵ Voi preface în deșert munți și coline *
 și toată iarba lor o voi părjoli;
 voi preface râurile în pământ uscat *
 și lacurile le voi seca.
- ¹⁶ Îi voi conduce pe cei orbi pe drumuri de ei neștiute *
 și îi voi călăuzi pe cărări necunoscute;
 voi preface întunericul dinaintea lor în lumină *
 și povârnișurile, în cale netedă”.

În Postul Mare: Ant. Lauda Domnului răsună până la marginile pământului.

În timpul pascal: Ant. Înaintea lor voi preface întunericul în lumină, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Lăudați numele Domnului, voi care stați în casa Domnului.

În timpul pascal: Toate câte le-a voit Domnul le-a săvârșit, aleluia!

Psalmul 134 (135),1-12

Laudă lui Dumnezeu care săvârșește minuni

Popor luat în stăpânire de Domnul... vestiți faptele mărețe ale aceluia care v-a chemat din întuneric la minunata sa lumină (cf. 1Pt 2,9).

- ¹ Lăudați numele Domnului, *
lăudați-l, slujitori ai Domnului,
- ² voi, care stați în casa Domnului, *
în curțile casei Dumnezeului nostru!
- ³ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, †
cântați imnuri numelui său, *
pentru că este vrednic de laudă.
- ⁴ Căci Domnul l-a ales pe Iacob, *
pe Israel, ca să-i aparțină.
- ⁵ Știu că Domnul este mare: *
Dumnezeul nostru este mai presus decât toți zeii.
- ⁶ Domnul face tot ce vrea †
în cer și pe pământ, *
pe mare și în abisuri.
- ⁷ El ridică norii de la marginile pământului, †
fulgere a făcut pentru ploaie *
și scoate vântul din vistieriile sale.
- ⁸ El i-a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului *
de la om până la animal.
- ⁹ A trimis semne și minuni în mijlocul tău, Egiptule, *
împotriva lui faraon și a tuturor slujitorilor săi.
- ¹⁰ A lovit națiuni multe *
și a ucis regi puternici:
- ¹¹ pe Sihon, regele amoreilor,
și pe Og, regele Basanului, *
și toate domniile din Canaan

¹² și pământul lor l-a dat moștenire, *
moștenire lui Israel, poporul său.

În Postul Mare: Ant. Lăudați numele Domnului, voi care stați în casa Domnului.

În timpul pascal: Ant. Toate câte le-a voit Domnul le-a săvârșit, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

Ÿ. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),129-136

XVII (Pe)

Meditarea cuvântului lui Dumnezeu în lege

Plinătatea legii este iubirea (Rom 13,10).

¹²⁹ Învățăturile tale sunt minunate, *
de aceea sufletul meu le păzește cu fidelitate.

¹³⁰ Explicarea cuvintelor tale *
dă lumină și înțelegere celor neștiutori.

¹³¹ Îmi deschid gura, căci ard de sete, *
pentru că sunt însetat de poruncile tale.

¹³² Îndreaptă-ți fața spre mine și îndură-te, *
așa cum ai grijă de cei care iubesc numele tău. —

- 133 Fă statornici pașii mei după cuvântul tău *
și nu lăsa să mă stăpânească nici o nelegiuire.
- 134 Scapă-mă de oprirea omului *
și voi păzi învățăturile tale.
- 135 Arată slujitorului tău o față senină *
și învață-mă orânduiri tale!
- 136 Șiroaie de lacrimi au vărsat ochii mei, *
pentru că legea ta ei n-au păzit-o.

Psalmul 81 (82)

Împotriva judecătorilor nedrepti

*Nu judecați nimic înainte de vreme, până când va veni
Domnul (1 Cor 4,5).*

- ¹ Dumnezeu s-a ridicat în dumnezeiasca adunare, *
în mijlocul zeilor face judecată.
- ² „Până când veți judeca strâmb *
și veți susține cauza celor răi?”
- ³ Faceți dreptate celui slab și orfanului, *
dați dreptate celui umil și celui sărac,
- ⁴ scăpați-l pe cel slab *
și pe cel lipsit de apărare,
eliberați-l din mâinile celor răi!”
- ⁵ Dar ei nu știu și nici nu înțeleg,
ci umblă în întuneric; *
se cutremură toate temeliiile pământului.
- ⁶ Eu am zis: „Voi sunteți dumnezei! *
Toți sunteți fii ai Celui Preaînalt!”
- ⁷ Cu toate acestea, veți muri ca toți oamenii, *
veți cădea ca toți cei puternici.
- ⁸ Ridică-te, Dumnezeule, judecă pământul, *
căci toate popoarele sunt moștenirea ta.

Psalmul 119 (120)

Dorința de pace

Statornici în încercare, stăruieți în rugăciune (Rom 12,12).

- ¹ În strâmtorarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a sau a III-a, 1351.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vespelele

Ψ. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui.

În timpul pascal: Cel ce este în Cristos este făptură nouă, aleluia!

Psalmul 135 (136)

Imn pascal

A povesti faptele minunate ale Domnului înseamnă a-i aduce laudă (Cassiodor).

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ² Lăudați-l pe Dumnezeu dumnezeilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ³ Lăudați-l pe Domnul domnilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ El singur face fapte minunate, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ El a făcut cerurile cu înțelepciune, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁶ El a întărit pământul peste ape, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁷ El a făcut luminătorii cei mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁸ Soarele, ca să stăpânească ziua, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- ⁹ Luna și stelele, ca să stăpânească noaptea, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

În Postul Mare: Ant. Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui.

În timpul pascal: Ant. Cel ce este în Cristos este făptură nouă, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeule atotputernic.

În timpul pascal: Să-l iubim și noi pe Dumnezeu pentru că el ne-a iubit mai întâi, aleluia!

II

- 10 El i-a lovit pe egipteni în întâii lor născuți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 11 Și l-a scos pe Israel din mijlocul lor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 12 Cu mână tare și cu braț puternic, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 13 El a despărțit în două Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 14 El a făcut ca Israel să treacă prin mijlocul ei, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 15 Și l-a aruncat pe faraon cu oștirea lui în Marea Roșie, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 16 El a călăuzit poporul său prin pustiu, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 17 El a lovit regi mari, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 18 El a dat la moarte regi puternici, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 19 Pe Sihon, regele amoreilor, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 20 Și pe Og, regele Basanului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 21 El a dat țara lor ca moștenire, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 22 Ca moștenire slujitorului său, Israel, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 23 Și-a adus aminte de noi când eram înjosiți, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 24 El ne-a mântuit de asupritorii noștri, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 25 El dă hrană oricărei făpturi, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!
- 26 Lăudați-l pe Dumnezeuul cerului, *
pentru că veșnică este îndurarea lui!

În Postul Marc: Ant. Mari și minunate sunt lucrările tale, Doamne, Dumnezeuule atotputernic.

În timpul pascal: Ant. Să-l iubim și noi pe Dumnezeu pentru că el ne-a iubit mai întâi, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la plinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

În timpul pascal: Din plinătatea lui am luat noi toți și har peste har, aleluia!

Cântarea

Ef 1,3-10

Planul de mântuire al lui Dumnezeu

- 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- 4 În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- 5 El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
- 6 spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- 7 Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- 8 care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- 9 El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca, la plinirea timpurilor, să refacă toate în Cristos.

În timpul pascal: Ant. Din plinătatea lui am luat noi toți și har peste har, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MARȚI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. alcluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Psalmul 101 (102)

Dorințele și rugăciunile celui surghiunit

Dumnezeu ne mângâie în orice necaz al nostru
(2Cor 1,4).

I

- ² Doamne, ascultă rugăciunea mea *
și strigarea mea să ajungă la tine.
- ³ Nu-ți întoarce fața de la mine
în ziua suferinței mele; *
pleacă-ți urechea spre mine
în ziua în care te chem, *
grăbește-te să mă ascuți. —

- ⁴ Căci zilele mele s-au spulberat ca fumul *
și oasele mele ard ca jarul.
- ⁵ Inima mea a fost lovită și se usucă întocmai ca iarba, *
încât uit să-mi mănânc și pâinea.
- ⁶ Din cauza geamătului continuu, *
mi s-a lipit pielea de oase.
- ⁷ M-am asemănat cu un pelican în pustiu, *
m-am făcut asemenea cucuvelei din dărâmături.
- ⁸ Stau de veghe
și sunt ca pasărea singuratică pe acoperiș; †
- ⁹ ziua întregă mă insultă dușmanii; *
cei care mă laudau rostesc numele meu ca blestem.
- ¹⁰ Mă hrănesc cu cenușă în loc de pâine *
și cu lacrimi mi-am amestecat băutura,
- ¹¹ din pricina mâniei și a urgiei tale; *
fiindcă, după ce m-ai înălțat, m-ai îndepărtat.
- ¹² Zilele mele sunt ca umbra care trece *
și eu m-am uscat ca iarba.

Ant. Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine, nu-ți întoarce fața de la mine.

Ant. 2 Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

II

- ¹³ Tu, Doamne, rămâi în veci *
și amintirea ta dăinuie din generație în generație.
- ¹⁴ Tu te vei ridica și te vei îndura de Sion, †
căci este timpul să-ți arăți bunăvoința, *
întrucât a venit timpul potrivit.
- ¹⁵ Iată, servitorilor tăi le sunt dragi pietrele lui *
și le este milă de ruinele sale.
- ¹⁶ Toate popoarele se vor teme de numele Domnului *
și toți regii pământului de slava sa,
- ¹⁷ pentru că Domnul a reconstruit Sionul *
și s-a arătat în mărirea lui.
- ¹⁸ El ia aminte la rugăciunea celor sărmani *
și nu disprețuiește rugăciunile lor. —

- 19 Aceasta să se scrie pentru generațiile viitoare *
și poporul care se va naște îl va lăuda pe Domnul;
20 pentru că el a privit din înălțimi,
din locuința sa cea sfântă; *
Domnul s-a uitat din cer asupra pământului,
21 ca să asculte suspinul celor închiși *
și pentru a-i elibera pe cei condamnați la moarte.
22 Pentru ca numele Domnului să fie vestit în Sion *
și lauda lui în Ierusalim,
23 când se vor aduna împreună popoarele
și împărățiile, *
ca să-i slujească Domnului.

Ant. Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit.

Ant. 3 Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale (T.P. aleluia).

III

- 24 Mi-a vlăguit pe cale puterea, *
mi-a scurtat numărul zilelor.
Am zis: „Dumnezeul meu, †
25 nu mă lua la jumătatea zilelor mele; *
anii tăi sunt din generație în generație.
26 De la început ai întemeiat pământul *
și cerurile sunt lucrarea mâinilor tale.
27 Ele vor pieri, dar tu rămâi, †
și toate se vor învechi ca un veșmânt, *
și le vei schimba ca pe o haină.
28 Dar tu ești același *
și anii tăi nu se sfârșesc.
29 Fiii slujitorilor tăi vor avea o locuință *
și descendența lor va rămâne în siguranță în fața ta”.

Ant. Tu, Doamne, ai întemeiat pământul și cerurile
sunt lucrarea mâinilor tale (T.P. aleluia).

**Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul
timpului.**

Laudele

☩. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era. (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Voi înălța imnuri către tine, Doamne. Vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

În timpul pascal: Cel care face voia Tatălui meu va intra în împărăția cerurilor, aleluia!

Psalmul 100 (101)

Hotărârile unui rege evlavios

Dacă mă iubiți, veți ține poruncile mele (In 14,15).

- ¹ Voi cânta bunătatea și dreptatea, *
voi înălța imnuri către tine, Doamne.
- ² Vreau să merg cu înțelepciune
pe calea nevinovăției; *
când vei veni la mine?
Voi umbla în curăția inimii mele *
înăuntrul casei mele.
- ³ Nu-mi voi îndrepta privirea spre nici un lucru rău, †
îl urăsc pe cel care face răul *
și nu se va apropia de mine.
- ⁴ Va fi departe de mine inima perversă; *
și nu vreau să-l cunosc pe cel rău.
- ⁵ Pe cel care calomniază în ascuns pe aproapele său *
îl voi nimici!
Pe cel cu privirea trufașă și cu inima îngâmfată *
nu-l pot tolera. —

- ⁶ Ochii mei se vor îndrepta către cei fideli din țară, †
ca să locuiască împreună cu mine. *
Cel care umblă pe calea nevinovăției,
acela îmi va sluji.
- ⁷ Nu va locui înăuntrul casei mele
cel care practică înșelăciunea; *
cel care spune minciuni
nu va sta înaintea ochilor mei.
- ⁸ În fiecare dimineață îi voi face să dispară
pe toți păcătoșii de pe pământ, *
ca să-i stârpesc din cetatea Domnului
pe toți cei ce săvârșesc fărădelegea.

În Postul Mare: Ant. Voi înălța imnuri către tine, Doamne. Vreau să merg cu înțelepciune pe calea nevinovăției.

În timpul pascal: Ant. Cel care face voia Tatălui meu va intra în împărăția cerurilor, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi.

În timpul pascal: Arată neamurilor, Doamne, îndurarea ta față de noi, aleluia!

Cântarea Dan 3,26.27.29.34-41

Rugăciunea lui Azaria în cuptorul de foc

Faceți pocăință și convertiți-vă, ca să fie iertate păcatele voastre! (Fap 3,19).

- ²⁶ Binecuvântat ești, Doamne,
Dumnezeul părinților noștri, *
și laudat și preamărit este numele tău în veci,
²⁷ căci ești drept *
în toate câte ne-ai făcut.
- ²⁹ Cu adevărat am păcătuit și am săvârșit fărădelege *
și am greșit în toate îndepărtându-ne de tine. —

- 34 De dragul numelui tău te rugăm,
nu ne părăsi pentru totdeauna *
și nu rupe legământul tău,
- 35 nu îndepărta îndurarea ta de la noi, †
de dragul lui Abraham, prietenul tău, *
și al lui Isaac, slujitorul tău,
și al lui Israel, sfântul tău,
- 36 cărora le-ai spus că vei înmulți seminția lor *
precum stelele cerului
și precum nisipul de pe țărmul mării.
- 37 Căci am ajuns, Doamne,
mai mici decât toate neamurile *
și suntem înjosiți astăzi pe tot pământul
pentru păcatele noastre;
- 38 și nu este în vremea noastră †
nici căpetenie, nici profet și nici conducător, *
nici ardere de tot, nici jertfă,
nici prinos, nici jertfă de miresme plăcute, †
nici loc pentru a aduce pârga înaintea ta, *
ca să putem afla îndurare.
- 39 Dar cu suflet înfrânt și în duh de umilință †
să fim primiți de tine *
ca o ardere de tot de berbeci și tauri
și ca zeci de mii de miei grași.
- 40 Așa să fie jertfa noastră astăzi înaintea ta, †
iar tu desăvârșește-i pe cei ce te urmează, *
căci nu vor fi făcuți de rușine
cei care se încred în tine.
- 41 Și acum te urmăm din toată inima, *
căutăm fața ta și ne temem de tine.

În Postul Mare: Ant. Nu îndepărta, Doamne,
îndurarea ta de la noi.

În timpul pascal: Ant. Arată neamurilor, Doamne,
îndurarea ta față de noi, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou.

În timpul pascal: Domnul este turnul meu de apărare și eliberatorul meu, aleluia!

Psalmul 143 (144),1-10

Pentru biruință și pace

Toate le pot în acela care mă întărește (Fil 4,13).

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stânca mea! †
El îmi deprinde mâinile la luptă *
și degetele pentru bătălie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
El este scutul meu în care mă încred, *
el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
sau fiul omului că îl iei în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
atinge-te de munți și vor fumea.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!
- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
salvează-mă de apele cele mari, *
din mâna fiilor celor străini,
- ⁸ căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.
- ⁹ Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou.

În timpul pascal: Ant. Domnul este turnul meu de apărare și eliberatorul meu, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℟. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),137-144

XVIII (Țade)

- 137 Tu ești drept, Doamne, *
și nepărtinitoare este judecata ta.
- 138 Cu dreptate ai poruncit rânduielile tale *
și în tot adevărul.
- 139 Pe mine zelul mă consumă, *
pentru că dușmanii mei au uitat cuvintele tale.
- 140 Cuvântul tău este încercat în foc *
și slujitorul tău îl iubește.
- 141 Sunt mic și disprețuit, *
dar nu uit învățăturile tale.
- 142 Dreptatea ta este dreptate în veac *
și legea ta este adevăr.
- 143 Necazul și strâmtorarea m-au găsit, *
dar poruncile tale sunt desfătarea mea.
- 144 Învățăturile tale sunt veșnic drepte, *
fă-mă să le înțeleg, ca să trăiesc.

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta e ceasul vostru și puterea întunericului
(Lc 22,53).

I

- ² Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, *
zi și noapte strig înaintea ta.
- ³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
pleacă-ți urechea la strigătul meu.
- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.

II

- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au stins de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?
- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării? —

- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimile tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimic.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziuă întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.
- ¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperale

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă.

În timpul pascal: Cântați-ne din cântările Sionului, aleluia!

Psalmul 136 (137),1-6

La râurile Babilonului

Această robie după trup trebuie înțeleasă ca imagine a robiei spirituale (sf. Ilariu).

- ¹ Pe malurile râurilor din Babilon
ședeam și plângeam, *
când ne aduceam aminte de Sion.
- ² În sălciile din ținutul acela *
ne atârnasem harpele.
- ³ Căci acolo, cei care ne-au dus în robie *
ne cereau cuvintele cântărilor
și asupritorii noștri ne cereau veselie: *
„Cântați-ne din cântările Sionului!”
- ⁴ Cum să cântăm noi cântările Domnului *
pe un pământ străin?
- ⁵ Dacă te voi uita, Ierusalime, *
să mi se usuce mâna dreaptă.
- ⁶ Să mi se lipească limba de cerul gurii *
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine,
dacă nu voi face din Ierusalim *
culmea bucuriei mele.

În Postul Mare: Ant. Dacă te voi uita, Ierusalime, să
mi se usuce mâna dreaptă.

În timpul pascal: Ant. Cântați-ne din cântările Sio-
nului, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: În fața îngerilor îți voi cânta, Dum-
nezeul meu.

În timpul pascal: În mijlocul necazurilor mi-ai dat
viață, aleluia!

Psalmul 137 (138)

Aducere de mulțumire

*Regii pământului vor aduce mărirea și cinstea lor în
cetatea sfântă (cf. Ap 21,24).*

- ¹ Te laud, Doamne, din toată inima, †
pentru că ai ascultat cuvintele gurii mele. *
Îți cânt înaintea îngerilor.

- ² Mă prostern spre templul tău cel sfânt,
 laud numele tău †
 pentru bunătatea și fidelitatea ta, *
 căci ți s-a mărit faima
 prin împlinirea făgăduințelor tale.
- ³ În ziua în care te-am chemat, m-ai ascultat, *
 m-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.
- ⁴ Toți împărații pământului, Doamne, te vor lăuda,*
 când vor auzi cuvintele gurii tale.
- ⁵ Ei vor cânta câile Domnului, *
 căci mare este slava Domnului.
- ⁶ Oricât de sus ar fi Domnul, †
 el îl vede pe cel umil *
 și îl recunoaște din depărtare pe cel îngâmfat.
- ⁷ Chiar dacă trebuie să trec printr-o mare strâmtoare, †
 tu mă faci să trăiesc, *
 în ciuda mâniei dușmanilor mei;
 tu îți întinzi mâna *
 și dreapta ta mă mântuiește.
- ⁸ Domnul va duce la bun sfârșit
 ceea ce a început pentru mine. †
 Doamne, bunătatea ta este veșnică. *
 Nu părăsi, Doamne, lucrarea mâinilor tale.

În Postul Mare: Ant. În fața îngerilor îți voi cânta,
 Dumnezeul meu.

În timpul pascal: Ant. În mijlocul necazurilor mi-ai
 dat viață, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Vrednic este Mielul, care a fost înjun-
 ghiat, să primească cinstea și gloria.

În timpul pascal: A ta este, Doamne, măreția și puterea
 și slava și biruința, aleluia!

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

Innul celor răscumparați

- 4.11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- 5.9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetile,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeuul nostru, *
care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

În Postul Mare: Ant. Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească cinstea și gloria.

În timpul pascal: Ant. A ta este, Doamne, măreția și puterea și slava și biruința, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

MIERCURI - IV

Invitatoriul

☩. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

☩. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita nicicând de binefacerile sale (T.P. aleluia).

Psalmul 102 (103)

Laudă lui Dumnezeu cel îndurător

Prin iubirea îndurătoare a Dumnezeului nostru ne-a vizitat Cel care Răsare din înălțime (cf. Lc 1,78).

I

- ¹ Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și tot ce este în mine să binecuvânteze
numele său cel sfânt!
- ² Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul *
și nu uita nicicând de binefacerile sale.
- ³ El îți iartă toate păcatele *
și te vindecă de orice boală.

- ⁴ El îți scapă viața din adânc *
și te încununează cu îndurare și cu iubire;
⁵ el îți satură cu bunătați bătrânețea *
și te face să întinerești iarăși ca vulturul.
⁶ Domnul face dreptate și judecată dreaptă *
tuturor celor care suferă nedreptatea.
⁷ El a făcut cunoscute lui Moise căile sale *
și faptele sale minunate fiilor lui Israel.

Ant. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul și
nu uita nicicând de binefacerile sale (T.P. aleluia).

Ant. 2 Așa cum un tată își iubește copiii așa îi iubește
Domnul pe cei care se tem de el (T.P. aleluia).

II

- ⁸ Domnul este îndurător și milostiv, *
el este îndelung răbdător și plin de îndurare.
⁹ El nu dojenește la nesfârșit, *
nici nu poartă pe veci mânie.
¹⁰ El nu ne răsplătește după greșelile noastre, *
nici nu ne pedepsește după fărădelegile noastre.
¹¹ Cât sunt de sus cerurile față de pământ, *
tot atât de mare este mila sa
față de cei care se tem de el.
¹² Cât de departe este răsăritul de apus, *
atât de mult îndepărtează de la noi păcatele noastre.
¹³ Așa cum un tată își iubește copiii, *
așa îi iubește Domnul pe cei care se tem de el.
¹⁴ Căci el știe din ce am fost făcuți *
și nu uită că suntem țărână.
¹⁵ Zilele omului sunt ca iarba, *
el înflorește ca floarea câmpului.
¹⁶ Când suflă vântul, ea dispare, *
nici locul în care a stat nu se mai cunoaște.

Ant. Așa cum un tată își iubește copiii așa îi iubește
Domnul pe cei care se tem de el (T.P. aleluia).

Ant. 3 Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui (T.P. aleluia).

III

- ¹⁷ Dar mila Domnului rămâne fără încetare †
peste cel care se teme de el, *
și dreptatea lui peste copiii copiilor lor,
¹⁸ peste cei care păzesc legământul său *
și își aduc aminte de poruncile lui,
ca să le împlinească.
¹⁹ Domnul și-a așezat în ceruri tronul său, *
stăpânirea sa se întinde peste toate.
²⁰ Binecuvântați-l pe Domnul, toți îngerii lui, †
voi, cei puternici, care împliniți poruncile sale *
ascultând de glasul cuvântului său.
²¹ Binecuvântați-l pe Domnul, toate oștirile sale, *
slujitorii lui, care împliniți voința lui!
²² Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui, †
în tot locul stăpânirii sale! *
Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul!

Ant. Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Laudele

∇. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea! †

În timpul pascal: Înălță-te mai sus decât cerurile,
Dumnezeule, aleluia!

Psalmul 107 (108)

Preamăria Domnului și cerere de ajutor

*Pentru că Fiul lui Dumnezeu a fost înălțat mai presus
de ceruri peste tot pământul se va vesti mărirea lui
(Arnobius).*

- ² Gata e inima mea, Dumnezeule, †
gata e inima mea! *
† Îți voi cânta și voi intona imnuri!
Bine, gloria mea!
- ³ Treziți-vă, harpă și alăută: *
vreau să trezesc aurora.
- ⁴ Te voi lăuda între popoare, Doamne, *
și îți voi înălța imnuri printre națiuni,
- ⁵ căci îndurarea ta este mare până la ceruri *
și adevărul tău până la nori.
- ⁶ Înălță-te mai sus decât cerurile, Dumnezeule, *
și slava ta să fie peste tot pământul!
- ⁷ Ca prietenii tăi să fie eliberați, *
fă mântuire cu dreapta ta și ascultă-mă!
- ⁸ Dumnezeu a vorbit în lăcașul său cel sfânt: †
„Mă voi bucura, voi împărți Sihemul *
și voi măsura valea Sucot;
- ⁹ al meu este Galaadul, al meu este Manase †
și Efraim, coiful capului meu, *
Iuda, toiagul meu de domnie.
- ¹⁰ Moab, vasul în care mă spăl; †
peste Edom îmi azvârl încălțăminte, *
peste țara filistenilor îmi voi striga biruința”.
- ¹¹ Cine mă va călăuzi spre cetatea întărită? *
Cine îmi va arăta calea spre Edom?
- ¹² Oare nu tu, Dumnezeule, care ne-ai alungat *
și nu mai vrei să ieși, o Dumnezeule,
cu oștirile noastre?

- ¹³ Vino în ajutorul nostru în timpul necazului, *
căci mântuirea de la oameni este zadarnică.
¹⁴ În Dumnezeu vom săvârși fapte mărețe *
și el îi va doborî pe asupraitorii noștri.

În Postul Mare: Ant. Gata e inima mea, Dumnezeule,
gata e inima mea!

În timpul pascal: Ant. Înălță-te mai sus decât cerurile,
Dumnezeule, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii
și a dreptății.

În timpul pascal: Domnul a odrăslit dreptatea și lauda
înaintea tuturor popoarelor, aleluia!

Cântarea

Is 61,10–62,5

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

*Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită
ca o mireasă pentru mirele său (cf. Ap 21,2).*

- ^{61.10} Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
și va tresălta de veselie sufletul meu
în Dumnezeul meu,
căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
și cu mantia dreptății m-a învăluit
ca pe un mire care poartă coroană *
și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaerurile sale.
- ¹¹ Așa cum din pământ răsar ierburile †
și în grădină încolțesc semințele, *
așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.
- ^{62.1} Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.
- ² Neamurile vor vedea dreptatea ta *
și toți regii mărire ta;

- și-ți vor pune un nume nou *
pe care gura Domnului îl va rosti.
- ³ Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.
- ⁴ De acum nu te vei mai numi Cea Părăsită *
și pământul tău nu va mai fi numit Țară Pustie,
ci te vei numi Bucuria Mea *
și țara ta se va chema Mireasă,
căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
și țara ta se va cununa cu el.
- ⁵ Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
așa se vor uni fiii tăi cu tine,
și, după cum mirele se bucură de mireasă, *
tot așa se va bucura Dumnezeul tău de tine.

În Postul Mare: Ant. Domnul m-a îmbrăcat cu haina
mântuirii și a dreptății.

În timpul pascal: Ant. Domnul a odrăslit dreptatea și
lauda înaintea tuturor popoarelor, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Voi lăuda pe Domnul în toată viața
mea.

În timpul pascal: Va stăpâni în veci Domnul, Dum-
nezeul tău, Sionule, aleluia!

Psalmul 145 (146)

Fericirea celor care nădăjduiesc în Domnul

*Îl lăudăm pe Domnul în viața noastră, adică prin pur-
tarea noastră (Arnobius).*

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
- ² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
- ³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
- ⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
și în aceeași zi se destramă planurile lor. —

- ⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
pe Dumnezeu lui Iacob; *
care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
- ⁶ El a făcut cerul și pământul, *
marea și toate câte se află în ele.
El este totdeauna credincios cuvântului său, †
- ⁷ el face dreptate celor asupriți, *
el dă pâine celor flămânzi.
- Domnul eliberează pe cei închiși. *
- ⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
Domnul ridică pe cei împovărați, *
Domnul iubește pe cei drepți,
- ⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
sprijină pe văduvă și pe orfan, *
dar nimicește calea celor răi.
- ¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
stăpânește în veci, din neam în neam.

În Postul Mare: Ant. Voi lauda pe Domnul în toată viața mea.

În timpul pascal: Ant. Va stăpâni în veci Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),145-152

XIX (Qof)

- 145 Am strigat din toată inima mea,
ascultă-mă, Doamne, *
și voi păstra îndreptările tale.
- 146 Am strigat către tine, mântuiește-mă *
și voi păzi poruncile tale.
- 147 O dată cu ivirea zorilor am strigat, *
îmi pun încrederea în cuvintele tale.
- 148 Îmi deschid ochii înainte de străjile de noapte, *
ca să meditez la făgăduințele tale.
- 149 Ascultă-mi glasul, Doamne, după îndurarea ta, *
dă-mi viață după judecata ta!
- 150 Prigonitorii se apropie de mine cu viclenie; *
se îndepărtează de legea ta.
- 151 Dar tu, Doamne, ești aproape *
și toate poruncile tale sunt adevăr.
- 152 De mult timp am cunoscut îndrumările tale, *
că le-ai statornicit pentru vecie.

Psalmul 93 (94)

Domnul îi răzbună pe cei dreپți

*Domnul răzbună toate acestea... căci nu ne-a chemat
Dumnezeu la necurăție, ci la sfințenie (cf. ITes 4,6-7).*

I

- ¹ Dumnezeule, care faci dreptate, *
Doamne Dumnezeule, care faci dreptate, arată-te!
- ² Ridică-te, tu, care judeci pământul, *
dă-le celor mândri plata cuvenită!
- ³ Până când, Doamne, păcătoșii, *
până când păcătoșii vor triumfa?
- ⁴ Ei bârfesc și vorbesc cu îngâmfare, *
toți făcătorii de rele se laudă, —

- ⁵ calcă în picioare poporul tău, Doamne, *
și asupresc moștenirea ta.
- ⁶ Măcelăresc pe văduvă și pe cel străin *
și dau la moarte pe cel orfan.
- ⁷ Și spun: „Domnul nu vede, *
Dumnezeul lui Iacob nu înțelege!”
- ⁸ Înțelegeți voi, voi cei lipsiți de minte din popor! *
Când veți deveni înțelepți, nebunilor?
- ⁹ Cel care a plantat urechea oare nu aude? *
Cel care a modelat ochiul oare nu vede?
- ¹⁰ Cel care conduce popoarele oare nu pedepsește, *
el, care a dat omului cunoașterea?
- ¹¹ Domnul cunoaște gândurile oamenilor, *
știe că sunt zadarnice.

II

- ¹² Fericit este omul pe care îl călăuzești tu, Doamne, *
pe care îl înveți legea ta,
- ¹³ ca să-l păstrezi netulburat
în ziua nenorocirii, *
până se va săpa groapa păcătosului.
- ¹⁴ Pentru că Domnul nu respinge poporul său *
și nu părăsește moștenirea sa.
- ¹⁵ Se va face judecată după dreptate *
și o vor urma toți cei cu inima curată.
- ¹⁶ Cine se va ridica pentru mine împotriva celor răi? *
Cine îmi va sta alături
împotriva celor ce fac fărădelege?
- ¹⁷ Dacă Domnul nu mi-ar fi venit în ajutor, *
sufletul meu ar fi ajuns curând în locuința tăcerii.
- ¹⁸ Când spun: „Mi se clatină piciorul!”, *
îndurarea ta, Doamne, mă susține.
- ¹⁹ Când multe gânduri negre
se frământă în inima mea, *
mângâierile tale îmi înviorează sufletul.
- ²⁰ Oare îți vei face aliat un tribunal al nelegiuirii *
care pricinuiește nenorocire, împotriva legii?

- ²¹ Se năpustesc asupra vieții celui drept *
și osândesc sânge nevinovat.
²² Dar Domnul este loc de refugiu pentru mine *
și Dumnezeu meu, stâncă de apărare,
²³ și va întoarce asupra lor nelegiuirea lor †
și din cauza răutății lor îi va nimici, *
²⁴ îi va nimici Domnul, Dumnezeu nostru.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Minunată este pentru mine cunoașterea ta, Doamne, mai presus de mine.

În timpul pascal: Noaptea este luminoasă ca ziua, aleluia!

Psalmul 138 (139),1-18.23-24

Atotștiința lui Dumnezeu

Cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine i-a fost sfătuitor? (Rom 11,34).

I

- ¹ Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști; *
² știi când mă așez și când mă scol;

- pătrunzi de departe gândurile mele; *
- ³ fie că umblu, fie că stau culcat, nimic nu-ți scapă;
toate cărările mele îți sunt cunoscute. †
- ⁴ Înainte de a-mi ajunge cuvântul pe limbă, *
tu, Doamne, îl cunoști deja.
- ⁵ Tu mă învălui din față și din spate *
și mâna ta stă întinsă asupra mea.
- ⁶ Minunată este pentru mine cunoașterea ta, *
prea înaltă ca să o pot înțelege.
- ⁷ Unde aș putea merge departe de duhul tău *
și unde aș putea fugi dinaintea feței tale?
- ⁸ Dacă m-aș urca la cer, tu ești acolo; *
dacă m-aș coborî în împărăția morților,
tu ești de față.
- ⁹ Dacă aș lua aripile aurorei *
și m-aș opri dincolo de mare,
¹⁰ și acolo mâna ta m-ar conduce *
și dreapta ta m-ar ține.
- ¹¹ Dacă aș spune:
„Cel puțin întunericul să mă acopere *
și lumina să devină noapte în jurul meu”,
¹² dar nici întunericul nu-i întuneric pentru tine, †
iar noaptea este luminoasă ca ziua *
și întunericul este ca lumina.

În Postul Mare: Ant. Minunată este pentru mine cunoașterea ta, Doamne, mai presus de mine.

În timpul pascal: Ant. Noaptea este luminoasă ca ziua, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez rărunchii, cel care dau fiecăruia după calea sa.

În timpul pascal: Eu cunosc oile mele și oile mele mă cunosc pe mine, aleluia!

II

- ¹³ Pentru că tu ai format rărunchii mei, *
m-ai țesut în sânul mamei mele.

- 14 Te laud pentru că m-ai făcut
o făptură atât de minunată! †
Lucrările tale sunt admirabile! *
Și sufletul meu cunoaște bine aceasta!
- 15 Oasele mele nu erau ascunse pentru tine †
când am fost plămădit în taină, *
țesut în chip minunat în adâncimile pământului.
- 16 Ochii tăi m-au văzut înainte de a mă naște †
și în cartea ta îmi erau scrise toate; *
zilele erau fixate pe când nu era nici una dintre ele.
- 17 Cât de adânci sunt, pentru mine,
gândurile tale, Dumnezeule, *
de necuprins e numărul lor!
- 18 Dacă le-aș număra, ar fi mai multe ca nisipul. *
Când mă trezesc, tot lângă tine sunt.
- 23 Privește-mă cu luare-aminte, Dumnezeule,
și vezi inima mea, *
încearcă și cunoaște gândurile mele.
- 24 Vezi dacă nu merg pe o cale greșită *
și condu-mă pe calea veșniciei.

În Postul Mare: Ant. Eu sunt Domnul care încerc
inima și cercetez rărunchii, cel care dau fiecăruia după
calea sa.

În timpul pascal: Ant. Eu cunosc oile mele și oile mele
mă cunosc pe mine, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: În el au fost făcute toate și toate
există prin el.

În timpul pascal: Slava lui a deschis cerurile și de
lauda lui plin este pământul, aleluia!

Cântarea Cf. Col 1,12-20

**Cristos, primul născut între toate creaturile
și primul născut dintre cei morți**

- 12 Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.

- 13 El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- 14 în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- 15 El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- 16 Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- 17 El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- 18 El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- 19 Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- 20 Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

În Postul Mare: Ant. În el au fost făcute toate și toate există prin el.

În timpul pascal: Ant. Slava lui a deschis cerurile și de lauda lui plin este pământul, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

JOI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale (T.P. aleluia).

Psalmul 43 (44)

Nenorocirile poporului

În toate acestea suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit (Rom 8,37).

I

² Dumnezeu, cu urechile noastre am auzit; †
părinții noștri ne-au povestit *
lucrarea pe care ai săvârșit-o în zilele lor,
în zilele de demult.

³ Tu cu mâna ta ai alungat neamuri și i-ai sădit pe ei, *
ai zdrobit popoare
și i-ai lăsat pe ei să se răspândească. —

- ⁴ Căci nu prin sabia lor au luat în stăpânire pământul, *
și nu brațul lor i-a mântuit,
ci dreapta ta și brațul tău și lumina feței tale, *
pentru că în ei ți-ai găsit plăcerea.
- ⁵ Tu ești regele meu, Dumnezeuule, *
cel care hotărăști victoriile lui Iacob!
- ⁶ Prin tine i-am respins pe dușmani †
și în numele tău i-am călcat în picioare *
pe cei care s-au ridicat împotriva noastră.
- ⁷ Căci nu mi-am pus încrederea în arcul meu *
și nu sabia mi-a adus salvarea,
⁸ ci tu ne-ai salvat de dușmanii noștri *
și i-ai făcut de rușine pe cei ce ne urau.
- ⁹ În Dumnezeu ne vom mândri toată ziua, *
preamărind mereu numele tău.

Ant. Nu brațul lor i-a mântuit, ci dreapta ta și lumina feței tale (T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul nu-și va întoarce fața de la voi, dacă vă veți întoarce la el (T.P. aleluia).

II

- ¹⁰ Acum, însă, tu ne respingi și ne acoperi de rușine *
și nu mai ieși, Dumnezeuule,
alături de oștirile noastre.
- ¹¹ Ne faci să dăm înapoi în fața vrăjmașului *
și cei care ne urăsc ne pradă.
- ¹² Ne dai ca pe niște oi la tăiere *
și ne risipești printre națiunile păgâne.
- ¹³ Îți vinzi poporul tău fără câștig *
și nu te îmbogățești prin vânzarea lui.
- ¹⁴ Tu ne faci de rușine în fața vecinilor noștri, *
de răs și de batjocură pentru cei din jurul nostru.
- ¹⁵ Ne faci să fim de pomina printre păgâni *
și popoarele clatină din cap la vederea noastră.
- ¹⁶ Toată ziua ocară este înaintea mea *
și rușinea îmi acoperă fața,

¹⁷ din cauza glasului ce mă insultă și mă ocărăște, *
în fața dușmanului și a celui dornic de răzbanare.

Ant. Domnul nu-și va întoarce fața de la voi, dacă vă
veți întoarce la el (T.P. aleluia).

Ant. 3 Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit.

III

¹⁸ Toate acestea au venit peste noi, †
dar n-am uitat de tine *
și n-am călcat legământul tău.

¹⁹ Inimile noastre nu s-au dat înapoi *
și pașii noștri nu s-au abătut de pe calea ta.
²⁰ Dar tu ne-ai aruncat în locul unde sunt șacalii *
și ne-ai acoperit cu umbra morții.

²¹ Dacă am fi uitat de numele Dumnezeului nostru *
și am fi întins mâinile spre un dumnezeu străin,
²² oare Dumnezeu nu ar fi băgat de seamă, *
el, care cunoaște ascunzișurile inimii?

²³ Căci pentru tine suntem dați morții toată ziua, *
suntem socotiți ca niște oi de înjunghiere.

²⁴ Trezește-te, pentru ce dormi, Doamne? *
Scoală-te, nu ne respinge la nesfârșit.

²⁵ Pentru ce îți ascunzi fața? *
Pentru ce uiți de nenorocirea
și de oprimarea noastră?

²⁶ Căci sufletul nostru este doborât în praf *
și trupul nostru s-a lipit de pământ.
Scoală-te, Doamne, vino în ajutorul nostru *
și, pentru îndurarea ta, mântuiește-ne!

Ant. Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit.

**Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul
timpului.**

Laudele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, Doamne.

În timpul pascal: Pentru numele tău, Doamne, îmi vei da viață, aleluia!

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune în timp de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
pleacă-ți urechea la cererea mea, *
răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!
- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
căci niciunul dintre cei vii
nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
îmi calcă viața în picioare,
m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.

- 6 Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- 7 Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- 8 Fă să aud dis-de-dimineață îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- 9 Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi aflu adăpost!
- 10 Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeuul meu.
Duhul tău cel bun
mă va călăuzi către pământul drept. *
- 11 De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!
- În Postul Mare: Ant.** Fă să aud dis-de-dimineață îndurarea ta, Doamne.
- În timpul pascal: Ant.** Pentru numele tău, Doamne, îmi vei da viață, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Domnul va revărsa asupra Ierusalimului pacea ca un șuvoi.

În timpul pascal: Iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră, aleluia!

Cântarea

Is 66,10-14a

Mângâiere și bucurie în cetatea sfântă

Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră (Gal 4,26).

- 10 Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul *
și veseliți-vă în el toți cei care îl iubiți.

- Împărțiți bucuria cu el, *
toți cei care ați plâns împreună cu el,
11 ca să sugeți și să vă săturați *
la sânul mângâierilor sale,
ca să sorbiți și să vă săturați *
din bogățiile gloriei sale.
- 12 Căci așa spune Domnul: †
„Eu voi îndrepta spre el pacea ca un șuvoi *
și bogăția popoarelor ca un râu ieșit din matcă.
Veți suga și veți fi purtați pe brațe *
și, pe genunchi, veți fi dezmiertați.
- 13 Cum își mângâie o mamă copilul, †
așa vă voi mângâia și eu. *
În Ierusalim veți afla mângâierea.
- 14a Voi veți vedea și se va bucura inima voastră, *
și oasele voastre vor odrăsli ca iarba”.

În Postul Mare: Ant. Domnul va revărsa asupra Ierusalimului pacea ca un șuvoi.

În timpul pascal: Ant. Iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda.

În timpul pascal: Domnul reclădește Ierusalimul și vindecă pe cei cu inima zdrobită, aleluia!

Psalmul 146 (147 A)

Puterea și bunătatea Domnului

Pe tine, Dumnezeule, te laudăm, pe tine, Doamne, te mărturisim.

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l laudăm pe Dumnezeul nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el. —

- 2 Domnul reclădește Ierusalimul, *
 îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- 3 El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
 și leagă rănile lor.
- 4 El socotește numărul stelelor *
 și le dă nume la toate.
- 5 Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
 înțelepciunea lui nu are margini.
- 6 Domnul sprijină pe cei sărmani *
 și doboară la pământ pe păcătoși.
- 7 Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
 cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- 8 El acoperă cerul cu nori, *
 pregătește pământului ploaie,
 el face să răsară iarbă în munți *
 și verdeață spre trebuința oamenilor.
- 9 El dă hrană animalelor *
 și puilor de corb care strigă.
- 10 Nu se bucură de puterea calului *
 și nici nu-și găsește plăcerea în iuțeala omului,
- 11 Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
 cei care își pun speranța în milostivirea lui.

În Postul Mare: Ant. Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda.

În timpul pascal: Ant. Domnul reclădește Ierusalimul și vindecă pe cei cu inima zdrobită, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),153-160

XX (Reș)

- 153 Vezi înjosirea mea și salvează-mă, *
pentru că nu am uitat de legea ta.
- 154 Apără-mi cauza și răscumpără-mă, *
dă-mi viață după promisiunea ta!
- 155 Mântuirea e departe de cei păcătoși, *
pentru că nu le pasă de orânduirile tale.
- 156 Multe sunt îndurările tale, Doamne, *
dă-mi viață după judecățile tale!
- 157 Sunt mulți cei care mă prigonesc și mă apasă, *
dar eu nu mă îndepărtez de învățăturile tale.
- 158 I-am văzut pe cei fără de lege
și m-a cuprins dezgustul, *
pentru că nu păzesc cuvântul tău.
- 159 Iată, eu am iubit învățăturile tale, Doamne, *
dă-mi viață după îndurarea ta!
- 160 Temelia cuvântului tău este adevărul, *
toate hotărârile tale sunt drepte și veșnice.

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

Să te binecuvânteze Domnul din Sion, adică din Biserica sa (Arnobius).

- ¹ Fericiți toți cei care se tem de Domnul *
și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
vei fi fericit și toate îți vor merge bine.
- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
înăuntrul casei tale;

copiii tăi vor fi ca vâstarele măslinului *
împrejurul mesei tale.

- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
care se teme de Domnul!
⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
ca să vezi fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale
⁶ și să vezi pe fiii fiilor tăi! *
Pace peste Israel!

Psalmul 128 (129)

Poporul asuprit își regăsește încrederea

Biserica vorbește despre suferințele sale (sf. Augustin).

- ¹ Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
– să spună asta Israel – *
² încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit,
dar nu m-au biruit.
³ Cu plugul mi-au arat spinarea, *
au tras pe ea brazde lungi.
⁴ Dar Domnul este drept, *
a sfârâmat jugul păcătoșilor.
⁵ Să fie făcuți de rușine și să se întoarcă înapoi *
toți cei care urăsc Sionul!
⁶ Să fie ca iarba de pe acoperișuri, *
care se usucă înainte de a crește,
⁷ cu care nu-și umple mâna cel care seceră *
și nu-și umple poala cel care adună snopii!
⁸ Și nici un trecător să nu poată spune: †
„Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră! *
Vă binecuvântăm în numele Domnului!”

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, seriile I sau a II-a,
1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Vesperele

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Domnul este aliatul meu fidel și tăria mea; în el nădăjduiesc.

În timpul pascal: Scăparea mea și eliberatorul meu e Domnul, aleluia!

Psalmul 143 (144)

Pentru victorie și pace

Mâinile lui sunt învățate la război, căci a învins lumea: „Însă eu am biruit lumea” (sf. Ilariu).

I

- ¹ Binecuvântat să fie Domnul, stânca mea! †
El îmi deprinde mâinile la luptă *
și degetele pentru bătălie.
- ² El este aliatul meu fidel și tăria mea, *
turnul meu de apărare și eliberatorul meu.
El este scutul meu în care mă încred, *
el îmi dă în stăpânire poporul.
- ³ Doamne, ce este omul, că te îngrijești de el, *
sau fiul omului că îl ici în seamă?
- ⁴ Omul este ca o suflare, *
zilele lui sunt ca umbra care trece.
- ⁵ Doamne, apleacă cerurile tale și coboară, *
atinge-te de munți și vor fumega.
- ⁶ Sloboade fulgerele tale și împrăștie-i; *
trimite săgețile tale și pune-i pe fugă!

- ⁷ Întinde mâinile tale din înălțimi și eliberează-mă, †
salvează-mă de apele cele mari, *
din mâna fiilor celor străini,
⁸ căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.

În Postul Mare: Ant. Domnul este aliatul meu fidel
și tăria mea; în el nădăjduiesc.

În timpul pascal: Ant. Scăparea mea și eliberatorul
meu e Domnul, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Fericit este poporul al cărui Dum-
nezeu este Domnul.

În timpul pascal: Laudă și mulțumire lui Dumnezeu
care ne-a dat biruință prin Domnul nostru Isus Cristos,
aleluia!

II

- ⁹ Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou, *
pe harpa cu zece strune voi cânta pentru tine,
¹⁰ pentru tine, care îi mântuiești pe regi, *
care îl eliberezi pe David, slujitorul tău,
de sabia celui rău.
- ¹¹ Eliberează-mă și mântuiește-mă
din mâna fiilor celor străini, †
căci gurile lor spun minciună *
și, ridicând mâna dreaptă, jură fals.
- ¹² Fiii noștri să fie ca vlăstarele ce cresc în tinerețea lor; †
fiecele noastre, precum coloanele din unghiuri, *
sculptate, pentru templu.
- ¹³ Hambarele să ne fie pline, *
încărcate cu tot felul de provizii;
turmele noastre să se înmulțească cu miile
pe câmpiile noastre; *
- ¹⁴ boii noștri să fie viguroși.
Să nu fie gard surpat, nici spărtură *
și nici țipăt în piețele noastre.

¹⁵ Fericit este poporul care are toate acestea, *
fericit este poporul
al cărui Dumnezeu este Domnul!

În Postul Mare: Ant. Fericit este poporul al cărui
Dumnezeu este Domnul.

În timpul pascal: Ant. Laudă și mulțumire lui Dum-
nezeu care ne-a dat biruință prin Domnul nostru Isus
Cristos, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: S-au împlinit acum mântuirea și
domnia Dumnezeului nostru.

În timpul pascal: Isus Cristos este același ieri și astăzi
și în veci, aleluia!

Cântarea

Ap 11,17-18; 12,10b-12a

Judecata lui Dumnezeu

- ^{11,17} **Îți** mulțumim ție, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic,
cel care ești și care erai, *
căci ai luat în mână puterea ta cea mare
și ai început să domnești.
- ¹⁸ **Și** s-au mâniat neamurile, *
dar a venit mânia ta și timpul să-i judeci pe cei morți
și să dai răsplata slujitorilor tăi, profeților și sfinților, *
și celor ce se tem de numele tău, mici și mari.
- ^{12,10b} **A** venit acum mântuirea și puterea
și împărăția Dumnezeului nostru *
și puterea Unsului său,
căci a fost alungat acuzatorul fraților noștri, *
care îi acuza în fața Dumnezeului nostru zi și noapte.
- ¹¹ **Iar** ei l-au învins prin sângele Mielului *
și prin cuvântul mărturiei lor;
și nu și-au iubit viața *
până la moarte.

^{12a} De aceea, bucurați-vă, cerurilor, *
și voi, cei care locuiți în ele!

În Postul Mare: Ant. S-au împlinit acum mântuirea
și domnia Dumnezeului nostru.

În timpul pascal: Ant. Isus Cristos este același ieri și
astăzi și în veci, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugă-
ciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul
timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

VINERI - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Părinții noștri ne-au povestit despre puterea Domnului și faptele minunate pe care le-a săvârșit (T.P. aleluia).

Psalmul 77 (78),1-39

Bunătatea Domnului
și infidelitatea poporului în istoria mântuirii

Acestea au devenit exemple pentru noi (1Cor 10,6).

I

- ¹ Ia aminte, poporul meu, la învățătura mea; *
pleacă-ți urechea la cuvintele gurii mele!
- ² Voi deschide gura mea în parabole, *
voi descoperi cele tănuite din vechime;
- ³ ceea ce am auzit și am cunoscut, *
ceea ce ne-au povestit părinții noștri

- ⁴ nu le vom ține ascunse de fiii lor; †
vom vesti generației viitoare
faptele glorioase ale Domnului, *
puterea și minunile pe care el le-a făcut.
- ⁵ A statornicit o mărturie în Iacob †
și a pus o lege în Israel; *
a poruncit părinților noștri
să facă cunoscute acestea fiilor lor,
- ⁶ ca să cunoască generația viitoare, †
fiii care se vor naște. *
Când se vor ridica, ei vor povesti copiilor lor,
- ⁷ pentru ca aceștia să-și pună încrederea în Dumnezeu, *
să nu uite lucrările lui Dumnezeu
și să păzească poruncile sale.
- ⁸ Să nu fie ca părinții lor,
o generație neascultătoare și răzvrătită; †
o generație care avea o inimă nestatornică *
și al cărei duh nu i-a fost fidel lui Dumnezeu.
- ⁹ Fiii lui Efraim, cei ce întind arcu și trimit săgeata, *
au dat înapoi în ziua bătăliei.
- ¹⁰ N-au păzit legământul lui Dumnezeu *
și au refuzat să umble în legea lui.
- ¹¹ Ei au uitat de faptele lui, *
de minunile pe care le arătase lor.
- ¹² În fața părinților lor a săvârșit minuni, *
în țara Egiptului, în câmpia Ţoan.
- ¹³ A despiciat marea și i-a trecut prin ea *
și a ridicat apele ca un dig.
- ¹⁴ I-a călăuzit din nor în timpul zilei *
și noaptea întregă cu lumina focului.
- ¹⁵ A despiciat stânci în pustiu *
și le-a dat să bea ca din abisul cel mare.
- ¹⁶ A făcut să iasă izvoare din stâncă *
și apa să curgă în torente.

Ant. Părinții noștri ne-au povestit despre puterea Domnului și faptele minunate pe care le-a săvârșit (T.P. aleluia).

Ant. 2 Fiii lui Israel au mâncat mană și au băut apă din piatra spirituală ce mergea în urma lor (T.P. aleluia).

II

- ¹⁷ Dar ei au continuat să păcătuiască împotriva lui, *
să se răzvrătească
împotriva Celui Preaînalt în pustiu.
- ¹⁸ L-au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, *
cerându-i mâncare după sufletul lor.
- ¹⁹ Au vorbit împotriva lui Dumnezeu și au zis: *
„Oare va putea Dumnezeu
să ne întindă masă în pustiu?”
- ²⁰ Iată, a lovit stânca și au țâșnit ape
și s-au revărsat șuvoaie. †
„Dar oare pâine e în stare să ne dea *
sau să procure carne poporului său?”
- ²¹ Atunci a auzit Domnul și s-a mâniat, †
s-a aprins foc împotriva lui Iacob *
și mânia lui s-a ridicat asupra lui Israel,
- ²² căci nu s-au încrezut în Dumnezeu *
și n-au sperat în mântuirea lui.
- ²³ Totuși, el a poruncit norilor de sus *
și a deschis porțile cerului:
- ²⁴ a făcut să plouă asupra lor mană, spre mâncare, *
le-a dat lor pâine din ceruri.
- ²⁵ Omul a mâncat pâinea îngerilor; *
le-a trimis hrană din belșug.
- ²⁶ A stârnit în văzduh vântul de la răsărit *
și a dezlănțuit cu puterea lui vântul de la miazăzi.
- ²⁷ A făcut să plouă peste ei carne ca pulberea, *
și păsări înaripate cât nisipul mării,
- ²⁸ le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, *
de jur împrejurul corturilor lor.
- ²⁹ Ei au mâncat și s-au săturat bine, *
el le-a adus ceea ce au poftit.
- ³⁰ Încă nu-și potoliseră pofta *
și mâncarea era încă în gura lor

³¹ când mânia lui Dumnezeu s-a ridicat împotriva lor †
și i-a nimicit pe cei mai puternici dintre ei *
și i-a doborât pe cei aleși ai lui Israel.

Ant. Fiii lui Israel au mâncat mană și au băut apă din
piatra spirituală ce mergea în urma lor (T.P. aleluia).

Ant. 3 Și-au amintit că Dumnezeu e stânca lor și mân-
tuitorul lor (T.P. aleluia).

III

³² Cu toate acestea, au păcătuit iarăși, *
n-au crezut în faptele lui minunate.
³³ De aceea a spulberat într-o suflare zilele lor *
și anii lor degrabă.
³⁴ Când Dumnezeu lovea de moarte, *
ei îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre el.
³⁵ Își aduceau aminte că Dumnezeu este stânca lor *
și că Dumnezeu, Cel Preaînalt, este mântuitorul lor.
³⁶ Dar îl înșelau cu gura *
și-l mințeau cu limba.
³⁷ Inima lor nu era sinceră față de el *
și nu erau fideli față de legământul său.
³⁸ Dar el, fiind îndurător, le ierta vinovăția, †
de multe ori și-a potolit mânia *
și nu a dat drumul furiei sale în întregime.
³⁹ Își amintea că ei sunt trup, *
o suflare ce trece și nu se mai întoarce.

Ant. Și-au amintit că Dumnezeu e stânca lor și mân-
tuitorul lor (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere, de la Propriul
timpului.

Laudele

℣. Dumnezeule, vino. Slavă Tatălui. Precum era
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

În timpul pascal: Cristos s-a dat pe sine pentru noi ca ofrandă și jertfă lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 50 (51)

Miluiește-mă, Dumnezeule

Înnoieți-vă spiritul minții voastre și îmbrăcați-vă cu omul cel nou (Ef 4,23-24).

- 3 Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- 4 Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- 5 Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- 6 Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuțit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale.
- 7 Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- 8 Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- 9 Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- 10 Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- 11 Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.

- 12 Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- 13 Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- 14 Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- 15 Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- 16 Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- 17 Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- 18 Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- 19 Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- 20 În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- 21 Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

În Postul Mare: Ant. Creează în mine o inimă curată,
Dumnezeule, și duh drept înnoiește înlăuntrul meu.

În timpul pascal: Ant. Cristos s-a dat pe sine pentru
noi ca ofrandă și jertfă lui Dumnezeu, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine
toți se vor aduna la Domnul.

În timpul pascal: Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu,
cu lumină vie vei străluci, aleluia!

Cântarea

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Aduceri de mulțumire pentru eliberarea poporului

Mi-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul... strălucind de slava lui Dumnezeu (Ap 21,10-11).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!
- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să-i mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare
și de la capătul lumii, †
pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese va dăinui în vecii vecilor.
- ¹³ Bucură-te, așadar, și te veselește *
pentru fiii celor drești,
căci toți se vor aduna *
și-l vor binecuvâta pe Domnul cel veșnic.
- ^{14ab} Fericiți cei care te iubesc *
și fericiți cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
pentru toate veacurile.

În Postul Mare: Ant. Bucură-te, Ierusalime, căci prin tine toți se vor aduna la Domnul.

În timpul pascal: Ant. Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu, cu lumină vie vei străluci, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Laudă, Sionule, pe Dumnezeul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

În timpul pascal: Am văzut noul Ierusalim coborând din cer, aleluia!

Psalmul 147 (147 B)

Reconstruirea Ierusalimului

Vino să-ți arăt Mireasa Mielului! (Cf. Ap 21,9).

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

În Postul Mare: Ant. Laudă, Sionule, pe Dumnezeul tău, care trimite cuvântul său pe pământ.

În timpul pascal: Ant. Am văzut noul Ierusalim coborând din cer, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală, și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Mare: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),161-168

XXI (Sin)

- ¹⁶¹ Fără temei mă prigonesc cei puternici, *
dar inima mea se teme numai de cuvântul tău.
- ¹⁶² Eu tresalt de bucurie pentru făgăduința ta, *
ca acela care a găsit o comoară mare.
- ¹⁶³ Urăsc și nu pot suferi minciuna, *
însă iubesc legea ta.
- ¹⁶⁴ De șapte ori pe zi îți aduc laudă *
pentru judecățile tale drepte.
- ¹⁶⁵ Cei care iubesc legea ta se bucură de multă pace, *
nici o piedică nu le stă în cale.
- ¹⁶⁶ Aștept mântuirea ta, Doamne, *
și împlinesc poruncile tale.
- ¹⁶⁷ Sufletul meu păzește învățăturile tale *
și le iubește nespus de mult.
- ¹⁶⁸ Păzesc poruncile și învățăturile tale, *
toate căile mele stau sub privirea ta.

Psalmul 132 (133)

Bucuria armoniei frățești

Să ne iubim unii pe alții fiindcă dragostea e de la Dumnezeu (1In 4,7).

- ¹ Iată cât de bine și cât de plăcut este *
ca frații să locuiască împreună!
- ² Este ca untdelemnul de preț pe cap, †
care coboară pe barbă, pe barba lui Aron, *
care se prelinge pe marginea veșmintelor sale.
- ³ Este ca roua de pe Hermon, *
care coboară pe Munții Sionului;
pentru că acolo Domnul a orânduit binecuvântarea, *
viața pentru totdeauna.

Psalmul 139 (140),2-9.13-14

Tu ești scăparea mea

Fiul Omului este dat pe mâna păcătoșilor (Mt 26,45).

- ² Scapă-mă, Doamne, de omul rău, *
ocrotește-mă de omul violent,
- ³ de cei care urzesc rele în inima lor *
și toată ziua pregătesc războaie.
- ⁴ Și-au ascuțit limbile precum șarpele, *
venin de viperă este pe buzele lor.
- ⁵ Păzește-mă, Doamne, de mâinile păcătosului, †
ocrotește-mă de omul violent, *
de cei care caută să pună capcane pașilor mei!
- ⁶ Cei mândri mi-au pregătit lațuri în ascuns †
și mi-au întins funii ca o plasă, *
mi-au așezat capcane pe cărare.
- ⁷ I-am spus Domnului:
„Tu ești Dumnezeul meu; *
ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele!”
- ⁸ Doamne, Dumnezeul meu,
tu ești puterea mântuirii mele, *
acoperă capul meu în ziua luptei.

⁹ Nu împlini, Doamne, dorințele celui nelegiuit, *
nu-l lăsa să-i reușească planul.

¹³ Știu că Domnul va face dreptate celui umil *
și va face dreptate celor sărmani.

¹⁴ Da, cei dreپți vor lăuda numele tău *
și cei neprihăniți vor locui în fața ta.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Veseperele

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era
(T.P. aleluia).

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: În toate zilele te voi binecuvânta,
Doamne, și voi vesti minunile tale.

În timpul pascal: Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea,
încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, aleluia!

Psalmul 144 (145)

Lauda maiestății dumnezeiești

Drept ești tu, cel care ești și care erai, Cel Sfânt!
(Ap 16,5).

I

¹ O Dumnezeu, regele meu, vreau să te preamăresc †
și să binecuvântez numele tău *
în veac și în veacul veacului.

- 2 Te voi binecuvânta în toate zilele †
și voi lăuda numele tău *
în veac și în veacul veacului.
- 3 Domnul este mare și vrednic de orice laudă, *
măreția lui este fără margini.
- 4 O generație va povesti altei generații lucrările tale *
și vor istorisi minunile tale.
- 5 Vor lăuda strălucirea măririi tale *
și vor reaminti lucrările tale minunate.
- 6 Vor povesti puterea faptelor tale înfricoșătoare *
și vor vorbi despre măreția ta;
- 7 vor răspândi amintirea bunătății tale fără margini *
și vor proclama dreptatea ta.
- 8 Domnul este îndurător și plin de milostivire, *
el este îndelung răbdător și plin de dragoste;
- 9 Domnul este bun față de toți, *
el își arată bunătatea față de orice făptură.
- 10 Să te laude pe tine, Doamne, toate lucrările tale, *
și sfinții tăi să te binecuvânteze;
- 11 să vestească slava împărăției tale *
și să-ți facă cunoscută puterea.
- 12 Sfinții tăi să descopere tuturor oamenilor
mărețiile tale *
și gloria plină de strălucire a împărăției tale.
- 13a Împărăția ta este împărăția tuturor veacurilor *
și stăpânirea ta va dăinui din generație în generație.

În Postul Mare: Ant. În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne, și voi vesti minunile tale.

În timpul pascal: Ant. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât l-a dat pe Fiul său unul-născut, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, Doamne; tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

În timpul pascal: Regelui veacurilor, celui nemuritor și nevăzut, toată cinstea și mărirea, aleluia!

II

- 13^b Domnul este fidel în toate cuvintele sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- 14 Domnul îi sprijină pe toți cei care se clatină *
și îi ridică pe toți cei căzuți.
- 15 Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, *
tu le dai hrană la vreme potrivită.
- 16 Tu deschizi mâinile tale *
și saturi cu dărnicie orice făptură.
- 17 Drept este Domnul pe toate căile sale *
și sfânt în toate lucrările sale.
- 18 Domnul este alături de toți cei care-l cheamă, *
de toți cei care-l cheamă în adevăr.
- 19 El împlinește dorințele celor care se tem de el, *
le ascultă rugăciunea și îi salvează;
- 20 Domnul îi apără pe toți cei care îl iubesc *
și-i nimicește pe toți cei răi.
- 21 Gura mea să vestească lauda Domnului, †
toată făptura să binecuvânteze numele său sfânt *
în veci și în vecii vecilor.

În Postul Mare: Ant. Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine în așteptare, Doamne; tu ești aproape de toți cei care te cheamă.

În timpul pascal: Ant. Regelui veacurilor, celui nemuritor și nevăzut, toată cinstea și mărirea, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Drepte și adevărate sunt căile tale, rege al veacurilor.

În timpul pascal: Puterea mea și eliberarea mea este Domnul și el mi-a fost mântuire, aleluia!

Cântarea

Ap 15,3b-4

Imn de adorare

- 3^b Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeuule atotputernic!

Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?

Tu singur ești sfânt! †

Toate popoarele vor veni

și se vor prosterna înaintea ta, *

pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

În Postul Mare: Drepte și adevărate sunt căile tale,
rege al veacurilor.

În timpul pascal: Puterea mea și eliberarea mea este
Domnul și el mi-a fost mântuire, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Magnificat*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂȚĂ - IV

Invitatoriul

℣. Doamne, deschide-mi buzele.

Psalmul invitatoriu, 910, cu antifona de la Oficiul corespunzător.

Oficiul lecturilor

℣. Dumnezeuule, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul i-a răscumpărat din mâna asupritorilor (T.P. aleluia).

Psalmul 77 (78),40-72

**Bunătatea Domnului
și infidelitatea poporului în istoria mântuirii**

Acestea au devenit exemple pentru noi (1Cor 10,6).

IV

⁴⁰ De câte ori s-au răzvrătit ei în deșert *
și l-au mâniat în pământ pustiu!

⁴¹ S-au întors și iarăși l-au ispitit pe Dumnezeu *
și pe Cel Sfânt al lui Israel l-au supărat.

⁴² Nu-și mai aminteau de brațul lui, *
de ziua când i-a răscumpărat
din mâna asupritorului; —

- 43 de semnele pe care el le făcuse în Egipt *
și de minunile lui din câmpia Ţoan:
- 44 a prefăcut în sânge râurile și pâraiele lor, *
încât să nu mai bea;
- 45 a trimis la ei roiuri de muște care îi mâncau *
și broaște care-i năpădeau;
- 46 a dat holdele omizilor *
și rodul muncii lor lăcustelor;
- 47 a nimicit cu grindină viile lor *
și cu îngheț smochinii lor;
- 48 a dat pradă grindinei animalele lor *
și turmele lor, trăsnetelor.
- 49 A dezlănțuit asupra lor focul mâniei sale, †
furia, indignarea și strâmtorarea, *
a trimis îngeri nimicitori.
- 50 A dat drumul mâniei sale, †
n-a cruțat de moarte sufletele lor, *
ci i-a dat pradă ciumei.
- 51 A lovit pe toți întâii-născuți în Egipt, *
pârğa tăriei lor, în corturile lui Ham.

Ant. Domnul i-a răscumpărat din mâna asupritorilor
(T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul i-a condus la muntele său cel sfânt
(T.P. aleluia).

V

- 52 A scos poporul său ca pe niște oi *
și i-a călăuzit ca pe o turmă prin pustiu.
- 53 I-a dus în siguranță și ei nu s-au temut, *
iar pe dușmanii lor i-a acoperit marea.
- 54 I-a condus în locul său cel sfânt, *
la muntele pe care l-a cucerit cu dreapta lui.
- 55 A dezrădăcinat dinaintea lor popoare, †
le-a împărțit cu funia moștenirea; *
a pus să locuiască în corturile lor triburile lui Israel.
- 56 Dar ei îl ispiteau și-l supărau
pe Dumnezeu cel preainalt, *
și n-au ținut învățăturile lui,

- 57 s-au îndepărtat de el și l-au trădat ca și părinții lor, *
 au tras într-o parte, ca un arc ce alunecă din mână.
- 58 L-au supărat prin cultul înălțimilor, *
 cu idolii lor i-au aprins gelozia.
- 59 A auzit Dumnezeu și s-a indignat *
 și l-a respins cu asprime pe Israel.
- 60 A părăsit lăcașul său din Șilo, *
 cortul în care locuia printre oameni.
- 61 A lăsat puterea lui în robie *
 și măreția lui în mâinile dușmanilor.
- 62 A dat poporul său pradă sabiei *
 și s-a mâniat pe moștenirea lui.
- 63 Pe tinerii lui i-a mistuit focul, *
 iar fecioarele lui n-au avut cântare de nuntă.
- 64 Preoții lui au căzut sub sabie, *
 iar văduvele lui n-au cântat de jale.

Ant. Domnul i-a condus la muntele său cel sfânt
 (T.P. aleluia).

Ant. 3 A ales tribul lui Iuda și pe David, slujitorul
 său, ca să-l păstorească pe Israel, moștenirea sa
 (T.P. aleluia).

VI

- 65 Apoi Domnul s-a trezit ca din somn, *
 ca un viteaz amețit de vin.
- 66 Și i-a lovit pe vrăjmașii săi din urmă, *
 acoperindu-i cu umilire veșnică.
- 67 A respins cortul lui Iosif *
 și nu a ales tribul lui Efraim,
- 68 ci a ales tribul lui Iuda, *
 muntele Sion, pe care îl iubește.
- 69 Și-a zidit lăcașul său cel sfânt ca înălțimile cerului, *
 ca pământul pe care l-a întemeiat pe veci.
- 70 L-a ales pe David, slujitorul său, *
 și l-a luat de la turmele de oi.
- 71 L-a luat de lângă oile ce alăptau, †
 ca să păstorească pe Iacob, poporul său, *
 și pe Israel, moștenirea sa;

⁷² și i-a păstorit cu o inimă nevinovată *
și i-a călăuzit cu mâini pricepute.

Ant. A ales tribul lui Iuda și pe David, slujitorul său,
ca să-l păstorească pe Israel, moștenirea sa (T.P. aleluia).

Versetul, lecturile și rugăciunea de încheiere de la Oficiul
corespunzător.

Laudele

Ÿ. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era
(T.P. aleluia).

Cele de mai sus se omit dacă urmează imediat după
Invitatoriu.

IMNUL de la Oficiul corespunzător.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: Cât de frumos este să cântăm numele
tău, Preaînalte, să vestim de dimineață îndurarea ta.

În timpul pascal: Cât de mari sunt lucrările tale,
Doamne, aleluia!

Psalmul 91 (92)

Lauda Creatorului

*Cântăm laude pentru faptele minunate ale Fiului
unul-născut (sf. Atanasiu).*

- ² Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută. —

- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie
pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!
- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri înfricoșătoare *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stânca mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

În Postul Mare: Ant. Cât de frumos este să cântăm numele tău, Preaînalte, să vestim de dimineață îndurarea ta.

În timpul pascal: Ant. Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, aleluia!

Antifona 2

În Postul Mare: Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

În timpul pascal: Vă voi stropi cu apă curată, aleluia!

Cântarea

Ez 36,24-28

Domnul va reînnoi poporul său

Ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor (Ap 21,3).

- ²⁴ Vă voi scoate dintre neamuri, †
vă voi aduna din toate țările *
și vă voi aduce înapoi în țara voastră.
- ²⁵ Vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăța. †
Vă voi curăța de toate păcatele *
și de toată idolatria voastră.
- ²⁶ Vă voi da o inimă nouă *
și voi pune în voi un duh nou;
voi scoate din trupul vostru inima de piatră *
și vă voi da o inimă de carne.
- ²⁷ Voi pune în voi duhul meu †
și vă voi face să urmați legile mele, *
veți păzi poruncile mele
și le veți pune în practică.
- ²⁸ Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. †
Voi veți fi poporul meu *
și eu voi fi Dumnezeul vostru.

În Postul Mare: Ant. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou.

În timpul pascal: Ant. Vă voi stropi cu apă curată, aleluia!

Antifona 3

În Postul Mare: Din gura copiilor și a pruncilor ți-ai pregătit laudă, Doamne.

În timpul pascal: Toate sunt ale voastre, iar voi ai lui Cristos și Cristos, al lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmul 8

Maiestatea lui Dumnezeu și demnitatea omului

Pe toate le-a pus sub picioarele lui iar pe el l-a rânduie cap peste Biserica întreagă (Ef 1,22).

- ² Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!
Slava ta se înalță *
mai presus de ceruri.
- ³ Din gura copiilor și a pruncilor †
ți-ai pregătit laudă împotriva vrăjmașilor tăi, *
ca să nimicești pe cel răzvrătit și pe dușman.
- ⁴ Când privesc cerurile, lucrările mâinilor tale, *
luna și stelele pe care le-ai făcut,
- ⁵ mă întreb: „Ce este omul că te gândești la el, *
sau fiul omului că-l iei în seamă?”
- ⁶ L-ai făcut cu puțin mai mic decât pe îngeri, †
l-ai încununat cu cinste și măreție. *
- ⁷ I-ai dat în stăpânire lucrările mâinilor tale,
toate le-ai pus la picioarele lui: †
- ⁸ oile și boii laolaltă, *
precum și fiarele câmpului,
- ⁹ păsările cerului și peștii mării, *
tot ce străbate căile apelor.
- ¹⁰ Doamne, Dumnezeul nostru, *
cât de minunat este numele tău
pe tot pământul!

În Postul Mare: Ant. Din gura copiilor și a pruncilor
ți-ai pregătit laudă, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Toate sunt ale voastre, iar voi
ai lui Cristos și Cristos, al lui Dumnezeu, aleluia!

Lectura scurtă, responsoriul, antifona la *Benedictus*, rugăciunea universală și rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

Ora medie

℣. Dumnezeu, vino. Slavă Tatălui. Precum era (T.P. aleluia).

IMNUL de la timpul propriu.

PSALMODIA

În Postul Marc: Antifonele de la Propriul timpului.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 118 (119),169-176

XXII (Tau)

- 169 Să ajungă strigarea mea, Doamne,
înaintea feței tale, *
dă-mi înțelegere, potrivit cuvântului tău!
- 170 Să vină rugăciunea mea în fața ta, *
după făgăduința ta eliberează-mă!
- 171 Buzele mele să vestească lauda ta, *
căci tu mă înveți îndreptările tale.
- 172 Să cânte limba mea cuvintele tale, *
căci toate poruncile tale sunt drepte.
- 173 Mâna ta să-mi vină în ajutor, *
căci am ales învățăturile tale.
- 174 Suspin de dor, Doamne, după mântuirea ta, *
și legea ta este desfătarea mea.
- 175 Să trăiască sufletul meu și să te laude, *
judecățile tale îmi vor veni în ajutor.
- 176 Am rătăcit ca o oaie care s-a pierdut, *
caută-l pe slujitorul tău,
căci nu am uitat poruncile tale.

Psalmul 44 (45)

Nunta regelui

Iată, vine Mirele: ieșiți în întâmpinarea lui! (Mt 25,6).

I

- 2 Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
 eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
 Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- 3 Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
 har a fost revărsat pe buzele tale *
 și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- 4 Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
 ea este strălucirea și măreția ta.
- 5 Înaintează cu maiestrate, suie în carul de luptă, †
 pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
 și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- 6 Săgețile tale sunt ascuțite, †
 pătrund în inima dușmanilor regelui; *
 popoarele cad la picioarele tale.
- 7 Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
 sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
- 8 Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
 de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
 cu untdelemnul bucuriei, *
 ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- 9 Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
 din palăte de fildeș, coarde de harpă te înveslesc.
- 10 Fiice de regi sunt în preajma ta, *
 regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

II

- 11 Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
 uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- 12 Regele râvnește frumusețea ta; *
 el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- 13 Fiicele Tirului aduc daruri *
 și bogații poporului caută fața ta.
- 14 Fiica regelui este strălucitoare *
 când își face intrarea
 îmbrăcată în haine brodate cu aur.

- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

La alte Ore, psalmodia complementară, 1349.

Lectura scurtă, versetul și rugăciunea de încheiere, de la
Oficiul corespunzător.

Încheierea, de la Normele Liturgiei orelor.

COMPLETORIUL

DUPĂ VESPERELE I ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: Ant. 1 Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 4

Aducere de mulțumire

Minunat l-a făcut Domnul pe acela pe care l-a înviat din morți (sf. Augustin).

- ² Când strig către tine, răspunde-mi,
Dumnezeul dreptății mele; †
din strâmtorare, m-ai scos în larg: *
ai milă de mine și ascultă-mi rugăciunea.
- ³ Fii ai oamenilor,
până când veți fi cu inima împietrită? *
Până când veți iubi deșertăciunea
și veți alerga după minciună?
- ⁴ Să știți că Dumnezeu face minuni
pentru cel credincios: *
când strig către el, Domnul mă aude.
- ⁵ Cutremurați-vă și nu păcătuți! †
Meditați acestea în inimile voastre, *
în așternuturile voastre, și fiți liniștiți.
- ⁶ Aduceți jertfe de dreptate *
și nădărduiți în Domnul. —

- ⁷ Mulți spun: „Cine ne va arăta ce este bine?” *
Fă să răsară peste noi, Doamne,
lumina feței tale!
- ⁸ Tu pui mai multă bucurie în inima mea *
decât au ei atunci când li se înmulțește
grâul și vinul.
- ⁹ Eu mă culc în pace și adorm îndată, *
căci numai tu, Doamne, îmi dai liniște deplină.

În Postul Mare: Ant. Fie-ți milă de mine, Doamne, și ascultă rugăciunea mea.

Ant. 2 Binecuvâtați-l pe Domnul în timpul nopții.

Psalmul 133 (134)

Rugăciune de seară în templu

Lăudați-l pe Dumnezeu nostru, voi toți slujitorii lui, toți cei care vă temeți de el, mici și mari! (Ap 19,5).

- ¹ Iată, binecuvâtați-l pe Domnul
voi toți, slujitorii Domnului; *
voi, care stați în timpul nopții în casa Domnului.
- ² Ridicați mâinile către sanctuar *
și binecuvâtați-l pe Domnul.
- ³ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
el, care a făcut cerul și pământul.

În Postul Mare: Ant. Binecuvâtați-l pe Domnul în timpul nopții.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Dt 6,4-7

Ascultă, Israele: Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn. Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toate puterile tale. Și să fie cuvintele acestea, pe care eu ți le poruncesc astăzi, în inima ta; să le sădești în fiii tăi și să vorbești despre ele când stai în casă sau mergi pe drum, când te culci și când te scoli.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu. În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În octava Paștelui, în locul responsoriului se spune antifona
Aceasta este ziua, ca la Propriul timpului.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocroteste-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocroteste-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

După Vesperele II ale duminicilor și solemnităților 1331

Rugăciunea de încheiere

În duminici și în octava Paștelui:

Vizitează-ne, te rugăm, Doamne, în noaptea aceasta, pentru ca, sculându-ne în zori prin puterea ta, să ne putem bucura de învierea lui Cristos. El, care viețuiește.

În solemnitățile ce cad în afara duminicii:

Vizitează te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace, iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

DUPĂ VESPERELE II ALE DUMINICILOR ȘI SOLEMNITĂȚILOR

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 90 (91)

Sub ocrotirea Celui Preaînalt

Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni (Lc 10,19).

¹ Cel care locuiește sub ocrotirea Celui Preaînalt * și se odihnește la umbra Celui Atotputernic

² îi spune Domnului: †

„Tu ești locul meu de refugiu și fortăreața mea, * Dumnezeuul meu în care îmi pun încrederea”. —

- ³ Căci el te va elibera din lațul vânătorului *
și de ciurma pustitoare.
- ⁴ El te va acoperi cu aripile lui †
și vei găsi refugiu sub penele sale; *
fidelitatea lui îți va fi scut și pavăză.
- ⁵ Nu te vei teme nici de spaima nopții,
nici de săgeata care zboară ziua, †
- ⁶ nici de ciurma care se răspândește în întuneric, *
nici de molima care bântuie în plină zi.
- ⁷ Vor cădea alături de tine o mie, †
și zece mii la dreapta ta, *
dar de tine nimic nu se va apropia.
- ⁸ E de ajuns cu ochii să privești *
și vei vedea răsplata păcătoșilor.
- ⁹ Pentru că ai spus:
„Tu, Doamne, ești locul meu de refugiu” *
și pe Cel Preaînalt ți l-ai ales adăpost,
¹⁰ nici un rău nu te va lovi, *
nici o nenorocire nu se va apropia de locuința ta,
¹¹ pentru că el va porunci îngerilor săi *
să te păzească pe toate căile tale.
- ¹² Ei te vor purta pe mâini, *
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de piatră;
¹³ vei pași peste lei și peste vipere *
și vei călca în picioare pui de lei și balauri.
- ¹⁴ Pentru că nădăjduiește în mine, îl voi salva, *
îl voi ocroti, pentru că îmi cunoaște numele.
- ¹⁵ Când el mă va chema, eu îi voi răspunde, †
voi fi alături de el în necazuri. *
Îl voi elibera și-l voi preamări.
- ¹⁶ Îi voi dărui viață lungă *
și îi voi arăta mântuirea mea.

În Postul Mare: Ant. Cu aripile sale te va acoperi; nu te vei teme de spaima nopții.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

După Vesperale II ale duminicilor și solemnităților 1333

LECTURA SCURTĂ

Ap 22,4-5

Ei vor vedea fața Domnului, iar numele său va fi pe frunțile lor. Nu va mai fi noapte acolo și nu vor mai avea nevoie nici de lumina candelii, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina, iar ei vor domni în vecii vecilor.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

℞. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

℣. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În *triduum*-ul pascal și în octava Paștelui, în locul responsoriului se spune antifona Cristos s-a făcut pentru noi, sau Aceasta este ziua, ca la *Propriul timpului*.

În timpul pascal:

℞. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

℣. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

În duminici și în octava Paștelui:

Să se înalțe spre tine, Doamne, glasul nostru, care te roagă cu umilință ca, după ce am celebrat astăzi taina învierii Fiului tău, să ne odihnim în pacea ta feriți de toate relele și să ne trezim bucuroși de a-ți aduce laudă. Prin Cristos.

În triduum-ul pascal și în solemnitățile ce cad în afara duminicii:

Vizitează, te rugăm, Doamne, locuința aceasta și îndepărtează de la ea toate cursele vrăjmașului; îngerii tăi sfinți să locuiască în ea și să ne păzească în pace, iar binecuvântarea ta să fie pururi asupra noastră. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

LUNI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: Ant. Doamne Dumnezeu, tu ești răbdător și plin de îndurare.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 85 (86)

Rugăciunea săracului la vreme de restriște

Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne mângâie în orice strâmtorare (2Cor 1,3.4).

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu din adâncul infernului.
- ¹⁴ Dumnezeule, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.

- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

În Postul Mare: Ant. Doamne Dumnezeule, tu ești răbdător și plin de îndurare.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

ITes 5,9-10

Dumnezeu ne-a rânduit pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos, care a murit pentru noi pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

- 29 Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
30 căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
31 pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
32 luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește, Doamne, trupurilor noastre odihnă spre întărire, iar ceea ce am semănat astăzi prin munca noastră, fă să aducă rod de viață veșnică. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

MARȚI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: **Ant.** Nu-ți ascunde fața de la mine, căci în tine mi-am pus nădejdea.

În timpul pascal: **Ant.** Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 142 (143),1-11

Rugăciune la vreme de strâmtorare

Omul nu este justificat prin faptele legii, ci doar prin credința în Isus Cristos (Gal 2,16).

- ¹ Doamne, ascultă rugăciunea mea, †
pleacă-ți urechea la cererea mea, *
răspunde-mi în adevărul și în dreptatea ta!

- ² Și să nu intri la judecată cu slujitorul tău, *
căci niciunul dintre cei vii
nu va fi îndreptățit înaintea ta.
- ³ Dușmanul prigonește sufletul meu, *
îmi calcă viața în picioare,
m-a făcut să locuiesc în întuneric, *
ca cei morți pentru vecie.
- ⁴ Se stinge în mine sufletul *
și neliniștită este în mine inima mea.
- ⁵ Îmi aduc aminte de zilele de demult, †
mă gândesc la toate faptele tale *
și meditez la lucrările mâinilor tale.
- ⁶ Întind spre tine mâinile mele, *
sufletul meu este înaintea ta
ca un pământ lipsit de apă.
- ⁷ Doamne, grăbește-te ca să-mi răspunzi, *
că se sfârșește duhul meu.
Nu-ți ascunde fața de la mine, *
ca să nu mă asemăn cu cei ce se coboară în groapă.
- ⁸ Fă să aud dis-de-dimineață îndurarea ta, *
căci în tine mi-am pus încrederea!
Fă-mă să cunosc calea pe care voi merge, *
căci sufletul meu spre tine îl înalță!
- ⁹ Eliberează-mă de dușmanii mei, Doamne, *
căci la tine îmi aflu adăpost!
- ¹⁰ Învață-mă să fac voia ta, *
căci tu ești Dumnezeu meu.
Duhul tău cel bun mă va călăuzi către pământul drept. *
- ¹¹ De dragul numelui tău, Doamne, îmi vei da viață.
În dreptatea ta, *
vei scoate sufletul meu din strâmtorare!

În Postul Mare: Ant. Nu-ți ascunde fața de la mine,
căci în tine mi-am pus nădejdea.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,8-9a

Fiți cumpătați, vegheați! Dușmanul vostru, diavolul,
ca un leu care rage, dă târcoale căutând pe cine să înghită.
Împotriviți-vă lui, tari în credință.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

Ÿ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS* Lc 2,29-32

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,

³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,

³¹ pe care ai pregătit-o *

înaintea tuturor popoarelor,
³² lumină spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși cu bunătațe lumina ta asupra slujitorilor tăi în această noapte și să le dai harul să adoarmă în pace, pentru a se trezi bucuroși la lumina zilei de mâine, în numele tău. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

MIERCURI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: Ant. 1 Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 30 (31),2-6

Rugăciunea plină de încredere a celui necăjit

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu (Lc 23,46).

- ² Doamne, în tine mă încred, †
să nu fiu dat nicicând de rușine; *
mântuiește-mă în dreptatea ta.
- ³ Pleacă-ți urechea spre mine, *
grăbește-te să mă eliberezi.
Fii pentru mine o stâncă de scăpare, *
o cetate întărită ca să mă mântuiești.
- ⁴ Tu ești stâncă mea, cetatea mea, *
pentru numele tău, condu-mă și călăuzește-mă.
- ⁵ Scoate-mă din lațul pe care mi l-au întins, *
căci tu ești tăria mea.
- ⁶ În mâinile tale îmi încredințez sufletul, *
tu mă vei mântui, Doamne, Dumnezeule adevărat.

În Postul Mare: Ant. Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor și lăcaș de scăpare.

Ant. 2 Dintru adâncuri strig către tine, Doamne. †

Psalmul 129 (130)

Dintru adâncuri strig către tine

El va mântui poporul său de păcatele sale (Mt 1,21).

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² † Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
- ⁷ Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

În Postul Mare: Ant. Dintru adâncuri strig către tine, Doamne.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,26-27

Să nu păcătuți! Să nu apună soarele peste mânia voastră! Nu dați ocazie diavolului!

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeu al adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

Ψ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Doamne Isuse Cristoase, blând și smerit cu inima, jugul tău este plăcut și povara ta este ușoară pentru cei ce te urmează; binevoiește a primi astăzi rugăciunile și faptele noastre și a ne dăruia odihnă ca să te putem sluji cu o râvnă reînnoită. Tu, care viețuiești.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

JOI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 15 (16)

Domnul e partea mea de moștenire

Dumnezeu l-a înviat pe Isus, eliberându-l de durerile morții (Fap 2,24).

- ¹ Păzește-mă, Dumnezeule, *
pentru că mă încred în tine.
- ² I-am spus Domnului: „Tu ești Dumnezeul meu, *
fericirea mea e numai la tine”.
- ³ În sfinții care sunt pe pământ, în cei puternici, *
în ei era toată plăcerea mea.
- ⁴ Își înmulțesc durerile
cei care umblă după zei străini, †
dar eu nu le voi aduce nici o jertfă
cu vărsare de sânge, *
nici nu voi rosti numele lor cu buzele mele.
- ⁵ Domnul este partea mea de moștenire
și cupa mea cu sorți, *
tu ești acela care ai în mână soarta mea.
- ⁶ Sorții mei au căzut pe terenul cel mai bun, *
într-adevăr, moștenirea mea e minunată.
- ⁷ Îl binecuvântează pe Domnul
care mi-a dat înțelepciune, *
la aceasta până și noaptea mă îndeamnă inima.
- ⁸ Îl am mercur în fața ochilor pe Domnul; *
dacă el este la dreapta mea, nu mă clatin.

- ⁹ De aceea inima mea se bucură †
și sufletul meu tresaltă de bucurie; *
ba chiar și trupul meu se va odihni în speranță,
¹⁰ deoarece nu vei lăsa sufletul meu
în locuința morților, *
nici nu vei îngădui ca sfântul tău să vadă putrezirea.
¹¹ Tu îmi vei arăta cărarea vieții; †
în fața ta sunt bucurii nespuse *
și desfătări veșnice la dreapta ta.

În Postul Mare: Ant. Trupul meu se va odihni în speranță.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

ITes 5,23

Însuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și trupul să se păstreze fără prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

V. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeuul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (**T.P.** aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

- ²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,
³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,
³¹ pe care ai pregătit-o *
înaintea tuturor popoarelor,
³² luminează spre luminarea neamurilor *
și slava poporului tău, Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Doamne, Dumnezeul nostru, te rugăm să ne dăruiești un somn liniștit spre a ne odihni de truda zilei pentru ca, reînnoiți pururi prin ajutorul tău, să-ți putem sluji cu trupul și cu sufletul. Prin Cristos.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

VINERI

Toate de la Normele Liturgiei orelor, 927, afară de următoarele:

PSALMODIA

În Postul Mare: **Ant.** Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

În timpul pascal: **Ant.** Aleluia, aleluia, aleluia!

Psalmul 87 (88)

Rugăciunea unui om grav bolnav

Acesta este ceasul vostru și puterea întunericii
(Lc 22,53).

- ² Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, *
zi și noapte strig înaintea ta.
- ³ Rugăciunea mea să ajungă înaintea ta, *
pleacă-ți urechea la strigătul meu.
- ⁴ Căci sufletul meu e sătul de rele *
și viața mea se apropie de locuința morților.
- ⁵ Sunt numărat printre cei care coboară în groapă, *
sunt ca un om care nu mai are putere.
- ⁶ Stau întins printre cei morți, *
ca cei uciși, culcați în mormânt,
de care nu-ți mai aduci aminte *
și pe care mâna ta i-a părăsit.
- ⁷ M-ai aruncat în groapa cea mai adâncă, *
în întuneric și în umbra morții.
- ⁸ Mânia ta apasă asupra mea *
și toate valurile tale le-ai prăvălit peste mine.
- ⁹ Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine, *
m-ai făcut urâciune înaintea lor.
Sunt închis și nu pot ieși, *
- ¹⁰ ochii mei s-au știns de suferință.
Toată ziua strig către tine, Doamne, *
și-mi întind mâinile spre tine!
- ¹¹ Oare pentru cei morți ai să faci minuni? *
Sau se vor scula umbrele să te laude?
- ¹² Se vorbește oare în mormânt despre bunătatea ta *
și despre fidelitatea ta în locul pierzării?
- ¹³ Sunt cunoscute oare minunile tale în întuneric *
și dreptatea ta în țara uitării?
- ¹⁴ Dar eu strig către tine, Doamne, *
de dimineață rugăciunea mea se înalță la tine.
- ¹⁵ Pentru ce, Doamne, respingi sufletul meu? *
Pentru ce îmi ascunzi fața ta?
- ¹⁶ Eu sunt sărac și în prag de moarte încă din tinerețe; *
sunt sfârșit, oprimat de spaimile tale.
- ¹⁷ Peste mine au trecut mâniile tale *
și înfricoșările tale m-au nimicit.
- ¹⁸ M-au înconjurat ca apa ziua întreagă *
și toate împreună se revarsă peste mine.

¹⁹ Ai îndepărtat de la mine pe prieten și vecin *
și întunecimile sunt cunoscuții mei.

În Postul Mare: *Ant.* Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne.

În timpul pascal: *Ant.* Aleluia, aleluia, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Cf. Ier 14,9b

Tu ești în mijlocul nostru, Doamne, și numele tău este invocat asupra noastră; nu ne părăsi, Doamne, Dumnezeul nostru!

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mâinile tale, Doamne, * încredințez sufletul meu.
În mâinile tale.

Ψ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului, * îți încredințez sufletul meu. Slavă Tatălui. În mâinile tale.

În timpul pascal:

R. În mâinile tale, Doamne, încredințez sufletul meu.
* Aleluia, aleluia! În mâinile tale.

Ψ. Ne-ai răscumpărat, Doamne, Dumnezeul adevărului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mâinile tale.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (*T.P.* aleluia).

CÂNTAREA DIN EVANGHELIE – *NUNC DIMITTIS Lc 2,29-32*

Cristos – lumina neamurilor și slava lui Israel

²⁹ Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne, *
după cuvântul tău, în pace,

³⁰ căci au văzut ochii mei *
mântuirea ta,

- ³¹ pe care ai pregătit-o *
 înaintea tuturor popoarelor,
³² lumină spre luminarea neamurilor *
 și slava poporului tău Israel.

Ant. Mântuiește-ne, Doamne, când veghem, ocrotește-ne când dormim, ca să veghem cu Cristos și să ne odihnim în pace (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, dăruiește-ne, te rugăm, harul să fim atât de strâns uniți cu Fiul tău unul-născut în moartea și îngroparea sa, încât să ne învrednicim a învia împreună cu el la o viață nouă. El, care viețuiește.

Încheierea și antifona sfintei Fecioare Maria, de la Normele Liturgiei orelor, 932.

PSALMODIA COMPLEMENTARĂ
PENTRU ORA A TREIA,
ORA A ȘASEA ȘI ORA A NOUA

După ̸. Dumnezeu, vino și imn, se spun următorii psalmi
graduali, după cum urmează, cu antifonele de la Propriu.

Seria I (Ora a treia)

Psalmul 119 (120)

Dorința de pace

Statornici în încercare, stăruieți în rugăciune (Rom 12,12).

- ¹ În strâmtoarea mea, am strigat către Domnul *
și el m-a ascultat.
- ² Doamne, scapă sufletul meu de buze mincinoase, *
de limbă vicleană!
- ³ Ce ți se va da și ce câștig vei avea, *
limbă vicleană?
- ⁴ Săgeată ascuțită de războinic *
și cărbuni aprinși de ienupăr.
- ⁵ Vai mie, că sunt străin în Meșek, *
că locuiesc printre corturile din Kedar!
- ⁶ Sufletul meu a locuit prea mult *
printre cei care urăsc pacea.
- ⁷ Eu sunt un om al păcii, *
dar, de îndată ce o spun, ei caută războiul.

Psalmul 120 (121)

Dumnezeu, ocrotitorul poporului

*Nu le va mai fi foame și nici sete, nu-i va mai arde soarele
și nici arșița (Ap 7,16).*

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul. —

- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Psalmul 121 (122)

Ierusalimul – cetatea sfântă

*V-ați apropiat de muntele Sion de cetatea Dumnezeului
celui viu, de Ierusalimul ceresc (Evr 12,22).*

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului, Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Seria a II-a (Ora a șasea)**Psalmul 122 (123)****Încrederea poporului în Dumnezeu**

Doi orbi... au strigat: „Doamne, Fiul lui David, ai milă de noi!” (Mt 20,30).

- ¹ Către tine îmi ridic ochii, *
către tine, care locuiești în ceruri.
- ² Iată, ca ochii slujitorilor
spre mâna stăpânilor, *
ca ochii slujitoarei spre mâna stăpânei sale,
așa sunt ochii noștri îndreptați
spre Domnul, Dumnezeuul nostru, *
până când ne va arăta îndurarea sa.
- ³ Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, *
căci suntem prea sătui de ocară.
- ⁴ Prea sătul ne este sufletul †
de batjocurile celor care ne urăsc, *
de disprețul celor îngâmfați.

Psalmul 123 (124)**Ajutorul nostru este în numele Domnului**

Domnul i-a zis lui Paul: „Nu-ți fie teamă... căci eu sunt cu tine!” (Fap 18,9-10).

- ¹ De n-ar fi fost Domnul de partea noastră
– s-o spună Israel –, †
- ² de n-ar fi fost Domnul de partea noastră, *
când oameni s-au ridicat împotriva noastră,
- ³ atunci ne-ar fi înghițit de vii *
în focul mâniei lor;
- ⁴ atunci ne-ar fi înecat apele, †
ar fi trecut râurile peste sufletul nostru, *
- ⁵ atunci ar fi trecut peste noi valuri năprasnice.
- ⁶ Binecuvântat să fie Domnul, *
care nu ne-a lăsat pradă dinților lor!

- ⁷ Sufletul nostru a scăpat †
ca o pasăre din lațul vânătorului: *
lațul s-a rupt și noi am scăpat.
- ⁸ Ajutorul nostru este în numele Domnului, *
care a făcut cerul și pământul.

Psalmul 124 (125)

Domnul este ocrotitorul poporului său

Pacea lui Dumnezeu asupra lui Israel! (Gal 6,16).

- ¹ Cei care se încred în Domnul
sunt ca Muntele Sionului: *
el nu se clatină, ci rămâne în veac.
- ² Munții înconjoară Ierusalimul, †
și Domnul stă împrejurul poporului său *
de acum și până-n veac.
- ³ Sceptrul celui nelegiuit nu va rămâne
peste moștenirea celor dreți, *
ca nu cumva cei dreți
să-și întindă mâinile spre nelegiuire.
- ⁴ Fă bine, Doamne, celor buni *
și celor dreți cu inima,
- ⁵ iar pe cei ce se abat pe cărări strâmbe †
Domnul îi va aduna
cu cei care săvârșesc fărădelegea. *
Pace peste Israel!

Seria a III-a (Ora a noua)

Psalmul 125 (126)

Bucuria și speranța în Domnul

*Așa cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi
părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).*

- ¹ Când Domnul i-a întors
pe locuitorii Sionului din robie, *
ni se părea că visăm.

- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei care seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie,
adunându-și snopii.

Psalmul 126 (127)

Zadarnică e truda fără Domnul

Voi sunteți zidirea lui Dumnezeu (1Cor 3,9).

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineată
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă preaiubiților săi
în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânelui este răsplătă de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Psalmul 127 (128)

Pacea casei în Domnul

Să te binecuvânteze Domnul din Sion, adică din Biserica sa (Arnobius).

- ¹ Fericiți toți cei care se tem de Domnul *
și umblă pe căile sale.
- ² Atunci te vei hrăni din munca mâinilor tale; *
vei fi fericit și toate îți vor merge bine.
- ³ Soția ta va fi ca o viță roditoare *
înăuntrul casei tale;
copiii tăi vor fi ca vlăstarele măslinului *
împrejurul mesei tale.
- ⁴ Iată, așa va fi binecuvântat omul *
care se teme de Domnul!
- ⁵ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, *
ca să vezi fericirea Ierusalimului
în toate zilele vieții tale
- ⁶ și să-i vezi pe fiii fiilor tăi! *
Pace peste Israel!

PROPRIUL SFINȚILOR

FEBRUARIE

5 februarie

SFÂNȚA AGATA, FECIOARĂ MARTIRĂ

Pentru comemorare

Agata a fost martirizată la Catania, în Sicilia, probabil în cursul prigoanei din timpul împăratului Decius. Cultul ei s-a răspândit încă din antichitate în întreaga Biserică și numele ei a fost introdus în Canonul roman.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Discursul despre sfânta Agata*
al sfântului Metodiu din Sicilia, episcop

(*Analecta Bollandiana* 68, 76-78)

*Ne-a fost dăruită de Dumnezeu,
izvorul însuși al bunătății*

Așa cum știți, o, ascultătorii mei, ceea ce ne-a adunat în acest loc este comemorarea anuală a unei sfinte martire. Este o martiră din vechime, ba chiar de la început, dacă e să considerăm lupta ei deosebită, dar este și o martiră actuală, căci pare să învingă și astăzi, dacă e să considerăm minunile dumnezeiești care o încoronează zilnic și măresc strălucirea ei.

Ea este și fecioară, deoarece s-a născut din Cuvântul nemuritor al lui Dumnezeu (care a cunoscut moartea în trupul său și pentru mine) și Fiu nedespărțit al lui Dumnezeu, după cum afirmă Ioan teologul: *Celor care l-au primit le-a dat puterea de a deveni copii ai lui Dumnezeu* (In 1,12).

Această femeie fecioară, așadar, care v-a invitat la banchetul nostru religios, este femeia logodită cu un

singur bărbat, cu Cristos, pentru a folosi cuvintele apostolului Paul despre unirea conjugală.

Această fecioară, având lumina cunoașterii, își înfrumuseța și își împurpura buzele, obrații și limba cu culoarea sângelui Mielului adevărat și dumnezeiesc; ba mai mult, cu atenția continuă a minții ei, medita și contempla fără încetare moartea Mirelui ei iubit, ca și cum și-ar fi vărsat atunci sângele. Astfel, haina cu care a fost îmbrăcată prin martiriul ei nu numai că poartă semnul de neșters al sângelui lui Cristos, a cărui culoare purpurie a impregnat-o în profunzime, ci vrea să transmită generațiilor viitoare, cu un farmec deosebit, comorile elocvenței sale feciorelnice, printr-un izvor nesecat de cuvinte.

Agata, așadar, care ne-a fost dăruită de Dumnezeu, izvorul însuși al bunătății, este cu adevărat bună, deoarece, aparținându-i lui Dumnezeu, șade alături de Mirele ei pentru a ne face părtași la acel bine a cărui valoare și semnificație le poartă numele ei.

Căci ce este mai binefăcător decât binele suprem? Și cine ar putea găsi ceva mai vrednic de celebrat cu cântece de laudă decât Agata?

Agata, al cărei nume înseamnă bunătate, corespunde pe deplin realității. Agata, care, prin faptele sale mărețe, se distinge prin numele său bun și, în același nume, ne arată faptele sale glorioase. Agata, care, prin numele ei, îi invită pe toți să vină la ea și, prin exemplul ei, îi învață pe toți să alerge, fără încetare, spre adevăratul bine, care este numai Dumnezeu.

RESPONSORIUL

R. Eu însă, ajutată de Domnul, voi rămâne statornică în mărturisirea lui, * el, care m-a mântuit și îmi dă tărie.

V. Domnul fără de pată a consacrat-o pentru sine pe slujitoarea sa, * el, care.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Agata se îndrepta plină de bucurie și de mândrie sfântă spre închisoare, ca și cum ar fi fost invitată la un ospăț de nuntă, și, prin rugăciune, își încredința Domnului lupta sa.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca mijlocirea sfintei Agata, fecioară și martiră, să ne dobândească iertarea ta, căci ea ți-a fost mereu bineplăcută și prin virtutea curăției, și prin curajul martiriului. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Doamne Isuse Cristoase, învățătorule bun, îți mulțumesc pentru că mi-ai dat putere să înving chinurile călăilor. Poruncește, Doamne, să ajung cu bine în gloria ta neapusă!

6 februarie

SFINȚII PAUL MIKI ȘI ÎNSOȚITORII SĂI,
MARTIRI

Pentru comemorare

Paul s-a născut în Japonia, în jurul anului 1565. Intrând în Societatea lui Isus, a predicat cu mare succes concetățenilor săi evanghelia. Înăsprindu-se prigoana împotriva catolicilor, a fost arestat împreună cu alți douăzeci și cinci de credincioși. După ce au fost supuși la batjocuri crunte, în cele din urmă, au fost aduși în orașul Nagasaki, unde au fost răstigniți la 5 februarie 1597.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Istoria martiriului sfinților Paul Miki și al însoțitorilor săi*, scrisă de un autor contemporan

(Cap. 14, 109-110: *Acta Sanctorum Februarii 1, 769*)

Îmi veți fi martori

După ce au fost răstigniți pe cruce, au arătat cu toții o tărie admirabilă, și la această tărie îi îndemna atât părintele Pasius, cât și părintele Rodriguez. Părintele comisar a rămas mereu în picioare, aproape nemișcat, cu ochii îndreptați spre cer. Fratele Martin, pentru a mulțumi bunătății dumnezeiești, cânta câțiva psalmi, adăugând versetul: *În mâinile tale, Doamne (Ps 30,6)*. Și fratele Francisc Blancus îi mulțumea lui Dumnezeu cu voce tare. Fratele Gunsalvus recita cu glas puternic „Tatăl nostru” și „Bucură-te, Marie”.

Paul Miki, fratele nostru, văzând că a fost înălțat pe cel mai de cinste pedestal pe care l-a avut vreodată, a început să declare celor de față că este japonez și din Societatea lui Isus, că moare datorită predicării evangheliei și că îi mulțumește lui Dumnezeu pentru un dar atât de prețios. Apoi a adăugat următoarele cuvinte: „Ajuns la acest moment, mă gândesc că nici unul dintre voi nu crede că vreau să ascund adevărul. De aceea, vă declar că nu există altă cale de mântuire decât cea pe care o urmează creștinii. Deoarece această cale mă învață să-i iert pe dușmani și pe toți cei care mi-au făcut rău, eu îi iert de bunăvoie pe împărat și pe toți cei vinovați de moartea mea și îi rog să binevoiască a se instrui în privința Botezului creștin”.

Apoi, îndreptându-și ochii spre tovarășii săi, a început să-i încurajeze în această luptă extremă. O anumită bucurie apărea pe fețele tuturor, dar pe cea a lui Ludovic, ea era deosebită. Când un creștin i-a strigat că în curând va fi în paradis, el a făcut un gest cu degetele și cu întregul

trup, gest care exprima o bucurie profundă și care a atras asupra sa ochii tuturor celor care îl priveau.

Anton, care închidea rîndul dinspre partea lui Ludovic, cu ochii ațintiți spre cer, după ce a invocat preasfântul nume al lui Isus și al Mariei, a întonat psalmul *Laudate, pueri, Dominum*, pe care îl învățase la Nagasaki în timpul instruirii catehetice. De fapt, în cursul acestei instruirii catehetice, copiilor li se dau anumiți psalmi pe care să-i învețe pe de rost în vederea catehezei.

În sfârșit, alții repetau: „Isuse! Marie!”, cu o față senină. Unii chiar îi îndemnau pe cei de față să ducă o viață demnă de un creștin; cu astfel de gesturi și cu altele asemănătoare, ei arătau că sunt gata să moară.

Atunci, patru călăi au început să-și scoată din teacă săbiile (care se foloseau la japonezi). La vederea lor oribilă, toți credincioșii au strigat: „Isuse! Marie!”, ba chiar mai mult, a urmat un cor compătimator de plânsete, care a ajuns până la cer. Călăii, în scurt timp, cu o lovitură sau două, au luat viața fiecăruia dintre ei.

RESPONSORIUL

Cf. *Gal 6,14; Fil 1,29*

R. Noi însă trebuie să ne lăudăm cu crucea Domnului nostru Isus Cristos, în care este mântuirea, viața și învierea noastră, * prin cruce suntem eliberați și mântuiți.

V. Datorită lui Cristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în el, ci și să suferiți pentru el. * Prin cruce.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, tăria tuturor sfinților, care ai binevoit să-i chemi pe sfinții martiri Paul Miki și pe însoțitorii săi prin cruce la viața veșnică, dăruiește-ne, te rugăm, prin mijlocirea lor, harul să fim statornici până la moarte în credința pe care o mărturisim. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

8 februarie

SFÂNTUL IERONIM EMILIANI

Pentru comemorare

S-a născut la Veneția, în anul 1486. A îmbrățișat întâi cariera militară, dar apoi a părăsit-o pentru a se consacra ajutorării săracilor, împărțindu-le și averea sa. A înființat Ordinul Clericilor Regulari de la Somasca, pentru a se îngriji de copiii orfani și săraci. A murit la Somasca, în Bergamo, în anul 1537.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ieronim Emiliani
către confracții săi

(Veneția, 21 iunie 1535)

Trebuie să ne încredem numai în Domnul

Fraților preaiubiți în Cristos și fii ai Ordinului Slujitorii Săracilor.

Sărmanul vostru părinte vă salută și vă îndeamnă să perseverați în iubirea lui Cristos și în respectarea fidelă a legii creștine, așa cum v-am arătat prin cuvinte și fapte atunci când eram în mijlocul vostru, astfel încât, prin mine, Domnul să fie preamărit în voi.

Scopul nostru este Dumnezeu, izvorul oricărui bine, și numai în el trebuie să ne încredem, și nu în alții, așa cum spunem în rugăciunea noastră. Domnul nostru cel

milostiv, voind să mărească credința voastră (fără de care, așa cum spune evanghelistul, Cristos nu a putut să facă multe minuni) și să asculte rugăciunea voastră, a hotărât să se folosească de voi, cei săraci, oprimați, întristați, extenuați, disprețuiți de toți și lipsiți chiar de prezența mea trupească, dar nu și de spiritul sârmanului, preaiubitului și bunului vostru părinte.

De ce v-a tratat Dumnezeu astfel? Numai el o știe! Totuși, putem găsi trei cauze. Înainte de toate, Domnul nostru cel binecuvântat vă avertizează că vrea să vă primească printre fiii săi preaiubiți, cu condiția să perseverați pe căile sale, căci așa s-a comportat el cu prietenii săi și i-a făcut sfinți.

A doua cauză este aceasta: el dorește cu ardoare ca voi să vă încredeți mereu în el, și nu în alții, pentru că, așa cum am spus, Dumnezeu nu realizează operele sale în cei care refuză să-și pună toată credința și speranța lor numai în el, ci a revărsat mereu plinătatea dragostei în cei care erau înzestrați cu o mare credință și speranță, și a făcut mari lucruri în ei. De aceea, dacă veți fi bogăți în credință și speranță, el însuși, care îi înalță pe cei smeriți, va face mari lucruri în voi. Așadar, luându-mă pe mine de la voi, sau pe altcineva plăcut vouă, el vă va oferi posibilitatea să alegeți între aceste două lucruri: sau să vă îndepărtați de credință și să vă întoarceți spre lucrurile din lume, sau să rămâneți neclintiți în credință și astfel, să fiți aprobați de el.

Iată și a treia cauză: Dumnezeu vrea să vă încerce așa cum se încearcă aurul în cuptor. Căci impuritățile aurului sunt distruse în foc, dar aurul bun rămâne și crește în valoare. Tot la fel se comportă Dumnezeu cu slujitorul cel bun, care speră și rămâne neclintit în încercările sale. Dumnezeu îl ridică și, pentru tot ceea ce a lăsat din dragoste pentru el, îi va da însutit în această lume și viața veșnică în cea viitoare.

În acest mod s-a comportat cu toți sfinții. Așa a făcut cu poporul lui Israel, după tot ce suferise în Egipt: nu numai că l-a scos de acolo prin atâtea minuni și l-a hrănit cu mană în pustiu, ci i-a dat și țara promisă. Prin urmare,

dacă și voi veți fi statornici în credință împotriva ispitelor, Domnul vă va da pace și odihnă pentru un anumit timp în lumea aceasta și pentru totdeauna în lumea cealaltă.

RESPONSORIULCf. *1Pt 3,8.9; Rom 12,10-11*

R. Fiți toți într-un gând, compătimitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți, * pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

V. Iubiți-vă unii pe alții cu o iubire frățescă, întreceți-vă în a vă stima unii pe alți, neobosiți în râvnă, înflăcârați de Duh, slujind Domnului. * Pentru că.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Părintele îndurărilor, care ai voit ca sfântul Ieronim Emiliani să fie părinte și ocrotitor al orfanilor, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul să păstrăm pururi spiritul înfierii prin care ne numim fiii tăi și suntem. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor.

În aceeași zi, 8 februarie

SFÂNTA IOSEFINA BAKHITA, FECIOARĂ

Pentru comemorare

S-a născut în regiunea *Darfur* în Sudan aproape de localitatea Jebel Agilere, probabil în anul 1868. A fost răpită de

mică și vândută de mai multe ori de comercianții de sclavi, îndurând o sclavie cruntă. Eliberată în cele din urmă a devenit creștină la Veneția și călugăriță în Congregația Fiecele Carității Canossiene, petrecându-și restul vieții în localitatea Schio, în apropiere de Vicenza în Italia, dăruindu-se slujirii tuturor. A murit în anul 1947.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 53, 1-6: *Revue bénédictine* 104 [1994] 21-24)

*Fericți cei cu inima curată,
pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu*

Cine dorește răsplata să nu refuze lupta, ci să-și înflăcăreze sufletul de râvnă, din moment ce cunoaște mărirea răsplății. Ceea ce voim, ceea ce dorim, ceea ce cerem, aceea va urma; însă ceea ce ne impunem să facem pentru ceea ce va urma, asta este important.

Așadar, începe să practici prescripțiile divine, și să împlinești sfaturile și învățăturile evanghelice: *Fericți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor* (Mt 5,3). După aceea vei avea împărăția cerurilor. Acum fii sărac în duh. Vrei să obții după aceea împărăția cerurilor? Vezi mai întâi cui îi aparții tu. Fii sărac în duh. Poate că mă vei întreba ce înseamnă să fii sărac în duh. Nici un îngâmfat nu este sărac în duh. Așadar, cel umil este sărac în duh. Împărăția cerurilor este la înălțime, sus; iar cine se umilește va fi înălțat până acolo.

Ia aminte la ce urmează: *Fericți cei blânzi, spune Domnul, pentru că ei vor moșteni pământul* (Mt 5,5). Vrei deja să moștenești pământul? Vezi să nu te posede pământul pe tine. Dacă ești blând, îl vei poseda, dacă-ți lipsește blândețea, vei fi posedat de el. Și când auzi de răsplata promisă, ca să poți moșteni pământul, îndepărtează din inimă zgârcenia prin care ai vrea să posezi acum pământul, chiar prin îndepărtarea vecinului tău;

să nu te înșele o astfel de comportare. Atunci vei moșteni cu adevărat pământul, când vei fi alături de cel care a creat cerul și pământul. Căci asta înseamnă să fii blând: să nu te împotrivești Dumnezeuului tău pentru că tot ceea ce faci bine prin el, el îți va plăcea ție, nu tu ție; în el însă, când suferi cele rele pe drept, nu-ți va dispăcea ție, dar tu ție da. Nici nu este puțin că îi vei place lui displicându-ți ție. Îi vei dispăcea lui atunci când îți placi ție.

Să ajungem la altă operă și la răsplata ei: *Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (Mt 5,6)*. Vrei să fii săturat? De unde? Dacă trupul vrea să se sature, după digerarea mâncării vei suferi din nou de foame. Și, a spus Domnul, oricine bea din această apă va înseta din nou. Dacă leacul aplicat pe rană o vindecă, nu mai există suferință; însă ceea ce potolește foamea, adică hrana, ține doar pentru scurtă vreme, iar apoi îți este din nou foame. Zi de zi căutăm remediu pentru foame, dar această rană nu este nicidecum vindecată. Așadar, să ne fie foame și sete de dreptate ca să fim săturați cu acea dreptate de care acum suntem însetați și flămânzi. Sufletul nostru, așadar, acum să flămânzească și să înseteze, căci are mâncarea și băutura sa. Eu sunt, spune Domnul, pâinea care a coborât din cer. Tu ai acum pâinea celui flămând; să dorești și băutura celui însetat, căci la tine este izvorul vieții.

Ia aminte la ceea ce urmează: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (Mt 5,7)*. Acesta este scopul iubirii noastre; este un scop prin care noi ne desăvârșim, nu prin care ne consumăm. Are un sfârșit și hrana, are un sfârșit și haina; hrana se sfârșește când este mâncată, haina este sfârșită când este țesută. Și una și alta au un sfârșit; dar pentru mâncare sfârșitul este atunci când este consumată, pentru haină sfârșitul este atunci când este desăvârșită. Orice facem, orice am face bine chiar, oricât ne-am strădui pentru ceva, oricât ne-am agita, chiar și pentru lucruri laudabile, oricât ne-am dori, chiar lucruri nevinovate, când vom ajunge la vederea feței lui Dumnezeu, nu vom mai vrea nimic altceva. Oare ce ar trebui să mai caute cel care

este alături de Dumnezeu? Sau cine îl va mulțumi pe acela pe care nici Dumnezeu nu-l mulțumește? Vrem să-l vedem pe Dumnezeu, căutăm să-l vedem pe Dumnezeu, ardem de dorința de a-l vedea pe Dumnezeu. Cine nu-și dorește asta?

Dar ia aminte la ceea ce s-a spus: *Fericiți cei cu inima curată, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu.* Pregătește-te în felul acesta ca să-l poți vedea. Căci vorbind în felul trupului, cum ai dori să vezi răsăritul soarelui având ochii slăbiți? Dacă ochii sunt sănătoși, acea lumină va fi o bucurie; dacă ochii sunt slăbiți, acea lumină va fi suferință. Căci nu este permis, cu o inimă impură, să vezi ceea ce se poate vedea doar cu o inimă curată. Vei fi respins, vei fi îndepărtat și nu vei vedea.

RESPONSORIUL

Cf. Mt 11,29-30.28

R. Luați jugul meu asupra voastră, spune Domnul, și învățați de la mine, căci sunt blând și smerit cu inima; * căci jugul meu este lesne de purtat iar povara mea este ușoară.

Ÿ. Veniți la mine, toți cei osteniți și împovărați, și eu vă voi da odihnă. * Căci jugul meu.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Iată fecioara înțeleaptă: a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare ca soarele în tăria cerului.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai condus-o pe fericita Iosefina de la sclavia dureroasă la demnitatea de fiică a ta și mireasă a lui Cristos, fă-ne, te rugăm, prin exemplul ei, să-l urmăm pe Domnul Isus răstignit cu o iubire constantă și să perseverăm în caritate și fapte de milostivire. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie.

10 februarie

SFÂNTA SCOLASTICA, FECIOARĂ

Pentru comemorare

Scolastica, sora sfântului Benedicte, s-a născut la Nursia, în Umbria, în jurul anului 480. Împreună cu fratele ei, s-a consacrat lui Dumnezeu și l-a urmat la Monte Cassino, unde a murit în jurul anului 547.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din cartea *Dialoguri*, de sfântul Grigore cel Mare, papă
(Cartea 2, 33: PL 66, 194-196)

A putut mai mult cea care a iubit mai mult

Scolastica, sora sfântului Benedict, consacrată lui Dumnezeu încă din copilărie, obișnuia să meargă la fratele ei o dată pe an. Omul lui Dumnezeu îi ieșea în întâmpinare într-o locuință a mănăstirii, nu departe de poarta conventului.

Într-o zi, ea a venit ca de obicei, și venerabilul ei frate i-a ieșit în întâmpinare cu ucenicii săi. Au petrecut toată ziua laudându-l pe Dumnezeu și întreținându-se în discuții sfinte. La lăsarea serii, au luat masa împreună.

Dar întrucât aceste discuții sfinte s-au prelungit și se făcuse târziu, evlavioasa soră l-a rugat, spunând: „Te rog, nu mă lăsa în noaptea aceasta; să vorbim până dimineață despre bucuriile vieții cerești!” La care el a răspuns: „Ce spui, surioară? Nu pot nicidecum să înnoptez în afara mănăstirii!”

Evlavioasa femeie, auzind cuvintele de refuz ale fratelui, și-a pus mâinile pe masă, cu degetele împreunate, și și-a așezat capul pe mâini pentru a se ruga Domnului atotputernic. Când și-a ridicat capul de pe masă, s-a stârnit o furtună atât de puternică, cu tunete și fulgere, și ploaia a început să cadă cu atâta forță, încât nici venerabilul Benedict și nici călugării care-l însoțeau nu au putut să iasă din casa în care se aflau.

Atunci, omul lui Dumnezeu, foarte mâhnit, a început să se tânguiască și să spună: „Să te ierte Dumnezeu cel atotputernic, surioară. Ce ai făcut?” Ea i-a răspuns: „Iată, te-am rugat pe tine, și tu n-ai voit să mă ascuți; l-am rugat pe Dumnezeu meu, și el m-a ascultat. Acum, du-te, dacă poți; lasă-mă și întoarce-te la mănăstire!”

El, care nu a voit să rămână de bunăvoie acolo, a fost constrâns să rămână. Și așa au petrecut toată noaptea veghind și s-au hrănit cu discuții sfinte, povestindu-și unul altuia experiențele vieții spirituale.

Nu este de mirare că femeia a avut mai multă putere decât el, căci, după cuvintele lui Ioan, *Dumnezeu este iubire*; de aceea, după o judecată dreaptă, a putut mai mult cea care a iubit mai mult.

Dar iată că, după trei zile, omul lui Dumnezeu, stând în chilie sa și privind cerul, a văzut sufletul surorii sale, ieșit din trup, care intra în sanctuarul cerului sub formă de porumbel. Atunci, plin de bucurie că ea s-a învrednicit de o slavă așa de mare, i-a mulțumit lui Dumnezeu în imnuri și cântări și i-a trimis pe frați ca să-i aducă trupul la mănăstire și l-a așezat în mormântul pe care îl pregătise pentru el.

Astfel s-a făcut că nici măcar mormântul nu a despărțit trupurile aceloră al căror suflet a fost mereu una în Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Ps 132 (133),1

R. Fecioara evlavioasă l-a rugat pe Dumnezeu pentru ca fratele ei să nu plece de la ea. * A obținut mai mult de la Dumnezeu inimii ei, pentru că a iubit mai mult.

1370

11 februarie

☩. Iată cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună. * A obținut mai mult de la Dumnezeu inimi ei, pentru că a iubit mai mult.

Laudele

Ant. la Benedictus: Iată, fecioara înțeleaptă a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare ca soarele în tăria cerului.

Rugăciunea de încheiere

Celebrând amintirea sfintei Scolastica, te rugăm, Doamne, să ne dai harul ca, după exemplul ei, să-ți slujim în iubire neprihănită și să ajungem a ne bucura de roadele prieteniei tale. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie.

11 februarie

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA DE LA LOURDES

Pentru comemorare

În anul 1858, Neprihănită Fecioară Maria i s-a arătat Bernadetei Soubirous în grotă de la Massabielle, aproape de Lourdes, în Franța. Prin această tânără umilă, Maria îi cheamă pe păcătoși la convertire și trezește în Biserică un zel deosebit pentru rugăciune și caritate, în special pentru slujirea celor bolnavi și săraci.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea* sfintei Maria Bernadeta Soubirous, fecioară

(Scris. către P. Gondrand, anul 1861: cf. A. Ravier, *Les écrits de sainte Bernadette*, Paris 1961, 53-59)

Doamna mi-a vorbit

Într-o zi, ducându-mă pe malul râului Gave pentru a aduna lemne împreună cu două fete, am auzit un zgomot. M-am întors spre pajiște, dar am văzut că arborii nu se mișcau deloc. De aceea, am ridicat capul și am privit spre grotă. Am văzut o Doamnă îmbrăcată cu haine albe: avea o haină albă și era încinsă cu o eșarfă albastră. Pe fiecare picior avea un trandafir de aur, de aceeași culoare cu rozariul ei.

Văzând aceasta, mi-am frecat ochii, crezând că mă înșel. Mi-am băgat mâna în buzunarul hainei, unde aveam rozariul. Am voit să-mi fac și semnul crucii pe frunte, dar nu am reușit să-mi ridic mâna, care îmi căzuse. După ce Doamna aceea și-a făcut semnul crucii, am încercat și eu, cu mână tremurândă, și în cele din urmă am reușit să fac semnul crucii. Am început, totodată, să recit Rozariul; Doamna își mișca și ea rozariul, bobiță după bobiță, dar fără să-și miște buzele. Când am terminat Rozariul, viziunea a dispărut dintr-o dată.

Le-am întrebat pe cele două fete dacă au văzut ceva, dar ele au spus că nu, ba chiar m-au întrebat dacă am ceva să le destăinui. Atunci le-am spus că am văzut o Doamnă îmbrăcată cu haine albe, dar că nu știam cine era. Însă le-am avertizat să nu spună nici un cuvânt despre aceasta. Atunci și ele m-au îndemnat să nu mă mai întorc acolo, dar eu am refuzat. Prin urmare, m-am întors acolo duminică, deoarece mă simțeam chemată din interior.

Doamna aceea nu mi-a vorbit decât a treia oară, întrebându-mă dacă vreau să vin aici timp de cincisprezece zile. Eu i-am răspuns că vreau. Ea a adăugat că trebuie să-i îndemn pe preoți să construiască aici o capelă, apoi mi-a poruncit să beau din izvor. Dar întrucât nu vedeam nici un izvor, voiam să merg spre râul Gave, însă ea mi-a spus că nu despre râu vorbea și, făcându-mi semn cu degetul, mi-a arătat izvorul. Mergând acolo, nu am găsit decât puțină apă mlăștinoasă. Mi-am întins mâna, dar nu am reușit să iau nimic; de aceea, am început să sap cu mâinile și, în cele din urmă, am putut să iau puțină apă. Am aruncat-o de trei ori, iar a patra oară am putut să beau. Atunci, viziunea a dispărut, iar eu m-am întors acasă.

Am mers acolo timp de cincisprezece zile și Doamna mi-a apărut în fiecare zi, în afară de o zi de luni și una de vineri, spunându-mi din nou că trebuie să-i îndemn pe preoți să construiască acolo o capelă, să merg să mă spăl la izvor și să mă rog pentru convertirea păcătoșilor. Am întrebat-o de mai multe ori cine este, dar ea surâdea cu gingășie. La sfârșit, ținând brațele ridicate și înălțându-și ochii spre cer, mi-a spus că ea este Neprihănită Zămislire.

În timpul acela de cincisprezece zile, ea mi-a dezvăluit și trei secrete, pe care mi-a interzis în mod absolut să le destăinui cuiva; lucru pe care l-am păstrat cu fidelitate până astăzi.

RESPONSORIUL

Lc 1,46b.49.48b

R. Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, * căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic, și numele lui e sfânt.

V. Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită. * Căci mi-a făcut.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Auroră luminoasă a mântuirii, din tine, Fecioară Marie, a ieșit Soarele dreptății, care răsare din înălțime.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule preaîndurător, vino în ajutor slăbiciunii noastre, pentru ca noi, care celebrăm amintirea Neprihănitei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, să fim vindecați, prin mijlocirea ei, de fărădelegile noastre. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău.

14 februarie

SFINȚII CIRIL, CĂLUGĂR,
ȘI METODIU, EPISCOPI,
PATRONI AI EUROPEI

Sărbătoare

Născut la Salonic, Kiril a făcut studii teinice la Constantinopol. Împreună cu fratele său, Metodiul, s-a dus în Moravia pentru a propovădui credința. Împreună au editat textele liturgice în limba slavonă, scrise în alfabetul care mai târziu a fost numit „chirilic”. Fiind chemați la Roma, Kiril a murit acolo la 14 februarie 869, iar Metodiul a fost sfințit episcop, apoi s-a dus în Panonia, pe care a evanghelizat-o cu neobosită râvnă. A avut mult de suferit din partea dușmanilor, dar a fost sprijinit de pontifii romani. A murit la 6 aprilie 885, la Velehrad, în Cehia de astăzi.

De la Comunalul păstorilor, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața lui Constantin*, în limba slavă

(Cap. 18: Denkschriften der kaiserl. Akademie der Wissenschaften 19, Wien 1870, 246)

*Fă să crească Biserica ta în număr
și adună-i pe toți în unitate*

Constantin Ciril, împovărat de multele eforturi, a căzut bolnav; prelungindu-se boala sa timp de mai multe zile, într-o zi, a avut o viziune a lui Dumnezeu și a început să cânte astfel: „Când mi-au spus: «Vom merge în casa Domnului», duhul meu s-a veselit și inima mea a tresălit de bucurie” (cf. *Ps* 121,1).

După ce a fost îmbrăcat cu veșmintele sacre, a rămas astfel toată ziua și, plin de bucurie, spunea: „Din acest moment nu mai sunt slujitor nici al împăratului, nici al vreunui om de pe pământ, ci numai al lui Dumnezeu cel atotputernic. Nu existam, dar acum exist și voi exista în veci. Amin”. În ziua următoare, a îmbrăcat sfânta haină monastică și, adăugând lumină după lumină, și-a luat numele de Ciril. A rămas îmbrăcat cu această haină timp de cincizeci de zile.

Apropiindu-se ceasul când trebuia să intre în odihna sa și să plece spre lăcașurile veșnice, ridicându-și mâinile spre Dumnezeu, se ruga, spunând printre lacrimi: „Doamne, Dumnezeul meu, care ai creat toate ierarhiile îngerești și duhurile nevăzute, care ai întins cerurile și ai întemeiat pământul, care ai adus tot ce există de la neexistență la existență, care îi ascuți întotdeauna pe cei care fac voința ta, te cinstesc și țin poruncile tale, ascultă rugăciunea mea și păstrează în credință turma ta, în fruntea căreia m-ai pus pe mine, slujitorul tău nevrednic și neputincios.

Eliberează-i de răutatea păcătoasă și păgână a acelora care iau numele tău în zadar; fă să crească în număr Biserica ta și adună-i pe toți în unitate. Fă din ei un popor ales, unit în adevărata credință și în mărturisirea dreaptă; inspiră în inimile lor cuvântul învățaturii tale. Căci este darul tău că ne-ai ales să predicăm evanghelia lui Cristos, să-i îndemnăm pe frați la fapte bune și să împlinească ceea ce îți este plăcut. Cei pe care mi i-ai dat, ți-i dau înapoi, pentru că sunt ai tăi; condu-i cu dreapta ta puternică și ocrotește-i la umbra aripilor tale,

pentru ca toți să laude și să preamărească numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Amin”.

După ce i-a sărutat pe toți cu sărutarea sfântă, a spus: „Bindecuvântat să fie Dumnezeu, care nu ne-a lăsat pradă dinților dușmanilor noștri nevăzuți, ci a rupt lațul lor și ne-a eliberat de moarte”. Și așa a adormit în Domnul, la vârsta de patruzeci și doi de ani.

Papa a poruncit ca toți grecii care erau la Roma și romanii să se adune purtând lumânări și să cânte la înmormântarea sa, pe care să o celebreze ca și cum ar fi fost pentru papa însuși. Și așa s-a făcut.

RESPONSORIUL Cf. *Ps 88 (89),20-22a; Ier 3,15*

R. Ai vorbit sfinților tăi și ai zis: am ridicat un ales din popor, l-am aflat pe David slujitorul meu; * l-am uns cu untdelemnul meu cel sfânt; căci brațul meu puternic va fi cu el.

Ÿ. Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune. * L-am uns.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: În sfințenie și dreptate i-au slujit Domnului în toate zilele lor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit popoarelor slave lumina evangheliei prin sfinții frați Ciril și Metodieu, te rugăm, deschide inimile noastre spre înțelegerea cuvintelor învățaturii tale și fă din noi toți poporul tău sfânt, unit în trăirea și mărturisirea adevăratei credințe. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Aceștia sunt oamenii sfinți, prietenii lui Dumnezeu, slăviți pentru că au vestit adevărul dumnezeiesc.

17 februarie

SFINȚII ÎNTEMEIETORI AI SOCIETĂȚII
„SLUJITORII SFINTEI FECIOARE MARIA”

Pentru comemorare

Șapte bărbați, născuți la Florența, au dus mai întâi viață de sihăștri pe muntele Senario, cinstind-o în mod deosebit pe sfânta Fecioară Maria. Predicând apoi în toată Toscana, au întemeiat Ordinul Slujitorilor Sfintei Fecioare Maria, care a fost aprobat de Scaunul Apostolic în anul 1304. Comemorarea lor se celebrează în ziua în care se spune că a murit, în anul 1310, sfântul Alexis Falconieri, unul dintre cei șapte.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Legenda* despre originea
Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”

(*Monumenta Ord. Serv. B. Mariae Virginis*,
1, 3.5.6.9.11: pag. 71 ș.u.)

Să-i laudăm pe bărbații iluștri

Erau șapte bărbați, vrednici de mult respect și cinste, pe care Doamna noastră i-a adunat ca pe o pleiadă de șapte stele, prin unirea lor sufletească și trupească, și cu aceștia a început Societatea slujitorilor ei.

Când am intrat eu în societatea noastră, nu am mai găsit pe nici unul dintre ei în viață, în afară de unul, care se numea fratele Alexis. Stăpânei noastre i-a plăcut ca acest frate Alexis să fie ferit de moartea trupească până în zilele noastre, pentru ca, din relatarea lui, să cunoaștem originea societății noastre. Viața fratelui Alexis, după cum am putut experimenta și vedea cu ochii mei, era atât de impresionantă, încât nu numai că îi

încuraja cu exemplul său pe cei din jurul lui, ci dădea și mărturie, prin starea sa de perfecțiune și a tovarășilor săi, despre religiozitatea profundă a primului lor grup.

Această viață, chiar înainte de a fi ei împreună, avea patru aspecte.

Primul aspect se referea la Biserică. De fapt, unii dintre ei, hotărând să-și păstreze fecioria sau castitatea, nu se legaseră încă prin căsătorie; alții erau deja căsătoriti; iar alții erau liberi de legătura conjugală prin moartea soțiilor lor.

Al doilea aspect se referea la bunăstarea orașului. Într-adevăr, ei exercitau profesia de comercianți, cumpărând și vânzând bunuri pământești. Dar când au descoperit mărgăritarul prețios, adică societatea noastră, nu numai că au dăruit săracilor tot ce aveau, ci s-au consacrat cu bucurie pe ei înșiși lui Dumnezeu și Doamnei noastre, pentru a le sluji cu cea mai mare credință.

Al treilea aspect se referea la venerarea și cinstirea Doamnei noastre. De fapt, la Florența exista o societate, fondată deja de mult timp, care avea ca scop cinstirea Fecioarei Maria, și care, datorită vechimii sale, precum și a sfințeniei și a numărului mare de bărbați și femei care aderau la ea, căpătase o faimă mai mare decât celelalte, încât era numită *Marea Societate a Doamnei Noastre*. Din această societate, și într-un mod excelent, făceau parte cei șapte bărbați ai noștri, înainte de a fi împreună, ca cinstitori deosebiți ai Doamnei noastre.

Al patrulea aspect se referea la perfecțiunea lor sufletească. Ei îl iubeau pe Dumnezeu mai presus de toate; către el îndreptau orice acțiune a lor, după ordinea cerută, și-l cinsteau prin toate gândurile, cuvintele și faptele lor.

După ce, printr-o decizie fermă, s-au hotărât să ducă o viață comună, inspirați de Dumnezeu și îndemnați la aceasta de Doamna noastră, și-au părăsit locuințele și familiile; acestora le-au lăsat cele necesare, iar restul au împărțit săracilor. În sfârșit, au căutat niște bărbați înțelepți, cu o viață și un exemplu bun, pentru a le vorbi despre proiectul lor.

Astfel, urcându-se pe muntele Senario, și-au construit pe vârful lui o casuță potrivită pentru ei și s-au mutat în ea pentru a locui împreună. Acolo, au început să se gândească dacă misiunea lor este numai cea de a dobândi sfințenia, sau și cea de a mări societatea pe care Doamna noastră o începuse cu ei, prin adăugarea de noi membri. De aceea, hotărându-se să primească alți frați, au primit câțiva și, astfel, au întemeiat societatea noastră. Aceasta, însă, mai înainte de toate, a fost edificată de Doamna noastră, a fost fondată pe umilința fraților noștri, a fost construită pe dragostea lor și a fost păstrată prin sărăcia lor.

RESPONSORIUL

Fap 4,32; 2,46b-47a

R. Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet. * Nici unul dintre ei nu spunea că ceea ce are este al său, ci toate le aveau în comun.

Ψ. Luau hrana cu bucurie și cu inimă curată, lăudându-l pe Dumnezeu și având trecere în fața întregului popor. * Nici unul.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Iată cât de bine și cât de plăcut este ca frații să locuiască împreună!

Rugăciunea de încheiere

Revarsă cu bunătate în noi, Doamne, evlavia ce i-a însuflețit pe cei șapte sfinți întemeietori, care, uniți ca frații în slujirea plină de râvnă a Născătoarei de Dumnezeu, au călăuzit poporul credincios spre tine. Prin Domnul.

Veseperele

Ant. la *Magnificat*: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare.

21 februarie

SFÂNTUL PETRU DAMIAN,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Pentru comemorare

S-a născut la Ravenna, în anul 1007; după terminarea studiilor, a primit misiunea de a preda ca profesor, dar a renunțat curând și s-a retras în sihăstria de la Fonte Avellana. Ales superior, a promovat cu râvnă viața călugărească nu numai acolo, ci și în alte regiuni ale Italiiei. În vremuri de restriște, i-a ajutat pe pontifii romani, sprijinind prin scrieri și activitate diplomatică acțiunea de reformare a Bisericii. Papa Ștefan al IX-lea l-a numit cardinal și episcop de Ostia. A murit în anul 1072 și îndată a fost venerat ca sfânt.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Petru Damian, episcop

(Cartea 8, 6: PL 144, 473-476)

Așteaptă cu veselie bucuria care vine după tristețe

Preaiubitule, m-ai rugat să-ți trimit în scris cuvinte de mângâiere și îndemnuri din inimă, menite să-ți îndulcească sufletul amărât din cauza suferințelor pe care le înduri.

Dar dacă inteligența prudenței tale nu s-a ofilit, ai deja mângâierea la îndemână, de vreme ce înseseși cuvintele arată fără îndoială că tu, pentru a dobândi moștenirea cerească, ești instruit de Dumnezeu ca un fiu. Căci ce este mai clar decât ceea ce s-a spus: *Fiule, când te apropii să-i slujești lui Dumnezeu, fii tare în dreptate și în teamă și pregătește-ți sufletul pentru ispiță?* (cf. *Sir* 2,1-2).

De fapt, unde este teamă, acolo este și dreptate, iar ispita oricărei încercări nu este ca o torturare a sclavilor, ci, mai curând, ca o educație părintească.

De aceea, și fericitul Iob, după ce a spus, aflându-se în mijlocul suferințelor: *Cel care a început, tot el să mă strivească, să-mi smulgă mâna și să mă răpună* (cf. Iob 6,9), adaugă îndată: *Dar voi avea această mângâiere: să mă lovească cu durere, fără să mă cruțe* (cf. Iob 6,10).

Într-adevăr, pentru aleșii lui Dumnezeu, este o mare mângâiere să fie loviți de el, deoarece, prin suferințele trecătoare pe care le îndură, se întăresc în speranța că înaintează spre gloria fericirii cerești.

De aceea aurarul bate aurul cu ciocanul, ca să-l curețe de impurități; de aceea pila pilește cu insistență, ca să apară mai clar luciul natural al metalului. *Cuptorul pune la încercare vasele olarului, iar nenorocirea îi încearcă pe oamenii dreți* (cf. Sir 27,5 Vg). De aceea, și sfântul Iacob spune: *Să considerați ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin diferite încercări* (Iac 1,2).

Pe bună dreptate trebuie să se bucure cei cărora le este dată o suferință temporală aici, pe pământ, pentru răul pe care l-au făcut, dar în cer le este pregătită o răsplată veșnică, pentru binele pe care l-au făcut.

Pentru aceasta, fratele meu preaiubit și preadulce, când ești copleșit de lovituri, când ești pedepsit cu loviturile pe care ți le dă educația cerească, să nu disperi în inima ta, să nu lași să-ți scape plângerea murmurării, să nu te cuprindă amărăciunea mâhnirii, să nu devii nerăbdător din cauza lipsei de curaj, ci să ai mereu fața senină, bucuria în inimă și mulțumirea pe buze.

Trebuie să lăudăm planul divin care, pentru un timp, îi lovește pe ai săi, dar ca să-i scape de suferințele veșnice; îi strivește, dar ca să-i ridice; îi taie, dar ca să-i vindece; îi răpune la pământ, dar ca să-i înalțe.

Așadar, preaiubitule, prin aceste și alte mărturii ale Sfintei Scripturi, întărește-ți sufletul cu răbdare și așteaptă cu veselie bucuria care vine după tristețe.

Speranța să te înalțe la această bucurie, iubirea să-ți înflăcăreze entuziasmul, pentru ca mintea, plină de aceste bunuri, să uite ceea ce suferă în exterior, ca să se deschidă și să tindă spre ceea ce contemplă în interior.

RESPONSORIUL**Cf. *Sir* 31,8.11a.10cd**

R. Fericit este omul care a fost găsit fără prihană și nu a umblat după aur, nici nu și-a pus speranța în bani și în comori. * El a considerat sigure bunurile sale în Domnul.

V. Ar fi putut să nu respecte legea, dar a respectat-o; ar fi putut să facă rele, și nu a făcut. * El a considerat.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Dă-ne, te rugăm harul, Dumnezeuule atotputernic, să urmărim îndemnul și exemplul sfântului episcop Petru Damian, pentru ca, iubindu-l pe Cristos mai presus de toate și slujind Biserica ta cu neobosită râvnă, să ajungem la bucuria luminii veșnice. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Învățător al credinței, lumină a Bisericii, sfinte Petru, iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu.

22 februarie

CATEDRA SFÂNTULUI APOSTOL PETRU

Sărbătoare

Această sărbătoare a fost celebrată încă din secolul al IV-lea, la Roma, pentru a sublinia unitatea Bisericii zidite pe apostolul Petru.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor, Domnul nostru!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Petru, tu chemat de Domnul
 ca să mergi pe-ale lui urme,
 Ești păstorul tuturor pus în fruntea mării turme.
 Pleacă-ți către noi urechea, ca strigarea îndelungă,
 Sus, în sfintele lăcașuri, pân-la tine să ajungă.
 Tu ești pus să judeci toate; de-a ierta și de-a reține,
 De-a închide și-a deschide, ai primit puteri depline.
 Ne simțim cuprinși de vină, apăsați de fapte rele;
 Fă-ne liberi, ne dezleagă de-ale noastre lanțuri grele.
 Mii de glasuri fericite, sus în cer, Treime Sfântă,
 Zi și noapte, fără preget, te aclamă și îți cântă;
 Iar cu ele se unește pe pământ întreaga fire,
 Înălțându-ți cânt de slavă și prinos de preamărire.
 Amin.

Sau:

Iam, bone pastor, Petre, clemens accipe
 Vota precantum, et peccati vincula
 Resolve, tibi potestate tradita,
 Qua cunctis caelum verbo claudis, aperis.
 Sit Trinitati sempiterna gloria,
 Honor, potestas atque iubilatio,
 In unitate, cui manet imperium
 Ex tunc et modo per aeterna saecula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Petru a zis: Pe acest Isus, pe care voi l-ați ucis, Dumnezeu l-a înviat din morți și l-a înălțat în glorie.

Psalmi de la Comunal apostolilor, 1644.

Ant. 2 Domnul l-a trimis pe îngerul său și m-a eliberat din mâna lui Irod.

Ant. 3 Iată, un nor luminos i-a umbrit și s-a auzit vocea Tatălui: Acesta este Fiul meu iubit.

℣. Doamne, la cine să mergem?

℟. Tu ai cuvintele vieții veșnice.

LECTURA ÎNTÂI

Din Faptele Apostolilor

11,1-18

Petru relatează convertirea păgânilor

În zilele acelea, ¹apostolii și frații care erau în Iudeea au auzit că și păgânii au primit cuvântul lui Dumnezeu.

²Când Petru a urcat la Ierusalim, cei circumciși îl mustrau, ³zicând: „Ai intrat la oameni care nu au primit circumcizia și ai mâncat împreună cu ei”.

⁴Atunci Petru a început să le explice pe rând: ⁵„Mă aflam în cetatea Iope și eram în rugăciune. Am avut în extaz o viziune: cobora ceva ca o pânză mare, lăsată din cer de cele patru colțuri, și a ajuns la mine. ⁶M-am uitat cu atenție și am văzut în ea patrupedele pământului, fiarele sălbatice, reptilele și păsările cerului. ⁷Am auzit atunci un glas care spunea: «Ridică-te, Petre, taie și mănâncă!» ⁸Dar eu am zis: «Nicidecum, Doamne, pentru că niciodată nu a intrat în gura mea ceva impur sau necurat». ⁹Însă glasul din ceruri mi-a spus a doua oară: «Ceea ce Dumnezeu a curățat, tu să nu numești impur». ¹⁰Aceasta s-a petrecut de trei ori și din nou totul a fost ridicat la cer. ¹¹Și iată, dintr-o dată, trei oameni trimiși din Cezareea la mine s-au oprit în fața casei în care mă aflam. ¹²Atunci, Duhul mi-a zis: «Mergi cu ei, fără nici o ezitare». Au venit cu mine și acești șase frați și am intrat în casa omului. ¹³El ne-a povestit cum a văzut un înger în casa lui, stând în picioare și

spunându-i: «Trimite la Iope și cheamă-l pe Simon, care se numește Petru, ¹⁴ care îți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta». ¹⁵ Când am început să vorbesc, Duhul Sfânt s-a coborât peste ei ca și peste noi la început. ¹⁶ Atunci mi-am adus aminte de cuvântul Domnului, care a spus: «Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt». ¹⁷ Așadar, dacă Dumnezeu le-a dat și lor același dar ca și nouă, pentru că au crezut în Domnul Isus Cristos, cine eram eu ca să-l pot împiedica pe Dumnezeu?»

¹⁸ Când au auzit aceste cuvinte, s-au liniștit și l-au preamărit pe Dumnezeu, zicând: „Deci, Dumnezeu le-a dat și păgânilor convertirea spre viață”.

RESPONSORIUL

Lc 22,32; Mt 16,17b

R. Eu m-am rugat pentru tine, Petre, ca să nu piară credința ta; * iar tu, când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi.

Ÿ. Nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu, care este în ceruri. * Iar tu.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Leon cel Mare, papă

(Pred. 4, cu ocazia aniversării alegerii sale, 2-3:
PL 54, 149-151)

Biserica lui Cristos se ridică pe tăria credinței lui Petru

Dintre toți oamenii, numai Petru a fost ales pentru a sta în fruntea chemării tuturor popoarelor și pentru a fi capul tuturor apostolilor și părinților Bisericii. Astfel, deși în poporul lui Dumnezeu sunt mulți preoți și mulți păstori, totuși, Petru în persoană îi conduce pe toți cei pe care Cristos, capul, îi conduce. Preaiubiților, Dumnezeu a binevoit să-i dăruiască acestui om o mare și minunată participare la puterea sa. Și dacă a voit ca și ceilalți conducători să aibă ceva în comun cu el, tot ceea ce nu a refuzat altora a dat întotdeauna prin el.

Domnul îi întreabă pe toți apostolii ce cred oamenii despre el și toți dau același răspuns, din moment ce expun îndoielile venite din partea ignoranței umane.

Dar atunci când Domnul vrea să cunoască părerea personală a ucenicilor, primul care își mărturisește credința în Domnul este cel care este primul în demnitatea apostolică. După ce a spus: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu*, Isus îi răspunde: *Fericit ești, Simon, fiul lui Iona, căci nu carnea și sângele ți-au revelat aceasta, ci Tatăl meu, care este în ceruri* (Mt 16,16-17). Aceasta înseamnă: tu ești fericit, pentru că Tatăl meu te-a învățat; nu te-ai lăsat amăgit de opiniile omenești, ci ai fost instruit de o inspirație cerească. Și nu carnea sau sângele, ci acela al cărui Fiu unic sunt ți-a arătat cine sunt eu.

Și eu, continuă el, *îți zic*: adică, așa cum Tatăl meu ți-a dezvăluit dumnezeirea mea, tot așa, și eu ți fac cunoscută superioritatea ta. *Tu ești Petru*: aceasta înseamnă că, dacă eu sunt piatra neclintită, *piatra unghiulară, care a făcut din două una* (cf. Ef 2,14.20), temelia pe care nimic nu o poate înlocui, și tu ești piatră, pentru că ești întărit de puterea mea, și toate câte îmi aparțin prin puterea mea tu le ai în comun cu mine prin faptul că ești făcut părtaș la ele.

Și pe această piatră voi zidi Biserica mea și porțile iadului nu o vor birui (Mt 16,18). Adică, pe această temelie solidă voi construi un templu veșnic, și înălțimea Bisericii mele, care trebuie să o facă să pătrundă în cer, se va ridica pe tăria acestei credințe.

Porțile iadului nu vor opri această mărturisire de credință, legăturile morții nu o vor înlănțui, căci acest cuvânt este cuvântul vieții. Și așa cum îi duce în cer pe cei care o mărturisesc, tot așa îi va arunca în iad pe cei care o refuză.

De aceea, i se spune lui Petru: *Ție ți voi da cheile împărăției cerurilor: ceea ce vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri, iar ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri* (Mt 16,19).

Fără îndoială, dreptul de a exercita această putere a fost transmis și celorlalți apostoli, și instituția născută din acest decret s-a extins la toți principii Bisericii. Dar nu fără motiv a fost dat numai unuia ceea ce trebuia să fie comunicat tuturor. Într-adevăr, această putere a fost încredințată personal lui Petru, deoarece Petru este propus ca model pentru toți cei care conduc Biserica.

RESPONSORIUL

Cf. Mt 16,19

R. Simon Petru, înainte de a te fi chemat de la barcă, te-am cunoscut și te-am constituit conducător peste poporul meu; * ție ți-am încredințat cheile împărăției cerurilor.

Ÿ. Orice vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri.

* Ție ți-am.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina, de vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stânca mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

Laudele

IMNUL

Petru este cel ce lanțul de păcate îl desface,
Cu puterea dezlegării aducând în inimi pace.
El e pus de Domnul însuși să conducă, să învețe,
Blând să-ndrepte către staul iarăși oile răzlețe.

Pe oița ce-l urmează nici un lup nu o răpune;
El conduce turma toată la izvoare, la pășune.
Este scris în Evanghelii: lui a vrut Isus să-i deie,
Ca să-nchidă, să deschidă, a împărăției cheie.

Când el leagă și dezleagă cu puterea sa întregă,
În același timp, în ceruri, Domnul leagă și dezleagă.
La sfârșitul lumii iarăși, cu puterea care-i dată,
Cu Cristos va sta alături la obșteasca judecată.

Mii de glasuri fericite, sus, în cer, Treime Sfântă,
 Zi și noapte, fără preget, te aclamă și îți cântă;
 Iar cu ele se unește pe pământ întreaga fire,
 Înălțându-ți cânt de slavă și prinos de preamărire.

Amin.

Sau:

Petrus beátus catenárurum láqueos
 Christo iubénte rupit mirábiliter;
 Custos ovílis et doctor Ecclésiæ,
 Pastórque gregis, conservátor óvium
 Arcet lupórum truculéntam rábiem.

Quodcúmque vinclis super terram strínxerit,
 Erit in astris religátum fórtiter,
 Et quod resólvit in terris arbítrio,
 Erit solútum super cæli rádium;
 In fine mundi iudex erit sæculi.

Glória Patri per imménsa sæcula,
 Sit tibi, Nate, decus et impérium,
 Honor, potéstas Sanctóque Spirítui;
 Sit Trinitáti salus indivídua
 Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Domnul i-a spus lui Simon: „Nu te teme! De acum vei fi pescar de oameni”.

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Petru a dat mărturie și a zis: „Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu”. Îsus i-a răspuns: „Fericit ești tu, Simon Petru!”

Ant. 3 Domnul i-a spus lui Petru: „Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor”.

LECTURA SCURTĂ

Fap 15,7b-9

Fraților, voi știți că din primele zile Dumnezeu m-a ales între voi, pentru ca, prin gura mea, păgânii să asculte cuvântul evangheliei și să creadă. Iar Dumnezeu, care

cunoaște inimile, a dat mărturie în favoarea lor, dându-le pe Duhul Sfânt ca și nouă. Și nu a făcut nici o deosebire între noi, căci le-a curățat inimile prin credință.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
Îi vei pune.

V. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Domnul i-a zis lui Simon Petru: „Eu m-am rugat pentru tine ca să nu piară credința ta. Iar tu, când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi”.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele!

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina, de vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stâncă mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la ziua curentă.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Is 22,22

Voi pune pe umărul lui cheia casei lui David: când va deschide el, nimeni nu va putea închide; când va închide el, nimeni nu va putea deschide.

☩. În tot pământul a ieșit vestirea lor.

℞. Și la marginile lumii, cuvintele lor.

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-2a

Pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu, care v-a fost încredințată.

☩. Eu păzeam mărturiile lui Dumnezeu.

℞. Și poruncile lui.

Ora a noua

Când se folosesc psalmii complementari, în locul psalmului 125 (126) se poate spune psalmul 128 (129), 1299.

LECTURA SCURTĂ

2Pt 1,16

Noi nu v-am făcut cunoscută puterea Domnului nostru Isus Cristos și venirea lui pe baza unor basme bine ticluite, ci pentru că am fost martori oculari ai măreției lui.

☩. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul.

℞. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri.

Rugăciunea de încheiere ca la Laude.

Vesperele

IMNUL

Tu, dintre apostoli, ești cel mai de seamă.
Când Domnul te vede pe țarm și te cheamă,
Lași barcă, lași vâsle, lași rupte năvoade;
De grijile lumii Cristos te sloboade.

Iar cheile puse în mâinile tale
Sunt semnul vădit al puterii totale.
Primindu-ți iubirea, în cele din urmă,
Cristos te așază păstor peste turmă.

Cu forța de sus ești puternică stâncă,
Bisericii ești temelie adâncă;
De-aceea infernul, cu forțele-i toate,
Zadarnic încearcă, s-o-nvingă nu poate.

Credința ta, Petre, nu poate să scadă,
Nu poate să cadă erorilor pradă.
Ești far pentru alții, căci Domnul îți cere
Pe frați să-ntărești cu-a credinței putere.

Spre oile tale privește, preabune,
Condu-le la apă, la grasă pășune.
În unicul staul păstrează-le-n pace,
Să nu lași ca lupii flămânzi să le-atace.

În veci lui Cristos preamărire să-i fie.
Pe toți ne primească-n a sa-mpărăție.
Iar tu, care-n ceruri ai cheia cea mare,
Cu drag să ne-ntâmpini pe toți la intrare. Amin.

Sau:

Divína vox te déligit,
Piscátor, ac pro rétibus
Remísque qua tu glória
Cæli refúlges clávisibus!

Tenax amóris próferens
 Ac dulce testimónium,
 Omnes amor quos láverat
 Oves regéndas áccipis.

Lapsus, supérno róboare
 Tu petra stas Ecclésiã,
 Qua splendet illa sæculis,
 Nullis subácta víribus.

Tu, Petre, Christi oráculo
 Luces magíster ómnium,
 Fratrésque firmas, próvidus
 Tu verba vitæ núntias.

Gregem fac unum, próspéra
 Lætis in ævum frúctibus,
 Salvúmque ab hostis ímpetu
 Ad lucis adduc pábula.

Sit summa Christo glória,
 Qui nos det aulæ cælicæ
 Intráre per te iánuam
 In sempitérna gáudia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Petre, mă iubești? Doamne, tu știi că te iubesc. Paște oile mele!

Psalmii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1644.

Ant. 2 Petru era păzit în închisoare. Iar Biserica înălța neîncetat rugăciuni la Dumnezeu pentru el.

Ant. 3 Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea.

LECTURA SCURTĂ

IPt 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care, în marea sa îndurare, ne-a renăscut la o speranță vie prin învierea lui Isus Cristos din morți, pentru o moștenire nepieritoare, neîntinată, neofilită, păstrată pentru voi în ceruri. Voi sunteți păziți de

puterea lui Dumnezeu prin credință, pentru mântuirea care este gata să fie manifestată în timpul de pe urmă.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului! Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate. * Mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. Ia Magnificat: Tu ești păstorul oilor, mai-marele apostolilor; ție ți-au fost încredințate cheile împărăției cerurilor!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca nici o tulburare din lumea aceasta să nu ne poată zdruncina, de

vreme ce tu ne-ai întemeiat pe stânca mărturisirii de credință a sfântului apostol Petru. Prin Domnul.

23 februarie

SFÂNTUL POLICARP, EPISCOP MARTIR

Pentru comemorare

Policarp a fost ucenicul apostolilor și episcopul Smirnei, prieten al sfântului Ignațiu de Antiohia. A mers la Roma pentru a discuta cu papa Anicet chestiunea datei sărbătorii Paștelui. A fost martirizat acolo în jurul anului 155, fiind ars pe rug în arenă.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea Bisericii din Smirna despre martiriul sfântului Policarp*

(Cap. 13, 2 – 15, 3: Funk 1, 297-299)

Ca o jertfă bogată și plăcută

Când rugul a fost gata, Policarp s-a dezbrăcat de toate hainele sale și, după ce și-a desfăcut cureaua, a voit să se descalțe, lucru pe care mai înainte nu-l făcea, deoarece toți credincioșii se întreceau întotdeauna pentru a fi primii care să-i atingă trupul. Chiar înainte de martiriul său, el a fost tratat cu tot respectul datorită sfințeniei vieții sale.

A fost înconjurat îndată cu toate materialele pregătite pentru arderea sa. Când erau gata să-l pironască în cuie, el a spus: „Lăsați-mă așa, căci cel care îmi dă harul să îndur focul îmi va da și harul să rămân nemișcat pe rug, chiar și fără siguranța cuielor voastre!” Atunci, nu l-au mai pironit în cuie, ci l-au legat.

Astfel legat, cu mâinile strânse la spate, ca un berbec ales dintr-o turmă numeroasă pentru a fi oferit ca jertfă,

ca o victimă pregătită pentru a-i fi plăcută lui Dumnezeu, ridicându-și ochii spre cer, a spus:

„Doamne, Dumnezeule atotputernic, Tatăl Fiului tău preaiubit și binecuvântat, Isus Cristos, prin care te-am cunoscut pe tine, Dumnezeul îngerilor și al tăriilor, al tuturor creaturilor și al tuturor neamurilor celor drepti care trăiesc în fața ta, te binecuvântează, pentru că m-ai socotit vrednic în ziua aceasta și în ceasul acesta să fiu părtaș, împreună cu toți martirii, la potirul lui Cristos, pentru învierea sufletului și a trupului spre viața veșnică, în nesticăciunea dată prin Duhul Sfânt. Fă să fiu primit astăzi împreună cu ei înaintea ta, ca o jertfă bogată și plăcută, după cum tu, Dumnezeule neînșelător și adevărat, ai pregătit-o și mi-ai făcut-o cunoscută mai înainte, și acum ai dus-o la îndeplinire.

De aceea, te laud pentru toate, te binecuvântează și te preamăresc prin marele preot veșnic și ceresc, Isus Cristos, Fiul tău preaiubit, prin care să-ți fie slavă ție, împreună cu el și cu Duhul Sfânt, acum și în veacurile viitoare. Amin”.

După ce a rostit „amin” și și-a terminat rugăciunea, cei care se ocupau de foc au aprins rugul.

S-a ridicat o mare flacără, și noi, cărora ne-a fost dat să-l vedem și care am fost ținuți în viață ca să vestim și altora aceste evenimente, am văzut o minune. Focul a luat forma unei bolte, asemenea unei vele de corabie umflate de vânt, și a învăluit trupul martirului ca un perete. Trupul se afla în centrul ei, dar nu părea ca o carne ce arde, ci ca o pâine coaptă sau ca aurul și argintul ce scânteiază în cuptor. Și noi am simțit un parfum foarte plăcut, ca cel de tămâie sau de altă aromă prețioasă.

RESPONSORIUL

Ap 2,8-9a.10a

R. Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i: așa spune cel care este cel dintâi și cel de pe urmă, cel care a fost mort și este viu: cunosc încercarea și sărăcia ta, dar ești bogat; * fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.

¶ Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit, iată, diavolul este gata să-i arunce pe unii dintre voi în închisoare ca să vă pună la încercare. * Fii credincios.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: De optzeci și șase de ani îl slujesc pe Cristos și nu mi-a făcut nici un rău. Și cum l-aș putea huli pe regele meu, care m-a mântuit?

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule a toată făptura, care l-ai învrednicit pe sfântul episcop Policarp să se numere în rândul martirilor tăi, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul ca, împărtășindu-ne ca și el din potirul lui Cristos, să înviem pentru viața veșnică. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Doamne, Dumnezeule atotputernic, te binecuvântează că m-ai învrednicit, în numărul martirilor, să am parte de potirul lui Cristos.

MARTIE

4 martie

SFÂNTUL CAZIMIR, REGE

Pentru comemorare

Fiu al regelui Poloniei, s-a născut în anul 1458. S-a preocupat de timpuriu de trăirea virtuților creștine, mai ales a curăției și a carității față de săraci. Plin de râvnă pentru credință, a avut o evlavie deosebită față de sfânta Euharistică și față de sfânta Fecioară Maria. A murit de tuberculoză în anul 1484.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Cazimir*,
scrisă de un autor cvasicontemporan

(Cap. 2-3: Acta Sanctorum Martii 1, 347-348)

Și-a găsit comoara în poruncile Celui Preaînalt

Iubirea, aproape incredibilă, desigur nu prefăcută, ci sinceră, de care ardea față de Dumnezeu cel atotputernic, prin lucrarea Duhului dumnezeiesc, era atât de puternică în inima lui Cazimir, atât de abundentă, încât din interiorul său se revărsa asupra aproapelui. Nimic nu-i era mai plăcut, nimic nu dorea mai mult, decât să le dăruiască săracilor lui Cristos, pelerinilor, bolnavilor, prizonierilor, celor persecutați nu numai bunurile sale, ci și pe sine însuși.

Pentru văduve, orfani, asupriți a fost nu numai un ocrotitor, un apărător, ci și un tată, un fiu, un frate.

Desigur, ar trebui să scriem o lungă istorie, dacă am voi să descriem pe larg toate faptele de dragoste și de caritate pe care le-a săvârșit față de Dumnezeu și față de oameni.

Este greu să spunem sau să ne imaginăm măsura în care a practicat dreptatea, a îmbrățișat temperanța, a arătat prudența, a strălucit prin curaj și tărie sufletească, mai ales la acea vârstă când, de obicei, oamenii sunt mai puțin atenți și, din fire, sunt mai înclinați spre rău.

În fiecare zi îl îndemna pe tatăl său să-și conducă cu dreptate regatul și popoarele care îi erau supuse. Și dacă uneori, din lipsă de grijă sau slăbiciune omenească, tatăl său neglija ceva în conducere, el nu omitea niciodată să-i atragă atenția cu modestie.

Sușinea și îmbrățișa cauzele săracilor și ale celor lipsiți, ca și cum ar fi fost ale sale, fapt pentru care a fost numit de popor apărător al săracilor. Deși a fost fiu de rege și descendent al unei familii foarte nobile, niciodată nu s-a arătat superior, în cuvinte sau relații, față de cineva, oricât de umil sau slab ar fi fost acesta.

Întotdeauna a voit să fie considerat mai degrabă ca unul dintre cei blânzi și săraci cu duhul, cărora le aparține împărăția cerurilor, decât ca unul dintre cei iluștri și puternici ai acestui pământ. Nu a dorit puterea supremă, nici nu a voit să accepte ceva din ceea ce îi oferea tatăl său, de teamă ca nu cumva sufletul său să fie rănit de amăgirile bogățiilor, pe care Domnul nostru Isus Cristos le-a numit spini, sau să fie pătat de contactul cu lucrurile pământești.

Toată lumea, cei din casă și secretarii, oamenii de vază și nobilii, dintre care unii mai trăiesc încă și care l-au cunoscut bine, atestă și dau mărturie că el a trăit feciorelnic până la sfârșit și feciorelnic a ajuns până în ultima zi a vieții sale.

RESPONSORIUL

Sir 29,14; 1Tim 6,11b

R. Adună-ți bogății ascultând de poruncile Celui Preaînalt, * și îți vor fi mai de folos decât aurul.

Ψ. Urmează dreptatea, evlavia, credința, răbdarea, blândețea! * Și îți vor fi.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel care înfăptuiește adevărul vine la lumină, ca să se vădească faptele sale că în Dumnezeu sunt făcute.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, a-ți sluji ție înseamnă a domni: dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfântului Cazimir, harul de a-ți sluji pururi în sfințenie și dreptate. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău.

7 martie

SFINTELE PERPETUA ȘI FELICITAS, MARTIRE

Pentru comemorare

Au fost martirizate la Cartagina, în anul 203, în timpul prigoanei lui Septimiu Sever. S-a păstrat o relatare bogată a morții lor, în parte redactată de cei care au suferit împreună cu ele, în parte de un scriitor din aceeași perioadă.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Relatarea martiriului sfinților martiri din Cartagina*

(Cap. 18.20-21: ed. Van Beek, Nimega 1936, 42.46-52)

Chemați și aleși să intre în gloria Domnului

A venit ziua când martirii urmau să obțină victoria, și au mers din închisoare spre amfiteatru, ca și cum ar fi mers în cer, cu chipul senin și radios, și dacă tremurau era din cauza bucuriei, nu a fricii.

Perpetua a fost cea dintâi aruncată cu putere de coarnele taurului și a căzut pe spate. S-a ridicat și, văzând că Felicitas fusese aruncată la pământ, s-a apropiat de ea, i-a întins mâna și a ajutat-o să se ridice. Amândouă au rămas în picioare. Înmuindu-se cruzimea poporului, au fost scoase pe poarta Sanavivaria. Acolo, Perpetua a fost luată în primire de un anumit Rusticus, pe atunci catecumen care se afla în serviciul ei, și, ca și cum s-ar fi trezit din somn (așa era de răpită și extaziată), a început să privească în jurul ei și a spus, spre uimirea tuturor: „Când vom fi puse în fața aceluia taur?” Când a aflat că aceasta se întâmplase deja, nu a voit să creadă decât după ce a recunoscut pe trupul și pe hainele ei semnele maltratării. După aceea, l-a chemat pe fratele ei și pe acel catecumen și i-a îndemnat, spunând: „Rămâneți tari în credință, iubiți-vă unii pe alții și nu vă scandalizați din cauza suferințelor noastre!”

La rândul său, Satorius, la o altă poartă, îl îndemna pe soldatul Pudens, spunând: „Exact așa cum m-am gândit și am spus mai dinainte, până acum nu m-am întâlnit cu nici o fiară. Dar acum să crezi din toată inima: iată, eu merg înaintea leopardului și, dintr-o singură mușcătură a sa, voi fi terminat”. Și îndată, spre sfârșitul spectacolului, a fost aruncat la un leopard. După o prima mușcătură, s-a umplut de atâta sânge încât, atunci când și-a revenit, poporul a început să strige: „Cel spălat este mântuit! Cel spălat este mântuit!” Acest strigăt era o mărturie că el primise al doilea botez, cel al sângelui. Și, într-adevăr, cel care se spălase în felul acesta se mântuise!

Atunci, i-a spus soldatului Pudens: „La revedere! Adu-ți aminte de credință și de mine! Să nu te tulbure aceste lucruri, ci să te întărească!” În același timp, i-a cerut inelul de la deget și, punându-l în rana sa, i l-a

restituit ca moștenire, lăsându-i-l ca relicvă și amintire a sângelui său. Apoi, fiind de acum fără simțire, a fost întins la pământ împreună cu ceilalți în locul obișnuit, pentru lovitura de grație.

Deoarece poporul cerea ca ei să fie aduși în mijlocul arenei, pentru a vedea cu ochii lor, complici ai omuciderii, cum sabia pătrunde în trupul lor, ei s-au ridicat în mod spontan și au mers acolo unde voia poporul, după ce mai întâi s-au îmbrățișat pentru a termina martiriul cu acest rit solemn al păcii.

Toți ceilalți au primit lovitura de sabie, nemișcați și în tăcere, dar mai ales Satorius, cel care urcase primul scara din vedenia Perpetuei, a fost cel dintâi care și-a dat sufletul, pentru a o aștepta pe Perpetua. Perpetua, însă, trebuia să facă experiența durerii: lovită între coaste, a scos un strigăt puternic; apoi, întrucât mâna gladiatorului începător ezita, a pus-o ea însăși pe gâtul ei. Poate că o astfel de femeie, de care se temea și duhul necurat, nu ar fi putut fi ucisă altfel, dacă nu ar fi voit ea însăși.

O, martiri puternici și fericiți! Cu adevărat voi sunteți chemați și aleși să intrați în gloria Domnului nostru Isus Cristos!

RESPONSORIUL

Rom 8,34b-35.37

R. Cristos Isus este la dreapta lui Dumnezeu și intervine pentru noi. * Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia?

V. Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin acela care ne-a iubit. * Cine.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor.

Rugăciunea de încheiere

Mistuite de dragostea ta, Dumnezeule, sfintele martire Perpetua și Felicitas au învins chinul morții și teama de

prigonitori. Pentru rugăciunile lor, dă-ne și nouă harul să creștem neconținut în iubirea ta. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

8 martie

SFÂNTUL IOAN AL LUI DUMNEZEU, CĂLUGĂR

Pentru comemorare

S-a născut în Portugalia, în anul 1495. După o viață plină de primejdii ca militar, aspirând la ceva mai bun, s-a dedicat total îngrijirii bolnavilor. A întemeiat un spital la Granada, în Spania, și a adunat în jurul său oameni animați de același ideal, care au constituit apoi Ordinul Lucrătorilor Sanitari ai Sfântului Ioan al lui Dumnezeu, cunoscut sub numele de „Fate-benefratelli”. A strălucit prin caritate, mai ales față de străini și suferinzi. A murit în același oraș, în anul 1550.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ioan al lui Dumnezeu, călugăr

(Archiv. gen. Ord. Hospit., Quaderno: De las Cartas..., ff^o 23^v-24^r; 27^{rv}: O. Marcos, *Cartas y escritos de Nuestro Glorioso Padre San Juan de Dios*, Madrid 1935, 18-19; 48-50)

Cristos este credincios și are grijă de toate

Dacă am privi la milostivirea lui Dumnezeu, nu am înceta niciodată să facem binele, ori de câte ori ni se oferă posibilitatea. Căci atunci când, din iubire față de Dumnezeu, dăm săracilor ceea ce el însuși ne-a dat nouă,

el ne promite însutit în fericirea veșnică. Ce câștig avantajos, ce binefacere fericită! Cine nu i-ar dăruii acestui negustor preabun tot ce are, atunci când el se îngrijește de munca noastră și ne roagă cu brațele deschise să ne întoarcem la el, să plângem păcatele noastre și să ne punem în slujba iubirii, mai întâi față de noi și, apoi, față de aproapele? Căci, așa cum apa stinge focul, tot la fel, iubirea șterge păcatul.

Atâția săraci vin aici, încât eu adesea mă întreb uimit în ce mod pot fi ajutați. Dar Isus Cristos are grijă de toate și-i hrănește pe toți. Mulți săraci vin în casa lui Dumnezeu, deoarece orașul Granada este mare și foarte rece, mai ales acum, că este iarnă. În această casă locuiesc acum peste o sută zece persoane: bolnavi, sănătoși, slujitori, pelerini. Întrucât aceasta este casa generală, ea primește bolnavi de orice fel și de orice stare socială: infirmi, mutilați, leproși, muți, demenți, paralitici, arțăgoși, senili, mulți copii, dar, mai ales, nenumărați pelerini și călători, care ajung aici și găsesc foc, apă, sare și vase în care să-și gătească mâncare. Pentru toate acestea nu se cere nimănui nici o plată, dar Cristos are grijă.

De aceea, în acest moment sunt plin de datorii și sunt prizonier pentru Isus Cristos. Și deoarece sunt înglodat în datorii, adesea nu îndrăznesc să ies din casă din cauza creditorilor care mă asaltează. Dar când văd atâția săraci, frații și aproapele meu, care suferă peste puterile lor, chinuți atât în suflet, cât și în trup, și pe care eu nu-i pot ajuta, simt o mare amărăciune. Totuși, mă încred în Cristos, căci el îmi cunoaște inima. De aceea, spun: Blestemat este omul care se încrede în oameni, și nu se încrede numai în Cristos. De oameni, fie că vrei, fie că nu vrei, te vei despărți. Însă Cristos este credincios, este mereu alături de tine, căci Cristos are grijă de toate. Lui să-i mulțumim întotdeauna. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Is* 58,7-8

R. Împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu-i în casa ta pe nenorociții fără adăpost. * Atunci lumina ta va răsări ca zorile și dreptatea ta îți va merge înainte.

¶. Când vezi un om gol, îmbracă-l și nu întoarce spatele semenului tău. * Atunci.

Laudele

Ant. la Benedictus: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai revărsat în sfântul Ioan duhul milostivirii, dă-ne, te rugăm, harul, ca, slujindu-i cu iubire pe frații noștri, să ne învrednicim a fi numărați în rândul celor aleși, în împărăția ta. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Adevăr vă spun: cele ce ați făcut unuia dintre aceștia mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii.

9 martie

SFÂNTA FRANCISCA ROMANA, CĂLUGĂRIȚĂ

Pentru comemorare

S-a născut la Roma, în anul 1384. Căsătorită de timpuriu, a avut trei fii. Trăind în vremuri zbuciumate, și-a împărțit averea la săraci și a slujit bolnavilor. S-a deosebit prin apostolatul față de cei lipsiți și prin practicarea virtuților, mai ales a umilinței și a răbdării. În anul 1425, a întemeiat Congregația Oblatelor, sub regula sfântului Benedict. A murit în anul 1440.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfintei Francisca Romana*
scrisă de Maria Magdalena Anguillaria,
superioara Oblatelor din Tor de' Specchi

(Cap. 6-7: Acta Sanctorum Martii, 2, *185-*187)

Răbdarea și iubirea sfintei Francisca

Dumnezeu a pus la încercare răbdarea sfintei Francisca nu numai în bunurile pământești, ci a voit să o încerce în multe feluri și în trupul ei. Ea a avut de îndurat boli lungi și grele, din cauza cărora a suferit foarte mult. Însă niciodată nu s-a putut observa la ea vreo nerăbdare sau vreo nemulțumire față de tratamentele, uneori absurde, care i se aplicau.

Moartea prematură a copiilor ei, pe care îi iubea cu multă gingășie, a dovedit statornicia Franciscai. Ea s-a supus întotdeauna cu seninătate voinței divine și i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru ceea ce i se întâmpla. Cu aceeași statornicie a suportat cuvintele celor care o vorbeau de rău, o defăimau și criticau modul ei de a trăi. Nu a arătat nici cel mai mic semn de aversiune față de acele persoane despre care știa că gândesc sau spun lucruri neadevărate despre ea și despre problemele ei, ba, dimpotrivă, întotdeauna a întors răul primit făcând bine și rugându-se continuu lui Dumnezeu pentru ele.

Deoarece Dumnezeu nu o alesese ca să fie sfântă numai pentru ea, ci și ca să împărtășească cu aproapele ei darurile primite pentru sănătatea sufletului și a trupului, el a înzestrat-o cu atâta amabilitate, încât toți cei care apelau la ea se simțeau cuprinși imediat de iubire și de stimă față de persoana ei și deveneau docili la orice dorință a ei. În cuvintele sale era atâta eficacitate divină, încât erau suficiente câteva cuvinte pentru a mângâia sufletele mâhnite și suferinde, pentru a-i calma pe cei neliniștiți, pentru a-i potoli pe cei furioși, pentru a-i

împăca pe dușmani, pentru a stinge dușmăni și ura veche și, foarte adesea, pentru a împiedica răzburările premeditate și pregătite. Cu alte cuvinte, părea că poate să frâneze sentimentele oricărei persoane și să le conducă unde voia ea.

Din acest motiv, alergau la Francisca din toate părțile, ca la un refugiu foarte sigur, și nimeni nu pleca de la ea fără să fi fost mângâiat, cu toate că ea condamna direct păcatele și pedepsea fără teamă tot ceea ce era vinovat și neplăcut lui Dumnezeu.

La Roma bântuiau diferite boli, deseori mortale și contagioase. Dar sfânta, disprețuind orice teamă de contaminare, nu s-a ferit să-și arate iubirea milostivă față de cei nenorociți și nevoiași. După ce-i descoperea cu ușurință, îi invita mai întâi, prin compasiunea ei, la pocăință; apoi, îi ajuta cu un mare devotament și îi îndemna cu dragoste să accepte de bunăvoie din mâinile lui Dumnezeu toate necazurile și să le suporte din iubire față de el, care, cel dintâi, a suferit atât de mult pentru ei.

Francisca nu se mulțumea doar să-i îngrijească pe bolnavii pe care putea să-i adune în casa ei, ci mergea să-i caute și pe cei care zăceau în cocioabele lor sau în spitalele publice. După ce-i găsea, le potolea setea, le făcea paturile și le pansa rănilile. Cu cât aceste răni erau mai urât mirositoare și grețoase, cu atât le trata cu mai multă iubire și grijă. Obișnuia să meargă și în cartierul Campo Santo, aducând cu sine hrană și băuturi gustoase, pentru a le împărți celor mai nevoiași; apoi, întorcându-se acasă, aducea zdrențele și veșmintele sărace pline de murdărie, pe care, după ce le spăla și le cosea cu grijă, ca și cum i-ar fi servit Domnului, le împătorea cu atenție și le punca deoparte printre parfumuri.

Francisca a continuat să practice această slujire a bolnavilor și a spitalelor timp de treizeci de ani, adică atât timp cât a locuit în casa soțului ei. Ea mergea deseori la spitalele Sfânta Maria și Sfânta Cecilia în Trastevere, la un altul, al Sfântului Duh în Sassia, și la un al patrulea, în Campo Santo. Și cum în acest timp al epidemiilor era greu nu numai să găsești medici care să îngrijească

trupurile, ci și preoți care să le aducă sufletelor medicamentul necesar, ea însăși îi căuta și-i conducea la cei care erau deja pregătiți să primească sacramentele Pocăinței și Euharistiei. Pentru a putea face cu mai multă ușurință aceasta, ea ținea pe cheltuiala ei un preot care mergea la spitalele amintite și îi vizita pe bolnavii pe care îi indica ea.

RESPONSORIUL Cf. *Rut* 3,10a.11b; cf. *Idt* 13,19a

R. Binecuvântată ești de Domnul! * Poporul te cinstește ca pe o femeie virtuoasă.

Ÿ. Domnul a făcut cunoscut numele tău, așa încât oamenii nu vor obosi să te laude. * Poporul.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne-ai oferit în sfânta Francisca Romana un exemplu deosebit, atât în viața de familie, cât și în viața călugărească, păstrează-ne pururi fideli în slujirea ta, ca să te putem recunoaște și urma în toate împrejurările vieții. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică.

17 martie

SFÂNTUL PATRICIU, EPISCOP

Pentru comemorare

S-a născut în Britania, în jurul anului 385. De tânăr a fost dus sclav în Irlanda și trimis să pască oile. Recâștigându-și libertatea, a intrat în rândul clericilor. Sfințit episcop al

Irlandei, a evanghelizat cu râvnă poporul din acea insulă, a convertit pe mulți la credință și a organizat Biserica locală. A murit lângă orașul Down, în anul 461.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Confesiunile* sfântului Patriciu, episcop

(Cap. 14-16: PL 53, 808-809)

Multe popoare au fost renăscute pentru Dumnezeu prin predica mea

Îi voi mulțumi Dumnezeului meu fără încetare, pentru că m-a păstrat fidel în ziua încercării, așa încât astăzi pot să ofer ca jertfă viața mea, ca pe o ostie vie, lui Cristos, Dumnezeul meu, care m-a salvat de toate suferințele. Îi voi spune: Cine sunt eu, Doamne, sau ce chemare mi-ai dat pentru ca să mă acoperi cu atâtea favoruri? Astăzi, oriunde mă aflu, mă pot bucura întotdeauna și să preamăresc numele tău între neamuri nu numai în prosperitate, ci și în necazuri. Orice lucru, bun sau rău, trebuie să-l primesc mereu cu suflet senin și să-i aduc mulțumiri neîncetate lui Dumnezeu, care mi-a dăruit o credință nezdruccinată în el și mă va asculta. Chiar în aceste ultime zile ale vieții mele mă gândesc dacă să întreprind o lucrare cu adevărat sfântă și minunată, adică dacă să-i imit pe acei sfinți cărora Domnul le prezisese deja că vor vesti evanghelia sa *ca mărturie la toate popoarele* (cf. *Mc* 13,9-10), înainte de sfârșitul lumii.

De unde a venit în mine această înțelepciune, pe care nu o aveam înainte? Eu nu știam nici măcar să număr zilele, nici măcar nu-l cunoșteam pe Dumnezeu. Așadar, cum de mi s-a dat un dar așa de mare, așa de mântuitor, cum este acela de a-l cunoaște pe Dumnezeu și de a-l iubi? Cine mi-a dat puterea de a părăsi patria și părinții, de a refuza onorurile care mi se ofereau și de a veni între oamenii din Irlanda pentru a predica evanghelia, suportând insultele necredincioșilor și infamia exilului, fără a mai lua în calcul numeroasele persecuții până la

lanțuri și la închisoare? Astfel mi-am sacrificat libertatea pentru mântuirea altora!

Dacă voi fi vrednic, sunt gata și să-mi dau viața pentru numele său, fără ezitare și de bunăvoie. Dacă Domnul îmi va da harul, doresc să consacru toate puterile mele pentru această cauză. Am atâtea datorii față de Domnul, pentru că el mi-a făcut darul inestimabil de a renaște în el prin lucrarea mea multe popoare și de a-i aduce la plinătatea vieții creștine. Prin harul său, am putut hirotoni în satele lor câțiva clerici, cărora să-i încredințez pe acești oameni, veniți la credință de puțin timp. Acesta este cu adevărat un popor pe care Domnul l-a chemat la sine de la marginile pământului, așa cum promisese în vechime prin profeți: *Neamurile vor veni la tine de la marginile pământului și vor zice: Părinții noștri n-au moștenit decât minciună, idoli falși, care nu sunt de nici un ajutor (Ier 16,19). Și iarăși: Te-am pus ca lumină pentru neamuri, pentru ca tu să fii mântuirea lor până la marginile pământului (cf. Is 49,6).*

Aștept împlinirea promisiunii sale. Într-adevăr, el, care nu înșală niciodată pe nimeni, spune în Evanghelia: *Vor veni de la răsărit și de la apus și vor sta la masă cu Abraham, cu Isaac și cu Iacob (Mt 8,11).* De aceea, suntem siguri că aceia care cred vor veni din toate părțile lumii.

RESPONSORIUL

Rom 15,15b-16; 1,9

R. În puterea harului care mi-a fost dat de Dumnezeu, ca să fiu slujitor al lui Cristos Isus între națiunile păgâne, consacrat să predic evanghelia lui Dumnezeu, * pentru ca națiunile păgâne să devină o jertfă plăcută, sfântită în Duhul Sfânt,

V. îi slujesc Tatălui în duhul meu prin predicarea evangheliei Fiului său, * pentru ca.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Mergeți și învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ales pe sfântul episcop Patriciu să propovăduiască poporului Irlandei mărirea ta, dă-ne, te rugăm harul, pentru meritele și rugăciunile lui, ca noi, care ne mândrim cu numele de creștin, să vestim neconștient oamenilor faptele tale minunate. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Mulți vor veni de la răsărit și de la apus și vor ședea la masă cu Abraham, cu Isaac și cu Iacob în împărăția cerurilor.

18 martie

SFÂNTUL CIRIL DE IERUSALIM, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Pentru comemorare

Născut în anul 315, din părinți creștini, i-a urmat episcopului Maxim pe scaunul Ierusalimului, în anul 348. Implicat în disputele cu arianii, a fost de mai multe ori exilat. O mărturie a activității lui pastorale o constituie discursurile în care a expus credincioșilor dreapta credință, Sfânta Scriptură și tradiția Bisericii. A murit în anul 386.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Catehezele* sfântului Ciril de Ierusalim, episcop

(Cat. 3, 1-3; PG 33, 426-430)

Pregătiți-vă sufletele ca să-l primiți pe Duhul Sfânt

Să se bucure cerurile, să se veselească pământul (Ps 95,11) pentru cei care trebuie să fie stropiți cu isop și chiar purificați de un isop spiritual, prin puterea celui

care, în timpul pătimirii, a fost adăpat cu isop pus în capul unei trestii. Să se bucure și puterile cerești; să se pregătească sufletele care trebuie să se unească cu Mirele spiritual. Într-adevăr, răsună glasul unuia care strigă în pustiu: *Pregătiți calea Domnului (Mt 3,3)*.

Așadar, urmați-l pe Ioan care îndeamnă și spune: *Faceți drepte cărările Domnului (cf. Lc 3,4)*. Dați la o parte toate picicile și obstacolele pentru a ajunge mai ușor la viața veșnică. Printr-o credință adevărată, pregătiți-vă sufletul ca să-l primească pe Duhul Sfânt. Începeți să vă spălați hainele prin pocăință pentru a fi găsiți curăți atunci când veți fi chemați la nunta Mirelui.

Într-adevăr, Mirele vă invită pe toți, deoarece harul este generos și îmbelșugat și toți sunt adunați de glasul predicatorilor. Apoi el îi va alege pe cei care vor fi admiși la nuntă, figură a Botezului.

Acum să nu se întâmple ca vreunul dintre cei care și-au dat numele să trebuiască să audă: *Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? (Mt 22,12)*.

În schimb, să dea Dumnezeu ca toți să puteți auzi: *Bine, servitor bun și credincios! Peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune. Intră în bucuria stăpânului tău! (Mt 25,21,23)*.

Într-adevăr, până acum ați rămas în afara porții, dar să vi se dea bucuria să puteți spune: *Regele m-a introdus în camera sa. Să tresalte de bucurie sufletul meu în Domnul; m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantia dreptății, ca pe un mire împodobit cu o coroană împărătească și ca pe o mireasă împodobită cu aur curat (cf. Is 61,10)*.

Sufletul vostru, al tuturor, să fie aflat fără pată sau zbârcitură sau ceva de felul acesta, nu spun înainte de a fi primit harul (într-adevăr, cum ar fi posibil, dat fiind că sunteți chemați la iertarea păcatelor?), ci, atunci când vi se va da harul, conștiința să colaboreze la eficacitatea sa, nepurtând în sine motiv de condamnare.

Fraților, este, desigur, un lucru mare: apropiați-vă de el cu multă grijă. Fiecare dintre voi se va prezenta înaintea lui Dumnezeu, în prezența multelor mulțimi de îngeri.

Duhul Sfânt va pune sigiliul său pe sufletele voastre, veți fi aleși ca să luptați în slujba marelui rege.

De aceea, pregătiți-vă și fiți gata, nu atât cu îmbrăcăminte de haine albe, cât cu bogăția interioară a iubirii și a deplinei conștiințe.

RESPONSORIUL*Mal 2,6; Ps 88 (89),22*

R. Legea adevărului a fost în gura lui și nu s-a găsit nici o nelegiuire pe buzele lui. * A mers înaintea lui Dumnezeu în pace și în dreptate, spune Domnul.

Ÿ. Pe acesta mâna mea îl va sprijini și brațul meu îi va da putere. * A mers.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cei învățați vor străluci ca lumina cerului și cei care-i învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca Biserica ta, prin sfântul Ciril, episcop al Ierusalimului, să pătrundă mai adânc misterele mântuirii, dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea lui, să-l cunoaștem tot mai bine pe Fiul tău spre a ne bucura cu împlinire de viața lui dumnezeiască. El, care, fiind Dumnezeu.

19 martie

SFÂNTUL IOSIF,
SOȚUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Solemnitate

Vesperele I

IMNUL

Cu corul de îngerî de-a valma îți cântă,
Iosife, creștinii cântare preasfântă;
Căci tu, cel mai vrednic, ales ai fost doară
S-o ai de soție pe sfânta Fecioară.

Dar iată, Fecioara suspectă îți pare,
Și-atunci te cuprinde o grea tulburare;
Un înger coboară, misteru-ți explică
Și-ndată la tine o iei fără frică.

Spre țară străină străbați lungă cale,
Strângând Copilașul în brațele tale.
Pierdut, tu îl cauți și-l afli în templu;
Ești soț de nădejde și tată exemplu.

Tot omul visează mereu paradisul,
Dar numai la moarte ființă ia visul;
Cu toată mulțimea de griji ce te-apasă,
Iosife, tu ai paradisul în casă.

Treime, ascultă-ne ruga umilă.
Iosif mijlocească-ndurare și milă,
Iar când va-nceta suferința și plânsul,
Primește-ne-n ceruri alături de dânsul. Amin.

Sau:

Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent christiadam chori,
Qui, clarus méritis, iunctus es ínclitæ
Casto fœdere Virgini.

Almo cum túmidam gérmine cóniugem
 Admírans dúbio tángeris ánxius,
 Afflátu súperi Fláminis ángelus
 Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
 Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
 Amíssum Sólymis quæris et ínvenis,
 Miscens gáudia flétibus.

Eléctos réliquos mors pia cónsecrat
 Palmámque eméritos glória súscipit;
 Tu vivens, súperis par, frúeris Deo,
 Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, parce precántibus;
 Da Ioseph méritis sídera scándere,
 Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
 Gratum prómere cánticum. Amen.

Ant. 1 Iacob l-a născut pe Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus, care se numește Cristos (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la Comunal sfinților bărbați, 1809.

Ant. 2 Îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat numit Iosif (T.P. aleluia).

Ant. 3 Maria, Mama lui Isus, fiind logodită cu Iosif, înainte de a locui ei împreună, s-a aflat că a zămislit de la Duhul Sfânt (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Col 3,23-24

Orice faceți, să faceți din inimă ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, știind că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Pe Domnul Cristos îl sluiți.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Cel drept va odrăslî * precum crinul. Cel drept.

V. El va înflori în veci înaintea Domnului * precum crinul. Slavă Tatălui. Cel drept.

În timpul pascal:

R. Cel drept va odrăsli precum crinul. * Aleluia, aleluia! Cel drept.

Ÿ. El va înflori în veci înaintea Domnului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cel drept.

Ant. la Magnificat: Iată slujitorul credincios și înțelept, pe care l-a așezat Domnul peste familia sa (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu, de la care își trage numele orice paternitate în cer și pe pământ:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, ascultă-ne!

Părinte sfânt, care i-ai dezvăluit sfântului Iosif taina lui Cristos, cea din veac ascunsă,

– dă-ne harul să-l cunoaștem tot mai adânc pe Fiul tău, Dumnezeu adevărat și om adevărat!

Părinte ceresc, tu care hrănești păsările cerului și îmbraci crinii câmpului,

– dă tuturor oamenilor pâinea cea de toate zilele și pâinea cea mai presus de fire!

Creatorule a toate, care ai încredințat mâinilor noastre lucrarea ta,

– fă ca toți muncitorii să se bucure cu demnitate de roadele muncii lor!

Dumnezeule a toată dreptatea, care vrei ca toți să fim oameni dreți,

– prin mijlocirea sfântului Iosif, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în toate!

Dăruiește-le cu bunătate celor aflați în agonie și celor răposați

– ca, prin Fiul tău, să fie primiți în fericirea veșnică alături de el, de Maria și de Iosif!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, care ai binevoit să încredințezi ocrotirii fidele a sfântului Iosif începutul tainelor

mântuirii, dă Bisericii tale harul ca, prin mijlocirea lui, să le păstreze cu credință și să lucreze cu râvnă pentru împlinirea lor în neamul omenesc. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Să-l lăudăm pe Cristos Domnul în solemnitatea Sfântului Iosif! (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Se bucură astăzi creștinii în lume,
Biserica-n haină festivă acum e;
Odată-ncheiată a sa misiune,
Iosif intră-n ceruri cu slugile bune.
Ferice de dânsul că poate să moară
Având-o alături pe sfânta Fecioară;
În clipa supremă lin capul să-și culce
Pe brațele-i sfinte; nu-i moarte mai dulce.
O moarte ușoară și lină ca somnul;
Curatul lui suflet ia zborul spre Domnul;
Mulțimea de îngeri în cer îl așteaptă
Să-i pună pe creștet cununa cea dreaptă.
Gândindu-ne astăzi la propria soartă,
Credința și mintea spre dânsul ne poartă;
În luptă cea mare a clipei supreme,
Iosif să ne-ajute, la el să ne cheme.
Treime Preasfântă, mărire să-ți fie,
Căci slugilor care supuse sunt ție
În viața aceasta, în mila-ți imensă,
Le dai tuturora în cer recompensă. Amin.

Sau:

Iste, quem læti cõlimus fidèles,
Cuius excelsos cãmimus triumpfos,
Hac die Ioseph mერuit perennis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cuius extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno.

Iustus insígnis, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætéernas, rutilisque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes,
Adsít ut nobis, veniámque nostris
Óbtinens culpís, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine qui regnas Deus, et corónas
Áureas servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

Ant. 1 Îngerul lui Dumnezeu i-a apărut lui Iosif zi-când: Iosife, fiul lui David, nu te teme să o ici pe Maria, logodnica ta; ea va naște un fiu și îi vei pune numele Isus (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la Comunal sfinților bărbați, 1809.

Ant. 2 Trezindu-se din somn, Iosif a făcut așa cum i-a poruncit îngerul Domnului și a luat-o la sine pe Maria, logodnica sa (T.P. aleluia).

Ant. 3 Iosif a plecat de la Nazaret în cetatea lui David, care se numește Betleem, ca să se înscrie împreună cu Maria (T.P. aleluia).

℣. Cel drept va odrăsli precum crinul (T.P. aleluia).

℞. El va înflori în veci înaintea Domnului (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea către Evrei

11,1-16

Credința sfinților părinți

Fraților, ¹ credința este garanția realităților sperate, dovadă realităților care nu se văd. ² Datorită ei, cei din vechime au primit o bună mărturie.

³ Prin credință, înțelegem că lumea a fost alcătuită prin cuvântul lui Dumnezeu, așa încât ceea ce se vede provine din cele care nu se văd.

⁴ Prin credință, Abel i-a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain; prin ea i s-a dat mărturie că este drept. Dumnezeu însuși dă mărturie despre darurile lui. Datorită ei, deși mort, el încă mai vorbește.

⁵ Prin credință, Enoh a fost înălțat ca să nu vadă moartea și *nu a fost găsit pentru că Dumnezeu îl înălțase*. Înainte de înălțarea lui, el a primit mărturie că *era plăcut înaintea lui Dumnezeu*. ⁶ Or, fără credință, este imposibil să fii plăcut lui Dumnezeu, pentru că cel care se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că el este și îi răsplătește pe cei care-l caută.

⁷ Prin credință, Noe, înștiințat despre cele care încă nu se vedeau, cuprins de o teamă sfântă, a construit o arcă pentru salvarea casei lui; prin credință, a condamnat lumea și a devenit moștenitorul dreptății.

⁸ Prin credință, Abraham a ascultat atunci când a fost chemat să plece spre un ținut pe care avea să-l primească drept moștenire și a plecat fără să știe unde merge. ⁹ Prin credință, s-a stabilit în pământul promis ca un străin și a locuit în corturi, împreună cu Isaac și Iacob, care sunt împreună-moștenitori ai acestei promisiuni, ¹⁰ căci el aștepta cetatea care are temelii, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu.

¹¹ Prin credință, și Sara, deși sterilă și trecută de vârstă, a primit puterea de a zămisli un fiu pentru că l-a considerat demn de încredere pe cel care făcuse promisiunea.

¹² De aceea, dintr-un singur om, și acela aproape de moarte, s-au născut urmași mulți *cât stelele cerului și cât nisipul de pe țărmul mării, care este fără număr*.

¹³ Toți aceștia au murit în credință, fără să fi primit promisiunile, dar le-au văzut și le-au salutat, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. ¹⁴ Cei care vorbesc astfel arată că sunt în căutarea unei patrii. ¹⁵ Dar

dacă s-ar fi gândit la aceea din care ieșiseră, ar fi avut timp să se întoarcă, ¹⁶ dar, de fapt, ei doresc una mai bună, adică cerească. Tocmai de aceea, Dumnezeu nu se rușinează să fie numit Dumnezeul lor, pentru că le-a pregătit o cetate.

RESPONSORIUL

Rom 4,20.22; Iac 2,22

R. În fața promisiunii lui Dumnezeu, n-a șovăit, ci s-a întărit în credință dând glorie lui Dumnezeu; * pentru aceasta i s-a considerat ca îndreptățire (T.P. aleluia).

Ÿ. Credința lucra împreună cu faptele lui și prin fapte era desăvârșită. * Pentru aceasta (T.P. aleluia).

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernardin de Siena, preot

(Pred. 2, despre sfântul Iosif: Opera 7, 16.27-30)

Purtătorul de grijă și păzitorul fidel

O regulă generală a tuturor harurilor speciale la care este părtașă o creatură rațională este că, atunci când condescendența divină alege pe cineva pentru un har special sau pentru o stare sublimă, îi acordă persoanei alese toate carismele care îi sunt necesare pentru misiunea sa. Desigur că ele aduc și cinste celui ales.

Iată ceea ce s-a adevărit mai ales în marele sfânt Iosif, tatăl purtător de grijă al Domnului Isus Cristos și soț adevărat al aceleia care este regina lumii și stăpâna îngerilor. El a fost ales de veșnicul Tată ca hrănitor și păzitor fidel al principalelor sale comori, Fiul său și mireasa sa, și a îndeplinit această funcție cu cea mai mare fidelitate. De aceea, Domnul îi spune: *Servitor bun și credincios, intră în bucuria stăpânului tău (Mt 25,21)*.

Dacă îl așezi pe sfântul Iosif înaintea întregii Biserici a lui Cristos, el este omul ales și fidel, prin care și sub care Cristos a intrat în lume în mod onorabil și legal. Așadar, dacă Biserica este datoare față de Fecioara Maria pentru că ea a fost considerată vrednică să-l primească

pe Cristos, tot așa, pe bună dreptate, după ea îi datorează lui Iosif recunoștință și reverență specială.

Într-adevăr, el marchează încheierea Vechiului Testament și în el marii patriarhi și profeți obțin rodul promis. Cu adevărat, numai el a putut să se bucure de prezența fizică a celui pe care l-a promis condescendența divină.

Desigur, Cristos nu i-a refuzat în cer acea familiaritate, acea reverență și acea demnitate preaînaltă pe care i-a arătat-o în timp ce trăia printre oameni, ca un fiu față de tatăl său, dar chiar a dus-o la perfecțiunea maximă.

De aceea, nu fără motiv, Domnul adaugă: *Intră în bucuria stăpânului tău*. Deși bucuria fericirii veșnice intră în inima omului, totuși Domnul a preferat să spună: *Intră în bucurie*, pentru a insinua în mod mistic faptul că acea bucurie nu numai că este înlăuntrul lui, ci îl înconjoară și-l absoarbe din toate părțile și-l cufundă ca într-un abis infinit.

Așadar, amintește-ți de noi, fericite Iosife, și mijlocește cu rugăciunea ta puternică la Fiul tău, de care ai purtat de grijă; dar fă-o binevoitoare față de noi și pe preafecita Fecioară, soția ta, care este mama aceluia care, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, viețuiește și domnește în veacuri infinite. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Sir* 51,2-3

R. Dumnezeu m-a făcut ca un părinte pentru rege, domnul și stăpânul familiei sale; * m-a înălțat ca să salveze viața multor popoare (T.P. aleluia).

Y. Dumnezeu mi-a devenit ajutor și protector spre mântuire. * M-a înălțat.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Ești, Iosife-,n ceruri piatră nestemată
 Căci Isus și-acuma te numește tată.
 Pentru toți creștinii ești speranță mare;
 Te rugăm, primește azi a lor cântare.
 Viță a lui David, Domnul te alese
 Mire pentru cea mai sfântă-ntre mirese;
 Ca să aibă Fiul adăpost la tine,
 Te-a făcut părtaș-al tainelor divine.
 Și pe când în iesle Copilașul zace,
 Vezi în el pe prințul vestitor de pace;
 Îl adori cu mama ce duios l-adoră
 Și cu îngerașii prinși pe cer în horă.
 Cel ce-i Creatorul, Dumnezeu eternul,
 Care face ca să tremure infernul,
 Cel în fața cărui îngerii s-aruncă
 Se supune umil la a ta poruncă.
 Te slăvească, Doamne, tot ce e sub soare.
 Cu Iosif ți-aducem cinste și onoare.
 Tu, ce schimbi în bine munca grea și plânsul,
 Să ne faci și nouă parte lângă dânsul. Amin.

Sau:

Cælitum, Ioseph, decus atque nostræ
 Certa spes vitæ columénque mundi,
 Quas tibi læti cānimus, benígnus
 Súscipe laudes.
 Te satum David, stáruit Creátor
 Vírginis sponsum, voluítque Verbi
 Te patrem dīci, dedit et minístrum
 Esse salútis.
 Tu Redemptórem stábulo iacéntem
 Quem chorus vatum cécinit futúrum,
 Aspicias gaudens, sociúsque matris
 Primus adóras.

Rex Deus regum, dominátor orbis,
Cuius ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famuláTUR æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ, tibi insignes tribuens honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

Ant. 1 Păstorii au venit în grabă și i-au găsit pe Maria, pe Iosif și Copilul așezat în iesle (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Iosif și Maria, Mama lui Isus, erau plini de uimire la cele ce se spuneau despre el, iar Simeon i-a binecuvântat (T.P. aleluia).

Ant. 3 Sculându-se Iosif, a luat, noaptea, Copilul și pe Mama lui și a fugit în Egipt și a rămas acolo până la moartea lui Irod (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

2Sam 7,28-29

Doamne Dumnezeu, tu ești Dumnezeu și cuvintele tale sunt adevăr; tu ai făcut slujitorului tău această promisiune. Arată-ți bunăvoința și binecuvântează casa slujitorului tău, ca, prin tine, să dăinuie pentru totdeauna. Căci tu, Doamne Dumnezeu, ești cel care ai spus; prin binecuvântarea ta, casa slujitorului tău va fi binecuvântată pentru totdeauna.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Dumnezeu l-a făcut * stăpân al casei sale. Dumnezeu.

V. Și mai-mare peste toate avuțiile sale. * Stăpân al casei sale. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

În timpul pascal:

R. Dumnezeu l-a făcut stăpân al casei sale. * Aleluia, aleluia! Dumnezeu.

V. Și mai-mare peste toate avuțiile sale. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la *Benedictus*: Iosif a locuit în cetatea Nazaret, ca să se împlinească cele spuse prin profeți despre Cristos: se va numi Nazarinean (**T.P.** aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Domnul care-i face drepti pe oameni:

În dreptatea ta, dă-ne viață, Doamne!

Doamne Dumnezeule, care pe părinții noștri în credință i-ai chemat să trăiască înaintea ta cu inima desăvârșită,
– dă-ne harul ca, mergând pe urmele lor, să fim desăvârșiți așa cum ne poruncești tu!

Dumnezeule, care l-ai ales pe Iosif, om drept, ca să fie purtătorul de grijă al Fiului tău în copilărie și adolescență,

– fă-ne să slujim trupului lui Cristos în frații noștri!

Tu, care le-ai încredințat oamenilor pământul ca să-l umple și să-l stăpânească,

– învață-ne să muncim neobosit în această lume având pururi ca scop gloria ta!

Adu-ți aminte, Părinte a toate, de lucrarea mâinilor tale
– și fă ca toți oamenii să aibă condiții de viață demne muncind cu seninătate!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, care ai binevoit să încredești ocrotirii fidele a sfântului Iosif începutul misterelel mântuirii, dă Bisericii tale harul ca, prin mijlocirea lui, să le păstreze cu credință și să lucreze cu râvnă pentru împlinirea lor în neamul omenesc. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Părinții lui Isus mergeau în fiecare an la Ierusalim de sărbătoarea Paștelui (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Prov 2,7-8

El dă biruință celor fără prihană, dă un scut celor ce umblă în nevinovăție. Ocrotește cărările dreptății și păzește calea credincioșilor lui.

☩. Domnul l-a pus stăpân al casei sale (T.P. aleluia).

℟. Și mai-mare peste toate avuțiile sale (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Când au pornit spre casă, copilul Isus a rămas la Ierusalim și părinții lui n-au știut.

LECTURA SCURTĂ

Cf. Înț 10,10

Înțelepciunea l-a condus pe căi drepte pe cel care fugea și i-a arătat împărăția lui Dumnezeu și i-a dat lui înțelepciunea sfinților; l-a făcut să prospere prin străduința sa și a înmulțit câștigul său.

☩. Slavă și bogăție în casa lui (T.P. aleluia).

℟. Și dreptatea lui rămâne în veac de veac (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Negăsindu-l pe Isus, părinții lui s-au întors în Ierusalim ca să-l caute.

LECTURA SCURTĂ

Sir 2,18-19

Cei care se tem de Domnul nu vor fi necredincioși față de cuvântul său; cei care-l iubesc pe el vor păzi

calea lui. Cei care se tem de Domnul vor căuta cele care îi sunt plăcute lui și cei care-l iubesc pe el vor împlini legea sa.

☩ Mare este gloria lui întru mântuirea ta (T.P. aleluia).

☩ Cu slavă și cu frumusețe l-ai înveșmântat (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL Cu corul de îngeri, 1412.

Sau: Te, Ioseph, célebrent, 1412.

Ant. 1 Părinții l-au găsit pe Isus în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și întrebându-i (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la Comunal sfinților bărbați, 1836.

Ant. 2 Mama lui Isus i-a zis: Fiule, de ce ne-ai făcut aceasta? Iată, tatăl tău și cu mine te căutam îngrijorați.

Ant. 3 Isus a coborât cu ei și a venit la Nazaret și le era supus (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Col 3,23-24

Orice faceți, să faceți din inimă ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, știind că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Pe Domnul Cristos îl slujiți.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

☩. Cel drept va odrăsli * precum crinul. Cel drept.

☩. El va înflori în veci înaintea Domnului * precum crinul. Slavă Tatălui. Cel drept.

În timpul pascal:

☩. Cel drept va odrăsli precum crinul. * Aleluia, aleluia! Cel drept.

✠. El va înflori în veci înaintea Domnului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cel drept.

Ant. la Magnificat: Pe când Isus, la treizeci de ani, a început să predice, era socotit fiul lui Iosif (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu, de la care își trage numele orice paternitate în cer și pe pământ:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, ascultă-ne!

Părinte sfânt, care i-ai dezvăluit sfântului Iosif taina lui Cristos, cea din veac ascunsă,

– dă-ne harul să-l cunoaștem tot mai adânc pe Fiul tău, Dumnezeu adevărat și om adevărat!

Părinte ceresc, tu care hrănești păsările cerului și îmbraci crinii câmpului,

– dă-le tuturor oamenilor pâinea cea de toate zilele și pâinea cea mai presus de fire!

Creatorule a toate, care ai încredințat mâinilor noastre lucrarea ta,

– fă-i pe toți muncitorii să se bucure cu demnitate de roadele muncii lor!

Dumnezeule a toată dreptatea, care vrei ca toți să fim oameni dreți,

– prin mijlocirea sfântului Iosif, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în toate!

Dăruiește-le cu bunătate celor aflați în agonie și celor răposați

– harul ca, prin Fiul tău, să fie primiți în fericirea veșnică alături de el, de Maria și de Iosif!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic, care ai binevoit să încredințezi ocrotirii fidele a sfântului Iosif începutul tainelor mântuirii, dă Bisericii tale harul ca, prin mijlocirea lui, să le păstreze cu credință și să lucreze cu râvnă pentru împlinirea lor în neamul omenesc. Prin Domnul.

23 martie

**SFÂNTUL TURIBIU DE MONGROVEJO,
EPISCOP****Pentru comemorare**

S-a născut în Spania, în jurul anului 1538, și a studiat dreptul la Salamanca. Ales episcop de Lima în anul 1580, a plecat în America. Înflăcărat de zel apostolic, a organizat sinoade și concilii pentru promovarea vieții religioase în întreg ținutul. A apărat cu fermitate drepturile Bisericii, s-a ocupat cu râvnă de turma ce-i era încredințată, vizitând-o deseori și acordând o grijă deosebită indigenilor. A murit în anul 1606.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din decretul despre misiunea pastorală a episcopilor în Biserica *Christus Dóminus* al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 12-13.16)

Pregătiți pentru orice faptă bună

În exercitarea funcției lor de a învăța, episcopii să vestească oamenilor evanghelia lui Cristos – aceasta fiind cea mai de seamă dintre îndatoririle lor – și, în puterea Duhului, să-i cheme la credință sau să-i întărească în credința vie; să le pună în față întregul mister al lui Cristos, și anume acele adevăruri a căror necunoaștere înseamnă necunoașterea lui Cristos însuși și, de asemenea, calea revelată de sus, care trebuie urmată spre slava lui Dumnezeu și, prin aceasta, spre dobândirea fericirii veșnice.

Să le arate oamenilor că înseși realitățile pământești și instituțiile omenești, după planul lui Dumnezeu Creatorul, sunt rânduite spre mântuirea oamenilor și, de aceea, pot contribui mult la zidirea trupului lui Cristos.

Să-i învețe, așadar, potrivit învățaturii Bisericii, de ce prețuire trebuie să se bucure persoana umană, libertatea ei și însăși viața trupului; familia, unitatea și stabilitatea ei, procrearea și educarea copiilor; societatea civilă cu legile și profesiile ei; munca și timpul liber, artele și invențiile tehnice; sărăcia și belșugul. În sfârșit, să le arate principiile de rezolvare a problemelor atât de grave privind posedarea, sporirea și dreapta distribuire a bunurilor materiale, pacea și războiul, conviețuirea frățescă a tuturor popoarelor.

Episcopii trebuie, așadar, să expună învățătura creștină într-un mod adecvat necesităților timpului, adică răspunzând dificultăților și problemelor care îi apasă și îi neliniștesc cel mai mult pe oameni; în același timp, ei trebuie să vegheze asupra acestei învățături, educându-i și pe credincioși să o apere și să o răspândească. În transmiterea ei, să dovedească grija maternă a Bisericii față de toți oamenii, atât credincioși, cât și necredincioși, și să acorde o atenție deosebită celor săraci și slabi, la care Domnul i-a trimis să le aducă vestea cea bună.

În îndeplinirea funcției lor de părinți și păstori, episcopii să fie în mijlocul poporului lor ca unii care slujesc, păstori buni care își cunosc oile și pe care ele îi cunosc, adevărați părinți care se remarcă prin spiritul lor de iubire și devotament față de toți și autorității cărora – autoritate primită de sus – toți se supun cu drag. Ei să adune și să educe întreaga familie a turmei lor, astfel încât toți, conștienți de îndatoririle lor, să trăiască și să lucreze în comuniunea carității.

Pentru a putea realiza acestea, episcopii, *gata pentru tot lucrul bun și îndurând toate pentru cei aleși* (2Tim 2,21.10), trebuie să-și orânduiască astfel viața încât să corespundă necesităților timpului.

RESPONSORIUL

Cf. 1Pt 5,2-4; Fap 20,28

R. Păstoriți turma lui Dumnezeu făcându-vă exemple pentru turmă; * iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

¶. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu. * Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

Laudele

Ant. Nu voi sunteți accia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai făcut să crească Biserica ta prin munca apostolică și prin râvna pentru adevăr a sfântului episcop Turibiu, dăruiește poporului consacrat ție să se întărească neconținut în credință și în sfințenie. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la Magnificat: Acesta este administratorul credincios și înțelept, pe care Domnul l-a pus peste familia sa, ca să le dea tuturor hrană la vreme potrivită.

25 martie

BUNA-VESTIRE

Solemnitate

Vesperele I

IMNUL

Vestea bună trece azi din gură-n gură;
De sărmana lume cerul se îndură.
Doamne, jugul nostru ai voit să-l scuturi,
Să ne-ntorci la starea dintru începuturi.
Șirul lung de veacuri trece pe încetul,
Pân-se împlinește ce-a prezis profetul.
De la tronul slavei îngerul coboară
Și cu vestea bună intră la Fecioară.
Spune „da” Maria și devine mamă.
Visul fecioriei nu i se destramă;
Sânu-i se deschide, intră-n el Cuvântul,
Cel ce nu-l încape cerul și pământul.
Se-nălțase omul plin de îngâmfare
Și-a rodit păcatul roadele-i amare;
Domnul se smerește; vrea, prin ascultare
Și prin suferință, vina s-o repare.
Tatăl să primească cinste și mărire,
De asemeni, Fiul, cel cu el de-o fire.
Duhul Sfânt de-a pururi preamărit să fie,
El, ce-a dat Fecioarei sfântă rodnicie. Amin.

Sau:

Agnóscat omne sæculum
Venísse vitæ præmium;
Post hostis ásperi iugum
Appáruit redéemptio.

Isaías quæ præcinit
 Compléta sunt in Vírgine;
 Annuntiávit Angelus,
 Sanctus replévit Spíritus.

María ventre cóncipit
 Verbi fidélis sémine;
 Quem totus orbis non capit,
 Portant puéllæ viscera.

Adam vetus quod pólluit,
 Adam novus hoc ábluit;
 Tumens quod ille déicit,
 Humíllimus hic érigit.

Christo sit omnis glória,
 Dei Paréntis Fílio,
 Quem Virgo felix cóncipit
 Sancti sub umbra Spíritus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese și o floare din rădăcina lui va odrăsli și se va odihni asupra lui Duhul Domnului (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeu nostru,
 care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
 ce se petrece în cer și pe pământ? —

- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
 înalță din mizerie pe cel sărac,
⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
 de conducătorii poporului său.
⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
 ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese și o floare din rădăcina lui va odrăsli și se va odihni asupra lui Duhul Domnului (T.P. aleluia).

Ant. 2 Domnul îi va da tronul lui David, tatăl lui, și va domni în veci (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
 preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
 el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
¹⁴ El dă pace ținutului tău *
 și te satură cu cel mai bun grâu.
¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
 cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
 și presară chiciura ca cenușa.
¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
 și gerul lui cine-l poate răbda?
¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
 stârnește vântul și vor curge apele.
¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
 lui Israel, legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
 și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Domnul îi va da tronul lui David, tatăl lui, și va domni în veci (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cuvântul cel de sus, născut din Tatăl înaintea veacurilor, astăzi s-a nimicit pe sine, făcându-se trup pentru noi (T.P. aleluia).

- 6 Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
 nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
 7 dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
 și devenind asemenea oamenilor. *
 După înfățișare era considerat ca om.
 8 S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
 și încă moartea pe cruce.
 9 De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
 și i-a dăruit un nume *
 care este mai presus de orice alt nume,
 10 pentru ca în numele lui Isus
 să se plece tot genunchiul: *
 al celor din cer, al celor de pe pământ
 și al celor din adâncuri,
 11 și orice limbă să proclame,
 spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
 „Isus Cristos este Domnul!”

Ant. Cuvântul cel de sus, născut din Tatăl înaintea veacurilor, astăzi s-a nimicit pe sine, făcându-se trup pentru noi (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

In 1,1-2

Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri ce am privit și mâinile noastre au pipăit cu privire la Cuvântul vieții, căci viața s-a arătat: noi am văzut și dăm mărturie și vă vestim viața veșnică ce era la Tatăl și care ni s-a arătat.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. A odrăslit rădăcina lui Iese, * a răsărit o stea din Iacob. A odrăslit.

V. Fecioara l-a zămislit pe Mântuitorul, * a răsărit o stea din Iacob. Slavă Tatălui. A odrăslit.

În timpul pascal:

R. A odrăslit rădăcina lui Iese, a răsărit o stea din Iacob. * Aleluia, aleluia! A odrăslit.

Ÿ. Fecioara l-a zămislit pe Mântuitorul. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. A odrăslit.

Ant. la *Magnificat*: Duhul Sfânt va coborî asupra ta, Marie, și puterea Celui Preaînalt te va umbri (**T.P.** aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu suflete încrezătoare pe Tatăl veșnic, care astăzi i-a vestit Mariei, prin îngerul său, mântuirea noastră:

Dă-ne, Doamne, harul tău!

Tu, care ai ales-o pe Fecioara Maria ca să fie Mama Fiului tău,

– îndură-te de toți accia care așteaptă răscumpărarea!
Tu, care i-ai vestit Mariei, prin arhanghelul Gabriel, pace și bucurie,

– dăruiește lumii întregi bucuria mântuirii și adevărata pace!

Tu, care, prin lucrarea Duhului Sfânt și prin consimțământul Mariei, l-ai trimis pe Cuvântul tău să locuiască între noi,

– pregătește inimile noastre să-l primească pe Cristos așa cum l-a primit Fecioara Maria!

Tu, care privești la cei smeriți și pe cei săraci îi copleșești cu bunuri,

– alină-i pe cei deznădăjduiți, ajută-i pe cei lipsiți, întărește-i pe muribunzi!

Dumnezeule, la care nimic nu este cu neputință, care singur săvârșești lucruri minunate,

– mântuiește-ne atunci când îi vei ridica pe cei morți, în ziua de apoi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca, în sânul Fecioarei Maria, Cuvântul tău să ia trup omenesc adevărat, dă-ne, te rugăm, harul ca noi, care îl mărturisim pe Răscumpărătorul nostru Dumnezeu și Om, să ne învrednicim a avea parte de viața sa dumnezeiască. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Cuvântul s-a făcut trup: veniți să-l adorăm!
(T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

De-acum omenirea orbise sărmana;
La mari rătăcirii o-mpinsese Satana;
Făcând din nimicuri ființe divine,
La lemne și pietre-a ajuns să se-nchine.

Împinsă la vale de gânduri nebune,
Cumplit se zbătea în adânc de genune;
Deasupra rânjea de plăcere despotul,
Vicleanul, cel care-o robise cu totul.

Cristos, Dumnezeu, cu a sa îndurare,
Venind de la Tatăl, în lume apare;
Făptura umană nu poate s-o vadă
Expusă pieirii și Răului pradă.

El însuși cu trup omenesc se-nveșmântă,
Ca, prin pătimirea și moartea sa sfântă,
Pe om să-l salveze, să-l scoată din moarte,
Pe brațele sale la Tatăl să-l poarte.

Isuse, aceasta e ziua cea mare
Când Tatăl și-arată nespusa-ndurare;
Un trup îți zidește cu propria-i mână,
Precum l-a zidit pe Adam din țărână.

Iar sânul curat al preasfintei Fecioare
 Devine grădină scăldată în soare;
 E scos din această țărână virgină
 Cristos, omul nou purtător de lumină.
 Părintelui veșnic mărire să-i fie,
 Și Duhului Sfânt adorat în vecie,
 Și ție, Cristoase, venit din splendoare
 În sânul curat al preasfintei Fecioare. Amin.

Sau:

Iam cæca vis mortálium
Vénerans inánes nænias,
 Vel æra vel saxa álgida
 Vel ligna credébat Deum.
 Hæc dum sequúntur pérfidi,
 Prædónis in ius vénerant
 Et mancipátam fúmido
 Vitam baráthro immérserant.
 Stragem sed istam non tulit
 Christus cadéntum géntium;
 Impúne ne forsan sui
 Patris períret fábrica,
 Mortále corpus índuit
 Ut, excitáto córpore,
 Mortis caténam frángeret
Hominémque portáret Patri.
 Hic ille natális dies,
 Quo te Creátor árduus
 Spirávit et limo índidit,
 Sermóne carnem glútinans.
 O quanta rerum gáudia
 Alvus pudíca cóntinet,
 Ex qua novéllum sæculum
 Procédit et lux áurea!
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 La plinirea timpurilor, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său, născut din femeie, pentru ca noi să primim înfierea (T.P. aleluia).

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
cu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Feriți-vă toți aceia *
care nădărduesc în el.

Ant. La plinirea timpurilor, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său, născut din femeie, pentru ca noi să primim înfîierea (T.P. aleluia).

Ant. 2 Intrând în lume, el spune: Mi-ai pregătit un trup; iată, vin ca să fac, Dumnezeule, voința ta (T.P. aleluia).

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Intrând în lume, el spune: Mi-ai pregătit un trup; iată, vin ca să fac, Dumnezeule, voința ta (T.P. aleluia).

Ant. 3 Prin aceasta dragostea lui Dumnezeu s-a arătat în noi, că l-a trimis pe Fiul său unul-născut în lume, ca să trăim prin el (T.P. aleluia).

Psalmul 44 (45)

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
hâr a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ca este strălucirea și măreția ta.

- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
scepтрul dreptății este scepтрul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveslesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.
- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.
- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Prin aceasta dragostea lui Dumnezeu s-a arătat în noi, că l-a trimis pe Fiul său unul-născut în lume, ca să trăim prin el (T.P. aleluia).

☩ Cuvântul s-a făcut trup (T.P. aleluia).

☩ Și a locuit între noi (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Cronicilor

17,1-15

Profeție despre fiul lui David

¹ Pe când David locuia în casa lui, i-a zis profetului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul legământului Domnului este într-un cort”. ² Natan i-a răspuns lui David: „Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine”.

³ În noaptea următoare, cuvântul lui Dumnezeu i-a vorbit lui Natan: ⁴ „Du-te și spune-i slujitorului meu David: Așa vorbește Domnul: Nu tu îmi vei zidi o casă de locuit. ⁵ Căci eu n-am locuit într-o casă din ziua când am scos pe Israel din Egipt până în ziua de azi; ci am mers din cort în cort și din lăcaș în lăcaș. ⁶ Pretutindeni pe unde am mers cu tot Israelul, am spus eu vreunui dintre judecătorii lui Israel, cărora le poruncisem să păstorească poporul meu, am zis eu: Pentru ce nu-mi zidiți o casă de cedru? ⁷ Acum așa să-i spui slujitorului meu David: Așa vorbește Domnul oștirilor: Te-am luat de la pășune, în timp ce mergeai la turmă, ca să fii conducătorul poporului meu Israel; ⁸ am fost cu tine pretutindeni pe unde ai mers, i-am nimicit pe toți dușmanii tăi dinaintea ta și ți-am făcut un nume ca numele celor mari de pe pământ: ⁹ am dat o locuință poporului meu Israel și l-am sădit ca să fie statornic acolo și să nu mai fie tulburat, pentru ca cei răi să nu-l mai nimicească așa cum îl nimiceau mai înainte ¹⁰ din zilele în care pusesem judecători peste poporul meu Israel. Am umilit pe toți vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă. ¹¹ Când ți se vor împlini zilele, ca să mergi împreună cu părinții tăi, voi ridica un descendent după tine,

care va fi unul dintre fiii tăi, și-i voi întări domnia. ¹² El îmi va zidi o casă, și eu îi voi întări pe vecie scaunul lui de domnie. ¹³ Eu îi voi fi lui tată și el îmi va fi mie fiu; și nu voi îndepărta îndurarea mea de la el, cum am îndepărtat-o de la acela care a fost înaintea ta. ¹⁴ Îl voi așeza pentru totdeauna în casa mea și, în împărăția mea, tronul lui de domnie va fi întărit pe veci”.

¹⁵ Natan i-a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,26-32*

R. Îngerul Gabriel a fost trimis la Fecioara Maria care era logodită cu Iosif, aducându-i vestea; Fecioara a fost tulburată de lumină. Nu te teme, Marie, pentru că ai aflat har la Dumnezeu; * iată, vei zămisli și vei naște un fiu și el se va chema Fiul Celui Preaînalt (T.P. aléluia).

V. Bucură-te, Marie, cea plină de har; Domnul este cu tine. * Iată.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Leon cel Mare, papă

(*Scris. 28, către Flavian, 3-4: PL 54, 763-767*)

Sacramentul împăcării noastre

Umilința naturii noastre a fost asumată de maiestatea divină, slăbiciunea, de putere, mortalitatea noastră, de veșnicie; și, pentru a plăti datoria care apăsa asupra condiției noastre, natura inalterabilă a fost unită cu natura noastră alterabilă. Toate acestea s-au înfăptuit pentru ca, așa cum se potrivea pentru mântuirea noastră, singurul și unicul mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Ișus Cristos, pe de o parte, imun de moarte, pe de altă parte, să fie supus ei.

Natura în care s-a născut Dumnezeu a fost adevărată, integră și perfectă, și, în același timp, natura divină în care rămâne în mod imutabil a fost adevărată și perfectă. În el există totul din divinitatea sa și totul din omenitatea noastră.

Prin natura noastră o înțelegem pe aceea creată de Dumnezeu la început și asumată de Cuvânt, pentru a fi răscumpărată. Însă, în Mântuitorul, nu a fost nici o urmă din acele slăbiciuni pe care seducătorul le-a adus în lume și care au fost primite de omul sedus. Desigur că a voit să ia asupra sa slăbiciunea noastră, dar nu să fie părtaș la păcatele noastre.

A asumat condiția de sclav, dar fără contaminarea păcatului. A înălțat omenitatea, dar nu a diminuat divinitatea. Înjosirea sa a făcut vizibil invizibilul și muritor pe Creatorul și Stăpânul tuturor lucrurilor. Însă înjosirea sa a fost mai curând una milostivă față de mizeria noastră, decât o pierdere a puterii sale și a stăpânirii sale. A fost creator al omului în condiția divină și om în condiția de sclav. Acesta a fost unicul și același Mântuitor.

Așadar, Fiul lui Dumnezeu își face intrarea în mijlocul mizeriilor din această lume, coborând de pe tronul său ceresc, fără a lăsa gloria Tatălui. Intră într-o condiție nouă, se naște într-o lume nouă.

Intră într-o condiție nouă: într-adevăr, invizibil în sine însuși, devine vizibil în natura noastră; infinit, se lasă circumscris; existent înaintea tuturor timpurilor, începe să trăiască în timp; Stăpân și Domn al universului, ascunde maiestatea sa infinită, ia formă de slujitor; nepieritor și nemuritor, ca Dumnezeu, nu refuză să devină om pieritor și supus legilor morții.

Intr-adevăr, cel care este Dumnezeu adevărat, este și om adevărat. Nu există nimic fictiv în această unitate, pentru că subzistă și umilința naturii umane, și sublimitatea naturii divine.

După cum Dumnezeu nu suferă schimbare în milostivirea sa, la fel, nici omul nu este alterat de demnitatea primită. Fiecare dintre naturi realizează în comuniune cu cealaltă tot ceea ce îi este propriu. Cuvântul realizează ceea ce revine Cuvântului, iar omenitatea realizează ceea ce este propriu omenității.

Prima dintre aceste naturi strălucește prin minunile pe care le face, cealaltă zace sub insultele pe care le primește. Și după cum Cuvântul nu renunță la acea glorie

pe care o are, exact ca și Tatăl, tot așa, omenitatea nu părește natura proprie a speciei.

Nu vom înceta să repetăm: Unicul și același este, cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu și, cu adevărat, Fiul Omului. Este Dumnezeu, deoarece *la început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu (In 1,1)*. Este om, deoarece *Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi (In 1,14)*.

RESPONSORIUL

R. Primește Cuvântul, Fecioară Marie, care ți-a fost transmis de Domnul prin înger: Vei zămisi și îl vei naște pe cel care este Dumnezeu și om. * Vor spune despre tine: Binecuvântată ești tu între toate femeile (T.P. aleluia).

V. Vei naște cu adevărat un Fiu și fecioria ta nu va fi atinsă. Vei naște un Fiu și vei rămâne mamă pururea fecioară. * Vor spune.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Din cer, de la Domnul, un înger azi zboară
Cu vestea cea bună la sfânta Fecioară;
Acum se-mplinește speranța și visul:
În lume apare Mesia, Promisul.

Cel care e veșnic, Născutul din Tatăl,
Să fie vremelnic, dispus acum iată-!
Și tot ce natura umană reclamă
Acceptă, de aceea și-alege o mamă.

În clipa aceasta nespuse de solemnă,
Pământul primește o victimă demnă,
Menită cu sângele jertfei să spele
Păcatele lumii cumplite și grele.

O, tu, ce cobori din lăcaș de lumină
 În sânul Fecioarei de harul tău plină,
 O, tu, adevăr făcut carne și sânge,
 Asupra-ne astăzi o rază răsfrânge!
 Și ție, Fecioară,-ți cerșim astăzi milă;
 Deși te-ai numit servitoare umilă,
 Ești pusă regină în cer peste îngeri.
 Arunc-o privire spre valea de plângeri!
 Părintelui veșnic mărire să-i fie,
 Și Duhului Sfânt adorat în vecie,
 Și ție, Cristoase, venit din splendoare
 În sânul curat al preasfintei Fecioare. Amin.

Sau:

O lux, salutis nuntia,
 Qua Virgini fert Angelus
 Complenda mox oracula
 Et cara terris gaudia.
 Qui Patris aeterno sinu
 Aeterna Proles nascitur,
 Obnoxius fit temporis
 Matremque in orbe seligit.
 Nobis piandis victima
 Nostros se in artus colligit,
 Ut innocenti sanguine
 Scelus nocentum dfluat.
 Concepta carne Veritas,
 Umbrata velo Virginis,
 Puris videnda mentibus,
 Imple tuo nos lumine.
 Et quae modesto pectore
 Te dicis ancillam Dei,
 Regina nunc caelestium,
 Patrona sis fidelium.
 Iesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre et almo Spiritu,
 In sempiterna saecula. Amen.

Ant. 1 Îngerul Gabriel a fost trimis la Fecioara Maria, care era logodită cu Iosif (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău! (T.P. aleluia).

Ant. 3 Fecioara a zămislit prin cuvânt; a rămas fecioară și ca fecioară l-a născut pe Mântuitorul (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fil 2,6-7

Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu, ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar, după felul lui de a fi, a fost socotit ca un om.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Marc:

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

Ψ. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

În timpul pascal:

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine. * Aleluia, aleluia! Bucură-te.

Ψ. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Benedictus: Pentru nemărginita iubire cu care ne-a iubit, Dumnezeu l-a trimis pe Fiul său în trup asemenea cu trupul păcatului (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Celebrând astăzi, la Buna-Vestire, începutul mântuirii noastre, să ne rugăm cu bucurie:

*Să mijlocească pentru noi
sfânta Născătoare de Dumnezeu!*

După cum Fecioara Maria a primit vestea cea bună de la înger,

– dă-ne, te rugăm, Dumnezeule, harul să-l primim și noi cu recunoștință pe Mântuitorul nostru!

După cum ai privit la smerenia slujitoarei tale,

– amintește-ți, Părinte milostiv, și îndură-te de noi și de toți oamenii!

După cum Maria, noua Evă, a ascultat de Cuvântul tău divin,

– tot astfel să ne fie nouă după cuvântul tău!

Sfânta Maria să-i ajute pe cei nenorociți, să-i întărească pe cei lipsiți de îndrăzneală, să-i mângâie pe cei care plâng,

– să se roage pentru popor, să mijlocească pentru cler, să intervină pentru femeile evlavioase!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca, în sânul Fecioarei Maria, Cuvântul tău să ia trup omenesc adevărat, dă-ne, te rugăm, harul ca noi, care îl mărturisim pe Răscumpărătorul nostru Dumnezeu și Om, să ne învrednicim a avea parte de viața sa dumnezeiască. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmodia complementară, 1349.

Ora a treia

Ant. Din neamul lui Iese a ieșit Fecioara Maria și în sânul ei feciorelnic s-a coborât Duhul Celui Preaînalt (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ef 1,9b-10

Dumnezeu a hotărât de mai înainte ca la împlinirea timpurilor să adune toate în Cristos, cele din cer și cele de pe pământ.

☩. Îngerul Domnului a vestit Mariei (T.P. aleluia).
 ☩. Și ea a zămislit de la Duhul Sfânt (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu și se va chema Emanuel (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

IIn 4,10

În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

☩. Iată slujitoarea Domnului (T.P. aleluia).
 ☩. Fie mic după cuvântul tău (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Va fi preamărit până la marginile pământului și el însuși va fi pacea (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

ITim 2,5-6a

Unul este Dumnezeu și unul singur este mijlocitor între Dumnezeu și oameni: omul Cristos Isus care s-a dat pe sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți.

☩. Cuvântul s-a făcut trup (T.P. aleluia).
 ☩. Și a locuit între noi (T.P. aleluia).

Vesperale II

IMNUL Primește salutul, Stăpână, de la Comunal sfinței Fecioare Maria, 1637.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Îngerul Domnului a vestit Mariei și ea a zămislit de la Duhul Sfânt (T.P. aleluia).

Psalmul 109 (110),1-5.7

- ¹ Așa vorbește Domnul către Domnul meu:
 „Sezi la dreapta mea *
 până voi pune pe dușmanii tăi
 așternut picioarelor tale”.
- ² Domnul va întinde din Sion sceptrul puterii tale: *
 „Domnește în mijlocul dușmanilor tăi!”
- ³ În ziua puterii tale, †
 tu domnești strălucind de sfințenie; *
 din sânul aurorei, ca roua, te-am născut.
- ⁴ Domnul s-a jurat și nu-i va părea rău: *
 „Tu ești preot în veci
 după rânduiala lui Melchisedec!”
- ⁵ Domnul este la dreapta ta, *
 el va zdrobi regi în ziua mâniei sale.
- ⁷ Va bea din pârâu pe cale *
 și, de aceea, își va înălța capul.

Ant. Îngerul Domnului a vestit Mariei și ea a zămislit de la Duhul Sfânt (T.P. aleluia).

Ant. 2 Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Domnul. Iată, vei zămisli și vei naște un fiu, care se va chema Fiul Celui Preaînalt (T.P. aleluia).

Psalmul 129 (130)

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
 Pleacă-ți urechea ta *
 la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, *
 Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
 și ne temem de tine.
- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
 sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
 mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor. —

- Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
căci la Domnul este îndurare *
și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
de toate fărădelegile lui.

Ant. Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Domnul.
Iată, vei zămisli și vei naște un fiu, care se va chema
Fiul Celui Preaînalt (T.P. aleluia).

Ant. 3 Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul
tău! (T.P. aleluia).

Cântarea

Cf. Col 1,12-20

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.

²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău! (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

In 1,1-2

Ceea ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit cu privire la Cuvântul vieții, căci viața s-a arătat: noi am văzut și dăm mărturie și vă vestim viața veșnică, ce era la Tatăl și care ni s-a arătat.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Cuvântul s-a făcut trup * și a locuit între noi. Cuvântul.

Ÿ. Acesta era la început la Dumnezeu * și a locuit între noi. Slavă Tatălui. Cuvântul.

În timpul pascal:

R. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi. * Aleluia, aleluia! Cuvântul.

Ÿ. Acesta era la început la Dumnezeu. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi. * Aleluia, aleluia!

Ant. la Magnificat: Îngerul Gabriel i-a spus Mariei: Bucură-te, Cea Plină de Har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ești tu între femei! (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu suflete încrezătoare pe Tatăl veșnic, care astăzi i-a vestit Mariei, prin îngerul său, mântuirea noastră:

Dă-ne, Doamne, harul tău!

Tu, care ai ales-o pe Fecioara Maria ca să fie Mama Fiului tău,

– îndură-te de toți aceia care așteaptă răscumpărarea!

Tu, care i-ai vestit Mariei, prin arhanghelul Gabriel, pace și bucurie,

– dăruiește lumii întregi bucuria mântuirii și adevărata pace!

Tu, care, prin lucrarea Duhului Sfânt și prin consimțământul Mariei, l-ai trimis pe Cuvântul tău să locuiască între noi,

– pregătește inimile noastre să-l primească pe Cristos așa cum l-a primit Fecioara Maria!

Tu, care privești la cei smeriți și pe cei săraci îi copleșești cu bunuri,

– alină-i pe cei deznădăjduiți, ajută-i pe cei lipsiți, întărește-i pe muribunzi!

Dumnezeule, la care nimic nu este cu neputință, care singur săvârșești lucruri minunate,

– mântuiește-ne atunci când îi vei ridica pe cei morți, în ziua de apoi!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai voit ca, în sânul Fecioarei Maria, Cuvântul tău să ia trup omenesc adevărat, dă-ne, te rugăm, harul ca noi, care îl mărturisim pe Răscumpărătorul nostru Dumnezeu și Om, să ne învrednicim a avea parte de viața sa dumnezeiască. Prin Domnul.

APRILIE

2 aprilie

SFÂNTUL FRANCISC DE PAOLA, PUSTNIC

S-a născut la Paola, în Calabria, în anul 1416. A întemeiat o congregație de pustnici, pe care a transformat-o apoi în Ordinul Minimilor, confirmat de Scaunul Apostolic în 1506. A murit la Tours, în Franța, în 1507.

De la **Comunul sfinților bărbați: pentru călugări**, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Francisc de Paola*

(Scris. din 1486: A. Galuzzi,
Origini dell'Ordine dei Minimi,
Roma 1967, 121-122)

Converțiți-vă cu o inimă sinceră

Domnul nostru Isus Cristos, care dă tuturor răsplătă dreaptă, să vă dea merit pentru ostenele voastre.

Păziți-vă de orice rău, fugiți de pericole. Noi, împreună cu toți frații noștri, deși suntem nevrednici, îl vom ruga mereu pe veșnicul Dumnezeu Tată și pe Fiul său, Isus Cristos, și pe glorioasa sa mamă, Fecioara Maria, să vă ajute întotdeauna și să vă conducă la mântuirea sufletului și a trupului și să vă facă să progresați din bine în mai bine până la sfârșit.

Pe de altă parte, fraților, vă îndemn și vă rog, atât cât pot, să fiți prudenți și sânguincioși cu privire la mântuirea sufletului vostru, gândindu-vă că moartea este sigură pentru toți, că viața este scurtă și nu este altceva decât fum care dispare repede.

Amintiți-vă de pătimirea Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Cristos, care, aprins de iubire față de noi, a

coborât din cer pentru a ne mântui, care a suferit pentru noi atâtea chinuri, nerefuzând nimic din iubire pentru noi și dând exemplul de răbdare perfectă și de iubire perfectă. Așadar, să fim toți răbdători în adversitățile noastre.

Renunțați la orice mânie și la orice dușmănie, păziți-vă cu sânguință de cuvintele mai aspre și, dacă ar ieși din gura voastră, să nu vă vină greu să scoateți remediul din aceeași gură de către care au fost provocate acele răni. Astfel, iertați-vă reciproc și nu vă mai gândiți apoi la insulta care vi s-a făcut. Într-adevăr, amintirea răutății este insultă, culme a nebuniei, păstrare a păcatului, ură a dreptății, săgeată ruginită, venin al sufletului, risipire a virtuții, molie a minții, confuzie a rugăciunii, sfâșiere a rugăciunilor făcute lui Dumnezeu, părăsire a dragostei, cui înfipt în sufletele noastre, păcat care nu dispare niciodată și moarte zilnică.

Iubiți pacea, pentru că este mult mai bună decât orice comoară pe care ar putea să o aibă popoarele. Desigur, știți că păcatele noastre îl provoacă pe Dumnezeu la mânie. Pentru aceasta, corectați-vă și căiți-vă de păcatele voastre trecute, deoarece Dumnezeu vă așteaptă cu brațele deschise. Ceea ce ascundem față de lume nu se poate ascunde față de Dumnezeu: convertiți-vă cu o inimă sinceră. Traiți în așa fel încât să primiți binecuvântarea Domnului și pacea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, să fie mereu cu voi.

RESPONSORIUL

2Cor 4,11.16

R. Noi, care trăim, suntem mereu dați la moarte pentru Isus, * pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor (T.P. aleluia).

Ÿ. Dacă omul nostru din afară se trece, totuși cel interior se reînnoiește din zi în zi, * pentru ca.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Iată, eu stau la ușă și bat: de va auzi cineva glasul meu și-mi va deschide, voi intra și voi cina cu el și el cu mine (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, înălțarea celor smeriți, care l-ai ridicat pe sfântul Francisc de Paola în gloria sfinților, fă, te rugăm, ca, prin meritele lui și urmându-i exemplul, să dobândim și noi răsplata pe care ai făgăduit-o celor smeriți. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Dacă ar da omul toată avuția casei lui pentru iubire, tot nu a dat nimic (T.P. aleluia).

4 aprilie

SFÂNTUL ISIDOR, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut în jurul anului 560, la Sevilla, în Spania. După moartea tatălui, a fost educat de fratele său, Leandru. Sfințit episcop al orașului natal, a scris multe cărți, cu mare erudiție; a organizat și a condus mai multe concilii, în Spania, în care s-au luat hotărâri înțelepte. A murit în anul 636.

De la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1732, sau de la Comunal învățătorilor Bisericii, 1771.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Sentințele* sfântului Isidor, episcop

(Cartea 3, 8-10: PL 83, 679-682)

Cărturarul instruit în ale împărăției lui Dumnezeu

Rugăciunea ne purifică, lectura ne instruește. Să ne folosim și de una, și de cealaltă, dacă este posibil, pentru că ambele sunt lucruri bune. Dacă totuși nu ar fi posibil, este mai bine să ne rugăm decât să citim.

Cel care vrea să stea întotdeauna cu Dumnezeu trebuie încontinuu să se roage și să citească. Atunci când ne rugăm, vorbim cu însuși Dumnezeu; atunci când citim, Dumnezeu este cel care ne vorbește.

Orice progres vine din lectură și din meditație. Prin lectură învățăm ceea ce nu știm, prin meditație păstrăm în memorie ceea ce am învățat.

Este dublu avantajul pe care îl avem din citirea Sfintei Scripturi. Ea luminează intelectul nostru și-l conduce pe om la iubirea lui Dumnezeu, după ce l-a smuls din vanitățile lumii.

Este dublu și scopul pe care trebuie să ni-l propunem în citire: înainte de toate, de a căuta să înțelegem sensul Scripturii, în al doilea rând, de a ne strădui să o proclamăm cu cea mai mare demnitate și eficacitate posibilă. Într-adevăr, cel care citește încearcă, înainte de toate, să înțeleagă ceea ce citește. Apoi caută să exprime în modul cel mai potrivit ceea ce a învățat.

Cititorul silitor nu se preocupă atât de a cunoaște ceea ce citește, cât, mai ales, să pună în practică. Este o vină mai mică a ignora total idealul decât a-l lăsa nerealizat după ce a fost cunoscut. Într-adevăr, după cum prin citire demonstrăm dorința noastră de a cunoaște, tot așa, după ce am cunoscut, trebuie să simțim datoria de a pune în practică lucrurile bune pe care le-am învățat.

Nimeni nu poate să pătrundă sensul Sfintei Scripturi dacă nu citește cu stăruință, după cum este scris: *lubește-o și te va duce sus; când o vei îmbrățișa, ea va fi gloria ta* (cf. *Prov 4,8*).

Cu cât suntem mai stăruitori în citirea Scripturii, cu atât este mai bogată înțelegerea pe care o avem, așa cum se întâmplă cu pământul care, cu cât este cultivat mai mult, cu atât produce mai mult.

Există unii care au o inteligență bună, dar neglijează citirea textelor sacre, așa încât, prin neglijența lor, ei demonstrează că disprețuiesc ceea ce ar putea să învețe prin lectură. Alții, în schimb, ar avea dorința să știe, dar sunt împiedicați de lipsa lor de pregătire. Aceștia însă

printr-o lectură atentă și stăruitoare, reușesc să știe ceea ce ignoră alții mai inteligenți, dar leneși și indiferenți.

După cum acela care înțelege mai greu reușește prin angajarea sa să adune rodul silinței sale prin studiu, tot așa, cel care neglijează darul intelectului pe care i l-a dat Dumnezeu, se face vinovat de condamnare deoarece disprețuiește un dar primit și-l lasă neroditor.

Dacă doctrina nu este susținută de har, nu ajunge până la inimă, chiar dacă intră în urechi. Face vâlvă în afară, dar nu folosește la nimic sufletului nostru. Numai atunci coboară cuvântul lui Dumnezeu de la urechi în adâncul inimii, când harul lui Dumnezeu, atinge mintea, din interior, și o face să înțeleagă.

RESPONSORIUL

Mt 13,52; cf. Prov 14,33

R. Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor * este asemenea stăpânului casei, care scoate din tezaurul său lucruri noi și vechi (T.P. aleluia).

V. Înțelepciunea își stabilește locuința într-o inimă chibzuită și îi învață chiar și pe cei neștiutori. * Este asemenea.

Laudele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Benedictus*: Cei învățați vor străluci ca lumina cerului și cei care-i învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor.

Rugăciunea de încheiere

Ascultă-ne, te rugăm, Doamne, rugăciunile pe care îți le înălțăm în sărbătoarea sfântului Isidor: dă Bisericii tale harul să se bucure neconținut de mijlocirea lui, precum i-ai dat să aibă parte și de învățătura lui. Prin Domnul.

Vesperele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Magnificat*: Învățător al credinței, lumină a Bisericii, sfinte Isidor, iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi Fiului lui Dumnezeu.

5 aprilie

SFÂNTUL VINCENTIU FERRER, PREOT

S-a născut la Valencia, în Spania, în anul 1350. Intrând în Ordinul Dominican, a predat teologia. Ca predicator, a străbătut multe ținuturi și a dobândit roade bogate în apărarea dreptei credințe și în îndreptarea moravurilor. A murit la Vannes, în Franța, în anul 1419.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre viața spirituală*,
al sfântului Vincențiu Ferrer, preot

(Cap. 13: ed. Garganta-Forcada, 513-514)

Modul de a predica

În predici și în îndemnuri folosește un limbaj simplu și o conversație familiară pentru a explica datoriile particulare. Insistă asupra exemplelor cât poți mai mult, pentru ca orice păcătos care a comis un anumit păcat să se simtă zguduit, ca și cum tu ai predica numai pentru el. Vorbește în așa fel încât cuvintele să nu pară că provin dintr-un suflet mândru și indignat, ci mai curând din sentimente de dragoste și de milostivire paternă. Comportă-te ca un tată care se întristează din cauza fiilor

rătăciți sau care suferă din cauza vreunei infirmități a lor. Procedează ca acela care caută să-i scoată și să-i elibereze dintr-o groapă adâncă pe cei care se află în ea și îngrijește-i ca o mamă. Tratează-i ca unul care se bucură de progresul lor și speră să-i ducă la gloria paradisului.

Această atitudine este, de obicei, folositoare ascultătorilor, în timp ce un discurs despre virtuți și despre vicii îi atinge puțin pe ascultători.

Tot așa, și la spovezi, fie că îi mângâi cu gingășie pe cei timizi, fie că provoci teamă celor îndârjiți în rău, arată întotdeauna sentimente de dragoste, pentru ca păcătosul să înțeleagă că vorbele tale provin dintr-o iubire sinceră.

Cuvintele iubitoare și dulci să fie preferate mereu în locul celor care înțepă.

Așadar, tu, care dorești să fii folositor sufletului aproapelui, mai întâi apelează la Dumnezeu cu toată inima și cere-i cu simplitate acest har, ca să binevoiască să reverse în tine acea dragoste care este perfecțiunea virtuților și, prin ea, să poți să îndeplinești ceea ce dorești.

RESPONSORIUL

2Tim 4,2; cf. Fap 26,20b

R. Vesteste cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit, convinge, amenință, îndeamnă, * cu toată răbdarea și învățătura (T.P. aleluia).

Ÿ. Am vestit popoarelor convertirea și întoarcerea la Dumnezeu. * Cu toată.

Laudele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Benedictus*: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai chemat pe sfântul Vincențiu Ferrer să te slujească propovăduind evanghelia, dă-ne,

1458

7 aprilie

te rugăm, harul ca, urmându-i îndemnul de a veghea în așteptarea dreptului Judecător, să avem fericirea de a-l privi domnind în ceruri pe Domnul nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Vesperele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la Magnificat: Tuturor m-am făcut toate ca să-i măntuiesc pe toți.

7 aprilie

SFÂNTUL IOAN BAPTIST DE LA SALLE,
PREOT

Comemorare

S-a născut la Reims, în Franța, în 1651. Devenind preot, s-a dedicat, în primul rând, educării copiilor, înființând școli pentru cei săraci. A adunat în jurul său și alte persoane animate de același ideal, întemeind o congregație pentru a cărei existență a avut mult de îndurat. A murit la Rouen, în anul 1719.

De la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1732, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru educatori, 1879.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Meditațiile* sfântului Ioan Baptist de la Salle, preot

(Meditația 201)

Iubirea lui Dumnezeu ne constrânge

Meditați în inima voastră ceea ce spune apostolul Paul, adică faptul că Dumnezeu a pus în Biserică apostoli, profeți și învățători, și vă veți convinge că el însuși

v-a pus în misiunea voastră. Despre acest lucru vă oferă mărturie același sfânt, spunând că sunt diferite slujirile și sunt diferite lucrările și un singur Duh Sfânt se manifestă în fiecare dintre aceste daruri pentru folosul comun, adică folosul Bisericii.

De aceea, nu trebuie să vă îndoiiți că v-a fost dat un asemenea har, căci a-i instrui pe copii, a le vesti evanghelia și a-i forma în spiritul credinței este un mare dar al lui Dumnezeu. El v-a chemat la această sfântă misiune.

În modul vostru de a învăța, comportați-vă în așa fel încât copiii încredințați grijii voastre să vadă că vă exercitați misiunea ca slujitori ai lui Dumnezeu în dragoste neprefăcută și sânguință fraternă. Sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, dar și ai lui Isus Cristos și ai Bisericii.

Din aceasta provine o orientare deosebită a angajării voastre pedagogice, așa cum se poate deduce și din cuvintele sfântului Paul, atunci când învață să fie considerați slujitori ai lui Cristos toți aceia care vestesc evanghelia. Sunt ca niște secretari care scriu scrisorile dictate de Cristos. Nu fac aceasta cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel viu, nu pe table de piatră, ci de carne, așa cum sunt inimile copiilor. Să vă stimuleze întotdeauna iubirea lui Dumnezeu, deoarece Isus Cristos a murit pentru toți, pentru ca aceia care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru cel care a murit pentru ei și a înviat. De aceea, ucenicii voștri, solicitați cu stăruință de către voi, să-l simtă pe Dumnezeu ca pe acela care îndeamnă prin voi, deoarece sunteți ambasadorii lui Cristos.

Este necesar să arătați și Bisericii de ce fel de iubire ardeți pentru ea și să-i dați dovada sânguinței voastre. Într-adevăr, voi lucrați pentru Biserică, trupul lui Cristos. Așadar, prin angajarea voastră, demonstrați că îi iubiți pe aceia pe care Dumnezeu vi i-a încredințat, așa cum Cristos a iubit Biserica.

Străduiți-vă ca toți copiii să intre în construcția acestui templu și să ajungă să fie vrednici de a se prezenta într-o zi înaintea tribunalului lui Isus Cristos glorioși, fără pată sau zbârcitură sau altceva de felul acesta. Astfel, se vor manifesta în secolele viitoare bogățiile

îmbeșugate ale harului pe care Dumnezeu l-a acordat lor. Într-adevăr, Dumnezeu le-a dat harul de a învăța, iar vouă, de a-i învăța și educa, așa încât să poată avea moștenirea în împărăția lui Dumnezeu și a lui Isus Cristos, Domnul nostru.

RESPONSORIULCf. *Mc* 10,13-14.16

R. Aduceau copii la Isus ca să-i atingă. Dar discipolii îi certau pe cei care îi aduceau. Văzând aceasta, Isus le-a spus: * Lăsați copiii să vină la mine, nu-i opriți, căci împărăția lui Dumnezeu este a acelor care sunt ca ei (T.P. aleluia).

Ÿ. Luându-i în brațe, îi binecuvânta punându-și mâinile peste ei. * Lăsați copiii.

Laudele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Benedictus*: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ales pe sfântul Ioan Baptist de la Salle pentru a le da tinerilor o educație creștină, te rugăm, ridică mereu în Biserica ta educatori care să se consacre din toată inima formării umane și creștine a noilor generații. Prin Domnul.

Vesperele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Magnificat*: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor!

11 aprilie

SFÂNTUL STANISLAU, EPISCOP MARTIR

Comemorare

Născut în localitatea Szczepanów, în Polonia, în jurul anului 1036, și-a făcut studiile la Liège. După ce a fost hirotonit preot, i-a urmat, în 1072, lui Lambert, episcopul de Cracovia. Și-a condus dieceza ca un bun păstor, ajutându-i pe cei săraci și vizitându-și preoții în fiecare an. A fost ucis în 1079, din porunca regelui Boleslav, pe care îl mustrase pentru faptele lui.

De la Comunal unui martir, 1697, sau de la Comunal păstorilor: pentru episcopi, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir

(Scris. 58, 8-9.11: CSEL 3, 663-666)

Luptând lupta credinței

În timp ce luptăm și purtăm bătălia credinței, Dumnezeu ne privește, ne privesc îngerii săi, ne privește și Cristos. Ce onoare și ce fericire de a lupta sub privirea lui Dumnezeu, de a fi încoronați de Cristos judecătorul!

Fraților preaiubiți, să ne înarmăm, să adunăm toate forțele și să ne dispunem pentru bătălie cu suflet integru, cu credință deplină și cu virtute solidă. Toate oștirile lui Dumnezeu să înainteze astfel spre lupta pe care trebuie să o poarte.

Apostolul ne învață să ne înarmăm și să ne pregătim, spunând: *Încinși la mijloc cu adevărul și îmbrăcați cu platoșa dreptății, având încălțăminte în picioare, fiind gata pentru evanghelia păcii, să țineți întotdeauna scutul credinței cu care veți putea stinge săgețile aprinse ale*

Celui Rău. Luați și coiful mântuirii și sabia duhului care este cuvântul lui Dumnezeu (Ef 6,14-17).

Să luăm aceste arme, să ne înzestrăm cu aceste mijloace de apărare spirituale și cerești pentru a putea rezista și respinge asalturile diavolului în ziua răului.

Să îmbrăcăm platoșa dreptății, pentru ca pieptul nostru să fie apărat și ocrotit împotriva lovirilor dușmanului. Picioarele noastre să fie încălțate și înzestrate cu învățătura evanghelică. Începând astfel să călcăm în picioare și să zdrobim șarpele, nu vom fi mușcați și învinși de el.

Să ținem cu tărie scutul credinței, pentru ca în el să se stingă orice sulită aprinsă pe care dușmanul o aruncă spre noi.

Să luăm și coiful spiritual, ca protecție a capului, pentru a apăra urechile noastre de ascultarea cuvintelor aducătoare de moarte, ochii noștri de imagini detestabile. Să fie ocrotită fruntea pentru a păstra neatins semnul lui Dumnezeu, gura noastră pentru a-l mărturisi în mod victorios pe Domnul Isus Cristos.

Să ne înarmăm și mâna dreaptă cu sabia spirituală, ca să respingă cu tărie jertfele necurate și, amintindu-și de Euharistică, să ia trupul Domnului, să-l strângă așteptând să primească apoi de la Dumnezeu răsplata coroanelor cerești.

Fraților preaiubiți, aceste lucruri să rămână în inimile voastre. Dacă, în timp ce ne gândim și medităm la aceste lucruri, va sosi ziua persecuției, soldatul lui Cristos, instruit de preceptele sale și de avertismentele sale, nu se va teme de bătălie, ci va fi gata pentru coroană.

RESPONSORIUL

R. Acest sfânt a luptat până la moarte pentru legea lui Dumnezeu și nu s-a temut de vorbele celor nelegiuți; * căci avea temelia pe stâncă (T.P. aleluia).

V. El este cel care a disprețuit viața acestei lumi și a ajuns la împărăția cerească, * căci avea.

Laudele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la Benedictus: Cel care-și urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, pentru gloria ta, sfântul episcop Stanislau a căzut sub sabia prigonitorilor; te rugăm, dă-ne și nouă harul de a rămâne statornici în credință până la moarte. Prin Domnul.

Vesperele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la Magnificat: În împărăția cerească este cetatea sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

13 aprilie

SFÂNTUL MARTIN I, PAPĂ MARTIR

Născut la Todi, în Umbria, a intrat în rândul clericilor romani, iar în anul 649 a fost ales papă. În același an a convocat un conciliu în care a fost condamnată erezia monotelită. Arestat din porunca împăratului Constant în anul 653 și dus la Constantinopol, a avut multe de suferit. În cele din urmă, a fost exilat în Chersones, unde a murit în anul 656.

De la Comunal unui martir, 1697, sau de la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Martin I, papă

(Scris. 17: PL 87, 203-204)

*Domnul este aproape,
de ce trebuie să mă îngrijorez?*

Vă scriem întotdeauna cu dorința de a aduce mângâiere dragostei voastre și de a vă ridica din numeroasele preocupări pe care le aveți în privința noastră și pe care le au împreună cu voi toți sfinții și frații noștri care se interesează de noi în Domnul. Vedeti că acum vă scriem din captivitatea noastră. Vă spun adevărul în numele lui Cristos, Dumnezeu nostru.

Departate de orice tulburare lumească și eliberați de păcatele noastre, am ajuns aproape să ne vedem lipsiți chiar de viața noastră. Cei care locuiesc în aceste regiuni toți sunt păgâni. Și nu-i suficient: cei care s-au stabilit în aceste părți au îmbrățișat obiceiurile păgâne, așa încât au pierdut chiar și acel simț al iubirii și al compasiunii pe care îl au reciproc și barbarii între ei.

Am rămas puternic impresionat și încă sunt de răceala nemiloasă a celor din cercul meu. Nu puteam să cred că și prietenii și rudele să fie dezinteresați de mine și să nu se îngrijească de soarta mea nefericită până acolo încât să nu vrea să știe cum mă simt, dacă mai sunt viu sau dacă am murit deja.

Și totuși, acuzați și acuzați, nu suntem cu toții din aceeași țărână și din aceeași păstă? Nu va trebui să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos? Cu ce conștiință ne vom prezenta înaintea lui? Poate că frica și teama i-au făcut pe acei oameni să neglijeze poruncile lui Dumnezeu. Dar ce anume justifică această teamă? Ce înstrăinare a cauzat spiritul răului! Și astfel, am fost considerat chiar dușman al întregii Biserici și adversarul lor.

Însă Dumnezeu vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să ajungă la cunoașterea adevărului (1Tim 2,4). Ei bine, prin mijlocirea sfântului Petru, să întărească inimile lor în credința dreaptă, să-i facă fermi împotriva oricărui eretic sau dușman al Bisericii noastre. Să-i dea putere, în special, păstorului care îi conduce acum. Așa încât, fără a ceda în nici un punct chiar minim, fără a schimba în vreo parte, chiar secundară, să păstreze

integră credința mărturisită în scris înaintea lui Dumnezeu și a sfinților îngeri și, prin aceasta, să poată primi împreună cu mine, sărmanul, coroana dreptății și a fidelității din mâinile Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.

Desigur, însuși Domnul va avea grijă de acest sărman trup al meu, după cum îi va plăcea lui să dispună, fie lăsându-mă între suferințele continue, fie chiar acordându-mi vreo mică mângâiere. Domnul este aproape, de ce trebuie să mă îngrijorez? Sper că în milostivirea sa nu va întârzia să pună capăt acestei condiții în care mă aflu în modul în care va crede el.

Salutați-i pe toți cei dragi ai voștri în Domnul și pe toți cei care, din iubire față de Dumnezeu, au avut milă de lanțurile mele. Cel Preaînalt să vă ocrotească cu mâna sa puternică de orice ispită și să vă mântuiască în împărăția sa.

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8a; Fil 3,8b.10

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății (T.P. aleluia).

Y. Am pierdut toate ca să-l cunosc pe Cristos și să fiu făcut părtaș la pătimirile lui, făcându-mă asemenea cu el în moarte. * De acum.

Laudele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Benedictus*: Cel care-și urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, curaj neînfrânt în fața dușmăniei lumii acesteia, tu, care i-ai dat martirului tău, sfântului papă Martin, tăria de a înfrunta orice amenințări și chinuri. Prin Domnul.

Vesperele

În Postul Mare, pentru comemorare:

Ant. la *Magnificat*: În împărăția cerească este cetatea sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

21 aprilie

SFÂNTUL ANSELM, EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut în anul 1033 la Aosta în Piemont. Intrând în Ordinul Benedictin în Mănăstirea Le Bec din Franța, le-a predat confracților săi teologia și a înaintat repede pe calea desăvârșirii. Trecând în Anglia, a fost ales episcop de Canterbury; a luptat neobosit pentru libertatea Bisericii și a fost exilat de două ori. A scris multe lucrări de mare valoare, străbătute de o înaltă teologie mistică. A murit în anul 1109.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi, 1732, sau de la Comunul învățătorilor Bisericii, 1771.**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din cartea *Proslogion*, a sfântului Anselm, episcop

(Cap. 14.16.26: *Opera Omnia*:
edit. Schmitt, Seckau-Edimburg 1938, 1, 111-113.121-122)

*Aș vrea să te cunosc, să te iubesc,
ca să mă bucur de tine*

Suflete al meu, ai găsit ceea ce căutai? Îl căutai pe Dumnezeu și ai găsit că el este ceva sublim între toți, despre care nu se poate gândi nimic mai bun; că este însăși viața, lumina, înțelepciunea, bunătatea, fericirea veșnică și veșnicia fericită; că este pretutindeni și întotdeauna.

Doamne, Dumnezeul meu, care m-ai creat și recreat, spune sufletului meu, care dorește acest lucru, ce altceva ești în afară de ceea ce a văzut, ca să vadă clar ceea ce dorește. El se întinde ca să vadă mai mult, însă în afară de ceea ce a văzut nu vede decât întuneric. Mai mult, el nu vede întuneric, pentru că în tine nu este întuneric, ci vede că el nu poate să vadă mai mult din cauza propriului său întuneric.

Cu adevărat, Doamne, lumina în care tu locuiești este de nepătruns. Nu există altceva care să poată pătrunde această lumină, pentru a te vedea clar în ea. Eu nu o văd, pentru că este prea multă pentru mine, și totuși, tot ceea ce văd, văd prin ea după cum ceea ce vede ochiul, prea fragil, vede prin lumina soarelui, pe care însă n-o vede în soare.

Intellectul meu nu poate nimic în comparație cu ea. Strălucește prea tare, nu o înțelege și ochiul sufletului meu nu suportă să privească îndelung la ea. Este orbit de strălucire, este învins de imensitate, este încurcat de măreție.

O, lumină sublimă și inaccesibilă, o, adevăr întreg și fericit, cât de departe ești de mine, care îți sunt așa de aproape! Cât de departe ești de privirea mea, în timp ce eu sunt așa de prezent la privirea ta!

Tu ești prezent în întregime pretutindeni și eu nu te văd. Mă mișc în tine, sunt în tine și nu pot să mă apropiu de tine. Ești înlăuntrul meu și în jurul meu și eu nu te simt.

Te rog, Dumnezeule, fă să te cunosc, să te iubesc pentru a mă bucura de tine. Și dacă nu pot acest lucru pe deplin în viața aceasta, fă să înaintez măcar din zi în zi până când ajung la plinătate. Să crească aici cunoașterea mea față de tine, ca să devină deplină acolo. Să crească iubirea față de tine și să devină perfectă într-o zi, pentru ca bucuria mea să fie mare aici în speranță și completă prin posedarea definitivă acolo.

Doamne, prin Fiul tău poruncești, sfătuiești să cerem și promiți că vom obține, pentru ca bucuria noastră să fie deplină. Eu cer, Doamne, ceea ce sfătuiești prin

admirabilul nostru sfătuitor: fă să pot primi ceea ce promiți prin adevărul tău, pentru ca bucuria mea să fie deplină. Dumnezeu vrednic de crezare, îți cer acest lucru iarăși: fă să-l primesc pentru ca bucuria mea să fie deplină.

Între timp, mintea mea să mediteze, limba mea să vorbească despre acest lucru. Inima mea să iubească; gura mea să predice despre el. Sufletului meu să-i fie foame și trupului meu să-i fie sete de acest lucru, să-l dorească toată ființa mea, până când voi intra în bucuria Domnului meu, care este Dumnezeu unic și întreit, binecuvântat în veci. Amin.

RESPONSORIUL

R. Acesta este Anselm, învățătorul strălucit, format la școala lui Lanfranc; părinte iubit de călugării săi, a fost chemat la slujirea episcopală. * A luptat cu curaj pentru libertatea sfintei Biserici, aleluia!

V. El striga cu glas neobosit: nu este sclavă, ci liberă este mireasa lui Cristos. * A luptat.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dat sfântului episcop Anselm darul să cerceteze și să vestească adâncurile înțelepciunii tale, pătrunde-ne mințile cu lumina credinței, pentru ca inimile noastre să guste adevărul pe care ni l-ai descoperit. Prin Domnul.

23 aprilie

SFÂNTUL GHEORGHE, MARTIR

A fost venerat încă din secolul al IV-lea, la Diospolis, în Palestina, unde s-a construit o biserică în cinstea lui. Cultul lui s-a răspândit în Răsărit și în Apus încă din antichitate.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Petru Damian, episcop

(Pred. 3, despre sfântul Gheorghe: PL 144, 567-571)

S-a înarmat și a fost neînving prin crucea lui Cristos

Praiubiților, sărbătoarea de astăzi dublează bucuria gloriei pascale și, ca o piatră prețioasă, face să strălucească prin frumusețea splendorii sale aurul în care este prinsă.

În mod evident, el a trecut de la un serviciu militar la altul. A schimbat funcția de tribun cu oastea creștină. În noile ranguri s-a comportat ca un soldat valoros. Împărțind totul la săraci, s-a eliberat înainte de toate de povara bunurilor pământești, și astfel, liber și dezlegat și acoperit cu platoșa credinței, s-a aruncat ca un războinic curajos al lui Cristos în mijlocul bătăliei.

Cu aceste cuvinte suntem învățați că nu se pot lupta cu tărie și așa cum se cuvine cei care se tem să se despoaie de bunurile pământului.

În schimb, sfântul Gheorghe, aprins de focul Duhului Sfânt și înzestrat în mod invincibil cu stindardul crucii, a luptat împotriva regelui fărădelegii. L-a învins pe conducătorul tuturor răilor în sateliții săi și a inspirat curaj și valoare în inima soldaților lui Cristos.

La bătălie, chiar dacă era invizibil, era prezent generalul suprem. De altfel, prin planul său deosebit, el a permis ca banda de păcătoși să se poarte cu asprime. Și dacă l-a dat în mâinile călăilor pe martirul său, totuși i-a păzit, i-a apărat și i-a ocrotit cu putere sufletul care se sprijinea pe stânca invincibilă a credinței.

Fraților preaiubiți, nu numai să admirăm acest luptător al oștii cerești, ci să-l și imităm. Să ne înălțăm spiritul spre răsplata gloriei cerești. Îndreptați fix spre ea prin contemplație, nimic nu va putea să ne facă să ne îndepărtăm de

ea, nici surâsul ademenitor al seducțiilor, nici freamătul amenințător al persecuțiilor.

După porunca lui Paul, să ne purificăm în trup și în spirit. Într-o zi, vom putea intra în templul fericirii, pe care acum îl contemplăm numai cu privirea minții.

În afară de aceasta, oricine caută să se consacre pe sine lui Dumnezeu în cortul lui Cristos, care este Biserica, după ce a fost spălat la izvorul baptismal, trebuie să îmbrace hainele virtuții, după cum stă scris: *Preoții tăi să se îmbrace în dreptate (Ps 131,9)*. Cel care se naște om nou, în Cristos, prin Botez, să nu mai îmbrace însemnele firii omenești, ci să se lepede de omul vechi, să se îmbrace cu cel nou și să trăiască, având un mod nou de conduită curată și sfântă.

Numai așa, adică dacă ne-am purificat de paloarea vechiului păcat și strălucitori în splendoarea existenței noi, vom putea celebra cu vrednicie misterul pascal și vom imita cu adevărat exemplul sfinților martiri.

RESPONSORIUL

R. Acest sfânt a luptat până la moarte pentru legea lui Dumnezeu și nu s-a temut de vorbele celor nelegiu-iți; * căci avea temelia pe stâncă, aleluia!

V. El este cel care a disprețuit viața acestei lumi și a ajuns la împărăția cerească, * căci avea.

Rugăciunea de încheiere

Preamărind, Doamne, puterea ta, ne rugăm ție cu umilință, ca sfântul Gheorghe, care l-a urmat pe Fiul tău în pătimire, cu aceeași generozitate să ne ajute și pe noi în slăbiciunile noastre. Prin Domnul.

În aceeași zi, 23 aprilie

SFÂNTUL ADALBERT, EPISCOP MARTIR

S-a născut la Libice, în Boemia, probabil în anul 956. A studiat la Magdeburg și acolo, cu ocazia Mirului, și-a luat numele de Adalbert. Întors în țară, a fost sfințit preot, iar în

anul 983 a fost numit episcop de Praga. S-a evidențiat prin efortul de a stârpi obiceiurile păgâne. Când și-a dat seama că nu mai poate să facă prea mult, s-a retras la Roma și s-a făcut călugăr. În cele din urmă, a mers în Prusia cu gândul de a câștiga suflete pentru Cristos. A fost încoronat cu martiriul în ziua de 23 aprilie 997.

De la Comunalul păstorilor, 1732, sau al unui martir, 1697.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Adalbert*,
scrisă de un autor contemporan

(Acta Sanctorum, Aprilis, III, 186-187)

A îmbrățișat crucea din toată inima

Poporul neștiutor s-a adunat de pretutindeni și, cu voce furibundă și rânjete de câine, aștepta să vadă ce va face stăpânul orașului cu sfântul Adalbert. Atunci, bărbatul sfânt a fost întrebat cine este și de unde vine și din ce cauză este acolo. El a răspuns la toate cu o voce blândă: „Din naștere sunt boem, numele meu este Adalbert, prin voturi sunt călugăr, ca rang sunt episcop, iar ca misiune sunt apostolul vostru. Motivul călătoriei noastre este mântuirea voastră, pentru ca, părăsind zeii falși, surzi și muți, să-l cunoașteți pe Creatorul vostru, care este singurul Dumnezeu și în afara căruia nu este alt Dumnezeu; ca să credeți în numele lui și să aveți viața și să fiți vrednici de a primi răsplata bucuriilor netrecătoare în curțile cerești”. Acestea le-a spus sfântul Adalbert. Însă ei, îndată, plini de indignare, strigând cuvinte de blasfemie împotriva lui, l-au amenințat cu moartea.

În cele din urmă, s-a dezlănțuit furia păgână și au năvălit asupra lui și a tovarășilor săi și i-au pus pe toți în lanțuri. Sfântul Adalbert, stând în picioare în fața lui Gaudențiu și a celuilalt frate legat, a spus: „Fraților, nu vă întristați! Voi știți că suferim acestea pentru numele Domnului a cărui putere este deasupra oricărei puteri,

a cărui frumusețe întrece orice frumusețe, a cărui tărie este de negrăit și a cărui sfințenie este unică. Fiindcă ce este mai puternic, ce este mai frumos decât să-ți dai viața pentru dulcele și scumpul Isus”.

Din mulțimea furibundă a sărit în față aprigul Siggo și, cu toate puterile, agitându-și lancea, i-a străpuns inima. Sângele purpuriu a țâșnit și în față și în spate. El stătea în picioare, rugându-se, cu ochii și cu mâinile ridicate spre cer. Curgea un râu roșu din vena bogată și, când au scos lancea, s-au deschis șapte răni mari.

După ce i s-au dezlegat lanțurile și-a întins mâinile în formă de cruce și a înălțat spre Domnul, cu glas puternic, rugăciuni fierbinți pentru mântuirea sa și a persecutorilor săi. Astfel a zburat din închisoarea sa sufletul acela sfânt; astfel, trupul acela nobil întins sub formă de cruce, a căzut la pământ; astfel, dându-și viața și vărsându-și sângele, se bucură în cele din urmă în lăcașurile cerești, pentru totdeauna, de preaiubitul său Isus.

RESPONSORIUL

1Tes 2,8; Gal 4,19

R. Noi eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi.

V. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai încoronat pe sfântul episcop Adalbert cu cununa martiriului pentru zelul lui față de mântuirea sufletelor, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea lui, nici păstorilor să nu le lipsească ascultarea turmei și nici turmei să nu-i lipsească grija păstorilor. Prin Domnul.

24 aprilie

SFÂNTUL FIDEL DIN SIGMARINGEN, PREOT MARTIR

S-a născut în orașul Sigmaringen din Germania, în anul 1578. Intrând în rândul Fraților Minori Capucini, a dus o viață aspră, în priveghere și rugăciune. A fost un predicator asiduu al cuvântului lui Dumnezeu. Sfânta Congregație pentru Răspândirea Crediinței i-a încredințat misiunea de a întări dreapta învățătură în ținutul grisonilor. Urmărit de eretici, a fost martirizat la Seewis, în Elveția, la 24 aprilie 1662.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697, sau de la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Elogiul sfântului Fidel, preot martir

Un bărbat, Fidel, cu numele și cu fapta

Papa Benedict al XIV-lea l-a celebrat pe sfântul Fidel, apărător al credinței catolice, cu aceste cuvinte:

„El revărsa plinătatea dragostei sale prin mângâierea și ajutorarea aproapelui, îi îmbrățișa cu iubire paternă pe toți cei necăjiți, ajuta nenumărate cete de săraci cu pome-nile adunate din toate părțile.

Ușura singurătatea orfanilor și a văduvelor, procurându-le ajutorul celor puternici și al principilor. Îi ajuta fără încetare pe prizonieri cu toate ajutoarele spirituale și trupești cu care putea, îi vizita cu grijă pe bolnavi, îi destindea, îi reconcilia cu Dumnezeu, îi înarma ca să înfrunte bătălia din urmă.

În această activitate a obținut cel mai bogat seceriș de merite atunci când armata austriacă, instalată în Reția, a fost prada unei epidemii teribile și decimată cu cruzime de molimă”.

În afară de dragoste, acest bărbat, Fidel, și cu numele, și cu fapta, a excelat în apărarea neîncetată a credinței catolice. A predicat-o în mod neobosit și, cu puține zile înainte de a o mărturisi cu sângele, în ultimul discurs i-a dedicat, aproape ca un testament, aceste cuvinte:

„O, credință catolică, tare, puternică și bine înrădăcinată, *temelia ta este o stâncă sigură!* (cf. *Mt* 7,25). Cerul și pământul vor trece, dar tu nu vei trece. Toată lumea îți s-a împotrivit de la început, dar tu ai triumfat peste toate cu putere invincibilă.

Aceasta este victoria care a învins lumea: credința noastră (*IIn* 5,4). Ea a supus regi puternici sub stăpânirea lui Cristos, a dus popoarele la ascultarea lui Cristos.

Ce anume le-a dat sfinților apostoli și martirilor puterea de a suporta lupte crâncene și pedepse foarte aspre, dacă nu credința și, mai ales, credința în înviere?

Ce anume le-a dat anahoreților curajul de a disprețui desfătărilor și onorurile, de a călca în picioare bogățiile, de a trăi în feciorie și în pustiu, dacă nu o credință vie?

Ce anume face ca astăzi adevărații creștini să renunțe la comodități, să părăsească plăcerile, să suporte durerile și să îndure ostenelele?

Credința vie, care lucrează prin iubire (cf. *Gal* 5,6), îi face să părăsească bunurile prezente cu speranța celor viitoare și prin cele viitoare face să se schimbe cele prezente”.

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8a; *Fil* 3,8b.10

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății, aleluia!

V. Am pierdut toate ca să-l cunosc pe Cristos și să fiu făcut părtaș la pătimirile lui, făcându-mă asemenea cu el în moarte; * de acum.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai binevoit să-i dăruiești sfântului Fidel din Sigmaringen cununa martiriului, pe când, înflăcărat de iubirea ta, lucra pentru răspândirea credinței,

25 aprilie

1475

dă-ne și nouă, pentru rugăciunile lui, harul ca, întemeiați în iubire, să ne învrednicim a cunoaște, împreună cu el, puterea învierii lui Cristos. Prin Domnul.

25 aprilie

SFÂNTUL MARCU, EVANGHELIST

Sărbătoare

Sfântul Marcu era vărul lui Barnaba. L-a însoțit pe sfântul apostol Paul în prima călătorie misionară, iar apoi l-a urmat la Roma. A fost ucenicul lui Petru și a transpus învățătura acestuia în Evanghelia sa. I se atribuie întemeierea Bisericii din Alexandria.

De la Comunalul apostolilor în timpul pascal, 1644, afară de urm toarele:

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, care ne vorbește în evanghelic, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Slăvit ucenic, sfinte Marcu, tu, care
Ai fost hărăzit printr-o sfântă chemare
Să-mparți cu apostolii nobila muncă,
Spre noi, muritorii, privirea-ți aruncă.
Prin sfinții apostoli o voce răsună,
Ducând pretutindenea vestea cea bună.
Prin ea, omenirii ce-n pulbere zace
Se-aduce speranță, lumină și pace.

Cu dânșii și tu ai muncit, ucenice,
 Ferice de tine, de-a pururi ferice,
 Fiindc-ai primit misiunea divină
 Să fii, ca și dânșii, izvor de lumină.
 Sămânța sădită în noi cu cuvântul
 Să nu ne-o ucidă nici gerul, nici vântul.
 Căldura iubirii din cer ne-o sloboade,
 Ca-n noi să producă mulțime de roade.
 Noi știm că odată Cristos o să vină,
 Ca lumea s-o-mpartă în grâu și neghină.
 Tu pune atuncea o vorbă la dânsul,
 Să nu nimerim unde-i focul și plânsul.
 Preasfânta Treime slăvită să fie
 De îngeri și oameni acum și-n vecie.
 Ea parte ne facă în ceruri odată
 Cu Marcu-mpreună de bună răsplată. Amin.

Sau:

O vir beâte, Apóstolis
 Comes labórum sédule
 Adiútor atque múneris,
 Laudes precésque súscipe.
 Christi per illos núntios
 Exórta sunt lætíssima
 Et veritátis sæcula
 Et pacis atque gáudii.
 Assúptus et tu cælitus
 Ad tanta consors póndera,
 Compar nitéscis glória
 Potentiáque prómimes.
 Tu, seminátor lúminis,
 Fac sole Christi vívido
 Virére ubíque gérmina
 Cæli replénda ad hórrea.
 Simúlque cum primóribus
 Summo astitúrus Iúdici,
 Da nostra solvi débita,
 Nos da fovéri grátia.

Sit Trinități glória,
 Quæ præstet in cæléstibus
 Nos eius omni témpore
 Gaudére tecum præmiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

℣. Domnul va da cuvânt potrivit celor care duc vestea cea bună, aleluia!

℞. Și multă tărie, aleluia!

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
 către Efeseni

4,1-16

Împărțirea carismelor în trupul lui Cristos

Fraților, ¹ vă îndemn, eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: ² cu toată umilința și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, ³ străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. ⁴ Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. ⁵ Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶ un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

⁷ Fiecărui dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Cristos. ⁸ De aceea, Scriptura spune:

*Ridicându-se în înălțime,
 a dus captivă captivitatea,
 a dat daruri oamenilor.*

⁹ Dar ce înseamnă „s-a ridicat”, dacă nu că a și coborât în locurile cele mai de jos ale pământului? ¹⁰ Cel care a coborât este același cu cel care s-a ridicat deasupra tuturor cerurilor, ca să împlinească toate.

¹¹ Tot el i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, ¹² pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, ¹³ până când vom

ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos, ¹⁴ ca să nu mai fim copii, purtați de valuri și duși înapoi și încolo de orice vânt al învățaturii prin înșelăciunea oamenilor, prin viclenia lor în a proiecta înducerea în eroare. ¹⁵ Dimpotrivă, fideli adevărului în iubire, să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos, ¹⁶ de la care tot trupul se leagă și se îmbină prin orice încheietură, în funcție de menirea stabilită fiecărui mădular în parte, și se realizează astfel creșterea trupului spre edificarea sa în iubire.

RESPONSORIUL

Cf. 2Pt 1,21; Prov 2,6

R. Profeția nu a fost niciodată din voința omului;
* oamenii inspirați de Duhul Sfânt au vorbit de la Dumnezeu, aleluia!

V. Domnul a dat înțelepciune și din gura lui izvorăște cunoașterea. * Oamenii.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Împotriva ereziilor* al sfântului Irineu, episcop

(Cartea 1, 10, 1-3: PG 7, 550-554)

Predicarea adevărului

Biserica, răspândită în toată lumea, până la marginile pământului, a primit de la apostoli și de la ucenicii lor credința în unicul Dumnezeu, Tată atotputernic, *care a făcut cerul și pământul și marea și toate câte sunt în ele* (cf. *Fap* 4,24). Biserica a primit credința în unicul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, întrupat pentru mântuirea noastră. A crezut în Duhul Sfânt care, prin profeți, a făcut cunoscut planul divin de mântuire, adică venirea lui Isus Cristos, Domnul nostru, nașterea sa din Fecioară, pătimirea sa și învierea sa din morți, înălțarea sa trupească la cer și venirea sa finală în gloria Tatălui. Atunci va veni *să recapituleze toate* (*Ef* 1,10) și să învie pe orice om, pentru ca, înaintea lui Isus Cristos, Domnul

și Dumnezeu și Mântuitorul și Regele nostru după bunăvoința Tatălui cel nevăzut, *să se plece tot genunchiul, al celor din cer, al celor de pe pământ și al celor de sub pământ, și toată limba să-l mărturisească* (Fil 2,10-11) și el să pronunțe asupra tuturor judecata sa dreaptă.

Primind acest mesaj și această credință, așa cum am spus, Biserica le păzește cu grijă foarte mare, în întregime, la un loc, ca și cum ar locui într-o singură casă, deși este răspândită pretutindeni. Aderă la ele în mod unanim, ca și cum ar avea un singur suflet și o singură inimă. Le proclamă, le învață și le transmite la unison, ca și cum ar avea o singură gură. Într-adevăr, deși în lume sunt limbi diferite, forța tradiției este unică și identică.

De aceea, Bisericile întemeiate în Germania nu cred sau nu transmit o învățătură diferită de cele care se află în Spania sau în țările celtilor sau în Orient sau în Egipt sau în Libia sau în centrul lumii. După cum soarele, creatura lui Dumnezeu, este unic în tot universul, tot așa, predicarea adevărului strălucește pretutindeni și luminează toți oamenii care vor să ajungă la cunoașterea adevărului. Astfel, între cei care conduc Bisericile nimeni nu vestește o învățătură diferită de aceasta, pentru că nimeni nu este deasupra Învățătorului său.

Chiar dacă e vorba despre un mare orator sau despre un sărman vorbitor, toți învață același adevăr. Nimeni nu diminuează conținutul tradiției. Credința este unică și identică. De aceea, nici cel care poate să spună multe despre ea nu o îmbogățește, nici cel care poate spune puține despre ea nu o micșorează.

RESPONSORIUL

1Cor 1,17-18.21

R. Cristos m-a trimis ca să predic evanghelia nu cu înțelepciunea cuvântului, ca nu cumva să devină zadarnică crucea lui Cristos, * căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru cei care se mântuiesc este puterea lui Dumnezeu, aleluia!

¶ Pentru că lumea prin înțelepciunea ei nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască pe cei care cred prin nebunia predicării, * căci cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru cei care se mântuiesc este puterea lui Dumnezeu, aleluia!

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Marcu, privește dintru splendoare
 Către poporul în sărbătoare;
 Cântec de slavă astăzi răsună
 Pentru-a izbânzii dreaptă cunună.
 Spre sfântul Petru mama te poartă
 Și-ți legi de dânsul propria soartă;
 Ascultți oriunde predica-i sfântă,
 Notând cu grijă tot ce cuvântă.
 Și cum luminează Domnu-ți împarte,
 Cu-ndemânare scrii într-o carte
 Viața Mesiei: fapte, cuvinte,
 Tot ce aflasei mai înainte.
 Paul te-alege printre tovarăși;
 Alte neazuri te-așteaptă iarăși,
 Bei din paharul grijilor multe,
 Cu dânsul suferi mii de insulte.
 Slavă de-a pururi Domnului fie,
 Lui, ce izvor e de har și tărie;
 El să ne deie, când vine ora,
 Dreaptă răsplată sus, tuturor. Amin.

Sau:

Méntibus lætis tua festa, Marce,
 Atque pergrátis celebrámus omnes,
 Magna qui Christi tribuísse plebi
 Te memorámus.

Matris exémplic, vénerans amóre
Férvido Petrum, séqueris fidélis,
Verba de Christi lábiis ab ipso
Hausta recóndis.

Spíritu accénsus, módico libéllu
Mira tu summi réseras Magístri
Gešta, tu narras quibus et loquélic
Ínstruat orbem.

Carus et Paulo, studiósus eius
Cordis ardóres ímitans, labóras,
Multa pro Iesu páteris, cruórem
Fundis amánter.

Laus, honor Christo, decus atque virtus,
Cuius et testes valeámus esse,
Ac, tuis escis recreáti, in ævum
Cérnere vultum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Sfinții evangheliști au cercetat înțelepciunea celor din vechime și prin cele spuse de profeți și-au întărit istorisirea, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Dumnezeu, prin evanghelie, ne-a chemat la credință în adevăr, spre a dobândi slava Domnului nostru Isus Cristos, aleluia!

Ant. 3 Mulți vor lăuda înțelepciunea lor și în veci nu se va șterge, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Cor 15,1-2a.3-4

Vă aduc aminte, fraților, evanghelia pe care v-am predicat-o, pe care voi ați primit-o și în care ați rămas, prin care sunteți mântuiți. Căci v-am transmis în primul rând ceea ce am primit și eu: Cristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după Scripturi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Au vestit laudele Domnului și puterea lui. * Aleluia, aleluia! Au vestit.

Ÿ. Și faptele minunate pe care le-a săvârșit. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Au vestit.

Ant. la *Benedictus*: Prin harul lui Isus Cristos, au fost trimiși popoarelor credincioase învățători și evangheliști spre slujirea credinței, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l celebrăm cu alese laude pe Mântuitorul nostru, care, biruitor asupra morții, a dezvăluit strălucirea vieții și a nemuririi, prin evanghelie, și să-l rugăm cu umilință:

Întărește Biserica ta, Doamne, în credință și iubire!

Tu, care ai luminat în chip minunat Biserica ta prin învățători sfinți și înțelepți,

– dă-le creștinilor harul să se bucure neconținut de astfel de lumini!

Tu, care ai iertat păcatele poporului atunci când te-au rugat păstori sfinți, ca Moise,

– purifică și sfințește neconținut Biserica ta, prin mijlocirea lor!

Tu, care i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor,

– revarsă Duhul Sfânt asupra tuturor păstorilor poporului tău!

Tu însuși ești moștenirea păstorilor sfinți,

– fă să nu rămână lipsit de tine nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai învrednicit pe sfântul evanghelist Marcu de misiunea de a propovădui vestea cea bună, dă-ne, te rugăm, harul să-i primim cu folos învățătura, și astfel, să mergem cu fidelitate pe urmele lui Cristos. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la feria curentă și antifonele de la Propriul timpului.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Rom 1,16-17

Eu nu mă rușinez de evanghelie, căci ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede, mai întâi a iudeului și apoi a grecului. Căci dreptatea lui Dumnezeu este revelată în ea din credință spre credință, după cum este scris: Cel drept va trăi din credință.

☩. Pe tot pământul a ieșit vestirea lor, aleluia!

☩. Și la marginile lumii, cuvintele lor, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

ITes 2,2b-4a

Am aflat curaj în Dumnezeul nostru să vă vestim evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă. Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, ci așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu.

☩. Eu păzeam mărturiile lui Dumnezeu, aleluia!

☩. Și poruncile lui, aleluia!

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune 128 (129), 1299.

LECTURA SCURTĂ

2Tim 1,8b-9

Suferă împreună cu mine pentru evanghelie după puterea lui Dumnezeu, cel care ne-a mântuit și ne-a chemat

cu o chemare sfântă, nu pentru faptele noastre, ci pentru planul său și pentru harul pe care ni l-a dat în Cristos Isus.

℣. Bucurați-vă și veseliți-vă, aleluia!

℞. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri, aleluia!

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL Marcu, privește dintru splendoare, 1480.

Ant. 1 Am fost făcut slujitor al evangheliei după darul harului lui Dumnezeu, aleluia!

Psalmii și cântarea de la Comunal apostolilor, 1659.

Ant. 2 Toate le fac pentru evanghelie, ca să am parte de ea, aleluia!

Ant. 3 Mie mi s-a dat harul acesta: să vestesc între neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Col 1,3-6

Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, rugându-ne neîncetat pentru voi de când am auzit de credința voastră în Cristos Isus și de iubirea pe care o aveți față de toți sfinții, pentru speranța păstrată în siguranță pentru voi în ceruri și despre care ați auzit de mai înainte în cuvântul adevărului evangheliei, care a ajuns până la voi și care aduce rod și se dezvoltă în toată lumea, așa cum a fost și la voi din ziua aceea în care ați auzit și ați cunoscut harul lui Dumnezeu în adevăr.

RESPONSORIUL SCURT

℞. Vestiți printre neamuri mărirea Domnului. * Aleluia, aleluia! Vestiți.

℣. La toate popoarele, faptele lui minunate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Cuvântul Domnului rămâne în vezi și acesta este cuvântul care a fost vestit între voi, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu, Părintele luminilor, ne-a chemat la credința în adevăr prin evanghelia Fiului său. Să-l rugăm pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Părinte, care l-ai ridicat dintre cei morți pe Fiul tău, păstorul cel mare,

– fă-ne să-i fim martori până la marginile pământului!
Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume să ducă săracilor vestea cea bună,
– dă-ne harul să propovăduim evanghelia la toată făptura!

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împrăștie sămânța cuvântului,

– fă ca, semănând cuvântul cu trudă, să culegem roadele cu bucurie!

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele lui,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la această împăcare!

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău la dreapta ta în ceruri,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericirii veșnice!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai învrednicit pe sfântul evanghelist Marcu de misiunea de a propovădui vestea cea bună, dă-ne, te rugăm, harul să-i primim cu folos învățătura, și astfel, să mergem cu fidelitate pe urmele lui Cristos. Prin Domnul.

28 aprilie

SFÂNTUL PETRU CHANEL, PREOT MARTIR

S-a născut în orașul Cuet din Franța, în anul 1803. Sfințit preot, a lucrat în pastorație câțiva ani, apoi, intrând în Societatea Sfintei Maria, a plecat să predice evanghelia în Oceania. Acolo a întâmpinat multe greutăți, totuși a convertit pe câțiva la credință și, de aceea, a fost asasinat în insula Futuna, în anul 1841.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Elogiul sfântului Petru, preot martir

Sângele martirilor, sămânța creștinilor

Petru, imediat după ce a îmbrățișat viața călugărească în Congregația Mariei, ca urmare a cererii sale, a fost trimis în misiunile din Oceania și a debarcat pe insula Futuna, situată în Oceanul Pacific, unde încă nu fusese vestit numele lui Cristos. Un călugăr laic, care a fost mereu împreună cu el, povestește viața sa misionară cu aceste cuvinte:

„În ostenele sale, ars de căldura soarelui, adesea vlaguit de foame, se întorcea acasă plin de sudoare, epuizat de puteri, dar întotdeauna cu suflet puternic, arzător și mulțumit, ca și cum s-ar fi întors de la un loc de desfătări: acest lucru nu numai o dată, ci aproape în fiecare zi.

Era obișnuit să nu le refuze niciodată nimic locuitorilor din Futuna, nici celor care îl persecutau, iertându-i mereu și nerespingându-i niciodată, chiar dacă erau neciopliți și supărători. Era plin de gingășie fără asemănare față de toți și în toate felurile, fără excepție”.

De aceea, nu uimește faptul că a fost numit de acei locuitori „om cu inimă de aur”, el, care spusese odată

unui confrate: „Într-o misiune așa de dificilă trebuie să fim sfinți”.

Puțin câte puțin l-a vestit pe Cristos și evanghelia sa, dar aduna roade puține. Totuși, își îndeplinea opera sa misionară, umană și călugărească cu o statornicie invincibilă, bazându-se pe exemplul și pe cuvintele lui Cristos: *Unul seamănă și altul culege* (cf. *In* 4,37). Pentru aceasta, nu a încetat niciodată să ceară ajutor de la Maica lui Dumnezeu, față de care era foarte evlavios.

Predicarea religiei creștine de către el a distrus cultul spiritelor rele, pe care oamenii de vază din Futuna îl susțineau pentru a putea păstra mulțimea sub stăpânirea lor.

De aceea, i-au cauzat o moarte foarte dureroasă, sperând că prin dispariția lui Petru vor fi distruse semințele religiei creștine aruncate de el.

Însă, cu o zi înaintea martiriului său, el însuși a spus: „Nu contează dacă eu mor; religia lui Cristos este așa de bine plantată în această insulă, încât nu va fi dezrădăcinată prin moartea mea”.

Sângele martirului le-a folosit, înainte de toate, locuitorilor din Futuna, care, câțiva ani mai târziu, au îmbrățișat cu toții credința lui Cristos, dar și tuturor celorlalte insule din Oceania, unde acum sunt înfloritoare Biserici creștine care îl consideră și-l invocă pe Petru ca primul lor martir.

RESPONSORIUL

Lc 10,2; Fap 1,8

R. Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini.
* Rugați-l deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători în secerișul său, aleluia!

V. Veți primi putere de la Duhul Sfânt, care va veni peste voi, și îmi veți fi martori până la marginile pământului. * Rugați-l.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care i-ai dăruit sfântului Petru Chanel coroana martiriului pentru răspândirea Bisericii tale, dă-ne, te rugăm, harul ca, în aceste zile de bucurie

1488

28 aprilie

pascală, să trăim misterul lui Cristos mort și înviat, astfel încât să ne învrednicim a da mărturie pentru viața cea nouă. Prin Domnul.

În aceeași zi, 28 aprilie

SFÂNTUL

LUDOVIC MARIA GRIGNION DE MONTFORT,
PREOT

S-a născut în localitatea Montfort din Bretagne, la data de 31 ianuarie 1673, și a fost sfințit preot la Paris. Ludovic Maria Grignon a fost numit misionar apostolic de către papa Clement al XI-lea și a străbătut părțile de apus ale Franței, predicând misterul Înțelepciunii veșnice, Cristos întrupat și răstignit, și învățând calea sfințeniei pentru a ajunge la Isus prin Maria. A asociat la lucrarea lui preoți și frați, iar împreună cu fericita Maria Ludovica Trichet, a fondat și o congregație de surori. A murit în orașul Saint-Laurent-sur-Sèvre, în Dieceza de Luçon, în Vandeea, la 28 aprilie 1716, lăsând numeroase scrieri, în special de spiritualitate mariană.

De la **Comunul păstorilor: pentru preoți**, 1732, sau de la **Comunul sfinților bărbați**, 1809.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Adevărata devoțiune față de sfânta Fecioară*, al sfântului Ludovic Maria Grignon de Montfort, preot

(Nr. 120-121.125-126: *Oeuvres complètes*, Scuil, Paris 1966, 562-563.566-567)

Cu totul al tău

Punctul culminant al perfecțiunii noastre constă în aceea ca, fiind conformi lui Isus Cristos, să fim uniți cu el și consacrați de el; de aceea, fără îndoială, cea mai potrivită devoțiune este aceea care ne face mai conformi cu Isus Cristos, ne unește cu el și ne consacră lui. Deoarece

dintre toate creaturile Maria este cel mai deplin conformă cu Fiul ei, înainte de celelalte devoțiuni, cea care consacră mai deplin și face sufletul mai conform cu Domnul nostru este devoțiunea către preasfânta Fecioară și Mamă a lui; și cu cât un suflet este mai consacrat Mariei, cu atât este mai consacrat lui Isus Cristos.

Așadar, consacrarea perfectă lui Isus Cristos nu este altceva decât consacrarea plenară preasfintei Fecioare, și aceasta este devoțiunea pe care o învăț.

Însă această formă a devoțiunii se poate chema cel mai bine reînnoirea perfectă a voturilor și a promisiunilor de la sfântul Botez. Prin ea, creștinul se dăruiește cu totul preafecitei Fecioare, în așa fel încât, prin Maria, să fie cu totul al lui Cristos.

De aici rezultă că cine se consacră preafecitei Fecioare se consacră, în același timp, și lui Isus Cristos; consacrarea către Fecioara Maria este calea cea mai potrivită pe care Isus însuși a ales-o ca să ne ducă la unire pe noi și să se unească el însuși cu noi; scopul nostru ultim este acela de a ne consacra Domnului Isus căruia îi datorăm tot ceea ce suntem, pentru că el este Răscumpărătorul și Dumnezeuul nostru.

Mai mult decât atât, trebuie să ținem cont că fiecare om, atunci când este botezat, prin gura proprie sau cea a nașului sau a nașei, se leapădă în mod solemn de Sata-na, de ispitele și faptele lui, și îl alege pe învățătorul Isus Cristos ca supremul său stăpân, supunându-se lui ca slujitor din iubire. Același lucru este adevărat și în această devoțiune: creștinul se leapădă de diavol, de lume, de păcat și de el însuși și i se dăruiește total lui Isus Cristos prin mâinile Mariei.

La Botez, fiecare om, cel puțin explicit, nu i se oferă lui Isus Cristos prin mâinile Mariei și nici nu-i oferă Domnului meritul faptelor sale bune. Chiar după Botez, creștinul este în întregime liber să aplice meritele de acest fel altora sau să le rețină pentru sine. Însă în această devoțiune, în mod explicit, creștinul i se oferă Domnului nostru prin mâinile Mariei și îi consacră lui în totalitate activitatea proprie.

RESPONSORIUL

R. Doamne, eu sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale. * Ție îți voi aduce jertfa de laudă, aleluia!

Ψ. Voi împlini promisiunile făcute Domnului în fața întregului popor. * Ție.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeu înțelepciunii veșnice, care l-ai făcut pe sfântul preot Ludovic Maria martor și învățător strălucit dăruit total lui Cristos, Fiul tău, prin mâinile preasfintei Fecioare Maria, dăruiește-ne și nouă harul ca, urmând aceeași cale spirituală, să răspândim împărăția ta în lume. Prin Domnul.

29 aprilie

**SFÂNTA ECATERINA DIN SIENA,
FECIOARĂ ȘI ÎNVĂȚĂTOARE A BISERICII,
PATROANĂ A EUROPEI**

Sărbătoare

S-a născut la Siena, în anul 1347. Încă de mică, aspirând la desăvârșire, s-a înscris printre terțiarele sfântului Dominic. Arzând de iubire față de Dumnezeu și față de aproapele, a luptat pentru stabilirea păcii și armoniei între diverse cetăți italiene, pentru apărarea drepturilor și a libertății Pontifului Roman și pentru reînnoirea vieții religioase. A dictat lucrări pline de învățătură sănătoasă și spiritualitate înaltă. A murit în anul 1380.

De la Comunal fecioarelor, 1784, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL

Accasta-i fecioara-nțeleaptă și trează
Din numărul celor ce-n noapte veghează;
Cu candela-aprinsă în mâinile sale,
Cerescului mire îi iese în cale.

Isus, alegând-o pe veci pentru sine,
Îi pune în deget inel cu rubine
Și-i spune: „Primește-l în semn de iubire,
Mireasă să-mi fii tu, iar eu să-ți fiu mire”.

El vrea să și-o facă asemănătoare,
De-aceea, pe trupul plâpândeii fecioare
Mai pune-un odor lângă cel dinainte;
Sunt rănile patimii sale preasfinte.

Lumina divină, cu tainice raze,
O face să cadă în dese extaze;
Sunt clipele mari de totală unire
Cu cel care este iubitul său mire.

De-ajunsă mărire, Preasfântă Treime,
Cuvintele noastre nu pot să exprime.
Întreg universul cu tot ce el are
Mereu să-ți aducă prinos de-nchinare. Amin.

Sau:

Virgo prudéntum comitáta coetum
Óbviam sponso véniens paráta,
Noctis horréndæ rémovet tenébras
Lámpade pura.

Ille fulgéntem nítidis lapíllis
Ánulum miri tríbuit decoris
Vírghini dicens: „Tibi trado sancti
Pignus amoris”.

Mota flagrántis stímulo calóris
Mentis excéssu rápítur frequénti,
Fixa dum portat Catharína membris
Vúlnera Christi.

Unde ter felix quater et beáta
 In sinu sponsi requiévit almi,
 Inter illústres ánimas reláta
 Lux nova cæli.

Sit Deus cæli résidens in arce,
 Trinus et simplex benedíctus ille,
 Qui potens totum stábili gubérnat
 Órdine mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Dialogul despre providența divină*,
 al sfintei Ecaterina din Siena, fecioară

(Cap. 167, *Gratiarum actio ad Trinitatem*:
 ed. lat., Ingolstadii, 1583, f. 290^v-291)

Am gustat și am văzut

O, dumnezeire veșnică, veșnică Treime, care, prin unirea naturii divine, ai dat atâta valoare sângelui Fiului tău unul-născut! Tu, Treime veșnică, ești ca o mare adâncă în care, cu cât încerc să caut mai mult, cu atât găsesc mai mult și cu cât găsesc mai mult, cu atât crește mai mult setea de a te căuta. Sufletul meu nu este nicio-dată sătul de tine. Săturându-se în abisul tău, nu se satură, pentru că rămâne înfometat de tine și dorește tot mai mult, Treime veșnică, să te vadă cu lumina luminii tale.

Eu am gustat și am văzut cu lumina intelectului în lumina ta abisul tău, Treime veșnică, și frumusețea crea-turii tale. Pentru aceasta, văzându-mă pe mine în tine, am văzut că sunt chipul tău prin acea inteligență care îmi este dată din puterea ta, Părinte veșnic, și din înțelepciunea ta, care este înțelepciunea Fiului tău unul-născut. Apoi, Duhul Sfânt, care purcede din tine, Tată, și din Fiul tău, mi-a dat voința cu care să te pot iubi.

Într-adevăr, tu, Treime veșnică, ești creator iar eu sunt creatură, și am cunoscut – pentru că tu mi-ai dat inteligența atunci când m-ai recreat prin sângele Fiului

tău unul-născut – că ești îndrăgostit de frumusețea creației tale.

O, abis, o, Treime veșnică, o, dumnezeire, o, mare adâncă! Ce puteai să-mi dai mai mult decât pe tine însuși? Tu ești un foc ce arde mereu și nu se consumă. Tu consumi orice iubire proprie a sufletului cu căldura ta. Tu ești foc ce îndepărtează orice răceală și luminezi mințile cu lumina ta, cu acea lumină cu care m-ai făcut să cunosc adevărul.

Oglindindu-mă în această lumină, te cunosc ca bine suprem, bine mai presus de orice bine, bine fericit, bine de neînțeles, bine de neprețuit. Frumusețe mai presus de orice frumusețe. Înțelepciune mai presus de orice înțelepciune. Ba mai mult, tu ești însăși înțelepciunea, tu, hrană a îngerilor, care te-ai dat oamenilor cu foc de iubire.

Tu, haină ce acoperi orice goliciune a mea. Tu, hrană care îi hrănești pe cei înfometăți cu dulceața ta. Tu ești dulce fără nici o amarăciune. O, Treime veșnică!

RESPONSORIUL

R. Deschide-mi, sora mea, tu, care ai devenit comoștenitoare a împărăției mele, prietena mea, care ai deslușit secretele adevărului meu; * bogată în darurile Duhului meu, curățată de orice pată prin revărsarea sângelui meu, aleluia!

V. Ieși din liniștea contemplației tale și fii mereu martoră neobosită a adevărului meu. * Bogată.

IMNUL Te Deum, 912.

Rugăciunea de încheiere ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Slavă ți-aducem, Ecaterină,
Sfintei Biserici far de lumină.
Mai minunată ca aurora
Apari în ceruri azi tuturora.

Floare aleasă, tu ești culasă
 De însuși Domnul să-i fii mireasă.
 Gândul spre dânsul pașii ți-i duce,
 Ochii avându-i numai spre cruce.
 Focul iubirii, înger de pace,
 L-aprinzi în lumea ce-n ură zace.
 Te-ndrești cu grijă spre mic și mare,
 Pe toți ducându-i la împăcare.
 Duhul iubirii, când te inspiră,
 Face din tine coardă de liră.
 Vorbe sublime îți ies din gură,
 Dai tuturora învățătură.
 Ecaterină, castă fecioară,
 Astăzi privirea spre noi coboară;
 Arată calea lumii ce geme
 Spre bucuria vieții supreme.
 Slavă și cinste Tatălui fie-i,
 Slavă primească Fiul Mariei;
 Slavă primească Duhul Sfânt care
 Vrednic e pururi de închinare. Amin.

Sau:

Te, Catharina, máximis
 Nunc venerámur láudibus,
 Cunctæ lumen Ecclésiæ,
 Sertis ornáta plúrimis.
 Magnis aucta virtútibus
 Et vita florens ínclita,
 Húmili mente ac strénua
 Per crucis pergis trámitem.
 Stella vidéris pópulis
 Salúbris pacis núntia;
 Mores restáuras óptimos,
 Feróces mulces ánimos.
 Sancto compúlsta Spírítu,
 Igníta verba lóqueris,
 Quæ lucem sapiéntiæ,
 Æstus amóris íngerunt.

Tuis confisos précibus,
Virgo dilécta Dómino,
Nos caritate cóncitos
Fac Sponsi regna quærere.
Iesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Benedictus: Fecioara sfântă, Ecaterina, nu înceta să strige către Domnul, implorându-l să dăruiască iarăși Bisericii sale pacea, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai înflăcărat-o cu iubirea ta pe sfânta Ecaterina din Siena atât în contemplarea pătimirii Domnului, cât și în slujirea Bisericii tale, fă, te rugăm, ca, prin mijlocirea ei, poporul tău, împărțându-se din misterul lui Cristos, să tresalte pururi de bucurie la arătarea slavei lui. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Slavă ți-aducem, Ecaterină, 1493.

Ant. la Magnificat: Pururea și în tot locul, Ecaterina îl căuta pe Dumnezeu și îl află și era unită cu el prin iubire nestinsă, aleluia!

30 aprilie

SFÂNTUL PIUS AL V-LEA, PAPĂ

S-a născut lângă Alexandria, în Italia, în 1504. Intrând în Ordinul Fraților Predicatori, a predat teologia. Numit episcop și cardinal, a fost înălțat apoi pe scaunul lui Petru în 1566. A continuat cu fermitate reformarea Bisericii, începută de

Conciliul Tridentin, a promovat răspândirea credinței și a reformat cultul divin. A murit la 1 mai 1572.

De la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele asupra Evangheliei după Ioan*,
ale sfântului Augustin, episcop

(Trat. 124, 5: CCL 36, 684-685)

*Biserica a fost zidită pe „Piatra credinței”
pe care a mărturisit-o sfântul Petru*

Dumnezeu nu încetează niciodată să ușureze suferințele de care este lovit neamul omenesc. Însă, în afară de aceste mângâieri, a voit să dea una deosebită. La plinirea timpurilor, sosind momentul de a face ceea ce era stabilit să facă, l-a trimis pe Fiul său unul-născut prin care a creat toate lucrurile. Cuvântul s-a făcut om, deși a rămas Dumnezeu, și a devenit mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Cristos Isus (1Tim 2,5).

Oamenii se vor încredința lui și, liberi de păcate prin baia renașterii și dezlegați de sentința condamnării veșnice, vor putea să trăiască în credință, în speranță și în dragoste. Apoi, susținuți de ajutoare materiale și spirituale, vor putea să traverseze, ca niște pelerini, lumea aceasta plină de încercări grave și periculoase și vor putea să umble în prezența lui Dumnezeu, urmându-l pe Cristos care a devenit calea lor.

Însă Dumnezeu știa că și aceia care merg în comunie cu Cristos nu sunt scutiți de păcate, rod al fragilității umane. Pentru aceasta, le-a dat, printre altele, și remediul dragostei, prin care să obțină ceea ce se cere în rugăciunea pe care a învățat-o Mântuitorul: *Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri* (Mt 6,12).

În aceste cuvinte este enunțată opera Bisericii, condusă mereu de speranță, în această viață de greutate; este

enunțată opera Bisericii care este personificată de Petru, tocmai pentru că este cel dintâi dintre apostoli.

Într-adevăr, Petru, ca persoană, este un singur om, pe planul harului este, desigur, un singur creștin, apoi, printr-un har special este principele apostolilor. Cu toate acestea, el reprezenta Biserica universală. Cristos i-a spus lui Petru: *Ție îți voi da cheile împărăției cerurilor: ceea ce vei lega pe pământ va fi legat și în ceruri și ceea ce vei dezlega pe pământ va fi dezlegat și în ceruri* (Mt 16,19). Cu aceasta, Petru a devenit simbol al întregii Biserici, al acelei Biserici care în lumea aceasta este tulburată de tot felul de suferințe și este lovită de ploi torențiale, inundații, uragane, și totuși, nu se dărâmă niciodată, pentru că este zidită pe acea piatră de la care Petru și-a primit numele.

De aceea, Domnul a spus: *Pe această piatră voi zidi Biserica mea* (Mt 16,18). Era răspunsul la afirmațiile lui Petru: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu* (Mt 16,16). Așadar, Isus a voit să spună: Pe piatra care a fost obiect al profesiei tale de credință eu voi zidi Biserica mea. *Acea piatră era Cristos* (cf. 1Cor 10,4). Pe acest fundament a fost zidit și Petru. *Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos* (1Cor 3,11).

Așadar, Biserica, întemeiată în Cristos, a primit de la el, în persoana lui Petru, cheile împărăției cerurilor, adică puterea de a dezlega și de a lega păcatele, iar această Biserică îl iubește și îl urmează pe Cristos și, pentru aceasta, este eliberată de rele. Biserica îl urmează pe Cristos în mod special în persoana celor care luptă pentru adevăr până la moarte.

RESPONSORIUL

Ez 3,21; 1Tim 4,16

R. Dacă tu îl avertizezi pe cel drept să nu păcătuiască și nu va păcătui, el va trăi * și tu ți-ai eliberat sufletul, aleluia!

V. Ai grijă de tine și de învățătură; te vei mântui și pe tine, și pe cei care te ascultă. * Și tu.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care, în grija ta față de Biserică, l-ai chemat pe sfântul papă Pius al V-lea să apere credința și să reînnoiască demnitatea cultului, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, să participăm la celebrarea misterele tale cu credință vie și cu iubire bogată în roade. Prin Domnul.

MAI

1 mai

SFÂNTUL IOSIF MUNCITORUL

Acolo unde această comemorare se celebrează cu texte proprii, cele care nu se găsesc aici se iau de la 19 martie, 1412.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos Domnul, care a binevoit să treacă drept fiul lemnarului, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pe mult truditul Iosif, preadiscretul,
Pe care ascuns l-a ținut Nazaretul,
Chemat la o cinste atâta de mare,
Voișii să-l slăvim cu a noastră cântare.

Iosife, tu crești două vițe regale
Cu munca cinstită a mâinilor tale;
Ai două odoare ca rupte din soare,
Pe care le ții cu a frunții sudoare.

În tine văzând un model și-o oglindă,
Nu poate uimirea să nu îi cuprindă
Pe cei ce câștigă o pâine cu trudă,
Pe cei ce la locul de muncă asudă.

Privește spre cei ce duc lipsă de pâine,
Spre cei ce nu-s siguri pe ziua de mâine;
Ajută-i pe cei cu sudoare pe frunte
Să-și facă din muncă spre ceruri o punte.

O, Doamne, atotcreator și Părinte,
 Ascultă-ne-acum rugăciunea fierbinte:
 Pe urmele sale Iosif să ne poarte,
 Răsplată s-avem, ca și el, după moarte. Amin.

Sau:

Te, pater Ioseph, ópifex colénde,
 Názaræ felix látitans in umbra,
 Vócibus lætis humilíque cuncti
 Corde canámus.

Régiam stirpem tenuémque victum
 Mente fers æqua tacitúsque portas,
 Sacra dum multo mánuum labóre
 Pígnora nutris.

O faber, sanctum spéculum fabrórum,
 Quanta das plebi documénta vitæ,
 Ut labor sudans ut et officína
 Santificétur.

Qui carent escis, míseros fovéto;
 Témpera effrénos perimásque lites;
 Mýsticus Christus pátria sub umbra
 Tégmine crescat.

Qui Deus trinus simul unus exstas,
 Qui pater cunctis opiféxque rerum,
 Fac patrem Ioseph imitémur actu,
 Morte imitémur. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din constituția pastorală despre Biserica în lumea contemporană *Gáudium et spes* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 33-34)

Activitatea umană în univers

Prin munca și talentul său, omul s-a străduit întotdeauna să dea o cât mai mare dezvoltare propriei vieți; însă

astăzi, mai ales cu ajutorul științei și al tehnicii, și-a extins și își extinde neconștient stăpânirea asupra naturii aproape în totalitatea ei și, în special, datorită înmulțirii diferite-
lor forme de schimb între națiuni, familia umană se recunoaște treptat și se constituie ca o comunitate unitară, cuprinzând lumea întreagă. Prin aceasta, multe bunuri pe care odinioară omul le aștepta, mai ales, de la forțe superioare și le procură astăzi prin activitatea proprie.

În fața acestui imens efort, care astăzi s-a extins la întregul neam omenesc, se ridică printre oameni multe întrebări. Care este sensul și valoarea acestei activități? Cum trebuie folosite aceste bogății? Spre ce scop tind eforturile individuale și colective?

Biserica, păstrătoare a tezaurului cuvântului lui Dumnezeu, din care se scot principiile ordinii religioase și morale, chiar dacă nu are întotdeauna un răspuns imediat la fiecare problemă, dorește să unească lumina Revelației cu experiența tuturor pentru a lumina drumul pe care a pornit de curând omenirea.

Un lucru e sigur pentru cei credincioși: activitatea umană individuală și colectivă, acest uriaș efort prin care oamenii se străduiesc de-a lungul veacurilor să-și amelioreze condițiile de viață, privit în sine, corespunde planului lui Dumnezeu.

Într-adevăr, omul, creat după chipul lui Dumnezeu, a primit misiunea ca, supunându-și pământul cu tot ce se află pe el, să cârmuiască lumea în dreptate și sfințenie și, recunoscându-l pe Dumnezeu Creator a toate, să se îndrepte și să îndrepte întreg universul spre el, astfel încât toate lucrurile fiind supuse omului, numele lui Dumnezeu să fie preamărit pe întreg pământul.

Acest lucru este valabil și pentru activitățile de fiecare zi. Căci bărbații și femeile care, câștigându-și existența pentru ei și pentru familia lor, își exercită astfel activitatea încât să aducă un serviciu corespunzător societății, pot considera pe bună dreptate că, prin munca lor, ei continuă lucrarea Creatorului, sunt de folos fraților lor și contribuie personal la realizarea planului lui Dumnezeu în istorie.

Așadar, creștinii, departe de a crede că realizările talentului și efortului omului se opun puterii lui Dumnezeu, ca și cum făptura rațională ar fi rivală Creatorului, sunt convinși, dimpotrivă, că izbânzile neamului omenesc sunt semn al măreției lui Dumnezeu și rod al planului său inefabil.

Însă, cu cât crește puterea omului, cu atât se extinde responsabilitatea lui, atât individuală, cât și colectivă.

De aici se vede că mesajul creștin nu-i abate pe oameni de la construirea lumii și nici nu-i îndeamnă să neglijeze binele semenilor lor, ci, dimpotrivă, îi obligă mai mult la îndeplinirea acestei îndatoriri.

RESPONSORIUL

Cf. *Gen 2,15*

R. Domnul Dumnezeu l-a pus pe omul pe care l-a făcut în grădina Eden, * ca să o lucreze și să o păzească, aleluia!

V. Aceasta este condiția omului de la început, * ca să.

Laudele

IMNUL

Soarele vestește ziua și se-nalță-ncet, încet,
Deșteptând pe toți cei care dorm adânc la Nazaret.
Dar de mult e treaz tâmplarul și bordeiul lui sârman
E sătul deja de larma loviturii de ciocan.

Salutare, meșter harnic! Transpirat pe față tot
E Isus care cu tine robotește cot la cot;
El, dumnezeiescul Meșter, ce-a făcut un univers,
Face munca ta umilă de lemnar modest și șters.

Tu, ce viața ai trăit-o într-un mic atelier,
Lângă Maica Preacurată, sus domnești acum în cer;
Te rugăm să-ți pleci privirea către-aceia care sânt
Cinstitorii tăi, sârmanii truditori pe-acest pământ.

Fă ca toți cei care-n viață sub povara muncii gem
Să muncească fără pizmă, fără ceartă și blestem.
Celor ce muncesc cu cinste să le dai în toate spor,
Să câștige și ei cerul cu sudoarea frunții lor.

Dumnezeule Treimic, slavă-ți înălțăm acum;
 Tu la stele și planete le-ai fixat pe cer un drum.
 Rătăcind în voia soartei nici pe noi să nu ne lași,
 Ci pe urmele lui Iosif să conduci ai noștri pași. Amin.

Sau:

Auróra solis núnctia,
 Mundi labóres éxcitans,
 Fabri sonóram málleo
 Domum salútat Názaræ.
 Salve, caput domésticum,
 Sub quo supérnus Artifex,
 Sudóre salso róridus,
 Exércet artem pátriam.
 Altis locátus sédibus.
 Celsæque Sponsæ próximus,
 Adesto nunc cliéntibus,
 Quos vexat indigéntia.
 Absíntque vis et iúrgia,
 Fraus omnis a mercédibus,
 Victus cibíque cópiam
 Mensúret una párcitas.
 Sit Trinitáti glória,
 Quæ, te precánte, iúgiter
 In pace nostros ómniúm
 Gressus viámque dírigat. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

2Sam 7,28-29

Doamne Dumnezeule, tu ești Dumnezeu și cuvintele tale sunt adevăr; tu ai făcut slujitorului tău această promisiune. Arată-ți bunăvoința și binecuvântează casa slujitorului tău, ca, prin tine, să dăinuiască pentru totdeauna. Căci tu, Doamne Dumnezeule, ești cel care ai spus; prin binecuvântarea ta, casa slujitorului tău va fi binecuvântată pentru totdeauna.

RESPONSORIUL SCURT

R. Dumnezeu l-a făcut stăpân al casei sale. * Aleluia, aleluia! Dumnezeu.

Ŵ. Și mai-mare peste toate avuțiile sale. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la *Benedictus*: Împlinindu-și cu fidelitate meșteșugul de lemnar, sfântul Iosif strălucește ca o pildă minunată pentru toți muncitorii, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l rugăm cu umilință pe Domnul care-i face drepti pe oameni:

În dreptatea ta, Doamne, dă-ne viață!

Doamne Dumnezeule, care pe părinții noștri în credință i-ai chemat să trăiască înaintea ta cu inima desăvârșită,

– fă-ne ca, mergând pe urmele lor, să fim desăvârșiți așa cum ne poruncești tu!

Dumnezeule, care l-ai ales pe Iosif, om drept, ca să fie purtătorul de grijă al Fiului tău în copilărie și adolescență,

– fă-ne să slujim trupului lui Cristos în frații noștri!

Tu, care le-ai încredințat oamenilor pământul ca să-l umple și să-l stăpânească,

– învață-ne să muncim neobosit în această lume, având pururi ca scop gloria ta!

Adu-ți aminte, Părinte a toate, de lucrarea mâinilor tale

– și fă ca toți oamenii să aibă condiții de viață demne, muncind cu seninătate!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Creator a toate, care ai rânduit ca omul să conlucreze la planul creației prin munca sa, dă-ne cu bunătațe harul ca, după exemplul sfântului Iosif și sub ocrotirea lui, să ne îndeplinim îndatoririle pe care ni le încredințezi, și astfel, să dobândim răsplata pe care o făgăduiești. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL

Cu corul de îngerî de-a valma îți cântă
Iosife, creștinii cântare preasfântă;
Căci tu, cel mai vrednic, ales ai fost doară
S-o ai de soție pe Sfânta Fecioară.

Dar iată, Fecioara suspectă îți pare
Și-atunci te cuprinde o grea tulburare;
Un înger coboară, misteru-ți explică
Și-ndată la tine o iei fără frică.

Spre țară străină străbați lungă cale,
Strângând Copilașul în brațele tale.
Pierdut, tu îl cauți și-l afli în templu;
Ești soț de nădejde și tată exemplu.

Tot omul visează mereu paradisul,
Dar numai la moarte ființă ia visul;
Cu toată mulțimea de griji ce te-apasă,
Iosife, tu ai paradisul în casă.

Treime, ascultă-ne ruga umilă.
Iosif mijlocească-ndurare și milă,
Iar când va-nceta suferința și plânsul,
Primește-ne-n ceruri alături de dânsul. Amin.

Sau: Te, Ioseph, célébrent, 1412.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Col 3,23-24

Orice faceți, să faceți din inimă ca pentru Domnul, și nu ca pentru oameni, știind că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Pe Domnul Cristos îl sluiți.

RESPONSORIUL SCURT

Ṛ. Cel drept va odrăsli precum crinul. * Aleluia, aleluia! Cel drept.

✠. El va înflori în veci înaintea Domnului. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cel drept va odrăsli precum crinul.

Ant. la Magnificat: Cristos Domnul a binevoit să treacă drept fiul lemnarului, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Dumnezeu, de la care își trage numele orice paternitate în cer și pe pământ:

Tatăl nostru, care ești în ceruri, ascultă-ne!

Părinte sfânt, care i-ai dezvăluit sfântului Iosif taina lui Cristos, cea din veac ascunsă,

– fă-ne să-l cunoaștem tot mai adânc pe Fiul tău, Dumnezeu adevărat și om adevărat!

Părinte ceresc, tu, care hrănești păsările cerului și îmbraci crinii câmpului,

– dă tuturor oamenilor pâinea cea de toate zilele și pâinea cea mai presus de fire!

Creatorule a toate, care ai încredințat mâinilor noastre lucrarea ta,

– dă tuturor muncitorilor fericirea să se bucure cu demnitate de roadele muncii lor!

Dumnezeule a toată dreptatea, care vrei ca toți să fim oameni dreți,

– prin mijlocirea sfântului Iosif, dă-ne harul să-ți fim bineplăcuți în toate!

Dăruiește-le cu bunătate celor aflați în agonie și celor răposați

– harul ca, prin Fiul tău, să fie primiți în fericirea veșnică alături de el, de Maria și de Iosif!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, Creator a toate, care ai rânduit ca omul să conlucreze la planul creației prin munca sa, dă-ne cu bunătate harul ca, după exemplul sfântului Iosif și sub ocrotirea lui, să ne îndeplinim îndatoririle pe care ni le încredințezi și astfel să dobândim răsplata pe care o făgăduiești. Prin Domnul.

2 mai

SFÂNTUL ATANASIU,
EPISCOP ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Comemorare

Născut la Alexandria, în Egipt, în anul 295, l-a însoțit pe episcopul Alexandru la Conciliul din Niceea, apoi i-a fost succesor. A luptat cu tărie împotriva arianismului și, de aceea, a avut mult de suferit și a fost de mai multe ori exilat. A scris lucrări de mare valoare pentru explicarea și apărarea dreptei credințe. A murit în anul 373.

De la **Comunul păstorilor: pentru episcopi, 1732, sau de la Comunul învățătorilor Bisericii, 1771.**

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Atanasie, episcop

(Disc. despre întruparea Cuvântului, 8-9:
PG 25, 110-111)

Întruparea Cuvântului

Cuvântul lui Dumnezeu, imaterial și lipsit de substanță coruptibilă, s-a stabilit între noi, chiar dacă mai înainte nu era departe. Într-adevăr, nici o regiune a universului nu a fost vreodată lipsită de el, deoarece, existând împreună cu Tatăl său, umplea toate realitățile cu prezența sa.

Așadar, a venit din iubire față de noi și ni s-a arătat în mod sensibil. Cuprins de compasiune față de neamul omenesc și față de slăbiciunea noastră și mișcat de mizeria noastră, nu a voit ca noi să rămânem victime ale morții. Nu a voit ca tot ceea ce a fost creat să se piardă și opera creatoare a Tatălui față de omenire să fie zădărnicită. Pentru aceasta, el însuși a luat un trup, un

trup egal cu al nostru, pentru că el nu a voit doar să locuiască în trup sau numai să pară om.

Dacă ar fi voit numai să apară ca om, ar fi putut să aleagă un trup mai bun. În schimb, a ales chiar trupul nostru.

El însuși și-a construit în Fecioară un templu, adică trupul, și, locuind în el, a făcut din el un element pentru a se putea face cunoscut. A luat un trup supus vremelniciei, ca al nostru, și, în iubirea sa imensă, l-a oferit Tatălui acceptând moartea. Astfel, a anulat legea morții în toți cei care vor muri în comuniune cu el. S-a întâmplat că moartea, lovindu-l pe el, în efortul său s-a epuizat total, pierzând orice posibilitate de a dăuna altora. Oamenii căzuți în mortalitate au fost făcuți nemuritori și conduși de la moarte la viață de către el. Într-adevăr, în virtutea trupului pe care l-a asumat și a învierii pe care a dobândit-o, a distrus moartea așa cum face focul cu o frunzuliță uscată.

Așadar, el a luat un trup muritor pentru ca acesta, făcut părtaș la Cuvânt, să moară pentru toți. Fiind locuit de Cuvânt, trupul asumat a devenit nemuritor, iar prin înviere, a devenit remediu de nemurire pentru noi.

A oferit morții ca jertfă și victimă preacurată trupul pe care l-a luat și, oferindu-și trupul pentru alții, i-a eliberat de moarte pe semenii săi.

Cuvântul lui Dumnezeu superior tuturor a oferit și a consacrat pentru toți templul trupului său și a plătit morții prețul care i se cuvenea. În felul acesta, Fiul nemuritor al lui Dumnezeu, solidar cu toți datorită trupului comun, prin promisiunea învierii, i-a făcut nemuritori pe toți cu titlu de dreptate.

Moartea nu mai are de acum putere asupra oamenilor, datorită Cuvântului care a așezat în ei locuința sa prin intermediul unui trup identic cu al lor.

RESPONSORIUL

Ier 15,19.29; 2Pt 2,1

R. Tu vei fi gura mea și te voi face, în fața acestui popor, ca un zid dur din bronz; * vor lupta împotriva ta, dar nu te vor supune, pentru că eu sunt cu tine, aleluia!

¶ De fapt, au fost profeți falși care au introdus erezii distrugătoare și l-au negat pe stăpânul casei care i-a răscumpărat. * Vor lupta.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, care l-ai chemat pe sfântul episcop Atanasiu să apere credința în dumnezeirea Fiului tău, dă-ne harul, te rugăm, ca, bucurându-ne de învățătura și de ocrotirea lui, să creștem neconțenit în cunoașterea și în iubirea ta. Prin Domnul.

3 mai

SFINȚII FILIP ȘI IACOB, APOSTOLI

Sărbătoare

Filip s-a născut la Betsaida, a fost întâi ucenicul lui Ioan Botezătorul, apoi l-a urmat pe Cristos. Iacob, vărul Domnului, fiul lui Alfeu, a condus Biserica din Ierusalim, a scris o scrisoare către întreaga Biserică, a dus o viață aspră și a convertit mulți iudei la credință. A primit coroana martiriului în anul 62.

De la Comunal apostolilor în timpul pascal, 1644, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL

Alături de Petru, apostol de seamă,
Cristos și pe tine, Filipe, te cheamă;
Pornești de îndată pe urmele sale,
Împins de ardoarea iubirii totale.
Îi spui lui Isus când vorbea despre Tatăl:
„Rugămu-ne ție, pe Tatăl arată-l!”
Isus îți răspunde: „Filipe, oricine
Dorește să-l vadă, îl vede în mine”.

În grupul de intimi, de-asemeni, te strânge
 Pe tine, Iacobe-, a ta rudă de sânge;
 Când grupul în lume apoi se destramă,
 Rămâi ca un stâlp al Bisericii-Mamă.

În sfânta cetate conduci mica turmă,
 Lăsată de sfinții apostoli în urmă.
 Scrisoarea cu sfințele tale cuvinte
 Sunt hrană și azi pentru suflet și minte.

În cele din urmă, o crâncenă soartă,
 De dragul credinței, la moarte vă poartă;
 Călăi și pedepse nu pot să răpună
 Voința de-a merge pe calea cea bună.

Deși păcătoși și nedemni de răsplată,
 Sperăm să ajungem în ceruri odată;
 Și noi să cântăm cu toți sfinții ce cântă
 Și veșnic adoră Treimea preasfântă. Amin.

Sau:

Philippe, summæ honóribus
 Vocatiónis énitens,
 Cum cive Petro príncipe
 Qua mente Christum dñligis!

At ipse amóris íntima
 Tibi repéndit pñnora,
 Tibique Patris dísserit
 Suæque vitæ dógmata.

Nec te minus compléctitur,
 Iacóbe, Christi cáritas,
 Qui frater eius díceris
 Sed et colúmna Ecclésiæ.

Almæ Sion qui præsides
 Primus gregi claríssimo,
 Nos usque scriptis próvidis
 Verbum salútis édoces.

O vos, beáti, nóbili
 Iesum proféssi sánguine,
 Spe nos fidéque cúrrere
 Date in supérnam pátriam,

Ut, quando mansiónibus
Iam Patris immorábimur,
Simul canámus pérpetim
In Trinitátis glóriam. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre respingerea ereticilor*,
al lui Tertulian, preot

(Cap. 20, 1-9; 21, 3; 22, 8-10: CCL 1, 201-204)

Predica apostolică

Cristos Isus, Domnul nostru, tot timpul cât a trăit pe pământ, a arătat cine era el, cine fusese, care era voința Tatălui, ce trebuia să facă omul. Această revelație a făcut-o în mod deschis poporului și în mod separat ucenicilor, dintre care i-a ales pe cei doisprezece ca părtăși ai magisteriului său universal.

De aceea, în afară de unul dintre ei, când trebuia să se întoarcă la Tatăl, după înviere, a poruncit celorlalți unsprezece să meargă și să învețe națiunile, botezându-le în Tatăl, și Fiul, și Duhul Sfânt.

Apostolii, al căror nume înseamnă „trimiși”, au tras la sorți și l-au ales ca al doisprezecelea din grupul lor pe Matia în locul lui Iuda, ascultând de autoritatea profetică a psalmului lui David. Primindu-l, conform promisiunii, pe Duhul Sfânt care trebuia să-i facă apți de a face minuni și de a predica, ei au mărturisit credința în Isus Cristos mai întâi în Iudeea, apoi în toată lumea, înființând pretutindeni Biserici particulare. Pretutindeni au făcut să răsunе aceeași învățătură și au vestit aceeași credință.

Astfel, au fondat Biserici în fiecare oraș. De la acestea au primit limfa credinței și semnele învățaturii toate celelalte Biserici și toate celelalte populații care tind să devină Biserici. Toate aceste Biserici erau considerate apostolice ca fiice ale Bisericilor apostolilor.

Este necesară ca fiecare lucru să urce la originile sale. De aceea, între atâtea și atât de mari Biserici, este unică cea dintâi întemeiată de apostoli și de la care derivă toate celelalte. Astfel, toate sunt cele dintâi și toate sunt apostolice, pentru că toate sunt una. Comuniunea de pace, fraternitatea care le caracterizează, disponibilitatea reciprocă demonstrează unitatea lor. Titlul acestor prerogative este aceeași tradiție și aceeași legătură sacră.

Apoi, ce anume au predicat apostolii, adică ce anume le-a revelat lor Cristos, nu poate să fie dovedit altfel decât prin intermediul Bisericilor pe care le-au întemeiat apostolii și cărora le-au predicat fie prin viu grai, fie ulterior, prin scrisori.

Într-o zi, Domnul a spus în mod deschis: *Mai am multe să vă spun, dar acum nu le puteți purta*; totuși, a adăugat: *Însă, când va veni el, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul* (In 16,12-13). A demonstrat prin aceasta că ei nu ignorau nimic. Ei aveau promisiunea de a primi *tot adevărul* prin Duhul adevărului. Promisiunea a fost menținută, așa cum dovedesc *Faptele Apostolilor* atunci când relatează coborârea Duhului Sfânt.

RESPONSORIUL *In 12,21-22; Rom 9,26 (cf. Os 2,1b)*

R. Au venit unii greci la Filip și l-au rugat: Domnule, vrem să-l vedem pe Isus. * Filip s-a dus și i-a spus lui Andrei, iar Andrei și Filip au venit și i-au spus lui Isus, aleluia!

V. În locul în care li s-a spus: „Voi nu sunteți poporul meu”, acolo vor fi numiți fiii ai Dumnezeului celui viu.

* Filip s-a dus.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL Când apostolilor Domnul de la Comunul apostolilor, 1654.

Ant. 1 Doamne, arată-ni-l pe Tatăl și ne este de ajuns, aleluia!

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 De atâta vreme sunt cu voi și nu m-ați cunoscut, Filipe? Cine mă vede pe mine îl vede și pe Tatăl meu, aleluia!

Ant. 3 Să nu se tulbure inima voastră, nici să nu se înspăimânte; credeți în Dumnezeu, credeți și în mine. În casa Tatălui meu sunt multe lăcașuri, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus. În el toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

R. Îi vei pune pe ei conducători peste tot pământul.
* Aleluia, aleluia! Îi vei pune.

Ÿ. Vor aminti numele tău, Doamne. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus: L-am aflat pe acela despre care au scris Moise în Lege și Profeții: l-am aflat pe Isus, fiul lui Iosif din Nazaret, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii laudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințate apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne bucuri an de an cu sărbătoarea apostolilor Filip și Iacob, prin mijlocirea lor, fă-ne, te rugăm, părtași de moartea și învierea Fiului tău unul-născut, ca să ne învrednicim a ajunge la contemplarea ta veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

Psalmii de la feria curentă cu antifona de la Propriul timpului. Lectura scurtă de la Comunul apostolilor, 1657.

Rugăciunea de încheiere ca mai sus.

Vesperale

IMNUL Mort fiind pe cruce Domnul, de la Comunul apostolilor, 1660.

Ant. 1 Filipe, cine mă vede pe mine îl vede și pe Tatăl meu, aleluia!

Psalmii și cântarea de la Comunul apostolilor, 1662.

Ant. 2 Dacă m-ați cunoaște pe mine, l-ați cunoaște și pe Tatăl meu; acum îl cunoașteți și l-ați văzut, aleluia!

Ant. 3 Dacă mă iubiți, păziți poruncile mele, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. Vestiți printre neamuri mărirea Domnului! * Aleluia, aleluia! Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Dacă veți rămâne în mine, și cuvintele mele vor rămâne în voi, orice veți cere vi se va împlini, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– dă-ne harul ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

(Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!)

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne bucuri an de an cu sărbătoarea apostolilor Filip și Iacob, prin mijlocirea lor, fă-ne, te rugăm, părtași de moartea și învierea Fiului tău ununăscut, ca să ne învrednicim a ajunge la contemplarea ta veșnică. Prin Domnul.

12 mai

SFINȚII NEREU ȘI AHILE, MARTIRI

Erau doi dintre soldații aflați în slujba tribunalului. Convertindu-se la credință, au părăsit armata; de aceea, au fost condamnați la moarte, probabil în vremea lui Dioclețian. Mormântul lor se află în cimitirul de pe Via Ardeatina, unde a fost înălțată și o bazilică în cinstea lor.

De la Comunal mai multor martiri în timpul pascal, 1666.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Comentariu asupra Psalmilor*,
de sfântul Augustin, episcop

(Ps 61, 4: CCL 39, 773-775)

Pățimirile lui Cristos nu sunt numai în Cristos

Isus Cristos este un singur om, cu capul și trupul său. Mântuitorul trupului și mădularele trupului sunt două realități într-un singur trup, într-un singur glas, într-o

singură pătimire și, când va trece nelegiuirea, într-o singură pace. De aceea, pătimirile lui Cristos nu sunt numai în Cristos; cu toate acestea, pătimirile lui Cristos nu sunt decât în Cristos.

Într-adevăr, dacă prin Cristos înțelegi capul și trupul, pătimirile lui Cristos sunt numai în Cristos. Dacă, însă, prin Cristos înțelegi numai capul, pătimirile lui Cristos nu sunt numai în Cristos. Dacă pătimirile lui Cristos ar fi numai în Cristos, înțelegând numai capul, cum ar putea atunci unul dintre măduarele sale, apostolul Paul, să spună: *Ca să împlinesc în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos?* (cf. *Col 1,24*).

Așadar, dacă ești mădular al lui Cristos, oricine ai fi tu, cel care ascuți aceste cuvinte, sau oricine ai fi tu, cel care nu le ascuți (deși le ascuți, dacă ești mădular al lui Cristos), orice ai suferi tu din partea celor care nu sunt mădulele ale lui Cristos, aceasta lipsea suferințelor lui Cristos.

Se adaugă, așadar, pentru că lipsea. Tu umpli măsura, dar nu o faci să se reverse. Tu suferi atât cât suferințele tale trebuiau să completeze pătimirea universală a lui Cristos, care a suferit în capul nostru și suferă în măduarele sale, adică în noi înșine.

Fiecare dintre noi, în cadrul propriilor limite, își plătește datoria în beneficiul acestui fel de republică pe care o formăm și, după capacitățile sale, își aduce tributul său de suferințe. Achitarea totală a suferințelor tuturor nu va fi completă decât atunci când această lume se va sfârși.

De aceea, fraților, să nu credeți că toți dreptii care au suferit persecuții din partea celor răi, chiar și cei care au fost trimiși mai înainte de venirea Domnului pentru a-i prezice venirea, nu au aparținut mădulelor lui Cristos. Este imposibil să nu fie mădular al lui Cristos cel care este membru al cetății care îl are ca rege pe Cristos.

Toată această cetate, așadar, vorbește, despre sângele lui Abel cel drept până la sângele lui Zaharia. Și apoi, începând cu sângele lui Ioan, prin sângele apostolilor, prin sângele martirilor, prin sângele credincioșilor lui Cristos, este o singură cetate care vorbește.

RESPONSORIUL*Ap 21,4; 7,16 (Is 49,10)*

R. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților; moartea nu va mai fi, nu va mai fi nici plâns, nici țipăt, nici durere, * pentru că lucrurile dintâi au trecut, aleluia!

Ÿ. Nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete; nu-i va mai arde soarele și nici arșița, * pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Cunoscând tăria cu care slăviții martiri Nereu și Ahile și-au mărturisit credința, te rugăm, Dumnezeule atotputernic, să ne dai harul de a simți mereu mijlocirea lor binevoitoare. Prin Domnul.

În aceeași zi, 12 mai

SFÂNTUL PANCRAȚIU, MARTIR

A murit martir la Roma, probabil în timpul persecuției lui Dioclețian. Mormântul lui se află pe Via Aurelia; deasupra lui, papa Symmachus a construit o biserică.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile* sfântului Bernard, abate

(Pred. 17 asupra psalmului *Qui habitat*, 4, 6:
Opera omnia 4, 489-491)

Voi fi alături de el în necazuri

Voi fi alături de el în necazuri (Ps 90,15), spune Dumnezeu. Și atunci eu ce altceva să doresc decât necazul? Pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu, dar nu numai aceasta, ci și să-mi pun în Domnul Dumnezeu speranța mea (Ps 72,28), pentru că îl voi elibera, spune, și-l voi preamări (cf. Ps 90,15).

Voi fi alături de el în necazuri. Plăcerea mea, spune el, este să fiu împreună cu fiii oamenilor (cf. Prov 8,31). Emanuel, Dumnezeu-cu-noi. El a coborât ca să fie aproape de cei cu inima măhnită, ca să fie cu noi în necazurile noastre. Dar va veni o zi când vom fi răpiți în nori, ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și astfel, vom fi cu Domnul pentru totdeauna (cf. 1Tes 4,17), numai dacă vom avea grijă să-l avem mereu cu noi, ca un tovarăș de călătorie, pe el, care, la întoarcere, ne va da patria, sau, mai bine zis, va fi atunci patria noastră, dacă acum ne este calea.

Pentru mine, Doamne, este mai bine să fiu în necaz, numai dacă tu ești cu mine, decât să domnesc fără tine, decât să trăiesc fără tine, decât să fiu în glorie fără tine. Pentru mine, Doamne, este mai bine să te îmbrățișez pe tine în necaz, să te am pe tine alături în cuptor, decât să fiu fără tine, chiar și în cer. *Căci pe cine am eu în ceruri și ce doresc de la tine pe pământ? (cf. Ps 72,25). Cuptorul pune aurul la încercare, iar nenorocirea îi încearcă pe oamenii drești (cf. Sir 27,5). Acolo, Doamne, acolo ești tu cu ei; tu stai în mijlocul acelora care s-au adunat în numele tău, așa cum erai odinioară cu cei trei tineri.*

De ce să ne tēmem, de ce să ezităm, de ce să fugim de acest cuptor? Focul arde, dar Domnul este cu noi în necaz. *Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră? (Rom 8,31).* Dacă tot el este cel care eliberează, cine ar putea să ne smulgă din mâna sa? În sfârșit, dacă el glorifică, cine ne va lipsi de glorie? Dacă el glorifică, cine ne va umili?

Îi voi dărui viață lungă (Ps 90,16). Ca și cum ar spune mai clar: Știu ce dorește, știu după ce este însetat, știu ce i se potrivește. Nu dorește aur sau argint, nici plăceri, nici cunoștințe, nici vreo demnitate pământească. Toate acestea sunt în defavoarea lui, pe toate le disprețuiește și le consideră gunoi. El s-a golit complet pe sine însuși și nu vrea să dea atenție la ceea ce știe că nu-l poate împlini. Nu ignoră chipul după care a fost creat și de câtă măreție este capabil, nu suportă ca o mică creștere să devină pentru el o mare pierdere.

Așadar, *ți voi dărui viață lungă*, deoarece numai adevărata lumină îl poate reface și numai lumina veșnică îl poate umple, acea lumină a cărei durată nu are sfârșit, a cărei strălucire nu are apus, a cărei sațietate nu dezgustă.

RESPONSORIUL

R. Acest sfânt a luptat până la moarte pentru legea lui Dumnezeu și nu s-a temut de vorbele celor nelegiu-ți; * căci avea temelia pe stâncă, aleluia!

V. El este cel care a disprețuit viața acestei lumi și a ajuns la împărăția cerească, * căci avea.

Rugăciunea de încheiere

Să se bucure Biserica ta, Dumnezeule, încrezătoare în mijlocirea sfântului martir Pancrațiu; prin rugăciunile lui, te rugăm să o păstrezi statornică în fidelitate și pace. Prin Domnul.

13 mai

SFÂNȚA FECIOARĂ MARIA DE LA FATIMA

De la Comunal sfintei Fecioare Maria, 1613.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Efrem Sirul, diacon

(Pred. 3, *De diversis: Opera omnia*,
III syr. et lat., Romæ 1743, 607)

*Cel pe care lumea întregă nu-l cuprinde
este îmbrățișat de Maria singură*

Cu adevărat Maria a devenit pentru noi cerul care poartă acea dumnezeire pe care Cristos, despuindu-se de gloria pe care o avea la Tatăl, a închis-o între limitele înguste ale sânelui ei, ca să-i ridice pe oameni la cea

mai înaltă demnitate. Doar pe ea singură a ales-o din toată mulțimea fecioarelor, pentru a fi instrumentul mântuirii noastre.

În ea și-au găsit împlinirea oracolele tuturor dreptilor și ale profetilor. Din ea a ieșit acel astru strălucitor sub conducerea căruia poporul care umbla în întuneric a văzut o lumină mare.

Maria poate fi numită cu diferite titluri care i se potrivesc foarte bine. Ea este templul Fiului lui Dumnezeu, care a ieșit din ea într-un alt mod decât intrase; căci a intrat în sânul ei fără trup și a ieșit îmbrăcat în trup.

Ea este acel mistic cer nou, în care Regele regilor s-a sălășluit ca pe tronul său, de pe care a coborât pe pământ, purtând cu sine un chip și o asemănare pământească.

Ea este vița roditoare cu bună mireasmă, al cărei rod, întrucât era complet diferit de natura pomului, a fost necesar să-și împrumute chipul de la pom.

Ea este izvorul care iese din casa Domnului și din care curg apele vieții pentru cei însetați, ape pe care, dacă cineva le va gusta, chiar și numai cu buzele, nu va înseta în veci.

Praiubiților, greșește oricine consideră că ar putea să compare ziua reînnoirii Mariei cu aceea a oricărei alte creaturi. Căci, la început, a fost creat pământul, însă prin ea a fost reînnoit. La început, din cauza păcatului lui Adam, pământul a fost blestemat în roadele sale, însă prin ea i-a fost redată pacea și siguranța. La început, din cauza greșelii protopărinților, moartea a trecut la toți oamenii; acum, însă, am fost strămutați cu adevărat de la moarte la viață. La început, șarpele a pus stăpânire pe urechile Evei și, de acolo, răul s-a răspândit în tot trupul; acum Maria l-a primit cu urechile sale pe apărătorul fericirii veșnice. Așadar, ceea ce a fost instrumentul morții a devenit, totodată, și instrument al vieții.

Cel care șade peste heruvimi este ținut acum de brațele femeii; cel pe care lumea întreagă nu-l cuprinde este îmbrățișat de Maria singură; cel de care se tem tronurile

și stăpânirile este îngrijit de o copilă; cel al cărui tron dăinuie în vecii vecilor este așezat pe genunchii unei fecioare; cel al cărui scaunel pentru picioare este pământul calcă pe urmele copilei.

RESPONSORIUL

R. Nobilă este inima Fecioarei: la vestea îngerului, a zămislit misterul divin; în sânul ei curat l-a primit pe cel mai frumos dintre fiii oamenilor * și cea binecuvântată în veci ni l-a dat pe Dumnezeu făcut om.

V. Lăcașul sânelui curat a devenit templul lui Dumnezeu: prin lucrarea cuvântului, Fecioara nepătată l-a zămislit pe Fiul. * Și cea binecuvântată.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Născătoarea Fiului tău și mama noastră, dă-ne harul ca, perseverând în pocăință și rugăciune pentru mântuirea lumii, să fim vrednici de a promova în zilele noastre cu mai mult curaj împărăția lui Cristos. Prin Domnul.

14 mai

SFÂNTUL MATIA, APOSTOL

Sărbătoare

Ales de apostoli în locul lui Iuda, ca să fie martor al învierii Domnului, a fost numărat printre cei doisprezece, după cum este scris în *Faptele Apostolilor* (1,15-26).

De la Comunal apostolilor în timpul pascal, 1644, afară de următoarele:

Oficiul lecturilor

IMNUL

Ca tine, Matia, în ceruri câți oare
Se bucură astăzi de-atâta onoare?
La rang de apostol Cristos te ridică;
Cum poate să fie onoarea ta mică?

Se spânzură Iuda, în noapte dispare,
Purtându-și blestemul, apostolul care,
Atras de arginți purtători de osândă,
Ajunge pe Domnul iubirii să-l vândă.

Dar toată onoarea ce lui îi revine,
Îndată Cristos o îndreaptă spre tine;
Căci sorții te-ajută și cade norocul
Acestui apostol chiar tu să-i iei locul.

Primind bucuros misiunea divină,
Pornești ca să porți la popoare lumină;
Cuvântul vestindu-l, trudindu-te-ai foarte,
Mergând pentru dânsul la chin și la moarte.

Matia, un lucru îți cerem, anume,
Pe noi, care plângem și gemem în lume,
Spre slava cea mare din ceruri condu-ne,
Pe calea credinței și-a faptelor bune.

Preasfânta Treime slăvită să fie!
În sufletul nostru speranța e vie,
Că-n clipa de care tot omul se teme
Părtași ne va face măririi supreme. Amin.

Sau:

Matthía, sacratíssimo
Apostolórum cœtui
Quam miro tu consilio
Ascriptus es divinitus!

Abscēsserat discipulus,
Tristi miser suspēdio
Magni gradum fastigii
Christique amorem dénégans.

En Christi te dilēctio
Ad eius transfert glóriam,
Petri movēnte lābia
Sortésque Sancto Spírítu.

Tanto dicátus múnéri,
Lucem revélas géntibus
Ad mortem usque, strénuus
Iesum conféssus sánguine.

Da nos, beáte Apóstole,
Lætis promptisque córdibus
Almus quascúmque Spíritus
Vias demónstrat, pérsequi.

Sit Trinitáti glória,
Quæ nobis ad cæléstia
Per te concédát scándere
Hymnósque atérnos dícere. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Faptelor Apostolilor*,
de sfântul Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 3, 1.2.3: PG 60, 33-36.38)

Arată-ne, Doamne, pe cine ai ales

În zilele acelea, Petru s-a ridicat în mijlocul fraților și a spus (Fap 1,15). Pentru că este zelos cel căruia Cris-tos îi încredințase turma și pentru că este primul din grup, el este întotdeauna cel dintâi care ia cuvântul: *Fra-ților, trebuie să alegem dintre noi* (cf. Fap 1,21-22). El lasă adunării puterea de decizie, prezentându-i pe cei care vor fi aleși ca vrednici de respect și îndepărtând orice invidie care putea să apară. Căci deciziile impor-tante dau naștere adesea la neînțelegeri.

Cum așa, oare Petru nu putea să aleagă el însuși? Sigur că putea, dar ca să nu pară că privilegiază pe cine-va, s-a abținut. Pe de altă parte, încă nu-l primise pe Duhul Sfânt. *Au propus doi*, se spune, *pe Iosif, cel chemat Barsaba, numit și Iustus, și pe Matia* (Fap 1,23). Nu el i-a propus, ci toți. El a motivat propunerea, arătând că nu era a lui, ci că a fost prezisă odinioară printr-o profeție. El s-a comportat, deci, ca un interpret, nu ca un învățător.

Așadar, trebuie, se spune, *ca unul dintre acești bărbați care ne-au însoțit* (Fap 1,21-22). Vezi, el vrea ca aceștia să fi fost martori oculari, chiar dacă Duhul Sfânt

urma să vină; cu toate acestea, el acordă o mare atenție acestei alegeri.

Dintre acești bărbați, se spune, care ne-au însoțit în tot timpul cât a trăit printre noi Domnul Isus (Fap 1,21). Le arată că ei trebuie să fi trăit cu el, și nu să fi fost simpli ucenici. Într-adevăr, la început erau mulți cei care îl urmau. Iată cum spune: Era unul dintre cei doi care auziseră cuvintele lui Ioan și l-au urmat pe Isus.

În tot timpul, se spune, cât a trăit printre noi Domnul Isus, începând de la botezul lui Ioan (Fap 1,21). Este exact, căci nimeni nu-și mai amintea faptele care fuseseră mai înainte, ci le-au învățat de la Duhul Sfânt.

Până în ziua în care a fost înălțat de la noi, să devină martor al învierii lui împreună cu noi (Fap 1,22). Nu spune: martor la toate celelalte, ci: martor al învierii lui, numai atât. Căci era mai vrednic de crezare cel care putea spune: Cel care mânca, bea și a fost răstignit este chiar acela care a înviat. De aceea, nu era necesar să fie martor al faptelor din trecut sau din viitor, nici al minunilor, ci numai al învierii. Toate celelalte fapte erau cunoscute și fuseseră proclamate, în timp ce învierea avu-se loc în ascuns și era cunoscută numai de aceștia.

Și toți împreună au început să se roage, spunând: Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, arată-ne (Fap 1,24). Tu, nu noi. Pe bună dreptate îl invocă pe cel care cunoaște inimile, căci alegerea trebuia să fie făcută de el, nu de alții. Vorbeau cu atâta încredere, întrucât era necesar să fie ales unul. Și nu au spus: Alege, ci arată-ni-l pe cel ales – conform textului, pe care din aceștia doi l-ai ales (Fap 1,24) –, deoarece știau că Dumnezeu stabilise toate dinainte. Au tras la sorți (Fap 1,26). Nu se considerau încă vrednici să facă ei alegerea, de aceea, au dorit să fie luminați printr-un semn.

RESPONSORIUL

Fap 1,24.25b.26

R. Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor, * arată-ne pe cine ai ales ca să ia locul în această slujire și în apostolat, aleluia!

¶. Au tras la sorți pentru ei și sorțul a căzut pe Matia, iar el a fost numărat împreună cu cei unsprezece apostoli. * Arată-ne pe cine ai ales ca să ia locul în această slujire și în apostolat, aleluia!

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL, ca la Oficiul lecturilor.

Ant. la Benedictus: Dintre bărbații care au fost împreună cu noi tot timpul cât a trăit între noi Domnul Isus, unul trebuie să fie martor al învierii lui împreună cu noi, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care l-ai ales pe sfântul Matia pentru a întregi colegiul apostolic, dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea lui, ca, având acum parte cu bucurie de iubirea ta, să ne învrednicim a fi numărați printre cei aleși. Prin Domnul.

Ora medie

Psalzii și antifonele de la zi. Lectura scurtă de la Comunal apostolilor, 1657. Rugăciunea ca mai sus.

Vesperale

Ant. la Magnificat: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roade și roadele voastre să rămână, aleluia!

18 mai

SFÂNTUL IOAN I, PAPĂ MARTIR

Născut în Toscana de astăzi, a fost ales episcop al Bisericii Romei în anul 523. S-a dus la Constantinopol, la împăratul Iustin, ca trimis al regelui Teodoric; la întoarcere a fost însă arestat de rege, care era nemulțumit de rezultatul solicii. A murit în închisoare la Ravenna, în anul 526.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697, sau de la Comunal păstorilor: pentru un papă, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile sfântului Ioan de Avila*, preot

(Scris. către prieteni, 58: Opera omnia,
ed. B.A.C. 1, 533-534)

Viața lui Isus se manifestă în noi

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisoșesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisoșește și mângâierea noastră (2Cor 1,3-5).

Aceste cuvinte sunt ale sfântului apostol Paul. De trei ori a fost bătut cu vergi, de cinci ori a fost biciuit, o dată a fost bătut cu pietre și lăsat ca mort, a suferit persecuții din partea a tot felul de oameni, a fost torturat cu tot felul de suferințe și chinuri, nu o dată sau de două ori, ci, așa cum spune el în altă parte: *Suntem mereu dați la moarte pentru Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor (2Cor 4,11).*

În toate aceste chinuri, el nu numai că nu murmură și nu i se plânge lui Dumnezeu, așa cum fac cei slabi; nu numai că nu se întristează, așa cum fac cei care își iubesc slava și plăcerile lor, nici nu-i cere lui Dumnezeu să fie eliberat de ele, așa cum fac cei care nu le cunosc valoarea și, de aceea, refuză să fie părtași la ele; nici nu le desconsideră, ca aceia care le consideră de mică importanță, ci, lăsând deoparte orice ignoranță și slăbiciune, îl binecuvântează pe Dumnezeu în mijlocul acestor chinuri, îi mulțumește celui care i le dă ca pentru o mare binefacere și se consideră fericit că poate să sufere ceva pentru cinstea celui care a suferit atâtea batjocuri pentru a ne elibera pe noi de acele batjocuri la care eram condamnați din cauza păcatului, care ne-a împodobit și ne-a onorat cu Duhul său și cu adopția de fii ai lui Dumnezeu, și care, în el și prin el, ne-a dat garanția și semnul bucuriei cerești.

O, frații mei preaiubiți! Dumnezeu să vă deschidă ochii ca să puteți vedea ce răsplată ne dăruiește el în acele suferințe pe care lumea le consideră umilitoare! De câtă cinste avem parte în batjocură, când căutăm slava lui Dumnezeu! Ce slavă ne este păstrată pentru întristarea de acum și cât de mângâietoare, iubitoare și dulci sunt brațele pe care Dumnezeu ni le întinde, ca să-i primească pe cei răniți în bătăliile sale, brațe care, fără îndoială, ne strâng într-o îmbrățișare mai dulce decât mierea, încât compensează toate amărăciunile pe care le pot provoca suferințele din lumea aceasta. Dacă le vom gusta pe acestea, vom dori cu multă ardoare această îmbrățișare. De fapt, cine nu-l dorește pe cel care este în întregime vrednic de a fi iubit și dorit, dacă nu cel care ignoră orice dorință?

Dacă, așadar, aceste realități mărețe vă atrag și dacă vreți să le vedeți și să vă bucurați de ele, să știți că nu există o altă cale mai sigură decât suferința. Aceasta este calea pe care au mers Cristos și prietenii săi. El o numește calea strămtă, dar ea conduce direct la viață. Cristos ne învață că, dacă vrem să ajungem la el, trebuie să urmăm calea pe care a mers el. Nu se cuvine ca,

în timp ce Fiul lui Dumnezeu merge pe calea umilirii, fiii oamenilor să caute calea onorurilor, pentru că *nu este discipolul mai presus decât învățătorul, nici servitorul mai presus decât stăpânul său (Mt 10,24)*.

Să dea Dumnezeu ca sufletul nostru să nu-și găsească pacea, nici să nu-și caute altă hrană în lumea aceasta, decât în suferințele care conduc la crucea lui Cristos.

RESPONSORIUL

2Cor 4,11,16

R. Noi, care trăim, suntem mereu dați la moarte pentru Isus, * pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor (T.P. aleluia).

Ÿ. Dacă omul nostru din afară se trece, totuși cel interior se reînnoiește din zi în zi, * pentru ca.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, răsplata sufletelor credincioase, care ai pecetluit această zi cu martiriul sfântului papă Ioan, ascultă rugăciunile poporului tău și dă-i harul de a imita statornicia în credință a aceluia ale cărui merite le cinstește. Prin Domnul.

20 mai

SFÂNTUL BERNARDIN DIN SIENA, PREOT

S-a născut la Massa Maritima, în Toscana, în anul 1380. Intrând în Ordinul Fraților Minori și ajungând preot, a exercitat cu mult rod misiunea de predicator, în toată Italia. A răspândit devoțiunea față de Preasfântul Nume al lui Isus și a avut mari merite în promovarea studiilor și a disciplinei în ordin. A scris și tratate de teologie. A murit la Aquila, în anul 1444.

De la Comunalul păstorilor: pentru preoți, 1732, sau de la Comunalul sfinților bărbați: pentru călugări, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Bernardin din Siena, preot

(Pred. 49, Despre gloriosul Nume al lui Isus Cristos,
cap. 2: Opera omnia, 4, 505-506)

Numele lui Isus, gloria predicatorilor

Numele lui Isus este gloria predicatorilor, deoarece conferă o strălucire deosebită vestirii și ascultării cuvântului său. Și cum crezi că s-a răspândit în toată lumea o așa de mare, neașteptată și arzătoare lumină a credinței, dacă nu pentru că a fost predicat Isus? Oare nu prin lumina și savoarea acestui nume *ne-a chemat Dumnezeu la minunata sa lumină?* (cf. *1Pt* 2,9). Are dreptate Apostolul să le spună celor care au fost luminați și care, în această lumină, văd lumina: *Odinioară erați întuneric, acum însă, lumină în Domnul. Umblați ca niște fii ai luminii* (*Ef* 5,8).

Prin urmare, acest nume trebuie făcut cunoscut, ca să strălucească, și nu să fie ținut ascuns. Cu toate acestea, în predică nu trebuie proclamat cu o inimă necurată sau cu o gură murdară, ci trebuie să fie păstrat și proclamat de un „vas ales”.

Pentru aceasta Domnul spune despre Apostol: *El este un vas pe care mi l-am ales ca să poarte numele meu înaintea popoarelor, și a regilor, și a fiilor lui Israel* (cf. *Fap* 9,15). *Un vas*, se spune, *pe care mi l-am ales*, adică un vas în care se expune spre vânzare o licoare foarte dulce, pentru ca, scânteind și strălucind în vase alese, să îmbie la băut; *ca să poarte*, se spune, *numele meu*.

Căci după cum, pentru a curăța câmpiile, se aprinde un foc în care să fie arși spinii și măcăcinii uscați și nefolositori, și după cum, când întunericul este îndepărtat de razele soarelui care răsare, tâlharii, vagabonzii nocturni și hoții merg să se ascundă, tot așa, când gura

lui Paul predica popoarelor, asemenea unui tunet ce răsună cu putere, sau ca un incendiu ce izbucnește cu violență, sau ca un soare ce răsare luminos, necredința era distrusă, falsitatea dispărea, adevărul venea la lumină, așa cum se topește ceara lângă flăcările unui foc impetuos.

Într-adevăr, el ducea peste tot numele lui Isus, prin cuvinte, scrisori, minuni și exemple. Lăuda *numele* lui Isus *fără încetare* și-l preamărea *în aducere de mulțumire* (cf. *Sir* 51,12).

Mai mult, Apostolul purta acest nume ca o lumină *înaintea regilor, a popoarelor și a fiilor lui Israel* (*Fap* 9,15), lumina națiunile și proclama pretutindeni: *Noaptea este pe sfârșite, ziua este aproape. Așadar, să ne dezbrăcăm de faptele întunericului și să îmbrăcăm armele luminii. Să ne purtăm cuviincios, ca în timpul zilei* (*Rom* 13,12-13). El le arăta tuturor candela aprinsă și strălucitoare așezată în sfeșnic, vestindu-l peste tot *pe Isus, și pe acesta răstignit* (*1Cor* 2,2).

De aceea, Biserica, mireasa lui Cristos, sprijinită mereu pe mărturia sa, tresaltă de bucurie împreună cu profetul, spunând: *Dumnezeule, m-ai învățat din tinerețe, iar eu vestesc și astăzi minunile tale* (*Pis* 70,17), adică întotdeauna. Profetul ne îndeamnă și el la aceasta, spunând: *Cântați Domnului, binecuvântați numele lui, vestiți din zi în zi mântuirea lui* (*Pis* 95,2), adică pe Isus, mântuitorul său.

RESPONSORIUL

Sir 51,15ab; *Pis* 9,3

R. Voi lăuda numele tău fără încetare * și îl voi preamări în aducere de mulțumire, aleluia!

V. Mă voi bucura și voi tresălta de veselie în tine; voi preamări numele tău, Dumnezeule preaînalt, * și îl voi.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai dăruit sfântului preot Bernardin o iubire deosebită față de sfântul Nume al lui Isus, dă-ne, te rugăm, harul, pentru meritele și rugăciunile lui, să fim mereu înflăcărați de duhul iubirii tale. Prin Domnul.

21 mai

**SFINȚII CRISTOFOR MAGALLANES, PREOT,
ȘI ÎNSOȚITORII, MARTIRI**

Sfântul Cristofor s-a născut în localitatea San Rafaél Totatiche, în Mexic, în anul 1869. Izbucnind persecuția împotriva Bisericii Catolice, din cauza urii față de numele de creștin, a suferit martiriul în anul 1927, alături de alți 24 de preoți și laici, de vârste diferite și provenind din diferite regiuni ale Mexicului, cu care se asociase, mărturisindu-l, ca și însoțitorii săi, pe Cristos Rege.

De la **Comunul mai multor martiri în timpul pascal, 1666.**

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Predicile sfântului Cezar de Arles, episcop*

(Pred. 225, 1-2: CCL 104, 888-889)

*Cine va da mărturie pentru adevăr
va fi martorul lui Cristos*

Ori de câte ori celebrăm sărbătorile martirilor, fraților preaiubiți, trebuie să ne gândim că și noi suntem soldații aceluiași Rege, alături de care au luptat și ei și au fost găsiți vrednici să învingă. De asemenea, trebuie să ne gândim că și noi suntem mântuiți prin același Botez prin care și ei au fost mântuiți; că ne folosim și suntem întăriți de aceleași sacrameente pe care și ei s-au învrednicit a le primi; că purtăm pe frunte semnul aceluiași Împărat, pe care și ei l-au purtat în mod fericit.

De aceea, ori de câte ori dorim să celebrăm nașterea pentru cer a sfinților martiri, fericirii martiri trebuie să recunoască în noi ceva din virtuțile lor, ca să le placă să ceară îndurarea lui Dumnezeu pentru noi. Căci fiecare suflet iubește ceea ce i se aseamănă. Așadar, dacă cineva se asociază cu ce-i este asemănător, ceea ce nu i se

aseamănă este îndepărtat. Iată, dacă virtutea deosebită a sfântului nostru, a cărui sărbătoare dorim să o celebrăm cu bucurie, a fost sobrietatea, cum ar putea să i se alăture un bețiv? Ce fel de comunitate ar putea să formeze cel umil cu cel îngâmfat, cel binevoitor cu cel invidios, cel mărinimos cu cel zgârcit, cel blând cu cel nervos? Dacă fericitul martir a fost, fără îndoială, cast, cum ar putea să i se asocieze un adulter? Și dacă glorioșii martiri, fraților preaiubiți, au împărțit celor săraci chiar bunurile proprii, cum ar putea să fie prieteni cu ei cei care pradă bunurile altora? Dacă sfinții martiri se străduiau să-i iubească chiar și pe dușmani, cum ar putea să aibă parte cu ei cei care de multe ori nu vor nici măcar să împărtășească iubirea prietenilor? Așadar, să nu ne vină greu, fraților preaiubiți, să-i imităm atât cât putem pe sfinții martiri, pentru ca, prin meritele și rugăciunile lor, să ne învrednicim să fim iertați de toate păcatele.

Dar cineva ar putea să spună: Cine este acela care poate să-i imite pe sfinții martiri? Chiar dacă nu în toate, în multe privințe, cu ajutorul lui Dumnezeu, și putem, și trebuie să-i imităm.

Nu poți suporta flacăra? Poți să eviți desfrâul. Nu poți suporta ghearele sfâșietoare? Ferește-te de avariție, de comerțul nedrept și de câștigurile care te îndeamnă la fapte nelegiuite. Căci dacă te înving lucrurile ușoare, cum să nu te învingă cele dure? Și pacea își are martirii săi: căci a învinge mânia, a respinge invidia, ca veninul de viperă, a refuza mândria, a îndepărta ura din inimă, a înfrâna lăcomia, a nu accepta beția, reprezintă o mare parte a martiriului.

Și ori de câte ori sau oriunde ți se pare că o cauză dreaptă se află în suferință, dacă vei da mărturie pentru ea, vei fi un martir. Și pentru că dreptatea și adevărul este Cristos, oriunde s-ar afla în suferință fie dreptatea, fie adevărul, fie castitatea, dacă le vei lua apărarea cu toate forțele, vei primi răsplata de martir. Și pentru că martir, în limba latină, înseamnă „martor”, cine va fi dat mărturie pentru adevăr va fi fără îndoială martirul lui Cristos, care este adevărul.

RESPONSORIUL

Fil 1,21; Gal 6,14

R. Pentru mine, a trăi este Cristos, iar a muri este un câștig * însă, în ceea ce mă privește, departe de mine gândul de a mă lăuda cu altceva decât în crucea Domnului nostru Isus Cristos, aleluia!

V. Prin ea, lumea este răstignită pentru mine, iar eu pentru lume. * Însă.

Rugăciunea de încheiere

Atotputernice, veșnice Dumnezeule, tu le-ai dat sfântului preot Cristofor și însoțitorilor săi puterea de a fi credincioși lui Cristos Rege până la martiriu; prin mijlocirea lor, dă-ne și nouă harul ca, perseverând în adevărata credință față de tine, să rămânem neclintiți în mărturisirea iubirii și a poruncilor tale. Prin Domnul.

22 mai

SFÂNTA RITA DIN CASCIA, CĂLUGĂRIȚĂ

A trăit în Umbria, în secolul al XV-lea. Căsătorită cu un bărbat violent, a suportat cu răbdare cruzimea lui, conducându-l astfel la împăcarea cu Dumnezeu; după ce a rămas fără soț și copii, a intrat călugăriță în Ordinul Sfântului Augustin, dându-le tuturor un exemplu strălucit de răbdare și modestie. A murit înainte de anul 1457.

De la Comunal sfintelor femei: pentru călugări, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Tratatul asupra Evangheliei după sfântul Ioan*, al sfântului Augustin, episcop

(Trat. 81, 4: CCL 36, 531-532)

Cuvintele lui Cristos rămân în noi

Dacă rămâneți în mine, spune Domnul, și cuvintele mele rămân în voi, orice voiți, cereți și vi se va face

(In 15,7). Desigur, rămânând în Cristos, ce ar putea să vrea dacă nu ceea ce corespunde voinței lui Cristos? Rămânând în Mântuitorul, ce ar putea să vrea dacă nu ceea ce nu este împotriva mântuirii? Desigur, noi vrem ceva, pentru că suntem în Cristos, și vrem altceva, pentru că suntem încă în lumea aceasta. Cât privește rămânerea noastră în această lume, odinioară am fost îndemnați să cerem ceva ce nu ne era de folos. Dar departe de noi să ni se întâmple aceasta, dacă rămânem în Cristos, căci el nu împlinește decât acele cereri care sunt spre folosul nostru.

Să rămânem, așadar, în el, pentru ca și cuvintele lui să rămână în noi. Orice am vrea, să cerem, și ni se va face nouă. Fiindcă dacă cerem și nu ni se face, înseamnă că nu cerem ceea ce are locuință în el, nici ceea ce au cuvintele lui care rămân în noi, ci ceea ce are dorința și slăbiciunea trupului, care nu este în el și în care nu rămân cuvintele lui. De fapt, la cuvintele lui se referă rugăciunea pe care ne-a învățat-o și în care spunem: *Tatăl nostru care ești în ceruri* (Mt 6,9). Dacă în cererile noastre nu ne vom îndepărta de cuvintele și sensurile acestei rugăciuni, atunci, orice vom cere ni se va face.

Într-adevăr, atunci trebuie spus că cuvintele lui rămân în noi, când facem ceea ce ne poruncește și iubim ceea ce ne-a promis; însă când cuvintele lui ne rămân în memorie, dar nu se regăsesc în viața noastră, e ca și cu frunzele de pe viță, care nu se iau în calcul, pentru că nu-și trag viața direct din rădăcină. Pentru această diferență este valabil ceea ce s-a scris: Să păstreze în memorie poruncile lui, ca să le pună în practică. Fiindcă mulți le păstrează în memorie, dar ca să le condamne, sau chiar ca să le ia în derâdere sau ca să li se împotrivescă. În aceștia, cuvintele lui Cristos nu rămân; ei le ating într-o oarecare măsură, dar nu le aplică. De aceea, pentru ei nu vor fi un beneficiu, ci o mărturie împotriva lor. Și pentru că astfel sunt în ei cuvintele lui Cristos, ca să nu rămână în ei, aceste cuvinte sunt ținute de ei doar ca să fie judecați de ele.

1536

25 mai

RESPONSORIUL

Cf. *Sir 4,17ac*

R. Când intri în casa lui Dumnezeu, fii cu luare-amine; * apropie-te ca să asculți, aleluia!

V. Căci mai de preț este ascultarea decât jertfele celor nechibzuiți. * Apropie-te.

Rugăciunea de încheiere

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, înțelepciunea crucii și tăria cu care ai binevoit să o îmbogățești pe sfânta Rita, pentru ca, suportând încercările împreună cu Cristos, să participăm mai profund la misterul său pascal. Prin Domnul.

25 mai

SFÂNTUL BEDA VENERABILUL, PREOT ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

S-a născut pe teritoriul mănăstirii Wearmouth, în anul 673. Educat de sfântul Benedict Biscop, a intrat în mănăstire și, devenind preot, și-a exercitat slujirea mai ales prin cuvânt și scrieri. A compus lucrări teologice și istorice, urmând tradiția sfinților părinți și explicând Sfânta Scriptură. A murit în anul 735.

De la Comunal învățătorilor Bisericii, 1771, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisoarea lui Cuthbert*
despre moartea sfântului Beda Venerabilul

(Nr. 4-6: PL 90, 64-66)

Doresc să-l văd pe Cristos

Când a sosit ziua de marți înainte de Înălțarea Domnului, Beda a început să respire mai greu și i-au apărut

niște umflături la picioare. Însă toată ziua aceea a învățat și a dictat cu bună dispoziție. La un moment dat, printre altele, a spus: „Învățați repede! Nu știu până când am s-o mai duc și dacă Creatorul nu mă va lua peste puțin timp”. Nouă ni se părea că el știa bine când va fi sfârșitul său. Și astfel a stat treaz toată noaptea, în aducere de mulțumire.

În zorii zilei, adică miercuri, ne-a poruncit să scriem cu grijă ceea ce începusem, și aceasta am făcut până la ora nouă. Apoi, după ora nouă, am mers în procesiune cu relicvele sfinților, așa cum era obiceiul pentru ziua aceea. Însă unul dintre noi a rămas alături de el și i-a spus: „Învățătorule preaiubit, mai lipsește un singur capitol la cartea pe care ai dictat-o. Ți s-ar părea greu să mergi mai departe cu întrebările?” El a răspuns: „Este ușor, ia-ți pana și călimara și scrie repede”. Ceea ce a și făcut.

La ora trei după-amiază, mi-a spus: „În lădița mea am câteva lucruri prețioase, adică piper, batiste și tămâie. Fugi repede și adu-i la mine pe preoții din mănăstirea noastră, ca să le împart aceste mici cadouri, așa cum mi le-a dat Dumnezeu”. Când au ajuns, le-a vorbit tuturor, îndemnându-i și rugându-i pe fiecare să celebreze Liturghii pentru el și să se roage cu perseverență, ceea ce ei au promis din toată inima.

Toți plângeau și vărsau lacrimi, mai ales pentru că le spusese că el crede că nu-i vor mai vedea fața prea mult timp în lumea aceasta. Dar se și bucurau pentru că le-a spus: „Este timpul (dacă așa îi place Creatorului meu) să mă întorc la cel care m-a creat și care, atunci când nu existam, m-a făcut din nimic. Am trăit mult și Judecătorul cel blând mi-a dăruit o viață fericită. *Timpul plecării mele a sosit (2Tim 4,6), căci doresc să mă despart de viața aceasta și să fiu cu Cristos (cf. Fil 1,23).* Într-adevăr, sufletul meu dorește să-l vadă pe Cristos, regele meu, în strălucirea sa”. A mai spus și multe alte lucruri pentru edificarea noastră și a petrecut ziua aceea în bucurie până seara.

Tânărul Wiberth i-a mai spus: „Învățătorule drag, a mai rămas de transcris o propoziție”. El a răspuns: „Scrie repede”. Puțin după aceea, tânărul a spus: „Iată, propoziția a fost scrisă”. Atunci el a spus: „Bine, ai spus adevărul; *s-a sfârșit*. Ia capul meu între mâinile tale, deoarece îmi place foarte mult să stau așezat în fața locului sfânt în care eram obișnuit să mă rog, pentru ca, stând așezat, să-l pot invoca și eu pe Tatăl meu”.

Astfel, pe pavimentul din chilia sa, cântând „Slavă Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh”, după ce l-a numit pe Sfântul Duh, și-a dat ultima suflare. Și (deoarece trebuie crezut fără ezitare) pentru că aici, pe pământ, s-a străduit cu mult zel să cânte laude lui Dumnezeu, a plecat spre bucuriile cerești pe care le dorise.

RESPONSORIUL

R. Am petrecut tot timpul vieții mele locuind în mănăstire, meditând tot timpul Sfintele Scripturi; totodată, am ținut cu fidelitate regula și m-am îngrijit în fiecare zi de cântarea din biserică; * a fost o bucurie pentru mine să studiez, să-i învăț pe alții și să scriu, aleluia!

V. Cine va face și va învăța astfel va fi mare în împărăția cerurilor. * A fost.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care luminezi Biserica prin învățătura sfântului preot Beda, te rugăm să dai cu bunăvoință slujitorilor tăi harul de a se bucura neconștient de strălucirea înțelepciunii și de ajutorul mijlocirii lui. Prin Domnul.

În aceeași zi, 25 mai

SFÂNTUL GRIGORE AL VII-LEA, PAPĂ

Hildebrand s-a născut în Toscana, în jurul anului 1028; educat la Roma, a dus o viață călugărească. A îndeplinit de multe ori misiunea de ambasador, ajutându-i astfel pe pontifiți din timpul său în reformarea Bisericii, reformare pe care

a continuat-o cu fermitate după ce, în 1073, a fost înălțat pe scaunul lui Petru, sub numele de Grigore al VII-lea. Combătut mai ales de regele Henric al IV-lea, a murit în exil la Salerno, în anul 1085.

De la Comunalul păstorilor: pentru un papă, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Grigore al VII-lea, papă

(Scris. 64 extra Registrum: PL 148, 709-710)

Biserica liberă, castă, catolică

Vă rugăm și vă implorăm în Domnul Isus, care ne-a răscumpărat prin moartea sa, să înțelegeți printr-o cercetare atentă de ce și cum suferim încercările și suferințele care ne vin din partea dușmanilor religiei creștine.

După ce, printr-o dispoziție divină, Maica Biserică m-a pus pe mine, așa de nevrednic și, Dumnezeu îmi este martor, împotriva voinței mele, pe tronul apostolic, m-am străduit din toate puterile să aduc sfânta Biserică, mireasa lui Dumnezeu, stăpâna și mama noastră, la frumusețea care îi este proprie, ca să rămână liberă, castă și catolică. Dar întrucât toate acesta nu-i erau pe plac vechiului dușman, acesta i-a mobilizat împotriva noastră pe toți membrii săi, ca să contracareze toate acțiunile noastre.

De aceea, a făcut împotriva noastră, sau, mai exact, împotriva Scaunului Apostolic, tot ceea ce nu a reușit să facă de pe timpul împăratului Constantin cel Mare. Aceasta nu trebuie să ne surprindă, deoarece, cu cât timpul este mai aproape, cu atât el luptă mai mult ca să distrugă religia creștină.

Acum, fraților preaiubiți, ascultați cu atenție ce vă spun. Toți cei care, în lumea întreagă, poartă numele de creștin și cunosc cu adevărat credința creștină știu și cred că fericitul Petru, capul apostolilor, este părintele

tuturor creștinilor și primul păstor după Cristos și că sfânta Biserică romană este mama și învățătoarea tuturor Bisericilor.

Dacă, așadar, credeți acestea și sunteți convingși de ele fără nici o ezitare, vă rog și vă poruncesc eu, care sunt umilul vostru frate și nevrednicul vostru învățător: prin Dumnezeu cel atotputernic, ajutați-i și sprijiniți-i pe cel pe care mai înainte l-am numit părintele vostru și pe mama voastră, dacă doriți să primiți prin ei dezlegarea de toate păcatele voastre și să aveți binecuvântare și har în lumea aceasta și în cea viitoare.

Dumnezeu cel atotputernic, de la care vine tot binele, să vă lumineze mereu mintea și să o facă rodnică prin iubirea față de el și față de aproapele, pentru ca, datorită devotamentului vostru neclintit, să meritați a face ca acest tată și această mamă să vă fie îndatorați și să ajungeți fără teamă să trăiți în comuniunea lor. Amin.

RESPONSORIUL *Sir 45,3; Ps 77 (78),70a.71bc*

R. Domnul l-a preamărit înaintea regilor și i-a dat autoritate asupra poporului său, * și i-a descoperit gloria sa, aleluia!

V. Domnul l-a ales pe slujitorul său ca să-l preamărească pe Israel, moștenirea sa * și i-a descoperit.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să dai Bisericii tale duhul tăriei și râvna pentru dreptate cu care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul papă Grigore, pentru ca ea, alungând nedreptatea, să se poată dedica în deplină libertate slujirii binelui. Prin Domnul.

În aceeași zi, 25 mai

SFÂNTA MARIA MAGDALENA DE' PAZZI,
FECIOARĂ

S-a născut la Florența în anul 1566; după ce a primit o educație evlavioasă, a intrat în Ordinul Carmelitelor. A dus

o viață ascunsă, de rugăciune și de lepădare de sine, rugându-se cu asiduitate pentru reformarea Bisericii și călăuzindu-și surorile spre desăvârșire. A primit de la Dumnezeu multe daruri deosebite. A murit în anul 1607.

De la **Comunul fecioarelor**, 1784, sau de la **Comunul sfințelor femei: pentru călugări**, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din scrierile *Despre Revelație și Despre ispitire*, ale sfintei Maria Magdalena de Pazzi, fecioară

(Mss. III, 186.264; IV, 716; Opere di S. M. Maddalena de' Pazzi, IV, Firenze 1965, 200.269; VI, 194)

Vino, Duhule Sfinte

O, Cuvânt al lui Dumnezeu, cu adevărat ești minunat în Duhul Sfânt, căci tu faci ca el să se reverse în suflet, pentru ca prin el sufletul să se unească cu Dumnezeu, să-l zămislească pe Dumnezeu, să-l savureze pe Dumnezeu și să nu-și afle bucuria decât în Dumnezeu.

Duhul Sfânt, care vine în suflet, este marcat cu pecetea prețioasă a sângelui Cuvântului sau a Mielului jertfit; ba, mai mult, acest sânge îl face să vină, deși Duhul însuși se mișcă și dorește să vină.

Duhul care se mișcă este în sine substanța Tatălui și a Cuvântului, purcede din esența Tatălui și din complăcerea Cuvântului și vine în suflet ca un izvor care îl copleșește. Așa cum două fluvii abundente se varsă unul în altul, și cel mai mic dintre ele își lasă numele pentru a lua numele celui mai mare, tot așa face și acest Duh dumnezeiesc, care vine în suflet pentru a se uni cu el. Dar este necesar ca sufletul, care este mai mic, să-și piardă numele și să se abandoneze Duhului Sfânt. Aceasta se va face dacă sufletul se va îndrepta spre Duhul Sfânt pentru a deveni una cu el.

Acest Duh, împărțitorul comorilor care sunt în sânul Tatălui și vistiernicul sfaturilor care se țin între Tatăl și

Fiul, se revarsă în suflet cu atâta suavitate, încât nu este perceput și puțini sunt aceia care îi apreciază adevărata măreție.

Cu ponderea, ca și cu ușurința sa, el se mișcă în toate acele locuri care sunt apte și pregătite să-l primească. Prin frecvențele sale cuvinte și într-o tăcere profundă, se face auzit de toți. Prin impetuoșitatea iubirii sale, el, care este imuabil și, totodată, foarte dinamic, pătrunde în toți.

Tu nu te oprești, Duhule Sfinte, în Tatăl cel imuabil, nici în Cuvânt și, cu toate acestea ești mereu în Tatăl, în Cuvânt, în tine însuși, în toate duhurile fericite și în toate creaturile. Tu ești necesar pentru creaturi datorită sângelui vărsat de Cuvântul unul-născut, care, prin iubirea sa înflăcărată, s-a făcut necesar pentru creatura sa. Tu te odihnești în creaturile care se dispun să primească în ele, prin împărțășirea darurilor tale, aceeași asemănare cu tine prin curăție. Te odihnești în acelea care primesc în ele efectul sângelui Cuvântului și se fac vrednice de a fi locuința ta.

Vino, Duhule Sfinte! Să vină unirea Tatălui, complăcerea Cuvântului! Duh al adevărului, tu ești răsplata sfinților, răcorirea sufletelor, lumina întunericului, bogăția săracilor, comoara iubitorilor, săturarea înfomețaților, mângâierea pelerinilor; în sfârșit, tu ești cel în care sunt păstrate toate comorile.

Vino tu, care, coborând asupra Mariei, ai făcut să se întrupeze Cuvântul și lucrează în noi prin har ceea ce ai lucrat în ea prin har și prin natură.

Vino tu, cel care ești hrana oricărui gând curat, izvorul oricărei îndurări și belșugul oricărei curății.

Vino și absoarbe în noi tot ceea ce ne împiedică să fim absorbiți în tine.

RESPONSORIUL

1Cor 2,9-10a

R. Ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit și la inima omului nu s-a suit: * acestea le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-l iubesc pe el, aleluia!

¶ Dar nouă Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul;
* acestea.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care iubești fecioria, tu i-ai dăruit sfinței Maria Magdalena de' Pazzi comorile cerești ale dragostei tale; dă-ne, te rugăm, și nouă, celor care o cinstim astăzi, harul de a-i imita exemplul de curăție și de iubire. Prin Domnul.

26 mai

SFÂNTUL FILIP NERI, PREOT

Comemorare

S-a născut la Florența, în anul 1515. Plecând la Roma, a început să lucreze pentru tineret, străduindu-se, în același timp, să ducă o viață intens creștină și întemeind o asociație pentru bolnavii săraci. Sfințit preot în 1551, a întemeiat Oratoriul, în care aveau loc lecții de spiritualitate, cântări și opere de caritate. A strălucit prin iubirea față de aproapele, prin simplitate evanghelică și bucurie în slujirea lui Dumnezeu. A murit în anul 1595.

De la Comunal păstorilor: pentru preoți, 1732, sau de la Comunal sfinților bărbați: pentru călugări, 1867.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 171, 1-3.5: PL 38, 933-935)

Bucurați-vă mereu în Domnul

Apostolul ne poruncește să ne bucurăm, dar în Domnul, nu în lume. Căci *cine vrea să fie prietenul lumii, va fi considerat dușman al*

lui Dumnezeu (cf. *Iac* 4,4). Așa cum un om nu poate sluji la doi stăpâni, tot la fel, nimeni nu poate să se bucure și în lume, și în Domnul.

Să învingă bucuria în Domnul, așadar, până când se va sfârși bucuria în lume! Să crească tot mai mult bucuria în Domnul, iar bucuria în lume să se micșoreze tot mai mult, până când va dispărea! Noi spunem acestea nu pentru că, trăind în lume, nu ar trebui să ne bucurăm, ci pentru că, trăind chiar în lumea aceasta, să ne bucurăm deja în Domnul.

Dar cineva ar putea să spună: Eu sunt în lume; deci, dacă mă bucur, mă bucur acolo unde mă aflu. Și atunci? Fiindcă ești în lume, oare nu ești în Domnul? Ascultă-l pe Apostol care le vorbește ateniienilor, precum și ceea ce spune în *Faptele Apostolilor* despre Dumnezeu și despre Domnul, creatorul nostru: *În el trăim, ne mișcăm și suntem* (*Fap* 17,28). Dacă el este pretutindeni, există vreun loc unde să nu fie? Oare nu la aceasta ne îndemna? *Domnul este aproape! Nu vă îngrijorați pentru nimic!* (*Fil* 4,5-6).

Acesta este un mare mister: s-a înălțat deasupra tuturor cerurilor și este foarte aproape de cei care trăiesc pe pământ. Cine este, în același timp, și departe, și aproape, dacă nu cel care s-a făcut aproapele nostru prin milostivirea sa?

Tot neamul omenesc este întruchipat în omul acela care zăcea pe jumătate mort la marginea drumului, părăsit de tâlhari. Preotul și levitul, trecând, nu l-au luat în seamă, dar un samaritean, care era în trecere, s-a apropiat de el ca să-l îngrijească și să-l ajute. Când era nemuritor și drept, și deci departe de noi, care suntem muritori și păcătoși, a coborât până la noi, ca să se facă aproapele nostru, el, care era atât de departe.

El nu ne pedepsește după fărâdelegile noastre (*Ps* 102,10). De fapt, noi suntem fii. Cum dovedim aceasta? El, care este Fiul unic, a murit pentru noi, ca să nu rămână singur. Nu a voit să fie singur, el, care a murit singur. Fiul unic al lui Dumnezeu i-a făcut pe mulți fii ai lui Dumnezeu. Și-a dobândit frați prin sângele

său, i-a adoptat, el, care fusese respins; i-a răscumpărat, el, care fusese vândut; i-a copleșit cu onoruri, el, care a fost înjosit; le-a dăruit viața, el, care a fost ucis.

De aceea, fraților, *bucurați-vă în Domnul*, nu în lume; adică, bucurați-vă în adevăr, nu în păcat; bucurați-vă în speranța veșniciei, nu în florile trecătoare ale vanității. Așa să vă bucurați, și în orice loc și în orice timp veți fi astfel, *Domnul este aproape! Nu vă îngrijoați pentru nimic!* (Fil 4,5-6).

RESPONSORIUL

2Cor 13,11; Rom 15,13a

R. Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea! Îmbărbătați-vă! Să fiți uniți în același cuget și să trăiți în pace; * Dumnezeul iubirii și al păcii va fi cu voi, aleluia!

Ÿ. Dumnezeul speranței să vă umple de orice har și pace în credință. * Dumnezeul iubirii.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care nu încetezi a-i înălța la gloria sfințeniei pe slujitorii tăi credincioși, dă-ne, te rugăm, harul ca Duhul Sfânt să ne înflăcăreze cu același foc al iubirii care a cuprins în chip minunat inima sfântului Filip Neri. Prin Domnul.

27 mai

SFÂNTUL AUGUSTIN DE CANTERBURY, EPISCOP

Din Mănăstirea Sfântul Andrei din Roma, a fost trimis în 597 de către sfântul Grigore cel Mare în Anglia, pentru a propovădui evanghelia. Sprijinit de regele Ethelbert și consacrat episcop de Canterbury, a convertit pe mulți la credință și a întemeiat mai multe Biserici, mai ales în Kent. A murit la 26 mai, în jurul anului 605.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 11, 36: MGH, 1899, Scrisoarea 2, 305-306)

Poporul englez a fost învăluit de lumina sfintei credințe

Mărire în înaltul cerurilor lui Dumnezeu și pe pământ pace oamenilor pe care el îi iubește (Lc 2,14), deoarece bobul de grâu a murit căzând în pământ, ca să nu domnească numai în cer, el, prin a cărui moarte suntem vii, prin a cărui slăbiciune suntem întăriți, prin a cărui suferință am scăpat de suferință, prin a cărui iubire căutăm în Britania frați pe care nu-i cunoaștem și prin al cărui dar i-am găsit pe cei pe care îi căutam fără să-i cunoaștem.

Cine ar putea să exprime bucuria pe care a trezit-o acest eveniment în inima tuturor credincioșilor? Poporul englez, prin lucrarea harului lui Dumnezeu cel atotputernic și prin eforturile tale, frate, a alungat întunericul greșelii și a fost învăluit de lumina sfintei credințe. De acum, cu sufletul însănătoșit pe deplin, acest popor calcă în picioare idolii în fața cărora mai înainte se pleca cu o teamă irațională. Se prosternă cu inimă curată înaintea lui Dumnezeu cel atotputernic. Regulile transmise de predicarea sfântă îl ajută să nu mai cadă în lanțurile răului. Cu sufletul se supune poruncilor dumnezeiești, dar se înalță cu mintea. Se umilește până la pământ în rugăciune, ca să nu zacă la pământ cu mintea sa. Cine este autorul acestei lucrări dacă nu cel care spune: *Tatăl meu lucrează până acum; lucrez și eu? (In 5,17).*

Pentru a arăta că el convertește lumea nu prin înțelepciunea oamenilor, ci prin puterea sa, a ales ca predicatori, pentru a-i trimite în lume, oameni fără carte. La fel a făcut și acum, deoarece a binevoit să săvârșească lucruri minunate în favoarea poporului englez tot prin intermediul unor oameni slabi. Însă acest dar ceresc,

frate preaiubit, cere ca marea bucurie să fie unită cu o și mai mare teamă.

Știu, într-adevăr, că Dumnezeu cel atotputernic a făcut mari minuni, prin iubirea ta, în mijlocul acestui popor pe care a voit să și-l aleagă. De aceea, este necesar ca, privind la acest dar ceresc, să te bucuri temându-te și să te înfricoșezi bucurându-te. Adică să te bucuri pentru că sufletele englezilor sunt atrase la harul interior prin minunile exterioare și să te înfricoșezi pentru ca nu cumva, în mijlocul minunilor care se săvârșesc, sufletul slab să se mândrească din cauza prezumției și, fiind cinstit în exterior, să nu cadă în interior din cauza slavei deșarte.

Trebuie să ne amintim că ucenicii, întorcându-se plini de bucurie după ce au predicat, în timp ce-i spuneau Învățătorului ceresc: *Doamne, chiar și diavolii ni se supun în numele tău (Lc 10,17)*, au auzit imediat răspunsul lui: *Nu vă bucurați pentru aceasta, pentru că vi se supun duhurile, ci bucurați-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri (Lc 10,20)*.

RESPONSORIUL

Fil 3,17; 4,9; 1Cor 1,10a

R. Fraților, fiți imitatorii mei și priviți cu atenție la aceia care se poartă după modelul pe care îl aveți în noi.
* Ceea ce ați învățat și primit, ce ați auzit și ați văzut la mine, aceea să puneți în practică, și Dumnezeul păcii va fi cu voi, aleluia!

Ÿ. Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, să fiți toți în armonie. * Ceea ce.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai călăuzit la lumina evangheliei popoarele Angliei prin propovăduirea sfântului episcop Augustin, fă, te rugăm, ca sămânța muncii lui să dea pu-ruri roade de viață veșnică în Biserica ta. Prin Domnul.

31 mai

VIZITA SFINTEI FECIOARE MARIA

Sărbătoare

De la Comunal sfinței Fecioare Maria, 1613, afară de următoarele:

Invitatoriul

Ant. Celebrând Vizita Fericitei Fecioare Maria, să-l lăudăm cu bucurie pe Domnul, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei Orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

După cum Elisabeta, cea cu tâmpilele cărunte,
Te-a primit cu bucurie în căsuța de la munte,
Tot așa, creștinii ușa larg deschisă azi o lasă
Și te-așteaptă, o, Fecioară, să pășești la ei în casă.
Din prăpastia pierzării cine poate să mai iasă,
Dacă tu nu-ntinzi o mână, bună Mamă și Crăiasă,
Vino tu, cea mai frumoasă decât cerul plin de stele,
Te chemăm, căci ne apasă munți întregi de fapte rele.
Stea a mării luminoasă, spre port sigur călăuză,
Știm că mila ta lumina nimănui nu i-o refuză;
Rătăciților vieții, prăbușiților în tină,
O speranță le răsare și o rază de lumină.
Ne privește neputința și îndură-te, Regino,
Vino și ne vizitează, te rugăm cu lacrimi, vino!
Vom striga fără-nctare către cer spre tine, până
Vei veni și-n viața noastră numai tu vei fi stăpână.
Să distrugi greșeala-n lume, tu din veci ai fost aleasă;
Te alegem și noi astăzi să ne fii împărăteasă.

Într-o singură credință și-ntr-o turmă ne adună,
 Ca să fim cu frații noștri toți în ceruri, împreună.
 Fiii tăi, cu-nsuflețire, te invocă și te cheamă;
 Pe Isus să-l porți cu tine, să ne-alunge orice teamă.
 Ca, prin el, pe Tatăl veșnic și pe Duhul Sfânt, Marie,
 Să-i slăvim acum în viață și apoi în veșnicie. Amin.

Sau:

Veni, præcelsa Dómina;
 María, tu nos vísita,
 Quæ iam cognátæ dómui
 Tantum portásti gáudii.

Veni, iuvámen sæculi,
 Sordes aufer piáculi,
 Ac visitándo pópulum
 Pœnæ tolle perículum.

Veni, stella, lux márium,
 Infúnde pacis rádium;
 Rege quodcúmque dévium,
 Da vitam innocéntium.

Veni, precámur, vísites
 Nobísque vires róbores
 Virtúte sacri ímpetus,
 Ne fluctuétur ánimus.

Veni, virga regálium,
 Reduc fluctus errántium
 Ad unitátem fídei,
 In qua salvántur cælici.

Veni, tecúmque Fílium
 Laudémus in perpétuum,
 Cum Patre et Sancto Spíritu,
 Qui nobis dent auxiliium. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

LECTURA ÎNȚĂI

Din Cântarea Cântărilor

2,8-14; 8,6-7

Venirea celui iubit^{2,8} Aud glasul iubitului meu!

Iată-l că vine

sărind peste munți,
săltând peste dealuri.⁹ Iubitul meu seamănă cu o căprioară
sau cu puiul de cerboaică.Iată-l că este după zidul nostru,
se uită pe fereastră,
privește printre gratii.¹⁰ Iubitul meu vorbește și-mi zice:„Scoală-te, iubito,
și vino, porumbița mea, frumoasa mea.¹¹ Căci iată că a trecut iarna;
a încetat ploaia și s-a dus.¹² Se arată florile pe câmp,
a venit vremea cântării
și se aude glas de turturea
în câmpiile noastre.¹³ Smochinii își dezvelesc mugurii
și viile înflorite își răspândesc mirosul.
Scoală-te, draga mea, și vino, frumoaso.¹⁴ Porumbiță din crăpăturile stâncii,
ascunsă în scobiturile prăpăstiilor,
arată-mi fața ta

și fă-mă să-ți aud glasul!

Căci glasul tău este dulce,
și fața ta, plăcută”.^{8,6} Ține-mă ca pe o pecete pe inima ta,
ca pe o brățară pe brațul tău.Pentru că iubirea este tare ca moartea
și gelozia este nepotolită ca iadul.
Săgețile ei sunt săgeți de foc
și flacăra ei, ca fulgerul din cer.⁷ Marea nu poate stinge dragostea,
nici râurile s-o potolească;

de ar da omul toate averile din casa lui pentru iubire, tot n-ar primi decât un profund dispreț.

RESPONSORIUL

Lc 1,41b-43.44

R. Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a exclamat: binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Și de unde-mi este dată mie aceasta, ca să vină la mine mama Domnului meu? Aleluia!

V. Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu. * Și de unde.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile* sfântului Beda Venerabilul, preot

(Cartea 1, 4: CCL 122, 25-26.30)

Maria îl preamărește pe Domnul care lucrează în ea

Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu se bucură în Dumnezeu, mântuitorul meu (Lc 1,46). Cu aceste cuvinte, Maria face cunoscute mai întâi darurile pe care Dumnezeu i le-a acordat ei într-un mod special, apoi amintește binefacerile universale pe care Dumnezeu nu încetează să le reverse în veci asupra neamului omenesc. Îl preamărește pe Domnul sufletul aceluia care îndreaptă spre laudă și slujirea lui toate energiile omului interior, al aceluia care, respectând poruncile lui Dumnezeu, arată că se gândește mereu la puterea maiestății sale. Tresaltă de bucurie în Dumnezeu, mântuitorul său, duhul aceluia pe care nu-l atrage nimic pământesc, pe care nu-l macină abundența lucrurilor trecătoare, pe care nu-l doboară nici o situație potrivnică, ci își pune toată bucuria în amintirea Creatorului său, de la care speră mântuirea veșnică.

Aceste cuvinte stau bine pe buzele tuturor sfinților, dar se cuvenea într-un mod cu totul special să fie pronunțate de fericita Maică a lui Dumnezeu, care, printr-un privilegiu unic, ardea de o iubire cu totul spirituală față

de acela pe care a avut bucuria să-l zămislească în trupul său.

Pe bună dreptate a putut ea să tresalte de bucurie în Isus, adică în Mântuitorul ei, mai mult decât toți ceilalți sfinți, deoarece știa că cel pe care ea îl cunoștea ca autorul veșnic al mântuirii urma să se nască din trupul ei printr-o naștere temporală și că în una și aceeași persoană va fi cu adevărat prezent fiul ei și Domnul ei.

Căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt (Lc 1,49). Nu-și atribuie, așadar, nici un merit, ci întreaga ei măreție i-o atribuie celui dar care, subzistând prin esență în toată puterea și grandoarea sa, obișnuiește să-i facă pe credincioșii săi, din mici și slabi cum sunt, puternici și mari.

Bine a adăugat apoi: *Numele lui e sfânt*, ca să-i avertizeze pe ascultătorii ei, ba chiar să-i învețe pe toți cei la care vor ajunge cuvintele sale, ca să aibă încredere în numele lui și să-l invoce. În felul acesta, vor putea să fie și ei părtași la sfințenia veșnică și la mântuirea adevărată, conform cuvintelor profetice: *Oricine va invoca numele Domnului se va mântui (Il 3,5)*. Căci acesta este numele despre care s-a spus mai sus: *Și duhul meu se bucură în Dumnezeu, mântuitorul meu.*

Astfel, în sfânta Biserică s-a răspândit obiceiul foarte frumos și mântuitor ca imnul Mariei să fie cântat de toți în fiecare zi la rugăciunea vesperelor. În felul acesta, sufletele credincioșilor, făcând atât de des memoria întrupării Domnului, se aprind de o iubire și mai mare, iar meditația frecventă a exemplelor Mamei lor îi întărește în virtute. Și este bine ca aceasta să fie făcută seara, deoarece mintea noastră, oboșită de activitățile din timpul zilei și solicitată de atâtea gânduri, are nevoie, atunci când vine timpul odihnei, să se reculeagă pentru a-și regăsi unitatea atenției.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,45-46; Ps 65 (66),16*

R. Fericită ești tu, care ai crezut că se vor împlini cele spuse ție de Domnul. Și Maria a spus: * Sufletul meu îl preamărește pe Domnul, aleluia!

☩. Veniți și ascultați și vă voi spune tot ce a făcut Domnul pentru sufletul meu. * Sufletul meu.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Vino, Fecioară, de Duh Sfânt plină,
Căci după tine lumea suspină;
Ca și bătrâna, buna ta rudă,
Glasul dorește să ți-l audă.

Cu Copilașul vino-mpreună,
Ca omenirea, cu voce bună,
Să te înalțe, să te proclame
Cea mai aleasă mamă-ntre mame.

Botezătorul, la salutare,
În sânul mamei sale tresare;
Creștinătatea fă-o, Marie,
Azi să tresară de bucurie.

Ai ajutat-o pe verișoară;
Ochii acuma spre noi coboară.
Vino, ne-ajută, toți te imploră,
Tu ne ești mamă, tu ne ești soră.

Maică-a speranței, port de salvare,
Stea care-n bezna vieții răsare,
Dă-ne curate, albe veșminte,
Du-ne-n lăcașul viselor sfinte.

Vesel să fie astăzi pământul,
Spre cer înalțe ruga și cântul.
Slavă s-aducă milei divine
Pentru salvarea lumii prin tine. Amin

Sau:

Véniens, mater ínclita,
Cum Sancti dono Spíritus,
Nos ut Ioánnem vísita
In huius carnis sédibus.

Procéde, portans párvulum,
 Ut mundus possit crédere
 Et tuæ laudis títulum
 Omnes sciant extóllere.

Salúta nunc Ecclésiám,
 Ut tuam vocem áudiens
 Exsúrgat in lætítia,
 Advéntum Christi séntiens.

María, levans óculos,
 Vide credéntes pópulos:
 Te quærunt piis méntibus,
 His opem feres ómnibus.

O veræ spes lætítiæ,
 Nostræ portus misériae,
 Nos iunge cæli cúriæ,
 Ornátos stola glóriæ,
 Tecum, Virgo, magníficat
 Ánima nostra Dóminum,
 Qui laude te nobílitat
 Et hómimum et cælitum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Plecând, Maria a mers în grabă în munți, într-o cetate din Iuda, aleluia!

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, a tresăltat Pruncul în sânul ei și ea s-a umplut de Duhul Sfânt, aleluia!

Ant. 3 Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

II 2,27–3,1

Veți ști că eu sunt în mijlocul lui Israel, că eu sunt Domnul, Dumnezeuul vostru, și nu este altul în afară de mine. Și poporul meu niciodată nu va mai fi făcut de

rușine. Iar apoi voi revărsa duhul meu peste toată făptura, fiii și fiicele voastre vor profeti.

RESPONSORIUL SCURT

R. Domnul a ales-o și a iubit-o. * Aleluia, aleluia! Domnul.

Ÿ. În cortul său a adus-o să locuiască. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la *Benedictus*: Când a auzit salutarea Mariei, Elisabeta a strigat cu glas puternic și a spus: „Cum de-mi este dat mie să vină Maica Domnului meu la mine?” Aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Maica ta, Doamne, să mijlocească pentru noi!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită:

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale. Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– dăruiește-ne ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași la pătimirile tale.

Mântuitorul nostru, care ai făcut-o pe Fecioara Maria locuință preacurată a prezenței tale și lăcaș sacru al Duhului Sfânt,

– fă-ne temple ale Duhului tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai inspirat-o pe fericita Fecioară Maria, care-l purta pe Fiul tău, să o viziteze pe Elisabeta; dă-ne, te rugăm, harul să ascultăm întotdeauna de inspirațiile Duhului Sfânt și, astfel, să te putem preamări împreună cu ea în veci. Prin Domnul.

Ora medie

Antifonele și psalmii de la zi. La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1299, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune psalmul 130 (131), 1179.

Ora a treia

LECTURA SCURTĂ

Idt 13,18-19

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel prea-înalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul, Dumnezeu nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să rezezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

℣. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu, aleluia!

℞. Și îl păzesc, aleluia!

Ora a șasea

LECTURA SCURTĂ

Tob 12,6b

Preamăriți-l pe Dumnezeu și lăudați-l înaintea tuturor celor vii, pentru că și-a arătat îndurarea față de noi; preamăriți și cântați numele său.

℣. Fericit sâmul Fecioarei Maria, aleluia!

℞. Căci l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic, aleluia!

Ora a noua

LECTURA SCURTĂ

Înt 7,27b-28

Înțelepciunea, rămânând în ea însăși, înnoiește toate și din neam în neam, răspândindu-se în sufletele sfinte face din ele prieteni și profeți ai lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu nu-l iubește decât numai pe acela care locuiește împreună cu înțelepciunea.

V. Binecuvântată ești tu între femei, aleluia!
R. Și binecuvântat este rodul trupului tău, aleluia!
 Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele

IMNUL

Când arhanghelul ți-aduce, o, Fecioară, marea veste,
 Cum că și Elisabeta în a șasea lună este,
 Către munți pornești în grabă; focul dragostei te mână,
 Să ajuți la neputința verișoara ta bătrână.

Când saluți, intrând în casă, și-ți aude vocea-naltă,
 Verișoara simte-n sânu-i copilașul cum tresaltă;
 Duhul Sfânt îi dă de știre că Mesiei vei fi mamă
 Și, credința admirându-ți, fericită te proclamă.

La cuvintele-i frumoase, ca răspuns, atunci apare
 Pe-ale tale buze sfinte cea mai nobilă cântare;
 Îl mărești pe Domnul care, în nespusa-i bunătate,
 Ți-a făcut, cu braț puternic, lucruri mari și minunate.

Te proclamă fericită generațiile toate,
 Îți aduc prinos de cinste, căci Biserica socoate
 Că, precum Mântuitorul a venit la noi prin tine,
 Încetinu mântuirea tot prin tine-n lume vine.

Maică Sfântă, ne ajută, drumul vieții străbătându-l,
 Să avem întotdeauna îndreptat spre tine gândul,
 Ca atunci când moartea vâlul peste ochi ni-l va așterne,
 Să slăvim în veci Treimea sub privirile-ți maternelne.

Amin.

Sau:

*Cóncito gressu petis alta montis,
 Virgo, quam matrem Deus ipse fecit,
 Ut seni matri studiósí amoris
 Pígnora promas.*

*Cum salutántis capit illa vocem,
 Ábditus gestit puer exsilífre,
 Te parens dicit dóminam, salútat
 Teque beátam.*

Ipsa prædicis fore te beátam
 Spíritu fervens pénitus loquente,
 Ac Deum cantu célebras amœno
 Magna operántem.

Teque felicem pópuli per orbem
 Semper, o mater, récitant ovántes
 Atque te credunt Dómini favórum
 Esse minístram.

Quæ, ferens Christum, nova semper affers
 Dona, tu nobis fer opes salútis,
 Qui pie tecum Tríadem supérnam
 Magnificámus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Maria a intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta, aleluia!

Psalmii și cântarea de la Comunal sfinței Fecioare Maria, 1639.

Ant. 2 Când a ajuns la urechile mele glasul salutului tău, a tresăltat Pruncul în sânul meu, aleluia!

Ant. 3 Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,5b-7

Îmbrăcați-vă toți în umilință unii față de alții, pentru că Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, însă celor smeriți le dă har. Așadar, umiliți-vă sub mâna puternică a lui Dumnezeu, pentru ca el să vă înalțe la timpul potrivit. Lăsați în grija lui toată neliniștea voastră, căci el se îngrijește de voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine. * Aleluia, aleluia! Bucură-te.

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la *Magnificat*: Mă vor numi fericită toate neamurile, căci a privit Domnul la slujitoarea lui smerită, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor

– și tuturor mântuire și pace.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, mama lui Isus.

Tu, care ai făcut-o pe Maria mamă a îndurării,

– dă-le celor care se află în pericol harul de a experimenta iubirea ei de mamă.

Tu, care ai voit ca Maria să formeze o familie împreună cu Isus și Iosif,

– fă ca prin mijlocirea ei toate mamele să promoveze în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca regină a cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai inspirat-o pe fericita Fecioară Maria, care-l purta pe Fiul tău, să o viziteze pe Elisabeta; dă-ne, te rugăm, harul să ascultăm întotdeauna de inspirațiile Duhului Sfânt și, astfel, să te putem preamări împreună cu ea în veci. Prin Domnul.

IUNIE

1 iunie

SFÂNTUL IUSTIN, MARTIR

Comemorare

Iustin, filozof și martir, s-a născut la Flavia Neapolis (actualul Nablus), în Samaria, la începutul secolului al II-lea, dintr-o familie păgână. Îmbrățișând credința, a scris multe lucrări pentru apărarea creștinismului; s-au păstrat însă numai două *Apologii* și *Dialogul cu Trifon*. La Roma a deschis o școală și a susținut dispute publice. A fost martirizat, împreună cu alți creștini, în timpul lui Marc Aureliu, în jurul anului 165.

De la Comunal unui martir în timpul pascal, 1697.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Actele martiriului* sfinților Iustin și a însoțitorilor săi
(Cap. 1-5: PG 6, 1566-1571)

Am acceptat învățătura adevărată a creștinilor

După arestarea lor, sfinții au fost conduși la prefectul de Roma, care se numea Rusticus. Ajungând în fața tribunalului, prefectul Rusticus i-a spus lui Iustin: „Înainte de toate, să crezi în zei și supune-te împăraților”. Iustin a spus: „Nimic nu i se poate reproșa și nici nu poate fi inculpat cel care ascultă de poruncile Mântuitorului nostru Isus Cristos”.

Rusticus a spus: „Ce fel de învățătură susții?” Iustin a răspuns: „Am încercat să învăț toate filozofiile, apoi am aderat la învățătura adevărată, la cea a creștinilor, chiar dacă aceasta nu este simpatizată de cei care sunt cuprinși de eroare”.

Prefectul Rusticus a spus: „Și ție, nenorocitul, îți place această învățătură?” Iustin a răspuns: „Da, pentru că eu o urmez cu credință dreaptă”.

Prefectul Rusticus a spus: „Și care este această învățătură?” Iustin a răspuns: „Acea de a-l adora pe Dumnezeuul creștinilor, pe care îl considerăm singurul creator și autor, încă de la început, al întregului univers, al lucrurilor văzute și nevăzute; de asemenea, pe Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care a fost prevestit de profeți ca acela care trebuia să vină printre oameni ca mesager al mântuirii și învățător de ucenici vestiți. Eu, ca om simplu, recunosc că spun puțin înaintea dumnezeirii sale infinite. Recunosc că această capacitate le aparține profeților care l-au prevestit pe cel care, de mai înainte, a fost vestit că este Fiul lui Dumnezeu. Eu știu bine că profeții au prezis, prin inspirație divină, venirea sa printre oameni”.

Rusticus a spus: „Așadar, ești creștin?” Iustin a răspuns: „Da, sunt creștin”.

Prefectul i-a spus lui Iustin: „Ascultă, tu, care te consideri înțelept și crezi că ești cunoscător al învățăturii adevărate; dacă după ce ai fost biciuit vei fi decapitat, crezi că vei merge în cer?” Iustin a răspuns: „Sper să intru în locuința aceea dacă voi suferi acestea. Eu știu că pentru toți cei care au trăit în sfințenie este rezervată favoarea divină la sfârșitul lumii întregi”.

Prefectul Rusticus a spus: „Așadar, tu îți imaginezi că vei merge în cer pentru a primi o răsplată vrednică?” Iustin a răspuns: „Nu-mi imaginez, dar știu exact aceasta și sunt foarte sigur”.

Prefectul Rusticus a spus: „Ia să ne întoarcem la argumentul pe care ni l-am propus și care este mai urgent. Adunați-vă împreună și jertfiți cu toții zeilor”. Iustin a răspuns: „Nimeni, care este sănătos la minte, nu va trece de la pietate la impietate”.

Prefectul Rusticus a spus: „Dacă nu veți asculta de ordinele mele, veți fi torturați fără milă”. Iustin a răspuns: „Avem încredere că ne vom mântui prin Domnul nostru Isus Cristos dacă vom fi supuși la pedepse,

deoarece aceasta ne va da mântuire și încredere în fața tribunalului mai de temut și universal al Domnului și Mântuitorului nostru”.

La fel au spus și toți ceilalți martiri: „Fă ceea ce vrei; noi suntem creștini și nu vom jertfi idolilor”.

Prefectul Rusticus a rostit sentința, spunând: „Cei care nu au voit să jertfească zeilor și să asculte de ordinul împăratului, după ce vor fi biciuiți, să fie duși pentru a fi decapitați, conform legii”.

Preamărindu-l pe Dumnezeu, sfinții martiri, ajunși la locul obișnuit, au fost decapitați și au dus la îndeplinire mărturia profesiei lor de credință în Mântuitorul.

RESPONSORIUL

Cf. *Fap* 20,21.24; *Rom* 1,16

R. Am dat mărturie de credință în Domnul nostru Isus Cristos și nu m-am dat înapoi; * eu nu pun nici un preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea și slujirea pe care am primit-o, aceea de a da mărturie despre vestea cea bună a harului lui Dumnezeu, aleluia!

V. Căci eu nu mă rușinez de evanghelie, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea oricărui om care crede, mai întâi a iudeului și apoi a grecului.

* Eu nu pun.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Ori de câte ori aducem jertfă, îl laudăm pe Creatorul a toate, prin Fiul său, Isus Cristos, și prin Duhul Sfânt, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care prin nebunia crucii l-ai învățat în chip minunat pe sfântul martir Iustin înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea lui, harul ca, biruind asaltul erorilor ce ne înconjoară, să dobândim tărie în credință. Prin Domnul.

Vesperele

Ant. la *Magnificat*: Un foc s-a aprins îndată în sufletul meu și m-a copleșit iubirea față de profeți și față de acei oameni care sunt prietenii lui Cristos, aleluia!

2 iunie

SFINȚII MARCELIN ȘI PETRU, MARTIRI

Pentru martiriul lor, suferit în vremea persecuției lui Dioclețian, dă mărturie papa Damasus, care deține informațiile chiar de la călău. Au fost decapitați într-o pădurice, dar trupurile lor au fost transportate și înmormântate în cimitirul *Ad duas lauros* de pe Via Labicana, iar deasupra mormântului s-a ridicat o bazilică după ce Biserica și-a dobândit libertatea.

De la Comunal mai multor martiri în timpul pascal, 1666.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Exortatie la martiriu*, a lui Origene, preot

(Nr. 41-42: PG 11, 618-619)

*Au împărtășit suferințele lui Cristos,
se vor bucura de mângâierea lui*

Dacă *am trecut de la moarte la viață*, deoarece de la păgânism am venit la credință, să nu ne minunăm că lumea ne urăște. Pentru că nici unul dintre cei care nu au trecut de la moarte la viață, ci au rămas în moarte, nu poate să-i iubească pe cei care au părăsit locuința întunecoasă a morții pentru a intra în locuința făcută din pietre vii, din care iradiază lumina vieții, ca să zic așa.

Isus și-a dat viața pentru noi: așadar, să ne-o dăm și noi; nu spun pentru el, ci pentru noi; mai bine zis, pentru cei care trebuie să fie edificați de martiriul nostru.

Creștinule, a sosit timpul de a fi preamărit. Apostolul spune: *Dar nu numai atât, ci ne lăudăm în încercări, știind că încercarea aduce răbdare, răbdarea virtute, virtutea speranță, iar speranța nu înșală (Rom 5,3-5). Căci iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt (Rom 5,5).*

Căci după cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră (2Cor 1,5); să luăm asupra noastră cu curaj pătimirile lui Cristos și vor corespunde suferințelor noastre mângâierile pe care le căutăm, cele de care se vor bucura toți cei care plâng. Desigur că nu în măsură egală: dacă mângâierea ar fi egală, atunci Scriptura nu ar spune: După cum prisosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră.

Cei care împărtășesc suferințele, în măsura în care sunt părtași la suferințele lui Cristos, vor fi părtași și la mângâierea sa. Aceasta o știm de la cel care ne-a asigurat: *După cum sunteți părtași ai suferințelor, la fel veți fi părtași ai mângâierii (2Cor 1,7).* Domnul spune prin gura profetului: *La timpul potrivit te-am ascultat și în ziua mântuirii te-am ajutat (cf. Is 49,8).* Care moment este mai potrivit decât acela când, pentru iubirea noastră față de Dumnezeu, în Cristos, suntem conduși în lanțuri printre vanitățile și fastul lumii, mai curând triumfători decât învinși?

Căci martirii lui Cristos înving, împreună cu el, principatele și puterile, împreună cu el triumfă asupra lor. Astfel, după ce au împărtășit suferințele sale, împărtășesc și răsplata pe care el a obținut-o, după ce a suferit în mod eroic. Ce altă zi de mântuire mai poate să fie, dacă nu aceea în care plecați de aici în felul acesta?

Dar, vă rog, *nu dați nimănui nici o ocazie de poticnire, ca să nu fie defăimată slujirea noastră, dar în toate prezentați-vă ca niște slujitori ai lui Dumnezeu, plini de răbdare (cf. 2Cor 6,3), spunând: Iar acum ce pot să mai aștept, Doamne? Nădejdea mea e numai la tine (cf. Ps 38,8).*

RESPONSORIUL

Ef 6,12.14a.13

R. Noi nu avem o luptă împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva conducătorilor acestei lumi, a întunericului, împotriva duhurilor răului care sunt în înălțimi. * Așadar, stați dreți, încinși la mijloc cu adevărul, aleluia!

V. Luați armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare după ce veți fi învins toate. * Așadar.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ne întărești și ne ocrotești prin mărturia slăvită a sfinților martiri Marcelin și Petru, dă-ne, te rugăm, harul să învățăm din exemplul lor și să fim ajutați de rugăciunile lor. Prin Domnul.

3 iunie

SFINȚII CAROL LWANGA ȘI ÎNSOȚITORII,
MARTIRI

Comemorare

În anii 1885-1887, în Uganda, mulți creștini au fost uciși de regele Mwanga, din ură față de religie. Unii dintre ei aveau diferite funcții la curte sau erau slujitori direcți ai regelui. Printre ei ies în evidență Carol Lwanga și cei douăzeci și unu de însoțitori ai săi, care, păstrând cu statornicie credința catolică, au fost uciși cu sabia sau arși de viu pentru că refuzaseră să satisfacă dorințele păcătoase ale regelui.

De la Comunal mai multor martiri în timpul pascal, 1666.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Omilia la canonizarea martirilor din Uganda*
a lui Paul al VI-lea, papă

(AAS 56 [1964], 905-906)

Gloria martirilor, semnul regenerării

Acești martiri africani adaugă la lista celor victorioși, care este *Martirologiul*, o pagină tragică și minunată, cu adevărat vrednică de a fi adăugată la acelea minunate ale Africii antice, despre care noi, cei de acum, oameni cu puțină credință, credeam că nu vor putea să mai aibă niciodată o continuare vrednică. De exemplu, cine putea să presupună că la istoriile deosebit de mișcătoare ale martirilor scilitani, ale martirilor cartaginezi, ale martirilor din „masa imaculată” din Utica, despre care sfântul Augustin și Prudențiu ne-au lăsat mărturiile, ale martirilor din Egipt, despre care păstrăm elogiul sfântului Ioan Crisostomul, ale martirilor din persecuția vandalilor, se vor adăuga în timpurile noastre istorii noi la fel de eroice, la fel de strălucitoare?

Cine putea să prevadă că, alături de marile figuri istorice ale sfinților martiri și mărturisitori africani, cum ar fi Ciprian, Felicitas și Perpetua, și marele Augustin, într-o zi vom avea asociate numele dragi ale lui Carol Lwanga, Matia Mulumba Kalemba, cu cei douăzeci de însoțitori? De asemenea, nu trebuie să-i uităm pe ceilalți care, aparținând confesiunii anglicane, au îndurat moartea pentru numele lui Cristos.

Acești martiri africani deschid o epocă nouă. O, nu vrem să ne gândim la o epocă de persecuții și de conflicte religioase, ci la o epocă de renaștere creștină și civilă.

Africa, udată de sângele acestor martiri, primii din era cea nouă (să dea Dumnezeu să fie ultimii, atât de mare și prețios este sacrificiul lor!), învie liberă și răscumărată.

Tragedia care i-a consumat, nemaiauzită și expresivă, oferă suficiente elemente reprezentative pentru formarea morală a unui popor nou, pentru fondarea unei tradiții spirituale noi, pentru a simboliza și promova trecerea de la o civilizație primitivă, care nu este lipsită de valori umane optime, dar poluată și bolnavă și chiar sclavă sieși, la o civilizație deschisă pentru exprimările superioare ale spiritului și pentru formele superioare ale vieții sociale.

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, Dumnezeu ne privește, ne privesc îngerii lui și ne privește Cristos; * cât de mare este cinstea și cât de mare fericirea de a lupta sub privirea lui Dumnezeu și de a primi coroana de la judecătorul Cristos, aleluia!

Ÿ. Să ne adunăm toate forțele și să ne pregătim pentru luptă cu intenția dreaptă, cu credința integră, cu dăruire totală. * Cât de mare.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai rânduit ca sângele martirilor să fie sămânța creștinilor, fă, te rugăm, ca ogorul Bisericii tale, udat de sângele sfântului Carol și al tovarășilor săi, să rodească neconținut un seceriș bogat spre gloria ta. Prin Domnul.

5 iunie

SFÂNTUL BONIFACIU, EPISCOP MARTIR**Comemorare**

S-a născut în Anglia, în anul 673; depunând profesiunea monahală în mănăstirea Exeter, în anul 719 a plecat în Germania pentru a predica credința. A avut roade bogate în această misiune. Consacrat episcop, a păstorit Biserica din Mainz. Și-a asociat tovarăși cu ajutorul cărora a întemeiat sau reînnoit comunități bisericesti în Bavaria, Turingia și Franconia. A ținut concilii și a promulgat legi. În timp ce îi evangheliza pe frizoni, a fost ucis de păgâni, în anul 754. Trupul lui a fost înmormântat în mănăstirea Fulda.

De la Comunalul unui martir în timpul pascal, 1697, sau de la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Bonifaciu, episcop martir

(Scris. 78: MGH, Scrisori, 3, 352.354)

Păstorul atent veghează asupra turmei lui Cristos

Biserica este ca o navă mare, care brăzdează marea lumii. Lovită de diferite valuri de ispite, ea nu trebuie părăsită, ci trebuie condusă.

În Biserica primară avem exemplul lui Clement și Corneliu și al multor alora din orașul Roma, Ciprian în Cartagina, Atanasie în Alexandria, care, sub domnia împăraților păgâni, conduceau nava lui Cristos, mireasa lui preaiubită, care este Biserica, prin învățăturile lor, prin ocrotirea lor, prin trudele și suferințele lor, până la vărsarea sângelui.

Gândindu-mă la aceștia și la alții asemenea lor, mă înfior, căci *teamă și cutremur au venit peste mine și m-a cuprins teroarea (Ps 54,6)* din cauza păcatelor mele și aș fi voit să părăsesc de tot cârma Bisericii dacă aș mai fi găsit în sfinții părinți sau în Scripturi pe vreunul care să fi făcut așa ceva.

Și dacă lucrurile stau astfel, și adevărul poate să fie obiectat, dar nu poate fi învins sau înșelat, mințea noastră oboșită se îndreaptă spre cel care spune prin Solomon: *Încrede-te în Domnul din toată inima și nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândește-te la el și el îți va netezi toate cărările tale (Prov 3,5-6)*. Și în alt loc: *Turn puternic este numele Domnului; cel drept la el își află scăpare și este la adăpost (Prov 18,10)*.

Să stăm statornici în dreptate și să ne pregătim sufletele pentru încercare, ca să dobândim sprijinul lui Dumnezeu și să-i spunem: *Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu din generație în generație (Ps 89,1)*.

Să ne încredem în el, cel care a pus pe umerii noștri această greutate. Ceea ce noi nu putem purta singuri să

purtăm cu ajutorul său. El este atotputernic și spune: *Jugul meu este plăcut și povara mea este ușoară* (Mt 11,30).

Să rămânem statornici în luptă până în ziua Domnului, pentru că au venit asupra noastră *zile de neliniște și de tulburare*. Dacă Dumnezeu va voi, *să murim pentru legile sfinte ale părinților noștri*, pentru a putea dobândi, împreună cu ei, moștenirea veșnică.

Să nu fim câini muți, să nu fim spectatori tăcuți, să nu fim mercenari care fug atunci când văd lupul, ci să fim păstori plini de grijă și vigilenți asupra turmei lui Cristos. Să predicăm planurile lui Dumnezeu celor mari și celor mici, celor bogați și celor săraci. Să le vestim tuturor grupurilor și tuturor vârstelor atât timp cât Domnul ne va da putere, în vreme prielnică și neprielnică, în felul în care a scris sfântul Grigore în *Regula pastorală*.

RESPONSORIUL

1 Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi, încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi, aléluia!

Y. Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, ca sfântul martir Bonifaciu să fie mereu pentru noi un mijlocitor puternic la tine, ca să păstrăm cu tărie și să mărturisim prin faptele noastre credința pe care el a predicat-o prin cuvânt și a pecetluit-o cu sângele său. Prin Domnul

6 iunie

SFÂNTUL NORBERT, EPISCOP

S-a născut în jurul anului 1080, în Renania. Devenit canonic al Bisericii din Xanten, s-a convertit de la o viață lumească la o viață ascetică și a fost sfințit preot în 1115. Dedicându-se vicții apostolice, a predicat mai ales în Franța și în

Germania. Împreună cu câțiva tovarăși, a întemeiat Ordinul Premonstratensilor și a înființat câteva mănăstiri. Ales arhiepiscop de Magdeburg în anul 1126, a reformat viața creștină și a extins predicarea evangheliei la popoarele păgâne din împrejurimi. A murit în anul 1134.

De la Comunalul păstorilor: pentru episcopi, 1732.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Viața sfântului Norbert*, episcop

(PL 170, 1262.1269.1294.1295;
Acta Sanctorum 21, in Appendice, pag. 50)

Mare între cei mari, mic între cei mici

Norbert ocupa, pe merit, un loc special între cei care s-au dedicat cu o eficacitate deosebită pentru reforma gregoriană. El a voit ca membrii clerului să fie pregătiți în mod corespunzător, dăruiți adevăratului ideal evanghelic și apostolic, curați și săraci, „să îmbrace haina și ornamentele omului nou: primul în haina călugărească, celălalt în demnitatea preoției”, și, în sfârșit, să aibă grijă „să pună în practică Sfânta Scriptură și să-l aibă călăuză pe Cristos”. Obişnuia să recomande clerului trei lucruri: „Curăţenie pentru altar și serviciile divine, corectarea greşelilor și a neglijenţelor în capitlul conventual, ospitalitate și grijă față de cei săraci”.

El a reușit să adune, pe lângă preoții care țineau în convent locul apostolilor, asemenea Bisericii primare, o așa mulțime de credincioși, bărbați și femei, doritori de perfecțiune, cum nu reușise nimeni de pe vremea apostolilor să adune în așa de scurt timp.

Când a fost numit arhiepiscop, i-a chemat pe confrății săi pentru a converti la credința regiunea venzilor. În ce privește clerul din dieceza sa, s-a străduit să-l reformeze, în ciuda tulburărilor și a răzvrătirilor poporului.

Principala sa preocupare a fost aceea de a întări și mări buna armonie între Scaunul Apostolic și Imperiu,

respectându-se libertatea alegerilor ecleziastice. Și unul, și celălalt au fost așa de mulțumiți de opera sa, încât papa Inocențiu al II-lea i-a scris astfel: „Fiule preacredincios, Scaunul Apostolic te felicită în mod cordial!”, iar împăratul l-a numit prim-cancelar al Imperiului.

Toate le-a îndeplinit cu o credință puternică. „În Norbert strălucește credința, spuneau ei, așa cum în Bernard de Clairvaux strălucește dragostea”. De asemenea, s-a distins prin amabilitatea sa față de toți, „mare între cei mari, mic între cei mici”. În sfârșit, cuvântul său avea o eficacitate foarte mare. Dedicat încontinuu contemplării realităților divine, el le medita încontinuu și a răspândit fără frică „cuvântul arzător al lui Dumnezeu, care extirpă viciile, stimulează la virtute și îmbogățește cu înțelepciune sufletele bine pregătite”.

RESPONSORIUL

2Tim 4,2.5; cf. Fap 20,28

R. Vesteste cuvântul, insistă la timp potrivit și la timp nepotrivit, convinge, amenință, îndeamnă cu toată răbdarea și învățătura. * Îndură suferințele, fă-ți munca de evanghelist, aleluia!

Ÿ. Veghează asupra întregii turme, peste care Duhul Sfânt te-a pus episcop ca să păstorești Biserica lui Dumnezeu. * Îndură suferințele.

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care în persoana sfântului Norbert ai dat Bisericii tale un episcop admirabil prin zelul său pastoral și spiritul de rugăciune, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea lui, poporul să fie mereu călăuzit de păstori după inima ta și să ajungă astfel la pașunile mântuirii. Prin Domnul.

9 iunie

SFÂNTUL EFREM,
DIACON ȘI ÎNVĂȚĂTOR AL BISERICII

Sfântul Efrem s-a născut la Nisibe, în jurul anului 306, dintr-o familie creștină. Sfințit diacon, și-a exercitat funcția în orașul natal și la Edessa, unde a pus bazele unei școli teologice. Ducând o viață ascetică, nu a lăsat deoparte slujirea cuvântului și publicarea de cărți împotriva ereziilor din timpul său. A murit în anul 373.

De la Comunal învățătorilor Bisericii, 1771.

Oficiul lecturilor

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Efrem Sirul, diacon

(Pred. 3, Despre sfârșit, 2.4-5: ed. Lamy, 3, 216-222)

Planul divin, imagine a lumii spirituale

Doamne, fă să strălucească ziua luminoasă a științei tale și alungă noaptea întunecoasă din mintea noastră, pentru ca ea să fie luminată și să-ți slujească în noutatea curăției. Răsăritul soarelui marchează începutul activităților celor muritori. Doamne, fă să rămână în mințile noastre ziua care nu are sfârșit. Dă-ne să vedem în noi înșine viața învierii și fă ca nimic să nu abată spiritul nostru de la bucuriile tale. Doamne, imprimă în noi semnul acestei zile care nu-și are începutul de la soare, punând în noi o constantă căutare a ta.

Noi te îmbrățișăm în fiecare zi în sacramentele tale și te primim în inima noastră. Fă-ne vrednici să experimentăm în persoana noastră învierea pe care o sperăm. Prin harul Botezului, am ascuns comoara ta în ființa noastră, acea comoară care se mărește la masa sacramentelor tale. Fă-ne să ne bucurăm de harul tău. Avem în

noi înșine memorialul tău, pe care-l luăm la masa ta spirituală. Fă să-l realizăm pe deplin la renașterea veșnică.

Frumusețea aceea spirituală, pe care voința ta nemuritoare o trezește și în condiția umană, să ne facă să înțelegem cât de mare este demnitatea noastră.

Mântuitorul nostru, răstignirea ta a pus capăt vieții trupului. Fă să ne răstignim în mod spiritual sufletul. Învierea ta, o, Isuse, să facă să crească în noi omul spiritual. Contactul cu misterele tale să fie pentru noi ca o oglindă care să ni-l facă cunoscut.

Mântuitorul nostru, în planul tău divin este configurată toată lumea mântuirii noastre. Fă-ne să o urmăm ca oameni spirituali. Doamne, nu priva mintea noastră de revelația ta divină și nu lua din membrele noastre căldura înțelegerii tale. Natura muritoare a trupului nostru ne conduce la moarte. Revarsă asupra noastră iubirea ta divină, care să ștergă din inima noastră efectele stării noastre muritoare. Doamne, fă-ne să ne grăbim spre patria noastră cerească și, asemenea lui Moise de pe înălțimea muntelui, fă să o avem deja prin descoperirea ta.

RESPONSORIUL

Sir 47,10-11.12cd

R. L-a preamărit pe Domnul din toată inima sa și l-a iubit pe Dumnezeu care l-a făcut; * a introdus cântăreți înaintea altarului, îndulcind cântecul lor prin acompaniament, aleluia!

Ÿ. A făcut acest lucru ca să laude numele sfânt al Domnului și să răsunе sanctuarul dis-de-dimineacă. * A introdus.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să reverși cu bunătate în inimile noastre Duhul tău Sfânt, care l-a inspirat pe sfântul diacon Efreem să tresalte de bucurie în cântarea misterelor tale și l-a întărit ca să-ți slujească numai ție. Prin Domnul.

11 iunie

SFÂNTUL BARNABA, APOSTOL

Comemorare

Născut în insula Cipru, a fost printre primii credincioși din Ierusalim, a propovăduit evanghelia la Antiohia și a fost însoțitorul sfântului Paul în prima lui călătorie apostolică. A participat la conciliul din Ierusalim. Întorcându-se în patrie, a lucrat pentru răspândirea evangheliei și acolo a și murit.

Ca în sărbătoarea sfântului Marcu, 25 aprilie, 1475, în afară de următoarele:

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Duhul Sfânt, care ne-a vorbit prin profeți și prin învățători, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Slăvit ucenic al lui Cristos, tu, care
 Ai fost hărăzit printr-o sfântă chemare
 Să-mparți cu apostolii nobila muncă,
 Spre noi, muritorii, privirea-ți aruncă.
 Prin sfinții apostoli o voce răsună,
 Ducând pretutindena vestea cea bună.
 Prin ea, omenirii ce-n pulbere zace,
 Se-aduce speranță, lumină și pace.
 Cu dânșii și tu ai muncit, ucenice,
 Ferice de tine, de-a pururi ferice,
 Fiindc-ai primit misiunea divină
 Să fii, ca și dânșii, izvor de lumină.

Sămânța sădită în noi cu cuvântul
 Să nu ne-o ucidă nici gerul, nici vântul.
 Căldura iubirii din cer ne-o sloboade,
 Ca-n noi să producă mulțime de roade.
 Noi știm că odată Cristos o să vină,
 Ca lumea s-o-mpartă în grâu și neghină.
 Tu pune atuncea o vorbă la dânsul,
 Să nu nimerim unde-i focul și plânsul.
 Preasfânta Treime slăvită să fie
 De îngeri și oameni acum și-n vecie.
 Ea parte ne facă în ceruri odată,
 Cu sfântul apostol de bună răsplată. Amin.

Sau:

O vir beâte, Apóstolis
 Comes labórum sédule
 Adiútor atque múneris,
 Laudes precésque súscipe.
 Christi per illos núnctios
 Exórta sunt lætíssima
 Et veritátis sæcula
 Et pacis atque gáudii.
 Assúptus et tu cælitus
 Ad tanta consors póndera,
 Compar nitéscis glória
 Potentiáque prómines.
 Tu, seminátor lúminis,
 Fac sole Christi vívido
 Virére ubíque gérmina
 Cæli replénda ad hórrea.
 Simúlque cum primóribus
 Summo astitúrus Iúdici,
 Da nostra solvi débita,
 Nos da fovéri grátia.
 Sit Trinitáti glória,
 Quæ præstet in cæléstibus
 Nos eius omni témpore
 Gaudére tecum præmiis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA A DOUA

Din *Tratatele la Evanghelia după Matei*
ale sfântului Cromațiu, episcop

(Trat. 5, 1.3-4: CCL 9, 405-407)

Voi sunteți lumina lumii

Voi sunteți lumina lumii. Nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte. Nici nu se aprinde o candelă și se pune sub obroc, ci pe candelabru, ca să lumineze pentru toți cei din casă (Mt 5,14-15). Domnul i-a numit pe ucenicii săi sare a pământului, pentru că ei, prin înțelepciunea cerească, au dat gust inimilor oamenilor, care rămăseseră fără gust din pricina diavolului. Acum îi numește și lumina a lumii, pentru că ei, luminați de el, care este lumina adevărată și veșnică, au devenit, la rândul lor, lumină ce strălucește în întuneric.

El este soarele dreptății. Pe bună dreptate, el îi numește lumină a lumii și pe ucenicii săi, deoarece, prin ei, ca prin niște raze strălucitoare, el a luminat întregul pământ cu lumina adevărului său. Răspândind lumina adevărului, ei au îndepărtat întunericul greșelii din inimile oamenilor.

Și noi am fost luminați prin intermediul lor, încât am fost transformați din întuneric în lumină, așa cum spune Apostolul: *Odinioară erați întuneric, acum, însă, lumină în Domnul; umblați ca niște fii ai luminii (Ef 5,8).* De asemenea: *Voi nu sunteți fii ai nopții, nici ai întunericului, ci sunteți fii ai luminii și fii ai zilei (cf. 1Tes 5,5).*

Pe bună dreptate ne-a lăsat scris și sfântul Ioan în scrisoarea sa: *Dumnezeu este lumină (1In 1,5)* și cel care rămâne în Dumnezeu este în lumină, așa cum și el este în lumină. Deci, pentru că ne bucurăm că am fost eliberați de întunericul greșelii, este logic că, fiind fii ai luminii, trebuie să umblăm mereu în lumină. Pentru aceasta, Apostolul spune: *Străluciți ca niște luminători în lumea aceasta, ținând cu tărie cuvântul vieții (cf. Fil 2,15-16).*

Dacă nu vom face aceasta, vom ascunde și vom întuneca prin vălul infidelității noastre, în dauna noastră și a celorlalți, acea lumină care strălucește în folosul tuturor. De aceea, și acel slujitor care, în loc să ducă la bancă talantul primit pentru a câștiga cerul, a preferat să-l ascundă, și așa a fost lovit de o pedeapsă meritată.

Acea lumină spirituală, care a fost aprinsă ca să ne folosim de ea pentru mântuirea noastră, trebuie să strălucească întotdeauna în noi. Avem la îndemână lumina poruncilor lui Dumnezeu și a harului spiritual, despre care David spune: *Porunca ta este făclie pentru pașii mei și lumină pentru cărările mele* (cf. Ps 118,105). Despre aceasta vorbește și Solomon când spune: *Porunca legii este ca o făclie* (cf. Prov 6,23).

Așadar, nu trebuie să ținem ascunsă această făclie a legii și a credinței. Dimpotrivă, trebuie să o ținem, în Biserică, ridicată ca pe un candelabru, pentru ca ea să fie mântuire pentru mulți și pentru ca noi înșine să ne bucurăm la lumina adevărului și toți credincioșii să fie luminați de ea.

RESPONSORIUL

Fap 11,23-24

R. Când a ajuns Barnaba la Antiohia și a văzut harul lui Dumnezeu, el s-a bucurat; * pentru că era un om bun, plin de Duhul Sfânt și credință, aleluia!

Ÿ. El i-a îndemnat pe toți să rămână credincioși Domnului, cu inimă neclintită. * Pentru că.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pe sfântul Barnaba nimic nu-l îndoiaie,
E stâncă izbită-n zadar de șuvoaie;
El duce la capăt lucrarea cea bună,
De-aceea, în ceruri primește cunună.

Renunță la toate: averi și ogoare;
Iubirea-i dă aripi, îl face să zboare;
Mergând peste tot unde Domnul îl cheamă,
Vestește cuvântul vorbind fără teamă.

Când soarta pe Paul în cale-i l-aruncă,
Se prinde cu dânsul tovarăș de muncă;
Cu el împreună străbate pământul,
Nimic nu-i în stare să-i stingă avântul.

Să binevestească e setea ce-l soarbe,
Să poarte lumină privirilor oarbe;
E setea pe care călăul i-o curmă,
Căci sângele-și varsă în cele din urmă.

Dorința lui, Doamne, pe toți ne consume;
Să fim pentru alții apostoli în lume.
Exemplul lui nobil urmându-l pe cale,
În veci să cântăm îndurările tale. Amin.

Sau:

Bárnabæ clarum cõlimus tropæum,
Quo micat celsus mériſta corõna,
Multa pro Christi veheménter usque
Passus amóre.

Abdicans agro, generõsus urget
Ut, fide vivax ope caritátis,
Nõminis plebes nova christiáni
Læta viréscat.

Quam libens noscit, petit atque defert
Máximum Paulum, sócio labóre
Spíritus nutu péragrans fidélis
Lítora multa!

Nil sibi parcit cupidúsque Christo
Plúrimos affert, bonus atque pascit.
Donec effúso rútila probátur
Sánguine palma.

Da, Deus, tanto fámulo rogánte,
Nos sequi fortes iter ad salútem,
Ut domo ætérna tibi concinámus
Cántica laudis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Barnaba a plecat la Tars ca să-l caute pe Saul; găsiindu-l, l-a dus la Antiohia și au petrecut o vreme în Biserica de acolo și au învățat mulțime multă, aleluia!

Rugăciunea de încheiere

Dumnezeule, care ai poruncit ca sfântul Barnaba, om plin de credință și de Duhul Sfânt, să fie pus deoparte pentru a duce popoarelor păgâne vestea mântuirii, fă, te rugăm, ca evanghelia lui Cristos, pe care el a predicat-o cu zel, să fie vestită și astăzi cu fidelitate, prin cuvânt și faptă. Prin Domnul.

Vesperele

IMNUL Pe sfântul Barnaba, 1577.

Sau: Bárnabæ clarum cólimus tropæum, 1578.

Ant. la *Magnificat*: Toată mulțimea a tăcut și îi ascultau pe Barnaba și pe Paul povestind câte semne și minuni făcuse Dumnezeu între neamuri prin ei, aleluia!

COMUNE

Antifonele la *Magnificat* indicate la Vesperele I, se pot folosi la alegere și la Vesperele comemorărilor sfinților.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Vesperale I

IMNUL, ca la Vesperale II, 1605.

PSALMODIA

Antifona 1

În Postul Mare: În templul Domnului cu toții strigă:
„Slavă!”

În timpul pascal: Se vor bucura picetele Ierusalimului
și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluia!

Psalmul 146 (147 A)

- ¹ Lăudați-l pe Domnul, †
pentru că frumos este
să-l laudăm pe Dumnezeu nostru; *
pentru că plăcut este să-l preamărim pe el.
- ² Domnul reclădește Ierusalimul, *
îi adună pe surghiuniții lui Israel.
- ³ El vindecă pe cei cu inima zdrobită *
și leagă rănile lor.
- ⁴ El socotește numărul stelelor *
și le dă nume la toate.
- ⁵ Mare este Domnul nostru și atotputernic, *
înțelepciunea lui nu are margini.
- ⁶ Domnul sprijină pe cei sărmani *
și doboară la pământ pe păcătoși.
- ⁷ Înălțați Domnului cântare de mulțumire, *
cântați imnuri Dumnezeului nostru cu chitara!
- ⁸ El acoperă cerul cu nori, *
pregătește pământului ploaie,
el face să răsară iarba în munți *
și verdeață spre trebuința oamenilor.
- ⁹ El dă hrană animalelor *
și puilor de corb care strigă.

- ¹⁰ Nu se bucură de puterea calului *
și nici nu-și găsește plăcerea în iuțeala omului,
¹¹ Domnului îi sunt plăcuți cei care se tem de el, *
cei care își pun speranța în milostivirea lui.

În Postul Mare: Ant. În templul Domnului cu toții strigă: „Slavă!”

În timpul pascal: Ant. Se vor bucura piețele Ierusalimului și toate ulițele lui vor intona cântarea de veselie, aleluia!

Antifona 2

A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. A întărit Domnul zăvoarele porților tale și i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău (T.P. aleluia).

Antifona 3

În Postul Mare: Mărire ție, Doamne, prin Cristos, în Biserică!

Cântarea Cf. Col 1,12-20

- ¹² Să-i aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl, *
care ne-a învrednicit să avem parte
de moștenirea sfinților, în lumină.
- ¹³ El ne-a eliberat de puterea întunericului *
și ne-a strămutat în împărăția Fiului iubirii sale,
- ¹⁴ în care avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor.
- ¹⁵ El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, *
primul născut între toate creaturile.
- ¹⁶ Căci în el au fost create toate: †
cele din cer și cele de pe pământ, *
cele văzute și cele nevăzute:
tronurile și domniile, *
puterile și stăpânirile.
- Toate au fost create prin el și pentru el. †
- ¹⁷ El este înainte de toate *
și toate există prin el.
- ¹⁸ El este capul trupului, al Bisericii; †
el este începutul, primul născut dintre cei morți; *
ca să fie cel dintâi în toate.
- ¹⁹ Căci i-a plăcut lui Dumnezeu *
ca toată plinătatea să locuiască în el.
- ²⁰ Prin el și pentru el a voit să împace toate, †
cele de pe pământ și cele din cer, *
aducând pace prin sângele său vărsat pe cruce.

Ant. Mărire ție, Doamne, prin Cristos, în Biserică!

În timpul pascal: În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului lui Dumnezeu, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea

Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *

(R. Aleluia)

² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(R. Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(R. Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(R. Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților și îngerii cântă laudă înaintea tronului lui Dumnezeu, aleluia!

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Îsus. În el toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în

Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În casa ta, Doamne, * să strălucească sfințenia. În casa ta.

Ψ. În toate zilele, * să strălucească sfințenia. Slavă Tatălui. În casa ta.

În timpul pascal:

R. În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia. * Aleluia, aleluia! În casa ta.

Ψ. În toate zilele, * aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În casa ta.

Ant. la Magnificat: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

– întărește Biserica ta în credință și speranță statornică.

Doamne Isuse, din coasta ta a izvorât sânge și apă:

– reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

– ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

– desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.

Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:

– primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.
(*Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!*)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm în Biserică pe Cristos, mirele ei (T.P. aleluia).

Sau: Veniți să-l adorăm pe Cristos, care își iubește Biserica (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne, fața binevoitoare
Spre acest lăcaș de rugă, azi gătit de sărbătoare,
Și privește cu-ndurare la mulțimile creștine
Care intră azi într-însul cu gând bun să se închine.

Loc mai sfânt decât acesta pe pământ nu este altul,
Căci într-însul locuiește Împăratul, Preaînaltul;
Este poarta mântuirii, este scara minunată,
Cea pe care patriarhul a văzut-o-n vis odată.

Este staulul în care vin oițele răzlețe
Și își află adăpostul, este sala de ospete
Unde tainele primite pentru viață sunt merinde,
Este locul de-ngrijire pentru inimi suferinde.

Nu-ndrăznim să-i trecem pragul,
căci e casa cea mai sfântă;

Cutezăm să-ți cerem totuși: Doamne, bine ne cuvântă.
De la slugile-ți smerite care cântă și se-nchină
Nu-ți întoarce, Milostive, fața blândă și senină.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.

Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.

Șă-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum dominátor alme,
Plebs tibi supplex résonet in aula,
Ánnuo cuius rédeunt colénda
Témpore festa.

Hic locus nempe vocitátur aula
Regis imménsi nitidíque cæli
Porta, quæ vitæ pátriam peténtes
Áccipit omnes.

Hæc tuam plebem sacra cogit ædes,
 Hæc sacraméntis pia ditat usque
 Cælicis escis alit in perénnis
 Múnera vitæ.

Quæsumus ergo, Deus, ut seréno
 Adnuas vultu fámulos gubérnans,
 Qui tui summo célebrant amóre
 Gáudia templi.

Æqua laus summum célebret Paréntem
 Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
 Spíritus Sancti résonet per omnem
 Glória mundum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, deschideți-vă, voi, porți veșnice (T.P. aleluia).

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob. —

- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ⁸ Cine este acest rege al măririi? †
E Domnul cel tare și puternic, *
Domnul cel viteaz în luptă!
- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
- ¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, deschideți-vă, voi, porți veșnice (T.P. aleluia).

Ant. 2 Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor (T.P. aleluia). †

Psalmul 83 (84)

- ² Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor! *
- ³ † Sufletul meu suspină și tânjește
după curțile Domnului.
Inima mea și frupul meu *
tresaltă de bucurie în Dumnezeu cel viu.
- ⁴ Până și vrabia își găsește o casă, †
și rândunica un cuib, unde să-și pună puii lor: *
altarele tale, Domnul oștirilor,
regele meu și Dumnezeu meu!
- ⁵ Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, *
pentru că te pot lăuda mereu.
- ⁶ Fericit este omul care își află tăria în tine *
și căile tale sunt mereu în inima sa.
- ⁷ Trecând prin Valea Plângerii, o preschimbă în izvor *
și ploaia de dimineață o îmbracă cu binecuvântări.
- ⁸ Ei merg crescând în putere *
până ce le va apărea în Sion
Dumnezeul dumnezeilor.
- ⁹ Doamne, Dumnezeu oștirilor,
ascultă rugăciunea mea; *
Dumnezeul lui Iacob, pleacă-ți urechea.

- ¹⁰ Dumnezeu, scutul nostru, *
privește și vezi fața unsului tău.
- ¹¹ Căci mai bună este o zi în curțile tale
decât o mie în altă parte; †
prefer să stau în pragul casei Dumnezeului meu *
decât să locuiesc în casele păcătoșilor.
- ¹² Domnul Dumnezeu este soare și scut; †
Domnul dăruiește har și mărire; *
nu refuză nici un bine
celor ce duc o viață fără de prihană.
- ¹³ Domnul oștirilor, *
fericit este omul care își pune încrederea în tine!

Ant. Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor (T.P. aleluia).

Ant. 3 Lucruri mărețe s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
- ² Domnul iubește porțile Sionului *
mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
printre cei care mă cunosc; †
iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
s-au născut acolo.
- ⁵ Se va spune despre Sion:
„Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
„Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
„Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. Lucruri mărețe s-au spus despre tine, cetate a lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

☩. Te voi adora în templul tău cel sfânt (T.P. aleluia).
R. Și voi aduce mulțumiri numelui tău, Doamne
(T.P. aleluia).

În Postul Mare:

LECTURA ÎNTÂI

Din cartea întâi a Regilor

8,1-4.10-13.22-30

Dedicarea templului

În zilele acelea, ¹ Solomon i-a chemat la el, în Ierusalim, pe toți bătrânii lui Israel și toate căpeteniile triburilor și pe capii familiilor israeliților, ca să aducă chivotul alianței Domnului din cetatea lui David, adică din Sion. ² Toți bărbații din Israel s-au adunat la regele Solomon în luna a șaptea, în timpul sărbătorii Corturilor. ³ După ce au sosit toți bătrânii din Israel, preoții au ridicat chivotul. ⁴ Ei au dus chivotul Domnului și cortul întâlnirii împreună cu toate vasele sfinte care se aflau în el. Cei care le transportau erau preoți și leviți.

¹⁰ Când preoții au ieșit din sanctuar, norul a umplut templul Domnului ¹¹ și, din cauza lui, preoții nu puteau să slujească; căci slava Domnului umplea templul. ¹² Atunci Solomon a spus: „Domnul a spus că vrea să locuiască în norul întunecos! ¹³ Ți-am construit, Doamne, o casă împărătească, o locuință în care tu să rămâi pentru veșnicie”.

²² Solomon a mers înaintea altarului, în fața întregului popor israelit, a ridicat mâinile spre cer și a făcut această rugăciune: ²³ „Doamne, Dumnezeul lui Israel, nu este nici un dumnezeu asemănător ție în cer și pe pământ! Tu păzești legământul și ai milă de slujitorii tăi, când ei umblă cu inimă curată înaintea ta. ²⁴ Astfel, ai ținut cuvântul dat slujitorului tău, David, tatăl meu; și ce ai spus cu gura ta împlinești în ziua aceasta cu puterea ta. ²⁵ Acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu David, când ai zis: „Nu vei fi lipsit niciodată înaintea mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui

Israel, numai fiii tăi să ia seamă la calea lor și să umble înaintea mea cum ai umblat tu înaintea mea. ²⁶ Și acum, Dumnezeul lui Israel, să se împlinească făgăduința pe care ai făcut-o slujitorului tău David, tatăl meu! ²⁷ Să fie oare posibil ca Domnul să locuiască pe pământ? Cerurile, cu toată întinderea lor, nu pot să te cuprindă, cu atât mai puțin această casă pe care am construit-o. ²⁸ Doamne, Dumnezeul meu, privește la rugăciunile și cererile slujitorului tău, ascultă strigătul și rugăciunea pe care slujitorul tău o înalță astăzi către tine. ²⁹ Ochii tăi să fie zi și noapte îndreptați asupra acestei case, după cum ai zis: «Numele meu va fi acolo». ³⁰ Ascultă rugăciunea slujitorului tău, pe care o înalță către tine în locul acesta; ascultă rugăciunea fierbinte a slujitorului și a poporului tău, Israel, ori de câte ori ei se vor ruga în locul acesta: ascultă din ceruri, unde locuiești, rugăciunile lor, fii îndurător și iartă-i”.

RESPONSORIUL

Mt 18,19-20; 2Cr 7,15

R. Dacă doi dintre voi pe pământ se vor uni să ceară orice lucru, le va fi dat de Tatăl meu care este în ceruri.
* Căci unde doi sau trei sunt adunați în numele meu, sunt și eu, acolo, în mijlocul lor.

V. Ochii mei vor fi deschiși și urechile mele vor fi atente la rugăciunea aceluia care se va ruga în locul acesta. * Căci unde.

În timpul pascal:

LECTURA ÎNTÂI

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan

21,9-27

Viziunea asupra Ierusalimului

⁹ Și a venit unul dintre cei șapte îngeri care aveau cele șapte cupe pline cu cele șapte plăgi de pe urmă și a vorbit cu mine, spunându-mi: „Vino și-ți voi arăta mireasa, soția Mielului”. ¹⁰ Și m-a luat în duh pe un munte mare și înalt și mi-a arătat cetatea cea sfântă,

Ierusalimul care cobora din cer de la Dumnezeu. ¹¹ Ea avea gloria lui Dumnezeu. Splendoarea ei era ca a unei pietre de mare preț, ca a unei pietre de iaspis cristalin. ¹² Ea avea un zid mare și înalt, cu douăsprezece porți, iar deasupra porților erau doisprezece îngeri și numele înscrise, care sunt numele celor douăsprezece triburi ale fiilor lui Israel: ¹³ la răsărit, trei porți, la miez-noapte, trei porți, la miezăzi, trei porți și la apus, trei porți. ¹⁴ Iar zidul cetății avea douăsprezece temelii și pe ele erau douăsprezece nume ale celor doisprezece apostoli ai Mielului.

¹⁵ Iar cel care vorbea cu mine avea ca măsură o trestie de aur ca să măsoare cetatea, porțile ei și zidul ei. ¹⁶ Cetatea este așezată sub formă de pătrat: lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași. El a măsurat cetatea cu trestia: are douăsprezece mii de stadii. Lungimea, lățimea și înălțimea sunt aceleași. ¹⁷ Apoi a măsurat zidul ei: are o sută patruzeci și patru de coți, după măsura oamenilor, care este și a îngerului. ¹⁸ Zidul ei este împodobit cu iaspis, iar cetatea era din aur curat asemenea cristalului curat. ¹⁹ Temeliile zidului cetății sunt alcătuite în întregime din tot felul de pietre prețioase: prima temelie din iaspis, a doua din safir, a treia din calcedoniu, a patra din smarald, ²⁰ a cincea din sardonix, a șasea din cornalină, a șaptea din crisolit, a opta din beril, a noua din topaz, a zecea din crisopaz, a unsprezecea din iacint, a douăsprezecea din ametist.

²¹ Cele douăsprezece porți erau douăsprezece mărgăritare, fiecare poartă era făcută dintr-un singur mărgăritar. Iar piața cetății era din aur curat, transparent ca cristalul.

²² Nu am văzut într-însa nici un templu, pentru că Domnul Dumnezeu cel atotputernic este templul ei și Mielul. ²³ Cetatea nu are nevoie de soare și nici de lună ca s-o lumineze, căci gloria lui Dumnezeu o luminează iar făclia ei este Mielul. ²⁴ Națiunile vor umbra în lumina ei, iar regii pământului îi vor aduce splendoarea lor. ²⁵ Porțile ei nu se vor închide ziua, pentru că acolo nu va mai fi noapte. ²⁶ Și vor aduce în ea mărirea și cinstea

națiunilor. ²⁷ Nu va intra într-însa nimic impur, nici cel care săvârșește nelegiuirea și este mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

RESPONSORIUL

Cf. *Ap 21,21; Tob 13,17.18.11*

R. Pietele tale, Ierusalime, sunt pavate cu aur curat și vor cânta în tine cântecul de bucurie, * pe toate ulițele tale toți vor spune: Aleluia!

Ÿ. Vei străluci în lumină și toate marginile pământului te vor adora, * pe toate.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra cărții lui Iosue*
ale lui Origene, preot

(Omil. 9, 1-2: PG 12, 871-872)

*Suntem zidiți ca niște pietre vii
în casa în și altarul lui Dumnezeu*

Noi toți care credem în Isus Cristos suntem numiți *pietre vii*, după cuvintele Scripturii: *Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală pentru o preoție sfântă ca să aduceți jertfe spirituale plăcute lui Dumnezeu prin Isus Cristos (1Pt 2,5).*

Însă, după cum putem observa la aceste pietre pământesti – știm că la temelie se pun mai întâi acelea care sunt mai solide și mai rezistente, pentru ca acestora să li se poată încredința și suprapune greutatea întregului edificiu –, la fel se întâmplă și cu pietrele vii: unele sunt puse ca temelie a edificiiului spiritual. Cine sunt aceste pietre care sunt puse ca temelie? *Apostolii și profeții*. Așa cum învață Paul: *Zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Isus, Domnul nostru (Ef 2,20).*

Dar ca să te pregătești mai activ, o, ascultătorule, la construirea acestui edificiu și ca să fii o piatră mai apropiată de temelie, trebuie să știi că Cristos însuși este temelie acestui edificiu pe care îl descriem acum. De

fapt, așa se exprimă apostolul Paul: *Căci nimeni nu poate să pună o altă temelie în afară de cea existentă, care este Isus Cristos (1Cor 3,11)*. Fericiți, așadar, cei care au construit edificii sfinte și religioase pe o atât de nobilă temelie!

Însă în edificiul Bisericii trebuie să fie și un altar. De aceea, eu cred că toți cei care dintre voi, *pietre vii*, sunt capabili să devină astfel și sunt gata să stăruie în rugăciune, ca să ofere zi și noapte invocațiile lor lui Dumnezeu și să aducă ofranda rugăciunilor lor, aceștia sunt cei din care Isus își zidește altarul.

Dar consideră ce laude sunt dedicate acestor pietre ale altarului. *După cum a prescrie Moise, legislatorul*, spune Scriptura, *altarul să fie construit din pietre intacte, pe care fierul nu le-a atins*. Cine sunt aceste pietre intacte? Aceste pietre intacte și fără pată ar putea fi sfinții apostoli care, împreună, formează un singur altar, datorită unității și înțelegerii dintre ei. Astfel, se spune că toți împreună, rugându-se și luând cuvântul, au spus: *Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor (Fap 1,24)*.

Aceștia deci, care au putut să se roage împreună, într-un singur glas și un singur spirit, aceștia, desigur, sunt vrednici să zidească împreună unicul altar pe care Isus își oferă, Tatălui, sacrificiul.

Dar și noi trebuie să ne străduim să avem toți aceeași vorbire, aceeași simțire, să nu facem nimic din dorință deșartă, ci, rămânând tari în același simțământ și în aceeași convingere, să putem deveni și noi pietre potrivite pentru altar.

RESPONSORIUL

Cf. Is 2,2.3; Ps 125 (126),6

R. Casa lui Dumnezeu este zidită pe înălțimea munților și înălțată mai sus decât toate colinele * și se vor îndrepta spre ea ca un șuvoi toate popoarele și vor spune: „Mărire ție, Doamne”.

V. Se vor întoarce cu veselie când își vor strânge snopii * și se vor.

Sau:

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 336, 1.6: PL 38 [ed. 1861], 1471-1472.1475)

*Construirea și sfințirea
templului lui Dumnezeu în noi*

Solemnitatea care ne adună împreună este sfințirea unei case de rugăciune. Așadar, casa rugăciunilor noastre a devenit casa lui Dumnezeu, și această casă suntem noi înșine. Dacă noi înșine suntem casa lui Dumnezeu, atunci noi suntem zidiți în această lume ca să fim consacrați la sfârșitul lumii. Zidirea, sau mai bine zis construirea, cere oboseală; dedicarea, în schimb, se face în bucurie.

Ceea ce se făcea când se ridica acest edificiu este ceea ce se întâmplă acum când se adună cei care cred în Cristos. Când se crede e ca atunci când se taie lemne din pădure și pietre din munte. Când credincioșii sunt catehizați, botezați, formați, e ca și cum ar fi cioplți, fasonați, ajustați de mâna dulgherilor și a zidarilor.

Cu toate acestea, casa Domnului nu se face decât atunci când toți sunt uniți de caritate. Dacă aceste lemne și aceste pietre nu ar fi unite după un anumit plan, dacă nu s-ar lega în mod pașnic, dacă nu s-ar iubi, într-un fel, prin această asamblare, nimeni nu ar putea intra aici. În sfârșit, când vezi într-un edificiu pietre și lemne bine asamblate, intri cu siguranță, nu-ți este teamă că se va prăbuși.

Voind, așadar, să intre și să locuiască în noi, Domnul Cristos spunea, pentru a construi edificiul său: *Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții (In 13,34). Vă dau, a spus, o poruncă nouă. Erați vechi, încă nu erați o casă pentru mine, zăceați în ruină. De aceea, ca să ieșiți din ruina vechiturii voastre, să vă iubiți unul pe altul.*

Caritatea voastră să ia în considerație și faptul că această casă este zidită, după cum a fost prezis și promis, în lumea întregă. Într-adevăr, pe când, după captivitate,

era construită casa lui Dumnezeu, așa cum este scris într-un alt psalm, se spunea: *Cântați Domnului un cântec nou; cântați Domnului toți locuitorii pământului* (cf. *Ps* 149,1). Atunci se spunea: *un cântec nou*; acum, Domnul a spus: *o poruncă nouă*. Care este specificul cântecului nou, dacă nu iubirea nouă? Cântarea este specifică celui care iubește. Vocea celui care cântă este fervoarea unei iubiri sfinte.

Așadar, ceea ce vedem realizat aici, fizic, în ziduri, trebuie să se realizeze spiritual în suflete; și ceea ce vedem aici împlinit în pietre și lemn trebuie să se desăvârșească în trupurile voastre, cu ajutorul harului lui Dumnezeu.

Prin urmare, să-i mulțumim mai întâi Domnului, Dumnezeului nostru, de la care vin darurile cele mai bune și toate harurile minunate. Să preamărim bunătatea lui cu întreg elanul inimii noastre, căci, pentru a zidi această casă de rugăciune, a luminat sufletul credincioșilor săi, le-a trezit afectul, le-a oferit ajutorul; celor care încă nu erau hotărâți le-a inspirat voința, le-a susținut eforturile de bunăvoință, ca să treacă la acțiune. Pentru aceasta, Dumnezeu, *cel care lucrează în ai săi, vă face și să voiți și să înfăptuiți, după bunăvoința sa* (*Fil* 2,13). El este cel care a început toate acestea și le-a dus la desăvârșire.

RESPONSORIUL

Ps 83 (84),2-3.5

R. Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor; * sufletul meu suspină și tânjește după curțile Domnului (**T.P.** aleluia).

V. Cei care locuiesc în casa ta, Doamne, te vor lăuda mereu. * Sufletul meu.

IMNUL *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele**IMNUL**

După ce profeții veacuri așteptară, suspinară,
A venit Cristos din ceruri. El e piatra unghiulară
Ce-o primi Ierusalimul, ce s-a pus Cetății Sfinte,
E liantul ce unește cele două legăminte.
Orice om să între poate, dacă-n el credința-i vie,
În cetatea construită pe această temelie.

Are turnuri minunate, are ziduri apărate
Preafrumoasa, strălucita, sfânta Domnului cetate;
E-mbrăcată parcă-n soare; n-ar putea să o măsoare
Și s-o ntreacă în splendoare alta mai strălucitoare.
Fericirea-n ea domnește, bucuria, voia bună,
Zi și noapte, fără preget, de cântarea ei răsună.

Te rugăm, coboară, Doamne, întru mila ta cea mare,
În acest iubit de tine sfânt lăcaș de închinare.
Când poporul ți se-nchină, tu ascultă-l cu plăcere,
Darnic mâinile-ți deschide, dăruiește-i tot ce-ți cere.
Peste el, cu bunătate, pune-ți mâinile-amândouă,
Ca din cer să vină haruri cum vin picurii de rouă.

Îl alină când suspină și când plânge-n rugăciune
Și degrabă împlinește-i ale lui dorințe bune.
Din biserică fă, Doamne, paradisului tău tindă,
Să găsească-n ea speranță creatura suferindă.
Și atunci când va dispărea trecătorul, efemerul,
Pentru cei ce-o frecventează
să-și deschidă poarta cerul.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte.
Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Anguláris fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur,
Quem Sion sancta suscepit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis in laude
Et canóre iúbilo,
Trinum Deum unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo, summe Deus,
Exorátus ádveni,
Et cleménti bonitate
Precum vota suscipe;
Largam benedictiónem
Hic infúnde iúgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquirere
Et adépta possidére
Cum sanctis perénniter,
Paradísium introíre
Transláti in réquiem.

Glória et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Fílioque,
Atque Sancto Flámini
Quibus laudes et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Casa mea se va chema casă de rugăciune (T.P. aleluia).

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Binecuvântat ești, Doamne, în templul tău cel sfânt (T.P. aleluia).

Ant. 3 Lăudați pe Domnul în adunarea celor sfinți (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Is 56,7

Îi voi aduce la muntele meu cel sfânt și îi voi umple de bucurie în casa mea de rugăciune; arderile de tot și jertfele lor vor fi bine primite pe altarul meu, căci casa mea se va chema casă de rugăciune pentru toate popoarele.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Mare este Domnul * și vrednic de toată lauda! Mare.

Ÿ. În cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele său cel sfânt * și vrednic de toată lauda. Slavă Tatălui. Mare.

În timpul pascal:

R. Mare este Domnul și vrednic de toată lauda! * Aleluia, aleluia! Mare.

Ÿ. În cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele său cel sfânt. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Mare.

Ant. la *Benedictus*: „Zahce, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Noi, pietrele vii zidite pe Piatra cea aleasă, pe Cristos, să-l rugăm pe Tatăl atotputernic pentru Biserica lui iubită și să ne mărturisim credința față de ea, spunând:

Aceasta e casa lui Dumnezeu și poarta cerului!

Părinte sfânt, adu-ți aminte de via pe care a sădit-o dreapta ta: curăț-o, apăr-o și înmulțește-o,

– pentru ca, sub privirea ta, să umple întreg pământul.

Păstorule veșnic, ocrotește și sporește turma ta,

- pentru ca toate popoarele să se adune sub unica păstorire a Fiului tău.

Semănător atotputernic, aruncă în ogorul tău sămânța cuvântului vieții,

- ca să aducă rod însutit pentru secerișul împărăției tale.

Ziditor înțelept, sfințește casa și familia ta,

- pentru ca cetatea coborâtă din cer, Ierusalimul cel nou, să se arate tuturor ca mireasa plină de slavă a Fiului tău.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maicstății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

Ora medie**Ora a treia**

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1299.

Ant. Templul Domnului este sfânt, el este construcția lui Dumnezeu și rodul griji sale (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ*1Cor 3,16-17*

Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi? Dacă cineva distruge templul lui Dumnezeu și Dumnezeu îl va distruge pe el. Căci templul lui Dumnezeu, care sunteți voi, este sfânt.

℣. Doamne, am iubit podoaba casei tale (T.P. aleluia).

℟. Și locul cortului măririi tale (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia în toate zilele (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ*2Cor 6,16*

Voi sunteți templul Dumnezeului celui viu, după cum a spus Dumnezeu: Voi locui între ei și voi umbla împreună cu ei; eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul meu.

℣. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului (T.P. aleluia).

℟. Și pentru belșugul celor ce-l iubesc (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Aceasta este casa Domnului, temeinic zidită, bine întemeiată pe stâncă tare (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ier 7,2b.4-5a.7a

Ascultați cuvântul Domnului, toți cei care intrați pe această poartă ca să vă închinați Domnului! Nu vă încredeți în cuvintele mincinoase care zic: „E templul Domnului, templul Domnului, templul Domnului!” Căci dacă vă veți îndrepta cu adevărat căile voastre și faptele voastre, vă voi face să locuiți în locul acesta.

Sau:

Ag 2,6a.7.9

Așa vorbește Domnul oștirilor: Voi cutremura toate popoarele și vor veni comorile tuturor popoarelor și voi umple de mărire casa aceasta, spune Domnul oștirilor. Mai mare va fi slava de pe urmă a casei acesteia decât cea dintâi și voi pune pacea în locul acesta, spune Domnul oștirilor.

V. Intrați pe porțile Domnului aducându-i mulțumire (T.P. aleluia).

R. În curțile lui, cu cântări de laudă (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

O cetate prea frumoasă ești în cer, Ierusalime,
Ești cetatea păcii sfinte și-a extazelor sublime.
Mâini divine, pricepute, te-au zidit cu măiestrie;
Construită ești din piatră, însă piatra este vie.
Îngerii din înălțime, în iubirea lor aleasă,
Împletitu-ți-au cunună, te-au gătit ca pe-o mireasă.
Stau pe ziduri, să vegheze, îngeri, duhuri pururi treze,
Și cetatea-i aur toată: ziduri, turnuri, metereze.
Neatinsă de vreo pată, casta, gingașa fecioară,
Pregătită pentru nuntă, pe pământ din cer coboară,
Strălucind cum nu pot ochii îndeajuns să o admire,
Iar Cristos în cale-i iese, căci Cristos îi este mire.

La cetatea minunată pe un singur drum se vine,
 Drum pavat, cum se cuvine, cu smaralde și rubine.
 La intrarea în cetate e o poartă care are,
 Admirabil încrustate, șiruri de mărgăritare.
 Pe această poartă intră numai cei ce-n viață poartă
 Crucea Domnului, cu dânsul îndurând aceeași soartă.

Suferința și prigoana e ciocanul și e dalta,
 Este mâna de maestru cum pe lume nu e alta,
 Care taie, șlefuieste și, din suflete creștine,
 Face pietre prețioase, netezite, drepte, fine,
 Ce, fiind apoi zidite și mereu adăugate,
 Fac din ce în ce să crească sfânta Domnului cetate.

Preamărire și-nchinare ție, veșnicule Tată.
 Ție, Fiule, mărire îți aducem totodată.
 Să-ți aducă tot pământul slavă, Duhule Preasfinte,
 Tu, ce ești îmbrățișarea și iubirea lor fierbinte.
 Inefabilă Treime, pe vecie să te-adoare,
 Sfinți și îngeri laolaltă în a cerului splendoare. Amin.

Sau:

Urbs Ierúsalem beáta,
 Dicta pacis visio,
 Quæ constrúitur in cælis
 Vivis ex lapídibus,
 Angelísque coronáta
 Sicut sponsa cómite,
 Nova véniens a cælo,
 Nuptiáli thálamó
 Præparáta, ut intácta
 Copulétur Dómino.
 Platéæ et muri eius
 Ex auro purríssimo;
 Portæ nitent margarítis
 Ádytis paténtibus,
 Et virtúte meritórum
 Illuc introdúcitur
 Omnis qui ob Christi nomen
 Hic in mundo prémitur.

Tunsió nibus, pressúris
 Expolíti lápidés
 Suis coaptántur locis
 Per manum artíficis;
 Disponúntur permansúri
 Sacris ædifíciis.

Glória et honor Deo
 Usquequáque altíssimo,
 Una Patri Filióque,
 Atque Sancto Flámini
 Quibus laudes et potéstas
 Per ætérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina (T.P. aleluia).

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
 ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
- ³ De aceea nu ne temem,
 chiar dacă s-ar zgudui pământul *
 și ar cădea munții în mijlocul mării;
- ⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
 și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
- ⁵ Un râu cu brațele sale
 înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
 locuința sfântă a Celui Preaînalt.
- ⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
 Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
- ⁷ Națiunile păgâne se zbuțumă, †
 împărățiile se clatină. *
 El și-a ridicat glasul
 și pământul se topește de groază. —

- ⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.
- ⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
El face să înceteze războaiele
până la marginile pământului, †
- ¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea, *
iar scuturile le arde în foc.
- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
cu mă înalț peste popoare,
mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Domnul a sfințit cortul său; Dumnezeu e în mijlocul lui și nu se va clătina (T.P. aleluia).

Ant. 2 Vom merge cu bucurie în casa Domnului (T.P. aleluia).

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”. —

- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
cu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Vom merge cu bucurie în casa Domnului (T.P. aleluia).

Antifona 3

În Postul Mare: Toate popoarele vor veni, și te vor adora, Doamne.

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Toate popoarele vor veni, și te vor adora, Doamne.

În timpul pascal: Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui, aleluia!

Următoarea cântare se spune cu Aleluia în toate locurile unde este notat, atunci când se cântă; la recitare este suficient să se spună Aleluia la începutul și sfârșitul fiecărei strofe.

Cântarea

Cf. Ap 19,1-2.5-7

Aleluia.

- ¹ Mântuirea și gloria și puterea
sunt ale Dumnezeului nostru, *
(R. Aleluia)
- ² căci judecățile lui sunt adevărate și drepte.
R. Aleluia (aleluia). —

Aleluia.

⁵ Dați laudă Dumnezeului nostru, toți slujitorii lui, *

(*R.* Aleluia)

voi, care vă temeți de el, mici și mari.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

⁶ Căci Domnul, Dumnezeul nostru cel atotputernic,
și-a arătat domnia. *

(*R.* Aleluia).

⁷ Să ne bucurăm și să ne veselim și să-i dăm slavă.

R. Aleluia (aleluia).

Aleluia.

Căci a început nunta Mielului *

(*R.* Aleluia)

și mireasa lui s-a pregătit.

R. Aleluia (aleluia).

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui,
aleluia.

LECTURA SCURTĂ

Ap 21,1a.2-3.22.27

Am văzut un cer nou și un pământ nou. Și am mai văzut cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, coborând din cer de la Dumnezeu, pregătită ca o mireasă împodobită pentru mirele ei. Atunci, am auzit un glas puternic de la tron, spunând: „Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor. Nu am văzut într-înșea nici un templu, pentru că Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, este templul ei și Mielul. Nu va intra într-înșea nimic impur, nici cel care săvârșește nelegiuirea și este mincinos, ci numai cei care sunt scriși în cartea vieții Mielului.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Fericiți cei care locuiesc * în casa ta, Doamne.
Fericiți.

☩. În veci de veci te vor lăuda * în casa ta, Doamne. Slavă Tatălui. Fericiți.

În timpul pascal:

☩. Fericiți cei care locuiesc în casa ta, Doamne. * Aleluia, aleluia! Fericiți.

☩. În veci de veci te vor lăuda. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Fericiți.

Ant. la Magnificat: Domnul a sfințit lăcașul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi invocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo, spune Domnul” (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm cu umilință pe Mântuitorul nostru, care și-a dat viața pentru a-i aduna împreună pe fiii lui Dumnezeu, care erau risipiți:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Doamne Isuse, tu ți-ai întemeiat casa pe stâncă:

- întărește Biserica ta în credință și speranță statornică.
- Doamne Isuse, din coasta ta a izvorât sânge și apă:
- reînnoiește Biserica ta prin sacramentele noului și veșnicului legământ.

Doamne Isuse, tu ești prezent în mijlocul celor adunați în numele tău:

- ascultă rugăciunea pe care, într-un gând și o inimă, ți-o înalță Biserica ta.

Doamne Isuse, tu îți faci lăcaș împreună cu Tatăl la aceia care te iubesc:

- desăvârșește Biserica ta în iubirea dumnezeiască.
- Doamne Isuse, tu nu-l alungi pe acela care vine la tine:
- primește-i în casa Tatălui pe toți cei răposați.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

În biserica sfințită:

Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea poporului tău, căruia îi dăruiești în fiecare an bucuria de a sărbători ziua

sfințirii acestui lăcaș al tău. Dă-i harul să-ți aducă aici neîncetat Jertfa curată și să dobândească, astfel, plinătatea roadelor răscumpărării. Prin Domnul.

În afara bisericii sfințite:

Dumnezeule, care, din pietre vii și alese, pregătești lăcaș veșnic maiestății tale, înmulțește în Biserica ta roadele Duhului Sfânt pe care i l-ai dăruit, pentru ca toți credincioșii să crească neconținut în har, până când poporul tău va ajunge la plinătatea Ierusalimului ceresc. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ai voit ca poporul tău să fie numit Biserică, deoarece noi suntem lăcașul viu al slavei tale. Dăruiește-le credincioșilor adunați în numele tău harul să te adore, să te iubească, să te urmeze și, călăuziți de tine, să ajungă la moștenirea veșnică pe care le-ai făgăduit-o. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Vesperele I

IMNUL

Tu, care zdrobit-ai puterea infamă,
Pe-al iadului Domn, tu, Fecioară și Mamă,
Cu totul curată, ca soarele pură,
Ascultă-ne ruga, de noi te îndură.

Cu inimi zdrobite, cu lacrimi de sânge,
Noi plângem, căci vina în lanțuri ne strânge;
Păcatul ne ține în cruntă robie;
Ne scoate din lanțuri, rugămu-ne ție.

Tu vezi cum încearcă o lume perfidă
Să-mpiedice drumul spre cer, să-l închidă;
Salvează-ne, Mamă, când lumea ne cere
Ca cerul să-l dăm pe plăceri efemere.

Când patima-ntinde plăcerilor nadă,
Dă minților noastre lumină să vadă
Că trupul nu poate să fie uealta
Plăcerii murdare, că ținta-i e alta.

În clipele grele-ale orei supreme,
Să nu-ți lași copiii-n zadar să te cheme,
Alungă Vicleanul ce pune capcane,
Pe toți lângă tine în ceruri tu ia-ne.

Mărim azi pe Fiul, pe veșnicul Tată,
Pe Duhul, izvor de iubire curată,
Treimea, ce-a vrut o regească cunună
Și strai de mărire, Fecioară, să-ți pună. Amin.

Sau:

María, quæ mortálium
Preces amánter éxpícis,
Rogámus ecce súpplices,
Nobis adésto pérpetim.

Adésto, si nos críminum
 Caténa stringit hórrida;
 Cito resólve cómpedes
 Quæ corda culpis ílligant.

Succúrre, si nos sæculi
 Fallax imágo péllicit,
 Ne mens salútis trámitem,
 Oblíta cæli, déserat.

Succúrre, si vel córpori
 Advérsa sors impéndeat;
 Fac sint quiéta témpora,
 Ætérnitas dum lúceat.

Tuis et esto fíliis
 Tutéla mortis témpore,
 Ut, te iuvánte, cónsequi
 Perénne detur præmium.

Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat
 pe creatorul a toate (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
 lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
 de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
 fie numele Domnului lăudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
 slava lui este mai presus de ceruri.

- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Fericită ești, Fecioară Marie, căci l-ai purtat pe
creatorul a toate (T.P. aleluia).

Ant. 2 L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi
fecioară pentru totdeauna (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui alcargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi fecioară
pentru totdeauna (T.P. aleluia).

Ant. 3 Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărtășit rodul vieții (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul, căci prin tine ne-a fost împărtășit rodul vieții (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. După naștere ai rămas fecioară, * sfântă Marie.
După naștere.

Ÿ. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi,
* sfântă Marie. Slavă Tatălui. După naștere.

În timpul pascal:

R. După naștere ai rămas fecioară, sfântă Marie. *
Aleluia, aleluia! După naștere.

Ÿ. Născătoare de Dumnezeu, mijlocește pentru noi.
* Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. După naștere.

Ant. la Magnificat: A privit Domnul la umilința mea
și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic (T.P. aleluia).

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită, căci a pri-
vit Domnul la umilința slujitoarei sale (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă
pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria,
Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și
generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe
Preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtașă cu trupul
și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca mamă, dăru-
iește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mân-
gâiere celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor, mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune
împreună cu Maria, Mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

- primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

(Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!)*

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

- dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

- prin mijlocirea ei, dă-le tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

- alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

- prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

- primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.
-

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

În Postul Mare:

Te rugăm, Doamne, revarsă harul tău asupra suflete-
lor noastre, pentru ca noi, care am cunoscut prin vestirea
îngerului întruparea lui Cristos, Fiul tău, să fim duși, prin
patima și crucea lui, la slava învierii. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi,
pentru ca, deși prin faptele noastre nu putem să-ți fim
plăcuți ție, să ajungem la mântuire prin mijlocirea Năs-
cătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care,
fiind Dumnezeu.

În timpul pascal:

Dumnezeule, care ai binevoit să bucuri lumea prin
învierea Fiului tău, Domnul nostru Isus Cristos, fă, te
rugăm, ca, prin Născătoarea lui, Fecioara Maria, să do-
bândim bucuria vieții veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care l-ai revărsat pe Duhul Sfânt asupra
apostolilor pe când se rugau împreună cu Maria, Mama
lui Isus, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea ei, să
putem sluji cu fidelitate maiestății tale și să putem răs-
pândi, prin cuvânt și pildă bună, slava numelui tău. Prin
Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei (T.P.
aleluia).

Sau: Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria,
să-i aducem Domnului cântare de laudă (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor**IMNUL**

Pământul și marea, și cerul cu stele,
 Și tot ce se află și mișcă în ele,
 Ca Rege și Domn într-un glas îl proclamă
 Pe cel ce-a ales o Fecioară ca Mamă.

Cel care există din veci, totdeauna,
 Ce soarele pus-a pe boltă și luna,
 De-o slabă făptură își leagă-a sa soartă;
 În sânul ei candid Fecioara îl poartă.

Și astfel, Fecioara devine chivotul
 În care e mana, e legea, e totul.
 Ferice de mama, ferice de sânul
 În care sălaş își găsește Stăpânul!

Când cerul trimite Mariei un crainic,
 Când Duhul se lasă asupra ei tainic,
 Coboară în lume Mesia promisul,
 Plinind omenirii speranța și visul.

Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
 Căci lumii adus ești de-o Mamă-Fecioară,
 De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
 Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Quem terra, pontus, æthera
 Colunt, adórant, prædicant
 Trinam regéntem máchinam,
 Claustum Mariæ báiuulat.

Cui luna, sol et ómnia
 Desérviunt per témpora,
 Perfúsa cæli grátia
 Gestant puéllæ víscera.

Beáta mater múnere,
 Cuius, supérnus ártifex,
 Mundum pugíllo cóntinens,
 Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
 Fecúnda Sancto Spírítu,
 Desiderátus géntibus
 Cuius per alvum fusus est.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său (T.P. aleluia).

Când psalmul care urmează s-a folosit la Invitatoriu, în locul lui se spune psalmul 94 (95), 910.

Psalmul 23 (24)

- ¹ Al Domnului este pământul și tot ce este pe el, *
 lumea și cei care locuiesc în ea.
- ² Căci el l-a întemeiat pe mări *
 și l-a stabilit peste râuri.
- ³ Cine va urca pe muntele Domnului? *
 Cine va sta în locul său cel sfânt?
- ⁴ Cel care are mâinile nepătate și inima curată, †
 cel care nu-și înalță sufletul spre lucruri deșarte *
 și nu jură cu viclenie.
- ⁵ Acesta va primi binecuvântare de la Domnul *
 și dreptate de la Dumnezeu, mântuitorul său.
- ⁶ Acesta este neamul celor care-l caută pe el, *
 al celor care caută fața Dumnezeului lui Iacob.
- ⁷ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
 deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
 ca să intre regele mării!
- ⁸ Cine este acest rege al mării? †
 E Domnul cel tare și puternic, *
 Domnul cel viteaz în luptă! —

- ⁹ Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus, †
deschideți-vă, voi, porți veșnice, *
ca să intre regele măririi!
¹⁰ Cine este acest rege al măririi? *
Domnul oștirilor: el este regele măririi.

Ant. Maria a primit binecuvântare de la Domnul și îndurare de la Dumnezeu, mântuitorul său (T.P. aleluia).

Ant. 2 Cel Preaînalt a consacrat cortul său (T.P. aleluia).

Psalmul 45 (46)

- ² Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere, *
ajutor ușor de găsit în timp de încercare.
³ De aceea nu ne temem,
chiar dacă s-ar zgudui pământul *
și ar cădea munții în mijlocul mării;
⁴ chiar de-ar clocoti și ar spumega apele ei *
și munții s-ar zgudui la izbirea ei.
⁵ Un râu cu brațele sale
înveselește cetatea lui Dumnezeu, *
locuința sfântă a Celui Preaînalt.
⁶ Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; *
Dumnezeu îi vine în ajutor dis-de-diminează.
⁷ Națiunile păgâne se zbuciumă, †
împărățiile se clatină. *
El și-a ridicat glasul
și pământul se topește de groază.
⁸ Domnul oștirilor este cu noi, *
Dumnezeul lui Iacob
este un turn de scăpare pentru noi.
⁹ Veniți și vedeți lucrările minunate ale Domnului, *
faptele uimitoare pe care le-a făcut pe pământ.
El face să înceteze războaiele
până la marginile pământului, †
¹⁰ frânge arcul și sfărâmă lancea, *
iar scuturile le arde în foc.

- ¹¹ Opriți-vă și recunoașteți că eu sunt Dumnezeu, *
 eu mă înalț peste popoare,
 mă înalț peste tot pământul.
- ¹² Domnul oștirilor este cu noi, *
 Dumnezeu lui Iacob
 este un turn de scăpare pentru noi.

Ant. Cel Preaînalt a consacrat cortul său (T.P. aleluia).

Ant. 3 S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri mărețe (T.P. aleluia).

Psalmul 86 (87)

- ¹ Întrucât temeliiile sale sunt pe munții cei sfinți, †
- ² Domnul iubește porțile Sionului *
 mai mult decât toate locuințele lui Iacob.
- ³ Lucruri mărețe s-au spus despre tine, *
 cetate a lui Dumnezeu.
- ⁴ Voi aminti de Rahab și de Babilon
 printre cei care mă cunosc; †
 iată, filistenii, Tirul și Etiopia *
 s-au născut acolo.
- ⁵ Se va spune despre Sion:
 „Și acesta, și acela s-au născut într-însul *
 și însuși Cel Preaînalt îl întărește”.
- ⁶ Domnul scrie în cartea popoarelor: *
 „Aceștia s-au născut acolo”.
- ⁷ Iar ei dansează și cântă: *
 „Toate izvoarele mele sunt în tine”.

Ant. S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri mărețe (T.P. aleluia).

V. Maria păstra toate aceste cuvinte (T.P. aleluia).

R. Și le medita în inima ei (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Mare:

Din cartea întâi a Cronicilor

17,1-15

Profeție despre fiul lui David

În zilele acelea, ¹ pe când locuia David în casa lui, a zis profetului Natan: „Iată, eu locuiesc într-o casă de cedru, dar chivotul legământului Domnului este într-un cort”. ² Natan i-a răspuns lui David: „Fă tot ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine”.

³ În noaptea următoare, cuvântul Domnului i-a vorbit lui Natan: ⁴ „Du-te și spune slujitorului meu David: Așa vorbește Domnul: Nu tu îmi vei zidi o casă de locuit. ⁵ Căci eu n-am locuit într-o casă din ziua când am scos pe Israel din Egipt până în ziua de azi; ci am mers din cort în cort, și din lăcaș în lăcaș. ⁶ Pretutindenii pe unde am mers cu tot Israelul, am spus eu vreunui dintre judecătorii lui Israel, cărora le poruncisem să păstorească poporul meu, am zis eu: „Pentru ce nu-mi zidiți o casă de cedru?” ⁷ Acum așa să-i spui slujitorului meu David: „Așa vorbește Domnul oștirilor: Te-am luat de la pășune, în timp ce mergeai la turmă, ca să fii căpetenia poporului meu, Israel; ⁸ am fost cu tine pretutindenii pe unde ai mers, am nimicit toți dușmanii tăi dinaintea ta și ți-am făcut un nume ca numele celor mari de pe pământ: ⁹ am dat o locuință poporului meu, Israel, și l-am sădit ca să fie statornic acolo și să nu mai fie tulburat, pentru ca cei răi să nu-l mai nimicească așa cum îl nimiceau mai înainte ¹⁰ și în zilele în care pusesem judecători peste poporul meu Israel. Am umilit toți vrăjmașii tăi. Și îți vestesc că Domnul îți va zidi o casă. ¹¹ Când ți se vor împlini zilele, ca să mergi împreună cu părinții tăi, voi ridica un descendent după tine, care va fi unul dintre fiii tăi, și-i voi întări domnia. ¹² El îmi va zidi o casă și cu îi voi întări pe vecie scaunul lui de domnie. ¹³ Eu îi voi fi Tată și el îmi va fi fiu; și nu voi îndepărta îndurarea mea de la el, cum am îndepărtat-o de la acela care a fost înaintea ta. ¹⁴ Îl voi așeza pentru

totdeauna în casa mea, și în împărăția mea tronul lui de domnie va fi întărit pe vecie”.

¹⁵ Natan i-a spus lui David toate aceste cuvinte și toată vedenia aceasta.

RESPONSORIUL

Lc 1,28

R. Fericită ești, tu, Fecioară Marie care l-ai purtat pe Domnul, creatorul lumii, * l-ai născut pe acela care te-a făcut și rămâi fecioară pentru totdeauna.

V. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine. * L-ai născut.

În timpul pascal:

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 11,19–12,17

Semnul mare al femeii în cer

În zilele acelea, ^{11,19} s-a deschis templul lui Dumnezeu care este în cer și a fost văzut chivotul alianței lui în templul său. Apoi, au urmat fulgere, glasuri, tunete, cutremur și grindină mare.

^{12,1} Și s-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap, o coroană de douăsprezece stele. ² Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască.

³ Apoi a apărut un alt semn pe cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete, șapte cununi împărătești. ⁴ Coadă lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea femeii care trebuia să nască, pentru a înghiți copilul când va fi născut. ⁵ Ea a născut un copil de parte bărbătească ce va păstori toate națiunile cu un toiag de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său, ⁶ iar femeia a fugit în pustiu, acolo unde i-a fost pregătit un loc de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo timp de o mie două sute șazeci de zile.

⁷ Și s-a făcut un război în cer: Mihael și îngerii lui s-au luptat cu dragonul; și dragonul a luptat împreună cu îngerii lui, ⁸ dar n-a avut putere și nu s-a mai găsit locul

lor în cer. ⁹ Atunci, a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel de la început, care se cheamă diavolul și Satana, cel care înșală toată omenirea, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

¹⁰ Și s-a auzit un glas puternic în cer spunând:
„Acum a venit mântuirea și puterea,
împărăția Dumnezeului nostru
și puterea Unsului său,
pentru că a fost aruncat afară
acuzatorul fraților noștri,
cel care îi acuza înaintea Dumnezeului nostru
ziua și noaptea,

¹¹ dar ei l-au învins prin sângele Mielului
și prin cuvântul mărturiei lor
și nu și-au iubit viața până la moarte.

¹² De aceea, bucurați-vă, ceruri,
și cei care locuiți în ele!
Vai pământului și mării,
pentru că diavolul a coborât la voi,
cuprins de mânie mare,
pentru că știe că mai are puțin timp”.

¹³ Când a văzut dragonul că a fost aruncat pe pământ, a început s-o persecute pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească. ¹⁴ Dar i s-au dat femeii cele două aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustii spre locul ei, unde este hrănită pentru un timp, pentru timpuri și pentru jumătate de timp, departe de fața șarpe-lui. ¹⁵ Atunci, șarpele a aruncat din gura lui după femeie apă ca un fluviu, ca s-o ia fluviul. ¹⁶ Dar pământul i-a venit în ajutor femeii și pământul și-a deschis gura și a înghițit fluviul pe care îl aruncase dragonul din gura lui.

¹⁷ Dragonul s-a înfuriat pe femeie și a plecat să facă război cu urmașii descendenței ei, aceia care țin poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.

RESPONSORIUL

1Cor 15,54.57; Ap 12,1

R. Când ființa aceasta, supusă putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire se va împlini cuvântul care a fost scris: Moartea a fost înghițită de victorie. * Mulțumire fie lui

Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos, aleluia!

✠. S-a arătat în cer un semn mare: o femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei iar pe cap o coroană de douăsprezece stele. * Mulțumire.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Sofroniu, episcop

(Disc. 2, despre Buna-Vestire a sfintei
Născătoare de Dumnezeu, 21-22.26: PG 87, 3, 3242.3250)

Binecuvântarea Tatălui s-a revărsat prin Maria asupra tuturor oamenilor

Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine! (Lc 1,28). Ce poate fi mai sublim decât această bucurie, o, Fecioară Mamă? Sau ce poate fi mai presus de acest har pe care tu singură l-ai primit de la Dumnezeu? Sau ce se poate imagina mai plăcut și mai strălucit decât acesta? Toate rămân departe de minunea care se vede în tine, toate se află sub harul tău. Privilegiile cele mai sigure ocupă un loc secund și au o strălucire absolut inferioară.

Domnul este cu tine! Cine ar îndrăzni să se ia la întrecere cu tine? Dumnezeu se naște din tine. Cine nu ți-ar ceda imediat locul și nu ți-ar recunoaște cu bucurie întâietatea și superioritatea? De aceea, contemplând prerogativele tale mai strălucite decât toate creaturile, te aclam și eu cu cele mai înalte laude: *Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!* La bucuria din tine, de fapt, sunt făcuți părtași nu doar oamenii, ci ea este împărțită și puterilor cerești.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare și ai făcut ca Adam, care mai înainte zăcea lovit de blestem, să fie binecuvântat prin tine.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor și i-a eliberat de vechiul blestem.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci prin tine strămoșii tăi ajung la mântuire, deoarece tu îl vei naște pe Mântuitorul care le va aduce mântuirea.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fără să fi primit sămânța, ai rodit acel fruct care dăruiește binecuvântare întregului pământ și îl mântuiește de acel blestem din care se nasc spinii.

Cu adevărat *binecuvântată ești tu între femei*, căci, fiind femeie prin natură, devii totuși mama lui Dumnezeu. Și dacă cel care trebuie să se nască din tine este cu adevărat Dumnezeu întrupat, pe bună dreptate ești numită Născătoare de Dumnezeu, căci îl naști cu adevărat pe Dumnezeu.

Într-adevăr, în sânul tău îl ții ascuns pe Dumnezeu care sălășluiește trupește în tine și se naște din tine ca un mire care aduce tuturor oamenilor bucurie și oferă tuturor lumina dumnezeiască.

Căci în tine, o, Fecioară, ca într-un cer curat și clar, Dumnezeu și-a fixat cortul său și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială (Ps 18,6). Imitând alergarea unui gigant, el merge în viața sa pe drumul care va fi mântuire pentru toți cei vii și care, întinzându-se de la înălțimea cerului până la cerurile cele mai înalte, va umple toate de căldura sa divină și de strălucirea sa dătătoare de viață.

RESPONSORIUL

R. Cu adevărat binecuvântată ești tu între femei, căci ai schimbat blestemul Evei în binecuvântare. * Prin tine, binecuvântarea Tatălui s-a revărsat asupra oamenilor (T.P. aleluia).

Ÿ. Prin tine, strămoșii tăi ajung la mântuire. * Prin tine.

Sau:

Din *Predicile* fericitului Aelred, abate

(Pred. 20, la Nașterea sfintei Maria: PL 195, 322-324)

Maria, mama noastră

Să ne apropiem de mireasa lui, să ne apropiem de mama lui, să ne apropiem de slujitoarea lui cea mai credincioasă. Sfânta Maria este aceasta.

Dar ce putem face pentru ea? Ce daruri îi putem oferi? De-am putea cel puțin să-i dăm ceea ce îi datorăm! Noi suntem datori să o cinștim, suntem datori să o slujim, suntem datori să o iubim, suntem datori să o lăudăm. Suntem datori să o cinștim, deoarece este mama Domnului nostru. Și cine n-o cinștește pe mamă cu siguranță că nu-l cinștește nici pe Fiul. Spune Scriptura: *Cinștește pe tatăl tău și pe mama ta (Ex 20,12)*.

Ce să spunem, așadar, fraților? Nu este oare ea și mama noastră? Desigur, fraților, ea este cu adevărat mama noastră. Prin ea ne-am născut nu pentru lume, ci pentru Dumnezeu.

Noi toți, după cum credeți și cunoașteți, am fost morți, vechi, în întuneric, în mizerie. Morți, deoarece îl pierduserăm pe Domnul; vechi, deoarece eram în descompunere; în întuneric, deoarece pierduserăm lumina înțelepciunii, și astfel eram cu totul pierduți.

Însă, prin sfânta Maria, ne-am născut mult mai bine decât prin Eva, căci Cristos s-a născut din ea. În locul omului vechi am dobândit proșpețimea omului nou; în locul descompunerii, incoruptibilitatea; în locul întunericului, lumina.

Ea este mama noastră, mama vieții noastre, mama incoruptibilității noastre, mama luminii noastre. Apostolul, vorbind despre Domnul nostru, spune: *Care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea (1Cor 1,30)*.

Așadar, ea, care este mama lui Cristos, este mama înțelepciunii noastre, mama dreptății noastre, mama sfințirii noastre, mama mântuirii noastre. De aceea, ne este mamă mai mult decât mama noastră după trup. Prin urmare, de la ea am primit o naștere mai bună, pentru că de la ea vine sfințenia noastră, înțelepciunea noastră, dreptatea noastră, sfințirea noastră, mântuirea noastră.

Spune Scriptura: *Lăudați-l pe Domnul în sfinții săi* (cf. *Ps 150,1*). Dacă Domnul nostru trebuie lăudat în acei sfinți prin care a făcut fapte extraordinare și minuni, cu cât mai mult nu trebuie lăudat în aceasta din care s-a născut, iar aceasta este o minune care întrece orice altă minune.

RESPONSORIUL

R. Fericită ești, sfântă Fecioară Marie, și preavrednică de toată lauda. * Din tine a răsărit soarele dreptății, Cristos, Dumnezeuul nostru, prin care am fost salvați și mântuiți (**T.P.** aleluia).

Ÿ. Să celebrăm cu bucurie sărbătoarea fericitei Fecioare Maria. * Din tine.

Sau:

Din constituția dogmatică despre Biserică, *Lumen gentium* a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 61-62)

Maternitatea Mariei în economia harului

Sfânta Fecioară, a cărei maternitate divină a fost predestinată din veșnicie, ca și întruparea Cuvântului, după planul providenței divine a fost, aici pe pământ, mama aleasă a divinului Răscumpărător, însoțitoare de o excepțională generozitate și slujitoare umilă a Domnului. Zămisindu-l pe Cristos, născându-l, hrănindu-l, prezentându-l Tatălui în templu, suferind împreună cu Fiul său răstignit pe cruce, ea a cooperat într-un mod cu totul deosebit la opera Mântuitorului, prin ascultare, credință, speranță și iubire aprinsă, pentru a reda sufletelor viața supranaturală. De aceea ea ne este mamă în ordinea harului.

Această maternitate a Mariei dăinuie neîncetat în economia harului, de la consimțământul dat prin credință la Buna-vestire și menținut fără șovăire sub cruce, până la încununarea veșnică a tuturor celor aleși. Într-adevăr,

ridicată la cer, ea nu a părăsit această misiune mântuitoare, ci, prin mijlocirea ei multiformă, continuă să ne obțină darurile mântuirii veșnice.

În iubirea ei maternă, are grijă de frații Fiului său care sunt încă pe cale și amenințați de primejdii și strâmtorări, până ce vor fi duși în patria fericită.

De aceea, sfânta Fecioară este invocată în Biserică sub titlurile de Apărătoare, Sprijinitoare, Ajutătoare, Mijlocitoare. Acestea sunt înțelese totuși într-un sens care nu răpește și nu adaugă nimic demnității și eficacității lui Cristos, unicul mijlocitor.

Într-adevăr, nici o făptură nu poate fi vreodată comparată cu Cuvântul întrupat, Răscumpărătorul. Însă, după cum la preoția lui Cristos participă în moduri diferite atât preoții, cât și poporul credincios, și după cum bunătatea unică a lui Dumnezeu este realmente răspândită în diferite feluri în făpturi, la fel și unica mijlocire a Răscumpărătorului nu exclude, ci suscită în făpturi o cooperare variată, ce provine de la unicul izvor.

Acest rol subordonat al Mariei, Biserica nu pregetă să-l mărturisească, îl experimentează neconținut și îl recomandă inimii credincioșilor pentru ca, sprijiniți de această ocrotire maternă, să se atașeze mai strâns de Mijlocitorul și Mântuitorul lor.

RESPONSORIUL

Cf. *Lc 1,42*

R. Sfântă și neprihănită feciorie, nu știu cum să-ți cânt lauda, * pentru că în sânul tău l-ai purtat pe acela pe care cerurile nu pot să-l cuprindă (**T.P.** aleluia).

V. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Pentru că.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Stăpână slăvită, Fecioară suavă,
 A vrut Creatorul, venit dintru slavă,
 În brațele tale ca prunc să se culce
 Și lapte să ceară la sânul tău dulce.
 Prin Fiul de tine născut dispăre-va
 Năpasta adusă în lume de Eva,
 Iar celor aflați în tristețe și jale,
 La toți le-ai deschis către ceruri o cale.
 Ești poartă de aur; prin tine, Fecioară,
 Cristos Împăratul în lume coboară.
 Popoare salvate, dați glas bucuriei,
 Cântând, preamăriți-l pe Fiul Mariei!
 Slăvită să fie Treimea înaltă,
 Pe care toți sfinții în cer o exaltă,
 Ea, care te-mbracă cu mantie fină
 De har și lumină, mărită Regină. Amin.

Sau:

O gloriósa Dómina,
 Excélsa super sídera,
 Qui te creávit próvide,
 Lactas sacráto úbere.
 Quod Eva tristis ábstulit,
 Tu reddis almo gérmine;
 Intrent ut astra flébiles,
 Sternis benígna sémitam.
 Tu regis alti iánua
 Et porta lucis fúlgida;
 Vitam datam per Vírginem,
 Gentes redéptæ, pláudite.
 Patri sit et Paráclito
 Tuóque Nato glória,
 Qui veste te mirábili
 Circumdedérunt grátia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Fericită ești, Marie, căci prin tine a venit mântuirea lumii. Acum te bucuri în slavă înaintea Domnului: mijlocește pentru noi la Fiul tău (T.P. aleluia).

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel, tu ești cinstea neamului nostru (T.P. aleluia).

Ant. 3 Bucură-te pururi, Fecioară Marie, căci te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, Mântuitorul (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Cf. *Is* 61,10

Mă voi bucura din toată inima în Domnul și va tresălta de veselie sufletul meu în Dumnezeuul meu, căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii și cu mantia dreptății m-a învăluit, ca pe o mireasă împodobită cu giuvaierele sale.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Marc:

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul a ales-o.

Ψ. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

În timpul pascal:

R. Domnul a ales-o și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. * Aleluia, aleluia! Domnul a ales-o.

Ψ. În cortul său a adus-o să locuiască. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul a ales-o.

Ant. la *Benedictus*: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Să mijlocească pentru noi Maica ta, Doamne!

Soare al dreptății, înaintea ta a strălucit aurora mântuirii, Fecioara neprihănită:

– dă-ne harul să umblăm pururi în lumina prezenței tale. Cuvânt întrupat, care ai ales-o pe Maria, chivot neîntinat al locuirii tale,

– eliberează-ne de întinarea păcatului.

Mântuitorul nostru, care ai avut-o lângă cruce pe Maica ta,

– dăruiește-ne harul, ca, prin mijlocirea ei, să ne bucurăm că suntem părtași de pătimirile tale.

Isuse preabune, care, fiind răstignit pe cruce, ai dat-o pe Maria ca mamă lui Ioan,

– dăruiește-ne harul să trăim ca adevărați fii ai ei.

Sau:

Sărbătorindu-l pe Mântuitorul nostru, care a binevoit să se nască din Fecioara Maria, să-l implorăm:

Să mijlocească pentru noi Maica ta, Doamne!

Cristoase, mântuitorul lumii, care, prin puterea răscumpărării aduse de tine, ai ferit-o pe Maica ta de orice prihană a păcatului,

– ferește-ne de orice păcat.

Cristoase, răscumpărătorul nostru, care ai făcut-o pe Neprihănita Fecioară Maria lăcașul tău preacurat și sanctuarul Duhului Sfânt,

– fă-ne temple nepieritoare ale Duhului tău.

Cuvântule veșnic, care ai învățat-o pe Maica ta să-și aleagă partea cea mai bună,

– dăruiește-ne harul să o imităm, căutând hrana nepieritoare pentru viața veșnică.

Rege al regilor, care ai voit să o ridici alături de tine la ceruri, cu trupul și cu sufletul, pe Maica ta,

– ridică pururi gândurile noastre la cele de sus.

Stăpâne al cerului și al pământului, care ai așezat-o pe Maria ca regină la dreapta ta,

- dăruiește-ne harul să ne învrednicim a fi părtași de slava ei.
-

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

În Postul Mare:

Te rugăm, Doamne, revarsă harul tău asupra sufletelor noastre, pentru ca noi, care am cunoscut prin vestirea îngerului întruparea lui Cristos, Fiul tău, să fim duși, prin patima și crucea lui, la slava învierii. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi, pentru ca, deși prin faptele noastre nu putem să-ți fim plăcuți ție, să ajungem la mântuire prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

În timpul pascal:

Dumnezeule, care ai binevoit să bucuri lumea prin învierea Fiului tău, Domnul nostru Isus Cristos, fă, te rugăm, ca, prin Născătoarea lui, Fecioara Maria, să dobândim bucuria vieții veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care l-ai revărsat pe Duhul Sfânt asupra apostolilor pe când se rugau împreună cu Maria, Mama lui Isus, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea ei, să putem sluji cu fidelitate maiestății tale și să putem răspândi, prin cuvânt și pildă bună, slava numelui tău. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune psalmul 128 (129), 1299, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 1179.

Ora a treia

Ant. Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune împreună cu Maria, Mama lui Isus (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Sof 3,14.15b

Înalță cântări de laudă, fiica Sionului! Strigă de veselie, Israele! Bucură-te și tresaltă de bucurie din toată inima, fiica Ierusalimului! Regele lui Israel, Domnul, e în mijlocul tău.

☩. Fericiți cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

℟. Și-l pun în practică (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Mama lui Isus a zis: „Faceți tot ce vă va spune” (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Zah 9,9

Tresaltă de bucurie, fiica Sionului! Strigă de veselie, fiica Ierusalimului! Iată, regele tău vine la tine; el e drept și biruitor.

☩. Fericit este sânul Fecioarei Maria (T.P. aleluia).

℟. Care l-a purtat pe Fiul Tatălui veșnic (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Domnul i-a spus Mamei sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău”. Iar ucenicului: „Iat-o pe mama ta” (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Idt 13,18-19

Binecuvântată ești tu, fiică, de Dumnezeu cel prea-înalt, mai presus de toate femeile care sunt pe pământ, și binecuvântat este Domnul, Dumnezeuul nostru, care a făcut cerul și pământul, care te-a călăuzit să rețezi capul căpeteniei dușmanilor noștri. Nu se va depărta lauda ta din inima oamenilor, care își vor aminti de puterea lui Dumnezeu în vecii vecilor.

℣. Binecuvântată ești tu între femei (T.P. aleluia).

℞. Și binecuvântat este rodul trupului tău (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Primește salutul, Stăpână, prin care
Avem mântuire și-n ceruri intrare,
Fecioară și Mamă, divină minune,
Luceafăr al mării ce-n veci nu apune.

Primești de la înger cuvântul de pace
Și pace dai lumii ce-n temniță zace;
Văzând omenirea cum plânge și geme,
Dezlegi ale Evei cumplite blesteme.

Distruge, Fecioară, a vinei obadă,
Fă iarăși ca orbii lumina s-o vadă,
Tu pavăză fi-ne, tot răul îl ține
Depart, izvor fii de pace și bine.

Fiindcă ești mamă, dorințele ia-le
Și rugile noastre pe buzele tale,
Căci să le asculte oricând este gata
Cel care din tine ființă luat-a.

Fecioară aleasă, curată și blândă,
Tu poți să ne scoți din păcat și osândă.
Și gândul, și fapta curate ne fie,
Și inima blândă asemenea ție.

Cântarea spre tine, Cristoase, azi zboară,
 Căci lumii adus ești de-o Mamă-Fecioară,
 De-asemeni, spre Duhul, spre veșnicul Tată;
 Treimea să fie în veci adorată. Amin.

Sau:

Ave, maris stella
 Dei mater alma,
 Atque semper virgo,
 Felix cæli porta.

Sumens illud „Ave“
 Gabriélis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
 Sumat per te precem
 Qui pro nobis natus
 Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
 Inter omnes mitis,
 Nos culpís solútos
 Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut vidéntes Iesum
 Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spirítui Sancto
 Honor, tribus unus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine (T.P. aleluia).

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
eu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine (T.P. aleluia).

Ant. 2 Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău (T.P. aleluia).

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește. —

- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineață
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă preaiubiților săi
în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânelui este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Iată slujitoarea Domnului: fie mie după cuvântul tău (T.P. aleluia).

Ant. 3 Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea. —

- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Gal 4,4-5

Când a venit împlinirea timpului, Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, născut din femeie, născut sub lege, ca să-i răscumpere pe cei care sunt sub lege, ca să primim înfierea.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, * Domnul este cu tine! Bucură-te.

Ÿ. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău; * Domnul este cu tine! Slavă Tatălui. Bucură-te.

În timpul pascal:

R. Bucură-te, Marie, cea plină de har, Domnul este cu tine! * Aleluia, aleluia! Bucură-te.

Ÿ. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul trupului tău. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Bucură-te.

Ant. la Magnificat: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care înfăptuiești lucruri minunate, care pe preacurata Fecioară Maria ai făcut-o părtașă cu trupul și cu sufletul de slava cerească a lui Cristos,

– călăuzește inimile fiilor tăi spre aceeași slavă.

Dumnezeule, care ne-ai dat-o pe Maria ca Mamă, dăruiește, prin mijlocirea ei, vindecare celor bolnavi, mângâiere celor întristați, iertare păcătoșilor,

– și tuturor, mântuire și pace.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria plină de har,

– dăruiește-le tuturor belșugul harului tău.

Biserica ta să fie un gând și o inimă în iubire,

– iar credincioșii, într-un suflet, să stăruie în rugăciune împreună cu Maria, Mama lui Isus.

Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,

– primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.

Sau:

Să-l preamărim din toată inima cu cântări de laudă pe Dumnezeu, Tatăl atotputernicul, care a voit ca Maria, Mama Fiului său, să fie cinstită de toate neamurile și generațiile, și să-l rugăm cu umilință:

Să mijlocească pentru noi cea plină de har!

Sau: *Privește la cea plină de har și ascultă-ne!*

Dumnezeule, care ai rânduit-o pe Maria să fie maica milei,

– dăruiește-le celor aflați în primejdie harul să simtă iubirea ei de mamă.

Dumnezeule, care ai voit ca Maria să fie Mama Fiului tău și soția preacurată a sfântului Iosif,

– prin mijlocirea ei, dă tuturor mamelor harul de a promova în familiile lor iubirea și sfințenia.

Dumnezeule, care ai întărit-o pe Maria când stătea lângă crucea Fiului tău și ai umplut-o de bucurie la învierea lui,

– alină-i pe cei ce suferă și întărește-le speranța.

Dumnezeule, care ai făcut-o pe Maria atentă la cuvântul tău și slujitoarea ta credincioasă,

- prin mijlocirea ei, fă-ne slujitori și ucenici ai Fiului tău.
- Dumnezeule, care ai încoronat-o pe Maria ca Regina cerului,
- primește-i pe cei răposați să se bucure în veci, împreună cu toți sfinții, în împărăția ta.
-

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune ca mai jos:

În Postul Mare:

Te rugăm, Doamne, revarsă harul tău asupra sufletelor noastre, pentru ca noi, care am cunoscut prin vestirea îngerului Întruparea lui Cristos, Fiul tău, să fim duși, prin patima și crucea lui, la slava învierii. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, să ierți păcatele slujitorilor tăi, pentru ca, deși prin faptele noastre nu putem să-ți fim plăcuți ție, să ajungem la mântuire prin mijlocirea Născătoarei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

În timpul pascal:

Dumnezeule, care ai binevoit să bucuri lumea prin învierea Fiului tău, Domnul nostru Isus Cristos, fă, te rugăm, ca, prin Născătoarea lui, Fecioara Maria, să dobândim bucuria vieții veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care l-ai revărsat pe Duhul Sfânt asupra apostolilor pe când se rugau împreună cu Maria, Mama lui Isus, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin mijlocirea ei să putem sluji cu fidelitate maiestății tale și să putem răspândi, prin cuvânt și pildă bună, slava numelui tău. Prin Domnul.

COMUNUL APOSTOLILOR

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1659.

PSALMODIA

Ant. 1 Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli (T.P. aleluia).

Psalmul 116 (117)

¹ Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile, *
preamăriți-l, toate popoarele.

² Căci mare este îndurarea lui asupra noastră, *
și adevărul Domnului rămâne întotdeauna.

Ant. Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei, pe care i-a numit apostoli (T.P. aleluia).

Ant. 2 Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Domnul, răscumpărătorul lumii (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău.

¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.

¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.

¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.

¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.

¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?

¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.

- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Domnul, răscumpărătorul lumii (T.P. aleluia).

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale,
⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fap 2,42-45

Ei erau stăruitori în învățătura apostolilor și în comuniunea fraternală, la frângerea pâinii și la rugăciune. Și toți erau cuprinși de teamă: multe minuni și semne se înfăptuiau prin apostoli. Toți cei care credeau erau împreună și aveau toate în comun: își vindeau proprietățile și bunurile și le împărțeau tuturor, după cum avea nevoie fiecare.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

In 13,35

℟. Prin aceasta vor cunoaște toți * că sunteți ucenicii mei. Prin aceasta.

℣. Dacă aveți dragoste unii față de alții; * că sunteți ucenicii mei. Slavă Tatălui. Prin aceasta.

În timpul pascal:

℟. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei. * Aleluia, aleluia! Prin aceasta.

℣. Dacă aveți dragoste unii față de alții. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Prin aceasta.

Ant. la Magnificat: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume, ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cu vântului,

– fă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, ca la Propriul sfinților.

Invitatoriul

În Postul Mare: Ant. Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor, Domnul nostru.

În timpul pascal: Ant. Aleluia, veniți să-l adorăm pe regele apostolilor, Domnul nostru, aleluia!

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, ca la Propriul sfinților.

PSALMODIA

Ant. 1 Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor ajunge la marginile lumii (T.P. aleluia).

Psalmul 18 A (19 A)

² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.

³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegera.

⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,

- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Vocea lor străbate tot pământul, vestea lor ajunge la marginile lumii (T.P. aleluia).

Ant. 2 Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui (T.P. aleluia).

Psalmul 63 (64)

- ² Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele, *
păzește sufletul meu de teama dușmanului.
- ³ Ferește-mă de adunarea celor răi, *
de mulțimea celor ce săvârșesc fărădelegea.
- ⁴ Ca sabia își ascut limbile lor, †
precum săgeata, aruncă cuvinte amare, *
- ⁵ pentru a-l lovi, în ascuns, pe cel neprihănit,
trag pe neașteptate și nu se tem. *
- ⁶ Se încurajează în răutatea lor,
se pun de acord ca să întindă curse. *
Ei spun: „Cine va vedea?”
- ⁷ Au pus la cale nelegiuiri, †
au împlinit cele uneltite: *
ca o prăpastie este omul și inima lui e un abis.
- ⁸ Dumnezeu îi lovește pe ei cu săgețile sale: *
pe neașteptate ei au fost răniți,
- ⁹ și însăși limba lor îi va face să cadă; *
oricine, văzându-i, va clătina din cap.
- ¹⁰ Atunci toți vor fi cuprinși de teamă, †
vor vesti lucrările Domnului*
și vor înțelege faptele lui. —

- ¹¹ Cel drept se va bucura în Domnul
și va nădăjdui în el, *
și vor fi lăudați toți cei dreپți cu inima.

Ant. Au vestit lucrările Domnului și au înțeles faptele lui (T.P. aleluia).

Ant. 3 Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea (T.P. aleluia).

Psalmul 96 (97)

- ¹ Domnul stăpânește, să se bucure pământul, *
toate insulele să tresalte de veselie.
- ² Norii și negura îl înconjoară, *
dreptatea și judecata sunt temelii tronului său.
- ³ Focul merge înaintea lui *
și mistuie pe potrivnicii săi de jur împrejur.
- ⁴ Fulgerele sale luminează lumea: *
pământul le vede și se cutremură.
- ⁵ Munții se topesc ca ceara înaintea Domnului, *
înaintea stăpânului a tot pământul.
- ⁶ Cerurile vestesc dreptatea lui *
și toate popoarele îi văd mărirea.
- ⁷ Să fie făcuți de rușine
toți cei care slujesc la chipuri cioplite, †
cei care se laudă cu idoli. *
Să cadă în genunchi în fața lui toți zeii.
- ⁸ Sionul aude și se bucură †
și fiicele lui Iuda tresaltă de bucurie *
pentru judecățile tale, Doamne.
- ⁹ Căci tu, Doamne,
ești Cel Preaînalt peste tot pământul *
și tu ești cu mult mai presus decât toți zeii.
- ¹⁰ Voi, care-l iubiți pe Domnul, urâți răul! †
El păzește sufletele credincioșilor săi, *
îi va elibera din mâna păcătoșilor.
- ¹¹ Pentru cel drept a răsărit lumina *
și pentru cei cu inima curată bucuria.

¹² Bucurați-vă în Domnul, voi, dreptilor, *
și preamăriți memoria sfințeniei sale.

Ant. Au vestit dreptatea lui și toate popoarele i-au văzut mărirea (T.P. aleluia).

Ÿ. Au vestit laudele Domnului și mărirea lui (T.P. aleluia).

R. Și faptele minunate pe care el le-a făcut (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Mare:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

1,18–2,5

Apostolii vestesc crucea

Fraților, ^{1,18} cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd, dar pentru noi, cei care ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu. ¹⁹ Căci este scris:
*Voi nimici înțelepciunea celor înțelepți
și știința celor învățați o voi distruge.*

²⁰ Unde este înțeleptul? Unde-i cărturarul? Unde-i cerșătorul acestui veac? Oare n-a dovedit Dumnezeu că înțelepciunea acestei lumi este nebunie? ²¹ Dar pentru că lumea, prin înțelepciunea ei, nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască pe cei care cred prin nebunia predicării. ²² În timp ce iudeii cer semne iar grecii caută înțelepciunea, ²³ noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, scandal pentru iudei și nebunie pentru păgâni, ²⁴ dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. ²⁵ Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii.

²⁶ Fraților, cugetați la chemarea voastră: nu mulți sunt înțelepți în felul lumii, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de neam ales, ²⁷ însă Dumnezeu a ales cele bune ale lumii ca să-i facă de rușine pe cei înțelepți.

Dumnezeu a ales cele slabe ale lumii, ca să le facă de rușine pe cele puternice. ²⁸ Dumnezeu a ales cele de jos ale lumii și disprețuite, ba chiar cele ce nu sunt, ca să le distrugă pe cele ce sunt, ²⁹ așa încât nimeni să nu se poată mândri înaintea lui Dumnezeu. ³⁰ Iar voi, datorită lui, sunteți în Cristos Isus, care pentru noi a fost făcut de Dumnezeu înțelepciunea, dreptatea, sfințenia și mântuirea, ³¹ pentru ca, după cum este scris:

Cine se laudă, în Domnul să se laude.

^{2.1} Și eu, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu, nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune. ² Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit. ³ Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște, ⁴ iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat în discursuri convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărarea Duhului și a puterii, ⁵ astfel încât credința voastră să fie bazată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Cf. *Mt* 10,18.19-20

R. Când veți fi înaintea guvernatorilor și a regilor, nu vă preocupați cum sau ce veți vorbi, * căci vi se va da în ceasul acela ce să vorbiți.

V. Pentru că nu sunteți voi cei care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este cel care vorbește în voi. * Căci.

În timpul pascal:

Din Faptele Apostolilor

5,12-32

Apostolii în Biserica primară

În zilele acelea, ¹² prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Toți erau într-un cuget, în Porticul lui Solomon. ¹³ Dar nimeni dintre ceilalți nu îndrăznește să li se alăture. Însă poporul îi lauda.

¹⁴ Iar numărul celor care credeau, o mulțime de bărbați și de femei, se mărea din ce în ce mai mult prin

Domnul, ¹⁵ așa încât aduceau bolnavii chiar și în piețe și îi puneau pe paturi și pe târgi, pentru ca, atunci când trecea Petru, măcar umbra lui să cadă pe vreunul dintre ei. ¹⁶ Iar mulțimea de prin cetățile din jurul Ierusalimului se aduna aducându-i pe cei bolnavi și pe cei chinuiți de duhuri necurate, și toți erau vindecați.

¹⁷ Ridicându-se marele preot și toți cei care erau cu el, adică gruparea saduceilor, s-au umplut de mânie, ¹⁸ au pus mâinile pe apostoli și i-au aruncat în închisoarea publică. ¹⁹ Dar un înger al Domnului a deschis porțile închisorii în timpul nopții și, scoțându-i, le-a zis: ²⁰ „Mergeți, stați în templu și vestiți poporul toate aceste cuvinte de viață”. ²¹ Ei au ascultat, au intrat dis-de-dimineată în templu și au început să învețe.

Venind marele preot și cei care erau cu el, au convocat Sinedriul și sfatul bătrânilor fiilor lui Israel și au trimis la închisoare ca să-i aducă.

²² Dar când au ajuns, servitorii nu i-au găsit în închisoare. Atunci, s-au întors și au dat de veste: ²³ „Închisoarea am găsit-o încuiată în toată siguranța și pe paznici stând în fața porților, dar, deschizând, n-am găsit pe nimeni înăuntru”.

²⁴ Când au auzit aceste cuvinte, comandantul templului și arhieriei se întrebau nedumeriți cu privire la ei: ce-ar putea să se întâmple. ²⁵ Dar a sosit cineva și le-a dat de veste: „Iată, bărbații pe care i-ați aruncat în închisoare stau în templu și învață poporul”. ²⁶ Atunci, comandantul împreună cu servitorii, au plecat și i-au adus, dar nu cu forța, pentru că se temeau de popor că i-ar fi putut ucide cu pietre.

²⁷ Aducându-i, i-au pus în fața Sinedriului și marele preot i-a întrebat: ²⁸ „Oare nu v-am poruncit cu strictețe să nu învățați în numele acesta? Și iată că voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră și vreți să cadă asupra noastră sângele acestui om”. ²⁹ Atunci, Petru și apostolii au răspuns: „Trebuie să ascultăm mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. ³⁰ Dumnezeuul părinților noștri l-a înviat pe Isus, pe care voi l-ați ucis atârându-l pe lemn. ³¹ Pe el, Dumnezeu l-a înălțat la dreapta sa drept

conducător și mântuitor, ca să acorde Israelului convertirea și iertarea păcatelor. ³² Martori ai acestor lucruri suntem noi și Duhul Sfânt pe care Dumnezeu l-a dăruit celor care ascultă de el”.

RESPONSORIUL

Cf. *Fp* 4,33.31b

R. Apostolii dădeau mărturie cu multă putere despre învierea lui Isus Cristos * și toți se bucurau de mult har, aleluia!

V. S-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală, * și toți.

LECTURA A DOUA, se ia de la Propriul sfinților.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Propriul sfinților.

Laudele

IMNUL

În Postul Mare:

Bărbați de nădejde, eroi cu renume,
Cristos vă trimite apostoli în lume,
Și tot dintre voi, el fiind Împăratul,
În cer își alege și curtea, și sfatul.

Sunteți temelii, în adâncuri săpate
Bisericii sfinte, cereasca cetate,
În care e Mielul lumină și soare,
Iar voi sunteți pietre de preț, sclipitoare.

V-aduce Biserica, dulcea Mireasă,
Adânci mulțumiri în cântare aleasă,
Căci predica voastră, ce lumea o-nfruntă,
Și sângele vostru sunt daruri de nuntă.

Când marele Rege, cu sfinții săi îngeri,
În valea vuind de suspine și plângeri
Din nou va veni la a sa judecată,
Pe tronuri și voi veți ședeă totodată.

Sămânța ajunsă din mâini milostive
În brazde de suflet, cu drag s-o cultive
Tot mâinile voastre, acele mâini care
Adună recolta în sfinte hambare.

Trimișii în lume cu vestea cea bună
Îți cântă în ceruri; cu ei împreună
Îți cântă și slugile tale supuse;
A noastră cântare primește-o, Isuse. Amin.

Sau:

O sempiternæ cûriæ
Regis suprêmi principes,
Quos ipse Iesus édocens
Donávit orbi Apóstolos,
Supérna vos Ierúsalem,
Lucérna cuius Agnus est,
Gemma micântes pössidet,
Praelára vos fundámina.

Vos et célébrat grátulans
Nunc sponsa Christi Ecclésia,
Quam sermo vester éxciit,
Quam consecrástis sáanguine.

Cadéntibus cum sæculis
Iudex Redémptor séderit,
Qua laude vos sedébitis,
Senátus altæ glóriæ!

Nos ergo vestra iúgiter
Prex adiuvándo róboret,
Fudístis ut quæ sémina
In grana cæli flóreant.

Ætérna Christo glória,
Qui fecit esse núnctios
Vos Patris, atque Spíritus
Replévit almo númine. Amen.

În timpul pascal:

Când apostolilor Domnul înviat din morți le-apare,
Bucuria ce-i cuprinde, când îl văd, i-atât de mare,

Că le pare că visează, și-n uimirea lor deplină,
Cred că soarele-n tărie e mai darnic în lumină.

Rănilile săpate-n trupu-i, ține lor să le arate
Înviatul; răni slăvite, cu sclipiri de nestemate.
Îndoiala le dispare ucenicilor: el este
Răstignitul; pretutindeni merg s-anunțe marea veste.

O, Cristoase, Împărate, slava ta-i nepieritoare;
Inima ce-n piept ne bate noi ți-o punem la picioare,
Ca omagiu ce-l aducem sfintei învierii tale;
Umple-o tu cu plinătatea bucuriilor pascale.

Suntem morți, căci în ispită am lăsat să-nvingă răul.
Am căzut. Păcatul nostru ne-a fost spada și călăul.
Cel ce moartea ai învins-o, și pe noi ne-nvie iară,
Dă-ne viață sufletească, din mormânt ne scoate-afară.

Drumul vieții și-al luminii peste tot deschis acum e
Prin apostolii pe care i-ai trimis, Cristoase-n lume.
Ție, care-nvins-ai moartea și a ei împărăție,
Tot genunchiul ți se pleacă și îți cântă: slavă ție! Amin.

Sau:

Claro pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum iam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.

Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlghida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.

Rex, Christe, clementíssime,
Tu corda nostra pósside,
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.

Esto perénne méntibus
Paschále, Iesu, gáudium,
Et nos renátos grátiaē
Tuis triúmphis ágrega.

Sit, Christe, tibi glória,
 Qui regno mortis óbruto,
 Pandísti per Apóstolos
 Vitæ lucisque sémitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Aceasta este porunca mea: să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit eu pe voi (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Nimeni nu are o iubire mai mare decât acela care își dă viața pentru prietenii săi (T.P. aleluia).

Ant. 3 Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc eu, spune Domnul (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ef 2,19-22

Voi nu mai sunteți străini și nici oaspeți, ci sunteți concetățeni ai sfinților și oameni de casă ai lui Dumnezeu, zidiți pe temelia apostolilor și a profeților, piatra unghiulară fiind Cristos Îsus. În el toată construcția, ca un ansamblu armonios, se înalță ca un templu sfânt în Domnul, în care și voi sunteți zidiți ca să deveniți o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Îi vei pune pe ei conducători * peste tot pământul.
 Îi vei pune.

Ÿ. Vor aminti numele tău, Doamne, * peste tot pământul. Slavă Tatălui. Îi vei pune.

În timpul pascal:

R. Îi vei pune pe ei conducători peste tot pământul.
 * Aleluia, aleluia! Îi vei pune.

Ÿ. Vor aminti numele tău, Doamne. * Aleluia, aleluia!
 Slavă Tatălui. Îi vei pune.

Ant. la *Benedictus*: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul (**T.P. aleluia**).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților preaiubiți, având moștenire cerească primită de la apostoli, să-i mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl nostru, pentru toate darurile lui:

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul trupului și sângelui Fiului tău, lăsat nouă prin apostoli,

– prin care primim hrană și viață.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru ospățul cuvântului tău, pregătit nouă de apostoli,

– prin care primim lumină și bucurie.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru Biserica ta sfântă, zidită pe temelia apostolilor,

– prin care suntem uniți într-un singur trup.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Fii lăudat, Doamne, pentru baia Botezului și a Pocăinței, încredințată apostolilor,

– prin care suntem spălați de toate păcatele.

Pe tine te laudă, Doamne, corul apostolilor!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, ca la Propriul sfinților.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Mergeți și predicați evanghelia împărăției. În dar ați primit, în dar să dați (**T.P. aleluia**).

LECTURA SCURTĂ

2Cor 5,19b-20

Dumnezeu era în Cristos împăcând lumea cu sine, neținând cont de păcatele lor și punând în noi cuvântul

reconcilierii. Așadar, noi suntem împuterniciți ai lui Cristos ca și ai lui Dumnezeu care vă îndeamnă prin noi. Vă rugăm pentru Cristos: împăcați-vă cu Dumnezeu!

☩. Vocea lor străbate tot pământul (T.P. aleluia).

℟. Vestea lor ajunge la marginile lumii (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Iată, eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fp 5,12a.14

Prin mâinile apostolilor se făceau semne și multe minuni în popor. Iar numărul celor care credeau, o mulțime de bărbați și de femei, se mărea din ce în ce mai mult prin Domnul.

☩. Ei au păzit învățăturile Domnului (T.P. aleluia).

℟. Și poruncile lui (T.P. aleluia).

Ora a noua

La psalmodia complementară, în locul psalmului 125 (126) se poate spune 128 (129), 1299.

Ant. Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele voastre (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fp 5,41-42

Apostolii au plecat din fața Sinedriului, bucuroși pentru că au fost învredniciți să îndure batjocură pentru numele lui. Și în fiecare zi, în templu și prin case, nu încetau să învețe și să-l vestească pe Cristos Isus.

☩. Bucurați-vă și veseliți-vă, spune Domnul (T.P. aleluia).

℟. Căci numele voastre sunt scrise în ceruri (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Propriul sfinților.

Vesperele II

IMNUL

În Postul Mare:

E-n cer sărbătoare, se-aude cântare,
La fel, pe pământ, bucuria e mare;
Biserica-ntreagă în imnuri îi cântă
Pe marii apostoli și viața lor sfântă.

Voi, stâlpi de lumină, cu voi o să vină
La urmă Cristos, judecata s-o țină;
Primiți azi prinosul de gânduri alese
Și ruga ce-acuma din inimi ne iese.

Slăvite vi-s mâinile, mâini salvatoare,
Ce țin ale cerului sfinte zăvoare.
Prin rugile voastre Cristos ne dezlege
De rău, de păcat și de fărădelege.

Pustiu ne e gândul și inima goală,
Cumplit suferim de-a păcatului boală;
Simțim că n-avem pentru cer vreo arvună,
Râvnim la o viață mai sfântă, mai bună.

Isus, când pe nori la sfârșit va apare,
Cu sfinții săi îngeri, în glorie mare,
La dreapta dorim și pe noi să ne pună,
Cu voi pe vecie să fim împreună.

Cristos să primească mărire, onoare,
El, care-a voit pe pământ să coboare.
În drumul spre cer, ale sale cuvinte
Sunt far luminos și-ndreptar pentru minte. Amin.

Sau:

Exsúltet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis:
Apostolórum glóriam
Sacra canunt sollémnia.

Vos, sæcli iusti iúdiceŝ
 Et vera mundi lúmina,
 Votis precámur córdium,
 Audíte preces súpplicum.
 Qui cælum verbo cláuditis
 Serásque eius sólvitis,
 Nos a peccátis ómnibus
 Sólvite iussu, quæsumus.
 Quorum præcépto súbditur
 Salus et languor ómnium,
 Sanáte ægros móribus,
 Nos reddéntes virtútibus,
 Ut, cum iudex advénerit
 Christus in fine sæculi,
 Nos sempitérni gáudii
 Fáciat esse cómpotes.
 Deo sint laudes glóriæ,
 Qui dat nos evangélicis
 Per vos doctrínis ínstrui
 Et prósequi cæléstia. Amen.

În timpul pascal:

Mort fiind pe cruce Domnul, se afla sãrmana ceatã
 De apostoli, cei cu mintea ŝi priceperea înceatã,
 Ŝi precum, dupã furtunã, stau oiþele rãzleþe,
 Åpãsaþi de grea tristeþe ŝi-ndelung nesomn pe feþe,
 Cãnd un înger alb ca neaua cãtorva femei le-apare
 Ŝi cu voce caldã, blãndã, le anunþã vestea mare:
 „A-nviat Cristos cu slavã din mormãntu-i, de aceea
 Nu mai plãngeþi, el v-aþteaptã sã-l vedeþi în Galileea”.
 Ŝi pe cãnd aleargã ele, ca sã poarte marea veste
 La apostoli, sã le spunã cã-n mormãnt nimic nu este,
 Un bãrbat le iese-n cale. Le opreþte. Cine-i oare?
 E Cristos. Recunoscãndu-l, i se-aruncã la picioare.
 Ucenicii le ascultã, dar cu greu le dau crezare;
 Cine crede o femeie cãnd ceva i se nãzare?
 Cãtre locul întãlnirii ei se duc cu toate-acestea,
 Curioþi sã vadã dacã de la Domnul vine vestea.

Punctual la întâlnire, Domnul, iată, li s-arată;
 Ei se bucură și-adoră fața-i scumpă, minunată.
 Cum suntem părtași la harul învierii glorioase,
 Și pe noi ne-nvrednicește de vederea ta, Cristoase.
 Drumul vieții și-al luminii peste tot deschis acum e
 Prin apostolii pe care i-ai trimis, Cristoase, -n lume.
 Ție, care-nvins-ai moartea și a ei împărăție
 Tot genunchiul ți se pleacă și îți cântă: slavă ție! Amin.

Sau:

Tristes erant Apóstoli
 De nece sui Dómini,
 Quem morte crudelíssima
 Sævi damnárant ímpii.
 Sermóne blando Angelus
 Prædíxit muliéribus:
 „In Galilæa Dóminus
 Vidéndus est quantócius”.
 Illæ dum pergunt cóncitæ
 Apóstolis hoc dícere,
 Vidéntes eum vívere,
 Ósculant pedes Dómini.
 Quo ágnito, discípuli
 In Galilæa própere
 Pergunt vidére fáciem
 Desiderátam Dómini.
 Esto perénne méntibus
 Paschále, Iesu, gáudium,
 Et nos renátos grátia
 Tuis triúmphis ágrega.
 Sit, Christe, tibi glória,
 Qui regno mortis óbruto,
 Pandísti per Apóstolos
 Vitæ lucísque sémitas. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Voi ați rămas cu mine în încercările mele
(T.P. aleluia).

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
 chiar și atunci când spuneam: *
 „Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
 „Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
 pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
 moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
 eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
 tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
 și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Voi ați rămas cu mine în încercările mele (T.P.
aleluia).

Ant. 2 Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slu-
jește (T.P. aleluia).

Psalmul 125 (126)

- ¹ Când Domnul i-a întors
 pe locitorii Sionului din robie, *
 ni se părea că visăm.

- ² Atunci gura ni s-a umplut de strigăte de bucurie *
și limba de cântări de veselie.
Atunci se spunea printre neamuri: *
„Lucruri mari a făcut Domnul pentru ei”.
- ³ Lucruri mari a făcut Domnul pentru noi; *
și suntem plini de bucurie.
- ⁴ Întoarce, Doamne, robii noștri, *
ca pâraiele în Negheb.
- ⁵ Cei ce seamănă cu lacrimi *
vor secera cu bucurie.
- ⁶ Plecând, mergeau și plângeau,
aruncând în pământ sămânța; *
venind, se întorceau cu veselie,
adunându-și snopii.

Ant. Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește
(T.P. aleluia).

Ant. 3 De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni, căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor; —

- 8 prin bogăția harului său †
care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- 9 El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- 10 ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni, căci toate câte le-am auzit de la Tatăl meu vi le-am făcut cunoscute (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ef 4,11-13

Cristos i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Vestiți printre neamuri * mărirea Domnului. Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate, * mărirea Domnului. Slavă Tatălui. Vestiți.

În timpul pascal:

R. Vestiți printre neamuri mărirea Domnului. * Aleluia, aleluia! Vestiți.

V. La toate popoarele, faptele lui minunate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Vestiți.

Ant. la Magnificat: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul măririi sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, zidiți fiind pe temelia apostolilor, să ne rugăm Tatălui atotputernic pentru poporul său sfânt:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Tată, care ai voit ca Fiul tău înviat din morți să se arate mai întâi apostolilor,

– dă-ne harul să-i fim martori până la marginile pământului.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău în lume, ca să ducă vestea cea bună săracilor,

– fă ca evanghelia să fie vestită la toată făptura.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să semene sămânța cuvântului,

– fă-ne ca, semănând cuvântul cu trudă, să adunăm roadele cu bucurie.

Tu, care l-ai trimis pe Fiul tău să împace lumea cu tine prin sângele său,

– dă-ne harul să conlucrăm cu toții la împăcarea cu tine și între noi.

Tu, care l-ai așezat pe Fiul tău în ceruri, la dreapta ta,

– primește-i pe cei răposați în împărăția fericită.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere, ca la Propriul sfinților.

COMUNUL MARTIRILOR

PENTRU MAI MULȚI MARTIRI

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1689.

PSALMODIA

Ant. 1 Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului (T.P. aleluia).

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic:
ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimic.

- 11 M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 12 M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- 13 M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- 14 Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- 15 Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor drepti:
- 16 „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- 17 Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- 18 Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Multe chinuri au îndurat sfinții ca să ajungă cu bine la cununa martiriului (T.P. aleluia).

Ant. 2 Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

II

- 19 Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- 20 Aceasta este poarta Domnului: *
cei drepti vor intra printr-înșa.
- 21 Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- 22 Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- 23 Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- 24 Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-înșa. —

- 25 Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință!
- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcătuieți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Sfinții au intrat biruitori în împărăție: s-au învrednicit a primi cununa gloriei din mâna lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Ant. 3 Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci (T.P. aleluia).

Cântarea

1Pt 2,21b-24

- 21b Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- 22 El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- 23 Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- 24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

R. Sufletele dreptilor * sunt în mâna lui Dumnezeu. Sufletele.

V. Chinurile morții nu-i vor atinge, * sunt în mâna lui Dumnezeu. Slavă Tatălui. Sufletele.

Ant. la *Magnificat*: Împărăția cerurilor este a acelor care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând:

Te adorăm, Doamne!

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:

Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos; vino și în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel, și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc intrarea

în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,10-12

Pentru că ai păzit cuvântul meu cu statornicie, și eu te voi păzi de ora încercării care trebuie să vină peste tot pământul ca să-i pună la încercare pe toți cei care locuiesc pe pământ. Eu vin curând. Păstrează ceea ce ai, ca nimeni să nu-ți ia coroana. Pe cel care învinge îl voi pune ca o coloană în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al noului Ierusalim, care coboară din cer, de la Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi, sfinți și dreți, bucurați-vă în Domnul. * Aleluia, aleluia! Voi.

Ÿ. Pe voi v-a ales Dumnezeu ca moștenire. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Voi.

Ant. la Magnificat: Lumină fără de sfârșit va străluci sfinților tăi, Doamne, și veșnicia e partea lor, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând:

Te adorăm, Doamne!

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că i-ai chemat la răsplata vicții pe toți păcătoșii care se căiesc:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință:

Te adorăm, Doamne!

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:

Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, de la care credința primește statornicie și slăbiciunea putere, dă-ne, te rugăm, harul ca prin rugăciunile și exemplul sfinților martiri **N.** și **N.**, să fim părtași de pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut, ca să dobândim împreună cu ei bucuria desăvârșită în împărăția ta. Prin Domnul.

Sau:

Să ne umple de bucurie, te rugăm, Doamne, sărbătoarea glorioasă a sfinților tăi martiri **N.** și **N.**, cărora le-ai dat harul să-și verse sângele prețios mărturisind în libertatea spiritului pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc intrarea

în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru (**T.P.** aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Cristoase-mpărat al măririi divine,
Martirii te au drept coroană pe tine,
Iar cei care viața s-o deie sunt gata,
Primesc de la tine în ceruri răsplata.
În ziua martirilor tăi închinată,
Coboară-ți privirea spre noi înc-o dată;
Privește la jertfa lor sfântă de sânge
Și lanțul păcatelor noastre ni-l frânge.
Martirii ce mor întru chinuri extreme
Sunt semnul victoriei tale supreme;
În orice păcat ce-l ucizi prin iertare,
Izbânda ta, Doamne, la fel e de mare.
Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
Cu Fiul cel care cu tine-i de-o fire
Și Duhul cel Sfânt, cel ce-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Rex glorióse mártýrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.
Aurem benígnam prótinus
Appóne nostris vóciбус;
Tropæa sacra pángimus,
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in martýribus
 Parcéndo confessóribus;
 Tu vince nostra crímina
 Donándo indulgéntiam.

Præsta, Pater piíssime,
 Patrique compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică (T.P. alcluia).

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
 și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
 și cei puternici se sfătuiesc împreună *
 împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
 și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
 Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
 și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
 pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
 el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
 eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
 și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
 și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!” —

- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune,*
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică,*
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale,*
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericțiți toți aceia*
care nădăjduiesc în el.

Ant. Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos pe pământ; de aceea s-au învrednicit de o răsplată veșnică (T.P. aleluia).

Ant. 2 Cei dreți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul (T.P. aleluia).

Psalmul 32 (33)

I

- ¹ Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul;*
cei fără de prihană
se cuvine să-i înalțe cântare de laudă.
- ² Lăudați-l pe Domnul cu harpa;*
cântați-i cu alăuta cu zece coarde.
- ³ Cântați-i o cântare nouă,*
cântați cu măiestrie și cu strigăte de veselie.
- ⁴ Căci drept este cuvântul Domnului*
și toate lucrările sale sunt vrednice de crezare.
- ⁵ El iubește dreptatea și adevărul,*
pământul este plin de bunătatea Domnului.
- ⁶ Prin cuvântul Domnului au fost făcute cerurile*
și prin suflarea gurii lui toate oștirile sale.
- ⁷ El ține ca într-un burduf apele mării*
și pune în vistierii abisurile.
- ⁸ Să se teamă de Domnul tot pământul,*
în fața lui să tremure toți locuitorii lumii.
- ⁹ Căci el a spus și toate s-au făcut,*
el a poruncit și toate au fost create.

- ¹⁰ Domnul destramă planurile națiunilor, *
el zădărnicește hotărârile popoarelor;
¹¹ dar planul Domnului rămâne în veci *
și gândurile inimii sale din neam în neam.

Ant. Cei dreți vor trăi în veșnicie și răsplata lor este la Domnul (T.P. aleluia).

Ant. 3 Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată (T.P. aleluia).

II

- ¹² Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul, *
poporul pe care el și l-a ales ca moștenire.
¹³ Domnul privește din ceruri, *
el îi vede pe toți fiii oamenilor.
¹⁴ Din locuința lui sfântă *
îi cercetează pe toți locuitorii pământului.
¹⁵ El singur a plămuit inimile lor *
și le cunoaște toate faptele.
¹⁶ Regele nu se salvează prin mulțimea armatei, *
nici cel viteaz nu scapă prin marea lui putere.
¹⁷ Nu ajunge calul pentru a da mântuire *
și cu toată puterea lui nu poate izbăvi.
¹⁸ Iată, ochii Domnului sunt îndreptați †
spre cei care se tem de el, *
spre cei care nădăjduiesc în mila lui,
¹⁹ ca să scape de la moarte sufletele lor *
și să-i hrănească în timp de foamete.
²⁰ Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul; *
pentru că el este ajutorul și apărătorul nostru,
²¹ pentru că în el se va bucura inima noastră *
și în numele lui cel sfânt ne-am pus nădejdea.
²² Fie, Doamne, mila ta asupra noastră, *
precum și speranța noastră este în tine.

Ant. Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta, vă voi da răsplată (T.P. aleluia).

℣. Sufletul nostru îl așteaptă pe Domnul (T.P. aleluia).

℞. Pentru că el este ajutorul și refugiul nostru (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Mare:

Când Oficiul lecturilor se prelungeste cu cântările de la celebrările vigliei, în locul lecturii care urmează se ia fragmentul *Înț 5,1-15*, 1818 împreună cu ℞. Oamenii sfinți, 1678.

Din cartea Înțelepciunii

3,1-15

Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu

¹ Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu iar chinul morții nu se va atinge de ele.

² În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire, plecarea lor din lume li se pare o mare nenorocire;

³ plecarea lor din lume li se pare pieirea dar ei sunt în pace.

⁴ Chiar dacă în fața oamenilor au îndurat chinuri, speranța lor este plină de nemurire.

⁵ Fiind pedepsiți cu puțin, vor primi o răsplată mare, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de el.

⁶ I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, i-a primit ca pe o jertfă de ardere de tot.

⁷ Cei drepti, în ziua judecării vor străluci, și vor fi ca niște scânteii care se lasă pe miriște.

⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. Domnul va stăpâni asupra lor pe veci.

⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul vor înțelege adevărul

iar cei care îi sunt credincioși vor rămâne în iubirea lui, căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

¹⁰ Cei nelegiuți, pentru gândurile lor, vor fi pedepsiți, pentru că nu l-au luat în seamă pe cel drept și s-au îndepărtat de Domnul.

¹¹ Cel care disprețuiește înțelepciunea și disciplina este nefericit.

Și speranța lor este zadarnică, truda lor fără rod și lucrările lor sunt fără rost.

¹² Femeile lor sunt nechibzuite și copiii lor nu sunt buni de nimic iar descendența lor este blestemată.

¹³ Fericită este femeia sterilă care nu s-a pângărit și n-a cunoscut patul cu păcat; ea va primi rod la examinarea sufletelor.

¹⁴ Și eunucului care n-a săvârșit nelegiuire cu mâna lui și nici n-a gândit rele împotriva Domnului i se va da un dar ales pentru fidelitatea lui și va avea locul cel mai de dorit în templul lui Domnului.

¹⁵ Rodul faptelor bune este plin de cinste și rădăcina înțelepciunii nu are picire.

RESPONSORIUL

Cf. Ef 4,4.5

R. Oamenii sfinți și-au vărsat sângele prețios pentru Domnul, l-au iubit pe Cristos în viața lor, l-au urmat pe el până la moarte: * de aceea le-a fost dată coroana gloriei.

Ÿ. Un singur duh și o singură credință era în ei; * de aceea.

În timpul pascal:

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan

7,9-17

Mulțimea celor aleși

În zilele acelea, eu, Ioan, ⁹ am văzut, și iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața Mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini.

¹⁰ Ei strigau cu glas puternic:

„Mântuirea este de la Dumnezeu nostru,

cel care șade pe tron,
și de la Miel!"

¹¹ Și toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru ființe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l adorau pe Dumnezeu ¹² și spuneau: „Amin!

Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea,
mulțumirea, cinstea, puterea și tăria
să fie Dumnezeului nostru
în vecii vecilor! Amin!"

¹³ Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin aceștia care sunt îmbrăcați cu haine albe?" ¹⁴ I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îl slujesc ziua și noaptea în templul său, iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său,
¹⁶ nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița.

¹⁷ Căci Mielul din mijlocul tronului va fi păstorul lor și-i va conduce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”.

RESPONSORIUL

Cf. *Înt* 10,17-20

R. Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor și i-a călăuzit pe o cale minunată. * I-a trecut prin Marea Roșie și i-a purtat prin ape mari; i-a acoperit pe dușmani cu ape, apoi, din adâncurile mării i-a aruncat afară, aleluia!

V. Dreptii au preamărit în innuri victoria ta și au cântat numele tău preasfânt, Doamne. * I-a trecut prin Marea Roșie.

LECTURA A DOUA

Din *Scrisorile* sfântului Ciprian, episcop martir

(Scris. 6, 1-2: CSEL 3, 480-482)

*Trebuie să-l imităm pe Cristos în toate,
pentru a fi demni de promisiunile lui*

Vă salut, fraților preaiubiți, și aș fi dorit să mă bucur de vederea feței voastre, dacă condițiile locului mi-ar fi permis să ajung la voi. Căci ce mi-aș fi dorit mai mult și ce mi-ar fi fost mai plăcut decât să fiu între voi, să fiu strâns în brațele curate și nevinovate ale acelora care, păstrându-și credința în Domnul, au refuzat cultul sacrileg?

Ce-ar fi fost mai plăcut și mai sublim pentru mine decât să sărut acum buzele voastre care l-au mărturisit cu glas puternic pe Domnul, să fiu văzut de ochii voștri care, disprețuind lumea, s-au învrednicit să-l vadă pe Dumnezeu?

Dar, întrucât nu-mi este posibil să iau parte la această bucurie, vă trimit această scrisoare care să mă înlocuiască în fața ochilor și urechilor voastre. Prin ea vă felicit și vă îndemn să rămâneți tari și statornici în mărturisirea gloriei cerești, deoarece ați pășit pe calea favorurilor divine și vă apropiați cu tărie spirituală de primirea coroanei, avându-l drept apărător și conducător pe Domnul care a spus: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii* (Mt 28,20).

O, fericită închisoare, pe care a luminat-o prezența voastră! O, fericită închisoare, care îi trimiți la cer pe oamenii lui Dumnezeu! O, întuneric mai luminos decât soarele și mai strălucitor decât această lumină a lumii, în care s-a înălțat templul lui Dumnezeu și mădularele voastre au fost consacrate de mărturia divină!

Acum să nu mai fie nimic în inimile și mințile voastre, decât învățăturile divine și poruncile cerești, prin care Duhul Sfânt v-a însuflețit ca să puteți suporta suferința. Nimeni să nu se gândească la moarte, ci la nemurire; nimeni să nu se gândească la suferința temporară, ci la gloria veșnică, deoarece este scris: *Lucru de preț*

este în fața Domnului moartea credincioșilor săi (Ps 115,15). De asemenea: *Jertfa mea, Dumnezeuule, este duhul smerit, inima căită și smerită, Dumnezeuule, n-o disprețui (Ps 50,19).*

Și iarăși, acolo unde Scriptura vorbește despre chinurile care îi consacră pe martiri lui Dumnezeu și îi sfințește prin însași încercarea suferinței: *Chiar dacă în fața oamenilor au trecut drept pedepsiți, nădejdea lor i-a dus la nemurire. Vor judeca popoarele și le vor stăpâni. Domnul va fi împăratul lor pe veci (Înț 3,4,8).*

Așadar, gândindu-vă că veți judeca și veți domni cu Cristos Domnul, trebuie să tresăltați de bucurie și, în bucuria fericirii viitoare, să călcați în picioare chinurile prezente, știind că de la începutul lumii a fost stabilit ca dreptatea să sufere aici din cauza conflictului cu lumea, astfel că, încă de la început, mai întâi a fost ucis Abel cel drept și, apoi, dreptii, profeții și apostolii trimiși de Dumnezeu.

Tuturor acestora, Domnul însuși li s-a dat ca exemplu, învățând că în împărăția sa nu pot intra decât aceia care l-au urmat pe calca pe care a mers el. A spus: *Cine își iubește viața o va pierde; cine își urăște viața în lumea aceasta o păstrează pentru viața veșnică (In 12,25).* Și încă: *Nu vă temeți de cei careucid trupul, dar nu pot ucide sufletul. Temeți-vă mai degrabă de cel care poate să piardă și trupul, și sufletul în gheenă (Mt 10,28).*

Paul ne spune și el cu insistență că, dacă dorim să ajungem la ceea ce Domnul ne-a promis, trebuie să-l imităm în toate: *Suntem, a spus, fii ai lui Dumnezeu. Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori, moștenitori ai lui Dumnezeu și, împreună-moștenitori cu Cristos, dacă suferim cu el, ca împreună cu el să fim și preamăriți (Rom 8,16-17).*

RESPONSORIUL

R. În timp ce luptăm pentru credință, Dumnezeu ne privește, ne privesc îngerii lui și ne privește Cristos;
* cât de mare este cinstea și cât de mare fericirea de a

lupta sub privirea lui Dumnezeu și de a primi coroana de la judecătorul Cristos (T.P. aleluia).

✠. Să ne adunăm toate forțele și să ne pregătim pentru luptă cu intenția dreaptă, cu credința integră, cu dăruire totală. cât de mare este cinstea și cât de mare fericirea de a lupta sub privirea lui Dumnezeu și de a primi coroana de la judecătorul Cristos (T.P. aleluia).

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Lui Cristos să i se-nchine omul, fruntea să și-o-ncline;
De la el în lume vine orice merit, orice bine.

Să primească cinste ceata de martiri și de martire,
Ceată ce nu poate ochiul îndeajuns să o admire.

Cu curaj martirii poartă cel mai sfânt dintre războaie,
Nefiind în stare moartea să-i înfrângă, să-i îndoiaie;
Fala noastră și a lumii, ei, eroii, ne-nfricații,
Sunt lumină și modele pentru-atâtea generații.

Nu se tem de ura lumii, chiar și moartea o înfruntă,
Îndurând cu bărbăție suferința cea mai cruntă;
Însă-acuma cine oare ar putea să le măsoare
Fericirea ce-au primit-o și cereasca lor splendoare?

Ei refuză să asculte de porunca ce-o dau răii
Care-i judecă, și-atuncea nemilos lovesc călăii;
Sprijiniți fiind de Domnul, neclintiți rămân asemeni
Unor mari, impunătoare, neclintite stânci de cremeni.

Cu credința lor cea tare, dată pașii să le poarte,
Cu speranța lor cea vie într-o viață după moarte,
Cu iubirea ce o clipă n-a-nctat să îi consume,
Biruindu-l pe Satana, părăsesc această lume.

Îi aduc mereu martirii slavă veșnicului Tată,
Duhul Sfânt în ei puterea și iubirea și-o arată,

Îl îmbucură martirii pe Cristos, pe el, trimisul
Tatălui ceresc în lume; ei încântă paradisul.

Te rugăm, deschide-ți, Doamne, a-ndurărilor comoară,
Fă ca-n trupurile noastre toată patima să moară;
Ca, stăpâni fiind în viață pe impulsurile firii,
Să-ți cântăm odată-n ceruri împreună cu martirii.

Amin.

Sau:

Ætérna Christi múnera
Et mártýrum victórias,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canamus méntibus.

Ecclesiárum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Lucem beátam pössident.

Tortóris insani manu
Sanguis sacrátus fúnditur,
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphant príncipem.

In his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudio.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut mártýrum consórtio
Iungas precántes sérvulos
In sempiterna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
bisericească.

Ant. 1 Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos priveau la cer și ziceau: „Ajută-ne, Doamne” (T.P. aleluia).

Psalzii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

În Postul Mare: Ant. 2 Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci.

În timpul pascal: Ant. 2 Lăudați-l pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor, voi, sfinți și îngeri, binecuvântați-l, aleluia!

Ant. 3 Voi, coruri ale martirilor, lăudați-l pe Domnul în ceruri (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeuul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prisoșesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prisoșește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cei drepti * vor trăi în veac. Cei drepti.

Ŵ. Domnul este răsplata lor de-a pururi. * Vor trăi în veac. Slavă Tatălui. Cei drepti.

Ant. la Benedictus: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

*Ne-ai răscumpărat, Doamne, pentru Dumnezeu
cu sângele tău!*

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos, vino și în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel, și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea ome-nească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc in-trarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.**, puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

IIn 5,3-5

Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să ținem porun-cile lui, iar poruncile lui nu sunt grele. Oricine este năs-cut din Dumnezeu învinge lumea. Și aceasta este victoria cu care a învins lumea: credința noastră. Însă cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurie veșnică asupra lor. * Aleluia, aleluia! Bu-curie.

V. Fericire și tresăltare de bucurie vor dobândi. * Ale-luia, aleluia! Slavă Tatălui. Bucurie.

Ant. la *Benedictus*: Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții, sfinților, căci răsplata voastră este îmbelșugată în ceruri, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pen-tru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântui-torul nostru, martorul credincios al Tatălui:

*Ne-ai răscumpărat, Doamne, pentru Dumnezeu
cu sângele tău!*

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moar-tea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, de la care credința primește statornicie și slăbiciunea putere, dă-ne, te rugăm, harul ca prin rugăciunile și exemplul sfinților martiri **N.** și **N.**, să fim părtași de pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut, ca să dobândim împreună cu ei bucuria desăvârșită în împărăția ta. Prin Domnul.

Sau:

Să ne umple de bucurie, te rugăm, Doamne, sărbătoarea glorioasă a sfinților tăi martiri **N.** și **N.**, cărora le-ai dat harul să-și verse sângele prețios mărturisind, în libertatea spiritului, pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor aceluia care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea și ei au cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare:

IPt 5,10-11

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

În timpul pascal:

Ap 2,10-11

Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit! Iată că diavolul este gata să arunce pe unii dintre voi în închisoare, ca să vă pună la încercare, și veți avea o încercare de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.

℣. Cei sfinți, care nădăjduiesc în Domnul (**T.P.** aleluia),

℞. vor avea tărie și nu vor fi învinși (**T.P.** aleluia).

Ora a șasea

Ant. Domnul i-a încununat cu coroana dreptății și le-a dăruit numele sfânt al slavei (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare:

Cf. Evr 11,33

Sfinții prin credință au cucerit regate, au înfăptuit dreptatea, au dobândit promisiunile, au astupat gurile leilor în Cristos Isus, Domnul nostru.

În timpul pascal: *Ap 3,21*

Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.

℣. Tristețea voastră (T.P. aleluia).

℞. Se va schimba în bucurie (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plâneau, aruncând sămânța (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare: *Înț 3,1-2a.3b*

Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreptii sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

În timpul pascal: *Ap 19,7.9*

Să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim, pentru că a început nunta Mielului, iar mireasa lui s-a pregătit. Fericiți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului.

℣. Venind, se întorceau cu bucurie (T.P. aleluia).

℞. Adunându-și snopii (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Astăzi cerul strălucește de mai multă frumusețe,
Pe martiri îi cântă sfinții, cântă faptele mărețe;
Să-i slăvim și noi pe cei ce-s mari eroi cu fire blândă,
Să-l slăvim pe-acela care dă martirilor izbândă.

Cu dușmanii tăi, Cristoase, ei duc lupta cea mai sfântă,
 Pe pământ nimic nu-i mișcă și nimic nu-i înspăimântă;
 Nu urmează calea lumii păcătoase și haine,
 Ci, privind spre tine, Doamne, te urmează doar pe tine.
 Ucigându-i crud călăii, nu-i scutesc de vreo tortură;
 Muți în fața lor martirii tac din gură și îndură.
 Nu rostesc cuvinte rele, nici blesteme, nici sudalme,
 Ci pe cei care-i omoară îi privesc cu fețe calme.
 Dar răsplata pregătită în lăcaș de bucurie,
 Care voce, care limbă, ar putea să o descrie?
 Zac în locul de rușine ucigașii, păcătoșii;
 Ei domnesc cu tine-n slavă-ncununăți de lauri roșii.
 Adorabilă Treime, noi suntem cuprinși de silă
 Când vedem cât ne e viața de murdară și sterilă;
 Stinge patimile care fără preget ne frământă
 Și condu-ne la o viață mai curată și mai sfântă. Amin.

Sau:

Sanctórum méritis ínclita gáudia
 Pangámus, sócii, géstaque fórtia;
 Nam gliscit ánimus prómere cántibus
 Victórum genus óptimum.

Hi [Hæ] sunt quos [quas] rétinens mundus inhórruit,
 Ipsum nam stérili flore peráridum
 Sprevére pénitus teque secúti [secútæ] sunt,
 Rex, Christe, bone cælitum.

Hi [Hæ] pro te fúrias sævaque sústinent;
 Non murmur résonat, non querimónia,
 Sed corde tácito mens bene cónsucia
 Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
 Quæ tu martýribus múnera præparas?
 Rubri nam flúido sángine láureis
 Ditántur bene fúlgidis.

Te, trina Déitas únaque, póscimus,
 Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
 Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
 Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veci (T.P. aleluia).

Psalmul 114 (116 A)

- ¹ Îl iubesc pe Domnul, *
pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.
- ² El își pleacă urechea spre mine *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimele infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!”
- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflète al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Trupurile sfinților se odihnesc în pace, iar numele lor vor trăi în veci (T.P. aleluia).

Ant. 2 Aceștia sunt martorii fideli, uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.

- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi.
- ¹⁶ Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
cu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- ¹⁷ Îți voi aduce jertfă de laudă *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁸ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său,
- ¹⁹ în curțile casei Domnului, *
în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Aceștia sunt martorii fideli, uciși pentru cuvântul lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Ant. 3 Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pentru legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului (T.P. aleluia).

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- ^{4,11} Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, *
să primești gloria, cinstea și puterea,
pentru că tu ai creat toate, *
și prin voința ta au fost create și există!
- ^{5,9b} Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
și să-i deschizi pecetea,
căci ai fost înjunghiat †
și în sângele tău ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
oameni din toate triburile,
limbile, popoarele și națiunile

¹⁰ și ai făcut din ei o împărăție †
și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
care vor domni pe pământ!

^{12b} Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul pentru
legământul lui Dumnezeu și și-au spălat veșmintele în
sângele Mielului (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul mării și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurați-vă în Domnul * și veseliți-vă, dreptilor!
Bucurați-vă.

Ÿ. Strigați de bucurie, toți cei curați cu inima * și
veseliți-vă, dreptilor! Slavă Tatălui. Bucurați-vă.

Ant. la Magnificat: Se bucură în ceruri sufletele sfinților, pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și, de aceea, vor domni cu Cristos în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la
Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim,
spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit,
mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui
martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfinților **N.** și **N.** harul de a pătimi pentru Cristos, vino și în ajutorul slăbiciunii noastre, pentru ca, după cum ei nu au pregetat să moară pentru tine, tot astfel, și noi să te putem mărturisi cu tărie prin întreaga noastră viață. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Doamne, ca rugăciunea, bineplăcută ție, a sfinților martiri **N.** și **N.** să mijlocească pentru noi în fața ta și să ne întărească în mărturisirea adevărului tău. Prin Domnul.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea ome-nească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc intrarea

în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

Ap 7,14b-17

Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îl slujesc ziua și noaptea în templul său iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său, nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița. Căci Mielul din mijlocul tronului va fi păstorul lor și-i va conduce la izvoarele apelor vieții iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cei drepti vor străluci în fața lui Dumnezeu. * Aleluia, aleluia! Cei drepti.

V. Și se vor bucura toți cei drepti cu inima * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cei drepti.

Ant. la Magnificat: Bucurați-vă, sfinților, în fața Mielului pentru că a fost pregătită împărăția pentru voi de la începutul lumii, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, de la care credința primește statornicie și slăbiciunea putere, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin rugăciunile și exemplul sfinților martiri **N.** și **N.** să fim părtași de pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut, ca să dobândim împreună cu ei bucuria desăvârșită în împărăția ta. Prin Domnul.

Sau:

Să ne umple de bucurie, te rugăm, Doamne, sărbătoarea glorioasă a sfinților tăi martiri **N.** și **N.**, cărora le-ai dat harul să-și verse sângele prețios mărturisind în libertatea spiritului Pătimirea și învierea Fiului tău unul-născut. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru fecioare martire:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a le sărbători pe sfințele **N.** și **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei lor. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele lor să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru femei sfinte martire:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor aceluia care cinstesc intrarea în slavă a sfințelor **N.** și **N.** puterea tainică prin care ele au dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

PENTRU UN MARTIR

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1723.

PSALMODIA

Ant. 1 Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu (T.P. aleluia).

Psalmul 117 (118)

I

- ¹ Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ² Să spună acum Israel că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ³ Să spună acum casa lui Aron că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁴ Să spună acum cei care se tem de Domnul: *
veșnică este îndurarea lui!
- ⁵ În strâmtorare am strigat spre Domnul: *
Domnul mi-a răspuns și m-a scos în larg.
- ⁶ Domnul este de partea mea *
și nu mi-e teamă de nimic: ce poate să-mi facă omul?
- ⁷ Domnul este de partea mea, el îmi vine în ajutor, *
iar eu mă uit cu dispreț la dușmanii mei.
- ⁸ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în oameni.
- ⁹ Mai bine este să-ți cauți adăpost la Domnul *
decât să te încrezi în cei puternici.
- ¹⁰ Toate neamurile m-au înconjurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.
- ¹¹ M-au înconjurat, m-au împresurat: *
în numele Domnului le-am nimicit.

- ¹² M-au înconjurat ca roiurile de albine, †
s-au aprins ca un foc de spini: *
în numele Domnului le-am nimic.
- ¹³ M-au îmbrâncit cu putere, ca să cad, *
dar Domnul mi-a venit în ajutor.
- ¹⁴ Domnul este tăria și lauda mea: *
el este mântuirea mea.
- ¹⁵ Strigăte de bucurie și de biruință *
se aud în corturile celor dreți:
- ¹⁶ „Dreapta Domnului a făcut lucruri minunate, †
dreapta Domnului m-a înălțat, *
dreapta Domnului a făcut lucruri minunate”.
- ¹⁷ Nu voi muri, ci voi trăi *
și voi istorisi faptele Domnului.
- ¹⁸ Domnul m-a pedepsit, da, m-a pedepsit, *
dar nu m-a lăsat pradă morții.

Ant. Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor
îl voi mărturisi și eu în fața Tatălui meu (T.P. aleluia).

Ant. 2 Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci
va avea lumina vieții, spune Domnul (T.P. aleluia).

II

- ¹⁹ Deschideți-mi porțile dreptății, *
ca să intru și să aduc mulțumire Domnului.
- ²⁰ Aceasta este poarta Domnului: *
cei dreți vor intra printr-însa.
- ²¹ Te laud pentru că m-ai ascultat *
și ai fost salvarea mea.
- ²² Piatra pe care au aruncat-o zidarii *
a ajuns în capul unghiului.
- ²³ Domnul a făcut acest lucru *
și este minunat în ochii noștri.
- ²⁴ Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, *
să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.
- ²⁵ Doamne, mântuiește-mă, *
Doamne, dă-mi biruință! —

- 26 Binecuvântat este cel care vine
în numele Domnului. *
- Vă binecuvântăm din casa Domnului.
- 27 Domnul este Dumnezeu și ne luminează. *
Alcățuiți alaiul cu ramuri înverzite
până la treptele altarului.
- 28 Tu ești Dumnezeul meu, pe tine te laud; *
Dumnezeul meu, pe tine te preamăresc.
- 29 Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun: *
veșnică este îndurarea lui!

Ant. Cel care mă urmează nu umblă în întuneric, ci va avea lumina vieții, spune Domnul (T.P. aleluia).

Ant. 3 După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cristos, tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră (T.P. aleluia).

Cântarea

IPt 2,21b-24

- 21b Cristos a pățimit pentru voi, lăsându-vă exemplu, *
ca să mergeți pe urmele sale.
- 22 El nu a săvârșit păcat *
și nici nu s-a găsit înșelăciune în gura lui.
- 23 Insultat fiind, nu a răspuns la insultă, †
chinuit fiind, nu amenința, *
ci s-a dat pe sine
în mâna celui care judecă cu dreptate.
- 24 El însuși a purtat păcatele noastre în trupul său, *
pe lemnul crucii,
pentru ca noi, murind pentru păcat,
să trăim pentru dreptate; *
prin rănilor lui ați fost vindecați.

Ant. După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cristos, tot astfel, prin Cristos, prisosește și mângâierea noastră (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,35.37-39

Cine ne va despărți de iubirea lui Cristos? Oare necazul, sau strâmtorarea, sau persecuția, sau foamea, sau lipsa de haine, sau primejdia, sau sabia? Dar în toate acestea noi suntem mai mult decât învingători prin cel care ne-a iubit. Căci sunt convins că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele prezente, nici cele viitoare, nici puterile, nici înălțimile, nici adâncurile și nici vreo altă creatură nu va putea să ne despartă de iubirea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus, Domnul nostru.

RESPONSORIUL SCURT

Pentru un martir:

R. Cu slavă și cinste * I-ai încununat, Doamne! Cu slavă.

Y. Și I-ai pus stăpân peste lucrarea mâinilor tale, * I-ai încununat, Doamne! Slavă Tatălui. Cu slavă.

Pentru o martiră:

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul.

Y. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelie pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea, candela ei nu se va stinge în veci.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor, dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate, dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei

sale. Dăruiește-ne cu bunătațe harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea ome-nească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc in-trarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

Ap 3,10-12

Pentru că ai păzit cuvântul meu cu statornicie, și eu te voi păzi de ora încercării care trebuie să vină peste tot pământul ca să-i pună la încercare pe toți cei care locuiesc pe pământ. Eu vin curând. Păstrează ceea ce ai, ca nimeni să nu-ți ia coroana. Pe cel care învinge îl voi pune ca o coloană în templul Dumnezeului meu și nu va mai ieși din el. Voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății Dumnezeului meu, al noului Ierusalim, care coboară din cer, de la Dumnezeul meu, și numele meu cel nou.

RESPONSORIUL SCURT

R. Voi, sfinți și drepi, bucurați-vă în Domnul. * Ale-luia, aleluia! Voi.

V. Pe voi v-a ales Dumnezeu ca moștenire. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Voi.

Ant. la Magnificat: Lumină fără de sfârșit le va stră-luci sfinților tăi, Doamne, și veșnicia e partea lor, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că i-ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare: *Te adorăm, Doamne!*

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care, pentru a da strălucire Bisericii tale, ai binevoit să-l împodobești pe sfântul **N.** cu biruința martiriului, dă-ne cu îndurare harul ca, după cum el a fost pătaș de pătimirea Domnului, să ne învrednicim și noi a pași pe urmele lui și a ajunge astfel la bucuriile veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Preamărind, Doamne, puterea ta, te implorăm cu umilință ca sfântul **N.**, care a fost pătaș de pătimirile Domnului, să ne fie ajutor grabnic în slăbiciunile noastre. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omezească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe regele martirilor, Domnul nostru (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

De lumea întreagă slăvit mucenice,
 Ferice de tine, de-a pururi ferice!
 Căci după izbânda cea mare tu, iată,
 Cunună în ceruri primești ca răsplată.

Sentița nedreaptă și mâini criminale
 Te scot dintr-o lume de beznă și jale.
 Murind, tu-l învingi pe puternicul gâde;
 Primindu-te-n slavă, Cristos îți surăde.

Alături de îngeri stai tu, neînfrântul;
 Mai alb ca zăpada îți este veșmântul.
 În cer peste tot strălucirea-și răsfrânge
 Veșmântu-ți spălat chiar în propriul sânge.

Cum glasul lui Abel striga din țărână,
 La fel, glasul tău azi înalță-se până
 La Cel Preaînalt; de la el ne obțină
 Belșug de-ndurare, iertare de vină.

De-al vieții izvor, de Cristos să ne-apropii;
 Asupra-ne haruri să cadă cum stropii
 De apă cad vara din norii de ploaie
 Și udă pământul uscat, și-l înmoaie.

Și Tatăl, și Fiul, cu Duhu-mpreună,
 Treimea, ea, care ți-a dat o cunună
 Ce sfinții nu pot îndeajuns s-o admire,
 Prin tine, martire, primească mărire. Amin.

Sau:

Beáte (Beáta) martyr, própsera
Díem triumphálem tuum,
Quo sánguínis merces tibi
Coróna vincénti datur.

Hic (Hæc) te ex tenébris sæculi,
Tortóre victo et iúdice,
Evéxit ad cælum dies
Christóque ovántem réddidit.

Nunc angelórum párticeps
Collúces insígni stola,
Quam testis indomábilis
Rivis cruóris láveras.

Adésto nunc et óbseca,
Placátus ut Christus suis
Inclínet aurem própseram,
Noxas nec omnes ímputet.

Paulísper huc illábere
Christi favórem déferens,
Sensus graváti ut séntiant
Levámen indulgéntiæ.

Honor Patri cum Filio
Et Spírítu Paráclito,
Qui te coróna pérpeti
Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Ți-aducem, Cristoase, a văilor floare,
Cinstire, onoare, căci dintre fecioare,
Pe-această făptură plăpândă, firavă
O chemi, ca martiră, să intre în slavă.

Tortura, călăii, n-o fac să-și dezică
Credința; de aceea, să moară nu-i frică.
Această fecioară-nțeleaptă, cuminte,
Cerescului Mire îi iese-nainte.

Refuză, primind de la tine putere,
 Păcatul pe care tiranul i-l cere;
 Odată sfârșite durerile crunte,
 Îi pui ca răsplată coroană pe frunte.
 Privește, Isuse, spre-această fecioară
 Ce nu dă-napoi pentru tine să moară;
 Privește-o cum luptă cu moartea flămândă
 Și dă-ne și nouă aceeași izbândă.
 Cristos să primească, el, gingașă floare,
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cînstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O Christe, flos convállium,
 Te láudibus extóllimus,
 Quod hanc ornásti vírginem
 Palmis quoque martýrii.
 Hæc prudens, fortis, sápiens,
 Fidem proféssa líbere,
 Pro te dira supplícia
 Excépit impertérrita.
 Sic spreto mundi príncipe,
 Tuo ditáta múnere,
 Cruénto parta prælio,
 Ætérna tulit præmia.
 Huius, Redémptor, méritis
 Nos pius adde sócios,
 Ut, mente pura, frúctibus
 Tui fruámur sánguinis.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui (T.P. aleluia).

Psalmul 2

- ¹ Pentru ce se frământă neamurile *
și pentru ce cugetă popoarele lucruri deșarte?
- ² Regii pământului se răscoală †
și cei puternici se sfătuiesc împreună *
împotriva Domnului și împotriva Unsului său:
- ³ „Să rupem legăturile lor *
și să scăpăm de jugul lor!”
- ⁴ Cel care locuiește în ceruri surâde, *
Domnul îi face de rușine.
- ⁵ Apoi în mânia sa le vorbește *
și în furia sa îi înspăimântă:
- ⁶ „Eu sunt acela care l-am uns pe regele meu în Sion, *
pe muntele meu cel sfânt!”
- ⁷ Voi vesti hotărârea Domnului; †
el mi-a zis: „Tu ești fiul meu, *
eu astăzi te-am născut.
- ⁸ Cere-mi și-ți voi da popoarele ca moștenire *
și marginile pământului în stăpânire!
- ⁹ Tu le vei zdrobi cu un toiag de fier *
și le vei sfărâma ca pe vasul olarului!”
- ¹⁰ Acum, dar, regilor, purtați-vă cu înțelepciune, *
trageți învățătură, judecători ai pământului!
- ¹¹ Slujiți-i Domnului cu frică, *
bucurați-vă cu teamă!
- ¹² Luați aminte, ca nu cumva să se mânie
și să pieriți pe cale, *
căci mânia lui se aprinde degrabă.
Fericii toți aceia *
care nădăduiesc în el.

Ant. Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu; însă cine va rămâne statornic până la sfârșit, acela se va mântui (T.P. aleluia).

Ant. 2 Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi (T.P. aleluia).

Psalmul 10 (11)

- ¹ În Domnul îmi găsesc refugiul, †
cum spuneți sufletului meu: *
„Fugi în munți ca o pasăre?”
- ² Căci iată, păcătoșii își încordează arcul, †
pe coardă își potrivesc săgeata, *
ca să tragă pe întuneric în cei dreți cu inima.
- ³ Când se clatină temeliile, *
ce poate face cel drept?
- ⁴ Domnul locuiește în templul său cel sfânt, *
Domnul își are scaunul de domnie în ceruri.
Ochii lui privesc spre cel sărman, *
pleoapele lui îi cercetează pe fiii oamenilor.
- ⁵ Domnul cercetează pe cel drept și pe cel nelegiuit. *
Duhul lui îl urăște pe acela care iubește violența.
- ⁶ El va face să plouă peste cei răi cărbuni aprinși; *
foc și pucioasă și suflare de foc
este partea lor de moștenire.
- ⁷ Căci Domnul este drept și iubește dreptatea; *
cei dreți vor vedea fața lui.

Ant. Nu pot fi asemănaute suferințele timpului de față cu mărirea viitoare, care va străluci în noi (T.P. aleluia).

Ant. 3 Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot (T.P. aleluia).

Psalmul 16 (17)

- ¹ Ascultă, Doamne, dreptatea mea, *
ia aminte la strigarea mea;
pleacă-ți urechea la rugăciunea mea, *
de pe buze care nu au înșelăciune.
- ² Judecata mea să vină de la tine, *
ochii tăi să vadă dreptatea. —

- ³ Pune la încercare inima mea, cerceteaz-o noaptea,
încearcă-mă în foc, *
dar nu vei găsi în mine nedreptate.
- ⁴ Gura mea nu a păcătuit
fiind părtașă la faptele oamenilor; *
pentru cuvintele buzelor tale
m-am păzit de căile făcătorilor de rele.
- ⁵ Tu îmi păstrezi pașii siguri pe căile tale, *
ca să nu se clatine picioarele mele.
- ⁶ Strig către tine, Dumnezeule, căci tu mă ascuți, *
pleacă-ți urechea spre mine
și ascultă cuvintele mele.
- ⁷ Arată-ți bunătatea ta cea mare, †
tu, care cu dreapta ta îi scapi de dușmani *
pe cei care se încred în tine.
- ⁸ Păzește-mă ca pe lumina ochilor; †
adăpostește-mă la umbra aripilor tale *
⁹ de fața celor răi care mă prigonesc.
- Dușmanii sufletului meu mă împresoară cu furie, †
¹⁰ ei și-au închis inima, *
gura lor vorbește cu aroganță.
- ¹¹ Acum vin asupra mea, mă înconjoară, *
ochii lor mă ațintesc ca să mă doboare la pământ,
¹² cu înfățișare ca de leu gata de pradă *
și ca un pui de leu ce stă la pândă în ascunzișuri.
- ¹³ Ridică-te, Doamne! Ieși în calea lor și împiedică-i! *
Cu sabia ta scapă sufletul meu de cel nelegiuit.
- ¹⁴ Mântuiește-mă, Doamne,
cu mâna ta de acești morți, *
de muritorii ce și-au luat partea în viața aceasta.
Din rezervele tale tu umpli stomacul lor, *
se vor sătura fiii lor și va rămâne destul
și pentru copiii lor.
- ¹⁵ Dar eu, în dreptate, voi vedea fața ta, *
când mă voi scula mă voi sătura de chipul tău.

Ant. Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor și i-a primit ca pe o ardere de tot (T.P. aleluia).

℣. Mă cuprinde teama și neliniștea (T.P. aleluia).

℞. Dar eu îmi găsesc plăcerea în poruncile tale (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Marc:

Din cartea lui Ben Sirah

51,1-17

*Mulțumire adusă lui Dumnezeu
care îi mântuiește din strâmtorare pe cei care îi aparțin*

¹ Te voi preamări pe tine, Doamne, regele meu,
și te voi lauda pe tine, Dumnezeule, mântuitorul meu.

² Preamăresc numele tău,
pentru că mi-a fost ajutor și protector
³ și mi-ai eliberat trupul de la pierzare,
de lațul limbii nelegiuite
și de buzele celor care născocesc minciuna
și mi-ai venit în ajutor înaintea acelora
care se ridicau împotriva mea.

⁴ Și m-ai eliberat, după mulțimea îndurărilor tale
și a numelui tău,
de lațurile acelora care erau pregătiți să mă mănânce,
⁵ de mâna acelora care caută sufletul meu,
din necazurile nenumărate care m-au înconjurat,
⁶ de sufocarea flăcărilor care erau de jur împrejur,
din mijlocul unui foc pe care nu-l aprinsesem eu
⁷ din adâncul pântecelui locuinței morților,
de limba necurată, de cuvântul mincinos,
de calomnia unei limbi nedrepte.

⁸ Sufletul meu s-a apropiat de moarte
și viața mea era aproape de fundul împărăției morților.

¹⁰ Mă înconjurase de pretutindeni
și nu era nimeni care să mă ajute;
am căutat ajutorul oamenilor dar nu l-am găsit.

¹¹ Dar mi-am adus aminte de îndurarea ta, Doamne,
și de lucrarea ta, care este din veac,

¹² pentru că îi ridici
pe cei care te așteaptă pe tine, Doamne,
și îi eliberezi din mâinile celor fără de lege.

¹³ Mi-am înălțat rugăciunea mea de pe pământ
și m-am rugat să fiu eliberat de moarte.

¹⁴ L-am invocat pe Domnul:

„Tatăl meu ești tu, nu mă părăsi în ziua strâmtorării mele
și nu mă lăsa fără ajutor
în timp ce se ridică cei îngâmfați.

¹⁵ Voi lăuda numele tău fără încetare
și îl voi preamări în aducere de mulțumire”.
Rugăciunea mea a fost ascultată.

¹⁶ Tu m-ai eliberat de la pierzare
și m-ai scăpat în timp de restriște.

¹⁷ De aceea, te voi preamări și te voi lăuda
și voi binecuvânta numele Domnului.

RESPONSORIUL

Sir 51,2; Ps 30 (31),8

R. Voi mărturisi numele tău, Doamne, * pentru că
ești ajutorul și locul meu de refugiu.

V. Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta,
Doamne, * pentru că.

În timpul pascal:

Din Apocalipsul sfântului apostol Ioan

7,9-17

Viziunea mulțimii celor aleși

În zilele acelea, ⁹ eu, Ioan, am văzut, și iată, o mulțime mare pe care nimeni nu putea să o numere, din toate națiunile, triburile, popoarele și limbile. Ei stăteau în picioare în fața tronului și în fața Mielului, îmbrăcați cu haine albe și cu ramuri de palmier în mâini. ¹⁰ Ei strigau cu glas puternic:

„Mântuirea este de la Dumnezeu nostru,
cel care șade pe tron,
și de la Miel!”

¹¹ Și toți îngerii stăteau în picioare în jurul tronului, al bătrânilor și al celor patru ființe, cădeau cu fața la pământ înaintea tronului și-l adorau pe Dumnezeu ¹² și spuneau:

„Amin!

Binecuvântarea, gloria, înțelepciunea,
mulțumirea, cinstea, puterea și tăria
să fie Dumnezeului nostru
în vecii vecilor! Amin!”

¹³ Unul dintre bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Cine sunt și de unde vin aceștia care sunt îmbrăcați cu haine albe?” ¹⁴ I-am zis: „Domnul meu, tu știi”. Iar el mi-a spus: „Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

¹⁵ De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îl slujesc ziua și noaptea în templul său, iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său, ¹⁶ nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița.

¹⁷ Căci Mielul din mijlocul tronului va fi păstorul lor și-i va conduce la izvoarele apelor vieții, iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor”.

RESPONSORIUL

Ap 2,10c.11b; Sir 4,33

R. Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții; * cel care învinge nu va fi vătămat de moartea cea de-a doua, aleluia!

V. Luptă până la moarte pentru dreptate și Dumnezeu îi va învinge pe dușmanii tăi. * Cel care.

LECTURA A DOUA

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 329, asupra zilei de naștere a martirilor:
PL 38,1454-1456)

*Moartea martirilor este de preț,
pentru că a fost cumpărată
cu prețul morții lui Cristos*

În faptele atât de glorioase ale sfinților martiri, prin care Biserica înflorește pretutindeni, noi vedem cu ochii noștri cât de adevărat este ceea ce am cântat, și anume că *lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi* (Ps 115,15). Este lucru de preț în ochii noștri și în ochii lui, pentru al cărui nume ei au murit.

Însă prețul morții lor este moartea unuia singur. Câte morți a răscumpărat el murind singur, căci dacă nu ar fi murit, bobul de grâu nu s-ar fi înmulțit! Ați auzit ce spunea când se apropia pătimirea lui, adică atunci când se apropia răscumpărarea noastră: *Dacă bobul de grâu, care cade în pământ, nu moare, rămâne singur; însă dacă moare, aduce rod mult* (In 12,24).

Într-adevăr, pe cruce s-a realizat un schimb minunat; acolo s-a deschis sacul care conținea prețul răscumpărării noastre: când coasta sa a fost deschisă de lancea care îl lovea, a țâșnit prețul lumii întregi.

Au fost răscumparați credincioșii și martirii, însă credința martirilor a fost pusă la încercare, dovadă este sângele. Ceea ce a fost vărsat pentru ei, ei au restituit, împlinind ceea ce spune sfântul Ioan: *Cristos și-a dat viața pentru noi. La fel și noi trebuie să ne dăm viețile pentru frați* (1In 3,16).

Și în alt loc se spune: *Când stai la masă cu un dregător, ia seama pe cine ai înaintea ta, căci în funcție de aceasta trebuie să te pregătești* (Prov 23,1). Masă mare este acolo unde mâncarea este însuși stăpânul mesei. Nimeni nu se dă pe sine însuși ca hrană comesenilor; aceasta o face Domnul Cristos. El este cel care invită și tot el este mâncarea și băutura. Martirii au cunoscut, așadar, ceea ce mâncau și beau, ca să restituie în același mod.

Dar cum ar fi putut ei să restituie în același mod, dacă el nu le-ar fi dat ce să restituie, el care a plătit cel dintâi? De aceea și psalmul în care am cântat: *Lucru de preț este în fața Domnului moartea sfinților săi* ce ne recomandă?

Acolo, omul a considerat cât a primit de la Dumnezeu, a privit la atâtea daruri ale harului Celui Atotputernic care l-a creat, care l-a căutat când era pierdut, care, găsimdu-l, l-a iertat, care l-a ajutat când lupta cu slabele sale puteri, care nu s-a dat deoparte când l-a văzut în pericol, care l-a încoronat ca învingător și s-a dat pe sine ca răsplată. Toate acestea le-a considerat și a spus: *Ce-i voi da în schimb Domnului pentru tot binele pe care mi l-a făcut? Voi lua potirul mântuirii (Ps 115,12-13).*

Ce este acest potir? Este potirul amar și murdar al suferinței, potirul pe care, dacă nu l-ar fi băut mai întâi medicul, bolnavul nu ar fi avut curajul să-l atingă. El însuși este acest potir: recunoaștem acest potir de pe buzele lui Cristos care spune: *Tată! Dacă este posibil, să treacă de la mine potirul acesta (Mt 26,39).*

Despre acest potir, martirii au spus: *Voi lua potirul mântuirii și voi invoca numele Domnului (Ps 115,13).* Nu te temi că vei cădea? Nu, a răspuns el. De ce? Pentru că *voi invoca numele Domnului.* Cum ar fi putut martirii să învingă, dacă el nu ar fi fost victorios în martiri, el care a spus: *Bucurați-vă, pentru că eu am învins lumea (cf. In 16,33).* Împăratul cerurilor conducea mintea și inima lor și, prin ei, triumfa asupra diavolului pe pământ și în cer îi încorona pe martiri. O, fericiți cei care au băut acest potir! Și-au încheiat suferința și au primit onorurile!

Luați aminte, așadar, preaiubiților! Ceea ce nu puteți vedea cu ochii gândiți cu mintea și cu inima și înțelegeți că *lucru de preț este în fața Domnului moartea credincioșilor săi.*

RESPONSORIUL

2Tim 4,7-8; Fil 3,8-10

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății (T.P. aleluia).

V. Am pierdut toate ca să-l cunosc pe Cristos și să fiu făcut părtaș la pătimirile lui, făcându-mă asemenea cu el în moarte; * de acum.

In solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Acesta-i martirul ce-n propriul sânge,
Murind cu curaj, pe dușmani îi înfrânge.
El luptă în viață și țința e una:
Cristos de la care primește cununa.

Erou al credinței, puternica-ți rugă
Păcatele grele în noi le distrugă,
Și fă ca voința la rău să reziste;
Curaj ne inspiră în clipele triste.

Ești liber la moarte; nu-i moartea dezastru,
Căci sufletu-ți zboară spre cerul albastru.
Din lanțul păcatelor noastre ne scoate,
Ca liberi să fim sufletește în toate.

Durerile crunte spre cer ți-au fost punte;
Mărire Treimii ce ție pe frunte,
Odată ajuns întru slava supremă,
Precum se cuvine, ți-a pus diademă. Amin.

Sau:

Martyr Dei, qui (quæ) únicum
Patris sequéndo Fílium
Victis triúmphas hóstibus,
Victor (victrix) fruens cæléstibus,

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílué,
Arcens malí contágium,
Vitæ repéllens tædíum.

Solúta sunt iam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Amóre Fílii Dei.

Honor Patri cum Filio
 Et Spíritu Paráclito
 Qui te coróna pérpeti
 Cingunt in aula glóriæ. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Isuse, modelul urmat de fecioare,
 Spre care privește martirul ce moare,
 Tu, cel care dai tuturor răsplată,
 Ascultă-ne ruga spre tine-ndreptată.
 Această fecioară cu inimă mare,
 Cu dublă coroană, în slavă apare.
 Mulțimea de îngeri și sfinți o admiră,
 În ceruri intrând, pe fecioara martiră.
 Rezistă eroic plăpânda ființă
 Când urlă călăul, cumplit amenință,
 Și spada într-însa apoi o împlântă;
 Nu-și neagă martira credința ei sfântă.
 Fecioara martiră pe toți ne învață
 Purtarea cea dreaptă-a creștinilor față
 De scurtele vieții plăceri și himere
 Și jertfa pe care credința o cere.
 Isuse, la timp de-ncercări și furtună,
 Să nu lași credința din noi să apună,
 Și iartă-ne toate păcatele, ca să
 Scăpăm de povara ce greu ne apasă.
 Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

O castitátis sígnifer
 Et fortitúdo mártýrum,
 Utrisque reddens pramía,
 Audi benígnus súpplices.

Hæc virgo magni pectoris,
Beata sorte duplici
Binaque palma nobilis,
Hic tollitur præconiis.

Hæc te fateri pertinax,
Tortoris acre brachium
Armavit in se strenue
Tibique fudit spiritum.

Sic sævientis vulnera
Et blandientis vincere
Mundi docens illécebram,
Fidem docet nos íntegram.

Huius favore debita
Nobis remittas omnia,
Fomenta tollens criminum
Tuamque subdens gratiam.

Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Buzele mele te vor lăuda, Doamne, căci mai bună este mila ta decât viața (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veac (T.P. aleluia).

Ant. 3 Pe cel care va învinge îl voi pune coloană în templul meu, spune Domnul (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

2Cor 1,3-5

Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl îndurărilor și Dumnezeul oricărei

mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru, ca să putem și noi să-i mângâiem pe cei care se află în orice necaz cu mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu. Căci după cum prîsosesc pătimirile lui Cristos în noi, tot la fel, prin Cristos prîsosește și mângâierea noastră.

RESPONSORIUL SCURT

R. Tăria mea * și lauda mea este Domnul. Tăria mea.

Y. El este mântuirea mea * și lauda mea este Domnul. Slavă Tatălui. Tăria mea.

Ant. la *Benedictus*: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Ne-ai răscumpărat, Doamne, pentru Dumnezeu cu sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor; dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate, dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omezească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

1In 5,3-5

Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să ținem poruncile lui, iar poruncile lui nu sunt grele. Oricine este născut din Dumnezeu învinge lumea. Și aceasta este victoria cu care a învins lumea: credința noastră. Însă cine este învingătorul lumii, dacă nu cel care crede că Isus este Fiul lui Dumnezeu?

RESPONSORIUL SCURT

R. Bucurie veșnică asupra lor. * Aleluia, aleluia! Bucurie.

V. Fericire și tresăltare de bucurie vor dobândi. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Bucurie.

Ant. la *Benedictus*: Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții, sfinților, căci mare este, în ceruri, răsplata voastră, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, împreună cu martirii care și-au dat viața pentru cuvântul lui Dumnezeu, să-l sărbătorim pe Mântuitorul nostru, martorul credincios al Tatălui:

Ne-ai răscumpărat, Doamne, pentru Dumnezeu cu sângele tău!

Prin martirii tăi, care au îmbrățișat de bunăvoie moartea ca mărturie pentru credință,

– dă-ne, Doamne, adevărata libertate a spiritului.

Prin martirii tăi, care și-au mărturisit credința până la sânge,

– dă-ne, Doamne, puritate și statornicie în credință.

Prin martirii tăi, care au mers pe urmele tale purtând crucea,

– dă-ne, Doamne, harul să suportăm cu tărie greutatea vieții.

Prin martirii tăi, care și-au spălat veșmintele în sângele Mielului,

– dă-ne, Doamne, harul să învingem toate ispitele trupului și ale lumii.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care, pentru a da strălucire Bisericii tale, ai binevoit să-l împodobești pe sfântul **N.** cu biruința martiriului, dă-ne cu îndurare harul ca, după cum el a fost părtaș de pătimirea Domnului, să ne învrednicim și noi a păși pe urmele lui și a ajunge astfel la bucuriile veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Preamărind, Doamne, puterea ta, te implorăm cu umilință ca sfântul **N.**, care a fost părtaș de pătimirile Domnului, să ne fie ajutor grabnic în slăbiciunile noastre. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelor care cinstesc intrarea în slavă a sfinței **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Dumnezeu l-a făcut biruitor (a făcut-o biruitoare) în lupta cea grea și el (ea) a cunoscut că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât toate (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare:

1Pt 5,10-11

Dumnezeul oricărui har, care v-a chemat la gloria sa veșnică în Cristos Isus, după ce veți fi suferit puțin, el însuși vă va desăvârși, vă va întări, vă va da putere, vă va face neclintiți. Lui să-i fie puterea în veci. Amin.

În timpul pascal:

Ap 2,10-11

Nu te teme de ceea ce vei avea de suferit! Iată că diavolul este gata să arunce pe unii dintre voi în închisoare,

ca să vă pună la încercare, și veți avea o încercare de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.

℣. Domnul l-a îmbrăcat (a îmbrăcat-o) cu veșmântul bucuriei (T.P. aleluia).

℞. Și i-a așezat pe cap cununa frumuseții (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Domnul l-a încununat (a încununat-o) cu coroana dreptății și i-a dăruit numele sfânt al slavei (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare:

Iac 1,12

Fericit este omul care îndură ispita, pentru că, după ce va fi încercat, va primi coroana vieții, pe care a promis-o Domnul celor care îl iubesc.

În timpul pascal:

Ap 3,21

Pe cel care învinge îl voi face să stea împreună cu mine pe tronul meu, așa cum și eu am învins și stau cu Tatăl meu pe tronul lui.

℣. În Dumnezeu am nădăjduit (T.P. aleluia).

℞. Nu mă tem de ce-mi poate face mic omul (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Plecând, mergeau și plângeau, aruncând sămânța (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

În Postul Mare:

Înț 3,1-2a.3b

Sufletele celor dreți sunt în mâna lui Dumnezeu iar chinul morții nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, dreții sunt morți cu desăvârșire, dar ei sunt în pace.

În timpul pascal:

Ap 19,7,9

Să ne bucurăm și să ne veselim și să-l preamărim, pentru că a început nunta Mielului, iar mireasa lui s-a pregătit. Fericiți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului.

☩. Venind, se întorceau cu bucurie (T.P. aleluia).

℞. Adunându-și snopii (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Isuse, ostașilor tăi totdeauna
 Le ești după moarte răsplata, cununa;
 Slăvim un erou azi ce vine la tine;
 Ne iartă, s-o facem precum se cuvine.
 Din cupa plăcerii nu soarbe otravă,
 N-ascultă sirene cu voce suavă,
 Renunță la cele ce sunt trecătoare,
 De-aceea-i primit în cereasca splendoare.
 Torturile-s grele, bățiile-s crunte,
 Dar stă neclintit precum stânca din munte;
 Când capul tăiat la pământ i s-așterne,
 Ia sufletul drumul mării eterne.
 Cu-ncredere-n ruga eroului mare,
 Îți cerem, Isuse, acum îndurare.
 Ne iartă păcatele multe și grele
 Și nu-ți mai aduce aminte de ele,
 Ca-n clipa în care sfârșitul ni-l sună
 Arhanghelul morții, să fim împreună
 În cer cu martirul, tovarăși cu dânsul,
 Să nu mai cunoaștem durerea și plânsul.
 Cu inimi supuse, la tron ce mai sus e
 De ceruri, mărire ți-aducem, Isuse.
 Primească mărire și veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Deus tuórum mílitum
 Sors et coróna, præmium,
 Laudes canéntes mártiris
 Absólve nexu críminis.
 Hic (Hæc) testis ore prótulit
 Quod cordis arca crédidit,
 Christum sequéndo répperit
 Effusióne sánguinis.
 Hic (Hæc) nempe mundi gáudia
 Et blandiménta nóxia
 Cadúca rite députans,
 Pervénit ad cæléstia.
 Pœnas cucúrrit fórtiter
 Et sústulit viríliter;
 Pro te refúndens sánguinem,
 ÆtéRNA dona póssidet.
 Ob hoc precátu súpplíci
 Te póscimus, piíssime;
 In hoc triúmpho mártiris
 Dimítte noxam sérvulis,
 Ut consequámur múneris
 Ipsíus et consortia,
 Lætémur ac perénniter
 Iuncti polórum sédibus.
 Laus et perénnis glória
 Tibi, Pater, cum Fílio,
 Sancto simul Paráclito
 In sæculórum sæcula. Amen.

Pentru o fecioară martiră:

Tu, ce mama ți-ai creat-o și-ai voit odinioară,
 Zămislit de o Fecioară, să te naști dintr-o Fecioară,
 Ne ascultă rugăciunea, azi, când facem sărbătoare
 Unei sfinte mucenice minunate-ntre fecioare.
 A avut fecioara sfântă pe pământ o dublă soartă,
 De aceea, și în ceruri o cunună dublă poartă;

S-a învins pe sine însăși întru post și înfrânare,
 A învins și-această lume cu călăi, cu tot ce are.
 Precum vulturul despică zarea-naltă, se ridică
 Ea, fecioara mucenică, sus în cer căci fără frică
 A știut pentru credință chiar și moartea s-o înfrunte,
 Îndurând cu bărbăție și torturi, și chinuri crunte.
 Mucenica sfântă pună pentru noi o vorbă bună.
 Doamne sfinte, răutatea nu lăsa să ne răpună.
 Curățiți fiind de tine, de-a păcatului plămadă,
 Ochii noștri față-n față pe vecie să te vadă. Amin.

Sau:

Virginis Proles opifexque Matris,
 Virgo quem gessit peperitque Virgo,
 Virginis festum canimus tropæum:
 Accipe votum.

Hæc tua virgo, duplici beata
 Sorte dum gestit fragilem domare
 Corporis sexum, domuit cruentum
 Corpore sæclum.

Inde nec mortem nec amica mortis
 Sæva pœnarum genera pavescens,
 Sanguine fuso meruit sacratum
 Scandere cælum.

Huius obtentu, Deus alme, nostris
 Parce iam culpis, vitiiis revulsis
 Quo tibi puri resonet per ævum
 Pectoris hymnus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze (T.P. aleluia).

Psalmul 114 (116 A)

¹ Îl iubesc pe Domnul, *
 pentru că ascultă glasul rugăciunii mele.

- ² El își pleacă urechea spre mine *
în ziua în care îl chem.
- ³ Mă strângeau lanțurile morții *
și mă cuprindeau spaimele infernului,
mă chinuiau tristețea și neliniștea. †
- ⁴ Am invocat numele Domnului: *
„Doamne, salvează-mi sufletul!”
- ⁵ Domnul este milostiv și drept, *
Dumnezeul nostru este plin de îndurare.
- ⁶ Domnul îi ocrotește pe cei mici: *
am fost umilit și el m-a mântuit.
- ⁷ Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, *
fiindcă Domnul ți-a făcut bine.
- ⁸ El mi-a salvat sufletul de la moarte, †
a ferit ochii mei de lacrimi, *
picioarele mele de la cădere.
- ⁹ Voi umbla înaintea Domnului *
pe pământul celor vii.

Ant. Cine vrea să vină după mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să mă urmeze (T.P. aleluia).

Ant. 2 Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu care este în ceruri (T.P. aleluia).

Psalmul 115 (116 B)

- ¹⁰ Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam: *
„Sunt foarte nefericit”.
- ¹¹ Am spus în tulburarea mea: *
„Tot omul este mincinos”.
- ¹² Ce-i voi da în schimb Domnului *
pentru tot binele pe care mi l-a făcut?
- ¹³ Voi lua potirul mântuirii *
și voi invoca numele Domnului.
- ¹⁴ Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
de față cu tot poporul său.
- ¹⁵ Lucru de preț este în fața Domnului *
moartea credincioșilor săi. —

- 16 Ascultă-mă, Doamne, căci sunt slujitorul tău, *
 eu, slujitorul tău, și fiul slujitoarei tale;
 tu ai sfărâmat lanțurile mele. †
- 17 Îți voi aduce jertfă de laudă *
 și voi invoca numele Domnului.
- 18 Voi împlini făgăduințele făcute Domnului *
 de față cu tot poporul său,
- 19 în curțile casei Domnului, *
 în mijlocul tău, Ierusalime!

Ant. Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu care este în ceruri (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci (T.P. aleluia).

Cântarea Ap 4,11; 5,9b.10.12b

- 4,11 Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, *
 să primești gloria, cinstea și puterea,
 pentru că tu ai creat toate, *
 și prin voința ta au fost create și există!
- 5,9b Vrednic ești, Doamne, să primești cartea *
 și să-i deschizi peceteile,
 căci ai fost înjunghiat †
 și în sângele tău
 ai răscumpărat pentru Dumnezeu *
 oameni din toate triburile,
 limbile, popoarele și națiunile
- 10 și ai făcut din ei o împărăție †
 și preoți pentru Dumnezeu nostru, *
 care vor domni pe pământ!
- 12b Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, †
 să primească puterea și bogăția și înțelepciunea *
 și tăria și cinstea și gloria și binecuvântarea!

Ant. Cine își va pierde viața pentru mine o va găsi în veci (T.P. aleluia).

În Postul Mare

LECTURA SCURTĂ

IPt 4,13-14

Preaiubiților, întrucât participați la suferințele lui Cristos, bucurați-vă, ca să puteți tresălta de bucurie și la arătarea gloriei lui. Dacă sunteți batjocoriți în numele lui Cristos, fericiți sunteți, pentru că Duhul măririi și al lui Dumnezeu se odihnește peste voi.

RESPONSORIUL SCURT

R. Ne-ai pus la încercare, Doamne, * și ne-ai scos la liman. Ne-ai pus.

V. Ne-ai trecut prin foc, precum se trece argintul, * și ne-ai scos la liman. Slavă Tatălui. Ne-ai pus.

Ant. la Magnificat: În împărăția cerească este cetatea sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule atotputernic și milostiv, tu ai dat martirului tău **N.** biruință asupra chinurilor, dăruiește-ne și nouă, care sărbătorim ziua triumfului său, ocrotirea ta, ca să rămânem neînvinși în lupta cu Cel Rău. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai dat sfântului martir **N.** harul să lupte până la moarte pentru dreptate, dă-ne, prin mijlocirea lui, harul să răbdăm orice suferință din iubire față de tine și să ne îndreptăm cu toate puterile spre tine, viața cea adevărată. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omezească, dăruiește-le tuturor aceluia care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

În timpul pascal

LECTURA SCURTĂ

Ap 7,14b-17

Aceștia sunt cei care vin din încercarea cea mare. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. De aceea stau ei înaintea tronului lui Dumnezeu și îl slujesc ziua și noaptea în templul său iar cel care stă pe tron îi va adăposti în cortul său, nu le va mai fi foame și nici nu le va mai fi sete, nu-i va mai arde soarele și nici arșița. Căci Mielul din mijlocul tronului va fi păstorul lor și-i

va conduce la izvoarele apelor vieții iar Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.

RESPONSORIUL SCURT

R. Cei drepti vor străluci în fața lui Dumnezeu. * Aleluia, aleluia! Cei drepti.

V. Și se vor bucura toți cei drepti cu inima. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Cei drepti.

Ant. la Magnificat: Bobul de grâu, căzând în pământ, dacă nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

În ceasul în care regele martirilor și-a oferit viața la Cina cea de Taină și și-a dat-o pe cruce, să-i mulțumim, spunând: *Te adorăm, Doamne!*

Te adorăm, Doamne, pentru că ne-ai iubit până la sfârșit, Mântuitorul nostru, izvorul și exemplul oricărui martiriu: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai chemat la răsplata vieții pe toți păcătoșii care se căiesc: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că ai încredințat Bisericii tale puterea să ofere sângele noului și veșnicului legământ, vărsat spre iertarea păcatelor: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că în această zi ne-ai dat harul de a persevera în credință: *Te adorăm, Doamne!*

Pentru că le-ai dat multor frați ai noștri tăria să fie părtași de moartea ta răscumpărătoare:
Te adorăm, Doamne!

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care, pentru a da strălucire Bisericii tale, ai binevoit să-l împodobești pe sfântul **N.** cu biruința martiriului, dă-ne cu îndurare harul ca, după cum el a

fost părtaș de pătimirea Domnului, să ne învrednicim și noi a păși pe urmele lui și a ajunge astfel la bucuriile veșnice. Prin Domnul.

Sau:

Preamărind, Doamne, puterea ta, te implorăm cu umilință ca sfântul **N.**, care a fost părtaș de pătimirile Domnului, să ne fie ajutor grabnic în slăbiciunile noastre. Prin Domnul.

Pentru o fecioară martiră:

Dumnezeule, tu ne dai astăzi bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.** și ne luminezi cu exemplul curăției și al tăriei sale. Dăruiește-ne cu bunătate harul de a fi ajutați prin meritele ei să înaintăm pe drumul credinței. Prin Domnul.

Pentru o femeie sfântă martiră:

Dumnezeule, care îți arăți puterea în slăbiciunea omească, dăruiește-le tuturor acelora care cinstesc intrarea în slavă a sfintei **N.** puterea tainică prin care ea a dobândit cununa biruinței. Prin Domnul.

COMUNUL PĂSTORILOR

Vesperale I

IMNUL, ca la Vesperale II, 1762 sau 1764.

PSALMODIA

Ant. 1 Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preainalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Vă voi da păstori după inima mea și ei vă vor călăuzi cu știință și pricepere (T.P. aleluia).

Ant. 2 Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi (T.P. aleluia).

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lauda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Eu însumi voi paște oile mele: pe cele pierdute le voi căuta și pe cele risipite le voi aduce înapoi (T.P. aleluia).

Ant. 3 Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos. —

- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plac al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Păstorul cel bun își dă viața pentru oile sale (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-4

Pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Marc:

R. Preoți ai Domnului, * binecuvântați-l pe Domnul!
Preoți.

V. Lăudați-l pe Domnul, voi, cei dreپți și smeriți cu inima, * binecuvântați-l pe Domnul. Slavă Tatălui. Preoți.

În timpul pascal:

R. Preoți ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul.
* Aleluia, aleluia! Preoți.

V. Lăudați-l pe Domnul, voi, cei dreپți și smeriți cu inima. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Preoți.

Ant. la Magnificat pentru un papă sau episcop: Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului (T.P. aleluia).

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțeleپți și sfinți:

– dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

– prin mijlocirea lor, purifică și sfințește necontenit Biserica ta.

Tu i-ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

– umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

- nu lăsa să se îndepărteze de tine pe nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

(Mântuiește, Doamne, poporul tău!)

Tu le-ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

- izbăvește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu, ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstoria Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.**, i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.**

spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug Duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a căruia îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru un păstor:

Isuse, păstor al păstorilor, care
Ești sfintei Biserici păstorul cel mare,
În imnuri slăvesc astăzi slugile tale,
În ziua intrării în cer triumfale,

Pentru un papă:

Pe-al Romei episcop, cucernicul papă,
 Ce blând a condus spre izvoare de apă
 O turmă lăsată lui Petru de tine,
 Hrănită cu iarba pășunii divine.

Pentru un episcop:

Pe sfântul episcop, slăvitul și demnul
 De cinste, pe frunte purtând untdelemnul
 Sfințirii înalte, ca turma lui dată
 S-o poată hrăni la pășune bogată.

Pentru un preot:

Pe marele sfânt ce plăcutu-ți-a ție
 Părtaș să îl faci la a ta preoție;
 Umil servitor ce nimic nu-ți refuză,
 Poporului tău către cer călăuză.

Acesta-i păstorul model și lumină,
 Ce plânge cu cei care plâng și suspină.
 Prin el, Dumnezeu tuturor își arată
 Iubirea-i curată, iubirea de tată.

Cântări pentru sfântul păstor azi răsună;
 În ceruri el poartă pe frunte cunună.
 Isuse, spre dânsul azi poartă-ne gândul.
 La tine s-ajungem pe dânsul urmându-l.

Te-adoră toți sfinții, cu ei deodată,
 Te-adoră tot omul, cerescule Tată;
 Și Fiului tău, de asemeni, se-nchină,
 Și Duhului Sfânt dătător de lumină. Amin

Sau:

Christe, pastórum caput atque princeps,
 Géstiens huius celebráre festum,
 Débitas sacro pia turba psallit
 Cármine laudes,

Pro papa:

Quas oves Petro déderas, ovíle
Orbis ut totus fieret sacrátum,
Hic tuo nutu pósitus suprémó
Cúlmíne rexit.

Pro episcopo:

Strénuum bello púgilem supérni
Chrísmatis pleno tuus unxit intus
Spíritus dono, posúitque sanctam
Páscere gentem.

Pro presbytero:

Hunc tibi eléctum fáciens minístrum,
Ac sacerdotem sócians, dedísti
Dux ut astáret pópulo fidélis
Ac bonus altor.

Hic gregis ductor fuit atque forma,
Lux erat cæco, mísero levámen,
Próvidus cunctis pater omnibúsque
Ómnia factus.

Christe, qui sanctis méritam corónam
Reddís in cælis, dócili magístrum
Fac sequi vita, similíque tandem
Fine potíri.

Æqua laus summum célebret Paréntem
Teque, Salvátor, pie rex, per ævum;
Spíritus Santi résonet per omnem
Glória mundum. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preamărim, Cristoase, astăzi
sfinții care-au fost părtașii
Preoției tale sfinte, hotărâți purtându-și pașii
După tine; cinstea însă care lor li se cuvine,
Mare preot pe vecie, să se-ndrepte către tine.

Ai sădit în ei lumină, tu, ce ești lumina pură,
 Ca să-mpartă tuturoră sfânta ta învățătură.
 Rânduiești au fost de tine călăuze pentru lume,
 Prin cuvinte și prin fapte, pașii noștri să-i îndrume.

Cât privește-a lor credință,
 nu puțini le-au fost dușmanii;
 Au păstrat credința însă prin eforturi și strădanii,
 Au păstrat-o ne-ntinată, neștirbită și curată,
 Cu speranță neclintită și cu ochii la răsplată.

Doamne, tu, care cu sfinții și cu îngerii sobor ții,
 Pe-ale tale slugi fidele le-ai primit în ceasul morții
 În lăcașul de mărire, în cereasca ta splendoare,
 Ca să guste fericirea după viața trecătoare.

Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeuul mării glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericiiților cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.

Amin.

Sau:

Dum sacerdotum célebrant fidéles
 Festa sollémni veneránda cultu,
 In tuas laudes honor hic redúndat,
 Summe Sacérdos.

Cuius ex dono potuére patres
 Sémitas lucis pópulos docére,
 Móribus sanctis régere atque verbo
 Páscere vitæ.

Sed nec advérsis póterant movéri
 A tuæ certo fídei tenóre,
 Quos futurórum rata præmiórum
 Spes animábat.

Unde post vitæ frágilis labóres
 Rite decúrsos, pátrias adépti
 Cælitus sedes, sólida beáti
 Pace fruúntur.

Glóriæ summum decus atque laudis,
 Rex, tibi, regnum, Déitas perénnis,
 Quicquid est rerum célebret per omne
 Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor (T.P. aleluia).

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
 și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
 și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
 și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
 lungime de zile în veac și de-a pururi.
⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
 strălucire și măreție așezi deasupra lui.
⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
 tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
 și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
¹⁴ Înalță-te, Doamne, în tăria ta; *
 vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor (T.P. aleluia).

Ant. 2 Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați cu mărirea nepieritoare (T.P. aleluia).

Psalmul 91 (92)

I

- ² Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul, *
 să cântăm numele tău, Preaînalte,

- ³ să vestim de dimineață îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută.
- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresălta de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Când va veni păstorul suprem, veți fi încoronați
cu mărirea nepieritoare (T.P. aleluia).

Ant. 3 Slujitor bun și credincios, intră în bucuria
Domnului tău (T.P. aleluia).

II

- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri teribile *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,

¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău (T.P. aleluia).

℣. Vei auzi un cuvânt din gura mea (T.P. aleluia).

℟. Și le vei duce vestea cea bună (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

Pentru un papă sau episcop, în Postul Mare:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Tesaloniceni 2,1-13.19-20

Amintiți-vă de osteneala noastră pentru voi

¹ Voi înșivă, fraților, știți că venirea noastră la voi nu a fost zadarnică, ² ci, după cum știți, după ce am fost maltratați și insultați la Filipi, am aflat curaj în Dumnezeu nostru să vă vestim evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă. ³ Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu gând necinstit, nici cu înșelăciune, ⁴ ci, așa cum am fost găsiți vrednici de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu, care pune la încercare inimile noastre. ⁵ Precum știți, noi nu am folosit niciodată cuvinte de lingușire, nici nu am avut vreun gând ascuns de lăcomie, Dumnezeu este martor, ⁶ nici nu am căutat slavă de la oameni: nici de la voi și nici de la alții; ⁷ deși, ca apostoli ai lui Cristos, am fi putut să vă fim povară. Dimpotrivă, ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru, ca o doică ce își dezmiardă copiii.

⁸ Atât de atașați eram de voi, încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, pentru că ne deveniserăți dragi. ⁹ De fapt, vă aduceți aminte, fraților, de munca și osteneala noastră: noaptea și ziua lucram, ca să nu devenim o povară pentru nici unul dintre voi și vă predicam evanghelia lui Dumnezeu. ¹⁰ Voi sunteți martori, și Dumnezeu, de asemenea, că ne-am purtat cu sfințenie, cu dreptate și

fără prihană față de voi, cei care credeți. ¹¹ Voi știți că ne-am purtat față de fiecare dintre voi ca un tată față de copiii săi: ¹² v-am îndemnat, v-am îmbărbătat și v-am implorat să vă purtați în chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la împărăția sa și la glorie.

¹³ Și, de aceea, noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare, pentru că, primind cuvântul lui Dumnezeu, pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care acționează cu putere în voi, cei care credeți. ¹⁹ Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana noastră de laudă în fața Domnului nostru Isus, la venirea lui, dacă nu voi? ²⁰ Căci voi sunteți mărirea și bucuria noastră.

RESPONSORIUL

2Tim 4,7.8; 1,12

R. Am luptat lupta cea bună, am ajuns la capătul alergării, mi-am păstrat credința; * de acum îmi este rezervată coroana dreptății.

Ÿ. Știu în cine am crezut și în cine mi-am pus încrederea și sunt convins că el are puterea să păstreze bunul încredințat până în ziua aceea. * De acum.

Pentru un papă sau episcop, în timpul pascal:

Din Faptele Apostolilor

20,17-36

*Reproșurile făcute de Paul
capilor Bisericii din Efes*

În zilele acelea, ¹⁷ de la Milet (Paul) a trimis la Efes ca să-i cheme pe prezbiterii Bisericii. ¹⁸ Când aceștia au ajuns la el, le-a zis: „Voi știți cum m-am purtat cu voi tot timpul, din prima zi în care am pus piciorul în Asia, ¹⁹ slujindu-l pe Dumnezeu cu toată umilința, vărsând lacrimi și suportând încercările pe care mi le-au cauzat cursele iudeilor; ²⁰ că nu m-am sustras de la nimic ca să vă vestesc cele folositoare și v-am învățat în public și prin case, ²¹ am dat mărturie înaintea iudeilor și a grecilor, ca să se convertească la Dumnezeu și să creadă în

Domnul nostru Isus. ²² Și iată că acum, împins de Duhul, mă duc la Ierusalim fără ca să știu ce mi se va întâmpla acolo, ²³ decât doar că Duhul Sfânt îmi mărturisește din cetate în cetate și-mi spune că mă așteaptă lanțuri și necazuri. ²⁴ Dar eu nu pun nici un preț pe viața mea, numai să duc la capăt alergarea mea și slujirea pe care am primit-o de la Domnul Isus, aceea de a da mărturie despre vestea cea bună a harului lui Dumnezeu.

²⁵ Și acum, iată, eu știu că voi toți pe la care am trecut predicând evanghelia împărăției nu-mi veți mai vedea fața. ²⁶ De aceea, dau mărturie astăzi în fața voastră: eu sunt curat de sângele tuturor, ²⁷ căci nu m-am dat înapoi să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu. ²⁸ Vegheați asupra voastră și asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care și-a dobândit-o prin sângele propriului Fiu. ²⁹ Eu știu că după plecarea mea vor intra printre voi lupi hrăpăreți care nu vor cruța turma. ³⁰ Chiar și dintre voi se vor ridica oameni care vor răspândi învățături înșelătoare, ca să-i atragă pe discipoli după ei. ³¹ De aceea, vegheați și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, noaptea și ziua, nu am încetat să vă îndemn cu lacrimi pe fiecare dintre voi. ³² Iar acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului său, care are puterea să clădească și să dea moștenirea tuturor celor care au fost sfințiți. ³³ Nu am râvnit nici argintul, nici aurul, nici haina nimănui; ³⁴ dar voi știți că pentru trebuințele mele și ale celor care erau cu mine au slujit aceste mâini. ³⁵ V-am arătat în toate privințele că muncind astfel trebuie să-i ajutați pe cei slabi, amintindu-vă de cuvintele Domnului Isus. Căci el spunea: «Este mai mare fericire a da decât a primi»”.

³⁶ După ce a spus acestea, a îngenuncheat și s-a rugat împreună cu ei toți.

RESPONSORIUL

Fap 20,28; 1 Cor 4,2

R. Vegheați asupra întregii turme peste care Duhul Sfânt v-a pus episcopi. * Păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu a dobândit-o prin sângele Fiului său.

¶. Ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios. * Păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu a dobândit-o prin sângele Fiului său.

Pentru un preot:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Timotei

5,17-22; 6,10-14

*Lupta cea bună a prezbiterului
și a omului lui Dumnezeu*

Preaiubitule, ^{5,17} prezbiterii care conduc bine să fie învredniciți cu o cinste îndoită, mai ales cei care se ostenește cu predica și cu învățătura, ¹⁸ căci spune Scriptura: *Să nu legi gura bouului care treieră și: Vrednic este lucrătorul de plata sa.* ¹⁹ Să nu primești o acuzație împotriva unui prezbiter decât dacă vine de la doi sau trei martori. ²⁰ Pe cei care au păcătuit, muștră-i înaintea tuturor, ca să le fie teamă și celorlalți. ²¹ Te conjur în fața lui Dumnezeu și a lui Cristos Isus și a îngerilor celor aleși să păzești acestea, fără prejudecată și fără a face cuiva favoruri. ²² Nu te grăbi să-ți impui mâinile peste cineva și nici nu te face părtaș la păcatele altora. Tu însuși păstrează-te curat.

^{6,10} De fapt, rădăcina tuturor relelor este iubirea de bani, iar cei care s-au datat la ea au rătăcit de la credință și și-au provocat multe chinuri.

¹¹ Dar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de acestea. Urmează dreptatea, evlavie, credință, iubire, statornicie, blândețe! ¹² Luptă lupta cea bună a credinței, cucerește viața veșnică la care ai fost chemat și pentru care ai dat o bună mărturie înaintea multor martori. ¹³ Te îndemn stăruitor înaintea lui Dumnezeu, care aduce toate la viață, și înaintea lui Cristos Isus, care a dat mărturia cea bună în fața lui Ponțiu Pilat: ¹⁴ Păzește porunca fără prihană și fără vină până la arătarea Domnului nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

1Cor 4,1-2; Prov 20,6

℞. Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos și administratori ai tainelor lui Dumnezeu. * Ceea ce se

cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios.

¶. Mulți oameni se prezintă ca binefăcători, dar cine va găsi un bărbat credincios? * Ceea ce.

LECTURA A DOUA

Pentru un papă:

Din *Predicile* sfântului Leon cel mare, papă

(Pred. 3 la aniversarea alegerii sale, 2-3: PL 54, 145-146)

*Rămâne permanent
ceea ce Cristos a instituit în Petru*

Preaiubiților, când este vorba de împlinirea slujirii oficiului nostru, ne dăm seama că suntem slabi și lănzezi, căci dacă dorim să acționăm cu devotament și curaj, suntem împiedicați de fragilitatea condiției noastre. Cu toate acestea, avem de partea noastră mijlocirea neîncetată a marelui preot atotputernic și veșnic, care, asemănător nouă, dar egal Tatălui, și-a coborât dumnezeirea până la condiția umană și a înălțat umanitatea până la condiția divină, iar noi ne bucurăm, cu demnitate și sfințenie, de hotărârea pe care a luat-o, căci, chiar dacă a încredințat multor păstori grija oilor sale, totuși nu a încetat să-și păzească turma preaiubită.

Asistența lui veșnică și activă garantează apărarea autorității apostolice, care nu a rămas niciodată fără ajutor, și garantează tăria fundamentului, pe care se înalță întreaga Biserică și care nu este slăbită de dimensiunea impresionantă a templului.

De fapt, soliditatea acestei credințe, care a fost lăudată în principele apostolilor, este veșnică. Și așa cum durează ceea ce Petru a crezut în Cristos, la fel durează ceea ce Cristos a instituit în Petru. Rămâne, așadar, hotărârea adevărului și fericitul Petru, stăruind mereu în tăria pietrei pe care a primit-o, nu a părăsit cârma Bisericii, care i-a fost încredințată.

Într-adevăr, el a fost rânduit deasupra celorlalți, pentru ca din faptul că este numit piatră, proclamat fundament,

constituit paznic al împărăției cerurilor, stabilit judecător a ceea ce trebuie legat sau dezlegat printr-o sentință ce este ratificată și în cer, noi să putem recunoaște, prin înseși misterele conținute în aceste apelative, că el este străns unit cu Cristos.

Acum, el continuă cu mai multă intensitate și eficacitate misiunea ce i-a fost încredințată și împlinește toate funcțiile și responsabilitățile în și cu acela prin care este preamărit.

De aceea, dacă noi facem ceva bine și judecăm corect, dacă obținem ceva de la milostivirea lui Dumnezeu prin rugăciunile noastre zilnice, toate acestea le datorăm lucrării și meritelor aceluia a cărui putere este vie în acest scaun apostolic, care este al său, și a cărui autoritate continuă să triumfe.

Într-adevăr, preaiubiților, acest lucru l-a dobândit acea mărturisire de credință, care, inspirată de Dumnezeu Tatăl în inima apostolului, s-a înălțat deasupra tuturor nesiguranțelor opiniilor omenești și a primit soliditatea unei pietre, care nu va fi slăbită de nici un atac.

Astfel, în Biserica întreagă, Petru spune în fiecare zi: *Tu ești Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu (Mt 16,16)*, și orice limbă care îl mărturisește pe Domnul este însuflețită de magisteriul acestei voci.

RESPONSORIUL

Mt 16,18; Ps 47 (48),9

R. Isus i-a spus lui Simon: „Eu îți spun: Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea, * și porțile iadului nu o vor birui” (T.P. aleluia).

Ÿ. Dumnezeu a întărit-o pentru totdeauna. * Și porțile.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Din *Comentariul asupra Psalmilor*,
al sfântului Ilariu, episcop

(Nr. 126, 7-10: PL 9, 696-697)

Dumnezeu construiește și păzește cetatea sa

Dacă Domnul n-ar zidi casa, în zadar ar trudi cei care o zidesc (Ps 126,1). Voi sunteți templul lui Dumnezeu

și Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi (1Cor 3,16). Aceasta este casa și acesta este templul lui Dumnezeu, plin de învățăturile și harurile lui Dumnezeu, și locuința capabilă de sfințenia inimii divine, despre care același profet a dat mărturie: *Sfânt este templul tău, minunat în dreptate (Ps 64,5-6).* Sfințenia, dreptatea și curăția omenească sunt un templu pentru Dumnezeu.

Această casă, așadar, trebuie să fie zidită pentru Dumnezeu. Ceea ce este construit cu puterile omenești nu durează și ceea ce este făcut după învățăturile omenești nu rezistă și nu va putea fi păzit prin muncile noastre zadarnice și grija preocupării noastre.

Trebuie să o zidim altfel, trebuie să o păzim într-un alt mod. Nu trebuie să începem construcția pe un teren slab și nisipos, ci trebuie să punem temelia pe profeți și pe apostoli.

Casa trebuie ridicată cu pietre vii, trebuie să fie ținută împreună de piatra unghiulară, trebuie să fie înălțată prin îmbinări reciproce până la omul perfect și la statura trupului lui Cristos, trebuie să fie împodobită cu strălucirea și frumusețea harurilor spirituale.

Astfel, dacă este zidită de Dumnezeu, adică după învățăturile sale, ea nu se va prăbuși. Această casă va crește formând mai multe case, prin diferitele construcții ale credincioșilor, în fiecare dintre noi, spre mărirea și împodobirea acelei cetăți fericite.

Deja de mult timp, Domnul este păzitorul vigilent al acestei cetăți: când l-a ocrotit pe Abraham de-a lungul peregrinării sale, când l-a ales pe Isaac ca jertfă, când l-a îmbogățit pe slujitorul său Iacob, când l-a înălțat pe Iosif vândut în Egipt, când l-a întărit pe Moise împotriva faraonului, când l-a ales pe Iosue drept conducător în lupte, când l-a eliberat pe David de toate pericolele, când l-a înzestrat pe Solomon cu darul înțelepciunii, când i-a asistat pe profeți, când l-a răpit în cer pe Ilie, când l-a ales pe Elizeu, când l-a hrănit pe Daniel, când i-a răcorit pe cei trei tineri în cuptorul cu foc și s-a adăugat celor trei ca al patrulea, când l-a învățat pe Iosif printr-un înger că se va naște dintr-o fecioară, când a

asigurat-o pe Maria, când l-a trimis înainte pe Ioan, când i-a ales pe apostoli și l-a rugat pe Tatăl, spunând: *Tată sfânt, păstrează-i în numele tău. Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău (In 17,11)* și, în sfârșit, când, după pătimire, promite că va veghea asupra noastră și că ne va avea veșnic în grija sa, spunând: *Iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii (Mt 28,20)*.

Aceasta este protecția veșnică a acelei cetăți sfinte și fericite, care este cetatea lui Dumnezeu, formată din mulți care se adună împreună și care este în fiecare dintre noi. Această cetate, așadar, trebuie să fie zidită de Dumnezeu, ca să crească până la desăvârșirea ei. Într-adevăr, desăvârșirea nu este atunci când începe construcția, ci, prin continuarea construcției, se ajunge la desăvârșirea perfecțiunii.

RESPONSORIUL

1Pt 2,4-5; Ps 117 (118),22

R. Apropiati-vă de Domnul, piatra cea vie. * Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți într-o casă spirituală, într-o preoție sfântă, ca să aduceți jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos (**T.P.** aleluia).

V. Aceasta este piatra care a ajuns în capul unghiului. * Și voi.

Sau alta, în special pentru un episcop:

Din *Predicile* sfântului Fulgențiu din Ruspe, episcop

(Pred. 1, 2-3: CCL 91 A, 889-890)

Administratorul fidel și înțelept

Domnul, voind să arate care este misiunea specială a slujitorilor pe care i-a pus în fruntea poporului său, a spus: *Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce!* (Lc 12,42-43).

Cine este acest stăpân, fraților? Fără îndoială, Cristos, care le-a spus ucenicilor săi: *Voi mă numiți „Învățătorul” și „Domnul”, și bine spuneți, pentru că sunt (In 13,13).*

Și care este familia acestui stăpân? Evident, cea pe care Domnul însuși a răscumpărat-o din mâna dușmanului și a luat-o în stăpânirea sa. Această familie sfântă este Biserica catolică, ce se răspândește în lumea întreagă prin rodnicia ei deosebită și care se mândrește că a fost răscumpărată cu sângele prețios al Domnului ei. *Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru cei mulți (Mt 20,28).*

Acesta este și păstorul cel bun, care și-a dat viața pentru oile sale. Turma bunului păstor, așadar, este familia Răscumpărătorului.

Dar cine este administratorul care trebuie să fie credincios și prudent ne arată apostolul Paul care, vorbind despre sine și însoțitorii săi, spune: *Orice om să ne considere în felul acesta: ca pe niște slujitori ai lui Cristos, administratori ai tainelor lui Dumnezeu, iar ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios (1Cor 4,1-2).*

Nimeni dintre noi însă nu trebuie să considere că numai apostolii au fost puși ca administratori și că slujitorul leneș poate să doarmă infidel și imprudent, neglijând datoria luptei spirituale. Același fericit Apostol, arătând că și episcopii sunt administratori, a spus: *Episcopul, ca administrator al lui Dumnezeu, trebuie să fie fără cusur (Tit 1,7).*

Noi suntem, așadar, slujitorii capului familiei, suntem administratorii Domnului. Noi am primit porția de hrană, pe care trebuie să v-o distribuim.

Dacă apoi ne întrebăm care este această porție de hrană, ne-o arată iarăși fericitul apostol Paul, când spune: *Fiecare după măsura credinței pe care i-a dat-o Dumnezeu (Rom 12,3).*

Ceea ce Cristos numește porția de hrană, Paul numește măsura credinței, ca să înțelegem că hrana spirituală nu este altceva decât misterul adorabil al credinței creștine. Noi vă dăm în numele Domnului porția de hrană

ori de câte ori, luminați de darul harului spiritual, vă expunem învățătura după regula adevăratei credințe, iar voi primiți această porție de hrană de la administratorii Domnului când ascultați zilnic cuvântul adevărului de la slujitorii lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

Mt 25,21.20

R. Bine, servitor bun și credincios, peste puține ai fost credincios, peste multe te voi pune: * intră în bucuria Domnului tău (T.P. aleluia).

Y. Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată, alți cinci talanți am câștigat. * Intră.

Pentru un preot:

Din decretul despre slujirea și viața preotească *Presbyterorum ordinis* al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 12)

Chemarea preoților la perfecțiune

Prin sacramentul Preoției, preoții sunt făcuți asemenea lui Cristos preotul că slujitori ai capului, pentru a face să crească și a zidi întreg trupul lui care este Biserica, în calitate de colaboratori ai episcopatului. Încă de la consacrarea primită prin Botez, și ei, ca și toți creștinii, au primit semnul și darul unei chemări și al unui har atât de mari încât, cu toată slăbiciunea omenească, să poată și să fie obligați să tindă la perfecțiune, după cuvântul Domnului: *Fiiți, așadar, desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri este desăvârșit (Mt 5,48)*.

Ca preoți, însă, ei sunt obligați cu un titlu deosebit să tindă la desăvârșire deoarece, primind o nouă consacrare prin hirotonire, au devenit instrumente vii în mâna lui Cristos, preotul veșnic, pentru a continua prin timp lucrarea lui minunată care cu puterea de sus a reînnoit întregul neam omenesc.

Așadar, întrucât orice preot, în felul său propriu, acționează în numele lui Cristos reprezentându-l, el este

înzestrat cu un har deosebit pentru ca, slujindu-i pe cei încredințați lui și întregul popor al lui Dumnezeu, să poată tinde mai eficient la desăvârșirea aceluia pe care îl reprezintă, iar slăbiciunea omenească a trupului e vindecată de sfințenia lui, care s-a făcut pentru noi mare preot sfânt, nevinovat, nepătat, separat de păcătoși (Evr 7,26).

Cristos, pe care Tatăl l-a sfințit, adică l-a consacrat și l-a trimis în lume, *s-a dat pe sine însuși pentru noi ca să ne răscumpere de orice nelegiuire și să curețe pentru sine un popor numai al său, plin de zel pentru fapte bune* (Tit 2,14), și astfel a intrat, prin pătimire, în gloria sa; în același fel și preoții, consacrați prin ungerea Duhului Sfânt și trimiși de Cristos, nimicesc în ei faptele trupului și se dedică total slujirii oamenilor, și astfel pot înainta în sfințenia cu care au fost înzestrați de Cristos, spre a se apropia de omul desăvârșit.

De aceea, îndeplinind slujirea Duhului și a dreptății, sunt întăriți în viața spiritului, cu condiția să se lase învățați de Duhul lui Cristos care le dă viață și îi călăuzește. Într-adevăr, preoții sunt orientați spre desăvârșirea vieții prin înseși acțiunile sacre de fiecare zi, precum și prin întreaga lor slujire pe care o împlinesc în strânsă unire cu episcopul și cu confracții.

Sfințenia preoților, la rândul ei, contribuie în cel mai înalt grad la o mai rodnică îndeplinire a slujirii lor: într-adevăr, chiar dacă harul lui Dumnezeu poate împlini lucrarea mântuirii și prin slujitori nevrednici, Dumnezeu totuși dorește în mod obișnuit să-și arate faptele minunate mai degrabă prin oameni care, făcându-se mai ascultători față de inspirațiile și călăuzirea Duhului Sfânt și datorită unirii intime cu Cristos și sfințeniei vieții proprii, pot spune cu Apostolul: *Nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine* (Gal 2,20).

RESPONSORIUL

1Tes 2,8; Gal 4,19

R. Atât de atașați eram de voi, încât eram gata să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre, * pentru că ne deveniserăți dragi, aleluia!

¶ Copiii mei, pentru voi îndur din nou chinurile nașterii, până când Cristos se va forma în voi. * Pentru că ne deveniserăți dragi, aleluia!

Pentru un misionar:

Din decretul despre activitatea misionară a Bisericii
Ad gentes al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 4-5)

Mergând, învățați toate neamurile

Domnul Isus însuși, înainte de a-și da de bunăvoie viața pentru lume, a orânduit slujirea apostolică și a făgăduit trimiterea Duhului Sfânt în așa fel încât ambele să fie asociate întotdeauna și pretutindeni în lucrarea mântuirii pentru a o duce la bun sfârșit.

Duhul Sfânt, în toate timpurile, unește Biserica întreagă în comuniune și slujire și o înzestrează cu diferite daruri ierarhice și carismatice, dând viață, precum sufletul, instituțiilor bisericești și insuflând credincioșilor același spirit misionar care l-a însuflețit pe Cristos însuși.

Uneori el anticipează chiar în mod vizibil acțiunea apostolică, după cum o și însoțește și călăuzește neîncetat în diferite feluri.

Domnul Isus, încă de la început, *i-a chemat la sine pe cei pe care i-a voit și a rânduit doisprezece să fie cu el și să-i trimită să propovăduiască* (Mc 3,13). Astfel, apostolii au fost semințele noului Israel și, în același timp, originea ierarhiei sacre.

Apoi, după ce prin moartea și învierea sa a împlinit în sine tainele mântuirii noastre și ale reînnoirii tuturor lucrurilor, Domnul, dobândind toată puterea în cer și pe pământ, înainte de a fi înălțat la cer, și-a întemeiat Biserica drept sacrament al mântuirii și i-a trimis pe apostoli în lumea întreagă precum și el fusese trimis de Tatăl, poruncindu-le: *Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să țină toate câte v-am poruncit* (Mt 28,19-20).

De aici decurge îndatorirea Bisericii de a răspândi credința și mântuirea lui Cristos, atât în virtutea poruncii explicite pe care au moștenit-o de la apostoli episcopii ajutați de preoți și avându-l în frunte pe urmașul lui Petru, păstorul suprem al Bisericii, cât și prin puterea vieții pe care Cristos o revarsă asupra mădularelor sale.

Misiunea Bisericii se îndeplinește, așadar, prin lucrarea prin care ea, supunându-se poruncii lui Cristos și împinsă de harul și de iubirea Duhului lui Cristos, se face pe deplin și realmente prezentă tuturor oamenilor și tuturor popoarelor, pentru a-i aduce, prin exemplul vieții sale și prin propovăduire, prin sacrameinte și prin celelalte mijloace de har, la credință, la libertate și la pacea lui Cristos, astfel încât să le fie deschisă calea liberă și sigură spre o participare deplină la misterul lui Cristos.

RESPONSORIUL

Mc 16,15-16; In 3,5

R. Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura: * cine va crede și va fi botezat se va mântui (T.P. aleluia).

V. Dacă cineva nu se naște din apă și Duh, nu poate să intre în împărăția lui Dumnezeu: * cine va crede și va fi botezat se va mântui (T.P. aleluia).

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru un păstor:

Azi serbăm cu bucurie marea luptă și izbândă
Ce în viață-a câștigat-o un păstor cu fire blândă.
El se află-acum în ceruri, înălțat în slavă peste
Sfinți și îngeri, iară tronul mai presus de stele-i este.

Pentru un papă:

Pe-al lui Petru sacru scaun de Cristos chemat să șadă,
De iubire pentru turmă și de zel a dat dovadă.
Lui i-a dat Cristos în mână, cu tot dragul, cheia mare,
Care-nchide și deschide paradisul la intrare.

Pentru un episcop:

Ca episcop peste turmă marele păstor îl pune;
El se-achită cu onoare de înalta misiune,
Călăuză înțeleaptă și model între modele,
Atașat de oi și gata să-și dea viața pentru ele.

Pentru un preot:

El e preotul cucernic, ce-n iubire și răbdare,
Cu lumina-nvățăturii și-a purtării exemplare,
A condus cu-nțelepciune mica turmă-ncredințată
Pe cărarea care duce către veșnica răsplată.

Doamne, vina noastră mare ne apasă, ne doboară;
Rugăciunea slugii tale să ne scape de povară.
Noi sperăm să-avem intrare, pentru meritele sale,
În lăcașul veșnic, unde nu-i durere, nu e jale.
Îți aducem închinare, Dumnezeule, tu care
Ai creat cu mână tare și pământ, și cer, și mare.
De la tine-având primite legi precise, rosturi bune,
Cârmuirii tale, Doamne, universul se supune. Amin.

Sau:

Inclitus rectos pater atque prudens,
Cuius insignem cōlimus triúmphum,
Iste conféssor sine fine lætus
Regnat in astris.

Pro papa:

Qui Petri summa cáthedra resídens,
Præsul imménsi gregis et magíster,
Regna per claves Dómini poténter
Cælica pandit.

Pro episcopo:

Qui sacerdotis, ducis ac magistri
Munus insumpsit populis sacramentum,
Præsul et vitæ sapiens paravit
Dona beatæ.

Pro presbytero:

Ipsæ dux clarus fuit et magister,
Exhibens sacræ documenta vitæ
Ac Deo semper satagens placere
Pectore mundo.

Nunc eum nisu rogemus omnes,
Abluat nostrum pius ut reatum,
Et sua ducat prece nos ad alta
Culmina cæli.

Sit Deo soli decus et potestas,
Laus in excelsis, honor ac perennis,
Qui suis totum moderans gubernat
Legibus orbem. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Preoți buni, prin consacrare purtători de sfinte vase,
A voi prin voi Stăpânul harul crucii să ni-l lase.
Zelul vostru și iubirea ne sunt bine cunoscute.
Ați pășit în fruntea turmei ca modele de virtute.
Au rodit în voi talanții, purtând roade prețioase;
Sfintei noastre Maici Biserici
voi adus-ați mari foloase.
Având coapsele încinse, în veghere necurmată,
Facla sfântă a credinței nu s-a stins în voi vreodată.
Când hambarul vieții voastre
s-a umplut de roade coapte,
Din târziu cerescul Mire a venit târziu în noapte;
I-ați deschis îndată ușa, de plecare fiind gata,
Și-ați intrat apoi cu dansul, să primiți în cer răsplata.

Rege-al regilor, tu, ce ești Dumnezeuul marii glorii,
 Preamărire și cinstire să-ți aducă muritorii,
 După cum în ceruri ceata fericiților cântând dă
 Maiestății tale cinste și-ți slăvesc domnia blândă.

Amin.

Sau:

Hi sacerdotēs Dómini sacráti,
 Consecratóres Dómini fidéles
 Atque pastóres pópuli fuére
 Ímpigro amóre.

Namque suscēptæ benedictiōnis
 Dona servántes, studuére, lumbos
 Fórtiter cincti, mánibus corúscas
 Ferre lucérnas.

Sicque suspēnsi vigilésque, quando
 Iánuam pulsans Dóminus veníret,
 Obviavérunt properánti alácres
 Pándere limen.

Glóriæ summum decus atque laudis,
 Rex, tibi, regum, Déitas perénnis,
 Quicquid est rerum célebret per omne
 Tempus et ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Voi sunteți lumina lumii; nu se poate ascunde o cetate așezată pe munte (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săptămâna I, 947.

Ant. 2 Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-l preamărească pe Tatăl vostru (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere și mai pătrunzător decât orice sabie cu două tăișuri (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Evr 13,7-9a

Amintiți-vă de conducătorii voștri, care v-au învățat cuvântul lui Dumnezeu și, meditănd împlinirea vieții lor, imitați credința lor. Isus Cristos – cel de ieri și de astăzi – este același în vecii vecilor. Nu vă lăsați seduși de învățături diferite și străine.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Marc:

R. Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri, * ei vor vesti numele Domnului. Ierusalime.

Ψ. Zi și noapte nu vor tăcea, * ei vor vesti numele Domnului. Slavă Tatălui. Ierusalime.

În timpul pascal:

R. Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri, ei vor vesti numele Domnului. * Aleluia, aleluia! Ierusalime.

Ψ. Zi și noapte nu vor tăcea. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Ierusalime.

Ant. la *Benedictus*: Nu voi sunteți accia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude și mulțumiri lui Cristos, bunul păstor, care și-a dat viața pentru oile sale, și să-l implorăm:

Doamne, fii tu păstorul poporului tău!

Cristoase, care, prin sfinții păstori, ai voit să-ți arăți iubirea și îndurarea,

– nu înceta niciodată să ne călăuzești cu milă, prin ei. Tu, care, prin vicarii tăi, îți exerciți neconținut misiunea de învățător și păstor sufletesc,

– fii tu mereu acela care ne conduci prin mai-marii noștri.

Tu, care, prin sfinții tăi puși în fruntea poporului, te-ai arătat medic al sufletelor și trupurilor,

– nu înceta să ne vindeci și să ne sfințești prin ei.

Tu, care ți-ai povățuit turma prin înțelepciunea și iubirea sfinților,

– edifică-ne pururi în sfințenie prin păstorii noștri.

(Doamne, fii tu păstorul poporului tău!)

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstorii Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care, prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.**, i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug Duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespusă sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. Tată, după cum tu m-ai trimis în lume, și eu i-am trimis pe ei în lume (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Tim 4,16

Ai grijă de tine și de învățătură, stăruie în acestea, căci, făcând astfel, te vei mântui și pe tine, și pe cei care te ascultă.

℣. Domnul l-a ales pe slujitorul său (**T.P.** aleluia).

℟. Ca să-l păstorească pe Iacob, moștenirea sa (**T.P.** aleluia).

Ora a șasea

Ant. Cine vă primește pe voi, pe mine mă primește și cine mă primește pe mine, îl primește pe acela care m-a trimis (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Tim 1,12

Îi mulțumesc lui Cristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit pentru că m-a găsit vrednic de încredere rânduindu-mă în slujirea sa.

☩. Nu mă rușinez de evanghelie (T.P. aleluia).

✠. Căci este puterea lui Dumnezeu spre mântuire (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu, iar voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, sunteți zidirea lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Tim 3,13

Cei care slujesc bine dobândesc un loc de cinste și mult curaj în credința care este în Cristos Isus.

☩. Dacă Domnul n-ar zidi casa (T.P. aleluia).

✠. În zadar ar trudi cei care o zidesc (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Pentru un păstor:

Tu, cel ce țesut-ai din raze veșmântul,
 Păstorule sfinte, primește azi cântul
 Pe care-l înalță smeritele gloate;
 Primească-l prin tine, Stăpânul a toate.
 E unicul preot, Cristos e cel care
 Cu Tatăl ceresc ne-a adus împăcare.
 În inimi simțim bucurie deplină,
 Căci el ne-a salvat de păcat și de vină.
 A binevoit el, Cristos, să te cheme
 Ca preot la treapta onoarei supreme,
 Ca Tatălui său să-i aducă onoare
 Și viața divină la noi s-o coboare.

Pentru un papă:

Păstorul suprem a voit să te-aleagă
Urmaș al lui Petru, ca turma întreagă
Cu grijă s-o duci spre mănoasă pășune,
Și cheile sale în mâini ți le pune.

Pentru un episcop:

De Duhul Sfânt uns, îți revarsă putere
Să faci ceea ce de la tine el cere:
Să dai, ca episcop, poporului hrană
Cu vorba și viața cea fără prihană.

Pentru un preot:

Chemat ca apostol pe urmele sale,
Cristos te-a-nălțat la onoruri regale;
Ai fost, ca și dânsul, păstor pentru turmă,
Oițele scumpe mergându-ți pe urmă.

Tu, cel ce te afli-n lăcașele sfinte,
La noi, cei rămași pe pământ, ia aminte,
Și fă-ne părtași la cereasca agapă
Cu cei ce l-al vieții izvor se adapă.
Treimii să-i fie mărire-n vecie,
Căci binevoit-a păstorule, ție
-n a sa-mpărăție pe frunte să-ți pună,
Ca dreaptă răsplată, cerească cunună. Amin.

Sau:

Vir celse, forma fúlgida
Virtútis, hymnum súscipe,
Qui iure dum te prædicat,
Dei canit magnália.
Qui sempitérnus Póntifex
Stirpem Deo mortálium
Revínxit, atque réddidit
Paci novo nos fœdere,

Te fecit ipse próvidus
Sui minístrum múneris,
Patri datúrum glóriam
Eiúsque vitam plébibus.

Pro papa:

Tu Petri ovíle cælitus
Sumptis regébas clávisibus,
Gregémque verbo gratiæ,
Puris fovébas áctibus.

Pro episcopo:

Virtúte factus dítor
Te consecrántis Spíritus,
Præsul, salútis pínguia
Tu tradidísti pábula.

Pro presbytero:

Regális huius cúlminis
Adéptus altitúdinem,
Verbo fuísti et móribus
Doctor, sacérdos, hóstia.

Locátus in cæléstibus,
Sanctæ meménto Ecclésiæ,
Oves ut omnes páscua
Christi petant felícia.
Sit Trinitáti glória,
Quæ sancti honóris múnia
Tibi minístro sédulo
Dignis corónat gáudiis. Amen.

Pentru mai mulți păstori:

Buni păstori ce turma voastră ați făcut-o să prospere,
Ale sfintei Maici Biserici prețioase giuvaiere,
Imn cucernic de cinstire vă înalță azi chiar regii
Pentru viața voastră sfântă, nesupusă fărdelegii.

Voi ați fost precum o mamă ce nu știe de hodină,
 Ce-ngrijește copilașii, îi hrănește, îi alină.
 Prin cuvânt și prin exemplu, ați purtat la oi merinde,
 Leac ați fost și vindecare pentru cele suferinde.

Ați găsit întotdeauna pentru oi pășune grasă,
 Nu ați fost precum năimitul care oile își lasă
 De izbeliște, când lupul se apropie de turmă;
 E năimit, de-aceea fuge și dispare fără urmă.

Buni păstori, din sfânt lăcașul de lumină și de pace,
 Privegheați asupra noastră, nu lăsați să ne atace
 Lupii răi, ce zi și noapte ne pândesc, ne dau târcoale,
 Ca în cer să nu rămână ale noastre locuri goale.

O, Cristoase, Domnul nostru, mare preot pe vecie,
 Îți aducem toată cinstea și mărirea astăzi ție.
 Tatăl veșnic, ca și Duhul dătător de orice bine,
 Să primească, de asemeni, cinstea care se cuvine.

Amin.

Sau:

Sacrata nobis gaudia
 Dies redúxit ánnua,
 Laudántur in qua débito
 Cultu duces ovílium.

En pro gregis custódia
 Nullos labóres néglegunt,
 Tutántur illum, sánius
 Impertiéntes pábulum.

Arcent lupos e fínibus,
 Procul latróneș éxigunt,
 Replent oves pinguédine,
 Ovíle numquam déserunt.

Tot nunc potíti gáudiis,
 Gregum duces sanctíssimi,
 Nobis rogáte grátiam
 Apud tribúnal iúdicis.

Ætérne, Christe, pónțifex,
 Tibi sit æqua glória
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat (T.P. aleluia).

Psalmul 14 (15)

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
 Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
² Cel care umblă fără prihană, *
 face dreptatea și spune adevărul din inimă;
³ cel care nu calomniază cu limba †
 și nu face rău semenului său, *
 nici nu aruncă ocară asupra aproapelui.
⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
 dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
 Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
 nu-și calcă jurământul.
⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
 și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
 Cel care trăiește astfel *
 nu se va clătina în veci!

Ant. Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei prin harul pe care mi l-a dat (T.P. aleluia).

Ant. 2 Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa (T.P. aleluia).

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
 care își află mare plăcere în poruncile lui!

- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor, *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ El nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrașni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Acesta este slujitorul credincios și înțelept pe care l-a pus Domnul peste familia sa (T.P. aleluia).

Ant. 3 Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor (T.P. aleluia).

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor!
- ⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
și nu va preamări numele tău?
Tu singur ești sfânt! †
Toate popoarele vor veni
și se vor prosterna înaintea ta, *
pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Oile mele îmi vor asculta glasul și va fi o singură turmă și un singur păstor (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Pt 5,1-4

Pe prezbiterii care sunt între voi, eu, care sunt prezbiter ca și ei și martor al suferințelor lui Cristos și părtaș al gloriei care se va arăta, îi îndemn: Păstoriți turma lui Dumnezeu care v-a fost încredințată, supraveghind-o nu cu silă, ci de bunăvoie, așa cum vrea Dumnezeu, nu pentru un câștig necinstit, ci din iubire; nu ca și cum ați fi stăpâni peste cei care v-au fost încredințați, ci făcându-vă exemple pentru turmă. Iar când va apărea păstorul suprem, veți primi cununa mării, care nu se veștejește.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Acesta este adevăratul prieten al fraților săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Acesta este.

V. Viața și-a dat-o pentru frații săi; * el se roagă mult pentru poporul său. Slavă Tatălui. Acesta este.

În timpul pascal:

R. Acesta este adevăratul prieten al fraților săi; el se roagă mult pentru poporul său. * Aleluia, aleluia! Acesta este.

V. Viața și-a dat-o pentru frații săi. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Acesta este.

Ant. la Magnificat: Acesta este administratorul creștin și înțelept, pe care Domnul l-a pus peste familia sa, ca să le dea hrană la vreme potrivită (T.P. aleluia).

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-i aducem laude, precum se cuvine, lui Cristos, rânduit să fie mare preot pentru oameni în cele ce sunt ale lui Dumnezeu, și să-l rugăm cu umilință:

Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Tu ai luminat Biserica în chip minunat, dându-i conducători înțelepți și sfinți:

- dă-le mereu creștinilor harul să se bucure de această lumină.

Tu ai iertat păcatele poporului atunci când sfinții păstori te-au rugat, precum Moise:

- prin mijlocirea lor, purifică și sfințește neconținut Biserica ta.

Tu ai uns pe sfinții tăi în mijlocul fraților lor și ai trimis Duhul tău asupra lor:

- umple cu Duhul Sfânt pe toți conducătorii poporului tău.

Tu însuși ești moștenirea sfinților păstori:

- nu lăsa să se îndepărteze de tine pe nici unul dintre aceia pe care i-ai dobândit cu sângele tău.

Tu ai dat viața veșnică oilor tale prin păstoria Bisericii, așa încât nimeni să nu le poată răpi din mâna ta:

- izbăvește-i pe cei răposați, pentru care ți-ai dat viața ca jertfă.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Pentru un papă:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, tu ai voit ca sfântul **N.** să fie în fruntea întregului tău popor și să-l slujească prin cuvânt și exemplu; ocrotește-i, prin mijlocirea lui, pe păstoria Bisericii tale, împreună cu turma ce le este încredințată, și călăuzește-i pe drumul mântuirii veșnice. Prin Domnul.

Pentru un episcop:

Dumnezeule, care l-ai unit cu toți sfinții păstori pe episcopul **N.**, care a fost aprins de iubire divină și neclintit în credința care învinge lumea, dă-ne, te rugăm, harul ca și noi, prin mijlocirea lui, să fim statornici în credință și iubire și să ne învrednicim, astfel, a fi părtași de mărirea ta veșnică. Prin Domnul.

Pentru fondatorul unei Biserici:

Dumnezeule, care prin propovăduirea sfântului (episcop) **N.**, i-ai chemat pe înaintașii noștri la minunata lumină a evangheliei, fă ca prin mijlocirea lui să creștem în harul și în cunoașterea Domnului nostru Isus Cristos, Fiul tău, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un păstor:

Dumnezeule, lumina credincioșilor și păstorul sufletelor, care l-ai așezat în Biserică pe sfântul (episcop) **N.** spre a păstori prin cuvânt oile tale și a le călăuzi cu exemplul său, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să păstrăm credința pe care ne-a împărtășit-o și să urmăm calea pe care ne-a arătat-o. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, care ai revărsat din belșug Duhul adevărului și al iubirii asupra sfântului **N.** pentru a păstori poporul tău, dă-ne harul ca noi, care-i celebrăm cu evlavie sărbătoarea, să-i urmăm pilda și să ne bucurăm de ajutorul lui. Prin Domnul.

Pentru un misionar:

Dumnezeule, prin a cărui îndurare nespusă, sfântul **N.** a vestit neamurilor bogățiile de necuprins ale lui Cristos, dă-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să creștem în cunoașterea ta și, aducând roade prin fapte bune, să umblăm cu credință înaintea ta, după adevărul evangheliei. Prin Domnul.

COMUNUL ÎNVĂȚĂTORILOR BISERICII

Toate de la Comunal pistorilor, 1732, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL, ca la Vesperale II, 1781.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Gura celui drept * vorbește cu înțelepciune. Gura.

Ÿ. Și limba sa rostește dreptatea; * vorbește cu înțelepciune. Slavă Tatălui. Gura.

În timpul pascal:

R. Gura celui drept vorbește cu înțelepciune. * Aleluia, aleluia! Gura.

Ÿ. Și limba sa rostește dreptatea. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Gura.

Ant. la Magnificat: Cel care va împlini poruncile Domnului și-i va învăța și pe alții să le împlinească va fi mare în împărăția cerului (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Doamne Dumnezeu, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul N. cu învățatură cerească, dăruiește-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să păstrăm cu fidelitate această învățatură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, ca la Vesperale II, 1781.

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Mare:

Din cartea Înțelepciunii

7,7-16.22-30

Fericirea celor drepi vine de la Dumnezeu

⁷ Pentru aceasta m-am rugat și mi s-a dat pricepere;
l-am implorat
și duhul înțelepciunii a coborât asupra mea.

⁸ Am ținut la înțelepciune
mai mult decât la împărății și tronuri,
în comparație cu ea, bogățiile le-am socotit ca nimic.

⁹ N-am pus alături de ea nici pietrele cele mai scumpe,
fiindcă tot aurul din lume, pe lângă ea, nu e decât nisip,
iar argintul mi se pare noroi înaintea ei.

¹⁰ Am iubit-o mai mult decât sănătatea și frumusețea;
am pus-o chiar înaintea luminii,
fiindcă strălucirea ei nu se stinge niciodată.

¹¹ Împreună cu ea mi-au venit toate bunurile
și, prin mâinile ei, bogății nenumărate.

¹² M-am bucurat de toate acestea,
pentru că înțelepciunea este aceea care le aduce,
dar eu nu știam că mama tuturor acestora este ea.

¹³ ceea ce am învățat fără greșală
împărtășesc fără părere de rău,
nu ascund bogățiile ei.

¹⁴ Căci ea este un tezaur infinit pentru oameni;
cei care o dobândesc ajung la prietenia cu Dumnezeu,
recomandați de darurile învățaturii.

¹⁵ Mie însă să-mi dea Dumnezeu
să vorbesc așa cum gândesc
și să gândesc în mod demn
despre cele care îmi sunt date,
pentru că el însuși este conducătorul înțelepciunii
și călăuză înțelepților.

¹⁶ Pentru că în mâna lui suntem
și noi, și cuvintele noastre,
și toată înțelepciunea și știința lucrurilor.

²² În înțelepciune se află un duh inteligent și sfânt,
unic și multiplu, ager și iute;
pătrunzător, nepătat, limpede și neatins,
iubitor de bine, ascuțit,

²³ liber, binefăcător, prieten al omului,
neclintit, sigur și netulburat, atotputernic, atotștiutor,
care pătrunde toate duhurile,
chiar și pe cele mai inteligente,
pe cele mai curate și pe cele mai subtile.

²⁴ Înțelepciunea se poate mișca așa de iute,
încât, prin repeziciunea ei, întrece orice mișcare.
Ea pătrunde și străbate orice lucru
datorită purității sale.

²⁵ Ea este sufletul puterii lui Dumnezeu,
revărsarea limpede a măreției Celui Atotstăpânitor,
de aceea, nimic pătat nu o poate atinge.

²⁶ Ea este reflexul luminii veșnice,
oglindea fără pată a puterii lui Dumnezeu
și imaginea bunătății sale.

²⁷ Deși este una singură, ea poate face totul;
deși ea însăși nu se schimbă, înnoiește universul;
ea se dăruiește sufletelor sfinte
și face din ele profeți și prieteni ai lui Dumnezeu.

²⁸ Dumnezeu îl iubește
numai pe acela care locuiește împreună cu înțelepciunea.

²⁹ Ea este mai frumoasă decât soarele
și întrece toate constelațiile;

dacă este pusă alături de lumina zilei,
înțelepciunea îi este mult superioară.

³⁰ Căci ziua dispare în fața nopții,
pe când înțelepciunea rămâne nebiruită în fața răutății.

RESPONSORIUL

Înț 7,7-8; Iac 1,5

R. M-am rugat și mi s-a dat înțelegere; * am invocat și a coborât asupra mea duhul înțelepciunii și am considerat-o mai presus de împărății și tronuri.

V. Dacă îi lipsește cuiva dintre voi înțelepciunea, să o ceară de la Dumnezeu, care dă tuturor din belșug și fără mustrare, și i se va da. * Am invocat.

În timpul pascal:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

2,1-16

*Noi vă vorbim despre înțelepciunea tainică
a lui Dumnezeu*

¹ Eu, fraților, când am venit la voi, am venit să vă vestesc misterul lui Dumnezeu nu prin măiestria cuvântului sau prin înțelepciune. ² Într-adevăr, n-am voit să știu nimic altceva decât pe Isus Cristos, și pe acesta răstignit. ³ Eu însumi am venit la voi în slăbiciune, cu frică și cuprins de neliniște, ⁴ iar cuvântul meu și predica mea n-au constatat în discursuri convingătoare ale înțelepciunii omenești, ci în adevărarea Duhului și a puterii, ⁵ astfel încât credința voastră să fie bazată nu pe înțelepciunea oamenilor, ci pe puterea lui Dumnezeu.

⁶ Totuși, noi vorbim de înțelepciune printre cei desăvârșiți, dar nu de înțelepciunea lumii acesteia, nici a stăpânilor acestui veac, care sunt pieritori. ⁷ Însă noi vorbim de înțelepciunea tainică a lui Dumnezeu, care a fost ținută ascunsă, și pe care Dumnezeu o hotărâse înainte de veacurile spre mărirea noastră, ⁸ pe care nici unul dintre stăpânitorii lumii acesteia n-a cunoscut-o, căci dacă ar fi cunoscut-o, nu l-ar fi răstignit pe Domnul gloriei. ⁹ Însă, după cum este scris:

Lucruri pe care *ochiul nu le-a văzut*
și urechea nu le-a auzit
 și la inima omului nu s-au suit,
 pe acestea le-a pregătit Dumnezeu
 celor care îl iubesc pe el.

¹⁰ Dar nouă ni le-a descoperit Dumnezeu prin Duhul, căci Duhul cercetează toate, chiar și profunzimile lui Dumnezeu. ¹¹ De fapt, cine dintre oameni cunoaște ceea ce este în om, în afară de duhul omului, care este în om? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu. ¹² Iar noi nu am primit duhul lumii, ci am primit Duhul care este din Dumnezeu, ca să cunoaștem darurile care ne-au fost date de Dumnezeu. ¹³ Despre acestea vorbim, nu în cuvinte învățate de la înțelepciunea omenească, ci în cuvinte învățate de la Duh, demonstrând, prin cuvintele spirituale, realitățile spirituale. ¹⁴ Omul numai cu firea lui nu acceptă cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie, și nu le poate cunoaște, pentru că acestea trebuie să fie judecate în mod spiritual. ¹⁵ Dimpotrivă, omul spiritual judecă toate, iar el nu este judecat de nimeni. ¹⁶ *Într-adevăr, cine a cunoscut gândirea Domnului, ca să-i poată da învățătură?*
 Însă noi avem gândirea lui Cristos.

RESPONSORIUL

1 Cor 1,21.23.25

R. Dumnezeu a binevoit să-i mântuiască pe cei care cred prin nebunia predicării; * noi îl predicăm pe Cristos cel răstignit, aleluia!

Ÿ. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii. * Noi îl predicăm.

LECTURA A DOUA

Din *Oglinda carității* a lui Wilhelm,
 abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”

(PL 180, 384)

Înțelegerea credinței trebuie căutată în Duhul Sfânt

O, tu suflet credincios, când în credința ta descoperi mistere prea adânci pentru natura ta slabă, ai curaj și spune, nu din spirit de contrazicere, ci din dorința de a asculta: „Cum se poate aceasta?”

Întrebarea ta să fie rugăciune, să fie iubire, să fie pietate și dorință umilă. Nu ca să scruteze maiestatea divină în înălțimile sale, ci ca să caute mântuirea în mijloacele de mântuire ale lui Dumnezeu, mântuitorul nostru. Și îți va răspunde îngerul marelui sfat: *Când va veni Mângâietorul, pe care vi-l voi trimite de la Tatăl, vă va învăța toate și vă va călăuzi în tot adevărul (In 14,26; 16,13)*. De fapt, *cine cunoaște ceea ce este în om, în afară de duhul omului care este în om? Tot la fel, nimeni nu a cunoscut cele ale lui Dumnezeu în afară de Duhul lui Dumnezeu (1Cor 2,11)*.

Grăbește-te, așadar, să te împărtășești cu Duhul Sfânt. El se face prezent când este invocat, nici nu ar putea fi invocat dacă nu ar fi prezent. Când este invocat, vine, vine cu abundența binecuvântării lui Dumnezeu. Este ca un fluviu învolburat, care înveselește cetatea lui Dumnezeu.

Și când ajunge, dacă te va găsi umil și liniștit, chiar tremurând în fața cuvintelor lui Dumnezeu, se va odihni peste tine și îți va descoperi ceea ce Dumnezeu Tatăl ține ascuns celor înțelepți și pricepuți ai acestei lumi. Atunci vor începe să-ți strălucească toate acele adevăruri pe care înțelepciunea a putut să le spună ucenicilor când era pe pământ și pe care ei nu au putut să le înțeleagă până când nu a venit Duhul adevărului, care i-a învățat tot adevărul.

Pentru a primi sau învăța acest adevăr, zadarnic aștepți să vină de pe buzele unui om oarecare ceea ce nu a putut să primească sau să învețe de pe buzele adevărului însuși. Căci așa cum spune adevărul însuși: *Dumnezeu este duh (In 4,24)*.

Și așa cum este necesar ca cei care îl adoră să-l adore în duh și adevăr, la fel, cei care doresc să știe și să

cunoască trebuie să caute înțelegerea credinței și sensul acestui adevăr pur și curat doar în Duhul Sfânt.

De fapt, în întunericul și ignoranța acestei vieți, el însuși este lumina care îi luminează pe cei săraci cu duhul, este iubirea care atrage, este blândețea care impresionează, este calea omului spre Dumnezeu, este iubirea celui care iubește, este devoțiunea, este pietatea.

De la o etapă la alta a credinței, el le descoperă credincioșilor dreptatea lui Dumnezeu, dăruindu-le har peste har și o credință luminată peste credința care se naște din ascultarea cuvântului.

RESPONSORIUL

Mt 13,52; cf. Prov 14,33

R. Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor * este asemenea stăpânului casei care scoate din tezaurul său lucruri noi și vechi (T.P. aleluia).

Ÿ. Înțelepciunea își stabilește locuința într-o inimă chibzuită și îi învață chiar și pe cei neștiutori. * Este asemenea.

Sau:

Din constituția dogmatică despre revelația divină
Dei verbum a Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 7-8)

Transmiterea revelației divine

Cristos Domnul, în care își găsește împlinirea întreaga revelație a Dumnezeului preafălat, a dat poruncă apostolilor să predice tuturor, împărțându-le darurile divine, ca pe izvorul oricărui adevăr mântuitor și al oricărei discipline morale, evanghelia făgăduită odinioară prin profeți și pe care a împlinit-o el însuși și a vestit-o cu gura sa.

Acest lucru a fost realizat cu fidelitate atât de apostoli care, în propovăduirea lor orală, prin exemplul dat și prin hotărârile luate, au transmis ceea ce au primit din gura lui Cristos, din trăirea lor în apropierea lui și din faptele lui, precum și ceea ce au învățat sub inspirația Duhului

Sfânt, cât și de acei apostoli și oameni apostolici care, tot sub inspirația Duhului Sfânt, au consemnat în scris vestea mântuirii.

Iar pentru ca evanghelia să se păstreze de-a pururi întregă și vie în Biserică, apostolii i-au lăsat ca urmași pe episcopi, încredințându-le propria lor misiune de a învăța. Ceea ce a fost transmis de către apostoli cuprinde tot ceea ce ajută poporul lui Dumnezeu să ducă o viață sfântă și să-și sporească credința; astfel Biserica, în învățătura, în viața și în cultul său, perpetuează și transmite tuturor generațiilor tot ceea ce este ea însăși, tot ceea ce crede.

Această tradiție, care vine de la apostoli, se dezvoltă în Biserică sub asistența Duhului Sfânt: înțelegerea lucrurilor și a cuvintelor transmise crește prin meditarea și studierea lor de către credincioși, care le păstrează în inimă, prin pătrunderea adâncă ce decurge din experiența spirituală și prin propovăduirea acelora care, o dată cu succesiunea episcopală, au primit o carismă sigură a adevărului. Biserica, pe măsura trecerii veacurilor, tinde mereu către plinătatea adevărului divin, până ce se vor împlini în ea cuvintele lui Dumnezeu.

Afirmațiile sfinților părinți atestă prezența dătătoare de viață a acestei tradiții, ale cărei bogății se revarsă în practica și în viața Bisericii care crede și se roagă.

Prin aceeași tradiție cunoaște Biserica întregul canon al cărților sfinte și înseși textele sfinte sunt înțelese prin ea mai profund, iar acțiunea lor devine tot mai vie; astfel, Dumnezeu, care a vorbit odinioară, vorbește fără întrerupere cu mireasa Fiului său iubit, iar Duhul Sfânt, prin care glasul viu al evangheliei răsună în Biserică și, prin ea, în lume, îi călăuzește pe credincioși spre tot adevărul și face să locuiască în ei cu îmbelșugare cuvântul lui Cristos.

RESPONSORIUL

1Pt 1,25; Lc 1,2

R. Cuvântul Domnului rămâne în veci. * Acesta este cuvântul care v-a fost transmis prin evanghelic (T.P. aleluia).

∇. Așa cum ni l-au transmis cei care de la început au fost martori oculari și au devenit slujitori ai cuvântului.

* Acesta este.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Tu, ce vrednic ești de cinste,
 o, Cristoase, Doamne sfinte,
 Dătător de-nțelepciune și cerești învățăminte,
 Pentru viață e lumină minunata ta doctrină,
 De aceea, mintea noastră înaintea ei se-nchină.
 Sfintei noastre Maici Biserici, care-a fost de tine-aleasă
 Ca să-ți fie purtătoare de lumină și mireasă,
 Tu i-ai dat cuvântul care bezna lumii s-o înfrunte;
 Ea, Biserica-i cetatea așezată pe un munte.
 Tu trimiți mereu în lume oameni sfinți, figuri mărețe,
 Cu sublima misiune să explice, să învețe
 Adevărurile tale pentru noi atât de grele;
 Prin înalta lor știință, strălucesc ca niște stele.
 Adevărul e făclia ce aprinsă-n mâna ta ții,
 De la tine iau lumină în Biserică-nvățații;
 Li-l trimiți pe Duhul Sfânt ca să-i asiste, să-i inspire;
 Pentru flacăra credinței îți aducem mulțumire.
 Mijlocească ajutorul și-ndurarea de la tine
 Sfântul care azi cinstit e de mulțimile creștine,
 Ca, urmând ce ne-a-nvățat el prin exemplu și povețe,
 Să ajungem la vederea preaslăvitei tale fețe. Amin.

Sau:

Doctor æternus cõleris piúsque,
 Christe, qui leges áperis salútis,
 Verba qui vitæ mérito putáris
 Solus habére.

Teque clamámus, bone Pastor orbis,
 Cælitus semper solidásse Sponsæ
 Verba, constánter quibus illa mundo
 Lumen adésset.

Ipse quin præbes fámulos corúscos,
 Aureas stellas velut emicántes,
 Certa qui nobis réserent beátæ
 Dógmata vitæ.

Unde te laudes récinant, Magíster,
 Spíritus fundis bona qui stupénda
 Ore doctórum, tua quo poténter
 Lux patet alma.

Quique nunc iustus celebrátur, instet
 Ut tuam plebem per amœna lucis
 Des gradi, donec tibi dicat hymnos
 Lúmine pleno. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Înț 7,13-14

Înțelepciunea pe care am învățat-o fără greșală o împărtășesc fără părere de rău, nu ascund bogățiile ei. Căci înțelepciunea este un tezaur infinit pentru oameni; cei care o dobândesc ajung la prietenia cu Dumnezeu, recomandați de darurile învățaturii.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Înțelepciunea sfinților * o povestesc popoarele.
 Înțelepciunea.

Ÿ. Și lauda lor o vestește Biserica, * o povestesc popoarele. Slavă Tatălui. Înțelepciunea.

În timpul pascal:

R. Înțelepciunea sfinților o povestesc popoarele. * Aleluia, aléluia! Înțelepciunea.

☩. Și lauda lor o vestește Biserica. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Înțelepciunea.

Ant. la Benedictus: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Doamne Dumnezeu, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul N. cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare;
Făpturile toate în veci să te-adoare.
Pământului nostru lumina veșmântu-i,
Lumină ești minții tu, cel ce ne mântuie.

Pe Duhul tău Sfânt, cel ce-n veci adevăru-i
Întruna Bisericii tale îl dăruie;
Pe sfinți, inspirându-i cu tainice șoapte,
Îi face luceferi în beznă și noapte.

Lumina cerească curată și sfântă
De dânșii primită, de dânșii răsfrântă,
Prin neguri de veacuri o faci să apară
Sărmanilor oameni tot pură și clară.

Cu ei împreună primit-a cunună
Și sfântul de astăzi; lucrarea lui bună
Prezentă-i în lume, o vede oricine
Pășește pe drumul trăirii creștine.

Iar noi, admirându-i cununa splendidă,
Un lucru îi cerem: de-ar vrea să deschidă
Și nouă o cale și el să ne poarte
Spre patria-n care nu-s lacrimi, nici moarte.

Rugămu-ne ție, cu fruntea plecată,
 Ascultă-ne ruga, cerescule Tată,
 Cu Fiul, cel care cu tine-i de-o fire,
 Și Duhul cel Sfânt, care-i Duh de iubire. Amin.

Sau:

Ætérne sol, qui lúmine
 Creáta comples ómnia,
 Supréma lux et méntium,
 Te corda nostra cóncinunt.
 Tuo fovénte Spírítu,
 Hic viva luminária
 Fulsére, per quæ sæculis
 Patent salútis sémitæ.
 Quod verba missa cælitus,
 Natíva mens quod éxhibet,
 Per hos minístros grátia
 Novo nitóre cláruit.
 Horum corónæ párticeps,
 Doctrína honéstus lúcida,
 Hic vir beátus splénduit
 Quem prædicámus láudibus.
 Ipso favénte, quæsumus,
 Nobis, Deus, percúrrere
 Da veritátis trámitem,
 Possímus ut te cónsequi.
 Præsta, Pater piíssime,
 Patríque compar Unice,
 Cum Spírítu Paráclito
 Regnans per omne sæculum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

LECTURA SCURTĂ

Iac 3,17-18

Înțelepciunea care vine de sus este înainte de toate curată, apoi pașnică, blândă, docilă, plină de milă și de roade bune, fără discriminare și fără ipocrizie. Rodul dreptății este semănat în pace pentru cei care fac pace.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. În mijlocul Bisericii * și-a deschis gura. În mijlocul.

Ÿ. Și Domnul l-a umplut de Duhul înțelepciunii și al înțelegerii, * și-a deschis gura. Slavă Tatălui. În mijlocul.

În timpul pascal:

R. În mijlocul Bisericii și-a deschis gura. * Aleluia, aleluia! În mijlocul.

Ÿ. Și Domnul l-a umplut de Duhul înțelepciunii și al înțelegerii. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. În mijlocul.

Ant. la Magnificat: Învățător al credinței, luminează Bisericii, sfinte N., iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Doamne Dumnezeule, care ai binevoit să-l luminezi pe sfântul N. cu învățătură cerească, dăruiește-ne harul ca, prin mijlocirea lui, să păstrăm cu fidelitate această învățătură și să o mărturisim prin viața noastră. Prin Domnul.

COMUNUL FECIOARELOR

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1803.

PSALMODIA

Ant. 1 Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeuul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul și vă veți lumina (T.P. aleluia).

Ant. 2 Acum te urmăresc cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Acum te urmăm cu toată inima și ne temem de tine și căutăm fața ta, Doamne. Să nu ne faci de rușine (T.P. aleluia).

Ant. 3 Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plac al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos, căci Domnul este Mirele vostru în veac (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa, și femeia necăsătorită, tot așa, și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Partea mea este Domnul, * a spus sufletul meu.
Partea mea.

V. Domnul este bun față de sufletul care-l caută, * a spus sufletul meu. Slavă Tatălui. Partea mea.

În timpul pascal:

R. Partea mea este Domnul, a spus sufletul meu. * Aleluia, aleluia! Partea mea.

V. Domnul este bun față de sufletul care-l caută. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Partea mea.

Ant. la *Magnificat* pentru o fecioară martiră: Fecioara neînfricăată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe accia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelile aprinse:

– nu îngădui să scadă lumina fidelității în candelile acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

– dăruiește tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățaturii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.:**

– dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi de mijlocirea ei.

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

– primește-i cu bunătate pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor (**T.P.** aleluia).

Sau: Veniți să-l adorăm pe Mielul pe care-l urmează fecioarele (**T.P.** aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o fecioară:

Aceasta-i fecioara curată, e una
 Din cele-nțelepte, ea poartă cununa
 Cea dată de Domnul. Cu voce suavă,
 Să-i cânte creștinii cântare de slavă.
 Cerescului Mire ea viața-nchinat-a,
 De-aceea, în ceruri e dreaptă răsplata;
 Primită-i de Domnul în ceata cea sfântă
 Ce Mirelui veșnic mărire îi cântă.
 Sfioasă, pudică, retrasă în sine,
 Pornirile firii în frâu și le ține.
 Nimic de la lume n-așteaptă, nu cere;
 Cristos este singura ei mângâiere.

Condu-ne, Cristoase, pe urma ei pașii;
 Să nu lași cumva să ne-nvingă vrăjmașii.
 Păcatul în suflet ne-apasă, ne doare;
 Ne iartă de dragul acestei fecioare.

Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Dulci deprómat cármine
 Devóta plebs sollémnia,
 Dum in cælórum cúlmine
 Hæc virgo micat glória.

Virgo, quæ Christi láudibus
 Vacávit iam virfliter,
 Sanctórum nunc agmínibus
 Coniúngitur felíciter.

Vicit per pudicítiam
 Infírmæ carnis vítium:
 Sprevit mundi blandítiam
 Christi sequens vestígium.

Per hanc, nos, Christe, dírige
 Servans a cunctis hóstibus;
 Culpárum lapsus córrige
 Nos ímbuens virtútibus.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai multe fecioare:

Se bucură astăzi și fac sărbătoare
 Creștinii în cinstea acestor fecioare
 Chemate de Domnul, pe urmele sale,
 Pe calea regală-a iubirii totale.

Isuse Cristoase, tu, crin de candoare,
 Tu, Fiul Fecioarei, iubit de fecioare,
 Ferește-ne, Doamne, de cursele toate
 Pe care Satana în drum ni le scoate.

În suflete caste a face îți place
 Sălaș preaplăcut de iubire și pace.
 Ne iartă-ale noastre căderi și păcate
 Și fă-ți și din noi locuințe curate.

Cu-aceste fecioare-ale tale mirese,
 Noi azi îți aducem omagii alese.
 În clipele grele, ne-arată că ele
 Ne sunt minunate și sfinte modele.

Cristos să primească, el, gingașă floare
 Și rod minunat al preasfintei Fecioare,
 Cinstire-mpreună cu veșnicul Tată,
 Și Duhul, izvor de iubire curată. Amin.

Sau:

Gaudéntes festum cólimus
 Sanctárum Christi vírginum,
 Quæ puro corde Dóminum
 Secútæ sunt in láudibus.

O castitátis lílium,
 Rex vírginum sanctíssime,
 Tu, custos pudicítiæ,
 Fraudes repélle dæmonum.

Qui castis in viscéribus
 Placáris clementíssime,
 Nostros réatus dílué,
 Dimíttens quæ peccávimus.

Grates precántes ágimus;
 Errámus, viam dírige;
 Tu, pater indulgéntiæ,
 Nobis succúrre, quæsumus.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,
- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz
ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune, alături de mirele tău, Cuvântul imaculat al lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Ant. 2 Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos, am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei (T.P. aleluia).

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
eu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit. —

- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
 har a fost revărsat pe buzele tale *
 și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
 ea este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
 pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
 și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
 pătrund în inima dușmanilor regelui; *
 popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
 sceptrul dreptății este sceptrul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
 de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
 cu untdelemnul bucuriei, *
 ca pe nimeni altul dintre semenii tăi.
- ⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
 din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.
- ¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
 regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos,
 am disprețuit împărăția lumii și toată slava ei (T.P.
 aleluia).

Ant. 3 Regele râvnește frumusețea ta, pentru că el
 este Domnul, Dumnezeul tău (T.P. aleluia).

II

- ¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
 uită de poporul tău și de casa tatălui tău.
- ¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
 el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.
- ¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
 și bogații poporului caută fața ta.
- ¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
 când își face intrarea
 îmbrăcată în haine brodate cu aur.

- ¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.
- ¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.
- ¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.
- ¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lăuda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Regele râvnește frumusețea ta, pentru că el este
Domnul, Dumnezeuul tău (T.P. aleluia).

℣. Tu mi-ai făcut cunoscute căile vieții (T.P. aleluia).

℞. Și chipul tău mă va umple de bucurie (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

7,25-40

Fecioria creștină

Fraților, ²⁵ despre fecioare nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare. ²⁶ Eu cred că este bine, din cauza dificultății timpului de față, e bine ca omul să fie așa: ²⁷ ești legat de femeie, nu căuta să te despartii; nu ești legat de femeie, nu căuta femeie. ²⁸ Totuși, dacă te căsătorești, nu păcătuiești. Iar dacă o fecioară se căsătorește, nu păcătuiește. Dar aceștia vor avea suferințe în trupul lor. Eu însă vreau să vă cruț.

²⁹ Fraților, eu vă spun aceasta: timpul s-a scurtat. De acum, cei care au femeie să fie ca și cum nu ar avea, ³⁰ cei care plâng, ca și cum nu ar plânge, cei care se bucură, ca și cum nu s-ar bucura, cei care cumpără, ca și cum nu ar fi stăpâni, ³¹ cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi: căci chipul acestei lumi trece.

³² Eu aș vrea ca voi să fiți fără griji. Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i

placă Domnului, ³³ însă cel care este căsătorit se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă soțici, ³⁴ și este împărțit. Tot așa, și femeia necăsătorită, tot așa, și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh, însă cea căsătorită se îngrijește de cele ale lumii, cum să-i placă bărbatului. ³⁵ Aceasta o spun pentru binele vostru, nu ca să vă întind o cursă, ci pentru ceea ce este vrednic de cinste și conduce la Domnul, fără abatere.

³⁶ Dacă cineva crede că este o rușine dacă fecioara lui trece de floarea vârstei, și așa trebuie să fie, să facă ceea ce vrea. Nu păcătuiește. Ei să se căsătorească. ³⁷ Dar dacă cineva a hotărât în inima lui, cu tărie, fără să fie constrâns, și are deplină stăpânire asupra propriei voințe și a judecat astfel în inima sa, să o păstreze fecioară, va face bine. ³⁸ Așa încât cel care își dă în căsătorie fecioara sa face bine, iar cel care nu o dă în căsătorie va face și mai bine.

³⁹ O femeie este legată cât timp îi trăiește bărbatul. Dar dacă îi moare bărbatul, este liberă să se căsătorească cu cine vrea, numai în Domnul. ⁴⁰ Însă, după părerea mea, ar fi mai fericită dacă ar rămâne așa. Cred că am și eu Duhul lui Dumnezeu.

RESPONSORIUL

R. Regele râvnește frumusețea ta, pe care el a creat-o; el este Dumnezeuul tău, el este regele tău; * el este regele tău și tot el este mirele tău (T.P. aleluia).

V. Mireasă pentru regele Dumnezeu, de la el primești daruri, de el ești înfrumusețată, de el ești răscumpărată, de el ești sfințită; * el este regele.

LECTURA A DOUA

Din tratatul *Despre îmbrăcămintea fecioarelor*,
al sfântului Ciprian, episcop martir

(Nr. 3-4.22.23: CSEL 3, 189-190.202-204)

*Cu cât mai mare este numărul fecioarelor,
cu atât mai mult crește bucuria sfintei maici Biserici*

Ne adresăm acum fecioarelor și o facem cu o grijă cu atât mai mare, cu cât mai mare este demnitatea lor. Ele sunt floarea răsărită în grădina Bisericii, sunt podoaba și ornamentul harului Duhului Sfânt, bucuria vieții, capodopera desăvârșită și nepătată, vrednică de laudă și cinste, imaginea lui Dumnezeu, care reflectă sfințenia Domnului, partea cea mai aleasă a turmei lui Cristos. Pentru ele se bucură Biserica mamă și în ele se arată rodnicia ei strălucitoare, căci cu cât mai mare este numărul fecioarelor, cu atât mai mult crește bucuria namei. Ne adresăm lor și le îndemnăm, însuflețiți mai mult de afecțiunea noastră decât de autoritatea noastră, căci, fiind cei din urmă și cei mai mici și fiind perfect conștienți de micimea noastră, nu avem pretenția de a ne erija în cenzori ai conduitei lor, ci să le arătăm grija noastră și să le invităm la mai multă prudență, ca să scape de atacurile diavolului.

Nu este o precauție inutilă și nici o teamă fără temeii când este vorba de ceva care arată calea mântuirii și ajută la păzirea poruncilor de viață date de Domnul, pentru ca cele care s-au consacrat lui Cristos și au renunțat la plăcerile trupești să se dedice trup și suflet lui Dumnezeu, să-și ducă la împlinire lucrarea care este destinată să primească o mare răsplată. Ele nu trebuie să caute să se împodobească sau să placă altcuiva decât Domnului lor, de la care așteaptă răsplata fecioriei lor.

Păstrați, fecioarelor, păstrați ceea ce ați început să fiți. Păstrați ceea ce veți fi. Vă așteaptă o mare răsplată, marele premiu al virtuții, darul măreț al curăției. Voi ați început să fiți deja ceea ce noi vom fi. Voi aveți deja din această lume gloria învierii. Voi treceți prin această lume fără să vă lăsați contaminate de lume. Păstrându-vă curate și fecioare, sunteți egale îngerilor lui Dumnezeu. Păstrați intactă, așadar, fecioria voastră și ceea ce ați început cu curaj să duceți la bun sfârșit, fără să căutați frumusețea bijuteriilor sau a veșmintelor, ci pe cea a vieții.

Ascultați cuvântul Apostolului, pe care Domnul l-a numit „vas ales” și pe care Dumnezeu l-a trimis să facă cunoscute poruncile cerești. *Primul om*, spune el, *este făcut din pământ; al doilea om este din cer. Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc (1Cor 15,47-49)*. Aceasta este imaginea pe care o poartă fecioria, pe care o poartă integritatea, pe care o poartă sfințenia și adevărul.

RESPONSORIUL

1Cor 7,34: Ps 72 (73),26

R. Femeia necăsătorită și fecioara * se îngrijesc de cele ale Domnului, ca să fie sfinte în trup și în duh (T.P. aleluia).

Ÿ. Dumnezeu inimii mele, și partea mea de moștenire în veci este Dumnezeu. * Se îngrijesc.

Sau:

Din decretul despre reînnoirea vieții consacrate
Perfectae caritatis al Conciliului al II-lea din Vatican

(Nr. 1.5.6.12.25)

Biserica îl urmează pe Cristos, unicul său mire

Încă de la începuturile Bisericii au existat bărbați și femei care, prin practicarea sfaturilor evanghelice, au căutat să-l urmeze cu mai multă libertate și să-l imite mai îndeaproape pe Cristos și au dus, fiecare în felul său, o viață consacrată lui Dumnezeu; mulți dintre aceștia, sub inspirația Duhului Sfânt, au trăit în singurătată sau au întemeiat familii călugărești pe care Biserica le-a primit cu bucurie și le-a aprobat cu autoritatea ei. Astfel, din planul lui Dumnezeu, s-a dezvoltat o minunată diversitate de comunități călugărești care au contribuit mult nu numai ca Biserica să fie capabilă *de orice lucru bun (2Tim 3,17)* și să fie pregătită *pentru lucrarea slujirii spre zidirea trupului lui Cristos (Ef 4,12)*, ci să și apară

împodobită cu diferitele daruri ale fiilor ei *ca o mireasă gătită pentru mirele ei* (Ap 21,2) și prin ea să se arate *înțelepciunea cea de multe feluri a lui Dumnezeu* (Ef 3,10).

Într-o atât de mare varietate a darurilor, toți cei care sunt chemați de Dumnezeu la urmarea sfaturilor evanghelice și se angajează cu fidelitate la aceasta prin profesiune se dedică în mod deosebit Domnului urmându-l pe Cristos, care, feciorelnic și sărac, i-a mântuit și sfințit pe oameni prin ascultarea sa *până la moartea pe cruce* (Fil 2,8). Astfel, însuflețiți de iubirea pe care Duhul Sfânt a revărsat-o în inimile lor, ei trăiesc tot mai mult pentru Cristos și *pentru trupul lui care este Biserica* (Col 1,24). De aceea, cu cât mai ferventă e unirea lor cu Cristos prin această dăruire de sine care cuprinde viața întreagă, cu atât este mai bogată viața Bisericii și este mai rodnic apostolatul ei.

Membrii oricărui institut să-și amintească, în primul rând, că, prin profesiunea sfaturilor evanghelice, au răspuns la chemarea divină astfel încât, nu numai murind păcatului, ci și renunțând la lume, trăiesc numai pentru Dumnezeu. Într-adevăr, ei și-au închinat întreaga viață slujirii lui, ceea ce constituie o consacrare deosebită, ce se înrădăcinează profund în consacrarea baptismală și o exprimă mai deplin.

Cei care fac profesiunea sfaturilor evanghelice trebuie să-l caute și să-l iubească mai presus de toate pe Dumnezeu, care ne-a iubit el mai întâi, și în toate împrejurările trebuie să se străduiască să înainteze în viața ascunsă cu Cristos în Dumnezeu, de unde se revărsă și primește îndemn neconținut iubirea față de aproapele, spre mântuirea lumii și zidirea Bisericii. Prin această iubire este însuflețită și călăuzită și practicarea însăși a sfaturilor evanghelice.

Curăția *pentru împărăția cerurilor* (Mt 19,12), pe care călugării o făgăduiesc prin profesiune, trebuie prețuită ca un dar ales al harului. Într-adevăr, ea eliberează inima omului într-un mod special, ca să ardă mai mult de iubire pentru Dumnezeu și pentru toți oamenii; de aceea, ea este un semn deosebit al bunurilor cerești,

precum și un mijloc foarte eficace oferit călugărilor pentru a se putea dedica în voie slujirii lui Dumnezeu și operelor de apostolat. Ei constituie, astfel, în fața tuturor credincioșilor, o evocare a minunatei cununii înfăptuite de Dumnezeu, prin care Biserica îl are drept unic mire pe Cristos și care se va manifesta pe deplin în veacul de apoi.

RESPONSORIUL

R. O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos, * tu, care te-ai învrednicit să primești coroana Domnului, coroana fecioriei perpetue (T.P. aleluia).

Ÿ. Nimic nu a putut să te seducă pentru a pierde cununa fecioriei, nimic nu a putut să te separe de iubirea Fiului lui Dumnezeu, * tu, care.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o fecioară:

Când din lume, cu iubire, te răpește bunul Mire,
 Și-având candela aprinsă, intri, plină de uimire,
 La ospățul său de nuntă, tu, fecioară-ntre fecioare,
 Ești deodată-nvăluită în lumină orbitoare.
 Te prezinți în sala nunții ne-ntinată, fără pată,
 De virtuți încununată și în merite bogată.
 După casta-mbrățișare, Domnul zice: „Sfinții lese-i
 Locul cel dintâi miresei”; și te-așază-n capul mesei.
 Ai ajuns deja în ceruri, dar rămâi a noastră soră;
 Frații tăi din pribegie cu credință te imploră.
 De la ei departe ține și tristețea, și aleanul,
 Și ispita, și capcana ce le-o-ntinde lor Vicleanul.
 Preacurata Născătoare, în iubirea ei de mamă,
 Ea, ce l-a zdrobit pe șarpe și puterea lui infamă,

Cea dintâi dintre fecioare ne-nsoțească, ne ajute
 Să trăim în castitate, în dreptate și virtute.
 E slăvită-n cer fecioara; sărbătoare azi în rai e,
 Sfinții cântă, se-nveșmântă cu-ale lor alese straie.
 Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea, cinste fie-i
 Lui, Stăpânului a toate, în lăcașul veșniciei. Amin.

Sau:

Aptáta, virgo, lámpade
 Ad núptias ingrèssa es
 Ætéрни regis glóriã,
 Quem laudant turbæ cælicæ.

Grata convíva súperis,
 Cælésti sponso iúngeris
 Ampléxu casti fœderis,
 Pudóris dives méritis.

Normam vivéndi ínstrue,
 Nos prece tua cónfove,
 Possímus ut resístere
 Hostis nostri versútiæ.

Exémplar vitæ vírginum,
 María roget Fílium,
 Ut eius adiutórium
 Nos iuvet per exsílum.

Sit Deitáti glória
 Per infiníta sæcula
 Pro vírginis victória,
 Qua gaudet cæli cúria. Amen.

Pentru mai multe fecioare: IMNUL Ești fecioarelor cunună,
 1803.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea
 bisericească.

Ant. 1 Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc, de Cris-
 tos adânc însetez, cu Cristos doresc să fiu de-a pururi
 (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul; cel care a semănat în voi iubirea neîmpărțită încununează în voi darurile sale (T.P. aleluia).

Ant. 3 Vor tresălta sfinții în mărire, căci victoria lor strălucește cu putere în trupurile lor (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ct 8,7

Apele multe nu pot stinge iubirea, nici râurile să o înăbușe. De-ar da cineva toate avuțiile casei sale pentru iubire, cu dispreț ar fi respins.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Despre tine îmi spune inima: * „Caută fața lui!”
Despre tine.

V. Fața ta, Doamne, o caut! * „Caută fața lui!”. Slavă Tatălui. Despre tine.

În timpul pascal:

R. Despre tine îmi spune inima: „Caută fața lui!”
* Aleluia, aleluia! Despre tine.

V. Fața ta, Doamne, o caut! * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Despre tine.

Ant. la *Benedictus* pentru o fecioară martiră: Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele martirilor (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: Iată fecioara înțeleaptă: a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare ca soarele în tăria cerului (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci! (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l aclamăm cu bucurie pe Cristos, mirele și cununa fecioarelor, și să-l implorăm cu evlavie:

Isuse, cununa fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, fecioarele sfinte te-au iubit ca pe unicul lor Mire:

– dă-ne harul ca nimic să nu ne despartă de iubirea ta. Tu ai încununat-o ca regină a fecioarelor pe Maria, maica ta:

– învrednicește-ne, prin mijlocirea ei, să-ți slujim pururi cu inimă curată.

Prin mijlocirea slujitoarelor tale, care, cu inimă neîmpărțită, s-au îngrijit pururi de cele ce sunt ale tale pentru a fi sfinte cu trupul și cu sufletul,

– nu lăsa chipul acestei lumi trecătoare să ne abată vreodată de la tine.

Doamne Isuse, Mire așteptat de fecioarele înțelepte,

– învrednicește-ne să te întâmpinăm veghind în speranță.

Prin mijlocirea sfintei **N.**, care s-a numărat printre fecioarele înțelepte,

– dăruiește-ne viață nepătată și înțelepciune.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem necontentit în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfințelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1299, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 1179.

Ora a treia

Ant. Binele meu este să stau cu Dumnezeu, speranța mea este Domnul (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Înt 8,21a

Am înțeles că nu pot dobândi înțelepciune dacă nu mi-o dă Dumnezeu și însuși acest fapt era înțelepciune: să știu de la cine vine darul.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă (T.P. aleluia).

℞. Pe care Domnul a găsit-o veghind (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău și voi trăi; să nu dai de rușine speranța mea (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,25

Cât despre fecioare, nu am nici o poruncă de la Domnul, însă le dau un sfat, ca unul care am primit de la Domnul harul de a fi vrednic de crezare.

℣. Aceasta este fecioara înțeleaptă (T.P. aleluia).

℞. Ea va fi numărată printre cei care iubesc înțelepciunea (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Cât de frumoasă este viața celor curați! (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Ap 19,6b-7

Domnul, Dumnezeul nostru, Cel Atotputernic, și-a început domnia; să ne bucurăm și să ne veselim și să-l

preamărim, pentru că a început nunta Mielului, iar mi-reasa lui s-a pregătit.

℣. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea (T.P. aleluia).

℞. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Ești fecioarelor cunună, o, Cristoase, căci tu doară,
Zămislit de o Fecioară, te-ai născut dintr-o Fecioară.
Mamei tale fecioria n-a putut să o distrugă
Legea firii. Către tine îndreptăm a noastră rugă.

Printre crini îți ai lăcașul, căci tu însuți ești o floare
Neatinsă de vreo boare. Și-ai voit să te-nconjoare
Cete sfinte de fecioare, flori de mâna ta culese;
Tu, ca mire, ești răsplata pentru castele-ți mirese.

Te urmează fericite, după cum își poartă pașii
După mama lor iubită pretutindeni copilașii.
Ele cântă, cântă-ntruna, cu voci fine, cristaline,
Imnuri dulci, melodioase, de iubire pentru tine.

A săpat în noi păcatul răni adânci și dureroase;
Pentru inima bolnavă tu ești medicul, Cristoase.
Pilda sfințelor fecioare după ele ne-atragă;
Ca și lor, ne fie, Doamne, curăția vieții dragă.

Pentru sfințele fecioare sărbătoare azi în rai e,
Sfinții cântă, se-nveșmântă cu-ale lor alese straie.
Domnu-i cel ce dă izbândă; de aceea, cinste fie-i
Lui, Stăpânului a toate, în lăcașul veșniciei. Amin.

Sau:

Iesu, coróna vírginum,
Quem Mater illa cóncipit
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe,

Qui pascis inter lília
 Sæptus choréis vírginum,
 Sponsus decórus glória
 Sponsísque reddens præmia.
 Quocúmque pergis, vírgines
 Sequúntur, atque láudibus
 Post te canéntes cúrsitant
 Hymnósque dulces pèrsonant.
 Te deprecámur, lárgius
 Nostris adáuge méntibus
 Nescíre prorsus ómnia
 Corruptiónis vúlnera.
 Iesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Vírgine,
 Cum Patre et almo Spírítu
 In sempitérna sæcula. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu (T.P. aleluia).

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
„Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
după legea lui Israel, *
ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
tronurile casei lui David. —

- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
„Să fie în siguranță cei care te iubesc!
⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
cu spun: „Pace ție!”
- ⁹ De dragul casei Domnului Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Pentru tine mă păstrez curată și ție îți ies în întâmpinare cu candela aprinsă, o, Mirele meu (T.P. aleluia).

Ant. 2 Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (T.P. aleluia).

Psalmul 126 (127)

- ¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
- ² În zadar vă sculați dis-de-dimineată
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă preaiubiților săi
în timpul somnului.
- ³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânului este răsplată de la el.
- ⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tineretilor.
- ⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Fericiți cei curați cu inima, pentru că ei îl vor vedea pe Dumnezeu (T.P. aleluia).

Ant. 3 Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe Cristos ca o casă construită pe stâncă (T.P. aleluia).

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Speranța mea nu se va clătina; ea se bazează pe
Cristos ca o casă construită pe stâncă (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Cor 7,32b.34a

Cel care este necăsătorit se îngrijește de cele ale Domnului, cum să-i placă Domnului. Tot așa, și femeia necăsătorită, tot așa, și fecioara se îngrijește de cele ale Domnului, ca să fie sfântă în trup și în duh.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Îi sunt înfățișate regelui fecioare * în bucurie și veselie. Îi sunt.

V. Sunt aduse în palatul regelui * în bucurie și veselie. Slavă Tatălui. Îi sunt.

În timpul pascal:

R. Îi sunt înfățișate regelui fecioare în bucurie și veselie. * Aleluia, aleluia! Îi sunt.

V. Sunt aduse în palatul regelui. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Îi sunt.

Ant. la Magnificat pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biruință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeului nostru (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l sărbătorim cu bucurie pe Cristos, care i-a lăudat pe accia care aleg calea fecioriei pentru împărăția cerurilor, și să-l implorăm, spunând:

Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!

Cristoase, mirele Bisericii, tu ai voit ca ea să se înfățișeze înaintea ta ca o fecioară nepătată:

– fă-o pururi neprihănită și sfântă.

Cristoase, fecioarele sfinte ți-au ieșit în întâmpinare cu candelile aprinse:

– nu îngădui să scadă lumina fidelității în candelile acelor care s-au consacrat cu totul slujirii tale.

Doamne, Biserica ta, fecioară și mamă, n-a încetat să păstreze neatinsă și curată credința față de tine:

– dăruiește-le tuturor creștinilor harul să rămână credincioși învățaturii tale.

Tu dai poporului tău bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**:

– dăruiește-ne harul să ne bucurăm pururi și de mijlocirea ei.

(Isuse, regele fecioarelor, ascultă-ne!)

Tu le-ai primit pe fecioarele sfinte la ospățul tău de nuntă:

– primește-i cu bunătațe pe cei răposați la ospățul tău ceresc.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care îți faci lăcaș în inimile curate, dă-ne, te rugăm, prin mijlocirea sfintei **N.**, harul de a trăi astfel încât să te putem avea pururi oaspete în noi. Prin Domnul.

Sau:

Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre, pentru ca noi, care sărbătorim cu evlavie virtuțile sfintei **N.**, să rămânem pururi în iubirea ta și să creștem neconținut în ea până la sfârșit. Prin Domnul.

Pentru mai multe fecioare:

Înmulțește, Doamne, îndurarea ta asupra noastră, care ne bucurăm cu evlavie de sărbătoarea sfintelor **N.** și **N.**, și dă-ne, te rugăm, harul să avem și noi parte de slava lor veșnică. Prin Domnul.

COMUNUL SFINȚILOR BĂRBAȚI

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1834 sau 1835.

PSALMODIA

Ant. 1 Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui (T.P. aleluia).

Ant. 2 Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (T.P. aleluia).

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeu lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeuul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeuul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Fericiți cei cărora le este foame și sete de dreptate, pentru că ei vor fi săturați (T.P. aleluia).

Ant. 3 Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales să fim sfinți și neprihăniți în iubire (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
 și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
 care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
 în ceruri, în Cristos. —

- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales
 să fim sfinți și neprihăniți în iubire (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. De dragul lui le-am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Marc:

R. Domnul l-a iubit * și l-a împodobit cu mărire.
 Domnul.

☩. Cu veșmânt de slavă l-a îmbrăcat * și l-a împodobit cu mărire. Slavă Tatălui. Domnul l-a iubit și l-a împodobit cu mărire. Domnul.

În timpul pascal:

R. Domnul l-a iubit și l-a împodobit cu mărire. * Aleluia, aleluia! Domnul.

☩. Cu veșmânt de slavă l-a îmbrăcat. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă (T.P. aleluia).

Pentru mai mulți sfinți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă, prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,

– dă-i sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră, ca să-ți fim bineplăcuți în toate,

– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.

Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,

– păzește-ne în numele tău, ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți, ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm harul, ca mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat în Biserica ta pe sfântul **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul lui, să-l urmăm astfel

pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi (T.P. aleluia).

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeul nostru în sărbătoarea sfântului N. (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru un sfânt:

O, Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă,
Tu ești pentru sfinți în ceruri nesfârșită recompensă.
Preamărind pe sfinții

care pe pământ ne-au fost tovarăși,
Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.

Preamărește creștinii astăzi și în cântece exaltă
Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață, către cer purtându-și pașii,
Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
A trăit având privirea îndreptată către țintă.

Refuzând să se încredă în avere și plăcere
Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
Sfântul însă ne obține de la tine îndurare.
Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul,
El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, Împărate.
Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prinos de închinare.
Amin.

Sau:

Iesu, redemptor omnium,
Perpes coróna cælitum,
In hac die cleméntius
Nostris favéto vóciibus.
Sacri tui qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cuius célébrat ánnua
Devóta plebs sollémnia.
Per illa quæ sunt sæculi
Gressu seréno tránsiit,
Tibi fidélis iúgiter
Iter salutis pérsequens.
At rite mundi gáudiis
Non cor cadúcis ápplicans,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.
Huius benígus ánnue
Nobis sequi vestígia;
Huius precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sít, Christe, rex piússime,
Tibi Patríque glória
Cum Spírítu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți: **IMNUL** Paradisul și pământul, 1835.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne; ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe (T.P. aleluia).

Psalmul 20 (21),2-8.14

- ² Doamne, regele se veselește de puterea ta *
și de mântuirea ta se bucură atât de mult!
- ³ Tu i-ai împlinit dorința inimii *
și cererea buzelor sale tu n-ai respins-o.
- ⁴ L-ai întâmpinat cu binecuvântări alese *
și i-ai pus pe frunte o cunună de aur curat.
- ⁵ El a cerut de la tine viață și tu i-ai dat-o, *
lungime de zile în veac și de-a pururi.
- ⁶ Slava lui este mare datorită mântuirii tale, *
strălucire și măreție așezi deasupra lui.
- ⁷ L-ai rânduit pe el ca binecuvântare pentru totdeauna; *
tu l-ai umplut de bucurie înaintea feței tale.
- ⁸ Căci regele se încrede în Domnul *
și prin bunăvoința Celui Preaînalt nu se va clătina.
- ¹⁴ Înălță-te, Doamne, în tăria ta; *
vom cânta și vom lăuda puterea ta!

Ant. A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o, Doamne; ai revărsat asupra lui mărire și frumusețe (T.P. aleluia).

Ant. 2 Căile celor drepti strălucesc precum lumina care crește din zori și până la amiază (T.P. aleluia).

Psalmul 91 (92)

I

- ² Cât de frumos este să-l laudăm pe Domnul, *
să cântăm numele tău, Preaînalte,
- ³ să vestim de dimineată îndurarea ta *
și, noaptea, fidelitatea ta,
- ⁴ cu lira cu zece coarde și cu harpa, *
cu cântare de alăută. —

- ⁵ Pentru că mă faci să mă bucur, Doamne,
pentru faptele tale, *
voi tresăla de bucurie pentru lucrarea mâinilor tale.
- ⁶ Cât de mari sunt lucrările tale, Doamne, *
și cât de adânci sunt gândurile tale!
- ⁷ Omul nepriceput nu va cunoaște *
și cel fără de minte nu va înțelege aceasta.
- ⁸ Chiar dacă păcătoșii vor crește ca iarba *
și făcătorii de rele înfloresc,
ei vor fi nimiciți pentru totdeauna, *
- ⁹ iar tu, Doamne, ești preaînalt în veșnicie!

Ant. Căile celor drepti strălucesc precum lumina care crește din zori și până la amiază (T.P. aleluia).

Ant. 3 Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca un cedru din Liban (T.P. aleluia).

II

- ¹⁰ Căci, iată, dușmanii tăi, Doamne, †
iată, dușmanii tăi vor pieri *
și se vor risipi toți făcătorii de rele.
- ¹¹ Dar tu înalți fruntea mea
ca pe aceea a unui zimbru, *
torni asupra mea untdelemn proaspăt;
- ¹² ochiul meu privește de sus la dușmanii mei †
și urechile mele aud lucruri teribile *
despre cei ce se ridică împotriva mea.
- ¹³ Cel drept va înflori ca un palmier, *
va crește ca un cedru din Liban.
- ¹⁴ Cei plantați în casa Domnului *
vor înflori în curțile Dumnezeului nostru.
- ¹⁵ Ei aduc roade și la bătrânețe, *
își păstrează seva și prospețimea,
- ¹⁶ ca să vestească: *
„Domnul, stâncă mea, este drept,
în el nu este nedreptate”.

Ant. Cel drept va înflori ca un palmier, va crește ca un cedru din Liban (T.P. aleluia).

☩. Domnul îl cheamă pe cel drept pe căi drepte (T.P. aleluia).

Ⲅ. Și îi descoperă împărăția lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

În Postul Mare:

Din cartea Înțelepciunii

5,1-15

Dreptii sunt fiii adevărați ai lui Dumnezeu

¹ Atunci, cel drept va sta cu multă îndrăzneală înaintea acelor care l-au oprimat și au disprețuit munca lui.

² Văzându-l, ei vor fi cuprinși de o teamă cumplită și vor fi uimiți de misiunea mântuirii lui neașteptate.

³ Ei vor spune între ei, făcând pocăință și gemând de tulburare în duhul lor:

⁴ Acesta este acela de care noi odinioară ne-am bătut joc și l-am avut ca țintă a batjocurii noastre.

Noi, ca niște nebuni, am considerat viața lui o nebunie și sfârșitul lui dezonorant.

⁵ Dar cum a fost socotit printre fiii lui Dumnezeu și partea lui se află printre sfinții lui?

⁶ Așadar, eram departe de calea adevărului și lumina dreptății nu a luminat asupra noastră: soarele nu a răsărit peste noi.

⁷ Ne-am angajat pe căile nedreptății și ale pierzării, am străbătut pustiiri neumbrate, dar n-am cunoscut calea Domnului!

⁸ La ce ne-a folosit mândria?

La ce ne-au slujit bogățiile și lăudăroșenia?

⁹ Toate acestea au trecut ca o umbră și ca o veste care aleargă încoace și încolo,

¹⁰ și ca o corabie care străbate apa învolburată și a cărei urmă nu poți să o mai găsești după ce a trecut, și nici drumul carenei prin valuri;

¹¹ sau ca pasărea ce zboară prin cer și nu se găsește nici un semn al drumului ei,

dar bătaia aripilor lovește aerul ușor
și îl despică prin tăria avântului
și îl traversează prin mișcarea aripilor,
iar după aceea nimic nu mai arată pe unde a trecut;

¹² sau ca o săgeată trasă la țintă;

aerul pe care l-a spintecat revine la loc continuu,
și astfel, nu se cunoaște trecerea ei.

¹³ La fel, și noi, abia născuți, am și încetat să mai fim
și nu putem să arătăm nici un semn de virtute;
ne-am sfârșit în răutatea noastră”.

¹⁴ Pentru că speranța celui nelegiuit
este ca praful care este spulberat de vânt,
ca spuma ușoară împrăștiată de furtună,
ca fumul risipit de vânt

și ca amintirea unui oaspete care a stat numai o zi.

¹⁵ Dar dreptii trăiesc în veșnicie
și răsplata lor este la Domnul
și Cel Preaînalt se îngrijește de ei.

RESPONSORIUL

IIn 3,7.8.10

R. Nimeni să nu vă înșele: cine săvârșește dreptatea
este drept, * cine comite păcatul este de la diavol, pen-
tru că diavolul de la început păcătuiește.

V. În aceasta se recunosc copiii lui Dumnezeu și co-
pii diavolului: * cine comite.

Sau:

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
către Filipeni

1,29–2,16

*Să aveți în voi aceleași simțăminte
care sunt și în Cristos Isus*

Fraților, ^{1,29} datorită lui Cristos, vouă vi s-a dat harul
nu numai să credeți în el, dar și să suferiți pentru el,
³⁰ având de dus aceeași luptă pe care ați văzut-o în mine
și pe care ați auzit că o duc și acum.

^{2,1} Deci, dacă este o încurajare în Cristos, dacă este o
stimulare a iubirii, dacă este o comuniune în Duh, dacă

este o simțire și îndurare, ² faceți-mi bucuria deplină: să gândiți la fel, să aveți aceeași iubire, aceeași simțire, un singur cuget. ³ Să nu faceți nimic din duh de ceartă sau din laudă deșartă, ci, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine, ⁴ fără ca cineva dintre voi să caute numai ale sale, ci și ale altora.

⁵ Să aveți în voi acea atitudine care este în Cristos Isus.

⁶ El, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu egalitatea sa cu Dumnezeu,

⁷ ci s-a despuiat pe sine luând firea sclavului,

devenind asemenea oamenilor,

iar, după felul lui de a fi, a fost socotit ca un om.

⁸ S-a umilit pe sine,

făcându-se ascultător până la moarte,

și încă moartea pe cruce.

⁹ Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat

și i-a dăruit numele

care este mai presus de orice nume,

¹⁰ pentru ca în numele lui Isus

să se plece tot genunchiul:

al celor din ceruri, al celor de pe pământ

și al celor de dedesubt,

¹¹ și orice limbă să dea mărturie

că Isus Cristos este Domn,

spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

¹² De aceea, iubiții mei, așa cum ați fost întotdeauna ascultători, nu numai în prezența mea, ci cu atât mai mult, în absența mea, lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur. ¹³ De fapt, Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voiți, și să înfăptuiți,

după bunăvoința sa. ¹⁴ Toate să le faceți fără murmurări și fără discuții, ¹⁵ ca să fiți fără vină și curați, copii neprihăniți ai lui Dumnezeu în mijlocul unei generații

perverse și răătăcite, între care voi apăreți ca niște luminații în lume. ¹⁶ Țineți cu tărie cuvântul vieții, spre mândria mea în ziua lui Cristos, pentru că nu am alergat în

zadar și nici nu m-am trudit degeaba.

RESPONSORIUL

Fil 2,12-13; In 15,5

R. Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur,
* căci Dumnezeu este cel care lucrează în voi: el vă face și să voțiți, și să înfăptuiți, după bunăvoiața sa.

V. Domnul spune: fără mine nu puteți face nimic,
* căci Dumnezeu.

În timpul pascal:

Din Apocalipsul
sfântului apostol Ioan

14,1-5; 19,5-10

Fericiți cei chemați la ospățul de nună al Mielului

În zilele acelea, ^{14,1} eu, Ioan, am privit și, iată, Mielul stătea pe muntele Sion și împreună cu el o sută patruzeci și patru de mii de oameni, care aveau numele lui și numele Tatălui său înscris pe frunțile lor. ² Și am auzit un glas din cer ca un glas de ape multe, ca un glas de tunet puternic, iar glasul pe care l-am auzit era ca glasul celor care cântă cu harpele lor. ³ Ei cântă un cântec nou înaintea tronului, înaintea celor patru ființe și înaintea bătrânilor, și nimeni nu a putut să învețe cântecul, în afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, cei care au fost răscumpărați de pe pământ. ⁴ Aceștia sunt cei care nu s-au contaminat cu femei, căci sunt feciorelnici. Aceștia îl urmează pe Miel oriunde ar merge. Aceștia au fost răscumpărați dintre oameni ca prim rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. ⁵ Nu s-a găsit în gura lor minciună, ei sunt fără prihană.

^{19,5} Și a ieșit un glas de la tron, spunând:
„Lăudați-l pe Dumnezeul nostru,
toți slujitorii lui,
și voi, cei care vă temeți de el,
mici și mari!”

⁶ Și am auzit ceva ca glasul unei mulțimi numeroase, ca glasul unor ape multe și ca sunetul unui tunet puternic, spunând:

„Aleluia!

Pentru că și-a început domnia

Domnul, Dumnezeu nostru, Cel Atotputernic,
⁷ să ne bucurăm și să ne veselim
 și să-l preamărim,
 pentru că a început nunta Mielului,
 iar mireasa lui s-a pregătit.
⁸ Și i s-a dat ei să se îmbrace
 cu in fin, strălucitor, imaculat.
 Căci inul fin sunt faptele drepte ale sfinților”.

⁹ Și mi-a zis: „Scrie: fericiți cei chemați la ospățul de nuntă al Mielului”. Apoi mi-a zis: „Acestea sunt cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu”. ¹⁰ Atunci am căzut înaintea picioarelor lui, ca să mă închin lui. Dar el mi-a zis: „Vezi, să nu faci asta! Sunt și eu un slujitor împreună cu tine și cu frații tăi care au mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu să i te închini”. De fapt, mărturia lui Isus este duhul profeției.

RESPONSORIUL

Cf. Ap 14,2; 19,6; 12,10; 19,5

R. Am auzit un glas din cer ca un glas de tunet puternic: și-a început domnia Dumnezeu nostru pentru veșnicie, * pentru că a venit mântuirea și puterea Unsului său, aleluia!

V. Și a ieșit un glas de la tron, spunând: Lăudați-l pe Dumnezeu nostru toți slujitorii lui, și voi cei care vă temeți de Dumnezeu, mici și mari. * Pentru că.

Pentru sfinți care au fost căsătoriți:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Petru 3,7-17

Adorați-l pe Domnul Cristos în inimile voastre

⁷ Voi, bărbaților, trăiți împreună cu soțiile voastre, ținând cont că ele sunt făpturi mai slabe și dându-le cinstire, întrucât sunt părtașe, împreună cu voi, la harul vieții, pentru ca rugăciunile voastre să nu fie tulburate.

⁸ În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ Într-adevăr, *cine vrea să iubească viața și să vadă zile bune să-și ferească limba de la rău și buzele sale să nu vorbească cu înșelăciune,*
¹¹ *să evite răul și să facă binele, să caute pacea și s-o urmeze;*
¹² *pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepti și urechile sale sunt atente la rugăciunile lor, iar fața Domnului este împotriva celor care fac rele.*

¹³ Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine? ¹⁴ Și chiar dacă veți suferi pentru dreptate, fericiți sunteți! Nu vă lăsați cuprinși de frică din cauza lor și nici să nu vă tulburați. ¹⁵ Dimpotrivă, sfințiți-l pe Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră, ¹⁶ dar cu blândețe și bună-cuviință, având o conștiință curată, ca tocmai în ceea ce sunteți calomniate să fie rușinați cei care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos. ¹⁷ Căci este mai bine să suferiți făcând binele, dacă așa vrea Dumnezeu, decât făcând răul.

RESPONSORIUL

1Pt 1,13.15; Lev 11,44

R. Fiți cu mintea clară, după cum va chemat cel care este sfânt; * fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră (T.P. aleluia).

Ÿ. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru: fiți sfinți, pentru că eu sunt sfânt; * fiți și voi.

LECTURA A DOUA

Din *Omiliile asupra Faptelelor Apostolilor*,
 ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 20, 4; PG 60, 162-164)

Nu se poate ascunde lumina creștinului

Nimic nu este mai rece decât un creștin care nu se îngrijește de mântuirea altora.

Nu poți invoca aici sărăcia ta, căci te va acuza aceea văduvă care a pus doi bănuți. Și Petru spunea: *Nu am nici aur, nici argint (Fap 3,6)*. Paul, de asemenea, era atât de sărac încât suferea adesea de foame, căci îi lipsea hrana necesară.

Nu poți pune în față condiția ta umilă, căci și ei erau săraci, născuți din săraci. Nu poți aduce ca pretext ignoranța, căci și ei erau oameni fără cultură. Nu poți obiecta că ești bolnav, căci așa era și Timotei care, adesea, suferea de diferite boli.

Oricine poate să-și ajute aproapele, dacă vrea să-și facă partea sa.

Nu vedeți cât de viguroși, frumoși, crescuți, înfrunziți și înalți sunt arborii care nu produc fructe? Însă, dacă am avea o grădină, am prefera să avem rodii și măslini rodnici decât pe aceia, căci aceia sunt pentru destindere, nu aduc nici un folos, și chiar dacă aduc un folos, acesta este foarte mic.

Așa sunt și aceia care se interesează doar de ei înșiși sau, mai bine zis, nici nu se poate face o comparație, căci sunt buni doar ca lemne pentru foc. Acei arbori despre care vorbim pot folosi la construcții sau ca adăpost. Așa erau acele fecioare curate, frumos îmbrăcate, caste, dar nimănui folositoare și, de aceea, sunt aruncate în foc. Aceasta este soarta aceloră care nu-l hrănesc pe Cristos.

Observă, apoi, că nimeni nu este acuzat pentru păcatele sale: nu pentru că a fost desfrânat, nu pentru că a jurat fals, nimic din toate acestea, ci pentru că nu și-a ajutat aproapele. Așa a fost acela care și-a îngropat talantul: arăta o viață ordonată, dar fără nici un folos pentru alții.

Cum poate un asemenea om să fie creștin? Dacă drojdia amestecată cu făina nu fermentează tot aluatul, ce fel de drojdie este? Sau dacă un parfum nu-și răspândește mirosul la cei care se apropie, mai poate fi numit parfum?

Să nu spui: Nu pot să-i conduc pe alții, căci, dacă ai fi creștin, ar fi imposibil să nu poți. Așa cum nu se află în contradicție cele care sunt de aceeași natură, tot așa și ceea ce spunem: e ceva ce ține de natura creștinului.

Să nu-l ofensezi pe Dumnezeu. Dacă spui că soarele nu poate să strălucească, îl ofensezi; dacă spui că creștinul nu poate să fie de folos altora, îl ofensezi pe Dumnezeu și îl faci mincinos. E mai probabil ca soarele să nu încălzească și să nu lumineze decât ca un creștin să nu lumineze; este mai probabil ca lumina să fie întuneric decât ca să se întâmple aceasta.

Să nu spui că aceasta este imposibil, căci contrariul este imposibil. Nu-l ofensa pe Dumnezeu. Dacă noi ne facem bine partea noastră, toate acestea se vor face, decurgând ca o consecință naturală. Nu se poate ascunde lumina creștinului; nu se poate ascunde o lampă atât de strălucitoare.

RESPONSORIUL*Ef 5,8-9; Mt 5,14.16*

℟. Voi sunteți lumină în Domnul, umblați ca niște fii ai luminii: * rodul luminii constă în toată bunătatea, dreptatea și adevărul (T.P. aleluia).

℣. Voi sunteți lumina lumii. Lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor. * Rodul luminii.

Sau:

Din *Predicile* sfântului Augustin, episcop

(Pred. 96, 1.4.9: PL 38, 584.586.588)

Vocația universală la sfințenie

Dacă vrea cineva să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze (Mt 16,24). Ceea ce Domnul a poruncit pare dur și grav, anume că, dacă cineva vrea să-l urmeze, trebuie să se lepede de sine. Dar nu este dur și nici grav ceea ce el poruncește, pentru că el însuși ajută să se realizeze ceea ce poruncește.

Este adevărat ceea ce se spune într-un psalm: *Pentru cuvintele buzelor tale m-am păzit de căile făcătorilor de rele (Ps 16,4)*. De asemenea, este adevărat ceea ce el a spus: *Jugul meu este lesne de purtat, iar povara mea este ușoară (Mt 11,30)*. Tot ceea ce este dur în poruncă este făcut ușor de iubire.

Ce înseamnă *să-și ia crucea*? (Mt 16,24). Să ducă tot ceea ce este greu: astfel să mă urmeze. Căci atunci când va începe să mă urmeze în comportamentul și în poruncile mele, mulți i se vor opune, mulți îl vor descuraja, și aceștia vor fi dintre aceia care, aparent, îl urmează pe Cristos. Îl urmau pe Cristos și aceia care îi împiedicau pe orbi să strige. De aceea, fie că e vorba de amenințări, de laude sau de orice alte impedimente, dacă vrei să-l urmezi pe Cristos, transformă-le în cruce; ai răbdare, suportă, nu te descuraja.

În această lume sfântă, bună, reconciliată, mântuită sau, mai bine zis, care trebuie mântuită, căci acum este mântuită în speranță: *În speranță am fost mântuiți* (Rom 8,24), așadar, în această lume, care este Biserica și care în întregime îl urmează pe Cristos, el a spus tuturor, fără deosebire: *Cine vrea să vină după mine să renunțe la sine* (Mt 16,24).

Aceste cuvinte nu trebuie să fie ascultate doar de fecioare, iar de cele măritate, nu; sau doar de văduve, iar de cele căsătorite, nu; sau doar de călugări, iar de cei căsătoriți, nu; sau doar de clerici, iar de laici, nu. Dimpotrivă, întreaga Biserică, trupul întreg, toate mădularele, deosebite și împărțite după propriile oficii, trebuie să-l urmeze pe Cristos.

Să-l urmeze Biserica întregă, care este unică; să-l urmeze porumbița, să-l urmeze mireasa, să-l urmeze cea care a fost răscumpărată și înnobilită cu sângele Mielului. Aici își găsește locul său curăția fecioarelor, aici își află locul său continența văduvelor, aici își are locul său castitatea conjugală.

Aceste mădulare, care își află aici locul lor, să-l urmeze pe Cristos, fiecare după starea sa, după locul său, după modul său. Să se lepede de sine, adică să nu se sprijine pe sine; să-și ia crucea, adică să suporte în lume, pentru Cristos, tot ceea ce lumea le va face. Să-l iubească pe el, singurul care nu dezamăgește, singurul care nu greșește, singurul care nu înșală. Să-l iubească, pentru că ceea ce promite este adevărat. Dar fiindcă nu dă imediat,

credița se clatină. Tu însă fii statornic, perseverent, răbdător; suportă întârzierea și ți-ai purtat crucea.

RESPONSORIUL

R. Acesta este cel care a săvârșit înaintea lui Dumnezeu fapte mari și care l-a lăudat pe Domnul din toată inima. * El să mijlocească pentru iertarea păcatelor tuturor popoarelor (T.P. aleluia).

V. Iată omul nepătat, adevăratul adorator al lui Dumnezeu, care s-a abținut de la orice faptă rea și a perseverat în nevinovăția sa. * El să mijlocească.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru un sfânt:

Doamne, celui care-n viață mărturie ție dat-a,
Tu-n lăcașul veșniciei ești cununa și răsplata;
Dai răsplată meritată după faptă fiecărui
Muritor, fiindcă drept ești și în tine adevăru-i.

Ne apasă greu păcatul și în lanțul său ne strânge,
Remușcarea-i ca un vierme ce ne roade pân-la sânge;
Sfântul mare pentru care facem astăzi sărbătoare
Ne obține vindecare pentru rana ce ne doare.

A primit cu drag credința ce i-au dat-o lui străbunii,
A trăit cu demnitate, nesupus deșertăciunii.
Fericit peste măsură s-a simțit în viață dacă
A putut să facă voia ta cea sfântă și să-ți placă.

Fără voia ta, Cristoase, n-a mișcat măcar un deget;
Te-a urmat fidel în toate, ca pe-un rege, fără preget.
L-a învins pe diavol întru cel mai sfânt dintre războaie,
Reușind să-l pună-n lanțuri și de arme să-l despoaie.

A-nflorit în el virtutea și-a crescut ca-ntr-o grădină,
 A-nflorit și rugăciunea cu mireasma ei cea fină,
 Și i-a dat cu dărnicie mâna ta preamiloștivă
 Plata celui ce virtutea viața-ntreagă o cultivă.

Sfinții sunt comoara lumii, sunt podoabă minunată;
 Pentru tot ce-ai pus într-înșii, preamărire ție, Tată.
 Preamărit să fie Fiul, cel cu tine de o fire,
 Duhul Sfânt, și el primească slavă, cinste și mărire.
 Amin.

Sau:

Iesu, coróna célsior
 Et véritas sublímior,
 Qui confiténti sérvulo
 Reddis perénne præmium,
 Da supplicánti cœtui,
 Huius rogátu cœlitis,
 Remissionem críminum
 Rumpéndo nexum vínculi.

Nil vanitátis díligens,
 Terréna sic exércuit,
 Ut mente tota férvidus
 Tibi placéret únice.

Te, Christe, rex piússime,
 Hic confiténdo iúgiter,
 Calcávit hostem fórtiter
 Supérbum ac satéllitem.

Virtúte clarus et fide,
 Oratióni sédulus
 Ac membra servans sóbria,
 Dapes supérnas óbtinet.

Deo Patri sit glória
 Tibíque soli Fílio
 Cum Spírítu Paráclito,
 In sempitérna sæcula. Amen.

Pentru mai mulți sfinți:

Sfinți preavrednici de cinstire, ucenicii și urmașii
Lui Cristos, ce după dânsul v-ați purtat în viață pașii,
Nu-s în stare pământeni îndejuns să vă admire,
Dăruiți fiind în ceruri cu atâta fericire.

Vă imploră astăzi frații: cu plăcere ascultați-i;
Din pământul pribegici, ei, sărmanii, exilații,
După casa lor din ceruri, după patrie suspină,
Doritori să părăsească lumea tristă și străină.

V-a chemat Cristos la dânsul,
pe-ale vieții culmi curate,
Și-ați urcat cu el Calvarul, curajoși, cu crucea-n spate.
Făcători de fapte bune, ați trăit în ascultare,
A rodit în voi iubirea tot ce sfânt și nobil are.

Nu v-a cucerit Satana cu perfidele-i capcane,
Și nici lumea, cu mândria și cu poftetele ei vane.
L-ați urmat cu bucurie pe Cristos în toate cele,
De aceea, tronul vostru-i mai presus acum de stele.

Suntem răi și de păcate conștiința ne acuză;
Dar există-n noi dorința ca un jar ascuns sub spuză
De a fi asemeni vouă și un tainic dor de cer ne
Stăpânește, ne atrage către culmile eterne.

Doamne, tronul slavei tale e din aur și rubine;
Să-ți aducă muritorii cinstea ce ți se cuvine.
Sfinții tăi din ceruri astăzi ne ajute, ne învețe,
Cum să-ajungem la vederea strălucitei tale fețe. Amin.

Sau:

Beáta cæli gáudia,
Confessiónis præmium,
Christi o fidéles ásseclæ,
Iam possidétis áffatim.

Laudes benígnis áuribus
Audíte, quas effúndimus
Nos éxsules de pátria
Vobis sacráto cántico.

Amóre Christi pérciti
Crucem tulistis ásperam,
Obœdiéntes, ímpigri
Et caritáte férvidi.

Sprevístis artes dæmonum
Fallaciásque sæculi;
Christum faténdo móribus
Migrástis inter sídera.

Iam nunc potíti glória
Adéste votis ómnium
Ardénter exoptántium
Exémpla vestra prósequi.

Sit Trinitáti glória,
Quæ pro sua clemétia
Vobísque suffragántibus
Nos ducat ad cæléstia. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică și le-a dăruit un nume nepieritor (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Slujitori ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci (T.P. aleluia).

Ant. 3 Vor tresălta cei credincioși în slavă, se vor veseli în sălașurile lor (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

℞. Legea lui Dumnezeu * este în inima lui. Legea.

℣. Și pașii lui nu vor șovăi. * Este în inima lui. Slavă Tatălui. Legea.

În timpul pascal:

℞. Legea lui Dumnezeu este în inima lui. * Aleluia, aleluia! Legea.

℣. Și pașii lui nu vor șovăi. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Legea.

Ant. la *Benedictus* pentru un sfânt: Cel care înfăptuiește adevărul vine la lumină, ca să se vădească faptele sale că în Dumnezeu sunt făcute (T.P. aleluia).

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Cristos Domnul, sfântul tuturor sfinților, rugându-l să ne dea harul să-i slujim în sfințenie și dreptate în toate zilele vieții noastre:

Doamne, tu singur ești sfânt!

Tu ai voit să fii ispitit pentru a fi asemenea nouă în toate, afară de păcat:

– miluiește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai chemat pe toți la iubire desăvârșită:

– sfințește-ne, Doamne Isuse.

Tu ne-ai poruncit să fim sarea pământului și lumina lumii:

– luminează-ne, Doamne Isuse.

Tu ai venit pentru a sluji, nu pentru a fi slujit:

– dă-ne harul să-ți slujim cu umilință ție și fraților noștri, Doamne Isuse.

Tu ești strălucirea gloriei Tatălui și chipul ființei sale:

– dă-ne harul să privim în glorie fața ta, Doamne Isuse.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm, harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți, ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii tale; dă-ne, te rugăm, harul ca, mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat în Biserica ta pe sfântul **N.** să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul lui, să-l urmăm astfel pe

Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

Ora a treia

Ant. În cel care păstrează cuvântul lui Cristos, iubirea este cu adevărat desăvârșită (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața veșnică.

℣. Domnul îi va călăuzi pe cei smeriți în dreptate (T.P. aleluia).

℞. Îi va învăța pe cei blânzi căile sale (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Cel care face voia Tatălui meu, care este în ceruri, acela va intra în împărăția cerurilor.

LECTURA SCURTĂ

1Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

℣. Fericit omul pe care tu îl povățuiești, Doamne (T.P. aleluia).

℞. Și îl înveți legea ta (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Ochiul nu a văzut, Doamne, în afară de tine, ceea ce ai pregătit acelor care te așteaptă.

LECTURA SCURTĂ

Fil 4,8.9b

În rest, fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele

curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

℣. Să se veselească toți cei care nădăjduiesc în tine (T.P. aleluia).

℞. În veci se vor bucura și vei locui în ei (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperale II

IMNUL

Pentru un sfânt:

O, Cristoase, bunătatea și-ndurarea ta-i imensă,
Tu ești pentru sfinți în ceruri nesfârșită recompensă.
Preamărint pe sfinții care

pe pământ ne-au fost tovarăși,
Noi la ușa milei tale cu speranță batem iarăși.

Preamăresc creștinii astăzi și în cântece exaltă
Pe un sfânt având în viață misiune cum nu-i altă
Misiune mai înaltă; el trimis a fost în lume
Să-ți vestească pretutindeni minunatul, sfântul nume.

A trecut senin prin viață către cer purtându-și pașii,
Strânși în jurul său fiindu-i suferinzii, nevoiașii.
Jurământul de credință nevoind să și-l dezmință,
A trăit având privirea îndreptată către țintă.

Refuzând să se încredă în avere și plăcere
Și în tot ce poate lumea să promită, să ofere,
A primit în cer răsplată pentru cele trecătoare;
El se află lângă îngeri în lăcașul de splendoare.

Doamne, noi o recunoaștem: vina noastră este mare,
Sfântul însă ne obține de la tine îndurare.
Iar în viața cu necazuri și ispite de tot felul,
El să fie scutul nostru, călăuza și modelul.

O, Cristoase, îți aducem jertfa buzelor curate;
 Rugăciunea de-nchinare, tu primește-o, împărate.
 Tată veșnic, de asemeni, îți aducem fiecare,
 Ca și ție, Duh Preasfinte, sfânt prin os de închinare.
 Amin.

Sau: Iesu, redemptor omnium, 1815.

Pentru mai mulți sfinți:

Paradisul și pământul poartă azi alese straie,
 În cântări de bucurie glasul lor se întretaie.
 Își serbează-n cânt eroii; lucru bun și vrednic este
 Să ia parte la cântare și-ale noastre voci modeste.
 Ei au fost umili și pașnici, ei au fost ființe blânde,
 Crini cu rădăcini înfipte întru inimi sângerânde.
 Au trăit în curăție, modestie și pudoare
 Pân-s-audă glasul care i-a chemat la cer să zboare.
 Dar iubirea pentru oameni nici în ceruri nu se stânge;
 Sfinții simt compătimire, plâng cu omul care plânge.
 Îl ridică pe cel care în păcate grele zace,
 Ei revarsă-n minți lumină, iar în inimi, har și pace.
 Cântul nostru să răsunе, să se-nalțe pân-la stele,
 Să-l audă-n ceruri Domnul și-ale sale slugi fidele,
 Ca de-acolo, din splendoare un noian de ajutoare,
 În iubirea lor de oameni, peste lume să coboare.
 Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune cârmuit cu-nțelepciune,
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsunе. Amin.

Sau:

Inclitos Christi famulos canamus,
 Quos, fide claros nitidisque gestis,
 Hac die tellus sociata caelo
 Laudibus ornat.
 Quippe qui mites, humiles, pudici,
 Nesciam culpae colere vitam,
 Donec e terris animus volavit
 Liber ad astra.

Inde iam gaudent míseris adesse,
Fléntium tergunt lácrimas, medéntur
Méntium plagis, vitiáta reddunt
Membra salúti.

Nostra laus ergo résonet benígnis
His Dei servis referátque grates,
Qui pia pergant ope nos iuváre
Rebus in arctis.

Sit Deo soli decus et potéstas,
Laus in excélsis honor ac perénnis,
Qui suis totum móderans gubérnat
Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică (T.P. aleluia).

Psalmul 14 (15)

- ¹ Doamne, cine va locui în cortul tău? *
Cine se va odihni pe muntele tău cel sfânt?
- ² Cel care umblă fără prihană, *
face dreptatea și spune adevărul din inimă;
- ³ cel care nu calomniază cu limba †
și nu face rău semenului său, *
nici nu aruncă ocară asupra aproapelui. —
- ⁴ În ochii săi, cel nelegiuit e vrednic de dispreț, *
dar îi cinstește pe cei care se tem de Domnul.
Chiar dacă i-ar fi spre pagubă, *
nu-și calcă jurământul.
- ⁵ Nu-și împrumută banii pentru dobândă *
și nu ia mită împotriva celui nevinovat.
Cel care trăiește astfel *
nu se va clătina în veci!

Ant. A fost aflat fără prihană și desăvârșit; va avea parte de mărire veșnică (T.P. aleluia).

Ant. 2 Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși (T.P. aleluia).

Psalmul 111 (112)

- ¹ Fericit este omul care se teme de Domnul, *
care își află mare plăcere în poruncile lui!
- ² Seminția lui va fi puternică pe pământ *
și urmașii celor drepti vor fi binecuvântați.
- ³ În casa lui va fi belșug și bogăție, *
dreptatea lui rămâne pe vecie.
- ⁴ El răsare ca o lumină în întuneric pentru cei drepti, *
el este blând, îndurător și drept.
- ⁵ Fericit este omul care are milă și dă cu împrumut, †
el își rânduiește bunurile cu dreptate. *
- ⁶ El nu se clatină niciodată.
Cel drept va fi amintit pentru totdeauna. *
- ⁷ El nu se teme de zvonurile rele,
inima lui e tare și se încrede în Domnul. †
- ⁸ Inima lui este în siguranță, nu are nici o teamă, *
până când va triumfa peste dușmanii săi.
- ⁹ El este darnic față de cei săraci, †
dreptatea lui rămâne în vecii vecilor, *
iar fruntea lui se înalță cu cinste.
- ¹⁰ Cel nelegiuit va vedea și se va mânia, †
va scrâșni din dinți și se va topi. *
Dorința păcătoșilor rămâne neîmplinită.

Ant. Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților și privirea sa este asupra celor aleși (T.P. aleluia).

Ant. 3 Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului lui Dumnezeu și înaintea Mielului, și răsuna pământul de glasurile lor (T.P. aleluia).

Cântarea

Ap 15,3b-4

- ^{3b} Mari și minunate sunt lucrările tale, *
Doamne, Dumnezeule atotputernic!
Drepte și adevărate sunt căile tale, *
rege al națiunilor! —

⁴ Cine nu se va teme de tine, Doamne, *
 și nu va preamări numele tău?
 Tu singur ești sfânt! †
 Toate popoarele vor veni
 și se vor prosterna înaintea ta, *
 pentru că ai făcut cunoscute judecățile tale!

Ant. Sfinții cântau o cântare nouă înaintea tronului
 lui Dumnezeu și înaintea Mielului și răsuna pământul
 de glasurile lor (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că Dumnezeu îndreaptă toate spre bine celor care
 îl iubesc pe el, adică celor care sunt chemați după planul
 lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de
 mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului
 său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe
 cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe
 cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a
 justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Drept este Domnul * și iubește dreptatea. Drept.

V. Privește la sfinții săi cu bunătate * și iubește dreptatea. Slavă Tatălui. Drept.

În timpul pascal:

R. Drept este Domnul și iubește dreptatea. * Aleluia, aleluia! Drept.

V. Privește la sfinții săi cu bunătate. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Drept.

Ant. la Magnificat pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău (T.P. aleluia).

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să-l implorăm pe Dumnezeu Tatăl, izvorul a toată sfințenia, să ne ducă la o viață sfântă prin exemplul și mijlocirea sfinților:

Fă-ne sfinți, Doamne, pentru că tu ești sfânt!

Părinte sfânt, care voiești să ne numim și să fim fiii tăi,
– dă sfintei tale Biserici puterea să te mărturisească pe tot pământul.

Părinte sfânt, care voiești să trăim în chip vrednic de chemarea noastră, ca să-ți fim bineplăcuți în toate,

– dă-ne harul să-ți aducem roade bogate de fapte bune.

Părinte sfânt, care ne-ai împăcat cu tine prin Cristos,

– păzește-ne în numele tău, ca toți să fim una.

Părinte sfânt, care ne-ai chemat la ospățul ceresc,

– prin pâinea coborâtă din cer, dă-ne harul să creștem în iubirea ta.

Părinte sfânt, iartă greșelile tuturor păcătoșilor

– și primește-i pe cei răposați să contemple strălucirea feței tale.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu singur ești sfânt și fără tine nimeni nu este bun. Dă-ne, te rugăm harul, prin mijlocirea sfântului **N.**, să trăim astfel încât să nu ajungem să fim lipsiți de slava ta. Prin Domnul.

Sau:

Te rugăm, Dumnezeule atotputernic, ca exemplul sfinților tăi să ne îndemne la o trăire mai adâncă a credinței. Dă-ne harul să imităm faptele sfântului **N.**, a cărui amintire o sărbătorim astăzi. Prin Domnul.

Pentru mai mulți sfinți:

Dumnezeule atotputernic și veșnic, prin slava la care îi ridici pe sfinți ne oferi mereu noi dovezi ale iubirii

tale; dă-ne, te rugăm, harul ca, mijlocirea și exemplul lor să ne ajute să-l urmăm cu fidelitate pe Fiul tău unul-născut, Domnul nostru Isus Cristos, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un călugăr:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un sfânt care s-a deosebit prin opere caritabile

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru un educator:

Dumnezeule, care l-ai chemat în Biserica ta pe sfântul **N.** ca să le arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul lui, să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

COMUNUL SFINTELOR FEMEI

Vesperele I

IMNUL, ca la Vesperele II, 1860 sau 1861.

PSALMODIA

Ant. 1 Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale (T.P. aleluia).

Psalmul 112 (113)

- ¹ Lăudați, slujitori ai Domnului, *
lăudați numele Domnului!
- ² Fie numele Domnului binecuvântat, *
de acum și până în veac.
- ³ De la răsăritul și până la apusul soarelui, *
fie numele Domnului laudat!
- ⁴ Domnul este preaînalt, mai presus de toate națiunile, *
slava lui este mai presus de ceruri.
- ⁵ Cine este ca Domnul, Dumnezeul nostru,
care locuiește atât de sus, *
- ⁶ care își pleacă privirea să vadă
ce se petrece în cer și pe pământ?
- ⁷ El ridică pe cel slab din țărână, *
înalță din mizerie pe cel sărac,
- ⁸ pentru ca să-l așeze alături de conducători, *
de conducătorii poporului său.
- ⁹ El o așază pe cea sterilă în casă *
ca pe o mamă ce se bucură de copii.

Ant. Binecuvântat să fie numele Domnului care a revărsat belșug de îndurare asupra slujitoarei sale (T.P. aleluia).

Ant. 2 Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău (T.P. aleluia).

Psalmul 147 (147 B)

- ¹² Laudă, Ierusalime, pe Domnul, *
preamărește, Sionule, pe Dumnezeuul tău.
- ¹³ Căci el întărește zăvoarele porților tale, *
el binecuvântează pe fiii tăi în mijlocul tău.
- ¹⁴ El dă pace ținutului tău *
și te satură cu cel mai bun grâu.
- ¹⁵ El își trimite cuvântul pe pământ, *
cuvântul lui aleargă cu iuțeală mare.
- ¹⁶ El face să cadă zăpada ca lâna *
și presară chiciura ca cenușa.
- ¹⁷ Azvârle grindina ca firimiturile, *
și gerul lui cine-l poate răbda?
- ¹⁸ Trimite cuvântul său și le topește, *
stârnește vântul și vor curge apele.
- ¹⁹ El vestește lui Iacob cuvântul său, *
lui Israel, legile și poruncile sale.
- ²⁰ El n-a făcut așa cu nici un alt popor, *
și nu le-a făcut cunoscute judecățile sale.

Ant. Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci el i-a binecuvântat pe fiii tăi în mijlocul tău (T.P. aleluia).

Ant. 3 Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

- ³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a copleșit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos.
- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
înainte de întemeierea lumii, *
ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
după bunul plăc al voinței sale, —

- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
iertarea păcatelor;
prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
după bunăvoința sa,
pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
recapitulând toate în Cristos, *
cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Domnul și-a aflat desfătarea în tine și se va bucura de tine Dumnezeuul tău (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fil 3,7-8

Cele care erau pentru mine un câștig, de dragul lui Cristos, eu le-am considerat o pierdere, ba mai mult, de acum consider că toate sunt o pierdere în comparație cu superioritatea cunoașterii lui Cristos Isus Domnul meu. De dragul lui am pierdut toate și le consider gunoi ca să-l câștig pe Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Mă voi bucura și mă voi veseli * în îndurarea ta.
Mă voi bucura.

V. Căci ai privit la umilința mea * în îndurarea ta.
Slavă Tatălui. Mă voi bucura.

În timpul pascal:

R. Mă voi bucura și mă voi veseli în îndurarea ta. *
Aleluia, aleluia! Mă voi bucura.

V. Căci ai privit la umilința mea. * Aleluia, aleluia!
Slavă Tatălui. Mă voi bucura.

Ant. la Magnificat pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostenețelor sale; o vor lăuda la porțile cetății lucrările ei (T.P. aleluia).

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului cu tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte, care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește-le fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta N., dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o în Biserica ta pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul ei, să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi (**T.P.** aleluia).

Sau: Să-l laudăm pe Dumnezeu nostru în sărbătoarea sfinței **N.** (T.P. aleluia).

Psalmul invocatoriu, ca la Normele Liturgiei orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

Pentru o femeie sfântă:

Această cinstită și sfântă femeie,
 Menită alături de îngeri să steie,
 Din faptele bune făcându-și comoară,
 La cer fericită, în liniște, zboară.
 I-a fost rugăciunea suprema plăcere
 În post și veghere; un suflet ce cere
 Și bate la poarta-ndurării divine,
 Cu lacrimi în ochi și pioase suspine.
 În toate-a voit lui Cristos doar să-i placă,
 Sfidând vanitățile lumii; și dacă
 La capătul vieții-a ajuns ne-ntinată,
 A mers să primească în ceruri răsplată.
 Pe tron de mărire, bătut cu safire,
 A fost așezată. A ei fericire,
 Pe drept dobândită, prin faptele-i sfinte,
 Nu poate să fie descrisă-n cuvinte.
 Stăpânul a toate primească-nchinare,
 Iar trecerea mare pe care o are
 A sa slujitoare ne-ajute la moarte;
 La ea întru slava din ceruri ne poarte. Amin.

Sau:

Hæc femina laudabilis
 Et honorata meritis,
 Ut sanctis pollet moribus,
 Triumphat sic cum angelis.
 Ex corde devotissimo
 Orans Deum cum lacrimis,

Vigiliis, ieiúniis
Hærébat hæc assíduis.
Contémnens mundi glóriam
Ac mente semper íntegra,
Perféc tam post iustítiam
Migrávit super sídera.
Quæ sanctitátis áctibus
Sua ditávit límina,
Lætátur nunc perpétuis
Cæléstis ædis præmiis.
Laus uni ac trino Dómino,
Qui nos eius precátibus,
Perácto vitæ término,
Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Pentru mai multe femei sfinte:

Femeile sfinte, ce-n slavă azi zboară,
Făcut-au din faptele bune comoară;
Virtuțile toate le sunt giuvaeruri;
Alături de îngeri se bucură-n ceruri.
Spre cer îndreptându-și dorința și gândul,
Pe Domnul tot timpul cu lacrimi rugându-l,
În post și veghere, cu inima frântă,
Trăit-au o viață cucernică, sfântă.
La idolii lumii n-au vrut să-și îndoaic
Genunchii, de aceea, tratând drept gunoaie
Plăcerile vieții frivole, deșarte,
La slava din ceruri acuma iau parte.
Prin faptele bune și bineplăcute,
Prin viața trăită în har și virtute,
Ajuns-au mării eterne părtașe
Cu Domnul în sfintele sale lăcașe.
Mărire să-i fie Treimii divine
Pe tronu-i de aur bătut cu rubine.
În clipa din urmă aducă-și aminte
De noi pentru ruga femeilor sfinte. Amin.

Sau:

Hæ féminæ laudábiles
Et honorátæ méritis,
Ut sanctis pollent móribus,
Triúmphant sic cum ángelis.

Ex corde devotíssimo
In fletu orántes Dóminum,
Vigília, iciúniis
Hærébant istæ assídus.

Spernéntes mundi glóriam
Ac mente semper íntegra,
Perféc tam post iustítiam
Migrárun t super sídera.

Quæ sanctitátis áctibus
Sua ditárun t límina,
Lætántur nunc perpétuis
Cæléstis ædis præmiis.

Laus uni ac trino Dómino,
Qui nos cárum précibus,
Perácto vitæ término,
Coniúngat cæli cívibus. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei sunt cuvinte de bunătate (T.P. aleluia).

Psalmul 18 A (19 A)

- ² Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu *
și firmamentul vestește lucrarea mâinilor sale.
- ³ Ziua încredințează zilei mesajul, *
iar noaptea transmite nopții înțelegerea.
- ⁴ Nu e vorbire, nu sunt cuvinte *
ale căror glasuri să se poată auzi,

- ⁵ și totuși, vocea lor străbate tot pământul, *
vestea lor ajunge la marginile lumii.
- ⁶ În ele, acolo a fixat un cort pentru soare, †
și el, ca un mire, iese din camera sa nupțială, *
se bucură ca un viteaz ce pornește la drum în grabă.
- ⁷ Răsare la un capăt al cerurilor †
și-l străbate până la celălalt capăt, *
și nimic nu se poate ascunde de căldura lui.

Ant. Și-a deschis gura cu înțelepciune, pe buzele ei
sunt cuvinte de bunătate (T.P. aleluia).

Ant. 2 Femeile sfinte, care și-au pus speranța în Dum-
nezeu, îi vor cânta un imn de laudă (T.P. aleluia).

Psalmul 44 (45)

I

- ² Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase, †
cu vreau să-i prezint regelui opera mea. *
Limba mea să fie ca pana unui scriitor iscusit.
- ³ Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor; †
hăr a fost revărsat pe buzele tale *
și, de aceea, te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.
- ⁴ Încinge-ți sabia peste coapsa ta, viteazule, *
ca este strălucirea și măreția ta.
- ⁵ Înaintează cu maiestate, suie în carul de luptă, †
pentru adevăr, blândețe și dreptate, *
și te va învăța lucruri minunate dreapta ta.
- ⁶ Săgețile tale sunt ascuțite, †
pătrund în inima dușmanilor regelui; *
popoarele cad la picioarele tale.
- ⁷ Tronul tău, Dumnezeule, este veșnic; *
scepтрul dreptății este scepтрul domniei tale.
- ⁸ Ai iubit dreptatea și ai urât fărădelegea; †
de aceea te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul tău,
cu untdelemnul bucuriei, *
ca pe nimeni altul dintre semenii tăi. —

⁹ Mir, aloe și casia înmiresmează toate hainele tale; *
din palate de fildeș, coarde de harpă te înveselesc.

¹⁰ Fiice de regi sunt în preajma ta, *
regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Ant. Femeile sfinte, care și-au pus speranța în Dumnezeu, îi vor cânta un imn de laudă (T.P. aleluia).

Ant. 3 Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie (T.P. aleluia).

II

¹¹ Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, *
uită de poporul tău și de casa tatălui tău.

¹² Regele râvnește frumusețea ta; *
el îți este stăpânul, pleacă-te în fața lui.

¹³ Fiicele Tirului aduc daruri *
și bogații poporului caută fața ta.

¹⁴ Fiica regelui este strălucitoare *
când își face intrarea
îmbrăcată în haine brodate cu aur.

¹⁵ În haine strălucitoare e adusă la rege; †
fecioare formează alaiul ei, *
prietenele ei sunt aduse la tine.

¹⁶ Sunt aduse în bucurie și veselie, *
sunt conduse în palatul regelui.

¹⁷ În locul părinților tăi vor fi copiii tăi, *
și îi vei pune stăpânitori peste tot pământul.

¹⁸ Îmi voi aduce aminte de numele tău
din neam în neam; *
de aceea te vor lauda popoarele în veci
și în vecii vecilor.

Ant. Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie (T.P. aleluia).

Ÿ. Inima mea meditează mereu cuvântul tău (T.P. aleluia).

R. Doamne, ajutorul meu și răscumpărătorul meu (T.P. aleluia).

LECTURA ÎNTÂI

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comnul sfinților bărbați de la 1818-1823.

Sau, pentru o femeie sfântă căsătorită:

Din cartea Proverbelor

31,10-31

Femeia care se teme de Dumnezeu

- ¹⁰ Cine va găsi o femeie desăvârșită?
Ea este mult mai de preț decât perlele.
- ¹¹ Soțul ei are încredere într-însa
și nu va ajunge să-i lipsească câștigul.
- ¹² În toate zilele vieții sale ea îi face bine și nu rău.
- ¹³ Își procură lână și în
și mâinile sale lucrează cu drag.
- ¹⁴ Ea este asemenea unei corăbii de negustor,
care aduce de departe proviziile.
- ¹⁵ Ea se scoală când este încă noapte
și împarte hrană casei sale
și dă porunci slujnicilor sale.
- ¹⁶ Se gândește la un ogor, și-l cumpără;
din rodul muncii ei sădește o vie.
- ¹⁷ Ea își încinge mijlocul cu putere
și își întărește brațele.
- ¹⁸ E mulțumită că munca îi merge bine,
lumina ei nu se stinge noaptea.
- ¹⁹ Ea pune mâna pe furcă
și degetele sale învârtesc fusul.
- ²⁰ Își deschide mâna către cel lipsit
și își întinde mâna către cel sărac.
- ²¹ Nu se teme de frigul zăpezii pentru casa ei,
căci toți cei din casa ei au două rânduri de haine.
- ²² Ea își face învelitori,
are haine din in subțire și purpură.
- ²³ Bărbatul ei este bine văzut la porți,
când șade cu bătrânii țării.
- ²⁴ Ea face cămăși și le vinde
și dă cingători negustorului.

²⁵ Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă,
și zâmbește în fața zilei care vine.

²⁶ Ea deschide gura cu înțelepciune,
și învățături plăcute îi sunt pe limbă.

²⁷ Ea veghează asupra celor ce se petrec în casa ei,
și nu mănâncă pâine fără să lucreze.

²⁸ Fiii ei se scoală și o numesc fericită,
bărbatul ei îi aduce laude, zicând:

²⁹ „Multe fete s-au dovedit harnice,
dar tu le întreci pe toate”.

³⁰ Farmecul este înșelător și frumusețea deșartă,
dar femeia care se teme de Domnul
este vrednică de laudă.

³¹ Recunoașteți roadele muncii ei
și faptele ei s-o laude la porțile cetății.

RESPONSORIUL Cf. *Prov* 31,17.18; cf. *Ps* 45 (46),6

R. Ea și-a încins mijlocul cu putere și își întărește brațele. * De aceea, lumina ei nu se va stinge niciodată (**T.P.** aleluia).

V. Dumnezeu o va ajuta cu lumina feței sale și nu se va clătina. * De aceea.

Sau:

Din Scrisoarea întâi
a sfântului apostol Petru

3,1-6.8-17

Sfințiți-l pe Cristos în inimile voastre

¹ Femeile să fie supuse bărbaților lor, pentru ca, dacă unii nu cred cuvântul, prin purtarea soțiilor, fără cuvinte, ei să fie câștigați ² la vederea purtării voastre respectuoase și curate. ³ Podoaba voastră să nu fie exterioară: împletitura părului, bijuteriile de aur, etalarea hainelor, ⁴ ci interiorul inimii, cu podoaba nepieritoare a unui suflet blând și liniștit, care este plăcut lui Dumnezeu. ⁵ Căci așa se împodobeau, odinioară, femeile sfinte care își puneau speranța în Dumnezeu, fiind supuse soților lor: ⁶ astfel, Sara a ascultat de Abraham, numindu-l stăpânul

ei. Voi ați devenit fiicele ei dacă faceți binele și nu vă lăsați speriate de nimic.

⁸ În sfârșit, fiți toți într-un gând, compătitori, plini de iubire față de frați, milostivi și smeriți. ⁹ Nu întoarceți rău pentru rău, nici insultă pentru insultă, dimpotrivă, binecuvântați, pentru că la aceasta ați fost chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

¹⁰ *Într-adevăr, cine vrea să iubească viața și să vadă zile bune*

să-și ferească limba de la rău

și buzele sale să nu vorbească cu înșelăciune,

¹¹ *să evite răul și să facă binele,*

să caute pacea și s-o urmeze;

¹² *pentru că ochii Domnului sunt peste cei drepecți și urechile sale*

sunt atente la rugăciunile lor,

iar fața Domnului

este împotriva celor care fac rele.

¹³ Și cine vă va face rău, dacă sunteți plini de râvnă pentru bine? ¹⁴ Și chiar dacă veți suferi pentru dreptate, fericiți sunteți! Nu vă lăsați cuprinși de frică din cauza lor și nici să nu vă tulburați. ¹⁵ Dimpotrivă, sfințiți-l pe Domnul Cristos în inimile voastre, gata oricând să dați răspuns oricui vă cere cont de speranța voastră, ¹⁶ dar cu blândețe și bună-cuviință, având o conștiință curată, ca tocmai în ceea ce sunteți calomniați să fie rușinați cei care bârfesc purtarea voastră bună în Cristos. ¹⁷ Căci este mai bine să suferiți făcând binele, dacă așa vrea Dumnezeu, decât făcând răul.

RESPONSORIUL

Fil 2,2.3.4; 1Tes 5,14-15

R. Să aveți iubire și, cu umilință, fiecare să-l considere pe celălalt mai presus de sine. * Nu cumva cineva dintre voi să caute numai ale sale, ci și pe cele ale altora.

V. Sprijiniți-i pe cei slabi, aveți răbdare față de toți; întotdeauna căutați să faceți binele unii față de alții și față de toți. * Nu cumva.

LECTURA A DOUA

Se vor lua textele adaptate dintre cele propuse la Comunul sfinților bărbați de la 1823-1826.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

Pentru o sfântă:

S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă, care
S-a vădit a fi în viață curajoasă-n luptă, tare,
După cum a fost femeia lăudată de Scriptură,
Care toate le învinge, care toate le îndură.

Din credință neclintită, din speranță neînfrântă,
Din iubire-nflăcărată a sorbit această sfântă
Energie și putere, ca să poată să-și închine
Viața-ntreagă spre a face tuturor numai bine.

Ale noastre inimi, Doamne-, s încărcate, apăsate,
Fără preget torturate de noianul de păcate;
Slujitoarea ta cu viața ei de fapte bune plină
Ușureze-ne de vină și iertare ne obțină.

Tatăl veșnic să primească totdeauna preamărire,
Să primească cinste Fiul, cel cu Tatăl de o fire,
Duhul Sfânt, care-i căldură și lumină orbitoare,
De asemeni, să primească slavă, cinste și onoare.

Amin.

Sau:

Nóbilem Christi fámulam disérta
Voce cantémus, decus æmulátam
Féminæ fortis, sacra cui profúdit
Página laudes.

Cui fides vivax, pia spes amórque
In Deum fervens, óperum bonórum
Fértilis radix, amor unde fratrum
Náscitur ultro.

Motus illius méritis, remítte,
 Sóntribus nobis scelus omne, Iesu,
 Ut tibi puro resonémus æquas
 Péctore laudes.

Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Gândul nostru de cinstire către cer în cânt să zboare,
 Azi când facem sărbătoare pentru-aceste slujitoare
 Ale Domnului, căci ele ca valoare nu-s departe
 De femeia înțeleaptă laudată-n Sfânta Carte.

Chiar de-au fost de la natură delicate și firave,
 Au luptat cu bărbăție să n-ajungă lumii sclave.
 Buna Domnului mireasmă răspândit-au pretutindeni,
 Cum împrăștie parfumul trandafirii la armindeni.

Trupul lor, cel ce sortit e să coboare în țărână,
 Au știut să-l stăpânească, fără pată să rămână.
 Au găsit în rugăciune pentru minte nutrimântul,
 Pentru cer au renunțat la tot ce poate da pământul.

Doamne, glasurile noastre se înalță către tine;
 Toată cinstea, toată slava numai ție se cuvine.
 Universul de legi bune, cârmuit cu-nțelepciune,
 Ca un templu, de cântare și-nchinare să răsune.

Amin.

Sau:

Nóbiles Christi fámulas disérta
 Voce cantémus, decus æmulátas
 Féminæ fortis, sacra cui profúdit
 Página laudes.

Non eas mundus láqueis revíncit,
 Iussa quæ Patris súbéunt voléntes,
 Ut bonum Christi sátagant ubíque
 Spárgere odórem.

Edomant corpus, precibúsque mentem
 Nútriunt sanctis; peritúra temnunt
 Lucra, ut inquírant sibi permanéntis
 Præmia vitæ.

Sit Deo soli decus et potéstas,
 Laus in excélsis honor ac perénnis,
 Qui suis totum móderans gubérnat
 Légibus orbem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. 1 Mă atașez de tine cu tot sufletul și dreapta ta mă ocrotește (T.P. aleluia).

Psalmii și cântarea de la duminica săpt. I, 947.

Ant. 2 Mâna Domnului te-a întărit și vei fi binecuvântată în veci (T.P. aleluia).

Ant. 3 Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, Doamne (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Rom 12,1-2

Vă îndemn deci fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să vă oferiți trupurile voastre ca jertfă vie, sfântă și plăcută lui Dumnezeu: acesta este cultul vostru spiritual. Nu vă conformați lumii acesteia, ci schimbați-vă prin înnoirea minții, ca să înțelegeți care este voința lui Dumnezeu, ce este bun, ce este plăcut, ce este desăvârșit.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Dumnezeu își pleacă privirea spre ea, * îi stă alături și ea nu se clătină. Dumnezeu.

V. Dumnezeu îi este scăpare și tărie, ajutor sigur în necazuri, * îi stă alături. Slavă Tatălui. Dumnezeu.

În timpul pascal:

R. Dumnezeu își pleacă privirea spre ea. * Aleluia, aleluia! Dumnezeu.

¶. Dumnezeu îi este scăpare și tărie, ajutor sigur în necazuri. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Dumnezeu.

Ant. la *Benedictus*: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge, vinde tot ce are și îl cumpără (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Fraților, să-l preamărim pe Mântuitorul nostru, împreună cu toate femeile sfinte, și să-l invocăm, zicând:

Vino, Doamne Isuse!

Doamne Isuse, care i-ai iertat multe femeii păcătoase, pentru că a iubit mult,

– iartă-ne, pentru că mult am păcătuit.

Doamne Isuse, care în drumurile tale erai slujit de femeile sfinte,

– dă-ne harul să mergem pe urmele tale.

Doamne Isuse, care ai fost ascultat de Maria și slujit de Marta ca un învățător,

– dăruiește-ne harul să-ți slujim în credință și iubire.

Doamne Isuse, care ai numit frate, soră și mamă pe toți cei care fac voința ta,

– dă-ne harul să-ți fim mereu plăcuți în cuvinte și fapte.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta N., dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei N., pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfințe:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o în Biserica ta pe sfânta **N.** să le arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul ei, să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Ora medie

La psalmodia complementară, în locul psalmului 121 (122) se poate spune 128 (129), 1299, iar în locul psalmului 126 (127) se poate spune 130 (131), 1179.

Ora a treia

Ant. Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele voi revărsa din Duhul meu (**T.P.** aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Gal 6,7b-8

Ceea ce seamănă omul, aceea va și culege. Cine seamănă în trup va culege din trup putrezire; dar cine seamănă în duh va culege din duh viața veșnică.

☩. Fericiți cei neprihăniți pe cale (T.P. aleluia).

☩. Care umblă în legea Domnului (T.P. aleluia).

Ora a șasea

Ant. Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie în Dumnezeu cel viu (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

1Cor 9,26-27a

Eu așa alerg, nu fără rost; așa lupt cu pumnul, dar nu lovind în aer. Îmi chinuiesc trupul și îl fac sclav.

☩. L-am găsit pe cel pe care-l iubește inima mea (T.P. aleluia).

☩. Îl țin strâns și nu-l mai las să plece (T.P. aleluia).

Ora a noua

Ant. Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Fil 4,8.9b

Fraților, preocupați-vă de acestea: toate cele adevărate, toate cele demne, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele plăcute, toate cele vrednice de laudă, tot ce e nobil, ce e drept, ce e curat, ce e vrednic de iubire, ce e vrednic de cinste, dacă ceva este virtute sau onorabil, și Dumnezeuul păcii va fi cu voi.

☩. Ție îți voi cânta, Doamne (T.P. aleluia).

☩. Te voi lăuda și voi urma calea fără prihană (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Vesperele II

IMNUL

Pentru o sfântă:

Suflet nobil, suflet mare, e femeia sfântă care
 Azi primește cinstea noastră și prinosul de cântare.
 Toată lumea-i recunoaște titlul mândru de noblețe,
 Rod al luptei ce-a condus-o spre izbânzile mărețe.
 I-a săpat iubirea sfântă chiar în inimă o rană
 Și a stins în ea plăcerea și ambiția umană.
 Renunțând la tot ce este ros de molii și de vreme,
 A pășit pe drumul vieții și al gloriei supreme.
 Trupul său, prin posturi multe, a știut să și-l domine,
 Rugăciunea i-a fost hrana întru lacrimi și suspine.
 Paradisul i-a fost visul; l-a purtat mai înainte
 De-a lăsa această viață, ferm în inimă și minte.
 O, Cristoase, cel puternic de la tine forță scoate.
 Sfinții sunt a ta lucrare, minunat ești tu în toate.
 Marea sfântă ne ferească de Vrajmașul nostru, ce ne
 Amenință să ne prindă în capcanele-i viclene.
 Îți aducem preamărire, iar smerita-ți slujitoare
 Ochii blânzi dintru splendoare
 către noi să și-i coboare.
 Pentru ruga ei fierbinte, pentru viața ei curată,
 Noi sperăm s-avem în ceruri mângâiere și răsplată.
Amin.

Sau:

Fortem virili pectore
 Laudemus omnes feminam,
 Quæ sanctitatis gloria
 Ubique fulget inclita.
 Hæc sancto amore saucia,
 Huius caduca sæculi
 Dum calcat, ad cælestia
 Iter perëgit arduum.

Carnem domans ieiúniis,
 Dulcíque mentem pábulo
 Oratiónis nútriens,
 Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
 Qui magna solus éfficis,
 Huius precátu quæsumus,
 Audi benígnus súpplices.

Iesu, tibi sit glória,
 Qui nos beátæ sérvulæ
 Speráre das suffrágia
 Et sempitérna præmia. Amen.

Pentru mai multe sfinte:

Pământul și cerul, de tine, Cristoase,
 Din negrul neant la lumină-au fost scoase;
 Pe noi, cei ce zacem în beznă și vină,
 Smeriți te rugăm să ne scoți la lumină.

Sunt scumpă comoară, sunt salbă de perle
 Femeile-acestea, pe care în cer le
 Admiră toți sfinții. Și cum să n-admire
 Când văd eroine plâpânde din fire?

Știut-au să-nfrunte ispitele crunte
 Și vrăjile lumii, de aceea, pe frunte
 În veci vor purta o aleasă cunună,
 Ca semn al izbânzii în lupta cea bună.

I-aducem cerescului Tată-nchinare,
 Mărire i-aducem și Fiului care,
 Cu Tatăl și Duhul, coboară și-și face
 În inimi curate lăcașul de pace. Amin.

Sau:

Christe, cunctórum sator et redémptor,
 Síderum, térræ, maris atque rector,
 Ómnium laudes tibi personántum
 Solve reátum,

Vase qui gemmas frágili recóndis,
 Víribus fluxas ánimo pudícas
 Féminas reddens faciénsque claros
 Ferre triúmphos.

Quas et in sensu téneras vidémus,
 Prærogátiva mériti corónas,
 Íncolas regni facis et perénnes
 Esse supérni.

Sit Patri summo decus atque virtus,
 Laus tibi Nato celebrísque cultus,
 Flámini Sancto párilis potéstas
 Nunc et in ævum. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta (T.P. aleluia).

Psalmul 121 (122)

- ¹ M-am bucurat când mi s-a spus: †
 „Să mergem la casa Domnului”. *
- ² Iată, picioarele noastre au ajuns
 la porțile tale, Ierusalime!
- ³ Ierusalimul este zidit *
 ca o cetate bine întărită.
- ⁴ Acolo urcă semințiile, semințiile Domnului, †
 după legea lui Israel, *
 ca să laude numele Domnului.
- ⁵ Căci acolo sunt scaunele de judecată, *
 tronurile casei lui David.
- ⁶ Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului: *
 „Să fie în siguranță cei care te iubesc!
- ⁷ Pacea să locuiască între zidurile tale *
 și liniștea în palatele tale”.
- ⁸ De dragul fraților și prietenilor mei, *
 eu spun: „Pace ție!”

⁹ De dragul casei Domnului Dumnezeului nostru, *
mă rog pentru fericirea ta!

Ant. Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta (T.P. aleluia).

Ant. 2 Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte (T.P. aleluia).

Psalmul 126 (127)

¹ Dacă Domnul n-ar zidi casa, *
în zadar ar trudi cei care o zidesc.
Dacă Domnul n-ar păzi cetatea, *
în zadar ar veghea cel care o păzește.
² În zadar vă sculați dis-de-dimineată
și vă culcați târziu, †
mâncându-vă pâinea în oboseală, *
pe când Domnul o dă preaiubiților săi
în timpul somnului.

³ Iată, moștenire de la Domnul sunt fiii, *
rodul sânelui este răsplată de la el.

⁴ Ca săgețile în mâna celui viteaz, *
așa sunt fiii tinereților.

⁵ Fericit bărbatul care-și umple tolba cu ei; *
nu se va face de rușine
când va vorbi cu dușmanii săi la poartă.

Ant. Ca temeliiile veșnice pe stâncă sunt poruncile lui Dumnezeu în inima femeii sfinte (T.P. aleluia).

Ant. 3 Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci (T.P. aleluia).

Cântarea

Ef 1,3-10

³ Binecuvântat să fie Dumnezeu
și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, *
care ne-a coplesit cu binecuvântarea sa spirituală
în ceruri, în Cristos. —

- ⁴ În el, Dumnezeu ne-a ales
 înainte de întemeierea lumii, *
 ca să fim sfinți și fără prihană în fața lui,
 în dragoste.
- ⁵ El a orânduit de mai înainte †
 să fim adoptați ca fii, prin Isus Cristos, în el, *
 după bunul plăc al voinței sale,
- ⁶ spre lauda gloriei harului său, *
 pe care ni l-a dăruit prin Fiul său preaiubit.
- ⁷ Prin sângele lui avem răscumpărarea, *
 iertarea păcatelor;
 prin bogăția harului său †
- ⁸ care a prisosit în noi, *
 în toată înțelepciunea și înțelegerea.
- ⁹ El ne-a descoperit misterul voinței sale *
 după bunăvoința sa,
 pe care îl hotărâse de mai înainte în el, *
- ¹⁰ ca să-l înfăptuiască la împlinirea timpurilor,
 recapitulând toate în Cristos, *
 cele din cer și cele de pe pământ.

Ant. Mâna Domnului a întărit-o și de aceea va fi binecuvântată în veci (T.P. aleluia).

LECTURA SCURTĂ

Rom 8,28-30

Știm că Dumnezeu îndreaptă toate spre bine celor care îl iubesc pe el, adică celor care sunt chemați după planul lui. Căci pe cei pe care i-a cunoscut de mai înainte, de mai înainte i-a și hotărât să fie asemenea chipului Fiului său, așa încât el să fie primul născut între mulți frați; pe cei pe care de mai înainte i-a hotărât, i-a și chemat; pe cei pe care i-a chemat, i-a și justificat; pe cei pe care i-a justificat, pe aceștia i-a și preamărit.

RESPONSORIUL SCURT

În Postul Mare:

R. Domnul a ales-o * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Domnul.

℣. În cortul său a adus-o să locuiască * și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. Slavă Tatălui. Domnul.

În timpul pascal:

℞. Domnul a ales-o și a iubit-o mai mult decât pe toate făpturile. * Aleluia, aleluia! Domnul.

℣. În cortul său a adus-o să locuiască. * Aleluia, aleluia! Slavă Tatălui. Domnul.

Ant. la Magnificat: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele (T.P. aleluia).

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Să ne rugăm Domnului, pentru Biserică, prin mijlocirea sfințelor femei:

Adu-ți aminte, Doamne, de Biserica ta!

Pentru sfințele martire, care au biruit moartea trupului cu tăria cugetului,

– dă Bisericii tale tărie în încercări.

Pentru sfințele femei care au înaintat în har în viața de căsătorie,

– dă Bisericii tale rodnicie apostolică.

Pentru sfințele văduve, care și-au alinat și și-au sfințit singurătatea prin rugăciune și fapte bune,

– dă Bisericii harul să arate lumii sacramentul iubirii tale.

Pentru mamele sfinte, care și-au crescut copiii pentru împărăția cerului și pentru comunitatea umană,

– dă Bisericii tale harul să-i nască pe toți oamenii la viață și la mântuire.

Pentru toate femeile sfinte care s-au învrednicit să contemple lumina feței tale,

– dăruiește-le fraților noștri răposați harul să intre și ei în bucuria veșnică.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care ne dai în fiecare an bucuria de a o sărbători pe sfânta **N.**, dă-ne, te rugăm, putere să ducem o viață cu adevărat creștină după exemplul ei. Prin Domnul.

Sau:

Dăruiește-ne, te rugăm, Doamne, spiritul cunoașterii și al iubirii tale, pe care l-ai revărsat din belșug asupra sfintei **N.**, pentru ca, imitând-o cu râvnă, să-ți slujim cu inimă curată și să-ți fim plăcuți prin credință și fapte bune. Prin Domnul.

Pentru mai multe sfinte:

Dumnezeule atotputernic, te rugăm ca mijlocirea sfințelor **N.** și **N.** să ne dobândească ajutorul tău, iar exemplul vieții lor de credință să ne fie îndemn pe calea mântuirii. Prin Domnul.

Pentru o călugăriță:

Dumnezeule, prin darul tău, sfânta **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea ei, harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru o sfântă care s-a deosebit prin opere caritabile:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfintei **N.**, să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Pentru o educatoare:

Dumnezeule, care ai chemat-o în Biserica ta pe sfânta **N.** ca să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te

rugăm, harul ca, prin exemplul ei, să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

PENTRU CĂLUGĂRI

Toate de la **Comunul sfinților bărbați**, 1809, sau de la **Comunul sfințelor femei**, 1841, afară de următoarele:

Vesperale I

IMNUL, ca la **Vesperale II**, 1873.

Ant. la Magnificat: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul (T.P. aleluia).

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul (T.P. aleluia).

Pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei), harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca, în mijlocul acestei lumi schimbătoare, să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Invitatoriul

Ant. Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat în sfinții săi (T.P. aleluia).

Sau: Să-l lăudăm pe Dumnezeu nostru în sărbătoarea sfântului (sfintei) N. (T.P. aleluia).

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL, ca la Vesperale II, 1873.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea sfântului apostol Paul
cătrec Efeseni

4,1-24

Fiecăruia i-a fost dat harul de a edifica trupul lui Cristos

Fraților, ¹ vă îndemn eu, prizonierul în Domnul, să vă comportați în mod vrednic de chemarea pe care ați primit-o: ² cu toată umilința și blândetea, cu îndelungă răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții în iubire, ³ străduindu-vă să mențineți unitatea Duhului în legătura păcii. ⁴ Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. ⁵ Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez, ⁶ un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este peste toate, prin toți și în toți.

⁷ Fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Cristos. ⁸ De aceea, Scriptura spune:
*Ridicându-se în înălțime,
a dus captivă captivitatea,
a dat daruri oamenilor.*

⁹ Dar ce înseamnă „s-a ridicat”, dacă nu că a și coborât în locurile cele mai de jos ale pământului? ¹⁰ Cel care a coborât este același cu cel care s-a ridicat deasupra tuturor cerurilor, ca să împlinească toate.

¹¹ Tot el i-a dat pe unii ca apostoli, pe alții ca profeți, pe alții ca evangheliști, pe alții ca păstori și învățători, ¹² pentru desăvârșirea sfinților în vederea lucrării slujirii spre edificarea trupului lui Cristos, ¹³ până când vom ajunge toți la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la omul desăvârșit, la măsura staturii plinătății lui Cristos, ¹⁴ ca să nu mai fim copii, purtați de valuri și duși înapoi și încolo de orice vânt al învățaturii prin înșelăciunea oamenilor, prin viclenia lor în a proiecta inducerea în eroare. ¹⁵ Dimpotrivă, fideli adevărului în iubire, să creștem în toate pentru el, care este capul, Cristos, ¹⁶ de la care tot trupul se leagă și se îmbină prin orice încheietură, în funcție de menirea stabilită fiecărui mădular în parte, și se realizează astfel creșterea trupului spre edificarea sa în iubire.

¹⁷ Așadar, vă spun aceasta și îl iau ca martor pe Domnul: să nu vă mai comportați cum se comportă păgânii, în deșertăciunea minții lor ¹⁸ având gândirea întunecată, străini de viața lui Dumnezeu din cauza ignoranței care este în ei, din cauza împietririi inimii lor. ¹⁹ Pierzând bunul-simț, ei s-au dat la desfrâu, practicând cu neșat orice fel de necurăție.

²⁰ Dar voi nu așa l-ați cunoscut pe Cristos. ²¹ Dacă l-ați ascultat pe el și ați fost învățați în el, după adevărul care este în Isus, ²² lăsați-vă de purtarea de mai înainte, de omul cel vechi supus putrezirii din cauza poftelor amăgitoare. ²³ Înnoiți-vă spiritul minții voastre ²⁴ și îmbrăcați-vă cu omul cel nou, cel creat după asemănarea lui Dumnezeu în dreptate și în sfințenia adevărului.

RESPONSORIUL

Mt 19,29.27

R. Oricine va fi părăsit case sau frați sau surori, sau tată, sau mamă, sau fii, sau ogoare pentru numele meu, * va primi însutit și va moșteni viața veșnică (**T.P.** aleluia).

Ψ. Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat: deci, care va fi partea noastră? * Va primi.

Sau, pentru o călugăriță:

Lc 10,42.39

R. Un lucru este necesar: * ea și-a ales partea cea mai bună, care nu se va lua de la ea (T.P. aleluia).

V. Stând la picioarele Domnului, asculta cuvântul lui. * Ea și-a ales.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Evangheliilor*,
a sfântului Grigore cel Mare, papă

(Cartea 2, omil. 36, 11-13: PL 76, 1272-1274)

În lume, dar nu din lume

Aș vrea să vă îndemn să lăsați toate, dar nu îndrăznesc. Dacă, așadar, nu puteți lăsa de tot lumea, să vă folosiți astfel de cele care sunt ale acestei lumi, încât să nu fiți ținuți de ele în lume. Să posedați, dar fără să fiți posedați, pentru ca ceea ce posedați să se afle sub stăpânirea spiritului vostru. Altfel, dacă spiritul vostru este învins de iubirea față de bunurile pământești, el însuși va fi posedat de lucrurile care îi aparțin.

De aceea, bunurile temporale să fie pentru folosul vostru, iar cele veșnice pentru dorința voastră. Bunurile temporale să fie pentru drum, iar cele veșnice să fie dorite pentru momentul sosirii. Tot ce se întâmplă în lume să fie considerat ca ceva secundar. Ochii spiritului vostru să fie îndreptați înainte, ațintiți spre ceea ce vom ajunge.

Viciile să fie smulse din rădăcină, nu doar din fapte, ci și din gândurile inimii. Să nu ne oprească de la Cina Domnului nici plăcerile cărnii, nici impulsurile dorinței, nici febra ambiției. Chiar faptele oneste pe care le săvârșim în lume nu trebuie să afecteze spiritul nostru decât în treacăt, pentru ca activitățile pământești care ne atrag să folosească trupului nostru, dar astfel încât să nu devină un obstacol pentru inima noastră.

Așadar, fraților, nu îndrăznim să vă spunem să părăsiți toate. Totuși, dacă vreți, le puteți părăsi, chiar păstrându-le, dacă vă veți folosi de bunurile pământești astfel

încât să tindeți cu tot sufletul spre cele veșnice. Se folosește de lume, dar ca și cum nu s-ar folosi, cel care pune în slujba vieții sale chiar și lucrurile necesare, dar fără să permită ca ele să domine spiritul său. Astfel supuse, ele servesc pentru cele exterioare, dar nu frâng clanul sufletului care tinde spre cele de sus. Toți cei care se comportă astfel, au la dispoziție toate bunurile pământești nu pentru a le dori, ci pentru a le folosi. De aceea să nu fie nimic care să împiedice dorința spiritului vostru, nici o plăcere pentru vreun lucru care să vă țină legați de această lume.

Dacă este iubit binele, sufletul să-și găsească bucuria în bunurile cele mai înalte, adică cele cerești. Dacă este temut răul, să fie pus în fața sufletului răul veșnic, pentru ca, văzând că acolo este ceea ce trebuie iubit mai mult și ceea ce trebuie temut mai mult, să nu se atașeze de nimic de aici.

Pentru a face aceasta, avem un mijlocitor între Dumnezeu și oameni, ajutorul nostru, prin care vom obține imediat toate, dacă vom arde de o adevărată iubire față de el, care viețuiește și domnește împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, Dumnezeu, în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

1Cor 7,29.30.31; 2,12

R. Timpul este scurt; de acum, cei care se bucură să fie ca și cum nu s-ar bucura; cei care se folosesc de lumea aceasta, ca și cum nu s-ar folosi, * căci chipul acestei lumi trece (**T.P.** aleluia).

V. Noi însă nu am primit duhul lumii, * căci chipul.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

IMNUL

A ta îndurare, Cristoase, e mare;
Asupră-ne, iată, tu fără-ncetare
Din ceruri reverși și curaj, și putere
Să fim slujitori precum Tatăl ne cere.

Voind prin Botez de copii să ne ieie,
În inimi cu drag ne-a aprins o scânteie
Din dragostea sa minunată, curată,
Cerescul, în veci adorabilul Tată.

Sunt suflete, Doamne, de tine chemate
Să-ți meargă pe urme cu crucea în spate;
Odată chemate, sunt gata să lase
Și tată, și mamă, și-avere, și case.

Din numărul lor e și sfântul pe care
Găsitul-l-ai vrednic de pus pe altare;
Destoinic erou al iubirii totale,
A mers ne-ncetat pe-a virtuților cale.

Soborul de îngeri și sfinți să adoare
Treimea Preasfântă-n cereasca splendoare.
De noi totodată să fie-adorată,
Sperând să ne dea înmiită răsplată. Amin.

Sau:

O redemptóris píetas colénda,
Quæ Patrí exóptans hómines dicári,
Spíritus miro varióque ducis
Péctora nutu!

Quos tua lympha facis esse natos
Ex Deo vero, nova vis in illis
Grátiam crebro dare caritátis
Gérmina, Christe.

Tu vocas: currunt álacres vocáti,
Ábdicant cunctis, duce te voléntes,
Calle regáli crucis, usque solum
Quærerere Patrem.

Cælitus fervens ita sanctus iste
Viribus totis tibi amánter hæsit,
Atque virtútum cúpiit tenére
Cúlmina læta.

Laus Patri summo, tibi, Christe princeps,
Flámini Sancto párilis resúltet,
Parva qui danti, bona corde magno
Céntupla fertis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la *Benedictus*: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul (T.P. aleluia).

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, prin darul tău, sfântul (sfânta) **N.** a stăruit în urmarea lui Cristos cel sărac și smerit; te rugăm, dăruiește-ne, prin mijlocirea lui (ei), harul ca, înaintând cu fidelitate în chemarea noastră, să putem ajunge la acea desăvârșire pe care ne-ai arătat-o în Fiul tău. El, care, fiind Dumnezeu.

Pentru un abate:

Dă-ne, te rugăm, Doamne, harul ca, în mijlocul acestei lumi schimbătoare, să ne întoarcem cu toată inima spre cele cerești și să ne orânduim viața după evanghelia ta, așa cum ne-ai învățat prin exemplul sfântului abate **N.** Prin Domnul.

Vesperale II

IMNUL

Aducând cu bucurie slava care se cuvine
Unui sfânt ce-n viață, Doamne,
te-a slujit numai pe tine,
Te slăvim, Stăpâne-al nostru, și pe tine totodată,
Înălțându-ți și cântându-ți imn de dragoste curată.
Ucenic ți-a fost acesta, căci urmându-ți glasul tainic,
S-a-nvoit să fie-n lume al iubirii tale crainic;
Nu a fost în stare lumea să-l atragă, să-l înșele,
Cu averea, cu plăcerea, rod al patimilor rele.

Doamne, clipă după clipă, pân-la ultima suflare,
 A trăit unit cu tine, pentru slava ta cea mare.
 Să-ți ofere totul ție; gânduri, fapte și cuvinte,
 A fost țelul vieții sale și dorința lui fierbinte.

Pe pământ, din fapte bune,
 pentru cer și-a strâns comoară;

De aceea, când la tine l-ai chemat și-a fost să moară,
 L-ai făcut părtaș în ceruri de vederea feței tale
 Și-a urcat pe firmament ca stea a vieții monahale.

El ne-a dat, slăvite Doamne, pilda bună tuturor;
 Fă să mergem pe-a sa urmă, ca, atunci când vine ora
 Să lăsăm această lume, să-ți aducem cinste ție,
 S-adorăm Treimea Sfântă în a ta împărăție. Amin.

Sau:

Læti coléntes fámulum
 Qui te perfécte cóluit,
 Tibi gratánter, Dómine,
 Amóris hymnum prómimus.

Christi fidélis ássecla,
 Ultro relíquit gáudia
 Cuncta quæ mundus éxhibet
 Fugáces atque cópias.

Tibi se vovit súbditum
 Humilitáte obœdiens,
 Christi, carnis mundítie,
 Sponsi æmulátor vírginum.

Tibi placére géstiit
 Tibíque adhæsit únice,
 Mentem, verba vel ópera
 Amóris fovens ígnibus.

His caritátis vínculis
 In terris tibi déditus,
 Liber ad astra iúgiter
 Triumphatúrus pródiit.

Eius exémples éxcitos
 Da gradi nos alácríter,

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile 1875

Ut te cum Nato et Spíritu
Laudémus hymnus cælicis. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

Ant. la Magnificat: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică (T.P. aleluia).

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

PENTRU CEI CARE S-AU DEOSEBIT PRIN OPERE CARITABILE

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1809, sau de la Comunal sfințelor femei, 1841, afară de următoarele:

Vesperale I

Ant. la Magnificat: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Ioan 4,7-21

*Să ne iubim unii pe alții,
pentru că iubirea este de la Dumnezeu*

⁷ Iubiților, să ne iubim unii pe alții, pentru că iubirea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și-l cunoaște pe Dumnezeu. ⁸ Cine nu iubește

1876 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

nu l-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. ⁹ Prin aceasta s-a arătat iubirea lui Dumnezeu în noi: Dumnezeu l-a trimis în lume pe Fiul său, unicul născut, ca să trăim prin el.

¹⁰ În aceasta constă iubirea: nu noi l-am iubit pe Dumnezeu, ci el ne-a iubit și l-a trimis pe Fiul său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

¹¹ Iubiților, dacă Dumnezeu ne-a iubit astfel, și noi trebuie să ne iubim unii pe alții. ¹² Nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu vreodată. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi și iubirea lui în noi este desăvârșită.

¹³ Prin aceasta cunoaștem că rămânem în el și el în noi: ne-a dat din Duhul său. ¹⁴ Iar noi am văzut și dăm mărturie că Tatăl l-a trimis pe Fiul ca mântuitor al lumii.

¹⁵ Oricine mărturisește că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne în el și el în Dumnezeu. ¹⁶ Noi am cunoscut și am crezut în iubirea pe care Dumnezeu o are față de noi.

Dumnezeu este iubire și cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, iar Dumnezeu rămâne în el. ¹⁷ Prin aceasta ajunge la desăvârșire iubirea în noi: să avem încredere în ziua judecării, căci așa cum este el, așa suntem și noi în lumea aceasta.

¹⁸ În iubire nu există frică, dimpotrivă, iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica presupune pedeapsă, iar cine se teme nu a ajuns la desăvârșire în iubire.

¹⁹ Noi iubim pentru că el ne-a iubit mai întâi. ²⁰ Dacă cineva spune: „Îl iubesc pe Dumnezeu” și-l urăște pe fratele său, este un mincinos; pentru că cine nu-l iubește pe fratele său, pe care îl vede, nu poate să-l iubească pe Dumnezeu pe care nu-l vede. ²¹ Avem această poruncă de la el: cine-l iubește pe Dumnezeu să-l iubească și pe fratele său.

RESPONSORIUL

In 5,3; Sir 23,37

R. Aceasta este iubirea lui Dumnezeu: să ținem poruncile lui, * iar poruncile lui nu sunt grele (T.P. aleluia).

Ÿ. Nimic nu este mai dulce decât acceptarea poruncilor lui Dumnezeu, * iar poruncile.

LECTURA A DOUA

Din *Omilii asupra Scrisorii către Romani*,
a sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 15, 6: PG 60, 547-548)

Cristos ne poruncește să fim milostivi

Dumnezeu l-a dat pe Fiul său, iar tu nu-i dai nici măcar o pâine aceluia care a fost dat și a fost ucis pentru tine!

Pentru tine, Tatăl nu l-a cruțat, deși era cu adevărat Fiul său; tu însă îl disprețuiești pe cel care suferă de foame. Cumperi cele ce sunt ale lui și ți le însușești ca și cum ar fi ale tale.

Ce poate fi mai rău decât această nedreptate? El a fost dat pentru tine, a fost ucis pentru tine, a umblat flămând pentru tine, și tu dai din cele ce sunt ale lui, ca să ai câștig. Aceasta însă nu înseamnă a da.

Nu sunt oare mai insensibili decât pietrele aceia care, atrași de atâtea lucruri, rămân în această indiferență diabolică? Căci el nu s-a mulțumit să sufere crucea și moartea, ci a voit să devină și sărac, și peregrin, străin și gol, să fie aruncat în închisoare și să sufere infirmitatea, ca astfel să te atragă.

Dacă mie, care am suferit pentru tine, nu-mi dai nimic, ai milă cel puțin de sărăcia mea. Dacă nu vrei să ai milă de sărăcia mea, înduplecă-te cel puțin de boala sau de închisoarea mea. Dacă nimic din toate acestea nu te duce la sentimente de milostivire, acceptă modestia cererii mele. Nu cer de la tine ceva costisitor, ci o pâine, un adăpost, un cuvânt de mângâiere.

Dacă și după aceasta rămâi la fel de rece, îmbunează-te cel puțin pentru împărăția cerurilor și pentru răsplata pe care am promis-o. Sau nu le vei lua în seamă nici pe acestea?

Înduplecă-te cel puțin prin simțământul natural atunci când vezi pe cineva gol și adu-ți aminte de goliciunea mea de pe cruce, pe care am suferit-o pentru tine. Dacă prima nu te înduioșează, să te înduioșeze a doua, pentru care m-am făcut sărac și gol.

1878 Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

Atunci, am fost înlănțuit pentru tine, iar acum, tot pentru tine, pentru ca tu, lăsându-te înduioșat de lanțurile acelea sau acestea, să vrei să te milostivești de mine. Am flămâzuit pentru tine, și acum flămânez tot pentru tine. Am suferit de sete când atârnam pe cruce și acum sufer de sete în cei săraci, ca să te atrag la mine, prin acelea sau prin acestea, și să te fac milostiv pentru mântuirea ta.

De aceea, după ce te-am copleșit cu atâtea binefaceri, te rog să-mi dai înapoi ceea ce ți-am dat. Nu cer de la tine ca de la un debitor, ci vreau să te încoronez ca pe un binefăcător și, pentru aceste lucruri mici, îți dau împărăția.

Nu spun: „Elimină sărăcia mea”, nici: „Dă-mi bogăția ta”, deși pentru tine sunt sărac. Îți cer doar o pâine, o haină și o scurtă mângâiere în foamea mea.

Dacă am fost aruncat în închisoare, nu te oblig să mă eliberezi de lanțuri și să mă scoți de acolo, ci îți cer un singur lucru: să-l vizitezi pe cel care este închis pentru tine. Această binefacere îmi este de ajuns și, pentru ea, îți dau cerul. Deși eu te-am eliberat de lanțuri mult mai grele, pentru mine este suficient dacă vei vrea să mă vizitezi în închisoare.

Aș putea, desigur, să te încoronez și fără aceasta, însă vreau să-ți fiu dator, ca să te apropii de coroană cu mai multă încredere.

RESPONSORIUL

Mt 25,35.40; Prov 19,17

R. Am fost flămând și mi-ați dat să măncânc; am fost însetat și mi-ați dat să beau; am fost străin și m-ați primit. * Adevăr vă spun: tot ce ați făcut unuia dintre frații mei mai mici, mie mi-ați făcut (**T.P.** aleluia).

V. Cine dă de pomană celui sărac îi împrumută Domnului. * Adevăr vă spun.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, tu ai învățat Biserica ta că noi îți împlinim poruncile dacă te iubim pe tine și pe aproapele. Dă-ne harul ca, după exemplul sfântului (sfintei) N., să împlinim și noi fapte de iubire, și astfel, să ne învrednicim a fi numărați printre binecuvântații împărăției tale. Prin Domnul.

Vesperele II

Ant. la *Magnificat*: Adevăr vă spun: cele ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii (T.P. aleluia).

PENTRU EDUCATORI

Toate de la Comunal sfinților bărbați, 1809, sau de la Comunal sfințelor femei, 1841, afară de următoarele:

Vesperele I

Ant. la *Magnificat*: Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Oficiul lecturilor**LECTURA A DOUA**

Din *Omilii asupra Evangheliei după Matei*, ale sfântului Ioan Crisostomul, episcop

(Omil. 59: PG 58, 580.584)

Trebuie să avem grijă de binele copiilor

Când Domnul spune: *Îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu (Mt 18,10) și: Pentru aceasta am venit (cf. Mt 18,11) și: Tatăl meu aceasta vrea, (cf. Mt 18,14)*, cu acestea vrea să-i facă mai zeloși pe aceia care se îngrijesc de acești copii.

Vezi cu ce zid de apărare i-a înconjurat pe copii, amenințându-i cu pedepse de nesuportat pe aceia care îi scandalizează și promițând mari bunuri acelorora care îi slujesc și se îngrijesc de ei? Și întărește aceasta cu exemplul său și al Tatălui. Să-l imităm și noi, acceptând să luăm asupra noastră pentru slujirea fraților chiar și acele munci care ni se par umile și grele. Dimpotrivă, când este vorba de slujire, oricât de mic, oricât de needucat ar fi cel pentru care muncim, oricât de grea ar fi munca, chiar de-ar fi să străbatem munți și prăpăstii, trebuie să îndurăm toate pentru mântuirea unui frate. De fapt, și Dumnezeu are o atât de mare grijă pentru suflet, încât *nu l-a cruțat nici pe Fiul său (Rom 8,32)*. De aceea, vă implor ca, încă de când plecăm dimineața de acasă, să avem acest unic scop și această grijă principală: să-l salvăm pe cel care se află în pericol.

Într-adevăr, nimic nu este mai prețios decât sufletul *căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? (Mc 8,36)*. Într-adevăr, iubirea de bani pervertește și înjosește totul. Ea a distrus frica de Dumnezeu, ocupând sufletele asemenea unui tiran care ocupă o fortăreață. Din această cauză neglijăm mântuirea noastră și a copiilor noștri, neavând altă grijă decât aceea, după ce ne-am mărit bogățiile, cum putem

să le lăsăm altora; aceștia, apoi, la rândul lor, altora și aceștia din nou urmașilor și, astfel, devenim nu posesori, ci, pentru a spune așa, transmitători de bani și de proprietăți. Aceasta este o mare nebulie. Copiii oamenilor liberi sunt puși sub nivelul sclavilor. Căci noi îi corectăm pe sclavi nu pentru interesul lor, ci al nostru; copiii, în schimb, nu se bucură de această atenție și, astfel, avem o considerație mai mică față de ei decât față de sclavi.

Dar ce vorbesc de sclavi? Ne îngrijim de copii mai puțin decât de animale; ne preocupăm mai mult de măgari și de cai decât de fiii noștri. Dacă cineva are un catâr, se îngrijește să-i găsească un grăjdar foarte bun, care să nu fie nici bețiv, nici hoț, nici brutal, nici nepriecut în meseria lui. Însă când este vorba de a găsi un pedagog pentru fiul nostru, luăm unul la întâmplare, primul care vine, deși nici o profesie nu este mai înaltă decât aceasta.

Cu ce poate fi comparată arta care se dedică conducerii sufletelor și formării minții și caracterului unui tânăr? Cel care posedă această calitate trebuie să se dedice cu mai mult zel decât orice pictor sau sculptor. Dar noi nu ne îngrijim de aceasta, ci ne interesează un singur lucru: să-l învețe să vorbească. Și ne îngrijim de aceasta doar în vederea câștigului. Învață limba nu ca să poată vorbi, ci ca să adune bani; astfel, dacă ar putea să se îmbogățească fără capacitatea de a vorbi, nu ne-am îngriji deloc de această disciplină.

Nu vezi cât de mare este tirania banilor, cum pătrunde peste tot și îi târăște pe oameni unde vrea ca pe niște sclavi legați? Și ce avantaj avem din aceste fapte odioase? În cuvinte, respingem această tiranie, dar, în fapte, ne domină. Cu toate acestea, noi nu vom înceta să vă prevenim prin cuvintele noastre. Dacă vom reuși, va fi un câștig și pentru noi și pentru voi. Dar dacă veți rămâne pe poziția voastră, noi ne-am făcut datoria.

Dumnezeu însă să vă elibereze de această boală, iar nouă să ne dea bucuria de a ne lăuda cu voi, căci a lui este slava și puterea în vecii vecilor. Amin.

RESPONSORIUL

Cf. *Prov* 23,26; 1,9; 5,1

R. Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule, și ochii tăi să urmeze căile mele * și vei primi o coroană frumoasă pe capul tău (T.P. aleluia).

Ÿ. Fii atent la înțelepciunea mea, pleacă-ți urechea la sfaturile mele * și vei primi.

În solemnități și sărbători, *Te Deum*, 912.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude.

Laudele

Ant. la *Benedictus*: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa (T.P. aleluia).

Rugăciunea de încheiere

Rugăciunea proprie; dacă lipsește, se spune:

Dumnezeule, care l-ai chemat (ai chemat-o) în Biserica ta pe sfântul (sfânta) N. să arate semenilor săi calea mântuirii, dă-ne, te rugăm, harul ca, prin exemplul lui (ei) să-l urmăm astfel pe Cristos învățătorul, încât să putem ajunge la tine împreună cu frații noștri. Prin Domnul.

Vesperale II

Ant. la *Magnificat*: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor (T.P. aleluia).

ANTIFONE

LA *BENEDICTUS* ȘI LA *MAGNIFICAT*

Antifonele de la *Magnificat*, indicate pentru *Vesperele I*, pot fi folosite, la alegere, în comemorările sfinților și pentru *Vesperele II*.

Comunul sfințirii unei biserici

La *Vesperele I*: Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă pururi, toți cei care îl iubiți (T.P. aleluia).

La *Laude*: „Zahee, grăbește-te, coboară, căci astăzi trebuie să mă opresc în casa ta!” Iar el a coborât în grabă și l-a primit cu bucurie în casa lui pe Domnul. Astăzi mântuirea lui Dumnezeu a intrat în această casă (T.P. aleluia).

La *Vesperele II*: Domnul a sfințit lăcașul său: aceasta este casa lui Dumnezeu, în care va fi învocat numele lui, precum este scris: „Numele meu va fi acolo, spune Domnul” (T.P. aleluia).

Comunul sfintei Fecioare Maria

La *Vesperele I*: A privit Domnul la umilința mea și a făcut cu mine lucruri mari Cel Puternic (T.P. aleluia).

Sau: Toate neamurile mă vor numi fericită căci a privit Domnul la umilința slujitoarei sale (T.P. aleluia).

La *Laude*: Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva, iar prin Fecioara Maria a fost deschisă (T.P. aleluia).

La *Vesperele II*: Fericită ești, Marie, care ai crezut că se vor împlini în tine cele spuse ție de Domnul (T.P. aleluia).

Comunul apostolilor

La Vesperale I: Nu voi m-ați ales pe mine, ci eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod și rodul vostru să rămână (T.P. aleluia).

La Laude: Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea cea sfântă, Ierusalimul, și pe ele sunt scrise numele celor doisprezece apostoli ai Mielului. Iar lumina cetății este însuși Mielul (T.P. aleluia).

La Vesperale II: Când se vor reînnoi toate, când Fiul Omului va ședea pe tronul măririi sale, veți ședea și voi și veți judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel (T.P. aleluia).

Comunul pentru mai mulți martiri

În Postul Mare

La Vesperale I: Împărăția cerurilor este a acelor care au disprețuit viața lumii și au ajuns la răsplata împărăției și și-au spălat veșmintele în sângele Mielului.

La Laude: Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, căci a lor este împărăția cerurilor!

La Vesperale II: Se bucură în ceruri sufletele sfinților pentru că au mers pe urmele lui Cristos. Ei și-au vărsat sângele pentru iubirea lui și de aceea vor domni cu Cristos în veci.

În timpul pascal

La Vesperale I: Lumină fără de sfârșit va străluci sfinților tăi, Doamne, și veșnicia e partea lor, aleluia!

La Laude: Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții, sfinților, căci răsplata voastră este îmbelșugată în ceruri, aleluia!

La Vesperele II: Bucurați-vă, sfinților, în fața Mielului pentru că a fost pregătită împărăția pentru voi de la începutul lumii, aleluia!

Comunul pentru un martir

În Postul Mare

La Vesperele I:

Pentru un martir: Sfântul acesta s-a luptat pentru legea Dumnezeului său până la moarte și de cuvintele celor nelegiuți nu s-a temut, căci avea temelie pe stâncă.

Pentru o martiră: S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic. De aceea candela ei nu se va stinge în veci.

La Laude: Cel care își urăște viața în această lume o va păstra pentru viața veșnică.

La Vesperele II: În împărăția cerească este locuința sfinților și acolo își află ei odihna în veac.

În timpul pascal

La Vesperele I: Lumină fără de sfârșit le va străluci sfinților tăi, Doamne, și veșnicia e partea lor, aleluia!

La Laude: Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții, sfinților, căci mare este în ceruri răsplata voastră, aleluia!

La Vesperele II: Bobul de grâu, căzând în pământ, dacă nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce mult rod, aleluia!

Comunul păstorilor

La Vesperele I:

Pentru un papă sau episcop: Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților, păstorule bun al poporului, tu ai fost bineplăcut Domnului (T.P. aleluia).

Pentru un preot: M-am făcut tuturor toate ca să-i mântuiesc pe toți (T.P. aleluia).

La Laude: Nu voi sunteți aceia care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru vorbește în voi (T.P. aleluia).

La Vesperele II: Acesta este administratorul credincios și înțelept pe care Domnul l-a pus peste familia sa ca să le dea hrană la vreme potrivită (T.P. aleluia).

Sau: Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor, care ai binevoit să mă călăuzești la această slavă. Te rog ca și oile pe care mi le-ai încredințat să aibă parte, împreună cu mine, de harul tău în veci (T.P. aleluia).

Comunul învățătorilor Bisericii

La Vesperele I: Cel care va împlini poruncile Domnului, și-i va învăța și pe alții să le împlinească, va fi mare în împărăția cerului (T.P. aleluia).

La Laude: Cei înțelepți vor străluci ca lumina cerului și cei care îi învață pe mulți dreptatea vor fi precum stelele în vecii vecilor (T.P. aleluia).

La Vesperele II: Învățător al credinței, lumină a Bisericii, sfinte N., iubitor al legii Domnului, roagă-te pentru noi la Fiul lui Dumnezeu (T.P. aleluia).

Comunul fecioarelor

La Vesperele I:

Pentru o fecioară martiră: Fecioara neînfricată, jertfă curată, victima curăției îl urmează acum pe Mielul răstignit pentru noi (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă, pregătită fiind, a intrat cu el la nuntă (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Pregătiți-vă candelile, fecioare înțelepte! Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui! (T.P. aleluia).

La Laude:

Pentru o fecioară martiră: Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine și luându-și crucea, l-a urmat pe Domnul, mirele fecioarelor și regele martirilor (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: Iată fecioara înțeleaptă: a ieșit în întâmpinarea lui Cristos, strălucind între corurile de fecioare ca soarele în tăria cerului (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Fecioarele Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci! (T.P. aleluia).

La Vesperale II:

Pentru o fecioară martiră: O singură jertfă, dublă biru-ință: a rămas fecioară și a dobândit cununa martiriului (T.P. aleluia).

Pentru o fecioară: Vino, mireasa lui Cristos, primește cununa pe care Domnul ți-a pregătit-o pentru vecie (T.P. aleluia).

Pentru mai multe fecioare: Acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul, al celor care caută fața Dumnezeului nostru (T.P. aleluia).

Comunul sfinților bărbați

La Vesperale I:

Pentru un sfânt: Îl voi asemăna cu omul înțelept care și-a zidit casa pe stâncă (T.P. aleluia).

Pentru mai mulți sfinți: Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care se tem de el, spre cei care nădăjduiesc în îndurarea lui (T.P. aleluia).

La Laude:

Pentru un sfânt: Cel care înfăptuiește adevărul vine la lumină, ca să se vadăască faptele sale că în Dumnezeu sunt făcute (T.P. aleluia).

1888 Antifone la *Benedictus* și la *Magnificat*

Pentru mai mulți sfinți: Fericiți făcătorii de pace; fericiți cei curați cu inima, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu (T.P. aleluia).

La Vesperele II:

Pentru un sfânt: Slujitor bun și credincios, intră în bucuria Domnului tău (T.P. aleluia).

Pentru mai mulți sfinți: Au fost credincioși până la moarte și au primit de la Domnul cununa vieții (T.P. aleluia).

Comunul sfințelor femei

La Vesperele I:

Pentru o sfântă: Dați-i din rodul ostenețelor sale; o vor lauda la porțile cetății lucrările ei (T.P. aleluia).

Pentru mai multe sfinte: Lauda voastră este în numele Domnului; se va bucura inima celor care-l caută (T.P. aleluia).

La Laude: Împărăția cerului este asemenea unui negustor care caută mărgăritare frumoase; când găsește unul de mare preț, merge vinde tot ce are și îl cumpără (T.P. aleluia).

La Vesperele II: A tresăltat sufletul meu în Domnul și inima îmi crește de bucuria mântuirii mele (T.P. aleluia).

Pentru călugări

La Vesperele I: Cine nu renunță la tot ce are nu poate fi ucenicul meu, spune Domnul (T.P. aleluia).

Sau, pentru un călugăr: Acesta va primi binecuvântare de la Domnul și milostivire de la Dumnezeu, mântuitorul său, căci acesta este neamul celor care-l caută pe Domnul (T.P. aleluia).

Pentru o călugăriță: Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci, în fidelitate și în îndurare (T.P. aleluia).

La Laude: Cel care face voia Tatălui meu, acela îmi este frate, soră și mamă, spune Domnul (T.P. aleluia).

Sau: Partea mea este Domnul; el este bun pentru sufletul care-l caută (T.P. aleluia).

La Vesperele II: Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat, veți primi însutit și veți dobândi viața veșnică (T.P. aleluia).

Sau: Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu într-un cuget, acolo Domnul va da binecuvântare (T.P. aleluia).

Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile

La Vesperele I: Fericit cel care se milostivește de cel sărman; cel care crede în Domnul iubește îndurarea (T.P. aleluia).

La Laude: Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei: dacă veți avea dragoste unii față de alții (T.P. aleluia).

La Vesperele II: Adevăr vă spun: cele ce ați făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ați făcut. Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția pregătită pentru voi de la începutul lumii (T.P. aleluia).

Pentru educatori

La Vesperele I: Păzește, fiule învățăturile tatălui tău și nu uita de legea mamei tale, ci întipărește-o de-a pururi în inima ta (T.P. aleluia).

La Laude: Cel îndurător îi învață și îi conduce pe cei încredințați lui, precum păstorul turma sa (T.P. aleluia).

La Vesperele II: Lăsați copiii să vină la mine, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor (T.P. aleluia).

OFICIUL PENTRU MORȚI

În timpul pascal, aleluia, la sfârșitul antifonelor și al versetelor, ca și la responsorii, se poate spune la alegere.

Rugăciunile trebuie adaptate, schimbând genul sau numărul, după caz.

OFICIUL PENTRU MORȚI

Invitatoriul

Ant. Regelui pentru care toate trăiesc, veniți să ne închinăm.

Psalmul invitatoriu, ca la Normele Liturגיעi orelor, 910.

Oficiul lecturilor

IMNUL

O, Doamne, Stăpân peste veacuri, tu ce ții
În mâinile tale destinele vieții,
Din ceruri coboară privirea ta până
La noi, cei sortiți să pierim în țărână.

Porunca ta, Doamne-, n Eden e călcată
Și moartea e dată păcatului plată;
În urma acestei pedepse severe,
Țărâna din om în țărână se cere.

Și totuși, un germen de viață rămâne;
Suflarea ta veșnic rămâne, Stăpâne:
Scânteia divină și nepieritoare,
Ce moartea n-o stinge în cel care moare.

O, Doamne, avem o speranță sublimă:
Speranța-nvierii ce-acum ne animă.
Sperăm că la tine Isus ne va duce,
El, primu-nviat după moartea pe cruce.

Pentru un răposat:

Pe cel ce-a murit cu credință creștină
Fă-l, Doamne, să vină la loc de lumină;
Deși în pământ trupul lui încă zace,
Reversă-i în suflet lumină și pace.

Pentru o răposată:

Pe cea ce-a murit cu credință creștină,
 Fă-o, Doamne, să vină la loc de lumină;
 Deși în pământ trupul ei încă zace,
 Revarsă-i în suflet lumină și pace.

Pentru mai mulți răposați:

Pe cei ce-au murit cu credință creștină,
 Fă-i, Doamne, să vină la loc de lumină;
 Deși în pământ trupul lor încă zace,
 Revarsă-le-n suflet lumină și pace.

Tu singur știi, Doamne, și ziua, și ora
 Sfârșitului vieții venit tuturoră.
 Când îngerul morții la noi va apare,
 A cerului poartă deschide-ne-o mare. Amin.

Sau:

Qui vivis ante sæcula
 Vitæque fons es únicus,
 Nos, Deus, morti obnoxios.
 Culpæque reos aspice.
 Peccánti, Pater, hómini
 Pœnam sanxísti intéritum,
 Ut, pulvis datus púlveri,
 Se súbderet piáculum.
 Vitále sed spiráculum
 Quod indidísti próvidus,
 Æternitátis pérmanet
 Germen immarcescíbile.
 Hæc spes, hoc est solácium:
 Revirescémus, Dómine,
 Primúsque resurgéntium
 Ad te nos Christus rápiet.

Pro uno defuncto:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctum præsta fámulum,
 Quam Christi fides ímbuit,
 Quam almus unxit Spíritus.

Pro una defuncta:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Defúctam præsta fámulam,
 Quem Christi fides ímbuit,
 Quem almus unxit Spíritus.

Pro pluribus:

Hoc vitæ regno pérfrui
 Da fratres in te mórtuos,
 Quos Christi fides ímbuit,
 Quos almus unxit Spíritus.

Hoc regnum nobis própera
 E terris cum cessérimus,
 Ut concinámus ómnium
 Te finem, te princípium. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Psalmul 39 (40),2-14.17-18

I

- ² Cu dor l-am așteptat pe Domnul, †
 iar el s-a plecat spre mine *
- ³ și mi-a ascultat strigătul.
 M-a scos din prăpastia nenorocirii, *
 din noroi și mocirlă,
 mi-a pus picioarele pe stâncă, *
 mi-a întărit pașii.
- ⁴ El a pus în gura mea un cântec nou, *
 un imn de laudă pentru Dumnezeuul nostru.
 Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă *
 și își vor pune încrederea în Domnul.

- ⁵ Fericit bărbatul care și-a pus încrederea în Domnul †
și nu-și întoarce fața către cei îngâmfați, *
nici către cei răătăciți în minciună.
- ⁶ Multe sunt minunile pe care le-ai făcut †
și planurile tale pentru noi,
Doamne, Dumnezeuul meu! *
Nimeni nu este asemenea ție!
Aș vrea să le povestesc și să vorbesc despre ele, *
dar ele se înmulțesc fără număr.
- ⁷ Jertfă și ofrandă tu nu dorești, †
tu mi-ai deschis urechile; *
nu ceri nici arderi de tot, nici jertfă de ispășire.
- ⁸ Atunci am zis: „Iată, vin †
– în sulul cărții este scris despre mine – *
⁹ ca să fac voința ta.
Dumnezeul meu, aceasta o doresc. *
Legea ta este în adâncul inimii mele”.

Rugăciunea Slavă Tatălui se spune la sfârșitul tuturor psalmilor și cântărilor.

Ant. Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup, Doamne, răscumpărătorul meu, fă-mă să învii în ziua de pe urmă.

Ant. 2 Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

II

- ¹⁰ Vestesc dreptatea ta în adunarea cea mare; *
nu-mi închid buzele, tu știi lucrul acesta, Doamne!
- ¹¹ Nu am tăinuit dreptatea ta, *
ci vestesc fidelitatea și mântuirea ta.
Nu am ascuns îndurarea și adevărul tău *
în adunarea cea mare.
- ¹² Iar tu, Doamne, nu-ți îndepărta îndurarea de la mine, *
milostivirea și adevărul tău
să mă întărească pururi,

- ¹³ căci m-au împresurat rele fără număr, †
păcatele mele m-au înconjurat *
și nu mai pot vedea.
S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu *
și mi-a pierit curajul.
- ¹⁴ Binevoiește, Doamne, a mă elibera! *
Doamne, grăbește-te să mă ajuți!
- ¹⁷ Să se bucure și să se veselească în tine
toți cei care te caută; †
cei care iubesc mântuirea ta să zică fără încetare: *
„Preamărit să fie Domnul”.
- ¹⁸ Eu sunt sărac și nefericit, *
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu, *
Dumnezeul meu, nu întârzia!

Ant. Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuți.

Ant. 3 Sufletul meu e însetat de Dumnezeul cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Psalmul 41 (42)

- ² Cum dorește cerbul izvoarele de apă, *
așa te dorește sufletul meu pe tine, Dumnezeule.
- ³ Sufletul meu e însetat de Dumnezeu,
de Dumnezeul cel viu; *
când voi veni și mă voi arăta în fața lui Dumnezeu?
- ⁴ Lacrimile îmi sunt pâine ziua și noaptea, *
când mi se zice în fiecare zi:
„Unde este Dumnezeul tău?”
- ⁵ Îmi aduc aminte de aceasta
– și sufletul se topește în mine – †
cum înaintam prin mulțime
până la casa lui Dumnezeu, *
în strigătele de bucurie și de mulțumire
ale unei mulțimi în sărbătoare.
- ⁶ Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?

Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeul meu.

- ⁷ E mâhnit în mine sufletul, †
de aceea mă gândesc la tine *
din țara Iordanului și din Hermon,
de pe muntele Mîsar.
- ⁸ Un abis cheamă un alt abis la vuietul cascadelor tale; *
toate talazurile și valurile tale trec peste mine!
- ⁹ Ziua îmi trimite Domnul îndurarea sa †
și noaptea cântarea lui mă însoțește *
ca o rugăciune către Dumnezeul vieții mele.
- ¹⁰ Îi spun lui Dumnezeu, stâncă mea: †
„De ce m-ai uitat? *
De ce umblu trist, oprimat de dușmanii mei?”
- ¹¹ Mi se sfărâmă oasele
când mă batjocoresc asupritorii mei †
și mă întrebă toată ziua: *
„Unde este Dumnezeul tău?”
- ¹² Pentru ce ești mâhnit, suflete al meu, *
și pentru ce gemi înlăuntrul meu?
Încrede-te în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda, *
pe el, care este mântuirea mea
și Dumnezeul meu.

Ant. Sufletul meu e însetat de Dumnezeul cel viu:
când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?

Ps. Nemărginită este mila ta, Doamne.

R. Dă-mi viață, după cuvântul tău.

LECTURA ÎNTÂI

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul
către Corinteni

15,12-34

Învierea lui Cristos este speranța celor credincioși

Fraților, ¹² dacă se vestește că Cristos a înviat din morți, cum spun unii dintre voi că nu există înviere din morți? ¹³ Iar dacă nu există înviere din morți, nici Cristos

nu a înviat! ¹⁴ Însă dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este predica noastră și zadarnică este credința voastră. ¹⁵ Iar noi suntem găsiți martori falși ai lui Dumnezeu, pentru că dăm mărturie împotriva lui Dumnezeu, spunând că l-a înviat pe Cristos, pe care nu l-a înviat, de vreme ce morții nu învie. ¹⁶ Căci dacă morții nu învie, nici Cristos nu a înviat, ¹⁷ iar dacă Cristos nu a înviat, credința voastră este zadarnică și voi sunteți încă în păcatele voastre, ¹⁸ iar cei care au adormit în Cristos au pierit. ¹⁹ Și dacă ne-am pus speranța în Cristos numai în viața aceasta, suntem cei mai de plâns dintre toți oamenii.

²⁰ Dar acum, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. ²¹ Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. ²² Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. ²³ Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui, ²⁴ apoi va fi sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere. ²⁵ Căci el trebuie să domnească până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui. ²⁶ Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. ²⁷ De fapt, *toate le-a supus sub picioarele lui*. Însă când spune că „toate le-a supus”, este evident că în afară de cel care i-a supus lui toate. ²⁸ Iar când toate îi vor fi supuse, atunci și el, Fiul, se va supune celui care i-a supus lui toate, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

²⁹ Și apoi ce vor face cei care sunt botezați pentru cei morți? Dacă într-adevăr morții nu învie, de ce se mai botează pentru ei? ³⁰ Iar noi de ce să ne punem în pericol la orice oră? ³¹ În fiecare zi eu sunt în pericol de moarte, fraților, o jur pe mândria mea care sunteți voi, pe care o am în Cristos Isus, Domnul nostru. ³² Dacă numai din motive umane m-am luptat împotriva fiarelor în Efes, la ce-mi folosește? Atunci, dacă morții nu învie, să *mâncăm și să bem, căci mâine vom muri*. ³³ Nu vă înșelați: „Tovărășiile rele strică bunele moravuri”. ³⁴ Veniți-vă într-adevăr în fire și nu păcăuiți pentru că sunt unii

care nu au cunoașterea lui Dumnezeu: o spun spre rușinea voastră.

RESPONSORIUL *1Cor 15,25-26; cf. Ap 20,13,14*

R. Cristos trebuie să domnească până când Dumnezeu îi va pune pe toți dușmanii sub picioarele lui.

* Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea.

V. Atunci moartea și infernul au dat înapoi morții lor, și moartea și infernul vor fi aruncate în lacul de foc.

* Ultimul dușman.

Sau:

Din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni

15,35-57

Învieerea morților și venirea Domnului

Fraților, ³⁵ va spune cineva: „Cum învie morții? Cu ce trup vor veni?” ³⁶ Nebunule! Ceea ce semeni tu nu prinde viață dacă mai întâi nu moare. ³⁷ Și ceea ce tu semeni, nu semeni trupul care va fi, ci doar un simplu grăunte, poate de grâu sau de altă plantă, ³⁸ însă Dumnezeu îi dă trup după cum vrea și fiecăreia dintre semințe îi dă trupul propriu. ³⁹ Nu orice trup este același trup, ci unul este trupul oamenilor, altul este trupul animalelor, altul este trupul păsărilor și altul, al peștilor. ⁴⁰ Există și trupuri cerești și trupuri pământești, însă alta este măreția celor cerești și alta a celor pământești. ⁴¹ Una este strălucirea soarelui, alta este strălucirea lunii și alta este strălucirea stelelor, căci o stea diferă de altă stea în strălucire.

⁴² Tot la fel este și învieerea din morți: se seamănă în putrezire și se învie în neputrezire; ⁴³ se seamănă în rușine și se învie în mărire; se seamănă în slăbiciune și se învie în putere; ⁴⁴ se seamănă un trup firesc și învie un trup spiritual.

Căci dacă există un trup firesc, există și unul spiritual. ⁴⁵ Așa și este scris: *primul om, Adam, a fost făcut cu suflet viu*, cel din urmă Adam, cu un duh dătător de viață. ⁴⁶ Dar nu cel spiritual apare mai întâi, ci cel firesc, apoi cel

spiritual. ⁴⁷ Primul om este făcut din pământ, este pământesc; al doilea om este din cer. ⁴⁸ Cum este cel pământesc, la fel sunt și cei pământești, și cum este cel ceresc, la fel sunt și cei cerești. ⁴⁹ Și după cum am purtat chipul celui pământesc, vom purta și chipul celui ceresc.

⁵⁰ Fraților, eu spun aceasta: carnea și sângele nu pot moșteni împărăția lui Dumnezeu, nici putrezirea nu va moșteni neputrezirea. ⁵¹ Iată, vă spun o taină: nu toți vom muri, însă toți vom fi schimbați. ⁵² Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, căci va suna trâmbița și morții vor învia neputrezii, iar noi vom fi schimbați. ⁵³ Căci această ființă supusă putrezirii trebuie să se îmbrace în neputrezire și această ființă muritoare trebuie să se îmbrace în nemurire.

⁵⁴ Dar când ființa aceasta supusă putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și ființa aceasta muritoare se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul scris: *Moartea a fost înghițită de victorie.*

⁵⁵ *Unde este, moarte, victoria ta?*

Unde este, moarte, ghimpele tău?

⁵⁶ Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. ⁵⁷ Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL

Cf. Iob 19,25.26.27

R. Cred că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă din pământ voi învia * și cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu, mântuitorul meu.

Ÿ. Eu însumi îl voi vedea, și nu altul, și ochii mei îl vor privi * și cu trupul.

Sau:

Din Scrisoarea a doua a sfântului apostol Paul
către Corinteni 4,16–5,10

*După moarte vom primi de la Dumnezeu
o locuință veșnică în ceruri*

Fraților, ^{4,16} noi nu ne descurajăm, dimpotrivă, dacă omul nostru din afară se trece, cel interior se înnoiește din zi în zi, ¹⁷ căci suferința noastră scurtă și ușoară ne pregătește un belșug nemărginit al gloriei veșnice, ¹⁸ pentru că noi nu căutăm cele care se văd, dar cele care nu se văd, căci cele care se văd sunt trecătoare, pe când cele care nu se văd sunt veșnice.

^{5,1} Știm că, dacă locuința pământească, cortul nostru, se desface, avem o locuință de la Dumnezeu, o locuință nefăcută de mână, veșnică, în ceruri. ² De aceea, suspinăm în acest cort al nostru, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră cea din cer ³ numai dacă vom fi găsiți îmbrăcați, și nu goi. ⁴ De fapt, fiind în cortul acesta, suspinăm apăsăți de greutate, pentru faptul că nu am vrea să ne dezbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm pentru ca ceea ce este muritor să fie absorbit de viață. ⁵ Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu care ne-a dat arvuna Duhului.

⁶ Așadar, noi suntem întotdeauna plini de încredere, deși știm că, atât timp cât locuim în trup, suntem departe de Domnul, ⁷ căci umblăm prin credință, nu prin vedere. ⁸ Deci suntem plini de încredere și ne place mai mult să părăsim trupul și să ne întoarcem acasă la Dumnezeu. ⁹ De aceea, fie că rămânem în trup, fie că plecăm, ne străduim să-i fim plăcuți lui. ¹⁰ Căci noi toți trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos, pentru ca fiecare să primească, pentru ceea ce a făcut cât timp a fost în trup, fie bine, fie rău.

RESPONSORIUL

Cf. Ps 50 (51),5

R. Doamne, nu mă judeca după faptele mele; nimic bun n-am făcut înaintea ta, de aceea, împlor maiestatea ta, * ca tu, Dumnezeule, să ștergi vinovăția mea.

V. Spală-mă cu desăvârșire, Doamne, de nelegiuirea mea și curăță-mă de păcatul meu, * ca tu, Dumnezeule.

LECTURA A DOUA

Din *Discursurile* sfântului Anastasiu de Antiohia, episcop

(Disc. 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9:
PG 89, 1358-1359.1361-1362)

Cristos va transforma trupul nostru umil

Pentru aceasta a murit și a înviat Cristos, ca să fie Domn și peste morți, și peste vii (Rom 14,9). Însă nu este Dumnezeuul celor morți, ci al celor vii (Mt 22,32). Așadar, cei morți, peste care stăpânește cel care a înviat, nu mai sunt morți, ci vii; asupra lor domnește viața, pentru ca ei să trăiască, fără să se mai teamă de moarte, așa cum Cristos cel înviat din morți nu mai moare (Rom 6,9).

Astfel, înviați și eliberați de stricăciune, nu vor mai vedea moartea, ci vor participa la învierea lui Cristos, așa cum el a fost părtaș la moartea lor.

De fapt, el a coborât pe pământ, care se afla încătușat de lanțurile veșnice, nu pentru alt motiv decât acela de a sfărâma porțile de aramă și de a frânge zăvoarele de fier (Is 45,2; Ps 106,16), pentru a scoate viața noastră din stricăciune și pentru a ne atrage la sine, dându-ne libertatea în locul sclaviei.

Dacă acest plan al mântuirii nu pare să fie încă împlinit, căci oamenii continuă să moară și trupurile lor se descompun prin moarte, acest fapt nu trebuie să devină un motiv de neîncredere. Noi am primit deja o garanție pentru toate bunurile care ne-au fost promise în acela care este primiția noastră; prin el, am fost înălțați la cer și ne-am așezat pe tron cu acela care ne-a dus în înălțimi, așa cum spune Paul: *Ne-a înviat și ne-a așezat în ceruri, în Cristos Isus (Ef 2,6).*

Vom ajunge la împlinire când va veni timpul stabilit de Tatăl, când vom lăsa copilăria și vom ajunge la starea omului desăvârșit. Căci așa i-a plăcut Părintelui veacurilor, ca darul oferit să fie stabil și să nu fie iarăși respins din cauza nebuniilor copilărești ale minții noastre.

Despre faptul că trupul Domnului a înviat spiritual, ce să spunem, când Paul afirmă despre trupuri că *se seamănă*

un trup firesc și învie un trup spiritual (1Cor 15,44), adică este transfigurat după imaginea glorioasei transfigurări a lui Cristos care ne precedă ca și conducător.

Apostolul spune, de asemenea, că acest fapt, lui binecunoscut, se va realiza pentru întreg neamul omenesc prin Cristos care *va schimba trupul umilinței noastre, făcându-l asemănător cu trupul gloriei sale (Fil 3,21).*

Dacă, așadar, transfigurarea înseamnă schimbarea într-un trup spiritual, și acesta este conform trupului glorios al lui Cristos, Cristos a înviat sigur cu un trup spiritual, acesta nu este altceva decât trupul *semănat în slăbiciune (1Cor 15,43), dar apoi schimbat în glorios.*

El, ducând la Tatăl primiția naturii noastre, va duce și întreg universul, așa cum a promis atunci când a zis: *Când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți la mine (In 12,32).*

RESPONSORIUL

In 5,28-29; 1Cor 15,52

R. Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu * și vor ieși spre învierea vieții cei care au făcut binele; iar cei care au săvârșit răul, spre învierea judecății.

Ÿ. Într-o clipă, într-o clipire din ochi, la sunetul trâmbiței de apoi, morții vor învia neputreziți. * Și vor ieși.

Sau:

Din *Scrisorile* sfântului Braulion, episcop de Saragosa

(Scris. 19: PL 80, 665-666)

Cristos înviat este speranța tuturor credincioșilor

Cristos, speranța tuturor credincioșilor, îi numește pe cei care trec din această lume „adormiți”, și nu morți, ca atunci când spune: *Lazăr, prietenul nostru, doarme (In 11,11).*

Nici sfântul Apostol nu vrea să ne întristăm pentru cei adormiți (cf. *ITes 4,12*); de aceea, dacă credința noastră susține că toți cei care cred în Cristos, după cuvântul

Evangelicii, nu vor muri în veci, știm, de asemenea, prin credință, că nici el nu a murit și nici noi nu vom muri.

Căci Domnul însuși, la un ordin, la chemarea arhanghelului și în sunetul trâmbițelor lui Dumnezeu, va coborî din cer și cei care au murit în el vor învia.

Așadar, să ne însuflețească speranța învierii, căci pe cei pe care îi pierdem acum îi vom revedea atunci. E suficient să credem cu tărie în el, adică să ascultăm de poruncile sale. El este atotputernic și, de aceea, este mai ușor ca el să învie morții, decât ca noi să-i trezim pe cei care dorm. Spunem aceasta și totuși nu știu din cauza cărui sentiment, izbucnim în lacrimi și sentimentul regretului afectează credința inimii noastre. Vai, cât de mizerabilă este condiția noastră umană și, fără Cristos, cât de zadarnică este viața noastră!

O, moarte, care îi desparti pe soți și îi separi cu duritate și cruzime pe prieteni, puterea ta este deja înfrântă! Jugul tău nelegiuit este deja zdrobit de acela care te amenința prin strigătele lui Osea: *O, moarte, eu voi fi moartea ta* (Os 13,14, Vg). De aceea, te sfidăm cu Apostolul: *Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău?* (1Cor 15,55).

Cel care te-a învins pe tine ne-a răscumpărat pe noi; el și-a dat sufletul său preaiubit în mâinile celor nelegiuiți, pentru ca, din nelegiuiți, să-i facă preaiubiți. Ar fi prea lungi și numeroase textele care ar putea fi aduse din Sfintele Scripturi spre mângâierea comună. Însă ne este suficientă speranța învierii și să ne îndreptăm privirea spre gloria Mântuitorului nostru, în care, prin credință, considerăm că suntem deja înviați, după cum spune Apostolul: *Dacă am murit împreună cu Cristos, credem că vom și trăi împreună cu el* (Rom 6,8).

Căci nu ne mai aparținem nouă, ci aceleia care ne-a răscumpărat și de a cărui voință trebuie să depindă întotdeauna voința noastră. De aceea, spunem în rugăciune: *Facă-se voia ta* (Mt 6,10). Este, așadar, necesar ca, în fața morții, să spunem cu Iob: *Domnul a dat, Domnul a luat! Fie numele Domnului binecuvântat!* (Iob 1,21). Să

spunem aceasta cu Iob aici, pentru ca acolo, cât privește problema de care ne ocupăm, să nu ne aflăm diferiți de el.

RESPONSORIUL

ITes 4,13-14; Ier 22,10

R. Cu privire la cei morți să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au speranță, * căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei morți împreună cu el.

V. Nu-l plângeți pe cel mort și nu bociiți cu disperare, * căci dacă.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1914-1915.

Laudele

IMNUL

Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere,
Iertare primește oricine ți-o cere.

Aprinsă speranța în piept tuturor ții
În ceasul cel greu al durerilor morții.

Tu însuți sorbit-ai din cupa amară
A morții cumplite din cale afară.

Te-ai stins pe o cruce, tu, Mielul, plăpândul,
Strigându-l pe Tatăl și capul plecându-l.

Stăpân al măririi și-al veșnicei glorii,
Supusu-te-ai morții ca toți muritorii.

Păstor ce cu drag ai murit pentru turmă,
Condu-ne la Tatăl în ceasul din urmă.

Iubirea-ți pe cruce în brațe cuprinde
Durerile lumii mereu suferinde.

În inimă-ți este deschisă o rană,
Lăcaș pentru orice durere umană.

Cum moartea-i înfrântă prin moartea ta sfântă,
Deși ne lovește, ea nu ne-nspăimântă,

Căci după rostirea sentinței finale,
Sperăm să ajungem în brațele tale.

Pentru un răposat:

Îndură-te, Doamne, preabune și sfânt,
De răposatul ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-l în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru o răposată:

Îndură-te, Doamne, preabune și sfânt,
De răposata ce doarme-n mormânt.
Ascultă cu milă cum geme, suspină;
Primește-o în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Îndură-te, Doamne, preabune și sfinte,
De toți răposății ce dorm în morminte.
Ascultă cu milă cum gem și suspină;
Primește-i în sfântul lăcaș de lumină. Amin.

Sau:

Spes, Christe, nostræ vénia,
Tu vita, resurréctio;
Ad te sunt corda et óculi
Cum mortis dolor íngruit.
Tu quoque mortis tædia
Passus dirósque stímulos,
Patri, inclináto cápite,
Mitis dedísti spíritum.
Vere nostros excípiens
Languóres, pastor míserens,
Tecum donásti cómpati
Patrísque in sinu cómmori.
Apértis pendens brácciiis,
In cor transfíxum pértrahis
Quos moritúros ágggravat
Morbus vel mæror ánxius.
Qui portis fractis ínferi
Victor pandísti cælicas,
Nos nunc doléntes érige,
Post óbitum vivifica.

Pro uno defuncto:

Sed et qui frater corpore
 Nunc dormit pacis réquie,
 Iam te beánte vígilet
 Tibíque laudes réferat. Amen.

Pro una defuncta:

Sed et quæ soror corpore
 Nunc dormit pacis réquie,
 Iam te beánte vígilet
 Tibíque laudes réferat. Amen.

Pro pluribus:

Sed et qui fratres corpore
 Nunc somno pacis dórmiunt,
 Iam te beánte vígilent
 Tibíque laudes réferant. Amen.

Sau:

Când spaima morții ne cuprinde,
 Isuse, tu ne poți salva:
 Căci tu ești viața și-nvierea;
 Și nesfârșită-i mila ta!
 Când te-au cuprins florii morții,
 Fiori ce sufletu-ngrozesc,
 Plecându-ți capul ți-ai dat duhul
 În mâna Tatălui ceresc.
 Luând asupra-ți firea noastră,
 Te-ai arătat bunul păstor
 Și-ai vrut să-mparți cu noi durerea,
 Să mori și tu cu cei ce mor.
 Cu brațele pe cruce-ntinse
 Atragi pe toți la pieptul tău
 Să afle-n inima străpunsă,
 Refugiu-n ceasul cel mai greu.
 Tu, care-ai părăsit mormântul
 Și viu te-ai înălțat la cer:
 Pe cei ce sunt în agonie
 Încurajează-i că nu pier.

Pentru un răposat:

Pe fratele care-n țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-l în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin

Pentru o răposată:

Pe sora care în țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-o-n patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin

Pentru mai mulți răposăți:

Pe frații care în țărână,
Să se întoarcă-ai poruncit,
Condu-i în patria cerească
Să-ți cânte fără de sfârșit. Amin

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Psalmul 50 (51)

- ³ Ai milă de mine, Dumnezeule,
după marea ta bunătate, *
și, după mulțimea îndurărilor tale,
șterge fărădelegea mea.
- ⁴ Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea *
și curăță-mă de păcatul meu.
- ⁵ Căci recunosc fărădelegea mea *
și păcatul meu stă pururi înaintea mea.
- ⁶ Împotriva ta, numai împotriva ta am păcătuit, *
și ce-i rău înaintea ta am făcut.
De aceea tu ești drept în sentințele tale *
și nepărtinitor în judecățile tale. —

- ⁷ Căci, iată, în nelegiuire m-am născut *
și în păcat m-a zămislit mama mea.
- ⁸ Dar tu iubești adevărul în adâncul inimii, *
fă, deci, să pătrundă înțelepciunea înlăuntrul meu.
- ⁹ Stropește-mă cu isop și voi fi curat, *
spală-mă și voi fi mai alb decât zăpada.
- ¹⁰ Fă să aud un cuvânt de bucurie și veselie, *
și oasele pe care le-ai zdrobit vor tresălta.
- ¹¹ Întoarce-ți fața de la păcatele mele *
și șterge toate nelegiuirile mele.
- ¹² Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, *
și un duh statornic înnoiește înlăuntrul meu.
- ¹³ Nu mă alunga de la fața ta *
și duhul tău sfânt nu-l lua de la mine.
- ¹⁴ Dă-mi iarăși bucuria mântuirii tale *
și întărește-mă cu duh binevoitor.
- ¹⁵ Atunci voi învăța pe cei fără de lege căile tale *
și cei păcătoși la tine se vor întoarce.
- ¹⁶ Mântuiește-mă, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele, †
de vinovăția sângelui vărsat, *
și limba mea va preamări dreptatea ta.
- ¹⁷ Doamne, deschide-mi buzele *
și gura mea va vesti lauda ta.
- ¹⁸ Pentru că jertfele nu-ți sunt plăcute †
și, chiar dacă ți-aș aduce, *
arderile de tot nu te-ar mulțumi.
- ¹⁹ Jertfa mea, Dumnezeule, este duhul smerit, *
inima căită și smerită, Dumnezeule, n-o disprețui.
- ²⁰ În bunătatea ta, Doamne, fă bine Sionului *
și reclădește zidurile Ierusalimului.
- ²¹ Atunci îți vor fi plăcute jertfele de împăcare,
arderile de tot și ofrandele; *
atunci ți se vor oferi viței pe altarul tău.

Ant. Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit.

Ant. 2 De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Cântarea *Is 38,10-14.17b-20*

- ¹⁰ Spuneam: „În toiul vieții mele *
sunt nevoit să merg la porțile locuinței morților”.
- Am căutat restul anilor mei și am zis: *
- ¹¹ „Nu-l voi mai vedea pe Domnul
pe pământul celor vii,
nu voi mai vedea pe nimeni *
dintre cei rămași în lume.
- ¹² Locuința mea e smulsă și aruncată departe de mine *
ca o colibă de păstori;
ca un țesător îmi taie firul vieții *
și mă scoate din urzeală.
Din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹³ Am strigat până dimineața, *
ca un leu, mi-ai zdrobit toate oasele;
din zi în noapte *
mi-ai hotărât sfârșitul.
- ¹⁴ Strig ca puiul de rândunică, *
stau îngândurat ca porumbelul.
Mi s-au împăienjenit ochii tot privind la cer, *
Doamne, sunt în necaz; ajută-mă!
- ^{17b} Tu însă ai scăpat sufletul meu
din prăpastia pierzării, *
căci ai dat uitării toate păcatele mele.
- ¹⁸ Cei din infern nu te laudă, *
moartea nu te preamărește;
cei care coboară în adâncuri *
nu mai speră în promisiunea ta.
- ¹⁹ Cel viu, da, cel viu te va lauda, ca mine astăzi; *
tatăl face cunoscută fiilor săi fidelitatea ta.
- ²⁰ Doamne, ajută-mă, †
și-ți vom cânta psalmi în toate zilele vieții noastre, *
în casa Domnului.

Ant. De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul.

Ant. 3 Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Psalmul 145 (146)

- ¹ Laudă, suflete al meu, pe Domnul! †
² Voi lăuda pe Domnul în toată viața mea, *
 voi cânta Dumnezeului meu cât voi trăi.
³ Nu vă puneți încrederea în cei puternici, *
 în fiii oamenilor, care nu pot să mântuiască.
⁴ Suflarea lor trece, iar ei se întorc în țărână, *
 și în aceeași zi se destramă planurile lor.
⁵ Fericit este acela care are ca ajutor
 pe Dumnezeul lui Iacob; *
 care-și pune încrederea în Domnul, Dumnezeul său.
⁶ El a făcut cerul și pământul, *
 marea și toate câte se află în ele.
 El este totdeauna credincios cuvântului său, †
⁷ el face dreptate celor asupriți, *
 el dă pâine celor flămânzi.
 Domnul eliberează pe cei închiși. *
⁸ Domnul luminează pe cei orbi,
 Domnul ridică pe cei împovărați, *
 Domnul iubește pe cei dreți,
⁹ Domnul are grijă de cei străini, †
 sprijină pe văduvă și pe orfan, *
 dar nimicește calea celor răi.
¹⁰ Domnul, Dumnezeul tău, Sionule, *
 stăpânește în veci, din neam în neam.

Ant. Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea.

Sau:

Ant. 3 Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

Psalmul 150

- ¹ Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt, *
 lăudați-l în firmamentul puterii sale.

- ² Lăudați-l pentru faptele sale minunate, *
lăudați-l pentru măreția sa nesfârșită.
- ³ Lăudați-l cu sunete de trompetă, *
lăudați-l cu chitară și harpă.
- ⁴ Lăudați-l cu timpane și dansuri, *
lăudați-l cu instrumente de suflat și coarde.
- ⁵ Lăudați-l cu cimbale plăcut sunătoare, †
lăudați-l cu cimbale de veselie. *
Să-l laude pe Domnul toată suflarea!

Ant. Să-l laude pe Domnul toată suflarea.

LECTURA SCURTĂ

ITes 4,14

Dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.

RESPONSORIUL SCURT

R. Te voi preamări, Doamne, * pentru că m-ai primit.
Te voi.

V. Ai schimbat plânsul meu în bucurie, * pentru că
m-ai primit. Slavă Tatălui. Te voi.

Ant. la *Benedictus*: Eu sunt învierea și viața: cine crede în mine, chiar dacă moare, va trăi, și tot cel care trăiește și crede în mine nu va muri în veci.

Sau, în timpul pascal: A înviat Cristos și a revărsat lumină asupra poporului pe care l-a răscumpărat cu sângele său, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Dumnezeu Tatăl l-a înviat pe Isus Cristos din morți. El va învia și trupul nostru supus putrezirii. Să-l rugăm, spunându-i:

Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!

Părinte sfânt, fă ca aceia care au fost înmormântați cu Fiul tău prin botez și reînnoiți prin învierea lui, astfel să trăiască viața cea nouă:

- încât și atunci când vor muri, să trăiască mereu împreună cu Cristos.

Tu, care ai în grijă toate, ne-ai dat pâinea vie coborâtă din cer, ca să ne hrănim din ea cu vrednicie,

– fă să avem parte de viața veșnică și să înviem în ziua de apoi.

(Dă-ne, Doamne, viața în Cristos!)

Dumnezeule, tu ai voit să-l întărești pe Fiul tău, aflat în agonie, printr-un înger:

– dă-ne și nouă în ultimele clipe speranța aducătoare de mângâiere.

Tu i-ai eliberat pe cei trei tineri din cuptorul de foc:

– scapă sufletele răposaiților de pedeapsa meritată pentru păcate.

Dumnezeul celor vii și al celor morți, care l-ai înviat pe Isus:

– dă-le viață veșnică celor răposaiți și condu-ne împreună cu ei în slava fericirii veșnice.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ascuți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi, care credem în învierea din morți a Fiului tău, să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău, **N.**, îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.**, și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau, în timpul pascal:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău, **N.**, părtaș la minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposăți:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți pururea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre, care au trecut din această lume, și te rugăm să-i faci părtași la fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Ora medie**IMNUL**

Când se spun trei Ore minore, se pot folosi la Ora a treia strofele 1, 4 și 5, la Ora a șasea 2, 4 și 5, la Ora a noua 3, 4 și 5.

- 1 Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale,
L-ai plâns cum l-au plâns și surorile sale;
Tu însă, chemându-l din groapă afară,
Surorile sale primitu-l-au iară.
- 2 Isuse, pe cruce, în chinuri amare,
Găsit-ai în rugă cuvânt de iertare
Și dat-ai speranța iertării divine
Tâlharului care murea lângă tine.
- 2 Isuse, pe cruce, în chinuri amare,
Găsit-ai în rugă cuvânt de iertare,
Și dat-ai speranța iertării divine
Tâlharului care murea lângă tine.
- 4 Isuse Cristoase, preascumpul tău sânge
Ne-aduce salvarea, căci moartea o-nfrânge.
Speranța vieții ce stă înaintea
Ne-alungă tristețea și frica din minte.

Pentru un răposat:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe sluga ta de moarte răpusă
Condu-o la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde. Amin.

Pentru o răposată:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe sluga ta de moarte răpusă
Condu-o la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde. Amin.

Pentru mai mulți răposai:

- 5 Prea mult milostive și bune Isuse,
Pe slugile tale de moarte răpuse
Condu-le la tine, în patria unde
Vreo umbră-a durerii nicicând nu pătrunde. Amin.

Sau:

- 1 Qui lacrimátus Lázarum
Geménsque cum soróribus,
Ipsum fecísti præpotens
Illárum reddi stúdiis:
- 2 Qui petivísti sóntibus
Benígnus indulgéntiam,
Ac verba miserántia
Dixísti pœnæ sócio:
- 3 Qui, móriens, discípulo
Matrem donásti Vírginem,
Tuórum quæ fidélium
Agóni adéssset último:
- 4 Da nobis, Christe Dómine,
Tuo redémpsis sáanguine,
Duræ mortis tristítiam
In vitæ verti gáudium.

Pro uno defuncto:

5 Tuúmque voca fámulum,
 Ex hoc proféctum sæculo,
 Ut ubi mors iam déerit
 Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro una defuncta:

5 Tuámque voca fámulam,
 Ex hoc proféctam sæculo,
 Ut ubi mors iam déerit
 Te vitæ canat príncipem. Amen.

Pro pluribus:

5 Tuósque voca fámulos,
 Ex hoc proféctos sæculo,
 Ut ubi mors iam déerit
 Te vitæ canant príncipem. Amen.

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA**Antifona**

La Ora a treia: Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu!

La Ora a șasea: Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta!

La Ora a noua: Dumnezeu, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă!

Psalmul 69 (70)

² Dumnezeu, vino în ajutorul meu; *
 Doamne, grăbește-te să mă ajuți!

³ Să fie făcuți de rușine și să fie batjocoriți *
 cei ce caută sufletul meu.

Să dea înapoi și să fie umiliți *
 cei ce-și găsesc desfătarea în nefericirea mea. —

- 4 Să se întoarcă înapoi din cauza rușinii lor *
cei care îmi spun: „Așa îți trebuie!”
- 5 Să se bucure și să se veselească de tine
toți cei care te caută, †
și cei care iubesc mântuirea ta să spună pururi: *
„Preamărit fie Dumnezeu!”
- 6 Iar eu sunt sărman și lipsit; *
Dumnezeule, vino degrabă!
Tu ești ajutorul și eliberatorul meu: *
Doamne, nu întârzia!

Psalmul 84 (85)

- 2 Doamne, tu ai fost binevoitor cu țara ta, *
i-ai adus înapoi pe cei deportați ai lui Iacob.
- 3 Ai iertat nelegiuirea poporului tău, *
i-ai acoperit toate păcatele;
4 ți-ai potolit toată indignarea *
și te-ai întors de la iuțimea mânicii tale.
- 5 Întoarce-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, *
și îndepărtează mânia ta de la noi!
- 6 Oare vei continua în veac să fii supărat pe noi, *
vei ține mânie din generație în generație?
- 7 Nu vei veni oare ca să ne dai viață, *
pentru ca poporul tău să se bucure în tine?
- 8 Arată-ne, Doamne, îndurarea ta *
și dă-ne mântuirea ta.
- 9 Voi asculta ce zice Domnul Dumnezeu; †
el vestește pacea poporului său și celor sfinți ai săi *
și celor care se întorc la el din toată inima.
- 10 Mântuirea este aproape de cei care se tem de el *
și slava lui va locui pe pământul nostru.
- 11 Mila și adevărul se vor întâlni, *
dreptatea și pacea se vor îmbrățișa;
12 adevărul va răsări din pământ *
și dreptatea va coborî din ceruri.
- 13 Domnul își va revărsa binecuvântarea *
și pământul își va aduce roadele sale.

- ¹⁴ Dreptatea va merge înaintea lui *
și-i va călăuzi pașii pe cale.

Psalmul 85 (86)

- ¹ Pleacă-ți, Doamne, urechea și răspunde-mi, *
pentru că sunt sărman și nefericit.
- ² Păzește-mi sufletul, pentru că îți sunt credincios. †
Mântuiește, Dumnezeul meu, pe slujitorul tău, *
care și-a pus încrederea în tine.
- ³ Ai milă de mine, Doamne, *
către tine strig toată ziua.
- ⁴ Fă să se bucure sufletul slujitorului tău, *
căci eu înalț sufletul meu către tine, Doamne!
- ⁵ Căci tu, Doamne, ești bun și îndurător, *
plin de dragoste față de cei care te cheamă.
- ⁶ Ascultă-mi, Doamne, rugăciunea; *
ia aminte la glasul cererii mele.
- ⁷ În ziua necazului meu, strig către tine, *
pentru că tu îmi dai ascultare.
- ⁸ Doamne, nu este nimeni asemenea ție
între dumnezei *
și nimic nu este ca lucrările tale.
- ⁹ Toate popoarele pe care le-ai făcut vor veni, †
se vor prosterna în fața ta, Doamne, *
și vor preamări numele tău,
- ¹⁰ pentru că ești mare și săvârșești lucruri minunate, *
tu singur ești Dumnezeu!
- ¹¹ Învață-mă, Doamne, calea ta *
și voi umbla în adevărul tău;
dă-mi o inimă simplă *
ca să se teamă de numele tău.
- ¹² Îți mulțumesc, Doamne, Dumnezeul meu,
din toată inima mea, *
și voi preamări numele tău în veac.
- ¹³ Căci mare este mila ta față de mine *
și tu ai eliberat sufletul meu
din adâncul infernului. —

- ¹⁴ Dumnezeu, cei mândri s-au ridicat împotriva mea, †
și o adunătură de oameni violenți
vor să-mi ia sufletul, *
și nu te-au pus pe tine înaintea lor.
- ¹⁵ Tu, Doamne, ești Dumnezeu îndurător și bun, *
încet la mânie și plin de dragoste și adevăr.
- ¹⁶ Privește-mă și fie-ți milă de mine; †
dă slujitorului tău putere *
și mântuiește-l pe fiul slujitoarei tale.
- ¹⁷ Fă un semn de bunăvoință față de mine, †
ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, *
căci tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

La celelalte Ore, psalmodia complementară, seriile a II-a și a III-a, 1351.

Ora a treia

Ant. Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu.

LECTURA SCURTĂ

Iob 19,25-26

Știu că Răscumpărătorul meu trăiește și în ziua cea din urmă se va ridica pe țărână. Și după ce-mi vor fi luat pielea aceasta, cu trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu.

Sau:

2Mac 7,9b

Regele lumii ne va trezi la învierea vieții de veci pe noi, cei care am murit pentru legile lui.

℣. De ce ești trist, suflete al meu, și de ce te tulburi în mine?

℞. Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lăuda.

Ora a șasea

Ant. Vindecă, Doamne, sufletul meu, căci am păcătuit împotriva ta.

LECTURA SCURTĂ

Înț 1,13-14a.15

Dumnezeu nu a creat moartea și nici nu se bucură de pieirea celor vii. Căci el le-a creat toate spre viață, fiindcă dreptatea e nepieritoare.

☩. În mijlocul umbrei morții nu mă tem de nici un rău.

☩. Căci tu ești cu mine, Doamne.

Ora a noua

Ant. Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă și prin puterea ta eliberează-mă.

LECTURA SCURTĂ

Is 25,8

El va nimici moartea pe vecie. Domnul Dumnezeu va șterge lacrimile de pe fețele tuturor și va îndepărta de pe pământ ocara poporului său, căci Domnul a vorbit.

☩. Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea.

☩. La tine va veni tot trupul.

Rugăciunea de încheiere, ca la Laude, 1914-1915.

Vespele

IMNUL

O, Rege puternic, Cristoase Isuse,
Prin moartea pe cruce, pe veci sunt distruse,
Spre binele nostru și-a Tatălui slavă,
Săgețile morții muiate-n otravă.

Asupra-ți luând și durerea, și rana,
O luptă cumplită ai dus cu Șatana;
Pe el, vinovatul de omul ce moare,
În luptă învins, l-ai călcat în picioare.

Nu poate mormântul captiv să te țină;
Învii cu mărire și ieși la lumină.
Prin forța cea mare a tainei pascale,
Părtași ne-ai făcut ai victoriei tale.

Fă, Doamne, ca harul în noi să rămână,
Să ținem făclia aprinsă în mână,
Și-așa să petrecem, primiți în mărire,
Cu tine la nuntă, cerescule Mire.

Iar când vei veni ca să ții judecată,
O față senină și blândă arată
Spre noi, cei pe care credința creștină
Treimii din cer la botez ne închină.

Pentru un răposat:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu fratele care
Îngădui ca moartea de trup să-l dezbrace;
Primește-l la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru o răposată:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu sora pe care
Îngădui ca moartea de trup s-o dezbrace;
Primește-o la loc de lumină și pace. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

La tine tot omul găsește iertare;
Fii plin de-ndurare cu frații pe care
Îngădui ca moartea de trup să-i dezbrace;
Primește-i la loc de lumină și pace. Amin.

Sau:

Imménsæ rex poténtiæ,
Christe, tu Patris glóriam
Nostrúmque decus móliens,
Mortis fregísti iácula.

Infírma nostra súbiens
Magnúmque petens proelium,
Mortem qua serpens vícerat,
Victor calcásti móriens.

Surgens fortis e túmulo,
Pascháli nos mystério
Peccáto rursus mórtuos
Ad vitam semper ínnovas.

Vitam largíre grátíæ,
Ut, sponsus cum redíeris,
Ornáta nos cum lámpade
Iam promptos cælo invénias.

In lucem nos et réquiem
Serénus iudex áccipe,
Quos fides sanctæ Tríadi
Devínxit atque cáritas.

Pro uno defuncto:

Tuúmque voca fámulum,
Qui nunc exútus córpore
In regna Patris ínhiat,
Ut te colláudet pérpetim. Amen.

Pro una defuncta:

Tuámque voca fámulam,
Quæ nunc exúta córpore
Ad regna Patris ínhiat,
Ut te colláudet pérpetim. Amen.

Pro pluribus:

Fratres et omnes ádvoca,
Qui nunc exúti córpore
In regna Patris ínhiant,
Ut te colláudent pérpetim. Amen.

Sau:

Măreţ biruitor al morţii,
Isuse, falnic împărat,
Tu Tatălui ceresc mărireă,
Iar nouă viaţa ne-ai redat.

Tu ai luat a noastră fire,
Ba chiar și morții te-ai supus
Și ai învins prin ea dușmanul,
Pe cel ce moarte ne-a adus.

Isuse, Dumnezeu puternic,
Prin marele mister pascal,
Îi reînvii pe-accia care
Pierd iarăși harul baptismal.

Mereu cu candela aprinsă
Vom sta în așteptarea ta
Ș-atunci când vei veni la nuntă
Voioși te vom întâmpina.

Primește-ne-n a ta lumină,
Preadreptule judecător;
Cu tine să-l vedem pe Tatăl,
Ca și pe Duhul Sfințitor.

Pentru un răposat:

Pe slujitorul tău, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-l în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru o răposată:

Pe slujitoarea ta, Isuse,
Care din lume a plecat,
Condu-o-n veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin.

Pentru mai mulți răposăți:

Pe slujitorii tăi, Isuse,
Care din lume au plecat,
Condu-i în veșnica lumină,
Să te slăvească ne-ncetat. Amin

Sau alt imn sau cântare adaptată, aprobată de autoritatea bisericească.

PSALMODIA

Ant. 1 Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Psalmul 120 (121)

- ¹ Îmi ridic ochii spre munți și mă întreb: *
„De unde-mi va veni ajutorul?”
- ² Ajutorul meu vine de la Domnul, *
care a făcut cerul și pământul.
- ³ Nu va lăsa să ți se clatine piciorul *
și nu va ațipi cel care te păzește.
- ⁴ Iată, nu ațipește, nu doarme *
cel care-l păzește pe Israel.
- ⁵ Domnul este păzitorul tău, *
Domnul este umbra ocrotitoare la dreapta ta.
- ⁶ Ziua, soarele nu-ți va dăuna, *
nici luna în timpul nopții.
- ⁷ Domnul te va păzi de orice rău, *
Domnul îți va apăra sufletul.
- ⁸ Domnul te va păzi la plecare și la venire, *
de acum și până în veac.

Ant. Domnul te va păzi de orice rău, Domnul îți va apăra sufletul.

Ant. 2 Dacă te-ai uita la fărâdelegi, Doamne, Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?

Psalmul 129 (130)

- ¹ Dintru adâncuri strig către tine, Doamne, *
- ² Doamne, ascultă glasul meu!
Pleacă-ți urechea ta *
la glasul rugăciunii mele.
- ³ Dacă te-ai uita la fărâdelegi, Doamne, *
Doamne, cine ar mai putea să stea în fața ta?
- ⁴ La tine însă este iertare *
și ne temem de tine.

- ⁵ Eu nădăjduiesc în Domnul; *
 sufletul meu se încrede în cuvântul său.
- ⁶ Sufletul meu îl așteaptă pe Domnul *
 mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor.
- Mai mult decât așteaptă străjerii ivirea zorilor, *
- ⁷ să nădăjduiască Israel în Domnul,
 căci la Domnul este îndurare *
 și belșug de mântuire.
- ⁸ El îl va mântui pe Israel *
 de toate fărădelegile lui.

Ant. Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne, Doamne,
 cine ar mai putea să stea în fața ta?

Ant. 3 După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le
 dă viață, la fel, și Fiul îi dă viață cui vrea.

Cântarea

Fil 2,6-11

- ⁶ Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, *
 nu a ținut cu orice preț să apară egal cu Dumnezeu,
- ⁷ dar s-a nimicit pe sine luând firea de sclav †
 și devenind asemenea oamenilor. *
 După înfățișare era considerat ca om.
- ⁸ S-a umilit, făcându-se ascultător până la moarte, *
 și încă moartea pe cruce.
- ⁹ De aceea, și Dumnezeu l-a înălțat †
 și i-a dăruit un nume *
 care este mai presus de orice alt nume,
- ¹⁰ pentru ca în numele lui Isus
 să se plece tot genunchiul: *
 al celor din cer, al celor de pe pământ
 și al celor din adâncuri,
- ¹¹ și orice limbă să proclame,
 spre mărirea lui Dumnezeu Tatăl: *
 „Isus Cristos este Domnul!”

Ant. După cum Tatăl îi trezește pe cei morți și le dă
 viață, la fel, și Fiul îi dă viață cui vrea.

LECTURA SCURTĂ

1 Cor 15,55-57

Unde este, moarte, victoria ta? Unde este, moarte, ghimpele tău? Ghimpele morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. Însă, mulțumire fie lui Dumnezeu care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.

RESPONSORIUL SCURT

R. În tine, Doamne, am nădăjduit: * nu voi regreta în veci. În tine.

V. Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta: * nu voi regreta în veci. Slavă Tatălui. În tine.

Sau:

R. În îndurarea ta, Doamne, * dă-le lor odihnă! În îndurarea.

V. Tu, care vei veni să-i judeci pe cei vii și pe cei morți, * dă-le lor odihnă. Slavă Tatălui. În îndurarea.

Ant. la Magnificat: Tot ce-mi dă mie Tatăl va veni la mine și pe acela care vine la mine nu-l voi izgoni afară.

Sau, în timpul pascal: Cel Răstignit a înviat din morți și ne-a răscumpărat, aleluia!

RUGĂCIUNEA UNIVERSALĂ

Domnul nostru Isus Cristos va transforma trupul nostru umil, făcându-l asemenea cu trupul său glorios. Însuflețiți de această speranță, să-l rugăm:

Doamne, tu ești viața și învierea noastră!

Doamne Isuse Cristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, tu l-ai înviat din morți pe prietenul tău, Lazăr:

– dăruiește viața și fericirea veșnică răposaților pe care i-ai răscumpărat.

Doamne Isuse Cristoase, mângâierea celor întristați, care ai șters lacrimile celor care plângeau la moartea lui Lazăr, a tânărului din Naim și a fiicei lui Iair:

– alină durerea acelor care îi plâng pe răposații lor.

Doamne Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, distruge în trupul nostru muritor puterea păcatului, pentru ca, așa cum printr-însul am meritat pedeapsa morții:

– tot astfel, prin tine, să dobândim viața veșnică.

(Doamne, tu ești viața și învierea noastră!)

Doamne Isuse Cristoase, mântuitorul nostru, privește pe accia care nu au speranță în tine, fiindcă nu te cunosc:

– fă-i să creadă în înviere și în viața viitoare.

Tu, care le-ai dat orbilor lumina ochilor spre a te putea privi,

– arată chipul tău acelor răposați care încă n-au văzut strălucirea ta.

Tu, care permiți ca locuința noastră pământească să se destrame,

– dă-ne o locuință veșnică în ceruri.

Tatăl nostru.

Rugăciunea de încheiere

Te rugăm, Doamne, să ascuți cu bunătate rugăciunile noastre, pentru ca noi, care credem în învierea din morți a Fiului tău, să ne întărim în speranța că și pe slujitorul tău **N.** îl vei învia la viața veșnică. Prin Domnul.

Sau:

Dumnezeule, tu ești slava credincioșilor și viața sfinților; tu ne-ai mântuit prin moartea și învierea Fiului tău. Te rugăm, fii milostiv cu slujitorul tău **N.** și învrednicește-l să ajungă în bucuria veșnică, pentru că a crezut în misterul răscumpărării. Prin Domnul.

Sau, în timpul pascal:

Dumnezeule atotputernic și îndurător, Fiul tău a primit de bunăvoie moartea pentru noi; te rugăm să binevoiești a-l face și pe slujitorul tău **N.** partaș de minunata biruință a învierii lui. Prin Domnul.

Pentru mai mulți răposați:

Dumnezeule, care pe Fiul tău unul-născut l-ai făcut biruitor asupra morții și l-ai înălțat la ceruri, dăruiește

slujitorilor tăi **N.** și **N.** harul ca, triumfând împreună cu el asupra morții, să te poată contempla în veci pe tine, creatorul și răscumpărătorul lor. Prin Domnul.

Pentru rude, prieteni și binefăcători:

Dumnezeule, tu ierți pururea păcatele oamenilor și dorești ca toți să ajungă la mântuire. Prin mijlocirea fericitei Maria pururea fecioară și a tuturor sfinților tăi, implorăm îndurarea ta asupra rudelor, prietenilor și binefăcătorilor comunității noastre, care au trecut din această lume, și te rugăm să-i faci părtași de fericirea veșnică. Prin Domnul.

Sau altele din Misalul roman.

Completoriul

Totul de duminică, 1328.

ANEXĂ

I

CÂNTĂRI ȘI EVANGHELII PENTRU VIGILII

Cei care, după tradiție, au dorința lăudabilă de a prelungi Liturgia de la vigiliile duminicilor, solemnităților și sărbătorilor, să celebreze mai întâi Oficiul lecturilor; după cele două lecturi să adauge cântările și evanghelia indicate mai jos.

După împrejurări, se poate ține o omilie despre evanghelic. După aceea, în timpul pascal, precum și în solemnități și sărbători, se cântă imnul *Te Deum*, se spune rugăciunea de încheiere și se încheie Ora ca la normele Liturgiei orelor.

PROPRIUL TIMPULUI

TIMPUL POSTULUI MARE ȘI SĂPTĂMÂNA SFÂNTĂ

CÂNTĂRI

Antifone

În Postul Mare: Întoarce-ne, Doamne, la tine și ne vom întoarce; înnoiește zilele noastre ca la început.

În Duminica Floriilor: Căzând în genunchi, Isus se ruga, spunând: Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine, dar nu voința mea, ci a ta să se facă.

În Vinerea Sfântă: Unul dintre soldați a străpuns coasta Domnului și îndată a ieșit sânge și apă spre răscumărarea noastră.

În Sâmbăta Sfântă: Pe când eram în necaz, am strigat spre Domnul din adâncul infernului, și el m-a auzit.

Cântarea I

Ier 14,17-21

Plângerea poporului în timp de foamete și de război

Împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie (Mc 1,15).

- 17 Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua *
și nu se pot opri,
căci cu o mare strâmtorare a fost lovită fecioara, *
fiica poporului meu, cu o strâmtorare mare.
- 18 Dacă aș ieși la câmp,
iată oameni străpunși de sabie; *
și dacă aș intra în cetate,
iată oameni chinuiți de foame.
Chiar profetul și preotul rătăcesc prin țară, *
fără să știe unde merg.
- 19 Oare l-ai respins pe Iuda pentru totdeauna? *
Și sufletului tău i s-a făcut scârbă de Sion?
Pentru ce ne-ai lovit astfel, *
că nu mai există vindecare pentru noi?
Așteptăm pacea, dar nu vine nimic bun! *
Așteptăm timpul vindecării, dar iată numai spaimă!
- 20 Noi recunoaștem, Doamne, nelegiuirea noastră, †
vinovăția părinților noștri, *
căci am păcătuit împotriva ta!
- 21 De dragul numelui tău, nu ne părăsi. †
Nu profana tronul măririi tale. *
Amintește-ți de legământul tău cu noi și nu-l rupe!

Cântarea a II-a

Ez 36,24-28

Domnul va reînnoi poporul său

Ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeu lor (Ap 21,3).

- 24 Vă voi scoate dintre neamuri, †
vă voi aduna din toate țările *
și vă voi aduce înapoi în țara voastră.

- 25 Vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăța. †
Vă voi curăța de toate păcatele *
și de toată idolatria voastră.
- 26 Vă voi da o inimă nouă *
și voi pune în voi un duh nou;
voi scoate din trupul vostru inima de piatră *
și vă voi da o inimă de carne.
- 27 Voi pune în voi duhul meu †
și vă voi face să urmați legile mele, *
veți păzi poruncile mele
și le veți pune în practică.â
- 28 Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri. †
Voi veți fi poporul meu *
și eu voi fi Dumnezeuul vostru.

Cântarea a III-a

Lam 5,1-7.15-17.19-21

Rugăciune în timp de încercare

Pretuindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru (2Cor 4,10).

- ¹ Adu-ți aminte, Doamne, de cele ce ni s-au întâmplat; *
privește și ia aminte la înjosirea noastră.
- ² Moștenirea noastră a căzut în mâinile celor străini, *
casa noastră a ajuns în mâinile altora.
- ³ Am ajuns orfani, fără de tată, *
mamele noastre sunt văduve.
- ⁴ Bem apa noastră pe bani *
și cumpărăm lemnele noastre cu preț mare.
- ⁵ Suntem apăsați cu un jug pe grumazul nostru, *
suntem sfâșiați și nu avem odihnă.
- ⁶ Întindem mâna către Egipt și Asiria *
ca să ne sature cu pâine.
- ⁷ Părinții noștri au păcătuit și nu mai sunt, *
noi purtăm fărădelegile lor.
- ¹⁵ S-a stins veselia inimii noastre, *
jocul nostru s-a schimbat în plâns. —

- ¹⁶ A căzut cununa de pe capul nostru; *
vai nouă căci am păcătuit.
- ¹⁷ Pentru aceasta inima noastră s-a mâhnit *
și ochii ni s-au întunecat.
- ¹⁹ Tu însă, Doamne, rămâi în veci, *
și scaunul tău de domnie din neam în neam.
- ²⁰ Pentru ce vrei să ne uiți la nesfârșit, *
să ne părăsești atât de multă vreme?
- ²¹ Întoarce-te spre noi, Doamne, și ne vom converti, *
înnoiește zilele noastre ca la început!

În Postul Mare: Întoarce-ne, Doamne, la tine și ne vom întoarce; înnoiește zilele noastre ca la început.

În Duminica Floriilor: Căzând în genunchi, Isus se ruga, spunând: Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine, dar nu voința mea, ci a ta să se facă.

În Vinerea Sfântă: Unul dintre soldați a străpuns coasta Domnului și îndată a ieșit sânge și apă spre răscum-părarea noastră.

În Sâmbăta Sfântă: Pe când eram în necaz, am strigat spre Domnul din adâncul infernului, și el m-a auzit.

Apoi se citește evanghelia:

EVANGHELII

DUMINICA I DIN POSTUL MARE

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 13,22-33

*Nu se poate ca un profet
să moară în afara Ierusalimului*

În acel timp, ²² Isus urmându-și drumul către Ierusalim, trecea prin cetăți și sate învățând. ²³ Odată a spus cineva: „Doamne, sunt puțini cei mântuiți?” El le-a spus: ²⁴ „Străduiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă, căci vă spun, mulți vor căuta să intre și nu vor putea. ²⁵ După

ce stăpânul casei se va scula și va închide poarta, stând afară, veți începe să bateți la poartă, spunând: «Stăpâne, deschide-ne!», dar el vă va răspunde: «Nu știu de unde sunteți». ²⁶ Atunci veți începe să spuneți: «Noi am mâncat și am băut împreună cu tine, iar tu ai învățat prin piețele noastre». ²⁷ Însă el va spune: «Nu știu de unde sunteți; plecați de la mine voi toți, răufăcătorilor!» ²⁸ Acolo va fi plâns și scrâșnire de dinți când îi veți vedea pe Abraham, pe Isaac, pe Iacob și pe toți profeții în împărăția lui Dumnezeu; voi însă veți fi alungați afară. ²⁹ Și vor veni de la răsărit și de la apus, de la mieznoapte și de la miezăzi și vor fi așezați la masă în împărăția lui Dumnezeu. ³⁰ Și iată, unii dintre cei din urmă vor fi primii, iar unii dintre primii vor fi ultimii”.

³¹ În același ceas, au venit unii dintre farisei, spunându-i: „Ieși și pleacă de aici pentru că Irod vrea să te omoare”. ³² Dar el le-a spus: „Mergeți și spuneți aceluia vulpoi: Iată, eu alung diavoli și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi fi sfârșit. ³³ Dar trebuie ca astăzi și mâine și ziua următoare să merg pentru că nu se poate ca un profet să moară în afara Ierusalimului”.

Sau evanghelia duminicii, care nu se citește în acest an la Liturghie.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 81.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A II-A DIN POSTUL MARE

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 8,27-38

Fiul Omului trebuie să sufere multe... și să învie

În acel timp, ²⁷ Isus și discipolii săi au plecat spre satele Cezareii lui Filip. Pe drum i-a întrebat pe discipolii săi, spunându-le: „Cine spun oamenii că sunt eu?” ²⁸ Iar ei i-au spus: „«Ioan Botezătorul», alții «Ilie», iar alții «Unul dintre profeți»”. ²⁹ Atunci, el i-a întrebat: „Dar voi cine spuneți că sunt eu?” Răspunzând, Petru

i-a spus: „Tu ești Cristosul!”³⁰ Și le-a poruncit să nu vorbească nimănui despre el.

³¹ Atunci a început să-i învețe că Fiul Omului trebuie să sufere multe, să fie respins de bătrâni, de arhierii și cărturari, să fie ucis și a treia zi să învie. ³² Și le spunea aceasta în mod deschis. Dar Petru, luându-l deoparte, a început să-l certe. ³³ Iar el, întorcându-se și privindu-și discipolii, l-a certat pe Petru și a spus: „Mergi în urma mea, Satană, căci nu te gândești la cele ale lui Dumnezeu, ci la cele ale oamenilor”.

³⁴ Chemând la sine mulțimea și pe discipolii săi, le-a spus: „Dacă cineva vrea să vină după mine, să renunțe la sine, să-și ia crucea și să mă urmeze. ³⁵ Căci cine vrea să-și salveze viața o va pierde; cine, însă, își pierde viața pentru mine și pentru evanghelie o va salva. ³⁶ Așadar, ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă își pierde sufletul? ³⁷ Căci ce poate să dea omul în schimb pentru sufletul său? ³⁸ Dacă cineva se va rușina de mine și de cuvintele mele înaintea acestei generații adulate și păcătoase, și Fiul Omului se va rușina de el când va veni în gloria Tatălui său cu îngerii cei sfinți”.

Sau evanghelia duminicii, care nu se citește în acest an la Liturghie.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 135.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A III-A DIN POSTUL MARE

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 9,30-48

Fiul Omului a treia zi după ce va fi ucis, va învia

În acel timp, ³⁰ plecând de acolo, au trecut prin Galileea și nu voia ca cineva să știe, ³¹ căci îi învăța pe discipolii săi și le spunea: „Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și îl vor ucide, iar după ce îl vor ucide, a treia zi va învia”. ³² Ei, însă, nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-l întrebe.

³³ Au venit la Cafarnaum și, când erau în casă, i-a întrebat: „Despre ce ați discutat pe drum?” ³⁴ Însă ei tăceau, căci pe drum discutaseră unii cu alții despre cine este mai mare. ³⁵ Așezându-se, i-a chemat pe cei doisprezece și le-a spus: „Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți și slujitorul tuturor”. ³⁶ Și, luând un copil, l-a așezat în mijlocul lor, apoi, luându-l în brațe, le-a spus: ³⁷ „Oricine primește un astfel de copil, în numele meu, pe mine mă primește; iar cine mă primește pe mine, nu pe mine mă primește, ci pe acela care m-a trimis”.

³⁸ Ioan i-a zis: „Învățătorule, am văzut pe unul care alunga diavoli în numele tău și l-am oprit pentru că nu ne urma”. ³⁹ Dar Isus i-a spus: „Nu-l opriți; căci nimeni care face o minune în numele meu nu poate îndată să mă vorbească de rău, ⁴⁰ pentru că cine nu este împotriva noastră este pentru noi. ⁴¹ Oricine vă va da să beți un pahar cu apă în numele meu, pentru că sunteți ai lui Cristos, adevăr vă spun, nu-și va pierde răsplata.

⁴² Oricine duce la păcat pe unul dintre aceștia mai mici care cred în mine, ar fi mai bine pentru el dacă i s-ar lega de gât o piatră de moară și ar fi aruncat în mare. ⁴³ Dacă mâna ta te duce la păcat, taie-o! Este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decât, având amândouă mâinile, să mergi în Gheenă, în focul care nu se stinge. ⁽⁴⁴⁾

⁴⁵ Și dacă piciorul tău te duce la păcat, taie-l! Este mai bine pentru tine să intri șchiop în viață, decât, având amândouă picioarele, să fii aruncat în Gheenă. ⁽⁴⁶⁾

⁴⁷ Iar dacă ochiul tău te duce la păcat, scoate-l! Este mai bine pentru tine să intri în împărăția lui Dumnezeu cu un singur ochi, decât, având amândoi ochii, să fii aruncat în Gheenă ⁴⁸ unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge”.

Sau evanghelia duminicii, care nu se citește în acest an la Liturghie.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 189.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A IV-A DIN POSTUL MARE

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 10,32-45

Iată, urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi trădat

În acel timp, ³² discipolii erau pe drum, urcând spre Ierusalim, iar Isus mergea înaintea lor. Ei erau uimiți, iar cei care veneau în urmă erau cuprinși de teamă. Luându-i din nou pe cei doisprezece, a început să le vorbească despre cele ce aveau să se întâmple: ³³ „Iată, urcăm la Ierusalim și Fiul Omului va fi dat pe mâna arhierilor și a cărturarilor; îl vor condamna la moarte și-l vor da pe mâna păgânilor. ³⁴ Aceștia își vor bate joc de el, îl vor scuipa, îl vor biciui și-l vor ucide, dar după trei zile va învia”.

³⁵ Iacob și Ioan, fiii lui Zebedeu, au venit la el și i-au spus: „Învățătorule, vrem să faci pentru noi ceea ce îți cerem”. ³⁶ El le-a spus: „Ce vreți să fac pentru voi?” ³⁷ Atunci ei i-au spus: „Fă-ne să stăm unul la dreapta și altul la stânga ta în gloria ta”. ³⁸ Dar Isus le-a spus: „Nu știți ce cereți. Puteți să beți potirul pe care-l beau eu sau să vă botezați cu botezul cu care eu sunt botezat?” ³⁹ Ei i-au spus: „Putem”. Iar Isus le-a zis: „Potirul pe care-l beau eu îl veți bea, iar cu botezul cu care sunt botezat eu veți fi botezați. ⁴⁰ Însă, a sta la dreapta sau la stânga mea, nu eu trebuie să dau, ci este pentru cei cărora le-a fost pregătit”.

⁴¹ Când au auzit, cei zece au fost cuprinși de indignare față de Iacob și Ioan. ⁴² Chemându-i la sine, Isus le-a spus: „Voi știți că cei care sunt considerați conducători ai popoarelor le domină și cei mari dintre ei își fac simțită puterea asupra lor. ⁴³ Dar între voi să nu fie așa. Dimpotrivă, cine vrea să devină mare între voi să fie slujitorul vostru ⁴⁴ și cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul tuturor. ⁴⁵ Pentru că nici Fiul Omului n-a venit ca să fie slujit, ci ca să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”.

Sau evanghelia duminicii, care nu se citește în acest an la Liturghie.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 244.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

DUMINICA A V-A DIN POSTUL MARE

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 21,33-46

Haideți să-l ucidem ca să avem moștenirea lui

În acel timp Isus a spus arhierilor și bătrânilor popoului: ³³ „Ascultați o altă parabolă: Era odată un proprietar care a plantat o vie, a înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc și a construit un turn. Apoi a dat-o în arendă unor viticultori și a plecat în călătorie. ³⁴ Când s-a apropiat timpul culesului, i-a trimis pe servitorii săi la viticultori ca să primească roadele sale. ³⁵ Dar viticultorii, prinzându-i, pe unul l-au bătut, pe altul l-au ucis cu pietre. ³⁶ A trimis din nou alți servitori, mai numeroși decât primii, dar le-au făcut la fel. ³⁷ În cele din urmă l-a trimis pe fiul său la ei zicându-și: «Pe fiul meu îl vor respecta». ³⁸ Însă viticultorii, când l-au văzut pe fiu, au zis între ei: «Acesta este moștenitorul. Haideți să-l ucidem ca să avem moștenirea lui». ³⁹ Prinzându-l, l-au scos afară din vie și l-au ucis. ⁴⁰ Așadar, când va veni stăpânul viei ce le va face acelor viticultori?» ⁴¹ I-au zis: „Pe acei nemernici îi va ucide fără milă, iar via o va da în arendă altor viticultori, care îi vor da roadele la timpul cuvenit”.

⁴² Isus le-a zis: „N-ați citit niciodată în Scripturi: *Piatra pe care au aruncat-o constructorii, aceasta a devenit piatră unghiulară; Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri?*

⁴³ De aceea vă spun: Împărăția lui Dumnezeu va fi luată de la voi și dată unui popor care va aduce roadele cunivite. ⁴⁴ Și cine va cădea pe această piatră, se va zdrobi, iar peste cine va cădea ea îl va zdrobi”.

⁴⁵ Arhieriei și fariseii, auzind parabolele lui, și-au dat seama că vorbește despre ei ⁴⁶ și căutau să-l prindă, dar se temeau de mulțimi pentru că ele îl considerau profet.

Sau evanghelia duminicii, care nu se citește în acest an la Liturghie.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 300.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA FLORIILOR

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Ioan 8,21-30

Eu nu sunt din lumea aceasta

În acel timp, Isus a spus fariseilor: ²¹ „Eu mă duc și mă veți căuta, dar voi veți muri în păcatul vostru. Unde mă duc eu, voi nu puteți veni”. ²² Deci ziceau iudeii: „Oare se va sinucide, pentru că spune «Unde mă duc eu, voi nu puteți veni?»” ²³ Dar el le-a zis: „Voi sunteți de jos, eu sunt de sus; voi sunteți din lumea aceasta, eu nu sunt din lumea aceasta. ²⁴ V-am spus că veți muri în păcatele voastre pentru că, dacă nu veți crede că eu sunt, veți muri în păcatele voastre”. ²⁵ Atunci i-au zis: „Tu cine ești?” Isus le-a zis: „Ceea ce vă spun de la început. ²⁶ Am multe de spus și de judecat cu privire la voi, însă cel care m-a trimis este adevărat, iar eu spun lumii ceea ce am auzit de la el”. ²⁷ Ei n-au înțeles că le vorbea despre Tatăl. ²⁸ Așadar, Isus le-a zis: „Când îl veți fi înălțat pe Fiul Omului, atunci veți înțelege că eu sunt și că nu fac nimic de la mine, ci vorbesc ceea ce m-a învățat Tatăl. ²⁹ Iar cel care m-a trimis este cu mine; nu m-a lăsat singur, pentru că eu fac întotdeauna ceea ce îi place”.

³⁰ Pe când spunea el acestea, mulți au început să creadă în el.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 359.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

VINEREA SFÂNTĂ

Patima Domnului nostru Isus Cristos
din Evanghelia după sfântul Matei 27,1-2.11-56

Tu ești regele iudeilor?

¹ Când s-a făcut dimineață, toți arhierii și bătrânii poporului au ținut consiliu împotriva lui Isus ca să-l condamne la moarte. ² Și, legându-l, l-au dus și l-au predat lui Pilat, guvernatorul.

¹¹ Isus stătea înaintea guvernatorului, iar guvernatorul l-a întrebat: „Tu ești regele iudeilor?” Isus a răspuns: „Tu o spui!” ¹² Și, în timp ce era acuzat de arhierii și de bătrâni, nu răspundea nimic. ¹³ Atunci i-a zis Pilat: „Nu auzi câte mărturisesc aceștia împotriva ta?” ¹⁴ Dar nu a răspuns nici măcar un cuvânt, încât guvernatorul era foarte mirat.

¹⁵ La fiecare sărbătoare, guvernatorul obișnuia să elibereze un deținut pentru popor, pe care îl voiau ei. ¹⁶ Pe atunci aveau un deținut vestit, numit Baraba. ¹⁷ Deci, când s-au adunat, Pilat le-a zis: „Pe cine vreți să vă eliberez: pe Baraba sau pe Isus care se numește Cristos?” ¹⁸ Căci știa că din invidie îl dăduseră pe mâna lui.

¹⁹ Și, în timp ce ședea la judecată, soția lui i-a trimis vorbă: „Nimic să nu faci dreptului aceluia, căci multe am suferit azi în vis din cauza lui”. ²⁰ Dar arhierii și bătrânii au convins mulțimile să-l ceară pe Baraba, iar pe Isus să-l trimită la moarte. ²¹ Luând cuvântul, guvernatorul le-a zis: „Pe care dintre cei doi vreți să vi-l eliberez?” I-au răspuns: „Pe Baraba!” ²² Pilat le-a zis: „Așadar, ce să fac cu Isus, care se numește Cristos?” Au zis toți: „Să fie răstignit!” ²³ El le-a spus: „Dar ce rău a făcut?” Ei însă strigau și mai tare: „Să fie răstignit!”

²⁴ Văzând Pilat că nu folosește la nimic, dimpotrivă agitația devenea tot mai puternică, a luat apă și s-a spălat pe mâini înaintea poporului spunând: „Eu sunt nevinovat de sângele acestui drept. Voi veți vedea!” ²⁵ Tot poporul a răspuns: „Sângele lui să fie asupra noastră și asupra

copiilor noștri”.²⁶ Atunci l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce l-a biciuit, l-a dat ca să fie răstignit.

Bucură-te, rege al iudeilor!

²⁷ Atunci soldații procuratorului l-au adus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul lui toată cohorta,²⁸ și după ce l-au dezbrăcat, l-au acoperit cu o mantie purpurie.²⁹ Împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap, iar în mâna dreaptă o trestie și, îngenunchind, își băteau joc de el spunând: „Bucură-te, rege al iudeilor!”³⁰ Apoi, scuipându-l, îi luau trestia și-l loveau peste cap.³¹ După ce și-au bătut joc de el, l-au dezbrăcat de mantie și l-au îmbrăcat cu hainele lui. Apoi l-au dus ca să-l răstignească.

Au răstignit împreună cu el doi tâlhari

³² În timp ce ieșeau, au găsit un om din Cirene cu numele de Simon. Pe acesta l-au constrâns să-i ducă crucea.³³ Ajunghând la locul numit Golgota, care înseamnă locul Craniului,³⁴ i-au dat să bea vin amestecat cu ficre, dar el, gustând, n-a voit să bea.

³⁵ După ce l-au răstignit, au împărțit hainele lui, aruncând zarurile,³⁶ apoi s-au așezat și au rămas acolo să-l păzească.³⁷ Au pus deasupra capului său cauza condamnării, scrisă astfel: „Acesta este Isus, regele iudeilor”.³⁸ Atunci au răstignit împreună cu el doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga.

Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!

³⁹ Iar cei care treceau, rosteau blasfemii împotriva lui clătinând din cap⁴⁰ și spunând: „Tu, care dărâmi templul și-l construiești în trei zile, salvează-te pe tine însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce!”⁴¹ La fel și arhierii îl luau în râs împreună cu cărturarii și cu bătrânii și spuneau:⁴² „Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva! Dacă este regele Israelului să coboare acum de pe cruce și vom crede în el.”⁴³ S-a încrezut în Dumnezeu! Să-l elibereze acum dacă îl dorește. Pentru

că spunea: «Sunt Fiul lui Dumnezeu»». ⁴⁴ Chiar și tâlharii răstigniți împreună cu el, îl insultau în același fel.

Elí, Elí, léma sabactháni?

⁴⁵ De la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ceasul al nouălea. ⁴⁶ Iar pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: „*Elí, Elí, léma sabactháni?*” care înseamnă „*Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?*” ⁴⁷ Unii dintre cei care erau de față spunea: „Acesta îl cheamă pe Ilie!” ⁴⁸ Și îndată unul dintre ei a alergat și, luând un burete, l-a înmuiat în oțet, l-a pus într-o trestie și i-a dat să bea. ⁴⁹ Iar ceilalți spunea: „Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-l salveze!” ⁵⁰ Dar Isus, strigând din nou cu glas puternic, și-a dat sufletul.

Aici se îngenunchează și se face o scurtă pauză.

⁵¹ Și, iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat, ⁵² mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților morți au înviat ⁵³ și, ieșind din morminte, după învierea lui, au venit în cetatea sfântă și s-au arătat multora.

⁵⁴ Atunci centurionul și cei care împreună cu el îl păzeau pe Isus, văzând cutremurul și cele întâmplare, au fost cuprinși de o mare spaimă și au spus: „Cu adevărat, acesta era Fiul lui Dumnezeu!” ⁵⁵ Erau acolo și multe femei care priveau de departe. Unele dintre ele îl urmaseră pe Isus din Galileea, slujindu-i. ⁵⁶ Printre ele erau, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zebedeu.

Sau, la alegere:

Patima Domnului nostru Isus Cristos
din Evanghelia după sfântul Marcu

15,1-41

Vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?

¹ Dis-de-dimineață, după ce au ținut consiliu, arhieriei, împreună cu bătrânii și cărturarii și tot Sinedriul,

legându-l pe Isus, l-au dus și l-au predat lui Pilat. ² Pilat l-a întrebat: „Tu ești regele iudeilor?” El i-a răspuns: „Tu zici”. ³ Iar arhierii îl acuzau de multe lucruri. ⁴ Pilat l-a întrebat din nou: „Nu răspunzi nimic? Iată de câte lucruri te acuză!” ⁵ Dar Isus n-a mai răspuns nimic, încât Pilat se mira.

⁶ Cu ocazia sărbătorilor, le elibera un deținut pe care îl cereau ei. ⁷ Pe atunci, era în închisoare unul numit Baraba, împreună cu niște răzvrătiți care în timpul revoltei comiseră crimă. ⁸ Mulțimea a urcat și a început să ceară să le facă așa cum făcea întotdeauna. ⁹ Pilat le-a răspuns: „Vreți să vi-l eliberez pe regele iudeilor?” ¹⁰ Căci știa că din invidie îl dăduseră arhierii pe mâna lui. ¹¹ Însă arhierii instigau mulțimea ca să-l elibereze mai degrabă pe Baraba. ¹² Pilat le-a spus din nou: „Atunci ce să fac cu cel pe care îl numiți regele iudeilor?” ¹³ Iar ei au strigat iarăși: „Răstignește-l!” ¹⁴ Pilat le-a spus: „Dar ce rău a făcut?” Însă ei strigau mai tare: „Răstignește-l!” ¹⁵ Astfel Pilat, voind să facă pe placul mulțimii, l-a eliberat pe Baraba, iar pe Isus, după ce a fost biciuit, l-a dat să fie răstignit.

Împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap

¹⁶ Soldații l-au adus în curte, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta. ¹⁷ L-au îmbrăcat cu o haină de purpură și, împletind o coroană de spini, i-au pus-o pe cap. ¹⁸ Apoi au început să-l salute: „Bucură-te, rege al iudeilor!” ¹⁹ Și-l loveau peste cap cu o trestie, îl scuipau și, căzând în genunchi, i se închinau. ²⁰ Și, după ce și-au bătut joc de el, l-au dezbrăcat de haina de purpură și l-au îmbrăcat cu hainele lui. Apoi l-au dus afară ca să-l răstignească.

L-au dus la locul numit Golgota

²¹ Au constrâns un trecător, un oarecare Simon din Cirene, care venea de la câmp, tatăl lui Alexandru și al lui Rufus, ca să ducă crucea lui Isus. ²² L-au dus la locul numit Golgota, care, tradus, înseamnă locul Craniului.

²³ Și i-au dat vin înmiresmat, dar el nu a luat. ²⁴ Apoi l-au răstignit și, împărțind hainele lui, au aruncat zarurile pentru ele, care ce să ia.

²⁵ Era ceasul al treilea când l-au răstignit. ²⁶ Fusese scrisă inscripția condamnării lui: „Regele Iudeilor”. ²⁷ Împreună cu el au răstignit și doi tâlhari, unul la dreapta și altul la stânga lui. ⁽²⁸⁾

²⁹ Cei care treceau rosteau blasfemii, clătinând din cap și spunând: „Hei, tu care dă râmi templul și-l construiești în trei zile, ³⁰ salvează-te pe tine însuși coborând de pe cruce!” ³¹ La fel și arhierii între ei îl luau în râs împreună cu cărturarii și spuneau: „Pe alții i-a salvat, pe sine nu se poate salva. ³² Cristos, regele Israelului, să coboare acum de pe cruce ca să vedem și să credem!” Îl insultau și cei răstigniți cu el.

Isus, scoțând un strigăt puternic, și-a dat sufletul

³³ Pe la ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe întreg pământul până la ceasul al nouălea. ³⁴ La ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas puternic: „*Eloí, Eloí, léma sabactháni?*” care înseamnă: „*Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?*” ³⁵ Unii dintre cei care erau de față, auzindu-l, spuneau: „Iată, îl cheamă pe Ilie!” ³⁶ Cineva a alergat și a înmuiat un burete în oțet și, punându-l într-o trestie, i-a dat să bea, spunând: „Lăsați, să vedem dacă vine Ilie ca să-l ia jos!” ³⁷ Dar Isus, scoțând un strigăt puternic, și-a dat sufletul.

Aici se îngenunchează și se face o scurtă pauză.

³⁸ Atunci catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos. ³⁹ Când centurionul, care stătea în fața lui, a văzut cum și-a dat sufletul, a spus: „Cu adevărat omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!”

⁴⁰ Erau și câteva femei care priveau de departe; printre ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob cel Mic și a lui Ioses, și Salome, ⁴¹ care îl urmau de când

era în Galileea și îl slujeau; și multe altele care urcaseră cu el la Ierusalim.

Sau, la alegere:

Patima Domnului nostru Isus Cristos
din Evanghelia după sfântul Luca

23,1-49

Nu găsesc nici o vină în omul acesta

¹ Și, ridicându-se întreaga adunare, l-au dus la Pilat ² și au început să-l acuze, spunând: „L-am găsit pe acesta instigând poporul nostru și oprindu-ne să plătim tribut cezarului și spunând că el este Cristos, regele”. ³ Atunci Pilat l-a întrebat: „Tu ești regele iudeilor?” El i-a răspuns: „Tu o zici!” ⁴ Iar Pilat a spus arhierilor și mulțimii: „Nu găsesc nici o vină în omul acesta”. ⁵ Dar ei insistau, spunând: „Răzvrătește poporul, învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea și până aici”.

⁶ Când a auzit Pilat, a întrebat dacă omul este galileean, ⁷ iar când a aflat că este de sub stăpânirea lui Irod, l-a trimis la Irod, care se afla și el în zilele acelea în Ierusalim.

Irod, împreună cu soldații săi, l-au tratat cu dispreț

⁸ Văzându-l pe Isus, Irod s-a bucurat mult, căci de mult timp dorea să-l vadă, pentru că auzise despre el și spera să vadă vreun semn făcut de el. ⁹ Așadar, i-a pus multe întrebări, dar el nu i-a dat nici un răspuns. ¹⁰ Arhierii și cărturarii erau acolo și-l acuzau cu înverșunare. ¹¹ Irod, împreună cu soldații săi, după ce l-au tratat cu dispreț, l-au îmbrăcat într-o haină strălucitoare și l-au trimis la Pilat. ¹² În ziua aceea Irod și Pilat au devenit prieteni, căci mai înainte erau în dușmănie unul cu celălalt.

Pilat l-a lăsat pe Isus în voia lor

¹³ Atunci Pilat i-a convocat pe arhierii, pe comandanți și poporul ¹⁴ și le-a spus: „L-ați adus la mine pe omul acesta ca pe un instigator al poporului și, iată, judecându-l în fața voastră, nu găsesc în omul acesta nici o

vină de care îl acuzați. ¹⁵ De altfel, nici Irod, căci mi l-a trimis înapoi; iată, nu a făcut nimic vrednic de moarte. ¹⁶ Așadar, după ce-l voi pedepsi, îl voi elibera”. (¹⁷)
¹⁸ Atunci au început să strige împreună: „Ja-l pe acesta, eliberează-ni-l pe Baraba!” ¹⁹ Acesta fusese aruncat în închisoare pentru o revoltă care avusese loc în cetate și pentru crimă. ²⁰ Pilat, dorind să-l elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou, ²¹ dar ei strigau: „Răstignește-l, răstignește-l!” ²² Pentru a treia oară le-a spus: „Dar ce rău a făcut acesta? Nu am găsit în el nici o vină care să merite moartea. De aceea îl voi pedepsi și-l voi elibera”. ²³ Dar ei insistau, cerând cu strigăte puternice ca el să fie răstignit. Și strigătele lor predominau. ²⁴ Atunci Pilat a decis să li se îndeplinească cererea. ²⁵ El l-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru revoltă și crimă, iar pe Isus l-a lăsat în voia lor.

Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine

²⁶ Pe când îl duceau, l-au prins pe un oarecare Simon din Cirene, care venea de la câmp, și i-au pus lui crucea ca s-o poarte după Isus. ²⁷ Îl urma și o mare mulțime de popor și de femei care-și băteau pieptul și-l plângeau. ²⁸ Întorcându-se către ele, Isus le-a spus: „Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci mai degrabă plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri. ²⁹ Căci, iată, vor veni zile în care veți spune: «Fericite cele sterile, cele care niciodată n-au născut și pieptul care n-a alăptat!»

³⁰ Atunci veți începe să spuneți munților:

Cădeți peste noi!

și colinelor:

Acoperiți-ne!

³¹ Căci dacă așa fac ei cu lemnul cel verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?” ³² Împreună cu el mai erau duși doi răufăcători ca să fie uciși.

Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac

³³ Când au ajuns la locul numit Craniul, l-au răstignit pe el și pe răufăcători, unul la dreapta și altul la stânga. ³⁴ Atunci Isus a spus: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac”.

Apoi, ca să împartă hainele lui, au tras la sorți. ³⁵ Poporul stătea și privea, iar conducătorii își băteau joc de el, spunând: „Pe alții i-a salvat, să se salveze pe sine, dacă el este Cristos al lui Dumnezeu, alesul”. ³⁶ Și soldații îl luau în răs, când se apropiau de el, și-i aduceau oțet, ³⁷ spunând: „Dacă tu ești regele iudeilor, salvează-te pe tine însuși”. ³⁸ Deasupra lui era și o inscripție: „Acesta este regele iudeilor”. ³⁹ Unul dintre răufăcătorii răstigniți îl insulta, spunând: „Oare nu ești tu Cristos? Salvează-te pe tine și pe noi!” ⁴⁰ Dar celălalt, muștrându-l, i-a răspuns: „Nu te temi de Dumnezeu, tu care suferi aceeași condamnare? ⁴¹ Noi pe drept am primit ceea ce merităm pentru faptele noastre; dar el n-a făcut nici un rău”. ⁴² Și spunea: „Isuse, amintește-ți de mine când vei intra în împărăția ta!” ⁴³ Iar el i-a spus: „Adevăr îți spun, astăzi vei fi cu mine în paradis!”

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu

⁴⁴ Era cam pe la ora a șasea și s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ora a noua. ⁴⁵ Soarele s-a întunecat. Catapetasma templului s-a sfâșiat la mijloc. ⁴⁶ Isus a strigat cu glas puternic: „Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu”. Și spunând aceasta, și-a dat duhul.

Aici se îngenunchează și se face o scurtă pauză.

⁴⁷ Când centurionul a văzut ceea ce s-a întâmplat, l-a preamărit pe Dumnezeu, zicând: „Cu adevărat, omul acesta era drept”. ⁴⁸ Și toate mulțimile, adunate la această priveriște, văzând cele petrecute, se întorceau bătându-și pieptul. ⁴⁹ Toți cunoscuții săi și femeile care l-au urmat din Galileea stăteau mai deoparte și priveau acestea.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 409.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

SÂMBĂTA SFÂNTĂ

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 27,57-66

Au așezat trupul lui Isus într-un mormânt

⁵⁷ Când s-a făcut seară, a venit un om bogat din Arimateea, numit Iosif, care era și el discipol al lui Isus. ⁵⁸ Acesta a venit la Pilat și i-a cerut trupul lui Isus. Atunci Pilat a poruncit să-i fie dat. ⁵⁹ Iosif a luat trupul lui Isus, l-a înfășurat într-un giulgiu curat ⁶⁰ și l-a pus în mormântul său nou, pe care îl săpase în stâncă. După ce a rostogolit o piatră mare la intrarea mormântului, a plecat.

⁶¹ Iar Maria Magdalena și cealaltă Marie ședeau acolo, înaintea mormântului.

⁶² În ziua următoare, cea care este după ziua Pregătirii, s-au adunat arhierii și fariseii la Pilat ⁶³ și i-au spus: „Domnia ta, ne-am amintit că acel înșelător a spus pe când mai trăia încă: «După trei zile voi învia». ⁶⁴ Poruncește, deci, să fie păzit mormântul până în ziua a treia ca nu cumva să vină discipolii lui să-l fure și apoi să spună poporului: «A înviat din morți!» Iar înșelătoria aceasta de pe urmă ar fi mai rea decât prima”. ⁶⁵ Pilat le-a zis: „Aveți garda, mergeți și păziți cum știți”. ⁶⁶ Ei s-au dus și, sigilând piatra, au păzit mormântul cu garda.

Sau, la alegere:

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu 15,42-47

Au rostogolit piatra la intrarea în mormânt

⁴² Când s-a făcut seară, întrucât era ziua Pregătirii, care este ajunul sâmbetei, ⁴³ a venit Iosif din Arimateea, membru respectat în Sinedriu, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și a îndrăznit să intre la Pilat și să ceară trupul lui Isus. ⁴⁴ Pilat s-a mirat că murise deja și, chemându-l pe centurion, l-a întrebat dacă a murit de mult. ⁴⁵ Aflând

de la centurion, i-a dăruit lui Iosif trupul. ⁴⁶ După ce a cumpărat un giulgiu, l-a luat jos, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într-un mormânt care fusese săpat în stâncă. Apoi a rostogolit piatra la intrarea în mormânt. ⁴⁷ Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde l-au pus.

Sau, la alegere:

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 23,50-56

Au așezat trupul lui Isus într-un mormânt

În acel timp, ⁵⁰ un bărbat, numit Iosif, care făcea parte din consiliu, om bun și drept, ⁵¹ nu fusese de acord cu planul și cu fapta lor. El era din cetatea Arimateea a Iudeilor și aștepta împărăția lui Dumnezeu. ⁵² Acesta a venit la Pilat și a cerut trupul lui Isus. ⁵³ Luându-l jos de pe cruce, l-a înfășurat într-un giulgiu și l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nimeni încă nu mai fusese pus. ⁵⁴ Era ziua Pregătirii și începea sâmbăta.

⁵⁵ Atunci s-au apropiat femeile care veniseră împreună cu el din Galileea, au văzut mormântul și cum era așezat trupul lui. ⁵⁶ Apoi s-au întors și au pregătit miresme și balsamuri, iar sâmbăta s-au odihnit după lege.

Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 433.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

TIMPUL PASCAL

CÂNTĂRI

Antifone

Până la Înălțarea Domnului, exclusiv: Veniți cu toți să-l adorăm pe cel care a înviat din morți, pentru că prin cruce a coborât bucuria asupra pământului, aleluia!

La Înălțarea Domnului și duminica a VII-a a Paștelui:
Merg să vă pregătesc un loc și voi veni din nou la voi și se va bucura inima voastră, aleluia!

Duminica Rusaliilor: Nu vă voi lăsa orfani și se va bucura inima voastră, aleluia!

Cântarea I

Is 63,1-5

Numai Dumnezeu învinge dușmanii

Ei au învins dragonul prin sângele Mielului

(cf. Ap 12,11).

- ¹ Cine este acesta care vine din Edom, *
cu haine mai colorate decât în Boțra,
frumos îmbrăcat în mantia lui *
și mândru de mărimea puterii sale?
Eu sunt acela care vorbesc cu dreptate *
și pot să aduc mântuirea!
- ² „Pentru ce așadar îmbrăcămintea ta este roșie, *
și veșmântul tău este ca al celui care calcă în teasc?”
- ³ „Singur am călcat în teasc *
și nimeni dintre popoare nu era cu mine;
i-am călcat în picioare în mânia mea *
și i-am zdrobit în furia mea,
sângele lor s-a împrăștiat pe hainele mele, *
și toată îmbrăcămintea mi-am pătat-o.”
- ⁴ Căci o zi de răzbunare era în inima mea *
și sosise anul răscumpărării mele.
- ⁵ Am privit în jur și nu era nici un ajutor, *
și mă miram că nu era nimeni să mă ajute;
și atunci m-a salvat brațul meu *
și mi-a fost sprijin mânia mea”.

Cântarea a II-a

Os 6,1-6

**Domnul este îndurător
și dorește milostivirea, nu jertfele**

Cristos a înviat a treia zi, după Scripuri (1Cor 15,4).

- ¹ Veniți, să ne întoarcem la Domnul, †
el ne rănește și el ne vindecă, *
el ne lovește și el ne leagă rănilor;
- ² după două zile din nou ne va da viață, †
și în ziua a treia ne va ridica iarăși *
și vom trăi înaintea feței sale.
- ³ Să-l cunoaștem și să-l urmăm, *
să ne străduim să-l cunoaștem pe Domnul!
Venirea lui este sigură ca zorile dimineții; †
va veni la noi ca o ploaie timpurie, *
ca o ploaie de primăvară,
care face pământul să rodească.
- ⁴ Ce-aș putea să fac eu pentru tine, Efraime? *
Ce-aș putea să fac eu pentru tine, Iuda?
Iubirea voastră este ca norul de dimineață, *
ca roua care dispare de îndată.
- ⁵ De aceea v-am biciuit prin profeți, †
v-am nimicit prin cuvintele gurii mele, *
dar judecățile mele vor ieși ca lumina!
- ⁶ Căci iubire vreau, nu jertfe, *
și cunoașterea lui Dumnezeu
mai mult decât arderile de tot.

Cântarea a III-a

Sof 3,8-13

Restul lui Israel va fi mântuit la sfârșit

*Și Isaia strigă despre Israel: Chiar dacă ar fi numărul
fîiilor lui Israel ca nisipul mării, numai un rest va fi mântuit
(Rom 9,27).*

- ⁸ „Pentru aceasta, așteptați-mă,
zice Domnul, †
până în ziua când mă voi scula ca martor; *
căci gândul meu
este să strâng laolaltă toate popoarele
și să adun regatele ca să revărs peste ele
indignarea mea *
și toată ura mâniei mele;
și tot pământul va fi mistuit *
de văpaia mâniei mele. —

- ⁹ Atunci voi da tuturor popoarelor buze curate, †
ca toate să invoce numele Domnului *
și să-i slujească lui într-un cuget.
- ¹⁰ Din ținuturile din cealaltă parte a fluviilor Etiopiei †
îmi vor aduce daruri închinătorii mei, *
fiii mei risipiți pretutindeni îmi vor aduce prinosuri.
- ¹¹ În ziua aceea nu te vei mai rușina
de toate faptele tale *
cu care ai păcătuit împotriva mea,
căci atunci îi voi îndepărta
din mijlocul vostru pe cei îngâmfați, †
iar tu nu te vei mai înălța
pe muntele meu cel sfânt, *
- ¹² dar voi lăsa în mijlocul tău un neam mic și sărac.
Restul lui Israel va nădăjdui în numele Domnului. *
- ¹³ Nu vor mai săvârși nelegiuire,
vor renunța la minciună *
și nu se va mai afla viclenie pe buzele lor.
Ei vor putea să mănânce și să se odihnească, *
fără să se teamă de cineva”.

Până la Înălțarea Domnului, exclusiv: Ant. Veniți cu toți să-l adorăm pe cel care a înviat din morți, pentru că prin cruce a coborât bucuria asupra pământului, aleluia!

La Înălțarea Domnului și duminica a VII-a a Paștelui:
Ant. Merg să vă pregătesc un loc și voi veni din nou la voi și se va bucura inima voastră, aleluia!

Duminica Rusaliilor: Ant. Nu vă voi lăsa orfani și se va bucura inima voastră, aleluia!

Apoi se citește evanghelia.

EVANGHELII

DUMINICA DIN OCTAVA PAȘTELUI

(Duminica a II-a a Paștelui)

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Marcu

16,1-20

Isus Nazarineanul, cel răstignit, a înviat

¹ După ce a trecut sâmbăta, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacob, și Salome au cumpărat miresme ca să vină și să-l ungă. ² Și, dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, au ajuns la mormânt când soarele răsărise ³ și ziceau una către alta: „Cine ne va rostogoli piatra de la intrarea în mormânt?” ⁴ Dar privind, au observat că piatra fusese rostogolită; deși era foarte mare. ⁵ Intrând în mormânt, au văzut un tânăr așezat la dreapta, îmbrăcat cu o haină lungă, albă, și au fost cuprinse de spaimă. ⁶ Dar el le-a zis: „Nu vă înspăimântați! Îl căutați pe Isus Nazarineanul, cel răstignit. A înviat, nu este aici! Iată locul în care îl puseseră. ⁷ Dar mergeți și spuneți discipolilor lui și lui Petru că el merge înaintea voastră în Galileea. Acolo îl veți vedea după cum v-a spus”. ⁸ Ieșind, au fugit de la mormânt, căci tremurau de spaimă și de uimire. Și nu au spus nimănui pentru că se temeau.

⁹ După ce a înviat, în dimineața primei zile a săptămânii, Isus i-a apărut mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte diavoli. ¹⁰ Ea a plecat și a povestit celor care fuseseră cu el, care acum se tânguiau și plângeau. ¹¹ Dar, când au auzit că trăiește și că a fost văzut de ea, ei n-au crezut-o.

¹² După acestea, a apărut altor doi dintre ei, sub o altă înfățișare, în timp ce mergeau la câmp, ¹³ iar ei s-au întors și au povestit celorlalți, însă nu i-au crezut nici pe aceștia. ¹⁴ În sfârșit, a apărut și celor unsprezece, pe când stăteau la masă, și i-a dojenit pentru necredința și împietrirea inimii lor pentru că nu i-au crezut pe cei care l-au văzut înviat din morți.

¹⁵ Apoi le-a spus: „Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată făptura. ¹⁶ Cine va crede și va fi botezat se va mântui; iar cine nu va crede va fi condamnat. ¹⁷ Acestea sunt semnele care îi vor însoți pe cei care cred: în numele meu vor alunga diavoli, vor vorbi limbi noi, ¹⁸ vor lua șerpi în mână și, dacă vor bea ceva aducător de moarte, nu le va dăuna. Își vor pune mâinile peste cei bolnavi și ei se vor vindeca”.

¹⁹ După ce le-a vorbit, Domnul Isus s-a înălțat la cer și s-a așezat la dreapta lui Dumnezeu, ²⁰ iar ei au plecat și au predicat pretutindeni, în timp ce Domnul lucra cu ei și le întărea cuvântul prin semnele care-i însoțeau.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 560.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A III-A A PAȘTELUI

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 24,1-12

De ce-l căutați pe Cel Viu printre cei morți?

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, ele au plecat la mormânt, ducând miresmele pregătite. ² Au găsit piatra de la mormânt rostogolită, ³ iar când au intrat, nu au găsit trupul Domnului Isus. ⁴ Pe când ele erau nedumerite de acest fapt, iată că le-au apărut doi bărbați în haine strălucitoare. ⁵ Cuprinse de spaimă, și-au plecat fața spre pământ. Atunci ei le-au spus: „De ce-l căutați pe Cel Viu printre cei morți? ⁶ Nu este aici. A înviat. Amintiți-vă ce v-a spus pe când era încă în Galileea: ⁷ «Fiul Omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși, să fie răstignit, iar a treia zi să învie»”. ⁸ Atunci și-au amintit de cuvintele lui. ⁹ Întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. ¹⁰ Erau: Maria Magdalena, Ioana și Maria, mama lui Iacob, și altele împreună cu ele, care au spus acestea apostolilor. ¹¹ Însă cuvintele acestea li s-au părut vorbe goale și nu le-au crezut.

¹² Atunci Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt. Aplecându-se, a văzut numai giulgiurile și a plecat mirat de ceea ce s-a întâmplat.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 610.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A IV-A A PAȘTELUI

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 24,13-35

Rămâi cu noi pentru că se lasă seara

¹³ Și iată că, în aceeași zi, doi dintre ei se duceau spre un sat numit Emaus, cam la șazeci de stadii de Ierusalim. ¹⁴ Aceștia vorbeau între ei despre toate cele întâmplate. ¹⁵ Pe când vorbeau și se întrebau, Isus însuși s-a apropiat și mergea împreună cu ei. ¹⁶ Dar ochii lor erau ținuți să nu-l recunoască. ¹⁷ El le-a spus: „Ce înseamnă aceste cuvinte pe care le schimbați între voi pe drum?” Ei s-au oprit triști. ¹⁸ Unul dintre ei, cu numele Cleopa, i-a răspuns: „Numai tu ești străin în Ierusalim și nu știi cele petrecute în zilele acestea?” ¹⁹ El le-a zis: „Ce anume?” Ei au spus: „Cele despre Isus Nazarineanul, care era profet puternic în faptă și cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor, ²⁰ cum arhierii și conducătorii noștri l-au dat să fie condamnat la moarte și l-au răstignit. ²¹ Noi sperăm că el este cel care trebuia să elibereze Israelul; dar, cu toate acestea, iată, este a treia zi de când s-au petrecut aceste lucruri. ²² Ba, mai mult, unele femei dintr-ale noastre ne-au uimit. Fuseseră la mormânt dis-de-diminează ²³ și, negăsind trupul lui, au venit spunând că au avut vedenii cu îngeri care spun că el este viu. ²⁴ Unii dintre cei care sunt cu noi au mers și ei la mormânt și au găsit așa cum au spus femeile, dar pe el nu l-au văzut”. ²⁵ Atunci le-a spus: „O, nepricepuților și greoi de inimă în a crede toate cele spuse de profeți! ²⁶ Oare nu trebuia Cristos să sufere acestea și să intre în gloria sa?” ²⁷ Și, începând de la Moise și toți profeții, le-a explicat din toate Scripturile cele referitoare la el.

²⁸ Când s-au apropiat de satul spre care mergeau, el s-a făcut că merge mai departe. ²⁹ Dar ei l-au îndemnat insistent: „Rămâi cu noi pentru că se lasă seara și ziua e de acum pe sfârșite”. Atunci a intrat să rămână cu ei.

³⁰ Și, pe când stătea la masă cu ei, luând pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o lor. ³¹ Atunci li s-au deschis ochii și l-au recunoscut, dar el s-a făcut nevăzut dinaintea lor. ³² Iar ei spuneau unul către altul: „Oare nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne explica Scripturile?”

³³ Și, în același ceas, s-au ridicat și s-au întors la Ierusalim. I-au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau cu ei, ³⁴ care le-au zis: „Domnul a înviat într-adevăr și s-a arătat lui Simon”. ³⁵ Iar ei le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut la frângerea pâinii.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 660.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A V-A A PAȘTELUI

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Luca 24,35-53

Cristos trebuia să sufere și să învie din morți

În acel timp, ³⁵ ucenicii le-au povestit cele de pe drum și cum l-au recunoscut pe Isus la frângerea pâinii.

³⁶ Pe când vorbeau ei acestea, el a stat în mijlocul lor și le-a spus: „Pace vouă!” ³⁷ Speriați și cuprinși de teamă, credeau că văd un duh, ³⁸ dar el le-a spus: „De ce v-ați tulburat și de ce se ridică aceste gânduri în inima voastră? ³⁹ Priviți mâinile și picioarele mele căci sunt eu însumi. Pipăiți-mă și vedeți: duhul nu are carne și oase, cum mă vedeți pe mine că am”. ⁴⁰ Și, spunând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele. ⁴¹ Însă pentru că ei, de bucurie, încă nu credeau și se mirau, le-a spus: „Aveți aici ceva de mâncare?” ⁴² Ei i-au dat o bucată de pește fript. ⁴³ Luând-o, a mâncat-o înaintea lor.

⁴⁴ Apoi le-a spus: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când încă eram cu voi; că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi”. ⁴⁵ Atunci le-a deschis mintea ca

să înțeleagă Scripturile ⁴⁶ și le-a spus: „Așa este scris: Cristos trebuia să sufere și să învie din morți a treia zi ⁴⁷ și să fie predicată convertirea în numele lui spre iertarea păcatelor la toate popoarele. Începând din Ierusalim, ⁴⁸ voi veți fi martorii acestor lucruri. ⁴⁹ Și, iată, eu trimit asupra voastră pe acela pe care Tatăl l-a promis, însă voi să rămâneți în cetate, până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus”.

⁵⁰ Apoi i-a scos până spre Betania și, ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat, ⁵¹ iar în timp ce îi binecuvânta, s-a îndepărtat de ei și a fost ridicat la cer. ⁵² Iar ei, adorându-l, s-au întors la Ierusalim cu bucurie mare ⁵³ și stăteau tot timpul în templu, binecuvântându-l pe Dumnezeu.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 712.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A VI-A A PAȘTELUI

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 20,1-18

El trebuia să învie din morți

¹ În prima zi a săptămânii, dis-de-dimineață, pe când mai era încă întuneric, Maria Magdalena a venit la mormânt și a văzut că piatra fusese luată de la mormânt. ² Atunci, a alergat și a venit la Simon Petru și la celălalt discipol, pe care îl iubea Isus, și le-a spus: „L-au luat pe Domnul din mormânt și nu știm unde l-au pus”. ³ A ieșit atunci Petru și celălalt discipol și au venit la mormânt. ⁴ Alergau amândoi împreună, dar celălalt discipol a alergat mai repede decât Petru și a ajuns primul la mormânt. ⁵ Aplecându-se, a văzut giulgiurile așezate, dar nu a intrat. ⁶ Atunci a venit și Simon Petru, care îl urma, și a intrat în mormânt. El a văzut giulgiurile așezate, ⁷ dar ștergarul, care fusese pe capul lui, nu era așezat împreună cu giulgiurile, ci împăturit aparte, într-un loc. ⁸ Atunci a intrat și celălalt discipol care sosise primul la mormânt. A

văzut și a crezut; ⁹ pentru că încă nu știau Scriptura: că el trebuia să învie din morți. ¹⁰ Atunci discipolii s-au întors la ai lor.

¹¹ Iar Maria stătea lângă mormânt, afară, și plângea. În timp ce plângea, s-a aplecat spre mormânt ¹² și a văzut doi îngeri în haine albe, care stăteau în locul unde zăcuse trupul lui Isus, unul la cap și altul la picioare. ¹³ Ei i-au zis: „Femeie, de ce plângi?” Ea le-a spus: „L-au luat pe Domnul meu și nu știu unde l-au pus”. ¹⁴ Spunând acestea, s-a întors și l-a văzut pe Isus stând în picioare, dar nu știa că este Isus. ¹⁵ Isus i-a zis: „Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți?” Ea, crezând că este grădinarul, i-a spus: „Domnule, dacă dumneata l-ai luat, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua”. ¹⁶ Isus i-a zis: „Maria!” Ea, întorcându-se, i-a spus în evreiește: „Rabuni” – care înseamnă „Învățătorule”. ¹⁷ Isus i-a zis: „Nu mă reține, pentru că nu m-am urcat încă la Tatăl, dar du-te la frații mei și spune-le: Mă urc la Tatăl meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul meu și Dumnezeuul vostru”. ¹⁸ Maria Magdalena a venit la discipoli și le-a vestit că l-a văzut pe Domnul și că el i-a spus acestea.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 760.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Evanghelia de la solemnitate, care nu se citește în acest an la Liturghie.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului, 801.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA A VII-A A PAȘTELUI

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Ioan 20,19-31

După opt zile a venit Isus

¹⁹ În seara aceleiași zile, prima a săptămânii, deși ușile locului în care erau discipolii, de frica iudeilor, erau încuiate, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” ²⁰ Zicând aceasta, le-a arătat mâinile și coasta. Discipolii s-au bucurat când l-au văzut pe Domnul. ²¹ Atunci, Isus le-a zis din nou: „Pace vouă! Așa cum m-a trimis Tatăl, așa vă trimit și eu pe voi”. ²² Și, spunând aceasta, a suflat asupra lor și le-a zis: „Primiți pe Duhul Sfânt. ²³ Căroră le veți ierta păcatele, vor fi iertate; căroră le veți ține, vor fi ținute”.

²⁴ Însă Toma, unul dintre cei doisprezece, care se numea „Geamănul”, nu era cu ei când a venit Isus. ²⁵ Așadar, ceilalți discipoli i-au spus: „L-am văzut pe Domnul!” Dar el le-a zis: „Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuicelor și nu-mi voi pune degetul în semnul cuicelor și nu-mi voi pune mâna în coasta lui, nu voi crede”.

²⁶ După opt zile, discipolii lui erau iarăși înăuntru, iar Toma era împreună cu ei. Isus a venit, deși ușile erau încuiate, a stat în mijlocul lor și a zis: „Pace vouă!” ²⁷ Apoi i-a spus lui Toma: „Adu-ți degetul tău aici: iață mâinile mele! Adu-ți mâna și pune-o în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios”. ²⁸ Toma a răspuns și i-a zis: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!” ²⁹ Isus i-a spus: „Pentru că m-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei care nu au văzut și au crezut”.

³⁰ Isus a mai făcut înaintea discipolilor și multe alte semne, care nu sunt scrise în cartea aceasta. ³¹ Acestea însă au fost scrise ca să credeți că Isus este Cristos, Fiul lui Dumnezeu și, crezând, să aveți viață în numele lui.

IMNUL *Te Deum*, 912. *Rugăciunea de încheiere, de la Propriul timpului*, 841.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

DUMINICA RUSALIILOR

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 28,16-20

Mergeți, învățați toate națiunile

În acel timp, ¹⁶ cei unsprezece discipoli au mers în Galileea, pe muntele hotărât lor de Isus. ¹⁷ Cum l-au văzut, i s-au închinat, dar unii se îndoiau. ¹⁸ Apropiindu-se, Isus le-a vorbit: „Mi-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. ¹⁹ Așadar, mergeți, faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ²⁰ învățându-i să țină toate câte v-am poruncit. Și iată, eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul lumii”.

Sau evanghelia, ca la Liturghia din vigilie: *In* 7,37-39.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la *Propriul timpului*, 897.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

PROPRIUL SFINȚILOR

19 martie

SFÂNTUL IOSIF,
SOȚUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Ant. Acesta este bărbatul credincios care va fi lăudat și preamărit ca purtător de grijă al Domnului (T.P. aleluia).

Cântările, ca la Comunul sfinților bărbați, 1977.

Evanghelia de la solemnitate, care nu se citește la Liturghie:
Mt 1,16.18-21.24a, sau *Lc* 2,41-51a.

IMNUL *Te Deum*, 912. rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților, 1422.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

25 martie

BUNA-VESTIRE

CÂNTĂRI

Ant. Bucură-te și te veselește, fiică a Sionului, căci iată, voi veni și voi locui în mijlocul tău, spune Domnul (T.P. aleluia).

Cântarea I

Is 9,1-6

Principele păcii

Ne va vizita Cel care Răsare din înălțime, ca să-i lumineze pe cei ce zac în întuneric și în umbra morții.

(*Lc* 1,78b.79a)

¹ Poporul care umbla în întuneric *

a văzut o lumină mare

și peste cei care locuiau în regiunea umbrei morții *

a strălucit o lumină. —

- ² Tu ai mărit bucuria poporului tău *
și ai sporit veselia lui.
Ei se bucură înaintea ta
cum se bucură oamenii în timpul secerișului, *
cum tresaltă de bucurie la împărțirea prăzilor.
- ³ Căci jugul care îi apăsa,
toiagul care le lovea spinarea †
și biciul celui care îi asuprea, tu le-ai sfărâmat *
ca în ziua victoriei asupra lui Madian.
- ⁴ Căci orice încălțăminte
purtată în învâlmășeala luptei, †
și orice haină de război tăvălită în sânge, *
vor fi aruncate în flăcări, ca să le ardă focul.
- ⁵ Căci un prunc ni s-a născut nouă, †
un fiu ni s-a dat nouă; *
și domnia a fost pusă pe umărul lui.
Numele lui este Sfetnic minunat,
Dumnezeu puternic, *
Părinte veșnic, Principe al păcii.
- ⁶ El va face ca domnia lui să crească, †
și va fi pace fără de sfârșit *
peste tronul lui David și peste împărăția lui;
o va întări și o va sprijini prin judecată și dreptate,
de acum și până în veac: *
zelul Domnului oștirilor va face aceasta.

Cântarea a II-a Is 26,1-4.7-9.12

Imn după victoria asupra dușmanilor

*Cetatea sfântă a Ierusalimului avea un zid mare și înalt,
cu douăsprezece porți (Cf. Ap 21,12).*

- ¹ Avem o cetate puternică; *
Domnul a ridicat spre mântuirea noastră
ziduri și întărituri.
- ² Deschideți porțile și va intra un popor drept, *
care păstrează credința. —

- ³ Hotărârea lui este neclintită; *
 îl vei păstra în pace,
 pentru că și-a pus speranța în tine.
- ⁴ Puneți-vă speranța în Domnul întotdeauna, *
 pentru că Domnul este stâncă veșnică.
- ⁷ Drepte sunt cărările celui drept; *
 în fața celui drept tu netezești calea.
- ⁸ Pe calea judecăților tale
 te așteptăm, Doamne, cu speranță; *
 numele tău și amintirea ta
 sunt dorul sufletului nostru.
- ⁹ Sufletul meu te dorește în noapte, *
 și duhul, înlăuntrul meu, tânjește după tine.
 Când judecățile tale se vor arăta pe pământ, *
 locuitorii lumii vor învăța dreptatea.
- ¹² Dă-ne, Doamne, pacea, *
 căci tu împlinești toate lucrările noastre.

Cântarea a III-a

Is 66,10-14a

Mângâiere și bucurie în cetatea sfântă

Ierusalimul de sus este liber și este mama noastră
 (Gal 4,25).

- ¹⁰ Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul *
 și veseliți-vă în el toți cei care îl iubiți.
 Împărtășiți bucuria cu el, *
 toți cei care ați plâns împreună cu el,
- ¹¹ ca să sugeți și să vă săturați *
 la sânul mângâierilor sale,
 ca să sorbiți și să vă săturați *
 din bogățiile gloriei sale.
- ¹² Căci așa spune Domnul: †
 „Eu voi îndrepta spre el pacea ca un suvoi *
 și bogăția popoarelor ca un râu ieșit din matcă.
 Veți suga și veți fi purtați pe brațe *
 și, pe genunchi, veți fi dezmiertați. —

¹³ Cum își mângâie o mamă copilul, †
așa vă voi mângâia și eu. *

În Ierusalim veți afla mângâierea.

^{14a} Voi veți vedea și se va bucura inima voastră, *
și oasele voastre vor odrăsli ca iarba”.

Ant. Bucură-te și te veselește, fiică a Sionului, căci iată, voi veni și voi locui în mijlocul tău, spune Domnul (T.P. aleluia).

EVANGHELIA

Lectură din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos
după sfântul Matei 1,18-24

Ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt

¹⁸ Nașterea lui Isus Cristos a fost astfel: mama lui, Maria, era logodită cu Iosif. Mai înainte ca ei să fi fost împreună, ea s-a aflat însărcinată prin puterea Duhului Sfânt. ¹⁹ Iosif, soțul ei, fiind drept și nevoind s-o denunțe, s-a hotărât să o lase în ascuns. ²⁰ După ce cugetase el acestea, iată că un înger al Domnului i-a apărut în vis, spunându-i: „Iosif, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria, soția ta, căci ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt. ²¹ Ea va naște un fiu și-i vei pune numele Isus, căci el va mântui poporul său de păcatele sale”.

²² Toate acestea s-au petrecut ca să se împlinescă ceea ce fusese spus de Domnul prin profetul care zice:

²³ *Iată, fecioara va zămisli și va naște un fiu și îi vor pune numele Emmanuel,*

care înscamnă *Dumnezeu-cu-noi.*

²⁴ Trezindu-se din somn, Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului: a luat-o la sine pe soția lui.

IMNUL *Te Deum*, 912. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriul sfinților**, 1445.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNE

La sfințirea bisericii și la comunul sfinților, evanghelia se ia dintre textele care nu se citesc la Liturghie.

COMUNUL SFINȚIRII UNEI BISERICI

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău (T.P. aleluia).

Cântarea I

Tob 13,8-11.13-14ab.15-16ab

Gloria viitoare a Ierusalimului

V-ați apropiat de muntele Sion, de cetatea Dumnezeului celui viu (Evr 12,22).

- ⁸ Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși, †
și cu toții lăudați măreția lui! *
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul!
- ⁹ Ierusalime, cetate sfântă, *
Domnul te pedepsește pentru faptele mâinilor tale.
- ¹⁰ Preamărește pe Domnul prin fapte bune *
și binecuvântează pe regele veacurilor,
ca din nou să fie înălțat cu bucurie *
cortul lui în mijlocul tău,
și el să mângâie în tine pe toți cei duși în robie *
și să-i iubească în tine pe toți sârmanii
în toți vecii vecilor.
- ¹¹ Lumină vie va străluci *
până la toate marginile pământului;
popoare multe vor veni la tine din depărtare †
și de la capătul lumii, pentru numele tău sfânt, *
purtând în mâini daruri pentru regele cerului.
Generație după generație își va găsi în tine bucuria *
și numele cetății alese
va dăinui în vecii vecilor. —

- ¹³ Bucură-te, aşadar, şi te veseleşte *
 pentru fiii celor drepti,
 căci toţi se vor aduna *
 şi-l vor binecuvânta pe Domnul cel veşnic.
- ^{14ab} Fericiţi cei care te iubesc *
 şi fericiţi cei care se vor bucura în pacea ta.
- ¹⁵ Suflete al meu, binecuvântează-l pe Domnul,
 regele cel mare, *
- ^{16ab} căci în cetatea Ierusalimului va fi zidită casa lui
 pentru toate generaţiile.

Cântarea a II-a

Is 2,2-3

Toate popoarele vor veni la casa Domnului

*Regii pământului îi vor aduce splendoarea lor şi mărire
 în cetatea sfântă a Ierusalimului (Ap 21,24).*

- ² În zilele de pe urmă, *
 muntele casei Domnului
 se va ridica deasupra vârfului munţilor
 şi se va înălţa peste coline, *
 şi vor curge spre el toate neamurile.
- ³ Şi vor merge popoare multe şi vor spune: †
 „Veniţi să urcăm pe muntele Domnului, *
 la casa Dumnezeului lui Iacob,
 ca el să ne înveţe căile lui *
 şi să umblăm pe cărările sale”.
 Căci din Sion va ieşi legea, *
 şi cuvântul Domnului, din Ierusalim.

Cântarea a III-a

Ier 7,2b-7

Îndreptaţi căile voastre şi eu voi locui cu voi

*Du-te, împacă-te mai întâi cu fratele tău, şi apoi vino
 să-ţi oferi darul (Mt 5,24).*

- ^{2b} Ascultaţi cuvântul Domnului,
 voi, toţi oamenii din Iuda, *
 care intraţi prin aceste porţi,
 ca să vă închinaţi Domnului! —

- ³ Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: †
 Îndreptați căile și purtarea voastră *
 și vă voi stabili în locul acesta.
- ⁴ Nu vă încredeți în cuvintele înșelătoare care spun: *
 „Aici este templul Domnului!
 Templul Domnului! Templul Domnului!”
- ⁵ Dacă veți îndrepta cu adevărat căile voastre,
 faptele voastre, *
 și veți face judecată dreaptă
 între un om și aproapele lui,
- ⁶ dacă nu-l veți asupri pe cel străin,
 pe orfan și pe văduvă, și nu veți vorbi de rău; †
 dacă nu veți vărsa sânge nevinovat
 în locul acesta, *
 dacă nu veți alerga după dumnezei străini,
 spre picirea voastră,
- ⁷ atunci vă voi face să locuiți în locul acesta, *
 în țara pe care am dat-o părinților voștri
 din veac în veac.

Ant. Binecuvântat ești, Doamne, în templul sfânt al gloriei tale care a fost zidit spre lauda și mărirea numelui tău (T.P. aleluia).

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturgiei

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, 1603.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNUL SFINTEI FECIOARE MARIA

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii (T.P. aleluia).

Cântarea I

Is 61,10–62,3

Bucuria profetului pentru noul Ierusalim

Am văzut Ierusalimul cel nou, cetatea sfântă... împodobită ca o mireasă pentru mirele său (cf. Ap 21,2).

- 61.10 Mă voi bucura din toată inima în Domnul *
 și va tresălta de veselie
 sufletul meu în Dumnezeul meu,
 căci m-a îmbrăcat cu haina mântuirii, *
 și cu mantia dreptății m-a învăluit
 ca pe un mire care poartă coroană *
 și ca pe o mireasă împodobită cu giuvaerurile sale.
- 11 Așa cum din pământ răsar ierburile †
 și în grădină încolțesc semințele, *
 așa va face Domnul Dumnezeu să răsară
 dreptatea și lauda înaintea tuturor popoarelor.
- 62.1 Din dragoste pentru Sion nu voi tăcea, *
 din dragoste pentru Ierusalim nu voi avea odihnă,
 până când dreptatea lui nu va apărea ca o lumină *
 și mântuirea lui nu va străluci ca o făclie aprinsă.
- 2 Neamurile vor vedea dreptatea ta *
 și toți regii mărirea ta;
 și-ți vor pune un nume nou *
 pe care gura Domnului îl va rosti.
- 3 Vei fi ca o cunună strălucitoare în mâna Domnului *
 și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău.

Cântarea a II-a

Is 62,4-7

Splendoarea noului Ierusalim

Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei (Ap 21,3).

- 4 De acum nu te vei mai numi: Cea Părăsită *
 și pământul tău nu va mai fi numit: Țară Pustie,
 ci te vei numi: Bucuria mea *
 și țara ta se chema: Mireasă,
 căci Domnul și-a găsit bucuria în tine *
 și țara ta se va cununa cu el.
- 5 Așa cum tânărul se unește cu o fecioară, *
 așa se vor unii fiii tăi cu tine,
 și după cum mirele se bucură de mireasă, *
 tot așa se va bucura Dumnezeul tău de tine. —

- ⁶ Pe zidurile tale, Ierusalime, eu pun străjeri, *
care nici ziua și nici noaptea nu vor tăcea.
Voi, care îi aduceți aminte Domnului
de promisiunile lui,
⁷ să n-aveți odihnă și să nu-i dați răgaz †
până ce nu va întemeia Ierusalimul, *
ca să facă din el lauda pământului.

Cântarea a III-a

Sir 39,17-21a

Cât de mărețe sunt operele tale Doamne

*Mulțumire fie lui Dumnezeu care răspândește prin noi
mireasma cunoașterii sale (2Cor 2,14).*

- ¹⁷ Ascultați-mă pe mine, fii cucernici, *
și trupul vostru va odrăsli
ca trandafirul plantat pe malul apei,
¹⁸ și ca tămâia să aduceți miros frumos, *
¹⁹ și să faceți flori ca și crinul.
Ridicați-vă vocea și laudați-l în cântec *
și binecuvântați-l pe Domnul
pentru toate faptele sale.
²⁰ Preamăriți numele lui †
și dați mărturie pentru el cu cântări de laudă, *
proclamați-l cu buzele și cu chitara;
și spuneți astfel în rugăciunea voastră: *
^{21a} „Toate lucrările Domnului sunt minunate”.

Ant. Bucură-te, Fecioară Marie, care te-ai învrednicit să-l porți pe Cristos, creatorul cerului și al pământului; din tine s-a născut Mântuitorul lumii (T.P. aleluia).

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturgiei.

IMNUL *Te Deum*, 912. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNUL APOSTOLILOR

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul (T.P. aleluia).

Cântarea I

Is 61,6-9

Legământul Domnului cu slujitorii săi

Dumnezeu ne-a făcut vrednici să fim slujitori ai noii alianțe (2Cor 3,6).

- ⁶ Voi veți fi numiți preoți ai Domnului, *
vi se va spune slujitori ai Dumnezeului nostru;
veți mânca bogățiile popoarelor *
și vă veți mândri cu averile lor.
- ⁷ Pentru că înjșirea lor a fost dublă, *
batjocura și insulta a fost partea lor,
de aceea, în pământul lor vor moșteni îndoit *
și va fi veșnică bucuria lor.
- ⁸ Căci eu sunt Domnul care iubesc dreptatea *
și urăsc răpirile și nedreptatea;
într-adevăr, le voi da răsplata lor *
și voi încheia cu ei o alianță veșnică.
- ⁹ Descendența lor va fi cunoscută printre neamuri *
și urmașii lor în mijlocul popoarelor;
toți cei care îi vor vedea vor da mărturie *
că ei sunt neamul binecuvântat de Domnul.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor drepti

Cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei drepti, în ziua judecării vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
 vor înțelege adevărul *
 iar cei care îi sunt credincioși
 vor rămâne în iubirea lui,
 căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
 și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a

Înț 10,17-21

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
 și i-a călăuzit pe o cale minunată.
 El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
 și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
 și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
 apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
 și au preamărit în imnuri
 numele tău preasfânt, Doamne, *
 și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
 și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Bucurați-vă și veseliți-vă pentru că numele voastre sunt scrise în ceruri, spune Domnul (T.P. aleluia).

Evanghelia de la Comunul păstorilor sau, la alegere, de la Liturgia de vineri, săptămâna a II-a de peste an: Mc 3,13-19

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

COMUNUL MARTIRILOR

I. Pentru mai mulți martiri

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici durere pentru că cele de mai înainte au trecut (T.P. aleluia).

Cântarea I

Înț 3,1-6

Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu

Fericiți cei morți, cei care acum mor în Domnul. Da... căci se vor odihni de oboselile lor (Ap 14,13).

- ¹ Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu *
iar chinul morții nu se va atinge de ele.
- ² În ochii celor fără de minte,
dreptii sunt morți cu desăvârșire, *
plecarea lor din lume li se pare o mare nenorocire;
- ³ plecarea lor din lume li se pare pieirea *
dar ei sunt în pace.
- ⁴ Chiar dacă în fața oamenilor au îndurat chinuri, *
speranța lor este plină de nemurire.
- ⁵ Fiind pedepsiți cu puțin vor primi o răsplată mare, †
căci Dumnezeu i-a pus la încercare *
și i-a găsit vrednici de el.
- ⁶ I-a încercat cum se încearcă aurul în cuptor, *
i-a primit ca pe o jertfă de ardere de tot.

Cântarea a II-a

Înț 3,7-9

Mărirea viitoare a celor drepti

Cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor (Mt 13,43).

- ⁷ Cei drepti, în ziua judecății vor străluci, *
și vor fi ca niște scântei care se lasă pe miriște.
- ⁸ Vor judeca națiunile și vor stăpâni peste popoare. *
Domnul va stăpâni asupra lor pe veci. —

- ⁹ Cei care își pun încrederea în Domnul
vor înțelege adevărul *
iar cei care îi sunt credincioși
vor rămâne în iubirea lui,
căci harul și îndurarea sunt răsplata sfinților săi *
și judecata dreaptă este partea aleșilor săi.

Cântarea a III-a

Înț 10,17-21

Dumnezeu conduce poporul său la mântuire

Cei care au învins fiara cântă cântarea lui Moise, slujitorul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului (Ap 15,2.3).

- ¹⁷ Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor *
și i-a călăuzit pe o cale minunată.
El a fost pentru ei ca un cort în timpul zilei *
și ca lumina stelelor în timpul nopții.
- ¹⁸ I-a trecut prin Marea Roșie *
și i-a purtat prin ape mari;
- ¹⁹ i-a acoperit pe dușmani cu ape, *
apoi din adâncurile mării i-a aruncat afară.
- ²⁰ Așadar dreptii au luat pradă de la cei necredincioși †
și au preamărit în imnuri
numele tău preasfânt, Doamne, *
și împreună au lăudat mâna ta învingătoare.
- ²¹ Căci înțelepciunea a deschis gura celor muți *
și a dezlegat limba pruncilor.

Ant. Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților și nu va mai fi nici plâns, nici strigăt și nici durere pentru că cele de mai înainte au trecut (T.P. aleluia).

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturgicilor.

IMNUL *Te Deum*, 912. **Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.**

Încheierea Orei, ca la Normele Liturgiei orelor.

II. Pentru un martir

Ant. Completez în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos pentru trupul său care este Biserica (T.P. aleluia).

Cântările, ca mai jos, de la Comunal unui sfânt.

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

COMUNUL UNUI SFÂNT SAU SFINTE SAU AL MAI MULTOR SFINȚI SAU SFINTE

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți, ant. Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile aprinse în mâinile voastre (T.P. aleluia).

Pentru o sfântă fecioară, ant. La miezul nopții s-a auzit un strigăt: Iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui (T.P. aleluia).

Cântarea I

Ier 17,7-8

Fericit este cel care își pune încrederea în Domnul

Fericiți cei care ascultă cuvântul Domnului și-l păstrează! (Lc 11,28).

⁷ Binecuvântat este omul
care-și pune încrederea în Domnul, *
a cărui speranță este Domnul.

⁸ El este ca un pom sădit lângă ape, †
care-și întinde rădăcinile spre râu; *
el nu se teme când vine arșița,
frunzele lui rămân verzi, †
el nu-i îngrijorat în timp de secetă *
și nu încetează să aducă roade.

Cântarea a II-a Sir 14,22; 15,3.4.6b

Fericirea celui înțelept

Înțelepciunii i s-a dat dreptate de către toți fiii ei
(Lc 7,35).

^{14,22} Fericit bărbatul

care meditează asupra înțelepciunii, †
care se gândește la dreptate *
și care este atent la planul lui Dumnezeu.

^{15,3} Îl va hrăni cu pâinea vieții și a înțelegerii *

și îl va adăpa cu apa înțelepciunii mântuitoare,
se va încrede în ea și nu se va clătina, †

⁴ își va pune speranța în ea și nu va fi dat de rușine *
și îl va preamări pe el

mai mult decât pe cei din preajma lui,

^{6b} și Domnul Dumnezeu nostru *

îi va da lui un nume veșnic.

Cântarea a III-a

Sir 31,8-11

Fericit este cel care nu alcargă după bogății

Faceți-vă o comoară nepieritoare în ceruri (Lc 12,33).

⁸ Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană †
și care nu a umblat după aur *
și nici nu și-a pus speranța în bani și în bogății.

⁹ Cine este acesta? Pe el îl vom lăuda. *
Pentru că a făcut lucruri minunate
în mijlocul poporului său.

¹⁰ Cine a trecut această probă și a rămas desăvârșit? *
Să-i fie aceasta spre glorie veșnică.

Cine este acela care a putut călca porunca
și nu a călcat-o, *

și a putut face rău și nu l-a făcut?

¹¹ De aceea vor fi asigurate bunurile lui în Domnul *
și toată comunitatea celor sfinți
va povesti faptele lui de îndurare.

Pentru un sfânt, o sfântă sau mai mulți sfinți: Ant. Să fie coapsele voastre încinse și să aveți candelile aprinse în mâinile voastre (T.P. aleluia).

Pentru o sfântă fecioară: Ant. La miezul nopții s-a auzit un strigăt: Iată, Mirele vine, ieșiți în întâmpinarea lui (T.P. aleluia).

Evanghelia de la Comun, din Lecționarul Liturghiei.

IMNUL *Te Deum*, 912. Rugăciunea de încheiere, de la Propriu.

Încheierea Orei, ca la Normele Liturghiei orelor.

II

INVOCĂȚII MAI SCURTE CE SE POT FOLOSI LA VESPERE

Aceste rugăciuni universale mai scurte se pot folosi la Vespere în locul celor indicate la zilele respective. Dacă se consideră necesar, se poate adăuga chiar și numele persoanelor.

Duminică

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Îndură-te de poporul tău, Doamne!

Păzește Biserica.

Ocroțește-l pe papa nostru **N**.

Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.

Mântuiește poporul tău.

Apără pacea.

Luminează-i pe cei care nu cred.

Călăuzește-i pe conducătorii popoarelor.

Vino în ajutorul celor săraci.

Mângâie-i pe cei mârniți.

Îndură-te de orfani.

Amintește-ți de cei răposați.

Luni

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Vizitează, Doamne, poporul tău!

Unește Biserica ta.

Păzește-l pe papa nostru **N**.

Apără-l pe episcopul nostru **N**.

Călăuzește-i pe misionari.

Îmbracă-i pe preoți în dreptate.

Sfințește-i pe călugări.

Stinge dușmăniile.
Hrănește-i cu harul tău pe copii.
Fă-i pe tineri să înainteze în înțelepciune.
Sprijină-i și mângâie-i pe bătrâni.
Copleșește-i cu daruri pe prietenii noștri.
Așază-i în rândul sfinților pe cei răposați.

Martți

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Ascultă-ne, Doamne!

Amintește-ți de Biserica ta.
Apără-l pe papa nostru **N**.
Ajută-l pe episcopul nostru **N**.
Dăruiește prosperitate orașului (satului) nostru.
Răsplătește-i pe binefăcători.
Păstrează-i pe soți în înțelegere.
Oferă sfat logodnicilor.
Dă de lucru celor care caută.
Fii ajutorul celor lipsiți.
Apără-i pe cei ce suferă prigoană.
Convertește-i pe toți cei care greșesc.
Dăruiește slava veșnică răposaților.

Miercuri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
Mântuiește, Doamne, poporul tău!

Fă ca Biserica să-și reînnoiască mereu tinerețea.
Copleșește-l cu darurile tale pe papa nostru **N**.
Vino în ajutorul episcopului nostru **N**.
Păstrează popoarele în pace.
Fii prezent în fiecare casă.
Adu-ți aminte de comunitatea noastră.
Promovează dreptatea.
Dăruiește roade bogate agricultorilor.
Însoțește-i pe cei ce călătoresc.

1982 **Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere**

Fii alături de muncitori.
Ajută-le pe văduve.
Dăruiește viața veșnică răposaților.

Joi

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
În tine, Doamne, nădăjduim!

Fă ca Biserica să prindă mereu puteri.
Ține-l în viață pe papa nostru **N.**
Luminează-l pe episcopul nostru **N.**
Cheamă lucrători în secerișul tău.
Umple-i cu binecuvântări pe cei apropiați nouă.
Vindecă-i pe bolnavi.
Cercetează-i pe muribunzi.
Întoarce-i în patrie pe surghiuniți.
Îndepărtează de la noi nenorocirile.
Binevoiește a ne da ploaie bună și curată
și cer senin la timpul potrivit.
Dăruiește odihnă răposaților.

Vineri

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:
În tine, Doamne, ne punem încrederea!

Du la împlinire Biserica ta.
Veghează asupra Sfântului Părinte **N.**
Sprijină-l pe episcopul nostru **N.**
Fii alături de colegiul episcopilor.
Dă-le adăpost celor lipsiți.
Dă hrană celor înfometați.
Luminează-i pe orbi.
Mângâie-i pe bătrâni.
Întărește-le pe fecioarele consacrate.
Cheamă-i pe iudei la legământul cel nou.
Dă prudență legislatorilor.

Dă tărie celor ispitiți.
Dăruiește răposaților lumina cea fără de sfârșit.

Sâmbătă

Să ne rugăm cu umilință sinceră lui Dumnezeu Tatăl,
care se îngrijește de toate creaturile:

Vino în ajutorul poporului tău, Doamne!

Prin lucrarea Bisericii tale oamenii să fie strânși laolaltă.

Apără-l de rău pe papa nostru **N**.

Apără-l cu binecuvântarea ta pe episcopul nostru **N**.

Călăuzește-i pe diaconi cu mâna ta.

Sfințește-i pe laici.

Ai grijă de lucrători.

Dă-le celor bogați înțelepciune,
să-și folosească bunurile după dreptate.

Veghează asupra celor slabi.

Eliberează-i pe cei închiși.

Îndepărtează cutremurele de la noi.

Mântuiește-ne de moarte neașteptată.

Du-i pe răposați la vederea feței tale.

III

FORMULE INTRODUCATIVE FACULTATIVE CE SE POT FOLOSI LA RUGĂCIUNEA DOMNEASCĂ

- 1 Și acum să spunem cu toții împreună rugăciunea pe care ne-a învățat-o Cristos Domnul: *Tatăl nostru...*
- 2 Să ne continuăm rugăciunea, cerând venirea împărăției lui Dumnezeu: *Tatăl nostru...*
- 3 Să ne unim toate laudele și cererile noastre, spunând cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 4 Acum să ne reînnoim laudele și cererile prin rugăciunea domnească: *Tatăl nostru...*
- 5 Din nou să-l laudăm pe Dumnezeu și să-l rugăm cu înseși cuvintele lui Cristos: *Tatăl nostru...*
- 6 **(Către Cristos)** Amintește-ți de noi, Doamne, când vei veni în împărăția ta și învață-ne să ne rugăm: *Tatăl nostru...*
- 7 Iar acum, ascultând de voința Domnului nostru Isus Cristos, îndrăznim a spune: *Tatăl nostru...*
- 8 Și acum, îndeplinind porunca Domnului, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 9 Urmând modelul de rugăciune al lui Cristos, Domnul nostru, să spunem: *Tatăl nostru...*
- 10 Să spunem acum cu toții rugăciunea pe care Cristos ne-a dat-o ca model al oricărei rugăciuni: *Tatăl nostru...*

IV

FORMULE DE BINECUVÂNTARE FOLOSITE LA LAUDE ȘI VESPERE

Diaconul sau, dacă nu este, preotul însuși rostește îndemnul Plecați-vă capul pentru binecuvântare! Sau alte cuvinte asemănătoare. Apoi preotul, întinzându-și mâinile asupra poporului, rostește binecuvântarea și toți răspund: Amin.

I. La celebrările timpului liturgic

1. În timpul Pătimirii Domnului

Dumnezeu, Părintele îndurărilor,
care, prin pătimirea Fiului său unul-născut,
v-a dat pildă de iubire,
să vă dea harul ca, slujind lui Dumnezeu și oamenilor,
să primiți darul negrăit al binecuvântării sale.

℞. Amin.

Voi, care sunteți pătrunși de credința
că prin moartea vremelnică a lui Cristos
ați fost izbăviți de moartea veșnică,
să primiți de la el darul vieții fără de sfârșit.

℞. Amin.

Voi, care urmați exemplul de umilință al lui Cristos,
să ajungeți părtași de învierea lui.

℞. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

℞. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care urmează:

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui și a Fiului ✠ și a Sfântului Duh,
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

℞. Amin.

2. În Vigilia pascală și în ziua de Paști

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu astăzi, în marea sărbătoare a Învierii, și cu îndurare să vă ocrotească de orice răutate a păcatului.

R. Amin.

Dumnezeu, care, prin învierea Fiului său v-a renăscut spre viața veșnică, să vă dăruiască din belșug răsplata nemuririi.

R. Amin.

Voi, care, după ce l-ați însoțit pe Cristos în pătimirile sale, celebrați acum bucuria pascală, prin darul lui să ajungeți cu suflete pline de veselie la sărbătoarea bucuriei veșnice.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu, Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

3. În timpul pascal:

Dumnezeu, care, prin învierea Fiului său unul-născut, a binevoit să vă facă parte de darul răscumpărării și al înfierii, să reverse asupra voastră bucuria binecuvântării sale.

R. Amin.

Voi, care, prin răscumpărarea adusă de Cristos, ați primit pentru totdeauna libertatea, prin dărnicia lui să aveți parte de moștenirea veșnică.

R. Amin.

El, în care ați crezut și pentru care ați înviat prin Botez, să vă dea harul ca, trăind în sfințenie, să vă învredniciți să ajungeți în patria cerească.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

🔔. Amin.

4. La Înălțarea Domnului

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu
al cărui Fiu unul-născut
a pătruns astăzi în lăcașurile cerești
iar vouă v-a deschis calea
spre a fi înălțați și voi acolo unde se află el.

🔔. Amin.

Așa precum Cristos, după Înviere,
a venit în mijlocul ucenicilor săi,
tot astfel, când va veni să judece lumea,
să vă întâmpine cu bunătate în împărăția sa.

🔔. Amin.

Vouă, care credeți cu tărie
că Isus Cristos șade de-a dreapta Tatălui în mărire,
să vă fie dat să simțiți cu bucurie
că el rămâne cu noi până la sfârșitul veacurilor,
după cum a făgăduit.

🔔. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

🔔. Amin.

5. La celebrările în cinstea Duhului Sfânt

Dumnezeu, Părintele luminilor,
care (astăzi) a binevoit să lumineze cugetele ucenicilor
prin revărsarea Duhului Sfânt,
să vă dea bucuria binecuvântării sale
și belșugul darurilor Duhului său în veci.

🔔. Amin.

Focul care a coborât în chip minunat asupra ucenicilor
să curețe inimile voastre de orice rău, cu puterea sa,
și să le pătrundă cu strălucirea luminii sale.

🔔. Amin.

Duhul Sfânt, care a voit să adune diversitatea limbilor
 în mărturisirea aceleiași credințe
 să vă păstreze statornici în această credință
 și, prin ea, să vă dea harul să ajungeți
 de la speranță la vederea feței lui Dumnezeu.

R. Amin.

* Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
 Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

II. La celebrările în cinstea sfinților

6. În cinstea fericitei Fecioare Maria

Dumnezeu, care, în bunătatea sa,
 a voit să răscumpere neamul omenesc
 prin întruparea Fiului său din fericita Fecioară Maria,
 să reverse cu îmbelșugare asupra voastră
 binecuvântarea sa.

R. Amin.

Să vă însoțească pururea și pretutindenea
 ocrotirea Fecioarei Maria
 prin care l-ați primit pe Dătătorul vieții.

R. Amin.

Voi, care v-ați adunat astăzi cu pietate
 pentru a celebra sărbătoarea ei,
 să duceți cu voi darurile bucuriei spirituale
 și ale fericirii cerești.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
 a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh
 să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

* În locul acestei formule finale se poate folosi textul care
 urmează:

Să vă binecuvânteze atotputernicul Dumnezeu,
 Tatăl, și Fiul, ✠ și Sfântul Duh.

R. Amin.

7. În cinstea sfinților apostoli

Dumnezeu, care, v-a zidit pe temelia apostolilor,
să vă binecuvânteze
prin mijlocirea meritelor strălucite
ale sfinților apostoli **N.** și **N.** (ale sfântului apostol **N.**).
R. Amin.

El, care v-a dăruit învățăturile
și exemplele sfinților apostoli,
să vă facă martori ai adevărului
înaintea tuturor oamenilor.
R. Amin.

Voi, care ați primit tăria credinței
prin învățătura apostolilor,
să ajungeți, prin mijlocirea lor, la moștenirea veșnică.
R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh,
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.
R. Amin.

8. În cinstea sfinților

Dumnezeu, gloria și fericirea tuturor sfinților,
care v-a dăruit harul să celebrați astăzi sărbătoarea lor,
să vă binecuvânteze cu binecuvântarea veșnică.
R. Amin.

Eliberați, prin mijlocirea lor, de relele vieții pământești
și povățuiți de exemplul vieții lor sfinte,
să fiți aflați pururi treji în slujirea lui Dumnezeu
și a fraților voștri.
R. Amin.

Astăzi Biserica își amintește cu bucurie de fiii ei
care au ajuns în pacea fără de sfârșit.
Să vă dea Dumnezeu harul ca, la capătul acestei vieți,
să ajungeți alături de ei în fericirea cerului.
R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh,
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.
R. Amin.

III. Alte binecuvântări

9. La sfințirea unei biserici

Dumnezeu, stăpânul cerului și al pământului,
care a voit să vă adune astăzi
pentru a celebra sfințirea (amintirea sfințirii)
acestui lăcaș,
să reverse asupra voastră
belșug de binecuvântare cerească.
R. Amin.

Dumnezeu Tatăl, care a voit să-i adune în Fiul său
pe toți fiii rătăciți,
să vă dea harul să fiți Biserica sa
și locuința Duhului Sfânt.
R. Amin.

Dumnezeu să vă curețe de păcate,
ca să-l puteți avea locuitor în voi
și să dobândiți moștenirea fericită
împreună cu toți sfinții lui.
R. Amin.

Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Duh
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.
R. Amin.

10. La celebrările pentru cei răposați

Să vă binecuvânteze Dumnezeul a toată mângâierea,
care, în negrăita sa bunătate, l-a creat pe om
și, prin învierea Fiului său unul-născut,
l-a dat celor ce cred speranța învierii.
R. Amin.

Nouă, celor vii, să ne dăruiască iertarea de păcate
și tuturor celor răposați
să le dea loc de lumină și de pace.

R. Amin.

Toți cei care credem că Isus Cristos
a înviat cu adevărat din morți
să ajungem la el în fericirea fără de sfârșit.

R. Amin.

* Și binecuvântarea lui Dumnezeu atotputernicul,
a Tatălui, și a Fiului, ✠ și a Sfântului Duh,
să coboare asupra voastră și să rămână pururea cu voi.

R. Amin.

V

FORMULE FOLOSITE ÎN CADRUL ACTULUI PENITENȚIAL, LA COMPLETORIU

1. **Se păstrează un moment de tăcere. Apoi toți împreună fac mărturisirea:**

Mărturisesc lui Dumnezeu atotputernicul și vouă, fraților, că am păcătuit prea mult cu gândul, cuvântul, fapta și omisiunea:

și bătându-și pieptul, spun:

din vina mea, din vina mea, din prea mare vina mea.

Apoi continuă:

De aceea, o rog pe sfânta Maria, pururea fecioară, pe toți îngerii și sfinții și pe voi, fraților, să vă rugați pentru mine la Domnul, Dumnezeuul nostru.

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu și, iertându-ne păcatele, să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

2. **Sau, cel care prezidează, spune:**

Doamne, ai milă de noi!

Poporul răspunde:

Căci am păcătuit împotriva ta.

Cel care prezidează:

Arată-ne Doamne îndurarea ta

Poporul răspunde:

Și dă-ne mântuirea ta!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

3. Sau: cel care prezidează sau alt slujitor, rostește invoca-
țiile ce urmează sau altele împreună cu: Doamne, miluiește-ne!

Tu, care ai fost trimis să-i tămăduiești
pe cei cu inima căită, Doamne, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Doamne, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care ai venit să-i chemi pe cei păcătoși,
Cristoase, miluiește-ne!

Poporul răspunde:

Cristoase, miluiește-ne!

Cel care prezidează:

Tu, care șezi de-a dreapta Tatălui
ca să mijlocești pentru noi,
Doamne, miluiește-ne!

Poporul:

Doamne, miluiește-ne!

Urmează dezlegarea dată de preot:

Să aibă milă de noi atotputernicul Dumnezeu
și, iertându-ne păcatele,
să ne ducă la viața veșnică.

Poporul răspunde:

Amin.

INDEXURI

INDEX ALFABETIC AL CELEBRĂRILOR

Sfântul Adalbert, episcop martir, 23 aprilie	1470
Sfânta Agata, fecioară martiră, 5 februarie	1357
Sfinții Ahile și Nereu, martiri, 12 mai	1516
Sfântul Anselm, episcop și învățător al Bisericii, 21 aprilie	1466
Sfântul Atanasie, episcop și învățător al Bisericii, 2 mai	1507
Sfântul Augustin de Canterbury, episcop, 27 mai	1545
Sfântul Barnaba, apostol, 11 iunie	1574
Sfântul Beda Venerabilul, preot și învățător al Bisericii, 25 mai	1536
Sfântul Bernardin din Siena, preot, 20 mai	1529
Sfântul Bonifaciu, episcop martir, 5 iunie	1567
Sfinții Carol Lwanga și însoțitorii, martiri, 3 iunie	1565
Sfântul Cazimir, rege, 4 martie	1396
Sfinții Ciril, călugăr, și Metodie, episcop, patroni ai Europei, 14 februarie	1373
Sfântul Ciril de Ierusalim, episcop și învățător al Bisericii, 18 martie	1409
Sfinții Cristofor Magallanes, preot, și însoțitorii, martiri, 21 mai	1532
Sfânta Ecaterina din Siena, fecioară și învățătoare a Bisericii, patroană a Europei, 29 aprilie	1490
Sfântul Efrem, diacon și învățător al Bisericii, 9 iunie	1572
Sfintele Felicitas și Perpetua, martire, 7 martie	1398
Sfântul Fidel din Șigmaringen, preot martir, 24 aprilie	1473
Sfântul Filip Neri, preot, 26 mai	1543
Sfinții Filip și Iacob, apostoli, 3 mai	1509
Sfântul Francisc de Paola, pustnic, 2 aprilie	1451
Sfânta Francisca Romana, călugăriță, 9 martie	1403
Sfântul Gheorghe, martir, 23 aprilie	1468
Sfântul Grigore al VII-lea, papă, 25 mai	1538
Sfinții Iacob și Filip, apostoli, 3 mai	1509
Sfântul Ieronim Emiliani, 8 februarie	1362
Sfântul Ioan I, papă martir, 18 mai	1527
Sfântul Ioan al lui Dumnezeu, călugăr, 8 martie	1401
Sfântul Ioan Baptist de la Salle, preot, 7 aprilie	1458
Sfânta Iosefina Bakhita, fecioară, 8 februarie	1364
Sfântul Iosif – Muncitorul, 1 mai	1499
– Soțul Sfintei Fecioare Maria, 19 martie	1412
Sfântul Isidor, episcop și învățător al Bisericii, 4 aprilie	1453
Isus Cristos, Domnul nostru: – Buna-Vestire, 25 martie	1429
– Înălțarea la cer	787

1998

Index alfabetic al celebrărilor

– Învierea	446
– Joia Cinci Domnului	393
– Vinerea Pătimirii Domnului	396
Sfântul Iustin, martir, 1 iunie	1560
Sfinții Întemeietori ai Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”, 17 februarie	1376
Sfântul Ludovic Maria Grignon de Montfort, preot, 28 aprilie	1488
Sfinții Marcelin și Petru, martiri, 2 iunie	1563
Sfântul Marcu, evanghelist, 25 aprilie	1475
Sfânta Maria, Fecioara: – De la Fatima, 13 mai	1520
– De la Lourdes, 11 februarie	1370
– Vizita la Elisabeta, 31 mai	1548
Sfânta Maria Magdalena de' Pazzi, fecioară, 25 mai	1540
Sfântul Martin I, papă martir, 13 aprilie	1463
Sfântul Matia, apostol, 14 mai	1522
Sfinții Metodiu, episcop, și Ciril, călugăr, patroni ai Europei, 14 februarie	1373
Sfinții Nereu și Ahile, martiri, 12 mai	1516
Sfântul Norbert, episcop, 6 iunie	1569
Sfântul Pancrațiu, martir, 12 mai	1518
Sfântul Patriciu, episcop, 17 martie	1406
Sfinții Paul Miki și însoțitorii săi, martiri, 6 februarie	1359
Sfintele Perpetua și Felicitas, martire, 7 martie	1398
Sfântul Petru, apostol, Catedra, 22 februarie	1381
Sfântul Petru Chanel, preot martir, 28 aprilie	1486
Sfântul Petru Damian, episcop și învățător al Bisericii, 21 februarie	1379
Sfinții Petru și Marcelin, martiri, 2 iunie	1563
Sfântul Pius al V-lea, papă, 30 aprilie	1495
Sfântul Policarp, episcop martir, 23 februarie	1393
Sfânta Rita din Cascia, călugăriță, 22 mai	1534
Sfânta Scolastica, fecioară, 10 februarie	1368
Sfântul Stanislau, episcop martir, 11 aprilie	1461
Sfântul Turibiu de Mongrovejo, episcop, 23 martie	1426
Sfântul Vincentiu Ferrer, preot, 5 aprilie	1456

INDEX DE IMNURI ÎN LIMBA ROMÂNĂ

A ta îndurare, Cristoase, e mare	1871
Această cinstită și sfântă femeie	1846
Aceasta-i fecioara curată, e una	1788
Aceasta-i fecioara-nțeleaptă și trează	1491
Acesta-i martirul ce-n propriul sânge	1715
Acum când e timpul de mers la culcare	927
Aducând cu bucurie slava care se cuvine	1873
Alături de Petru, apostol de seamă	1509
Astăzi cerul strălucește	1689
Azi serbăm cu bucurie	1755
Bărbați de nădejde, eroi cu renume	1653
Buni păstori ce turma voastră	1764
Ca tine, Matia, în ceruri câți oare	1522
Când alungi în zorii zilei	40
Când apostolilor Domnul	1654
Când arhanghelul ți-aduce	1557
Când din lume, cu iubire	1798
Când lumea rănită se zbate și geme	37
Când spaima morții ne cuprinde	1908
Când Stăpânul vieții moare	480, 817
Coboară din ceruri, o, Duhule Sfinte	810, 882, 902
Cristoase, prin moartea și sfânta-nviere	1906
Cristoase, tu ești bucurie și fală	439
Cristoase-mpărat al măririi divine	1673
Cu corul de îngeri de-a valma îți cântă	1412, 1505
Cu credința care	41
Cuie, lance, cruce	349
De-acum omenirea orbise sărmana	1434
De eternă viață dătătoare pâne	393
De lumea întreagă slăvit mucenice	1704
Din cer de la Domnul un înger azi zboară	1442
Doamne, celui care-n viață mărturie ție dat-a	1827
După ce profeții	1600
După cum Elisabeta	1548
E bucurie, e veste bună	359
E-n cer sărbătoare, se-aude cântare	1659
Ești fecioarelor cunună	1803
Ești Iosife-,n ceruri, piatră nestemată	1420
Femeile sfinte, ce-n slavă azi zboară	1847
Gândul nostru de cinstire	1855
Gasurile noastre bucuroase cântă	347
Iată-apare aurora	799, 814
Iată, taina crucii tuturor apare	345

Iată ziua minunată, zi de pace și lumină	471
Inima astăzi iar ne îmbie	894
Isuse Cristoase, slăvite Stăpâne	421
Isuse Cristoase, Stăpâne-ndurate	428
Isuse, modelul urmat de fecioare	1716
Isuse, ostașilor tăi totdeauna	1723
Isuse, păstor al păstorilor	1737
Isuse, pe Lazăr, cu lacrimi de jale	1915
Isuse, sfânt Mântuitor	787, 805
La această oră gândul iar ne duce	43
Lui Cristos să i se-nchine	1682
Lumina cea sfântă, cereasca lumină	886
Lumină ești, Doamne, ești veșnicul soare	1781
Mai frumos ca niciodată	453, 475
Marcu, privește dintru splendoare	1480
Marea ta împărăție, o, Cristoase	791, 812
Măreț biruitor al morții	1923
Mort fiind pe cruce Domnul	1660
Nimeni nu-i lipsit de vină	38
Ni se-nalță iarăși glasul	478, 816
O cetate prea frumoasă ești în cer, Ierusalime	1605
O, Cristoase, bunătatea	1814, 1834
O, Cristoase, nici un soare	928
O, Cristoase, Rege-al nostru	468
O, cruce slăvită	410, 434
O, Doamne, Stăpân peste veacuri	1893
O, Rege puternic, Cristoase Isuse	1921
Paradisul și pământul	1835
Patruzeci de zile postind în pustiu	34
Pământul și cerul, de tine, Cristoase	1861
Pământul și marea, și cerul cu stele	1620
Pe mult truditul Iosif	1499
Pe sfântul Barnaba nimic nu-l îndoie	1577
Petrecem acuma cu inimi umile	36
Petru este cel ce lanțul de păcate îl desface	1386
Petru, tu chemat de Domnul	1382
Pleacă-ți urechea, bunule Tată	33
Preamărim, Cristoase, astăzi	1739
Preoți buni, prin consacrare	1757
Prețul libertății l-ai plătit, Cristoase	411, 435
Primește salutul, Stăpână prin care	1446, 1637
Puțin înainte de sfânta-nălțare	897
S-o cinstim întru cântare pe femeia sfântă care	1854
Salvator al omenirii, o, Isuse, tu, Cuvântul	470, 811, 929
Să-ndreptăm iar gândul nostru spre Isus	42

Se bucură astăzi creștinii în lume	1415
Se bucură astăzi și fac sărbătoare	1789
Sfinții îngeri sus, în ceruri.	473
Sfinți preavrednici de cinșire, ucenicii și urmașii	1829
Sfinți și îngeri laolaltă, în lăcașurile-nalte	476
Slavă ți-aducem, Ecaterină	1493
Slăvit ucenic al lui Cristos, tu, care	1574
Slăvit ucenic, sfinte Marcu, tu care	1475
Soarele vestește ziua și se-nalță-ncet, încet	1502
Stăpână slăvită, Fecioară suavă.	1632
Stăpâne a toate, de noi te îndură.	409, 434
Suflet nobil, suflet mare, e femeia sfântă care	1860
Te Deum	913
Te rugăm, îndreaptă-ți, Doamne, fața binevoitoare	1589
Toți lui Dumnezeu cel mare	479, 817
Tu, care zdrobit-ai puterea infamă	1613
Tu, ce mama ți-ai creat-o și-ai voit odinioară.	1724
Tu, ce vrednic ești de cinste, o, Cristoase, Doamne sfinte	1779
Tu, cel ce țesut-ai din raze veșmântul.	1762
Tu, dintre apostoli, ești cel mai de seamă.	1390
Vestea bună trece azi din gură-n gură	1429
Vino, Fecioară, de Duh Sfânt plină	1553
Voi ce-ați părăsit Egiptul	461, 467
Ți-aducem, Cristoase, a văilor floare	1705

INDEX DE IMNURI ÎN LIMBA LATINA

Ad cenam Agni próvidi	468
Æténa Christi múnera	1683
Æténe rex, altíssime	813
Æténe sol, qui lúmíne	1782
Agnóscat omne sæculum	1429
Anguláris fundaméntum	1601
Aptáta, virgo, lámpace	1799
Auctor salutis únice	440
Audi, bénigne Cónditor	34
Auróra lucis rútilat	476
Auróra solis núntia	1503
Ave, maris stella	1638
Barnabæ clarum colimus tropæum	1578
Beáta cæli gáudia	1829
Beáta nobis gáudia	895
Beáte (Beáta) martyr, próspéra	1705
Cælitum, Ioseph, decus atque nostræ	1420
Celsæ salutis gáudia	360
Chorus novæ Ierúsalem	477
Christe, cælórum Dómine	422
Christe, cunctórum dominátor alme	1589
Christe, cunctórum sator et redemptor	1861
Christe, pastórum caput atque princeps	1738
Christe, qui splendor et dies	929
Claro pascháli gáudio	1655
Cóncito gressu petis alta montis	1557
Crux, mundi benedictio	410
Dei fide, qua vívimus	42
Deus tuórum mflitum	1724
Divína vox te deligit	1390
Doctor æténius cóleris piúsque	1779
Dulci deprómat cármine	1789
Dum sacerdotum célebrant fidéles	1740
En acétum, fel, arúndo	350
Ex more docti mýstico	37
Exsúltet cælum láudibus	1659
Fortem virfli pectore	1860
Gaudéntes festum cólimus	1790
Hæ féminæ laudábiles	1848
Hæc fémina laudábilis	1846
Hæc hora, quæ replénduit	481
Hi sacerdótes Dómini sacráti	1758
Hic est dies verus Dei	472

Iam, bone pastor, Petre, clemens accipe	1382
Iam cæca vis mortálium	1435
Iam Christus astra ascénderat	898
Iam surgit hora tértia	479
Iam, Christe, sol iustítia	40
Iesu, coróna célsior	1828
Iesu, coróna vírginum	1803
Iesu, nostra redéptio	787
Iesu, quadragenária	35
Iesu, redéptor ómnium	1815
Iesu, redemptor sæculi	930
Imménsæ rex poténtia	1922
Inclitos Christi fámulos canámus	1835
Inclitus rectos pater atque prudens	1756
Iste, quem læti cólimus fidéles	1415
Lætáre, cælum, désuper	474
Læti coléntes fámulum	1874
Lux iucúnda, lux insígnis	887
María, quæ mortálium	1613
Martyr Dei, qui [quæ] únicum	1715
Matthía, sacratíssimo	1523
Méntibus lætis tua festa, Marce	1480
Nóbilem Christi fámulam disérta	1854
Nóbiles Christi fámulas disérta	1855
Nunc tempus acceptábile	38
O castitátis signifer	1716
O Christe, flos convállium	1706
O gloriósa Dómina	1632
O lux, salútis núntia	1443
O memoriále mortis Dómini	393
O redemptóris píetas colénda	1872
O rex ætérne, Dómine	469
O sempitérnæ cúria	1654
O vir beáte, Apóstolis	1476, 1574
Optátus votis ómnium	815
Pange, lingua, gloriósi	348
Per crucem, Christe, quæsumus	411
Petrus beátus catenárum láqueos	1387
Philíppe, summæ honóribus	1510
Precémur omnes cérnui	39
Qua Christus hora sítiit	43
Quem terra, pontus, æthera	1620
Qui lacrimátus Lázarus	1916
Qui vivis ante sæcula	1894

Rex glorióse mártýrum	1673
Sacráta nobis gáudia	1765
Salva, Redémptor, plasma tuum nóbile	410
Sanctórum méritis ínclita gáudia	1690
Spes, Christe, nostræ véniaē	1907
Te Deum	914
Te, Catharina, máximis	1494
Te, Ioseph, célebrent ágmina cælitum	1412
Te lucis ante términum,	928
Te, pater Ioseph, ópifex colénde	1500
Ternis ter horis número	44
Tibi, Redémptor ómnium	429
Tristes erant Apóstoli	1661
Urbs Ierúsalem beáta	1606
Véniens, mater ínclita	1553
Veni, creátor Spíritus	811
Veni, præcélsa Dómina	1549
Veníte, servi, súpplices	480
Vexílla regis pródeunt	346
Vir celse, forma fúlgida	1763
Vírginis Proles opiféxque Matris	1725
Virgo prudéntum comitáta cœtum	1491

INDEX DE ANTIFONE

A ales tribul lui Iuda	1320
A apărut un nor care îi umbrea	137
A cerut viața de la tine și tu i-ai dat-o	1816
A fost aflat fără prihană și desăvârșit	1836
A început toată mulțimea ucenicilor să-l laude	358
A întărit Domnul zăvoarele porților tale	1584
A înviat Cristos și a revărsat lumină	454, 1913
A înviat Domnul și șade la dreapta lui Dumnezeu	713, 954
A privit Domnul la umilița mea	1617, 1883
A răsărit în întuneric o lumină pentru cei drekți	661, 1247
A ta, Doamne, este împărăția	963
A ta este, Doamne, măreția și puterea	1080, 1276
A tresăltat sufletul meu în Domnul	1865, 1888
A venit acum mântuirea	1111
A venit ceasul ca Fiul Omului să fie preamărit	298, 950
A venit Isus și a luat pâinea și le-a dat-o	609
Aceasta a fost a treia oară când Isus s-a arătat	536
Aceasta este casa Domnului	1604
Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu	619
Aceasta este porunca mea... aleluia	744, 1656
Aceasta este porunca mea... mai mare iubire	762
Aceasta este viața veșnică: să te cunoască pe tine	835
Aceasta este ziua... aleluia	759, 1041
Aceasta este ziua... să ne bucurăm	457, 465, 466, 471, 488, 493, 500, 505, 513, 518, 525, 529, 536, 540, 547, 552, 559, 561
Acela care săvârșește adevărul vine la lumină	754, 1033
Acela pe care îl adorăm	136, 1049
Acesta este administratorul	1428, 1768, 1886
Acesta este bărbatul credincios	1964
Acesta este Dumnezeu	1002
Acesta este neamul	1807, 1887
Acesta este slujitorul credincios	1766
Acesta va primi binecuvântare	1867, 1888
Acestea vi le-am spus pentru ca	740, 759
Aceștia sunt martorii fideli	1691
Aceștia sunt oamenii sfinți	1375
Aceștia sunt sfinții care și-au jertfit trupul	1692
Aclamați-l pe Dumnezeu cu strigate de bucurie	989
Acum a fost preamărit Fiul Omului... aleluia	706, 807
Acum a fost preamărit Fiul Omului... și îndată	444
Acum este judecată lumea	368, 1058
Acum s-a arătat împărăția Dumnezeului	981
Acum te urmăm cu toată inima	1784

Acum vin la tine și acestea le spun în lume	840
Adevăr, adevăr vă spun: cel care crede în mine	636
Adevăr, adevăr vă spun: cel care nu se naște	566
Adevăr, adevăr vă spun: dacă veți cere ceva	831
Adevăr, adevăr vă spun: nu Moise v-a dat pâinea	624
Adevăr vă spun: cele ce ați făcut	1403, 1879, 1889
Adevăr vă spun: cel care intră pe poartă	653
Adevăr zic vouă, nici un profet.	196
Adevărul Domnului rămâne întotdeauna	1229
Adorați-l pe Domnul în templul său cel sfânt	963
Adorați-l pe Domnul, care a făcut	711, 948
Adorați-l pe Dumnezeu, care șade pe tron	759, 1044
Adu-ți aminte de mine, Doamne Dumnezeule	1012
Aduceți iute haina cea mai bună și îmbrăcați-l	244
Aduceți preamărire Dumnezeului nostru	658, 1243
Adunați-vă comori în ceruri, unde	72
Adunați-vă comori în ceruri, spune	1079
Agata se îndrepta plină de bucurie	1359
Ai binecuvântat, Doamne, pământul tău.	1172
Ai fost jertfit, Doamne, și ne-ai răscumpărat	377, 1080
Ai ieșit, Doamne, să măntuiești poporul tău.	1117
Ai încredere, fiule, păcatele îți sunt iertate	1115
Ai judecat, Doamne, pricina sufletului meu.	375, 1072
Ai scos din temniță sufletul meu	705, 941
Ai trimis duhul tău, Doamne, și s-au zidit	988
Ai zidit templu și altar în muntele tău sfânt	1228
Ajutorul meu vine de la Domnul	1124
Ajutorul nostru este în numele Domnului	1166
Aleluia, aleluia, aleluia	451, 567, 951, 965, 979, 990, 1003, 1017, 1030, 1045, 1060, 1075, 1090, 1105, 1120, 1134, 1148, 1162, 1175, 1188, 1202, 1216, 1229, 1244, 1258, 1272, 1284, 1298, 1312, 1325, 1328, 1331, 1334, 1337, 1340, 1343, 1345
Aleluia, Duhul Domnului a umplut pământul	886
Aleluia, Dumnezeu l-a înviat pe Cristos din morți.	837, 1141
Aleluia, mi s-a dat toată puterea în cer și pe pământ	837, 1142
Aleluia, nu plânge, Marie	946, 1039, 1142, 1239
Aleluia, pe cine cauți, femeie	944, 1038, 1142, 1237
Aleluia, pe Cristos Domnul, care se înalță la cer	791
Aleluia, piatra s-a rostogolit	944, 1037, 1141, 1236
Aleluia, preainălțat ești tu, Doamne	837, 1142
Aleluia, veniți să-l adorăm pe regele apostolilor	1647
Aleluia! A înviat Domnul precum v-a spus	456
Aleluia! Domnul nostru și-a arătat	611, 713, 842, 957, 1153
Aleluia! Mântuirea și gloria și puterea.	661, 761, 1051, 1249
Am fost făcut slujitor al evangheliei.	1484

Am fost împăcați cu Dumnezeu	1007
Am fost răscumpărați prin sângele	191, 1151
Am ieșit de la Tatăl și am venit în lume	788
Am ostenit strigând, așteptându-l pe Dumnezeu meu	1209
Am strigat către tine, Doamne, și tu m-ai vindecat	1006
Am văzut noul Ierusalim coborând din cer	1311
Am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta	662, 669
Amintește-ți de noi, Doamne	1126
Anii noștri trec ca iarba	1196
Apără dreptatea mea, Doamne	375, 1071
Apare alaiul tău, Dumnezeule	794
Apostolii vorbeau în limbi felurite	896
Aproape ești tu, Doamne	1227
Arată neamurilor, Doamne, îndurarea ta	1269
Arată-ne, Doamne, lumina îndurărilor tale	1057
Arată-ți, Doamne, puterea, ca să ne mântuiești	1101
Ascultă rugăciunea mea, Doamne	1083
Astăzi este ziua de Rusalii	905
Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea... aleluia	243, 579
Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea... pentru ca	1314
Atâta vreme am fost cu voi	352, 1033
Atunci îl vei chema pe Domnul și el te va asculta	74, 941
Au fost credincioși până la moarte	1838, 1888
Au sosit zilele de pocăință spre iertarea păcatelor	269
Au venit pentru noi zilele de pocăință	42, 50, 57, 65, 72, 81, 89, 97, 104, 112, 119, 126, 135, 143, 151, 158, 165, 173, 180, 189, 197, 205, 213, 221, 228, 235, 244, 253, 261, 276, 284, 291, 300, 308, 315, 322, 328, 336, 343
Au vestit dreptatea lui	1649
Au vestit lucrările Domnului	1648
Au zis nelegiuții: „Să-l asuprim...”	385, 1093
Auziți, toți cei care vă temeți de Dumnezeu	1239
Auroră luminoasă a mântuirii	1372
Așa cum un tată își iubește copiii	1279
Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor	1758
Așa stă scris: Cristos trebuia să pătimească	612
Așteaptă-l pe Domnul și păzește calea lui	1069
Barnaba a plecat la Tars ca să-l caute pe Saul	1579
Bătăjocuri și ocări am îndurat de la ei	377, 1078
Binecuvântat este cel care vine... aleluia	1063
Binecuvântat este cel care vine... pace în cer	357, 1044
Binecuvântat este numele sfânt al slavei tale	658, 1242
Binecuvântat ești în tăria cerului	759, 1043
Binecuvântat ești... în tăria	1059

Binecuvântat ești... în templul sfânt	1968
Binecuvântat ești... în templul tău.	1602
Binecuvântat să fie Dumnezeu, care ne-a ales	1810
Binecuvântat să fie numele Domnului	1841
Binecuvântat să fie Domnul, căci a făcut	1055
Binecuvântată ești tu între femei	1444, 1558, 1640
Binecuvântată ești tu, fiică, de Domnul	1616
Binecuvântată să fie împărăția părintelui nostru David	1220
Binecuvântați, popoare... el aduce	1237
Binecuvântați, popoare... pentru că.	495
Binecuvântați-l, fecioare, pe Domnul	1800
Binecuvântați-l, izvoare, pe Domnul	187, 1145
Binecuvântați-l pe Domnul în timpul nopții.	1329
Binecuvântați-l pe Domnul, toate lucrările lui	1280
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.	1278
Binele meu este să stau cu Dumnezeu	1802
Bobul de grâu, căzând în pământ, dacă nu moare	1730, 1885
Bogatul a cerut o picătură de apă	167
Bucură-te pururi, Fecioară Marie	1633
Bucură-te și te veselește, fiică a Sionului	1964
Bucură-te, Fecioară Marie.	1970
Bucură-te, Ierusalime	1309
Bucură-te, Marie, cea plină de har	1639
Bucură-te, Marie, cea plină de har... binecuvântată	1373
Bucură-te, regele nostru, Fiul lui David	363
Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul	1587, 1883
Bucurați-vă și veseliți-vă	1973
Bucurați-vă și veseliți-vă cu toții	1686, 1720, 1884, 1885
Bucurați-vă, fecioare ale lui Cristos	1785
Bucurați-vă, sfinților, în fața Mielului	1695, 1885
Buzele mele te vor lăuda, Doamne	1717
Ca pe lumina ochilor a păzit Domnul.	1124
Ca temeliiile veșnice	1863
Ca un păstor va aduna micii	1199
Căile celor drepți strălucesc precum lumina.	1816
Când a ajuns la urechile mele glasul salutului tău	1558
Când a auzit Elisabeta salutarea Mariei	1554
Când a auzit salutarea Mariei, Elisabeta.	1555
Când au pornit spre casă	1423
Când dai de pomană, să nu știe stânga ta	52
Când îl veți fi înălțat pe Fiul Omului	314
Când Mirele va fi luat de la ei	66
Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii.	49
Când se va arăta mai-marele păstorilor	703
Când se vor reînnoi toate	1664, 1884
Când va veni Duhul adevărului	868

Când va veni Mângâietorul	843
Când va veni păstorul suprem	1741
Când voi fi înălțat de la pământ	969, 1166
Când voi fi înălțat de la pământ	302
Când voi veni și mă voi arăta în fața Domnului?.	1056
Cântați Domnului, amintiți-vă de minunile pe care le-a făcut	1023
Cântați Domnului, binecuvântați numele lui	1160
Cântați imnuri și preamăriți-l pe Dumnezeu în veci	80, 948
Cântați lui Dumnezeu, împărății ale pământului	1170
Cântați-i lui Dumnezeu, cântați imnuri numelui său	792
Cântați-ne din cântările Sionului	1274
Casa mea se va chema casă de rugăciune	1601
Cât de bun este Dumnezeu cu Israel	1251
Cât de frumoasă este viața celor curați!	1802
Cât de frumos este să cântăm numele tău, Preaînalte	1321
Cât de mari sunt lucrările tale	1321
Cât de minunat este numele tău, Doamne, pe tot pământul	1133
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor	1591
Căutați cele de sus, unde este Cristos	661, 1247
Căutați cele de sus, nu cele de pe pământ	1078
Căutați-l pe Domnul și inimile voastre se vor bucura	1211
Căzând în genunchi, Isus se ruga	1933
Ce ați făcut unuia dintre cei mai mici frați ai mei	91
Ce este născut din trup, trup este	568
Ceea ce mi-a dat Tatăl meu este mai mare decât orice	662
Cei care au biruit cântau cântarea lui Moise	1028
Cei care căutau să-l prindă pe Isus s-au temut	175
Cei care mergeau înainte și cei care veneau în urmă strigau	358
Cei ce se îndepărtează de tine vor pieri	1253
Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu bucurie	1191
Cei drepti vor vedea și se vor bucura	1225
Cei drepti vor trăi în veșnicie	1675
Cei fără de prihană	977
Cei învățați vor străluci	1381, 1411, 455, 1781, 1886
Cei sfinți au biruit	394, 1111
Cel care a fost răstignit	645
Cel care are mâinile nepătate	974
Cel care ascultă cuvântul meu	268
Cel care crede în Fiul are viață veșnică	589
Cel care face voia Tatălui meu, acela	1406, 1873, 1889
Cel care face voia Tatălui meu va intra	1268
Cel care face voia Tatălui meu, care este în ceruri	1833
Cel care împlinește adevărul	582, 1398, 1831, 1887
Cel care însetează va primi în dar apa vieții	711, 947
Cel care își va pierde viața pentru mine	59
Cel care își urăște viața în această lume	1718, 1885

Cel care m-a trimis este cu mine	316
Cel care mă iubește va fi iubit de Tatăl meu	718
Cel care mă urmează nu umblă în întuneric	307, 1698
Cel care păstrează cuvântul lui Cristos	1833
Cel care s-a coborât s-a și înălțat	974
Cel care săvârșește adevărul vine la lumină	247
Cel care va împlini poruncile Domnului	1771, 1886
Cel care-și urăște viața în această lume	1463, 1465
Cel ce este în Cristos este făptură nouă	1260
Cel ce m-a făcut sănătos	260
Cel drept, slujitorul meu	375, 1073
Cel drept va înflori ca un palmier	1817
Cel îndurător îi învață și îi conduce	1460, 1364, 1882, 1889
Cel Preaînalt a consacrat cortul său	1622
Cel Răstignit a înviat din morți	1927
Cele pe care le-a prevestit Dumnezeu	246, 1248
Celebrând sărbătoarea fericitei Fecioare Maria	1619
Celebrând Vizita Fericitei Fecioare Maria	1548
Cereți și vi se va da, căutați și veți afla	113
Chipul lui nu avea nici o frumusețe	370
Cine este ca tine printre cei puternici, Doamne	1008, 1207
Cine își va pierde viața pentru mine	1727
Cine mă iubește va fi iubit de Tatăl meu	762
Cine mănâncă trupul meu	643
Cine nu renunță la tot ce are	1867, 1888
Cine rămâne în mine	711
Cine va împlini și-i va învăța și pe alții	214
Cine va urca pe muntele Domnului	1236
Cine vă primește pe voi, pe mine mă primește	1761
Cine vrea să vină după mine... să se lepede	1725
Cine vrea să vină după mine... spune	57
Completez în trupul meu	1977
Convertiți-vă și credeți în evanghelic	182, 1137
Cred că voi vedea bunățile Domnului	434, 438, 994
Creează în mine o inimă curată	1308
Cristos a murit pentru păcatele noastre	942
Cristos a murit pentru păcatele noastre	74
Cristos a purtat păcatele noastre... aleluia	1214
Cristos a purtat păcatele noastre... pentru ca	362, 1050
Cristos Domnul a binevoit să treacă drept fiul	1506
Cristos, întâiul-născut dintre cei morți	394
Cristos înviat din morți nu mai moare	458, 460, 489, 491, 501, 504, 514, 516, 526, 528, 537, 539, 548, 550
Cristos Isus a murit și a înviat	873
Cristos Isus a fost făcut	383, 1089
Cristos pentru noi s-a făcut sărac	1019

Cristos, primul născut dintre cei morți	1109
Cristos s-a dat pe sine pentru noi	1308
Cristos s-a făcut pentru noi... moarte	394, 395
Cristos s-a făcut pentru noi... moartea pe cruce.	408, 419, 420
Cristos s-a făcut pentru noi... orice nume.	432, 444, 445
Cristos trebuia să pătimească	609
Cristos, urcându-se în înălțimi, a dus captivă captivitatea	793
Cristos v-a întors de la idoli	761, 1049
Cristos vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc	862
Cruce sfântă a răbdat / și iadul l-a sfărâmat	596
Crucii tale ne închinăm, Stăpâne	407
Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns	1014
Cu aripile sale te va acoperi	1331
Cu armele dreptății puterii lui Dumnezeu	44, 51, 58, 65, 73, 82, 90, 97, 105, 113, 119, 127, 136, 144, 151, 159, 166, 174, 181, 190, 198, 206, 214, 221, 228, 236, 245, 254, 261, 270, 277, 285, 292, 301, 308, 315, 322, 329, 337, 344
Cu mult dor am dorit să mănânc acest Paște cu voi.	390
Cu ramuri strălucitoare de palmier	358
Cu slavă și cu cinste	1133
Cum dorește cerbul izvoarele de apă	449, 450, 1056
Cuvântul cel de sus, născut din Tatăl înaintea veacurilor	1431
Cuvântul Domnului este scut pentru toți cei care speră în el.	997
Cuvântul Domnului rămâne în vechi	1485
Cuvântul lui Dumnezeu este viu și plin de putere	1758
Cuvântul s-a făcut trup	1434
Cuvintele Domnului sunt curate, ca argintul purificat în foc	973
Cuvintele pe care vi le-am spus	1227
Da, Doamne, cred că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu	302
Dacă am murit împreună cu Cristos	383, 1087
Dacă ar da omul toată avuția casei lui	1453
Dacă ați înviat împreună cu Cristos.	458, 461, 489, 492, 501, 504, 514, 517, 526, 528, 537, 539, 548, 551
Dacă cineva vrea să fie primul, să fie ultimul dintre toți	1741
Dacă eu, cu degetul lui Dumnezeu, scot diavoli	220
Dacă îmi va sluji cineva, îl va cinsti Tatăl meu	1726
Dacă îți aduci darul în fața altarului	120
Dacă m-ați cunoaște pe mine, l-ați cunoaște și pe Tatăl meu.	1515
Dacă m-ați iubi, v-ați bucura, pentru că mă duc	727
Dacă mă iubește cineva.	755
Dacă mă iubiți	1515
Dacă nu credeți în mine, credeți faptelor	338
Dacă nu veți fi ca pruncii	1179
Dacă păziți poruncile mele	738
Dacă rămâneți în mine și cuvintele mele rămân în voi	734

Dacă te voi uita, Ierusalime, să mi se usuce mâna dreaptă . . .	1274
Dacă te-ai uita la fărădelegi, Doamne.	1925
Dacă veți rămâne în cuvântul meu	321
Dacă veți rămâne în mine	1515
Dacă voi, răi fiind, știți să dați cele bune fiilor voștri	111
Dacă-mi slujește cineva, să mă urmeze	299
Dărâmați templul acesta, spune Domnul	188, 443
Dați laudă Dumnezeului nostru, toți sfinții lui	1609, 1809
Dați-i din rodul ostenețelor sale	1844, 1888
De acum nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni	1663
De atâta vreme sunt cu voi și nu m-ați cunoscut, Filipe	1513
De când lumea nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb	246
De ce căutați să mă ucideți	323
De dimineață te rog, Doamne	961
De la el și prin el și în el sunt toate	995, 1193
De nu va prisosi dreptatea voastră	118
De optzeci și șase de ani îl slujesc pe Cristos	1395
De porțile iadului, scapă-mi, Doamne, sufletul	431, 1911
Deschideți-vă, voi, porți veșnice, ca să intre regele mării	424
Dezlegat de durerile morții, Domnul a înviat.	754, 1034
Deși era Fiul lui Dumnezeu a învățat ascultarea	293, 942
Din aceasta vor cunoaște toți	714, 1403, 1879, 1889
Din dragoste pentru Domnul meu, Isus Cristos	1791
Din gura copiilor și a pruncilor ți-ai pregătit laudă	1323
Din lațurile morții	1123
Din neamul lui Iese a ieșit Fecioara Maria	1445
Din pământ m-ai făcut și m-ai îmbrăcat cu un trup	1895
Din plinătatea lui am luat noi toți și har peste har	1065, 1263
Din zori, Doamne	1027
Dintre bărbații care au fost împreună cu noi	1526
Dintru adâncuri strig către tine, Doamne	1340
Dis-de-dimineață, în ziua cea dintâi a săptămânii	457
Doamne, ai scos din iad sufletul meu	434, 438
Doamne, arată-ni-l pe Tatăl	1513
Doamne, arată-ni-l pe Tatăl... Isus i-a spus	714
Doamne, Dumnezeul meu, tu ești învăluit în lumină	1037
Doamne, Dumnezeul meu, tu ești nemărginit de mare	506
Doamne, Dumnezeul nostru, laudăm numele tău preasăvinit	963
Doamne, Dumnezeule atotputernic	1395
Doamne Dumnezeule, tu ești răbdător și plin de îndurare	1334
Doamne, eliberează-mi sufletul de la moarte	1123
Doamne, în fața ta e toată dorința mea	1114
Doamne, îndreaptă-ți spre noi fața senină	1174
Doamne, învață-ne să ne rugăm	96
Doamne Isuse Cristoase, învățătorule bun	1359
Doamne, mai lasă-l și în anul acesta.	192

Doamne, rege atotputernic	191, 1150
Doamne, tu ai putere să ne scapi	243, 1242
Doamne, vei primi jertfa de împăcare pe altarul tău	1012
Doamne, vino să mă eliberezi, grăbește-te să mă ajuti.	1896
Domnul a dat hrană din pământ și vin care înveselește inima	1038
Domnul a făcut cunoscută gloria măririi împărăției sale	542
Domnul a făcut acest lucru și este minunat în ochii noștri.	520
Domnul a înviat cu adevărat	452, 471, 482, 494, 506, 519, 530, 541, 553, 909
Domnul a înviat din morți precum a zis	854
Domnul a odrăslit dreptatea și lauda	1282
Domnul a răscumpărat poporul său	1001
Domnul a sfințit lăcașul său	1611, 1883
Domnul a sfințit cortul său	1607
Domnul Dumnezeu este sprijinitorul meu	352, 1034
Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David	1205
Domnul Dumnezeu l-a trimis pe Cristos	611, 842, 1151
Domnul este aliatul meu fidel și tăria mea	1300
Domnul este Dumnezeu; noi suntem poporul său	1215
Domnul este fidel în toate cuvintele sale	1142
Domnul este lumina și mântuirea mea	993
Domnul este mântuirea mea	520
Domnul este mare și măreția lui este fără margini	541
Domnul este mare; Dumnezeul nostru este mai presus	1219
Domnul este puterea și tăria mea	1027
Domnul este scăparea săracului în necazuri	959
Domnul este turnul meu de apărare	1271
Domnul i-a condus la muntele său cel sfânt.	1319
Domnul i-a dat puterea, și cinstea, și domnia.	1008, 1207
Domnul i-a dat biruință Ūnsului său.	981
Domnul i-a încercat ca pe aur în cuptor	1708
Domnul i-a încununat cu coroana dreptății	1688
Domnul i-a răscumpărat din mâna asupritorilor.	1318
Domnul i-a spus lui Petru: „Ție îți voi da cheile...”	1387
Domnul i-a spus lui Simon: „Nu te teme!”	1387
Domnul i-a spus Mamei sale: „Femeie, iată-l pe fiul tău”	1636
Domnul i-a zis lui Simon Petru: „Eu m-am rugat...”	1388
Domnul Isus, după ce le-a vorbit ucenicilor săi	789
Domnul Isus s-a umilit pe sine	352, 1036
Domnul îi va judeca pe săraci cu dreptate	971
Domnul îi va mântui pe fiii săracilor	1110
Domnul îi va da tronul lui David, tatăl lui	1431
Domnul îl va salva pe cel sărac de cel puternic	394, 1110
Domnul îți va fi lumină veșnică	1165
Domnul l-a încununat (a încununat-o) cu coroana dreptății.	1722
Domnul l-a trimis pe îngerul său	1383

Domnul m-a îmbrăcat cu haina mântuirii	1282
Domnul m-a mântuit, pentru că și-a găsit bucuria în mine . .	985
Domnul ne va zidi casa și ne va păzi cetatea	1192
Domnul ne-a hrănit... aleluia	1104
Domnul ne-a hrănit... și cu miere	390, 1104
Domnul ne-a mântuit de asupritorii noștri	532
Domnul nimiceste și tot el dă viață	1087
Domnul nostru Ișus Cristos a nimicit moartea	134
Domnul nu l-a părăsit pe dreptul vândut	1024
Domnul nu-și va întoarce fața de la voi	1292
Domnul oștirilor, el este regele mării	494
Domnul oștirilor este cu noi	1021
Domnul reclădește Ierusalimul	1296
Domnul se bucură de poporul său	80, 950
Domnul spune: „Cine va bea...”	182
Domnul stă împrejurul poporului său	1178
Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate	608, 840, 1144
Domnul stăpânește în veci ca rege	963
Domnul stăpânește, să se bucure pământul	1089
Domnul te va păzi de orice rău	1925
Domnul va revărsa asupra Ierusalimului pacea ca un șuvoi . .	1295
Domnul vine cu putere și răsplata lui este cu el	1199
Domnul și-a aflat desfătarea în tine	1842
Domnul și-a ales Sionul ca locuință	1206
Domnul și-a ales-o ca mireasă în veci	1867, 1888
Domnul și-a amintit de cuvântul său cel sfânt	1025
Domnului Dumnezeuului tău să te închini	83, 954
Dreapta Domnului și-a arătat puterea	133, 1041
Dreapta ta, Doamne, mă sprijină	998
Drepte și adevărate sunt căile tale	1124, 1316
Duhul adevărului, care de la Tatăl porcede	768
Duhul, care de la Tatăl porcede	884
Duhul Domnului a umplut tot pământul	903
Duhul mă va preamări	781
Duhul Mângâietor va rămâne la voi	850
Duhul Sfânt a purces de la tronul lui Dumnezeu	898, 901
Duhul Sfânt, pe care îl va trimite Tatăl în numele meu	760
Duhul Sfânt va coborî asupra ta, Marie	1433
Duhul suflă unde vrea	888
Dumnezeu a hotărât de mai înainte	1065, 1263
Dumnezeu a văzut toate câte le-a făcut	1039
Dumnezeu este mai presus de toate cerurile	603, 835, 1137
Dumnezeu este rege peste tot pământul	989
Dumnezeu i-a făcut biruitori în lupta cea grea	1688
Dumnezeu i-a înălțat în gloria veșnică	1830
Dumnezeu l-a făcut biruitor (a făcut-o biruitoare)	1721

Dumnezeu l-a ridicat pe Cristos din morți	761, 1048
Dumnezeu m-a făcut slujitor al evangheliei	1766
Dumnezeu ne-a ales spre înfiere în Fiul său.	1166
Dumnezeu ne-a copleșit cu daruri în Fiul său iubit	370, 1065
Dumnezeu ne-a renăscut la o speranță vie	766
Dumnezeu ne-a scos de sub puterea întunericului	713, 955
Dumnezeu nu l-a cruțat pe propriul său Fiul	136, 404, 1050
Dumnezeu, prin evanghelie, ne-a chemat	1481
Dumnezeu răscumpără sufletul meu din ghearele morții	1079
Dumnezeu se înalță în strigăte de bucurie	806
Dumnezeu se ridică și cei care îl urăsc fug	1168
Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor	1975
Dumnezeu meu ești tu: îți aduc mulțumire	243, 1240
Dumnezeul meu, tu ești ajutorul meu.	298, 947
Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii.	1169
Dumnezeul nostru vine sigur și nu tace	1155
Dumnezeul oștirilor ne ocrotește și ne eliberează	301, 955
Dumnezeule, calea ta este sfântă	1085
Dumnezeule, în lumina ta vom vedea lumina	987
Dumnezeule, în numele tău mântuiește-mă	1917, 1921
Dumnezeule, îți voi cânta un cântec nou	1271
Dumnezeule, tu, întorcându-te, ne vei da viață	1172
Dumnezeului nostru să-i fie plăcută lauda	1296
După ce a luat oțetul, Isus a spus: „S-a împlinit!”	418
După ce a terminat toată ispitirea, diavolul s-a îndepărtat	84
După ce a înviat, în zorii zilei celei dintâi	547
După cum a fost înălțat șarpele în pustiu	301, 954
După cum a fost Iona în pântecul balenei trei zile	442
După cum m-a iubit pe mine Tatăl	755
După cum mă cunoaște pe mine Tatăl.	351, 361, 369, 376, 385, 392
După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu	238, 371
După cum prisosesc în noi pătimirile lui Cristos	1699
După cum Tatăl îi trezește pe cei morți	1926
După îndurarea ta dă-mi viață, Doamne	1027
După opt zile, a venit Domnul	552
Ei au văzut lucrările Domnului	1224
El a fost dat la moarte pentru păcatele noastre	458, 460, 489, 491, 501, 504, 514, 517, 526, 528, 537, 539, 548, 550
El a fost lovit și umilit, dar Domnul l-a înălțat	362, 1048
El a fost rânduit de Dumnezeu judecător	246, 1109, 1246
El a fost rănit pentru fărâdelegile noastre.	301, 956
El a luat asupra sa slăbiciunile noastre.	191, 1153
El a luat asupra sa păcatele multora	385, 1095

El este primul născut între toate creaturile	995, 1193
El l-a scos pe Israel din Egipt, veșnică este îndurarea lui . . .	531
El va locui în cortul tău.	968
Eliberează-mă, Doamne; pune-mă alături de tine	377, 1079
Eliberează-ne Doamne prin faptele tale minunate	298, 948
Era ceasul al treilea și l-au răstignit pe Isus.	410, 415
Era un slujbaş împărătesc al cărui fiu era bolnav.	252
Eu am fost mort și, iată, sunt viu în vecii vecilor.	432
Eu am nădărdit în îndurarea lui Dumnezeu în veci	1084
Eu caut, Doamne, fața ta: nu-ți ascunde fața de la mine	994
Eu cunosc oile mele și ele mă urmează	676
Eu cunosc oile mele și oile mele mă cunosc pe mine	1288
Eu, Domnul, sunt Mântuitorul și Răscumpărătorul tău	1219
Eu dormeam somnul morții, dar m-am trezit.	483, 555
Eu îl voi ruga pe Tatăl și vă va da alt Mângâietor	754
Eu însumi voi paște oile mele.	1732
Eu l-am uns pe regele meu peste Sion	944
Eu le dau viață veșnică oilor mele	659
Eu, lumina, am venit în lume	680
Eu mă culc în pace și adorm îndată	422
Eu nimicesc și tot eu dau viață, spune Domnul	1131
Eu nu am trebuință de mărturia vreunui om.	276
Eu sunt a iubitului meu și iubitul meu este al meu	1859
Eu sunt alfa și omega, cel dintâi și cel de pe urmă	572
Eu sunt calea, adevărul și viața... aleluia	1229
Eu sunt calea, adevărul și viața... nimeni	711
Eu sunt cel care dau mărturie despre mine însumi	309
Eu sunt cel care sunt.	482, 553
Eu sunt Domnul care încerc inima și cercetez răunchii	1288
Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.	1662
Eu sunt învierca și viața	299, 1913
Eu sunt pâinea cea vie, care am coborât din cer.	639
Eu sunt păstorul... am venit ca ele să aibă viața.	690
Eu sunt păstorul... eu am venit	662
Eu sunt păstorul... pasc oile mele	667
Eu sunt păstorul... păstorul cel bun.	654
Eu sunt păstorul... eu sunt calea	659
Eu sunt poarta, spune Domnul	659
Eu sunt rădăcina și neamul lui David.	1196
Eu sunt vița cea adevărată... iar voi	731
Eu sunt vița cea adevărată... Tatăl meu	706
Eu sunt vița, iar voi mlădițele	1101
Fă să aud dis-de-dimineată îndurarea ta, Doamne	1294
Fă să strălucească fața ta peste slujitorul tău, Doamne	1054
Faptele pe care le săvârșesc dau mărturie despre mine	278
Făptura va fi eliberată.	608, 840, 1145
Fața lui strălucea ca soarele	128, 1034

Fecioara a zămislit prin cuvânt	1444
Fecioara neînfricată, jertfă curată	1787, 1886
Fecioara sfântă, Ecaterina, nu înceta să strige	1495
Fecioarele Domnului, binecuvântați pe Domnul	1800, 1887
Femeie, unde sunt cei care te învinuiau?	302
Femeile sfinte, care și-au pus speranța în Dumnezeu.	1849
Fericit cel care se milostivește de cel sărman.	1875, 1889
Fericit este omul căruia Domnul nu-i ia în seamă păcatul	1007
Fericit este omul care umblă în dreptate.	1186
Fericit este poporul al cărui Dumnezeu este Domnul	1301
Fericită e fecioara care, lepădându-se de sine	1800, 1887
Fericită ești, Fecioară Marie	1614
Fericită ești, Marie, care ai crezut.	1554, 1641, 1883
Fericită ești, Marie, căci prin tine.	1633
Fericii cei cărora le este foame	1809
Fericii cei chemați la ospățul Mielului	1064
Fericii cei curați cu inima	968, 1805
Fericii cei prigoniți pentru dreptate	1361, 1400, 1684, 1884
Fericii făcătorii de pace	1831, 1888
Fericii sunt, Doamne, cei care	1158
Fie că trăim, fie că murim, ai Domnului suntem	1192
Fie-ți milă de mine, Doamne	1328
Fii pentru mine un Dumnezeu ocrotitor	1340
Fiii lui Israel au mâncat mană.	1306
Fiind Isus la Ierusalim.	191
Filip l-a găsit pe Natanael și i-a spus	1513
Filipe, cine mă vede pe mine	1514
Fiul lui Dumnezeu a învățat.	603, 705, 835, 942, 1139
Fiul lui Dumnezeu a fost din seminția lui David	1183
Fiul Omului nu a venit ca să fie slujit	157
Fiul Omului va fi dat pe mâna păgânilor	160
Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune	164
Fiule, tu ești totdeauna cu mine	247
Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv	142
Fiți perseverenți și vă veți salva sufletele voastre	1658
Galileeni, de ce priviți spre cer.	800
Gata e inima mea, Dumnezeule, gata e inima mea	1280
Generația aceasta rea și vicleană cere un semn	103
Grăunțele de grâu, căzând în pământ, dacă nu moare	294
Harul și milostivirea lui Dumnezeu sunt partea sfinților	1837
I-au pus deasupra capului vina lui scrisă	408
Iacob l-a născut pe Iosif, soțul Mariei	1413
Iar ei, auzind acestea, au prins a pleca unul după altul	299
Iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră.	1295
Iartă-ne, Doamne, și nu fă de rușine moștenirea ta	1099

Iată, acum este timpul potrivit	83, 955
Iată cât de bine și cât de plăcut este ca frații	1378
Iată Dumnezeuul mântuirii mele	390, 1103
Iată, eu sunt cu voi în toate zilele.	879, 1658
Iată fecioara înțeleaptă	1367, 1370, 1800, 1887
Iată, Fecioara va zămisli și va naște un fiu.	1446
Iată, Mirele vine: ieșiți în întâmpinarea lui.	1064
Iată slujitoarea Domnului	1448, 1639
Iată slujitorul credincios și înțelept.	1414
Iată, stau la ușă și bat	1452
Iată, te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești	262
Iată, un nor luminos i-a umbrit	1383
Iată, urcăm la Ierusalim	83, 956
Ierusalime, cetatea lui Dumnezeu.	1309
Inima căită și smerită, Dumnezeu, n-o disprețui	1115
Inima mea se bucură în Domnul.	1087
Inima mea și trupul meu vor tresălta de bucurie	1158, 1859
Intrând în lume, el spune.	1437
Iosif a locuit în cetatea Nazaret	1422
Iosif a plecat de la Nazaret în cetatea lui David.	1416
Iosif și Maria, Mama lui Isus, erau plini de uimire	1421
Isus a apărut în mijlocul ucenicilor săi.	525
Isus a coborât cu ei și a venit la Nazaret	1424
Isus a fost dus de Duh în pustiu ca să fie ispitit de diavol	75
Isus a intrat cu ei	518
Isus a luat pâinile și, după ce a mulțumit	593
Isus a murit ca să-i adune laolaltă pe fiii lui.	342
Isus a rămas în pustiu patruzeci de zile	75
Isus a spus: „Nu vă temeți!”	463
Isus a venit în Galileea predicând evanghelia lui Dumnezeu.	80
Isus a zis: „Întristat este sufletul meu...”	367, 1056
Isus a zis: „Luați acestea de aici...”	183
Isus a zis: „Pleacă, Satană!”	83
Isus, aplecându-se, scria cu degetul pe pământ	294
Isus Cristos este singurul stăpânitor, Regele regiilor.	1206
Isus Cristos este același ieri și astăzi și în veci	1111, 1302
Isus Cristos ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre	406
Isus i-a chemat pe ucenicii săi și a ales doisprezece dintre ei	1644
Isus i-a luat pe Petru, pe Iacob și pe Ioan.	128, 1033
Isus i-a spus: „Marie!”	500
Isus însuși a apărut în mijlocul ucenicilor și le-a zis	604
Isus, întemeietorul și împlinitorul credinței	368, 1059
Isus le-a ieșit în întâmpinare femeilor	493
Isus le-a zis ucenicilor săi: „Aduceți din peștii...”	604
Isus nu a mâncat nimic în zilele acelea	81
Isus, plin de Sfântul Duh, a plecat de la Iordan	75

Isus s-a schimbat la față înaintea lor.	129
Isus, trecând prin mijlocul lor, s-a dus	199
Isus zicea către mulțimea iudeilor	328
Izvoare și tot ce mișună în ape, aduceți-i cântare.	896
Îl voi asemăna cu omul înțelept	1812, 1887
Îl voi lăuda pe Domnul în viața mea	1912
Îl vom vedea pe Isus încununat cu mărire	822
Îl vor plânge ca pe un fiu unul-născut	430
Împărăția cerului este asemenea unui negustor	1857, 1888
Împărăția cerurilor este a acelora	1669, 1884
Împărăția ta, Doamne, este împărăția tuturor veacurilor	1142
Împlinindu-și cu fidelitate meșteșugul de lemnar.	1504
Împreună cu îngerii și cu cei trei tineri.	357, 1043
În casa ta, Doamne, să strălucească sfințenia	1604
În ceasul al nouălea a strigat Isus cu glas puternic	411, 416
În cetatea lui Dumnezeu tresaltă de bucurie cetele sfinților.	1585
În Cristos avem răscumpărarea.	385, 1096
În Domnul am nădărduit: el ne va dărui pacea.	1173
În duhul smereniei și cu sufletul căit	74, 939
În el s-au făcut toate și toate există prin el	1289
În el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.	1110
În fața îngerilor îți voi cânta, Dumnezeul meu.	1275
În Fiul său Dumnezeu ne-a ales spre înfiere	969
În împărăția cerească este cetatea sfinților	1463, 1466, 1728
În lume veți avea parte de suferință	847
În mânia ta, Doamne, adu-ți aminte că ești îndurător.	1117
În marea sa iubire, cu care ne-a iubit pe noi	237, 1235
În mijlocul necazurilor mi-ai dat viață	1275
În pace a fost așezat lăcașul lui	435, 439
În seara acelei zile, întâia din săptămână	465
În sfințenie și dreptate i-au slujit Domnului.	1375
În templul Domnului cu toții strigă: „Slavă!”	1583
În toate zilele, Doamne, te voi binecuvânta	1140
În toate zilele te voi binecuvânta, Doamne.	1314
În toate zilele vieții noastre, mântuiește-ne Doamne	1072
În ziua de Rusalii, se aflau cu toții împreună în același loc	883
În ziua strămtorării mele.	383, 1085
Înainte de sărbătoarea Paștelui	351, 360, 369, 376, 384, 391
Înaintea lor voi preface întunericul în lumină	1256
Înalță-te mai sus decât cerurile, Dumnezeule	1281
Înalță-te peste ceruri, Dumnezeule	999
Încă multe am a vă spune	779
Încă puțin și lumea nu mă va mai vedea	773
Începând Isus de la Moise și de la toți profetii.	513
Încredințază-i Domnului calea ta și el va duce la îndeplinire.	1067
Îndepărtează-te de rău și fă binele	1068

Îndrăzneți, eu am biruit lumea	967
Îndreptățiți prin credință, să avem pace cu Dumnezeu.	188
Îndurarea și adevărul merg înaintea feței tale, Doamne	1181
Îngerul Domnului a vestit Mariei	1446
Îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu	1413
Îngerul Gabriel a fost trimis la Fecioara Maria	1444
Îngerul Gabriel i-a spus Mariei: „Bucură-te...”	1449
Îngerul lui Dumnezeu i-a apărut lui Iosif	1416
Întărește, Doamne, ceea ce ai săvârșit în noi	903
Întoarce-ne, Doamne, la tine și ne vom întoarce	1933
Întoarce-te, Doamne, și scapă sufletul meu	1917
Întristarea voastră se va preface în bucurie	785
Întristarea voastră se va preface în bucurie	1191
Învățător al credinței, luminează	1381, 1456, 1783, 1886
Învățătorul zice: „Timpul meu...”	386
Învățătorule, care este porunca cea mai mare	227
Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui?	237
Îți mărturisesc fărădelegea; să nu mă părăsești	1114
Îți mulțumesc, Cristoase, bunule păstor	1768, 1886
Judecă-mi dreptatea și apără-mă	1011
L-ai născut pe cel care te-a făcut și rămâi fecioară	1615
L-am invocat pe Tatăl meu; el mi-a dat ca moștenire	483, 554
La ceasul al șaselea s-a făcut întuneric pe tot pământul	411, 415
La fel și Tatăl meu din ceruri va face cu voi	206
La miezul nopții s-a auzit un strigăt	1977
La plinirea timpurilor	1436
La tine, Doamne, este izvorul vieții	987
La venirea Mirelui, fecioara înțeleaptă.	1787, 1886
Lăsându-și mrejele, l-au urmat pe Domnul	1644
Lăsați copiii să vină la mine	1364, 1460, 1882, 1889
Lauda Domnului răsună până la marginile pământului	1255
Lauda voastră este în numele Domnului	1844, 1888
Laudă, Ierusalime, pe Domnul	1119
Laudă, Ierusalime, pe Domnul, căci	1841
Laudă, Sionule, pe Dumnezeul tău	1311
Laudă și mulțumire lui Dumnezeu	1301
Lăudați numele Domnului, voi care stați în casa Domnului	1257
Lăudați pe Domnul, voi, suflete ale dreptilor	1684
Lăudați pe Domnul în adunarea celor sfinți	1602
Lăudați-l pe Domnul în firmamentul puterii sale.	133, 1044
Lăudați-l pe Domnul, pentru că el singur	530
Lăudați-l pe Domnul pentru faptele sale minunate	243, 1243
Lăudați-l pe Domnul, pentru că veșnică este îndurarea lui	1260
Lăudați-l pe Domnul, toate neamurile	1029
Lazăr, prietenul nostru, doarme	293
Lațul s-a rupt și noi am fost eliberați	1166

Li s-au arătat apostolilor limbi ca de foc	883
Limba mea va vesti ziua întreagă, dreptatea ta.	1011
Luați aminte, toate popoarele, și vedeți durerea mea.	416
Lucrările pe care eu le săvârșesc în numele Tatălui.	674
Lucruri mărețe s-au spus despre tine	1198, 1592
Lucruri mărețe a făcut Domnul.	1103
Lumină a răsărit pentru cel drept	1089
Lumină fără de sfârșit	1671, 1702, 1884, 1885
M-ai veselit, Doamne	1130
M-am făcut tuturor toate.	1735, 1886
Mă asaltează cu furie cei care vor să-mi ia sufletul.	399
Mă atașez de tine cu tot sufletul și dreapta ta mă ocrotește. .	1856
Mă duc să vă pregătesc un loc	695
Mă înalț la Tatăl meu și Tatăl vostru	800
Mă voi bucura și mă voi veseli de îndurarea ta, Doamne ...	1856
Mă voi duce să vă pregătesc un loc	705
Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și-i voi spune.	238
Mă vor numi fericită toate neamurile	1559
Mai mare iubire decât aceasta nimeni nu are	747
Mai presus de ceruri e slava ta, Dumnezeuule.	801, 804
Mama lui Isus i-a zis: „Fiule, de ce...”	1424
Mama lui Isus a zis: „Faceți tot...”	1636
Mâna Domnului a întărit-o	1863
Mâna Domnului te-a întărit și vei fi binecuvântată în veci ..	1856
Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe care îl va trimite	721
Mântuiește-ne, Doamne, când veghem	931, 1330, 1333, 1336, 1339, 1342, 1344, 1347
Mântuiește-mă, Doamne, pentru îndurarea ta.	958
Mântuiește-ne, Doamne, și adună-ne dintre neamuri.	1128
Mântuitorul lumii, mântuiește-ne	432
Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	1002
Mare este Domnul în Sion	1200
Mari și minunate sunt lucrările tale	1261
Maria a intrat în casa lui Zaharia	1558
Maria a primit binecuvântare de la Domnul.	1621
Maria Magdalena și cealaltă Marie.	462
Maria, Mama lui Isus, fiind logodită cu Iosif	1413
Mărire ție, Doamne, prin Cristos, în Biserică.	1585
Mărirea pe care mi-ai dat-o le-am dat-o lor	841
Martiri ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul.	1684, 1717
Martirii au murit pentru Cristos și vor trăi în veci	1668
Merg să vă pregătesc un loc și voi veni din nou	1953
Mergeți degrabă și spuneți ucenicilor	488
Mergeți în lume și învățați toate neamurile	866
Mergeți și învățați toate neamurile	1408
Mergeți și predicați evanghelia împărăției	1657

Mi-au pus venin în mâncare	1210
Mie mi s-a dat harul acesta	1484
Milă vreau și nu jertfă	1157
Minunată este pentru mine	1287
Moise și Ilie vorbeau despre plecarea lui	1036
Moise și Ilie vorbeau despre plecarea lui	128
Mult mai mulți au crezut în el și îi spuneau femeii	191
Multe chinuri au îndurat sfinții	1666
Multe fapte bune am săvârșit pentru voi	335
Mulți vor lăuda înțelepciunea lor	1481
Mulți vor veni de la răsărit și de la apus	1409
Mulți și-au așternut veșmintele pe cale	353
Mulțimea care venise la sărbătoare	1041
Mulțumim lui Dumnezeu, care ne-a dat biruința	860
Năvălirile răului veselesc cetatea lui Dumnezeu	1021
Ne-ai făcut, Doamne, împărăție și preoți	983, 1180
Ne-ai mântuit, Doamne	1098
Ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu	653, 1234
Ne-am îndestulat dimineața	1254
Negăsindu-l pe Isus	1423
Neliniștit este sufletul meu	417
Niciodată nu a vorbit vreun om	291
Nimănu-i să nu spuneți cele văzute	137
Nimeni nu a pus mâna pe Isus	286
Nimeni nu are o iubire mai mare	1656
Nimeni nu ia de la mine viața mea	182, 1139
Nimeni nu s-a înălțat la cer	789
Noaptea este luminoasă ca ziua	1287
Noi suferim, așteptând răscumpărarea	1082
Noi suntem colaboratori ai lui Dumnezeu	1762
Nu ai încă cincizeci de ani	330
Nu ardea oare inima în noi	574
Nu avea chip și nici frumusețe	1063
Nu brațul lor i-a mântuit	1291
Nu este ucenicul mai mare decât	688
Nu îndepărta, Doamne, îndurarea ta de la noi	1269
Nu judecați, și nu veți fi judecați	145
Nu l-a trimis Dumnezeu pe Fiul său în lume	683
Nu numai cu pâine trăiește omul	80
Nu numai pentru ei mă rog	836
Nu pot face nimic de la mine însumi	271
Nu pot fi asemănat suferințele timpului de față	1708
Nu puteți sluji lui Dumnezeu și mamonei	1077
Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Domnul	1447
Nu vă voi lăsa orfani și se va bucura inima voastră	1953
Nu vă voi lăsa orfani: mă duc și vin la voi	759

Nu voi m-ați ales pe mine	1526, 1646, 1884
Nu voi muri, ci voi trăi	658, 1240
Nu voi sunteți aceia care vorbiți	899, 1428, 1457, 1759, 1886
Nu-ți ascunde fața de la mine	1337
Nu-ți spun, Petre, să ierți de șapte ori	204
Numai împotriva ta am păcătuit	1212
O, cât de bun și plăcut e Duhul tău în noi	896
O dată i-am jurat lui David, slujitorul meu	1183
O, de ați asculta astăzi glasul Domnului	36, 909
O mlădiță va ieși din tulpina lui Iese	1430
O, moarte, cu voi fi moartea ta	441
O singură jertfă, dublă biruință	1807, 1887
Oare nu trebuia Cristos	653, 754, 1036, 1235
Ochii Domnului privesc spre cel sărman	967
Ochii Domnului sunt îndreptați spre cei care	1812, 1887
Ochii noștri îl vor vedea pe Rege	1186
Ochii noștri sunt pururea îndreptați spre Domnul	1165
Ochii tuturor sunt îndreptați spre tine	1315
Ochiul nu a văzut, Doamne, în afară de tine	1833
Oferă-i lui Dumnezeu jertfă de laudă	1156
Oile mele îmi vor asculta glasul	1767
Oile mele îmi ascultă glasul	654
Omul numit Isus a făcut tină și mi-a uns ochii	243
Ori de câte ori aducem jertfă	1562
Oricine îl vede pe Fiul și crede în el	630
Pace vă las vouă, pacea mea	762
Pace vă las vouă, aleluia	725
Pacea lui Cristos să strălucească în inimile voastre	653, 1233
Pacea să fie cu voi... aleluia	600
Pacea să fie cu voi... nu vă temeți	1178
Pâinea lui Dumnezeu este aceea care coboară din cer	626
Pământul este plin de bunătatea Domnului	977
Pământul și-a dat rodul său	1174
Părinte, aceia pe care mi i-ai dat	843
Părinte drept, lumea nu te-a cunoscut	368
Părinte, cu te-am preamărit pe pământ	840
Părinte sfânt, păzește-i în numele tău	836
Părinții l-au găsit pe Isus în templu	1424
Părinții lui Isus mergeau în fiecare an la Ierusalim	1423
Părinții noștri ne-au povestit	1304
Partea mea este Domnul	1873, 1889
Păstorii au venit în grabă	1421
Păstorul cel bun și-a dat viața	697
Păstorul cel bun își dă viața	1733
Păzește, fiule, învățăturile tatălui tău	1879, 1889

Păzește-te, ca nu cumva să uiți legământul Domnului	1127
Pe acela care mă va mărturisi în fața oamenilor	1697
Pe acest Stăpânitor și Mântuitor l-a înălțat Dumnezeu	993
Pe când eram în necaz, am strigat spre Domnul	1933
Pe când eram dușmani, am fost împăcați cu Dumnezeu	419
Pe când erau la Cină, Isus a luat pâinea	394
Pe când erau în chinuri, martirii lui Cristos priveau la cer	1684
Pe când Isus, la treizeci de ani	1425
Pe când Isus se ruga, înfățișarea lui s-a schimbat	129
Pe când stătea cu ei la masă, Isus a luat pâinea	612
Pe cei răi îi va da picirii	172
Pe cel care va învinge îl voi pune coloană în templul meu	1717
Pe cel gol îmbracă-l	64
Pe Cristos de bunăvoie îl mărturisesc	1799
Pe Cristos, Domnul, care pentru noi a pățimit	421
Pe Cristos, Domnul, care pentru noi a fost ispitit	347, 909
Pe Cristos, Domnul, care a fost ispitit și a pățimit	36
Pe Cristos, Domnul, care ni l-a promis pe Duhul Sfânt	812, 910
Pe Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a răscumpărat	396
Pe douăsprezece pietre este întemeiată cetatea	1657, 1884
Pentru aceasta a murit Cristos și a înviat	751
Pentru că m-ai văzut, Toma, ai crezut	561
Pentru mine a trăi este Cristos	351, 361, 370, 377, 385, 392, 1383, 1391, 1413, 1416, 1421, 1424, 1430, 1436, 1444, 1446
Pentru nemărginita iubire cu care ne-a iubit	1444
Pentru numele tău, Doamne, îmi vei da viață	1294
Pentru tine mă păstrez curată	1804
Peste glasul apelor multe, mărturiile tale, Doamne	187, 1144
Peste slujitorii mei și peste slujitoarele mele	1858
Petre, mă iubești? Doamne, tu știi că te iubesc	1391
Petru a dat mărturie și a zis: „Tu ești Cristos...”	1387
Petru a zis: „Pe acest Isus...”	1383
Petru era păzit în închisoare	1391
Petru i-a spus lui Isus: „Învățătorule...”	134
Petru i-a zis lui Isus: „Doamne...”	128
Plăcut este omul care se îndură în Domnul	246, 1247
Plecă-ți urechea spre mine, Doamne	1053
Plecând, Maria a mers în grabă în munți	1554
Plecând, mergeau și plângeau aruncând sămânța	1689, 1722
Poarta raiului a fost închisă tuturor prin Eva	1633, 1883
Pomul vieții s-a arătat în crucea Domnului	943
Popor mult, care venise la sărbătoare, striga Domnului	357
Poporul meu se va îndestula din bunătățile mele	1001
Poruncă nouă vă dau vouă	712
Preamărește, Sionule, pe Dumnezeul tău	1119

Preamărește-mă, Tată, la tine însuși	375
Preamărit este numele Domnului	609, 840, 1146
Preamăriți-l pe Domnul.	1200
Preamăriți-l pe Dumnezeu nostru	1131
Preamăriți-l pe regele veacurilor în faptele voastre	975
Preamăriți-l pe Regele regilor	800
Precum a fost Iona în pântecul balenei	106
Precum m-ai trimis în lume, și cu i-am trimis pe ei	843
Pregățiți-vă candelile, fecioare înțelepte	1787, 1886
Preot al Celui Preaînalt și oglindă a virtuților	1735, 1885
Primește-mă, Doamne, după cuvântul tău	1802
Primiți pe Duhul Sfânt	896
Prin aceasta dragostea lui Dumnezeu s-a arătat în noi	1437
Prin aceasta este preamărit Tatăl meu	714
Prin harul lui Isus Cristos, au fost trimiși	1482
Privește, Doamne, la rugăciunea celui smerit	1266
Privește, Doamne, și vezi, căci sunt în strâmtorare	390, 1101
Privește, Doamne, și ia aminte la ocară noastră	1195
Pune mâna ta și află locul cuielor	559
Pururea și în tot locul, Ecaterina îl căuta pe	1495
Putere am să-mi dau viața și iarăși să o iau	378
Puterea mea și eliberarea mea este Domnul	1124, 1316
Puternică este asupra noastră îndurarea lui	1029
Puțin și nu mă veți mai vedea, spune Domnul	783
Rămâi cu noi, Doamne, căci se face seară	603
Răsare la un capăt al cerurilor	801, 804
Răscumpărătorul nostru a înviat din mormânt	454
Răsul lor se va schimba în jale	1252
Recunoaștem, Doamne, fărădelegea noastră	1214
Rege al mării, Domnul puterilor	808
Regele râvnește frumusețea ta, pentru că el este Domnul	1792
Regelui pentru care toate trăiesc veniți să ne închinăm	1893
Regelui veacurilor, celui nemuritor și nevăzut	1315
Regii pământului se răscoală	396
Regii pământului și toate popoarele	187, 1146
Ridică-te, Doamne, în ajutorul meu	1010
Ridică-te, Doamne, și eliberează-ne	1100
Ridicând glasul, o femeie din mulțime a zis	222
Ridicându-și mâinile, i-a binecuvântat	802, 804
Ridicarea mâinilor mele să fie ca jertfa de seară	705, 939
Ridicați-vă, porților, pragurile voastre de sus	1590
Rugați-vă pentru cei care vă prigonesc	125
S-a auzit un glas din nor	134, 137
S-a înălțat casa Domnului	1159
S-a încins cu tărie și s-a luptat cu braț puternic	1701, 1885
S-a iscat din cer un vuiet	889

S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui	805
S-au împlinit acum mântuirea și domnia	1302
S-au spus despre tine, Fecioară Marie, lucruri mărețe	1623
S-au umplut toți de Duh Sfânt	904
Să așteptăm speranța fericită.	1093
Să cântăm Domnului, căci strălucită	1022, 1221, 447
Să cântăm imnul pe care cei trei tineri îl cântau	133, 1043
Să fie coapsele voastre încinse	1977
Să fie strălucirea Domnului Dumnezeuului nostru peste noi	1254
Să nădăjduiască Israel în Domnul.	1179
Să nu credeți că am venit să desființez Legea	212
Să nu mă pedepsești, Doamne, în furia ta	1113
Să nu se tulbure inima voastră	1093
Să nu se tulbure inima voastră... nici să	1513
Să se bucure sufletul slujitorului tău.	1184
Să spună acum Israel că este bun	519
Să te laude popoarele, Dumnezeule	1095
Să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți	229
Să-l iubim și noi pe Dumnezeu pentru că el ne-a iubit	1261
Să-l laudăm pe Dumnezeuul nostru	1814, 1846, 1868
Să-l laudăm pe Cristos Domnul în solemnitatea Sf. Iosif	1415
Să-l laude pe Domnul îndurările lui	1223
Să-l laude pe Domnul toată suflarea	1912
Să-mi stea alături înțelepciunea ta, Doamne.	1227
Să-și îndrepte Dumnezeu fața senină spre noi	1095
Sângele lui Cristos, care, prin Sfântul Duh	383
Sângele lui Cristos ne curăță	362, 1049
Sângele sfinților martiri a fost vărsat pentru Cristos	1674
Săvârșind curățarea de păcate	611, 842, 1151
Scăparea mea și eliberatorul meu e Domnul	1300
Sceptrul puterii tale îl va trimite Domnul.	136, 1047
Scoală-te, Doamne, și nu ne respinge la nesfârșit	1293
Scoală-te, tu, care dormi, și ridică-te din morți	237, 1234
Scris este: Voi lovi păstorul și se vor risipi oile turmei	362
Sculându-se Iosif, a luat, noaptea, Copilul și pe Mama lui	1421
Se bucură în ceruri sufletele sfinților	1362, 1401, 1693, 1884
Se vor bucura piețele Ierusalimului	1583
Se vor bucura în tine cei ce iubesc numele tău	961
Servitorului meu îi voi da mulțimile	370, 1064
Sfântul acesta s-a luptat	1701, 1885
Sfinții au intrat biruitori în împărăție	1667
Sfinții cântau o cântare nouă.	1837
Sfinții evangheliști au cercetat înțelepciunea	1481
Sfinții mei, care ați luptat în lumea aceasta	1676
Sfinții tăi să tresalte de bucurie, Doamne.	1205
Simon, fiul lui Ioan, mă iubești?	612

Simon Petru a zis: „Doamne...”	650
Slava Domnului să rămână în veci	508
Slava lui a deschis cerurile	1289
Slava lui a acoperit cerurile	1096
Slujitoarea ta, Doamne, s-a bucurat de mântuirea ta	1862
Slujitor bun și credincios	1398, 1742, 1838, 1888
Slujitori ai Domnului, binecuvântați-l pe Domnul în veci	1830
Slujiți Domnului cu veselie	1016
Spală-mă cu desăvârșire de nelegiuirea mea	1212
Speranța mea nu se va clătina	1805
Sporoște credința noastră, Doamne	899, 901
Spuneți fiicei Sionului: Iată, regele tău vine la tine	353
Spuneți între neamuri: Domnul stăpânește	1160
Stăteam la mormânt și plângeam	505
Străduiți-vă nu pentru mâncarea cea pieritoare	617
Strălucirea lui Dumnezeu luminează cetatea	1059
Strigarea mea, Doamne, să ajungă la tine	1265
Strigați de bucurie înaintea Domnului, regele nostru	1187
Sub privirile lor a fost înălțat la cer	800
Sufletul meu e însetat de Dumnezeu	1897
Sufletul meu te dorește în noapte	1173
Și pe mine mă știți și știți de unde sunt	283
Și-a dat seama, tatăl, că acela era ceasul	255
Și-a deschis gura cu înțelepciune	1848
Și-au amintit că Dumnezeu e stâncă lor	1307
Și-au împărțit între ei hainele mele	397
Tată, am făcut cunoscut numele tău	790
Tată, am păcătuit împotriva cerului și înaintea ta	179
Tată, după cum tu m-ai trimis în lume	1761
Tatăl îl iubește pe Fiul	587
Tatăl vostru din ceruri îl va dăruia pe Duhul Sfânt	825
Te iubesc, Doamne, puterea mea	984
Te voi binecuvânta în viața mea, Doamne	80 947
Te-am pus lumină a neamurilor	1109
Te-au văzut apele, Dumnezeule	1085
Templul Domnului este sfânt	1604
Toată făptura să binecuvânteze numele tău sfânt	542
Toată mulțimea a tăcut	1579
Toate au fost create prin el și toate există prin el	1096
Toate câte le-a voit Domnul le-a săvârșit	1257
Toate le fac pentru evanghelie, ca să am parte de ea	1484
Toate le socotesc pagubă	293, 941
Toate neamurile mă vor numi fericită	1617, 1883
Toate popoarele vor veni	1022, 1184, 1221, 1609
Toate sunt ale voastre, iar voi ai lui Cristos	1323
Tot ce-mi dă mic Tatăl va veni la mine	632, 1927

Toți stăruiau într-un cuget în rugăciune	875, 1636
Trăiți zile de bucurie și preamăriți-l pe Domnul	975
Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru	1104
Trezindu-se din somn, Iosif a făcut așa cum i-a poruncit	1416
Treziți-vă harpă și alăută! Vreau să trezesc aurora.	999
Trimite, Doamne, lumina și adevărul tău	1071
Trimite Duhul tău și vor fi create	889
Trupul meu se va odihni în speranță	423, 1343
Trupurile sfinților se odihnesc în pace	1691
Tu ai rupt, Doamne, lanțurile mele	603, 835, 1138
Tu ai schimbat în bucurie plânsul meu.	1006
Tu, Doamne, ai întemeiat pământul	1267
Tu, Doamne, ai scăpat sufletul meu	1072
Tu, Doamne, aprinde lumina mea.	986
Tu, Doamne, ești ocrotitorul meu.	946
Tu, Doamne, ești mare și minunat în puterea ta.	988
Tu, Doamne, iei în seamă truda și durerea.	972
Tu ești cel mai fermecător dintre fiii oamenilor.	1063
Tu ești păstorul oilor, mai-marele apostolilor.	1392
Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea	1391
Tu ești slava Ierusalimului, tu ești bucuria lui Israel	1633
Tu, însă, când te rogi, intră în camera ta	98
Tu porți de grijă pământului	1073
Tu saturezi pământul, Doamne, cu rodul lucrărilor tale	507
Tu strălucești, fecioară, de sfințenie și înțelepciune.	1791
Tuturor m-am făcut toate ca să-i mântuiesc pe toți	1458
Ți-ai luat puterea în mână și ți-ai înstăpânit domnia	982
Ție să-ți slujească toată făptura ta	983, 1180
Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	1073
Ucenicii, aruncându-și veșmintele pe măgaruș.	353
Ucenicul pe care-l iubea Isus a zis: „Este Domnul!”	540
Umple Sionul, Doamne, de cuvintele tale	1058
Un foc s-a aprins îndată în sufletul meu	1563
Unde frații îl preamăresc pe Dumnezeu	1378, 1875, 1889
Unul dintre soldați a străpuns coasta Domnului.	1933
Unul singur este învățătorul vostru.	150
V-ați apropiat de muntele Sion	1071
Vă fi îndreptătită și se va lăuda în Domnul	1014
Vă fi preamărit până la marginile pământului	1446
Vă stăpâni în veci Domnul, Dumnezeul tău.	1283
Vă vedea tot trupul mântuirea Dumnezeului nostru.	1187
Vă spun adevărul: e de folos pentru voi	775
Vă spun: Dacă nu vă veți converti, cu toții veți pieri.	183
Vă voi da păstori după inima mea	1732
Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou	1323

Vă voi stropi cu apă curată	1323
Vă zic vouă că ceea ce este scris trebuie să se împlinească.	363
Vameșul, stând departe, nu îndrăznește	234
Vedeți mâinile și picioarele mele	529
Vedeți mâinile și picioarele mele... și vedeți	609
Veghează-asupra noastră, veșnice Mântuitor	84
Veniți cu toți să-l adorăm pe cel care a înviat din morți	1952
Veniți, fiicelor, apropiați-vă de Domnul.	1784
Veniți înaintea Domnului cu cântece de bucurie	1016, 1215
Veniți să urcăm pe muntele Domnului	1159
Veniți să-l adorăm, în Biserică, pe Cristos, mirele ei.	1588
Veniți să-l adorăm pe Cristos Domnul	1499
Veniți să-l adorăm pe Cristos, Fiul Mariei	1619
Veniți să-l adorăm pe Cristos, păstorul suprem	1737
Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu	1845
Veniți să-l adorăm pe Domnul, regele fecioarelor	1788
Veniți să-l adorăm pe Duhul Sfânt	1574
Veniți să-l adorăm pe Domnul, izvorul înțelepciunii	1772
Veniți să-l adorăm pe Domnul, care ne vorbește	1475
Veniți să-l adorăm pe Dumnezeu, cel care este minunat.	1814, 1868
Veniți să-l adorăm pe regele apostolilor	1382, 1647
Veniți să-l adorăm pe regele martirilor.	1673, 1704
Veniți, voi, binecuvântați Tatălui meu	88
Veniți și ascultați tot ce a făcut Domnul pentru mine	496
Veniți și vedeți locul unde a fost pus Domnul	463
Vestim de dimineață îndurarea ta, Doamne	1130
Veți fi urâți de toți din cauza numelui meu	1707
Veți primi în voi puterea Duhului Sfânt	856
Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele Mântuitorului	1103
Vindecă, Doamne, sufletul meu	1019, 1917
Vine ceasul, și acum este	188
Vino, Duhule Sfinte, umple inimile credincioșilor tăi	885
Vino, mireasa lui Cristos	1368, 1370, 1807, 1887
Viu este Domnul	999
Viu sunt eu, spune Domnul	43, 51, 58, 65, 73, 82, 89, 97, 105, 112, 119, 127, 135, 143, 151, 158, 165, 173, 180, 190, 198, 205, 213, 221, 228, 235, 245, 254, 261, 269, 277, 284, 292, 300, 308, 315, 322, 329, 336, 344
Vocea lor străbate tot pământul	1647
Voi ați rămas cu mine în încercările mele	1662
Voi, care ați lăsat toate și m-ați urmat	1406, 1875, 1889
Voi, casa lui Israel, binecuvântați-l pe Domnul	1220
Voi, cete ale martirilor, lăudați-l pe Domnul	1684
Voi înălța imnuri către tine, Doamne	1268
Voi jertfi jertfă de laudă	182, 1138
Voi lăuda pe Domnul în viața mea	1283

Voi pune legea mea în inimile lor	293, 939
Voi sunteți lumina lumii	1758
Voi sunteți prietenii mei dacă faceți ceea ce vă poruncesc . .	1656
Voi sunteți prietenii mei, pentru că ați rămas în iubirea mea . .	1645
Voi toți sunteți frați	152
Voi vesti laudele tale la porțile fiicei Sionului	960
Vom cânta dănuind	1198
Vom cânta și vom lăuda	982
Vom merge cu bucurie	237, 1233, 1608
Vor intra în casa Domnului cu bucurie și veselie	1850
Vor tresălta cei credincioși	711, 950
Vor tresălta cei credincioși... se vor	1830
Vor tresălta în Domnul oasele pe care le-ai zdrobit	1909
Vor tresălta sfinții în mărire	1800
Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat	1080, 1276
Zahee, grăbește-te, coboară	1602, 1883
Ziua și noaptea am strigat înaintea ta, Doamne	1345

INDEX DE PSALMI

1	Fericit omul care nu umblă după sfatul celor răi 482, 554, 944
2	Pentru ce se frământă neamurile. 396, 483, 554, 944, 1436, 1674, 1707
3	Doamne, cât de mulți sunt vrăjmașii mei! . 484, 555, 946
4	Când strig către tine, răspunde-mi, Dumnezeul dreptății mele 422, 1328
5,2-10.12-13	Pleacă-ți urechea la cuvintele mele, Doamne! 961
6	Doamne, în mânia ta nu mă muștra. 958
7	Doamne, Dumnezeul meu, în tine mi-am pus speranța 966
8	Doamne, Dumnezeul nostru 489, 802, 1133, 1324
9 A (9)	Te voi lăuda, Doamne, din toată inima 959
9 B (10)	Pentru ce, Doamne, stai departe. 971
10 (11)	În Domnul îmi găsesc refugiul, cum spuneți sufletului meu. 968, 1708
11 (12)	Mântuiește-mă, Doamne, căci nu mai este nici un drept 973
12 (13)	Până când, Doamne, mă vei uita cu totul?. 979
13 (14)	A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” 980
14 (15)	Doamne, cine va locui în cortul tău? 968, 1766, 1836
15 (16)	Păzește-mă, Dumnezeule. 423, 502, 1034, 1343
16 (17)	Ascultă, Doamne, dreptatea mea 991, 1708
17 (18),2-30	Te iubesc, Doamne, tăria mea 984
17 (18),31-51	Calea lui Dumnezeu este desăvârșită. 997
18 A (19 A)	Cerurile vorbesc despre slava lui Dumnezeu. 490, 802, 1059, 1437, 1647, 1791, 1848
18 B (19 B)	Legea Domnului este desăvârșită, înviează sufletul. 490, 803, 965
19 (20)	Să te asculte Domnul în ziua necazului. 981
20 (21),2-8.14	Doamne, regele se veselește de puterea ta . 982, 1741, 1816
21 (22)	Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit? 397, 1216
22 (23)	Domnul este păstorul meu, nu voi duce lipsă de nimic . . 503, 1045, 1244

23 (24)	Al Domnului este pământul și tot ce este pe el	424, 494, 974, 1236, 1590, 1621
24 (25)	Către tine, Doamne, înalț sufletul meu . . .	1004
25 (26)	Fă-mi dreptate, Doamne.	1017
26 (27)	Domnul este lumina și mântuirea mea .	435, 993
27 (28),1-3.6-9	Către tine strig, Doamne, stâncă mea .	515, 1018
28 (29)	Aduceți Domnului, fiii ai lui Dumnezeu . .	964
29 (30)	Te preamăresc, Doamne, pentru că m-ai eliberat.	436, 527, 1006
30 (31),2-6	Doamne, în tine mă încred.	1340
30 (31),2-17.20-25	Doamne, în tine mă încred, să nu fiu dat nicicând de rușine	1053
31 (32)	Fericit este cel căruia i s-a iertat fărădelegea	1007
32 (33)	Bucurați-vă, dreptilor, în Domnul . . .	977, 1675
33 (34)	Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp	1030, 1230
34 (35),1-2.3c.9-19.22-23.27-28	Judecă-i tu, Doamne, pe cei care mă judecă	1010
35 (36)	În adâncul inimii celui nelegiuit șușotește păcatul	987
36 (37)	Nu-i invidiază pe cei care fac răul.	1067
37 (38)	Doamne, să nu mă mustri în mânia ta .	399, 1113
38 (39)	Mi-am zis: „Voi veghea...”	1082
39 (40),2-14.17-18	Cu dor l-am așteptat pe Domnul.	412, 1061, 1895
40 (41)	Fericit este acela care se îngrijește de cel sărman	1020
41 (42)	Cum dorește cerbul izvoarele de apă. .	1056, 1897
41 (42),2-3.5bcd; 42 (43),3-4	Cum dorește cerbul izvoarele de apă.	449
42 (43)	Judecă-mă, Dumnezeule	1071
43 (44)	Dumnezeule, cu urechile noastre . . .	1098,1291
44 (45)	Din inima mea se revarsă cuvinte frumoase	1063, 1325, 1437, 1791, 1849
45 (46)	Dumnezeu este pentru noi loc de refugiu și putere	1021, 1607, 1622
46 (47)	Toate popoarele, bateți din palme . . .	806, 989
47 (48)	Mare este Domnul și vrednic de toată lauda	1002
48 (49)	Ascultați aceasta, voi toate popoarele . . .	1078
49 (50)	Domnul, Dumnezeul dumnezeilor, vorbește	1155
50 (51)	Ai milă de mine, Dumnezeule	405, 1013, 1116, 1212, 1308, 1909
51 (52)	De ce te lauzi cu răutatea.	1084
52 (53)	A spus nebunul în inima sa: „Nu este Dumnezeu”	1076

53 (54),3-6.8-9	Dumnezeule, pentru numele tău mântuiește-mă	413, 1077
54 (55),2-15.17-24	Pleacă-ți urechea, Dumnezeule, la rugăciunea mea	1091
55 (56),2-7b.9-14	Ai milă de mine, Dumnezeule, căci m-a călcat în picioare omul	1106
56 (57)	Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine	1000, 1107
58 (59),2-5.10-11.17-18	Dumnezeul meu, eliberează-mă de dușmanii mei	1120
59 (60)	Ne-ai alungat, Dumnezeule, ne-ai împrăștiat	1121
60 (61)	Ascultă, Dumnezeule, strigarea mea	1135
61 (62)	Numai în Dumnezeu își află odihna sufletul meu	1093
62 (63),2-9	Dumnezeule, tu ești Dumnezeul meu	454, 947
63 (64)	Ascultă, Dumnezeule, glasul plângerii mele	430, 1136, 1648
64 (65)	Ție ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion	1073
65 (66)	Înălțați lui Dumnezeu cântări de bucurie, voi, toți locuitorii pământului!	495, 1238
66 (67)	Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze	1095, 1174
67 (68)	Dumnezeu se ridică, vrăjmașii lui se risipesc	792, 1168
68 (69),2-22.30-37	Mântuiește-mă, Dumnezeule	1209
69 (70)	Dumnezeule, vino în ajutorul meu	1189, 1917
70 (71)	În tine, Doamne, îmi găsesc scăparea	1162
71 (72)	Dumnezeule, dăruiește regelui judecățile tale	1109
72 (73)	Cât de bun este Dumnezeu cu cei drepti, cu cei curați cu inima	1251
73 (74)	De ce, Dumnezeule, ne respingi pentru totdeauna?	1176
74 (75)	Îți mulțumim, Dumnezeule	1190
75 (76)	Dumnezeu este cunoscut în Iuda	437, 538, 1046, 1245
76 (77)	Îmi îndrept glasul spre Domnul și strig	1085
77 (78),1-39	Ia aminte, poporul meu, la învățătura mea	1304
77 (78),40-72	De câte ori s-au răzvrătit ei în deșert	1318
78 (79),1-5.8-11.13	Dumnezeule, popoarele păgâne au năvălit în moștenirea ta	1202
79 (80)	Păstor al lui Israel, ascultă	1101, 1204
80 (81)	Tresăltați de bucurie în Dumnezeu, ajutorul nostru	1104
81 (82)	Dumnezeu s-a ridicat în dumnezeiasca adunare	1259

- 83 (84) Cât de plăcute sunt lăcașurile tale,
Domnul oștirilor! 1158, 1591
- 84 (85) Doamne, tu ai fost binevoitor 1172, 1918
- 85 (86) Pleacă-ți, Doamne, urechea . . . 1185, 1334, 1919
- 86 (87) Întrucât temeliiile sale
sunt pe munții cei sfinți . . . 1198, 1592, 1623
- 87 (88) Doamne, Dumnezeul mântuirii mele 414,
1273, 1345
- 88 (89), 2-38 Îndurările Domnului în veci le voi cânta . . . 1181
- 88 (89), 39-53 Tu l-ai respins și l-ai îndepărtat 1195
- 89 (90) Doamne, tu ai fost
locul nostru de refugiu 1196, 1254
- 90 (91) Cel care locuiește
sub ocrotirea Celui Preaînalt 1331
- 91 (92) Cât de frumos este să-l lăudăm pe Domnul . 1130,
1321, 1741, 1816
- 92 (93) Domnul stăpânește îmbrăcat în maiestate . 1144
- 93 (94) Dumnezeule, care faci dreptate, Doamne . 1285
- 94 (95) Veniți să cântăm cu veselie Domnului . . . 910
- 95 (96) Cântați-i Domnului un cântec nou,
cântați-i 549, 1160
- 96 (97) Domnul stăpânește,
să se bucure pământul 1089, 1649
- 97 (98) Cântați Domnului un cântec nou, pentru că 1187
- 98 (99) Domnul stăpânește: să tremure popoarele . 1200
- 99 (100) Strigați de bucurie către Domnul,
toți locuitorii pământului. 1016, 1215
- 100 (101) Voi cânta bunătatea și dreptatea 1268
- 101 (102) Doamne, ascultă rugăciunea mea 1265
- 102 (103) Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul 1278
- 103 (104) Binecuvântează, suflete al meu,
pe Domnul 507, 888, 1037
- 104 (105) Lăudați-l pe Domnul, preamăriți numele lui! 1023
- 105 (106) Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun . . 1126
- 106 (107) Preamăriți-l pe Domnul pentru că este bun 1223
- 107 (108) Gata e inima mea, Dumnezeule 1281
- 109 (110), 1-5.7 Așa vorbește Domnul către Domnul meu . 462,
806, 903, 954, 1048, 1151, 1247, 1447
- 110 (111) Îl voi preamări pe Domnul din toată inima . 1152
- 111 (112) Fericit este omul
care se teme de Domnul . . . 1248, 1766, 1837
- 112 (113) Lăudați, slujitori ai Domnului 788, 883,
1137, 1430, 1614, 1732, 1784, 1809, 1841
- 113 A (114) Când a ieșit Israel din Egipt 463, 903, 955
- 113 B (115) Nu nouă, Doamne, nu nouă 1049
- 114 (116 A) Îl iubesc pe Domnul, pentru că ascultă
glasul rugăciunii mele 1123, 1691, 1725

- 115 (116 B) Eu mi-am păstrat credința
chiar și atunci când spuneam 416, 441,
516, 1138, 1662, 1691, 1726
- 116 (117) Lăudați-l pe Domnul,
toate neamurile 789, 1029, 1229, 1644
- 117 (118) Lăudați-l pe Domnul pentru că este bun . . 458,
519, 899, 951, 1041, 1148, 1240, 1666, 1697
- 117 (118), 1-2.16ab-17.22-23 Lăudați-l pe Domnul
pentru că este bun 451
- 118 (119), I, 1-8 Fericiți sunt cei neprihăniți pe cale . . . 502, 979
- 118 (119), II, 9-16 Cum va putea un tânăr
să rămână curat pe cale? 514, 990
- 118 (119), III, 17-24 Fă bine slujitorului tău,
ca să rămân în viață 526, 1003
- 118 (119), IV, 25-32 S-a lipit de țărână sufletul meu . 537, 1017
- 118 (119), V, 33-40 Arată-mi, Doamne,
calea orânduiriilor tale 548, 1030
- 118 (119), VI, 41-48 Să coboare asupra mea bunăvoința ta,
Doamne 1060
- 118 (119), VII, 49-56 Adu-ți aminte de cuvântul
dat slujitorului tău 1075
- 118 (119), VIII, 57-64 Am zis: partea mea, Doamne 1090
- 118 (119), IX, 65-72 Ai făcut bine slujitorului tău, Doamne 1106
- 118 (119), X, 73-80 Măinile tale m-au făcut
și m-au plămădit. 1120
- 118 (119), XI, 81-88 Sufletul meu tânjește
după mântuirea ta 1134
- 118 (119), XII, 89-96 Cuvântul tău, Doamne, rămâne în veci 1162
- 118 (119), XIII, 97-104 Cât de mult iubesc legea ta, Doamne 1175
- 118 (119), XIV, 105-112 Cuvântul tău e făclie
pentru pașii mei 1033, 1188
- 118 (119), XV, 113-120 Urâsc oamenii cu două fețe 1202
- 118 (119), XVI, 121-128 Am făcut judecată și dreptate 1230
- 118 (119), XVII, 129-136 Învățăturile tale sunt minunate . . . 1258
- 118 (119), XVIII, 137-144 Tu ești drept, Doamne 1272
- 118 (119), XIX, 145-152 Am strigat din toată inima mea:
ascultă-mă, Doamne . 1027, 1227, 1285
- 118 (119), XX, 153-160 Vezi înjosirea mea și salvează-mă . 1298
- 118 (119), XXI, 161-168 Fără temei mă prigonesc
cei puternici 1312
- 118 (119), XXII, 169-176 Să ajungă strigarea mea, Doamne,
înaintea feței tale 1325
- 119 (120) În strâmtorarea mea
am strigat către Domnul 1259, 1349
- 120 (121) Îmi ridic ochii spre munți 1124, 1349, 1925

121 (122)	M-am bucurat când mi s-a spus	1233, 1350, 1608, 1639, 1804, 1862
122 (123)	Către tine îmi ridic ochii	1165, 1351
123 (124)	De n-ar fi fost Domnul de partea noastră	1166, 1351
124 (125)	Cei care se încred în Domnul sunt ca Muntele Sionului	1178, 1352
125 (126)	Când Domnul i-a întors pe locuitorii Sionului din robie.	1191, 1352, 1662
126 (127)	Dacă Domnul n-ar zidi casa.	1192, 1353, 1639, 1805, 1863
127 (128)	Fericiți toți cei care se tem de Domnul	1298, 1354
128 (129)	Încă din tinerețe, de multe ori, m-au prigonit	1299
129 (130)	Dintru adâncuri strig către tine, Doamne.	1234, 1340, 1447, 1925
130 (131)	Doamne, eu nu am o inimă îngâmfată.	1179
131 (132)	Amintește-ți, Doamne, de David	1205
132 (133)	Iată cât de bine și cât de plăcut este.	1313
133 (134)	Iată, binecuvâнтаți-l pe Domnul.	1329
134 (135)	Lăudați numele Domnului	1219
134 (135),1-12	Lăudați numele Domnului	1257
135 (136)	Lăudați-l pe Domnul, pentru că este bun.	531, 1261
136 (137),1-6	Pe malurile râurilor din Babilon	1274
137 (138)	Te laud, Doamne, din toată inima	1275
138 (139),1-18.23-24	Doamne, tu mă observi de aproape și mă cunoști	1287
139 (140),2-9.13-14	Scapă-mă, Doamne, de omul rău	1313
140 (141),1-9	Strig către tine, Doamne	939
141 (142)	Cu glasul meu strig către Domnul	941
142 (143), 1-11	Doamne, ascultă rugăciunea mea	417, 442, 1294, 1337
143 (144)	Binecuvântat să fie Domnul, stâncă mea.	1300
143 (144),1-10	Binecuvântat să fie Domnul.	1271
144 (145)	O Dumnezeule, regele meu, vreau să te preamăresc.	541, 1141, 1314
145 (146)	Laudă, suflète al meu, pe Domnul!	1283, 1733,1810, 1912
146 (147 A)	Lăudați-l pe Domnul, pentru că frumos este să-l laudăm	883, 1296, 1583
147 (147 B)	Laudă, Ierusalime, pe Domnul.	407, 1119, 1311, 1431, 1584, 1615, 1644, 1785, 1842
148	Lăudați-l pe Domnul din ceruri	1147
149	Cântați Domnului un cântec nou	456, 950
150	Lăudați-l pe Domnul în lăcașul său sfânt.	432, 1044, 1243, 1912

INDEX DE CÂNTĂRI

<i>Ex</i> 15,1-4a.8-13.17-18	Să cântăm Domnului	1028
<i>Ex</i> 15,1-6.17-18	Să cântăm Domnului	447
<i>Dt</i> 32,1-12	Ascultați, cerurilor, și voi vorbi! . . .	1132
<i>ISam</i> 2,1-10	Inima mea se bucură în Domnul . . .	1087
<i>ICr</i> 29,10-13	Doamne, Dumnezeul lui Israel, părintele nostru	963
<i>Tob</i> 13,2-8	Binecuvântat este în vechi Dumnezeul cel viu	975
<i>Tob</i> 13,8-11.13-14ab.15-16ab	Binecuvântați-l pe Domnul, toți cei aleși	1310, 1968
<i>Idt</i> 16,1-2.13-15	Intonați cântare Dumnezeului meu în sunet de tobe	988
<i>Înț</i> 3,1-6	Sufletele celor drepti sunt în mâna lui Dumnezeu	1975
<i>Înț</i> 3,7-9	Cei drepti, în ziua judecării vor străluci	1973, 1975
<i>Înț</i> 9,1-6.9-11	Dumnezeul părinților mei și Domnul îndurării	1228
<i>Înț</i> 10,17-21	Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor	1974, 1976
<i>Sir</i> 14,22; 15,3.4.6b	Fericit bărbatul care meditează asupra înțelepciunii	1978
<i>Sir</i> 31,8-11	Fericit este bărbatul care a fost găsit fără prihană	1978
<i>Sir</i> 36,1-7.13-16	Îndură-te de noi, Doamne, Dumnezeul tuturor	1058
<i>Sir</i> 39,17-21	Ascultați-mă pe mine, fii cucernici . .	1972
<i>Is</i> 2,2-3	În zilele de pe urmă	1969
<i>Is</i> 2,2-5	În zilele de pe urmă	1159
<i>Is</i> 9,1-6	Poporul care umbla în întuneric . . .	1964
<i>Is</i> 12,1-6	Te preamăresc, Doamne	1103
<i>Is</i> 26,1-4.7-9.12	Avem o cetate puternică	1173, 1965
<i>Is</i> 33,13-16	Ascultați voi, cei de departe, ceea ce am făcut	1186
<i>Is</i> 38,10-14.17b-20	Spuneam: „În toiul vieții mele...” . .	431, 1072, 1911
<i>Is</i> 40,10-17	Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere	1199
<i>Is</i> 42,10-16	Cântați Domnului un cântec nou . . .	1256
<i>Is</i> 45,15-25	Cu adevărat, tu ești un Dumnezeu ascuns	1014
<i>Is</i> 61,6-9	Voi veți fi numiți preoți ai Domnului .	1973
<i>Is</i> 61,10-62,3	Mă voi bucura din toată inima în Domnul	1970
<i>Is</i> 61,10-62,5	Mă voi bucura din toată inima în Domnul	1282

<i>Is</i> 62,4-7	De acum nu te vei mai numi „Cea Părăsită”	1971
<i>Is</i> 63,1-5	Cine este acesta care vine din Edom.	1953
<i>Is</i> 66,10-14a	Bucurați-vă împreună cu Ierusalimul și veseliți-vă în el	1295, 1966
<i>Ier</i> 7,2b-7	Ascultați cuvântul Domnului, voi toți oamenii din Iuda	1969
<i>Ier</i> 14,17-21	Ochii mei varsă lacrimi noaptea și ziua	1214, 1934
<i>Ier</i> 17,7-8	Binecuvântat este omul care-și pune încrederea în Domnul	1977
<i>Ier</i> 31,10-14	Ascultați, popoarelor, cuvântul Domnului	1001
<i>Lam</i> 5,1-7.15-17.19-21	Adu-ți aminte, Doamne, de cele ce ni s-au întâmplat	1935
<i>Ez</i> 36,24-28	Vă voi scoate dintre neamuri .	1323, 1934
<i>Dan</i> 3,26.27.29.34-41	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri	1269
<i>Dan</i> 3,52-57	Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri	1043, 1242
<i>Dan</i> 3,57-88.56	Binecuvântați-l, toate lucrările Domnului, pe Domnul	454, 948, 1145
<i>Os</i> 6,1-6	Veniți, să ne întoarcem la Domnul . .	1953
<i>Sof</i> 3,8-13	Pentru aceasta, așteptați-mă, zice Domnul	1954
<i>Hab</i> 3,2-4.13a.15-19	Doamne, am auzit vestirea ta . . .	406, 1117

N.T.

<i>Lc</i> 1,46-55	Sufletul meu îl preamărește pe Domnul . .	924
<i>Lc</i> 1,68-79	Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel	918
<i>Lc</i> 2,29-32	Acum slobozește pe slujitorul tău, Stăpâne .	931, 1330, 1333, 1336, 1339, 1342, 1345, 1347
<i>Ef</i> 1,3-10	Binecuvântat să fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos	969, 1065, 1167, 1263, 1616, 1640, 1645, 1663, 1733, 1785, 1806, 1810, 1842, 1863
<i>Fil</i> 2,6-11	Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu	418, 443, 942, 1036, 1139, 1235, 1432, 1926
<i>Col</i> 1,12-20 (cf.)	Să aducem mulțumire lui Dumnezeu Tatăl .	995, 1096, 1193, 1289, 1448, 1585
<i>IPt</i> 2,21b-24	Cristos a pățit pentru voi	956, 1050, 1153, 1249, 1668, 1699
<i>Ap</i> 4,11; 5,9b.10.12b	Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru	983, 1080, 1180, 1276 ,1692, 1727

Index de cântări

2039

- Ap* 11,17-18; 12,10b-12a Îți mulțumim ție. 789, 807, 1009,
1111, 1207, 1302
- Ap* 15,3b-4 Mari și minunate sunt lucrările tale. . . 884, 1022,
1125, 1221, 1316,
1609, 1767, 1837
- Ap* 19,1-2.5-7 (cf.) Aleluia. Mântuirea și gloria și puterea. . . 464,
904, 957, 1051, 1153,
1249, 1586, 1609

INDEX DE LECTURI BIBLICE *

I

V.T.

<i>Ex</i> 1,1-22	53
<i>Ex</i> 2,1-22	60
<i>Ex</i> 3,1-20	67
<i>Ex</i> 5,1-6,1	76
<i>Ex</i> 6,2-13	85
<i>Ex</i> 6,29-7,25	92
<i>Ex</i> 10,21-11,10	99
<i>Ex</i> 12,1-20	107
<i>Ex</i> 12,21-36	115
<i>Ex</i> 12,37-49; 13,11-16	121
<i>Ex</i> 13,17-14,9	130
<i>Ex</i> 14,10-31	138
<i>Ex</i> 14,15-15,1	446
<i>Ex</i> 16,1-18,35	146
<i>Ex</i> 17,1-16	153
<i>Ex</i> 18,13-27	161
<i>Ex</i> 19,1-19; 20,18-21	168
<i>Ex</i> 20,1-17	176
<i>Ex</i> 22,19-23,9	184
<i>Ex</i> 24,1-18	193
<i>Ex</i> 32,1-20	200
<i>Ex</i> 33,7-11,18-23; 34,5-9,29-35	208
<i>Ex</i> 34,10-28	215
<i>Ex</i> 35,30-36,1; 37,1-9	223
<i>Ex</i> 40,16-38	230
<i>Lev</i> 8,1-17; 9,22-24	239
<i>Lev</i> 16,2-28	248
<i>Lev</i> 19,1-18,31-37	256
<i>Num</i> 11,4-6,10-30	263
<i>Num</i> 12,16-13,1-3a,17-33	272
<i>Num</i> 14,1-25	279
<i>Num</i> 20,1-13; 21,4-9	287
<i>IRg</i> 8,1-4,10-13,22-30	1593
<i>ICr</i> 17,1-15	1439, 1624
<i>Ct</i> 2,8-14; 8,6-7	1550
<i>Prov</i> 31,10-31	1851
<i>Înț</i> 3,1-15	1677
<i>Înț</i> 5,1-15	1818

* Indexul prezintă la numărul I lecturile lungi și la numărul II lecturile scurte.

<i>Înț</i> 7,7-16.22-30.....	1772
<i>Sir</i> 51,1-17.....	1710
<i>Is</i> 58,1-12.....	45
<i>Ez</i> 36,16-28.....	448

N.T.

<i>Mt</i> 1,18-24.....	1967
<i>Mt</i> 21,33-46.....	1941
<i>Mt</i> 27,1-2.11-56 (Pătimirea Domnului).....	1943
<i>Mt</i> 27,57-66.....	1951
<i>Mt</i> 28,1-10.....	451
<i>Mt</i> 28,16-20.....	1962
<i>Mc</i> 8,27-38.....	1937
<i>Mc</i> 9,30-48.....	1938
<i>Mc</i> 10,32-45.....	1940
<i>Mc</i> 15,1-41 (Pătimirea Domnului).....	1945
<i>Mc</i> 15,42-47.....	1951
<i>Mc</i> 16,1-20.....	1955
<i>Lc</i> 13,22-33.....	1936
<i>Lc</i> 23,1-49 (Pătimirea Domnului).....	1948
<i>Lc</i> 23,50-56.....	1952
<i>Lc</i> 24,1-12.....	1957
<i>Lc</i> 24,13-35.....	1958
<i>Lc</i> 24,35-53.....	1959
<i>In</i> 8,21-30.....	1942
<i>In</i> 20,1-18.....	1960
<i>In</i> 20,19-31.....	1961
<i>Fap</i> 5,12-32.....	1651
<i>Fap</i> 11,1-18.....	1383
<i>Fap</i> 20,17-36.....	1744
<i>Rom</i> 6,3-11.....	450
<i>Rom</i> 8,5-27.....	890
<i>ICor</i> 1,18-2,5.....	1650
<i>ICor</i> 2,1-16.....	1774
<i>ICor</i> 7,25-40.....	1793
<i>ICor</i> 15,12-34.....	1898
<i>ICor</i> 15,35-57.....	1900
<i>2Cor</i> 4,16-5,10.....	1901
<i>Ef</i> 4,1-16.....	1477
<i>Ef</i> 4,1-24.....	796, 1868
<i>Fil</i> 1,29-2,16.....	1819
<i>Col</i> 3,1-17.....	556
<i>ITes</i> 2,1-13.19-20.....	1743
<i>ITim</i> 5,17-22; 6,10-14.....	1746
<i>Evr</i> 1,1-2,4.....	295
<i>Evr</i> 2,5-18.....	304

<i>Evr</i> 3,1-19	310
<i>Evr</i> 4,1-13	425
<i>Evr</i> 4,14-5,10	387
<i>Evr</i> 6,9-20	317
<i>Evr</i> 7,1-10	324
<i>Evr</i> 7,11-28	331
<i>Evr</i> 8,1-13	339
<i>Evr</i> 9,11-28	401
<i>Evr</i> 10,1-18	354
<i>Evr</i> 10,19-39	364
<i>Evr</i> 11,1-16	1416
<i>Evr</i> 12,1-13	372
<i>Evr</i> 12,14-29	379
<i>IPt</i> 1,1-21	484
<i>IPt</i> 1,22-2,10	497
<i>IPt</i> 2,11-25	509
<i>IPt</i> 3,1-17	521
<i>IPt</i> 3,1-6.8-17	1852
<i>IPt</i> 3,7-17	1822
<i>IPt</i> 3,18-4,11	533
<i>IPt</i> 4,12-5,14	543
<i>IIn</i> 1,1-10	756
<i>IIn</i> 2,1-11	763
<i>IIn</i> 2,12-17	770
<i>IIn</i> 2,18-29	776
<i>IIn</i> 3,1-10	818
<i>IIn</i> 3,11-17	828
<i>IIn</i> 3,18-24	837
<i>IIn</i> 4,1-10	844
<i>IIn</i> 4,7-21	1875
<i>IIn</i> 4,11-21	851
<i>IIn</i> 5,1-12	857
<i>IIn</i> 5,13-21	863
<i>2In</i>	869
<i>3In</i>	876
<i>Ap</i> 1,1-20	562
<i>Ap</i> 2,1-11	569
<i>Ap</i> 2,12-29	576
<i>Ap</i> 3,1-22	583
<i>Ap</i> 4,1-11	590
<i>Ap</i> 5,1-14	597
<i>Ap</i> 6,1-17	605
<i>Ap</i> 7,1-17	613
<i>Ap</i> 7,9-17	1678, 1711
<i>Ap</i> 8,1-13	620
<i>Ap</i> 9,1-12	627

<i>Ap</i> 9,13-21	633
<i>Ap</i> 10,1-11	640
<i>Ap</i> 11,1-19	646
<i>Ap</i> 11,19-12,17	1625
<i>Ap</i> 12,1-18	655
<i>Ap</i> 13,1-18	663
<i>Ap</i> 14,1-13	670
<i>Ap</i> 14,1-5; 19,5-10	1821
<i>Ap</i> 14,14-15,4	677
<i>Ap</i> 15,5-16,21	684
<i>Ap</i> 17,1-18	691
<i>Ap</i> 18,1-20	698
<i>Ap</i> 18,21-19,10	707
<i>Ap</i> 19,11-21	715
<i>Ap</i> 20,1-15	722
<i>Ap</i> 21,1-8	728
<i>Ap</i> 21,9-27	735, 1594
<i>Ap</i> 22,1-9	741
<i>Ap</i> 22,10-21	748

II

V.T.

<i>Ex</i> 19,4-6a	88, 142, 196, 252
<i>Lev</i> 23,4-7	298
<i>Dt</i> 4,29-31	82, 136, 190, 245
<i>Dt</i> 6,4-7	1329
<i>Dt</i> 7,6b.8-9	49, 103, 157, 211, 268
<i>Dt</i> 30,2-3a	58, 112, 166, 221, 277
<i>IRg</i> 8,51-53a (cf.)	56, 111, 164, 219, 275
<i>2Sam</i> 7,28-29	1421, 1503
<i>Tob</i> 12,6b	1556
<i>Idt</i> 13,18-19	1556, 1637
<i>Iob</i> 19,25-26	1920
<i>Neh</i> 8,9b.10b	80, 133, 188, 243
<i>Ct</i> 8,7	1800
<i>Prov</i> 2,7-8	1423
<i>Înț</i> 1,13-14a.15	1921
<i>Înț</i> 3,1-2a.3b	1689, 1722
<i>Înț</i> 7,13-14	1780
<i>Înț</i> 7,27b-28	1556
<i>Înț</i> 8,21a	1802
<i>Înț</i> 10,10 (cf.)	1423
<i>Înț</i> 11,23-24a	89, 143, 197, 253
<i>Str</i> 2,18-19	1423
<i>Is</i> 1,16-18	71, 125, 179, 234, 290

<i>Is</i> 22,22	1389
<i>Is</i> 25,8	1921
<i>Is</i> 30,15-18	82, 135, 190, 245
<i>Is</i> 44,21-22	73, 127, 181, 235, 292
<i>Is</i> 50,5-7	320, 383
<i>Is</i> 52,13-15	335, 408
<i>Is</i> 53,2-3	336, 415
<i>Is</i> 53,4-5	336, 415
<i>Is</i> 53,6-7	337, 416
<i>Is</i> 53,11b-12	64, 118, 172, 227, 283
<i>Is</i> 55,3	65, 119, 173, 228, 284
<i>Is</i> 55,6-7	57, 112, 165, 221, 277
<i>Is</i> 56,7	1602
<i>Is</i> 58,1-2a	98, 152, 206, 262
<i>Is</i> 58,6a,7	90, 144, 198, 254
<i>Is</i> 61,10 (cf.)	1633
<i>Is</i> 65,1b-3a	342
<i>Ier</i> 3,12b.14a (cf.)	65, 119, 174, 228, 285
<i>Ier</i> 3,25b	97, 151, 205, 261
<i>Ier</i> 7,2b.4-5a.7a	1605
<i>Ier</i> 11,19-20	306, 368
<i>Ier</i> 14,9b (cf.)	1347
<i>Ier</i> 18,20b	308, 369
<i>Ier</i> 31,2.3b.4a	308, 370
<i>Ez</i> 18,23	90, 144, 198, 254
<i>Ez</i> 18,30b-32	50, 104, 158, 213, 269
<i>Ez</i> 33,10b-11a	308, 369
<i>Dan</i> 4,24b	51, 105, 159, 214, 270
<i>Os</i> 5,15d-6,2	432
<i>Il</i> 2,12-13	96, 150, 204, 260
<i>Il</i> 2,17	97, 151, 205, 261
<i>Il</i> 2,27-3,1	1554
<i>Sof</i> 3,14.15b	1636
<i>Ag</i> 2,6a.7.9	1605
<i>Zah</i> 1,3b-4b	51, 105, 159, 213, 269
<i>Zah</i> 9,9	357, 1636
<i>Zah</i> 12,10-11a	314, 375
<i>2Mac</i> 7,9b	1920

N.T.

<i>Fap</i> 2,32.36	539, 594, 644, 696, 745, 824, 873
<i>Fap</i> 2,42-45	1646
<i>Fap</i> 4,11-12	504, 573, 625, 675, 726, 773, 855
<i>Fap</i> 5,12a.14	1658
<i>Fap</i> 5,30-32	536, 593, 643, 695, 744, 822, 872, 896
<i>Fap</i> 5,41-42	1658

<i>Fap</i> 10,40-43	456, 559, 609, 659, 711, 759, 840
<i>Fap</i> 13,26-30a	302, 362
<i>Fap</i> 13,30-33	500, 572, 624, 673, 725, 772, 854
<i>Fap</i> 15,7b-9	1387
<i>Rom</i> 1,16-17	1483
<i>Rom</i> 4,24-25 (cf.)	516, 580, 631, 681, 732, 780, 861
<i>Rom</i> 5,8-9	309, 370
<i>Rom</i> 5,10-11	550, 601, 651, 704, 752, 833, 880
<i>Rom</i> 6,4	461, 611, 661, 713, 761, 842
<i>Rom</i> 6,8-11	513, 579, 630, 680, 731, 778, 860
<i>Rom</i> 8,10-11	525, 587, 636, 688, 738, 783, 866
<i>Rom</i> 8,11	885
<i>Rom</i> 8,14-17	849
<i>Rom</i> 8,26-27	856
<i>Rom</i> 8,28-30	1838, 1864
<i>Rom</i> 8,35.37-39	1669, 1700
<i>Rom</i> 10,8b-10	488, 565, 617, 666, 718, 766, 847
<i>Rom</i> 12,1-2	90, 144, 198, 254, 1830, 1856
<i>Rom</i> 14,7-9	547, 600, 650, 702, 751, 831, 879
<i>Rom</i> 15,3	322, 385
<i>1Cor</i> 1,18-19	315, 376
<i>1Cor</i> 1,22-24	315, 377
<i>1Cor</i> 1,25.27a	316, 377
<i>1Cor</i> 1,27b-30	316, 378
<i>1Cor</i> 2,9-10	862
<i>1Cor</i> 3,16-17	1604
<i>1Cor</i> 5,7-8	539, 595, 645, 697, 746, 824, 874
<i>1Cor</i> 6,19-20	868
<i>1Cor</i> 7,25	1802
<i>1Cor</i> 7,32b.34a	1786, 1806
<i>1Cor</i> 9,24-25 (cf.)	83, 137, 191, 246
<i>1Cor</i> 9,26-27a	1833, 1859
<i>1Cor</i> 12,13	528, 588, 637, 689, 739, 784, 867, 901
<i>1Cor</i> 15,1-2a.3-4	1481
<i>1Cor</i> 15,3b-5 (cf.)	460, 610, 660, 712, 760, 841
<i>1Cor</i> 15,20-22	550, 602, 651, 704, 752, 833, 880
<i>1Cor</i> 15,55-57	1927
<i>2Cor</i> 1,3-5	1684, 1717
<i>2Cor</i> 1,21-22	902
<i>2Cor</i> 4,10-11 (cf.)	300, 360
<i>2Cor</i> 5,14-15	551, 602, 652, 704, 753, 833, 881
<i>2Cor</i> 5,19b-20	1657
<i>2Cor</i> 6,1-4a	74, 128, 182, 237
<i>2Cor</i> 6,16	1604
<i>Gal</i> 3,27-28	539, 595, 644, 696, 746, 824, 874
<i>Gal</i> 4,4-5	1616, 1641

<i>Gal</i> 5,16.22-23a.25	874
<i>Gal</i> 6,7b-8	73, 127, 181, 236, 292, 1833, 1859
<i>Ef</i> 1,9b-10	1445
<i>Ef</i> 2,4-6	460, 610, 660, 713, 761, 790, 842
<i>Ef</i> 2,19-22	1513, 1586, 1656
<i>Ef</i> 4,3-6	905
<i>Ef</i> 4,11-13	1515, 1664
<i>Ef</i> 4,23-24 (cf.)	517, 581, 632, 682, 733, 780, 862
<i>Ef</i> 4,26-27	1341
<i>Ef</i> 4,32-5,2	323, 386
<i>Fil</i> 2,6-7	1444
<i>Fil</i> 2,12b-15a	52, 106, 159, 214, 270
<i>Fil</i> 3,7-8	1811, 1843
<i>Fil</i> 4,8.9b	1833, 1859
<i>Col</i> 1,3-6	1484
<i>Col</i> 1,12-14 (cf.)	528, 588, 638, 689, 739, 784, 868
<i>Col</i> 2,9.10a.12	491, 567, 618, 668, 720, 767, 849
<i>Col</i> 3,1-2	504, 574, 625, 675, 726, 774, 804, 855
<i>Col</i> 3,23-24	1413, 1424, 1505
<i>ITes</i> 2,2b-4a	1483
<i>ITes</i> 4,1.7	82, 135, 189, 245
<i>ITes</i> 4,14	1913
<i>ITes</i> 5,9-10	1336
<i>ITes</i> 5,23	1344
<i>ITim</i> 1,12	1762
<i>ITim</i> 2,4-6	322, 384
<i>ITim</i> 2,5-6a	1446
<i>ITim</i> 3,13	1762
<i>ITim</i> 4,16	1761
<i>2Tim</i> 1,8b-9	1483
<i>2Tim</i> 2,8.11	492, 567, 619, 668, 720, 768, 849
<i>Tit</i> 3,5b-7	528, 588, 637, 689, 739, 784, 867, 901
<i>Evr</i> 2,9b-10	327, 390
<i>Evr</i> 4,14-15	329, 391
<i>Evr</i> 5,8-10	540, 595, 645, 697, 746, 825
<i>Evr</i> 7,24-27	518, 581, 632, 682, 733, 781
<i>Evr</i> 7,26-27	329, 392
<i>Evr</i> 8,1b-3a	492, 568, 619, 668, 720, 768, 804
<i>Evr</i> 9,11-12	329, 392
<i>Evr</i> 9,28	322, 385
<i>Evr</i> 10,12-14	464, 560, 611, 661, 713, 762, 800, 843
<i>Evr</i> 10,35-36	58, 113, 166, 222, 277
<i>Evr</i> 11,33 (cf.)	1688
<i>Evr</i> 13,7-9a	1759
<i>Evr</i> 13,12-15	330, 394
<i>Iac</i> 1,12	1722

<i>Iac</i> 1,27	66, 120, 174, 229, 285
<i>Iac</i> 2,14.17.18b	98, 152, 206, 262
<i>Iac</i> 3,17-18	1771, 1782
<i>Iac</i> 4,7-8.10.	59, 113, 166, 222, 278
<i>Iac</i> 5,16.19-20.	66, 120, 174, 229, 285
<i>IPt</i> 1,3-5	1391
<i>IPt</i> 1,18-21	293, 352, 443
<i>IPt</i> 2,4-5	505, 574, 626, 676, 727, 774
<i>IPt</i> 2,9-10	552, 603, 653, 705, 754, 835
<i>IPt</i> 2,21b-24	337, 419
<i>IPt</i> 3,18.21b-22	529, 589, 638, 690, 740, 785, 808
<i>IPt</i> 3,21-22a (cf.)	504, 574, 625, 675, 726, 774, 855
<i>IPt</i> 4,13-14	301, 361, 1693, 1728
<i>IPt</i> 5,1-2a	1389
<i>IPt</i> 5,1-4	1734, 1768
<i>IPt</i> 5,5b-7	1558
<i>IPt</i> 5,8-9a	1338
<i>IPt</i> 5,10-11	301, 361, 1688, 1721
<i>2Pt</i> 1,16.	1389
<i>IIn</i> 1,1-2	1432, 1449
<i>IIn</i> 1,8-9 (cf.)	343, 438
<i>IIn</i> 2,1b-2	344, 439
<i>IIn</i> 2,8b-10	344, 439
<i>IIn</i> 4,10	1446
<i>IIn</i> 5,3-5	1686, 1719
<i>IIn</i> 5,5-6a	517, 581, 631, 682, 733, 780, 861
<i>Ap</i> 1,17c-18 (cf.)	491, 567, 618, 667, 719, 767, 804, 848
<i>Ap</i> 2,10-11	1688, 1721
<i>Ap</i> 3,10-12.	1671, 1702
<i>Ap</i> 3,19-20	72, 126, 180, 235, 292
<i>Ap</i> 3,21	1689, 1722
<i>Ap</i> 7,14b-17.	1695, 1729
<i>Ap</i> 19,6b-7.	1802
<i>Ap</i> 19,7.9	1689, 1723
<i>Ap</i> 21,1a.2-3.22.27	1610
<i>Ap</i> 22,4-5	1333

INDEX DE TEXTE PENTRU LECTURA A DOUA

Actele martirilor	
cf. mai jos: Iustin	
Paul Miki și însoțitorii	
Perpetua și Felicitas	
Policarp	
Adalbert	
Viața sfântului scrisă de un autor contemporan.	1471
Aelred de Rievaulx	
Oglinda carității, 3, 5	116
Predici, 20, la Nașterea Sfintei Maria	1628
Afraates	
Demonstrații, 11, despre circumcizie, 11-12.	101
Ambroziu de Milano	
Despre fuga de lume, 6, 36; 7, 44; 8, 45; 9, 52	177
Anastasiu de Antiohia	
Discursuri, 4, 1-2	498
Discursuri, 5, despre Învierea lui Cristos, 6-7.9	1903
Andrei din Creta	
Discursuri, 9, despre Florii	355
Anselm de Canterbury	
Proslogion, 14.16.26	1466
Asterius de Amasea	
Omilii, 13.	109
Atanasiu de Alexandria	
Discursuri, despre întruparea Cuvântului, 8-9.	1507
Scrisori pascale 5, 1-2	281
Scrisori pascale 14, 1-2	296
Augustin	
Comentariu asupra Psalmilor, 60, 2-3	78
Comentariu asupra Psalmilor, 61, 4.	318
Comentariu asupra Psalmilor, 85, 1.	1516
Comentariu asupra Psalmilor, 140, 4-6	148
Comentariu asupra Psalmilor, 148, 1-2	749
Predici, despre Înălțarea Domnului, ed. A. Mai 98, 1-2.	797
Predici, 8, în octava Paștelui, 1.4.	557
Predici, 34, 1-3.5-6.	622
Predici, 53, 1-6.	1365
Predici, 96, 1.4.9	1825
Predici, 171, 1-3.5	1543
Predici, 329, asupra zilei de naștere a martirilor	1712
Predici, 336, 1.6	1598

Index de texte pentru lectura a doua 2049

Predici, Guelferbytanus 3.	366
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 15, 10-12.16-17	185
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 34, 8-9.	240
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 65, 1-3.	686
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 81, 4	1534
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 84, 1-2.	380
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 124, 5	1496
Tratatul asupra Evangheliei după Ioan, 124, 5.7.	828
Autor african din secolul al șaselea	
Predici 8, 1-3	877
Beda Venerabilul	
Omilii, 1, 4	1551
Comentariu asupra Scrisorii întâi a sfântului Petru, 2.	615
Benedict al XIV-lea	
Elogiul sfântului Fidel	1473
Bernard, abate	
Predici, asupra psalmului Qui habitat, 17, 4.6.	1518
Bernardin din Siena	
Predici, 2, despre sfântul Iosif	1418
Predici, 49, despre gloriosul Nume al lui Isus Cristos, 2	1530
Bonifaciu	
Scrisori, 78	1568
Braulion de Saragosa	
Scrisori, 19	1904
Catehezele de la Ierusalim	
Cat. 20, Mistagogica, 2, 4-6.	523
Cat. 21, Mistagogica, 3, 1-3.	534
Cat. 22, Mistagogica, 4, 1.3-6.9.	545
Cazimir	
Viața sfântului, 2-3.	1396
Cezar de Arles	
Predici, 225, 1-2.	1532
Ciprian	
Scrisori, 6, 1-2	1680
Scrisori, 58, 8-9.11.	1461
Tratatul despre îmbrăcămintea fecioarelor, 3-4.22.23.	1794
Tratatul despre Rugăciunea domnească, 1-3	94
Ciril de Alexandria	
Comentariu asupra Scrisorii către Romani, 15, 7	701
Comentariu asupra Scrisorii a doua către Corinteni, 5, 5 – 6, 2	757
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, cartea 4, 2	648
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, cartea 10, 2.	723

2050 **Index de texte pentru lectura a doua**

Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, cartea 10, 16, 6-7.	864
Comentariu asupra Evangheliei după Ioan, cartea 11, 11.	770
Ciril de Ierusalim	
Cateheze, 3, 1-3	1409
Cateheze, 16, despre Duhul Sfânt 1, 11-12.16	845
Ciril (și Metodiu)	
Viața lui Constantin, în limba slavă, cap. 18.	1373
Clement Romanul	
Scrisoarea către corinteni, 7, 4 – 8, 3; 8, 5 – 9, 1; 13, 1-3; 19, 2	47
Scrisoarea către corinteni, 36, 1-2; 37-38	693
Conciliul al II-lea din Vatican	
Ad gentes, 4-5	1754
Christus Dóminus, 12-13.16	1426
Dei verbum, 7-8	1777
Gaudium et spes, 9-10	123
Gaudium et spes, 33-34	1500
Gaudium et spes, 37-38	288
Lumen gentium, 4 și 12	858
Lumen gentium, 9	325
Lumen gentium, 61-62.	1630
Perfectae caritatis, 1.5.6.12.25.	1796
Presbyterorum ordinis, 12	1752
Sacrosanctum concilium, 5-6.	598
Cromațiu de Aquileea	
Tratatele asupra Evangheliei după Matei, 5, 1.3-4	1576
Cuthbert	
Scrisoarea despre moartea sfântului Beda Venerabil, 4-6.	1536
Didim din Alexandria	
Tratatul despre Sfânta Treime, 2, 12	764
Ecaterina din Siena	
Dialogul despre providența divină, 167.	1492
Efrem, diacon	
Predici, despre Domnul nostru, 3-4.9	641
Predici, 3, despre sfârșit, 2.4-5	1572
Predici, 3, de diversis.	1520
Fidel din Sigmaringen	
Elogiul sfântului.	1473
Francisc de Paola	
Scrisori, din 1486.	1451

Francisca Romana	
Viața sfintei scrisă de Maria Magdalena din Anguillaria, 6-7.	1404
Fulgențiu de Ruspe	
Către Monimus, 2, 11-12.	570
Despre credința lui Petru, 22.62.	333
Predici, 1, 2-3.	1750
Gaudențiu din Brescia	
Tratate, 2, Moștenirea Noului Testament.	585
Tratate, 2, Euharistia, Paștele Domnului.	736
Grigore al VII-lea	
Scrisori, 64, extra Registrum.	1539
Grigore cel Mare	
Comentariu asupra cărții lui Iob, 13, 21-23.	225
Dialoguri, 2, 33.	1368
Omilii asupra Evangheliilor, 2, 36, 11-13.	1870
Omilii asupra Evangheliilor, 14, 3-6.	656
Scrisori, 11, 36.	1546
Grigore de Nyssa	
Omilii asupra Cântării Cântărilor, 15.	838
Predici, 1, la Învierea lui Cristos.	716
Grigore din Nazianz	
Predici, 14, Despre iubirea față de săraci, 23-25.	86
Predici, 14, Despre iubirea față de săraci, 38.40.	232
Predici, 45, 23-24.	340
Ieronim Emiliani	
Scrisori către confracții săi, 1535.	1362
Ilariu	
Comentariu asupra Psalmilor 126, 7-10.	1748
Comentariu asupra Psalmilor, 127, 1-3.	162
Tratatul Despre Sfânta Treime, cartea 2, 1, 33-35.	870
Tratatul Despre Sfânta Treime, cartea 8, 13-16.	678
Ioan al lui Dumnezeu	
Scrisori, 23-24.27.	1401
Ioan Baptist de la Salle	
Meditații, 201.	1458
Ioan Crisostomul	
Cateheze, 3, 13-19.	403
Cateheze, 3, 24-27.	140
Omilii asupra Evangheliei după Matei, 59.	1880
Omilii asupra Scrisorii către Romani, 15, 6.	1877
Omilii asupra Faptelor Apostolilor, 3, 1.2.3.	1524
Omilii asupra Faptelor Apostolilor, 20, 4.	1823

Ioan de Avila	
Scrisori către prieteni, 58	1527
Ioan Fisher	
Comentariu asupra Psalmilor, 129	305
Irineu	
Împotriva ereziilor, cartea 1, 10, 1-3	1478
Împotriva ereziilor, cartea 3, 17, 1-3	892
Împotriva ereziilor, cartea 4, 13, 4 – 14, 1	69
Împotriva ereziilor, cartea 4, 14, 2-3; 15, 1	155
Împotriva ereziilor, cartea 4, 16, 2-5	170
Împotriva ereziilor, cartea 5, 2, 2-3	634
Isaac, abatele mănăstirii „Stella”	
Predici, 42	742
Isidor din Sevilla	
Sentințe, cartea 3, 8-10	1453
Iustin	
Apologia întâi în favoarea creștinilor, 61	628
Apologia întâi în favoarea creștinilor, 66-67	606
Iustin și însoțitorii	
Actele martirilor, 1-5	1560
Întemeietorii Societății „Slujitorii Sfintei Fecioare Maria”	
Legenda despre originea Societății, 1, 3.5.6.9.11	1376
Leon cel mare	
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 4, 2-3	1384
Predici, cu ocazia aniversării alegerii sale, 3, 2-3	1747
Predici, despre Înălțare, 1, 2-4	777
Predici, despre Înălțare, 2, 1-4	819
Predici, despre pătimirea Domnului, 8, 6-8	312
Predici, despre pătimirea Domnului, 12, 3.6-7	577
Predici, despre pătimirea Domnului, 15, 3-4	273
Predici, despre Postul Mare, 6, 1-2	55
Predici, despre Postul Mare, 10, 3-5	258
Predici, 51, 3-4.8	131
Scrisori, către Flavian, 28, 3-4	1440
Ludovic Maria Grignon de Montfort	
Adevărata devoțiune față de sfânta Fecioară, 120-121.125-126	1488
Maria Bernadeta Soubirous	
Scrisoare către P. Gondrand, anul 1861	1371
Maria Magdalena de’ Pazzi	
Despre revelație și Despre ispitire	1541
Martin I	
Scrisori, 17	1463

Index de texte pentru lectura a doua 2053

Maxim de Torino	
Predici, 53, 1-2.4	709
Maxim Mărturisitorul	
Scrisori, 11	265
Meliton din Sardes	
Omilia de Paște, 2-7.100-103	486
Omilia de Paște, 65-71	388
Metodiu din Sicilia	
Discursul despre sfânta Agata	1357
Norbert	
Viața sfântului	1570
Omilii	
Despre Sâmbăta Sfântă	426
Omilii, despre rugăciune, 6, (pseudo Ioan Crisostomul)	62
Omilie despre Paști, 35, 6-9, (pseudo Ambroziu)	511
Omilie despre Paști, PG 59, 723-724	564
Origene	
Exortăție la martiriu, 41-42	1563
Omilii asupra cărții lui Iosue, 9, 1-2	1596
Omilii asupra cărții Leviticului, 9, 5.10.	250
Patriciu	
Confesiuni, 14-16.	1407
Paul al VI-lea	
Omilia la canonizarea martirilor din Uganda	1565
Paul Miki și însoțitorii	
Istoria martiriului, 14, 109-110	1360
Perpetua și Felicitas	
Relatarea martiriului sfinților martiri din Cartagina, 18.20-21	1398
Petru Chanel	
Elogiul sfântului	1486
Petru Crisologul	
Predici, 43	202
Predici, 108	671
Petru Damian	
Scrisori, cartea 8, 6	1379
Predici, despre sfântul Gheorghe, 3.	1469
Policarp de Smirna	
Scrisoarea Bisericii din Smirna despre martiriul sfântului Policarp, 13, 2 – 15, 3	1393
Scrisoarea către Diognet, 5-6	729

2054 **Index de texte pentru lectura a doua**

Sofroniu

Discursuri, despre Buna-Vestire
a Sfintei Născătoare de Dumnezeu, 2, 21-22.26 1627

Teodor Studitul

Discursuri, despre adorarea crucii 591

Teofil din Antiohia

Către Autolic, cartea 1, 2.7 210

Tertulian

Tratatul despre rugăciune, 28-29 217

Tratatul despre respingerea ereticilor,
20, 1-9; 21, 3; 22, 8-10 1511

Vasile cel Mare

Despre Duhul Sfânt, 15, 35 373

Despre Duhul Sfânt, 15, 35-36 665

Despre Duhul Sfânt, 9, 22-23 852

Omilii, despre umilință, 20, 3 194

Vincentiu Ferrer

Tratatul despre viața spirituală, 13. 1456

Wilhelm, abate al mănăstirii „Sfântul Teodoric”

Oglinda carității 1775

INDEX DE RESPONSORII

A te cunoaște pe tine, Dumnezeu.	196
Aceasta este iubirea lui Dumnezeu.	1876
Aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl	870
Acest sfânt a luptat până la moarte	1462, 1470, 1520
Acesta este Anselm, învățătorul strălucit	1468
Acesta este arborele prețios așezat în mijlocul paradisiului	593
Acesta este cel care a săvârșit.	1827
Acesta este cel care vine prin apă și sânge.	858
Acestea le cere de la tine Domnul	71
Aceștia sunt micii nou-născuți	524
Adevărații adoratori îl vor adora pe Tatăl în duh și adevăr	219
Aduceau copii la Isus ca să-i atingă	1460
Adună-ți bogății ascultând de poruncile Celui Preaînalt	1397
Ai vorbit sfinților tăi și ai zis	1375
Am auzit glasul unei mulțimi de îngeri	671
Am auzit un glas din cer ca un glas de tunet puternic	1822
Am auzit un glas din cer, ca un glas de tunet puternic.	709
Am dat mărturie de credință în Domnul nostru	1562
Am fost flămând... Aceasta este	233
Am fost flămând... Cine dă de pomană	1878
Am fost răstignit împreună cu Cristos	149
Am luptat lupta cea bună... Am pierdut toate	1465, 1474, 1714
Am luptat lupta cea bună... Știu în cine	1744
Am petrecut tot timpul vieții mele locuind în mănăstire	1538
Am urât orice cale a minciunii	242
Apostolii dădeau mărturie cu multă putere.	1653
Apropiați-vă de Domnul, piatra cea vie	1750
Atât de atașați eram de voi	1569, 1753
Au schimbat slava Domnului cu chipul unui bou	201
Au venit unii greci la Filip și l-au rugat	1512
Auzind că Isus a venit la Ierusalim.	357
Avem această poruncă de la Dumnezeu	687
Avem un astfel de mare preot.	821
Avem un mare preot, care, slujitor al sanctuarului.	340
Aș fi fost pierdut, dacă n-aș fi cunoscut îndurarea ta	267
Așa cum m-a trimis pe mine Tatăl, care este viu	737
Așa spune Fiul lui Dumnezeu.	577
Așteaptă-mă, spune Domnul, până când mă voi ridica	283
Bătrânii au căzut în fața Mielului și cântau un cântec nou.	109
Bine, servitor bun și credincios.	1752
Binecuvântat să fie Dumnezeu	486
Binecuvântată ești de Domnul	1406
Bun lucru este rugăciunea însoțită de post	203

Ca niște pietre vii să fiți zidiți într-o casă spirituală.	498
Ca un miel dus la înjunghiere	402
Când a ajuns Barnaba la Antiohia	1577
Când a ieșit Israel din Egipt	131
Când a sosit ziua Rusaliilor	894
Când ființa aceasta, supusă putrezirii	1626
Când ieșim din apă cu trupurile curățate de păcatele vechi	666
Când intri în casa lui Dumnezeu, fii cu luare-aminte	1536
Când veți fi înaintea guvernatorilor și a regilor	1651
Casa lui Dumnezeu este zidită pe înălțimea munților	1597
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor	225
Cât de plăcute sunt lăcașurile tale, Domnul oștirilor	1599
Cei care se tem de Domnul	164
Cel care învinge va fi îmbrăcat în haine albe	664
Cel care ține poruncile lui Dumnezeu	837
Cel rău să-și părăsească drumul lui	49
Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu	680
Cine sunt și de unde vin aceștia	615
Cred că Răscumpărătorul meu trăiește	1901
Crezând, voi ați fost însemnați cu sigiliul promisiunii	535
Cristos a fost ca Fiu peste casa Tatălui	311
Cristos a murit pentru toți	290
Cristos a suferit pentru voi lăsându-vă exemplu	510
Cristos a suferit o dată pentru păcate, el, cel drept	534
Cristos, devenit marele preot al bunurilor viitoare	250
Cristos Isus este la dreapta lui Dumnezeu	1400
Cristos Isus fiind strălucirea gloriei Tatălui	296
Cristos m-a trimis ca să predic evanghelia	1479
Cristos ne iubește și ne-a eliberat de păcatele noastre	564
Cristos nu și-a atribuit de la sine gloria de a deveni	333
Cristos trebuie să domnească	723, 1900
Cu adevărat ești binecuvântată între femei	1628
Cu privire la cei morți să nu vă întristați ca ceilalți	1906
Curățați aluatul cel vechi	565
Cuvântul crucii este nebunie pentru cei care se pierd	275
Cuvântul Domnului rămâne în veci	1778
Dacă ar ști stăpânul casei la ce oră vine hoțul	686
Dacă ascultați glasul meu și păziți legământul meu	170
Dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus	557
Dacă cineva ascultă glasul meu și-mi deschide ușa	585
Dacă doi dintre voi	1594
Dacă, dușmani fiind, am fost reconciliați cu Dumnezeu	306
Dacă eu nu merg, Mângâietorul nu va veni la voi	866
Dacă tu îl avertizezi pe cel drept să nu păcătuiască	1497
Dați și vi se va da	259
De acum nu vă mai numesc servitori, ci prieteni	839

Deschide-mi, sora mea	1493
Deși era Fiu, Cristos a învățat ascultarea	388
Dincolo de catapeteasmă a intrat pentru noi ca premergător	318
Doamne, eu sunt slujitorul tău și fiul slujitoarei tale	1490
Doamne, nu mă judeca după faptele mele	1902
Domnul a coborât în nor și i-a vorbit lui Moise.	162
Domnul Dumnezeu l-a pus pe omul pe care l-a format	1502
Domnul, Dumnezeul tău, te-a purtat prin pustiu	273
Domnul este îndurător și milostiv.	281
Domnul l-a preamărit înaintea regilor	1540
Dumnezeu a binevoit să-i măntuiască pe cei care cred	1775
Dumnezeu, care cunoaște inimile	878
Dumnezeu i-a spus lui Moise: Eu sunt cel care sunt	69
Dumnezeu i-a spus lui Abraham.	54
Dumnezeu l-a făcut pe Moise să audă vocea sa	194
Dumnezeu le-a dat celor sfinți răsplata eforturilor lor	1679
Dumnezeu m-a făcut ca un părinte pentru rege	1419
Dumnezeu ne-a iubit mai întâi și l-a trimis pe Fiul său	852
Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii sfinților.	1518
Dumnezeul oricărui har.	830
După ce ați auzit glasul din mijlocul întunericului.	380
După ce Domnul a fost înmormântat	426
După cum Cristos a înviat din morți.	623
După cum Moise a înălțat șarpele în pustiu	288
După pătîmirea sa, Isus le-a apărut timp de patruzeci de zile	799
Ea și-a încins mijlocul cu putere.	1852
Ei cântau cântarea Mielului	678
Ei l-au învins prin sângele Mielului	656
El a șters documentul cu poruncile	313
El este capul trupului, al Bisericii.	694
Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt	1551
Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge.	716
Erau mai mulți cei care deveneau preoți	240
Este timpul să mă întorc la cel care m-a trimis	872
Eu însă, ajutată de Domnul, voi rămâne statornică	1358
Eu m-am rugat pentru tine, Petre	1384
Eu sunt lumina lumii.	731
Eu sunt pâinea vieții	636
Eu sunt păstorul cel bun și cunosc oile mele	650
Eu sunt păstorul cel bun: eu cunosc oile mele	579
Eu sunt rădăcina și descendența lui David	749
Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.	600
Faceți dreptate celui slab și orfanului	185
Fecioara evlavioasă l-a rugat pe Dumnezeu.	1369
Femeia necăsătorită și fecioara	1796
Fericit este omul care a fost găsit fără prihană.	1381

Fericită ești, Fecioară Marie, care l-ai purtat pe Domnul.	1625
Fericită ești, sfântă Fecioară Marie.	1630
Fericită ești tu, care ai crezut	1552
Fericiți veți fi când oamenii vă vor urî.	523
Fii credincios până la moarte și îți voi da cununa vieții.	570, 1712
Fiii lui Israel să un gă cu sângele mielului ușorii	116
Fiți cu mintea clară	1823
Fiți toți într-un gând	1364
Fraților, bucurați-vă! Căutați desăvârșirea	1545
Fraților, fiți imitatorii mei.	1547
Iată, acum este timpul potrivit	211
Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii	729
Iată, glasul sângelui Fiului tău, al fratelui nostru	226
Iată postul care-mi place, spune Domnul	47
Ieșiți din Babilon, purificați-vă.	701
Isus a intrat pentru noi ca premergător	298
Isus a strigat: Dacă îi este sete cui va să vină la mine.	187
Isus i-a spus lui Simon	1748
Isus i-a spus lui Nicodim	630
Isus, începutul și desăvârșirea credinței	373
Isus, pentru a sfinți poporul prin propriul său sânge	342
Iubiți pe dușmanii voștri	88
Împărăția acestei lumi aparține Domnului nostru.	648
Împarte-ți pâinea cu cel flămând	1402
În aceasta am cunoscut iubirea lui Dumnezeu	828
În fața promisiunii lui Dumnezeu, n-a șovăit	1418
În puterea harului care mi-a fost dat de Dumnezeu	1408
În timp ce luptăm pentru credință	1567, 1681
În ultima zi a sărbătorii, ziua cea solemnă, Isus a strigat.	860
Înainte de a fi trecut din lumea aceasta la Tatăl	608
Îndreaptă-ți spre mine inima, fiule	1882
Îngerul a stat în picioare înaintea altarului	621
Îngerul Gabriel a fost trimis la Fecioara Maria	1440
Îngerul și-a vărsat cupa în râuri	93
Îngerului Bisericii din Smirna scrie-i	1394
Întristarea voastră se va schimba în bucurie.	750
Întrucât participați la suferințele lui Cristos	545
Judecați cu judecată dreaptă	110
L-a preamărit pe Domnul din toată inima sa	1573
Legea a fost dată prin Moise.	217
Legea a fost pedagogul nostru spre Cristos	157
Legea adevărului a fost în gura lui	1411
Legea Domnului este desăvârșită	177
Luând pâinea, Isus a mulțumit... Când vă vor întreba	546
Luând pâinea, Isus a mulțumit... Aceasta este	586

Luați jugul meu asupra voastră, spune Domnul	1367
Lucrați la mântuirea voastră cu teamă și cutremur.	1821
Lumea și pofta ei trec	770
M-am rugat și mi s-a dat înțelegere	1774
Mă duc să vă pregătesc un loc	778
Melchisedec, regele Salemului	325
Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia.	1755
Meritau să fie lipsiți de lumină.	101
Moise a stat în fața faraonului și i-a zis	78
Moise își punea vâlul pe față	209
Moise, slujitorul Domnului, a postit patruzeci de zile	172
Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă.	1378
Nimeni să nu vă înșele	1819
Nobilă este inima Fecioarei	1522
Noi adorăm crucea ta, Doamne.	367
Noi, care suntem mulți	744
Noi, care trăim, suntem mereu dați la moarte.	1452, 1529
Noi eram gata să vă dăm nu numai evanghelia.	1472
Noi însă trebuie să ne lăudăm cu crucea Domnului.	1361
Noi ne lăudăm în Dumnezeu	758
Noi nu avem o luptă împotriva sângelui și a trupului	1565
Noi toți, care am fost botezați în Cristos Isus.	374
Noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit.	864
Nu imita răul, ci binele	877
Nu va mai fi noapte.	742
Nu vă pierdeți încrederea	365
O, cât de frumoasă ești, fecioară a lui Cristos	1798
Oamenii sfinți și-au vărsat sângele pentru Domnul	1678
Ochiul n-a văzut, nici urechea n-a auzit	1542
Orice cărturar instruit în ale împărăției cerurilor	1455, 1777
Orice om să ne considere ca slujitori ai lui Cristos	1746
Oricine va fi părăsit case sau frați sau surori	1869
Până acum nu ați cerut nimic... Orice veți cere	95
Până acum nu ați cerut nimic... Adevăr, adevăr	320
Părinții lui Isus l-au dus la Ierusalim	123
Părinții noștri au fost cu toții sub nor	232
Păstoriți turma lui Dumnezeu făcându-vă exemple	1427
Păstorul cel bun, care și-a pus sufletul pentru oile sale	658
Pe voi, care erați străini și dușmani	334
Pentru că este o singură pâine.	772
Pentru că sunteți fii prin credința în Cristos Isus	892
Pentru ce vreți să ne uitiți.	63
Pentru ei mă rog, ca toți să fie una	572
Pentru mine, a trăi este Cristos	1534
Piețele tale, Ierusalime, sunt pavate cu aur curat	736, 1596

Premergător pentru noi, Isus, Mielul fără pată	252
Primește Cuvântul, Fecioară Marie.	1442
Primul om este făcut din pământ, este pământesc	512
Prin aceasta s-a arătat... Dumnezeu ne-a iubit	382
Prin aceasta s-a arătat... Atât de mult	845
Prin credință, Moise, când s-a făcut mare	62, 142
Printr-un om a venit moartea, și tot printr-un om învierea. . .	718
Profeția nu a fost niciodată din voința omului	1478
Promisiunea care a fost făcută părinților noștri	487
Rămâneți în mine și eu în voi	724
Regele râvnește frumusețea ta, pe care el a creat-o	1794
Regii pământului vor duce război împotriva Mielului	693
Ridicându-se Cristos în înălțimi, a dus captivă captivitatea. .	797
S-a dat pe sine însuși la moarte	117
S-a îndepărtat păstorul nostru, izvorul de apă vie	428
Să aveți iubire și	1853
Să cântăm Domnului, căci strălucită este biruința sa	140
Să nu se tulbure inima voastră	853
Să-l iubești pe Domnul, Dumnezeul tău	179
Se cuvenea ca acela pentru care sunt toate	499
Secerișul este mare, însă lucrătorii sunt puțini	1487
Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul, Dumnezeul cel atotputernic . . .	591
Sfântă și neprihănită feciorie, nu știi cum să-ți cânt lauda . .	1631
Simon Petru, înainte de a te fi chemat de la barcă	1386
Strălucirea ta, Doamne, este mai presus	710
Sub altarul lui Dumnezeu	606
Sufletul meu îl preamărește pe Domnul	1372
Sunt diferite lucrări, dar este același Dumnezeu	847
Timpul este scurt.	1871
Timpul postului ne-a deschis porțile paradiselui	56
Toată legea este împlinită într-o singură poruncă	258
Tu ai hrănit poporul tău cu pâinea îngerilor	148
Tu, Doamne, care cunoști inimile tuturor	1525
Tu n-ai voit jertfă, nici ofrandă, ci mi-ai alcătuit un trup. . .	355
Tu vei fi gura mea.	1508
Toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu.	389
Toți cei care sunt în morminte vor auzi glasul Fiului	1904
Toți, de pretutindeni, să facă pocăință	634
Un lucru este necesar	1870
Unde este, moarte, victoria ta... Bun este Domnul	125
Unde este, moarte, victoria ta... Având același duh	642
Ungerea pe care ați primit-o rămâne în voi	777
Va suna trâmbița și se va împlini misterul lui Dumnezeu . . .	641
Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții	764
Vedeți câtă iubire ne-a dăruit nouă Dumnezeu Tatăl	819

Vegheați asupra întregii turme	1745
Vestește cuvântul, insistă... Am vestit popoarelor	1457
Vestește cuvântul, insistă... Veghează	1571
Veți scoate apă cu bucurie din izvoarele Mântuitorului	155
Viața s-a arătat și noi am văzut.	757
Voi ați fost răscumpărați nu prin lucruri pieritoare	404
Voi ați murit și viața voastră este ascunsă	558
Voi face minuni în cer și pe pământ.	628
Voi încheia cu casa lui Israel o alianță nouă	103
Voi lăuda numele tău fără încetare	1531
Voi mărturisi numele tău, Doamne.	1711
Voi revărsa apă peste pământul însetat.	766
Voi revărsa duhul meu peste toată făptura	265
Voi sunteți lumină în Domnul	1825
Voi sunteți poporul luat în stăpânire.	327
Voi sunteți un neam ales, o preoție împărătească.	86
Voi sunteți un neam ales, o națiune sfântă	617
Voi v-ați apropiat de Isus, mijlocitorul noii alianțe	133
Vor face război împotriva ta, dar nu te vor învinge	79
Vouă trebuia să vă fie vestit mai întâi cuvântul lui Dumnezeu	702
Vrednic ești, Doamne, să primești cartea	598, 673
Și cel care sfințește, și cei sfințiți	305

INDEX DE RESPONSORII SCURTE

A odrăslit rădăcina lui Iese	1432, 1433
Acesta este adevăratul prieten al fraților săi.	1768
Arată-ți, Doamne, milostivirea	74, 83, 128, 137, 182, 191, 237, 246, 293, 302
Au vestit laudele Domnului și puterea lui	1482
Bucură-te, Marie, cea plină de har.	1444, 1558, 1641
Bucurați-vă în Domnul	1693
Bucurie veșnică asupra lor	1686, 1720
Cei drepți vor trăi în veac	1684
Cei drepți vor străluci în fața lui Dumnezeu	1695, 1730
Cel drept va odrăsli precum crinul	1413, 1414, 1424, 1505
Cristoase, Fiul Dumnezeului... Tu care ai fost zdrobit	80, 134, 188, 243, 299
Cristoase, Fiul Dumnezeului... Tu care ai înviat	609, 659, 711, 759, 840
Cristos s-a înălțat la cele de sus	800
Cu slavă și cinste l-ai încununat, Doamne	1700
Cuvântul s-a făcut trup	1449
Despre tine îmi spune inima	1800
Domnul a ales-o	1555, 1633, 1700, 1864, 1865
Domnul a înviat cu adevărat	612, 661, 714, 762
Domnul din mormânt a înviat	566, 572, 579, 587, 593, 600, 617, 624, 630, 636, 643, 650, 666, 674, 680, 688, 695, 703, 718, 725, 731, 738, 744, 751, 766, 772, 779, 783, 822, 831, 847, 854, 860, 866, 872, 879
Domnul l-a iubit și l-a împodobit cu mărire.	1811, 1812
Domnul mă eliberează	49, 56, 64, 71, 88, 96, 103, 111, 118, 125, 142, 150, 157, 164, 172, 179, 196, 204, 212, 220, 227, 234, 252, 260, 268, 275, 283, 291, 307, 314, 321, 327, 335, 342
Drept este Domnul și iubește dreptatea	1838
Duhul Domnului a umplut tot pământul	905
Duhul Sfânt, Mângâietorul	825, 835, 843, 850, 856, 862, 868, 875, 885
Dumnezeu își pleacă privirea spre ea	1856
Dumnezeu l-a făcut stăpân al casei sale	1421, 1422, 1504
După naștere ai rămas fecioară	1617
Eu am zis: Doamne, miluiește-mă	52, 59, 66, 90, 98, 106, 113, 120, 144, 152, 159, 166, 174, 199, 206, 214, 222, 229, 255, 262, 270, 278, 285, 309, 316, 323, 330, 337

Fericiți cei care locuiesc	1610, 1611
Gura celui drept vorbește cu înțelepciune	1771
Ierusalime, eu ți-am rânduit străjeri	1759
Îi sunt înfățișate regelui fecioare.	1807
Îi vei pune pe ei conducători	1388, 1513, 1656
În casa ta, Doamne să strălucească sfințenia	1587
În mâinile tale, Doamne	931, 1330, 1333, 1336, 1339, 1341, 1344, 1347
În mijlocul Bisericii și-a deschis gura	1783
În tine, Doamne, am nădăjduit	1927
Înțelepciunea sfinților o povestesc popoarele.	1780
Legea lui Dumnezeu este în inima lui	1831
Mă înalț la Tatăl meu și Tatăl vostru	808
Mă voi bucura și mă voi veseli.	1843
Mare este Domnul și vrednic de toată laudă	1602
Ne închinăm ție, Cristoase.	352, 362, 370, 378, 386
Ne-ai pus la încercare, Doamne	1728
Ne-ai răscumpărat, Doamne	358, 368, 375, 383, 390
Partea mea este Domnul	1786
Preoți ai Domnului binecuvântați-l pe Domnul	1735
Prin aceasta vor cunoaște toți	1646
S-au bucurat ucenicii	568, 574, 582, 589, 595, 603, 619, 626, 632, 638, 645, 653, 668, 676, 682, 690, 697, 705, 720, 727, 733, 740, 746, 754, 768, 774, 781, 785, 825
Se înalță Dumnezeu în strigăte de bucurie	790
Sufletele dreptilor	1669
Tăria mea și lauda mea este Domnul	1718
Te voi preamări, Doamne	1913
Toți s-au umplut de Duhul Sfânt	896
Vestiți printre neamuri mărirea Domnului	1392, 1484, 1515, 1664
Voi, sfinți și drepti, bucurați-vă în Domnul	1671, 1702

INDEX DE SIGLE ȘI ABREVIERI

I. Cărțile Sfintei Scripturi

V.T.

<i>Gen</i>	Cartea Genezei
<i>Ex</i>	Cartea Exodului
<i>Lev</i>	Cartea Leviticului
<i>Num</i>	Cartea Numerilor
<i>Dt</i>	Cartea Deuteronomului
<i>Ios</i>	Cartea lui Iosue
<i>Jud</i>	Cartea Judecătorilor
<i>Rut</i>	Cartea lui Rut
<i>1 și 2Sam</i>	Cărțile 1 și 2 ale lui Samuel
<i>1 și 2Rg</i>	Cărțile 1 și 2 ale Regilor
<i>1 și 2Cr</i>	Cărțile 1 și 2 ale Cronicilor
<i>Esd</i>	Cartea lui Esdra
<i>Neh</i>	Cartea lui Nehemia
<i>Est</i>	Cartea Esterei
<i>Iob</i>	Cartea lui Iob
<i>Ps</i>	Cartea Psalmilor
<i>Prov</i>	Cartea Proverbelor
<i>Tob</i>	Cartea lui Tobia
<i>Idt</i>	Cartea Iuditei
<i>Qoh</i>	Cartea lui Qohelet (= Ecleeziastul)
<i>Ct</i>	Cartea Cântarea Cântărilor
<i>Is</i>	Cartea profetului Isaia
<i>Ier</i>	Cartea profetului Ieremia
<i>Lam</i>	Cartea Lamentațiunilor (Plângeri)
<i>Bar</i>	Cartea profetului Baruh
<i>Ez</i>	Cartea profetului Ezechiel
<i>Dan</i>	Cartea profetului Daniel
<i>Os</i>	Cartea profetului Osea
<i>Am</i>	Cartea profetului Amos
<i>Abd</i>	Cartea profetului Abdia
<i>Iona</i>	Cartea profetului Iona
<i>Mih</i>	Cartea profetului Mihea
<i>Il</i>	Cartea profetului Ioel
<i>Nah</i>	Cartea profetului Nahum
<i>Hab</i>	Cartea profetului Habacuc
<i>Sof</i>	Cartea profetului Sofonia
<i>Ag</i>	Cartea profetului Aggeu
<i>Zah</i>	Cartea profetului Zaharia
<i>Mal</i>	Cartea profetului Malahia
<i>Înț</i>	Cartea Înțelepciunii
<i>Sir</i>	Cartea lui Ben Sirah (= Ecleeziasticul)
<i>1 și 2Mac</i>	Cărțile 1 și 2 ale Macabeilor

N.T.

<i>Mt</i>	Evangelhia după Matei
<i>Mc</i>	Evangelhia după Marcu
<i>Lc</i>	Evangelhia după Luca
<i>In</i>	Evangelhia după Ioan
<i>Fap</i>	Faptele Apostolilor
<i>Rom</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani
<i>1 și 2Cor</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Corinteni
<i>Gal</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Galateni
<i>Ef</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Efeseni
<i>Fil</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni
<i>Col</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni
<i>1 și 2Tes</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Tesaloniceni
<i>1 și 2Tim</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Paul către Timotei
<i>Tit</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Tit
<i>Flm</i>	Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filemon
<i>Evr</i>	Scrisoarea către Evrei
<i>Iac</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iacob
<i>1 și 2Pt</i>	Scrisorile 1 și 2 ale sfântului apostol Petru
<i>1, 2 și 3In</i>	Scrisorile 1, 2 și 3 ale sfântului apostol Ioan
<i>Iuda</i>	Scrisoarea sfântului apostol Iuda
<i>Ap</i>	Apocalipsul sfântului apostol Ioan

II. Scrierile sfinților părinți

AAS	Acta Apostolicæ Sedis
B.A.C.	Biblioteca de Autores Cristianos (Barcelona)
CCL	Corpus Christianorum Latinorum (Brepols, Turnhout)
CSEL	Corpus Scriptorum Ecclesiasticorum Latinorum (Vindoboni)
MGH	Monumenta Germaniæ Historica (Hannover)
PG	Patrologia Græca
PL	Patrologia Latina
PLS	Patrologiæ Latinæ Supplementum
PS	Patrologia Syriaca
Sch	Sources Chrétiennes (Le Cerf, Paris)

INDEX GENERAL

Decretul Conferinței Episcopale Române.....	7
Decretul Congregației pentru Cultul Divin și Disciplina Sacramentelor.....	8
Decretul Sfintei Congregații pentru Cultul Divin (11 aprilie 1971).....	9
Decretul Congregației pentru Cultul Divin (7 aprilie 1985) .	10
Tabelul zilelor liturgice.....	13
Tabelul celebrărilor mobile.....	16
Calendarul roman general.....	19

Propriul timpului

Timpul Postului Mare I: Până în sâmbăta din săptămâna a cincea	33
Timpul Postului Mare II: Săptămâna Sfântă	345
Sfântul <i>Triduum</i> pascal al pătimirii și învierii Domnului .	393
Timpul pascal I: Până la Înălțarea Domnului	467
Timpul pascal II: După Înălțarea Domnului	810

Normele Liturgiei orelor	907
--------------------------------	-----

Psaltirea

Săptămâna I	939
Săptămâna a II-a	1033
Săptămâna a III-a	1137
Săptămâna a IV-a	1233
Complectoriul	1328
Psalmodia complementară	1349

Propriul sfinților

Februarie	1357
Martie	1396
Aprilie	1451
Mai	1499
Iunie	1560

Comune

Comunul sfințirii unei biserici	1583
Comunul sfintei Fecioare Maria	1613
Comunul apostolilor	1644
Comunul martirilor	1666
Pentru mai mulți martiri	1666
Pentru un martir	1697

Index general 2067

Comunul păstorilor	1732
Comunul învățătorilor Bisericii	1771
Comunul fecioarelor	1784
Comunul sfinților bărbați	1809
Comunul sfințelor femei	1841
Pentru călugări	1867
Pentru cei care s-au deosebit prin opere caritabile	1875
Pentru educatori	1879
Antifone la <i>Benedictus</i> și la <i>Magnificat</i>	1883

Oficiul pentru morți	1891
--------------------------------	------

Anexă

I. Cântări și evanghelii pentru vigiliile	1933
Propriul timpului	1933
Timpul Postului Mare și Săptămâna Sfântă	1933
Timpul pascal	1952
Propriul sfinților	1964
Comune	1968
II. Invocații mai scurte ce se pot folosi la Vespere	1981
III. Formule introductive facultative ce se pot folosi la Rugăciunea domnească	1984
IV. Formule de binecuvântare folosite la Laude și Vespere	1985
V. Formule folosite în cadrul actului penitențial, la Completoriu	1992

Indexuri

Index alfabetic al celebrărilor	1997
Index de imnuri în limba română	1999
Index de imnuri în limba latină	2002
Index de antifone	2005
Index de psalmi	2031
Index de cântări	2037
Index de lecturi biblice	2040
Index de texte pentru lectura a doua	2048
Index de responsorii	2055
Index de responsorii scurte	2062
Index de sigle și abrevieri	2064

